DIONIS CHRYSOSTOMI ORATIONES

Dio (Chrysostom.), Johann Jacob Reiske

Digitized by Google

KW
650
D24

Digitized by Google

Digitized by Google

DIONIS CHRYSOSTOMI

ORATIONES

EX RECENSIONE

IO. IACOBI REISKE

CVM EIVSDEM ALIORVMQVE

ANIMADVERSIONIBVS

VOLVMEN SECVNDVM

Herzogliche Bibliothek zu Gotha.

LIPSIAE

IMPENSIS VIDVAE REISKII

1784

Digitized by Google

Digitized by Google

ΤΑΡΣΙΚΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΛΟΓΟΣ ΛΓ.

Ἐγὼ θαυμάζω, τί ποτ' ἐστὶ τὸ ὑμέτερον; καὶ τί προσδοκῶντες, ἢ βουλόμενοι, τὰς τοιάτας [1]) ἀνθρώπους διαλέγεσθαι ὑμῖν ζητεῖτε; πότερον εὐφώνους οἴεσθε εἶναι, καὶ φθέγγεσθαι ἥδιον τῶν ἄλλων; ἔπειτα, ὥσπερ ὀρνέων, ποθεῖτε ἀκούειν, μελῳδούντων ὑμῖν, ἢ δύναμιν ἄλλην ἔχειν; ἔν τε ὀνόμασι καὶ διανοήμασι δριμυτέρας τινὸς πειθοῦς, καὶ τῷ ὄντι δεινῆς, ἣν καλεῖτε Ῥητορικὴν, ἐν ἀγοραῖς τε καὶ περὶ τὸ βῆμα δυναστεύουσαν; ἢ τινα ἔπαινον ὑπ' αὐτῶν ἀκούσεσθαι οἰόμενοι, καὶ δημόσιον ὕμνον τῆς πόλεως· περί τε Περσέως, καὶ Ἡρακλέους, καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος τῆς τριαίνης [2]), καὶ περὶ χρησμῶν τῶν γενομένων, καὶ ὡς ἐστὲ Ἕλληνες καὶ Ἀργεῖοι, καὶ

1) τὰς τοιάτας] qualis ego ſum.

2) f. καὶ τῆς τριαίνης. vel, quod eodem redit, τῆς τε τριαίνης, vt voluit Valeſius Emendat. p. 62. vbi Burmann. vulgatam tuetur, auctore Weſſelingo. Exiſtimo tamen inter enſem et tridentem intereſſe. Angli τῆς θεατρικῆς merum eſt ſomnium.

καὶ ἔτι βελτίως· καὶ ἀρχηγὸς ἔχετε ἥρωας καὶ ἡμιθέους, μᾶλλον δὲ Τιτᾶνας; ἔτι δὲ, οἶμαι, περὶ τε τῆς χώρας, καὶ τῶν ὀρῶν τῶν κατ' αὐτήν· καὶ τῆδε τῇ Κύδνῳ, ὃς 3) δεξιώτατος ἁπάντων ποταμῶν καὶ κάλλιστος, οἵ τε ἀπ' αὐτῆ πίνοντες ἀφνειοὶ καὶ μακάριοι καθ' Ὅμηρον. ταῦτα γὰρ ἐστὶ μὲν ἀληθῆ, καὶ συνεχῶς αὐτὰ ἀκούετε, τῶν τε ποιητῶν μέτροις καὶ ἄλλων ἀνδρῶν, αὐτὸ τοῦτο ἔργον πεποιημένων ἐγκωμιάζειν. δεῖται δὲ μεγάλης τινὸς παρασκευῆς καὶ δυνάμεως. τί ἂν ἡμᾶς ἐλπίζετε ἐρεῖν; ἢ τί μάλιστα ἀκοῦσαι σπεύδετε, παρὰ ἀνδρῶν οὐκ εὐτραπέλων, οὐδὲ πρὸς χάριν ὁμιλεῖν εἰδότων, οὐδὲ αἰμύλων, οὐδὲ ὑπὸ τρυφῆς ἰόντων ἐπὶ τοὺς λόγους; ὅτι μὲν γὰρ οὐ χρήματα ἐλπίζοντες παρ' ἡμῶν 4), οὐδὲ ἄλλο τι δῶρον, καὶ πάνυ ἐπίσταμαι. Φέρε οὖν, ἔγωγε εἴπω τὴν ἐμαυτοῦ ὑπόνοιαν. δοκεῖτέ μοι πολλάκις ἀκηκοέναι θείων ἀνθρώπων, οἳ πάντα εἰδέναι φασὶ, καὶ περὶ πάντων ἐρεῖν, ἢ διατέτακται, καὶ τίνα ἔχει φύσιν, περί τε ἀνθρώπων καὶ δαιμονίων, καὶ περὶ θεῶν· ἔτι δὲ γῆς, καὶ οὐρανοῦ καὶ θαλάττης, καὶ περὶ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ τῶν ἄλλων ἄστρων, καὶ περὶ τοῦ σύμπαντος κόσμου, καὶ περὶ φθορᾶς καὶ γενέσεως, καὶ μυρίων ἄλλων. ἔπειτ', οἶμαι, προσελθόντες ὑμῶν πυνθάνονται, τί βέλεσθε αὐτοὺς εἰπεῖν, καὶ περὶ τίνος, κατὰ τὸν Πίνδαρον, Ἴσμηνον, ἢ χρυσηλάκατον Μελίαν, ἢ Κάδμον· ὅτι δ' ἂν ἀξιώσητε ὑμεῖς, ἔνθεν ἐλθὼν 5), ἄθρει καὶ πολὺν ἀφήσει τὸν λόγον, ὥσπερ τι ῥεῦμα ἄφθονον ἐν αὐτῷ κατακεκλεισμένον. ἔπειθ' ὑμεῖς ἀκούοντες, τὸ μὲν ἐξετάζειν καθ' ἕκαστον, ἢ ἀπιστεῖν ἀνδρὶ σοφῷ, φαῦλον ἡγεῖσθε καὶ ἄκυρον. ἄλλως δὲ τῇ ῥώμῃ, καὶ

3) ὃς] probo Angli ὡς.
4) παρ' ἡμῶν] scil. σπεύδετε ἀκούειν e superioribus.
5) malim ἔνθεν ἑλὼν, id est ἀρχόμενος. *inde orsus.*

καὶ τῇ ταχυτῆτι τῶν λόγων ἐπαίρεσθε, καὶ πάνυ χαίρετε, ἀπνευσὶ ξυνείροντος [6]) τοσοῦτον ὄχλον ῥημάτων, καὶ πεπόνθατε ὅμοιον τοῖς ὁρῶσι τὰς ἵππους, τὰς ἀπὸ ῥυτῆρος θέοντας, ὧδὲν ὠφελέμενοι· θαυμάζετε δὲ ὅμως, καὶ μακάριόν φατε κτῆμα. καὶ τοῖς ἵπποις [7]) ἰδεῖν ἐστὶν ἃ τὰς δεσπότας χρωμένους πολλάκις, ἀλλὰ φαῦλον ἀνδραπόδου. ἡ μὲν δὴ τοιάδε ἀκρόασις θεωρίᾳ τις ἔοικε καὶ πομπῇ, παραπλήσιον ἔχει τι ταῖς ἐπιδείξεσι τῶν καλουμένων ἰατρῶν, οἱ προκαθίζοντες ἐν τῷ μέσῳ ξυμβολὰς ἄρθρων καὶ ὀστέων συνθέσεις καὶ παραθέσεις, καὶ τοιαῦθ' ἕτερα ἐπεξίασι, πόρους, καὶ πνεύματα, καὶ διηθήσεις. οἱ δὲ πολλοὶ κεχήνασι καὶ κεκήληνται τῶν παιδίων μᾶλλον. ὁ δ' ἀληθὴς ἰατρὸς οὐκ ἔστι τοιοῦτος, οὐδὲ ὅτῳ διαλέγεται τοῖς ὄντως δεομένοις [8]· πόθεν; ἀλλὰ προσέταξε, τί δεῖ ποιεῖν, καὶ φαγεῖν βουλόμενον [9]) ἢ πιεῖν [10]) ἐκώλυσε, καὶ λαβὼν ἔτεμεν ἀφεσηκός τι τοῦ σώματος. ὥσπερ οὖν εἰ συνελθόντες οἱ κάμνοντες, εἶτ' ἐπὶ τὸν ἰατρὸν ἐπεκώμαζον, καὶ κωθωνίζεσθαι ἠξίουν, οὐκ ἂν αὐτοῖς κατ' ἐλπίδα τὸ πρᾶγμα ἀπήντησεν, ἀλλ' ἴσως ἠγανάκτουν πρὸς τὴν ὑποδοχήν· τοῦτό μοι πεπονθέναι δοκοῦσιν οἱ πολλοὶ, ξυνιόντες ἐπὶ τὸν τοιοῦτον, καὶ λέγειν κελεύοντες, ἄγευσοι δηλονότι τῶν τῆς

6) ξυνείροντος] sic recte Casaub. ξυνείροντες Ven. et Mor.

7) f. καίτοι καὶ ἵπποις. *quamquam etiam equis.* aut, vt Anglus voluit, καίτοι τοῖς ἵπποις.

8) τοῖς ὄντως δεομένοις] scil. τοῦ διαλέγεσθαι αὐτὸν ἑαυτοῖς. *qui, non ostentationis aut oblectationis ergo, sed veri usus volunt medicum secum agere, quo ab eius disputatione sanentur.*

9) βουλόμενον potest defendi, subaudiendo τινα. malim tamen aut βουλομένων, in genit. absoluto, *si qui velint,* aut βουλόμενος.

10) ἢ πιεῖν] sic recte Ven. et Anglus. ἢ ποιεῖν Mor.

ἀληθείας ὄντες λόγων· ἔπειθ' ἡδύ τι καὶ πρόσηνὲς ἀκούσεσθαι προσδοκῶντες. Φέρε δὴ, πρὸς τῶν θεῶν, ἆρα ἀνέξεσθε, ἢν μὴ πάνυ τις παῤῥησίας χρῶτο, μηδὲ ἐπὶ πάντα ἔρχοιτο τὰ προσόντα ὑμῖν, ἀλλ' ἓν εἴποι τι μόνον, ἢ δεύτερον; σκοπεῖτε δὴ, μὴ ταυτὸ πάσχοιτε Ἰλιεῦσιν ἐκείνοις, οἳ τραγῳδόν τινα ἐπιδημήσαντα ἠνώχλων, ἐπιδείξασθαι κελεύοντες· ὁ δὲ ἐᾶν αὐτοὺς ἠξίου, καὶ τὴν ἡσυχίαν ἄγειν. ὅσῳ γὰρ ἄν, ἔφη, κρεῖττον ἀγωνίσωμαι, τοσούτῳ φανήσεσθε ὑμεῖς ἀτυχέστεροι. τὸν ἓν φιλόσοφον κρεῖττόν ἐστι τοῖς πολλοῖς σιωπῶντα ἐᾶν. σκοπεῖτε δὲ τὸ πρᾶγμα οἷόν ἐστιν. Ἀθηναῖοι γὰρ εἰωθότες ἀκούειν κακῶς, καὶ, νὴ Δία, ἐπ' αὐτὸ τοῦτο συνιόντες ἐπ' αὐτῷ [11]), ὡς λοιδορηθησόμενοι, καὶ προτεθεικότες ἀγῶνα καὶ νίκην τοῖς ἄμεινον αὐτὸ πράττουσιν, οὐκ αὐτοὶ τοῦτο εὑρόντες, ἀλλὰ τῷ θεῷ συμβουλεύσαντος· Ἀριστοφάνους μὲν ἦκουον, καὶ Κρατίνου, καὶ Πλάτωνος, καὶ τούτους οὐδὲν κακὸν ἐποίησαν· ἐπὶ δὲ Σωκράτους, ὃς ἄνευ σκηνῆς καὶ ἰαμβείων ἐποίει τὸ τοῦ θεοῦ πρόσταγμα, οὐ κορδακίζων, οὐδὲ τερετίζων, οὐχ ὑπέμειναν. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ὑφορώμενοι καὶ δεδιότες τὸν δῆμον, ὡς δεσπότην ἐθώπευον, ῥήμασι δάκνοντες, καὶ μετὰ γέλωτος· ὥσπερ αἱ τίτθαι τοῖς παιδίοις, ὅταν δέῃ τι τῶν ἀηδεστάτων [12]) πιεῖν, αὐταῖς προσφέρουσι μέλιτι [13]) χρίσασαι τὴν κύλικα. τοιγαροῦν ἔβλαπτον οὐχ ἧττον, ἅπερ ὠφέλουν· ἀγερωχίας, καὶ σκωμμάτων, καὶ βωμολοχίας ἀναπιμπλάντες τὴν πόλιν. ὁ δὲ φιλόσοφος ἤλεγχε καὶ ἐνθ-

11) duo vocabula ἐπ' αὐτῷ poſt προτεθεικότες collocanda ſunt. *huius ipſius rei cauſa inſtituunt agona*; quo ſcilicet inter ſe conuiciarentur, ὅπως λοιδορηθήσονται: nam id ſignificant verba ὡς λοιδορηθησόμενοι.

12) malim ἀηδεστέρων.

13) μέλιτι] ſic recte Ven. *ipſae pueris in os ingerunt poculum melle unctum.* μέλι τι Mor.

ἐνθθέτει. καὶ μὴν ὅσῳ τὸ λοιδορεῖν, καὶ τὴν ἀβελτηρίαν τὴν ἑκάστε, καὶ τὴν πονηρίαν φανερὰν ποιεῖν, κρεῖττόν ἐσι τᾶ χαρίζεσθαι διὰ τῶν λόγων, καὶ τοῖς ἐγκωμίοις θρύπτειν τὰς ἀκοάντας, ἐχ ἥκισα ἐκεῖθεν εἴσεσθε. δύο γὰρ ποιητῶν γεγονότων, ἐξ ἅπαντος τᾶ αἰῶνος, οἷς ἐδένα τῶν ἄλλων ξυμβαλεῖν ἄξιον, Ὁμήρε τε καὶ Ἀρχιλόχε· τέτων Ὅμηρος μὲν σχεδὸν πάντα ἐνεγκωμίασε, καὶ θηρία, καὶ φυτὰ, καὶ ὕδωρ, καὶ γῆν, καὶ ὅπλα, καὶ ἵππες· καὶ ἐδὲν ἔτθ' ὅτε μνησθεὶς, χωρὶς ἐπαίνε τε καὶ τιμῆς, ὡς ἂν εἴποι τις, παρῆλθεν. ὃν [14]) γᾶν μόνον ἐξ ἁπάντων ἐβλασφήμησε Θερσίτην, καὶ τᾶτον λιγὺν εἶναι φησὶν ἀγορητήν. Ἀρχίλοχος δ' ἐπὶ τὴν ἐναντίαν ἦκε, τὸ [15]) ψέγειν, ὁρᾶν, οἴμαι, τέτε μᾶλλον δεομένες τὰς ἀνθρώπες, καὶ πρᾶτον αὐτὸν ψέγειν. τοιγαρᾶν μόνος καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν, καὶ πρὶν ἢ γενέσθαι, τῆς μεγίσης ἔτυχε μαρτυρίας παρὰ τᾶ δαιμονίε. τὸν μέν γε ἀποκτείναντα αὐτὸν ὁ Ἀπόλλων ἐξελαύνων ἐκ τᾶ νεᾶ, Μουσῶν αὐτὸν ἀνεῖπε θεράποντα ἀνηρηκέναι. καὶ τὸ δεύτερον ὡς ἀπελογεῖτο ἐν πολέμῳ λέγων ἀποκτεῖναι, πάλιν Μεσῶν θεράποντα ἔφη τὸν Ἀρχίλοχον. τῷ πατρὶ δὲ αὐτᾶ χρωμένῳ πρὸ τῆς γενέσεως, ἀθάνατόν οἱ παῖδα γενήσεσθαι προεῖπεν. ὥσθ' ὁ λοιδορεῖν [16]) ἱκανὸς, καὶ καθάπτεσθαι, καὶ φανερὰ τῷ λόγῳ ποιεῖν τὰ ἁμαρτήματα, δῆλον ὅτι κρείττων ἐσὶ, καὶ προκέκριται τῶν ἐπαινέντων. εἰ δ' ἄρα ὑμεῖς ἐπαινέμενοι μᾶλλον ἥδεσθε, ἐπ' ἄλλες ὑμῖν ἰτέον. ὅταν ἓν πρᾶτον αὐτόν τινα ἴδητε κολακεύονται ἐν ἅπασιν,

14) ὃν] *quem.* Ven. et Mor. dant ἓν.

15) ἦκε, τὸ] sic recte Anglus. *iuit in partem contrariam.* ἥκετο Ven. et Mor.

16) ὥσθ' ὁ λοιδορεῖν] sic recte Casaub. et Anglus. ὥσθ ὅλος λοιδ. Ven. et Mor.

Digitized by Google

πασιν, οἷς ποιεῖ, καὶ χαριζόμενον ἐν τροφαῖς, ἐν ἐσθῆσι, καὶ περιίοντα ἀκόλαξον, τοῦτον οἴεσθε κολακεύσειν καὶ ὑμᾶς καὶ παρὰ τούτῳ προσδοκᾶτε λόγον ἡδὺν [17]), ὃν ὑμεῖς ἔπαινον ὀνομάζετε· τρυφῶντα δὴ παρὰ τρυφῶντος. ὅταν δὲ αὐχμηρόν τινα καὶ συνεσταλμένον ἴδητε καὶ μόνον βαδίζοντα, πρῶτον αὐτὸν ἐξετάζοντα, καὶ λοιδοροῦντα, μὴ ζητεῖτε παρὰ τοῦ τοιούτου μηδεμίαν θωπείαν, μηδὲ ἀπάτην, μηδὲ τὸν δεξιὸν ἐκεῖνον καὶ προσηνῆ λόγον, ὃς δὴ μάλιστα διατρίβει περὶ δήμους, καὶ σατράπας, καὶ τυράννους.

Οὔ τοι [18]) τοιοῦτοι εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων,
Ἀλλὰ νέοι χλαίνας εὐειμένοι, ἠδὲ [19]) χιτῶνας,
Αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα.

οἵδε [20]) μὲν γὰρ [21]) ὥσπερ ἐπίκωμοί τινες καὶ μεθύοντες εἰς ἑορτήν τινα καὶ πανήγυριν ἀσώτων εἰσβεβληκέναι νομίζοντες. ἄλλος δέ τις ἰδὼν ὅσα [22]) δεινὰ καὶ δυσχερῆ [23]), καὶ ὅτι μεστὰ πάντα πολεμίων καὶ ἐχθρῶν, ὅπου τρυφὴ καὶ ἀπάτη δυναστεύουσιν,

Αὐτόν

17) ἡδὺν] sic recte vir doctus in Veneta mea annotauerat. ἡδὴν Ven. et Mor.

18) ἅ τοι] sic etiam interpres. ἕτοι Ven. et Mor.

19) ἠδὲ] sic recte Ven. ἡ δὲ Mor.

20) οἵδε] sic Ven. *bi*, praecones laudum, adulatores. οἱ δὲ Mor.

21) post γὰρ, aut in hac regione, deest aliquis indicatiuus, vnde isti nominatiui pendent. e. c. ἀσχημονοῦσιν, aut θορυβοῦσιν, aut ταράττουσιν, aut simile quid.

22) ante ὅσα videtur μυρία, aut θαυμαστὰ, aut tale quid deesse. *videns innumera mala.*

23) bene vidit Casaubonus verba καὶ ὅτι δυσχερῆ tollenda esse, vt (in Mor. post καὶ δυσχερῆ) perperam e superioribus iterata. absunt etiam recte a Veneta.

Αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας,
Σπείρα δὲ [24]) ἀμΦ' ὤμοισι βαλὼν, οἰκείῃ ἐοικὼς,
Ἀνδρῶν θρυπτομένων κατέδυ πόλιν εὐρυάγυιαν.

ἐπ' ἀδενὶ κακῷ τῶν πέλας, ὥσπερ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ κακῷ τῶν μνηστήρων ἦκε τοιοῦτος· ἀλλὰ τἀναντίον ζητῶν ἄν, ἆρά τι δύνηται λαθὼν ἀγαθὸν ἐργάσασθαι. τί δὴ κινεῖτε τὸν τοιοῦτον, ἢ τί προσκαλεῖσθε δύσκολόν τινα, καὶ ἄγριον ὑμῖν Φανέμενον δημηγόρον; ἐ γὰρ ὑμῶν παρεσκεύασαι τὰ ὦτα δέξασθαι τραχεῖς τε καὶ στερεὸς λόγους· ἀλλ' ὥσπερ ἀσθενεῖς ὁπλαὶ κτηνῶν τῶν ἐν μαλακοῖς τε καὶ λείοις τραΦέντων χωρίοις· ὁμοίως ὦτα τρυΦερὰ ἐν κολακείᾳ τραΦέντα καὶ λόγοις ψευδέσι. τί ἂν προθυμεῖσθε ἀκοῦσαι, ὧν οὐκ ἀνέξεσθε; ἀλλὰ μὴν [25]) τοιοῦτον πεπόνθατε, οἷον Αἴσωπος ἔΦη τοὺς ὀΦθαλμοὺς παθεῖν. ἐπειδὴ ἑαυτοὺς [26]) μὲν ἐνόμιζον πλείστου εἶναι ἀξίους, στόμα δὲ ἑώρων ἀπολαῦον τῶν τε ἄλλων, καὶ δὴ τοῦ μέλιτος ἡδίστου ὄντος· ἐκεῖν ἠγαναάκτουν τε καὶ ἐμέμΦοντο τῷ ἀνθρώπῳ. ἐπεὶ δὲ [27]) αὐτοῖς ἐνῆκε τοῦ μέλιτος [28]), οἱ δὲ ἐδάκνοντο τότε [29]), καὶ ἐδάκρυον, καὶ δριμὺ

24) σπεῖρα δὲ] sic eſt apud Homer. σπεῖρα καὶ Ven. et Mor.

25) malim ἀλλὰ μὴ. integra dictio eſſet ἀλλὰ ὁρᾶτε, vel ἀλλὰ δέδοικα, μὴ — *ſed videte, ne*, aut *ſed vereor, ne — idem vobis acciderit, quod ait Aeſopus oculis aliquando accidiſſe.*

26) ἑαυτοὺς] sic recte Caſaub. αὐτοὺς Anglus, quod idem eſt. τοὺτους Ven. et Mor.

27) ἐπεὶ δὲ] sic recte Anglus, *cum autem.* ἐπειδὴ Ven. et Mor.

28) ἐνεῆκε τοῦ μέλιτος] *immitteret* vel *inderet mellis nonnihil.* Caſaubono hic loci obfuit, quod in Veneta reperiſſet ἐνείκετο. et poteſt ex hoc loci colligi, Venetam ab eo eſſe inſpectam. Mor. dat ἐνήκετο —

29) Anglus mauult ἐδάκνοντό τε. fortaſſe verum id eſt; videtur tamen vulgata quoque defendi poſſe.

καὶ ἀηδὲς αὐτὸ ἡγεῖντο. μὴ ἕν καὶ ὑμεῖς ἐπιζητεῖτε γεύσασθαι τῶν ἐκ Φιλοσοφίας λόγων, ὥσπερ ὀφθαλμοὶ μέλιτος. ἔπειτα, οἶμαι, καὶ δακνόμενοι δυσχεραινεῖτε, καὶ φήσετε ἴσως, ἀδαμῶς Φιλοσοφίαν εἶναι τὸ τοιοῦτο, ἀλλὰ λοιδορίαν καὶ βλάβην. ἡγεῖσθε μὲν γὰρ, ὦ ἄνδρες, εὐδαίμονας ἑαυτοὺς καὶ μακαρίους, ἐπειδὴ πόλιν τε μεγάλην οἰκεῖτε, καὶ χώραν ἀγαθὴν νέμεσθε, καὶ πλεῖστα δὴ καὶ ἀφθονώτατα παρ' αὐτοῖς ὁρᾶτε τὰ ἐπιτήδεια, καὶ ποταμὸς ὑμῖν οὗτος διὰ μέσης διαρρεῖ τῆς πόλεως. πρὸς τούτοις δὲ μητρόπολις ἡ Ταρσὸς τῶν κατὰ Κιλικίαν. ὁ δὲ Ἀρχίλοχος, ὃν φημι τῷ Ἀπόλλωνι αἱρέσαι, περὶ στρατηγοῦ λέγων, οὕτω φησίν·

Οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν,
Οὐδὲ διαπεπλημμένον [30]),
Οὐδὲ βοστρύχοισι γαῦρον,
Οὐδ' ὑπεξυρημένον·
Ἀλλά μοι, φησὶν, εἴη ῥαιβὸς,
Ἀσφαλῶς βεβηκὼς,
Καὶ ἐπινοήμασι [31]) δασύς.

μὴ ἕν αὐτὸν οἴεσθε στρατηγὸν μὲν μὴ ἀγαπᾶν, οἷον εἴρηκε [32]), μηδ' ἐν σώματι καὶ μεγέθει καὶ κόμῃ τίθεσθαι τὸ τοῦ στρατηγοῦ ὄφελος· πόλιν δ' ἂν ἐπαινέσαι ποτὲ, εἰς ταῦτα ὁρῶντα, ἢ [33]) ποταμοὺς, καὶ βαλανεῖα, καὶ κρήνας, καὶ στοὰς, καὶ πλῆθος οἰκιῶν, καὶ μέγεθος· κόμῃ γὰρ ἀτεχνῶς καὶ βοστρύχοις ταῦτα ἔοικεν· ἀλλ' ἔμοιγε δοκεῖ, μᾶλλον ἐν τού-

30) lege διαπεπλεγμένον, a verbo πλέκω. cui ſint capilli perplexi artificioſe, h. e. contorti, cincinnati, et lemniſcis ſericis implicati.

31) ἐπινοήμασι] ſic recte Ven. et Caſaub. ἐπὶ νοήμασι Mor.

32) οἷον εἴρηκε] ſubaudi μὴ ἀγαπᾶν.

33) ἢ aut eſt delendum plane, aut cum εἰς mutandum.

τούτῳ [34]) προκρῖναι σμικράν τε καὶ ὀλίγην, σωφρόνως [35]) οἰκουμένην καὶ ἐπὶ πέτρας. ἀλλὰ Ἀρχίλοχος μὲν ἅτως εἶπεν, Ὅμηρος δὲ πῶς; οὐχ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς νησιώτης ἦν, οὐδὲ τῶν συμμέτρων νήσων [36]), πόθεν; οὐδὲ τῶν ἐγκάρπων· ἀλλ' ἦν [37]) μόνον, ἐπαινέσαι θέλων, αἰγίβοτον εἴρηκεν· ἀλλ' ὅμως φησὶ τῇ τούτου βουλῇ γε [38]) καὶ γνώμῃ καὶ τὴν Τροίαν αἱρεθῆναι, τηλικαύτην πόλιν, καὶ τοσούτων ἄρχουσαν,

Ὅσσων Λέσβος ἄνω μακάρων ἕδος ἐντὸς ἐέργει,
Καὶ Φρυγίη καθύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων.

ἣν πάντας φησὶ μυθεῖσθαι πολύχρυσον, πολύχαλκον. μή τι δ' ἂν ὤνησεν αὐτὸς ἢ τοῦ πλήθους τὸ μέγεθος, ἢ τῶν ὑπηκόων, ἢ τῶν συμμάχων τὸ πλῆθος, ἢ τῶν πεδίων, ἢ τῆς Ἴδης τὸ κάλλος, ἢ τοῦ Σιμόεντος, ἢ τοῦ Ξάνθου τοῦ δινήεντος,

Ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς.

καίτοι φησὶ καὶ πηγάς τινας πάνυ καλὰς ἐν τῷ προαστείῳ· τὴν μὲν ἀνειμένην καὶ σφόδρα προσηνῆ ὕδατος, ὥστε καὶ καπνὸν ἀπ' αὐτῆς ἐγείρεσθαι· τὴν δ' ἐοικυῖαν τῇ ψυχρότητι κρυσάλλῳ τοῦ θέρους, ὥστε καὶ θέρους καὶ χειμῶνος μὴ δυσχερῶς πλύνειν τὰς καλὰς Τρώων θυγατέρας. ὃ μόνον δὲ πλήθει, καὶ χώρας ἀρετῇ, καὶ πλήθει διέφερον, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωποι κάλλιστοι παρ' αὐτοῖς ἐγίγνοντο, καὶ ἄνδρες

34) ἐν τούτῳ] in eiusmodi cauſa, vbi agatur de vrbium praeſtantia.

35) poſt σωφρόνως malim δὲ addi, vt ſit σωφρόνως δὲ οἰκεμ.

36) συμμετροι νῆσοι ſunt illae inſulae, quae iuſtae ſunt magnitudinis, eaque gaudeant aquarum et locorum contemperatione, iisque opibus, quae cum non ſint maximae, non tamen rurſus ſint contemnendae, ſed rerum omnium optandarum habeant quod ſatis ſit.

37) ἦν] ſic recte Caſaub. *quam.* ἢ Ven. et Mor.

38) γε] l. τε.

ἄρες καὶ γυναῖκες, καὶ ἵπποι [39]) τάχιστοι, καὶ θεοφιλεῖς ἐδόκουν εἶναι, καὶ τείχει κρατερωτάτῳ περιπεφραγμένοι ἦσαν. τὸ μέν γε τεῖχος αὐτοῖς, Ποσειδῶνος ἔργον ἦν, καὶ Ἀπόλλωνος. ὁ δὲ Ζεὺς, τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον πόλεων, ἐκείνην ἔφη μάλιστα ἀγαπῆσαι· τάχος δ' ἵππων [40]), ὥστε ἐπ' ἄκρων θεῖν τῶν σταχύων. ἐπὶ κάλλει δὲ Γανυμήδην ὁ Ζεὺς ἐποιήσατο οἰνοχόον, Ἀλεξάνδρῳ δὲ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐπηκολούθησεν ἡ αἵρεσις τῶν ἐκεῖθεν γυναικῶν· τὴν δὲ Κασσάνδραν Ὅμηρος ἔφησι λείπεσθαι τῆς Ἀφροδίτης τὸ εἶδος. ἀλλ' ὅμως, ἐπειδὴ τρυφὴ καὶ ὕβρις εἰσῆλθεν αὐτοὺς, καὶ παιδείας καὶ σωφροσύνης οὐδὲν ὤοντο δεῖσθαι, πολὺ πάντων ἀτυχέστατοι [41]) γεγόνασιν. οὐχ ἡ σύμπασα χθὼν ταῖς συμφοραῖς αὐτῶν διατεθρύλληται; καὶ οὐδὲν ὄνησεν αὐτοὺς ἔτε τῶν ἵππων τὸ τάχος, ἔτε ὁ Ζεὺς, ἔτε ὁ Γανυμήδης, ἀλλ' ὑπ' ἀνδρὸς ἐξ ἔτω λυπρᾶς [42]) καὶ ἀδόξου πόλεως ἀπώλοντο, καὶ ἴσχυσεν ὁ τῆς Ἰθάκης πολίτης περιγενέσθαι τῶν ἐκ τῆς Ἰλίου πάντων, καὶ τὴν εὐρυάγυιαν ἅπασαν πορθῆσαι καὶ ἑλεῖν; οὐδὲ γὰρ οὐδ' οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἔτι τοὺς ἀσελγεῖς, καὶ ἄφρονας, καὶ ἀκολάστους, καὶ πρὸς ὕβριν ἐγκλίνοντας, καὶ ῥᾳθυμίαν, καὶ τρυφήν. ὥστε μὴ τούτοις θαῤῥεῖτε, μηδὲ ἀποδέχεσθε τὸν συνηδόμενον ὑμῖν, καὶ θαυμάζοντα λόγον, μηδὲ τοὺς δεινοὺς ἐγκωμιάζειν. οὗτοι μὲν γὰρ ἐξαπατῶσιν ὑμᾶς, καὶ μάτην ἐπαίρουσιν, ὥσπερ νηπίους παῖδας· ἀλλὰ μᾶλλον, ὃς ὑμῖν δείξει τι τῶν ἁμαρτημάτων, καὶ πρῶτον ἁπάντων, ἂν δύνη-

39) post καὶ ἵπποι videtur δὲ esse addendum.

40) τάχος δ' ἵππων] subaudi τοσοῦτον.

41) ἀτυχέστατοι] sic recte interpres. ἀτυχέστεροι Ven. et Mor.

42) λυπρᾶς] sic recte margo Mor. sed t. Mor. et Ven. dant λυπηρᾶς.

δύνηται, παρασκευάσει Φρονεῖν 43) ὑμᾶς· ὅτι τούτων ἕνεκεν, ὧν εἶπον, οὐκ ἐστὲ εὐδαίμονες, οὐδ' ἂν ὁ Νεῖλος ὑμῶν διέρχηται τὴν πόλιν, τῆς Κασταλίας γενόμενος διαυγέστερος, οὐδ' ἂν ὁ Πακτωλὸς ἐνθάδε φανεὶς 44), μὴ κατὰ ψῆγμα τὸ χρυσίον ὑμῖν φέρῃ, καθάπερ φασὶ Λυδοῖς πρότερον, ἀλλ' ἄθρον ὥσπερ ἰλύν· μηδ' ἂν Αἴγυπτον, ἢ Βαβυλῶνα, τῇ πολυτελείᾳ τῶν οἰκοδομημάτων 45) ὑπερβάλησθε. εἰ γὰρ ταῦτα δύναται ποιεῖν ἀνθρώπους μακαρίους, ποταμὸς, ἢ κρᾶσις ἀέρος, ἢ τόπος γῆς, ἢ καὶ θαλάττης λιμένες 46), ἢ ναὸς, ἢ τεῖχος· οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ὅσον λείπεσθε 47). Βυζαντίους ἐκείνους ἀκούετε παρ' αὐτὸν οἰκοῦντας τὸν Πόντον, μικρὸν ἔξω τοῦ στόματος, αὐτομάτων ἰχθύων αὐτοῖς ἐπὶ τὴν γῆν ἐκπιπτόντων ἐνίοτε· ἀλλ' ὅμως οὐδεὶς ἂν εἴποι διὰ τὸν ἰχθὺν εὐδαίμονας Βυζαντίους, εἰ μὴ καὶ τοὺς λάρους, οὐδὲ Αἰγυπτίους διὰ τὸν Νεῖλον, οὐδὲ Βαβυλωνίους διὰ τὸ τεῖχος. οὐχ ὁ Πηνειὸς δι' ἐρήμου ῥεῖ Θετταλίας, οὐχ ὁ Λάδων διὰ τῆς Ἀρκαδίας ἀναπάτου γενομένης; οὐκ αὐτὸς ὁ Κύδνος ἄνω καθαρώτερος; τί οὖν διὰ τοῦτο

43) Φρονεῖν] si integer hic locus est, vsurpauit hoc vocabulum Dio nouo more, pro συνιδεῖν, καταγοεῖν, αἰσθάνεσθαι, *sentire*, *percipere*, *perspicere*.

44) ἐνθάδε φανεὶς] *hic primum e terra exoriens*; vt scil. primi vos auri quantum velitis ex eo hauriatis, neque alii praeripiant praedam.

45) τῶν οἰκοδομ.] nam et moenia habentur in structuris, vel aedificiis publicis.

46) In Ven. est λιμένος. perinde est. sed leg. ἢ καὶ θαλάττης, *aut et maris*, (τόπος puta, *situs*) *aut portus*. quod si in genitiuo accipis, est τόπος iterum subaudiendum.

47) λείπεσθε. *quantum aliis populis concedatis*. tum noua incipit sententia. Βυζαντίους ἐκείνους ἀκούετε — sic Ven, sed Mor. dat λείπεσθε βυζαντίους, ἐκείνους — et margo Mor. Βυσαντίων.

το βελτίους φήσετε ἐκείνους αὐτῶν [48]); ἴσως μὲν ἀληθεύετε, ἐὰν λέγητε, ὃ μὴν εἴρηταί [49]). τὸς γὰρ ἀπείρους τρυφῆς καὶ πανουργίας, τούτους ἐγώ φημι πράττειν ἄμεινον. τί δ' αὐτῆς τῆς Ἰταλίας [50]); ὃ Σύβαρις μὲν ὅσῳ μάλιστα ἐτρύφησε, τοσούτῳ μᾶλλον ἀπώλετο. Κρότων δὲ καὶ Θούριοι, καὶ Μεταποντῖνοι καὶ Τάρας, ἐπὶ τοσοῦτον ἀκμάσασαι, καὶ τηλικαύτην ποτὲ σχοῦσαι δύναμιν, ποίας πόλεως οὐκ εἰσὶ νῦν ἐρημότεραι; πολὺ δ' ἂν ἔργον εἴη πάντας ἐπεξιέναι τὸς διὰ τρυφὴν ἀπολωλότας, Λυδοὺς πάλαι, Μήδους, Ἀσσυρίους πρότερον, τὰ τελευταῖα Μακεδόνας· οἱ νεωστὶ [51]) μὲν τὰ ῥάκη περιῤῥημένοι [52]), καὶ ποιμένες ἀκούοντες, περὶ τῶν μελινῶν μαχόμενοι τοῖς Θραξὶ, τὸς Ἕλληνας ἐκράτησαν, εἰς τὴν Ασίαν διέβησαν, ἄχρις Ινδῶν ἦρξαν. ἐπεὶ δὲ τὰ ἀγαθὰ τὰ Περσῶν ἔλαβον, τούτοις ἐπηκολούθησε καὶ τὰ κακά. τοιγαροῦν ἅμα σκῆπτρα καὶ ἀλουργῖδες, καὶ Μηδικὴ τράπεζα [53]), καὶ τὸ γένος αὐτῶν ἐξέλιπεν· ὥστε νῦν εἴ τις διέρχοιτο Πέλλαν, οὐδὲ σημεῖον ὄψεται πόλεως οὐδέν, δίχα τοῦ πολὺν

48) ἐκείνους αὐτῶν] id est ὑμῶν αὐτῶν. *ergone confitebimini, Theſſalos illos, et Arcadas, felicitate vobis anteire?*

49) ὃ μὴν εἴρηταί] *nemo tamen veſtrum id vnquam aſſeuerauit*; niſi malumus ὃ μὴν ἐρεῖτε. *periculum tamen nullum eſt, ne vos id aſſeueretis.*

50) Ἰταλίας] *vt Italiam denique ipſam attingam, quam vos tanti facitis, tam admiramini, nonne Sybaris —*

51) νεωστὶ offendit Caſaubonum, praeter rem. ſententia eſt: Macedones paulo ante, quam Graecos et Perſas vincerent, pannuciis obſitos inceſſiſſe.

52) lege περιῤῥηγμένοι. quae cum facillima ſit emendandi ratio, tum certiſſima videtur eſſe. Valeſius Emendat. p. 56. coniicit περιεῤῥαμμένοι. περὶ τῶν μελινῶν eſt a Demoſthene ductum.

53) τράπεζα] ſubaudi παρῆν αὐτοῖς.

πολὺν κέραμον [54]) εἶναι συντετριμμένον ἐν τῷ τόπῳ. καίτοι μένει τὰ χωρία τῶν πόλεων, ὧν εἶπον, καὶ τῶν ἐθνῶν, οἷα καὶ πρότερον ἦν, καὶ τὰς ποταμὰς οὐδεὶς ἄλλοσε [55]) ἔτρεψεν, οὐδ' εἴ τι τοιοῦτον ἦν ἕτερον· ἀλλ' ὅμως ὧν ἂν πολυτέλεια καὶ τρυφὴ ἅψηται, τούτοις οὐκ ἔξι πλείω χρόνον διαγενέσθαι. μὴ γὰρ οἴεσθε τὰς κριὰς, μηδὲ τὰς ἑλεπόλεις, καὶ τὰς ἄλλας μηχανὰς ἔτως ἀνατρέπειν, ὡς τρυφὴν, εἴτε ἄνδρα βέλεταί τις πεπτωκότα ἰδεῖν, εἴτε πόλιν. ὁ ποταμός ἐξιν, οὐδὲ πεδίον, οὐδὲ λιμὴν, ὁ ποιῶν εὐδαίμονα πόλιν, οὐδὲ χρημάτων πλῆθος, οὐδὲ οἰκοδομημάτων, οὐδὲ θησαυροὶ θεῶν, οἷς οὐδὲν προσέχει τὸ δαιμόνιον· οὐδ' ἂν εἰς τὰς πόλεις τινὲς μεταφέρωσι τὰ ὄρη καὶ τὰς πέτρας ξὺν πολλῇ ταλαιπωρίᾳ, καὶ πόνοις, καὶ μυρίοις ἀναλώμασιν· ἀλλὰ σωφροσύνη καὶ νοῦς ἐξι τὰ σώζοντα, ταῦτα ποιεῖ τοὺς χρωμένους μακαρίους, ταῦτα τοῖς θεοῖς προσφιλεῖς· οὐχὶ λιβανωτὸς, οὐδὲ σμύρνα· πόθεν; οὐδὲ ῥίζαι, καὶ δάκρυα δένδρων, οὐδὲ Ἰνδῶν καὶ Ἀράβων φρύγανα. ὑμεῖς δὲ, ἂν μὲν ἐκ τύχης ὁ ποταμὸς μεταβάλλῃ, καὶ ῥυῇ θολερώτερος [56]), ἄχθεσθε, καὶ πρὸς τοὺς πρῶτον ἐπιδημήσαντας αἰτίαν λέγετε· τὸν δὲ τρόπον τῆς πόλεως μεταβαλόντα ὁρῶντες, καὶ χεῖρω γενόμενον, καὶ τεταραγμένον ἀεὶ μᾶλλον, οὐ φροντίζετε. ἀλλὰ ὕδωρ μὲν οὐ μόνον πίνειν βέλεσθε καθαρὸν, ἀλλὰ καὶ ὁρᾶν· ἦθος δὲ καθαρὸν καὶ μέτριον οὐ ζητεῖτε. καίτοι [57]) πολλάκις ἀκοῦται τινῶν ἐξι· μὴ γὰρ ἡμεῖς μόνοι μεταβεβλή-

54) πολὺν κέραμον] ingentes aceruos lapidum coctorum, quibus muri exſtruuntur.

55) ἄλλοσε] *alio verſum.* et hoc interpres quoque expreſſit ἄλλος Ven. et Mor.

56) θολερώτερος] ſic recte Caſaub. θολώτερος Ven. et Morell.

57) καίτοι] ſic recte Caſaub. καί τι Ven. et Mor.

βλήκαμεν, ἀλλὰ σχεδὸν ἅπαντες [58]); ἔστι δὲ τοῦτο, καθάπερ εἴ τις ἐν λοιμῷ διὰ τὸ πάντας ἢ τοὺς πλείστους νοσεῖν, μηδεμίαν ἐθέλοι ποιεῖσθαι πρόνοιαν, ὥστε αὐτὸς [59]) ὑγιαίνειν· ἢ, νὴ Δία, ἐν θαλάττῃ χειμαζόμενος, ἔπειτα πάντας [60]) ὁρᾷ τοὺς ἐν τῇ νηὶ κινδυνεύοντας, ἀμελεῖ [61]) τῆς σωτηρίας. τί δαί, ἂν ὅλος καταδύηται σόλος; διὰ τοῦτο ἧττόν ἐστιν ἄτοπον τὸ ξυμβαῖνον; τί ἔν ἁμαρτάνομεν ἡμεῖς; τὰ μὲν ἄλλα ἐῶ. γελοῖον γάρ, εἴ τις πρὸς τὸν ὅλως οὐκ ἐπισάμενον κιθαρίζειν, ἔπειτα ὡς ἔτυχε ῥᾴδοιτα, ἐπιχειρεῖ [62]) λέγειν, ὅτι ἥμαρτεν, ἢ τινα [63]) φθόγγον παρέβη. τοσοῦτον δὲ μόνον εἰπεῖν ἄξιον, ὃ μηδεὶς ἂν ἀρνήσαιτο. φημὶ δὴ θαυμαστόν τι πάθος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ πεπονθέναι πολλούς, ὃ παρ' ἄλλοις τισὶ πρότερον ἦκουον μᾶλλον, ἢ παρ' ὑμῖν [64]) γιγνόμενον. τί δὲ τοῦτ' ἔστιν; ἂν μὴ δύνωμαι δηλῶσαι σαφῶς, ἀλλὰ ὑμεῖς γε πειρᾶσθε ὑποὐοεῖν· καὶ μηδέν με νομίσητε τῶν ἀποῤῥήτων λέγειν, μηδ' ὃ κρύπτουσιν οἱ ποιοῦντες, εἰ καὶ σφόδρα δόξει

58) ἀλλὰ σχεδὸν ἅπαντες] bene habet. Caue Casaubonum hic audias, qui vult ἀλλ' ἐ σχεδόν. Sententia est: *Sed vos saepe est audire ista monitoribus occentantes: Nos vero non soli degenerauimus, sed propemodum omnes.* nulla hic est interrogatio.

59) αὐτὸς] sic bene Casaub. αὐτοὺς Ven. et Mor.

60) aut ἐπεὶ ἅπαντας, aut ἐπειδὴ (vel ἐπειδὰν) πάντας. Casaub. vult ἐπεί τις πάντας.

61) malim ἀμελείᾳ, ob praemissum ἐθέλοι, aut saltim ἀμελῇ.

62) ἐπιχειρῇ malim.

63) ἤ τινα non damno, malim tamen ἢ τίνα. *aut indicet ei, quemnam sonum violauerit.*

64) post ὑμῖν deesse videtur ἴδον vel ἑώρων. *quod olim quidem apud alios quosdam obtinere fando acceperam, nunc autem apud vos video.*

δόξει θαυμαστόν [65]). μεταξὺ γὰρ ὀρθοὶ [66]) βαδίζοντες, λαλοῦντες, οἱ πλείους καθεύδουσιν· εἰ δ' ἐγρηγορέναι [67]) τοῖς πλείοσι δοκοῦσιν, οὐδὲν ἂν εἴη τοῦτο [68]). καὶ γὰρ τὸν λαγὼς φήσει [69]) τις ἐγρηγορέναι τῶν ἀπείρων, ἐὰν ἴδῃ κοιμωμένους. πόθεν δ' ἂν ἐγνώσθη τοῦτο [70])· ἐξ ἑτέρων τινῶν, ἃ σημεῖά ἐστι τοῦ καθεύδειν, ἐπεὶ τά γε ὄμματα αὐτῶν ἀναπέπταται. τί δ' ἂν ἔτι ποιοῦσι κοιμωμένων [71])· πολλὰ μὲν δὴ τά γε ἄλλα [72]), σχεδὸν γὰρ πάντα ὀνείρασιν ἔοικεν αὐτῶν τὰ ἔργα. καὶ γὰρ χαίρουσι μάτην καὶ λυποῦνται καὶ θρασύνονται καὶ δεδοίκασι, μηδενὸς ὄντος [73]), καὶ σπουδάζουσι, καὶ τῶν ἀδυνάτων ἐπιθυμοῦσι, καὶ τὰ μὴ ὄντα νομίζουσιν εἶναι, καὶ τῶν ὄντων ἀκ αἰσθάνονται. πλὴν ταῦτα μὲν ἴσως κοινὰ καὶ

65) θαυμαστὸν] id est ἄτοπον, ita mirabile, vt videns miretur, qui fieri potuerit, et cum fastidio atque indignatione aspernetur.

66) post ὀρθοὶ addit Mor. comma, quod recte a Ven. abest. Sed adde καὶ ante λαλοῦντες. *interea dum recti inambulant et loquuntur.*

67) ἐγρηγορέναι] sic recte Ven. et sic etiam paulo post. Mor. dat ἐγρηγορέναι.

68) post τοῦτο videtur θαυμαστὸν deesse. *nil mirandum est.* vulgata si bene habet, reddi debet, *nihil hoc ad rem*, vel *ad causam praesentem facit*; *non obstat ei, quod aio.* vel possit οὐδὲν ἂν εἴη (subaudi ἄλλο παρὰ τοῦτο) *nihil hoc rem mutat.* v. p. 405. 2. ed. Mor.

69) malim φήσειε.

70) τοῦτο] leporem puta dormire.

71) malim τῶν κοιμωμένων.

72) τά γε ἄλλα] excludit hic illam, quam mox exagitabit, prauam consuetudinem, inter loquendum et alias, ronchos per nares trahendi. reliqua, ait, omnia, praeter id, quod mox seorsim notabo.

73) μηδενὸς ὄντος] subaudi αἰτίας, vel ὅτου ἕνεκα ταῦτα ποιοῦσι.

καὶ ὑμῶν 74) ἐστίν. ἐκεῖνο δὲ 75), οἶμαι, Φανερώτατον ὕπνου τεκμήριον, ποιοῦσι, ῥέγχουσιν. ὁ γὰρ ἔχω, μὰ τοὺς θεούς, εἰπεῖν εὐπρεπέστερον. καίτοι καὶ τῶν κοιμωμένων ὀλίγοι μέν, οἱ τοῦτο πάσχουσι· τῶν δὲ ἄλλων τοῖς μεθύουσι ξυμβαίνει, καὶ τοῖς ἐμπληθέσι, καὶ τοῖς μὴ καλῶς κατακειμένοις. ἐγὼ δέ φημι τοῦτο τὸ ἔργον αἰσχρὰν τὴν πόλιν ποιεῖν, καὶ δημοσίᾳ καταισχύνειν, καὶ τὴν μεγίστην ὕβριν εἰς τὴν πατρίδα ὑβρίζειν τοὺς μεθ' ἡμέραν τούτους κοιμωμένους, καὶ δικαίως ἂν αὐτοὺς ἐξορισθῆναι, καὶ παρ' ὑμῶν, καὶ πανταχόθεν. οὐδὲ γὰρ μέτριόν ἐστι τὸ γιγνόμενον, οὐδὲ σπανίως συμβαίνει· ἀλλ' ἀεὶ καὶ παντα χοῦ τῆς πόλεως, κἂν ἀπειλῇ τις, κἂν παίζῃ, κἂν καταγελᾷ. καὶ τὸ λοιπὸν ἤδη ξύνηθές ἐστι καὶ τοῖς πάνυ σμικροῖς παιδὶ, καὶ τῶν τελείων ὅσοι δοκοῦσιν αἰδεῖσθαι, προάγονται πολλάκις, ὥσπερ ἐπιδώρῳ 76) τινὶ χρῆσθαι, κἂν ἐπισήσαντες διατραπῶσιν, ἀνέπνευσαν γῆν ὅμοιον. εἰ δή τις ὑπῆρχε τοιαύτη πόλις, ὥστε ἀεὶ θρηνούντων ἐν αὐτῇ οἰκεῖν, καὶ μηδένα δύνασθαι δίχα τῆς δυσθυμίας ταύτης προελθεῖν, μηδὲ ἐπ' ὀλίγον, πρὸς τοῦ Διός,

ἐστὶν

74) καὶ ὑμῶν] cauet itaque is videri, qui existimet, interesse suae quoque concioni aliquos isto vitio contaminatos.

75) idem est ac si dixisset ἐκεῖνο δὲ ποιοῦσιν, ὃ ἐστι Φανερώτατον τοῦ ὕπνου τεκμήριον. hoc autem faciunt, id quod est planissimum somni indicium, ῥέγχουσι, *sternunt*. Prodit Ammianus Marcellinus, Romanos, qui tum erant, cum annales suos ille conderet, hoc est saeculo quarto. vitium hoc idem adamasse. p. 29. enim, quo loco flagitia suorum temporum exagitat, inter alia haec habet: *turpi sono e fragosis naribus introrsum reducto spiritu concrepantes.* vbi miror, Valesium, qui Dionem ita vt domum suam nosset, memorabilem hanc Dionis orationem tacitam praeteriisse.

76) ἐπιδώρῳ. *tanquam mantissa quadam.* Anglus vult ἐπῳδῷ.

ἐςὶν ὅστις ἂν ἡδέως ἐπεδήμησε. καίτοι τὸ μὲν θρηνεῖν, ὡς ἂν εἴποι τις, ἀτυχίας ἐςὶ σημεῖον[77]· τὸ δὲ τοιοῦτον, ἀναισχυντίας, ἀσελγείας τῆς ἐσχάτης. ἀκοῦν εἰκὸς ἐν δυσυχέσι μᾶλλον ἀνθρώποις ἐθέλειν διατρίβειν, ἢ ἀκολάσοις. ἐγὼ μὲν γὰρ ἀκ ἂν ἑλοίμην ἀκέειν, ἀδὲ αὐλέντων διηνεκῶς· ἀλλ' εἴ τις ἐςὶ τοιοῦτος τόπος, ἐν ᾧ συνεχὴς ἐςιν ἦχος, εἴτε αὐλῶν, εἴτε ᾠδῆς, εἴτε κιθάρας· οἷον δή φασι τὸν τῶν Σειρήνων εἶναι σκόπελον ἀεὶ μελῳδέμενον, ἀκ ἂν δυναίμην ἐκεῖσε ἐλθὼν διάγειν. τὸν δέ γε ἄγριον τοῦτον καὶ χαλεπὸν ἦχον τίς ἂν μέτριος ἄνθρωπος ὑπομένειεν[78]; ἀλλ' ἐὰν μέν τις οἴκημα παρὰ τῶν ἀκούσῃ τοῦ τοιούτου, δηλονότι φήσει χαμαιτυπεῖον αὐτὸ εἶναι· τὴν δὲ πόλιν τί φήσουσιν, ἐν ᾗ παντα χοῦ σχεδὸν εἰς ἐπικρατεῖ θόρυβος[79]; καὶ ὅτε καιρὸν, ὅτε ἡμέραν, ὅτε τόπον ἐξαίρετον ἀδένα ποιοῦνται· ἀλλ' ἐν ςενωποῖς, ἐν οἰκίαις, ἐν ἀγοραῖς, περὶ[80] τὸ θέατρον, ἐν τῷ γυμνασίῳ δυγκεύει τὸ πρᾶγμα; καὶ αὐλοῦντος μὲν ἔωθεν ἀδενὸς ἀκήκοα ἐγὼ μέχρι νῦν ἐν τῇ πόλει, τοῦτο δὲ τὸ θαυμαςὸν μέλος εὐθὺς ἅμα τῇ ἡμέρᾳ κινεῖται. καίτοι με ἀ λέληθεν, ὅτι ἴσως ληρεῖν με νομίζσι τὰ τοιαῦτα ἐξεταίζοντα, καὶ μηδὲν[81] εἶναι παρὰ τοῦτο, μόνον ἂν τὰ λάχανα ἀμάξαις φέρητε, καὶ πολλὰς ἄρτους θεωρεῖτε[82]) ἐν

77) f. καίτοι τὸ μὲν θρηνεῖν πᾶς ἂν εἴποι τις ὡς ἀτυχίας ἐςὶ σημεῖον. *quamquam lamentationes nemo non aiat infortunii ſignum eſſe.*

78) In Veneta eſt ὑπομένειν. aut ergo ὑπομένειν δύναιτο, aut ὑπομενεῖ, aut ὑπομείνειεν. vir doctus in Veneta pro ειν extrema ſyllaba, virgula ſubiecta notata, ſcripſerat in margine ειεν.

79) poſt Θόρυβος videtur ὅτος deeſſe.

80) περὶ] Ven. et Mor. dant παρὰ.

81) μηδὲν] ſubaudi χαλεπὸν, vel δεινόν.

82) malim θεωρῆτε, ob praemiſſum φέρητε.

ἐν τᾷ μέσῳ, καὶ τὸ τάριχος, ἢ καὶ τὰ κρέα [83]).
σκοπέντων δὲ ὅμως αὐτοὶ τὸ πρᾶγμα ὅτως. εἴ τις 5.
αὐτῶν παραγένοιτο εἰς πόλιν, ἐν ᾗ πάντες, ὅ τι ἂν
δεικνύωσι, τῷ μέσῳ δακτύλῳ [84]) δεικνύωσι· κἂν
δεξιὰν ἐμβάλῃ τις, ὅτως ἐνέβαλε· κἂν προτείνῃ
τὴν χεῖρα ὅλως [85]), κἂν ὁ δῆμος χειροτονῶσι [86]), 10.
κἂν οἱ δικασταὶ τὴν ψῆφον φέρωσι, ποίαν τινὰ ἡγή-
σεται [87]) τὴν πόλιν ταύτην; ἐὰν δὲ ἀνασυρόμενοι
πάντες βαδίζωσιν, ὥσπερ ἐν λίμνῃ; ἆρα ἀγνοεῖτε,
ὅτι ταῦτ' ἐστὶ τὰ καθ' ὑμῶν ἀφορμὴν δεδωκότα 15.
βλασφημίας, ὥστε δημοσίᾳ κατὰ τῆς πόλεως ἔχειν,
ὅ τι λέγωσι, τὰς ἀπεχθῶς ὑμῖν διακειμένους; ἀλλὰ
πόθεν τὰς κερκίδας [88]) ὑμῖν ἐπιβοῶσι; καὶ [89]) ὃ

φασὶ

83) non nego posse haec explicari et defendi, subaudiendo e praemissis πολλὰ θεωρῆτε. nescio tamen, an latius sit ἄξιον addi, vt sit καὶ τὸ τάριχος ἄξιον ᾗ *et cetaria vili vaeneant, καὶ τὰ κρέα et carnes reliquae.*

84) μέσῳ δακτύλῳ] de ignominia, quae illi adspergebatur, cui medius digitus ostenderetur, v. Vpton ad Arriani Diss. Epictetcas 3, 2. p. 176.

85) malim ὅτως, scil. πρᾶττειν. Vulgata si bene habet, accipi debet pro ἁπλῶς, *vniuerse*, vt de vniuersis, non de singulis dicam.

86) debebat χειροτονῇ dixisse, et nescio, an sic dixerit; ferri tamen vulgata potest, quia ὁ δῆμος, cum multitudinem significet, pro plurali haberi queat.

87) ἡγήσεται] *existimabit.* redit enim ad εἴ τις παραγένοιτο vers. 2. Ven. et Mor. dant ἡγήσονται.

88) κερκίδας] malim κερχνίδας. *vnde fit, vt inimici vestri videntes hominem Tarsensem, aut audientes, cum alii de eo commemorant, dicterio hoc eum insectentur, vt κερχνίδα appellitent?* Est autem κερχνὶς auis quaedam a stertendo sic dicta, vel stridore, quem edit similem iis, qui stertunt. subaudi εἰ μὴ παρὰ τοῦτο *nisi si per hanc causam fit. qua alia de causa, quam hac?* Anglus malebat κερκώπας.

89) malim καίτοι. est enim obiectio, cui philosophus statim occurrit in istis φέρε, ἄν κατ. — bene hoc Anglus quoque obseruauit. *Sed vestra negatis quicquam referre, quid*

20. Φασὶ δεῖν διαφέρειν ἔθ' ὑμῖν, ἔτε τοῖς ἄλλοις, ὑπὲρ ὧν ἕτεροι λέγουσιν, ἀλλ' ὑπὲρ ὧν αὐτοὶ ποιεῖτε; Φέρε, ἂν καταλάβῃ τοιοῦτον πάθος δημοσίᾳ τινὰς, ὥστε γυναικῶν λαβεῖν φωνὴν ἅπαντας, καὶ μηδένα δύνασθαι, μήτε νέον, μήτε πρεσβύτερον ἄνδρα 90) μηδὲν εἰπεῖν· ἆ δόξει χαλεπὸν εἶναι, καὶ παντὸς, οἶμαι, λοιμοῦ βαρύτερον 91); ἆ γὰρ τὸ πυρέττειν αἰσχρὸν, ἢ δὲ τὸ ἀποθνήσκειν· ὥστε πέμποιεν ἂν εἰς θεῶν, καὶ τὸ δαιμόνιον πολλοὶ ἱλάσκοιντο. καίτοι τὸ μὲν γυναικῶν ἀφιέναι φωνὴν, ἀνθρώπων ἐστὶ φωνὴν ἀφιέναι, καὶ ἴδοις ἂν ἀκέων γυναικὸς δυσχεραίνοντα. ὁ δὲ τοιοῦτος ἦχος τίνων ἐστίν; ἀχὶ τῶν ἀνδρογύνων; ἀχὶ τῶν τὰ αἰδοῖα ἀποκεκομμένων; ἢ δὲ τούτων ἀεὶ, καὶ πρὸς ἅπαντας, ἀλλὰ ἴδιον αὐτῶν ὥσπερ ξύμβολον. Φέρε δ', εἰ κατεζωσμένοι 92) πάντες ἐβαδίζετε, ἢ τυμπανίζοντες, καὶ μηδὲν ὑμῖν ἐδόκει τοῦτ' εἶναι χαλεπὸν, ἢ συνέβαινεν ὑμᾶς ὑψηλήν τινα ἔχειν ἄκραν, ἢ, νὴ Δί', ἄέρος ὑπερκειμένην 93), ὥσπερ ἑτέραις πόλεις, ὅπου τις ἀνελθὼν, ἕκαστον μὲν σαφῶς ἀκοὴν μὴ δύναιτο, τὸν δὲ ξύμπαν-

quid alii de vobis iudicent; referre potius, quid ipſi agatis. Haec vos. Ego vero ſic: *Age, ſi quod eiusmodi malum quos inceſſat.*

90) poſt ἄνδρα videtur ἄλλως, aut εἰ μὴ ἔτως deſiderari, aut ἀνδρείως. ſententiam bene reddidit interpres: — *et nemo poſſit, neque iuuenis, neque ſenex, virili voce quicquam dicere* —

91) concludit ſic: Mares muliebriter loqui grauius eſt omni peſtilentia; nam peſtilentiae natura crebris et popularibus febribus atque mortibus continetur. ſed febricitare, ſed mori turpe non eſt. at turpe eſt mari, muliebriter loqui. Ergo vox eiusmodi grauius malum eſt, quam peſtis.

92) κατεζωσμένοι] *incincti baltheis*, more Gallorum, illorum puta, qui quondam erant ſacerdotes matris deum.

93) lege ἢ νὴ Δία, ἔρος ὑπερκείμενον.

παντα θρᾶν, ποῖος ἦχος [94]) ὑμῖν ἀνενεχθῆναι [95]) ἐδόκει; ἢ δηλονότι τᾷ πλείονος [96]), ὥσπερ ἐν ἁρμονίᾳ κρατοῦντος; εἰ δὲ ἐκ τῆς ἀκοῆς δέοι τεκμαίρεσθαι περὶ τῶν ἀνθρώπων, ὥσπερ Ὁμηρός φησι προσιόντα [97]) τὸν Ὀδυσσέα τῇ αὐτᾷ οἰκίᾳ, μὴ περιμεῖναι θεάσασθαι τὰς μνηστῆρας ἐσιωμένους, ἀλλ' εὐθὺς εἰπεῖν πρὸς τὸν Εὔμαιον, ὡς αὐτὸν ἡ κιθάρα περιήνεγκε [98]), γιγνώσκειν, ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῇ δαῖτα τίθενται· καὶ πάλιν ἐκ τῆς νήσου τῶν Κυκλώπων ἀκούοντα τῶν τε προβάτων βληχωμένων, καὶ αὐτῶν [99]) τῆς φωνῆς, ὡς ἄν, οἶμαι, νεμόντων, νοεῖν, ὅτι ποιμένων τινῶν ἐστιν ἡ χώρα. Φέρε, καὶ ὑμᾶς εἴ τις ἐκ τοῦ φερομένου ἤχου πόρρωθεν εἰκάζοι, οἵους ἀνθρώπους [100]) ὑπολάβοι εἶναι, καὶ τί πράττειν; ἆρ' ἱκανοί ἐστε [1]), ἔτε βουκολεῖν, ἔτε ποιμαίνειν· καὶ πότερον ὑμᾶς Ἀργείων ἀποίκους, ὡς λέγετε, φήσει τις, ἢ μᾶλλον ἐκείνων Ἀραδίων; καὶ πότερον Ἕλληνας, ἢ Φοινίκων τοὺς ἀσελγεστάτους; ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι μᾶλλον προσήκειν ἀνδρὶ σώφρονι ἐν τοιαύτῃ πόλει κηρὸν ἀλεῖψαι [2]) τοῖς ὠσίν, ἢ εἰ τὰς Σειρῆ-

94) ποῖος ἦχος] subaudi ἄλλος. *quinam alius sonus.*

95) f. ὑμῖν ἂν ἀνενεχθῆναι; *qualisnam alius sonus videtur illuc esse adscensurus, quam, id quod facile est existimatu, sonus e maiori vocum parte exsistens.*

96) malim ὁ τοῦ πλείονος.

97) προσιόντα] Ven. et Mor. dant προϊόντα.

98) aut cum Anglo leg. est περιήχησε, aut περιήπυκε, a verbo poetico ἀπύω.

99) αὐτῶν] Cyclopum puta.

100) malim οἵους ἂν ἀνθρώπους.

1) ἱκανοί ἐστε] scil. ἔτω φθεγγόμενοι. *ex hac voce vestra colligi nequit, vos esse bubulcos, aut opiliones, neque, quorum vox est eiusmodi, sint pares pastorae exercendae. vox enim haec est hominum mollium et effoeminatorum, qui sunt impares tam duro vitae generi.*

2) imo vero ἐπαλεῖψαι.

Σειρῆνας παραπλέων ἔτυχεν. ὅπȣ μὲν γὰρ ὑπῆρχε θανάτȣ κίνδυνος, ὅπȣ δὲ ἀσελγείας, ὕβρεως, τῆς ἐσχάτης διαφθορᾶς. καὶ πρόσεςιν ȣ̓δεμία τέρψις, ȣ̓δ' ἱςορία [3]) δήπȣ. πρότερον μὲν ȣ̓ν ἡ παραίνεσις τῶν ἀμεινόνων ἐκράτει, νῦν δ', ὡς ἔοικε, τῶν χειρόνων. θαυμάσαι δ' ἄν τις τὴν αἰτίαν τȣ̃ ζηλȣ̃ν αὐτὸ τȣ̀ς πλείȣς ἔνθα δὴ [4]), καὶ συνηθέςερον ἀεὶ γίγνεσθαι προβαῖνον. ὥσπερ Ἰωνική [5]) τις ἐκράτησεν ἁρμονία, καὶ Δώριος, καὶ Φρύγιος ἄλλη, καὶ Λύδιος· ȣ̃τω νῦν ἡ τῶν Ἀραδίων κρατεῖ μȣσικὴ, καὶ τὰ Φοινίκων ὑμῖν κρȣ́ματα ἀρέσκει, καὶ τὸν ῥυθμὸν τȣ̃τον ἐξαιρέτως ἠγαπήκατε, ὥσπερ ἕτεροι τὸν σπονδεῖον. ἢ καὶ γένος τι πέφηνεν ἀνθρώπων ταῖς ῥισὶν εὔμȣσον, ὥσπερ τȣ̀ς κύκνȣς φασὶ τοῖς πτεροῖς; ἔπειτα τῶν λιγυφώνων τρόπον ὀρνέων τέρπȣσιν ἀλλήλȣς ἔν τε ταῖς ὁδοῖς καὶ παρὰ τὰ ξυμπόσια, μηδὲ δεόμενοι λύρας, μηδὲν [6]) αὐλῶν. ἀρχαῖα δὴ [7]) ταῦτα, καὶ σκληρᾶς ἔτι καὶ ἀγροίκȣ τινὸς μȣσικῆς ὄργανα. νῦν δὲ τρόπος ἄλλος ἀνθεῖ [8]), βαρβίτων κρείττων καὶ προσηνέςερος. ȣ̓κȣ̃ν μετὰ χρόνον, καὶ χορȣ̀ς ὑπὸ τῷ μέλει τȣ́τω ςησόμεθα παίδων καὶ παρθένων ἐπιμελῶς ἐκδιδάξαντες. ἀλλ' ὅτι μὲν ἄχθεσθε ἀκȣ́οντες, σαφῶς οἶδα· καὶ προεῖπον, ὅτι

3) ἱςορία] cognitio rerum ante non visarum, cognitu atque scitu iucundarum, cuiusmodi cognitio e peregrinationibus colligitur. Cum Vlyssis periculo, insulam Sirenum nauigatione praeteruehentis, coniuncta tamen erat cognitio rei mirabilis, spectaculum aliquod nouum, nusquam alias facile inueniendum, cuius insolentia mouere aliquam possit ad tantum discrimen adeundum. Sed apud vos nil eiusmodi est.

4) aut ἐνθάδε leg. aut attice ἐνθαδὶ.

5) malim ὥσπερ γὰρ ἰωνικὴ.

6) μηδὲν] sic recte Ven. μηδὲ Mor.

7) malim ἀρχαῖα δὲ, scil. ἐςί.

8) ἀνθεῖ] sic recte Ven. αὐθεῖ Mor.

τὺς λόγυς ἀποδέξεσθε ἐχ ἡδέως. ὑμεῖς δ' [9]) ἴσως με περὶ ἄστρων καὶ γῆς ἐδοκεῖτε διαλέξεσθαι. καὶ τινὲς μὲν ὑμῶν ὀργίζονται καὶ φασί με ὑβρίζειν τὴν πόλιν, τὺς δὲ αὐτὰ ποιοῦντας ὐκ αἰτιῶνται. τινὲς δὲ ἴσως καταγελῶσιν, εἰ περὶ μηδενὸς κρείττονος εὗρον εἰπεῖν· ἐγὼ δὲ ὁρῶ καὶ τὺς ἰατρὺς ἔσθ' ὅτε ἁπτομένυς, ὧν ὐκ ἂν ἤθελον ἐχὶ τῶν καλλίστων τοῦ σώματος· καὶ πολλὺς οἶδα τῶν θεραπευομένων ἀγαναντοῦντας, ὅταν ἅπτηται [10]) τοῦ πεπονθότος. ὁ δὲ παλλάκις ἀμύττει τοῦτο, καὶ τέμνει βοῶντος. οὔκουν ἀνήσω περὶ τούτου λέγων, πρὶν ἂν σφόδρα δηχθῆτε. καίτοι πάνυ ἀσθενοῦς φαρμάκυ τυγχάνετε τοῦ λόγυ τούτυ, καὶ πολὺ ἐλάττονος, ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν. ἄγε δή, πρὸς τοῦ Ἡρακλέυς, καὶ τοῦ Περσέως, καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, ὃς τιμᾶτε, ἀποκρίνασθέ μοι προθύμως, εἴ τις ὑμῶν ἐβούλετο γυναῖκα τοιαύτην ἔχειν, λέγω δὲ [11]), ὥσπερ κιθαρίστρια καλεῖται γυνή, καὶ, νὴ Δία, αὐλητρὶς, ἢ ποιήτρια, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων, ἕτως ἂν τις συνήθως ὀνομάσειεν [12]) ἀπὸ τούτυ τοῦ ἔργυ, (καὶ μὴ δυσχεραίνετε, μηδὲ ἄχθεσθε. τὺς γὰρ λόγυς τούτυς αὐτὸ παρέχει τὸ πρᾶγμα, τῷ βουλομένῳ περὶ αὐτοῦ λέγειν, ὐκ ἐγώ ποθεν ἀνευρίσκω.) γυναικὶ

9) ὑμεῖς δ' ἴσως] sic leg. esse sponte sua patet, et vir doctus in Veneta mea annotauerat. ὑμεῖς δ' ἴσως Ven. et Mor.

10) ἅπτηται] scil. τις τῶν ἰατρῶν.

11) λέγω δὲ] sic recte interpres et Casaub. λόγω δὲ Ven. et Mor.

12) ὀνομάσειεν] scil. κιθαρίστριαν, quod nomen Dio dissimulauit prae verecundia, et reuerentia Tarsensium, non quod ei negatum esset e linguae graecae ratione id ita formare; nisi, quod potius videtur, et insequentia suadent, nomen ipsum posuit, culpa librariorum a libris nostris hodie exsulans.

γυναικὶ μὲν δὴ τοιαύτῃ ξυνοικεῖν ἀδεὶς ἂν ἐθελήσειεν ὑμῶν, ἀδὲ ἐπὶ πεντακοσίοις ταλάντοις, οἶμαι. θυγατέρα δὲ σχεῖν ἕλοιτο ἄν [13]); ἀλλὰ, νὴ Δία, μητέρα; πῶς ἀ χαλεπὸν τοιαύτην ἔχειν, καὶ γηροβοσκεῖν. σεμνὸν γὰρ δηλονότι, καὶ πρεσβυτέροις πρέπον μᾶλλον· εἶεν. ἀκὰν ἐπὶ μὲν γυναικὸς ἢ θυγατρὸς ἀδ' ἀκέοντες ἀνέχεσθε, πόλιν δὲ τοιαύτην καὶ πατρίδα οἰκεῖν, ἀ δεινὸν ὑμῖν δοκεῖ; καὶ ταῦθ' ὃ [14]) τῷ παντὶ χαλεπώτερον, ἀ τοιαύτην ἅσαν ἐξ ἀρχῆς, ἀλλ' ἣν αὐτοὶ ποιεῖτε. καίτοι μητρόπολις ὑμῶν ἐστιν ἡ πόλις, ὥστε καὶ τὴν σεμνότητα καὶ τὸ ἀξίωμα ἔχει [15]) τὸ τῆς μητροπόλεως· ἀλλ' ὅμως ἔστε τῷ ὀνόματος, ἔστε τῆς ἀρχαιότητος, ἔστε τῆς δόξης φείδεσθε. τί ἄν, οἴεσθε· εἰ, καθάπερ εἰκός ἐστι, καὶ φασὶ, τὰς οἰκιστὰς ἥρωας, ἢ θεὰς, πολλάκις ἐπιστρέφεσθαι τὰς αὐτῶν πόλεις, τοῖς ἄλλοις ὄντας ἀφανεῖς, ἔν τε θυσίαις καί τισιν ἑορταῖς δημοτελέσιν· ἔπειθ' ὁ ἀρχηγὸς ὑμῶν Ἡρακλῆς παραγένοιτο, ἤτοι πυρᾶς [16]) ἅσης, ἣν πάνυ καλὴν αὐ-

13) post ἕλοιτο ἄν addenda est a tacita cogitatione lectoris cuiusque infitiatio, ἄπαγε, εὐφήμει, μηδαμῶς, vel tale quid. *at profecto, matrem tamen?* respondet, sed cavillans: πῶς ἀ καλὸν [sic enim leg. videtur pro χαλεπὸν] *qui fiat, vt non honestum sit eiusmodi matrem habere et alere.*

14) ὃ] quod etiam interpres expressit. ἕ Ven. et Mor.

15) ἔχει an ἔχειν legatur, nil referre videtur.

16) in Venera est πυρᾶς. vellem Casaubonus locum hunc ex vasta sua lectione illustrasset. mihi aliquando venit in mentem leg. esse παραγένοιτο πυρείας ἅσης, amputato illo ἤτοι, quod videtur e scholio remansisse. πυρείας appellabant graeci veteres eiusmodi festos dies seu ludos, cum iuuentus, tenens faces accensas in manibus, cursu de celeritate pedum certaret. Si πυρᾶς bene habet, locus sit suspicioni, quotannis solitam fuisse a Tarsensibus celebrari memoriam Herculis, rogo exstructo semet in Oeta comburentis. Exstruxisse tum videntur Tarsenses in eius rei memoriam rogum magnifice.

τῷ ποιεῖτε, σφόδρα γε ἂν αὐτὸν ἡσθῆναι τοιαύτης ἀκούσαντα φωνῆς; οὐκ ἂν [17]) εἰς Θρᾴκην ἀπελθεῖν μᾶλλον, ἢ Λιβύην, καὶ τοῖς Βουσίριδος, ἢ τοῖς Διομήδους ἀπογόνοις θύσουσι [18]) παρεῖναι; τί δὲ ὁ Περσεύς; οὐκ ἂν ὄντως ὑπερπτῆναι δοκεῖ τὴν πόλιν; καὶ τί δεῖ μεμνῆσθαι θεῶν; ἀλλὰ Ἀθηνόδωρος ὁ πρώην γενόμενος, ὃν ᾐδεῖτο ὁ Σεβαστὸς, ἆρα οἴεσθε, εἴπερ ἔγνω τοιαύτην οὖσαν τὴν πόλιν, προύκρινεν [19]) ἂν τῆς μετ' ἐκείνου διατριβῆς τὴν ἐνθάδε; πρότερον μὲν οὖν ἐπ' εὐταξίᾳ καὶ σωφροσύνῃ διαβόητος ἦν ὑμῶν ἡ πόλις, καὶ τοιούτους ἂν [20]) ἔφερεν ἄνδρας· νῦν δὲ ἐγὼ δέδοικα, μὴ τὴν ἐναντίαν λάβῃ τάξιν, ὥστε μετὰ τῶνδε καὶ τῶνδε ὀνομάζεσθαι. καίτοι πολλὰ τῶν νῦν ἔτι μένοντα [21]) ὁπωσδήποτε ἐμφαίνει τὸ σῶφρον καὶ τὸ αὐστηρὸν τῆς τότε ἀγωγῆς, ὧν ἐστι τὸ περὶ τὴν ἐσθῆτα τῶν γυναικῶν, τὸ τοῦτον τὸν τρόπον κατεστάλθαι, καὶ βαδίζειν· ὥστε μηδὲ ἓν αὐτῶν μέρος ἰδεῖν, μήτε τοῦ προσώπου, μήτε τοῦ λοιποῦ σώματος, μηδὲ αὐτὰς ὁρᾷν ἔξω τῆς ὁδοῦ μηδέν. καίτοι, τί δύνανται τοιοῦτον ἰδεῖν, οἷον ἀκούουσιν. τοιγαροῦν ἀπὸ τῶν ὤτων ἀρξάμεναι τῆς διαφθορᾶς, ἀπολώλασιν αἱ πλείους. ἡ γὰρ ἀσέλγεια, καὶ δι' ὤτων, καὶ δι' ὀφθαλμῶν, πανταχόθεν εἰσδύεται. ὥστε τὰ μὲν πρόσωπα κεκαλυμμένα [22]) βαδίζουσι, τῇ ψυχῇ δὲ ἀκα-

17) malim καὶ οὐκ ἂν.

18) malim in praesenti θύουσι. de Perseo Tarsi conditore v. Vales. ad Amm. Marcell. 14, 18. de Athenodoro Tarsensi Casaubon. ad h. l.

19) προύκρινεν] non damnabo hanc lectionem, planior tamen constructio ferret προκρῖναι.

20) ἂν videtur delendum esse.

21) μένοντα] subaudi ἐκ τῶν τότε χρόνων, vel ἐκ τῶν παλαιῶν ἐθῶν. et hoc expressit quoque interpres. Ven. et Mor. dant μενόντων.

22) potest τὰ πρόσωπα κεκαλυμμένα pro nominatiuo vel accusatiuo absoluto, aut, vt alii loquuntur, consequentiae, habe-

ἀκαλύπτω καὶ σφόδρα ἀναπεπταμένῃ. τοιγαρῶν ὀξύτερον βλέπουσιν ἐνίων τῶν ὀφθαλμῶν, ὥσπερ οἱ γεωμέτραι. καὶ τοῦτο μὲν ἔκδηλόν ἐστι τὸ τῶν ῥινῶν. ἀνάγκη δὲ καὶ τὰ ἄλλα ἀκολουθεῖν τῷ τοιούτῳ ῥυθμῷ. μὴ γὰρ οἴεσθε, ὥσπερ ἑτέρῳ [23]) πολλάκις εἴς τινα μέρη καταισκήπτει [24]), χεῖρας, ἢ πόδας, ἢ πρόσωπον· ἔστω καὶ παρ' ὑμῖν ἐπιχώριόν τι νόσημα τοῖς ῥισὶν ἐμπεπτωκέναι· μηδ' ὥσπερ Λημνίων ταῖς γυναιξὶ τὴν Ἀφροδίτην ὀργισθεῖσαν λέγουσι διαφθεῖραι τὰς μασχάλας, καὶνθάδε νομίζετε, τῶν πλεόνων διεφθάρθαι τὰς ῥῖνας ὑπὸ δαιμονίᾳ χόλῳ, κἄπειτα τοιαύτην φωνὴν ἀφιέναι. πόθεν; ἀλλ' ἐστὶ σημεῖον τῆς ἐσχάτης ὕβρεως καὶ ἀπονοίας, καὶ τὸ καταφρονεῖν τῶν καλῶν ἁπάντων, καὶ μηδὲν αἰσχρὸν ἡγεῖσθαι. φημὶ δὴ [25]) διαλέγεσθαι τούτοις ὁμοίως, καὶ βαδίζειν καὶ βλέπειν. εἰ δὲ μηδὲν ἔκδηλον ἔστω ποιεῖν διὰ τῶν ὀμμάτων δύναντας, ὥστε ἐπιστρέφειν ἅπαντας· ἢ μηδέπω τὴν τέχνην ἐπὶ τοσοῦτο προαγήοχασιν [26]), ἀδὲν ἐπιεικέστερον τἄλλα ἔχουσιν. εἶτ' ἄχθεσθε τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ τοῖς Ἀδανεῦσιν, ὅταν ὑμᾶς λοιδορῶσι, τοὺς δὲ ἐκείνοις μαρτυροῦντας ὡς ἀληθῆ λέγουσι, τῶν ὑμετέρων πολιτῶν, οὐκ ἐξελαύνετε τῆς πόλεως; οὐκ ἴστε, ὅτι μὲν ποιεῖν τι τῶν ἀποῤῥήτων, καὶ τῶν παρὰ φύσιν, ὑποψίαν τῶν

haberi. *ore velato.* mihi tamen ſatius videtur κεκαλυμμένῃ legi.

23) lege ὡς παρ' ἑτέροις *vt apud alios.* ſequitur enim ſtatim ἔστω καὶ παρ' ὑμῖν. ſed et Caſauboni ὥσπερ ἑτέρωθι poteſt probari.

24) καταισκήπτει] ſcil. ἡ νόσος, aut τὰ νοσήματα.

25) poſt Φημὶ δὴ deeſſe videtur αὐτὰς, ſcil. *mulieres veſtras. aio mulieres veſtras ſimili modo, atque hi veſtri corrupti mares faciunt, et colloqui, et ambulare, et intueri.*

26) προαγήοχασιν] ſic recte Anglus. προσαγήοχασιν Ven. et Mor.

πλείσων μόνον ἔχει, καὶ ὐδεὶς ἑώρακεν ὐδὲν τῶν πολλῶν· ἀλλ' ἐν τῷ σκότει πᾶ καὶ κρύφα λανθάνοντες, ἀσεβῶσιν οἱ κακοδαίμονες· τὰ δὲ τοιαῦτα ξύμβολα τῆς ἀκρασίας μηνύει τὸ ἦθος, καὶ τὴν διάθεσιν· ἡ φωνή, τὸ βλέμμα, τὸ σχῆμα, ἤδη καὶ ταῦτα δοκοῦντα [27]) σμικρὰ, καὶ ἐν μηδενὶ λόγῳ, κυρὰ, περίπατος, τὸ τὰ ὄμματα ἀναστρέφειν, τὸ ἐγκλίνειν τὸν τράχηλον, τὸ ταῖς χερσὶν ὑπτίαις διαλέγεσθαι· μὴ γὰρ οἴεσθε, αὐλήματα μὲν καὶ κρούματα, καὶ μέλη, τὰ μὲν ἐμφαίνειν τὸ ἀνδρεῖον, τὰ δὲ τὸ θῆλυ· κινήσεις δὲ καὶ πράξεις μὴ διαφέρειν, μηδ' εἶναι μηδένα ἐν τούτοις ἔλεγχον. ἀλλ' ἐγὼ βούλομαί τινα λόγον ὑμῖν εἰπεῖν, ἂν ἴσως καὶ ἄλλοτε ἀκηκόατε. τῶν γὰρ ἐνθάδε δεινῶν [28]) τινὰ λέγουσιν, εἰς τινα πόλιν [29]) τῶν αὐτὸ τοῦτο [30]) ἔργον πεποιημένων, ὥστε εὐθὺς εἰδέναι τὸν τρόπον ἑκάστου, καὶ διηγεῖσθαι τὰ προσόντα [31]), καὶ μηδενὸς ὅλως ἀποτυγχάνειν· ἀλλ' ὥσπερ ἡμεῖς τὰ ζῶα γιγνώσκομεν ὁρῶντες, ὅτι τοῦτο μέν ἐστι πρόβατον, εἰ τύχοι, τοῦτο δὲ κύων, τοῦτο δὲ ἵππος, ἢ βοῦς· ὅτως ἐκεῖνος τοὺς ἀνθρώπους ἠπίστατο ὁρῶν, καὶ λέγειν ἠδύνατο, ὅτι ὅτος μὲν ἀνδρεῖος, ὅτος δὲ δειλὸς, ὅτος δὲ ἀλαζὼν, ὅτος δὲ ὑβριστὴς, ἢ κίναιδος, ἢ μοιχός. ὡς ἂν θαυμασὸς

27) malim ταῦτα τὰ δοκοῦντα.

28) δεινῶν] *ſubtilium, acrium, ingenioſorum.* poſſit locus integer videri. nullus tamen dubito ante hoc vocabulum deeſſe infinitiuum aliquem, Φυσιογνωμονεῖν, aut ſimilem. *peritorum artis per lineamenta et ex habitu corporum diuinandi.*

29) in hac regione deeſſe videtur παραγεγονέναι, vel ſimile quid.

30) αὐτὸ τοῦτο] *hoc idem exercentium*, quod vos exercetis. ſignificat morem, quem hac oratione exagitat, turpes rhonchos per nares inter loquendum edendi.

31) διηγ. τὰ προσόντα] vt exponeret, quis eſſet vnusquisque eorum, qui ſe conuenirent, quibus moribus —

μαζὸς ἦν ἐπιδεικνύμενος, καὶ ἑδαμῆ διημάρτανε· προσάγεσιν αὐτῷ σκληρόν τινα τὸ σῶμα, καὶ σύνοφρυν ἄνθρωπον, αὐχμῶντα, καὶ φαύλως διακείμενον, καὶ ἐν ταῖς χερσὶ τύλας ἔχοντα, φαιὸν [32]) τι καὶ τραχὺ περιβεβλημένον ἱμάτιον, δασὺν ἕως τῶν σφυρῶν, καὶ φαύλως κεκαρμένον· καὶ τοῦτον ἠξίουν εἰπεῖν, ὅστις ἦν. ὁ δὲ ὡς πολὺν χρόνον ἐώρα, τελευταῖον [33]) ὀκνῶν, μοι δοκεῖ, τὸ παρισάμενον λέγειν, ἀπ ἔφη ξυνιέναι, καὶ βαδίζειν αὐτὸν ἐκέλευσεν. ἤδη δὲ ἀποχωρῶν πτάρνυται [34])· κἀκεῖνος εὐθὺς ἀνεβόησεν, ὡς εἴη κίναιδος. εἶτα ἐπὶ ἀνθρώπῳ μὲν ὁ πταρμὸς ἐξήλεγξε τὸν τρόπον, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα πάντα ἴσχυσε τὸ μὴ λαθεῖν· πόλιν δὲ ἂν ἄν ἔν τι τούτων διαβάλοι, καὶ δόξης ἀναπλήσειε πονηρᾶς· καὶ ταῦθ' ὅπως μὴ δεῖται δεινῶ τῶ συνήσοντος, τίνος ἐστὶ τὸ σημεῖον; ἀλλ' ἔγωγε πυθοίμην ἡδέως τῶν ἐμπείρων, τίνι τοῦτο ἔοικεν; ἢ τί βούλεται δηλοῦν; ἔστε γὰρ κλωσμὸς, ἔστε ποππυσμὸς, ἔστε συριγμός ἐστιν· ἢ τίνος ἐστὶν οἰκεῖον ἔργον, καὶ πότε μάλιστα γιγνόμενον; ἔστε γὰρ νέμεσιν ἔστως, ἔστε αἰδῶσιν, ἔστε κυνηγετοῦσιν· ἀλλ' ἐδὲ ναυτῶν [35]) ἐστὶν ἡ φωνή. πότερον ἂν ἀσπαζομένων ἀλλήλους, ἢ καλούντων, ἢ φιλοφρονουμένων· ἀλλ' ὥσπερ ὑμέναιος ἴδιόν τι μέλος ἐστὶν ἀρχαῖον ἐπὶ τῶν γαμούντων, ἔστως καινὸς ἔστος εὑρηται ῥυθμὸς ἄλλης τινὸς ἑορτῆς. ἀλλ'

32) φαιὸν] ferui et viliſſima plebs pullati ibant, honeſtiores candidati.

33) τελευταῖον] aduerbialiter. *tandem*, *in fine*. Atticus dixiſſet aut τὸ τελευταῖον, aut potius τελευτῶν in participio. *tandem dicebat, quod nimirum cunctaretur ſententiam ſuam edere.*

34) πτάρνυται] ſic recte Ven. πτάρνηται Mor.

35) ἀλλ' ἐδὲ ναυτῶν] ſic recte Anglus. *ne nautarum quidem ea vox eſt.* Caſaubonus vult ἀλλ' ἐδενὸς αὐτῶν — Ven. et Mor. dant ἀλλ' ἐδὲ αὐτῶν.

ἀλλ' ἀπελεύσεσθε ἀγαναικτῆντες, καὶ λελησμένας με φάσκοντες, εἰ τοσούτους λόγους μάτην διεθέμην, καὶ πρὸς οὐδὲν τῶν χρησίμων. μηδεμίαν γὰρ ἐκ τούτου βλάβην ἁπάντων, μηδὲ [36]) χεῖρον οἰκεῖσθαι τὴν πόλιν. παρὰ δὲ τοῖς Ἕλλησι πρότερον δεινὸν ἐδόκει τὸ μεταπίπτειν τὴν μουσικήν, καὶ κατεβόων πάντες τῶν ῥυθμῶν εἰσαγόντων ἕτερον, καὶ τὰ μέλη ποικιλώτερα ποιούντων, ὡς διαφθειρομένης τῆς Ἑλλάδος ἐν τοῖς θεάτροις. οὕτω σφόδρα τὰ ὦτα ἐφύλαττον, καὶ τηλικαύτην ἡγοῦντο δύναμιν τὴν ἀκοὴν ἔχειν· ὥστε θηλύνειν τὴν διάνοιαν, καὶ [37]) ἀδικεῖσθαι τὰ τῆς σωφροσύνης, εἰ παρὰ μικρὸν ἐνδώη τὸ τῆς ἁρμονίας. τοιγαροῦν φασὶ, Λακεδαιμονίους, ἐπειδὴ Τιμόθεος ἦκε παρ' αὐτοὺς, λαμπρὸς ὢν ἤδη, καὶ δυναστεύων ἐν τῇ μουσικῇ, τήν τε κιθάραν αὐτοῦ ἀφελέσθαι, καὶ τῶν χορδῶν τὰς περιττὰς ἐντεμεῖν. καὶ ὑμεῖς, ἄνδρες Ταρσεῖς, μιμήσασθε τοὺς Λακεδαιμονίους, ἐντέμετε τὸν περιττὸν φθόγγον. ὁ παλαιὸς μῦθος φησὶ, τὴν Κίρκην μεταβαλεῖν τοῖς Φαρμάκοις, ὥστε σῦς καὶ λύκους ἐξ ἀνθρώπων γίγνεσθαι· καὶ ταῦτα ἀπιστοῦμεν Ὁμήρου λέγοντος [38])·

Οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλάς, φωνήν τε, τρίχας τε,
Καὶ δέμας.

ἀλλ' ἐκείνοις [39]) μὲν τὸν νοῦν μένειν φησὶν ἔμπεδον, τούτων δὲ ὁ νοῦς πρῶτος ἀπόλωλε, καὶ διέφθαρται.

καὶ

36) Ven. et Mor. dant μηδέν. sed lege aut μηδὲ, aut vtrumque coniunge, vt sit μηδὲ μηδέν. prius voluit etiam Anglus.

37) καὶ] subaudi e superioribus ἡγοῦντο. nam alias leg. sit ἀδικεῖν. quo tamen vel ipso admisso, necesse nihilominus sit, ἡγοῦντο tacite repeti.

38) *Haec nos credere recusamus, negamusque fieri per rerum naturam posse, tametsi Homerus aiat euenisse.*

39) ἐκείνοις] *illis*, sociis Vlyssis. Ven. et Mor. dant ἐκεῖνος.

καὶ μὴν ἐχ ὅτω δεινόν ἐστιν, εἰ ἄνθρωποι μεταξὺ [40]) προβάτων φωνὴν λάβοιεν, ἐδ' εἰ βοῶσιν [41]), ἐδ' ἂν χρεμετίζωσιν, ἐδ' ἂν ὑλακτῶσιν, ὥπερ τὴν Ἐκάβην οἱ ποιηταὶ λέγουσιν, ἐπὶ πᾶσι τοῖς δεινοῖς, τελευταίαν [42]) ποιῆσαι τὰς Ἐριννύας,

— χαροπὰν κύνα·

Χάλκεον δέ οἱ [43]) γναθμῶν ἐκ πολιᾶν Φθεγγομένας Ὑπακόμεν [44]) Ἰδέας [45]) Τένεδός τε περιῤῥύτα Θρηϊκιοί τε Φίλαι [46]) ἔμοιγε πέτραι.

ἐχ ὅτω, φημὶ, τοῦτ' εἶναι τὸ τέρας δεινὸν, ἐδ' ἀποτρόπαιον, ὡς ὅταν ἀνήρ τις ὢν, (καὶ τὸν χαρακτῆρα ἔχων τὸν αὐτοῦ [47]), καὶ τὴν φωνὴν τὴν ἑαυτοῦ, καὶ τὰ σημεῖα τῆς φύσεως μὴ δυνάμενος ἀνελεῖν, μηδ' ἂν ἅπαντα ποιῆται [48]) περισέλλων, καθάπερ φώρια κλέπτης,) ὑπ' Ἐριννύων τινῶν τυπτόμενος, μὴ

40) aut delendum eſt μεταξὺ, aut deeſt aliquid, e. c. μεταξὺ Φυλάττοντες τὴν ἑαυτῶν μορφὴν. *ſeruata forma humana.*

41) βοῶσιν] imo vero βοῶν. *ſi vocem acciperent ouium, aut boum.* debet enim προβάτων aliquid habere ſibi par ex eodem genere animantium, quicum copuletur, ſeu membra inter ſe debent eſſe ſimilia — φωνὴν προβάτων, — βοῶν, vt etiam inſequentia χρεμετίζωσιν — ὑλακτῶσιν inter ſe reſpondent.

42) Attici dixiſſent τελευτῶσαν. ſed obſeruauimus paulo ante ſimillimum huic Dionis alium locum; vnde intelligitur, hunc ei proprium loquendi modum fuiſſe.

43) aut delendum eſt οἱ, aut ſcrib. eſt Φθεγγομένᾳ.

44) Veneta dat ὑπακκέμεν, quem infinitiuum poeticum non fero in tragico, non fert ſententia.

45) Caſaubonus vult ἰδαῖοι. non liquet. difficile et anceps eſt diſiecta poetae membra colligere et reſtaurare.

46) Veneta Φιλίην.

47) αὐτοῦ] ſic recte interpres. aut alias paulo poſt leg. ſit τὴν αὐτὴν, *formam eandem, vocem eandem*; quam ſcil. habuit antea. Ven. et Mor. dant αὐτὸν.

48) imo vero ποιῇ, aut ποιήσαι, ſed prius malo.

μὴ διαστρεφόμενος [49]), καὶ πάντα τρόπον διακλώ- 45.
μενος, πάντα [50]) βέλεται [51]) ποιεῖν, καὶ μηδὲν
ὡς πέφυκε· κἄπειτα Πρωτέως τινὸς δίκην ἀλλάτ-
των καὶ μετατιθεὶς αὑτὸν, ἐξεύρῃ φωνὴν ἀφιέναι,
μήτε ἀνδρὸς, μήτε γυναικὸς, μήτε ἄλλου τινὸς ζώου [52]) 5.
μιαράν, καὶ ἀνδρόγυνον μιμούμενος, μηδὲ χαμαιτυ-
πεῖν αὐτὸ τοῦτο χαμαιτυπῶσαν· ἀλλὰ τάλαχίστου [53])
ἔργου καὶ τῆς ἀσελγοῦς [54]) πράξεως ὥσπερ ἂν φθεγ-
γόμενος [55])· καὶ ταῦτα μεθ' ἡμέραν ἐκφωνοῦσιν, ὄντος 10.
τοῦ ἡλίου, πολλῶν παρόντων. ἀχ ὅτου δεινὸν ἦν, τὸ
τὰς βύρσας τῶν βοῶν ἕρπειν, οὐδὲ τὸ μυκᾶσθαι τὰ
κρέα. ποῖος ἂν Ὅμηρος, ἢ τίς Ἀρχίλοχος ἰσχύει
τὰ κακὰ ταῦτα ἐξᾶσαι; δοκεῖ γὰρ ἔμοιγε, νὴ τὸν 15.
Ἡρακλέα, γενναίου τινὸς καὶ τραγικοῦ δεῖσθαι ποιη-
τοῦ τὸ τέτων τῶν ἀνθρώπων [56]), ὅστις δυνήσεται
κατασχεῖν καὶ ἀνακόψαι τοσαύτην φοράν· ὡς ἤδη
μανίας

49) lego τυπτόμενος, καὶ νὴ Δία στρεφόμενος.

50) πάντα] subaudi τὰ ἀνθρώπινα. *omnia, quae homo facit, vult facere*, vt e. c. *loqui, clamare.* sine causa queritur Casaubonus de vitio aut obscuritate huius loci.

51) βέληται in coniunctiuo esse leg. ausim pro certo affirmare. num autem adhuc aliud aliquid addendum sit, e. c. γυναικείως, aut ἀλλοίως, aut simile quid, dubito adhuc, neque contendam.

52) videtur sic esse legendum: ζώου, μιαράν (*impuram*, vt margo Mor. dat, redit enim ad Φωνὴν vocem) καὶ μηδὲ ἀνδρόγυνον μιμουμένην, *et eam* (vocem puta) *quae neque androgynum* (vel pathicum) *imitetur, neque scortum fornicarium.* (recte enim Casaubonus χαμαιτύπην emendat pro χαμαιτυπεῖν) *tamensi fornicetur*, vt illud ipsum verbum vsurpem, quod rei vnice conuenit, eiusque naturam exprimit.

53) f. τοῦ κακίστου.

54) f. ἀσελγοῦς τῆς.

55) f. ὥσπερ ὄνομα φθεγγομένην.

56) τὸ τῶν ἀνθρώπων δοκεῖ δεῖσθαι est notus graecismus pro οἱ ἄνθρωποι δοκοῦσι δεῖσθαι, *homines videntur mihi indigere aliquo poeta tragico.* subauditur aut γένος, aut χρῆμα, aut πρᾶγμα.

μανίας τὸ γιγνόμενον ἔοικεν αἰσχρᾷ καὶ ἀπρεπεῖ. καὶ τοῦτο τὸ νόσημα τῆς ἀπρεπείας καὶ ἀναισχυντίας κύκλῳ περιὼν [57]), ὑμᾶς ἐπὶ πάντα ἄγει τὸ λοιπὸν καὶ ἔργα, καὶ φωνάς, καὶ σχήματα· καὶ παντὸς ἅπτεται καὶ καθικνεῖται μέρους, ποδῶν, χειρῶν, ὀμμάτων, γλώττης. ἤκων ἡμῶν ὄφελος ἐδέν, ἐδὲ τῆς ἀνειμένης ταύτης καὶ ἀσθενοῦς παραμυθίας, ἀλλὰ μᾶλλον Στέντορός τινος χρεία φθεγγομένου χάλκεον ἢ σιδήρεον, ὃς ἐμβοήσεται μεῖζον [58]) καὶ σαφέστερον. ὁρᾶτε γὰρ, οἱ πρόεισι. γενειῶν τὸ πρῶτον εὑρέθη κεραὶ, καὶ τοῦτο ἐδόκει μέτριον τὸ μὴ σφόδρα καθειμένην, μηδ' ἐπὶ πλέον· ἀλλὰ πρέπως ἐπανορθοῦν τὴν φύσιν. ἤκων ὁ τοιοῦτος [59]) ἐδόκει πολλοῖς ἐπιδέξιος. εἶτα ἐξυρων μέχρι τῶν παρειῶν, ἐδὲ τοῦτό πως δεινόν· ἀλλ' ὅμως ὁ κωμικὸς [60]) καὶ τοῦτον [61]) ἐκέλευσε κατακαίειν, ἐπὶ φαλήτων συκίνων ἐκκαίδεκα. πλὴν εἶχον εὐειδῆ τὰ πρόσωπα καὶ παιδικὰ παρ' ἡλικίαν. καὶ τῆς λάχνης [62]) ταύτης ἀπηλλαγμένων, εἶτα (τοῦτο λοιπὸν) ἐπὶ [63]) τὰ σκέλη [64]), καὶ τὸ στέρνον· (ἵνα καὶ τἄλλα ὅμοια παισὶν ὦμεν.) εἶτα μέχρι τῶν βραχιόνων, εἶτα ἐπὶ τὰ αἰδοῖα μεταβαὶν, ἢ καὶ τὸ ἠβᾶν δοκεῖ περιττόν. σκώ-

57) περιὼν] sic recte Casaub. περιιὼν Ven. et Mor.

58) μεῖζον] subaudi ἐμοῦ, vel ἡμῶν, quod addi nil est necesse.

59) ὁ τοιοῦτος] cui barba ad hunc modum esset abrasa, vel potius detonsa.

60) ὁ κωμικὸς] Aristophanes.

61) τοῦτον] *eum, qui esset ad hunc modum rasus, iubebat comburi.*

62) λάχνης] sic recte Casaub. (sed debebat idem quoque ἀπηλλαγμένων cum ἀπηλλαγμένα mutare; redit enim ad πρόσωπα) Ven. et Mor. dant ἄχνης.

63) lego εἶτα, (τοῦτο γὰρ λοιπὸν, scil. ἦν) ἐπὶ —

64) post σκέλη videtur ἦει desiderari, nisi, quod malim, paulo post μετέβη est leg. pro μεταβὰν.

σκώπτεται δὴ καὶ καταγελᾶται παρὰ τοῖς σοφοῖς καὶ νέοις ἡ τῆς Φύσεως τέχνη, καθάπερ ἀρχαία τις οὖσα καὶ σφόδρα εὐήθης, καὶ ἀχρεῖα [65]), περιττὰ προσθεῖσα τῷ σώματι. τί γὰρ ὑμῖν ὀνύχων ἔδει; τί δαὶ [66]) τριχῶν; ἀλλ' οὐδὲ χειρῶν ἴσως, οὐδὲ ποδῶν; αἰδοῖα μόνον ὑμᾶς ἔδει ποιῆσαι, καὶ γαστέρας, καὶ τροφὴν παραθεῖναι, καὶ τἄλλα, ὧν ἐξιν ἀπολαύειν. τοιγαροῦν αὐτοὶ περικόπτομεν ἑαυτὰς, καὶ τὰ μὲν γένεια καὶ τὴν ἥβην ἀφαιροῦμεν, ἃ τῶν ἀνδρῶν ἴδια ἐξίν. εἰ δὲ ἦν δυνατὸν παρὰ τῶν γυναικῶν προσλαβεῖν ἕτερα, δηλονότι παντελῶς τότ' ἂν ἦμεν εὐδαίμονες· ἃ, καθάπερ νῦν, ἐνδεεῖς ὄντες, ἀλλ' ὁλόκληροί τινες καὶ κατὰ Φύσιν ἀνδρόγυνοι.

65) lege εὐήθης, ἀχρεῖα καὶ περιττά.

66) lege δὲ.

ΤΑΡΣΙΚΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ΛΟΓΟΣ ΛΔ'. [1])

Οὐκ ἀγνοῶ μέν, ὦ ἄνδρες Ταρσεῖς, ὅτι νομίζεται καὶ παρ' ὑμῖν καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις, τὸς πολίτας παρίεναι καὶ συμβουλεύειν, ἃ τὸς τυχόντας, ἀλλὰ τὸς γνωρίμους, καὶ τὸς πλουσίους, ἔτι δὲ τὸς καλῶς λελειτουργηκότας. ἃ γὰρ εὔλογον ἴσως, τῆς μὲν οὐσίας τῆς τῶν πλουσίων μετέχειν ὑμᾶς τὸ μέρος, τῆς δὲ διανοίας μὴ ἀπολαύειν, οἵοις ποτ' ἂν ᾖ. καίτοι κιθαρῳδῶν γε ὁπόταν ἀκούειν ἐθελήσητε,

1) Huius orationis argumentum exponit Valesius Emendat. p. 63. 64.

τε, ἢ αὐλητῶν, ἢ ἀθλητὰς θεᾶρεῖν, ἃ καλεῖτε τὰς πλησίας, οὐδὲ τὰς πολίτας, ἀλλὰ τὰς ἐπισαμένας καὶ δυναμένας· οὐχ ὑμεῖς μόνον, ἀλλὰ πάντες [2]) οἱ τοιοῦτοι. ἃ μὴν οὐδὲ ἐκεῖνο λανθάνει, ὅτι τὰς ἐν τούτῳ τῷ σχήματι [3]) σύνηθες μέν ἐστι τοῖς πολλοῖς Κυνικὰς καλεῖν· ἃ μόνον δὲ οὐδὲν οἴονται διαφέρειν αὐτῶν, οὐδ' ἱκανὰς εἶναι περὶ πραγμάτων [4]), ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν οὐδὲ σωφρονεῖν ἡγοῦνται, μαινομένας δέ τινας ἀνθρώπας, καὶ ταλαιπώρας εἶναι. σκώπτειν δὲ καὶ καταγελᾶν ἔνιοι τούτων ἔχουσι [5]), καὶ πολλάκις μηδὲ σιγῶσιν ἐπιτρέπειν, οὐχ ὅπως λεγόντων ἀνέχεσθαι. ἔτι δὲ φασὶν ὑμᾶς ἐν τῷ παρόντι καὶ λίαν παρωξύνθαι πρὸς τὰς Φιλοσόφας, καὶ καταρᾶσθαί γε, οὐ πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν [6]), πάνυ μὲν εὐλαβῶς καὶ μετρίως τοῦτο ποιοῦντας, ὅτι μὴ κοινῇ μετὰ πάντων [7]) ἐβλασφημεῖτε, ὅτε οἱ ἐνθάδε ἡμάρτανον. ἐκεῖνο δὲ ἴσως ἀγνοοῦντες [8]), ὅτι, εἴπερ, κατηρᾶσθε οὐ τοῖς Φιλοσόφοις [9]). οὐ γάρ ἐστιν οὐδεὶς Φιλόσοφος τῶν ἀδίκων καὶ πονηρῶν, οὐδὲ τῶν ἀνδριάντων ἄν τις ἢ γυμνότερος. οἱ δὲ δὴ τὴν

2) f. ἀλλὰ καὶ πάντες.

3) τούτῳ τῷ σχήματι] quod ego nunc geſto. ſignificat pallium philoſophicum, cum pera et baculo.

4) poſt πραγμάτων videtur διαλέγεσθαι vel ſimile quid deeſſe.

5) malim τούτων ἐθέλουσι, aut εἰώθασιν. Anglus malebat τοῦτ' ἔθος ἔχουσι. ſed τούτων neceſſario eſt ſeruandum.

6) ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν] *ſed illis hoc de genere, qui penes vos ſunt.* et ſic accepit interpres quoque. Ven. et Mor. dant ἀλλὰ οἷς αὐτῶν. poſſit quoque corrigi, vt Caſaubonus vult, ἀλλὰ ἐστὶν οἷς αὐτῶν.

7) malim κατὰ πάντων.

8) lege ἀγνοοῦντας: pendet enim ex praemiſſo φασὶν ὑμᾶς παρωξύνθαι et ποιοῦντας.

9) ὅτι, εἴπερ, κατηρᾶσθε οὐ τοῖς Φιλ. idem eſt ac ſi dixiſſet, ὅτι, εἴπερ κατηρᾶσθε, κατηρᾶσθε οὐ τοῖς Φ.

τὴν πατρίδα βλάπτοντες, καὶ συνισάμενοι κατὰ τῶν πολιτῶν, πόρρω πᾳ δοκῶσιν εἶναί μοι τᾶτᾳ τῦ ὀνόματος. ὅτι ποτ' ἂν ἐλπίσας [10]) καὶ τί βλη-θεὶς παρελήλυθα, τοιῦτος ὤν, ἐν καιρῷ τοιᾶτῳ; μανίας γὰρ τᾶτο ἀληθινῆς. ὅτι μηδενὸς αὐτὸς δέο-μαι παρ' ὑμῶν, ἀλλὰ τῆς ὑμετέρας ὠφελείας ἕνε-κα ἐσπᾶδακα. ἐὰν ἓν μὴ ἀνάσχησθέ μᾳ, δηλονό-τι ὑμᾶς αὐτὰς, ἀκ ἐμὲ, ζημιώσετε. καίτοι ἀ προσ-ήκει γε ὑμῖν [11]), ἕνα με ἡγεῖσθε, καὶ τῷ ὄντι μαί-νεσθαι, δι' αὐτὸ τᾶτο ἀκῦσαι. μὴ γὰρ οἴεσθε, ἀε-τὰς μὲν καὶ ἱέρακας προσημαίνειν ἀνθρώποις τὸ δέον, καὶ τὴν παρ' αὐτῶν τᾶτων [12]) συμβᾶλὴν πιστὴν εἶναι, διὰ τὸ αὐτόματον καὶ τὸ θεῖον· ἄνδρα δὲ ἀφιγμένον ἄτως [13]), καὶ μηδαμόθεν ὑμῖν προσήκον-τα, μὴ κατὰ τὸ δαιμόνιον ἥκειν ἐρᾶντα καὶ συμβᾶ-λεύσοντα. καίτοι τὰ μὲν τῶν οἰωνῶν εἰκάζειν δεῖ, τῶν δὲ ὑπ' ἐμᾶ λεγομένων, ἐξὶν ἀκέσασι συνιέναι, καὶ σκέψασθαι, ἐὰν ἄρα σαφῶς ᾖ τι χρήσιμον. βέ-λομαι δὲ, ἐπεὶ τῶν τοιᾶτων ἐμνήσθην, ἐν Φρυγίᾳ τι συμβὰν εἰπεῖν, ἵν' εὐθὺς ἐνθένδε μᾶ καταγελᾶν ἔχοιτε. ἀνὴρ Φρὺξ ἐπὶ κτήνᾶς ἐβάδιζεν· ὡς δ' ἐθεάσατό τινα κορώνην, οἰωνισάμενος· οἱ γὰρ Φρύ-γες τὰ τοιαῦτα δεινοί· λίθῳ βάλλει, καὶ πως τυγ-χάνει αὐτῆς. πάνυ ἓν ἤσθη, καὶ νομίσας εἰς ἐκεί-

νην

10) f. ὅ, τι ποτ' ἂν ἓν ἐλπίσας. *Quidnam itaque ſperans ego — aut quanam itaque tandem ſpe erectus.*

11) conſtituo ſententiam ſic: καίτοι προσήκει γε ὑμῖν, εἰ καὶ τᾶτων ἕνα μᾶ ἡγεῖσθε. *decet vos, etiamſi horum, quos pro furioſis habetis, unum me habeatis, et re vera furere putetis, tamen vel hanc ipſam ob cauſam audire.* Turcae adhucdum furioſos et fatuos pro ſanctis habent, et fatidicis, et inprimis venerantur. Anglus etiam vidit ἡγεῖσθε leg. eſſe. Ven. et Mor. dant ἡγεῖσθαι.

12) τᾶτων poſſit videri redundare.

13) ἄτως] aut *ſic*, vt videtis, aut, *ſponte mea, fortuito.*

νην τετραφθαι τὸ χαλεπὸν, ἀναιρεῖται [14]), καὶ ἀναβὰς ἤλαυνεν. ἡ δὲ μικρὸν διαλιποῦσα ἀνέσφηλε· τὸ δ' κτῆνος πτοηθὲν ἀποβάλλει τὸν ἄνδρα, καὶ ὃς πεσὼν, καταάγνυσιν τὸ σκέλος. ἐκεῖνος μὲν ὃν ὅτως ἀπήλλαξεν, ἀχάριτος [15]) γενόμενος περὶ τὸ σύμβολον. ἐγὼ δὲ πολύ μοι δοκῶ τῆς κορώνης ἀσφαλέστερον βεβουλεῦσθαι, καὶ πρὸς εὐγνωμονεστέρους ἄνδρας ἥκειν τοὺς Φρυγός. ἐὰν γὰρ ὑμῖν δοκῶ φλυαρεῖν, ἃ δήπου λίθοις βαλεῖτέ με, ἀλλὰ θορυβήσετε. Φέρε δὴ, ἐπεὶ σιωπᾶτε καὶ ὑπομένετε, πρῶτον μὲν ἐκεῖνο, εἰ μὴ σαφῶς ἴστε, ἐπιδείξω· ὅτι δεῖσθε γνώμης ἐν τῷ παρόντι, καὶ τοιαῦτα ὑμῶν τὰ πράγματά ἐστιν, ὥστε βουλῆς ἄξια εἶναι, καὶ πολλῆς προνοίας. ἔπειθ', ὅτι μηδεὶς ὑμῖν [16]) δύναται ῥᾳδίως τούτων τὸ δέον παραινέσαι· οἱ μὲν ἀγνοίᾳ τοῦ συμφέροντος, οἱ δέ τινες καὶ δειλίᾳ τῇ πρὸς ὑμᾶς ἢ τῇ πρὸς ἑτέρους [17]), καὶ τὸ αὐτῶν ἴσως μᾶλλον ἕνιοι σκοποῦντες. ἔπειτα, ἢν αὐτὸς ἔχω γνώμην περὶ τούτων, καὶ τί πράξας ἂν ὑμῖν [18]) ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ πῶς καθόλου προϊσάμενος [19]) τῆς πόλεως, εἰς ἅπαντα καὶ

14) ἀναιρεῖται bene habet. Morellus vult e codice regio ἀναιρεῖ τε. et hoc vnum omne est, quod ille ad hanc orationem, neque breuissimam, neque emendatissime editam annotauit.

15) ἀχάριτος] ingratus enim fuerat erga cornicem, quae ipsi omen dedisset, qui exitus esset futurus itineris occepti. quo ab omine admonitus debuisset statim domum reuerti.

16) f. μηδεὶς ὑμῶν ὑμῖν δύναται ῥᾳδίως περὶ τούτων τὸ δέον παραινέσαι. *neminem esse vestrum, qui, quod oporteat hac in causa fieri, planum facere vobis eoque vos cohortari queat.*

17) ἑτέρους] Romanos designat.

18) f. πράξασιν ἂν ὑμῖν.

19) προϊσαμένοις lego. *quidnam cum egeritis, et quomodo remp. cum administraueritis.*

τὸν αὖθις οἴομαι συνοίσειν χρόνον. ὑμῖν γὰρ, ἄνδρες Ταρσεῖς, συμβέβηκε μὲν, πρώτοις εἶναι τῶ ἔθνους, ἀ μόνον τῷ μεγίστην ὑπάρχειν τὴν πόλιν τῶν ἐν τῇ Κιλικίᾳ, καὶ μητρόπολιν ἐξ ἀρχῆς· ἀλλ' ὅτι καὶ τὸν δεύτερον Καίσαρα [20]) ὑπὲρ πάντας ἔσχετε οἰκείως ὑμῖν διακείμενον. τὸ γὰρ δι' ἐκεῖνον ἀτύχημα [21]) τῇ πόλει συμβὰν, εἰκότως αὐτὸν εὔνουν ὑμῖν ἐποίει· καὶ σπεδάζειν, ὅπως μείζονες ὑμῖν φανήσονται τῶν δι' αὐτὸν συμφορῶν, αἱ παρ' αὐτῶ χάριτες. τοιγαροῦν, ἅ τις ἂν, φίλοις ὄντως καὶ συμμάχοις καὶ τηλικαύτην προθυμίαν ἐπιδειξαμένοις, κἀκεῖνος ὑμῖν παρέσχε, χώραν, νόμους, τιμὴν [22]), ἐξουσίαν τοῦ ποταμοῦ, τῆς θαλάττης τῆς καθ' αὑτήν [23]). ὅθεν ταχὺ μείζων [24]) ἐγένετο ἡ πόλις καὶ διὰ τὸ [25]) μὴ πολύν τινα χρόνον διελθεῖν, τὸν ἀπὸ τῆς ἁλώσεως. καθάπερ οἱ μεγάλῃ μὲν νόσῳ χρησάμενοι, ταχὺ δ' ἀνασφήλαντες, ἐπιτύχωσιν [26]) ἱκανῆς τῆς μετὰ ταῦτα ἐπιμελείας, πολλάκις (μὲν) [27]) εὐέκτησαν. καὶ μὴν τά γε ἐφεξῆς, ὡς ἂν οἴεταί

20) Καίσαρα] Caesarem Augustum Octauianum designat.

21) ἀτύχημα] de clade, quam Tarsenses ob studium Augusti a Cassio acceperunt, multis agit Dio Cassius XCVII, 26 et 32. item Appianus Bell. Ciuil. 4. p. 626.

22) τιμὴν] vt esset metropolis Ciliciae.

23) imo vero καθ' αὑτάς. *maris, quod vos ambit*, aut territorium vestrum alluit.

24) μείζων] sic recte Casaub. μεῖζον Ven. et Mor.

25) καὶ διὰ τὸ —] existimat Casaubonus hic nonnulla deesse. verum integer est hic locus. sententia est: altera causa, cur Tarsus tam inualuerit, haec est, quod Augustus eam non diu siuit desolatam iacere, sed statim a victis apud Philippos Cassio et Bruto restaurauit.

26) Casaubonus ἐπεὶ τύχωσιν suadet. sed graecissimus hoc non patitur. saltim ἐπειδὰν dedisset. malim ἐὰν ἐπιτύχωσιν.

27) aut delendum est μὲν, aut addendum membrum illi respondens, πολλάκις δὲ καὶ ηὐξήθησαν, aut πολλάκις δὲ

οἴεταί τις [28]), ὤνησε τὴν πόλιν, τὸ γενέσθαι τινὰς τῶν ἡγεμένων βιαίους, καὶ τούτοις ἐπεξελθεῖν ὑμᾶς.
5. πρὸς μέν γε [29]) τὸ φανῆναί τινας ὄντας [30]), καὶ μὴ μόνον ἑαυτοῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις βοηθῆσαι· καὶ νὴ Δία, ὥστε τὰς αὖθις [31]) ὀκνηροτέρας ἐξαμαρτάνειν, συνήνεγκε τὸ δίκην ἐκείνας ὑποσχεῖν· ἄλλως δὲ τὴν πόλιν ἐπίφθονον ἐποίησε, καὶ δυσχε-
10. ρεστέρας ὑμᾶς δοκεῖν φύσει, καὶ ῥᾳδίως [32]) αἰτιᾶσθαι. τὸ γὰρ πολλάκις ἐγκαλεῖν, ἤδη ποτὲ [33]) ἔδοξε τοῦ συκοφαντεῖν σημεῖον, ἄλλως τε ὁπόταν περὶ ἡγεμόνων ὁ λόγος ᾖ πρὸς ἡγεμόνας. ὁ γὰρ τῷ
15. πλέον τι [34]) πάσχειν, ἀλλὰ τῷ μὴ ἐθέλειν ἄρχεσθαι, τὴν ἀπέχθειαν ὑπονοοῦσι γίγνεσθαι. πάλιν τοίνυν ἕτερον πρᾶγμα συμβὰν ὑπὲρ ὑμῶν [35]), τρόπον τινὰ ὅμοιον τούτῳ γέγονε. οἱ γὰρ Αἰγαῖοι φι-

 λοτι-

δὲ καὶ ἰσχυρότεροι, ἢ πρόσθεν, ἐγένοντο, aut ἤδη δὲ καὶ εἰς μέγεθος καὶ ῥώμην ἐπέδωκαν.

28) post τις videtur ἀδ' abesse. insecuta ciuitatis tempora non sunt eiusmodi, atque facile quis e modo praedicata sub Augusto prosperitate colligat. neque profuit ei, vos repetundarum accusasse, si qui fuissent penes vos proconsulum paulo rapaciores.

29) γε hic aequipollet τῷ γὰρ.

30) post ὄντας videtur ὑμᾶς deesse. *nam pertinent hae accusationes eo quidem, vt videamini aliis homines esse haud contemnendi, qui non modo vestras, sed alienas quoque iniurias exsequi valeatis.*

31) τὰς αὖθις] insequentes proconsules, qui successerint in locum eorum, qui repetundarum condemnati fuerint. post ὀκνηροτέρας videtur γεγονέναι excidisse.

32) malim ῥᾳδίας. homo ῥᾴδιος αἰτιᾶσθαι est querulus, contentiosus, rixosus.

33) ἤδη ποτὲ] sic recte Casaub. *nunnunquam, saepenumero.* ἢ δήποτε Ven. et Mor.

34) πλέον τι] subaudi ἢ πρόσθεν.

35) sententia postulat aut ὑφ' ὑμῶν, aut καθ' ὑμῶν, aut παρ' ὑμῖν.

λοτιμίαν ἀνόητον ἐπανελόμενοι πρὸς ὑμᾶς, τὸ περὶ τὰς ἀπογραφὰς ἐξαμαρτάνοντες [36]), αὐτοὶ μὲν ἔπταισαν [37]). ἔτι δὲ μᾶλλον τὸν καθ' ὑμῶν φθόνον, καὶ τοιαύτην τινὰ ἡσυχῇ διαβολὴν εἰργάσαντο πρὸς τὴν πόλιν, ὡς ἐπαχθῆ καὶ βαρεῖαν [38]) ταῖς ἄλλαις. καὶ ταῦτα μὲν ἐκ τοῦ πρότερον χρόνου. τὰ δὲ νῦν, οἵ τε Μαλῶται [39]) διαφέρονται πρὸς ὑμᾶς, αὐτοὶ μὲν ἅπαντα ἀδικοῦντες καὶ θρασυνόμενοι· τῷ δὲ ἀσθενεῖς εἶναι, καὶ πολὺ ἥττους ἀεί, μᾶλλον τὴν τῶν ἀδικουμένων τάξιν ἀεὶ λαμβάνοντες. ὁ γὰρ ἃ ποιοῦσιν ἔνιοι σκοποῦσιν, ἀλλά τινες ὄντες· οὐδὲ τοὺς ἀδικοῦντας, ἢ βιαζομένους ἐθέλουσιν ἐξετάζειν πολλάκις, ἀλλ' ὡς εἰκὸς βιάζεσθαι τῷ δύνασθαι πλέον. εἰ γοῦν ὑφ' ὑμῶν ἐπράχθη τι τοιοῦτον, οἷον ὑπ' ἐκείνων νῦν γέγονε, πορθεῖν ἂν δοκῆτε τὰς πόλεις, καὶ ἀποστάσεως ἄρχειν [40]), καὶ πολέμου, καὶ στρατοπέδου δεῖν ἐφ' ὑμᾶς. οὐκοῦν δεινὰ πάσχομεν, ἐρεῖ τις, εἰ τούτοις μὲν ἐξέσται ποιεῖν, ὅ τι ἂν ἐθέλωσι, καὶ τοῦτο ἀπολαύσουσι [41]) τῆς ἐρημίας τῆς ἑαυτῶν· ἡμεῖς δὲ κινδυνεύσομεν, ἐὰν μόνον κινηθῶμεν. ἔξω δεινὸν καὶ ἄδικον. ἀλλ' οὐκ εἴ τι μὴ δίκαιον πέφυκε γίνεσθαι,

36) videntur Aegaeenſes cenſum ciuium ſuorum in oppido ſuo inſtituiſſe, eoque ius metropoleos ſibi arrogaſſe, in fraudem Tarſi, quae metropolis erat Ciliciae, et cui adſcriptae erant Aegae. ſed cauſa cecidiſſe videntur Aegaeenſes, et mulctati fuiſſe.

37) ἔπταισαν] *impegerunt, offenderunt, lapſi ſunt.* h. e. male mulcati abierunt. Ven. et Mor. dant ἔπαισαν.

38) malim ὥς' ἐπαχθῆ καὶ βαρβῖαν ταῖς ἄλλαις φαίνεσθαι vel φανῆναι.

39) Μαλῶται] ſemper cum duplici λ exarandum eſſe nomen oppidi, admonuit Caſaub. de οἵ τε nil, quod tamen aut cum οἵ γε mutandum eſt, aut ſignificat aliorum oppidorum nomina excidiſſe, vt Σολεῖς, vel Ἀδανεῖς.

40) ἄρχειν] ſic recte Caſaub. ἀρχὴν Ven. et Mor.

41) malim ἀπολαύσωσι.

σθαι, δεῖ πρὸς τοῦτο φιλονεικοῦντας αὐτοὺς περιβάλλειν [42]) αὐτόπῳ τινὶ, μᾶλλον δὲ προορᾶν καὶ φυλάττεσθαι. τὸ γὰρ συμβαῖνον, ὅμοιόν ἐστι τῷ περὶ τοὺς ἀθλητὰς, ὅταν ἐλάττων πρὸς πολὺ μείζω μάχηται. τῷ μὲν γὰρ ὀδὲν ἔξεστι παρὰ τὸν νόμον, ἀλλὰ κἂν ἄκων ἁμάρτῃ τι, μαστιγοῦται· τὸν δὲ ὀδεὶς ὁρᾷ πάνθ', ἃ δύναται, ποιοῦντα. τοιγαροῦν καὶ κεῖ σωφρονοῦντος ἀνδρός ἐστι, καὶ ταῖς ἀληθείαις κρείττονος, τῇ δυνάμει περιεῖναι. τὰς δὲ πλεονεξίας ταύτας, ἐὰν ὑμεῖς ἔχητε νοῦν [43]), τοῖς δικαίοις περιέσεσθε, καὶ τῷ μεγέθει τῆς πόλεως τῶν φθονούντων· πρὸς ὀργὴν δὲ ὀδὲν ὀδὲ ἀγαναικτοῦντες δράσετε. καὶ περὶ μὲν τούτων αὖθις, ὥσπερ, οἶμαι, καὶ προειθέμην. νῦν δὲ καὶ τὰ [44]) λοιπὰ ἐπέξειμι διὰ πλείονος σκέψεως, ἧς φημὶ δεῖσθαι τὸν ἐνεστῶτα καιρόν. ἡ μέν γε τῶν Μαλωτῶν ἀπέχθεια καὶ στάσις ἧττον ὀφείλει λυπεῖν ὑμᾶς. τὸ δὲ Σολεῖς τοῦτους καὶ Ἀδανεῖς, καί τινας ἴσως ἄλλους ὁμοίως ἔχειν, καὶ μηδὲν ἐπιεικέστερον, ἀλλὰ καὶ βαρύνεσθαι, καὶ βλασφημεῖν, καὶ μᾶλλον ἑτέρων ὑπακούειν [45]) ἐθέλειν· ὑποψίαν ποιεῖ, τῷ μηδὲ τοὺς Αἰγαίους τάχα, μηδὲ τοὺς Μαλώτας, παντάπασιν ἀδίκως ἄχθεσθαι· μηδὲ τοὺς μὲν φθόνῳ, τοὺς δὲ πλεονεκτεῖν βουλομένους, ἠλλοτριῶσθαι [46]) πρὸς ὑμᾶς· ἀλλ' ἴσως εἶναί τι τοιοῦτον [47]) περὶ τὴν πόλιν, καὶ ὑβρίζειν

42) περιβάλλειν] sic recte Ven. et Casaub. περιβάλλει Mor.

43) malim ταύτας ἐᾶν. καὶ ὑμεῖς ἐὰν ἔχητε νοῦν.

44) post καὶ τὰ addit Mor. ἃ, quod recte abest a Veneta.

45) varias possis rationes emendandi h. l. comminisci; aut ἧττον ἑτέρων — aut μᾶλλον ἑτέρων ἀχ ὑπακούειν ἐθ. aut μᾶλλον ἑτέρων ἀκούειν — *magis aliis parere, quam vobis.* aut, quod idem est, μᾶλλον ἑτέροις ὑπακούειν.

46) ἠλλοτριῶσθαι] Ven. et Mor. dant ἢ ἀλλοτριῶσθαι.

47) τι τοιοῦτον] sic recte Casaub. τὸ τοιοῦτον Ven. et Mor.

ζειν πως [48]), καὶ ἐνοχλεῖν τὰς ἐλάττονας. ταῦτα γὰρ ἐξὶ μὲν ἐκ ἀληθῆ, ταῦτα δ' ὑμᾶς [49]), ὡς ἀληθῆ, βλάψειε. Φέρε δὴ, καὶ πρὸς [50]) τὸν ῥαστηγὸν ὑμῖν ὡς ἔχει, λογίσασθε. πρότερον μὲν ὑποψίαι [51]) μόνον ὑπῆρχεν, ὡς ἐχ ἡδέως ὑμῶν διακειμένων, ἀλλ' ὅμως ἐκεῖνός τε ἐπολιτεύετο [52]) πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑμεῖς πρὸς ἐκεῖνον, καὶ φανερὸν ἀδὲν [53]) ἦν· ἄρτι δὲ ὑμεῖς τε [54]) τῷ [55]) δοκεῖν ἐλαττοῦσθαι παροξυνθέντες εἴπατέ τι· κἀκεῖνος προήχθη [56]) καὶ γράψαι πρὸς ὀργὴν, καὶ ποιῆσαι τοῦθ', ὅπερ μὴ πρότερον [57]). ἀλλ' ἄγε, νὴ Δία, τά τε πόλεως αὐτῆς, καὶ τὰ πρὸς ἀλλήλους ὑμῖν, ὡς δεῖ, πράσσει· ἐχ ὡς πρώην χωρὶς ἦν ὁ δῆμος, καὶ χωρὶς ἡ βουλή· καὶ νῦν ἔτι καθ' αὑτοὺς οἱ γέροντες [58]), ἰδίᾳ [59]) τὸ συμφέρον, ἑκά-

35. 40. 45.

48) f. ἀδικεῖν καὶ ὑβρίζειν πάντας.
49) f. τύχα δ' ὑμᾶς.
50) malim καὶ τὰ πρὸς.
51) ὑποψίαι] sic recte Ven. ὑποψίας Mor.
52) ἐπολιτεύετο] *simulabat amicitiam, dissimulabat odium erga vos, more curialium vos tractabat, ciuiliter, humaniter, iris rectis et in tempus reseruatis.*
53) ἀδὲν] scil. κακὸν, vel ἀπεχθές.
54) τε] γε Ven. et Mor.
55) τῷ] sic recte Casaub. et Anglus. τὸ Ven. et Mor.
56) προήχθη] sic recte Ven. Casaub. et Anglus. προσήχθη Mor.
57) locum sic constituo: ὅπερ μὴ πρότερον. ἀλλ' ἄγε, νὴ Δία, τά τε πόλεως αὐτῆς, καὶ τὰ πρὸς ἀλλήλους — *sed age, per Iouem,* (est haec obiectio) *et res ciuitatis ipsius publicae, et priuatae cuiusque cum reliquis ciuibus mutuae procedunt, vt par est.* Respondet: ἐχ ὁρᾶτε, ὡς πρώην — *non videtis, quomodo nuper.* Casaub. vult νὴ Δία, ἀλλά γε τὰ τῆς πόλ. ὑμῖν αὐτῆς — et Ven. et Mor. dant: νὴ Δία ἀλλά γε, νὴ Δία, διὰ τῆς πόλ. ὑμῖν αὐτῆς —
58) γέροντες] subaudi εἰσίν.
59) ἰδίᾳ] sic Anglus et Valesius Emendat. p. 65. διὰ Ven. et Mor.

ἑκάτῳ [60]) δηλονότι, σκοπούντων· ὥσπερ εἰ [61]) καταπλεόντων, ἰδίᾳ μὲν οἱ ναῦται τὸ συμφέρον αὐτοῖς ζητοῖεν, ἰδίᾳ δὲ ὁ κυβερνήτης, ἰδίᾳ δὲ ὁ ναύκληρος. καὶ γὰρ εἰ πολλάκις ταῦτα λέγεται, ἀλλ' ἔν [62])
προσήκει μὴ διὰ τοῦτο παραπέμπειν. ἐ γὰρ τὸ πρώτως ῥηθὲν, ἐᾶ' ὃ μὴ πρότερόν τις ἤκουσε, δεῖ προθύμως ἀποδέχεσθαι· τὸ δὲ οἰκεῖον τῷ πράγματι, καὶ τὸ χρείαν τινὰ ἔχον. νὴ Δία [63]), ἀλλὰ
νῦν ὡμολογήκαμεν καὶ κοινῇ βουλευόμεθα. καὶ τίς ἂν ἀσφαλῆ καὶ βέβαιον ἡγήσαιτο τὴν τοιαύτην ὁμόνοιαν, τὴν ὑπ' ὀργῆς μὲν γενομένην, τριῶν δὲ ἢ ἓξ ἂν, ἢ τεττάρων ἡμερῶν; ἐδὲ γὰρ ὑγιαίνειν ἀσφα-
λῶς εἴποι τις, τὸν πρὸ μικροῦ πυρέττοντα. μὴ τοίνυν μηδὲ ὑμεῖς αὐτὸς ὁμονοεῖν λέγετε, πρὶν ἂν ὑμῖν μάλιστα μὲν πολλαπλάσιος διέλθῃ χρόνος [64])· εἰ δ' ἔν τοσοῦτον, ὅσον μὴ [65]) διαφέρεσθαι, μηδὲ ἐπ'

 αὐτό

60) aut ἑκάσων — σκοπούντων leg. est, aut ἕκαστοι — σκοποῦντες.

61) ὥσπερ εἰ non damno, melius tamen sit ὥσπερ ἂν εἰ.

62) aut leg. est ἀλλ' ἐ προσήκει διὰ τοῦτο, aut ἀλλ' ἔν προσήκει (scil. λέγεσθαι) μὴ δεῖ διὰ τοῦτο π.

63) νὴ Δία] obiectio, quae verbis καὶ τίς ἂν — refutatur.

64) πολλαπλάσιος χρόνος] per se potest esse *tempus perlongum*, sine respectu eius temporis, cuius hoc est multuplum. potest tamen etiam respici ad certum tempus, vt hic, tempus multuplum eius temporis, quod adhuc peregistis in discordia.

65) ὅσον μὴ — ἔχετε ὁρμὴν] videtur hic locus non mutilatus, quod olim existimabam, sed leuicula mutatione sic sanandus esse, ad hunc modum: ὅσον δὴ [aut ἤδη, aut νῦν] διεφέρεσθε (in imperf.) μηδὲ ταὐτό ποτ' ἐφθέγξασθε, τὴν αὐτὴν ἔχετε ὁρμὴν, καὶ δὴ — *sin autem, saltim tanto temporis spatio, quanto adhucdum discordes fuistis, et discrepantes, habeatis sensum eundem et studium idem; tunc vobis licebit existimare, morbum e ciuitate exterminatum esse.* cohaeret inter se εἰ δὲ et ἔχετε ὁρμὴν. Casaub. vult τοσοῦτος, ἐν ὅσῳ μὴ διαφ. μηδὲν ἔτι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ φθέγξεσθε, καὶ τὴν αὐτὴν ἔχετε ὁρμὴν.

αὐτό ποτε φθέγξασθαι, καὶ τὴν αὐτὴν ἔχετε ὀρ- 25.
μήν· καὶ δὴ [66]) νομίζετε ἐξηρῆσθαι τὸ νόσημα τῆς
πόλεως. καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἀναρμόστοις ὀργάνοις ἐνίοτε
οἱ φθόγγοι συνεφώνησαν πρὸς ὀλίγον, εἶτα εὐθὺς
ἀπᾴδουσιν. ὥσπερ ἓν τὸ μὲν τρῶσαί τι καὶ διελεῖν 30.
ταχὺ γίνεται, καὶ πάνυ ῥᾳδίως· τὸ δὲ συμφῦσαι
καὶ συναγαγεῖν χρόνου δεῖται, καὶ προσοχῆς· ἕτω
καὶ ἐπὶ τῶν πόλεων ἔχει. τὸ μὲν διενεχθῆναι καὶ
στασιάσαι πρόχειρον, καὶ διὰ μικρὰ [67]) συμβαίνει 35.
πολλάκις· τὸ δὲ καταλῆναι καὶ τὴν προσήκουσαν
λαβεῖν διάθεσιν, καὶ πίστιν, μὰ Δί', οὐκ ἔστιν εἰπόν-
τας, οὐδὲ δόξαντας, μετανοεῖν, εὐθὺς ἔχειν. ἴσως 40.
μὲν γὰρ οὐ παρὰ μόνοις [68]) ὑμῖν, ἀλλὰ καὶ παρὰ
τοῖς ἄλλοις ἅπασι, μεγάλης τινὸς τοῦτο δεῖται θε-
ραπείας, μᾶλλον δὲ εὐχῆς. οὐ γάρ ἐστιν ἄλλως, ἢ
τῶν κινούντων κακῶν καὶ ταραττόντων ἀπολυθέν- 45.
τας, φόνου [69]), πλεονεξίας, φιλονεικίας, τοῦ ζη-
τεῖν [70]) ἕκαστον αὔξειν ἑαυτόν, καὶ τὴν πατρίδα
καὶ τὸ κοινῇ συμφέρον ἐάσαντας [71]), συμπνεῦσαί
ποτε ἰσχυρῶς, καὶ ταὐτὰ [72]) προελέσθαι. ὡς,
παρ' οἷς ἂν ἰσχύῃ ταῦτα [73]), καὶ τοιαῦθ' ἕτερα, 5.
τούτους ἀνάγκη τὸν ἀεὶ χρόνον ἐπισφαλεῖς εἶναι, καὶ
διὰ μικρὰ συμπίπτειν, καὶ θορυβεῖσθαι· καθάπερ

ἐν

66) καὶ δὴ idem est atque τότε δή, vel τότ' ἤδη. *tunc tandem*, vel *tunc demum*.
67) μικρὰ] sic recte Casaub. μικρᾷ; Ven. et Mor.
68) οὐ παρὰ μόνοις] sic recte Casaub. pro monstroso συν-ταραττομένοις Ven. et Mor.
69) imo vero φθόνου. *inuidia*.
70) τοῦ ζητεῖν] Ven. et Mor. dant τῷ ζητεῖν.
71) ἐάσαντας serues, an ἐάσαντα legas, nil refert; sed antiquam lectionem seruari tutius est.
72) ταὐτὰ] sic recte Anglus. ταῦτα Ven. et Mor.
73) ταῦτα] *inuidia, cupiditas, studium priuati commodi, neglectus publici.*

ἐν θαλάττῃ πνευμάτων ἐναντίως 74) ἰσχυόντων,
ἐπεί τοι μηδὲ τὴν βελὴν αὐτὴν ἡγεῖθ' 75) ὁμονοεῖν, μηδ' ὑμᾶς τὸν δῆμον. εἰ γὰν τις ἐπεξίοι πάντας, δοκεῖ μοι μηδ' ἂν δύο ἄνδρας ἔχειν 76) ἐν τῇ πόλει τὸ αὐτὸ φρονοῦντας· ἀλλ' ὥσπερ ἕνια τῶν ἰνιάτων καὶ χαλεπῶν νοσημάτων, ἃ δι' ὅλων εἴωθεν ἔρχεσθαι τῶν σωμάτων, καὶ ἀθέν ἐστι μέρος, εἰς ὃ μὴ κάτεισιν· ὅτως ἡ ταραχύτης αὕτη, καὶ τὸ μικρὸν 77) δεῖν ἅπαντας ἀλλήλων ἀπεστράφθαι, διαπεφοίτηκε τῆς πόλεως. ἵνα γὰρ τὴν βελὴν ἀφῶ, καὶ τὸν δῆμόν τε καὶ τοὺς νέους καὶ τοὺς γέροντας, ἐστὶ πλῆθος οὐκ ὀλίγον, ὥσπερ ἔξωθεν τῆς πολιτείας· τούτους δὲ εἰώθασιν ἔνιοι λιμεργοὺς καλεῖν· καὶ ποτὲ μὲν βαρύνονται, καὶ φασὶν ὄχλον εἶναι περισσὸν, καὶ τὸ θορύβου καὶ τῆς ἀταξίας αἴτιον· ποτὲ δὲ μέρος ἡγοῦνται τῆς πόλεως, καὶ πάλιν ἀξιοῦσιν 78). ὡς εἰ μὲν οἴεσθε βλάπτειν ὑμᾶς, καὶ σάσεως ἄρχειν, καὶ ταραχῆς, ὅλως ἐχρῆν ἀπελάσαι, καὶ μὴ παραδέχεσθαι ταῖς ἐκκλησίαις. εἰ δὲ τρόπον τινὰ πολίτας εἶναι, τῷ μὴ 79) μόνον οἰκεῖν, ἀλλὰ καὶ γεγονέ-

74) malim ἐναντίων.

75) ἡγεῖθ'] videtur a veſtigiis literarum abeſſe ἡγεῖσθαι et hoc ab ἀνάγκη p. 42, pen. repetendum. ſed obſtat ἐπείτοι. ergone leg. μηδὲ τὴν βελὴν αὐτὴν ἀνάγκη ἡγεῖσθαι ὁμονοεῖν. *ſiquidem neceſſe eſt exiſtimare, neque ſenatum ipſum ſecum conſentire, neque populum inter ſe.* aut alias leg. erit ἡγοῦμαι. *arbitror.*

76) ſententia poſtulat aut εὑρεῖν, aut εὑρήσειν, aut ἐπιδεῖξαι ἔχειν *poſſe demonſtrare.*

77) imo vero μικρόν. *paene, propemodum.*

78) leg. videtur καὶ πολλοῦ ἀξιοῦσιν, *magni faciunt*, aut potius καὶ πάλιν νομίζεσθαι ἀξιοῦσιν, *pro ciuitate, parte ciuitatis, haberi volunt, et aequum cenſent.* aut denique καὶ πάλιν τῶν αὐτῶν ἑαυτοῖς ἀξιοῦσιν. *eadem ſecum iura ipſis deferunt.*

79) πολίτας εἶναι, τῷ μὴ] ſic recte interpres. *et quodammodo ciues eſſe, propterea quod non ſolum* — Ven. et Mor. dant πολιτείας εἶναι, τὸ.

γονέναι τὰς πλείστας ἐνθάδε, καὶ μηδεμίαν ἄλλην ἐπί- 35.
σασθαι πόλιν, ὑδὲ ἀτιμάζειν δήπου προσήκειν [80]),
ὑδὲ ἀποῤῥηγνύειν αὐτῶν. νυνὶ δὲ ἐξ ἀνάγκης ἀφε-
σᾶσι [81]) τὴν γνώμην τῷ κοινῷ συμφέροντος [82]),
ὀνειδιζόμενοι, καὶ δοκοῦντες ἀλιότριοι. τοῦτο δὲ ὑ- 40.
δὲν ἐστι βλαβερώτερον ταῖς πόλεσιν, ὑδὲ ὃ μᾶλλον
σάσιν ἐγείρει καὶ διαφθοράν. ὥσπερ ἐπὶ τῶν σω-
μάτων ὁ προσγενόμενος ὄγκος, ἂν μὲν οἰκεῖος ᾖ τῷ
λοιπῷ σώματι καὶ συμφυὴς, εὐεξίαν ποιεῖ καὶ μέ- 45.
γεθος· εἰ δὲ μὴ, νόσου καὶ διαφθορᾶς αἴτιος γίνε-
ται. τί οὖν σὺ κελεύεις ἡμᾶς; τοὺς ἅπαντας ἀνα-
γράψαι πολίτας; ναί φημι, καὶ τῶν αὐτῶν ἀξιοῦν [83]),
ἀλλὰ μηδὲ [84]) ὀνειδίζειν, μηδὲ ἀποῤῥίπτειν, ἀλλὰ 5.
μέρος αὐτῶν, ὥσπερ εἰσὶ, νομίζειν. ὁ μὲν γὰρ, ἂν
τις καταβάλῃ πεντακοσίας δραχμὰς, δύναται φι-
λεῖν ὑμᾶς, καὶ τῆς πόλεως εὐθὺς ἄξιος γεγονέναι·
εἰ δέ τις ἢ πένης ὢν, ἢ πολιτογραφθέντός τινος [85]), 10.
ὁ μετείληφε τοῦ ὀνόματος· ὁ μόνον αὐτὸς παρ' ὑμῖν
γέγονεν [86]), ἀλλὰ καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ τῶν
προγόνων [87]), ὁ χ οἷός ἐστιν ἀγαπᾶν τὴν πόλιν, ὑδ'
ἡγεῖσθαι πατρίδα. καὶ δεινὸν μὲν· εἴ τις ἐργάζε-
ται, χείρων ἐστὶν ἑτέρου. καὶ δεῖ τοῦτο προφέρειν αὐ- 15.
τῷ

80) lege προσῆκεν, ob praemiſſum ἐχρῆν. Caſ. vult προσήκει.
81) aut ἀφεῖσᾶσι τῇ γνώμῃ, *animis abhorrent*, aut ἀφιεῖσᾶσι τὴν γνωμην, *ſeiungunt animos.*
82) τῷ κοινῷ συμφέροντος poteſt ferri, vt τὸ κοινὸν ἀγαθὸν dicitur, et τὸ κοινὸν καλόν. malim tamen τῇ κοινῇ συμφ.
83) ἀξιῶν] ſic recte Caſaub. αἰτίας Ven. et Mor.
84) malim μὴ ſimplex.
85) πολιτογραφθέντός τινος] quia hic vel ille cenſum ageret, et ciues, quos vellet, in albo ciuium conſignaret, alios, quibus eſſet infeſtior, inferre recuſaret.
86) imo vero γεγονώς.
87) πατρὸς — et τῶν προγόνων] ſubaudi παρ' ὑμῖν γεγονότων.

τῷ καὶ λοιδορεῖσθαι, βαφεὺς δὲ [88]), ἢ σκυτοτόμος, ἢ τέκτων, ἐὰν ἀδὲν προσήκῃ αὐτοὰ, ὀνειδίζειν. καθόλε δὲ ἀ τᾶτο [89]) μάλιτα τῶν ἐν τῇ πόλει βελόμενος εἰπεῖν, ἀδὲ, οἷόν ἐτι, δεῖξαι, προῆλθον ἴσως· ἀλλ' ἐκεῖνο σαφὲς ὑμῖν ποιᾶν [90]), ὅπως διάκειτθε πρὸς ἀλλήλες. καὶ, νὴ Δία, πιτεύειν ὑμᾶς ἄξιον [91]) τῇ παρέσῃ καταταάτει, καὶ κατ' ἀλήθειαν; οἴεσθαι [92]) ἂν συμπεπνευκέναι; οἰκίαν γὰρ ἔγωγε καὶ ναῦν, καὶ τἆλλα, ἅτως ἀξιῶ δοκιμάζειν, ἀ τὸ παρὸν [93]) σκοπᾶντας, εἰς ἀκέπει [94]) νῦν, κἂν μὴ δέχεται [95]) τὴν θάλατταν· ἀλλὰ καθόλε πῶς παρεσκεύατας, καὶ πέπηγεν· ἢ [96]) μηδέν ἐτι διεσηκὸς, μηδὲ σαθρόν. καὶ μὴν ὅ γε ἔφην τὸ πρότερον αὐξήσας τὴν πόλιν, τᾶτο ἀχ ὁρῶ νῦν ὑμῖν ὑπάρχον· τὸ ἐξαίρετον εὐεργεσίαν καὶ χάριν καταθέσθαι τῷ κρατᾶντι, δηλονότι τῷ [97]) μὴ δεηθῆναι μηδενὸς αὐτὸν

88) βαφεὺς δὲ] bene habet hoc δὲ. *tinctor vero? sutor vero? faber fero?* scil. audebitne haec sibi arrogare? tantos spiritus sumere? Materialiter haec sunt accipienda pro ipsis verbis conuiciantium. similes loci bene multi apud Demosthenem occurrunt. Caetera h. l. bene habent. Casaubonus vult ἐὰν ᾖ, ἀδὲν προσήκει ταῦτα ὀνειδ.

89) ἀ τᾶτο] sic recte Casaub. possit quoque ἀδὲ suffici. Ven. et Mor. omittunt ἀ.

90) aut ποιεῖν leg. vt referatur ad βελόμενος, aut ποιήσων.

91) malim καὶ νὴ δία ὅτι πιστεύειν ὑμᾶς ἀκ ἄξιον — *non oportere vos credere.*

92) οἴεσθαι] sic recte Casaub. οἴεσθε Ven. et Mor.

93) τὸ παρὸν] sic recte Casaub. quod praefero meae coniecturae μόνον, quam olim proposui. Hanc enim si admittas, paulo post non ἀλλὰ καθόλε, sed ἀλλὰ καὶ καθόλε sit leg.

94) σκέπει] sic recte Casaub. σκέπτη Ven. σκέπτην Mor.

95) δέχεται] sic rursus Casaub. δέχεσθαι Ven. et Mor.

96) ἢ] malim εἰ.

97) τῷ] sic recte Casaub. id est διὰ τὸ. Ven. et Mor. dant τὸ.

τὸν τοιοῦτον. πλὴν ὅτι γε [98]), εἰ μηδὲν τῶν ἄλλων ἔχετε πλεῖον, αὐτόν· ὥστε, ὧν παρ' ἐκείνῳ τότε πρὸς [99]) δι' εὔνοιαν καὶ φιλίαν ἐτύχετε, ταῦτα ὀφείλετε φυλάττειν τὸν λοιπὸν χρόνον, δι' εὐταξίαν [100]), καὶ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν διδόναι καθ' αὑτῶν. καὶ μηδείς 40.
με νομίζῃ ταῦτα λέγειν, ἁπλῶς [1]) ἀπάντων ἀνέχεσθαι παραινοῦντα ὑμῖν, καὶ πάντα πάσχειν· ἀλλ' ὅπως ἔμπειροι τῶν καθ' αὑτοὺς ὄντες, καὶ νῦν ἄμεινον βουλεύεσθε. καὶ τὸ λοιπὸν, ὅτως ἀπαιτεῖτε τὸν παρόντα, μηδὲ ῥαδίως ὑμῖν, μηδ' ὃ ἐπέλ- 5.
θῃ [2]), μηδὲν εἰδώς, εἰσηγείσθω· πάντα δὲ εἰδότα

καὶ

98) πλὴν ὅτι γε] *verumtamen.* aut nihil per ſe ſignificat ὅτι h. l. aut, ſi quid, repeti debet tacite δῆλον. *at hoc tamen certe paret, vos oportere conſeruare — etiamſi nulla alia re aliis praeſtetis.*

99) In Veneta πρὸς non reperio, quod ſi omittitur, poterit locus ita concinnari: ἀλλ' ὅμως γε, ὧν παρ' ἐκείνῳ τότε δι' εὔνοιαν — ſin autem πρὸς ſeruatur, poſſint ita verba traiecta in ordinem redigi: πλεῖον, ὧν γε παρ' ἐκείνῳ τότε δι' εὔνοιαν πρὸς αὐτὸν καὶ φιλίαν ἐτ.

100) imo vero δι' εὐταξίας.

1) ἁπλῶς cohaeret cum ἀπάντων. *nemo me haec dicere exiſtimet, quaſi hortantem vos, vt omnia omnino toleretis.*

2) μηδ' ὃ ἐπέλθῃ] Ven. dat μηδ' ὃς ἂν ἀπέλθῃ. incidimus in locum ſalebroſum, quem quomodo repurgare inſtituerit Caſaubonus, licet apud ipſum videre. nos autem age alia experiamur via. Primum ὅπως verſ. 8. non pro *quo*, ſed pro *quemadmodum*, accipio. v. 9. βουλεύεσθε, in indicatiuo, ſeruo, et ἀπαιτεῖτε, et μηδὲ, et εἰδώς et εἰσηγείσθω. haec omnia ſeruata velim. caetera videri queat Dio ſic dediſſe, quamquam multum abſum ab affirmando, eum ſic reliquiſſe. ecquis enim in re tam ancipiti fieri velit auctor idoneus. ἀλλ', ὅπως ἔμπ. τῶν καθ' αὑτοὺς καὶ νῦν ἄμ. βουλεύεσθε, καὶ τὸ λοιπὸν, (ſcil. βουλεύεσθε) *ſed, quemadmodum vos, ſi eſtis rerum veſtrarum periti, et iam nunc melius iis conſulitis, et in poſterum quoque conſulcris,* ὅτως ἀπαιτεῖτε καὶ τὸν παριόντα. *ita quoque poſcite eum, qui ad vos prodire*

et

καὶ περὶ πάντων ἐσκεμμένον. καὶ γὰρ ἰατρὸν, ὅστις ἐξήτακεν ἀκριβῶς τὰ τοῦ κάμνοντος, ὡς μηδὲν αὐτὸν λανθάνειν, τοῦτον εἰκὸς ἄριστα θεραπεύειν. ὅτι μὲν ἂν δεῖται τὰ παρόντα προσοχῆς, καὶ βελτίονος συμβάλλε, ἀ τῶν ἀπὸ τῆς τύχης, καὶ δι' ἀργύριον, ἢ διὰ γένος παριόντων, ἐνθένδε ὁρᾶτέ πως. ὅταν γὰρ μήτε αὐτοὶ βεβαίως ὁμονοῆτε, μηδ' αἱ πλείστης τῶν πέριξ πόλεων οἰκείως ὑμῖν ἔχωσιν· ἀλλ' οἱ μὲν φθονῶσιν, ἐκ πολλοῦ ἀντιφιλοτιμούμενοι πρὸς ὑμᾶς, οἱ δὲ ἀπεχθάνωνται, διὰ τὸ ὑπὲρ τῆς χώρας ἀμφισβητεῖν· οἱ δὲ, ἐκ οἷ' ὅπως γε, ἐνοχλεῖσθαι λέγωσιν· ὁ δὲ στρατηγὸς οἴεται 3) μὲν τὰ βελτίω φρονεῖν περὶ αὐτοῦ 4) ὑμᾶς, ἠναγκασμένοι δὲ ἐσὲ προσκρούσαι, καὶ πρότερον ἀλλήλοις· ἔτι δὲ ἐπίφθονοι 5) τῷ τε μεγέθει τῆς πόλεως νομίζεσθε, καὶ τῷ πολλὰ

et vobiscum agere velit; peritum puta rerum veſtrarum. μηδὲ ῥᾳδίως ὑμῖν μηδεὶς ὅσα ἂν ἐπέλθῃ (ſcil. αὐτῷ, aut ὑμῖν) μηδὲν εἰδὼς εἰσηγείσθω. *neque facile quisquam vobis, quaecunque in mentem venerint, ſine vlla rerum veſtrarum commodorumque veſtrorum ſcientia, ſuadeto,* πάντα δὲ εἰδότα καὶ ἐσκεμμένον ἀπαιτεῖτε. *ſed eum poſcite oratorem, qui omnia veſtra praeſentia et futura bene teneat, et diligenter penſitauerit.*

3) malim οἴηται, quia plures ſubiunctiui praeceſſerunt, et ſequitur νομίζησθε. pari de cauſa putem ἐσὲ paulo poſt cum ἦτε eſſe permutandum.

4) Calaubonus malit περὶ αὐτοῦ, quo ſententia exſiſteret haec: *vos optime de ſe* (praetore) *ſentire.* ſed loci ratio prodit hanc eſſe ſententiam: *cum praetor videri velit, et prae ſe ferat, ſe bene erga vos eſſe animatum.* quare malim πρὸς αὐτὰς ὑμᾶς.

5) Ven. dat ἐπίφθονον, quod verum videtur. vnde colligo ſic eſſe leg. ἔτι δὲ ἐπίφθονον ἦ, τὸ τῷ μεγέθει τῆς πόλεως νομίζεσθαι καὶ τὰ πολλὰ τῶν πρὶν [vel τότε] ὄντων ἀπολαβεῖν δυνήσεσθαι. *et inuidioſum cum ſit, videri, per amplitudinem ciuitatis poſſe aliquando vetuſtorum iurium pleraque recuperare.* Caſaub. vult τῷ πολλὰ τῶν ἀπολωλότων ἀπολαβεῖν δυνήσασθαι.

λὰ τῶν ὄντων ἀπολαβεῖν δυνήσεσθε· πῶς οὐχὶ διὰ ταῦτα ἐπιμελῶς καὶ περισκεμμένης γνώμης δεῖσθε; τί ἄν; οὐχ ἱκανοὶ ταῦτα οἱ πολῖται συνιδεῖν καὶ παραινέσαι; πόθεν; εἰ γὰρ ἦσαν ἱκανοὶ τὸ δέον εὑρίσκειν ἐν ταῖς πόλεσιν οἱ προεστῶτες, καὶ πολιτευόμενοι, πάντες ἂν ἀεὶ καλῶς ἀπήλλαττον, καὶ ἀπαθεῖς ἦσαν κακῶν, εἰ μή τις αὐτόματος ἄλλως ἐπέλθοι τισὶ συμφορά. ἀλλ', οἶμαι, καὶ πάλαι καὶ νῦν, πλείονα εὕροι τις ἂν συμβεβηκότα δεινὰ ταῖς πόλεσι, δι' ἄγνοιαν τοῦ συμφέροντος· καὶ τὰ τῶν προεστώτων ἁμαρτήματα χείρω τῶν ἐκ τοῦ δαιμονίου καὶ παρὰ τῆς τύχης. οἱ μὲν γὰρ οὐδὲν δυνάμενοι τῶν δεόντων ἰδεῖν, οὐδ' ἐπιμεληθέντες αὐτῶν πρότερον, μηδὲ κώμην ὄντες ἱκανοὶ διοικῆσαι κατὰ τρόπον· ἄλλως δὲ ὑπὸ χρημάτων ἢ γένους συνιστάμενοι, προσέρχονται τῷ πολιτεύεσθαι. τινὲς δὲ ταύτην ἐπιμέλειαν εἶναι νομίζοντες, ἂν χρήματα συμφορῶσι, καὶ ταῦτα τῶν πολλῶν [6]). ὅπως δὴ θᾶττον συνείρωσι, μηδενὸς τἄλλα ἀμείνους ὄντες. τὸ δὲ μέγιστον, διὰ μὲν τὸ βέλτιστον καὶ τῆς πατρίδος αὐτῆς ἕνεκεν, οὐ [7]) λοιπὸν δὲ διὰ δόξας καὶ τιμάς, καὶ τὸ δύνασθαι πλέον ἑτέρου, καὶ στεφάνους, καὶ προεδρίας καὶ πορφύρας διώκοντες· πρὸς ταῦτα ἀποβλέποντες, καὶ τούτων ἐξηρτημένοι, τοιαῦτα πράττουσι καὶ λέγουσιν, ἐξ ὧν αὐτοί τινες εἶναι δόξωσι. τοιγαροῦν ἐστεφανωμένους πολλοὺς ἰδεῖν ἐστι καθ' ἑκάστην πόλιν, καὶ θύοντας ἐν κοινῷ, καὶ προϊόντας ἐν πορφύρᾳ· γενναῖον δὲ καὶ φρόνιμον ἄνδρα, καὶ κηδεμόνα ὄντως τῆς

6) τῶν πολλῶν videtur aut ante, aut post μηδενὸς collocandum esse, vt sit sententia haec: *vt opes corrogent, et coaceruent, et quacunque ratione, quam citissime, veluti confilent*, (filo conserant, et, vt Latini dicunt, corrotundent) *quamuis caeteroquin nulli plebeio praestent.* Casaub. coni. τὴν ἀρίστην ἐπιμέλειαν — τῶν πολιτῶν.

7) οὐ] scil. παριόντες, vel τοιαῦτα λέγουσι καὶ πράττουσι.

τῆς ἑαυτῆ πατρίδος, καὶ φρονῆντα, καὶ λέγοντα ἀληθῆ [8]), καὶ δι' ὃν ἄμεινον οἰκεῖται, καὶ μετέσχηκεν ἀγαθῆ τινος ἡ πειθομένη πόλις, σπάνιον εὑρεῖν. καὶ τοῦτο ἀναγκαῖον [9]) τρόπον τινὰ συμβαίνει. ὅταν γὰρ οἴωνται τοὺς μέλλοντας [10]), ἢ τοὺς λελειτουργηκότας ἑαυτοῖς δεῖν συμβουλεύειν, κἂν ᾖ τις γυμνασίαρχος, ἢ δημιουργός [11]) τις· καὶ τῷ τοιούτῳ μόνῳ λέγειν ἐπιτρέπωσιν, ἢ, νὴ Δία, τοῖς καλουμένοις ῥήτορσιν· ὅμοιόν ἐστιν, ὥσπερ ἂν εἰ τοὺς κήρυκας ἐκάλουν μόνους, ἢ τοὺς κιθαρῳδούς, ἢ τοὺς τραπεζίτας. τοιγαροῦν ἄνθρωποι χαίρουσι [12]), καὶ ἀνόητοι καὶ δοξοκόποι, καὶ πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς πλήθους θόρυβον κεχηνότες, ἐὰν ἀπὸ γνώμης ἀσφαλοῦς συνθέντες [12b]) λέγωσιν· ἀλλ' ὥσπερ ἐν σκότει βαδίζοντες, κατὰ τὸν κρότον ἀεὶ καὶ τὴν βοὴν φέρονται. καίτοι κυβερνήταις, εἴ τις λέγοι αὐτοῖς, ὥστε [13]) ζητεῖν ἐξ ἅπαντος ἀρέσκειν τοῖς ἐπιβάταις, καὶ κροτουμένοις ὑπ' αὐτῶν, ὅπως ἂν ἐκεῖνοι θέλωσιν, ἵνα κυβερνᾷν, ὁ μεγάλου τινὸς αὐτοῖς δεήσει χειμῶνος, ὥστε ἀνατρέψαι. πολλάκις γοῦν ἄγροικος ἄνθρωπος ναυτιῶν, ἢ γύναιον, ἐὰν ἴδῃ πέτρας, γῆν ἑωρακέναι δοκεῖ καὶ λιμένας [14]), καὶ δεῖται προσχεῖν.

8) f. λέγοντα τἀληθῆ.

9) aut ἀνάγκη *neceſſario quodammodo* συμβαίνει, aut ἀναγκαῖον — συμβαίνειν. *neceſſe quodammodo eſt euenire.*

10) forte ſic ordinanda ſunt verba: οἴωνται τοὺς λελειτουργηκότας ἢ τοὺς μέλλοντας (ſcil. λειτουργεῖν)

11) δημιουργὸς eſt idem qui δήμαρχος. crebro nomen hoc iſto ſignificatu apud Polybium et Liuium, ne alias commemorem, occurrit. v. Heſych.

12) χαίρουσι] Caſaub. vult παρίασι. haud placet. malim χαῦνοι. *inanes, ieiuni, vani, inepti.*

12 b) Caſaub. vult συνέντες.

13) αὐτοῖς ὥστε verba ſunt inutilia et amputanda. videntur aliunde, loco ſuo emota, huc irrupiſſe.

14) malim in ſing. λιμένα.

σχεῖν. ἐγὼ δὲ τὸν σύμβουλον τὸν ἀγαθὸν, καὶ τὸν ἄξιον προεξάναι πόλεως φημὶ δεῖν, πρὸς ἅπαντα μὲν ἁπλῶς παρεσκευάσθαι τὰ δοκοῦντα δυσχερῆ· μάλιστα δὲ πρὸς τὰς λοιδορίας, καὶ τὴν τοῦ πλήθους ὀργήν· καὶ ταῖς ἄκραις ὅμοιον εἶναι ταῖς ποιούσαις τὰς λιμένας, αἵτινες ἅπασαν ἐκδέχονται τὴν βίαν τῆς θαλάττης, τὸ δὲ ἐντὸς ἀκίνητον καὶ γαληνὸν φυλάττουσι· κἀκεῖνον δὲ ἐκκεῖσθαι τῷ δήμῳ, κἂν ὀργισθῆναί ποτε θέλῃ, κἂν κακῶς εἰπεῖν, κἂν στιγμὴν ποιῆσαι· πάσχειν δὲ μηδὲν ὑπὸ τῶν τοιούτων θορύβων, μήτε ἂν ἐπαινῆται, διὰ τοῦτο ἐπαίρεσθαι, μήτε ἂν ὑβρίζεσθαι δοκεῖ [15]), ταπεινοῦσθαι. τὸ μέντοι γε παρ' ὑμῖν γιγνόμενον, ἀ τοιοῦτόν [16]) ἐστιν, οὐδὲ ἴσως ἐγὼ πυνθάνομαι [17]) τῶν πολιτευομένων τοῦτο ἔχειν [18]) προκείμενον, οὐδ' ἔστιν [19]) ἔτι τῶν κοινῶν· ἀλλ' οἱ μὲν ὅλως ἀφεστᾶσιν [20]), οἱ δ' ἐκ παρέργου προσίασιν, ἁπτόμενοι μόνον [21]) τοῦ πράγματος· ὥσπερ οἱ σπονδῆς θιγγάνοντες, οὐκ ἀσφαλὲς εἶναι λέγοντες, ἀναθεῖναι αὐτοὺς πολιτείαν. καίτοι ναυκληρεῖν μὲν, ἢ δανείζειν, ἢ γεωργεῖν, οὐδεὶς ἂν ἱκανῶς δύναιτο, πάρεργον αὐτὸ ποιούμενος· πολιτεύε-

15) malim δοκῇ, ob praemissum ἐπαινῆται.

16) ἀ τοιοῦτον] sic recte interpres, cum negatione. *quod apud vos vsu venit, huiusmodi non est.* seu, *apud vos autem secus fit.* Ven. et Mor. omittunt ἀ.

17) lego ἀδ' εἷς, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι. *et ne vnus quidem, vt audio,* — Cas. ἀδέν· ὡς ἐγὼ π.

18) malim ἔχει. Casaub. ἔχων προκ. ἀεὶ, εἰδέναί τι τῶν κοιν.

19) οὐδ' — κοινῶν] bene habet. sententia est: *neque seruit adhuc reip. vt maiores faciebant.* εἶναί τινος deditus esse alicui, eius studiosus. margo Mor. dat ἐπὶ τῶν.

20) ἀφεστᾶσιν] sic recte margo Mor. *alii a rep. gerenda se amouent et seiungunt.* Ven. et t. Mor. dant ἐφεστᾶσιν.

21) μόνον] sic recte Casaub. μόνα Ven. et Mor.

τεύεσθαι δὲ ἐπιχειρῆσιν ἐκ περιουσίας [23]), καὶ πάν-
τα ἔμπροσθεν τοῦτο τιθέντες. ἔνιοι δ', ἂν εἰς ἀρχήν
τινα καταξῶσιν, ἐν ἐκείνῃ μόνῃ ζητῆσιν ἅψασθαί
τινος πράξεως· ὅπως ἀπέλθωσιν ἐνδοξότεροι, τοῦτο
μόνον σκοπῆντες. τοιγαροῦν πρὸς ἓξ μῆνάς εἰσιν
ὑμῖν ἀνδρεῖοι, πολλάκις δὲ ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῆς
πόλεως. ὥστε νῦν μέν ἐστιν ὅτος ὁ λέγων, κἀκείνῳ
ἔτι [24]) εὐθὺς ἄλλος, εἶθ' ἕτερος· τὸν δὲ πρὸ τριά-
κοντα [25]) ἡμερῶν λαμπρὸν, καὶ μόνον φάσκοντα κή-
δεσθαι τῆς πόλεως, ὃ δ' ἰδεῖν ἔστι προσιόντα τῇ ἐκ-
κλησίᾳ. καθάπερ, οἶμαι, τῶν πομπευόντων αὐ-
τὸς ἕκαστος ὀφθῆναι ἐπιθυμῶν, καὶ τοῦτ' ἐσπέδα-
κεν, ἕως ἂν παρέλθῃ· μικρὸν δὲ ἀποστὰς, ἔλυσε τὸ
σχῆμα, καὶ τῶν ἄλλων εἷς ἐστι, καὶ ὁπωσδήποτε
ἄπεισιν. ἐχρῆν μέντοι καὶ τὸν πρυτανεύοντα [26]),
τῆς ἀρχῆς τὰς ἓξ μῆνας ἡγεῖσθαι μέτρον· τοῦτο
γὰρ ὁ νόμος κελεύει· τὸν μέντοι γε πολιτευόμενον,
τῆς εὐνοίας τῆς πρὸς ὑμᾶς καὶ τῆς ὑπὲρ τῶν κοινῶν
ἐπιμελείας καὶ σπουδῆς, μή, μὰ Δία, καιρόν τινα
ἐξαίρετον ἔχειν, καὶ ταῦτα βραχὺν ὅτως· ἀλλ'
εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀποδύεσθαι καὶ ἀεὶ παραμένειν. νῦν
δὲ, ὥσπερ οἱ τοῖς ἀπογείοις, μᾶλλον δὲ τοῖς ἀπὸ
τῶν γνόφων πνεύμασι πλέοντες, ὅτως φέρεσθε,
ἄνδρες Ταρσεῖς· ὅτε τῆς τοιαύτης πολιτείας, ὃ δ'

23) ἐκ περιουσίας] expoſui hanc dictionem ad Demoſthenis p. 132, 8.

24) ἔτι] Caſaub. vult ἢ ἐκεῖνος καὶ εὐθὺς ἄλλος — vel κἀκεῖνος ἔτι εὐθ. f. ἔπι εὐθὺς ἄλλος. *et poſt hunc ſtatim alius*, ſcil. eſt orator et auctor conſiliorum reip. ἐπὶ poſtpoſuit vocabulo κἀκείνῳ, ideo accentus quoque mutandus eſt. Ven. recte dat ἄλλος, ſed Mor. ἄλλως.

25) ἕτερος. τὸν δὲ προ τρ.] ſic recte Caſaub. ἕτερος, καὶ προ τρ. Ven. ἕτερος πρὸ τρ. Mor.

26) malim ἐχρῆν μὲν τοίνυν τὸν πρ. Caſaub. ἐχρῆν μέντοι τὸν π.

ἐκείνῳ τῷ πλῷ βέβαιον οὐδ' ἀσφαλὲς ἔχοντος [27]) οὐδέν. διαρκέσαι μὲν γὰρ ἄχρι παντὸς, (ἢ διαῤῥήματος [28]) οὐχ οἷά τε εἰσὶν αἱ τοιαῦται προσβολαί. πολλάκις δὲ κατέδυσαν ἀκαίρως [29]) προσπεσοῦσαι. ἔδει δὲ πόλιν ὅτῳ μεγάλην καὶ λαμπρὰν ἔχειν τὸς ἀληθῶς προνοοῦντας [30]). αὐτῇ δὲ ἴσως ὑπὸ τῶν ἐφημέρων τούτων καὶ πρὸς ὀλίγον δημαγωγῶν οὐδέν ἐστιν ἀγαθὸν παθεῖν. περὶ μὲν οὖν τούτων καὶ μυρίων ἄλλων πολλὰ ἂν ἔχοι τις λέγειν. ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτὸς ἀφ' ἧς ἐπεδήμησα ἡμέρας ὑμῖν γέγονα δημαγωγὸς, καὶ ταῦτα [31]) ἐπιτιμῶν τοῖς τοιούτοις· ὅμως εἰπεῖν ἅπερ ὑπεσχόμην, ἃ γιγνώσκω περὶ τῶν παρόντων. καὶ πρῶτον μὲν τὰ πρὸς τὸν στρατηγόν. ἔξαι δέ μοι περὶ πάντων ὁ λόγος. φημὶ δὴ τοίνυν [32]), τὸς ἐν τοιαύτῃ καταστάσει τυγχάνοντας, ὁποῖα δὴ τὰ νῦν ἐστι παρὰ πᾶσιν, οὕτω προσήκειν φρονεῖν, ὡς μήτε πάντα ἀνεξομένους, καὶ παρέξοντας αὐτοὺς ἁπλῶς χρῆσθαι τοῖς ἐπὶ τῆς ἐξουσίας, ὅπως αὐτοὶ θέλωσι· κἂν εἰς ὁτιοῦν προΐωσιν ὕβρεως καὶ πλεονεξίας·

27) ἔχοντος] sic recte Casaub. ἔχοντες Ven. et Mor.

28) Casaub. recte tollit verba ἢ διαῤῥήματος vt scholium invtile.

29) ἀκαίρως] sic recte interpres. ἀκεραίως Ven. et Mor.

30) προνοοῦντας] subaudi αὐτῆς, quod nescio an sit addendum.

31) καὶ ταῦτα] videtur hic totus locus ita esse constituendus: καίτοι τοιαῦτα ἐπιτιμῶν τοῖς τοιούτοις ἀπηχθανόμην, ὅμως εἰπεῖν βέλομαι [vel πειράσομαι] ἅπερ ὑπεσχόμην, ἃ γιγνώσκω — *quandoquidem semel demagogus vester factus sum, seu concionator, volo, seu conabor, quamquam huiusmodi obiurgationibus in odium incurri hominum istiusmodi moribus praeditorum, tamen eloqui, prout pollicitus sum, quae de ratione rerum vestrarum praesenti sentiam.* Conferri velim ad hunc totum locum Casauboni annotationes.

32) aut post τοίνυν deest ὡς vel ὅτι, aut paulo post leg. est προσήκειν.

40. νεξίας· μήτε ὡς ὅλως μηδὲν οἴσοντας διακεῖσθαι, μηδὲ προσδοκᾶν, ὅτι Μίνως τις ὑμῶν [33]) ἀφίξεται νῦν, ἢ Περσεὺς, ἐπιμελησόμενος. τὸ μὲν γὰρ ἐφ' ἅπαν ἄπιστον εἶναι [34]) τῷ βοηθεῖν αὐτοῖς, ἀνδρα-
45. πόδων ἐστὶ, καὶ δυσχερὲς, εἰ μηδεὶς ὄκνος μηδὲ ὑποψία καταλειφθήσεται τοῖς ἀγνωμονοῦσι. τὸ δὲ πλῆθος [35]) ἀπεχθάνεσθαι, καὶ πάντα ἐξετάζειν, ἐχ ὑπὲρ ὑμῶν ἐστίν. ἐὰν γὰρ ἀλόγως ἐνίοτε ἐγκαλεῖν δόξατε [36]), καί τις ὑμῶν περιγένηται· (διὰ πολ-
5. λὰς δ' ἂν αἰτίας τοῦτο συμβαίη,) δέδοικα, μὴ τελέως ἀποβάλητε τὴν παρρησίαν. ὁρᾶτε δὲ τὰς περὶ τὴν Ἰωνίαν, ὅτι μηδενὸς αὐτὰς κατηγορεῖν ἐψηφίσαντο. δεῖ δὴ τὰς νῦν ἔχοντας ἅπαντα ταῦτα
10. προορᾶσθαι· καὶ μὴ καθάπερ τὰς ἀπείρους ἐν τῷ μάχεσθαι ῥᾳδίως ἀφέντας τὸ παρὸν αὐτοῖς [37]), ἀνόπλους εἶναι τὸ λοιπὸν, καὶ μηδὲν ἔχειν ποιῆσαι, μηδ' ἂν ἀποσφάττῃ τις. ἐκεῖνο μέντοι καθόλου λέ-
15. γω, τὴν τοιαύτην ἀνάσασιν [38]) μηδαμῶς συμφέ-

ρειν,

33) malim ὑμῖν.

34) agitatus eſt hic locus coniecturis virorum doctorum Caſauboni et Angli, quae cum ſint non omnino ſpernendae, placet tamen vulgatae adhaereſcere; quae tantum abeſt, vt vitii notam mereatur, vt potius etiam in elegantiis numerari queat. ἄπιστος εἶναι τῷ βοηθεῖν ἑαυτῷ, idem eſt atque ἀ πιστεύειν τῇ πείρᾳ τῷ βοηθεῖ. haud fidere conatui ſibi ſuum ius debitum exſequendi, ſe vlciſcendi et vindicandi; ideoque ne ſemel quidem id tentare, ob euentus incerta, deſperatione proſperi ſucceſſus metuque, ne rem malam, corrigendi et reſtituendi conatu, etiam peiorem reddas.

35) malim τὸ δὲ πρὸς πλῆθος, quod idem eſt atque πρὸς πολλὰς. *in multorum vero* (Strategorum puta) *offenſam et odium incurrere, multorum animos ſibi infenſos reddere.*

36) f. δόξητε. Caſaub. vult δόξαιτε.

37) poſt αὐτοῖς deeſſe videtur ὅπλον.

38) ἀνάσασιν] Valeſius Emend. p. 64. item Anglus malunt ἀνάτασιν. *comminationem*, vel potius *contumaciam*, *perti-*

ρειν, καθ' ἣν ἀδὲν [39]) ποιῆσαι διεγνωκότες, εἰς ὑποψίαν ἔρχεσθε τοῖς ἡγεμόσιν· ἀλλ' ὃν μὲν ἂν κρίνητε, ἐξαιρήσεσθε [40]), κἂν δοκῇ τοιαῦτα ἀδικεῖν, ὥστε παραπέμψειν [41]) μὴ συμφέρειν, τοῦτον ὡς ἐξελέγξοντες παρασκευάζεσθε, καὶ τὴν γνώμην εὐθὺς ἔχετε, ὡς πρὸς ἐχθρὸν καὶ ἐπιβουλεύοντα ὑμῖν περὶ ἀδέν. ἀλλ' ὡς προνοεῖτε μηδὲν, ἢ μὴ μεγάλα ἁμαρτάνειν [42]), δι' ἣν δήποτε αἰτίαν, μὴ νομίζειν ἐπιτήδειον εἶναι τοῦτον, μηδὲ ἐρεθίζετε, μηδὲ εἰς ὀργὴν κατὰ τῆς πόλεως ἄγετε. ὥσπερ, οἶμαι, τὰ βάρη ταῦτ', ἂν μὲν σφόδρα πιέζῃ καὶ ἀνέχεσθαι μὴ δυνώμεθα, ζητοῦμεν ὡς τάχιστα ἀποῤῥίψαι· μετρίως δὲ ἐνοχλοῦντα, καὶ ὁρῶντες ἀναγκαῖον ὄντα, φέρειν, ἢ εἰ τούτου μεῖζον ἕτερον [43]) σκοποῦμεν, ὡς κωφότατα ἔπεσθαι. ταῦτά ἐστι σωφρονοῦσης πόλεως. ὅτως καὶ ἀγαπήσουσιν ὑμᾶς οἱ πλείους, καὶ φοβήσεταί τις ἀδικεῖν· καὶ μὴ πλῆθος ἄδικον, μηδὲ ἀλόγιστον

pertinaciam, ferocitatem cum minis et inſultu coniunctam, vt cum equus, vrſus, ſeſe in pedes erigit, ἀνατείνεται, vt deſuper impetum in hominem faciat. ſed et vulgata plane idem poteſt ſignificare, continuum conatum inſurgendi, et repugnandi.

39) ἀδὲν] ſcil. τῶν δεόντων, aut τῶν προσαττομένων.

40) imo vero ἐξαιρήσεσθαι. *vos eum eſſe victuros, in iudicio perculſuros et proſtraturos, expugnaturos, debellaturos.*

41) aut παραπέμπειν leg. aut παραπέμψαι.

42) locus difficilis, et a Caſaubono tentatus, videtur ita eſſe reſtituendus: περὶ ἃ δέ γ' ἂν, (ſubaudi κρίνητε) ὡς προνοεῖται μηδὲν ἢ μὴ μεγάλα ἁμαρτάνειν, *quem autem iudicetis prouidere et cauere ſedulo, ne quid peccet, aut ne ingentia peccet*, ἢ δι' ἣν δήποτε αἰτίαν μὴ νομίζητε ἐπιτήδειον εἶναι, *aut ſi quem alia quacunque de cauſa vobis haud aequum iudicetis*, τοῦτον μηδὲ ἐρεθίζετε. *hunc ne irritate quidem.*

43) ἕτερον] ſic recte Var. lect. Ven. vnde colligo leg. eſſe ἢ τοῦτο, (ſcil. τὸ φορτίον) ἢ εἴ τι τούτου μεῖζον ἕτερον. *videntes neceſſitatem nobis impoſitam, aut hoc onus ferendi, aut*

γιστον ὄχλον ὑμᾶς νομίσεσιν [44]), ὁρμῇ τινι καὶ φο-
40. ρᾷ χρώμενον. τοῦτο μὲν γὰρ, ὃ ποιεῖ νῦν ὁ πρύτανις, καὶ παντελῶς ἀνόητον ἦν ἄν, εἰ διεγνώκειτε [45]) κατηγορεῖν. μηδέπω μέντοι καιρὸς ᾖ, Φανερῶς ἔτως διαφέρεσθαι καὶ προλέγειν. ἀλλ' ἐπεί τις τῶν ὑμε-
45. τέρων πολιτῶν ἐν καιροῖς ἀνάγκης τῇ πόλει παρέσχεν αὑτὸν, καὶ λαμπρὸς ἔδοξε δύο τῶν ἡγεμόνων κατηγορήσας ἐφεξῆς· οἱ πολλοὶ [46]) νομίζουσι τοιοῦτόν τινος ἔργον δεῖν αὐτοῖς. τοῦτο δὲ ὅμοιόν ἐστιν, ὥσπερ εἴ τις ἰατρὸν ἰδὼν εἴς τι τῶν ὠφελίμων φάρμακον [47])
5. ἐκ μέρους τι μιγνύντα καὶ θανάσιμον, μηδὲν [48]) ἄλλο εἰδὼς, μηδὲ ὅπως συνετέθη, μηδὲν ὁπόσον λαβεῖν, μιμεῖσθαι βέλτιστο, καὶ [49]) αὐτοσχεδιάζειν τὰ μέγιστα [50]). καὶ προεστάναι πόλεως, ἡγεῖσθαι [50b])

aut aliud, ſi quod eſt, adhuc maius, σπεῦδομεν operam damus, vt quam expeditiſſime ſequamur. Ven. et Mor. dant ἑτέρᾳ.

44) νομίσουσιν] ſic interpres quoque, ſed Ven. et Mor. dant νομίζωσιν.

45) aut poſt εἰ, aut poſt διεγνώκειτε, deeſſe videtur μηδέποτε. *ſtultum eſſet, ſi vos decreuiſſetis id nunquam accuſare.* μηδέπω μέντοι καιρὸς ᾖ. *ſed neſcio, an nunc tempus ei rei oportunum nondum ſit.* ᾖ bene habet, pro quo Anglus mauult ἦν. ſed fallitur. ſubauditur δέδοικα μὴ vel ſimile quid. aut eſt Latiniſmus. *forte nondum tempus ſit.*

46) καὶ λαμπρὸς ἔδοξε δύο τῶν ἡγεμόνων κατηγορήσας ἐφεξῆς, οἱ πολλοὶ —] ſic recte Caſaub. καὶ λαμπρὸν ἔδοξε δύο δ' ἡγεμόνων κατηγ. ἐφεξῆς ὃ πολλοὶ Ven. et Mor.

47) malim Φαρμάκων.

48) μηδὲν] ſic recte Ven. μηδὲ Mor.

49) καὶ] eius loco dat Ven. μὲν vitioſe.

50) poſt μέγιστα deeſt aliquid, e. c. ὁμοίως ἄτοπον. *pari modo ſtultum eſt opinari gubernationem ciuitatis eſſe cuiusque, qui ſperet ſe poſſe ciuitati praeeſſe.* Inſerendis his duobus breuibus vocabulis planus fit locus alias impeditiſſimus.

50 b) Caſaub. vult ἡγεῖσθε.

παντὸς εἶναι τῦ ἐλπίσαντος. ὃ [51]) πολὺ τῶν τοιού- 10.
των ἀφέστηκεν. ἐγὼ δ' ὑπὲρ τῶν πρὸς τὺς Μαλώ-
τας [52]), καὶ τὰς ἄλλας πόλεις εἰπὼν ἔτι, παύσομαι.
καὶ γὰρ ἱκανῶς ἀνέχεσθαι δοκεῖτέ μοι [53]). πρὸς
μὲν ὧν τύτυς· λέγω δὲ Μαλώτας· εἴ τι πεποιήκα- 15.
σιν ἀγνωμόνως [54]), ὥσπερ πεποιήκασι, τὴν ὀργὴν
καταβαλόντες, καὶ τὴν τιμωρίαν, ἣν ἐνομίζετε
ὀφείλεσθαι ὑμῖν, αὐτοῖς χαρισάμενοι, περὶ τῦ
πράγματος διακρίθητε [55]), καὶ τὸ [56]) περὶ τῆς
χώρας· τὸ φέρειν τὰ τοιαῦτα καὶ μὴ Φιλονεικεῖν [57]), 20.
τῦθ', ὥσπερ ἐστὶν, ἡγησάμενοι μέγα, καὶ τῷ παν-
τὶ κρειττόνων ἀνδρῶν· ὥστε ἄλλως [58]) πρὸς τοσύτῳ
καταδεεστέρυς. ὃ γάρ ἐστι κίνδυνος, μὴ Μαλωτῶν
ἐσομένων [59]), ἀσθενέστεροι δόξετε. μηδὲ τὺς παρο- 25.
ξυνῦν-

51) ὃ] *quae res*, scil. *scientia regendae ciuitatis, multum abeſt* τῶν τοιύτων, *ab hominibus, quales deſcripſi, qui ſibi videntur poſſe ciuitates regere, cum neſciant.*

52) ſententia eſt: *cum adhuc de Maliotis dixero, tum finem dicendi faciam.*

53) ſententia eſt: *ſatis multa dixiſſe mihi videor, et patientiam audiendi veſtram ſatis exercuiſſe.*

54) ἀγνωμόνως] ſic recte Ven. ἀγνωμόνος Mor.

55) διακρίθητε bene habet. vitioſa eſt lectio διακριθήσεται, quam varietas lect. Ven. dat.

56) καὶ τὸ] lege τῦ ſine καὶ. *componite negotium de agello.*

57) καὶ μὴ Φιλονεικεῖν] Ven. et Mor. omittunt μὴ.

58) ὥστε ἄλλως mutandum eſſe cum ἄλλως τε facile credo Caſaubono. crederem et alterum affirmanti eidem, καὶ eſſe addendum, niſi ex vſu Dionis mihi conſtitiſſet, eum a conſueto graecorum more, ἄλλως τε καὶ pro *imprimis* dicendi, deſciuiſſe, et maluiſſe ſuo idiotiſmo ἄλλως τε ſimpliciter, ſine καὶ, in eadem ſignificatione vſurpare.

59) ἐσομένων] ſententia poſtulat μὴ μαλωτῶν νέμεσθαι τὸ χωρίον ἐσομένων. *ne, ſi Mallorae ſinantur hoc agello vti, frui, vos ideo fiatis debiliores.* Poſſit quoque Dio περιεστομένων dediſſe. *ſi Mallorae cauſam vincant.*

ξυνθντας ὑμᾶς [60]), ἀλλὰ μάλιστα μὲν αὐτοὶ δικασαὶ γενόμενοι, καὶ τὸ πρᾶγμα ἐπιμελῶς ἐξετάσαντες, ἄνευ πάσης ἀπεχθείας καὶ τῆς πρὸς αὐτὸς [61])
30. χάριτος καταθεσθε· μὴ μόνον ἀποστάντες τῆς ἔριδος, καὶ τὸ ζητεῖν ἐξ ἅπαντος πλέον ἔχειν, ἀλλὰ συγχωρθντές τε καὶ παριέντες αὐτοῖς, ὅ, τι ἂν ᾖ μέτριον. ὥσπερ γὰρ καὶ τῶν ἰδιωτῶν ἐπαινεῖτε τὸς
35. εὐγνώμονας, καὶ βλαβῆναί τινα [62]) μᾶλλον αἱρουμένους, ἢ διαφέρεσθαι πρός τινας· ὅτω καὶ κοινῇ συμβαίνειν [63]) τὰς τοιαύτας πόλεις εὐδοκιμεῖν. αἱ
40. μὲν δὴ θῖνες, καὶ τὸ πρὸς τῇ λίμνῃ χωρίον, ἀδενὸς ἄξια. τίς [64]) γάρ ἐστιν ἡ τότων πρόσοδος, ἢ λυσιτέλεια [65])? τὸ μέντοι χρηστὸς φαίνεσθαι καὶ μεγαλόφρονας, ὃν ἔστιν εἰπεῖν ὅσα [66]) νομίζεται δι-
45. καίως ἄξια. τὸ μὲν γὰρ ὁμιλᾶσθαι πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους, ὑπὲρ δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς, καὶ φιλίας καὶ ὁμονοίας ἄρχειν, καὶ τότοις περιεῖναι τῶν ἄλλων καὶ κρατεῖν, ἡ καλλίστη πασῶν νίκη, καὶ ἀσφαλεστάτη. τὸ δ' ἐξ ἅπαντος τρόπο ζητεῖν μα-
5. χομένους ὑπερέχειν, ἀλεκτρυόνων ἐστὶ μᾶλλον γενναίων, ἥπερ ἀνδρῶν. εἰ μὲν δὴ παρὰ τὰς θῖνας ἔμελε Μᾶλλος μείζων [67]) ἔσεσθαι τῆς Ταρσοῦ, καὶ παρὰ τὴν

60) μηδὲ — ὑμᾶς] deesse aliquid paret, siue ἀκούετε, quod supplet Casaubonus, siue aliud aliquid simile. e. c. ἔᾶτε δικάζειν.

61) αὐτὸς] *erga vosmet ipsos indulgentia.* αὐτὸς Ven. et Mor.

62) τινα] sic recte Casaub. τινας Ven. et Mor.

63) lege συμβαίνει.

64) τίς] sic recte Casaub. τί Ven. et Mor.

65) ἢ λυσιτέλεια] vereor, ne haec verba sint scholium vocabuli πρόσοδος.

66) ὅσα] *dici nequit, quanti merito fiant.* Ven. et Mor. dant ὡς ἀ. quid interpres spectauerit, non facile est diuinare.

67) ἔμελε μᾶλλος μείζων] sic recte Casaub. et margo Mor. ἔμελεν ἄλλως μεῖζον Ven. et Mor.

ἐπὶ τῆς ψάμμου νομὴν, τάχα ἔδει [68]) σπουδάζειν ὑμᾶς ἐπὶ τοσοῦτον [69])· νῦν δὲ αἰσχύνη καὶ γέλως ἐστὶν, ὑπὲρ ὧν διαφέρεσθε. τί ἂν οὐκ ἐκεῖνοι κατεφρόνησαν [70]); ὅτι οὐκ εἰσὶ βελτίους ὑμῶν. ὑμεῖς δὲ βούλεσθε [71]) πρὸς τοῦ Διός. ἀλλ' ἔγωγε ἠξίουν ἐπιτιμῆσαι λόγῳ, πέμψαντας αὐτούς. τοῦτο γὰρ ἦν ὑπερεχόντων καὶ φρονούντων. τὸ δὲ μᾶλλον τοῦ δέοντος κεκινῆσθαι, καὶ καταφεύγειν ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν εὐθὺς, καὶ νομίζειν ὑβρίζεσθαι, μικροπολιτῶν ἀνθρώπων μᾶλλόν ἐστιν. ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς τὰς ἄλλας πόλεις ὑμᾶς ἀξιῶ προσφέρεσθαι πραέως, καὶ ἡδεμονικῶς, καὶ φιλοτίμως, καὶ μὴ ἀπεχθῶς. οὕτως γὰρ ἑκόντες ἀκολουθήσουσιν ὑμῖν ἅπαντες καὶ θαυμάζοντες καὶ ἀγαπῶντες· ὃ μεῖζόν ἐστι τοῦ εἶναι παρ' ὑμῖν καὶ δικάζεσθαι Μᾶλλον [72]). ταῦτα μὲν γὰρ

68) ἔδει] sic recte Anglus ob praemissum ἔμελε. Ven. et Mor. dant δεῖ.

69) ἐπὶ τοσοῦτον] subaudi ἐφ' ὅσον φαίνεσθε σπουδάζοντες.

70) τί ἄν — κατεφρ.] est obiectio. *cur itaque non item illi, Mallotae, haec lucella contemserunt, si contemnenda sunt, quod tu ais. Illosne cupiditas magis decebit, quam nos?* respondet Dio: *Vtique.* ὅτι οὐκ εἰσὶ βελτίους ὑμῶν. *quia nempe deteriores, inferiores sunt vobis.*

71) ὑμεῖς δὲ βούλεσθε] scil. βελτίους εἶναι αὐτῶν. *vos autem vultis illis praestare, fertis vos, et profitemini, meliores atque superiores illis.* πρὸς τοῦ διός. *auctor ego vobis equidem, ita me deus amet, fuissem, si me auctore voluissetis uti, vt Mallotis non solum agrum controuersum daretis, sed etiam insuper vltro ad eos missa legatione laudaretis, quod dignos vos habuissent, a quibus agelli quid peterent.* nam pro ἐπιτιμῆσαι videtur ἔτι τιμῆσαι leg. esse.

72) Μᾶλλον] sic recte Casaub. nomen oppidi h. l. esse maiore prima litera exarandum. *Mallum in foro vestro iudicari*, vt interpres recte reddidit, aut *iure a vobis accipere*, vt Anglus. Casaubonus enim in reddendo verbo δικάζεσθαι videtur vtique lapsus esse. Ven. et Mor. dant μᾶλλον.

γὰρ ἀδ' ἡντινῦν ἔχει ὠφέλειαν, ἐπελθεῖν [73]) ἐπὶ θυσίαν δεῦρο, ἢ τὰς Ἀδανεῖς, ἢ τὰς Αἰγαίας· ἀλλὰ τύφον καὶ ἀπάτην καὶ φιλοτιμίαν, ἄλλως ἀνόητον. ἡ δὲ εὔνοια, καὶ τὸ φαίνεσθαι διαφέροντας ἀρετῇ καὶ φιλανθρωπίᾳ, ταῦτά ἐστιν ὄντως ἀγαθὰ, ταῦτά ἐστιν ἄξια ὄντως ζήλε καὶ σπουδῆς· ἃ καὶ σκοπεῖτε, ὡς τά γε νῦν γέλως ἐστί. καὶ εἴτε Αἰγαῖοι πρὸς ὑμᾶς, εἴτε Ἀπαμεῖς πρὸς Ἀντιοχεῖς, εἴτ' ἐπὶ τῶν πορρωτέρω [74]) Σμυρναῖοι πρὸς Ἐφεσίους ἐρίζουσι, περὶ ὄνου σκιᾶς, φασὶ, διαφέρονται. τὸ γὰρ προεξᾶναί τε καὶ κρατεῖν, ἄλλων [75]) ἐστίν. ἀλλὰ καὶ πρότερον ἦν ποτε Ἀθηναίοις πρὸς Λακεδαιμονίους ζηλοτυπία, καὶ τό γε [76]) πρῶτον ἡγοῦντο οἱ Λάκωνες· εἶτα συνέβη πρὸς τοὺς Ἀθηναίους μᾶλλον ἀποκλῖναι τοὺς Ἕλληνας μετὰ τὰ Μηδικά. τί ἦν ὁ Σπαρτιάτης; καὶ τὸν νησιώτην, καὶ τὸν Ἴωνα καὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἀφεὶς, αὐτὸν ἐσωφρόνιζε, καὶ τὰ τῆς Σπάρτης ἐώρα· σαφῶς εἰδὼς, ὅτι καὶ τῶν νόμων καὶ τῆς εὐταξίας ὧδὲν δεῖ περὶ πλείονος ποιεῖσθαι. τοιγαροῦν μάλιστα εὐδαιμόνησαν ἐκεῖνον τὸν χρόνον. τοῖς δὲ Ἀθηναίοις συνέβη, μέχρι μὲν οἰκείως πρὸς αὐτοὺς αἱ πόλεις ἔσχον, κατ' εὔνοιαν ἡγοῦντο [77])· μετὰ ταῦτα δὲ, ὡς ἐγκλήματα καὶ φθόνος αὐτοῖς συνελέγη, καὶ μὴ βουλομένων ἄρχειν ἠξίουν

73) malim ἀπελθεῖν.

74) εἴτ' ἐπὶ τῶν πορρ.] possit ferri. malim tamen εἴτ' ἔτι τῶν π. quod idem est ac si dixisset εἴτε τῶν ἔτι πορρ. *siue si commemorandi mihi sunt populi adhuc longinquius a vobis dissiti.*

75) ἄλλων] significat Romanos.

76) τό γε] sic recte Casaub. τό τε Ven. et Mor.

77) aut ἡγεῖσθαι leg. est, aut seruata vulgata, deest aliquid, vt sit leg. καὶ κατ' εὔνοιαν ἡγοῦντο, εὐθηνεῖν, vel εὐδοξεῖν, vel εὐδοκιμεῖν, quod Anglo quoque in mentem venit, vel simile quid.

ἠξίων [78]), πολλὰ καὶ δυσχερῆ παθεῖν· καὶ πρῶτον μὲν ἀπάντων, ἀπολέσαι τὸν ἔπαινον, καὶ τὴν εὐφημίαν, ἔπειτα καὶ τὴν ἰσχὺν, καὶ τὰ χρήματα· καὶ τελευταῖον ὑπὸ τοῖς ἐχθροῖς γενέσθαι. καὶ τὰς Λακεδαιμονίας [79]) ὁμοίως, ἐπειδὴ κἀκεῖνοι πάλιν εἶχον τὰ τῆς ἀρχῆς [80]), ἀποστάντες τῆς πρότερον αὐτοῖς γνώμης, ἐν τοῖς αὐτοῖς γενέσθαι. καίτοι τὰ μὲν ἐκείνων εἶχον [81]) ἀληθῆ δύναμιν, καὶ μεγάλας ὠφελείας· εἰ δεῖ τὰς πλεονεξίας ἔτως καλεῖν· τὰ δὲ τῶν νῦν ἀμφισβητήματα, καὶ τὰ αἴτια τῆς ἀπεχθείας, κἂν αἰσχυνθῆναί μοι δοκῇ τις ἂν ἰδών. ἔστι γὰρ ὁμοδύλων πρὸς ἀλλήλας ἐριζόντων περὶ δόξης καὶ πρωτείων. τί ἔν; ἐδὲν ἀγαθόν ἐστιν ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ, περὶ ὃ χρὴ σπουδάζειν; ἔστι τὰ μέγιστα καὶ μόνα σπουδῆς ἄξια, καὶ τότε ὄντα καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ ἐσόμενα· ὧν ἂν ἔχει δήπουθέν τις ἐξουσίαν, οὐδ' ἄλλῳ παραστχεῖν, οὐδὲ ἀφελέσθαι δύναται τὸν χρησάμενον· ἀλλ' ἀεί ἐστιν ἐπ' αὐτῷ, κἂν ἰδιώτης [82]) ᾖ, κἂν πολίτης· ὑπὲρ ὧν ἴσως μακρότε-

78) ἠξίων] *et inuitis atque nolentibus imperitare ſibi arrogarent.* in μὴ βελομένων ſubauditur ἄρχειν αὐτὰς ἑαυτῶν. *nolentibus eos*, Athenienſes, *ſibi*, Graecis, *dominari.*

79) aut τοῖς λακεδαιμονίοις eſt legendum, vt repetatur a συνέβη, aut ſeruato accuſatiuo addendum eſt κατέλαβεν, aut ſimile quod verbum accuſatiuum ferens.

80) lego εἶχοντο τῆς ἀρχῆς. *principatum affectabant.*

81) εἶχον] num εἶχεν? eſt id quidem vſitatius. verum tamen non plane abhorrent graeci a neutris pluralibus ſubſtantiuorum cum tertiis perſonis pluralibus verborum componendis, pro more Latinorum.

82) non ſatis haec intelligo. ἰδιῶται omnes, qui quidem ciues eſſent, erant item πολῖται. ergone vocabula haec h. l. inter ſe ita opponuntur, vt prius ſignificet hominem priuatarum ſuarum rerum ſatagentem, et ab adminiſtratione reip. ſeſe abſtinentem; poſterius autem, τὸν πολιτευόμενον, tractantem res ad remp. pertinentes. quo ſenſu nondum vidi, qui vocabulum πολίτης vſurparit.

κρότερον [83]) λέγειν πρὸς ὑμᾶς. καίτοι με ἐλέηθεν, ὅτι τὰς φιλοσόφους πολλοὶ νομίζουσιν ἐκλύειν ἅπαντα, καὶ ἀνιέναι τὰς ὑπὲρ τῶν πραγμάτων σπουδάς, καὶ διὰ τοῦτο βλάπτειν μᾶλλον. ὥσπερ εἴ τις τὸν μουσικὸν [84]) βέλοιτο ἁρμοζόμενον, ἔπειτ' [85]) ἀνιέντα τῶν φθόγγων τινάς, καὶ πάλιν ἑτέρους ἐντείνοντα σκώψειε τὸν αὐτόν [86]). ἔχει δὴ καὶ τὰ τῶν πόλεων πράγματα ὅτως. αἱ μὲν γὰρ πονηραὶ καὶ ἀνωφελεῖς σπουδαὶ, καὶ φιλοτιμίαι, μᾶλλόν εἰσι τοῦ προσήκοντος ἐντεταμέναι, καὶ τρόπον τινὰ δι' αὐτὰς ἀποῤῥήγνυνται [87]) πάντες· αἱ δὲ ὑπὲρ τῶν καλλίστων ὅλως ἐκλύονται. θεάσασθε δ' εὐθέως, εἰ βέλεσθε, τὴν τῆς φιλαργυρίας ἐπίτασιν, τὴν τῆς ἀκρασίας. ἀλλ' ἔοικα [88]) γὰρ πόῤῥω προάγειν, καὶ καθάπερ οἱ ἐν ταῖς γαλήναις μακρότερον νηχόμενοι, τὸ μέλλον ἀπροοράν.

83) post μακρότερον malim ἢ addi.

84) post μουσικὸν videtur ἰδεῖν, et post βέλοιτο nomen inſtrumenti muſici, vt λύραν, vel κιθάραν, aut ſimile quid deeſſe. niſi ſi volumus ἁρμόζεσθαι ſimpliciter, etiam ſine addito nomine inſtrumenti, ſignificare, inſtrumentum muſicum ad concentum, et conſonantiam ſecum redigere, quod nos vulgo *ſtimmen* vſurpamus.

85) ἔπειτ'] ſic recte Ven. ſed Flor. dat ἐπεί; deinde poſt ἀνιέντα videtur ὁρῶν vel ſimile quid deeſſe.

86) σκώψειε τὸν αὐτὸν] ſic recte Anglus. ſententia eſt: *vt ſi quis, qui ad muſicum ideo venerit, quo videat, quomodo ille inſtrumentum aliquod muſicum canendo accommodet, tum tamen eum, cum videat alios neruos relaxantem, alios intendentem, rideat et exagitet.* Ven. et Mor. dant ὄψει —

87) ἀποῤῥήγνυνται] *rumpuntur*, h. e. ſeſe perditum eunt, contendunt ad peſtem ipſi ſuam.

88) ἔοικα] ſic recte Caſaub. et id quoque interpres expreſſit. ἔοικε Ven. et Mor.

ΈΝ ΚΕΛΑΙΝΑΙΣ ΤΗΣ ΦΡΥΓΙΑΣ

ΛΟΓΟΣ ΛΕ'.

Οὐκ ἐπιδεξόμενος ὑμῖν, ὦ ἄνδρες, παρῆλθον, οὐδὲ ἀργυρίου παρ' ὑμῶν δεόμενος, οὐδ' ἔπαινον προσδεχόμενος. ἐπίσαμαι γὰρ οὐδὲ αὐτὸς ἱκανῶς παρεσκευασμένος, ὥστε ὑμῖν ἀρέσαι λέγων· ὅτε ὑμᾶς ὅτως ἔχοντας, ὥστε προσδεῖσθαι τῶν ἐμῶν λόγων. πλεῖσον δὲ τὸ μεταξὺ τῆς ὑμετέρας [1]) βελήσεως, καὶ τῆς ἐμῆς δυνάμεως. ἐγω μὲν γὰρ ἁπλῶς πέφυκα καὶ φαύλως διαλέγεσθαι, καὶ οὐδενὸς ἄμεινον τῶν τυχόντων· ὑμεῖς δὲ θαυμαστῶς καὶ περιττῶς ἐπιθυμεῖτε ἀκούειν, καὶ μόνον [2]) ἀνέχεσθε τῶν πάνυ δεινῶν. οὐδὲ τοῦτο χάριν προῆλθον, ἵνα με θαυμάσητε· οὐ γάρ ἐστιν, ὅπως ἂν ἐγὼ θαυμασθείην ὑφ' ὑμῶν, οὐδὲ ἂν ἀληθέστερα λέγω τῶν Σιβύλλης, ἢ Βάκιδος· ἀλλὰ ἵνα μηδεὶς ἀποβλέπῃ με, μηδὲ πυνθάνηται παρ' ἑτέρων, ὅστις εἰμὶ, καὶ ὁπόθεν ἔλθοιμι. νῦν γὰρ ἴσως ὑπονοοῦσιν εἶναί με τῶν σοφῶν ἀνθρώπων, καὶ πάντα εἰδότων, γελοίῳ καὶ ἀτόπῳ τεκμηρίῳ χρώμενοι, τῷ κομᾶν. εἰ γὰρ τοῦτο αἴτιον ὑπῆρχεν ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης, οὐδεμιᾶς ἂν ἐδεῖτο μεγάλης οὐδὲ χαλεπῆς δυνάμεως τὰ τῶν ἀνθρώπων. ἀλλ' ἐγὼ δέδοικα, μὴ οὐδὲν ᾖ τοῖς ἀνοήτοις ὄφελος τοῦ κομᾶν, ὥσπερ οὐκ ἔστιν ὅτ' ἂν τὴν καρδίαν αὐτὴν γένωνται δασεῖς, καθάπερ Ἀριστομένην τὸν Μεσσήνιον [3]) φασιν, ὃς πλεῖστα Λακεδαιμονίοις πράγματα παρέσχε, καὶ πολλάκις ἀλοὺς, ἀπέδρα παρ' αὐτῶν, τοῦ-

1) ὑμετέρας] sic recte interpres. ἡμετέρας Ven. et Mor.
2) μόνον potest ferri, malim tamen μόνων.
3) de Aristomene Messenio multis exponit Pausanias L. 4.

5. τοῦτο [4]), ἐπειδήποτε ἀπέθανεν, ὅτως ἔχοντα εὑρεθῆναι. Φημὶ τοίνυν, ἐδὲν ὄφελος εἶναι τοῖς γυμνῆσι [5]) τούτοις, ἐδ' ἂν πελταστὰι γένωνται· πρός γε τὸ δίκαιον καὶ σωφροσύνην ἀληθῆ καὶ φρόνησιν, ἐδ' 10. ἂν ἔτι μᾶλλον ἀποδύσωνται [6]), καὶ γυμνοὶ περιτρέχωσι τὸ χειμῶνος, ἢ τὴν [7]) Μήδων καὶ Ἀρβάβων στολὴν λάβωσιν· ὥσπερ ἐδὲ αὐλεῖν ἔσονται ἱκανοὶ, τὰ τῶν αὐλητῶν ἐνδύντες. ἐδὲ γὰρ τὸς ὄνος 15. ἵππος γενέσθαι δυνατὸν, ἐδ' ἂν ἔτι πλέον τὰς ῥῖνας ἀνατμηθῶσιν, ἐδ' ἂν τὰς γνάθος τρήσαντες αὐτῶν ψελλίον [8]) ἐμβάλωσιν· ἐδὲ ἂν ὠφέλῃ τις τὰ ἀγάλματα [9]). ἀλλὰ ὀγκήσονται πρὸ τῶν τειχῶν 20. πάνυ μέγα, καὶ τἆλλα ποιήσουσι τὰ πρέποντα αὐτοῖς. ὥστε μηδεὶς ἕνεκα τοῦ σχήματος νομισάτω διαφέρειν με μηδενός, μηδὲ τούτῳ πεποιθέτω λέγειν, ἀλλὰ τἐναντίον ὁρᾶν. ἂν μὲν ἡσυχίαν ἄγω καθά- 25. παξ, καὶ διαλέγωμαι μηδενὶ, πολλῷ μᾶλλον ὑπονοεῖν [10]) τὸς ἀνθρώπος ὢν [11]) ἂν οἶμαι σεμνυνόμενον, ὡς σπουδαῖον κρύπτοντα· πολλοὶ γὰρ δὴ δι' αὐτὸ τοῦτο ἐθαυμάσθησαν τὸ σιγᾶν. ἐὰν δὲ ἐν τῷ μέσῳ 30. καταξάς, μηδενὸς ἄμεινον Φαίνομαι [12]) λέγων τῶν καπήλων, καὶ τῶν ὀρεωκόμων, ὐκ ἐνοχλήσειν, σαφῶς αὐτὸς ἑωρακότας, ὁποῖος εἰμί. σχεδὸν δὲ τοῦτο καὶ

4) l. τοῦτον.
5) γυμνῆσι] notat philosophos cynicos, nuditatem affectantes.
6) ἀποδύσωνται] sic recte Ven. ἀποδύσονται Mor.
6) malim ἢ εἰ τὴν.
8) ψελλίον] sic recte Valesius Emend. p. 60. ψελλίων Ven. et Mor.
9) τὰ ἀγάλματα videtur stare posse, et respici ad signa Matris Deum, idque decere in vrbe Phrygiae principe dici. Casaub. tamen mauult τὰ σάγματα.
10) ὑπονοήσειν malim, ob insequens ἐνοχλήσειν.
11) lege ὡς.
12) malim ἀμείνων Φαίνωμαι.

καὶ ἐπ' ἄλλων ἰδεῖν ἐστι γιγνόμενον. οἷον, ἐπειδάν τινες ὑπονοήσωσιν ἔχειν τινὰς [13]) τοῦτο αὐτὸ, ὃ τυγχάνουσι ζητοῦντες, προσίασι καὶ ἀνερευνῶσι· ἐὰν δὲ περισείλῃ, καὶ μὴ ἐθέλῃ δεικνύειν, ἔτι μᾶλλον ὑπονοοῦσιν. ἐὰν δὲ παραχρῆμα ἀποκαλύψῃ καὶ γένηται φανερὸς ὢν ἔχων οὐδέν, ἀπίασι, διημαρτηκέναι νομίσαντες. πολὺ δὴ κρεῖττον τοῖς δεομένοις δόξης, ἀποκαλύπτεσθαι πρὸς τοὺς πολλοὺς, καὶ φανερὸν τῷ λόγῳ ποιεῖν αὐτὸν [14]), τοῖς δυναμένοις ξυνεῖναι, τὸν ἄνθρωπον ὁποῖός ἐστί. οἶμαι γὰρ αὐτοὺς καταφρονήσειν σαφῶς, ὡς ἔγωγε νῦν πέπονθα, καὶ οὐ ξυνήσειν ἀλλήλων [15]) ἡμᾶς, οὔτε ἐμὲ τῶν ἀκουόντων, οὔτε ἐκείνους τοῦ λέγοντος. τοῦτο γε [16]) αἴτιον ἔγωγε θείην ἂν ἐμαυτὸν, μᾶλλον ἢ ὑμᾶς. μία μὲν ἔν αὐτῃ [17]) πρόφασις τοῦ προελθεῖν. ἑτέρα δὲ τὸ φοβεῖσθαι, μὴ διαφθαρῶ αὐτὸς, διὰ τὴν ὑμετέραν ὑποψίαν, καὶ τῷ ὄντι νομίσω προσεῖναί σπουδαίόν τι ἐμαυτῷ. μεγάλης γὰρ διανοίας καὶ δυνάμεως ἔοικε δεῖν, ὅταν θαυμάσωσιν ἕνα πολλοὶ, καὶ διαφέρειν ἡγῶνται τῶν ἄλλων· εἰ μέλλει σωφρονεῖν ἔτος ὁ ἀνὴρ, καὶ μηδὲν ἀνόητον πάσχειν, μηδὲ ἐπαίρεσθαι τοῖς πολλῶν λόγοις, ὥσπερ πτεροῖς. καθάπερ τὸν Ἀχιλλέα πεποίηκεν Ὅμηρος διὰ τὴν ἀλαζονείαν ὑπὸ τῶν ὅπλων ἐπαιρόμενον καὶ φερόμενον·

Τῷ δ' αὖτε πτερὰ γίνετ', ἀείρε δὲ ποιμένα λαῶν.

ἡλίκη δέ ἐστιν ἡ τῶν πολλῶν δύναμις τοῦ πείθειν, ὅ, τι ἂν αὐτοὶ θέλωσιν, ἐχ ἥκιστα ἀπὸ τῶν παίδων μάθῃ τις

13) malim τινὰ ob ſequens περισείλῃ. ita enim ibi leg. eſt.
14) φανερὸν — αὐτὸν] ſubaudi ἑκάστου τῶν δεομένων δόξης.
15) ἀλλήλων] Ven. et Mor. dant ἀλλήλους.
16) malim δὲ.
17) αὕτῃ] ſic recte Ven. αὐτῇ Mor.

τις ἂν, ὅταν ἀνθρώπῳ σωφρονοῦντι παιδάρια ἀκολουθῇ, φάσκοντα μαίνεσθαι. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἄπειρον ἀγανακτῶν καθ' αὑτὸν, ἔπειτα προσκρούων ἀεὶ καὶ λοιδορούμενος ἑκάστῳ καὶ διώκων, αὐτὸ τοῦτο ἔπαθεν, ἐξέστη τελευτῶν· καὶ τὴν φήμην ὑπέλαβε θεὸν εἶναι [18], ὃ μόνον τὴν τῶν ἀνδρῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν παίδων. δοκεῖ δέ μοι καὶ τὸ τῶν Σοφιστῶν γένος ἐντεῦθεν αὔξεσθαι ποθέν. ἐπειδὴ πολλοὶ νεανίσκοι σχολὴν ἄγοντες ἕνα θαυμάζωσι, πηδῶντες, καθάπερ αἱ Βάκχαι περὶ τὸν Διόνυσον· πᾶσα ἀνάγκη τοῦτον τὸν ἄνθρωπον ὑπὸ πολλῷ τινι χρόνῳ, πολλοῖς τῶν ἄλλων δόξαι τι λέγειν σχεδὸν γὰρ ὥσπερ οἱ γονεῖς διαλέγεσθαι τὰ παιδία διδάσκουσιν, ἐπὶ παντὶ χαίροντες ὅ, τι ἂν εἴπωσιν· ἀκὴν ἐκ τούτων θαρρεῖ καὶ μᾶλλον πρόσεισι [19]), καὶ σαφέστερον ἀεὶ διαλέγεται, καὶ τέλος ἐξέμαθε τὴν φωνὴν τῶν ξυνόντων, ἐάν τε Ἕλληνες ὦσιν, ἐάν τε βάρβαροι· καὶ τὰς Σοφιστὰς ἀνάγκη τὴν διάνοιαν τῶν ἀκροατῶν ἀναλαβεῖν, τοιαῦτα καὶ λέγοντας καὶ διανοουμένους, οἷοί ποτ' ἐὰν ὦτοι τυγχάνωσιν ὄντες. εἰσὶ δὲ οἱ πλείους ἐπιεικῶς ἠλίθιοι καὶ δυσυχεῖς. ὦτος μὲν ἴσως ὁ μέγας κίνδυνος, εἴ τις αὐτῷ καὶ ἑτέροις [20]) δοκεῖ δεινὸς εἶναι, καὶ περιάξει πλῆθος ἀνθρώπων ἀνοήτων· ὥσπερ τὸν Ὀρφέα φασὶ τὰς δρῦς, καὶ τὰς πέτρας, καὶ τὰς λίθους· τὸν δ' αὐτὸν ἀνόητον ὄντα, καὶ δειλὸν, καὶ ἀκόλαστον, καὶ μηδὲν διαφέροντα τῶν βοσκημάτων ἀρετῆς τι νομίσαι [21]) προσήκειν αὐτῷ καὶ καλοκἀγαθίας, τοῦτο δὴ παντελῶς δεινὸν, καὶ τῆς χαλεπωτάτης πασῶν ἀνοίας καὶ μανίας. ἀλλ' ὅταν

18) locus ex Heſiodo ſumtus.

19) malim πρόεισι. *procedit*, *progreſſus facit.*

20) αὐτῷ καὶ ἑτέροις] ſic recte Caſaub. αὐτὸ καὶ ἕτερος Ven. et Mor.

21) νομίσαι] Ven. et Mor. dant νομίσας.

ὅταν φήμην [22]) καταλαμβάνῃ τινὰ, καὶ τοιοῦτος ἄρξηται λόγος ὑποτύφεσθαι, δεῖ περιῤῥηξάμενον ἐκπηδᾶν γυμνὸν εἰς τὰς ὁδὸς, ἐπιδεικνύντα πᾶσιν, ὅτι μηδενός ἐστι βελτίων. ἐὰν δὲ ἐπακολουθῇ τις φάσκων εἶναι μαθητὴς, ἀπελαύνειν παίοντα καὶ βάλλοντα τοῖς βώλοις, καὶ τοῖς λίθοις, ὡς ἀνόητον, ἢ πονηρόν. λέγω δὲ ἃ πρὸς ἅπαντας [23]). εἰσὶ γὰρ οἱ καλῶς καὶ συμφερόντως τὸ πρᾶγμα πράττοντες [24]), οἷς ἔδει σπένδειν καὶ θυμιᾶν. ἀλλ' ὃς [25]) σοφὸς ὑμῖν ἀποδεικνύσι τρεῖς ἢ τέτταρας κομήτας [26]), καθάπερ τὰς ἱερέας τῶν παρ' ὑμῖν [27]). τὰς μακαρίας λέγω, τὰς ἁπάντων ἄρχοντας τῶν ἱερέων [28]), τὰς ἐπωνύμους τῶν δύο ἠπείρων τῆς ἑσπέρας ὅλης. ταῦτα γάρ ἐστι τὰ ποιοῦντα καὶ τούτους εὐδαίμονας, στέφανος, καὶ πορφύρα, καὶ παιδάρια κομῶντα λιβανωτὸν φέροντα. ταῦτα μὲν ἂν ὅπως ποτὲ

22) malim φήμη. *si fama ſapientiae aliquem occupet, arripiat, inopinantem opprimat.* ſtatim poſt neſcio faciamne cum vulgata, an Caſaubono accedam, qui τοιούτοις ἄρξηται λόγοις ὑποτύφεσθαι mauult. vtraque lectio ſententiam reddit loco huic conuenientem. vulgata hanc: *ſi rumor eiusmodi incipiat gliſcere.* altera hanc: *ſi quis incipiat ab eiusmodi rumoribus ſubinfatuari.*

23) ἅπαντας] *ego vero non omnes omnino philoſophos, aut comam alentes, vanitatis et ſtultitiae inſector.*

24) πράττοντες] philoſophiam, h. e. vitam ad ſeueritatem, modeſtiam et ſanctimoniam compoſitam, exercentes, vel potius comae alendae ſtudioſos.

25) ἀλλ' ὃς] Sic recte Caſaub. *Sed eos ſolummodo inſector, quos vobis demonſtrant, tanquam mirifice ſapientes, tres aut quatuor comatos.* ἄλλους Ven. et Mor.

26) τρεῖς ἢ τέτταρας κομήτας] Sic recte rurſus Caſaub. τρεῖς ἤτε γὰρ ἀσκομήτας Ven. et Mor.

27) videtur hic deeſſe θεῶν, aut alias pro τῶν leg. eſt τὰς.

28) vide, num poſſit hic locus ex inſcriptionibus illuſtrari, quarum ſyntagmata mihi nunc non vacat euoluere; non dubito inde lucem peti poſſe.

ποτὲ [29]) ἔχῃ, λελέχθω. τὸ δὲ κομᾶν ἐ χρὴ πάντως ὑπολαμβάνειν ὡς ἀρετῆς σημεῖον. πολλοὶ γὰρ ἤδη διὰ θεὸν [30]) τινα κομῶσιν ἄνθρωποι· γεωργοὶ κομῆται, μηδὲ τἄνομα ἀκέσταντές ποτε τὸ φιλοσοφίας· καὶ νὴ Δία, οἱ πλείους τῶν βαρβάρων, οἱ μὲν σκέπης ἕνεκεν· οἱ δὲ καὶ πρέπειν αὐτοῖς νομίζοντες. τάτων δὲ οὐκ ἔστιν [31]) ἐπίφθονος ἀδεὴς, ἀδὲ καταγέλαστος. ἴσως γὰρ ὀρθῶς αὐτὸ πράττουσιν, ἐπεὶ καὶ τὰς λαγὼς ὁρᾶτε τὰς πάνυ ἀσθενεῖς, ὑπὸ τῆς δασύτητος σωζομένας, καὶ τῶν ὀρνέων τοῖς ἀσθενεστάτοις ἐξαρκεῖ τὰ πτερὰ εἴργειν τὸν ἄνεμον καὶ τὸ ὕδωρ, διότι ἐξ αὐτῶν πέφυκεν. ἡμεῖς δὲ τὴν μὲν κόμην ἀφαιρεθμεν, ὥσπερ οἱ νομεῖς τῶν ἵππων [32]), ἃς ἂν ἐθέλωσι παραβαλεῖν τοῖς ἵπποις· καὶ τὰ γένεια ἀποκειρόμεν, τὰς δὲ κεφαλὰς [33]) πλέκομεν (σισύρας καὶ πίλας). τὰς δὲ ἀλεκτρυόνας ὁρῶμεν, ἀδενὸς τοιάτας προσδεομένας, ὧν ἄνθρωποι, σισύρας, καὶ πίλας καὶ τοιαῦθ' ἕτερα ξυῤῥάπτοντες. καὶ ποῖος ἂν γένοιτο πῖλος Ἀρκαδικὸς, ἢ Λακωνικὸς, μᾶλλον ἁρμόττων τῆς αὐτοῦ κόμης ἑκάστῳ; καὶ

29) ὅπως ποτὲ] Sic recte Ven. et hoc totum eſt, quod Morellus ad hanc orationem annotauit. Mor. dat ὁ πώποτε.

30) διὰ θεὸν] qui crines ſuo deo cuidam deuouerant, vt Naſiraei.

31) malim τάτων δ' ἐκ ἔστιν.

32) v. Aelian. Hiſtor. Animal. II, 18.

33) Caſaubonus mauult ταῖς δὲ κεφαλαῖς πλέκομεν σισύρας καὶ πίλας. concedam πλέκειν πίλας poſſe dici; quamquam πῖλοι ſunt coactilia, quae non plectuntur, ſed conferciuntur. Siſyrae certe, ſeu pellicia, non plectuntur, ſed ſic naſcuntur, et in formam camelaucii conſuuntur a ſartoribus pelliciariis. videntur haec verba σισύρας καὶ πίλας hic plane delenda eſſe, recurrunt enim paulo poſt ſuo loco, et leg. τὰς δὲ κεφαλὰς ἐμπλέκομεν. capillos capitis intorquemus inter ſe et implectimus, intermiſtis ſertis et lemniſcis.

τί δεῖ 34), φησὶ, τοσούτων ὄντων σκεπασμάτων; ὀδὲν τοῖς πλουσίοις· ἐκείνοις μὲν, οὐδὲ χειρῶν, οὐδὲ ποδῶν. ἐγὼ δὲ ὁρῶ 35) καὶ ταύτην τὴν πόλιν ὀδεμιᾶς ἐνδεεστέραν τῶν πρώτων, καὶ ξυνήδομαι, καὶ ἀγαπῶ. τῆς γὰρ ἠπείρου τὸ καρτερώτατον νέμεσθε καὶ πιότατον, πεδίων τε 36) καὶ ὀρῶν μεταξὺ καλλίστων ἵδρυσθε, καὶ πηγὰς ἀφθονωτάτας ἔχετε, καὶ χώραν εὐκαρποτάτην· ξύμπαντα μυρία φέρουσαν, πυρούς τε καὶ ζειὰς τε ἠδ' εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν· καὶ πολλὰς μὲν ἀγέλας, πολλὰς δὲ ποίμνας ποιμαίνετε καὶ βουκολεῖτε. τῶν τε ποταμῶν οἱ μέγιστοι καὶ πολυωφελέστατοι τὴν ἀρχὴν ἐνθένδε ἔχουσιν· ὅ τε Μαρσύας ἕτος, διὰ μέσης τῆς πόλεως ὑμῶν ῥέων, ὅ τε Ὄρβας 37), ὅ τε Μαίανδρος πολὺ πάντων τῶν ποταμῶν θειότατος καὶ σοφώτατος, ὃς ἑλίττων 38) μυρίας καμπὰς, σχεδόν τι τὴν ἀρίστην τῆς Ἀσίας ἔπεισι. τῆς τε Φρυγίας προκάθησθε καὶ Λυδίας, ἔτι δὲ Καρίας. ἄλλα τε ἔθνη πυριοικεῖ πολυανδρότατα, Καππάδοκές τε καὶ Παμφυλοι, καὶ Πισίδαι· καὶ τούτοις ἅπασιν ἀγορὰν ὑμεῖς καὶ ξύνοδον παρέ-

34) post τί δεῖ malim κόμης addi. obiectio est: *ecquid opus est comam alere, cum tot sint homini alia opercula?* respondet: ὀδὲν, *nil opus est*, τοῖς γε πλουσίοις. *ditibus quidem.* ἐκείνοις μὲν γὰρ οὐδὲ χειρῶν. nam illi quidem vel manibus ipsis et pedibus facile careant, qui tot ministris abundent, quorum opera pro manuum et pedum opera vtantur. est dictio perquam aculeata in diuites, qui solum pedibus nunquam attingunt, sed seruorum ceruicibus gestantur, et qui sibi paene ipsa fercula in os ingeri patiuntur.

35) ἐγὼ δὲ ὁρῶ] aut desunt compluscula, aut nimis praeruptus est transitus atque incitatus.

36) malim δὲ.

37) Casaubonus admonet e Strabone scrib. esse ὄργας. in var. lect. Ven. est νόρβας.

38) σοφώτατος, ὃς ἑλίττων] sic bene Casaub. sed Ven. et Mor. omittunt ὃς.

παρέχεσθε, τὴν αὐτῶν πόλιν. καὶ τοῦτο μὲν πολλαὶς τῶν ἀνωνύμων πόλεων, τοῦτο δὲ πολλαὶς εὐδαίμονας κώμας ὑπηκόους ἔχετε. σημεῖον δὲ μέγιστον τῆς δυνάμεως ὑμῶν, τὸ πλῆθος τῶν Φόρων. ὥσπερ, οἶμαι, τῶν ὑποζυγίων κράτιστα δοκεῖ τὰ πλεῖον ἕλκοντα· οὕτω καὶ τῶν πόλεων εἰκὸς ἀρίστας εἶναι, τὰς πλεῖστον ἀργύριον ἐπιτελούσας. πρὸς δὲ τούτοις αἱ δίκαι κατ' ἔτος [39]) ἄγονται παρ' ὑμῖν καὶ ξυνάγονται πλῆθος ἀνθρώπων ἄπειρον· δικαζομένων, δικαζόντων, ῥητόρων, ἡγεμόνων, ὑπηρετῶν, οἰκετῶν, μαστροπῶν, ὀρεωκόμων, καπήλων, ἑταίρων τε καὶ βαναύσων· ὥστε τά τε ὤνια τοὺς ἔχοντας πλείστης ἀποδίδοσθαι τιμῆς, καὶ μηδὲν ἀργὸν εἶναι τῆς πόλεως, μήτε τὰ ζεύγη, μήτε τὰς οἰκίας, μήτε τὰς γυναῖκας. τοῦτο δὲ ὐ σμικρόν ἐστι πρὸς εὐδαιμονίαν. ὅπου γὰρ ἂν πλεῖστος ὄχλος ἀνθρώπων ξυνίῃ, πλεῖστον ἀργύριον ἐξ ἀνάγκης ἐκεῖ γίγνεται, καὶ τὸν τόπον εἰκὸς εὐθηνεῖν· ὥσπερ, οἶμαι, φασὶ τὴν χώραν, ἣ ἂν πρόβατα πλεῖστα αὐλισθῇ, κρατίστην γίνεσθαι τοῖς γεωργοῖς, διὰ τὴν κόπρον· καὶ πολλοὶ δέονται τῶν ποιμένων, παρ' αὐτοῖς αὐλίζειν τὰ πρόβατα. τοιγαροῦν μέγιστον νομίζω πρὸς ἰσχὺν πόλεως τὸ τῶν δικῶν [40])· καὶ πάντες ἐσπεύδακασιν ὑπὲρ ὐδενὸς ἧττω. μέτεστι δὲ αὐτοῦ ταῖς πρώταις πόλεσιν, ἐν μέρει παρ' ἔτος. φασὶ δὲ νῦν ἔσεσθαι, διὰ πλείονος [41]) χρόνου. τοὺς γὰρ ἀνθρώπους ὐχ

39) κατ' ἔτος] lectionem hanc aduerſus interpretem et Caſaubonum tuetur Valeſius Emendat. p. 66. quamquam interpres immerito accuſatur, qui quod in Veneta reperiebat, παρ' ἔτος, fideliter reddidit.

40) τὸ τῶν δικῶν] neceſſe enim eſt, vt tanto ſit aliqua ciuitas potentior, quo plura ſint oppida, pluresque vici, quae oporteat ab ea ius petere, et in eius forum conuenire.

41) πλείονος] neſcio, an praeſtet μείονος. *fore, vt citius, per minora temporum interualla, illa fora apud vos celebrentur.* πλείων

ὑπομένειν ξυνεχῶς ἐλαύνεσθαι [42]) παντα χῆ. καὶ μὴν τῶν ἱερῶν τῆς Ἀθηνᾶς μέτεσιν ὑμῖν, τῆς τε δαπάνης τοσοῦτον, ὅσον ἐκείναις ταῖς πόλεσιν, ἐν αἷς ἐστι τὰ ἱερά. ἄκων ἔγωγε ταύτης εὐποτμοτέραν ἐπίσαμαι πόλιν [43]), οὐδὲ αὐθρώπους ἄμεινον ζῶντας, χωρὶς Ἰνδῶν. ἐκεῖ γάρ, ὡς φασι, ποταμοὶ ῥέουσιν [44]), οὐχ ὥσπερ παρ' ὑμῖν ὕδατος, ἀλλ' ὁ μὲν γάλακτος, ὁ δὲ οἴνου διαυγοῦς, ἄλλος δὲ μέλιτος, ἄλλος δὲ ἐλαίου. ῥέουσι δ' ἐγγύθεν ἐκ λόφων, ὥσπερ ἐκ μαζῶν τῆς γῆς. πάντα δὲ ταῦτα τῶν παρ' ὑμῖν ἄπειρον διαφέρει, πρός τε ἡδονὴν καὶ δύναμιν. τὰ μὲν γὰρ ἐνθάδε, γλίσχρως καὶ μόλις ἀπὸ ζώων τινῶν καὶ φυτῶν [45]), καρπὸς ξύλων βιβρώσκοντες, καὶ τροφὴν ζώων [46]) βδάλλοντες καὶ βλίττοντες· τὰ δὲ ἐκεῖ τῷ παντὶ καθαρώτερα, χωρὶς, οἶμαι, βίας καὶ πανουργίας. οἱ δὲ ποταμοὶ ῥέουσιν ἕνα μῆνα τῷ Βασιλεῖ, καὶ φόρος ἕτος ἐστὶν αὐτῷ· τὸν δὲ λοιπὸν χρόνον τοῖς δημόταις. ξυνίασιν ἐν καθ' ἑκάστην ἡμέραν μετὰ παίδων, καὶ γυναικῶν, εἴς τε τὰς πηγὰς, καὶ πρὸς τὰ ῥεύματα τῶν ποταμῶν, παίζοντες καὶ γελῶντες, ὡς ἂν ἐπ' εὐωχίαν. φύεται δὲ παρὰ ταῖς ὄχθαις ὅ τε λωτὸς ἰσχυρὸς [47]), καὶ σχεδὸν ἀπάν-

πλείων et μείων vel ἐλάττων interdum e librariis inter se permutari documento vel locus e proximo petitus, v. N. 53.

42) ἐλαύνεσθαι] ab importunitate praefectorum et potentium aliorum quorumcunque.

43) ante πόλιν Mor. addit τὴν, quod recte abest a Veneta.

44) recte mordet Apollonium Tyanensem. v. Philostrat. p. 118.

45) post Φυτῶν videtur ἔχομεν deesse.

46) τροφὴν ζώων] nam vitulorum alimentum est lac vaccarum, quod homines vitulis eripiunt; et apum item alimentum est mel, quod apibus detrahitur. illud βδάλλεται, hoc βλίττεται. Sed pressu fit vtrumque sordidius et conturbatius.

47) ἰσχυρὸς] robustus, h. e. crassis et ingentibus caulibus, et densus.

ς. ἀπάντων σιτίων ἥδιστος· ἐχ ὥσπερ ὁ παρ' ἡμῖν, τετράποσι τροφὴ, καὶ πολλὰ σήσαμα, καὶ σέλινα, ὡς ἂν εἰκάσειέ τις ἐκ τῆς ὁμοιότητος. τὴν δὲ ἀρετὴν ἐκ ἄξιον συμβάλλειν. γίνεται αὐτόθι ἕτερον σπέρμα τῶν πυρῶν καὶ τῶν κριθῶν ἀμείνων τροφὴ, καὶ μᾶλλον ξυμφέρουσα. φύεται δὲ ἐν κάλυξι μεγάλαις, οἷον ῥόδον· εὐοσμοτέραις [48]) δὲ καὶ μείζοσι. ταύτας τὰς ῥίζας [49]) καὶ τὸν καρπὸν ἐσθίουσιν, ἡδὲν πονήσαντες. εἰσὶ δὲ ὀχετοὶ πολλοὶ ῥέοντες ἐκ τῶν ναμάτων, οἱ μὲν μείζους, οἱ δὲ ἐλάττους ξυμμιγνύντες ἀλλήλοις, τῶν ἀνθρώπων πεποιηκότων, ὅπως ἂν αὐτοῖς δοκῇ. μετοχετεύουσι δὲ ῥᾳδίως, ὥσπερ ὑμεῖς τὸ ἐν τοῖς κήποις ὕδωρ. ἔστι δὲ καὶ λατρὰ πλησίον αὐτοῖς ὕδατος, τὸ μὲν θερμὸν λευκότερον ἀργύρου, τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ βάθους καὶ τῆς ψυχρότητος κυανοῦν. ἐνταῦθα νήχονται γυναῖκες ἅμα καὶ παῖδες, καλοὶ πάντες. ἔπειτα, οἶμαι, καταπλινέντες ἐν τοῖς λειμῶσιν, ἄδουσι καὶ μινυρίζουσιν. εἰσὶ δὲ λειμῶνες αὐτόθι παγκαλοι, καὶ φύσιν [50]) ἀνθῶν τε καὶ δένδρων παρεχόντων, τὴν μὲν σκιὰν, ἄνωθεν ἐξ ὕψους, τὸν δὲ καρπὸν ἐν ἐφίκτῳ τοῖς βουλομένοις λαβεῖν, νευόντων τῶν κλάδων. οἵ τε ὄρνιθες καταδουσιν, οἱ μὲν ἐν τοῖς ὄρεσιν ἐγκαθήμενοι, πολύ τι πλῆθος· οἱ δὲ ἄνωθεν ἀπὸ ἀκρεμόνων [51]), εὐφωνότεροι τῶν παρ' ὑμῖν ὀργάνων. πνεῦμά τε ἀεὶ μέτριον διαῤῥεῖ, καὶ τῶν ἀέρων ἡ κρᾶσις ὁμοία διὰ παντὸς, μάλιστα δὲ ἔοικεν ἀρχομένῳ θέρει. πρὸς

48) malim εὐοσμοτέρα δὲ, ſcil. αὕτη ἡ τροφὴ φύεται.

49) malim καὶ μυζῶσι ταύτας (vel, ſi mauis, ταύτης) τὰς ῥίζας. *huius plantae radices exſugunt.* quod conuenit cannae ſaccharíferae. In Veneta eſt μείζοσι.

50) poſt καὶ Φύσιν (ſi bene id habet) deeſſe videtur παρέχοντες.

51) malim cum articulo ἀπὸ τῶν ἀκρ.

δὲ τούτοις ὅ, τε [52]), οὐρανὸς ἐκεῖ καθαρώτερος, καὶ τὰ ἄστρα πλείω καὶ λαμπρότερα. ζῶσι δὲ οἱ πλείω [53]) τετρακοσίων ἐτῶν, πάντα τὸν χρόνον τοῦτον ὡραῖοι καὶ νέοι· καὶ ὅτε γῆρας ἔσι παρ' ἐκείνοις, ὅτε νόσος, ὅτε πενία. τούτων δὲ τοιούτων ὄντων, καὶ τοσούτων ὑπαρχόντων ἀγαθῶν, ὅμως εἰσὶν ἄνθρωποι καλούμενοι, Βραχμᾶνες, οἱ χαίρειν ἐάσαντες τούς τε ποταμοὺς ἐκείνους, καὶ τοὺς παρ' αὐτοῖς ἐρρυμμένους ἐκτραπέντες, ἰδίᾳ τι ξυλλογίζονται καὶ φροντίζουσι· πόνους τε θαυμαστοὺς ἀναλαβόμενοι τοῖς σώμασιν, οὐδενὸς ἀναγκάζοντος, καὶ καρτερήσεις [54]) δεινὰς ὑπομένοντες. Φασὶ καὶ ἐξαίρετον αὐτοῖς εἶναι μίαν πηγὴν τὴν τῆς ἀληθείας, πολὺ πασῶν ἀρίστην καὶ θειοτάτην, ἧς οὐδέποτε γεύσασθαι τοὺς ἐμπιπλαμένους [55]). τὰ μὲν οὖν ἐκεῖθεν, λόγος ἐσὶν ἀψευδής. ἤδη γάρ τινες τῶν ἀφικνουμένων [56]) ἔφασαν· ἀφικνοῦνται δὲ οἱ πολλοί τινες ἐμπορίας ἕνεκεν. ἔτοι δὲ ἐπιμίγνυνται τοῖς πρὸς θαλάττῃ. τοῦτο δὲ [57]) ἄτιμόν ἐσιν Ἰνδῶν τὸ γενὸς,

οἵ τε

52) ὅ, τε] Ven. et Mor. dant ὅτι.

53) imo vero οἱ μείω. *non pauciores annos vinendo peragunt, quam quadringentos.* Casaubonus volebat ζῶσι δὲ πολλοὶ πλείω.

54) lectio marg. Mor. κατεργίσεις est in Venetae texto, sed ea est vitiosa.

55) aut leg. est ἧς οὐδέποτε τοὺς γευσαμένους ἐμπίπλασθαι. *qua nunquam satiari et expleri, qui semel gustauerint.* aut sic: ἧς οὐδέποτε παύσασθαι αὐτοὺς ἐμπιπλαμένους. *quam ingurgitare eaque sitim suam restinguere nunquam illi cessent.* Casaubonus vult οὐδέποτε γεύσασθαι τοὺς οἰήσεως ἐμπιπλ.

56) τῶν ἀφικνουμένων] scil. πρὸς τὴν θάλατταν. *eorum, qui ad mare Indicum ex India media deueniunt.*

57) τοῦτο δὲ] hi Indi, qui ex India media ad litora et vrbes maritimas descendunt, mercaturae ergo.

οἵ τε ἄλλοι [58]) ψέγουσιν αὐτούς. τούτους ἂν ἀνάγκη [59])
ὁμολογεῖν ὑμῶν εὐδαιμονεστέρους, τῶν δὲ ἄλλων ὑμᾶς,
πλὴν ἑνὸς ἀνθρώπων ἔτι γένους, τῶν πολυχρυσοτάτων. τὸ δὲ χρυσίον λαμβάνουσι παρὰ μυρμήκων. εἶτοι δέ εἰσιν ἀλωπέκων μείζονες, τἆλλα δὲ ὅμοιοι τοῖς παρ' ὑμῖν. ὀρύττουσι δὲ κατὰ γῆς, ὥσπερ οἱ λοιποὶ μύρμηκες. ὁ δὲ χοῦς αὐτοῖς ἐστὶ χρυσίον καθαρώτατον πάντων χρυσίων, καὶ στιλπνότατον. εἰσὶν ἓν πλησίον ἐφεξῆς, ὥσπερ κολωνοὶ τοῦ ψήγματος, καὶ τὸ πεδίον ἅπαν ἀστράπτει. χαλεπὸν ἦν ἰδεῖν ἐστι πρὸς τὸν ἥλιον, καὶ πολλοὶ τῶν ἐπιχειρούντων ἰδεῖν, τὰς ὄψεις διεφθάρησαν. οἱ δὲ προσοικοῦντες [60]) ἄνθρωποι, τὴν μεταξὺ χώραν διελθόντες, ἔρημον οὖσαν ὑπὸ πολλῆς, ἐφ' ἁρμάτων, ὑποζευξάντες ἵππους ταχίστους, ἀφικνοῦνται τῆς μεσημβρίας, ἡνίκα δεδύκασι κατὰ γῆς. ἔπειτα φεύγουσι τὸν χοῦν ἁρπάσαντες. οἱ δὲ αἰσθανόμενοι διώκουσι, καὶ μάχονται καταλαβόντες, ἕως ἀποθάνωσιν, ἢ ἀποκτείνωσιν· ἀλκιμώτατοι γάρ εἰσι θηρίων ἁπάντων. ὥστε εἶτοί γε ἐπίστανται τὸ χρυσίον, ὁπόσον ἐστὶν ἄξιον, καὶ οὐδὲ προίενται πρότερον, ἢ ἀποθανεῖν. φέρε δή, τίνας ἄλλους τῶν καθ' ἡμᾶς εὐδαίμονας ἀκούομεν; Βυζαντίους, χώραν τε ἀρίστην νεμομένους, καὶ θάλατταν εὐκαρποτάτην. τῆς δὲ γῆς

58) οἵ τε ἄλλοι] reliqui Indi, qui a commercio cum aliis populis ſeſe ſecludunt, et remouent.

59) inter αὐτοὺς et ἀνάγκη neceſſarium vocabulum τούτους inſertum exhibet Veneta, quod Mor. omittit. neque tamen id ſatis eſt. igitur ἂν addidi, vt ſit: ψέγουσιν αὐτούς. τούτους ἂν ἀνάγκη —

60) προσοικοῦντες] hoc etiam interpres expreſſit. Ven. et Mor. dant προσηκοῦντες. fabella haec de formicis aurum cuſtodientibus ex Herodoto repetita eſt. In fine apparet non pauca deſiderari.

ἠμελήκασι, διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς θαλάττης. ἡ μὲν γὰρ διὰ μακρῆ Φέρει τὸν καρπὸν αὐτοῖς, καὶ δεῖ λαβεῖν ἐργασαμένους· ἡ δὲ αὐτόθεν, μηδὲν πονήσασιν. 45.

ΒΟΡΥΣΤΕΝΗΤΙΚΟΣ, ΟΝ ΑΝΕΓΝΩ ΕΝ ΤΗ ΠΑΤΡΙΔΙ.

ΛΟΓΟΣ ΛΣΤ'.

Ἐτύγχανον μὲν ἐπιδημῶν ἐν Βορυσθένει τὸ θέρος, ὡς [1]) τότε εἰσέπλευσα μετὰ τὴν Φυγήν· βυλόμενος ἐλθεῖν, ἐὰν δύνωμαι, διὰ Σκυθῶν εἰς Γέτας, ὅπως θεάσωμαι τἀκεῖ πράγματα ὁποῖα ἐστί. καὶ δὴ καὶ περιεπάτουν περὶ πλήθουσαν ἀγοράν, παρὰ τὸν Ὑπανιν. ἡ γὰρ πόλις τὸ μὲν ὄνομα εἴληφεν ἀπὸ τοῦ Βορυσθένους, διὰ τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος τοῦ ποταμοῦ· κεῖται δὲ πρὸς τῷ Ὑπάνιδι. ἥ τε [2]) νῦν καὶ ἡ πρότερον ἔτως [3]) ὠκεῖτο, ὑ πολὺ ἄνωθεν τῆς Ἱππολάου καλουμένης ἄκρας, ἐν τῷ καταντικρύ. τοῦτο δέ ἐστι τῆς χώρας ὀξὺ καὶ στερεόν, ὥσπερ ἔμβολον,

1) ſtatim initio huius orationis adhaereo ad haec verba: ὡς τότε — τὴν Φυγήν. num ᾧ leg. vt ad θέρος redeat, *illa aeſtate, qua inuectus ſum naui.* videntur verba μετὰ τὴν Φυγήν interpretari velle vocabulum τότε. *tunc temporis*, h. e. *poſt diſceſſum e patria.* Sed quo εἰσέπλευσα? ſine dubio εἰς τὸν πόντον. *in pontum Euxinum.* id quod deeſſe videtur; niſi ſi εἰσπλεῖν ſic ſimpliciter vſurpatum fuit, pro εἰς τὸν πόντον πλεῖν, quod fuiſſe paene colligo e p. 76, 10. vt ἐκπλεῖν p. 77, antep. *e ponto euehi.*

2) malim ἤ γε.

3) malim ὡσαύτως, aut ὁμοίως.

βολον, περὶ ὃ συμπίπτουσιν οἱ ποταμοί. τὸ δὲ ἐντεῦθεν ἤδη λιμνάζουσι μέχρι θαλάττης, ἐπὶ σταδίους σχεδόν τι διακοσίους· καὶ τὸ εὖρος οὐχ ἧττον [4]) ταύτῃ τῶν ποταμῶν. ἔστι δὲ αὐτῶ τὸ μὲν πλέον τέναγος, καὶ γαλήνη ταῖς εὐδίαις, ὥσπερ ἐν λίμνῃ γίνεται σαθρᾷ [5]). ἐν δὲ τοῖς δεξιοῖς φαίνεται ποταμός καὶ τεκμαίρονται οἱ εἰσπλέοντες ἀπὸ τῦ ῥεύματος τὸ βάθος. ὅθεν περ καὶ ἐξίησι [6]), διὰ τὴν ἰσχὺν τῦ ῥῶ. εἰ δὲ μὴ [7]), ῥᾳδίως ἀνεφράττετο, τῦ Νότου πολλῶ κατὰ σόμα εἰσπνέοντος. τὸ δὲ λοιπὸν, ἠιὼν ἔστιν ὑλώδης, καὶ δασεῖα καλάμω καὶ δένδροις. φαίνεται δὲ τῶν δένδρων πολλὰ καὶ ἐν μέσῃ τῇ λίμνῃ, ὡς ἰσοῖς προσεοικέναι· καὶ ἤδη τινὲς τῶν ἀπειροτέρων διήμαρτον, ὡς ἐπὶ πλοῖα ἐπέχοντες. ταύτῃ δὲ καὶ τῶν ἄλῶν ἐστὶ τὸ πλῆθος, ὅθεν οἱ πλείους τῶν βαρβάρων λαμβάνουσιν, ὠνέμενοι τὰς ἅλας· καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ Σκυθῶν, οἱ Χερρόνητον οἰκοῦντες τὴν Ταυρικήν. ἐκδιδοῦσι δὲ οἱ ποταμοὶ εἰς θάλασσαν, παρὰ Φρούριον Ἀλέκτορος, ὃ λέγεται τῆς γυναικὸς εἶναι τῦ Σαυροματῶν βασιλέως. ἡ δὲ πόλις τῶν Βορυσθενιτῶν τὸ μέγεθός ἐστιν, ὃ πρὸς τὴν παλαιὰν δόξαν, διὰ τὰς συνεχεῖς ἁλώσεις καὶ τὰς πολέμους· ὅτε γὰρ ἐν μέσοις οἰκοῦσα τοῖς βαρβάροις τοσοῦτον ἤδη χρόνον, καὶ τούτοις σχεδόν τι τοῖς πολεμικωτάτοις, ἀεὶ μὲν πολεμεῖται, πολλάκις δὲ καὶ ἑάλωκε· τὴν τελευταίαν [8]) καὶ μεγίστην ἅλωσιν, ὃ πρὸ πλειόνων, ἢ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἐτῶν. εἶλον δὲ καὶ ταύτην Γέται, καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐν τοῖς ἀριστεροῖς τῦ Πόντου πόλεις, μέχρι

4) ὐχ ἧττον] puta, quam 200. ſtadia.
5) σαθρᾷ] ſic recte interpres lat. σαθρὰ Ven. et Mor.
6) ἐξίησι] ſubaudi ἑαυτόν. idem eſt atque ἔξεισιν, exit.
7) εἰ δὲ μὴ] ſcil. ἰσχυρὸς ἦν ὁ ῥῶς τῦ ποταμῦ. pro ἀνεφράττετο malim ῥᾳδίως ἂν ἀνεφράττετο.
8) poſt τὴν τελευταίαν videtur δὲ addendum eſſe.

χρι Ἀπολλωνίας. ὅθεν δὴ καὶ σφόδρα ταπεινὰ τὰ πράγματα κατέση τῶν ταύτη Ἑλλήνων· τῶν μὲν ἓν [9]) ἐκέτι συνοικισθεισῶν πόλεων, τῶν δὲ Φαύλως, καὶ τῶν πλείστων βαρβάρων εἰς αὐτὰς συῤῥεόντων. (πολλαὶ γὰρ δή τινες ἁλώσεις κατὰ [10]) πολλὰ μέρη γεγόνασι τῆς Ἑλλάδος, ἅτε ἐν πολλοῖς τόποις διεσπαρμένης.) ἁλόντες δὲ τότε [11]) οἱ Βορυσθενῖται πάλιν συνῴκησαν, ἐθελόντων, ἐμοὶ δοκεῖν, τῶν Σκυθῶν, διὰ τὸ δεῖσθαι τῆς ἐμπορίας, καὶ τῶ κατάπλῳ τῶν Ἑλλήνων. ἐπαύσαντο γὰρ [12]) εἰσπλέοντες, ἀναξάτῳ τῆς πόλεως γενομένης· ἅτε οὐκ ἔχοντες ὁμοφώνους τοὺς ὑποδεχομένους· οὐδὲ αὐτῶν Σκυθῶν ἀξιόντων [13]), οὐδὲ ἐπισαμένων ἐμπορεῖον αὐτῶν κατασκευάσασθαι, τὸν Ἑλληνικὸν τρόπον. σημεῖον δὲ τῆς ἀναξάσεως, ἥ τε φαυλότης τῶν οἰκοδομημάτων, καὶ τὸ συνεξάλθαι τὴν πόλιν ἐς βραχύ. μέρεα γάρ τινι προσῳκοδόμηται τῷ παλαιῷ περιβόλῳ, καθ' ὃ πύργοι τινὲς οὐ πολλοὶ διαμένουσι, οὐ πρὸς τὸ μέγεθος, οὐδὲ πρὸς τὴν ἰσχὺν τῆς πόλεως [14]). τὸ δὲ μεταξὺ [15]) συμπέφρακται κατ' ἐκεῖνο, ταῖς οἰκίαις

9) ἓν delendum videtur vt perperam natum e proximo ἐκ. *valde minutae ſunt attritaeque res Graecorum ibi degentium; quandoquidem aliae vrbes graecae plane nunquam ſunt reſtauratae, aliae ſunt quidem, ſed tenuiter et male.*

10) malim καὶ κατὰ.

11) ἁλόντες δὲ τότε] ſic recte Ven. et interpres; ſed Mor. omittit δὲ.

12) ἐπαύσαντο γὰρ] puta οἱ ἕλληνες. Graeci ex ipſa Graecia in Pontum nauicularian exercentes.

13) ἀξιόντων] ſcil. ἐμπορεῖον κατασκευάσασθαι. *quum neque ipſi Scythae dignum ſua perſona ſuisque rebus conueniens exiſtimarent.*

14) τῆς πόλεως] malim τῆς τότε [vel τῆς πάλαι] πόλεως.

15) τὸ δὲ μεταξὺ] *ſpatium vacuum inter turres ex antiqua vrbe reliquas factas.* συμπέφρακται] *terra aggeſta oppletum eſt, quia domus ibi non occupant hiatum.* videtur enim leg.

οἰκίαις ἐκ ἐχέσαις ὑποῖα διαλείπει. τειχίον δὲ περιβέβληται πάνυ ταπεινὸν καὶ ἀσθενές. τῶν δὲ πύργων εἰσί τινες πολὺ ἀφεστῶτες τῆ νῦν οἰκεμένη· ὥστε μηδ' εἰκάσαι, ὅτι μιᾶς ἦσαν πόλεως. ταῦτά τε δὴ ἂν [16]) σημεῖα ἐναργῆ τῆς ἁλώσεως· καὶ τὸ μηδὲν τῶν ἀγαλμάτων διαμένειν ὑγιὲς τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς, ἀλλὰ ξύμπαντα λελωβημένα εἶναι, ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν μνημάτων. ὅπερ ἂν ἔφην, ἔτυχον περιπατῶν πρὸ τῆς πόλεως, καί τινες ἐξῆεσαν ἔνδοθεν τῶν Βορυσθενιτῶν πρὸς ἐμὲ, ὥσπερ εἰώθεσαν, ἔπειτα Καλλίστρατος ἐφ' ἵππου τὸ μὲν πρῶτον παρίππευσεν ἡμᾶς, ἔξωθεν προσελαύνων. παρελθὼν δὲ ὀλίγον, κατέβη· καὶ τὸν ἵππον τῷ ἀκολούθῳ παραδὺς, αὐτὸς πάνυ κοσμίως προσῆλθεν, ὑπὸ τὸ ἱμάτιον τὴν χεῖρα ὑποσείλας. παρέζωστο δὲ μάχαιραν μεγάλην τῶν ἱππικῶν, καὶ ἀναξυρίδας εἶχε, καὶ τὴν ἄλλην στολὴν Σκυθικήν· ἄνωθεν δὲ τῶν ὤμων, ἱμάτιον μικρὸν, μέλαν, λεπτόν· ὥσπερ εἰώθασιν οἱ Βορυσθενῖται. χρῶνται δὲ καὶ τῇ ἄλλῃ ἐσθῆτι μελαίνῃ, ὡς τὸ πολὺ, ἀπὸ γένους τινὸς Σκυθῶν τῶν Μελαγχλαίνων, ὡς ἐμοὶ δοκεῖσι, κατὰ τοῦτο ὀνομασθέντων ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. ἦν δὲ ὡς ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν ὁ Καλλίστρατος, πάνυ καλὸς καὶ μέγας, πολὺ ἔχων Ἰωνικὸν τὸ εἶδος. ἐλέγετο δὲ καὶ τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ἀνδρεῖος εἶναι, καὶ πολλὰς Σαυροματῶν τὰς μὲν ἀνῃρηκέναι, τὰς δὲ αἰχμαλώτους εἰληφέναι. ἐσπουδάκει δὲ καὶ περὶ λόγους καὶ φιλοσοφίαν, ὥστε καὶ ἐκπλεῦσαι σὺν ἐμοὶ ἐπεθύμει. διὰ ταῦτα δὴ ταῦτα [17]) εὐδοκίμει παρὰ τοῖς πολίταις, ἐκ ἧκιστα δὲ ἀπὸ τοῦ κάλλους· καὶ

leg. esse κατ' ἐκεῖνο ταῖς οἰκίαις ἐκ ἐπεχέσαις ὅπερ διαλείπει. notabilis constructio datiui absoluti, more Latino, pro genitiuo τῶν οἰκιῶν ἐκ ἐπεχεσῶν. Casaubonus sic constituit: ταῖς οἰκίαις συνεχέσαις ὅπερ τι διαλείπει.

16) ἂν] malim νῦν.

17) loco secundi ταῦτα malim πάνυ.

καὶ εἶχε πολλὰς ἐρασάς. πάνυ γὰρ δὴ τοῦτο ἐμμεμένηκεν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς μητροπόλεως, τὸ περὶ τὰς ἔρωτας τῶν ἀρρένων· ὥστε κινδυνεύουσιν ἀναπείθειν καὶ τῶν βαρβάρων ἐνίους, ἐκ τοῦ ἀγαθῷ σχεδὸν, ἀλλ', ὡς ἂν ἐκεῖνοι τὸ τοιοῦτον ἀποδείξωντο [18]) βαρβαρικῶς, καὶ ἐκ ἄνευ ὕβρεως. εἰδὼς ἔν αὐτὸν φιλόμηρον ὄντα, περὶ τούτου εὐθὺς ἐπυνθανόμην. σχεδὸν δὲ καὶ πάντες οἱ Βορυσθενῖται περὶ τὸν ποιητὴν ἐσπουδάκασιν, ἴσως διὰ τὸ πολεμικοὶ εἶναι ἔτι νῦν· εἰ μὴ ἄρα καὶ τὴν πρὸς τὸν Ἀχιλλέα εὔνοιαν. τοῦτον μὲν γὰρ ὑπερφυῶς τιμῶσι, καὶ νεὼν τὸν μὲν ἐν τῇ νήσῳ τῇ Ἀχιλλέως καλουμένῃ ἱδρυνται [19]· τὸν δὲ ἐν τῇ πόλει, ὥστε οὐδὲ ἀνύειν ὑπὲρ ὑγιείας ἄλλο θέλουσιν, ἢ Ὁμήρου. καὶ τἆλλα ἐκέτι σαφῶς ἑλληνίζοντες, διὰ τὸ ἐν μέσοις οἰκεῖν τοῖς βαρβάροις· ὅμως τήν γε Ἰλιάδα ὀλίγου πάντες ἴσασιν ἀπὸ στόματος. εἶπον ἔν προσπαίζων πρὸς αὐτόν· πότερόν σοι δοκεῖ, ὦ Καλλίστρατε, ἀμείνων ποιητὴς, Ὅμηρος, ἢ Φωκυλίδης; καὶ ὃς γελάσας ἔφη· ἀλλ' οὐδὲ ἐπίσαμαι ἔγωγε τοῦ ἑτέρου ποιητοῦ τὸ ὄνομα, εἶμαι δὲ, μηδὲ τούτων μηδένα. οὐδὲ γὰρ ἠγούμεθα ἡμεῖς ἄλλον τινὰ ποιητὴν, ἢ Ὅμηρον. τοῦτον δὲ σχεδόν τι οὐδὲ ἄλλος οὐδεὶς ἀγνοεῖ. μόνοι [20]) γὰρ Ὁμήρου μνημονεύουσιν οἱ ποιηταὶ αὐτῶν ἐν τοῖς ποιήμασι, καὶ ἄλλως μὲν εἰώθασι λέγειν, ἀεὶ δὲ ὁπόταν [21]) μέλλωσι μάχεσθαι,

18) malim ἀποδέξαιντο, ab ἀποδέχεσθαι. Sed sic, vt barbari accipiant morem et institutum tam delicatum, in quo exercendo tanta sit vtendum circumspectione, temperantia et elegantia; barbarice puta, h. e. ruditer, superbe, scaeue, stolide, contumelioſe.

19) ἱδρυνται] sic recte Casaub. ἵδρυται Ven. et Mor.

20) μόνοι] sic recte Casaub. quod etiam interpres latinus expressit. μόνοι Ven. et Mor.

21) malim λέγειν (scil. τὰ Ὁμήρου ἔπη) ἀεὶ, *semper quidem alias solent Homerum recitare*, ὁπόταν δὲ — *si quando autem velint pugnam committere.*

σθαι, παρακελεύονται τοῖς αὐτῶν [22]), ὥσπερ τὰ Τυρταίου ἐν Λακεδαίμονι ἐλέγετο. εἰσὶ δὲ πάντες ἢ τοι τυφλοὶ, καὶ οὐχ ἡγοῦνται δυνατὸν εἶναι ἄλλον τινὰ ποιητὴν γενέσθαι. τοῦτο μέν, ἔφην, ἀπολελαύκασιν οἱ ποιηταὶ αὐτῶν [23]) ἀπὸ Ὁμήρου, ὥσπερ ἀπὸ ὀφθαλμίας. τὸν δὲ Φωκυλίδην ὑμεῖς μὲν οὐκ ἐπίστασθε, ὡς λέγεις. πάνυ δὲ τῶν ἐνδόξων γέγονε ποιητῶν. ὥσπερ ἂν ἐπειδάν τις καταπλεύσῃ τῶν ἐμπόρων πρὸς ὑμᾶς ὃ πρότερον γεγονὼς, οὐκ εὐθὺς ἠτιμάσατε αὐτόν· ἀλλὰ πρότερον γευσάμενοι τοῦ οἴνου, κἂν ἄλλο τι φορτίον ἄγῃ, δεῖγμα λαβόντες, ἐὰν μὲν ἀρέσῃ ὑμᾶς, ὠνεῖσθε, εἰ δὲ μὴ, ἐᾶτε· οὕτως, ἔφην, καὶ τῆς τοῦ Φωκυλίδου ποιήσεως ἔξεστί τοι λαβεῖν δεῖγμα ἐν βραχύ [24]). καὶ γάρ ἐστιν ὁ τῶν μακράν τινα καὶ συνεχῆ ποίησιν εἰρόντων· ὥσπερ ὁ ὑμέτερος μίαν ἐξῆς διέξεισι μάχην, ἐν πλείοσιν ἢ πεντακισχιλίοις ἔπεσιν· ἀλλὰ κατὰ δύο καὶ τρία ἔπη αὐτῷ καὶ ἀρχὴν ἡ ποίησις καὶ πέρας λαμβάνει. ὥστε καὶ προστίθησι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καθ' ἕκαστον διανόημα, ἄτε σπουδαῖον, καὶ πολλοῦ ἄξιον ἡγούμενος· οὐχ ὥσπερ Ὅμηρος ἁπαμοῦ τῆς ποιήσεως ὠνόμασεν αὐτόν. ἢ σὲ δοκεῖ σοι εἰκότως προσθεῖναι Φωκυλίδης, τῇ τοιαύτῃ γνώμῃ καὶ ἀποφάσει·

Καὶ

22) In Veneta est ἑαυτῶν. malim sic locum constitui: παρακελεύονται τοῖς αὐτοῦ, *sese ad pugnam hortantur et accendunt recitandis eius* (Homeri puta) *carminibus.* deinde dubito, relinquamne vulgatam, an sic corrigam: ὥσπερ (scil. παρεκελεύοντο) τοῖς Τυρταίου ἐν Λακεδαίμονι ἐλεγείοις.

23) αὐτῶν] *illorum*, graecorum puta, quorum poetae solum crepant Homerum. Sed displicet totus hic locus. redundat illud αὐτῶν, aut λημῶντες, vel τυφλώττοντες, vel tale quid, est sufficiendum.

24) ἐν βραχύ] sic recte Ven. ἐν βραχεῖ Mor.

Καὶ τόδε Φωκυλίδε, πόλις ἐν σκοπέλῳ κατὰ κόσμον
Οἰκεῦσα σμικρὴ, κρείσσων [25]) Νίνε ἀφραινέσης.

ἀλλ' ὁ πρὸς ὅλην Ἰλιάδα καὶ Ὀδυσσείαν ταῦτα τὰ ἔπη ἐστὶ, τοῖς μὴ παρέργως ἀκροωμένοις; ἢ μᾶλλον ὑμῖν ἀκέειν συνέφερε [26]) περὶ τῶν τὰ Ἀχιλλέως πηδήσεών τε καὶ ὁρμήσεων, καὶ τῆς φωνῆς, ὅτι μόνον φθεγξάμενος ἔτρεπε τὰς Τρῳάς; ταῦτα μᾶλλον ὠφελεῖ ὑμᾶς ἐκμανθάνοντας, ἢ ἐκεῖνο, ὅτι ἡ [27]) σμικρὰ πόλις ἐν βραχεῖ σκοπέλῳ κειμένη, κρείττων ἐστὶ καὶ εὐτυχεστέρα κατὰ κόσμον οἰκοῦσα, ἢ μεγάλη ἐν λείῳ καὶ πλατεῖ πεδίῳ, ἐάνπερ ἀκόσμως καὶ ἀνόμως ὑπὸ ἀνθρώπων ἀφρόνων οἰκῆται; καὶ ὃς, ὁ μάλα ἡδέως ἀποδεξάμενος [28]), ὦ ξένε, εἶπεν, ὅτι ἡμεῖς σε ἀγαπῶμεν, καὶ σφόδρα αἰδούμεθα· ἄλλος [29]) γε ἂν εἰς Ὅμηρον καὶ Ἀχιλλέα τοιαῦτα εἰπόντος. ὁ μὲν γὰρ θεὸς ἡμῶν ἐστιν, ὡς ὁρᾷς, ὁ δὲ καὶ σχεδόν τι μετὰ τοὺς θεοὺς τιμᾶται. κἀγὼ προῦναι βουλόμενος αὐτὸν, ἅμα δὲ ἐπί τι χρήσιμον ἀγαγεῖν, παρακαλῶ [30]) σὲ, εἶπον, καθ' Ὅμηρον, συγγνώμην ἔχειν μοι, εἴ τι κακὸν νῦν εἴρηται. αὖθις γὰρ ποτε ἐπαινεσόμεθα Ἀχιλλέα τε καὶ Ὅμηρον, ὅσα δοκεῖ ἡμῖν ὀρθῶς λέγειν. τὸ δὲ παρὸν, σκεπτέον ἂν εἴη τὸ τοῦ Φωκυλίδε, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ σφόδρα καλῶς λέγειν ὑπὲρ τῆς πόλεως.

25) Ven. dat. κρέσσων.
26) ὑμῖν ἀκέειν συνέφερε] sic Ven. recte; sed Mor. omittit ἀκέειν.
27) ἡ malim abesse ob sequens μεγάλη carens articulo.
28) post ἀποδεξάμενος aut est oratio, vt in dialogis esse solet, abruptior, elliptica, vt subaudiri debeat, ἀνεχόμεθά σε, aut ἴσθι, aut debet horum aliquid addi. *Ferimus te, quia te amamus.*
29) Casaubonus mauult ἄλλως. possit quoque ἄλλῳ adsciſci.
30) παραιτοῦμαι margo Mor.

πόλεως. σκόπει, ἔφη, ἐπεὶ καὶ τάσδε [31]) ὁρᾷς πάντας ἐπιθυμοῦντας ἀκοῦσαί σε, καὶ διὰ τοῦτο συνεξδρυηκότας δεῦρο πρὸς τὸν ποταμόν· καίτοι ἀ σφόδρα ἀθορύβως ἔχοντας. οἶσθα γὰρ δήπου, ὅτι χθὲς οἱ Σκῦθαι προσελάσαντες μεσημβρίας, τὰς μέν τινας ἀπέκτειναν τῶν σκοπῶν, ἃ προσέχοντας, τὰς δὲ ἐζωγρήκασιν ἴσως· ἃ γάρ πω ἐπισάμεθα, διὰ τὸ μακροτέραν αὐτοῖς γενέσθαι τὴν φυγήν, ἅτε ἃ πρὸς τὴν πόλιν φεύγουσιν. ἦν δὲ τῷ ὄντι ταῦτα ὕτως, καὶ αἵ τε πύλαι συγκέκλειντο, καὶ τὸ σημεῖον ἦρτο ἐπὶ τοῦ τείχους τὸ πολεμικόν. ἀλλ' ὅμως ὕτως ἦσαν φιλήκοοι, καὶ τῷ τρόπῳ Ἕλληνες, ὥστε μικροῦ δεῖν ἅπαντες παρῆσαν ἐν τοῖς ὅπλοις, βουλόμενοι ἀκοῦσαι. κἀγὼ ἀγάμενος αὐτῶν τὴν προθυμίαν, βούλεσθε, ἔφην, καθιζόμεθα [32]) ἰόντες ποι τῆς πόλεως; τυχὸν γὰρ νῦν, ἃ πάντες ὁμοίως ἀκούσι ἐν τῷ βαδίζειν, ἀλλ' οἱ ὄπισθεν πράγματα ἔχουσι, καὶ παρέχουσι τοῖς πρὸ αὐτῶν, σπουδάζοντες ἐγγυτέρω προσελθεῖν. ὡς δὲ τοῦτο εἶπον, εὐθὺς ὥρμησαν ἅπαντες εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἱερὸν, ὅπερ εἰώθασι βουλεύεσθαι. καὶ οἱ μὲν πρεσβύτατοι, καὶ οἱ γνωριμώτατοι, καὶ οἱ ἐν ταῖς ἀρχαῖς, κύκλῳ καθίζοντο ἐπὶ βάθρων· τὸ δὲ λοιπὸν πλῆθος ἐφεστήκεσαν. ἦν γὰρ εὐρυχωρία πολλὴ πρὸ τοῦ νεῶ. πάνυ ἂν οὖν τις ἥσθη τῇ ὄψει φιλόσοφος ἀνὴρ, ὅτι ἅπαντες ἦσαν τὸν ἀρχαῖον τρόπον, ὡς φησιν Ὅμηρος τοὺς Ἕλληνας, κομῶντες, καὶ τὰ γένεια ἀφεικότες [33]). εἷς δὲ ἐν αὐτοῖς μόνος ἐξυρημένος, καὶ τοῦτον ἐλοιδόρουν τε καὶ ἐμίσουν ἅπαντες. ἐλέγετο δὲ ὑπ' ἄλλως τοῦτο

31) τάσδε] Ven. et Mor. dant τὰς δέ.

32) malim καθιζώμεθα.

33) ἀφεικότες] *qui barbam promiserant.* Casaub. vult καθειμένοι, vel καθεικότες. Ven. et Mor. dant ἀφηκότες.

τȣ̃το ἐπιτηδεύειν, ἀλλὰ κολακεύων Ῥωμαίȣς, καὶ τὴν πρὸς αὐτȣ̀ς φιλίαν ἐπιδεικνύμενος, ὥςε εἶδεν ἄν τις ἐπ' ἐκείνȣ τὸ αἰσχρὸν τȣ̃ πράγματος, καὶ ȣ̓δαμῆ πρέπον ἀνδράσιν. ἐπεὶ δὲ ἡσυχία ἐγένετο, εἶπον, ὅτι δοκȣ̃σί μοι ὀρθῶς ποιεῖν, οἱ πόλιν οἰκȣ̃ντες ἀρχαίαν καὶ Ἑλληνίδα, βȣλόμενοι ἀκȣ̃σαι περὶ πόλεως. καὶ πρῶτόν γε, ἔφην, ὅ, τι[34]) ἐςὶν αὐτὸ τȣ̃το, ὑπὲρ ȣ̃ λόγος[35]), γνῶναι σαφῶς· ȣ̃τω γὰρ ἂν εἴητε ἅμα ᾐσθημένοι[36]) καὶ ὁποῖον τί ἐςιν. οἱ γὰρ πολλοὶ, ἔφην, ἄνθρωποι τὸ ὄνομα αὐτὸ ἴσασι, καὶ φθέγγονται τȣ̃ πράγματος ἑκάςȣ, τὸ δὲ πρᾶγμ' ἀγνοȣ̃σιν. οἱ δὲ πεπαιδευμένοι τȣ̃το φροντίζȣσιν, ὅπως καὶ τὴν δύναμιν εἴσονται ἑκάςȣ, ȣ̃ λέγȣσιν· οἷον, τὸ τȣ̃ ἀνθρώπȣ ὄνομα πάντες ȣ̃τω λέγȣσιν οἱ ἑλληνίζοντες, ἐὰν δὲ πύθῃ τινὸς αὐτῶν, ὅ, τι ἐςὶ τȣ̃το, λέγω δὲ, ὁποῖόν τι[37]), καὶ καθ' ὃ μηδενὶ τῶν ἄλλων ταυτὸν, ȣ̓κ ἂν ἔχοι εἰπεῖν, ἀλλ' ἢ δεῖξαι μόνον αὑτὸν, ἢ ἄλλον, ὥσπερ οἱ βάρβαροι. ὁ δὲ ἔμπειρος τῷ πυνθανομένῳ, τί ἐςιν ἄνθρωπος; ἀποκρίνεται, ὅτι ζῶον, λογικὸν, θνητόν. τὸ γὰρ τȣ̃το εἶναι μόνῳ ἀνθρώπῳ συμβέβηκε, καὶ ȣ̓δενὶ ἄλλῳ. ȣ̃τως ȣ̃ν καὶ τὴν πόλιν φασὶν εἶναι πλῆθος ἀνθρώπων ἐν ταὐτῷ κατοικȣ́ντων, ὑπὸ νόμȣ διοικȣ́μενον. ἤδη ȣ̃ν δῆλον, ὅτι τῆς προσηγορίας ταύτης ȣ̓δεμιᾷ προσήκει τῶν καλȣμένων πόλεων τῶν ἀφρόνων καὶ ἀνόμων. ȣ̓κ ȣ̃ν ȣ̓δὲ περὶ Νίνȣ εἴη ἂν ὁ ποιητὴς, ὡς περὶ πόλεως, εἰρηκὼς, ἀφρονȣ́σης γε αὐτῆς.

34) ὅ, τι] sic recte interpres. ὅτι Ven. et Mor.

35) malim ὁ λόγος. Idem est ac si dixisset πρῶτον ἁπάντων ἐςὶ τὸ γνῶναι σαφῶς ὅ, τι ἐςὶ τȣ̃το αὐτὸ, περὶ ȣ̃ ὁ λόγος.

36) ᾐσθημένοι] ab αἰσθάνεσθαι, recte dat Ven. *id enim si fiat, tum una quoque sentiatis, quale quidque sit.* sic quoque Anglus. sed Mor. dat ᾐσθημένοι.

37) τι] malim τε.

αὐτῆς. ὥσπερ γὰρ ἀδὲ ἄνθρωπος ἐκεῖνός ἐστιν, ᾧ μὴ πρόσεστι τὸ λογικὸν, ἔτως ἀδὲ πόλις, ἢ μὴ συμβέβηκε νομίμῳ εἶναι. νόμιμος δὲ ἂν ἂν εἴη ποτὲ, ἄφρων καὶ ἄκοσμος ἅσα. ἴσως ἂν ζητήσαι ἄν τις, ἐπειδὴ οἱ ἄρχοντες καὶ προεστῶτες ὥσι φρόνιμοι καὶ σοφοὶ, τὸ δὲ λοιπὸν πλῆθος διοικῆται [38]) κατὰ τὴν τούτων γνώμην νομίμως καὶ σωφρόνως, τὴν τοιαύτην χρὴ καλεῖν σώφρονα, καὶ νόμιμον, καὶ τῷ ὄντι πόλιν, ἀπὸ τῶν διοικούντων; ὥσπερ χορὸν, ἴσως φαίημεν ἄν, μουσικὸν, τὸ κορυφαῖον μουσικὸν ὄντος, τῶν δὲ ἄλλων ἐκείνῳ συνεπομένων, καὶ μηδὲν παρὰ μέλος φθεγγομένων, ἢ σμικρὰ, καὶ ἀδήλως. ἀγαθὴν μὲν γὰρ ἐξ ἁπάντων ἀγαθῶν πόλιν, ἔτε τις γενομένην πρότερον οἶδε θνητὴν, ἔτε ποτὲ ὡς ἐσομένην ὕστερον ἄξιον διανοηθῆναι· πλὴν εἰ μὴ θεῶν μακάρων κατ' ἐρανὸν, ἐδαιμῶς ἀκίνητον, ἀδὲ ἀργὴν, ἀλλὰ σφοδρὰν ἅσαν καὶ πορευομένην, τῶν μὲν ἡγουμένων τε καὶ πρώτων θεῶν, χωρὶς ἔριδος καὶ ἥττης. (ἔτε γὰρ ἐρίζειν θεὸς, ἔτε ἡττᾶσθαι θέμις, ἔτε ὑπ' ἀλλήλων ἄτε φίλων, ἔτε ὑπὸ ἄλλων κρειττόνων· ἀλλὰ πράττειν ἀκωλύτως τὰ σφέτερα ἔργα, μετὰ πάσης φιλίας ἀεὶ πάντων κοινῆς·) τῶν μὲν φανερωτάτων πορευομένων ἑκάστε καθ' ἑαυτὸν, ἃ πλανώμενον ἄλλως ἀνόητον πλάνην, ἀλλὰ χορείαν εὐδαίμονα χορευόντων, μετά τε νῦ, καὶ φρονήσεως τῆς ἄκρας· τῷ δὲ λοιπῷ πλήθει ὑπὸ τῆς κοινῆς φορᾶς ἀγομένῳ μιᾷ γνώμῃ, καὶ ὁρμῇ τῷ ξύμπαντος ἐρανῷ. μίαν γὰρ δὴ ταύτην καθαρῶς εὐδαίμονα πολιτείαν, εἴτε καὶ πόλιν χρὴ καλεῖν τὴν θεῶν πρὸς ἀλλήλες κοινωνίαν. ἐὰν δὲ [39]) καὶ ξύμπαν

38) διοικῆται, quia praeceſſit ἐπειδὰν. Ven. et Mor. dant διοικεῖται.

39) Caſaubonus vult ἐάν γε. ſed praeſtat ἐὰν δὲ. Ven. et Mor. dant ἐάν τε.

τὸ [40]) λογικὸν περιλάβῃ [41]) τις, ἀνθρώπων σὺν θεοῖς ἀριθμουμένων, ὡς παῖδες σὺν ἀνδράσι λέγονται μετέχειν πόλεως, φύσει πολῖται ὄντες, ἢ τῷ σωφρονεῖν τε καὶ πράττειν τὰ τῶν πολιτῶν, ἢ δὲ τῷ κοινωνεῖν τῶ νόμω, ἀξύνετοι ὄντες αὐτῶ. ἐκ δὲ τῶν ἄλλων πανταχῆ πασῶν σχεδὸν ἁπλῶς ἡμαρτημένων τε καὶ φαύλων, πρὸς τὴν ἄκραν εὐδύτητα τῶ θείω καὶ μακαρίω νόμω καὶ τῆς ὀρθῆς διοικήσεως· ὅμως δὲ [42] πρὸς τὸ παρὸν εὐπορήσωμεν παραδειγμάτων, τῆς ἐπιεικεστέρου ἐχθρὸς, πρὸς τὴν παντελῶς διεφθαρμένην· ὡς ἐν πᾶσι νοσοῦσι, τὸν δ' [43]) ἐλαφρότατα διάγοντα, τῷ κάκιστα διακειμένῳ παραβάλλοντες. ἐγὼ μὲν ἂν πρός τι τοιοῦτον ὥρμων τῷ λόγῳ. μεταξὺ δὲ τῶν παρόντων εἷς ἐφθέγξατο

εἷς

40) ξύμπαν τὸ] sic recte Caſaub. Anglus et interpres. ξύμπαντα Ven. et Mor.

41) Ven. et Mor. dant παραβάλῃ. videtur Caſaubonus hanc lectionem probare, quae procul dubio vitioſa eſt. Sed dubito, num operae manum eius h. l. fideliter reddiderint. quicquid eſt huius rei, homo enim fuit Caſaubonus, tametſi magnus vir, quid interpres ſecutus ſit, ex interpretatione facile non ſit colligere. Sententiam certe, qua monſtrabat iter, ſecutus eſt. Anglus verum vidit, παραλάβῃ, aut potius περιλάβῃ, coniiciens. poſterius eſt in variet. lect. Venetae v. p. 88, vlt. huius ed. Sententia haec eſt: quod ſi autem quis vniuerſum, quodcunque ratione praeditum eſt, vna definitione complectatur, licet ei ciuitatem aut remp. eam habere pro beatiſſima et perfectiſſima, quae coaluerit e genere diuino humanoque, vno numero concluſo. nam poſt περιλάβῃ τις repeti debet a communi e ſuperioribus ταύτην καθαρῶς εὐδαίμονα πολιτείαν, εἴτε πόλιν, χρὴ καλεῖν, ἀνθρώπων σὺν θεοῖς ἀριθμουμένων. id eſt ὅπερ ἄνθρωποι συν θεοῖς ἀριθμοῦνται.

42) δὲ hic eleganter redundat, et eſt mera iteratio praemiſſi δὲ verſ. 5. Solere μὲν et δὲ, ſed hoc inprimis, ita iterari, notum eſt. Sententiam ſatis bene interpres reddidit. pro coniunctiuo malim indicatiuum εὐπορήσομεν.

43) δ' eſt delendum.

εἰς τὸ μέσον, ὅσπερ ἦν πρεσβύτατος αὐτῶν, καὶ μέγιστον ἀξίωμα ἔχων. εἶπε δὲ πάνυ εὐλαβέμενος [44]· μηδαμῶς, ὦ ξένε, ἄγροικον μηδὲ βαρβαρικὸν ἡγήσῃ τὸ τοιοῦτον, ὅτι μεταξὺ λέγοντί σοι ἐμποδὼν ἐγενόμην. παρ' ὑμῖν μὲν γὰρ ἴσως ἔθος ἐστὶ τὸ τοιοῦτον, διὰ τὸ πολλὴν ἀφθονίαν εἶναι τῶν φιλοσοφίας λόγων, καὶ περὶ παντὸς, ὅτῳ ἂν ἐπιθυμῇ τις, ἐξεῖναι παρὰ πολλῶν ἀκοῦσαι· παρ' ἡμῖν [45] δὲ ὥσπερ τέρας τι τοῦτο πέφηνε τὸ σὲ ἡμῖν ἀφικέσθαι. τὸ δὲ λοιπὸν σχεδόν τι δεῦρο ἀφικνεῖνται ὀνόματι μὲν Ἕλληνες, τῇ δὲ ἀληθείᾳ βαρβαρώτεροι ἡμῶν, ἔμποροι, καὶ ἀγοραῖοι, ῥάκη φαῦλα καὶ οἶνον πονηρὸν εἰσκομίζοντες, καὶ τά γε παρ' ἡμῖν οὐδὲν βελτίω τούτων ἐξαγόμενοι. σὲ δὲ αὐτὸς ἡμῖν ὁ Ἀχιλεὺς ἔοικε δεῦρο ἀπὸ τῆς νήσου διαπέμψαι, καὶ σὲ πάνυ μὲν ἡδέως ὁρῶμεν· πάνυ δὲ ἡδέως ἀκούομεν, ὅ, τι ἂν λέγοις [46]. ὃ μέντοι πολύν τινα χρόνον ἡγούμεθα ἔσεσθαι τοῦτον, οὐδὲ βουλόμεθα· ἀλλά σε εὖ πράξαντα οἴκαδε κατελθεῖν τὴν ταχίστην. νῦν δ' ἐπεὶ ἧψω τῶν λόγων [47] τῆς θείας διοικήσεως, αὐτός τε ἀνεπτέρωμαι δαιμονίως, καὶ τοσόνδε ὁρῶ πάντας ὀργῶντας πρὸς ἐκεῖνον τὸν λόγον· καὶ γὰρ ἡμῖν ἔδοξας μεγαλοπρε-

44) εὐλαβέμενος est in texto Venetae, et iteratur idem in var. lect. vnde colligo, indicem hunc, qui turpissima eum socordia et incredibili stultitia consarcinatus est, (nulli enim loci indicati sunt, quo lectio quaeque pertineat; quo fit, vt sedes pauciſſimarum lectionum inuestigare possis) indicem igitur illum dare voluisse εὐλαβεμένως, in aduerbio. Potest fieri, vt lectio haec in codd. quibusdam reperiatur. sed vulgata bene habet.

45) παρ' ἡμῖν potest ferri, sed melius var. lect. Venetae παρ' ἡμῶν. subauditur ἐξαγόμενα. *quae e nostro solo exportantur.*

46) λέγοις] *quae dicas* ru. λέγοι τις Ven. et Mor.

47) malim τῷ λόγῳ. *quandoquidem semel oratione attigisti diuinam dispensationem et gubernationem.*

λοπρεπῶς, καὶ τῦ πράγματος ἀν ἀναξίως, ὅσα εἶπες εἰρηκέναι· ὡς ἂν μάλιστα ἡμεῖς βελοίμεθα ἀκῦσαι. τῆς μὲν ἀκριβεστέρας [48]) ταύτης φιλοσοφίας ἄπειροι ἐσμέν· Ὁμήρε δὲ, ὡς οἶσθα, ἐραστὴ, καί τινες ἃ πολλοὶ Πλάτωνος· ὧν δὴ καὶ ἐμὲ ὁρᾷς ὄντα [49]), ἀεί ποτε ἐντυγχάνοντα τοῖς ἐκείνε, ὅπως ἂν δύνωμαι· καίτοι ἴσως ἄτοπον, βαρβαρίζοντα τῶν πολιτῶν μάλιστα [50]), τῷ ἑλληνικωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ χαίρειν καὶ ξυνεῖναι [51])· καθάπερ εἴ τις μικρᾷ τυφλὸς τὸ μὲν ἄλλο φῶς ἀποστρέφοιτο, πρὸς αὐτὸν δὲ τὸν ἥλιον ἀναβλέποι. ἔχει μὲν δὴ τὰ ἡμέτερα ἅττως. σὺ δὲ εἰ θέλεις πᾶσιν ἡμῖν χαρίσασθαι, τὸν μὲν ὑπὲρ τῆς θνητῆς πόλεως ἀναλαβῦ [52]) λόγον, ἐὰν ἄρα σχολὴν ἡμῖν οἱ γείτονες παράσχωσιν εἰσαύριον, καὶ μὴ δέῃ προσγυμνάζεσθαι αὐτοῖς, ὥσπερ ἔθος ἡμῖν τὸ πολύ· περὶ δὲ τῆς θείας, εἴτε πόλεως, εἴτε διακοσμήσεως, φίλον σοι καλεῖν, εἰπέ, ὅπη τε, καὶ ὅπως ἔχῃ [53]), ὡς δύνασαι, ἐγγύτατα τεινῶν τῆς τῦ Πλάτωνος ἐλευθερίας περὶ τὴν φράσιν, οἷον δὴ καὶ ἄρτι ποιεῖν ἡμῖν ἔδοξας. εἰ γὰρ μηδενὸς, ἀλλ' ἔν τῆς γε φωνῆς ξυνίεμεν ὑπὸ συνηθείας· ὅτι δ' σμικρὸν, οὐδὲ πόρρῳ τῦ Ὁμήρε φθέγγεται. κἀγὼ σφόδρα ἤσθην τῇ ἁπλότητι τῦ πρεσβύτε,

48) f. τῆς μὲν ἓν ἀκριβεστέρας — aut καὶ τῆς μὲν ἀκρ.

49) ὄντα) sic Casaub. et Anglus. laudo. venit tamen mihi in mentem ὦ τὰν. o amice. Mor. dat ὅταν.

50) βαρβ. τῶν πολ. μάλ.] non video, cur se maxime civium omnium barbarice loqui aiat. caperem magis, si omnium, quotquot graece loquerentur, se maxime, una cum Borysthenitis suis, barbarisare dixisset.

51) ξυνεῖναι] sic recte var. lect. Venetae. ξυνιέναι textum Ven. et Mor.

52) ἀναλαβῦ] possit ferri. *resume cras hanc disputationem.* praefero tamen lectionem, quae est in Veneta, ἀναβαλῦ, *differ in crastinum diem.*

53) malim ἔχει.

σβύτε, καὶ γελάσας εἶπον· ὦ φίλε Ῥόσων, εἴ με [54])
ἐκέλευες χθὲς, εἰσβεβληκότων ὑμῖν τῶν πολεμίων, λαβόντα ὅπλα, ὥσπερ τὸν Ἀχιλλέα, μάχεσθαι· τὸ μὲν ἕτερον [55]) ἐπείσθην ἂν πειρώμενος ἀμύνεσθαι ὑπὲρ ἀνδρῶν φίλων, τὸ δὲ ἕτερον [56]), οὐκ ἄν, οἶμαι, ἐδυνάμην, καίτοι σφόδρα βουλόμενος, ὁμοίως τῷ Ἀχιλλεῖ ἀγωνίζεσθαι. καὶ νῦν ὧν κελεύεις ποιήσω τὸ ἕτερον, προθυμήσομαι εἰπεῖν τὸν λόγον, ὡς ἂν ἐγὼ δύνωμαι κατ' ἐμαυτόν·

Ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω,
οὔτε Πλάτωνι, οὔτε Ὁμήρῳ. οὐ γάρ τοι οὐδὲ τῷ Εὐρύτῳ φησὶ συνενεγκεῖν ὁ ποιητὴς, ὅτι ἤριζε πρὸς τοὺς κρείττονας. οὐ μέντοι σπουδῆς γε, ἔφην, οὐδὲν ἀπολείψομεν. ταῦτα δὲ εἰπὼν πρὸς ἐκεῖνον, οὐδὲν ἧττον ὑπ' ἐκείνου [57]), καὶ ἀνεφερόμην [58]) τρόπον τινὰ, ἀναμνησθεὶς Πλάτωνός τε καὶ Ὁμήρου. τὸ μὲν δὴ τῆς πόλεως ὅτως ἔφην δεῖν [59]) ἀκούειν· καὶ οὐκ ἄντικρυς [60]) τῶν ἡμερον ζῶον τὸν κόσμον ἀπο-

 φαινο-

54) με] sic recte Anglus. μὲν Ven. et Mor.

55) τὸ μὲν ἕτερον] scil. λαμβάνειν τὰ ὅπλα.

56) τὸ δὲ ἕτερον] scil. *vt Achilles dimicare.*

57) fuit, cum ὑπ' ἐκείνου in vnum vocabulum contrahendum putarem, ὑπεκινούμην. vulgata si seruetur, necesse est aliquid deesse, ἠγειρόμην e. c. *excitabar*, aut simile quid.

58) ἀνεφερόμην] Casaubonus de ἀνεπτερούμην suspicabatur. nil putem opus esse.

59) malim δεῖ. ita debet accipi vocabulum πόλις, quomodo, cum de diuina mundi gubernatione agitur, vt significet rem diis hominibusque communem, sapientia et ordine legibusque administratam.

60) aut deest aliquid post ἄντικρυς, e. c. ἀποδέχεσθαι, *et non statim*, sine cunctatione atque inquisitione, *probare eos, qui mundum animal cicur appellant*; aut probanda est Casauboni coniectura, vocabula transponentis ad hunc modum: καὶ οὐκ ἄντικρυς. *audiendi non sunt, qui palam*

φαινομένων ἢ πόλιν. (ἐναντίον γὰρ ὑπῆρχε τοῦτο [61]) τῷ λόγῳ τῷ περὶ τῆς πόλεως. ὅπερ ἔν εἶπον [62]), σύστημα ἀνθρώπων ὡρίσαντο. ἅμα τε γὰρ οὐκ ἦν ἴσως πρέπον, οὐδὲ πιθανὸν, κυρίως εἰπόντας τὸν κόσμον ζῶον, ἔπειτα φάσκειν, ὡς ἔστι πόλις. τὸ γὰρ αὐτὸ πόλιν τε καὶ ζῶον, οὐκ ἂν οἶμαι, ῥᾳδίως ὑπομένοι τις ὑπολαβεῖν,) ἀλλὰ τὴν [63]) νῦν διακόσμησιν, ὁπηνίκα διῄρηται καὶ μεμέρισται τὸ πᾶν εἰς πολλάς τινας μορφὰς, φυτῶν τε καὶ ζώων, ἐνήντων καὶ ἀθανάτων, ἔτι δὲ ἀέρος, καὶ γῆς, καὶ ὕδατος, καὶ πυρὸς, ἐν ἑνὶ ἧττον πεφυκὼς [64]), ἐν ἅπασι τούτοις, καὶ μιᾷ ψυχῇ καὶ δυνάμει διεπομένων· ἃ μήτε τῇ πόλει προσεικάζεσι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν αὐτῇ γιγνομένων τε καὶ ἀπογιγνομένων, ἔτι δὲ [65]) τὴν τάξιν καὶ τὴν εὐκοσμίαν τῆς διοικήσεως. ὁ δὲ λόγος ἔτος ἔμβραχυ ἐσπέδακε ξυναρμόσαι τῷ θεῷ τὸ ἀνθρώπειον γένος, καὶ ἑνὶ λόγῳ περιλαβεῖν πᾶν τὸ λογικὸν, κοινωνίας ἀρχὴν καὶ δικαιο-

palam, *nulla verecundia, nullo iudicio, dictitant mundum esse animal cicur.* Post haec scripta coepi suspicari, ἄντικρύς τινος hic significare *consentanee alicuius menti.* Foret itaque sententia haec: Sic oportet vocabulum πόλις accipere, et non ex eorum mente, qui mundum aiunt. — tum erunt omnia interiecta vsque ad N. 63. ἀλλὰ τὴν pro dictis per parenthesin accipienda.

61) τοῦτο] sic recte interpres et Anglus. aut τῷ cum τε mutandum est. Ven. et Mor. dant τοῦτῳ.

62) videtur leg. esse πόλεως, ἣν ὥσπερ νῦν εἶπον — *quam ciuitatem illi, de quibus modo commemorabam, philosophi, definiunt societatem hominum.* Sed tutius est suspicari, nonnulla hic deesse.

63) ἀλλὰ τὴν] subaudi a communi e p. 87, pen. δεῖ πόλιν ἀκούειν. *Sed oportet voc. πόλις accipere de ea, quae nunc cernitur, coordinatione rerum.*

64) num πεφυκὸς, vt ad πᾶν redeat? Sed totum hunc locum non intelligo, misere a librariis depraua tum.

65) ἔτι δὲ] subaudi δεῖ ἀκούειν πόλιν.

δικαιοσύνης [66]) μόνην ταύτην ἰσχυρὰν καὶ ἄλυτον εὑρίσκων [67]). πόλις μὲν γὰρ δὴ κατὰ τοῦτο ἂν εἴη λεγομένη, μὰ Δί', ὁ Φαύλων, οὐδὲ μικρῶν τυχοῦσα ἡγεμόνων, οὐδὲ ὑπὸ τυράννων τε καὶ δήμων καὶ δεκαρχιῶν δὴ καὶ ὀλιγαρχιῶν, καί τινων ἄλλων τοιούτων ἀῤῥωστημάτων διαφορουμένη καὶ σασιάζουσα τὸν ἅπαντα χρόνον· ἀλλὰ τῇ σωφρονεστάτῃ καὶ ἀρίστῃ βασιλείᾳ κεκοσμημένη, τῷ ὄντι βασιλευομένη κατὰ νόμον, μετὰ πάσης φιλίας καὶ ὁμονοίας. ὅπερ [68]) δὴ ὁ σοφώτατος καὶ ὁ πρεσβύτατος ἄρχων καὶ νομοθέτης ἅπασι προστάττει θνητοῖς καὶ ἀθανάτοις, ὁ τοῦ ξύμπαντος ἡγεμὼν ὁρανοῦ, καὶ τῆς ὅλης δεσπότης οὐσίας, αὐτὸς ἕτως ἐξηγούμενος, καὶ παράδειγμα παρέχων τῆς αὐτοῦ διοικήσεως [69]) τῆς εὐδαίμονος καὶ μακαρίας καταστάσεως· ὃν οἱ θεῖοι ποιηταὶ, μαθόντες ἐκ Μουσῶν, ὑμνοῦσιν ἅμα καὶ ὀνομάζουσι πατέρα θεῶν καὶ ἀνθρώπων. κινδυνεύει γὰρ δὴ τὸ ποιητικὸν γένος ὁ πάνυ ἄσχολον εἶναι τῶν ἱερῶν λόγων, οὐδὲ ἀπὸ σχασμοῦ φθέγγεσθαι τὰ τοιαῦτα πολλάκις· ὁ τοίνυν οὐδὲ μεμνῆσθαι [70]) καθαρῶς κατὰ

66) δικαιοσύνης] sic recte interpres. δικαιοσύνην Ven. et Mor.

67) εὑρίσκων] sic recte Casaub. et interpres; redit enim ad ὁ λόγος. Sententia est, quam interpres bene reddidit: Disputatio haec genus diuinum humano conglutinare studet, vel potius vniuerso generi ratione gaudenti, quia inuenit, vsum rationis esse vnicum fortissimum et nulla vi dirimendum principium societatis atque aequitatis. Ven. et Mor. dant εὕρισκον.

68) ὅπερ redit ad νόμον. Ven. et Mor. dant ὅπερ.

69) idem est ac si dixisset ὅπως αὐτὸς διοικεῖ τὴν εὐδαίμονα καὶ μακαρίαν κατάστασιν.

70) malim τὰ τοιαῦτα. πολλάκις μέντοι οὐδὲ μεμν. *verum tamen perquaepe non recte meminisse.*

θεσμὸν καὶ νόμον τῶν μυθμένων [71]), ὐδὲ εἰδέναι τὸ ξύμπαντος περὶ τῆς ἀληθείας [72]) σαφὲς ἐδέν, ὡς ἔπος εἰπεῖν· ἀτεχνῶς δὲ ἔοικεν ὅμοιον εἶναι τοῖς ἔξω περὶ θύρας ὑπηρέταις τῶν τελετῶν, πρόθυρα κοσμοῦσι, καὶ βωμὸς τὸς ἐν τῷ φανερῷ, καὶ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα παρασκευάζουσιν, ὐδέποτ' ἔνδον [73]) παριοῦσιν. ὅθεν δὴ καὶ θεράποντας Μουσῶν αὐτὸς ὀνομάζουσιν, ὐ μύστας, ὐδὲ ἄλλο σεμνὸν ὄνομα. ἐκεῖνον, ὡς ἔφην [74]), τὸς πλησίον ἀναστρεφομένους τελετῆς τινος πρὸς ταῖς εἰσόδοις, εἰκὸς, τό γε τοσοῦτον, ἔνδοθεν αἰσθάνεσθαί τινος [75]), ἢ τοι ῥήματος ἐκβοηθέντος ἑνὸς μυστικοῦ, ἢ πυρὸς ὑπερφαινέντος· καὶ τοῖς ποιηταῖς ἐνίοτε, λέγω δὲ τοῖς πάνυ ἀρχαίοις, φωνή τις ἐκ Μουσῶν ἀφίκετο βραχεῖα, καί πως τις ἐπίπνοια θείας φύσεώς τε καὶ ἀληθείας, καθάπερ αὐγὴ πυρὸς ἐξ ἀφανοῦς λάμψαντος· ἃ ἔπασχον ἐκ Μουσῶν, καὶ κατείχοντο [76]), Ὅμηρός τε καὶ Ἡσίοδος. οἱ δὲ μετ' ἐκείνους ὕστερον, ἐπὶ σκηνὰς καὶ θέατρα τὴν αὐτῶν σοφίαν ἀγαγόντες, ἀμύητοι ἀμυήτοις πολλάκις ἐξέφερον ἀτελῆ παραδείγμα-

71) τῶν μυθμένων] repete a τὰ μυθμένα. *eorum, quae in penetralibus tradita ſunt ſecreta inſtitutione.*

72) Conſtrui poteſt duplici modo, aut ſic: ἐδὲν τῆς ἀληθείας εἰδέναι περὶ τὸ ξύμπαντος, *nihil veritatis ſcire de vniuerſo*; aut ἐδὲν περὶ τῆς ἀληθείας τὸ ξύμπαντος, *nihil noſſe de veritate vniuerſi.* ἡ τὸ ξύμπαντος ἀλήθεια ſic erit ἡ περὶ τὸ ξύμπαν ἀλήθεια.

73) videtur ἐδέποτε δ' ἔνδον, aut ἀλλ' ἐδέποτ' ἔνδον leg. eſſe.

74) ἔφην videtur del. eſſe. propterea, quemadmodum conſentaneum eſt, eos, qui ſtant ad oſtia — ſic poetis quoque interdum — v. verſ. 13. vbi ἔτω omiſſum tacite debet a lectore ſuppleri.

75) τινος] ſic recte interpres. τινας Ven. et Mor.

76) f. ἐκ μουσῶν, ὑΦ' ὧν καὶ κατείχοντο. *Haec Homero contigerunt Heſiodoque a Muſis, a quibus etiam tenebantur, capiebantur.*

δείγματα Ὀργίων· θαυμαζόμενοι δὲ ὑπὸ τῶν πολλῶν, ἐπεχείρεν αὐτοὶ τελεῖν τὸν ὄχλον, τῷ ὄντι [77])
Βακχείων τινὰς σκηνὰς ἀνακαλύπτεσ πηξάμενοι, ἔν τισι τραγικαῖς τριόδοις. ἔτοι δ' ἔν πάντες οἱ ποιηταὶ κατὰ ταὐτὰ [78]), τὸν πρῶτον καὶ μέγιστον θεὸν, πατέρα καλοῦσι, συλλήβδην ἅπαντες τῶ λογικῶ γένεσ, καὶ δὴ καὶ βασιλέα. οἷς πειθόμενοι οἱ ἄνθρωποι Διὸς βασιλέως ἱδρύονται βωμούς· καὶ δὴ καὶ πατέρα αὐτὸν ἐκ οἰκοῦσι προσαγορεύειν τινὲς ἐν ταῖς εὐχαῖς· ὡς τοιαύτης τινὸς ἀρχῆς καὶ συστάσεως ὅσης τῶ παντός. ὥστε ταύτη γε οὐδὲ οἶκον δοκοῦσί μοι οἰκῆσαι ἂν ἀποφήνασθαι τῶ Διὸς, τὸν ἅπαντα κόσμον· εἴπερ ἐστὶ πατὴρ αὐτῶν ἐν αὐτῷ [79])· καὶ νὴ Δία, πόλιν, ὥσπερ ἡμεῖς προσεικάζομεν κατὰ τὴν μείζονα ἀρχήν. βασιλεὺς [80]) γὰρ πόλει μᾶλλον, ἢ οἴκῳ, πρεπόντως ἂν λέγοιτο. ἐ γὰρ δὴ βασιλέα εἰπόντες τὸν ἐπὶ τῶν ὅλων, ἐκ ἂν βασιλεύεσθαι τὸ ὅλον ὁμολογοῖεν· οὐδὲ [81]) βασιλεύεσθαι φήσαντες, ἐκ ἂν πολιτεύεσθαι φαῖεν, οὐδὲ εἶναι πολιτείαν βασιλικὴν τῶ παντός. πολιτείαν δ' αὖ συγχωρῆντες, πόλιν ἐκ ἂν ἀποτρέποιντο ὁμολογεῖν [82])· εἴ τι τῶτο παραπλήσιον το πολιτευόμενον. ὅδε

77) τῷ ὄντι cohaeret cum ἀκαλύπτες. (nam ſic recte Caſaub. et margo Mor.) *ſcenas quasdam reuera adapertas*; nam alias bacchica ſacra clandeſtina erant. Ven. et t. Mor. dant ἀμκλόπτες.

78) ταὐτὰ] ſic recte Anglus. *pari modo.* ταῦτα Ven. et Mor.

79) malim πατὴρ πάντων τῶν ἐν αὐτῷ.

80) βασιλεὺς] ſic recte interpres. βασιλέα Ven. et Mor.

81) οὐδὲ βασ.] ſic recte var. lect. Venetae et Anglus. οἱ δὲ βασ. Ven. et Mor.

82) ὁμολογεῖν· εἴ τι — πολιτευόμ.] de ſanatione huius loci ſine melioribus libris deſpero. interim periclitemur coniecturam, quae ſemper deteriorem non reddet, quam iam

ὅδε μὲν ἦν ὁ τῶν Φιλοσόφων λόγος, ἀγαθὴν καὶ φιλάνθρωπον ἀποδεικνὺς [83]) κοινωνίαν δαιμόνων καὶ ἀνθρώπων, μεταδιδὰς νόμου καὶ πολιτείας ἃ τοῖς τυχοῦσι τῶν ζώων, ἀλλ' ὅσοις μέτεστι λόγου καὶ φρονήσεως· πολὺ κρεῖττω καὶ δικαιοτέραν τῆς Λακωνικῆς νομοθεσίας [84]) εἰσηγούμενος, καθ' ἣν οὐδὲ ὑπάρχει τοῖς Εἵλωσιν γενέσθαι Σπαρτιάταις, ὅθεν δὴ καὶ διατελοῦσιν ἐπιβουλεύοντες τῇ Σπάρτῃ. ἕτερος δὲ μῦθος ἐν ἀπορρήτοις τελεταῖς ὑπὸ Μάγων ἀνδρῶν ἄδεται θαυμαζόμενος, οἳ τὸν θεὸν τοῦτον ὑμνοῦσιν ὡς τέλειόν τε καὶ πρῶτον ἡνίοχον τοῦ τελειοτάτου ἅρματος. τὸ γὰρ Ἡλίου ἅρμα νεώτερόν φασιν εἶναι πρὸς ἐκεῖνο κρινόμενον, φανερὸν δὲ τοῖς πολλοῖς, ὅτε προδήλου γιγνομένης τῆς Φορᾶς. ὅθεν κοινῆς Φήμης [85]) τυγχάνειν, ὡς ἔοικεν, ὑπὸ πρώτων σχεδόν τι τῶν ποιητῶν, ἀνατολὰς καὶ δύσεις ἑκάστοτε λεγόντων, καὶ κατὰ ταῦτα πάντων ἐξηγουμένων [86]) ζευγνυμένους τε τοὺς ἵππους, καὶ τὸν Ἥλιον αὐτὸν ἐπιβαίνοντα τοῦ δίφρου. τὸ δὲ ἰσχυρὸν καὶ τέλειον ἅρμα τοῦ Διὸς οὐδεὶς ἄρα ὕμνησεν ἀξίως τῶν τῇδε· οὔτε Ὅμηρος, οὔτε Ἡσίοδος, ἀλλὰ Ζωροάστρης, καὶ Μάγων παῖδες ἄδουσι, παρ' ἐκείνου μαθόντες· ὃν Πέρσαι λέγουσιν ἔρωτι σοφίας καὶ δικαιοσύνης,

iam eſt: ὁμολογεῖν εἶναι τὸ παραπλησίως πόλει πολιτευόμενον. *non videntur cunctaturi confiteri eam eſſe ciuitatem, quae ad modum ciuitatis gubernetur.*

83) malim ἀποδείκνυσι.

84) malim νομοθεσίαν. poteſt tamen ferri vulgata, ſi hoc vocabulum ſubaudiatur ad κρείττω καὶ δικαιοτέραν.

85) κοινῆς Φήμης] ſic recte interpres. κοιναῖς Φήμαις Ven. et Mor.

86) malim κατὰ ταὐτὰ πάντα ἐξηγουμένων. *a poetis, qui cum ſolis ortus et occaſus dicant, tum pari modo* [h. e. per ſimilia a curru et aurigatione repetita) *reliqua* (ſoli adiuncta) *omnia exſequantur oratione, vt equos, qui currui adiungantur* —

σύνης, ἀποχωρήσαντα τῶν ἄλλων, καθ' αὑτὸν ἐν ὄρει τινὶ ζῆν· ἔπειτα ἀφῆναι [87]) τὸ ὄρος, πυρὸς ἄνωθεν πολλῷ κατασκήψαντος, συνεχῶς τε καίεσθαι. τὸν δὲν βασιλέα σὺν τοῖς ἐλλογιμωτάτοις Περσῶν ἀφικνεῖσθαι πλησίον, βελόμενον εὔξασθαι τῷ θεῷ· καὶ τὸν ἄνδρα ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ πυρὸς ἀπαθῆ, φανέντα δὲ αὐτοῖς ἵλεων [88]), θαρρεῖν κελεῦσαι, καὶ θῦσαι θυσίας τινὰς, ὡς ἥκοντος εἰς τὸν τόπον τοῦ θεοῦ. συγγενέσθαι τε μετὰ ταῦτα οὐχ ἅπασιν, ἀλλὰ τοῖς ἄριστα πρὸς ἀλήθειαν πεφυκόσι, καὶ τοῦ θεοῦ ξυνιέναι δυναμένοις, οὓς Πέρσαι Μάγους ἐκάλεσαν, ἐπισταμένους θεραπεύειν τὸ δαιμόνιον· οὐχ, ὡς Ἕλληνες, ἀγνοίᾳ τοῦ ὀνόματος, ὅτως ὀνομάζουσιν αὐτοὺς γόητας [89]). ἐκεῖνοι δὲ τά τε ἄλλα θεῶσι κατὰ λόγους ἱερούς, καὶ δὴ τῷ Διὶ τρέφουσιν ἅρμα Νισαίων [90]) ἵππων· οἱ δὲ εἰσὶ κάλλιστοι καὶ μέγιστοι [91]) τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν· τῷ δέ γε Ἡλίῳ ἕνα ἵππον. ἐξηγοῦνται δὲ τὸν μῦθον [92]), οὐχ, ὥσπερ οἱ παρ' ἡμῖν προφῆται τῶν Μωσῶν, ἔκπαλαι φράζουσι μετὰ πολλῆς πειθοῦς, ἀλλὰ μάλα αὐθαδῶς. εἶναι γὰρ δὴ τοῦ ξύμπαντος μίαν ἀγωγήν τε καὶ ἡνιόχησιν, ὑπὸ τῆς ἄκρας ἐμπειρίας τε καὶ ῥώμης γιγνομένην ἀεί· καὶ ταύτην ἄπαυστον ἐν ἀπαύστοις αἰῶνος περιόδοις. τὸν δὲ Ἡλίου καὶ Σελήνης

87) ἀφῆναι] *accenſum eſſe.* Ven. dat ἀφῆναι, Mor. ἀφεῖναι, et margo Mor. ἀφθῆναι.

88) var. lect. Venetae dat ἱλέω. poſſit ἵλεω proparoxytonos ferri. occurrunt exempla accuſatiui ſing. declinat. atticae ſecund. in ω ſine ν deſinentis. ſed praeſtat cum ν.

89) malim ὀνομάζουσι τοὺς γόητας. *non, vt Graeci veneficos et circulatores magos appellant.*

90) νισαίων. res nota, et a multis annotata. Ven. et Mor. dant νησαίων.

91) μέγιστοι] ſic recte var. lect. Venet. μεγάλοι t. Ven. et Mor.

92) τὸν μῦθον] ſic recte margo Mor. τῷ μυθῳ Ven. et t. Mor.

λήνης δρόμος, καθάπερ ἵππων, μερῶν εἶναι κινήσεις, ὅθεν ἐπ' αὐτῶν 93) ὁρᾶσθαι σαφέστερον. τῆς δὲ τοῦ ξύμπαντος κινήσεως καὶ φορᾶς μὴ ξυνεῖναι 94) τοὺς πολλούς, ἀλλ' ἀγνοεῖν τὸ μέγεθος τοῦδε τοῦ ἀγῶνος. τὸ δὴ 95) μετὰ τοῦτο αἰσχύνομαι φράζειν, τῶν ἵππων πέρι καὶ τῆς ἡνιοχήσεως, ὅπως ἐξηγούμενοι λέγουσιν, ὡς πάνυ τι φροντίζοντες ὅμοιον σοφίσι γενέσθαι παντα χῇ τὸ τῆς εἰκόνος. ἴσως γὰρ ἂν φαινοίμην ἀτόπως 96), παρὰ Ἑλληνικά τε καὶ χαρίεντα ἄσματα, βαρβαρικὸν ἆσμα παίζων· ὅμως δὲ τολμητέον. φασὶ τῶν ἵππων τὸν πρῶτον 97) ἄνωθεν ἀπείρῳ διαφέρειν κάλλει τε καὶ ταχυτῆτι, τά τε ἔξωθεν περιτρέχοντα τὸ μήκιστον τοῦ δρόμου, αὐτοῦ Ζηνὸς ἱερόν· πτηνὸν δὲ εἶναι· τὴν δὲ χρόαν λαμπρὸν, αὐγῆς 98) τῆς καθαρωτάτης· τὸν δὲ Ἥλιον ἐν αὐτῷ καὶ τὴν Σελήνην, σημεῖα προφανῆ ὁρᾶσθαι· ὥσπερ, οἶμαι, καὶ τῶνδε τῶν ἵππων 99) ἐσὶ σημεῖα, τὰ μὲν μηνοειδῆ, τὰ δὲ ἀλλοῖα. ταῦτα δὲ ὑφ' ἡμῶν ὁρᾶσθαι συνεφραμμένα, καθάπερ αὐγῇ 100) λαμπρᾷ φλογὸς σπινθῆρας ἰσχυροὺς διαθέοντας. ἰδίαν δὲ νίκησιν ἔχει καθ' αὑτὰ καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα δι' ἐκεῖνα φαινόμενα, καὶ ξύμπαντα ἐκεῖνα πεφυκότα μέρη· καὶ τὰ μὲν περιφέρεσθαι σὺν αὐτῷ μίαν ταύτην ἔχοντα κίνησιν· τὰ δὲ ἄλλους θεῖν δρόμους. τυγχάνειν δὲ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ταῦτα

93) ἐπ' αὐτῶν] *in ipsis.* ὑπ' αὐτῶν Ven. et Mor.
94) malim ξυνιέναι.
95) δὴ] malim δὲ.
96) imo vero ἄτοπος.
97) τὸν πρ.] Ven. et Mor. dant τὸ πρῶτον.
98) αὐγῆς] sic bene Casaub. αὐτῆς Ven. et Mor.
99) τῶνδε τῶν ἵππων] *horum equorum, quos nos equos novimus et sic appellamus.* id est τῶν τῇδε ἵππων, *equorum has terras incolentium.*
100) malim καθάπερ ἐν αὐγῇ.

ταῦτα μὲν ἰδίᾳ ἕκαστον ὀνόματος· τὰ δὲ ἄλλα, κατὰ πλῆθος ἀθρόα, νενεμημένα εἴς τινα σχήματα καὶ μορφάς. ὁ μὲν δὴ λαμπρότατος ἵππος καὶ ποικιλώτατος, αὐτῷ τε Διὶ προσφιλέστατος, ὧδέ πως ὑμνούμενος ὑπ' αὐτῶν, θυσίας τε καὶ τιμὰς, ἅτε πρῶτος, εἰκότως πρώτας ἔλαχε· δεύτερος δὲ μετ' ἐκεῖνον ἀπτόμενος αὐτῆ καὶ πλησιώτατος, Ἥρας ἐπώνυμος, εὐήνιος καὶ μαλακὸς, πολὺ δὲ ἥττων κατά τε ῥώμην καὶ τάχος. χροιὰ [1]) δὲ τῇ μὲν αὐτῆ φύσει μέλας· φαιδρύνεται δὲ ἀεὶ τὸ καταλαμπόμενον Ἡλίῳ· τὸ δὲ σκιασθὲν ἐν τῇ περιφορᾷ τὴν αὐτῆ μεταλαμβάνει τῆς χρόας ἰδέαν. τρίτος Ποσειδῶνος ἱερὸς, τῆ δευτέρᾳ βραδύτερος. τέτρῳ δὲ μυθολογοῦσιν εἴδωλον οἱ ποιηταὶ γενέσθαι παρ' ἀνθρώποις, ἐμοὶ δοκεῖν, ὅντινα ὀνομάζουσι Πήγασον· καὶ φασὶν ἀνεῖναι κρήνην ἐν Κορίνθῳ χαράξαντα τῇ ὁπλῇ. ὁ δὲ δὴ τέταρτος, εἰκάσαι πάντων ἀτοπώτατος, σφρεός τε καὶ ἀκίνητος, ἐχ ὅπως πτερωτὸς, ἐπώνυμος Ἐξίας. ὅμως δὲ ἐκ ἀποτρέπονται τῆς εἰκόνος, ἀλλὰ ἐνεζεῦχθαι φασὶ καὶ τέτον τῷ ἅρματι· μένειν δὲ κατὰ χώραν, χαλινὸν ἀδάμαντος ἑνδακόντα. συνερείδειν δὲ πανταχόθεν αὐτῷ τοῖς μέρεσι [2]), καὶ τῶ [3]) δύο τῶ πλησίον ὁμοίως πρὸς αὐτὸν ἐγκλίνειν, ἀτεχνῶς ἐπιπίπτοντε καὶ ὠθεμένω· τὸν [4]) δὲ ἐξωτάτω πρῶτον ἀεὶ περὶ τὸν ἐσῶτα, ὡς νύσσαν φέρεσθαι. τὸ μὲν ἓν πολὺ μετ' εἰρήνης καὶ φιλίας διατελέσιν, εὐλαβεῖς [5]) ὑπ' ἀλλήλων

1) lego χροιᾷ.
2) συνερείδειν — μέρεσι] bene habet, quod olim ſuſpectum habui. ſubauditur τὸ ἅρμα. *incumbere hunc currum cum omnibus ſuis partibus in hunc quartum equum.*
3) τῶ in duali. pari modo ἐπιπίπτοντε. Ven. et Mor. dant τῷ et ἐπιπίπτοντι.
4) τὸν] Ven. et Mor. dant τῶν.
5) γρ. ἀβλαβεῖς margo Mor.

λων [6]). ἤδη δέ ποτε ἐν μήκει χρόνου, καὶ πολλαῖς περιόδοις, ἰσχυρὸν ἆσθμα τοῦ πρώτου προσπεσὸν [7]) ἄνωθεν, οἷα δὴ θυμοειδοῦς, ἐθέρμηνε τοὺς ἄλλους· σφοδρότερόν τε [8]) μὴν τὸν τελευταῖον, τὴν δὲ δὴ χαίτην περιέφλεξεν αὐτοῦ, ᾗ μάλιστα ἠγάλλετο, καὶ τὸν ἅπαντα κόσμον. τοῦτο δὲ τὸ πάθος ἅπαξ Ἕλληνας μνημονεύοντας φασὶ Φαέθοντι προσάπτειν· οὐ δυναμένους μέμφεσθαι τὴν Διὸς ἡνιόχησιν, τούς τε Ἡλίου δρόμους οὐκ ἐθέλοντας ψέγειν. διὸ φασὶν νεώτερον ἡνίοχον, Ἡλίου παῖδα θνητὸν, ἐπιθυμήσαντα χαλεπῆς καὶ ἀξυμφόρου πᾶσι τοῖς θνητοῖς παιδιᾶς, αἰτησάμενον παρὰ τοῦ πατρὸς ἐπιστῆναι τῷ δίφρῳ, φερόμενόν τε ἀτάκτως πάντα καταφλέξαι, ζῶα, καὶ φυτά· καὶ τέλος αὐτὸν διαφθαρῆναι, πληγέντα ὑπὸ κρείττονος πυρός. πάλιν δὲ ὅταν διὰ πλειόνων ἐτῶν ὁ Νυμφῶν καὶ Ποσειδῶνος ἱερὸς πῶλος ἐπαναστῇ παρὰ τὸ σύνηθες ἀγωνιάσας, καὶ ταραχθεὶς ἱδρῶτι πολλῷ κατέκλυσε τὸν αὐτὸν τοῦτον, ἅτε ὁμόζυγα, πειρᾶται δὴ τῆς ἐναντίας τῇ πρότερον φθορᾷ, ὕδατι πολλῷ χειμαζόμενος. καὶ τοῦτον ἕνα χειμῶνα διηγεῖσθαι τοὺς Ἕλληνας, ὑπὸ νεότητός τε καὶ μνήμης ἀσθενοῦς· καὶ (λέγουσι) [9]) Δευκαλίωνα βασιλεύοντα τότε σφίσιν ἀρκέσαι, πρὸ [10]) τῆς παντελοῦς φθορᾶς. ταῦτα δὲ σπανίως ξυμβαίνοντα, δοκεῖ μὲν ἀνθρώποις, διὰ τὸν αὐτῶν ὄλεθρον, γίγνεσθαι μὴ κατὰ λόγον, μηδὲ μετέχειν

6) malim ὑπὲρ ἀλλήλων.
7) προσπεσὸν] Ven. et Mor. dant προσπεσὼν.
8) τε] l. γε.
9) λέγουσι malim abesse; turbat enim constructionem: aut certe λέγειν leg. est, quod pendet ex Φασὶν οἱ μάγοι.
10) πρὸ τῆς] sic recte Ven. Sententia est: *Deucalionem intercessisse, quominus omnes funditus perirent; cauisse et arcuisse pestem vniuersam.* Mor. dat πρὸς τῆς, et Casaub. maluit πρὸς Φυγὴν τῆς —

τέχειν τῆς τῶ παντὸς τάξεως, λανθάνειν δὲ αὐτὸς, ὀρθῶς γιγνόμενα, καὶ κατὰ γνώμην τῶ σώζοντος καὶ κυβερνῶντος τὸ πᾶν. εἶναι γὰρ ὅμοιον, ὥσπερ ὅταν ἅρματος ἡνίοχος τῶν ἵππων τινὰ κολάζῃ χαλινῷ σπάσας, ἢ κέντρῳ ἀψάμενος· ὁ δ' ἐσκίρτησε καὶ ἐταράχθη, παράχρῆμα εἰς δέον καθισάμενος. μίαν μὲν ἓν [11]) ταύτην ἡνιόχησιν ἰσχυρὰν, ὐχ ὅλω φθειρομένω τῶ παντός. πάλιν δὲ ἑτέραν τῆς τῶν τεττάρων κινήσεως καὶ μεταβολῆς [12]), ἐν ἀλλήλοις μεταβαλλομένων, καὶ διαλλαττόντων τὰ εἴδη, μέχρις ἂν εἰς μίαν ἅπαντα συνέλθῃ Φύσιν, ἡττηθέντα τῶ κρείττονος. ὅμως δὲ καὶ ταύτην τὴν κίνησιν ἡνιοχήσει προσεικάζειν τολμῶσιν, ἐλάσει τε ἅρματος, ἀτοπωτέρας δεόμενοι τῆς εἰκόνος· οἷον εἴ τις θαυματοποιὸς, ἐκ κηρῶ πλάσας ἵππους, ἔπειτα ἀφαιρῶν καὶ περιξύων ἀφ' ἑκάστω, προστιθεὶς ἄλλοτε ἄλλω· τέλος δὲ ἅπαντας εἰς ἕνα τῶν τεττάρων ἀναλώσας, μίαν μορφὴν ἐξ ἁπάσης τῆς ὕλης ἐργάσοιτο. εἶναί γε μὴν τὸ τοιῦτο, μὴ καθάπερ ἀψύχων πλασμάτων ἔξωθεν τῶ δημιουργῶ πραγματευομένω, καὶ μεθισάντος τὴν ὕλην. αὐτῶν δὲ ἐκείνων γίγνεσθαι τὸ πάθος, ὥσπερ ἐν ἀγῶνι μεγάλω τε καὶ ἀληθινῷ, καὶ περὶ νίκης ἐριζόντων· γίγνεσθαι δὲ τὴν νίκην καὶ τὸν στέφανον ἐξ ἀνάγκης τῶ πρώτω καὶ κρατίστω τάχει τε καὶ ἀλκῇ, καὶ τῇ ξυμπάσῃ ἀρετῇ, ἣν εἴπομεν ἐν ἀρχῇ τῶν λόγων ἐξαίρετον εἶναι Διός. τοῦτον γὰρ, ὅτε πάντων ἀλκιμώτατον, καὶ Φύσει διάπυρον, ταχὺ ἀναλώσαντα τὰς ἄλλας, καθάπερ, οἶμαι, τῷ ὄντι κηρίνας, ἐν ὀλίγῳ τινὶ χρόνῳ, δοκοῦντι δὲ ἀπείρῳ ἡμῖν πρὸς τὸν ἡμέτερον αὐτῶν λογισμὸν, καὶ τὴν ὐσίαν πάντων πᾶσαν εἰς αὐτὸν ἀναλαβόντα, πολὺ κρείττω καὶ

11) post ἓν videtur λέγασι deesse.
12) lego μεταβολὴν, sine copula, vt redeat ad ἑτέραν.

καὶ λαμπρότερον ὀφθῆναι τὸ πρότερον, ὑπ' ἀδενὸς ἄλλου θνητῶν, ἀδὲ ἀθανάτων, ἀλλ' αὐτὸν ὑφ' αὑτοῦ νικηφόρον γενόμενον, τοῦ μεγίστου ἀγῶνος. στάντα δὲ ὑψηλὸν καὶ γαῦρον, χαρέντα τῇ νίκῃ, τόπον τε ὡς πλεῖστον καταλαβεῖν· καὶ μείζονος χώρας δεηθῆναι τότε, ὑπὸ ῥώμης καὶ μένους. κατὰ τοῦτο δὴ γενόμενοι τοῦ λόγου, δυσωπεῖνται τὴν αὐτὴν ἐπονομάζειν τοῦ ζώου φύσιν. εἶναι γὰρ αὐτὸν ἤδη τηνικάδε ἁπλῶς, τὴν τοῦ ἡνιόχου καὶ δεσπότου ψυχήν· μᾶλλον δὲ αὐτὸ τὸ φρονοῦν, καὶ τὸ ἡγέμενον αὐτῆς. ὅτως δὴ λέγομεν καὶ ἡμεῖς, τιμῶντες καὶ σεβόμενοι τὸν μέγιστον θεὸν, ἔργοις τε ἀγαθοῖς, καὶ ῥήμασιν εὐφήμοις. λειφθεὶς γὰρ μόνος ὁ νοῦς, καὶ τόπον ἀμήχανον ἐμπλήσας αὐτοῦ γε, ἅτε γε πίθος πανταχῇ κεχυμένος, ἀδενὸς ἐν αὐτῷ πυκνοῦ λειφθέντος, ἀλλὰ πάσης ἐπικρατούσης μανότητος, ὅτε κάλλιστον γίγνεται, τὴν καθαρωτάτην λαβὼν αὐτὸς ἀκηράτου φύσιν, εὐθὺς ἐπόθησε τὸν ἐξ ἀρχῆς βίον. ἔρωτα δὴ λαβὼν τῆς ἡνιοχήσεως ἐκείνης, καὶ ἀρχῆς, καὶ ὁμονοίας, τήν τε τῶν τριῶν φύσεων, καὶ ἡλίου, καὶ σελήνης, καὶ τῶν ἄλλων ἄστρων, ἁπάντων τε ἁπλῶς ζώων καὶ φυτῶν, ὥρμησεν ἐπὶ τὸ γενναῖν, καὶ διανέμειν ἕκαστα, καὶ δημιουργεῖν τὸν ὄντα νῦν κόσμον, ἐξ ἀρχῆς πολὺ κρείττω καὶ λαμπρότερον, ἅτε νεώτερον. ἀστράψας δὲ ὅλον [13]) ἀκ ἄτακτον, ἀδὲ ξυπαραὶν ἀστραπὴν, οἵαν χειμερίοις [14]) ἐλαυνομένων βιαιότερον πολλάκις τῶν νεφῶν διῆξεν, ἀλλὰ καθαρὰν καὶ ἀμιγῆ παντὸς σκοτεινοῦ, μετέβαλε ῥᾳδίως ἅμα τῇ νοήσει. μνησθεὶς δὲ Ἀφροδίτης καὶ γενέσεως, ἐπραΰνε καὶ ἀνῆκεν αὐτόν· καὶ πολὺ τοῦ φωτὸς ἀποσβέσας εἰς ἀέρα πυρώδη τρέπεται πυρὸς ἠπίου, καὶ μιχθεὶς δὲ τότε Ἥρᾳ, καὶ μεταλαβὼν τοῦ

13) ὅλον] videtur μόνον leg. esse.
14) f. οἵαι αἱ χειμέριοι (scil. ἀστραπαὶ) et διῆξαν.

τῦ τελειοτάτυ λέχυς ἀναπαυσάμενος, ἀφίησι τὴν πᾶσαν αὐτῦ [15]) παντὸς γονήν. τῦτον ὑμνῦσι παῖδες σοφῶν [16]), ἐν ἀῤῥήτοις τελεταῖς Ἥρας καὶ Διὸς, εὐδαίμονα γάμον. ὑγρὰν δὲ ποιήσας τὴν ὅλην ἰσίαν, ἓν [17]) σπέρμα τῦ παντὸς αὐτὸς ἐν τύτῳ διαθέων, καθάπερ ἐν γονῇ πνεῦμα τὸ πλάττον καὶ δημιεργῦν· τότε δὴ μάλιστα προσεοικὼς τῇ τῶν ἄλλων συσάσει ζώων, καθόσον ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συνεσάναι λέγοιτ' ἂν ἐκ ἀπὸ τρόπυ [18]). τὰ λοιπὰ εἴδη ῥαδίως πλάττει, καὶ τυποῖ, λείαν καὶ μαλακὴν αὐτῷ περιχέας τὴν ἰσίαν, καὶ πᾶσαν εἰκέσαν εὐπετῶς. ἐργασάμενος δὲ καὶ τελεώσας, ἐπέδειξεν ἐξ ἀρχῆς τὸν ὄντα κόσμον, εὐειδῆ καὶ καλὸν ἀμηχάνως, πολὺ δὲ λαμπρότερον [19]), ἢ οἷος ὁρᾶται νῦν. πάντα γάρ πυ καὶ τἆλλα ἔργα τῶν δημιεργῶν, καὶ τὰ [20]) ἀπὸ τῆς τέχνης καὶ τῶν χειρῶν παραχρῆμα τῦ ποιήσαντος, κρείττω καὶ σιλπνότερα. καὶ τῶν φυτῶν τὰ νεώτερα εὐθαλέστερα τῶν παλαιῶν, ὅσα [21]) τε βλασοῖς ἐοικότα. καὶ μὴν τά γε ζῶα εὐχάριτα καὶ προσηνῆ ἰδεῖν μετὰ τὴν γένεσιν, ἃ μόνον τὰ κάλλιστα αὐτῶν, πῶλοί τε καὶ

15) αὐτῦ] f. τῦ παντὸς.

16) σοφῶν] sic recte Casaub. σοφῶς Ven. et Mor.

17) ἓν] aut ἑνεὶς, aut ἐνθεὶς. illud ab ἐνιέναι, hoc ab ἐντιθέναι.

18) ἀπὸ τρόπυ] sic recte Casaub. ἀποτρόπου Ven. et Mor. fortassis quoque tota illa sententia καθάπερ ἐν γονῇ vsque ad ἀπὸ τρόπυ parenthesi concludenda est. quod si fiat, pro προσεοικὼς leg. sit προσεοικὸς. Sed, vt verum fatear, locum hunc non intelligo. pro εἴδη lego ἤδη.

19) sic distinguo et lego. Ven. et Mor. dant καὶ καλὸν, ἀμηχάνως πολὺ δὴ λαμπ.

20) καὶ τὰ] lego καινὰ, *recentia ab arte et manu creatoris*, id est recentia ab artificis manu.

21) ὅσα] sic cum interprete leg. est. Ven. et Mor. dant ὅλα.

μόσχοι, καὶ σκύλακες· ἀλλὰ καὶ θηρίων σκύμνοι [22]) τῶν ἀγριωτάτων. ἡ μὲν γὰρ ἀνθρώπου Φύσις, νηπία τε καὶ ὑδαρὴς, ὁμοία δήμητρος ἀτελεῖ χλόῃ, προελθοῦσα δὲ εἰς τὸ μέτρον ὥρας καὶ νεότητος, παντὸς ἀτεχνῶς Φυτοῦ κρεῖττον καὶ ἐπιΦανέστερον βλάστημα. ὁ δὴ ξύμπας οὐρανός τε καὶ κόσμος, ὅτε πρῶτον συνετελέσθη, κοσμηθεὶς ὑπὸ τῆς σοΦωτάτης τε καὶ ἀρίστης τέχνης, ἄρτι τῶν τοῦ δημιουργοῦ χειρῶν ἀπηλλαγμένος, λαμπρὸς καὶ διαυγὴς, καὶ πᾶσι τοῖς μέρεσι παμΦαίνων. νήπιος [23]) μὲν οὐδένα χρόνον ἐγένετο, οὐδὲ ἀσθενὴς, κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην τε καὶ θνητὴν τῆς Φύσεως ἀσθένειαν· νέος δὲ καὶ ἀκμάζων εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς. ὅτε δὴ καὶ ὁ δημιουργὸς αὐτοῦ καὶ πατὴρ ἰδὼν, ἥσθη μὲν οὐδαμῶς· ταπεινὸν γὰρ ἐν ταπεινοῖς τοῦτο πάθος· ἐχάρη δὲ καὶ ἐτέρΦθη διαΦερόντως.

Ἥμενος Οὐλύμπῳ, ἐγέλασσε δέ οἱ Φίλον ἦτορ
Γηθοσύνῃ.

ἔΘ' ὁρᾶτο θεὸς [24]) τὸς ἅπαντας ἤδη γεγονότας καὶ παρόντας. τὴν δὲ τότε μορΦὴν τοῦ κόσμου λέγων [25]), τήν τε ὥραν καὶ τὸ κάλλος ἀεὶ καλοῦ ὄντος ἀμηχάνως, οὐδεὶς δύναιτ' ἂν ἀνθρώπων διανοηθῆναι καὶ εἰπεῖν ἀξίως, οὔτε τῶν νῦν, οὔτε τῶν προτέρων, εἰ μὴ Μοῦσαί τε καὶ Ἀπόλλων ἐν θείῳ ῥυθμῷ τῆς εἰλικρινοῦς τε καὶ ἄκρας ἁρμονίας. ὅΘεν δὴ καὶ ἡμεῖς ἐάσομεν τὰ νῦν, ὅσον ἡμῖν δυνατὸν, ἐπᾶραι τὸν λόγον οὐκ ὀκνήσαντες. εἰ δὲ [26]) ἀτεχνῶς ὑψηλόν τε καὶ ἐξίτηλον ἀπέβη τὸ τοῦ λόγου σχῆμα· ὥσπερ

22) σκύμνοι] sic recte Caſaub. σκύμνος Ven. et Mor.
23) νήπιος] sic recte Caſaub. ἤπιος Mor. et ἠήπιος Ven. quod nihili eſt.
24) verba ἔΘ' ὁρᾶτο θεὸς videntur adhuc Homeri eſſe.
25) λέγων bene habet, Caſaubonus vult λέγω δὲ τήν τε.
26) εἰ δὲ] sic recte Caſaub. εἴτε Ven. et Mor.

ὥσπερ οἱ δεινοὶ περὶ τὰς ὄρνιθας φασὶ τὸν σφόδρα ἀναχωρήσαντα, καὶ τοῖς νέφεσιν ἐγκρύψαντα αὐτὸν, ἀτελῆ τὴν μαντείαν ποιεῖν· ἀκ ἐμὲ ἄξιον αἰτιᾶσθαι, τὴν δὲ Βορυσθενιτῶν ἀξίωσιν, ὡς τότε λέγειν ἐκεῖνοι προσέταξαν.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΟΣ.

ΛΟΓΟΣ ΛΖ'.

Ὅτε τὸ πρῶτον ἐπεδήμησα τῇ πόλει τῇ ὑμετέρᾳ, ἀφ' ἧς δέκα [1]) ἔτη σχεδὸν, καὶ τῶν λόγων μετέδωκα τῷ δήμῳ, καὶ τοῖς τέλεσι τοῖς ὑμετέροις ἔδοξα ἐπιτήδειος εἶναι, ἔτι δὲ ὑμῖν [2]), ἔτω σφόδρα, ὡς ἀδὲ Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος. Ἀρίωνος μέν γε [3]) τύπον ἀκ ἐποιήσασθε. ὅταν δὲ ὑμᾶς λέγω, τὰς προγόνας λέγω τὰς ὑμετέρας, καὶ Περίανδρον τὸν Κυψέλα, τὸν σοφὸν, ἐφ' ἧς Ἀρίων ἐγένετο, ὃς [4]) καὶ Διθύραμβον πρῶτος ἀνθρώπων ἐποίησε, καὶ ὠνόμασε, καὶ ἐδίδαξεν ἐν Κορίνθῳ. Θεοφιλὴς μὲν γὰρ ἔτως ἦν, ὥστε ἀναπλέων ἐνταῦθα μετὰ χρημάτων μεγάλων,

1) ἀφ' ἧς δέκα ἔτη] sic cum Ven. et margine Mor. aut ἀφ' ἑνδεκα ἐτῶν leg. est, *vndecim ferme annis ante*. nam sic vsurpant graeci ἀπὸ. t. Mor. dat ἀφ' ἑνδεκα ἔτη.

2) ἔτι δὲ ὑμῖν] scil. ἔδοξα ἐπιτήδειος εἶναι. sed quosnam alloquitur? sine dubio senatum. sed hunc iam nominaverat in verbis καὶ τοῖς τέλεσι τοῖς ὑμετέροις. videtur cum aliquo singulari Corinthiorum collegio agere, e. c. cum Strategis, aut cum Gymnasiarchis, ad quos haec causa pertineret.

3) γε idem hic valet atque γὰρ. Ven. et Mor. dant τε.

4) ὃς] *qui*, non Periander, sed Arion.

λων, ὧν ἔτυχεν εἰργασμένος περὶ Τάραντα, καὶ τὰς ἐκεῖσε Ἕλληνας, μέλλων εἰς τὴν θάλατταν ὑπὸ τῶν πορθμέων ἐκπεσεῖν, δι' αὐτά πε ταῦτα τὰ χρήματα, παρητήσατο αὐτὰς πρὸ τῆς ἐκβολῆς ἅσαι· ὥσπερ φασὶ τοὺς κύκνους μέλλοντας ἀποθνήσκειν, καὶ προορωμένους τὸν θάνατον, ἐμβιβάζειν τῇ ψυχῇ [5]), οἷον εἰς ὄχημα, τὸ μέλος. ὁ μὲν δὴ ᾖδε, καὶ γὰρ ἦν νηνεμία [6]) καὶ σιγὴ κατὰ θάλατταν· καὶ τὸ μέλος ἤσθοντο δελφῖνες, αἰσθανόμενοι δὲ περὶ ναῦν ἦσαν. παυσαμένε δὲ τε Ἀρίονος, καὶ τῶν πορθμέων ἀδὲν μᾶλλον ἐνδιδόντων, ὁ μὲν ἐρρίψεν [7]) εἰς τὸν πόντον. δελφὶς δ' ὑπελθὼν, ἐξεκόμισε τὸν ᾠδὸν ἐπὶ Ταίναρον, ὡς εἶχε σὺν τῇ σκευῇ. Ἀρίων μὲν δὴ τὸν τρόπον σωθεὶς, καὶ φθάσας τὰς πορθμέας, ἐν Κορίνθῳ ἦν· αὐτὰ δὴ ταῦτα διηγέμενος τῷ Περιάνδρῳ. ἐπικαταγομένων δὲ τῶν πορθμέων, καὶ τε πράγματος ἀχθέντος εἰς ἔλεγχον, οἱ μὲν ἀπέθνησκον. Ἀρίων δὲ· ἐ γὰρ Περίανδρος, ἀλλ' Ἀρίων· ποιησάμενος μίμημα χαλκῆ ἐ μέγα, ἀνέθηκεν ἐπὶ Ταινάρε [8]), καὶ αὐτὸν ἐπὶ τῆ εὐεργέτε καθήμενον. ἐγένετο δὲ ὑπὸ τὸν αὐτὸν τῆτον χρόνον καὶ Σόλων μὲν [9]) ἐν Κορίνθῳ, φεύγων τὴν Πεισιστράτε τυραννίδα, ἐ φεύγων δὲ τὴν Περιάνδρε. ἐ γὰρ ἦν ὅμοιον. ὁ μὲν καταλύσας τὴν δημοκρατίαν, ἐτυράννευε τῶν Ἀθηναίων· Περίανδρος δὲ παρὰ τε πατρὸς διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν, ἐν οἱ μὲν Ἕλληνες τύραννον ἐκάλεν, οἱ δὲ θεοὶ βασιλέα. ἦ γὰρ ἔχ ἕτως ὁ χρησμὸς ἔχει;

Ὄλβιος

5) imo vero τὴν ψυχήν. *animam in carmen, tanquam in vehiculum aliquod, imponere.*
6) νηνεμία] sic recte Ven. μνηνεμία Mor.
7) ἔρριψεν] subaudi ἑαυτὸν.
8) post Ταινάρε videtur τὸν δελφῖνα deesse.
9) μὲν deleri malim.

Ὄλβιος ἔτος ἀνὴρ ὃς ἐμὸν δόμον εἰσαφικάνει,
Κύψελος Ἠετίδης, βασιλεὺς κλειτοῖο Κορίνθου,
Αὐτὸς καὶ παῖδες.

ὧν εἷς ἔτος ὁ Περίανδρος ὁ τὸν πατέρα ἐκδεξάμενος. ἔστω δὴ Περίανδρος, ὑπὸ μὲν τοῦ θεοῦ βασιλεὺς, ὑπὸ δὲ τῶν Ἑλλήνων ἀνηγορεύθη σοφός· ὃ μεῖζον ὄνομα οὐδεὶς πώποτε βασιλεὺς, ἢ τύραννος, ἐκτήσατο· ἀλλ' οὐδ' Ἀντίοχος ὁ θεὸς ἐπικληθεὶς, οὔτε Μιθριδάτης ὁ Διόνυσος. ηὔξατο δὲ καὶ Πιττακὸς Μιτυληναῖος [10]) ἅμα ἄμφω κεκλῆσθαι, καὶ τύραννος καὶ σοφός· νυνὶ δὲ περιεχόμενος τοῦ δευτέρου ὀνόματος, ἀπεσκευάσατο τὴν τυραννίδα. Περίανδρος [11]) σοφὸς μὲν ἦν μετ' ὀλίγων, τύραννος δὲ μετὰ πολλῶν· ἀμφότερα δὲ καὶ τύραννος καὶ σοφὸς μόνος. παρὰ τοῦτον ὁ Σόλων ἀνελθὼν, καὶ τυχὼν τῶν κοινῶν· κοιναὶ γὰρ τὰ τῶν φίλων· ἀλλ' ὅμως ἀνδριάντος οὐκ ἔτυχεν, οὐδὲ δήπου καταφρονῶν ἀνδριάντος· ἀλλὰ καὶ τὸ [12]) ἐν Σαλαμῖνι χαλκοῦς ἑξάναι μέγα ποιούμενος· πόθεν γε δὴ οὐχὶ [13]) ἐν Κορίνθῳ, ἐν τῷ περιπάτῳ τῆς Ἑλλάδος; ἦκε δὲ καὶ Ἡρόδοτος ὁ λογοποιὸς, ὡς ὑμᾶς λόγους φέρων ἑλληνικοὺς, ἄλλους τε καὶ Κορινθίους οὐδέπω ψευδεῖς [14]), ἀνθ' ὧν ἠξίου παρὰ τῆς πόλεως μισθὸν ἄρνυσθαι. διαμαρτὼν δὲ καὶ [15]) τούτου· οὐ γὰρ ἠξίουν οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι δόξαν ἀγοράζειν· μετεσκεύασεν ἐκεῖνα, οὓς πάντες

10) malim ὁ Μιτυληναῖος.
11) post Περίανδρος deesse videtur δὲ, aut ante nomen hoc, ἔστω δὴ. *sic igitur Periander.*
12) καὶ τὸ] Solonis hac de statua apud Salaminem dedicata v. Demosth. et Aeschin. in aduersariis. καίτοι Mor.
13) πόθεν γε δὴ οὐχὶ] subaudi νομίζοιτο μέγα ποιούμενος τὸ χαλκοῦς ἑξάναι ἐν Κορίνθῳ.
14) locum hunc intelligere est e Plutarchi libello de Herodoti malignitate.
15) καὶ deletum malim.

ἐπισάμεθα, τὰ περὶ τὴν Σαλαμῖνα, καὶ τὸν Ἀδείμαντον. ἡμᾶς δὲ δὶς [16]) ἐπιδημήσαντας, ἔτως ἀσμένως· ἐπειδή γε [17]) ὡς ἂν μάλισά με ἐπειράσθε κατέχειν, ὁρῶντες δὲ ἀδύνατον ἦν, ἀλλὰ καὶ [18]) τὴν εἰκὼ τὸ σώματος ἐποιήσασθε, καὶ ταύτην φέροντες [19]) ἀνεθήκατε εἰς τὰ βιβλία, ὡς ἐς προεδρίαν [20]). ἔ μάλις' ἂν [21]) ὥεσθε τὸς νέος προκαλέσασθαι [22]) τῶν αὐτῶν ἡμῖν [23]) ἐπιτηδευμάτων ἔχε-

16) δὶς suſpectum habet Caſaubonus, qui δὴ malit. erat enim hic alter Dionis ad Corinthum aduentus, quum hanc ad eos orationem haberet, cuius in ipſo ingreſſu praedicat, cum decimo vel vndecimo ante anno illuc veniſſet, ſe benigne a Corinthiis eſſe acceptum. neque minus benigne videtur acceptus eſſe iterum veniens, tametſi Corinthii ſtatuam eius interea ſuſtuliſſent.

17) ἀσμένως· ἐπειδή γε] Morellum notat Caſaubonus, improbans eos, qui ἀνεςήσασθε ſupponerent. Morellus enim verba *aeneos erexiſtis* de ſuo in Naogeorgi interpretationem immiſit, qui lacunam reliquiſſe videtur; nam primigenia editio Naogeorgianae interpretationis ad manum mihi non eſt. Caſaubonus ipſe pro ἐπειδή γε ſubiicit ὑπεδέξασθε. Anglus videtur ἐπεδείξασθε dediſſe; nam Wolfius manum eius haud fideliter reddidit. mihi credibile eſt, Dionem ἀσμένως ἐπείδετε reliquiſſe. *me oculis tam beneuolis et libentibus intuiti eſtis.*

18) Anglus non improbabiliter ἀλλά γε coniecit. *ſaltem mei corporis imaginem fieri curaſtis.* poſſit tamen καὶ ſeruari, ſed ſic, vt ex ἀλλὰ efficiatur ἅμα. *ſimul et imaginem mei faciendam curaſtis, et dedicauiſtis in bibliotheca veſtra publica.* ἀλλὰ κἠν τὴν Caſaub.

19) Φέροντες] *vltro, ſponte veſtra, lubentes et geſtientes.*

20) ὡς ἐς προεδρ.] ſic recte Caſaub. ſed Ven. et Mor. omittunt ἐς.

21) malim ἔτω μάλις' ἄν.

22) Caſaubonus vult προκκλέσεσθαι. poteſt tamen vulgata ferri; nam infinitus eſt numerus locorum, vbi aoriſtus, vt tempus infinitum, ſic eſt vſurpatus, vt futuri vices gerat.

23) ἡμῖν] ſic recte Caſaub. et interpres. ὑμῖν Ven. et Mor.

ἔχεσθαι. ἐ γὰρ ὡς ἕνα τῶν πολλῶν, καὶ κατ' ἐνιαυτὸν καταιρόντων εἰς Κεγχρέας ἔμπορον, ἢ θεωρὸν, ἢ πρεσβευτὴν, ἢ διερχόμενον ἄλλως [24]) μόλις 45. διὰ μακρῶν χρόνων ἀγαπητὸν ἐπιφαινόμενον, ἔτως ἐτιμήσατε.

Τιμὴ δ' ἠΰτ' ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότηται.

ὥξε ἐμὲ ἐν ἀπόρῳ καθεξάναι, καὶ πρὸς ἐμαυτὸν, 5. καὶ, νὴ Δία, ἤδη πρὸς ἕτερον, πότερ' ὡς ἀληθῶς ἐκ ἔβλεπον· ἐδὲ ὕπαρ, ἀλλὰ ὄναρ, ἦν τὰ γιγνόμενα· ἢ τὰ μὲν ἦν ταὐτὰ [25]) ταῖς πάσαις ἀκριβείαις, σπουδή τέ τις πλήθει [26]), καὶ κρίσις τῆς βελῆς. ὁ δ' ἀνδριὰς τῶν Δαιδάλου ποιημάτων ἔτυχεν ὤν, 10. καὶ λαθὼν ὑμᾶς ἀπέδρα. ἀλλ' ἀφ' ἧ Δαίδαλος ἐτελεύτησεν, ἐδεὶς εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν ἐξίκετο τῆς τέχνης, μέχρι τοῦ καὶ δρασμὸν ἐμποιεῖν τῷ χαλκῷ· ἀλλὰ διαβεβηκότας [27]) μὲν εὖ καὶ καλῶς 15. ποιοῦσι, τὰς δὲ καὶ ἐφ' ἵππων ὀχουμένους· μένουσι μέντοι ἔτοι [28]) πάντες, κατὰ σχῆμα καὶ κατὰ χώραν, κἂν μή τις αὐτὰς μετακινήσῃ, τό γε ἐπ' αὐ-

 τοῖς,

24) ἄλλως diuidit Casaubonus in duo vocabula ἀλλ' ὡς. laudo factum, nam fieri oportet, sed hac cautione, vt et illud seruetur, et hoc adsciscatur; quo exsistet haec lectio: ἢ διερχόμενον ἄλλως, *aut alias pertransientem vrbem vestram, alia quacunque de causa,* ἀλλ' ὡς — *sed sic, tanquam amicum valde desideratum post diuturnam absentiam redeuntem.*

25) malim ταῦτα. *an ea*, quae vidi, statuam puta meam in bibliotheca vestra dedicatam, *fuerint haec, quae vidi, etiamsi rem quaeras et torqueas modis omnibus, quibus verum quaeritur et exploratur.*

26) malim τοῦ πλήθους.

27) διαβεβηκότας] vim huius verbi demonstrant Anglus ad hunc locum, et Wesseling ad Diodor. Sic. p. 111. 57.

28) μέντοι ἔτοι] sic recte Anglus. μὲν τοιγέτοι Ven. et Mor.

τοῖς, εἴη [29]) χαλκὸς ἄδραστος, ἂν καὶ πτεραὶ ἔχῃ, ὥσπερ καὶ ὁ τῦ Πυθαγόρυ Περσεύς. ἵνα δὲ [30]) καὶ τῆς ἀρχαίας τέχνης ᾖ τῆς Δαιδαλείυ, τί παθὼν ἂν ὑμῶν ἀπηλλάγη [31]) τῆς πόλεως, ὑπὲρ ἧς τὰς δύο θεὰς Φασὶν ἐρίσαι, Ποσειδῶνα καὶ τὸν Ἥλιον· τὸν μὲν τῦ πυρὸς κύριον, τὸν δὲ τῦ ὕδατος; ἐρίσαντε δὲ, καὶ τὴν δίαιταν ἐπιτρέψαντε τρίτῳ θεῷ πρεσβυτέρῳ, ἓ πλεῖσαι μὲν κεφαλαὶ, πλεῖσαι δὲ χεῖρες, τῦ Βριάρεω [31 b]), τύτῳ τὴν δίαιταν ἐπιτρέψαντες ἀμφότεροι, τήνδε τὴν πόλιν τε καὶ τὴν χώραν ἔχυσιν· ἔ τί πυ μικρὸν ὐδ' ἀμυδρὸν σημεῖον τῆς πρὸς τὰς ἄλλας ὑπεροχῆς. αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι λήξεις τε καὶ κτήσεις τῶν θεῶν, κατὰ μόνας εἰσίν· Ἄργος μὲν Ἥρας, Ἀθηνᾶς δὲ Ἀθῆναι· καὶ αὐτῶν γε τύτων τῶν θεῶν [32]), Ῥόδος μὲν Ἡλίυ, Ὀγχηστὸς δὲ Ποσειδῶνος, Κόρινθος δὲ ἑκατέρων. εἰκάσαις ἂν αἰνιττομένυ τῦ μύθυ [33]), τὸ τῆς γῆς ἐν μέσῳ δύο πελαγῶν ὑπὸ τῦ Ἡλίυ ἐξαίρετον, βυλομένυ τῦ Ποσειδῶνος. τὸ μὲν ἓν τῦ μύθυ τε καὶ λόγυ τῇδέ πῃ συναίδονται [34]). τρίτην ἐπὶ τρισσαῖς χάρισι τὴν

29) εἴη] Anglus ſubſtituit εἶναι. noui graecam phraſin τό γ' ἐπ' αὐτοῖς εἶναι, vbi infinitiuus redundat. poſſit et hic ferri. ſed poteſt hoc infinitiuo h. l. careri, ſed εἴη abeſſe nequit. quare malim εἴη ἂν ὁ χαλκὸς. qui ſit χαλκὸς ἄδραστος, expoſuit Caſaubonus; item qui Pythagoras verſ. 2. commemoratus.

30) ἵνα δὲ] eſt Latiniſmus. *vt vero ſit.* h. e. fac vero tandem, fuiſſe meam imaginem arte Daedalea factam.

31) ἀπηλλάγη] ſic recte Caſaub. ſcil. imago mea. ἀπηλλάγην Ven. et Mor.

31 b) Veneta dat τῦ βριάρεων. vnde ſuſpicor leg. eſſe καλῶσιν οἵμαι βριάρεων in parentheſi.

32) τῶν θεῶν] ſic recte Ven. ſed Mor. omittit τῶν.

33) malim αἰνιττόμενον τὸν ἥλιον.

34) num συνᾴδον Φαίνεται. caetera non expedio. quae olim ſuper h. l. attuli, quia ſunt incertiſſima, repetere haud iuuat.

τὴν θεσπιῳδὸν Σίβυλλαν παρακαλεῖ, τιμῇ δὲ οἱ θεᾶ φωνὴν λαχεῖσα, ᾄδει μάλα μέγα·

— ὦ δαῖμον, τί τοι ὧδε; ὃς ὄλβιος αὐχὴν
Ὠκεανῆ κέρης Ἐφυραίης, ἔνθα Ποσειδῶν,
Μητρὸς ἐμῆς Λαμίας γενέτωρ, πρὲ θηκεν ἀγῶνα
Πρῶτος ἅμ' Ἠελίῳ [35]), τιμὰς δ' ἠνέγκατο μᾶνος.

καὶ γάρ τοι καὶ ἀγῶνα πρῶτον ἐνταυθοῖ τεθῆναι φασὶν ὑπὸ τῶν δύο θεῶν, καὶ νικῆσαι Κάστορα μὲν πάλιον· Κάλαϊν δὲ, δίαυλον. καὶ γὰρ Κάλαϊν φασὶ δραμεῖν, ἀπεχόμενον τῆ πέτεσθαι. δεῖ δὲ καὶ τὰς ἄλλας, ἐπείπερ ἠρξάμεθα, ἀθλοφόρας τε λεχθῆναι καὶ καὶ νικηφόρας. Ὀρφεὺς κιθάρᾳ [36]), Ἡρακλῆς πάμμαχον, πυγμὴν Πολυδεύκης, πάλην Πηλεύς, δίσκον Τελαμών, ἐνόπλιον [37]) Θησεύς. ἐτέθη δὲ καὶ ἵππων ἀγών, καὶ ἐνίκα, κέλητι μὲν Φαέθων, τεθρίππῳ δὲ Νηλεύς. ἐγένετο δὲ καὶ νεῶν ἅμιλλα, καὶ Ἀργὼ ἐνίκα, καὶ μετὰ ταῦτα ἐκ ἔπλευσεν· ἀλλ' αὐτὴν ἀνέθηκεν ὁ Ἰάσων ἐνταῦθα τῷ Ποσειδῶνι, καὶ τὸ ἐπίγραμμα ἐπέγραψεν, ὃ λέγουσιν Ὀρφέως εἶναι·

Ἀργὼ τὸ σκάφος εἰμὶ, θεῷ δ' ἀνέθηκεν Ἰάσων,
Ἴσθμια καὶ Νεμέοις στεψάμενον πίτυσιν.

ὅπερ δὲ θεοὶ ἀγωνοθετοῦσιν, ἡμίθεοι δὲ νικῶσι, καὶ νικῶνται, ἀναπαύεται δὲ Ἀργὼ, τίνα τοῦτο τόπον καλλίω ἐξευρεῖν ἐδύνατο αὐτὸς ὁ Δαίδαλος πτεροῖς πετόμενος, ἐχ ὅτι γε δὴ τὸ Δαιδάλου ποίημα. ἀλλ' ἔτε ἀπέδρα, ἔτε ἐπεχείρησεν, ἔθ' ὅλως ἐμέλησε [38])· κατα-

35) vt olim conieceram, leg. esse πρῶτος ἅμ' ἠελίῳ, id postmodum reperi in var. lect. Venet. sed t. Ven. et Mor. omittunt ἅμ'.

36) l. κιθάραν, ob sequentes accusatiuos.

37) ἐνόπλιον] sitne sic appellata saltatio armata, pro ὄρχησιν ἐνόπλιον, dubito.

38) Ven. et Mor. dant ἐμέλησε.

καταλείπεται τοίνυν, αὐτὸς τὸς Κορινθίους ἐκβαλεῖν αὐτὸν, μήτε κρίσεως προτεθείσης, μήθ' ὅλως [39]) αἰτίαν ἔχοντας ἐπενεγκεῖν. καὶ τοῦτο ἐπείσθη τις κατὰ [40]) Κορινθίων, ὧν οἱ πρόγονοι διὰ πάντων Ἑλλήνων μάλιστα δὴ δικαιοσύνην ἐπήσκησαν. ἦ γὰρ ἔχ ἕτοι εἰσὶν, οἱ τὰς τυραννίδας ἐν ταῖς πόλεσι καταλύοντες, καὶ τὰς δημοκρατίας καθιστάντες, καὶ τὰς Ἀθήνας ἀπὸ τῶν τυράννων ἐλευθερώσαντες, πρότερον μὲν ἀπὸ Ἱππίου, ὕστερον δὲ ἀπὸ Κλεομένους; καὶ μετὰ ταῦτα ὡς αὐτοὶ [41]) πρᾶγμα ποιεῖν ἐπεχείρουν Ἱππίου, καὶ Ἰσαγόρου, καὶ τυραννίδα τῆς Ἑλλάδος καθίστασθαι, πρῶτοι μὲν αἰσθόμενοι, μάλιστα δὲ ἀλγήσαντες, ἡγεμόνες τοῖς ἄλλοις τῆς ἐλευθερίας καταστάντες. καὶ ταύτην τὴν διάνοιαν, ἃ μόνον ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν Λακεδαιμονίων διαφυλάξαντες, καὶ Λακεδαιμονίοις [42]) ὑπὲρ τῶν κοινῶν δικαίων τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Θηβαίων καὶ Ἠλείων πόλεως ἀντέβησαν· ᾧ καὶ διέδειξαν ἃ φιλολάκ-

39) μήθ' ὅλως leg. quia non μηδὲ, ſed μήτε praeceſſit. Ven. et Mor. dant μηδ' ὅλως.

40) κατὰ delendum cenſebat Caſaubonus, in quo paſſus eſt aliquid humani. Sententia eſt: *Ecquis autem hoc credat de Corinthiis, rem ipſis tam ignominioſam?* etiam in δὴ ἁπάντων lapſus eſt idem. omnia bene habent. διὰ πάντων ἑλλήνων μάλιστα eſt *ante graecos omnes.* διὰ ſaepe pro πρὸ vſurpatur. v. p. 339, 40. ed. Mor. Dionyſ. Halicarn. p. 171, 7. ed. Hudſon. Appianus dixit διασχεῖσαν loco προσχεῖσαν p. 82, 32. *excellentem.* Herod. p. 10, 4. Libanius ep. 1400, 3. Dio Caſſ. p. 125, 1. Ariſtides II. p. 22, 8.

41) αὐτοὶ] ſcil. Athenienſes. Anglus bene vidit, ſed obſcurius expoſuit ſententiam, quae haec eſt: cum Athenienſes exemplum tyrannidis ab Hagora et Cleomene in ſe primis exercitum, in reliquis graecis ipſi quoque imitari et reddere conarentur.

42) Λακεδαιμονίοις] ſic recte interpres. Λακεδαιμονίας Ven. et Mor.

λολάκωνες ὄντες [43]), ἀλλ' ἁπλῶς φιλέλληνες, καὶ φιλοδίκαιοι, καὶ φιλελεύθεροι, καὶ μισοπόνηροι, καὶ μισοτύραννοι. μισοβάρβαροι μὲν γὰρ ὅτως ἦσαν, ὥστε εἰς Θερμοπύλας τετρακοσίους σφῶν αὐτῶν ἀπέστειλαν, ὅτε [44]) περ καὶ Λακεδαιμόνιοι τετρακοσίους. ἐν Σαλαμῖνι δὲ ἠρίστευσαν, καὶ τῆς νίκης αἴτιοι κατέστησαν. Ἡροδότῳ γὰρ ἃ προσέχω, ἀλλὰ τῷ τάφῳ, καὶ τῷ Σιμωνίδῃ, ὃς ἐπέγραψεν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς τῶν Κορινθίων, τεθναμένοις ἐν Σαλαμῖνι·

Ὦ ξένε, εὐῤῥόν ποτ' ἐναίομεν ἄστυ Κορίνθου,
Νῦν δὲ μετ' Αἴαντος, νᾶσος ἔχει Σαλαμίς [45]).

Ῥεῖα δὲ Φοινίσσας νῆας [46]), καὶ Πέρσας ἐλόντες
Καὶ Μήδους, ἱερὰν Ἑλλάδ' ἐρυσάμεθα [47]).

ἔστι δὲ καὶ ἕτερον ἐπίγραμμα Σιμωνίδῃ, εἰς αὐτὸν τὸν στρατηγὸν ἐξαίρετον·

Οὗτος Ἀδειμάντου κεῖνα τάφος, ὃ διὰ βουλᾶς [48])
Ἑλλὰς ἐλευθερίας ἀμφέθετο στέφανον.

ἠλευ-

43) Ven. et Mor. dant φιλοκάλως ἔχοντες. fruſtra ſe in h. v. interpretanda torſit magnum Caſauboni ingenium, cui ſola obſtitit feſtinatio, quo minus verum videret, quod vidit Anglus, nos ipſi quoque dudum vltro deprehendimus, ab Anglo nil admoniti, quamquam ſatius vtique, ad euitandam plagii ſuſpicionem, fuerat, eum conſuluiſſe. leg. itaque eſt ſine dubio, vt ille vult, φιλολάκωνες ὄντες.

44) Ven. et Mor. poſt ὅτε addunt παρὰ, quod Caſaub. recte delet. marg. Mor. dat γρ. ὅτε καὶ ἴσ. παράπαν.

45) v. Theodori Canteri Var. lect. 2. 7.

46) νῆας] ſic lego metri ergo. ναῦς Ven. et Mor. Caſaub. vult ναῦς, καὶ Π. ἀνελόντες, vel καθελόντες. ſed noſtra ratio eſt planiſſima et certiſſima.

47) lego ἑλλάδ' ἐρυσάμεθα. in Veneta eſt ἑλλαδὶ δρυσάμεθα.

48) in Veneta eſt διαβολὰς. eſtne Simonidi reddendus doriſmus διὰ βωλᾶς?

ἠλευθέρωσαν δὲ καὶ τὴν Σικελίαν ἀπὸ τῶν βαρβάρων, καὶ τὰς Συρακούσας δὲ ἀπὸ τῶν τυράννων. ἦν δ' ἰδεῖν Διονύσιον μὲν ἐν Κορίνθῳ θέαμα κάλλιστον, ἀδενὸς κύριον· ἀλλ' ὅμως οὐδὲ τούτων [49]) οὐδεὶς ἠδί- 5.
κει, οὐδὲ ἐξέβαλεν, οὐδὲ ἐξήλαυνε [50]) τῶν [51]) ἐκ Σικελίας. τὸ δ' ἀνάθημα τῆς πόλεως τίς ἀνέτρεψεν; εἰ μὲν ἦν τροβίλος, ἢ περιπὴρ, ἢ σκηπτὸς ἐμπεσών, σείων, καὶ κεραυνὸν ἰθύνων [52]); εἰ δ' ἔστί 10.
τις κρίσις ἀνδριάντος [53]), οἵαν φασὶν ἐν Συρακούσαις γενέσθαι; (οὐ δὲ τρόπον, οὐκ οἶδα ἐπεμβαλλόμενος διηγήσασθαι, Συρακουσίους, τοὺς ἀποίκους τοὺς ὑ-

μετέ-

49) Veneta dat τούτου, et Casaub. τοῦτον: malim tamen lectionem Mor. et refero ad τῶν τυράννων vers. 2.

50) οὐδὲ ἐξήλαυνε videtur varians lectio verborum οὐδὲ ἐξέβαλεν esse, ideoque delendum.

51) τῶν] videtur τοὺς ἀνδριάντας leg esse. Sententia haec haec est: *et nihilominus tamen nemo statuas eorum* (tyrannorum puta Siculorum) *neque violauit, neque expulit e Sicilia.*

52) f. ἢ σκηπτὸς ἐμπεσὼν, θεῖον καὶ κεραυνὸν ἰθύνων. *aut fulmen illapsum, sulphur et mucronem* (h. e. mucronem sulphureum) *adigens* (in rem puta illam, quam ferit.) σκηπτὸς est fulmen, sic dictum ab impingendo, illidendo; infligitur enim cum vi in rem ictam. κεραυνὸς est mucro fulminis, cuspis, qua res ictas κείρει demetit quasi, et detondet. hoc fulmen, σκηπτὸς, recta agit, ἰθύνει, versus rem feriendam, θεῖον sulphur, et κεραυνὸν cuspidem. recte admonuit Casaubonus, locum hunc ex aliquo poeta tragico lyricoue desumtum esse. post ἰθύνων subauditur εὖ ἔχει, *bene habet, satis habeo, nil vltra quaero*, vel simile quid. Ne hoc quidem Casaubonus intactum praeteriit.

53) εἰ δ' ἔστί τις κρίσις ἀνδριάντος] apodosis huius protaseos, pag. demum 112, 1. legitur δότε μοι. multa enim obiter, et ferente sic occasione, interiecerat, filum orationis nonnihil impedientia. quapropter etiam necesse habuit his verbis p. 111, 11. εἰ δὲ γένοιτο καὶ παρ' ὑμῖν ψήφισμά τι τοιοῦτον lectores ad exordium reuocare.

μετέρας, ἐν πολλοῖς πολέμοις πρὸς Καρχηδονίας καὶ τὰς ἄλλας βαρβάρας τὰς τὴν Σικελίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν κατοικοῦντας, ὁ χαλκὸς ἐπιλελοίπει, καὶ τὸ νόμισμα. ἐψηφίσαντο [54]) ἓν τὰς τῶν τυράννων ἀνδριάντας, (οἱ δὲ πολλοὶ ἦσαν παρ' αὐτοῖς χαλκᾶ πεποιημένοι,) συγκόψαι κρίσιν γε ἐν αὐτοῖς [55]) ποιήσαντες, ὅσις ἄξιος αὐτῶν καταχωνευθῆναι, καὶ ὅσις ἄ· καὶ περιγίγνεται τῇ δίκῃ· (ἵνα καὶ τοῦτο ἀκούσητε·) Γέλων ὁ Δεινομένους· οἱ δ' ἄλλοι πάντες κατεκόπησαν, πλὴν ἄρα Διονύσου [56]) τοῦ πρεσβυτέρου, τῶν τὸ σχῆμα τοῦ Διονύσου περικειμένων.) εἰ δὲ [57]) γένοιτο καὶ παρ' ὑμῖν ψήφισμά τι τοιοῦτον, ἀνδριάντων εὐθύνας εἶναι, μᾶλλον δ' εἰ θέλετε, καθάπερ ἐψηφισμένον καὶ τοῦτον [58]), καὶ ἀγῶνος ἐνεστηκότος, δότε

54) ἐψηφίσαντο] sic recte Ven. ἐψηφίσαιτο Mor.

55) malim κρίσιν γε μὴν ἐν αὐτοῖς. verum tamen non ante, quam iudicium in semet, vel inter semet, super illis statuis habuissent. ἐν αὐτοῖς est in conuentu Syracusanorum, vbi soli Syracusani, vel sorte ducti, vel delectu nominatim iussi, sederent iudices.

56) Διονύσου] sic recte Casaub. et Anglus. *Liberi patris.* Διονυσίου Ven. et Mor.

57) εἰ δὲ] Casaubonus vult εἴθε, quod non intelligo. aut bene habet δὲ, aut, si quid est mutandum, δὴ malim. sed vulgatam tuebor. solent graeci post longas orationis ambages ad principium, vnde excesserant, redeuntes, illam particulam, quam initio excessus posuissent, iterare. quod hic item aio factum esse. Exorsus erat Dio sic p. 110, 8. εἰ δέ ἐστι κρίσις — iam illuc rediens repetit δὲ — εἰ δὲ γένοιτο —

58) Veneta dat τοῦτο, et sic vult Casaub. sed teneo τοῦτον, et locum sic constituo: καθάπερ ἐψηφισμένων ἤδη ὑμῶν ἀγωνίζεσθαι καὶ τοῦτον. aut si vultis, ita agam, ac si vos iam decreuissetis etiam hanc meam seu imaginem seu statuam ad iudicii vestri discrimen reuocare; iam ei instare necessitatem subeundi periculi et certaminis. date tum mihi, date veniam pro statua mea coram vobis verba faciendi.

δότε μοι, δότε τὰς λόγας ὑπὲρ αὐτᾶ πρὸς ὑμᾶς, οἷον ἐν δικαστηρίῳ ποιήσασθαι. ἄνδρες δικασταί, ἅπαντά [59]) φασι δεῖν προσδοκᾶν, ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ· ἔτος δ' ἐν τῷ βραχεῖ κινδυνεύει τεθῆναι μὲν ὡς ἄριστος Ἑλλήνων, ἐκπεσεῖν δ' ὡς πονηρότατος. ὅτι μὲν ἦν καλῶς, καὶ δικαίως, καὶ συμφερόντως τῇ πόλει τῇ ὑμετέρᾳ, καὶ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἐσάθην, πολλὰ ἔχων εἰπεῖν· ἓν ὑμῖν βάλομαι διηγήσασθαι γενόμενον ἐν ταῖς αὐταῖς Συρακούσαις. καὶ γὰρ οἰκεῖον τὸ παράδειγμα, καὶ δίκαιον ἴσως ἐστὶν, ὥσπερ ἐκεῖνοι τιμῶσι τὴν μητρόπολιν, ἕτω καὶ ὑμᾶς τὰ τῆς ἀποικίας τῆς ὑμετέρας ἔργα καλῶς ἔχει μιμεῖσθαι [60]). ἐκεῖνοι τοίνυν κατὰ τὰς ἀρχαίας ἐκείνας χρόνους Λευκανόν τινα ἄνθρωπον, ὅτι πρεσβείαν τινὰ εἰς τὸν δῆμον ἀπήγγειλε Δωριεῖ, ἡσθέντες αὐτῷ τῇ Φωνῇ, τά τε ἄλλα, ὑπὲρ ὧν ἦκεν, οὐκ ἄπρακτον ἀπεπέμψαντο, καὶ ταλάντῳ ἐδωρήσαντο, καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ σώματος ἐξήσαντο [61]), παρὰ τῶν ἀσυγκε-

τόνων

59) ἅπαντα] sic recte Casaub. et Anglus. ἅπαντας Ven. et Mor. possit vtrumque copulari, vt sit ἅπαντας ἅπαντα. omnes omnia oportere exspectare; neminem esse hominum omnium, cui non impendeat metus casuum adversorum quicquid est patiendi.

60) malim ἔργα, ἃ (vel ὅσα γε) καλῶς ἔχει, μιμεῖσθαι. est hoc μιμεῖσθαι ita in biuio positum, vt necesse sit in constructione idem iterari. Constructio haec est: δίκαιόν ἐστιν, ὥσπερ ἐκεῖνοι — ἕτω καὶ ὑμᾶς τῆς ὑμετέρας ἀποικίας μιμεῖσθαι ἔργα, ἃ vel ὅσα γε μιμεῖσθαι καλῶς ἔχει. dignum est et aequum, quemadmodum vestri coloni metropolin suam in honore habent, sic vos quoque rursus coloniae vestrae facta, quae quidem imitari deceat, imitari.

61) recte admonuit Casaubonus, post ἐξήσαντο deesse aliquid. ipse supplet ἐπαίνῳ τυχόντες. similem sententiam desiderari, constat, eademne verba, dubium est, quod integriores codices aliquando diriment. interim tenebo supplementum Casauboni hac lege, vt ei διὰ τοῦτο addam.

τόνων καὶ τῶν ἐκείνῃ Δωριέων, τῶν τε ἄλλων καὶ τῶν τὴν Ἰταλίαν κατοικούντων· ὡς εὖ τὸν ἄνδρα καὶ φιλοκάλως ἀμειψάμενοι, ὑπὲρ τοῦ γένους τοῦ Δωρικοῦ, ὃ τὴν φωνὴν ἐπησκήκει, ἄχρι τοῦ καὶ λέγειν δυνατὸς εἶναι. εἰ δέ τις ὁ Λευκανὸς ὢν, ἀλλὰ Ρωμαῖος, ὁδὲ τοῦ πλήθους, ἀλλὰ τῶν ἱπποτρόφων [62]), ὁδὲ τὴν φωνὴν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν δίαιταν, καὶ τὸ σχῆμα τῶν Ἑλλήνων ἐζηλωκὼς, καὶ ταῦθ' ὅτως ἐγκρατῶς καὶ περιφανῶς, ὡς ὅτε τῶν πρὸ αὐτοῦ Ρωμαίων, ὅτε τῶν καθ' αὑτὸν Ἑλλήνων, (εἰρήσεται γὰρ) ὁδὲ εἷς· τῶν μὲν γὰρ Ἑλλήνων τοὺς ἀρίστους ἔπεισε [63]) πρὸς τὰ τῶν Ρωμαίων πράγματα ἀποκλίνειν [64]· τὸν δὲ προσάτην, πρὸς τὰ τῶν Ἑλλήνων. καὶ τούτων ἕνεκα καὶ τὴν οὐσίαν, καὶ τὸ πολιτικὸν ἀξίωμα, καὶ πάνθ' ἁπλῶς προιέμενον [65]· ἵν' αὐτῷ περιῇ ἐναντίον πάντων [66]) Ἕλληνι

dam. facile fieri potuit, vt oculus librarii ab illo το, quod voc. ἐσήσαντο finit, ad alterum το, in quod τοῦτο exit, aberrans, interiecta praeteruideret.

62) τῶν ἱπποτρόφων] fuit ergo Dio noster eques Rom.

63) γρ. ἐσὶν ἰδεῖν ἐκείσε margo Mor.

64) ἀποκλίνειν] *adduxit Graecos, vt Romanis studerent atque fauerent, Romanorum autem principem,* (Traianum, hunc enim designari his verbis, iam Casaubonus admonuit) *ad studium Graecorum impulit, iisque conciliauit.* Ven. et Mor. dant ἀποκλίνοντας.

65) imo vero προϊέμενος. pendent enim haec ex illis v. 5. εἰ δέ τις — verumtamen semper verbum deest his nominatiuis conueniens; qui alias natabunt, fundamento nullo nixi. aut ergo deest aliquid, aut est anocoluthum, quo, vt ita dicam, fuco loci omnes male sani solent incrustari. si quid deest, possit post εἰ δέ τις vers. 5. addi ὑμῖν ἐπεδήμησεν. *si quis autem ad vos venit, non homo Lucanus, sed Romanus.*

66) ἐναντίον πάντων] Valesius Emend. p. 37. ἓν ἀντὶ πάντων ingeniose corrigit, vbi totum h. l. pertractauit et latinum fecit.

λην δοκεῖν τε καὶ εἶναι· εἶτα τοῦτον οὐκ ἐχρῆν παρ' ὑμῖν ἑστάναι χαλκοῦν [67]); καὶ κατὰ πόλιν γε· παρ' ὑμῖν μὲν, ὅτι Ῥωμαῖος ὢν ἀφηλληνίσθη, ὥσπερ ἡ πατρὶς ἡ ὑμετέρα [68])· παρὰ Ἀθηναίοις δὲ, ὅτι ἀττικίζει τῇ φωνῇ· παρὰ Λακεδαιμονίοις δὲ, ὅτι φιλογυμναστεῖ· παρὰ πᾶσι δὲ, ὅτι φιλοσοφεῖ; καὶ πολλοὺς μὲν ἤδη τῶν Ἑλλήνων ἐπῆρε συμφιλοσοφήσειν [69]) αὐτῷ, οὐκ ὀλίγους δὲ καὶ τῶν βαρβάρων ἐπεσπάσατο. ἐπέπαυτο [70]) γὰρ, καὶ ἐδόκει ὑπὸ τῶν θεῶν οἷον ἐξεπίτηδες κατεσκευάσθαι· Ἕλλησι μὲν, ἵνα ἔχωσιν οἱ ἐπιχώριοι τῆς Ἑλλάδος παράδειγμα, ὡς οὐδὲν τὸ παιδευθῆναι τῷ φῦναι, πρὸς τὸ δοκεῖν, διαφέρει [71])· Ῥωμαίοις δὲ, ἵνα μηδ' οἱ τὸ ἴδιον ἀξίωμα περιβεβλημένοι, τὸ παιδεύεσθαι πρὸς τὸ ἀξίωμα παρορῶσι· Κελτοῖς δὲ, ἵνα μηδὲ τῶν βαρβάρων μηδεὶς ἀπογιγνώσκῃ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας, βλέπων εἰς τοῦτο [72]). ἑστάθην μὲν οὖν διὰ τοιαύτας τινὰς προφάσεις, ἵνα μὴ πλείους λέγων δοκῶ προσάγειν ἐμαυτὸν εἰς ἀπέχθειαν. ἔστι δ' ὅμοιον ὑπὲρ ἀναστάσεως εἰκόνος βουλεύεσθαι, καὶ καθαι-

67) χαλκοῦν] *hunc non oportebat apud vos aeneum ſtare?* reſpondet ſtatim: καὶ κατὰ πόλιν γε. *non apud vos ſolum oportebat eum aeneum ſtare, ſed in quacunque etiam graeca ciuitate.* vidit hoc Anglus quoque, ſed paulo horridius reddidit.

68) Corinthus enim, quae tum erat, colonia Romana erat, a Iulio Caeſare illuc deducta. v. Dion. Caſſ. p. 377, 80 et ibi Fabric.

69) malim συμφιλοσοφεῖν.

70) lego ἐπέπεισο. *nam et ipſe ſibi perſuaſerat, et animum ipſe ſuum induxerat, et aliis videbatur opera quaſi data factus eſſe a diis, ad demonſtrandum* —

71) διαφέρει] *quo graecus videare, nil referre, natusne ſis graecus, necne, dummodo graecis literis ſis imbutus.* Ven. et Mor. dant διαφέρειν.

72) εἰς τοῦτο] ſubaudi τὸ παράδειγμα. v. verſ. 11.

καθαιρέσεως. διατί; ὅτι ἕκαστος τούτων τῶν παρ' ὑμῖν ἀνακειμένων, εἴτε χείρων, εἴτε βελτίων ἐστὶν, ἤδη τὰ τῆς ὁσίας περίκειται [73]· καὶ χρὴ τὴν πόλιν αὐτῷ προεστάναι, ὡς ἀναθήματος. πολλὰ ἄν τις ἔχοι εἰπεῖν, ὑπὲρ τοῦ μὴ δεῖν Γοργίαν τὸν σοφιστὴν ἐν Δελφοῖς ἑστάναι [74]), καὶ ταῦτα μετέωρον καὶ χρυσοῦν. Γοργίαν λέγω [75])· ὅπου γε καὶ Φρύνην τὴν Θεσπειακὴν ἔστιν ἰδεῖν ἐπὶ εἰκόνος, καὶ εἰκόνι ὡς Γοργίαν [76]). ἀλλὰ τὸ μὲν ἐστιν εὐθὺς [77]) καὶ νόμι-

73) locum hunc opera Casauboni et Anglī satis sic emendatum habemus: εἴτε χείρων, εἴτε βελτίων ἐστὶν, ἤδη τὰ τῆς ὁσίας περίκειται. scil. δίκαια. *quisquis fuit, ater an albus, malus an bonus, iuribus certe sanctitatis haud temere violandis ex eo inde tempore, quo dedicatus fuit, amictus est.* Ven. et Mor. omittunt εἴτε βελτίων, et dant pro ὁσίας, ἀσίας. Casaub. vult ἀσυλίας, vel ἀξίας.

74) ἑστάναι] sic recte Ven. προεστάναι Mor.

75) recte admonuit Casaubonus, Γοργίαν λέγω cum admiratione et obiurgatione suimet esse recitanda. *ego vero Gorgiam commemoro?* tanquam rem grauem et indignam, quod Gorgias in templo Delphico stet, sophista imposturis et ineptiis nobilitatus! multo maius et indignius est, quod iam dicam. Phryne ipsa, meretrix Graeciae communis, ibi stat.

76) fort. ἐπιεικῶς κἀκείνην ὡς Γοργίαν. *propemodum eadem magnitudine formaque etiam ipsam, qua dedicatus est Gorgias.* κἀκείνην etiam margo Mor. dat; sed t. Mor. et Ven. dant κἀκείνῳ.

77) varietas lectionis Venetae post ἀλλὰ recte addit τὸ, ἐστὶν omittit, et post εὐθὺς addit ἐνστῆναι, quod Morellus inde repetiit in margine suae editionis, in quo insunt vestigia verae lectionis, quae videtur haec esse: ἀλλὰ τὸ μὲν εὐθὺς ἀ στῆναι νόμιμον — *plane non dedicari alicuius statuam, est id forsitan legitimum et ciuile.* aut haec: ἀλλὰ τὸ μὲν εὐθύνας δόντα στῆναι, νόμ. sed fortasse legitimum et ciuile est, neminem honorem statuae dare, qui iudicium dignitatis non subierit, dignusne sit eo honore, nec ne. Casaub. vult ἀλλὰ τοῦτο μέν ἐστιν εὐθὺς καὶ —

μον ἴσως, καὶ πολιτικόν. τὸ δ' ὕστερον ἐλθόντας τῆς ἀναθέσεως ἀναλύειν πειρᾶσθαι τὰ δεδογμένα, 20.
Ἄπολλον, βαρύ· καὶ ὀδεὶς ἂν ἠνέσχετο τῶν Ἀμφικτυόνων. καὶ γὰρ εἰ μὴ δέον ἐσάθησαν, τὸ σαθῆναι προλαβόντες, δέον ἐσήκασιν, ἐξ ὧν προειλήφασιν· ὥσπερ γὰρ τῶν ἀρχόντων τῶν εἰς ἐνιαυτὸν 25.
αἱρεθέντων, κἂν ἀναίξιος ᾖ τῆς [78]) ἀρχῆς, τὸν γῶν ἐνιαυτὸν ἐκεῖνον εἰς ὃν ἠρέθη ἄρχων διατελεῖ· ὅτω δὲ καὶ τοῖς ἀνδριάσι κύριον εἶναι δεῖ τὸν χρόνον, ἐφ' 30.
οὗ [79]) ἐσάθησαν· ἔστι δὲ ὅτος [80]), πᾶς ὁ λοιπὸς χρόνος. ἢ τί διοίσετε τῶν τὰς πηλίνας πλαττόντων; τί δὲ καλὸν ἔξετε λέγειν, πρὸς τὰς ἀπαιτοῦντας ὑμᾶς τὸν λόγον, τῷ τὰς μὲν τιμὰς εἶναι παρ' 35.
ὑμῖν θνητὰς, τὰς δὲ ἀτιμίας ἀθανάτους; εἰ τοίνυν ὀδὲ αἰσχρὸν τοῦτό ἐστι, καίπερ ὂν δεινὸν, ὡς κομιδῇ [81]) τετυφωμένης πολιτείας, ἀνδριάντες ἐπέτειοι [82]), ὥσπερ οἱ καρποί. ὃς γὰρ, ὐχ ἵν' εὐθὺς 40.
ἐκλείπωσιν, ἀλλ' ὅπως πλεῖσον χρόνον παραμείνωσι, χαλκοῦς ἱστᾶτε, τούτους ἀποφαίνετε τῶν κηρίνων μαλακωτέρους. ἢ, νὴ Δί' [83]), ὅτι ὀφθῆναι πονηροὺς ὕστερον συνέβη; εἰ μὲν ὕστερον γεγόνασιν, ὐκ ἀφίη- 45.
σι [84]) τὴν πόλιν τῆς αἰτίας. ὁ γὰρ τῶν μελλόντων, ἀλλὰ

78) τῆς] malim τις.
79) ἐφ' οὗ] sic recte interpres et Anglus. ἐφ' ὧν Venet. et Morell.
80) ὅτος] sic recte interpres et Anglus. ἄτως Ven. et Mor.
81) malim πῶς ὁ κομιδῇ — et post αἰσχρὸν addi ὀδὲ δεινὸν, vt sit haec sententia: εἰ τοίνυν ὀδὲ αἰσχρὸν, ὀδὲ δεινὸν τοῦτό ἐστι, καίπερ ὂν δεινὸν, πῶς ὁ κομιδῇ — *sed fac tandem, morem hunc neque turpem, neque indignum esse, qui vtique est; at, qui tandem fiat, vt statuae annariae non de ciuitate prorsus dementata testentur?*
82) ἐπέτειοι] Ven. dat ἐπέτοι, et Mor. ἐπετεῖοι.
83) ἢ νὴ Δί'] scil. ἐρεῖτε, aut τοῦτο ποιεῖτε, aut tale quid subaudiri debet.
84) post ὐκ ἀφίησι videtur τοῦτο addendum.

ἀλλὰ τῶν παρωχηκότων ὑμεῖς δέδοτε τὰς τιμάς. εἰ δὲ πρότερον ὢν τοιοῦτος [85]) ὕστερον κατωπτεύθη, πότερος ἂν οἴεσθε μᾶλλον παρὰ τοῖς Ἕλλησιν εὐδοκιμήσειν; καὶ πότερος ἂν τὰς [86]) εὖ βουλευομένους [87]) ὑμᾶς ποιεῖν προκαλέσασθαι; τὴν κρίσιν ἀνάδοξον [88]) ποιήσαντες, ἢ τοῖς ἅπαξ δεδογμένοις ἐμμείναντες; ἐγὼ μὲν ἔτως ἡγοῦμαι. τὸ μὲν γὰρ ἠτυχηκότων [89]), τὸ δὲ βεβαίων ἐστὶν ἀνθρώπων. ἔπω λέγω τὸ μέγιστον, ὅτι οὐδ' ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ καταδίκης, μηδ' ἐκ τῆς τυχούσης αἰτίας, ἀλλ' ἐκ τῆς μεγίστης, δεῖ τὴν τηλικαύτην ἀνάδοξον [90]) τιμὴν ἀνατραπῆναι. διαβολῆς μὲν γὰρ ἕνεκα, καὶ Σωκράτης εἷς τῶν νέων διαφθορεὺς [91]), καὶ πάντων τῶν ἐν ἀνθρώποις νομιζομένων ἀνατροπεύς, ἀπὸ τῶν θεῶν ἀρχόμενος. τίνας γὰρ ἔτοι οὐ διαβεβλήκασιν οἱ πάντα διαβαλόντες; οὐ Σωκράτην; οὐ Πυθαγόραν; οὐ Πλάτωνα; οὐκ αὐτὸν τὸν Δία; καὶ τὸν Ποσειδῶ; καὶ τὸν Ἀπόλλω, καὶ τὰς ἄλλας θεάς; ἅπτονται δὲ καὶ τῶν θηλειῶν θεῶν, ὧν εἰκὸς ἦν ἔτι μᾶλλον, ἢ τῶν ἀῤῥένων, ἐντρέπεσθαι. νῦν ἀκούετε γάρ, ἃ λέγουσι τὴν Δήμητρα, καὶ τὴν Ἀφροδίτην, καὶ τὴν Ἑώ [92]). ἀπέ-

85) τοιοῦτος] ſcil. πονηρὸς. κατωπτεύθη] κακὸς ὤΦθη.
86) τὰς] ὡς Caſaub.
87) Anglus propoſuit εὖ βουλομένους.
88) ἀνάδαξον] ſic recte Ven. et Caſaub. ἀνάδοξον Mor.
89) ἠτυχηκότων] ſic recte margo Mor. eorum, qui in ferendo iudicio lapſi eſſent, et humanum quid paſſi.
90) ἀνάδαξον delendum eſt.
91) διαΦθορεὺς] ſic recte interpres. διαΦθορὰς Ven. ſaepiſſime α et ευ in libris mſſtis inter ſe permutantur; quod eo fit, quia ductus, quibus iſta ambo exarantur, inter ſe ſunt ſimillimi, vt ſaepe dignoſci nequeant. Voluit hoc idem indicare, qui var. lect. Venetae addidit, ſed operae male reddiderunt διαΦθορεὺς.
92) Veneta dat ἕω cum ſpiritu. nomen hoc ſuſpectum, in nominibus dearum vix auditum.

χονται δ' ἀδὲ τῆς Ἀθηνᾶς, ἀδὲ τῆς Ἀρτέμιδος· ἀλ- 30.
λὰ τὴν μὲν ἀπογυμνοῦσι τῷ Ἀχαιῶνι, τὴν δὲ καὶ
συνάγουσι[93]) τῷ Ἡφαίστῳ, καὶ ποιοῦσι τὴν παρθένον
μικρᾶ μητέρα. ταῦτ' ἂν ἐπισκόμενοι θαυμάζετε,
εἰ καὶ κατὰ τοῦτό τις ψόγος ἐδόθη[94]), ὃν ἐκφυ- 35.
γεῖν μὲν οὐδενὶ τῶν πάντων ὑπῆρξε τῶν ἐν δόξῃ βε-
βιωκότων; τὴν δὲ ἀφορμὴν ἔλαβεν[95]), ἐκ τῆς περὶ
τοὺς λόγους, εἴτ' ἐπαφροδισίαν αὐτὴν, εἴθ' ὅ, τι
δήποτε χρὴ καλεῖν τοῦτο[96]), καὶ ὑμεῖς σὺν γυναιξὶ 40.
καὶ τέκνοις ἀπεδέξασθε; ἃ σκέψεσθε; οὐκ ἀναμνη-
σθήσεσθε πρὸς ἑαυτοὺς, εἴ τι τοιοῦτον αὐτῷ παρ'
ὑμῖν πέπρακται[97]); καίτοι πόλιν οἰκεῖτε τῶν ἁπα-

τα

93) τὴν δὲ καὶ συνάγ.] sic recte Anglus. prius ad Dianam redit, posterius ad Mineruam. Ven. et Mor. omittunt τὴν δὲ.

94) malim κατὰ τοῦτο τις ψόγος διεδόθη. In Venetae textu est δεδόθη, quod manifeste διεδόθη prodit. et in var. lect. eiusdem est τοῦτον, vnde facile τοῦτο efficitur. *et vos, cum haec teneatis, tamen miramini, si etiam aduersus hanc* [statuam meam, κατὰ τοῦτο, τοῦ ἐμοῦ ἀνδριάντος δηλονότι] *vituperium aliquod per hominum ora ditissum est!*

95) ἔλαβεν] scil. ὁ ἐμὸς ἀνδριάς. saepe Dio se in hac oratione ἐσχηματισμένη cum statua sua, quae sui simulacrum esset, permiscet, vt de statua, pro qua verba facit, ea affirmet, quae in ipsum Dionem solummodo conueniant.

96) εἴθ' ὅ, τι δήποτε χρὴ καλεῖν τοῦτο, *sed quocunque tandem appellari nomine par est hoc,* περὶ τοὺς λόγους εὐτύχημα, *quicquid in literis et eloquentia secunda mea quadam fortuna profeci.* καὶ ὑμεῖς — *et vos quoque hoc quantumcunque est facundiae meae applausu vestro prosecuti estis, neque vos modo viri, sed etiam vxores et feminae vestrae et liberi.* Olim ἀπεδέξασθε referebam ad ψόγον. sed commodior videtur nunc proposita interpretandi ratio, quia ἀποδέχεσθαί τινος fere semper in laudem et partem meliorem accipitur.

97) εἴ τι τοιοῦτον αὐτῷ πέπρακται] redit αὐτῷ ad τῷ ἐμῷ ἀνδριάντι. quo vocabulo, quod modo dicebam, Dio semet

45. τε καὶ γεγενημένων ἐπαφροδιτοτάτην, ἀλλ' ὅμως
ὐδὲν ἠκάσατε· θαῤῥῶν δ' ἂν εἴποιμι, ὅτι μηδὲ ἄλλος
τις Ἑλλήνων. εἶτα τὸν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος ἐν πλείονι
ἀδείᾳ καὶ συγγνώμῃ κοσμίως βεβιωκότα, τοῦτον ἐπὶ
τῆς Ῥώμης παρ' αὐτὸν τὸν ἄρχοντα, καὶ τοὺς νόμους
5. ἡγεῖσθε μεταβεβλῆσθαι; ἀλλὰ τοῦτό γε παραπλή-
σιόν ἐστιν, ὥσπερ ἂν εἴ τις τὸν ἀθλητὴν φαίη κατ'
αὐτὸν μὲν εὐτακτεῖν· ἐν δὲ τῷ σταδίῳ καὶ παρὰ τὸν
ἀγωνοθέτην [98]) πλημμελεῖν. παῤῥησίαν δὲ ἄγω
10. διπλῆν· ἑνὸς μὲν τοῦ συνειδότος, ἑτέρου δὲ τοῦ ἀγω-
νοθέτου [99]), πεπιστευκότος μὲν πᾶσαν τιμωρίαν
παρὰ τοῦ ἡμαρτηκότος λαβεῖν, ἀκούσαντος δὲ μηνύ-
σαι, ὅπερ ἐκεῖνος ἐποίησεν. ὑμεῖς δ' ἐπακολουθήσαν-
15. τες [100]) ἀνθρώποις, οὐδὲν δὲ αὐτοὺς ἐρῶ ὡς ἀμυνό-
μενος, πλὴν [1]) ὅτι δικαιότερον ἦν ἐκείνους ὑμῖν ἀκο-

 λουθεῖν,

met ipſe deſignat. quo pertineat τι τοιοῦτον, haud liquet. caute enim et tecte loquitur Dio de malignis rumoribus de ſe per Corinthum diditis, vt, cuiusmodi fuerint illi, certo non conſtet. quia tamen τὴν ἐπαφροδισίαν hic ſaepius commemorat, ſuſpicio penes me naſcitur, eum turpis amoris eſſe inſimulatum.

98) παρὰ τὸν ἀγωνοθέτην] ſic recte var. lect. Venetae; περὶ τὸν ἀγ. t. Ven. et Mor. Per agonothetam deſignat Traianum.

99) poſt ἀγωνοθέτου videtur excidiſſe ὅπερ ἦν, cuius partes erant, vt, ſi crederet me flagitium hoc commiſiſſe, poenas a me repeteret, et ſi quod meum facinus ab indice delatum audiuiſſet atque comperiſſet, publicaret id, quod feciſſem.

100) ὑμεῖς δ' ἐπακολουθήσαντες] non habent hi nominatiui apodoſin, vt neceſſe ſit aliquid deeſſe, e. c. ὑμεῖς δ' ἐκβεβλήκατε τοῦτον, ἐπακολουθήσαντες. *vos autem hanc meam ſtatuam eieciſtis, ideo, quod eſſetis ſecuri famam de me ſparſam ab hominibus quibusdam, in quos nihil acerbius dicam, quod videri poſſit ab animo profectum vindictae cupido.*

1) πλὴν] ſubaudi τοῦτο μόνον ἐρῶ.

λαθεῖν, ἢ ὑμᾶς ἐκείνοις. ὑμεῖς γὰρ ἐξὲ νῦν· τὸ δὴ λεγόμενον· πρώρα καὶ πρύμνα τῆς Ἑλλάδος, ὄλβιοι μὲν καὶ ἀφνειοὶ καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ὀνομάτων, ἐκ παλαιῶν χρόνων, ὑπὸ τῶν ποιητῶν καὶ τῶν θεῶν ὀνομαζόμενοι [2]). ὅτι καὶ τῶν ἄλλων τισὶν ὑπῆρχε καὶ πλουτεῖν καὶ δύνασθαι· νῦν δ' ἀφ' ὧν προλέλοιπεν ὁ πλοῦτος Ὀρχομενόν τε καὶ Δελφούς, ἐλέῳ μὲν ὑμῶν δύναντα διαφέρειν, ζήλῳ δὲ οὐδὲ εἰς. καὶ ταῦτα μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως, ἣν οὐ δεῖ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν αἰσχύνην ὄφλειν· ὅταν τὸν [3]) ὑφ' ὑμῶν ἐκπεπτωκότα πάντες ἄσμενοι καταδέχωνται οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ καλῶσι, καὶ διαπρεσβεύωνται, καὶ τιμαῖς ταῖς τε ἄλλαις γεραίρωσι, καὶ δὴ καὶ τῇ τῶν εἰκόνων ἀναθέσει. ὑπὲρ δ' ἐμαυτοῦ [4]) καὶ τῆς εἰκόνος νῦν ἐρῶ λόγον, ὃν εἶπεν Ἀναξαγόρας υἱὸν ἀποβεβληκώς· ἤδειν θνητὸν γεγεννηκώς. ἀλλ' οὐκ ἤδειν, ὅτι [5]) τούτων τῶν ἀνδριάντων ἕκαστος ἀνατίθεται μὲν ὡς αἰώνιος ἐσόμενος· φθείρεται δὲ, ἄλλος κατ' ἄλλην εἱμαρμένην, κοινοτάτην μὲν καὶ δικαιοτάτην, καὶ πᾶσι πραγμασι προκειμένην, τὴν τοῦ χρόνου; ὁ δὲ ποιητὴς ἄλλως ἐκόμπαζεν, ὁ τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα ποιήσας, ὃ φασὶν ἐπὶ τῷ Μίδα σήματι γεγράφθαι·

Χαλ-

2) post ὀνομαζόμενοι deesse videtur ἐγὼ δὲ τοῦτο μὲν νῦν ἀφίημι, vel παραλείψω, aut etiam οὐ μέντοι τοῦτό γε θαυμαστὸν, vel similis sententia. ὅτι] ὅτε Anglus.

3) τὸν] sic recte interpres et margo Mor. sed t. Mor. et Ven. dant τὴν.

4) ὑπὲρ δ' ἐμαυτοῦ] respondent haec illis superioribus ὑπὲρ μὲν τῆς πόλεως.

5) post ὅτι deesse videntur aliqua, ad hanc ferme sententiam: ὅτι μεταυτίκα, fore, vt statua mea paulo post, quam esset dedicata, exspiraret, καὶ διὰ τοιαῦτα, et ob causas tam friuolas, καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἀναθέντων, et ab illis ipsis, qui dedicassent. καίτοι τούτων μὲν τῶν ἀνδρ-

Χαλκῇ [6]) παρθένος εἰμί. Μίδα δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι,
Ἐς' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ.
Αὐτῆ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ
Ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδας ὅτι τῇδε τέθαπται.

ἀλλ, ὦ παρθένε, αὐταύγγελε, τῇ μὲν ποιητῇ [7]) ἀνέωμεν· σὲ δὲ ζητοῦντες οὐχ εὕρομεν, οὐδὲ τὸ σῆμα τῆ Μίδη. ὕδατα δὲ ἐκεῖνα, καὶ δένδρα ἔτι μὲν γὰρ νάει τε [8]) καὶ θάλλει, χρόνῳ δὲ καὶ ταῦτα μετὰ τῶν ἄλλων ἔοικεν ἐπιλείψειν, ὡς Μίδας, ὡς παρθένος [9]). ἀνδρὶ μὲν Ἱππαίμων ὄνομ' ἦν, ἵππῳ δὲ [10]) Πόδαργος, καὶ κυνὶ Λήθαργος, καὶ θεράποντι Βάβης. τίς ἂν οἶδεν Ἑλλήνων, οὐχ ὅτι τὸν ἵππον, ἀλλ' αὐτὸν τὸν Ἱππαίμονα; δοκῶμεν [11]) οὐδὲ Μαγνήτων, ὅθεν ἦν Ἱππαίμων. ἕτος μὲν ἂν φρῆδος ἐξ ἀνθρώπων αὐτῷ Βαίβητι καὶ Ποδάργῳ. ἕτεροι δὲ ἑσάσι καὶ γιγνώσκονται, τὴν δὲ ἐπιγραφὴν ἔχουσιν ἕτεροι [12]). καὶ τὸ γιγνόμενόν ἐστιν, οἷον ἐν τοῖς μέλεσιν

6) carmen hoc exstat p. 219. et 511. Antholog. H. Steph. et alibi. v. Casaub. h. l.

7) τῇ μὲν ποιητῇ] qui Homerus creditur fuisse.

8) νάει abest a Veneta. in γὰρ videtur ῥεῖ latere; nam id verbum in versibus poetae est, vnde haec repetuntur. forte sic reliquit Dio: ὕδατα δ' ἐκεῖνα καὶ δένδρα ἔτι μὲν παρὰ Φρυξὶ ῥέει τε καὶ θάλλει.

9) Ingessit hic loci Morellus in latina Naogeorgi totam sententiam de suo, plane inutilem et abolendam, existimans aliquid h. l. deesse. nil deest. superiori epigrammati subiicit Dio aliud Pisandri, quod item in Anthologia p. 203. legitur.

10) ὄνομ' ἦν, ἵππῳ δὲ —] sic Anth. l. c. et var. lect. Venetae, sed t. Ven. et Mor. dant ὄνομα, τῷ ἵππῳ δὲ. pro nomine proprio ἱππαίμων suadet Casaubonus ἱππάμμων. non liquet.

11) δοκῶμεν possit pro Latinismo haberi. *opinamur*, pro *opinor*. Graecus dixisset δοκῶ μὲν. post Μαγνήτων, aut post ὅθεν ἦν ὁ Ἱππαίμων, videtur ἀδεὶς aut ἀδ' εἷς abesse.

12) ἔχουσιν ἕτεροι] sic recte Valesius. ἑτέρων Ven. et Mor.

ἀντίσπασον. τὸ μὲν ἐπίγραμμα ῥωμαΐζει, ὁ δ' ἀνδριὰς ἑλληνίζει [13]) καὶ τρόπον τινὰ ἀντιδιδάσκουσιν οἱ ποιηταὶ [14]) τρόπον μὲν Ἑλλήνων, τύχας δὲ Ῥωμαίων. ἐθεασάμην καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην, τὸν καλὸν, τὸν Κλεινίου, (ἐκ οἷ' ὅπου πλησίον ἐθεασάμην ἐν καλῷ τῆς Ἑλλάδος) ἐπιγραφὴν ἔχοντα Χαλκοπώγωνος· ἕτερον δὲ περικεκομμένον τῷ χείρε, ὃς ἐλέγετο τῆς Πολυκλέους τέχνης εἶναι. ὅραμα δεινὸν, ὦ γῆ καὶ ἥλιε, Ἀλκιβιάδης πεπηρωμένος. οἶδα δ' ἐγὼ καὶ Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα δουλεύσαντας ἐν Πέρσαις, καὶ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως πεντακοσίους ἀνδριάντας καὶ χιλίους ὑπὸ Ἀθηναίων μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ πάντας καθῃρημένους. ἐτόλμησαν δὲ καὶ Φιλίππου τοῦ βασιλέως [15]) ἀμίδας κατασκευάσαι [16]). Ἀθηναῖοι μὲν ἂν τῆς εἰκόνος ἔρον κατέχεον, ἐκείνης δὲ τῆς πόλεως αἷμα καὶ τέφραν καὶ κονίαν. καὶ γὰρ ἦν νεμεσητὸν, τὸν αὐτὸν ἄνδρα νῦν μὲν ἐν θεοῖς λέγειν,

νῦν

13) ῥωμαΐζει, ὁ δ' ἀνδριὰς ἑλληνίζει] sic recte Valesius; sed Ven. et Mor. omittunt ὁ δ' ἀνδρ. ἑλλην.

14) ποιηταὶ ambigue positum, vt praeter artifices carminum, etiam artifices statuarum, et auctores inscriptionum prosa conceptarum significet.

15) Φιλίππου τοῦ βασ.] non viuus Philippus, sed in aere repraesentatus designatur; quamquam haec, quae hic narrat Dio, superstite adhuc Philippo fiebant, quem non fugiebat hoc facinus Athenienſium in statuam suam commissum.

16) κατασκευάσαι] si voluisset auctor significasse, Athenienses Philippi statuas conflasse, et ex iis matulas confecisse, dicendum ei fuisset ἐκ Φιλίππου τοῦ β. ἀμίδας κατασκευάσαι. Ille vero scripsit κατασκεδάσαι, *super caput statuae Philippi Athenis stantis matulas defuderunt.* quod nunc idem in var. lect. Venetae reperio, cum olim sic coniecissem. Ipse auctor mentem suam apertissime verbis proxime insequentibus declarauit: ἀθηναῖοι μὲν ἂν τῆς εἰκόνος ἔρον κατέχεον.

νῦν δ' ἀδ' ἐν ἀνθρώποις [17]). εἶτα ἐγὼ ταῦτα ἐπισάμενος, ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἀδὲ τῶν θεῶν φείδονται, ἀνδριάντος ὑμῖν [18]) φροντίσαι δοκῶ; καὶ τὸς μὲν ἄλλος σιγήσειν μοι δοκεῖ· ἀλλὰ τὸν Ἴσθμιον [19]), τὸν ἀγωνοθέτην τὸν ὑμέτερον, Μόμμιος ἐκ βάθρων ἀναστάσας, ἀνέθηκε τῷ Διΐ· φεῦ τῆς ἀμαθίας· τὸν ἀδελφὸν ὡς ἀνάθημα [20]), ἄνθρωπος ἀπαίδευτος καὶ μηδενὸς τῶν καλῶν [21]) πεπειραμένος. Φίλιππον μὲν τὸν Ἀμύντε, ὃν ἐκ Θεσπειῶν ἔλαβεν [22]), ἐπέ-

17) νῦν δ' ἀδ' ἐν ἀνθρ.] extrema enim contumelia, aliquem commingere, aut matula plena perfundere.

18) ὑμῖν] imo vero ὑμᾶς. alia res esset, si μέλειν insequeretur; sed sequitur Φροντίσαι.

19) τὸν ἴσθμιον] Neptunum designat, cuius in honorem Isthmia agebantur; quapropter eum agonothetam Corinthiorum appellat.

20) corruptissima haec esse falso est Casaubonus opinatus. Sana esse vidit Valesius p. 67. Emend. Mummius Achaicus Neptuni Isthmii statuam Romam transtulerat et in Capitolio Ioui Capitolino dedicauerat; cuius rei absurditatem Dio miratur. Diis homines, statuae, aliae res dedicantur, ipsorum maiestate inferiores, non dii alii, non fratres ipsi. sed Neptunus erat Iouis frater.

21) τῶν καλῶν] *nullam partem literaturae elegantioris attigerat.* nam in ludo puerili poterat didicisse, Neptunum fratrem Iouis esse. τῶν κακῶν Ven. et Mor.

22) post ἔλαβεν videtur Ἀχιλέα vel simile quod nomen vetusti alicuius herois, forte Thespiensibus patrii, excidisse. ridet stoliditatem Mummii, qui Achillem, iuuenem ferocem, calidum, audacem, magnanimum, nonnihil inconsultum, apertum irarum atque minarum, vi et rapiditate agentem omnia, commodi sui prae affectus impotentia contemtorem, cum Philippo permutarit, sene, callido, tecto, nonnunquam cunctatore, pro compendio vendentem omnia, dolis saepius et imposturis, quam vi, nitente, vnoculo, rebus paene omnibus Achilli dissimili. Sed multo maior stultitia, iuuenibus Arcadibus personam Nestoris et Priami, quorum hic ne Graecus quidem erat, imponentis, quos ambos tam diu constat vixisse, vt eorum longaeuitas in prouerbium abierit.

ἐπέγραψε· καὶ τὸς ἐκ Φενεοῦ νεανίσκους, τὸν μὲν Νέξορα, τὸν δὲ Πρίαμον. ὁ δὲ δῆμος ὁ τῶν Ῥωμαίων, τοῦτ' ἐκεῖνο [23]), τὸς [24]) ἐξ ἐκείνου [25]) ὁρᾶν ὤοντο [26]), ὁρῶν Ἀρκάδας ἐκ Φενεοῦ. ταῦτα μὲν ἔν ἔξεσι καὶ γελᾶν. σπεδὴ δέ μοι ἐπελήλυθεν Ἀγησίλαον, τὸν βασιλέα τῶν Λακεδαιμονίων, τῆς γνώμης μακαρίσαι· ὅσις ἔποτε ἠξίωσεν, ἔτε πλαξὸν [27]), ἔτε μιμήλαν τοῦ σώματος ποιήσασθαι· ἐχ ὅτι χωλὸς ἦν, ὥς φασι, καὶ μικρός· τί γὰρ ἐκώλυε μέγαν εἶναι τὸν ἀνδριάντα; τί γὰρ ἀρτίπουν [28]), ὥσπερ τὸν Εὐφράνορος Ἥφαιστον; ἀλλὰ τοῦτ' ἐκεῖνος εἶδεν ἀκριβῶς, ὅτι μὴ δεῖ τὰς ἀνθρωπίνας τύχας ἐκτεί-

23) τοῦτ' ἐκεῖνο] *reuera*, tametsi dictu est incredibile, re tamen ipsa vere euenit.

24) τὸς] aut τότους, aut αὐτὸς, videtur leg. esse. *illos ipsos*, Nestorem et Priamum.

25) ἐξ ἐκείνου] scil. τοῦ χρόνου.

26) ὤοντο] pro ὤετο, quia δῆμος est multitudo. malim tamen singularem, quia ὁρῶν sequitur, quod cum plurali non bene conuenit.

27) f. πλαξὸν, id est πλάσιν, aut πλάσμα, vel potius ἔτε πλαξὸν, ἔτε γραπτὸν, ἔτε χωνευτὸν μίμημα τοῦ σώματος. haec poterit, qui volet, cum loco Plutarchi, ad quem Casaubonus ablegat, conferre. Est in Apophthegmatibus Laconicis p. 210 D. edit. Frankfurt. verba sunt haec: τῶν ἐπὶ τῆς Ἀσίας ἑλληνικῶν ἐθνῶν ψηφισαμένων ἐν ταῖς ἐπιφανεστάταις πόλεσιν εἰκόνας ἀνιστᾶν αὐτοῦ, προσέγραψεν, ἐμοῦ μηδεμίαν εἰκὼν ἔστω, μηδὲ γραπτὴ, μηδὲ πλαστὴ, μηδὲ κατασκευαστή. videtur Plutarchus sententiam Agesilai verbis suis reddidisse, Dio verbis ipsius regis Spartani. in voce quidem μιμήλαν agnosco Laconismum. Sed quid est μιμήλα? *simulacrum*. sed cuius generis et materiae? nam et cera, et aes, et colores possunt hominis imaginem μιμεῖσθαι. ergone dedit Dio ἔτε πλαστὴν, ἔτε ἄλλην μιμήλαν, *neque cereum, neque vllum aliud suae personae simulacrum.*

28) ἀρτίπουν] sic recte Casaubonus, quod interpres quoque expressit. ἀντίπουν Ven. et Mor.

τεί-

τείνειν [29]), μηδὲ κινδυνεύειν περὶ τῷ σώματι, κατὰ
30. λίθον καὶ χαλκόν. εἴθε γὰρ εἶναι [30]) καὶ τὸ σώματος ἀπηλλάχθαι. χαιρέτω δ' ὁ Δαίδαλος καὶ τὰ Δαιδάλε μιμηλὰ τεχνήματα. ἄδην Προμηθέος, ἄδην πηλοῦ [31]). καίτοι καὶ τὸ σῶμα τῶν γενναίων
35. φησὶν ἀλλότριον εἶναι, ἐπεὶ μάλα πολλὰ μεταξὺ [32]) σώματός τε καὶ ψυχῆς. ὁ μὲν γὰρ [33]) ἂν ἔσιν, ἂν δὲ φροντίζει, τοῦ σώματος κάμνοντος. ἐμαίνετο Καμβύσης, Ἄμασιν, τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα [34]),
40. τὸν νεκρὸν αὐτοῦ κεντῶν τε καὶ μαστιγῶν. Αἰγύπτιοι μὲν γὰρ λέγουσιν, Ἄμασιν ἐκ πλέονος ὑφορώμενον τὴν

29) τὰς ἀνθρ. τύχας ἐκτ.] *non oportere fortunas humanas vltra vitam hominum extendere.* h. e. nihil relinquere, in quod fortuna post hominis excessum saeuire et ludibria sua exercere possit, quia sat multa superque sint homini superstiti adhuc toleranda. Itaque nil attinebit libros conscribere et edere, vnde posteritas fiat doctior, non domos, non vrbes condere, non liberos procreare, nullo genere monumentorum memoriam sui propagare expediet. Ecquid enim est horum omnium, quod fortunae non sit obnoxium?

30) malim εἰἦ. *vtinam datum esset sine corpore viuere.*

31) ἄδην πηλοῦ] nescio, an sint scholium prouerbii ἄδην Προμηθέως. Prometheus saepe pro figlina et operibus figlinis vsurpatur. v. Interpp. ad Luciani T. I. p. 26. Sententia videtur haec esse: satis esto ad mala humana, simulacra figlina hominum facere. vltra ne procedat ars; nam in opere vili exigua est iactura.

32) ἐπεὶ μάλα πολλὰ μεταξὺ] parodia est Homerica. Circa Φησὶν hoc ipso versu deest nomen philosophi, aut Ἀναξαγόρας, aut Φερεκύδης, aut Δημόκριτος, aut tale quod, ex historia philosophiae requirendum; aut pro singulari pluralis Φασὶν est substituendus. margo Mor. dat ἴσ. τὶς Φησὶν.

33) aut ὁ μὲν γὰρ νοῦς ἂν αἰσθάνεται, aut ὁ μὲν γὰρ νοῦς ἂν ἔσιν ἐν πόνῳ. Anglus volebat ἡ μὲν γὰρ (ψυχὴ puta) ἂν ἥσθετ'.

34) post βασιλέα deest οἰόμενος ὑβρίζειν, aut αἰνίζεσθαι.

τὴν Καμβύσε χαλεπότητα, τὸν μὲν νεκρὸν αὐτῦ ἀποκρύψαι, ἄλλον δ' ἀντ' αὐτῦ ὑποβαλεῖν [35]· καὶ τῦτον εἶναι τὸν Καμβύσῃ περιπεσόντα. ἀλλ' ὦ Αἰγύπτιοί τε καὶ Καμβύσης, εἴτε ἄλλος τις ἦν ὁ ταῦτα παθὼν, εἴτε αὐτὸς Ἄμασις ἦν, τύπος ἦν ἄναιμος, ἄσαρκος, ἄψυχος. τῦτον, εἴ σοι φίλον, ἔλκε, καὶ σπάραττε, καὶ κέντρε [36]· Ἄμασιν δὲ κατείληφας. ἕτερος δέ τις ζῶν, ἐμπνέων, αἰσθανόμενος, πτίσσε, πτίσσ', ἔφη, τὸν Ἀναξάρχε θύλακον· Ἀνάξαρχον γὰρ κ πτίσσεις. ἕτος γὰρ ἀνὴρ ἐμπεσὼν μὲν εἰς ὅλμον, τυπτόμενος δὲ τοῖς ὑπέροις, αὐτὸς κ ἔφη πτίσσεσθαι, ἀλλὰ τὸν αὐτῦ [37] ὅπερ ἔτυχε περικείμενος· ὥσπερ Φασὶ Περσῶν τὰς ὁμοτίμας λαμβάνειν πληγὰς, ἀντὶ τῦ σώματος, τὸν κάνδυν [38]. Πέρσαι μὲν ἔν ἐπὶ τοσῦτο δυσφορῦσιν· Ἕλλην δ' ἀνὴρ παρεῖχε τύπτειν τὸ τῶμα ὡς κάνδυν, ὡς ἱμάτιον [39]. ἡμεῖς δ' κ παρέχομεν τὸν ἀνδριάν-

35) ὑποβαλεῖν] *subiecisse*, *supposuisse*. sic leg. esse viderunt etiam interpres et Anglus. potest is dici cadauer suum abscondisse, qui superstes adhuc mandauerit, vt, se vita defuncto, cadauer suum occulto et ignoto in loco condatur. Ven. et Mor. dant ὑπολαβεῖν.

36) κέντρε] habui aliquando suspectum. profecto analogiam si solam spectamus, κεντρᾶν significat *aculeo instruere*, *armare*. verum tamen nescio, an vsus aduersetur, vt fit in talibus. ni fallor, κεντρᾶν etiam *pungere*, *fodere*, significauit. qua de re donec certius constiterit, maneto vulgata per me licet. olim volebam κέντει.

37) post τὸν αὐτῦ patet voc. θύλακον abesse.

38) τὸν κάνδυν] imo vero εἰς τὸν κάνδυν.

39) sitne ὡς ἱμάτιον scholium v. ὡς κάνδυν, necne, in dubio relinquam. probabile quidem illud est, sed occurri possit, candyn esse Persicum indumentum, ἱμάτιον Graecum, eoque Dionem ambo istaec, vt diuersa, sed similia, coniuncta voluisse.

δριάντα χορεύειν [40]), ἂν αἰσθάνηται; νῦν δ' ὁ μέν, κρείσσων αἰσθήσεως. ἐγὼ δὲ, κατὰ [41]) τὴν Εὐριπί-
20. δὲ Λαοδάμειαν, ἐκ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον. βέλομαι ἔν αὐτὸν ὡς αἰσθανόμενον παραμυθήσασθαι [42]). ὦ λόγων ἐμῶν σιγηλὸν εἴδωλον, ἐ φαίνῃ; ἐδὲ γὰρ ὁ πρὸ σοῦ Ἀριστέας [43]). ὧδε γὰρ
25. ἔσχε κἀκείνῳ, ὃς ἐμοὶ εἰκάσθη, ἀναστῆναι μὲν αὐτὸν ὑπὸ τῶν Προκοννησίων, ἀφανισθῆναι δὲ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν· λόγον δ' ὑπὸ τῶν αὐτῶν τούτων διαδοθῆναι, ὡς ἔτε ζῶν, ἔτε τεθνεὼς, φαίνοιτο Ἀριστέας. ἀλλὰ
30. καὶ τότε καὶ νῦν καὶ πρὸς ἅπαντα τὸν χρόνον ἔζη [44]) Ἀρι-

40) Valesius p. 67. suadet χορδεύειν. sed primum dubito, num hoc verbum simplex pro composito καταχορδεύειν vsurpetur. deinde contruncatio et euisceratio statuae non conuenit. quare malim καταχωνεύειν, *conflare*, quod melius cum aere conuenit. Sed supereſt adhuc aliud vel maxime vitiosum h. l. ἐ puta, necessario cum ἔν mutandum, aut alias totum ratiocinium lababit. Sic itaque censeo leg. ἡμεῖς δ' ἔν παρέχ. τὸν ἀνδρ. καταχωνεύειν, ἂν αἰσθ. *Anaxarchus corpus suum exhibuit plagis conterendum. nos vero, ad eius exemplum* (nam haec vis ineſt coniunctioni ἔν) *exhibemus statuam nostram, quo confletur. Sed ea lege, si sentit.* Nam si sentit, nil recuso, quominus ipsa quoque Anaxarchi constantiam et tolerantiam imitetur. *Ea vero nil sentit, quare me haud decet* Φίλον ἄψυχον *prodere.* lusus est perfacetus, scita parodia Euripidis.

41) κατὰ] Sic Valesius et Anglus. καὶ Ven. et Mor.

42) παραμυθήσασθαι] vitium operarum Venetarum παρμυθήσασθαι in Morellianam traductum est.

43) de Aristea Proconnesio v. Herodot. IV. 13. et 15. sequentia sic constituo: ὧδε γὰρ ἔσχε κἀκείνῳ (scil. τὸ πρᾶγμα, aut ἡ τύχη) ὡς καὶ σοὶ, ὃς ἐμοὶ εἰκάσθης. *nam et illi* (Aristeae) *idem euenit, quod tibi, qui mei simulacrum es.*

44) malim ζῇ. Subaudi, et sic tu quoque viues, tametsi e medio sis sublata.

Ἀριστέας. μνάσασθαί [45]) τινα φαμὶ [46]) καὶ ἕτερον ἀμμέων. πάνυ γὰρ καλῶς εἶπεν ἡ Σαπφώ· καὶ πολὺ κάλλιον Ἡσίοδος·

Φήμη δ' ἔτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥντινα λαοὶ
Πολλοὶ φημίζωσι· θεὸς νύ τις ἐσὶ καὶ αὐτή.

ἐγώ σε ἀνασήσω παρὰ τῇ θεῷ, ὅθεν οὐδεὶς σε μὴ καθέλῃ· οὐ σεισμὸς, οὐκ ἄνεμος, οὐ νιφετὸς, οὐκ ὄμβρος, οὐ φθόνος, οὐκ ἐχθρὸς, ἀλλὰ καὶ νῦν σε καταλαμβάνω ἑσηκότα. λάθα μὲν γὰρ ἤδη τινὰς καὶ ἑτέρους ἔσφηλεν καὶ ἐψεύσατο· γνώμη δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν οὐδένα, ἢ [47]) κατ' ἄνδρα μοι ὀρθὸς ἕσηκας.

45) f. μνασεῖσθαι. Sed ſaepe aoriſti cum futuris alternant.

46) Mor. dat Φάμη, et Ven. paulo rectius Φημὶ. Sed obſeruauit Caſaubonus, haec dorica eſſe; vnde Φαμὶ extudit. recte et ſolerter.

47) ἢ] Caſaubonus vult ἦ καὶ ἀνδριάς μοι ὀρθ. poſſit quoque coniici σὺ δή μοι. *tu itaque mihi recta ſtas et immobilis*; viri enim boni de me bene ſentiunt.

ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΣ ΠΕΡΙ ΟΜΟΝΟΙΑΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΝΙΚΑΕΙΣ.

ΛΟΓΟΣ ΛΗ'.

Ὅταν ἐκλογίσωμαι τὰς αἰτίας, ἄνδρες Νικομηδεῖς, δι' ἃς ἐποιήσασθέ με πολίτην· ἀ γὰρ πλῆθον ὄντα ὁρῶ μοι μέγαν, ὥστε νομίζειν, ὅτι διὰ χρήματα ἐσπουδάσθην ὑφ' ὑμῶν· ἔπειτα πρὸς τὸ θεραπεύειν τὰς ὄχλους ἐπιτηδείως ἔχοντι ἐμαυτῷ σύνοιδα· ἔπειτ' ἐδὲ εἰς τοῦτό μοι χρήζειν δοκεῖτε, τὸ ταῖς ἐρμαῖς ὑμῶν ἀπάσαις ὑπηρετεῖν ἑτοίμως ἐμέ· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ συμποτικός εἰμί τις, οὐδὲ κοινὸς ἐν ταῖς τοιαύταις συνουσίαις, ὥστε ἀπό γε τούτου παρέχειν τοῖς πλήθεσιν ἡδονήν· εἰ δὲ μὴ διαμαρτάνω μήτε τῆς ὑμετέρας περὶ αὐτῶν προαιρέσεως, καὶ ὅσα γε ὑμῖν δύναμαι χρήσιμος [1]) εἶναι, ταῦθ' ἃ ἐπίσταμαι· τὸ λοιπόν ἐστιν, δι' ὃ πολίτης ἐγὼ γεγένημαι παρ' ὑμῖν, σπουδῆς οὐδὲν ἄλλο, ἢ τὸ συμβουλεύειν ἐμέ τι περὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων, ἴσως μᾶλλον ἑτέρων, καὶ βούλεσθαι καὶ δύνασθαι. τοῦτο δὲ εἰ μὲν οὐκ ἔστι τοιοῦτον, ὑμεῖς τε τῆς περὶ ἐμὲ σπουδῆς διημάρτετε, ἐγώ τε ἔοικα μάτην ὑπακούσας ὑμῖν, ἐπ' ἐλπίδι τοῦ γενήσεσθαι

1) malim χρήσιμος εἶναι ἐνταῦθα, ἐπίσταμαι τὸ λοιπὸν ἔτι, δι' ὃ *quod si autem neque in meo iudicio de cauſis veſtrae erga me voluntatis erro, neque in aeſtimatione modorum, quibus ego vos hic ornare queam, nullum aliud ſtudium, ob quod vos me ciuem veſtrum eſſe iuſſeritis, reliquum noui. quam, quod plus, quam alii, et velim et poſſim remp. veſtram conſiliis adiuuare.* Anglus mauult ταῦτα. idem volebat ἄξιον poſt σπουδῆς deeſſe, aut hoc v. σπουδῆς redundare.

ἐκ ἀηδὲς, ὦ ἄνδρες Νικομηδεῖς, ἔτε ἐν ταῖς οἰκίαις, ἔτε ἐν ταῖς συγγενείαις, ἔτε ἐν ταῖς φιλίαις, ἔτε ἐν ταῖς πόλεσιν, ἔτε ἐν τοῖς ἔθνεσιν. ὑπὲρ γὰρ ὁμονοίας ἐρῶν ἔρχομαι· καλῶ μὲν ὀνόματος, καλῶ δὲ πράγματος. ἂν δ' εὐθὺς προσθῶ περὶ τῆς πρὸς τίνας [11]) ὁμονοίας, τοῦτο δέδοικα, μὴ τὴν μὲν ὁμόνοιαν αὐτὴν ἀφ' ἑαυτῆς [12]) καλὴν εἶναι, τὸ δὲ πρὸς τούτους ὁμονοεῖν τοὺς ἀνθρώπους, οἷς ὁμοφρονεῖν φημὶ δεῖν ὑμᾶς, ἀδύνατον εἶναι νομίσητε. τοῦτο γάρ ἐστιν, ὃ μέχρι νῦν εἰς τὴν ἔχθραν καθίστησιν ὑμᾶς τὴν πρὸς ἀλλήλους, καὶ οὐκ ἐᾷ γενέσθαι τὴν φιλίαν· τὸ πεπεῖσθαι δίχα λόγου, καὶ [13]) μὴ δυνατὴν εἶναι ταῖς πόλεσι τὴν ὁμόνοιαν. μὴ θορυβήσητε δὲ [14]) ἐρχομένου πάλιν, ἀλλ' ὑπομείνατε. φημὶ δεῖν ὑμᾶς, ἄνδρες Νικομηδεῖς, ὁμονοῆσαι πρὸς Νικαεῖς· ἀκούσατε δὲ, καὶ μὴ χαλεπήνητε [15]) μηδέπω, πρὶν ἂν εἴπω τὰς αἰτίας. οὐδὲ γὰρ ὁ νοσῶν πρὸς τὸν ἰατρὸν ὀργίζεται διατάττοντα τὴν θεραπείαν· ἀλλ' ἀκέει μὲν ἀηδῶς αὐτῷ λέγοντος, ὅτι αὐτὸν καὶ τμηθῆναι δεῖ, καὶ καυθῆναι· πείθεται δὲ ὅμως· περὶ γὰρ σωτηρίας ὁ κίνδυνός ἐστι. καίτοι τί τοῦτο εἶπον; τὸ γὰρ ἐμὸν φάρμακον, ὃ προσφέρω ταῖς πόλεσιν, ἥδιόν ἐστι φάρμακον, καὶ χωρὶς ἃ οὐ ζῆν [16]) οὐδεὶς ἂν ἐθελήσειεν εὖ φρονῶν. βούλομαι δὲ διελεῖν τὸν λόγον,

11) πρὸς τίνας] sic recte Ven. *erga quos? cum quibus?* πρός τινας Mor.

12) malim ἐφ' ἑαυτῆς.

13) aut delendum est καὶ, aut deest aliquid aut ante, aut post καὶ. quod etiam Casaubonus admonuit.

14) post δὲ videtur λέγειν, aut εἰπεῖν, aut simile quid deesse. *nolite mihi obstrepere, hoc idem rursus dicturo.* ἔρχεσθαι λέγειν, *venire ad dicendum*, est notus hellenismus et gallicismus, H. Stephano ad Herodotum annotatus, pro *dicere velle, ordiri, accingi ad dicendum.*

15) χαλεπήνητε] sic recte Ven. χαλεπαίνητε Mor.

16) malim οὐδὲ ζῆν. *ne viuere quidem.*

γον, καὶ τὸ πρῶτον ὑπὲρ αὐτῆς εἰπεῖν τῆς ὁμονοίας τῆς καθόλε, ποδαπόν τε ἐςὶ καὶ τίνων αἴτιον· εἶτα ἐξ ἐναντίας τὴν ςάσιν καὶ τὴν ἔχθραν διακρίνας [17]) πρὸς τὴν Φιλίαν. ἔςαι γὰρ [18]) ἀκόλεθον τὸ [19]) τῆς ὁμονοίας ἀποδειχθείσης ὠΦελίμε τοῖς ἀνθρώποις ἅπασιν ἀποδεῖξαι ταύτην τὴν ὁμόνοιαν τῶν πόλεων τέτων, καὶ ἀναγκαιοτάτην ἅσαν ὑμῖν, καὶ λυσιτελεςάτην. ἐκ ἀποςήσομαι [20]) δὲ, ἐὰν εἴ πως ἂν ἐ μεῖναι γενομένη δύναιτο, καὶ γὰρ τᾶτο ὁρῶ πολλοῖς ἐνοχλᾶν. εὔχομαι δὲ [21]) τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ τοῖς ὑμετέροις καὶ τοῖς ἐκείνων, εἰ ταῦτα εὐνοίᾳ τῇ πρὸς μόνες ὑμᾶς ἐγὼ νῦν λέγω, καὶ μηδεμίαν οἰκείαν θηρώμενος δόξαν, ἢ λυσιτέλειαν, ἐκ τῆς καταλλαγῆς τῆς ὑμετέρας· καὶ πρὸ πάντων εἰ μελλήσει [22]) λυσιτελεῖν τῇ πόλει [23]), δᾶναι μὲν ἐμοὶ τὸς ἀξίος τᾷ πράγματος εἰπεῖν λόγες, παρασχεῖν δὲ ὑμᾶς, ἐμοὶ

17) διακρίνας ſi bene habet, ſubaudiri debet a communi τὴν ςάσιν καὶ τὴν ἔχθραν βέλομαι εἰπεῖν ποδαπόν ἐςι καὶ τίνων αἴτιον. alias legi poſſit διακρῖναι in infinit. *diiudicare et aeſtimare contra concordiam.*

18) γὰρ] malim δὲ.

19) τὸ] malim τῷ. *poſt demonſtrationem ſciti, concordiam hominibus omnibus prodeſſe, conſentaneum erit, docere, vt illi cohaerens et conſequens — τὸ τῆς ὁμονοίας ἀποδειχθείσης ὠΦελίμε* idem eſt, atque ἡ ἀπόδειξις, aut τὸ ἀποδεῖξαι, ὅτι ἡ ὁμόνοια ὠΦέλιμός ἐςι.

20) neſcio, cur Caſaubonus malit ἐκ ἀποσιγήσομαι. cauſa mutandi nulla prorſus eſt. bene habet vulgatum. miror contra, cur vitium in proximo non latens, ſed exſtans, intactum praeterierit; deeſt enim (Ven. et Mor.) particula negans poſt ἂν. *non deſiſtam ne ſi quidem conciliata minus conſtans et perpetua ſit.* Obſeruauit hoc etiam Anglus.

21) εὔχομαι δὲ] eſt haec imitatio noti exordii, quo Demoſthenes ſuam pro Cteſiphonte orationem exorſus eſt.

22) malim μέλλει.

23) malim aut τῇ ὑμετέρᾳ πόλει, aut τῇδε τῇ πόλει.

πεισθῆναι τὰ συμφέροντα βουλομένους. ὁμόνοιαν 45.
τοίνυν πάντες μὲν ἐπῄνεσαν ἀεὶ, καὶ λέγοντες, καὶ γράφοντες· καὶ μεσὰ [24]) τῶν ἐγκωμίων αὐτῆς ἐστι καὶ τὰ ποιήματα, καὶ τὰ τῶν φιλοσόφων συγγράμματα· καὶ ὅσοι τὰς ἱστορίας ἐξέδοσαν, ἐπὶ παραδείγματι αὐτῶν τῶν ἔργων, ἀπέδειξαν αὐτὴν 5.
μεγίστην οὖσαν τῶν ἀνθρωπείων ἀγαθῶν. καὶ πολλοὶ τολμήσαντες ἤδη τῶν σοφιστῶν παραδόξους εἰπεῖν λόγους, μόνον τοῦτον οὐκ ἀπενοήθησαν [25]) ἐξενεγκεῖν, ὡς οὐ καλὸν ἡ ὁμόνοια, καὶ σωτήριόν ἐστι. τοῖς τε 10.
νῦν βουλομένοις αὐτὴν ἐγκωμιάζειν, καὶ τοῖς ἀεὶ [26]) τοῦτο ποιεῖν, ἄφθονος ἡ τῶν λόγων ὕλη, καὶ ἀεὶ, καὶ πλείω, καὶ κρείττω περὶ αὐτῆς ἐξέσται λέγειν. εἴτε γὰρ ὑπὲρ γενέσεως αὐτῆς πολυπραγμονεῖν ἐθέ- 15.
λοι τις, ἀναγκη τὴν ἀρχὴν αὐτὴν [27]) ἐπαναγειν ἐπὶ τὰ μέγιστα τῶν θείων πραγμάτων. ἡ γὰρ αὐτὴ [28]), καὶ φιλία ἐστὶ, καὶ καταλλαγὴ, καὶ συγγένεια, καὶ ταῦτα πάντα [29]) περιέληφε. καὶ 20.
τὰ στοιχεῖα δὲ τί ἄλλο, ἢ ὁμόνοιαν [30]) εἶναι; καὶ δι' ἣν σώζεται πάντα τὰ μέγιστα, τοῦτό ἐστι, καὶ δι' ἣν πάντα ἀπόλλυται, τοὐναντίον. εἰ μὲν οὖν μὴ θνητὸν

ἦμεν

24) μεσὰ] sic recte Casaub. μετὰ Ven. et Mor.

25) var. lect. Ven. dat ἐπενοήθησαν. sed praestat vulgata.

26) post ἀεὶ videtur βουλησομένοις deesse.

27) aut αὐτὴν est del. aut cum αὐτῆς mutandum.

28) ἡ γὰρ αὐτὴ —] *una enim est deorum omnium amicitia, et consuetudo, et cognatio.* h. e. dii omnes inter se cognati sunt, et amici sibi, atque consuescunt secum, et diuersantur in eodem hospitio.

29) ταῦτα πάντα] *haec omnia, quae oculis cernimus, hoc rerum vniuersum.*

30) Ven. dat ὁμονοίας. var. lect. ἢ ἡ ὁμόνοια. vnde colligo scrib. esse ἢ ἡ ὁμόνοια σώζει, καὶ ἁπλῶς δι' ἣν σώζεται. Casaub. addit οἶσθε.

ἦμεν [31]) οἱ ἄνθρωποι γένος, μηδ' ἔδει [32]) πολλὰ εἶναι τὰ φθείροντα ἡμᾶς, ἐκ ἂν ἦν ἀδ' ἐν τοῖς ἀνθρώποις [33]) ἡ στάσις, ὥσπερ ἀδὲ ἐν τοῖς θεοῖς ἔνεσιν. ᾧ δὲ μόνῳ τῆς εὐδαιμονίας ἀπολειπόμεθα τῆς θείας, καὶ τῆς ἀφθάρτε διαμονῆς ἐκείνων, τᾶτό ἐσιν, ὅτι μὴ πάντες ὁμονοίας αἰσθανόμεθα· ἀλλ' εἰσὶν οἱ καὶ τὴν ἐναντίαν αὐτῇ φιλᾶντες τὴν στάσιν, ἧς μέρη καὶ ὑπεργήματα πόλεμοι, καὶ μάχαι, καὶ ταῦτα ἐν τοῖς δήμοις ἀναιρέφεται καὶ τοῖς ἔθνεσιν, ὥσπερ ἐν τοῖς σώμασιν αἱ νόσοι. καὶ γὰρ τὴν ὑγείαν ἐπιστάμενοι μέγιστον ἔσαν τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν· ὅμως αὐτῇ πολλάκις αὐτοὶ καθ' αὑτῶν ἐπιβελεύομεν, οἱ μὲν ἡδοναῖς πεισθέντες, οἱ δὲ πόνες φεύγοντες ὑγιεινὲς καὶ διαίτας σώφρονας. εἰ δὲ μὴ τᾶτο τοῖς μεγίστοις τῶν κακῶν ὑπῆρχε βοήθημα, ἡ παραυτίκα ἡδονή, δύναμιν ἂν ἀδ' ὅλως εἶχε βλάπτειν· νῦν δὲ αὐτοῖς ἔδωκεν ἡ φύσις, ὥστε ἐξαπατᾶν δύνασθαι καὶ τέρπειν τὲς ἀδικεμένες. καὶ ἐπί γε ᾧ καὶ μάλισά τις ἂν φθονήσειεν [34]) αὐτοῖς, ἐκεῖνό ἐσιν, ὅτι πάντα τὰ καλὰ [35]) λυπεῖ τὲς ἀνθρώπες,

31) ἦμεν] ſic recte Caſaub. et Anglus. ἦ μὲν Ven. et Mor.

32) ἔδει] ſic recte Caſaub. et Anglus. ἤδη Ven. et Mor. varietas autem lect. Ven. pro εἶναι dat ἦν.

33) ἀδ' ἐν τοῖς ἀνθρ.] ſic recte rurſus Caſaub. verumtamen verba ſic malim ſtrui: ἐκ ἂν ἀδ' ἦν ἐν τοῖς ἀνθρ. ἡ στάσις, *ne eſſet quidem inter homines ſeditio, nedum vt graſſaretur.*

34) φθονήσειεν] Ven. et Mor. dant φθονήσοιεν.

35) poſt καλὰ, ſi bene habet, deeſt aliquid, ad hunc fere modum: ὅτι τὰ καλὰ μὲν τέρπει, τὰ δὲ κακὰ λυπεῖ. aut ſolummodo pro καλὰ leg. eſt κακὰ. in malis ineſt haec paene dixerim laus inuidenda, quod, tametſi mala omnia dira, exoſa, deteſtabilia, videantur omnibus, qui quidem malorum naturam teneant, nihilominus tamen permulti ea adament et ſtudioſe ſequantur; et cum praeclara quaeque neminem non delectent, nihilominus tamen ab eorum ſtudio plerique refugiant.

ὁποῖά ἐστιν ἐπισαμένως. εἰ μὲν ἄν τις ἐρωτήσειεν ἕνα ἄνδρα, ἢ πολλοὺς ὁμοῦ, περὶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν, ἐν ποίῳ μέρει δὴ τὰ τοιαῦτα καταττέται, πόλεμοι, καὶ στάσεις, καὶ νόσοι, καὶ τὰ τούτοις ὁμότροπα [36]· οὐδὲν ἂν μελλήσας ἀπεκρίνατο οὐδείς, ὅτι ταῦτα ἐν τοῖς κακοῖς τέτακται· καὶ ὅτως ἔχει [37]) καὶ νενόμισται, καὶ καλεῖται κακά. τὰ δ' ἐναντία τούτοις, εἰρήνη καὶ ὁμόνοια καὶ ὑγεία, καὶ ταῦτα, οὐδεὶς ἀντείποι [38]) μὴ οὐχὶ ἀγαθὰ καὶ εἶναι καὶ λέγεσθαι. Φανερᾶς δὲ ὅτως ὅσης τῆς μάχης τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, ὅμως εἰσί τινες, μᾶλλον δὲ πολλοὶ, οἵτινες τῶν κακῶν τοῖς ὁμολογουμένοις χαίρομεν. καὶ περὶ δὲ τῆς νεὼς, πάντες οἱ πλέοντες ἐπισάμενοι, διότι μία αὕτη ἐστὶ σωτηρία, τὸ τοὺς ναύτας ὁμονοεῖν, καὶ τῷ κυβερνήτῃ πείθεσθαι. γενομένης δὲ στάσεως ἐν αὐτῇ, καὶ ἀπειθείας, διότι καὶ τὰ δεξιὰ πολλάκις τῶν πνευμάτων εἰς ἐναντίον τῇ νηὶ περίστασται, καὶ τῶν λιμένων ἀποτυγχάνουσιν ἐγγὺς ὄντων· ὅμως σασιάζουσιν ἔστιν ὅτε ὑπὸ ἀφροσύνης οἱ ναῦται, καὶ τοῦτο ἀπόλλυσιν αὐτοὺς, ἐπισάμενος τοῦ ὀλέθρου τὴν αἰτίαν. καὶ τῶν οἴκων δὲ τῆς σωτηρίας ὅσης ἔν τε τῇ τῶν δεσποτῶν ὁμοφροσύνῃ, καὶ ἐν τῇ τῶν οἰκετῶν πειθαρχίᾳ, πολλοὺς ὅμως οἴκους ἀπώλεσεν ἥ τε δεσποτικὴ στάσις, καὶ ἡ κακοδουλία. τῷ μὲν γὰρ ἅρματι ποία καταλείπεται σωτηρία, τῶν ἵππων συνθεῖν μὴ θελόντων; ἐπειδὴ γὰρ ἄρξωνται διαστάντες ἀφέλκειν ἄλλος ἄλλαχοῦ, πᾶσα ἀνάγκη κινδυνεύειν τὸν ἡνίοχον. ὁ δὲ γάμος ὁ ἀγαθὸς, τί ἄλλο ἐστὶν, ἢ ὁμόνοια ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα; καὶ ὁ κακὸς γάμος, τί ἄλλο ἐστὶν, ἢ ἡ τούτων διχόνοια;

36) malim ὁμοιότροπα.

37) f. καὶ ὅτως, ὡς ἔχει. *et pari modo, vt sunt reapse mala, ita quoque in malis numerari.*

38) malim καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐδεὶς ἂν ἀντείποι.

νοια; καὶ τέκνων δὲ τίς ὠφέλεια γονεῦσιν, ὅταν ὑπὸ ἀφροσύνης ἄρξηται σασιάζειν πρὸς αὐτούς; ἡ δὲ ἀδελφότης [39]) τί ἄλλο ἐστὶν, ἢ ἀδελφῶν ὁμόνοια; ἡ δὲ φιλαδελφία τί ἄλλο, ἢ φίλων ὁμόνοια; καὶ ταῦτα πάντα ἀ μόνον ἀγαθά ἐστι καὶ καλὰ, ἀλλὰ καὶ ἥδιστα· τὰ δὲ ἐναντία τούτοις, ἀ κακὰ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀηδῆ· καὶ ὅμως αὐτὰ πολλάκις ἀντὶ τῶν ἡδίστων ἀγαθῶν προαιρούμεθα. τοὺς μὲν ἐν πολέμοις ἤδη τινὲς ἀντὶ τῆς εἰρήνης ἐπανείλοντο, μεγάλων ὄντων τῶν διαφόρων [40]· ἔχ ὡς τὸ μάχεσθαι κρεῖττον ὂν [41]), ἢ ἥδιον, καὶ δικαιότερον τοῦ τὴν εἰρήνην ἄγειν· ἀλλ' οἱ μὲν ὑπὲρ βασιλείας, οἱ δὲ ὑπὲρ ἐλευθερίας, οἱ δὲ γῆν κτώμενοι μὴ ἔχοντες, οἱ δὲ θάλατταν περιποιούμενοι· καὶ τηλικούτων ὅμως τῶν ἄθλων κειμένων ἐν τῷ μέσῳ, πολλοὶ κατέθεντο τὸν πόλεμον, ὡς κακὸν ὄντα, οὐδὲ ἀντὶ τῶν μεγίστων αἱρεθῆναί τισιν ἄξιον. τὸ δὲ καὶ χωρὶς ὑποθέσεως πολεμεῖν, καὶ μάχεσθαι, τί ἄλλο, ἢ μανία παντελής ἐστι, καὶ διὰ ταύτην κακῶν ἐπιθυμία; τὰ μὲν ἓν θηρία διὰ τοῦτο μάλιστα οἱ ἄνθρωποι μισοῦμεν, ὅτι πόλεμος ἡμῖν ἀδιάλλακτος πρὸς ταῦτά ἐστιν ἀεί. πολλοὶ δὲ καὶ τινες ἡμῶν καὶ τοῖς ἀνθρώποις ὡς θηρίοις

39) ἡ δὲ ἀδελφότης] videtur in aliis Dionis codicibus haec lectio, in aliis ἡ δὲ φιλαδελφία fuisse, vnde nata perturbatio huius loci, qui sic videtur constituendus: ἡ δὲ ἀδελφότης (vel, ex varia lectione, ἡ δὲ φιλαδελφία) τί ἄλλο ἐστὶν, ἢ ἀδελφῶν ὁμόνοια; ἡ δὲ φιλοφιλία τί ἄλλο, ἢ φίλων ὁμόνοια;

40) διαφόρων] sic recte interpres; non enim est ab ἡ διαφορὰ, sed a τὸ διάφορον. τὰ διάφορα sunt ea omnia, ἃ πολλοῦ διαφέρει ἔχειν ἢ μὴ, quae tua multum interest, vt tu habeas, acquiras, aut vt iis careas, libereris. μεγάλων ὄντων τῶν διαφόρων, *cum magna proposita sunt, hinc emolumenta, si vincas, illinc damna, si vincaris.* Ven. et Mor. dant διαφορῶν.

41) ὂν] sic recte var. lect. Ven. ἦν t. Ven. et Mor.

ρίοις χρώμενοι, χαίρουσι τῇ πρὸς τὸ ὁμόφυλον γιγνομένῃ μάχῃ. καὶ ὧδε τῶν σημείων αἰσθανόμεθα τῶν θείων, ὅσα διδάσκοντες ἡμᾶς ὁμονοεῖν αὐτοῖς [42]) ἐπεφήμισαν. καὶ γὰρ κήρυκές τινες ἐκ τῶν θεῶν εἶναι λέγονται. καὶ διὰ τοῦτο καὶ παρ' ἡμῖν εἰρήνη μὲν ἐπικηρύσσεται· πόλεμοι δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀκήρυκτοι γίγνονται. καὶ γυμνοὶ πρεσβεύουσιν εἰς ὡπλισμένους ὑπὲρ εἰρήνης, καὶ ἀδικήσαι οὐκ ἔξεστιν αὐτῶν οὐδένα, ὡς τῶν θεῶν ὄντας [43]) τοὺς ὑπὲρ φιλίας ἀγγέλους. καὶ ὅταν, συνερχομένων εἰς μάχην στρατῶν, ἡ δισσημία φανῇ αἰφνίδιος, ἢ τῆς γῆς γένηται σεισμός, ἀποστρέφονται εὐθὺς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀποχωροῦσιν ἀπ' ἀλλήλων, ὡς τῶν θεῶν ὁ βουλομένων αὐτοὺς μάχεσθαι. πολέμου δὲ σημεῖον οὐδὲν θεῖόν ἐστιν ὑπειλημμένον. καὶ ὅσα δὲ δὴ ἡδέα τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ εὐδαιμονίας σύμβολα, ταῦτα ποιοῦμεν, ἐπειδὰν εἰρήνη γένηται· καὶ στεφανούμεθα, καὶ θύομεν, καὶ ἑορτάζομεν· τὰ δὲ ἐναντία πάντα ἐν τοῖς πολέμοις, ὥσπερ ἐν τοῖς πένθεσι, καὶ συγκλειόμεθα [44]) ἔσω πυλῶν, καὶ δεδοίκαμεν πάντα, ἀλλὰ [45]) καὶ ἀπελπίζομεν ἑαυτούς· καὶ αἱ γυναῖκες τότε ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν κλαίουσι, καὶ οἱ παῖδες ὑπὲρ τῶν πατέρων, ὡς ἐπὶ τοῖς μεγίστοις κακοῖς. ἐπειδὴ μὲν

42) αὐτοῖς non est ad ἡμῖν referendum, sed ad *deos. quae signa dii de semet appellarunt, et instituerunt, ut diuina signa appellarentur, quo nos docerent concordiam exercere.* Sic θεῖος ἄγγελος, θεῖος οἰωνός et talia crebro occurrunt.

43) ὡς τῶν θεῶν ὄντας] perinde est, vtrum existimes integre dictum, *tanquam homines, qui sint in iure atque potestate, velutique familia deorum*; an subaudias e proximo ἀγγέλους, *tanquam nuncios deorum.*

44) συγκλειόμεθα] *ipsi nosmet concludimus intra moenia, aut patimur nos concludi.* συγλειόμεθα Ven. et Mor.

45) ante ἀλλὰ subaudiendum est ἃ μόνον δὲ τοῦτο. hoc de more breuiter loquendi egit Wesseling. ad Diodor. Sic. I. 141. 16. et 399. 25.

μὲν ἓν λοιμὸς ἢ σεισμὸς γένηται, τοῖς θεοῖς ἐγκαλῶμεν, ὡς κακῶν παρέχουσιν τοῖς ἀνθρώποις αἰτίας, καὶ ὃ φαμὲν αὐτοὺς εἶναι δικαίους, ὧδε φιλανθρώπους, ὧδε ἂν τὰ μάλιστα [46]) ἡμῖν ἡμαρτηκόσιν ἐπιτιμῶσι σὺν τῇ [47]) δίκῃ. τοσοῦτον μῖσός ἐστι πρὸς τὰ αὐτόματα τῶν κακῶν. πόλεμον δὲ, ὅστις οὐχ ἧττον ἀπόλλυσιν, ἢ σεισμὸς [48]), αὐτοὶ προαιρούμεθα· καὶ τοῖς αἰτίοις τούτων ἀνθρώποις οὐκ ἐγκαλῶμεν οὐδὲν, ὥσπερ ὑπὲρ ἐκείνων τοῖς θεοῖς· ἀλλὰ τούτους εἶναι καὶ φιλοδήμους δοκοῦμεν, καὶ λεγόντων ἥδιστα ἀκούομεν αὐτῶν, καὶ συμβουλεύουσι [49]) καὶ πειθόμεθα, καὶ πάσας αὐτοῖς παρέχομεν ἀντὶ τῶν κακῶν, οὐκ ἀμοιβάς· (ἀμοιβαὶ γὰρ ἐξ ἴσων ἂν ἐγίγνοντο πρὸς αὐτοὺς κακῶν [50])·) ἀλλὰ χάριτας, καὶ τιμὰς, καὶ ἐπαίνους· ὥστε σφόδρα ἂν εἶεν ἀνόητοι, τῶν ἐπὶ τοῖς κακοῖς ἔτι χάριν εἰδότων φειδόμενοι. τὸ μὲν οὖν πρῶτον, ἄνδρες Νικομηδεῖς, τὰς αἰτίας τῆς σάσεως ἴδωμεν. εἰ μὲν γὰρ τηλικαῦταί εἰσιν [51]), ὡς ἄξιον εἶναι πολεμεῖν πόλεμον οὐδὲ σύντομον, οἷος ἐν [52]) τοῖς ὅπλοις ἐγίγνετο, καὶ παρηγορίαν εἶχε τὸ τάχος τῆς διακρίσεως, ἀλλὰ μακρὸν καὶ ἄπαυστον, ὥστε αὐτὸν ὑπολείπεσθαι καὶ τοῖς παισὶ

46) τὰ μάλιστα cohaeret cum ἐπιτιμῶσι, aut cum σὺν δίκῃ. notabilis vſus verbi ἐπιτιμᾶν pro τιμωρεῖσθαι, κολάζειν, τὰ ἐπιτίμια ἐπιτιθέναι. neſcio, an alibi nuſquam ſic vſurpatum hoc verbum occurrat.

47) malim τῇ abeſſe; niſi ſi volumus Deam Iuſtitiam hic deſignari, quod minus videtur.

48) poſt ἢ σεισμὸς videtur ἢ λιμὸς excidiſſe. *quam terrae motus, aut fames publica.*

49) poſt συμβουλεύουσι aut deeſt προσέχομεν, ſi καὶ ſeruamus, aut alias καὶ poſterius erit delendum.

50) malim κακαὶ κακῶν.

51) malim τηλικαῦταί εἰσιν. redit enim ad τὰς αἰτίας τῆς σάσεως.

52) ante ἐν videtur ἂν excidiſſe, et γὰρ poſt καὶ.

Ἀριστέας. μνάσασθαί [45]) τινα φαμὶ [46]) καὶ ἕτερον ἀμμέων. πάνυ γὰρ καλῶς εἶπεν ἡ Σαπφώ· καὶ πολὺ κάλλιον Ἡσίοδος·

Φήμη δ' ἔτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥντινα λαοὶ
Πολλοὶ φημίζωσι· θεὸς νύ τις ἐσὶ καὶ αὐτή.

ἐγώ σε ἀναστήσω παρὰ τῇ θεῷ, ὅθεν οὐδεὶς σε μὴ καθέλῃ· οὐ σεισμὸς, οὐκ ἄνεμος, οὐ νιφετὸς, οὐκ ὄμβρος, οὐ φθόνος, οὐκ ἐχθρὸς, ἀλλὰ καὶ νῦν σε καταλαμβάνω ἑστηκότα. λάθα μὲν γὰρ ἤδη τινὰς καὶ ἑτέρους ἔσφηλεν καὶ ἐψεύσατο· γνώμη δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν οὐδένα, ἢ [47]) κατ' ἄνδρα μοι ὀρθὸς ἕστηκας.

45) f. μνασεῖσθαι. Sed ſaepe aoriſti cum futuris alternant.

46) Mor. dat Φάμη, et Ven. paulo rectius Φημὶ. Sed obſeruauit Caſaubonus, haec dorica eſſe; vnde Φαμὶ extudit. recte et ſolerter.

47) ἢ] Caſaubonus vult ἦ καὶ ἀνδριάς μοι ὀρθ. poſſit quoque coniici σὺ δή μοι. *tu itaque mihi recta ſtas et immobilis;* viri enim boni de me bene ſentiunt.

ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΣ ΠΕΡΙ ΟΜΟΝΟΙΑΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΝΙΚΑΕΙΣ.

ΛΟΓΟΣ ΛΗ'.

Ὅταν ἐκλογίσωμαι τὰς αἰτίας, ἄνδρες Νικομηδεῖς, δι' ἃς ἐποιήσασθέ με πολίτην· ἃ γὰρ πλῆθον ὄντα ὁρῶ μοι μέγαν, ὥστε νομίζειν, ὅτι διὰ χρήματα ἐσπουδάσθην ὑφ' ὑμῶν· ἅτε πρὸς τὸ θεραπεύειν τὰς ὄχλους ἐπιτηδείως ἔχοντι ἐμαυτῷ σύνοιδα· ἔπειν δὲ εἰς τοῦτό με χρήζειν δοκεῖτε, τὸ ταῖς ὁρμαῖς ὑμῶν ἁπάσαις ὑπηρετεῖν ἑτοίμως ἐμέ· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ συμποτικός εἰμί τις, οὐδὲ κοινὸς ἐν ταῖς τοιαύταις συνουσίαις, ὥστε ἀπό γε τούτου παρέχειν τοῖς πλήθεσιν ἡδονήν· εἰ δὲ μὴ διαμαρτάνω μήτε τῆς ὑμετέρας περὶ αὐτῶν προαιρέσεως, καὶ ὅσα γε ὑμῖν δύναμαι χρήσιμος [1]) εἶναι, ταῦθ' ἃ ἐπίσταμαι· τὸ λοιπόν ἐστιν, δι' ὃ πολίτης ἐγὼ γεγένημαι παρ' ὑμῖν, σπουδῆς οὐδὲν ἄλλο, ἢ τὸ συμβουλεύειν ἐμέ τι περὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων, ἴσως μᾶλλον ἑτέρων, καὶ βούλεσθαι καὶ δύνασθαι. τοῦτο δὲ εἰ μὲν οὐκ ἔστι τοιοῦτον, ὑμεῖς τε τῆς περὶ ἐμὲ σπουδῆς διημάρτετε, ἐγώ τε ἔοικα μάτην ὑπακούσας ὑμῖν, ἐπ' ἐλπίδι τοῦ γενήσεσθαι

1) malim χρήσιμος εἶναι ἐνταῦθα, ἐπίσταμαι τὸ λοιπὸν ἔτι, δι' ὃ quod si autem neque in meo iudicio de cauſis veſtrae erga me voluntatis erro, neque in aeſtimatione modorum, quibus ego vos hic ornare queam, nullum aliud ſtudium, ob quod vos me ciuem veſtrum eſſe iuſſeritis, reliquum noui. quam, quod plus, quam alii, et velim et poſſim remp. veſtram conſiliis adiuuare. Anglus mauult ταῦτα. idem volebat ἄξιον poſt σπουδῆς deeſſe, aut hoc v. σπουδῆς redundare.

σεσθαι τῇ πόλει χρήσιμος, ὁ ποιουμένων [2]) χρείαν ὑμῶν· εἰς ἣν μόνον ἐπιτήδειος εἰμί. εἰ δὲ πάσαις μὲν ταῖς πόλεσι, μᾶλλον δὲ ταῖς μεγάλαις, δεῖ μὲν καὶ τῶν πλουσίων, ἵνα καὶ χορηγῶσι, καὶ φιλοτιμῶνται ταυτὶ τὰ νενομισμένα δαπανήματα· δεῖ δὲ καὶ κολάκων ἀνδρῶν, ἵνα δημαγωγῶσιν αὐτοῖς ἥδωνται· δεῖ δὲ καὶ συμβούλων, ἵνα σώζωνται ταῖς πολιτείαις [3])· κἀγὼ, καθ' ὅσον μοι δυνατὸν, οὐκ ὀκνήσω, περὶ τῶν μεγίστων συμβουλεύων, ὠφελεῖν τὴν πόλιν. ἔστι μὲν οὖν καὶ ἄλλα τινὰ παρ' ὑμῖν ἐπανορθώσεως ἄξια· καὶ κατὰ μέρος αὐτῶν ποιήσομαι τὴν θεραπείαν, ἂν τἀληθῆ λέγων πιστευθῶ περὶ τῶν μειζόνων. τί δὲ παθὼν, ἢ τί βουλόμενος, οὐχ ὑπὲρ τῶν μικροτέρων συμβουλεύω πρότερον; οὐδὲ ἐν ἐκείνοις ἀποπειρῶμαι τοῦ δήμου τῆς εὐπειθείας, ἀλλ' εὐθὺς ἀξιῶ κινδυνεύειν, περὶ τοῦ μεγίστου συμβουλεύων πράγματος; ὅτι πολλῷ μοι δοκεῖ ῥᾷον εἶναι, πεῖσαι περὶ τῶν μεγίστων, ἢ τῶν μικροτέρων καὶ φαύλων. τῶν μὲν γὰρ ἔξεστι καὶ καταφρονῆσαι [4]) τῆς ἀπ' αὐτῶν γιγνο-

2) post ποιουμένων videtur με abesse. *cum vos me nil vsumini eo in genere, in quo solo poteram vobis prodesse, et ad quod solum aptus eram natus.*

3) malim ταῖς τούτων πολιτείαις. *vt per horum prudentiam in capiendis consiliis et gerendis rebus ad pacem publicam pertinentibus saluae sint*, (ciuitates puta.)

4) καὶ καταφρονῆσαι] non dubito, locum hunc esse vitiosum, quamquam praeuideo fore, vt sint, qui eum tueantur, et inordinatam atque nonnihil cum eleganti quadam negligentia conturbatam dictionem excusent, similibusque exemplis afferendis defendant. Leniſſima ratio corrigendi sit haec, vt ista, quae proposui, duo vocabula transponantur; aut alias aliquid deerit, e. c. ad hunc modum: τῶν μὲν γὰρ ἔξεστι καὶ καταφρονῆσαι, καὶ ἀνέχεσθαι τῆς ἀπ' αὐτῶν γιγνομένης βλάβης. *nam ista quidem licet etiam contemnere, et ab iis exsistens damnum tolerare.* καὶ primum aequiualebit latinis, *etiam, vel, adeo.* non solum ferre, sed etiam contemnere, sed spernere adeo.

γιγνομένης βλάβης. ὁ δὲ χωρὶς ὧν ἀμήχανόν ἐστιν αὐτῷ σώζεσθαι, περὶ τούτων ἐκ ἐθελήσας πεισθῆναι· δῆλός ἐστιν [5]) ὑπὲρ τῶν μικροτέρων ἀδὲ ἀκεσόμενος. ὅτι μὲν ἕν, ἐὰν ὑπομείνητε τὴν συμβουλίαν, πεισθήσεσθέ μοι, περὶ ὧν συμβουλεύων πάρειμι, καὶ δὴ σφόδρα θαῤῥῶ. τί δαὶ, δύσκολον [6]) τοῦτ' ἔστι, τὸ μήτε φορτικὴν ὑμᾶς ἡγήσασθαι τὴν ἀκρόασιν τὴν περὶ τοῦ πράγματος, μήτε περιττὴν, μήτε ἄκαιρον. ἵν' ἕν μοι μὴ ταῦτα [7]) προαπαντήσῃ παρ' ὑμῶν· διὰ τί δὲ συμβουλεύεις [8]) σὺ περὶ ὧν ἡμεῖς τὴν ἀρχὴν ἀδὲ βουλευόμεθα· τί δὲ σεαυτῷ λόγον μεταδίδως, ὃ σοὶ μὴ μετέδομεν ἡμεῖς; διὰ τί δὲ τοσούτων ἡμῖν πεπολιτευμένων [9]) ἀνδρῶν ἐπιχωρίων, ποιητῶν, ῥητόρων, φιλοσόφων, γερόντων, νέων, ἀδέποτε ἀδεὶς ἐτόλμησεν ἡμῖν συμβουλεῦσαι ταύτην τὴν συμβουλίαν; αἴτημα θέλω ποιήσασθαι τοῦτο αὐτὸ παρ' ὑμῶν, ἄνδρες Νικομηδεῖς, καὶ χαρίσασθέ μοι καὶ ὑπομείνατε ἀκοῦσαι λόγον περιττὸν καὶ ἀκαιρον, καὶ μὴ πείσοντος ὑμᾶς. καὶ ἀδὲ μεγάλην εἶναι νομίζω τὴν δωρεάν. εἴτε γὰρ πεισθήσεσθε, ἄξιόν ἐστιν ἀκοῦσαι τοῦτο [10]) λυσιτελῆ λέγοντος· εἴτε ἐφ' ὑμῖν ἀπόκειται τὸ πεισθῆναι, τί τοῦτο δύσκολόν ἐστιν, ἀνδρὶ φίλῳ λόγον μεταδοῦναι βουλομένῳ μάτην εἰπεῖν; καὶ τί δὴ τοῦτό ἐστιν, ὑπὲρ οὗ μέλλω μὲν συμβουλεύειν, ὀνομάσαι δὲ αὐτὸ ὀκνῶ; τὸ μὲν ὄνομα

5) malim δῆλός ἐστιν ἀδὲ ὑπὲρ τῶν μικρ. ἀκεσ.

6) malim θαῤῥῶ, καίτοι δύσκολον — *vel maxime confido, tametsi difficile eſt* — aut θ. τί δὲ — *eſtne vero difficile quid, vos neque* —? aut τί γὰρ, δύσκ. *ecquid enim difficile eſt* —?

7) ſtruere verba graeci ſic malunt: ἵν' ἕν μή μοι ταῦτα —

8) διὰ τί δὲ συμβ.] ſic Ven. τί δαὶ συμβ. Mor. et ſic quoque paulo poſt.

9) varietas lectionis Venetae dat τοσούτων πεπολιτευμένων παρ' ἡμῖν.

10) in var. lect. Ven. eſt ταῦτα. lege τοῦ τὰ λυσ.

ἐκ ἀηδὲς, ὦ ἄνδρες Νικομηδεῖς, ἔτε ἐν ταῖς οἰκίαις, ἔτε ἐν ταῖς συγγενείαις, ἔτε ἐν ταῖς Φιλίαις, ἔτε ἐν ταῖς πόλεσιν, ἔτε ἐν τοῖς ἔθνεσιν. ὑπὲρ γὰρ ὁμονοίας ἐρῶν ἔρχομαι· καλῷ μὲν ὀνόματος, καλῷ δὲ 4.
πράγματος. ἂν δ' εὐθὺς προσθῶ περὶ τῆς πρὸς τίνας [11]) ὁμονοίας, τοῦτο δέδοικα, μὴ τὴν μὲν ὁμόνοιαν αὐτὴν ἀφ' ἑαυτῆς [12]) καλὴν εἶναι, τὸ δὲ πρὸς τούτους ὁμονοεῖν τοὺς ἀνθρώπους, οἷς ὁμοφρονεῖν φημὶ δεῖν ὑμᾶς, ἀδύνατον εἶναι νομίσητε. τοῦτο γάρ ἐστιν, 5.
ὃ μέχρι νῦν εἰς τὴν ἔχθραν καθίστησιν ὑμᾶς τὴν πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἐκ ἐᾷ γενέσθαι τὴν Φιλίαν· τὸ πεπεῖσθαι δίχα λόγου, καὶ [13]) μὴ δυνατὴν εἶναι ταῖς πόλεσι τὴν ὁμόνοιαν. μὴ θορυβήσητε δὲ [14]) ἐρχο- 10.
μένου πάλιν, ἀλλ' ὑπομείνατε. φημὶ δεῖν ὑμᾶς, ἄνδρες Νικομηδεῖς, ὁμονοῆσαι πρὸς Νικαεῖς· ἀκούσατε δὲ, καὶ μὴ χαλεπήνητε [15]) μηδέπω, πρὶν ἂν εἴπω τὰς αἰτίας. οὐδὲ γὰρ ὁ νοσῶν πρὸς τὸν ἰατρὸν 15.
ὀργίζεται διατάττοντα τὴν θεραπείαν· ἀλλ' ἀκούει μὲν ἀηδῶς αὐτῷ λέγοντος, ὅτι αὐτὸν καὶ τμηθῆναι δεῖ, καὶ καυθῆναι· πείθεται δὲ ὅμως· περὶ γὰρ σωτηρίας ὁ κίνδυνός ἐστι. καίτοι τί τοῦτο εἶπον; τὸ 20.
γὰρ ἐμὸν φάρμακον, ὃ προσφέρω ταῖς πόλεσιν, ἥδιόν ἐστι φάρμακον, καὶ χωρὶς ὃ οὐ ζῆν [16]) οὐδεὶς ἂν ἐθελήσειεν εὖ φρονῶν. βούλομαι δὲ διελεῖν τὸν λό-

γον,

11) πρὸς τίνας] sic recte Ven. *erga quos? cum quibus?* πρός τινας Mor.

12) malim ἐφ' ἑαυτῆς.

13) aut delendum est καὶ, aut deest aliquid aut ante, aut post καὶ. quod etiam Casaubonus admonuit.

14) post δὲ videtur λέγειν, aut εἰπεῖν, aut simile quid deesse. *nolite mihi obstrepere, hoc idem rursus dicturo.* ἔρχεσθαι λέγειν, *venire ad dicendum*, est notus hellenismus et gallicissimus, H. Stephano ad Herodotum annotatus, pro *dicere velle, ordiri, accingi ad dicendum.*

15) χαλεπήνητε] sic recte Ven. χαλεπαίνητε Mor.

16) malim οὐδὲ ζῆν. *ne viuere quidem.*

γον, καὶ τὸ πρῶτον ὑπὲρ αὐτῆς εἰπεῖν τῆς ὁμονοίας τῆς καθόλε, ποδαπόν τε ἐϛὶ καὶ τίνων αἴτιον· εἶτα ἐξ ἐναντίας τὴν ϛάσιν καὶ τὴν ἔχθραν διακρίνας [17]) πρὸς τὴν φιλίαν. ἔϛαι γὰρ [18]) ἀκόλεθον τὸ [19]) τῆς ὁμονοίας ἀποδειχθείσης ὠφελίμε τοῖς ἀνθρώποις ἅπασιν ἀποδεῖξαι ταύτην τὴν ὁμόνοιαν τῶν πόλεων τύτων, καὶ ἀναγκαιοτάτην ἅσαν ὑμῖν, καὶ λυσιτελεϛάτην. ἐκ ἀποϛήσομαι [20]) δὲ, ἐὰ εἴ πως ἂν ἐ μεῖναι γενομένη δύναιτο, καὶ γὰρ τῦτο ὁρῶ πολλοῖς ἐνοχλῶν. εὔχομαι δὲ [21]) τοῖς θεοῖς πᾶϛι καὶ τοῖς ὑμετέροις καὶ τοῖς ἐκείνων, εἰ ταῦτα εὐνοίᾳ τῇ πρὸς μόνε ὑμᾶς ἐγὼ νῦν λέγω, καὶ μηδεμίαν οἰκείαν θηρώμενος δόξαν, ἢ λυσιτέλειαν, ἐκ τῆς καταλλαγῆς τῆς ὑμετέρας· καὶ πρὸ πάντων εἰ μελλήσει [22]) λυσιτελεῖν τῇ πόλει [23]), δῦναι μὲν ἐμοὶ τὸς ἀξίος τὸ πράγματος εἰπεῖν λόγος, παρασχεῖν δὲ ὑμᾶς, ἐμοὶ πεισθῆ-

17) διακρίνας si bene habet, ſubaudiri debet a communi τὴν ϛάσιν καὶ τὴν ἔχθραν βέλομαι εἰπεῖν ποδαπόν ἐϛι καὶ τίνων αἴτιον. alias legi poſſit διακρῖναι in infinit. *diiudicare et aeſtimare contra concordiam.*

18) γὰρ] malim δὲ.

19) τὸ] malim τῷ. *poſt demonſtrationem ſciri, concordiam hominibus omnibus prodeſſe, conſentaneum erit, docere, vt illi cohaerens et conſequens* — τὸ τῆς ὁμονοίας ἀποδειχθείσης ὠφελίμε idem eſt, atque ἡ ἀπόδειξις, aut τὸ ἀποδεῖξαι, ὅτι ἡ ὁμόνοια ὠφέλιμός ἐϛι.

20) neſcio, cur Caſaubonus malit ἐκ ἀποσιγήσομαι. cauſa mutandi nulla prorſus eſt. bene habet vulgatum. miror contra, cur vitium in proximo non latens, ſed exſtans, intactum praeterierit; deeſt enim (Ven. et Mor.) particula negans poſt ἂν. *non deſiſtam ne ſi quidem conciliata minus conſtans et perpetua ſit.* Obſeruauit hoc etiam Anglus.

21) εὔχομαι δὲ] eſt haec imitatio noti exordii, quo Demoſthenes ſuam pro Cteſiphonte orationem exorſus eſt.

22) malim μέλλει.

23) malim aut τῇ ὑμετέρᾳ πόλει, aut τῇδε τῇ πόλει.

πεισθῆναι τὰ συμφέροντα βȣλομένȣς. ὁμόνοιαν τοίνυν πάντες μὲν ἐπῄνεσαν ἀεὶ, καὶ λέγοντες, καὶ γράφοντες· καὶ μεϛὰ [24]) τῶν ἐγκωμίων αὐτῆς ἐϛι καὶ τὰ ποιήματα, καὶ τὰ τῶν φιλοσόφων συγγράμματα· καὶ ὅσοι τὰς ἱϛορίας ἐξέδοσαν, ἐπὶ παραδείγματι αὐτῶν τῶν ἔργων, ἀπέδειξαν αὐτὴν μεγίϛην ȣ̃σαν τῶν ἀνθρωπείων ἀγαθῶν. καὶ πολλοὶ τολμήσαντες ἤδη τῶν σοφιϛῶν παραδόξȣς εἰπεῖν λόγȣς, μόνον τȣ̃τον ȣ̓κ ἀπενοήθησαν [25]) ἐξενεγκεῖν, ὡς οὐ καλὸν ἡ ὁμόνοια, καὶ σωτήριόν ἐϛι. τοῖς τε νῦν βȣλομένοις αὐτὴν ἐγκωμιάζειν, καὶ τοῖς ἀεὶ [26]) τȣ̃το ποιεῖν, ἄφθονος ἡ τῶν λόγων ὕλη, καὶ ἀεὶ, καὶ πλείω, καὶ κρείττω περὶ αὐτῆς ἐξέϛαι λέγειν. εἴτε γὰρ ὑπὲρ γενέσεως αὐτῆς πολυπραγμονεῖν ἐθέλοι τις, ἀνάγκη τὴν ἀρχὴν αὐτὴν [27]) ἐπανάγειν ἐπὶ τὰ μέγιϛα τῶν θείων πραγμάτων. ἡ γὰρ αὐτὴ [28]), καὶ φιλία ἐϛὶ, καὶ καταλλαγὴ, καὶ συγγένεια, καὶ ταῦτα πάντα [29]) περιείληφε. καὶ τὰ ϛοιχεῖα δὲ τί ἄλλο, ἢ ὁμόνοιαν [30]) εἶναι; καὶ δι' ȣ̃ σώζεται πάντα τὰ μέγιϛα, τȣ̃τό ἐϛι, καὶ δι' ȣ̃ πάντα ἀπόλλυται, τȣ̓ναντίον. εἰ μὲν ȣ̃ν μὴ θνητὸν ἦμεν

24) μεϛὰ] ſic recte Caſaub. μετὰ Ven. et Mor.

25) var. lect. Ven. dat ἐπενοήθησαν. ſed praeſtat vulgata.

26) poſt ἀεὶ videtur βȣλησομένοις deeſſe.

27) aut αὐτὴν eſt del. aut cum αὐτῆς mutandum.

28) ἡ γὰρ αὐτὴ —] *vna enim eſt deorum omnium amicitia, et conſuetudo, et cognatio.* h. e. dii omnes inter ſe cognati ſunt, et amici ſibi, atque conſueſcunt ſecum, et diuerſantur in eodem hoſpitio.

29) ταῦτα πάντα] *haec omnia, quae oculis cernimus, hoc rerum vniuerſum.*

30) Ven. dat ὁμονοίας. var. lect. ἢ ἡ ὁμόνοια. vnde colligo ſcrib. eſſe ἢ ἡ ὁμόνοια σώζει, καὶ ἁπλῶς δι' ȣ̃ σώζεται. Caſaub. addit οἴεσθε.

ἦμεν [31]) οἱ ἄνθρωποι γένος, μηδ' ἔδει [32]) πολλὰ εἶναι τὰ φθείροντα ἡμᾶς, ἐκ ἂν ἦν ἐδ' ἐν τοῖς ἀνθρώποις [33]) ἡ στάσις, ὥσπερ ἐδὲ ἐν τοῖς θεοῖς ἔνεστιν. ᾧ δὲ μόνῳ τῆς εὐδαιμονίας ἀπολειπόμεθα τῆς θείας, καὶ τῆς ἀφθάρτε διαμονῆς ἐκείνων, τῦτό ἐστιν, ὅτι μὴ πάντες ὁμονοίας αἰσθανόμεθα· ἀλλ' εἰσὶν οἱ καὶ τὴν ἐναντίαν αὐτῇ φιλῦντες τὴν στάσιν, ἧς μέρη καὶ ὑπεργήματα πόλεμοι, καὶ μάχαι, καὶ ταῦτα ἐν τοῖς δήμοις ἀναστρέφεται καὶ τοῖς ἔθνεσιν, ὥσπερ ἐν τοῖς σώμασιν αἱ νόσοι. καὶ γὰρ τὴν ὑγείαν ἐπιστάμενοι μέγιστον ἔσαν τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν· ὅμως αὐτῇ πολλάκις αὐτοὶ καθ' αὑτῶν ἐπιβελεύομεν, οἱ μὲν ἡδοναῖς πεισθέντες, οἱ δὲ πόνες φεύγοντες ὑγιεινὲς καὶ διαίτας σώφρονας. εἰ δὲ μὴ τῦτο τοῖς μεγίστοις τῶν κακῶν ὑπῆρχε βοήθημα, ἡ παραυτίκα ἡδονή, δύναμιν ἂν ἐδ' ὅλως εἶχε βλάπτειν· νῦν δὲ αὐτοῖς ἔδωκεν ἡ Φύσις, ὥστε ἐξαπατᾶν δύνασθαι καὶ τέρπειν τὲς ἀδικεμένες. καὶ ἐπί γε ᾧ καὶ μάλιστά τις ἂν φθονήσειεν [34]) αὐτοῖς, ἐκεῖνό ἐστιν, ὅτι πάντα τὰ καλὰ [35]) λυπεῖ τὲς ἀνθρώπες,

31) ἦμεν] sic recte Caſaub. et Anglus. ἦ μὲν Ven. et Mor.

32) ἔδει] sic recte Caſaub. et Anglus. ἤδη Ven. et Mor. varietas autem lect. Ven. pro εἶναι dat ἦν.

33) ἐδ' ἐν τοῖς ἀνθρ.] sic recte rurſus Caſaub. verumtamen verba sic malim ſtrui: ἐκ ἂν ἐδ' ἦν ἐν τοῖς ἀνθρ. ἡ στάσις, *ne eſſet quidem inter homines ſeditio, nedum vt graſſaretur.*

34) Φθονήσειεν] Ven. et Mor. dant Φθονήσοιεν.

35) poſt καλὰ, ſi bene habet, deeſt aliquid, ad hunc fere modum: ὅτι τὰ καλὰ μὲν τέρπει, τὰ δὲ κακὰ λυπεῖ. aut ſolummodo pro καλὰ leg. eſt κακὰ. in malis ineſt haec paene dixerim laus inuidenda, quod, tametſi mala omnia dira, exoſa, deteſtabilia, videantur omnibus, qui quidem malorum naturam teneant, nihilominus tamen permulti ea adament et ſtudioſe ſequantur; et cum praeclara quaeque neminem non delectent, nihilominus tamen ab eorum ſtudio plerique refugiant.

ὁποῖά ἐστιν ἐπισαμένης. εἰ μέν τις ἐρωτήσειεν ἕνα 5.
ἄνδρα, ἢ πολλοὺς ὑμᾶς, περὶ τῶν ὀνομαστῶν αὐτῶν, ἐν
ποίῳ μέρει δὴ τὰ τοιαῦτα καταστάττεται, πόλεμοι,
καὶ στάσεις, καὶ νόσοι, καὶ τὰ τούτοις ὁμότροπα 36.
ἥδιον ἂν μεληθὲν ἀπενέγκαιτο ἢ ὅτι ταῦτα ἐν 10.
τοῖς κακοῖς τέτακται. καὶ ἔτως ἔχει 37) καὶ νενό-
μισται, καὶ καλεῖται κακά. τὰ δ' ἐναντία τούτοις,
εἰρήνη καὶ ὁμόνοια καὶ ὑγίεια, καὶ ταῦτα, ἁδεὶς
ἀντεῖπον 38), μὴ ἔχει ἀγαθὰ καὶ ἔσται καὶ λέγεσθαι; 15.
φανερᾶς δὲ ἔτως ἔτης τῆς μάχης τῶν κακῶν καὶ
τῶν ἀγαθῶν, ὁμως εἰσί τινες, οἱ ὁμολογημένοις χαίρομεν.
τινες τῶν κακῶν τοῖς ὁμολογημένοις χαίρομεν. καὶ
περὶ δὲ τῆς νεώς, πάντες οἱ πλέοντες ἐπισάμενοι, οἵ-
διότι μία αὕτη ἐστὶ σωτηρία, τὸ τὰς ναῦτας ὁμο- 20.
νοεῖν, καὶ τῷ κυβερνήτῃ πείθεσθαι. γιγνομένης δὲ
στάσεως ἐν αὐτῇ, καὶ ἀπειθείας, διότι καὶ τὰ δέξια
πολλάκις τῶν πνευμάτων εἰς ἐναντίον τῇ νηῒ περιί-
στασθαι, καὶ τῶν λιμένων ἀποτυγχάνουσιν ἐγγὺς ὄν- 25.
των. ὁμως στασιάζουσιν ἔστιν ὅτε ὑπὸ ἀφροσύνης οἱ
ναῦται, καὶ τοῦτο ἀπόλυσιν αὐτοὺς, ἐπισάμενος
τοῦ ὀλέθρου τὴν αἰτίαν. καὶ τῶν οἰκων δὲ τῆς σωτη-
ρίας ἔστης ἔν τε τῇ τῶν δεσποτῶν ὁμοφροσύνῃ, καὶ 30.
ἐν τῇ τῶν οἰκετῶν πειθαρχίᾳ, πολλοὺς ὁμως οἴκους
ἀπώλεσεν ἢ τε δεσποτικὴ σάσις, καὶ ἡ κακοδαιμία
τῷ μὲν γὰρ ἅρματι, ποία καταλείπεται σωτηρία,
τῶν ἵππων συνδῆσαι μὴ θελόντων; ἐπειδὴ γὰρ ἅρξων- 35.
ται διασπάντες ἀφέλκειν ἄλλος ἄλλοσε ἀμαχεῖ, πᾶσα
ἀνάγκη κινδυνεύειν τὸν ἡνίοχον. ὁ δὲ γάμος ὁ ἀγα-
θὸς, τί ἄλλο ἐστὶν, ἢ ὁμόνοια ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα; 40.
καὶ ὁ κακὸς γάμος, τί ἄλλο ἐστὶν, ἢ ἡ τούτων διχο-
νοια;

36) malim ὁμοιότροπα.
37) f. καὶ ἔτως, ὡς ἔχει. *et pari modo, ut sunt res male,*
ita quoque in malis numerari.
38) malim καὶ τὰ τοιαῦτα, ἁδεὶς ἂν ἀντεῖποι.

νοιαι; καὶ τέκνων δὲ τίς ὠφέλειαι γονεῦσιν, ὅταν ὑπὸ ἀφροσύνης ἄρξηται σασιάζειν πρὸς αὐτούς; ἡ δὲ ἀδελφότης 39) τί ἄλλο ἐστὶν, ἢ ἀδελφῶν ὁμόνοια; ἡ δὲ φιλαδελφία τί ἄλλο, ἢ φίλων ὁμόνοια; καὶ ταῦτα πάντα ἃ μόνον ἀγαθά ἐστι καὶ καλὰ, ἀλλὰ καὶ ἥδιστα· τὰ δὲ ἐναντία τούτοις, ἃ κακὰ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀηδῆ· καὶ ὅμως αὐτὰ πολλάκις ἀντὶ τῶν ἡδίστων ἀγαθῶν προαιρούμεθα. τοὺς μὲν ἐν πολέμοις ἤδη τινὲς ἀντὶ τῆς εἰρήνης ἐπανείλοντο, μεγάλων ὄντων τῶν διαφόρων 40)· ἐχ ὡς τὸ μάχεσθαι κρεῖττον ὂν 41), ἢ ἥδιον, καὶ δικαιότερον τὸ τὴν εἰρήνην ἄγειν· ἀλλ' οἱ μὲν ὑπὲρ βασιλείας, οἱ δὲ ὑπὲρ ἐλευθερίας, οἱ δὲ γῆν κτώμενοι μὴ ἔχοντες, οἱ δὲ θάλατταν περιποιούμενοι· καὶ τηλικούτων ὅμως τῶν ἄθλων κειμένων ἐν τῷ μέσῳ, πολλοὶ κατέθεντο τὸν πόλεμον, ὡς κακὸν ὄντα, ἀδὲ ἀντὶ τῶν μεγίστων αἱρεθῆναί τισιν ἄξιον. τὸ δὲ καὶ χωρὶς ὑποθέσεως πολεμεῖν, καὶ μάχεσθαι, τί ἄλλο, ἢ μανία παντελής ἐστι, καὶ διὰ ταύτην κακῶν ἐπιθυμία; τὰ μὲν ἐν θηρία διὰ τοῦτο μάλιστα οἱ ἄνθρωποι μισοῦμεν, ὅτι πόλεμος ἡμῖν ἀδιάλλακτος πρὸς ταῦτά ἐστιν ἀεί. πολλοὶ δὲ καὶ τινες ἡμῶν καὶ τοῖς ἀνθρώποις ὡς θηρίοις

39) ἡ δὲ ἀδελφότης] videtur in aliis Dionis codicibus haec lectio, in aliis ἡ δὲ φιλαδελφία fuisse, vnde nata perturbatio huius loci, qui sic videtur constituendus: ἡ δὲ ἀδελφότης (vel, ex varia lectione, ἡ δὲ φιλαδελφία) τί ἄλλο ἐστὶν, ἢ ἀδελφῶν ὁμόνοια; ἡ δὲ φιλοφιλία τί ἄλλο, ἢ φίλων ὁμόνοια;

40) διαφόρων] sic recte interpres; non enim est ab ἡ διαφορὰ, sed a τὸ διάφορον. τὰ διάφορα sunt ea omnia, ἃ πολλοῦ διαφέρει ἔχειν ἢ μὴ, quae tua multum interest, vt tu habeas, acquiras, aut vt iis careas, libereris. μεγάλων ὄντων τῶν διαφόρων, *cum magna proposita sunt, hinc emolumenta, si vincas, illinc damna, si vincaris.* Ven. et Mor. dant διαφορῶν.

41) ὄν] sic recte var. lect. Ven. ἦν t. Ven. et Mor.

ρίοις χρώμενοι, χαίρουσι τῇ πρὸς τὸ ὁμόφυλον γιγνομένῃ μάχῃ. καὶ ὧδε τῶν σημείων αἰσθανόμεθα τῶν θείων, ὅσα διδάσκοντες ἡμᾶς ὁμονοεῖν αὐτοῖς [42]) ἐπεφήμισαν. καὶ γὰρ κήρυκές τινες ἐκ τῶν θεῶν εἶναι λέγονται. καὶ διὰ τοῦτο καὶ παρ' ἡμῖν εἰρήνη μὲν ἐπικηρύσσεται· πόλεμοι δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀκήρυκτοι γίγνονται. καὶ γυμνοὶ πρεσβεύουσιν εἰς ὡπλισμένους ὑπὲρ εἰρήνης, καὶ αἰδοῦνται οὐκ ἐξεῖναι αὐτῶν οὐδένα, ὡς τῶν θεῶν ὄντας [43]) τοὺς ὑπὲρ φιλίας ἀγγέλους. καὶ ὅταν, συνερχομένων εἰς μάχην στρατῶν, ἢ δισσημία φανῇ αἰφνίδιος, ἢ τῆς γῆς γένηται σεισμός, ἀποστρέφονται εὐθὺς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀποχωροῦσιν ἀπ' ἀλλήλων, ὡς τῶν θεῶν οὐ βουλομένων αὐτοὺς μάχεσθαι. πολέμου δὲ σημεῖον οὐδὲν θεῖόν ἐστιν ὑπειλημμένον. καὶ ὅσα δὴ ἥδιστά τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ εὐδαιμονίας σύμβολα, ταῦτα ποιοῦμεν, ἐπειδὰν εἰρήνη γένηται· καὶ στεφανούμεθα, καὶ θύομεν, καὶ ἑορτάζομεν· τὰ δὲ ἐναντία πάντα ἐν τοῖς πολέμοις, ὥσπερ ἐν τοῖς πένθεσι, καὶ συγκλείομεθα [44]) ἔσω πυλῶν, καὶ δεδοίκαμεν πάντα, ἀλλὰ [45]) καὶ ἀπελπίζομεν ἑαυτούς· καὶ αἱ γυναῖκες τότε ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν κλαίουσι, καὶ οἱ παῖδες ὑπὲρ τῶν πατέρων, ὡς ἐπὶ τοῖς μεγίστοις κακοῖς. ἐπειδὴ μὲν

42) αὐτοῖς non eſt ad ἡμῖν referendum, ſed ad *deos. quae ſigna dii de ſemet appellarunt, et inſtituerunt, vt diuina ſigna appellarentur, quo nos docerent concordiam exercere.* Sic θεῖος ἄγγελος, θεῖος οἰωνὸς et talia crebro occurrunt.

43) ὡς τῶν θεῶν ὄντας] perinde eſt, vtrum exiſtimes integre dictum, *tanquam homines, qui ſint in iure atque poteſtate, velutique familia deorum*; an ſubaudias e proximo ἀγγέλους, *tanquam nuncios deorum.*

44) συγκλειόμεθα] *ipſi nosmet concludimus intra moenia, aut patimur nos concludi.* συγλειόμεθα Ven. et Mor.

45) ante ἀλλὰ ſubaudiendum eſt ἀ μόνον δὲ ταῦτα. hoc de more breuiter loquendi egit Weſſeling. ad Diodor. Sic. I. 141. 16. et 399. 25.

μὲν ἂν λοιμὸς ἢ σεισμὸς γένηται, τοῖς θεοῖς ἐγκαλῶμεν, ὡς κακῶν παρέχουσιν τοῖς ἀνθρώποις αἰτίας, καὶ ὃ φαμὲν αὐτοὺς εἶναι δικαίους, οὐδὲ φιλανθρώπους, οὐδὲ ἂν τὰ μάλιστα [46]) ἡμῖν ἡμαρτηκόσιν ἐπιτιμῶσι σὺν τῇ [47]) δίκῃ. τοσοῦτον μῖσός ἐστι πρὸς τὰ αὐτόματα τῶν κακῶν. πόλεμον δὲ, ὅστις οὐχ ἧττον ἀπόλλυσιν, ἢ σεισμὸς [48]), αὐτοὶ προαιρούμεθα· καὶ τοῖς αἰτίοις τούτων ἀνθρώποις οὐκ ἐγκαλῶμεν οὐδὲν, ὥσπερ ὑπὲρ ἐκείνων τοῖς θεοῖς· ἀλλὰ τούτους εἶναι καὶ φιλοδήμους δοκοῦμεν, καὶ λεγόντων ἥδιστα ἀκούομεν αὐτῶν, καὶ συμβουλεύουσι [49]) καὶ πειθόμεθα, καὶ πάσας αὐτοῖς παρέχομεν ἀντὶ τῶν κακῶν, οὐκ ἀμοιβάς· (ἀμοιβαὶ γὰρ ἐξ ἴσων ἂν ἐγίγνοντο πρὸς αὐτοὺς κακῶν [50])·) ἀλλὰ χάριτας, καὶ τιμὰς, καὶ ἐπαίνους· ὥστε σφόδρα ἂν εἶεν ἀνόητοι, τῶν ἐπὶ τοῖς κακοῖς ἔτι χάριν εἰδότων φειδόμενοι. τὸ μὲν οὖν πρῶτον, ἄνδρες Νικομηδεῖς, τὰς αἰτίας τῆς σάσεως ἴδωμεν. εἰ μὲν γὰρ τηλικαῦταί ἐσιν [51]), ὡς ἄξιον εἶναι πολεμεῖν πόλεμον οὐδὲ σύντομον, οἷος ἐν [52]) τοῖς ὅπλοις ἐγίγνετο, καὶ παρηγορίαν εἶχε τὸ τάχος τῆς διακρίσεως, ἀλλὰ μακρὸν καὶ ἄπαυστον, ὥστε αὐτὸν ὑπολείπεσθαι καὶ τοῖς παισὶ

46) τὰ μάλιστα cohaeret cum ἐπιτιμῶσι, aut cum σὺν δίκῃ. notabilis vſus verbi ἐπιτιμᾶν pro τιμωρεῖσθαι, κολάζειν, τὰ ἐπιτίμια ἐπιτιθέναι. neſcio, an alibi nuſquam ſic vſurpatum hoc verbum occurrat.

47) malim τῇ abeſſe; niſi ſi volumus Deam Iuſtitiam hic deſignari, quod minus videtur.

48) poſt ἢ σεισμὸς videtur ἢ λιμὸς excidiſſe. *quam terrae motus, aut famis publica.*

49) poſt συμβουλεύουσι aut deeſt προσέχομεν, ſi χαὶ ſeruamus, aut alias χαὶ poſterius erit delendum.

50) malim καιὰ κακῶν.

51) malim τηλικαῦταί εἰσιν. redit enim ad τὰς αἰτίας τῆς σάσεως.

52) ante ἐν videtur ἂν excidiſſe, et γὰρ poſt χαὶ.

παισὶ καὶ τοῖς ἐκγόνοις, καὶ μηδέποτε ἔχειν ἐλπίδα καταλλαγῆς· ἀγωνιζώμεθα, καὶ σασιάζωμεν, καὶ πράγματα παρέχωμεν ἀλλήλοις, ὅσα ἔνεσι παρέχειν, ἀχθόμενοι διότι καὶ μὴ πλείω δυναίμεθα. εἰ δὲ μάλισα μὲν ὐδέν ἐσι τὸ ἄθλον τότε τῶ κακῶ, τὰ δὲ δοκῶντα εἶναι, καὶ μικρά ἐσι καὶ φαῦλα, καὶ ὐδ' ἰδιώτας ὑπὲρ αὐτῶν σασιάζειν ἄξιόν ἐσιν, ὐχ ὅπως πόλεις τηλικαύτας· μὴ πάσχωμεν ὅμοιόν τι τοῖς ἄφροσι τῶν παίδων, οἵτινες αἰδόμενοι μὴ δοκῶσι μάτην ὀργίζεσθαι τοῖς πατράσιν, ἢ ταῖς μητράσιν, ὃ βέλονται καταλάττεσθαι ῥαδίως. ὑπὲρ μὲν ἦν γῆς ὐδὲ μαχόμεθα, ἀλλὰ θαλάττης [53]) μὲν ὐδ' ἀντιποιῶνται πρὸς ὑμᾶς οἱ Νικαεῖς· ἀλλ' ἡδέως, ὥσε μηδεμίαν παρέχειν μάχην, διακέκρανται. καὶ μὴν ὐδὲ ὑπὲρ προσόδων ἀγωνιζόμεθα, ἀλλὰ ἑκάσοις ἀπόχρη τὰ οἰκεῖα [54]· καὶ ταῦτα δὲ τυγχάνει διωρισμένα, καὶ μήν γε καὶ τἄλλα πάντα, ὥσπερ ἐν εἰρήνῃ καὶ Φιλίᾳ. καὶ καρπῶν εἰσιν ἀντιδόσεις, καὶ γάμων ἐπιμιξίαι, καὶ ἀπ' αὐτῶν καὶ συγγένειαι πολλαί τινες ἤδη γεγενημέναι, καὶ προξενίας δὲ ἔχομεν, καὶ Φιλίας ἰδιωτικάς. θεὸς τε τὰς αὐτὰς νομίζετε, καὶ τὰς ἑορτὰς πλείσας [55]) ὁμοίως ἄγετε. καὶ μὴν ὐδὲ ὑπὲρ τῶν ἐθῶν ὐκ ἔσιν ὐδεμία ὑμῖν μάχη. τούτων δὲ ἁπάντων ὐκ ἔχθρας παρεχόντων αἰτίαν, ἀλλὰ τἀναντίον Φιλίας καὶ ὁμονοίας, μαχόμεθα. κἄν τις ὑμᾶς ἐπισὰς ἔρηται τί

53) verba ἀλλὰ θαλάττης videntur esse iteranda, ad hunc modum: ἀλλὰ θαλάττης; *at tamen super mari cum Nicaeensibus contendimus?* est interrogatio ficta, cui statim occurrit respondendo: ἀλλὰ θαλάττης μὲν ὐδ' ἀντιποιῶνται, *atque ne arrogant quidem sibi mare Nicaeni.*

54) τὰ οἰκεῖα] sic recte interpres. *cuique sua, propria.* τὰ ἰδία Ven. et Mor.

55) malim aut καὶ ἑορτὰς τὰς πλείσας, aut καὶ τὰς πλείσας ἑορτάς.

τί δαὶ ὑμᾶς οἱ Νικαεῖς ἀδικῶσιν; ἀδὲν εἰπεῖν ἔξετε· καὶν ἐκεῖνον πύθηται πάλιν· τί δαὶ οἱ Νικομηδεῖς ἀδικῶσιν ὑμᾶς; ἀδὲ αὐτοὶ λέγειν ἔξουσιν ἀδὲ ἓν, ἀλλὰ ἄθλόν ἐστιν ἐν τῷ μέσῳ κειμενον [56]), ὑπὲρ ᾧ διαφέρεσθε. καὶ τί τοῦτό ἐστιν; ἃ μέν γε καὶ ὀνόμάσαι ἄξιον, καὶ ὁμολογῆσαι, καὶ περὶ ὧν ἂν καὶ συγγνώμη τις [57]) τοῖς ἀγωνιζομένοις· τούτων ἀδ' ἐστὶ τὰ δέοντα, ἀδὲ εἰπεῖν, ἀδὲ ὁμολογῆσαι [58]), ὡς καλῶς ἔχει· τοιαῦτά ἐστιν ἅτω σμικρὰ [59]), ἅτω τὰ τυχόντα, ἐφ' οἷς οἱ μὲν ἀνόητοι φιλοτιμηθεῖεν ἂν ἴσως, εὖ δὲ φρονῶν ἂν ἀδείς. οἱ γὰρ παρακαλοῦντες ὑμᾶς ἐπὶ τὴν ϛάσιν, (δι' ἃς δὲ αἰτίας, ἀκ ἐμὸν ἴσως ἐξελέγχειν·) ἀλλ' οἵ γε χαίροντες αὐτῇ, τοῦτο μόνον λαλοῦσιν· ὑπὲρ πρωτείων ἀγωνιζόμεθα. τούτου μὲν ἕν αὐτὸς ἐρήσομαι πάλιν ἐγώ· τίνων πρωτείων; καὶ πότερον ἔργῳ καὶ πράγματι δοθησομένων, ἢ περὶ ὀνόματος αὐτοῦ [60]) μόνον, ἐστὶν ὑμῖν ἡ μάχη; καὶ πρότερον γὰρ δήποτε ἀκήκοα, τὸ αὐτὸ τοῦτο γενέσθαι ϛάσεως ἑλληνικῆς αἴτιον· καὶ πολεμῆσαι περὶ τῶν πρωτείων τοὺς Ἀθηναίους, καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους. καὶ διότι μὲν ἀδὲ ἐκείνοις ἐλυσιτέλησεν ἡ ϛάσις καὶ ὁ πόλεμος, ἀλλὰ πρὸς ἀλλήλους ἀγωνιζόμενοι περὶ τῶν πρωτείων, ἀπώλεσαν αὐτοὺς ἀμφότεροι· καὶ ὑμεῖς ἅπαντες ἐκεῖνα ἴϛε [61]), καὶ ἴσως κἀγὼ μικρὸν ὕϛερον ὑπὲρ αὐτῶν [62]) ἐρῶ. τί δαὶ, τοῦτο ὡς ὅμοιον ἐκεί-

56) κειμενον] Sic recte Ven. κειμένων Mor.
57) aut συγγνώμη τις ἢ leg. aut συγγνοίη τις.
58) f. ἀδέν ἐϛι. τὰ δὲ ὄντα ἀδὲ εἰπεῖν τολμώη τις, ἀδὲ ὁμολογῆσαι. *veram autem causam neque nominare quisquam audeat, neque confiteri.* simili etiam Anglus modo coniecit.
59) ἅτω σμικρὰ] Ven. et Mor. dant ἅτως μικρὰ.
60) αὐτοῦ] sic var. lect. Ven. αὐτὸ Ven. et Mor.
61) ἴϛε] *nostis.* id quod etiam interpres reddidit. ἔϛε Ven. et Mor.
62) ὕϛερον ὑπὲρ αὐτῶν] sic recte Ven. sed Mor. omittit ὑπὲρ.

ἐκείνῳ προβαλλόμενοι λέγουσιν; Ἀθηναῖοι περὶ τῦ Φόρου [63]) λαμβάνειν παρὰ τῶν νησιωτῶν ἐπολέμουν; καὶ περὶ τῦ δικάζειν [64]) οἵτοι τὰς ἁπάντων δίκας, κατὰ ἀλλήλων ἠγωνίζοντο· καὶ καθόλου περὶ βασι- 5.
λείας ὁ πόλεμος ἦν ταῖς πόλεσιν ἐκείναις. ἡμεῖς δὲ ἂν ἀπολαίβωμεν τὸ πρωτεῖον, ἀμαχεὶ παραδόντων αὐτὸ τῶν Νικαίων, πότερα ληψόμεθα τὸν Φόρον, ὃν νῦν ἐκεῖνοι λαμβάνουσι; ἢ τὰς πόλεις τὰς συντε- 10.
λούσας εἰς τὸ παρ' ἐκείνοις δικαστήριον ἐνταυθοῖ καλέσομεν; ἢ πέμψομεν αὐτοῖς ἁρμοστάς; ἢ δεκάτας [65]) παρὰ τῶν Βιθυνῶν ἐκείνοις ἔλαττον παρέξομεν; ἢ τί ἔσαι [66]), καὶ τί ἡμῖν γενήσεται πλέον; ἐγὼ γὰρ 15.
ὑπὲρ ἁπάντων νομίζω τὸν ἀνθρώπον τῶν πραττομένων ἐχὶ μάτην, οὐδὲ εἰκῇ, σπουδάζειν· ἀλλ' ἀεὶ γίγνεσθαι τὸν ἀγῶνα ἀντὶ τινός. ὁ μὲν γὰρ πολεμῶν, ἢ περὶ ἐλευθερίας ἀγωνίζεται, καταδουλουμένων αὐ- 20.
τὸν ἄλλων, ἢ περὶ ἀρχῆς, αὐτὸς ἑτέρους καταδουλούμενος. ὁ δὲ πλέων τὴν θάλατταν, ἐκ ἄλλην νίκην [67]) διατίθεται· κινδυνεύει γὰρ ἤτοι γε οὗτος χαί-

63) τῦ Φόρου] sic recte Ven. Casaub. et Anglus. τὸν Φόρον Mor.

64) τῦ δικάζειν] sic var. lect. Ven. Casaub. et Anglus. τὸ δικ. Ven. et Mor.

65) δεκάτας] sic etiam, et recte quidem, var. lect. Venetae dat, cum in texto vitiose sit δεμάτας, quod interpretem decepit, et in errorem induxit, vt *coria* redderet, quasi δέρματα scriptum reperisset. sed errorem hunc iam Casaubonus notauit, emendationem loci ampliori cogitationi relinquens. Haud videtur difficilis illa esse emendatio ad hunc modum: ἢ δεκάτας, ἃς παρὰ Βιθυνῶν ἐκεῖνοι ἔπραττον, πράξομεν. *aut decimas num exigemus, quas illi* [Athenienses puta] *a Bithynis exigebant.*

66) ante ἔσαι videtur ἡμῖν deesse, aut sic leg. esse: ἢ τί ἔσαι, καὶ τί γενήσεται ἡμῖν πλέον.

67) Veneta pro νίκην dat νίκη. varietas autem lectionis, eidem addita in calce operis, dat νήκην. videor mihi in νίκη vestigia scholii ἢ, εἰκῇ cernere, quod nescio

an

25. χάριν [68]), ἢ ἐμπορίας. ἵνα δὲ μὴ πάντα φέρω τὰ παραδείγματα, ἁπλῶς καὶ [69]) πράττομεν ἅπαντα οἱ ἄνθρωποι τέλους ἕνεκεν ἀγαθοῦ· καὶ φεύγομεν τὰς ἐναντίας [70]) πράξεις, τέλους ἕνεκεν κακοῦ [71]).
30. τὸ δὲ χωρὶς αἰτίας σπουδάζειν, ἢ πονεῖν, τοῦτ' ἔστιν, ὃ τοῖς ἀνοήτοις προσήκει μόνοις. εἰ μέν ἔν τις [72]) σπουδὴν ἔχοι καλεῖσθαι βασιλεὺς, ἰδιώτης ὤν, καὶ τοῦτο, ἄριστα ἐπιστάμενος αὐτὸς ὑπὲρ αὐτοῦ· τἀναντίον ἔτος, ἢ δοκεῖ, γέλωτα [73]) ὀφλήσει, χρώμενος
35. ὀνόματι ψευδεῖ δίχα πράγματος. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων δὲ ὁμοίως ἁπάντων. κἂν αὐλητής τις ἐθέλει δοκεῖν, αὐλεῖν ἐκ ἐπιστάμενος· κἂν μουσικὸς, οὐδὲν ὑπὲρ μουσικῆς εἰδώς· κἂν κιθαριστὴς, οὐδὲ ἅψασθαι
40. τῆς λύρας ἐπιστημόνως δυνάμενος· τοὺς μὲν ἔν τοιούτους

an aliquis ad ἄλλως adſcripſerit. Eſſet ad hunc modum legendum: ἐκ ἄλλως, aut ἐ τηνάλλην διαθεῖ, *non fruſtra diſcurſitat*, aut ἐκ ἄλλως [vel ἐ τηνάλλην] τὴν σπουδὴν διατίθεται. Poſſit tamen Dio dediſſe ſic quoque: ἐκ ἄλην κενὴν διατίθεται. *non vagationem vanam et irritam conſumit.*

68) ὁδοῦ χάριν] *viae cauſa.* quia neceſſe ipſi eſt mare traiicere, ſi velit ex hoc loco ad alium vltra mare ſitum pervenire, quo proficiſci negotia cogunt, aut quia iuuat regiones vltramarinas obire.

69) καὶ hoc reſpondet alteri καὶ. καὶ πράττ. ἅπαντα — καὶ Φεύγ. vt Latinorum *et — et.*

70) τὰς ἐναντίας] id eſt τὰς ἐκ ἀγαθὰς.

71) κακοῦ] imo vero καλοῦ. *et agimus nos homines, quaecunque agimus, boni finis ergo, et fugimus actiones contrarias* [*bonis* puta, ſeu *malas*] *praeclari finis ergo.*

72) τις] ſic recte Anglus. τὴν Ven. et Mor. *Rex appellari ſi quis contendat, praeſertim, qui conſcius ipſe ſibi optime ſit, contra ſe rem habere, atque exiſtimat, hic riſum debebit.*

73) tranſpono vocabula ſic: τἀναντίον, ἢ δοκεῖ, ἔτος γέλωτα. vulgatus ordo verborum ſi ſeruatur, exibit haec ſententia, neque illa mala: *hic riſum, contra, quam putat, debebit.* non enim veretur, ne rideatur, ſed vel honorari etiam ſperat.

τας ἐδὲν κωλύσει καὶ μαινομένας δοκεῖν. ἡμεῖς δὲ οἰόμεθα, ἐὰν ἐπιγραφῶμέν πᾳ πρῶτοι, τὸ πρωτεῖον ἕξειν; ποῖον, ἄνδρες Νικομηδεῖς, πρωτεῖον; καὶ γὰρ δεύτερον ὑμᾶς ἐρήσομαι καὶ τρίτον, ἔ τί τὸ ὄφελός ἐσιν; ἔ τί τὸ ἔργον; ἀφ' ἔ ποτερον πλουσιώτεροι γενησόμεθα; ἢ μείζονες; ἢ δυνατώτεροι; τὸ κενοδοξεῖν ἀνόητον μὲν εἶναι καὶ ἐπὶ τῶν ἰδιωτῶν νενόμισαι· καὶ μάλισα τούτων καταγελῶμεν, καὶ διαπτύομεν αὐτάς· καὶ τελευτῶντες ἐλεᾶμεν τὰς ἐκ ἐπισαμένας, τίνι διαφέρει δόξα ψευδὴς ἀληθοῦς· καὶ τῶν πεπαιδευμένων ἀδεὶς ἔτως ἔχει πρὸς αὐτὴν, ὡς ἐπιθυμεῖν ἀνοήτᾳ [74]) πράγματος. ταῖς δὲ πόλεσι φῇ τις κοινῇ προσήκειν, ὅσα μηδὲ [75]) τῶν ἰδιωτῶν τοῖς γενναίοις καὶ πεπαιδευμένοις; καθόλᾳ δ' εἴ τις ὑμᾶς ἔροιτο, ἄνδρες Νικομηδεῖς, τί βέλεσθε πότερον εἶναι πρῶτοι ταῖς ἀληθείαις, ἢ καλεῖσθαι μὴ ὄντες; ὁμολογήσετε ἂν δήπουθεν, εἶναι πρῶτοι μᾶλλον ἐθέλειν, ἢ καλεῖσθαι μάτην. ἃ γὰρ τὰ ὀνόματα δύναμιν ἔχει τὴν τῶν πραγμάτων. ὅσα δὲ ταῖς ἀληθείαις ἐσὶ τοιαῦτα, ὅτω καὶ ἐξ ἀνάγκης ὀνομάζεται. πειρᾶσθε τοίνυν πρωτεύειν τῶν πόλεων, τὸ μὲν πρῶτον ἐκ τῆς ἐπιμελείας τῆς περὶ αὐτάς· (τοῦτο γὰρ [76]), καθὸ μητρόπολίς ἐσιν [77]), ἐξαίρετόν ἐσιν ἔργον ὑμέτερον·) εἶτα τῷ παρέχειν αὐτὰς δικαίως ἅπασι καὶ μετρίως, καὶ μὴ πλεονεκτεῖν ἐν μηδενὶ, μηδὲ βιάζεσθαι. ταῦτα γὰρ ἐξ ἀνάγκης ἀπεχθείας

74) ἀνοήτᾳ] Casaubonus ad h. l. et Valesius Emend. p. 52. suadent ἀνονήτᾳ. dubium est, vtra lectio sit praeferenda in paritate momentorum; id quod ipse iam sensit Casaub.

75) μηδὲ] hoc interpres quoque reddidit. μὴ δὲ Venet. et Morell.

76) γὰρ] sic quoque interpres. μὲν Ven. et Mor.

77) aut loco primi ἐσὶν est leg. ἐσὲ, *quatenus vos estis metropolis*. aut, eo seruato, leg. est καθὸ μητρόπολις ἡ πόλις ἐσὶν, *quatenus vestra ciuitas est metropolis.*

χθείας κινεῖ, καὶ διαφοράς· φύσει μὲν τῶν ἐλαττόνων πρὸς τὰς μείζονας ὑπόπτως διακειμένων, ὡς ἐξ ἅπαντος πλεονεκτεῖσθαι μελλόντων· ὅταν δὲ καὶ ἔργῳ τοῦτο γίνεται, δικαιότερον τῆς ἀπεχθείας παροξυνομένης. ἔξεστι δὲ ὑμῖν εὐεργετεῖν τὰς πόλεις, καὶ πλέον καὶ μεῖζον, ἢ ἐκείνοις. τὸ πρῶτον [78]) καὶ μάλιστα διὰ τὴν θάλατταν [79]), ἐξ ἧς ἁπάντων μὲν καὶ τῶν νῦν κομιζομένων. δεῖ δὲ δημοσίᾳ χαρίζεσθαι τὴν πόλιν, ἀπ ἰδίᾳ τινάς. τὰ δὲ καὶ διὰ-

78) post τὸ πρῶτον addi malim δὲ.

79) sensit loci vitium Casaubonus, neque miror; incurrit enim in oculos lacuna, quam explere, qua datum erit ingenio, conabimur, certiorem opem a libris integrioribus exspectantes. διὰ τῆς θαλάττης, ἐξ ἧς ἁπάντων ἀπολαύομεν, καὶ τῶν παρ' ἡμῖν γιγνομένων, καὶ τῶν ἀλλαχόθεν εἰσκομιζομένων. *et primum quidem, atque vel maxime, per mare, vnde rerum omnium fructum percipimus, tam apud nos nascentium, quas per mare exportamus, quam quae aliunde ad nos importantur.* δεῖ δὲ δημοσίᾳ χαρίζεσθαι αὐτοῖς τὴν διαγωγήν, ἀπ ἰδίᾳ τινάς. *sed oportet ciuitatem vestram ipsis* [Nicaenis puta] *ius transuectionis per agrum vestrum publice condonare atque remittere, non priuatos quosdam ex auctoritate sua.* ἀεὶ γὰρ πράγματα παρέχουσι, τὰ μὲν βίᾳ διὰ τῆς ὑμετέρας ἀγόμενοι, τὰ δὲ καὶ διαυλέπτοντες. *semper enim vobis molestias creant, alii vi aperta per territorium vestrum traducentes merces suas, alii vero etiam fraude tecta et furtim.* videtur inter Nicomedienses et Nicaenos contentio fuisse de vectigali quodam, quod Nicomedienses, vt mari assiti, imposuissent in merces, quae per mare exportarentur, aut e mari importarentur, inuitis et recusantibus Nicaenis, qui longius a mari distarent, neque facere possent, quo minus merces suas per territorium Nicomediensium agerent. Nos eiusmodi vectigal *Geleite*, et *Strassengeld*, appellamus, quod duplici nomine duplex penditur, alterum pro securitate transuectionis, quam praestat princeps territorii, alterum pro sustentatione et restauratione viarum publicarum, quae a vecturarum crebritate deteruntur et labefactantur.

διακλέπτοντες αὐτοὶ, τὰ δ' αἰτέμενοι παρέκαστα· καὶ ἀντιλέγετε μὲν ἐδέποτε τοῖς αἰτήσασιν ὑμεῖς. αὐτὸ δὲ ὅμως φορτικόν ἐστι, τὸ τὴν τῆς αἰτήσεως ἀνάγκην ἔχειν. εἰ δὲ καὶ τούτων ἁπάντων μεταλαμβάνειν ἐπιτρέψητε τοῖς δήμοις, τοῖς καθ' ἑκάστην ἡμέραν αἰτέμενοις, τὸ πρὸς τὴν χρείαν ἐπεῖγον, πῶς οὐκ εἰκός ἐστι μείζους ὑμᾶς ἔσεσθαι παρ' αὐτοῖς, εὐεργετοῦντας αὐτούς; καὶ ἅμα καὶ μεγάλην ποιήσετε τὴν ὁμόνοιαν, διὰ πάντων ἐλευσομένην. πειρᾶσθε δὲ καὶ τοῖς ἡγεμόσιν αἰδῶ παρέχειν ἀεί· τοῦτο φανερὸν καθιστάντες, ὅτι μὴ ἀπέχρη ὑμῖν καλῶς διοικεῖσθαι μόνοις· ἀλλὰ καὶ παντὸς ἐπιμελεῖσθε[80]) τῶ τῶν Βιθυνῶν γένους, καὶ οὐδὲν ἧττον δυσχεραίνετε τοῖς εἰς τοὺς ἄλλους ἀδικήμασιν, ἢ τοῖς εἰς αὐτούς· καὶ ἄν τινες[81]) καταφύγωσιν ἐφ' ὑμᾶς βοηθείας δεόμενοι, προθύμως ἐπαρκεῖτε καὶ ὁμοίως[82]). ταῦτα τὸ πρωτεῖον ὑμῖν παραδώσει τὸ ἀληθινὸν, ἐχ ἡ περὶ τῶν ὀνομάτων πρὸς Νικαεῖς μάχη. βελόμην δ' ἄν καὶ ἐκείνους τὰ αὐτὰ ποιεῖν, καὶ ποιήσουσιν, ἐὰν καταλλαγείητε· καὶ μείζων ἡ δύναμις ὑμῶν γενήσεται συντεθεῖσα. καὶ γὰρ τῶν πόλεων, ὁμοῦ γενόμενοι, πασῶν ἄρξετε, καὶ τοῖς ἡγεμόσι γενήσεται πλείων διατροπὴ πρὸς ὑμᾶς καὶ φόβος, ἐὰν ἀδικεῖν θέλωσι. τὸ δὲ νῦν ἔχον, αἱ μὲν ἄλλαι πόλεις ὑπὲρ[83]) τῆς ὑμετέρας σάσεώς εἰσιν ἐπηρμέναι. χρείαν γὰρ αὐτῶν δοκεῖτε ἔχειν, καὶ ταῖς ἀληθείαις ἔχε-

80) ἀλλὰ καὶ παντὸς ἐπιμελεῖσθε] sic recte interpres; sed Ven. et Mor. omittunt καὶ, et dant ἐπιμελεῖσθαι.

81) καὶ ἄν τινες] sic quoque interpres. Ven. et Mor. omittunt καὶ.

82) sic recte Casaubonus distinguit. *succurrite ipsis et libenter, alacriterque, et omnibus aequaliter*, non alteri magis, minus alteri. προθύμως ἐπαρκεῖτε. καὶ ὁμοίως — Ven. et Mor.

83) malim ὑπὸ.

ἔχετε, διὰ τὸν πρὸς ἀλλήλους ἀγῶνα· καὶ πάσχετε, οἷόν τι πάσχουσιν, ἐπειδὴ δύο ἐπιφανεῖς ὁμοίως ἄνδρες διαπολιτεύωνται πρὸς ἀλλήλους· ἐξ ἀνάγκης [84]) ἅπαντας θεραπεύουσι, καὶ τοὺς πλεῖστον ὅσον ἀποδέοντας αὐτῶν. ὥστε ἐν ᾧ περὶ τοῦ πρωτείου μάχεσθε [85]) ὑμεῖς, κινδυνεύει τὸ πρωτεῖον παρ' ἐκείνοις εἶναι τοῖς θεραπευομένοις ὑφ' ὑμῶν. οὐδὲ γὰρ ἔνεστιν οὐκ ἔχειν τοῦτο δοκεῖν τινας, ὃ παρ' αὐτῶν ἐκείνων ὑμεῖς λαμβάνειν ἀξιοῦτε. καὶ τὰς πόλεις ἓν πᾶσι ἀνάγκη γενήσεται τὴν τάξιν τὴν ἑαυτῶν ἀπολαβεῖν· καὶ, ὥσπερ εἰκός ἐστι καὶ δίκαιον, ἐκείνας ὑμῶν χρήζειν, οὐχ ὑμᾶς ἐκείνων. καὶ οὐχὶ παρὰ τοῦτο ἀξιώσω τυραννικῶς ὑμᾶς αὐτοῖς προσφέρεσθαι, πράως δὲ καὶ μετρίως, ὥσπερ ὑφηγησάμην μικρὸν ἔμπροσθεν, ἵνα μὴ φορτικὸν γένηται τὸ πρωτεῖον ὑμῶν· ἀλλὰ καὶ πρωτεῖον ᾖ, καὶ φιλῆται. τὰ δὲ τῶν ἡγεμόνων νῦν μὲν ὅπως ἔχει, τί δεῖ πρὸς ἐπισταμένους λέγειν; ἢ γὰρ οὐκ ἐπαισθάνεσθε τῆς τυραννίδος, ἣν ἡ τάσις ἡ ὑμετέρα δίδωσι τοῖς ἄρχουσιν ὑμῶν; εὐθέως γὰρ βουλόμενος [86]) ἀδικῆσαι τὸ ἔθνος, εὐδοὺς ἥκει, ὅ, τι δεῖ ποιήσαντα αὐτὸν μὴ δοῦναι δίκην. ἢ γὰρ τῇ Νικαέων ἑταιρείᾳ προσίθεται, καὶ τὸ μέρος τὸ ἐκείνων ἔχει βοηθόν· ἢ τοὺς Νικομηδεῖς ἑλόμενος, ὑφ' ὑμῶν σώζεται. καὶ φιλεῖ μὲν οὐδετέρους, δοκεῖ δὲ τοὺς ἑτέρους φιλεῖν· ἀδικεῖ δὲ πάντας. ἀδικῶν δὲ σώζεται διὰ τοὺς μόνους οἰομένους ὑπ' αὐτοῦ φιλεῖσθαι. κατεγνώκασι δὲ ὑμῶν ἄνοιαν δημοσίᾳ,

84) ante ἐξ ἀνάγκης videtur ἤτοι γὰρ deesse, quod tametsi agnosco non esse plane necessarium, molliret tamen constructionem, et planiorem redderet sententiam.

85) μάχεσθε] sic interpres et var. lect. Ven. *pugnatis, certatis.* μάχεσθαι Ven. et Mor.

86) malim ὁ βουλόμενος. *quicunque enim vos vult laedere, venit ille statim ita ad vos paratus, vt sciat, quid se oporteat facere, et quid facturus sit impune.*

καὶ χρῶνται καθάπερ τοῖς παιδίοις ὑμῖν, οἷς πολλάκις ἀντὶ τῶν μεγίστων προτείνεται τὰ μικρότατα· κἀκεῖνα [87]) διὰ τὴν ἄγνοιαν τῶν ὡς ἀληθῶς μεγάλων, καὶ διὰ τὴν πρὸς τὰ ἐλάχιστα ἡδονήν, χαίρει τῷ μηδενί· καὶ ὑμῖν ἔτως ἀντὶ δικαιοσύνης, ἀντὶ τοῦ μὴ συλᾶσθαι τὰς πόλεις, μηδὲ ἀφαιρεῖσθαι τοὺς ἀνθρώπους τῶν ἰδίων, ἀντὶ τοῦ μὴ ὑβρίζειν αὐτοὺς εἰς ὑμᾶς, ἀντὶ τοῦ μὴ παροινεῖν, προτείνουσιν ὀνόματα· καὶ εἰ [88]) εἶπον ὑμᾶς πρώτους, ἢ ἔγραψαν· εἶτα εἰσὶν ἀκίνδυνοι τὸ λοιπὸν, ὑμῖν ὡς ἐσχάτοις χρώμενοι. τὰ γὰρ τοιαῦτα. ἐφ' οἷς μέγα φρονεῖτε, παρὰ πᾶσι μὲν τοῖς ὀρθῶς ἐννοουμένοις διαπτύεται. μάλιστα δὲ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις γέλωτα κινεῖ, καὶ καλεῖται τὸ ἔτι ὑβριστικώτερον, ἑλληνικὰ ἁμαρτήματα. καὶ γάρ ἐστιν ἁμαρτήματα, ἄνδρες Νικομηδεῖς, ἀληθῶς [89]), ἀλλ' οὐχ ἑλληνικὰ, εἰ μὴ κατ' αὐτὸ [90]) τοῦτο ἑλληνικὰ φήσει τις αὐτὰ εἶναι, καθόσον ἐκεῖνοι [91]) δόξης ἀντεποιήσαντό ποτε, καὶ Ἀθηναῖοι, καὶ Λακεδαιμόνιοι. τὰ δὲ ἐκείνων, εἶπον ἤδη πού καὶ πρότερον, ὅτι μὴ κενόδοξα ἦν, ἀλλ' ὑπὲρ ἀρχῆς ἀληθοῦς ἀγών· εἰ μή τι νῦν δοκεῖτε αὐτοὺς ὑπὲρ τῆς προπομπείας καλῶς ἀγωνίζεσθαι, καθάπερ ἐν μυστηρίῳ τινὶ, παίζοντας ὑπὲρ ἀλλοτρίου πράγματος. ἐὰν δὲ τὸ μὲν τῆς μητροπόλεως ὑμῖν ὄνομα ἐξαίρετον ᾖ, τὸ δὲ τῶν πρωτείων κοινὸν ᾖ, τί κατὰ τοῦτο ἐλαττοῦσθε; ἐγὼ μὲν γὰρ τολμήσαιμι ἂν

87) ante κἀκεῖνα videtur καὶ ὡς, *et quemadmodum*, deesse.
88) εἰ] sic recte marg. Mor. et interpres. ἢ Venet. et t. Morell.
89) malim ὡς ἀληθῶς. nam sic solent graeci, non ἀληθῶς nude.
90) κατ' αὐτὸ] Ven. et Mor. dant καθ' αὐτὸ.
91) ἐκεῖνοι] Graeci, vt Thebani; nam a Graecis, veluti per excellentiam, excluduntur mox Athenienses et Spartani.

ἂν εἰπεῖν, ὅτι, κἂν πάντων ἐκςῆτε τῶν ὀνομάτων, οὐδενὸς ἐξίςασθε πράγματος. ἢ τί δοκεῖτε παρὰ τοῦτο, τὴν θάλατταν ἀναχωρήσειν ἀφ' ὑμῶν, ἢ τὴν γῆν ὑμῖν ἔσεσθαι μικροτέραν, ἢ τὰς προσόδους ἐλάττονας. ἤδη ποτὲ θέας μετελάβετε, μᾶλλον δὲ μονονουχὶ καθ' ἑκάςην ἡμέραν θεᾶσθε καὶ τοὺς τραγῳδοὺς, καὶ τοὺς ἄλλους, ὅσοι δοκοῦσι μὲν ἡδονῆς ἕνεκεν καὶ τέρψεως εἰς τὰς σκηνὰς παριέναι, τοὺς δὲ αἰσθανομένους τῶν γιγνομένων ὠφελοῦσιν· ἆρα οὖν ἐκεῖ τις ὑμῖν ἀληθῶς εἶναι δοκεῖ βασιλεὺς, ἢ τύραννος, ἢ θεός; καίτοι ταῦτα πάντα καλοῦνται καὶ Μενέλαοι, καὶ Ἀγαμέμνονες· καὶ οὐκ ὀνόματα μόνον ἔχουσι θεῶν, ἀλλὰ καὶ πρόσωπα, καὶ ςολάς. καὶ κελεύουσι πολλὰ, ὡς ἐκεῖνοι· τοῦ δὲ ποιήματος συντελεσθέντος, ἀπίασι τὸ μηδὲν ὄντες. ὀνομάζεσθαί τις θέλει πρῶτος; ἔςω. πρωτεύει τις, κἂν ἄλλος ὀνομάζεται, πρῶτος ἐςίν. οὐ γὰρ τὰ ὀνόματα πίςις τῶν πραγμάτων ἐςὶ, τὰ δὲ πράγματα καὶ τῶν ὀνομάτων. ἔτι τοίνυν κἀκεῖνο λογίσασθε, τὸ ἐκ τῆς ὁμονοίας γενησόμενον. νῦν μὲν ἕκαςοι τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας ἔχετε· ἂν δὲ καταλλαγῆτε, τοὺς ἀλλήλων ἕξετε, καὶ τὰς φιλοτιμίας· δεῖ γὰρ καὶ τούτων πόλει [92]) διπλασίας τίθεσθαι καὶ τὰς ὑπηρεσίας. λέγειν τις δεινός ἐςι παρ' ὑμῖν; κἀκείνους ὠφελήσει. πλούσιός τις παρ' ἐκείνοις ἐςί; χορηγήσει καὶ παρ' ὑμῖν. καθόλου δὲ, οὐδεὶς οὔτε ἀνάξιος [93]) ὢν τοῦ πρωτεύειν ἐν πόλει,

 διὰ

92) post πόλει videtur ὥςε deesse. *nam et his* [Φιλοτιμιῶν puta] *opus est ciuitati.* ὥςε διπλασίας — *quo fit, vt ministeria quoque geminentur.* si duplo plures sunt homines Φιλότιμοι, qui gloriae studio suas opes reip. commodis consecrent, peragentur duplo plura ministeria, vel munera. τίθεσθαι hic loci est *numerare, in rationem referre.*

93) ἀνάξιος] sic recte Casaub. ἂν ἄξιος Ven. et Mor. *vniverse,*

διὰ τοῦτο εὐδοκιμήσει παρ' ὑμῖν τῷ μὴ πρὸς ἐκείνους λέγειν, ἢ παρ' ἐκείνοις τῷ μὴ πρὸς ὑμᾶς· ὅτε ἂν Παῦλός τις ὢν, καὶ τοῦ δοῦναι δίκην ἄξιος εὑρεθῇ, διαδράσῃ τὴν τιμωρίαν ἀπαλλαγεὶς ἐντεῦθεν ἐκεῖσε, κἀκεῖθεν ἐνθάδε. τὸ δὲ νῦν ἔχον, ὥσπερ ὑμεῖς ἀλλήλαις αἱ πόλεις· καὶ ἔστι τοῖς ἀδικήσασι τὴν ἑτέραν πρὸς τὴν ἑτέραν καταφυγεῖν. τῆς δὲ ὁμονοίας γενομένης, ἀνάγκη καλοὺς εἶναι καὶ δικαίους ἄνδρας, ἢ ἐκ τῆς Βιθυνίας ἀπαλλάττεσθαι. μέγα φρονεῖτε τῇ τοῦ πλήθους ὑπερβολῇ; πλείους ἔσεσθε; γῆν [94]) ἱκανὴν δοκεῖτε ἔχειν; πλείω τῆς ἱκανῆς ἔξετε. καθόλου πάντα μιχθέντα [95]), καὶ καρποὶ, καὶ χρήματα, καὶ ἀνδρῶν ἀξίαι, καὶ δυνάμεις, διπλάσια τὰ παρ' ἀμφοτέροις γίγνεται. καὶ, ἃ δὲ πάντα [96]) ἕνεκεν οἱ ἄνθρωποι πράττουσιν, ἡ ἡδονὴ κρείττ-

verſe, neque apud vos quisquam, qui quidem princeps ciuitatis eſſe ſit indignus, fama et gratia ideo florebit, (vt adhuc floruere multi homines impuri) quod contra Nicaenos declamet, neque rurſus ab illis magni fiet homo per ſe contemtus, ideo, quod in vos debacchetur. ſed τῷ verſu 1. cum τὸ eſt mutandum, quia διὰ τοῦτο praeceſſit. verum alterum τῷ bene habet.

94) γῆν] ſic recte Caſaub. et Anglus. τὴν Ven. et Mor.

95) πάντα μιχθέντα, cum inſequentibus nominatiuis, accipio pro nominatiuis abſolutis, poſitis loco genitiuorum, tanquam ſi dixiſſet πάντων μιχθέντων, καὶ καρπῶν, καὶ χρημάτων καὶ ἀξιῶν καὶ δυνάμεων. Scriptores graeci eius aetatis, quae Dionem tulit, et proxime poſterioris, vt Aelianus et Philoſtratus, ſcatent eiusmodi nominatiuis abſolutis. vetuſtiores rarius illos vſurpant.

96) fruſtra lectionem hanc ſollicitat Anglus, ſuadens καὶ ἃ δὴ πάντα, immemor ille, ſaepe δὲ poſt καὶ redundare eleganter. ἃ hic poſitum eſt pro ἧς. redit enim ad ἡδονὴ, quia πράγματος ſubauditur; tanquam ſi dixiſſet: καὶ ἡ ἡδονὴ δὲ κρείττων ἔσται, ἥ ἐστι πρᾶγμα, ἃ ἕνεκεν οἱ ἄνθρωποι πάντα πράττουσι. *ſed et voluptas, cuius (rei) cauſa homines omnia agunt, maior erit, quam vt verbis exprimi queat.* Ven. dat καὶ ἃδὲ πάντα.

κρείττων λόγος. τὸ γὰρ τὰ μὲν ὀδυνῶντα ὑμᾶς ἐξαιρεθῆναι, καὶ φθόνον, καὶ φιλονεικίαν, καὶ τὴν ἐκ τούτων γιγνομένην ταραχὴν, καὶ τὸ ἐπιβουλεύειν ἀλλήλοις ὑμᾶς, καὶ τὸ τοῖς κακοῖς ἐφήδεσθαι τοῖς τῶν πλησίον, καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἄχθεσθαι· τὰ δὲ ἐναντία ἀντὶ τούτων εἰσελθεῖν εἰς τὰς πόλεις, κοινωνίαν ἀγαθῶν, ὁμοφροσύνην, ἐπ' αὐτοῖς [97]) ἀμφοτέρων χαρὰν, οὐχὶ ταῦτα πάντα ἑορτῇ ἔοικε δημοσίᾳ; λογίσασθε δὲ ὅτως. εἴ τις ὑμῖν, ἄνδρες Νικομηδεῖς, θεῶν αἵρεσιν ἔδωκεν, εἰ βούλεσθε μὴ μόνον τὴν αὐτῶν πόλιν ἔχειν, ἀλλὰ καὶ τὴν Νικαέων, ἐκ ἣν παραδόξαν [98]) μὲν ὑπὸ τοῦ μεγέθους ἐφάνη ἀγαθὸν ὑμῖν; εὔξασθε δ' ἂν πάσας εὐχὰς, ὥστε αὐτοῦ τυχεῖν; ἀλλὰ τοῦτο παράδοξον δοκοῦν, ἕξιν ἤδη γενέσθαι, καὶ τὴν Νίκαιαν ὑμετέραν εἶναι, καὶ τὰ παρ' ὑμῖν, ἐκείνων. ἢ τῶν μὲν ἀδελφῶν θαυμάζομεν τοὺς εἰς ἅπαν τὸν κοινὸν οἰκοῦντας οἶκον, καὶ μὴ νενεμημένους τὰ πατρῷα [99]) ὑπὸ μικρολογίας· ὁ τε πλοῦτος αὐτῶν ἔτι μᾶλλον θαυμάζεται μείζων, καὶ κατὰ τοῦτο [100]), τὸ μὴ νενεμῆσθαι, μηδὲ ἑκάτερον τὸ ἥμισυ γεγονέναι τῶν πάντων, ἀλλὰ τὸ ὅλον ἀμφοτέρων δοκεῖν· ἔτι δὲ καὶ ὡς ἀγαθοὺς πάντες ἐκείνους ὁρῶσι [1]), καὶ ὡς δικαίους, καὶ ὡς τῷ ὄντι ἀδελφούς· ἐν δὲ ταῖς πόλεσι γενομένη αὕτη ἡ ἀδελ-

97) ἐπ' αὐτοῖς] id est ἐπὶ τούτοις γιγνομένοις. vestrum mutuum gaudium super his rebus ita natis et comparatis; scil. super concordia vestra, super communione bonorum, super omnibus, quae sunt discidio contraria, et amicitiae adhaerent, atque felicitati publicae.

98) malim παράδοξον, et paulo post τοῦτο τὸ παράδοξον.

99) τὰ πατρῷα] sic recte marg. Mor. τὰ πρῶτα Venet. et Mor.

100) malim θαυμάζεται, καὶ μείζων δοκεῖ κατ' αὐτὸ τοῦτο.

1) malim ἐρῶσι *amant*.

φότης, ἐχὶ καὶ μεῖζον ἀγαθὸν ἔσαι, καὶ καλὸν, καὶ [2]) πλουσιώτερον; ἄξιον δὲ αὐτὴν γενέσθαι καὶ διὰ τοὺς προγόνους κοινοὺς ὄντας ἀμφοτέραις ταῖς πόλεσι· καὶ διὰ τοὺς θεούς, ὧν καὶ παρ' ἐκείνοις καὶ παρ' ὑμῖν ὁμοίαι εἰσὶ τιμαί. τοῦτο γάρ ἐστιν, ἐφ' ᾧ καὶ μάλιστα εὐνηθείη τις ἄν, ὅτι πάντα κοινὰ ἔχοντες, καὶ προγόνους, καὶ θεούς, καὶ ἔθη καὶ ἑορτάς· οἱ δὲ πολλοὶ καὶ συγγενείας ἰδιωτικὰς, καὶ φιλίας, ὥσπερ Ἕλληνες πρὸς βαρβάρους μαχόμεθα· ἤ τι ἔτι, τούτων [3]) γιγνομένων ὑφ' ὑμῶν, ὁμοιότερον, ἢ ὥσπερ ἄνθρωποι πρὸς θηρία. ἐκ ὄψεσθε εἰς ἀλλήλας; ἐκ ἀκούσεσθε ἀλλήλων; ἐκ ἀντιδεξιώσονται, τὴν ἀρχὴν ποιησαμένων ὑμῶν, ἀλλήλας [4]) αἱ πόλεις; ἐχὶ πάντα τὰ παρὰ ἀμφοτέροις ἀγαθὰ κτήσεσθε καταλλαγέντες; ἃ χρήσεσθε αὐτοῖς θέλοντες; ὄφελον ἐξῆν, καὶ τὸν Ἐφεσίων δῆμον ποιήσασθαι ἀδελφὸν ὑμῶν. ὄφελον, καὶ τὰ Σμυρναίων οἰκοδομήματα κοινὰ ὑμῖν ἐγένετο. ταῦτα δὲ πάντα τηλικαῦτα ὄντα ἀγαθὰ ἑνὸς ἕνεκα ὀνόματος ἀπόλυτε [5]), ποίαν ὠφέλειαν, ποίαν ἡδονήν; ἀλλ' ὅτι μὲν καὶ λυσιτελήτης ταῖς πόλεσιν ἡ καταλλαγὴ γενομένη, καὶ μέχρι νῦν ὑμῖν ἐκ ἐλυσιτέλησεν ἡ ἕξις ὅσα, καὶ τὰ ἀγαθὰ τὰ ἐκ τῆς ὁμονοίας γενησόμενα, καὶ τὰ κακὰ τὰ διὰ τὴν ἔχθραν ὑπάρχοντα, προείρηταί μοι μετρίως. λοιπὸν δὲ εἰπεῖν, ὅτι καὶ μενεῖ ταῦτα διαλλαγέντων ὑμῶν. ἤδη γάρ

τοὺς

2) καὶ videtur delendum. *maius bonum, et decus opulentius.*
3) malim ἢ εἴ τι τούτῳ τῷ γιγνομένῳ ὑφ' ὑμῶν ὁμοιότερον ἢ — *aut si quid sit huic vestro furori similius.*
4) ἀλλήλας cohaeret cum αἱ πόλεις ἀντιδεξιώσονται. Ven. et Mor. dant ἀλλήλαις.
5) ἀπόλυτε] sic recte Anglus. *haec omnia bona perditis — o quantum emolumentum, o quantam suauitatem!* scil. *perditis.* ἀπόλυται Ven. et Mor. Casaub. vult ποίαν δὲ ὠφέλειαν.

τινές εἰσιν, οἱ καὶ τοῦτο δεδοικότες· ὧν ἀποδέχομαι τοῦ φόβου τὴν ἀξίαν [6]), εἴ γε λέγουσιν αὐτοὶ ταῖς ἀληθείαις ἐπιθυμοῦντες τῆς ὁμονοίας, καὶ φοβούμενοι, μὴ λυθῇ· καὶ οὐ τοὐναντίον αὐτοῦ χάριν τοῦ μηδὲ ὅλως αὐτὴν γενέσθαι, τοῦτο προβάλλονται. τὸ μὲν οὖν μέγιστον ὑμῖν καὶ τὸ πιστότατον τοῦ μένειν τὴν ὁμόνοιαν ἐνέχυρον ἔστω, τὸ συμφέρειν αὐτήν. ἃ γὰρ καὶ λόγῳ παραδεχθέντα, διότι συνοίσει [7]), μόνον ἤδη πείθειν ὑμᾶς ἔοικε, πῶς οὐ χρὴ τὴν ἀπὸ τῶν ἔργων ἕξειν αὐτὰ πειθὼ βεβαιοτέραν; ἔτι δὲ εὔθυμός εἰμι, καὶ διὰ τὸ τῆς συνηθείας ὑμᾶς δυσαπαλλάκτως ἔχειν. εἰ γὰρ ἡ στάσις τοσούτῳ χρόνῳ διὰ τὴν συνήθειαν μόνον ἐμμεμένηκεν ὑμῖν, τηλικοῦτον οὖσα κακόν· πῶς οὐχὶ καὶ τὰς διαλλαγὰς εἰκός ἐστιν, ἡ-

6) ὧν ἀποδ. — ἀξίαν] videtur probum esse. *patior mihi approbari aequitatem metus ipsorum*, h. e. facile credo dignum et iustum esse, quod metuant, ne concordia minus firma sit. πιστεύω καὶ συναινῶ, ἄξιον εἶναι, καὶ πρέπον καὶ καθῆκον, αὐτοὺς δεδιέναι. margo Mor. dat τὴν αἰτίαν.

7) συνοίσει] sic recte Casaubonus. sed vlterius procedere haud debuerat. nam bene habet μόνον, quod ille cum γενόμενα mutatum it nulla causa. cohaeret μόνον cum λόγῳ. *oratione mera*, per aliud nihil, quam per mera verba. Pariter non debuerat παραδειχθέντα spernere, quod ex interpretatione latina fuerat odoratus. denique sententiam huius loci non satis perspexit, neque satis bene latine reddidit Casaubonus. Dio haec ait: si sola oratio, demonstrando pacem et concordiam expedire, vos eo adducere potuit, vt iam proni ad eam eiusque studiosi videamini, quanto magis necesse est [aut, qui fiat, vt minus necesse sit] sperare futurum, vt rerum ipsarum demonstratio fidem habeat longe stabiliorem, durabiliorem atque tutiorem. h. e. vt perceptio ipsa vtilitatum e concordia enascentium iniiciat vobis studium multo constantius, et cui magis confidi possit, cohortantibus ad concordiam obsequendi, et credendi, vera esse ea, quae illi suadeant.

δίας τε ἴσας, καὶ δικαιοτέρας, ποιήσειν καὶ τὴν συνήθειαν πλείονα. καὶ φυλάττεσθαι δὴ [8]) μικρὰ δεήσει, καὶ πρὸ ἁπάντων τὰς ἄνδρας τὰς ἀδόξους, ἄν ποτε διαβάλλωσιν ὑμᾶς ἀλλήλοις. μὴ γὰρ ἀκέσητε αὐτῶν ἴδιόν τι θηρωμένων, οἱ βαλήσονται πάλιν αὐτοῖς γενέσθαι τινὰ χαράν [9]). καὶ μικρῶν δὲ ἕνεκεν μὴ παροξύνεσθε. καὶ τὰς θεὰς δὲ εἰκὸς ἐστιν μᾶλλον πάντων ἐπιμελήσεσθαι τῷ συμβῆναι τὴν ὁμόνοιαν. οἶμαι γὰρ καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν ἀρχὴν παρ' ἐκείνων γενήσεσθαι· καὶ ἂν οὐκ ἄλλως ἐπελθεῖν μοι τολμῆσαι περὶ τηλικούτου πράγματος ἐν ὑμῖν λέγειν, ὑπὲρ οὗ μηδεὶς πρότερον εἶπε, μήτε νέος, μήτε πρεσβύτερος. ἔτι δὲ καὶ ἄξιον αὐτοῖς εὔξασθαι πάλιν. ἐκεῖνον ἐν ἀρχῇ μὲν εὐξάμην αὐτοῖς, ἵνα μοι πειθομένους παράσχωσιν ὑμᾶς· ἐπεὶ δὲ τοῦτο ἤδη ἐοίκατε ποιεῖν, λοιπόν ἐστιν εὔξασθαι περὶ τοῦ φυλάττειν αὐτοὺς, εἰς ἀεὶ τὰ καλῶς δόξαντα ὑμῖν.

8) δὴ] malim δὲ. *ſed et oportebit vos parua quaedam cauere.* illud *ſed et* hoc ſibi vult: quanquam multum valet in hac re, tamen rem omnem non conficit, neque in ea ſola ſitum eſt omne, ſed et vos oportet minuta quaedam cauere.

9) χαραν bene habet. bene etiam reddidit interpres, cui magis h. l. credi velim, quam Caſaubono et Anglo, χάριν ſuadentibus, in quo vehementer fallunturi. Caſaubonum equidem miror in errorem hunc incidiſſe in re tam plana, Anglum nil miror, qui Caſaubonum errantem ſequi, recta monenti obloqui ſolet.

ΠΕΡΙ ΟΜΟΝΟΙΑΣ ΕΝ ΝΙΚΑΙΑ, ΠΕΠΑΥΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΣΤΑΣΕΩΣ.

ΛΟΓΟΣ ΛΘ'.

Ἐγω χαίρω τιμώμενος ὑφ' ὑμῶν, ὥσπερ εἰκός ἐστι χαίρειν τὸν ἄνδρα τὸν σώφρονα, τιμώμενον ὑπὸ πόλεως ἀγαθῆς καὶ λόγε ἀξίας, ὥσπερ [1]) ἡ ὑμετέρα πόλις· κατά τε ἰσχὺν καὶ μέγεθος ἐδεμιᾶς ἡττωμένη τῶν ὁποίποτε ἐνδόξων· γένες τε γενναιότητι, καὶ πλήθες συνοικήσει τῶν φανερωτάτων· γενῶν ἐκ ἀλλαχόθεν ἄλλων συνελθόντων, Φαύλων καὶ ὀλίγων, ἀλλὰ Ἑλλήνων τε τῶν πρώτων, καὶ Μακεδόνων· τὸ δὲ μέγιστον, Ἥρωάς τε καὶ θεὸς οἰκιστὰς λαβοῦσα. πρέπει δὲ τοῖς ὑπὸ θεῶν ᾠκισμένοις εἰρήνη, καὶ ὁμόνοια, καὶ Φιλία πρὸς αὐτές. αἰσχρὸν γὰρ, εἰ μὴ σΦόδρα εὐδαίμονες [2]) ἔσονται, καὶ θεοΦιλεῖς, καὶ διοίσουσί τι τῶν ἄλλων εὐτυχίᾳ· βαλόμενοί γε ἀληθὲς ἐπιδεικνύειν τὸ τῦ γένες, ἀλλὰ μὴ ψευδῆ καὶ μάταιον λόγον. θεοὶ γὰρ οἰκισταὶ καὶ συγγενεῖς καὶ προπάτορες ἀδὲν ὅτως ἐθέλυσι τὲς αὐτῶν ἔχειν, ὅτε χώρας κάλλος, ὅτε καρπῶν ἀΦθονίαν, ὅτε πλῆθος ἀνθρώπων, ὡς σωΦροσύνην, καὶ ἀρετὴν, καὶ πολιτείαν νόμιμον· καὶ τῶν μὲν ἀγαθῶν πολιτῶν τιμὴν, τῶν δὲ κακῶν ἀτιμίαν. ὡς ἔγωγε ἥδομαι νῦν ὁρῶν ὑμᾶς ἓν μὲν σχῆμα ἔχοντας, μίαν δὲ Φωνὴν ἀΦιέντας, ταυτὰ δὲ βαλομένυς. ποῖον μὲν γὰρ θέαμα κάλλιον πόλεως ὁμοΦρονέσης;

1) poſt ὥσπερ aut deeſt, aut ſubauditur ἐξίν.

2) εὐδαίμονες) aliquanto quidem hoc melius, quam quod eſt in Veneta, ἐ δαίμονες. vitioſum tamen vel id ipſum quoque, et aut αἰδήμονες leg. *pudentes*, aut potius εὐσχήμονες, *modeſti, decori.*

νότης; ποῖον δὲ ἄκεσμα σεμνότερον; ποίας δὲ βουλεύεται πόλις ἄμεινον τῆς ἅμα βουλευομένης; ποία δὲ εὐμαρέστερον πράττει τῆς ἅμα πραττούσης; ποία δὲ ἧττον ἀποτυγχάνει τῆς ταυτὰ βουλευομένης; τίσι μὲν ἡδίω τἀγαθὰ τῶν ὁμονοούντων; τίσι δὲ καθότερα τὰ λυπηρὰ τῶν κοινῇ φερόντων, ὥσπερ βάρος; τίσι δὲ σπανιώτερον συμβαίνει τὰ χαλεπὰ τῶν ἀλλήλοις φυλαττόντων; ποία μὲν τοῖς πολίταις προσφιλεστέρα πόλις; ποία δὲ τιμιωτέρα τοῖς ξένοις; ποία δὲ χρησιμωτέρα τοῖς φίλοις; τίς δὲ τοῖς ἐχθροῖς φοβερωτέρα; ὁ παρὰ τίνων μὲν ἔπαινος δοκεῖ πιστότερος, ὁ παρὰ τίνων δὲ ψόγος ἀληθέστερος; τίνες δὲ παρὰ τοῖς κρατοῦσι πλείονος αἰδοῦς τυγχάνουσι 3); τίνες μὲν ἰσοτιμώτεροι τοῖς κρατοῦσι; τίνας δὲ μᾶλλον οἱ κρατοῦντες αἰδοῦνται; τίνας μὲν ὅτως ἀγαπῶσιν οἱ χρηστοὶ ἄρχοντες; τίνων δὲ ἧττον καταφρονοῦσιν οἱ πονηροί; ἐ γὰρ δῆλον, ὅτι τοῖς μὲν ὁμονοοῦσιν ἐ μόνον οἱ κρατοῦντες, ἀλλὰ καὶ οἱ θεοὶ προσέχουσιν; οἱ δὲ στασιάζοντες ἐφ' αὑτῶν ἀκούουσιν ὅτε γὰρ τῶν ἀσυμφώνων χερῶν ἐδεὶς ἀκούει ῥαδίως, τί λέγουσιν, ὅτε τῶν διαφερομένων πόλεων. ποῖα δὲ οἰκοδομήματα πόση δὲ χώρα, πόσον δὲ πλῆθος ἀνθρώπων, ἰσχυρότερον δῆμον ἀποφαίνει τῆς πρὸς αὐτὸν ὁμονοίας; ὁπόσοι γὰρ ἂν ὦσι πολῖται τῆς ὁμονοούσης πόλεως, τοσοῦτοι μὲν ὀφθαλμοὶ ὁρῶσι τὸ ἐκείνης συμφέρον, τοσαῦται δὲ ἀκοαὶ ἀκούουσι, τοσαῦται δὲ γλῶτ-

ται

3) videntur haec tautologa, h. turpiter idem paulo mutatis verbis inculcantia. verum non esse deprehenduntur, si diligentius consideres atque emendes. quibusnam aliis praeterquam concordibus maior habetur reuerentia ab ipsis dominantibus (hi sunt Romani), *quinam accedunt magis ad paritatem dignitatis cum dominantibus.* aut *quinam alii videntur ipsis dominantibus aequare suam maiestatem?* τίνας δὲ μᾶλλον οἱ κρατούμενοι αἰδοῦνται; *quosnam alios magis reuerentur populi, quotquot imperio Romano parent.*

ται παραινῶσι, τοσαῦται δὲ διάνοιαι φροντίζουσι. διαφέρουσι γὰρ οὐδὲν, ἢ εἴ τις θεῶν ὅτω μεγάλης καὶ πολυανθρώπου πόλεως μίαν ψυχὴν ἐποίησεν. ὡς ὅτε χρημάτων πλῆθος, ὅτε ἀνθρώπων, ὅτε ἄλλη δύναμις ξυνήνεγκε τοῖς διαφερομένοις, ἀλλὰ τἀναντίον πάντα ταῦτα πρὸς βλάβης [4]) μᾶλλον ἐστί· καὶ ὅσῳ ἂν πλείονα ὑπάρχῃ, τοσούτῳ μείζονος καὶ χαλεπωτέρας, ὥσπερ, οἶμαι, καὶ τῶν σωμάτων τῷ μὲν ὑγιαίνοντι συμφέρει τὸ μέγεθος καὶ τὸ πλῆθος τῶν σαρκῶν, τῷ δὲ νοσοῦντι καὶ φαύλως ἔχοντι σφαλερωτάτη ἐστὶν ἡ τοιαύτη ἕξις, καὶ ὀξύτατον ἐπάγει κίνδυνον. ὁμοίως δὲ καὶ ναῦς, ἥτις ἂν μετὰ ὁμονοίας πλέῃ τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῶν ναυτῶν, αὐτή τε σώζεται καὶ σώζει τοὺς ἐμπλέοντας· εἰ δὲ μή, ὅσῳ πλείω τὰ ἴσια, τοσούτῳ σφοδρότερον τὸν χειμῶνα καὶ τὴν ταραχὴν μείζω συμβαίνειν ἀνάγκη. τὸ αὐτὸ τοῦτο ἐπὶ ἅρματος, ἢν μὲν ὁ ἡνίοχος ἄρχειν ἐπίσηται κατὰ τρόπον, οἵ τε ἵπποι ὁμοφρονοῦντες καὶ πειθόμενοι ὦσιν, ἐλπὶς ἐστὶν ἐν μὲν ἀγῶνι νικᾶν, ἐν δὲ πολέμῳ σώζεσθαι τὸ τοιοῦτον ἅρμα· στάσεως δὲ καὶ ταραχῆς ἐνούσης, τοσούτῳ μείζων ὁ κίνδυνος, ὅσῳ ἂν ἰσχυρότεροι ὦσιν οἱ ἵπποι καὶ ταχύτεροι. παραπλησίως δὲ καὶ πόλει ὁμονοούσῃ πάντα τὰ τοιαῦτα χρήσιμά ἐστι, περιουσία χρημάτων, καὶ πλῆθος ἀνθρώπων, καὶ τιμαὶ, καὶ δόξα, καὶ δύναμις· εἰ δὲ μὴ [5]), δυσχρηστα καὶ χαλεπά· οἷον ἐν ταυτῷ στρεφομένων [6]) θηρίων πολλῶν, ἢ βοσκημάτων, ἑνὸς εἴργον-

4) πρὸς βλάβης] sic recte Ven. et Casaub. Morellus cum daret πρὸς βλάβην, non debuerat obliuiſci etiam μείζονα καὶ χαλεπωτέραν dare, non autem μείζονος καὶ χαλεπωτέρας relinquere.

5) εἰ δὲ μὴ] *ſin minus*, ſcil. iſta ſint, quae ante dixi, h. e. ſi ciuitas ipſa ſecum minus concordet.

6) στρεφομένων] non ſatis magnam video cauſam, cur hoc Caſaubono diſpliceat, qui τρεφομένων ſuadet, non inconuenienter id quidem, non tamen neceſſario.

ἔργοντος περιβάλω, κυριττόντων τε ἄλληλα καὶ πατάντων, καὶ ἐπεμβαινόντων ἀλλήλοις. ἀλλ' εἰ μὲν ὑγιαίνων ἐτύγχανον, ἂν οὐκ ἂν ἀπέσχην τοῦ λόγου, πρὶν ἱκανῶς αὐτὸν διελθεῖν, κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν· νῦν δὲ ὑμεῖς τε ἴσως πρὸς ἑτέροις ἐστὲ μᾶλλον, ὥστε [7]) κἀγὼ πολὺ καταδεέστερα ἔχω, ἢ πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ ἀγῶνος. τὸν ἕν [8]) βραχύτατον καὶ ἀνυσιμώτατον λόγον καταλείπεται εἰπεῖν τὸν πρὸς τοὺς θεούς. ἔστι γὰρ καὶ τῶν μικρὸν ῥθεγγομένων, ἃ διανοοῦνται, ἴσασιν. ἴσως γὰρ καὶ τοῦτο τοῦ σφόδρα εὐνοοῦντός ἐστιν· ὥσπερ οἱ χρηστοὶ πατέρες τοῖς παισὶν ἃ μὲν δύνανται παραινοῦσιν, ἃ δ' ἂν μὴ πείθωσιν, εὔχονται τοῖς θεοῖς ὑπὲρ αὐτῶν. εὔχομαι δὴ τῷ τε Διονύσῳ τῷ προπάτορι τῆσδε τῆς πόλεως, καὶ Ἡρακλεῖ τῷ κτίσαντι τήνδε τὴν πόλιν, καὶ Διὶ πολιεῖ, καὶ Ἀθηνᾷ, καὶ Ἀφροδίτῃ, καὶ Φιλίᾳ, καὶ Ὁμονοίᾳ, καὶ Νεμέσει [9]), καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς, ἀπὸ τῆσδε τῆς ἡμέρας τῇδε τῇ πόλει πόθον ἑαυτῆς ἐμβαλεῖν, καὶ ἔρωτα, καὶ μίαν γνώμην, καὶ ταυτὰ βούλεσθαι καὶ φρονεῖν· φάσιν δὲ καὶ ἔριδα καὶ φιλονεικίαν ἐκβαλεῖν, ὡς ἂν ἐν ταῖς εὐδαιμονεστάταις καὶ ἀρίστοις ἥ πόλεσι τὸ λοιπόν.

7) Casaubonus expungit ὥστε. videor mihi tamen in eo reliquias vocis necessariae, sed obliteratae, videre. videtur scil. leg. esse: δυνάμεώς τε κἀγὼ πολὺ καταδεεστέρως ἔχω.

8) ἕν] sic recte Ven. a Mor.

9) Νεμέσει] v. Vales. Emend. p. 69.

ΕΝ ΤΗ ΠΑΤΡΙΔΙ, ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΑΠΑΜΕΙΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

ΛΟΓΟΣ Μ'.

Ἐνόμιζον, ὦ ἄνδρες πολῖται, νῦν γᾶν, εἰ καὶ μὴ πρότερον, ἄξειν τὴν ἅπασαν ἡσυχίαν, δεῦρο ἀφικόμενος, καὶ μὴ προσάψασθαι, μήτε ἑκὼν, μήτε ἄκων, μηδενὸς κοινᾶ πράγματος· δι' ἓν μέν, ὅτι καὶ πολλὰς ὁρῶ σὺν τοῖς θεοῖς ἀεὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν νεωτέρων βελομένας καὶ δυναμένας ἐπιτροπεύειν τὴν πόλιν, καὶ προΐσασθαι τῶν ὑμετέρων ὀρθῶς· ἅτε τᾶ λέγειν, ἅτε τᾶ πράττειν ἐνδεῶς ἔχοντας, ἔτι δὲ τῆς παρ' ὑμῖν πολιτείας ἐμπείρας ὄντας, ἐμὲ δὲ ὑπώπτευον, (τὸ γὰρ ἀληθὲς εἰρήσεται,) βαρύνεσθαί τινας, ὡς ξένον καὶ περιττόν. ἔπειτα οἶμαι καὶ τᾶ σώματος δέον ποιήσασθαί τινα πρόνοιαν, ἐκ πολλῆς καὶ συνεχᾶς ταλαιπωρίας ἀπειρηκότος· καὶ τῶν περὶ τὴν οἰκίαν κομιδῆ φαύλως διακειμένων, ἃ τοσᾶτον ἀπολωλότα χρόνον, ἀδεμιᾶς ἐπανορθώσεως τετύχηκεν. ὅπᾳ γὰρ ἀποδημία δεσπότᾳ χρονίσαντος ἱκανὴ διαφθεῖραι καὶ τὴν μεγίστην ἀσίαν, τί χρὴ προσδοκᾶν ἐν τοσούτοις ἔτεσι φυγῆς; ὅθεν ἀδεὶς ἂν προσεδόκησεν ἐμὲ σωθῆναι, χωρὶς ὑμῶν, δι' εὐνοίας ὑπερβολήν. καίτοι μέχρι μὲν ὑπῆρχε πενίας κίνδυνος ἡμῖν [1]), ἀδὲν ἦν δεινόν. ἀ γὰρ εἰμὶ πρὸς τᾶτο ἀμελέτητος, σχεδὸν τοσᾶτον χρόνον πλανηθεὶς, ἀ μόνον ἄοικος καὶ ἀνέστιος, ἀλλὰ μηδὲ ἀκόλαθον ἕνα γᾶν ἐπαγόμενος. ἀ τοίνυν ἀδὲ τὸν υἱὸν ἤλπιζον χαλεπῶς ἂν ὑπομεῖναι [2]) πενίαν, ἀκ ὄντα ἐμᾶ χείρω τὴν φύσιν. ἐπεὶ δὲ

1) ἡμῖν recte expressit interpres. ὑμῖν Ven. et Mor.
2) ὑπομεῖναι] sic recte Ven. et Casaub. προμεῖναι Mor.

δὲ ὁ λόγος ἡμῖν ἐστιν ὑπὲρ τοῦ μὴ ψεύσασθαι τὴν πατρίδα, μηδὲ ἀποξερῆσαι τὴν ὑπόσχεσιν ὑμᾶς, ἣν ὑπεσχόμεθα μηδενὸς ἀναγκάζοντος, ἐδαμῶς ῥᾳδίαν, οὐδὲ ὀλίγων χρημάτων· τοῦτο οἶμαι χαλεπὸν, καὶ πολλῆς Φροντίδος ἄξιον· ὃ γε οὐδέν ἐστι βαρύτερον, οὐδὲ ὀφειλόμενον ἐπὶ πλείονι τόκῳ χάριτος. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ ἀναισχυντον δάνειον καὶ πικρὸν, ὅταν, οἶμαι, τῷ βραδύνειν ἡ χάρις εἰς χρέος μεταστῇ· ὃ τῷ παντὶ χαλεπώτερον ἀπαιτοῦσιν οἱ σιωπῶντες τῶν βοώντων. οὐδὲν γὰρ ὅτῳ δύναται τοὺς ὀφείλοντας ὑμῖν τὰ τοιαῦτα ὑπομιμνήσκειν, ὡς τὸ ὑμᾶς [3]) ἐκλελῆσθαι. διὰ μὲν δὴ ταῦτα ἀναγκαῖον ἐνόμιζον γενέσθαι πρὸς τοῖς ἐμαυτοῦ, καὶ μηδενὶ τῶν κοινῶν προσιέναι, μηδὲ μέχρι λόγου τέως, ἕως ἂν αἰσθήσομαι τοῦτο δὴ τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ λεγόμενον·

Ὅττι μοι ἐν μεγάροισι κακὸν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται.

πρότερον γὰρ οὐδ' ἐπ' ὀλίγον σχολὴν ἦγαγον, ἴσως διὰ τὴν ἐμαυτοῦ πολυπραγμοσύνην [4]), ὡς δέον [5]) ἐντυχεῖν ὑμῖν καὶ φιλοφρονήσασθαι· τοσοῦτο μόνον, καὶ θῦσαι τοῖς θεοῖς, καὶ, νὴ Δία, ἀναγνῶναι τὰ γράμματα τὰ τοῦ Αὐτοκράτορος, ὅτι ἀναγκαῖον ἦν· ἔπειτα εὐθὺς ἀναχωρῆσαι, καὶ τρέπεσθαι καθ' αὑτὸν,

3) ὑμᾶς] sic recte Casaub. et Anglus. ἡμᾶς Ven. et Mor.

4) malim ἀπολυπραγμ. *propter cognatam mihi quandam cunctationem et verecundiam rebus alienis me immiscendi.*

5) ὡς δέον] subaudi ἦν. carebam otio ita, vt oportuerat, vobiscum agendi, et amice vos salutandi, ἀλλὰ τοσοῦτο μόνον, (sic leg. videtur, scil. σχολὴν ἦγαγον) *sed hactenus solummodo vacabat, vt diis sacra facerem* (h. e. in templum prodirem) *et imperatoris literas recitarem.* (h. e. in curiam, si quando literae imperatoris aduenirent, in pleno congressu senatus recitandae, eas audiendi caussa) καὶ εἴ τι ἂν ἄλλο ἀναγκαῖον ἦν. *et si quid aliud erat eiusmodi, ita necessarium, vt facere nequirem, quin in publicum prodirem.* Anglus vult ὃς δ'.

αὐτὸν [6]), λόγον τινὰ εἶπον ὑπὲρ ἔργου τινός, ἀφ' αὐτὸς μόνον, ἀλλὰ τῶν ἡγεμόνων [7]) ἐσπουδακότων, ἴσως μὲν ὑμῖν, ἴσως δὲ καὶ μοὶ χαρίζεσθαι βουλομένων, καὶ τὴν πόλιν ἄμεινον κατασκευάζειν, καὶ σεμνοτέραν ποιεῖν ἅπασαν [8]). πρότερον γὰρ ἴσε δήπουθεν, ὅτι τοῖς τοιούτοις καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐλειπόμεθα [9]). τοῦτον ἐμοῦ τότε εἰπόντος τὸν λόγον, ἐπήρθη τε πρὸς αὐτὸν [10]) ὁ δῆμος· ὁ γὰρ ἐξ ἀγεννεῖς, οὐδὲ ἀναίσθητοι τὰς φύσεις· καὶ πολλοὶ προετράπησαν φιλοτιμηθῆναι [11]) τῶν πολιτῶν. πάλιν δὲ ὕστερον ἐμοῦ τὸ πρᾶγμα ἐφ' ὑμῖν ποιουμένου [12]), πολλάκις μὲν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, πολλάκις δ' ἐν τῷ θεάτρῳ, ἵνα, εἰ μὴ δοκιμάζοιτε, μηδὲ βούλοισθε, μηδένα ἐνοχλῶ [12b])· τὴν γὰρ ἀσχολίαν τὴν ἐσομένην ὑπώπτευόν μοι περὶ ταῦτα· πολλάκις μὲν ὑφ' ὑμῶν ἐκυρώθη [13]), πολλάκις δὲ ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων, οὐδενὸς ἀντειπόντος. ἐπεὶ δὲ ἀρχὴν ἔλαβεν [14]), ὅσα μὲν αὐτὸς ἔπαθον μετρῶν καὶ διαμετρῶν, καὶ λογιζόμενος, ὅπως μὴ γένοιτο ἀπρεπὲς μηδὲ ἀχρεῖον· (οποῖόν

6) post καθ' αὐτὸν deesse videtur πρώην δὲ vel simile quid. *Nuper autem vobiscum egi de opere aliquo.*

7) f. ἀφ' αὐτὸς μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἡγεμόνων — In αὐτὸς subauditur ἐσπουδακώς.

8) ἅπασαν] venerabiliorem, quam sunt ciuitates omnes.

9) ἐλειπόμεθα] sic recte interpres latinus. ἔλλειπ. Venet. et Mor.

10) Casaubonus malebat πρὸς αὐτό, referens ad τὸ ἔργον vers. 1. sed recte vulgatam tuetur Anglus.

11) φιλοτιμεῖσθαι. *liberaliter conferre pecunias.*

12) margo Mor. dat ποιησαμένου.

12b) sententia bona, quam non sollicitarem, nisi insequentia probabile facerent, leg. esse. μηδὲν ἐνοχληθῶ vel μηδὲν ἐνοχλῶμαι *vt vacarem omni molestia.*

13) ἐκυρώθη] scil. τὸ ἔργον. *opus, cuius ego publice faciendi auctor eram.* videtur porticus fuisse.

14) ἔλαβεν] vt autem exordium cepit illud opus, et aedificandi factum est initium.

(ὁποῖα ἔργα πολλὰ γέγονε παρ' ἑτέροις, μάτην ἀπολλύμενα [15]). καὶ τελευταῖον εἰς τὰ ὄρη φθειρόμενος [16]), ἐκ ὧν ἔμπειρος τῶν τοιούτων ὠδενὸς, ὐδὲ ἀπορῶν ἔργου τινὸς, ἀλλ' ἕτερα μᾶλλον πράττειν δυνάμενος σπουδαιότερα ἴσως, ἀφ' ὧν ἂ παρὰ μόνοις ὑμῖν εὐδοκιμεῖν ἔμελλον), ἐῶ νῦν ἐπεξιέναι. ὠδὲν γὰρ ἦν ἐμοὶ βαρὺ, δι' ὑμᾶς ὑπομένοντι. λόγοι δὲ ἐγίγνοντο πολλοὶ μὲν, ἃ παρὰ πολλῶν δὲ, καὶ σφόδρα ἀηδεῖς [17]), ὡς κατασκάπτω τὴν πόλιν, ὡς ἀνάξιόν πεποίηκα σχεδὸν ἐξελαύνων τὲς πολίτας, ὡς ἀνήρηται πάντα, συγκέχυται, λοιπὸν ὠδὲν ἐξί. καί τινες ἦσαν οἱ σφόδρα ὀδυρόμενοι τὸ [18]) τῦ δεῖνος, χαλεπῶς ἔχοντες, εἰ μὴ μενεῖ ταῦτα τὰ ὑπομνήματα τῆς παλαιᾶς εὐδαιμονίας· ὥσπερ τῶν Ἀθήνησι προπυλαίων κινυμένων, ἢ τῦ Παρθενῶνος, ἢ τὸ Σαμίων Ἡραῖον [19]) ἡμᾶς ἀνατρέποντας, ἢ τὸ Μιλησίων Διδυμεῖον [20]), ἢ τὸν νεὼν τῆς Ἐφεσίων Ἀρτέμιδος. ἀλλ' ἐκ αἰσχρὰ καὶ καταγέλαστα ἐρεί-

πια,

15) ἀπολλύμενα] sic recte Casaub. eodemque tendit, quod in var. lect. Venetae reperio, ἀπολόμενα. sed nondum persanatus videtur locus, nili addas καὶ χρήματα, ad hunc modum: καὶ χρήματα μάτην ἀπολλύμενα. *qualia opera*, deformia puta, *videre est apud multos et numos frustra impensos, vel perditos potius.*

16) v. Valel. Emendat. p. 68.

17) καὶ σφόδρα ἀηδεῖς] aut sic cum Casaubono leg. est, aut καὶ ἃ σφόδρα ἡδεῖς, eadem sententia. Ven. et Mor. dant καὶ σφόδρα ἡδεῖς.

18) Casaub. et margo Morell. dant τὸ χαλκεῖον τὸ τῦ δεῖνος.

19) σαμίων ἡραῖον] sic Casaub. concinit insequens μιλησίων διδυμεῖον. alias possit quoque σάμιον ἡραῖον probari, quamquam et μιλήσιον nil sit deterius. Ven. et Mor. dant σαμεῖον.

20) Ven. et Mor. dant Διδύμιον.

πια, πολὺ ταπεινότερα τῶν κλισιῶν, οἷς [21]) ὑπο-
δύεται τὰ πρόβατα· τῶν ποιμένων δὲ ἐδεὶς ἂν δύ-
ναιτο εἰσελθεῖν, ἐδὲ τῶν γενναιοτέρων κυνῶν; ἐφ' οἷς
ὑμεῖς μὲν ἐρυθριᾶτε καὶ [22]) διετρέπεσθε τῶν ἡγε-
μόνων εἰσιόντων· οἱ δὲ ἀηδῶς ἔχοντες πρὸς ὑμᾶς,
ἐπέχαιρον, καὶ ἐγέλων· ὅπου μηδὲ τοῖς χαλκεῦσιν
ἐξῆν διάρασθαι σχεδὸν, ἀλλὰ εἰργάζοντο κεκυφό-
τες, καὶ ταῦτα πίπτοντα καὶ ὑπερηρεισμένα, ἃ
πρὸς τὴν πληγὴν τῦ ῥαιστῆρος ἔτρεμε καὶ διΐστατο·
ἀλλ' ὅμως ἦσαν, οἱ χαλεπῶς ἑώρων [23]) ἀφανιζόμενα
τὰ σημεῖα τῆς ἔμπροσθεν πενίας καὶ ἀδοξίας, ἀχ
ὅτι τῶν κιόνων ἔμελεν [24]) αὐτοῖς τῶν ἱσαμένων, ἐδὲ
τῶν γεισῶν, ἢ τῶν οἰκοδομουμένων ἐργαστηρίων ἄλ-
λως [25]), ἀλλ' ἵνα μηδέποτε μεῖζον ὑμεῖς ἐκείνων
φρονῆτε. εὖ γὰρ ἴσε, ὅτι καὶ τοῖς οἰκοδομήμασι,
καὶ ταῖς ἑορταῖς, καὶ τῷ δικάζειν αὐτοὶ, καὶ τῷ μὴ
παρ' ἑτέροις ἐξετάζεσθαι, μηδὲ συντελεῖν ἄλλοις [26]),
καθάπερ οἶμαι, κώμην· πᾶσι τούτοις συναίρεσθαι
πέφυκε τὸ φρόνημα τῶν πόλεων, καὶ μεῖζον ἀξίω-
μα γενέσθαι τὸ τῦ δήμυ, καὶ πλέονος τυγχάνειν
τιμῆς, καὶ παρὰ τῶν ἐπιδημούντων ξένων, καὶ παρὰ
τῶν ἡγεμόνων. ταῦτα δὲ τοῖς μὲν ἀγαπῶσι τὰς
αὐτῶν πατρίδας, καὶ μὴ φοβουμένοις, μήποτε ἐλάτ-
τους αὐτῶν φανῶσι, θαυμασὴν ἔχει τὴν ἡδονήν·
τοῖς δὲ ἐναντίως ἔχουσι, καὶ βουλομένοις ἐν ἀσθενέσιν

 ἰσχύειν,

21) οἷς bene habet; nam perinde τὸ κλίσιον vsurpatur atque ἡ κλισία.
22) aut ἐρυθριᾶτε καὶ διατρ. est leg. aut ἐρυθρ. est delendum, vt scholium posterioris. Ven. et Mor. omittunt καὶ.
23) ἑώρων] sic recte Casaub. ὥραν Ven. et Mor.
24) ἔμελεν] Ven. et Mor. dant ἔμελλεν.
25) ἄλλως, aut, quod est in Veneta, ἄλλος, delendum est, natum ex eo, quod in aliis codicibus esset ἀλλ' ἵνα, in aliis ἀλλ' ὡς.
26) ἄλλοις] sic recte Valesius. ἀλλήλοις Ven. et Mor.

ἰσχύειν, καὶ τὴν δόξαν τῆς πόλεως ἀδοξίαν αὐτῶν νομίζωσι, δεόντως φέρειν αὐτὴν [27]), καὶ φθόνον. καίτοι τὸ μὲν ὑπόδημα δεῖ πρὸς αὐτὸν ἁρμόζειν καὶ τὸν αὐτῦ πόδα, καὶ ἂν δοκῇ μεῖζον, περιτεμεῖν· πόλιν δὲ ὐδέποτε δεῖ κωλύειν [28]), ὐδὲ καταάγειν πρὸς αὐτὸν, ὐδὲ πρὸς τὴν ἑαυτῦ ψυχὴν μετρεῖν, ἐὰν τύχῃ σμικρὰν ἔχων καὶ ἀνελεύθερον· καὶ ταῦτα παραδειγμάτων ὄντων. λέγω δὲ τὸ τῶν Σμυρναίων, τὸ τῶν Ἐφεσίων, Ταρσεῖς ἐκείνυς, Ἀντιοχέας. καὶ ταῦτα ἐπίσαμαι σαφῶς, ὅτι καὶ πρότερόν τινες ἀκὐοντες διεῤῥήγνυντο, καὶ χαλεπῶς ἔφερον, εἰ τοιὐτων ἐθίζεσθε ἀκροᾶσθαι λόγων, καὶ μετὰ τοιὐτων πόλεων τολμᾷ τις ὀνομάζειν τὴν ὑμετέραν. ὅμως [29]) δ' ἐπὶ τὐτοις σχετλιάζοντες, καὶ τοιαῦτα λέγοντες, καὶ διδόναι [30]) μηδένα ἐῶντες, καὶ τοῖς ἔργοις ἐμποδὼν γιγνόμενοι, ὅτως ἐμὲ διέθηκαν, ὥςε ὀλίγυ φυγὴν ἐμαυτῦ καταψηφίσασθαι. καὶ γὰρ ἦν γελοῖον [31]), μετὰ [32]) φυγὴν ὅτως μακρὰν, καὶ πράγματα τοσαῦτα, καὶ τύ-

ραννον

27) δεόντως φέρειν αὐτὴν] locus vexatus. Casaubonus suadet δέος τε ταῦτα φέρει καὶ φθόνον, plana vtique sententia. mihi tamen Anglus videtur sagaciter in αὐτὴν odoratus esse v. λύπην. est itaque hoc quidem expeditum. sed haeremus adhuc in δεόντως. quod si bene habet, necesse est φέρει legi. sed et vel sic tamen deest ταῦτα. esset tum haec sententia: *necessario istaec moerorem atque inuidiam afferunt.* verum δεόντως ita non solet vsurpari. quare aut δεῖ αὐτὰ φέρειν λύπην καὶ φθ. leg. aut potius δεινὴν ἀνάγκη ταῦτα φέρειν λύπην καὶ φθ.

28) malim κολάειν. et sic videtur Anglus quoque dedisse, et hoc idem Anglus quoque sibi aliquando ait in mentem venisse, sed postea repudiauit, peruerso vsus consilio.

29) ὅμως] sic recte Casaub. ὅπως Ven. et Mor.

30) διδόναι) conferre pecunias ad structuram, de qua supra.

31) imo vero σχέτλιον.

32) ante μετὰ videtur με aut ἐμὲ deesse. quod si admittas, vt admittendum vtique videtur, tum pro ἀφικομένῳ etiam

ραννον ἐχθρὸν, δεῦρο ἀφικομένῳ, ὥστε ἀναπαύσασθαι, καὶ τὸ λοιπὸν ἐπιλαθέσθαι τῶν προτέρων χαλεπῶν· οἷον ἐκ δεινῆς καὶ ἀγρίας πελάγους καὶ χειμῶνος ἀδοκήτως σωθέντα [33]) μόλις, δι' εὔνοιαν θεῖ τινος, ἔπειτα ἐνταῦθα ὥσπερ ἐν λιμένι ναυμαχεῖν [34]). θαυμάζω δὲ μάλιστα ἑνίων ἀνθρώπων τὴν κακοήθειαν, μᾶλλον δὲ τὴν ἄνοιαν, ὑπομιμνησκόμενος, οἵα ἐλογοποίουν τὸ μὲν πρῶτον περὶ τῆς πρεσβείας [35]), ἣν ἐπέμψατε εὐχαριστοῦντες. ὁ γὰρ ἡδέως αὐτὸν ἀποδέξασθαι τὰς πρέσβεις, ἀλλὰ δυσχεράναι μᾶλλον, ὡς δέον αὐτὸν ἐπὶ τῆς πόλεως [36]) ἀπηντηκέναι, καὶ περιβαλεῖν προσήκοντας [37]), ἢ τὰς μηδέπω παρόντας ὀνομάζειν, ἢ πυνθάνεσθαι περὶ τοῦδε καὶ τοῦδε, τί πράττουσιν, ἢ διατί πάντες οὐκ ἦλθον. οἱ δὲ ἐλογοποίουν, ὅτι τοῖς Σμυρναίοις παμπόλλας δωρεὰς δώη, καὶ χρήματα ἀμύθητα πέμψειε μετὰ τῶν νεμέσεων [38]). καὶ νὴ

etiam leg. erit ἀφικόμενον propter insequens σωθέντα, vt recte Casaubonus corrigit. Ven. et Mor. dant ὡσθέντα.

33) malim ἀδοκήτως σωθέντα. *ex atroci saeuoque mari et procella seruatum praeter omnem spem.*

34) ναυμαχεῖν possit ferri. praefero tamen Casauboni ναυαγεῖν, *naufragium facere.*

35) designat illam legationem, quam Prusani Romam miserant, ad Imper. gratias agendi causa pro concesso sibi magistratu et foro, h. e. iure, aliis minoribus oppidis circumsitis ius dicendi.

36) ἐπὶ τῆς πόλεως] *ante vrbem. quasi oportuisset eum*, imperatorem puta, *legatis nostris ante vrbem occurrere.* marg. Mor. dat τῆς πύλης.

37) graecitas postulat προσιόντας aut προσσείχοντας.

38) In Veneta est μετὰ τῶν γενέσεων. v Vales. Emendat. p. 69. mihi non liquet. quare satius duco coniecturas meas me premere.

Δι' ὡς ἄλλε τινὸς διαλεχθέντος [39]), μυρίας μὲν αὐτῷ συνεχώρησε βελευτάς· χρυσίε δὲ ἐκέλευσε ποταμὸν εἰς τὴν πόλιν τραπῆναι, καὶ μυριάδες [40]) ἄπειροί τινες ἐδόθησαν· ὧν ἀδὲν ἦν ἀληθὲς, ὡς [41]) ἐβελόμην ἂν ἔγωγε. τὸ γὰρ πολλὰς καλῶς πράττειν, καὶ μεγάλων τυγχάνειν, ἐκ ἂν ἐδέποτε λυπήσειε τὸν νῶν ἔχοντα· ἄλλως τε καὶ πρῶτον [42]) τυχόντα, καὶ τὴν ἀφορμὴν ἴσως παρεσχηκότα. ὅμοιον γὰρ, ὥσπερ εἴ τις αὐτῷ μόνον ἠξίε λάμπειν τὸν ἥλιον, ἢ τὸν Δία ὕειν, ἢ τὰς ἀνέμας πνεῖν, ἢ μηδένα ἄλλον ἀπὸ τῶν κρηνῶν δύνασθαι πιεῖν. ἀλλ' ὅμως φιλανθρωπότατος ὢν αὐτοκράτωρ, καὶ συνετώτατος ἁπάντων, ἔμοιγε [43]) παρέσχεν ὧν ἐγὼ ἐδεόμην, καὶ ἄλλοις ὧν ἐκεῖνοι ἐδέοντο. τίνος δ' ἕνεκεν εἴρηκα πάντα τοῦτον τὸν λόγον, ὑπὲρ ἄλλων ὑμῶν βελομένων; ὅτι καὶ τότε τοῦ πράγματος [44]) ἐγὼ πρότερος ἠψάμην, καὶ πολλὰς εἶπον ἐνθάδε λόγας περὶ ὁμονοίας, ἡγέμενος συμφέρειν τῇ πόλει τοῦτο καὶ κρεῖττον εἶναι [45]), μὴ διαφέρεσθαι πρὸς μηδένα ἀνθρώπων· ἥκιστα δὲ, οἶμαι, πρὸς τὰς ἐγγὺς ὄτω, καὶ ἀξυγείτονας [46]). ὁ μέντοι πρὸς ἐκείνας γε ἦλθη,

39) f. ὡς ἄλλε τινὸς ἂν διαλεχθέντος. ſpargebant item hos rumores, ſi quis alius, non ego, cum Imperatore egiſſet, *futurum fuiſſe*, *vt Imperator ei* (h. e. eius precibus) *decies mille ſenatores* (h. e. ſenatum huic vrbi decies mille ſenatoribus conſtantem) *indulgeret.*

40) μυριάδες] ſubaudi δραχμῶν. *futurum tum fuiſſe, vt Imperator infinita millia numum ciuitati Pruſanae largiretur.*

41) ὡς] ſubaudi ἀληθὲς εἶναι.

42) *cum ante me Pruſanorum nemo hoc beneficium impetrauerit, et ego impetrandi occaſionem praebuerim.*

43) malim ἐμοί τε *et mihi.*

44) τότε τοῦ πρ.] ſcil. τοῦ δεῖν ὁμονοεῖν.

45) καὶ κρεῖττον] εἶναι] aut ſic cum Caſaubono leg. aut delend. eſt κρεῖττον εἶναι. Ven. et Mor. omittunt καὶ.

46) ἀξυγείτονας] ſed quosnam illos? num Apameenſes?

θον, ἀδὲ εἶπον φιλάνθρωπον ἀδὲν πρὸ τοῦ καταλλαγῆναι δημοσίᾳ τὴν πόλιν, καὶ φίλους ὑμᾶς [47]) γενέσθαι. καίτοι ψήφισμά γε ἔπεμψαν εὐθὺς, ἐν ἀρ-
35. χῇ φιλοφρονούμενοι, καὶ παρακαλοῦντες ἀφικέσθαι [48]· καὶ πολλὰ δίκαιά μοι πρὸς αὐτοὺς ὑπῆρχεν, ὥσπερ ἄλλῳ τινὶ τῶν ἐντεῦθεν· ἀλλ' ὅμως οὐχ ὑπέμενον φιλανθρωπεύεσθαι κατ' ἐμαυτὸν, ἀλλὰ
40. κοινῇ μεθ' ὑμῶν αὐτοῖς ἐβουλόμην γενέσθαι φίλος. ὅθεν ὑφεωρῶντό με καὶ δυσχερῶς εἶχον. καὶ νῦν πυθόμενος τὰς διαλύσεις καὶ τὴν φιλίαν ταύτην πραττομένην, καὶ ψηφισαμένων ὑμῶν ἐμὲ καλεῖν, ἴσως καὶ ταύτης ἕνεκα τῆς χρείας· (τυχὸν γὰρ
45. ἐλπίζετε [49]), κἀμοῦ μετασχόντος, ᾠόμην μᾶλλον καὶ ἀσφαλέστερον ἔσεσθαι πάντα· καίτοι καὶ νῦν [50]), ἴσως οὐ τοῖς παροῦσι μόνον, ἀλλὰ καὶ μοὶ νέμοντες τιμὴν, μετὰ τῶν ἄλλων λογιζόμενοι κἀμὲ πολίτην ὑμέτερον, τυχὸν προθυμότεροι γεγόνασι πρὸς ὑμᾶς)
5. ὅμως, οὐ [51]) σφόδρα ἠπείχθην εὐλαβούμενος, μὴ γένηταί τοῦτο [52]) ἐμποδὼν ἐκείνοις, ἀλλὰ τῶν ἐντεῦθεν τισί· (σχεδὸν γὰρ εἰώθασι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, οὐ τοῖς πραττομένοις, ἀλλὰ τοῖς πράτ-
10. τουσι φθονεῖν· ἐπεὶ καὶ πέρυσι τοὺς λόγους τούτους [53]);

47) ὑμᾶς] vos Pruſanos, et illos, quibuscum nuper eratis diſcordes.

48) ἀφικέσθαι] ſcil. ἐμὲ πρὸς αὐτούς.

49) malim ἠλπίζετε. *ſperabatis.*

50) Caſaubonus vult καί τι καὶ νῦν.

51) οὐ] ſic recte interpres. *ego tamen non valde feſtinaui.* ὅ Ven. et Mor.

52) τοῦτο] forte deſignat opus illud, de quo ſupra commemorauit, porticum puta. Sed eſt haec pars orationis longe obſcuriſſima, quia per ambages et velut aenigmata loqui conſultum duxit, et nos cauſam hominesque paſſus eſt ignorare.

53) τοὺς λόγους τούτους] forte ſermones illos deſignat, quos p. 162, 9. retulit.

πρὸς ἐμὲ ἔλεγον οἱ προεξῶτες αὐτῶν. καὶ τότε ἐξῆν ὑμῖν ἀπηλλάχθαι πραγμάτων)· ἀλλ' ὑφεωρώμην ἐγὼ, μή τισι τῶν ἐντεῦθεν πρόσαντες γένηται, καὶ δυσκόλως φέρωσιν, ἐμὲ πράττοντος αὐτά· καὶ νῦν [54]) τρόπον τινὰ ἑκὼν ἐβράδυνα. ὅσα μὲν ἦν καὶ δι' ἐμοῦ καὶ δι' ἑτέρων δυνατὰ γίγνεσθαι τῇ πόλει, ταῦτα ἐκείνοις ἀξιῶ μᾶλλον ἐπιτρέπειν· ἵνα μηδεὶς ἀντιβαίνῃ [55]), μηδὲ λυπῆται βασκαίνων. ὅσα δ' ἐ ῥᾴδιον ὑπ' ἄλλε τῶν ἐντεῦθεν πραχθῆναι, τυχὸν δὲ καὶ λίαν χαλεπόν· ἡγεῖσθε πρὸς ἐκείνοις ἀεί με τὴν γνώμην ἔχειν [56]), μέχρις ἂν ἐμπνέω. καὶ μὴν ὅτις ἂν προθυμῆται τὰ περὶ τὴν πόλιν, καὶ δύνηται τί ποιεῖν ὑμῖν συμφέρον, ἐμὲ πρῶτον ἕξει τὸν μαρτυρῶντα [57]), καὶ συναγωνιζόμενον. καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, ὃ γίνεται ὀρθὸν [58]), πολὺ ἂν ἥδιον ἐπαινέσαιμι, προθυμότερον [59]) ἄλλε πράττοντος, ἢ αὐτὸς εἰσηγέμενος. οὐδὲ γὰρ εὐδοκιμεῖν βέλομαι, οὐδὲ τῶν ἐπαινόντων ἀπορῶν, οὐδ' ἐπιθυμίᾳ δόξης, ἀλλὰ τῇ πρὸς ὑμᾶς εὐνοίᾳ, βέλομαι γίγνεσθαί τι τῶν δεόντων· καὶ τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι, γηρῶν, ὡς πλείστης ἐπιδεῖν ἱκανωτέρης ἐμὲ τὴν πόλιν ὠφελεῖν. καὶ νῦν ὑπὲρ τέτε ἐπαινῶ τόν τε ἄρχοντα καὶ τὸν εἰσηγησάμενον. πᾶσα μὲν γάρ· ὡς ἔπος εἰπεῖν

54) καὶ νῦν] *ideoque.*

55) ἀντιβαίνῃ in coniunct. ob sequens λυπῆται. Ven. et Mor. dant ἀντιβαίνει.

56) malim ἕξειν. *quae autem ab alio quopiam facile non peragantur, (nescio etiam, an perquam difficulter,) ad ea existimate me, donec spirabo, mentem habiturum intentam.*

57) Anglus suspicabatur ὁμαρτῶντα. sed vulgata bene habet. μαρτυρεῖν τινι, vt latinum *testari*, est praesto esse, non testimonio solum et praedicatione, sed etiam opera et auxilio, *ornare, adiuuare.* Conf. p. 515, 5. ed. Mor. et quae ad Constantini Ceremoniale p. 227. B. 4. dixi.

58) malim ὀρθῶς.

59) malim καὶ προθυμότερον.

εἰπεῖν· ἔχθρα καὶ διαφοραὶ πρὸς ὁντινῶν γιγνόμενον [60]) ἐργώδες καὶ δυσχερὲς καὶ πόλει, καὶ ἰδιώτῃ, κἂν ὁπωσῶν τύχωσι διακείμενοι. τούς τε γὰρ ἀσθενεῖς ἱκανὸν ἐξελέγξαι καὶ ταπεινῶσαι πρὸς τοῖς δσι χαλεποῖς· καὶ τοὺς εὖ πράττοντας ἐνοχλῆσαι, καὶ ταράξαι τὴν ψυχὴν αὐτῶν· ὅθεν οἱ νῶν ἔχοντες αἱρῶνται [61]) φέρειν ἐλαττόμενοι τὰ μέτρια, καὶ μὴ σφόδρα ἀκριβῶς περιέχεσθαι τῶν δικαίων [62]), φιλονεικοῦντες ἐφ' ἑκάστῳ, καὶ μηδενὶ μηδὲν εἴκοντες, ἀεί τινας ἔχειν τοὺς ἐπιβουλεύοντας, καὶ πολεμοῦντας· καὶ τοῦτο μὲν τοῖς εὐτυχήμασι νεμεσῶντας, καὶ καθ' ὅσον οἷοί τε εἰσὶν ἐμποδὼν ἱσταμένους· τοῦτο δὲ, ἂν συμβῇ τι πταῖσμα, (πολλὰ δὲ, ὡς ἐν ἀνθρώποις, γιγνόμενα [63]), χαίροντας, καὶ ἐπιθεμένους [64]). ὁ γὰρ ἐστιν ὁδοὶς ἀσθενὴς ὅτως. ὁδὲ ἀδύνατος τὴν φύσιν ἄνθρωπος ὢν πρὸς ἄνθρωπον, ὃς ὁ τυγχάνει καιρῷ τὴν δυσμένειαν ἐνδείξασθαι καὶ τὸ μῖσος, ἢ καθ' αὑτὸν, ἢ σὺν ἑτέροις, καὶ λόγον τινὰ εἰπεῖν, ὃς πάντως ἐλύπησε [65]), καὶ πρᾶγμα συνθεῖναι τὸ βλάψον. ὁδὲ γὰρ νόσημα ὁδὲν ὅτως ἀναίσθητον τοῖς ἔχουσιν, ὡς μηδέποτε βλάψαι, μηδὲ ἐμποδὼν γενέσθαι μηδεμιᾶς πράξεως, ἀλλὰ, κἂν ἐγρηγορότι, κἂν βαδίζοντι μὴ σφόδρα ἐνοχλῇ [66]) τὴν ἰσχὺν τοῦ σώματος, εἴς γε τὴν κοίτην ἀπήντησε, καὶ διασπᾷ, καὶ διαφθείρει τὸν ὕπνον. ὅτως ἐγω-

60) imo vero γιγνομένῃ. neque impedit, quod ἐργῶδες ſequitur; ibi enim τι aut πρᾶγμα ſubauditur.
61) αἱρῶνται] ſubaudi μᾶλλον.
62) poſt δικαίων addi oportet ἢ.
63) malim τὰ γιγνόμενα.
64) imo vero ἐπιτιθεμένους.
65) ἐλύπησε] ſubaudi ἄν τινα, aut ἄν τὸν ἀκούοντα.
66) poſt ἐνοχλῇ deeſſe videtur aliquid, e. c. μηδὲ ἀφέληται, aut μηδὲ καταβάλλῃ, aut tale quid. ſaltim εἰς deeſt, ſi non plura.

γέ φημι, μηδέποτε λυσιτελεῖν μηδὲ [67]) ἀπεχθάνεσθαι, καὶ φιλονεικεῖν, μηδὲ τῇ μεγίστῃ πόλει πρὸς τὴν βραχυτάτην [68]) κώμην· ὅταν δὲ δὴ πρὸς ἀνθρώπους ἢ [69]) πόλιν οἰκοῦντας ὀλιγανθρώπων [70]), καὶ πολιτείαν ἐξαίρετον ἔχοντας, καὶ παρὰ τοῖς ἡγεμόσι τιμήν τινα καὶ δύναμιν, ἐὰν σωφρονῶσι· (δεῖ γὰρ ὑμᾶς ἀκοῦσαι ταληθῆ, καὶ μὴ χαλεπῶς φέρειν, ἐάν τις ἑτέρως ἐπαινεῖν βουλόμενος ὑμᾶς ὠφελῇ·) τὸ δὲ μέγιστον ὁμόρους καὶ ἀσυγείτονας, καὶ μονονουχὶ καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν ὑμῖν ἐπιμιγνυμένους· τοῦτο μὲν τοῖς πλείστοις ἐπιγαμίας ὑπαρχούσης, τοῦτο δὲ πολιτῶν τινων, καὶ σχεδὸν τῶν δυνατωτάτων παρ' ἡμῖν τῆς παρ' ἐκείνοις τιμῆς τετυχηκότων· πῶς χρὴ ταύτην ἄλυπον καὶ ἀβλαβῆ τὴν ἔχθραν ὑπολαμβάνειν; καὶ μηδεὶς ὑπολάβῃ με λέγειν, ὡς ἄρα χρὴ τελείως [71]) ὑποπεσεῖν, καὶ μηδὲν ἐκείνων προαιρουμένων δίκαιον, μηδὲ ἐπιεικὲς, αὐτοὺς δεῖσθαι καὶ παρακαλεῖν· αἱρουμένων δὲ [72]) αὐτῶν καὶ προθυμουμένων εἰς φιλίαν ἑτοιμοτέρους πρὸς τοῦτο φέρεσθαι, καὶ τὴν φιλονεικίαν τὴν ἐκ τῆς διαφορᾶς ἐπὶ τοῦτο μετενεγκεῖν πολὺ κάλλιον, ὅπως αὐτοῖς εὐγνωμονέστεροι φανησόμεθα, καὶ μᾶλλον καταφρονοῦντες χρημάτων καὶ τοῦ πλείονος. ὁ γὰρ ὅτως αἰσχρὸν

ἐστι

67) pro μηδὲ malim μηδενὶ. *nego expedire ſimultates cum quoquam, quisquis erit, ſuſcipi.*

68) βραχυτάτην] ſic recte Ven. βαχυτάτην Mor.

69) ἢ] ſcil. ἡ ἀπέχθεια. *quod ſi autem ſimultas geratur cum hominibus oppidum incolentibus non contemnendum.* Venet. et Mor. dant ἤ.

70) ὀλιγανθρώπων] ſic recte Caſaub. in quo Valeſiùs ei aſſentitur Emendat. p. 71. Ven. et Mor. omittunt ὀλ.

71) malim τελέως. eſt enim hoc vſitatius.

72) αἱρουμένων δὲ] ſubaudi τὴν φιλίαν μᾶλλον, ἢ τὴν ἔχθραν.

ἐσι λείπεσθαι τοῖς διὰ τὸ μῖσος [73]) ἔργοις, καὶ νὴ Δία, τοῖς πρὸς ἔχθραν [74]), ὡς τοῖς ἀπὸ μετριότη-
10. τος καὶ τῆς Φιλανθρωπίας. ὁ μὲν γὰρ ἐν ἐκείνοις ἡττώμενος, κινδυνεύει λαβεῖν δόξαν ἀσθενείας· ὁ δ' ἐν τούτοις, σκαιότητος καὶ Φιλονεικίας. ὅσῳ δὴ κρεῖττον ἀσθενῆ δόξαι μᾶλλον, ἢ πονηρὸν, τοσούτῳ βέλ-
15. τιον ὑστέρας εἶναι μαχομένης, ἢ διαλλαττομένης. εἰκότως δ' ἄν μοι προσέχητε τὸν νοῦν μᾶλλον ἑτέρων· τυχὸν μὲν καὶ ἄλλο, ἔτι δὲ κἀκεῖνο, σκοπούντες,
20. ὅτι μηδὲν ἰδίᾳ μοι διαφέρει· μηδὲ ὄχλησίν τινα ὀκνῶν ἢ δαπάνην ἐμαυτῷ, διὰ τοῦτο ἀμελῶ τῶ πρέποντος ὑμῖν. ὅτι γάρ με ἐκ ἐνοχλήσετε μὴ βουλόμενον [75]), ἀδὲ κελεύσετε ἀποδημεῖν, ὥσπερ ἤδη πολὺν ἔχοντα
25. χρόνον παρ' ὑμῖν, ἐπίσαμαι σαφῶς. ἄλλως τε ἐκ ἀσχολούμενος ἐγὼ νομίζω συμφέρειν ὑμῖν, ἀδὲ [76]) τοῦτον ἀποδημῶν τὸν τρόπον. ἀλλ' ὅπερ ἔφην, βέλτιον ἡγοῦμαι πᾶσιν ἀνθρώποις, ἃ μόνον ὑμῖν, μήτε
30. ἀναιρεῖσθαι ῥᾳδίως ἔχθραν, μὴ σφόδρα ἀναγκαίαν· τάς τε πρότερον ἔσας καταλύεσθαι πάντα τρόπον, ἂν ᾖ δυνατόν· τὴν ἐκ τοῦ διαφέρεσθαί τισι βλάβην
35. μείζονα ἡγουμένους, τῆς παρὰ [77]) τὰς διαλύσεις ζημίας.

73) τοῖς διὰ τὸ μῖσος] *quae proficiſcuntur ab odio, quae tu facis ideo, quod alterum oderis.*

74) τοῖς πρὸς ἔχθραν] *quae fiunt inimicitiae ergo, ſeu creandae, ſeu fouendae et exacuendae.*

75) μὴ βουλόμ.] ſcil. ἐνοχλεῖσθαι. In Ven. peius eſt μὴ βουλόμενοι.

76) ἀδὲ —] idem eſt ac ſi dixiſſet καὶ ἐκ ἀποδημῶν τοῦτον τὸν τρόπον. praeterea quoque arbitror me vobis prodeſſe, ſi non diſtrahar negotiis, quae me a ſtudio vos ornandi auocent, et extra patriam ſi non agam, hoc quidem tam ignominioſo modo. nam ignominia eſt, aliquem iubere patria excedere.

77) παρὰ] *quam damna, quae ex reditu in gratiam exſiſtunt.* Ven. et Mor. dant περὶ.

μίας. πᾶσα γὰρ, ὥς φησιν [78]), εἰρήνη, κρείττων πολέμου· καὶ πᾶσα φιλία πολὺ ἀμείνων καὶ λυσιτελεστέρα [79]) τοῖς νῦν ἔχουσιν, ἔχθρας· καὶ ἰδίᾳ τοῖς οἴκοις, καὶ δημοσίᾳ ταῖς πόλεσιν. εἰρήνη μὲν γὰρ καὶ ὁμόνοια τοὺς χρωμένους οὐδὲν πώποτε ἔβλαψεν· ἔχθρα δὲ καὶ φιλονεικία, θαυμαστὸν, εἰ μὴ σφόδρα ἀνήκεστα, καὶ μεγάλα [80]). καὶ τῆς μὲν ὁμονοίας τὸ τε ὄνομα εὔφημον, ἥ τε πεῖρα αἰρέσει καὶ λυσιτελεστάτη πᾶσι· στάσεως δὲ καὶ διαφορᾶς σκυθρωπὴ μὲν ἡ προσηγορία καὶ δυσχερὴς, πολὺ δὲ χείρω καὶ τὰ ἔργα καὶ σκυθρωπότερα. καὶ γὰρ εἰπεῖν ἐστι καὶ ἀκοῦσαι καὶ [81]) πολλὰ τῶν ἀβλήτων, καὶ πρᾶξαι, καὶ παθεῖν. ἡ δὲ τῶν ἐγγὺς ὄντως καὶ ὁμόρων διαφορὰ καὶ τὸ μῖσος, οὐδὲν ἄλλο ἔοικεν, ἢ στάσει [82]) μιᾶς πόλεως· ὅπου καὶ γάμων κοινωνία πολλοῖς [83]), καὶ συμβολαίων, καὶ τὸ ἀφικνεῖσθαι παρ' ἀλλήλους σχεδόν τι καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν, καὶ τὸ συγγενεῖς εἶναι, καὶ συνήθεις, καὶ ξένους, τρόπον τινὰ ἀλλήλοις ἅπαντας. παροικοῦσα δὲ πόλις ἐχθρὰ καὶ δυσμενὴς, λυπηρὸν πάντα τρόπον καὶ δυσομίλητον· ὥσπερ εὔνους καὶ φίλη, συμφέρον καὶ

78) ὡς φησιν] scil. ὁ εἰπών, auctor huius sententiae. qui quomodo appelletur, nunc non succurrit, neque otium est apud Stobaeum et alios locorum communium consarcinatores quaerendi.

79) post λυσιτελεστέρα videtur παρὰ deesse. *melior et fructuosior, apud cordatos quidem.*

80) malim σφόδρα μεγάλα καὶ ἀνήκεστα.

81) post καὶ videtur deesse ἰδεῖν vel ὁρᾶν.

82) malim aut ἐδόκει ἄλλο ἔοικεν εἶναι, ἢ στάσις, aut ἐδόκει ἄλλῳ ἔοικεν, ἢ στάσει. posteriori modo etiam Anglus corrigit, nisi quod ἐδόκει cum apostropho exarat. verum accusatiuus quidem decurtari solet, non autem datiuus.

83) πολλοῖς] subaudi ἐστὶ. sed si verum est, quod suspicor, vers. antep. ante vel post τρόπον τινὰ deesse συνδεῖ, tum malim πολλὰς, cui concinit ἅπαντας vers. eod.

καὶ ἀγαπητόν. ἐνθυμεῖσθε δὲ, ὅσῳ μὲν ἥδιον ἀποδημεῖν πρὸς τὰς πέλας οἰκείως ἔχοντας, ἀλλὰ μὴ ἐχθρῶς· ὅσῳ δὲ βέλτιον τὰς ἐπιξενωμένας ὑποδέχεσθαι χωρὶς ὑποψίας. ἐν δὲ ταῖς κοιναῖς πανηγύρεσι, καὶ θεῶν ἑορταῖς καὶ θέαις, ὅσῳ κρεῖττον καὶ σωφρονέστερον ἀναμίγνυσθαι συνθύοντας ἀλλήλοις, καὶ συνευχομένας· ἀλλὰ μὴ τἀναντίον καταρωμένας, βλασφημοῦντας [84]). αἱ δὲ ἐπιβοήσεις ἑκατέρᾳ τῷ πλήθει ἐν τοῖς σταδίοις καὶ τοῖς θεάτροις, πόσον διαφέρουσι μετὰ ἐπαίνου γιγνόμεναι, καὶ πολλῆς εὐφημίας, τῶν μετὰ μίσους καὶ λοιδορίας; ἀγαὶρ ἀνθρώπων ἐπιεικῶν, ἀδὲ πόλεων σωφρόνων, μᾶλλον δὲ ἑταιρῶν αἰσχημόνων ἀπὸ οἰκήματος ἑκατέρας [85]) ἀδὲν αἰσχυνομένων ῥῆμα ἀκόλαστον εἰπεῖν, ἢ φησιν Ὅμηρος·

Αἵ τε χολωσάμεναι ἀγορῆς ἐς μέσσον ἴσασι,
Νεικεῦσ' ἀλλήλῃσι, χόλος δὲ τὰ καὶ τὰ κελεύει [86]).

πόσῳ [87]) δὴ ταῦτά ἐστι, τὸ μὴ πάσχειν, ὅσῳ δὴ πλείονος τὸ μὴ ποιεῖν; ποῖον δ' ἂν τοσοῦτον γένοιτο χρη-

84) malim καὶ βλασφ.

85) obhaesit ad h. l. Casaubonus. ille vero, quamquam est nonnihil contortus, bene tamen habet. ἑκατέρας non est genitiuus sing. sed accus. pluralis, cohaerens cum εἰπεῖν, et positus est pro ἀλλήλας. *sed magis turpium meretricularum, quas nil pudet conuicia et probra in semet mutuo coniicere petulantissima.*

86) χόλος δὲ τὰ καὶ τὰ κελεύει. *iracundia haec et illa suggerente, et modo ad hoc probrum, modo ad aliud spargendum impellente.* sic etiam corrigendum est Iliad. υ. 255. sed Dio paululum transformat Homerum suaeque rei accommodat.

87) πόσῳ] Anglus mauult πόσα. sed ne sic quidem scabrities loci detergitur. videtur Dio hoc voluisse (nam verba ipsa eius reddere difficile est) ὅσῳ δὴ μέγα ἐστὶ τὸ ταῦτα μὴ πάσχειν, τοσάτῳ πλείονος τὸ μὴ ποιεῖν. *si magnum est haec non pati, multo est maioris non facere.*

χρημάτων πλῆθος, ἢ χώρας μέγεθος. ἀνθ' ὧν πρεσπήκει τὸς νῦν ἔχοντας ἀνθρώπους ἀντικαταλλάξασθαι τὴν καθ' ἡμέραν εὐφημίαν, τὸ πρεπόντως μὲν θεάσασθαι [88]), προθύμως δὲ ἀποδημεῖν; καὶ μὴν τά γε τῆς χώρας, καὶ τὰ τῆς θαλάττης, καὶ τὰ τῶν ὡρῶν [89]), ἐξ ἅπαντος ὑμᾶς εἰς τὸ αὐτὸ συνάγει, καὶ μὴ βουλομένους ἀναγκάζει χρήσασθαι ἀλλήλοις [90]). ἐκεῖνοί τε γὰρ δέονται τῆς παρ' ὑμῶν ὕλης, καὶ ἑτέρων πολλῶν, καὶ ἡμεῖς ἃ ἔχομεν ἔστε εἰσαγαγέσθαι δι' ἑτέρου λιμένος, ἔτ' ἐκπέμψαι τὰ γινόμενα παρ' ἡμῖν. πῶς ἂν ἐχ ἁπάντων δυσχέρατον, ὠνεῖσθαι μὲν ἑκάστους παρὰ ἀνθρώπων ὃ φίλον, ἀποδίδοσθαι δὲ τοῖς μισοῦσι, κατάγεσθαι δὲ παρὰ τοῖς βαρυνομένοις, ὑποδέχεσθαι δὲ τὸς λοιδορουμένους, συνεστιᾶσθαι δὲ ἐνίοτε τοῖς ἀλλοτριωτάτοις· ἐὰν δὲ πλοίῳ τις ἐπιβαίνῃ, σαφῶς εἰδέναι καὶ τὸν κυβερνήτην καὶ τοὺς ναύτας ἅπαντας καταρωμένους. τὸ δὲ πάντων ἀηδέστατον ὅραμα, ἐχθρῶν, τοῦτο ἀεί ποτε ὁρᾶν, καὶ πλέοντας, καὶ βαδίζοντας, καὶ τούτοις [91]) ἀεὶ πλείστοις κατὰ τὰς ὁδὸς ἀπαντᾶν πονηρὸν καὶ δυσχερὲς σύμβολον. ὥστε πάντως εἰπόντα τι παρελθεῖν, ἢ ἀκούσαντα [92]) δυσχερές, ὥστε ἔγωγε ἐνθυμούμενος πολλάκις τὴν τῶν ἀνθρώπων ἀμαθίαν καὶ διαφθοράν, ὅτι τῶν σφόδρα ἀδόξων καὶ φαυλοτάτων ζώων χείρους εἰσὶ ταῖς ψυχαῖς. οἱ μὲν γὰρ ἄνθρωποι πολλάκις ἐντυχόντες ἀλλήλοις μάχονται, καὶ λοιδορηθέντες ἀπίασιν. οἱ δὲ μύρμηκες, ἔτω πυκνοὶ

88) malim θεᾶσθαι ob ſequens ἀποδημεῖν.
89) τῶν ὡρῶν] ſic recte Ven. τῶν ὀρῶν Mor.
90) μὴ βουλομένους — ἀλλήλοις] Ven. et Mor. dant μὴ βουλομένοις — ἀλλήλους.
91) τούτοις] ſic Caſaub. τούτους Ven. et Mor.
92) ἀκούσαντα] aut ſic cum Anglo leg. aut εἰπόντας. ἢ num ſit praefigendum voci εἰπόντα, in medio relinquam.

κνοὶ βαδίζοντες, ὁδέποτε ἠνώχλησαν ἀλλήλοις, ἀλλὰ πάνυ πρᾴως ἐντυγχάνουσι, καὶ παρίασι, καὶ βοηθοῦσιν ἀλλήλοις. καὶ μὴν τὸ νῦν συμβεβηκὸς περὶ τὴν ἡμετέραν πόλιν, τὸ μὲν ἀληθὲς, ἅπτεται πολλῶν, καὶ κινίζει τοὺς ἄλλους πάντας· ὅτι δὴ τὰς δίκας ὑμεῖς ἀποδέχεσθε, καὶ παρ' ὑμῖν αὐτοὺς ἀνάγκη κρίνεσθαι· χρὴ δὲ δι' αὐτὸ μᾶλλον φιλανθρώπως ἔχειν, καὶ μὴ παρέχειν ἑαυτοὺς ἐπιφθόνους. αὐτίκα πρέσβεις [93]) οἱ χειροτονηθέντες ἐπὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα [94]), πόθεν ἀπίασιν; ἆρ' ἐκεῖθεν [95]); ἆ παρὰ τῶν ἐχθίστων ἀναχθήσονται πλέοντες; καὶ χρήσονται τῷ λιμένι τῆς ἐχθρᾶς πόλεως; ἢ κύκλῳ περιίασιν, ὥσπερ χαλεπῆς καὶ ἀβάτου τῆς ἐγγὺς ἡμῖν θαλάττης; ἐγὼ μὲν γὰρ, καὶ τοῖς πρότερον [96]) διαφερομένοις πρὸς τοὺς ἀσυγείτονας, ταῦτα ἡγοῦμαι χαλεπώτερα καὶ βαρύτερα, τοῦ λαβόντας [97]) ὅπλα καὶ [98]) βαδίζειν εἰς τὴν χώραν, ἢ προσβάλλειν [99]) τοῖς τείχεσιν, ἢ τὰ δένδρα κόπτειν, ἢ τῷ καρπῷ πῦρ ἐνιέναι. τούτων γὰρ, οἶμαι, χαλεπῶν ὄντων, τῷ παντὶ χαλεπώτερόν ἐστιν, ἀφ' ὧν γίνεται τὸ τῆς ἔχθρας, καὶ τὸ τοῦ μίσους [100]). ὃ γάρ ἐστι φανῆ-

93) πρέσβεις] legati Prusani Romam mittendi, ad gratias Imperatori agendum, pro indulto iure fori agendi.

94) τὸ πρᾶγμα] sic recte Ven. sed Mor. omittit τὸ.

95) ἆρ' ἐκεῖθεν] *non illinc?* Apamea puta.

96) πρότερον] nescire ait Casaubonus, quid sibi velit hoc vocabulum. significat idem atque ἤδη πρότερον, *olim aliquando*, in temporibus antiquis.

97) λαβόντας] sic vult Casaub. vel τοῦ λαβεῖν τὰ ὅπλα. λαβόντος Ven. et Mor.

98) aut del. est hoc καὶ, aut πῦρ est addendum. *sumtis in manus armis et taedis ardentibus.*

99) προσβάλλειν] sic recte Ven. et Casaub. προβάλλειν Morell.

100) si recte distinguitur, bene habet hic locus. γίνεται redit ad mala belli paulo ante commemorata, et subauditur ταῦ-

φανῆναί ποτε ἀπὸ τούτου τοῦ πράγματος ὠφέλιμον ἀδὲ χρηστόν [1]. ὅ τε γὰρ τῆς ἔχθρας καρπὸς, ἀπὸ πάντων πικρότατος [2] καὶ δριμύτατος· ὥσπερ, οἶμαι, τἀναντίον, ὁ τῆς εὐνοίας ἥδιστος καὶ λυσιτελέστατος. τὸ γὰρ μηδέποτε εἴκειν, μηδὲ παραχωρεῖν τῷ πλησίον (λέγω δὲ, χωρὶς αἰσχύνης, μηδὲ τῶν μὲν τυγχάνειν αὐτὸς [3], τὰ δὲ παριέναι τοῖς ἄλλοις· ἐκ ἀνδρεῖόν ἐστιν, ὥσπερ οἴονταί τινες, ἀδὲ μεγαλόφρον, ἀλλ' ἀνόητον καὶ ἀμαθές· ἔχ ὁρᾶτε τοῦ ξύμπαντος οὐρανοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ θείων καὶ μακαρίων, αἰώνιον τάξιν καὶ ὁμόνοιαν καὶ σωφροσύνην, ἧς ὅτε κάλλιον ὅτε σεμνότερον οὐδὲν οἷόν τ' ἐπινοῆσαι; πρὸς δὲ αὖ τῶν [4] λεγομένων στοιχείων, ἀέρος, καὶ γῆς, καὶ ὕδατος, καὶ πυρὸς, τὴν ἀσφαλῆ καὶ δικαίαν δι' αἰῶνος ἁρμονίαν, μεθ' ὅσης εὐγνωμοσύνης καὶ μετριότητος διαμένειν πέφυκεν αὐτά τε σωζόμενα, καὶ σώζοντα τὸν ἅπαντα κόσμον; σκοπεῖτε γὰρ, εἰ καί τισι δόξει μετέωρος ὁ λόγος, ἀ πάνυ [5] τι ὑμῖν συμπαθὴς,) ὅτι ταῦτα πέφυκεται ἄφθαρτα καὶ θεῖα, καὶ τῷ πρώτῳ καὶ μεγίστῳ γνώμῃ καὶ δυνάμει κυβερνώμενα θεῷ τὸν ἅπαντα χρόνον, ἐκ τῆς πρὸς ἀλλήλους Φιλίας καὶ ὁμονοίας σώζεσθαι φιλεῖ· τά τε ἰσχυρότερα καὶ μείζω, καὶ τὰ ἐλάττ-

ταῦτα. Conſtructio haec eſt: τὸ τῆς ἔχθρας [id eſt ἡ ἔχθρα] καὶ τὸ τοῦ μίσους [id eſt τὸ μῖσος] ἀφ' ὧν ταῦτα γίνεται, ἐστὶ χαλεπώτερον. quamquam haec acerba ſunt, multo tamen ſunt iſtis acerbiores cauſae, a quibus iſta exſiſtunt, ſcil. inimicitia et odium.

1) malim ὠφέλιμον ἀδὲν, ἀδὲ χρηστὸν.

2) malim καρπὸς ἁπάντων πικρότατος.

3) ſententia eſt: omnia bona et praeclara ad ſe ſolum corrogare, alios omnes eorum vſu et participatione excludere, parum honeſtum eſt, neque, tametſi alii ſecus autumant, viro probo dignum.

4) αὖ τῶν] ſic recte Ven. Caſaub. et Anglus. αὐτῶν Mor.

5) malim καὶ ἀ πάνυ.

ἐλάττω δὲ δοκοῦντα. ταύτης δὲ τῆς κοινωνίας διαλυθείσης, καὶ τάσεως ἐπιγενομένης, οὐχ ὅτως ἀνώλεθρος, οὐδὲ ἄφθαρτος αὐτῶν ἡ φύσις, ὥστε μὴ ταραχθῆναι, καὶ τὴν ἀμήχανόν τε καὶ ἄπιστον, ὡς φασιν, ὑπομεῖναι φθοράν, ἐκ τοῦ ὄντος εἰς τὸ μὴ ὄν. ἡ μὲν γὰρ λεγομένη παρὰ τοῖς σοφοῖς ἐπικράτησις αἰθέρος, ἐν ᾧ τὸ βασίλειον καὶ τὸ κυριώτατον τῆς ψυχῆς καὶ δυνάμεως ὄν[6]), οὐκ ἀποτρέπονται πῦρ ὀνομάζειν πολλάκις, ὅρῳ[7]) τε καὶ πράως γιγνομένη[8]) ἔν τισι χρόνοις τεταγμένοις, μετὰ πάσης φιλίας καὶ ὁμονοίας ἔοικε συμβαίνειν. ἡ δὲ τῶν ἄλλων πλεονεξία καὶ διαφορὰ παρανόμως γιγνομένη, τὸν ἔσχατον ἔχει κίνδυνον ὀλέθρου, περὶ τῶν ὅλων ἔστε ποτε ἐσομένου· διὰ τὸ πᾶσαν εἰρήνην καὶ δικαιοσύνην ἐν αὐτοῖς ὑπάρχειν, καὶ πανταχοῦ πάντα δικαίως καὶ ξυνακολουθεῖν εὐγνώμονι νόμῳ πειθόμενα, καὶ εἰκότα. οὐχ ὁρᾶτε, τοῦτο μὲν ἥλιον νυκτὶ μεθιστάμενον καὶ παρέχοντα ἀνατεῖλαι τοῖς ἀφανεστέροις ἄστροις· τοῦτο δὲ σελήνην ἐῶντα καταλάμψαι τὴν ἅπασαν γῆν ἐν ἐρημίᾳ τοῦ κρείττονος φωτός; τοῦτο δὲ ἄστρα ὑποχωροῦντα ἡλίῳ, καὶ μηδὲν ἡγούμενα πάσχειν, μηδὲ ἀπόλλυσθαι, διὰ τὴν ἐκείνου τοῦ θεοῦ δύναμιν; τοῦτο δὲ αὐτὸν ἥλιον περὶ μέσην ἐνίοτε ἡμέραν ἐπισκοτούμενον, σελήνης ἐπιδραμούσης, ἢ τὸ φῶς αὐτὸς δίδωσι· πολλάκις γε μὴν, ὑπὸ τῶν ἀσθενεστάτων

6) ὄν bene habet. idem eſt ac ſi dixiſſet ἐν ᾧ ἐστι τῆς ψυχῆς καὶ τῆς δυνάμεως τὸ βασιλεῦον καὶ τὸ κυριώτατον, ὃ πῦρ ὀνομάζειν οὐκ ἀποτρέπονται οἱ σοφοί. *in quo quae ineſt mentis et potentiae vis regnans et inprimis auctoritate excellens, eam vim ſapientes nil cunctantur ignem appellare.*

7) ὅρῳ non abhorret a re praeſente. quia tamen cum πράως coniunctum eſt, conuenire melius videtur ὁδῷ *via et ratione.*

8) γιγνομένη] redit ad ἐπικράτησις verſ. 6. Ven. et Mor. dant γιγνόμενον.

σάτων νεφῶν κρυπτόμενον, ἢ τινὸς ἀραιᾶς ὁμίχλης περὶ λίμνας καὶ ποταμὸς ἰσαμένης [9]), ὡς ἔσθ' ὅτε μὲν εἴργεσθαι παντελῶς, ἐνίοτε δὲ ἀδρανῆ τὴν αἰκτῖνα καὶ λεπτὴν διαπέμπειν; τοῦτο δὲ τῶν πλανωμένων ἀστέρων τὴν ἄπαυστον χορείαν, οὐ μηδέποτε ἀλλήλοις ἐμποδὼν ἵσταται; πρὸς δὲ αὖ, γῆ μὲν τὴν κατωτάτω χώραν λαχοῦσα, ὑπομένει, καθάπερ ἕρμα νεώς, ὕδωρ δὲ περὶ ταύτῃ κεχυμένον· ὑπερθεν δὲ ἀμφοῖν ἀὴρ μαλακός τε καὶ εὔπνους [10]), ὁ δὲ ἀνωτάτω καὶ ξύμπαντα ἔχων [11]) αἰθὴρ, πυρὸς θείου κύκλῳ περιδραμόντος αὐτοῖς; καὶ ταῦτα μὲν ὅτως ἰσχυρὰ καὶ μεγάλα τῆς πρὸς ἄλληλα κοινωνίας ἔχεται [12]), καὶ διατελεῖ χωρὶς ἔχθρας· μικρὰ δὲ ὅτως πολίχνια τῶν ἐπιτυχόντων ἀνθρώπων καὶ ἔθνη ἀσθενῆ κατοικοῦντα ἐν μέρει τῆς γῆς, ἃ δύναται τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, ἀδὲ ἀθορύβως ἀλλήλοις γειτνιᾶν; ἀλλ' ὄρνιθες ἐγγὺς ἀλλήλων ποιησάμενοι νεοττιὰς, ἐκ ἐπιβουλεύουσιν αὐτοῖς, ἀδὲ διαφέρονται περὶ τροφῆς· ἀδὲ μύρμηκες πλησίον [13]) ὁπὰς ἔχοντες, ἐκ τῆς αὐτῆς ἄλω πολλάκις εἰσφερόμενοι σῖτον, ἀλλὰ παραχωροῦσιν αὐτοῖς, καὶ τῶν ὁδῶν ἐκτρέπονται, καὶ συνεργάζονται πολλάκις. ἀδὲ ἐσμοὶ πλείονες μελιττῶν ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν νεμόμενοι λειμῶνα, τῶν ἔργων ἀμελήσαντες, περὶ τῶν ἀνθῶν τῆς δρόσου διαφέρονται. καὶ μὴν ἀγέλαι τε βοῶν καὶ ἵππων, ἀνα-

9) malim συνισαμένης.

10) εὔπνους bene habet. *facilis ad inſpirandum et exſpirandum.* Ven. dat ἄπνους, quod Morellus in marginem ſuae editionis reiecit, et interpres adumbrauit.

11) ξύμπαντα ἔχων ſi bene habet, eſt per tmeſin ſic dictum pro πάντα ξυνέχων.

12) τῆς πρὸς ἄλληλα κοινωνίας ἔχεται] ſic recte Anglus. ſed Ven. et Mor. dant τὴν — κοινωνίαν. et Caſaub. vult ἔχει τε.

13) πλησίον] ſubaudi ἀλλήλων.

ἀναμιχθεῖσαι πολλάκις, ἀθρύβως καὶ πράως νέμονται, ὥστε μίαν ἐξ ἀμφοῖν ἀγέλην ἐρᾶσθαι. ἔτι δὲ αἰπόλια, καὶ ποίμνια συμμιχθέντα ἐπὶ νομῆς, καὶ ἡμερεύσαντα [14]) ῥᾳδίως καὶ πράως ὑπὸ τῶν νομέων διεκρίθησαν. ἄνθρωποι δὲ βοσκημάτων καὶ θηρίων χείρες, ὡς ἔοικε, τὰ πρὸς φιλίαν, καὶ τὸ κοινωνεῖν ἀλλήλοις. ἃ γὰρ ἡ φύσις ἐποίησεν εὐνοίας ἕνεκα, ταῦτα ἰδεῖν ἐστιν ἔχθρας καὶ μίσους αἴτια γιγνόμενα [15]). αὐτίκα ἡ πρώτη καὶ μεγίστη φιλία γονεῦσι πρὸς παῖδας [16]).

14) malim ἐπὶ νομῆς διημερεύσαντα. *greges caprarum et ouium cum in pascuo per totum diem permixti fuissent.*

15) hic αὐτοῖς deesse videtur.

16) multa deesse vidit et admonuit Casaubonus, neque potest cuiquam latere.

ΠΡΟΣ ΑΠΑΜΕΙΣ, ΠΕΡΙ ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

ΛΟΓΟΣ ΜΑ'.

Ὅτι μὲν ὑμεῖς, ὦ Βελή, καὶ τῶν ἄλλων οἱ παρόντες οἱ μετριώτατοι, πράως πρὸς ἐμὲ καὶ φιλικῶς ἔχετε, δοκῶ μοι τοῦτο γιγνώσκειν. αὐτός τε γὰρ ἐμαυτὸν οἶδα περὶ πολλοῦ ποιούμενον τὴν παρ' ὑμῶν εὔνοιαν, καὶ μηδέποτε μηδὲν ἐναντίον μήτε εἰπόντα, μήτε πράξαντα· καὶ ὑμεῖς εὐθὺς ἐμὲ ἀφικόμενον ἐτιμήσατε δημοσίῳ ψηφίσματι, πέμψαντες [1]) συνηδόμενοι τῆς καθόδου, καὶ παρακαλέντες ἐπιδημῆσαι

1) πέμψαντες] id est δι' ἀγγέλου πεμφθέντος παρ' ὑμῶν. *congratulantes mihi de reditu in patriam per legatum eo nomine ad me missum.*

σαι πρὸς αὐτούς. καὶ ἴσως οὐδὲν ἐποιεῖτε θαυμαστόν. οὐ γὰρ μόνον αἱ λοιπαὶ πόλεις, ἀλλὰ καὶ τῶν ἰσοτί- 15.
μων ὑμῖν αἱ πλεῖσαι σχεδόν, ὅπου γέγονα, καὶ πολιτείας καὶ βουλῆς καὶ τῶν πρώτων τιμῶν οὐδὲν δεομένῳ μετέδωκαν οὐκ ἀνωφελῆ σοφίσι [2]) νομίζοντες, οὐδὲ ἀνάξιον τιμᾶσθαι. τὸ δὲ ὑμέτερον οὐκ ἔστι 20.
ἀλλότριον, ἀλλ' ὡς ἂν εὐνοίᾳ καὶ χάριτι πατρίδος, τιμώσης πολίτην αὐτῆς. τὸ δὲ εἶναί τινας, ὡς ἂν ἐν δήμῳ, τῶν ἐνθάδε ἐμοὶ σχεδὸν μὴ σφόδρα ἡδομένους, οὐκ ἂν θαυμάσαιμι, διὰ τὴν τῶν πόλεων φιλοτιμίαν. καίτοι ἐπίσαμαι σαφῶς, οὐδὲ τοὺς ἐκεῖ πο- 5.
λίτας ἅπαντας ἀρέσαι δυνάμενος· ἀλλ' ἐνίους δι' αὐτὸ τοῦτο ἀχθομένους, ὅτι λίαν δοκῶ φιλόπολις καὶ πρόθυμος. δεῖ δὲ τὸν ἐπιεικῆ καὶ μέτριον ἄνδρα, 10.
καὶ ταύτην παρέχειν τὴν ἐξουσίαν τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις. τὸ γὰρ μηδένα ἐν πόλει μήτε ἀντιλέγειν ἑνί, μήτε μέμφεσθαι, κἂν ἅπαντα φαίνηται ποιῶν καλῶς [3]), οὐ δήμων ἐστὶν, οὐδὲ ἐπιεικές· ἀλλὰ μᾶλλον 15.
φιλεῖ τὸ τοιοῦτον συμβαίνειν τοῖς τυράννοις, ἢ τοῖς εὐεργέταις. εἰ δέ τινες [4]) πρὸς ἐμὲ δυσκόλως διακείμενοι, τούτοις μάλιστα πιστεύω δῆλον γάρ, ὡς νομίζοντές με ἀγαπᾶν τὴν ἐμαυτοῦ πατρίδα, καὶ 20.
πάντα τρόπον αὔξειν, ὅτως ἔχουσιν. ἐὰν δὲ πεισθῶσιν, ὅτι καὶ ταύτην [5]) ἡγοῦμαι πατρίδα, καὶ πράττειν ὑπὲρ αὐτῆς ὅ, τι ἂν δύνωμαι πρόθυμος εἰμὶ, ῥᾳδίως μεταβαλοῦνται, καὶ ἀγαπήσουσί με 25.
τοῖς ἄλλοις ὁμοίως. τὸ μὲν οὖν φιλεῖν τὴν πατρίδα μάλιστα πάντων, οὐκ ἔξαρνος εἰμί. πυνθάνομαι δὲ αὐτῶν [6]), εἰ τοῦτο ἀδικεῖ νομίζουσιν ἀνδρὸς εἶναι καὶ μοχθη-

2) σφίσι] *sibi*. sic recte Anglus. φησὶ Ven. φημὶ Mor. et φασὶ margo Mor.
3) καλῶς] sic recte Ven. Casaub. et interpres. κακῶς Mor.
4) τινες] subaudi παρ' ὑμῖν.
5) ταύτην] etiam hanc Apameam.
6) αὐτῶν] sic recte Casaub. αὐτὸ Ven. et Mor.

μοχθηρᾷ, καὶ πολίτην τοιοῦτον ἐκ ἂν ἐθέλοιεν εἶναι παρ' αὐτοῖς; ἐκᾶν ἔξεστιν ὑμῖν ἔχειν καὶ μὲ πολίτην ἀνυπόπτως, καὶ τῶν ἄλλων τὰς βελτίστας; καὶ τοίνυν δι' αὐτό μοι τοῦτο 7) πιστεύοιτε ἂν δικαιότερον. ὅσις μὲν γὰρ ἀγνώμων περὶ τὰς φύσει γονέας, ἐκ ἂν γένοιτο ὅσιος οὐδὲ πρὸς τὰς θεμένας αὐτόν. ὁ δὲ τὰς γεννήσαντας ἀγαπῶν, οὐδέποτ' ἂν ἀμελήσειε τῶν χάριτι γονέων γενομένων. τὸ μὲν γὰρ τῆς φύσεως, αὐτόματόν ἐστι· τὸ δὲ τῆς χάριτος, ἑκούσιον. εἰμὶ μὲν ἓν πολίτης ἑκατέρων· ἀλλ' ἐκείνοις μὲν ὀ δεῖ με περὶ τούτου χάριν εἰδέναι, ὑμᾶς δὲ ὡς εὐεργέτας ἀμείβεσθαι δίκαιον. διὰ γὰρ 8) τὴν ὑμετέραν εὔνοιαν καὶ δωρεὰν μετέχω τῆς πόλεως 9). ἀλλ' ὅσοι 10) μὲν αὐτοὶ πολῖται γεγόνασι, τούτοις μόνον ὑπάρχει φιλάνθρωπον τὸ τῆς δωρεᾶς, τὸ δὲ τῆς φύσεως ἀναγκαῖον ὀ πρόσεστιν. ἐμοὶ δὲ ἀμφοτέρων μέτεστιν. ὁ μὲν γὰρ πάππος ὁ ἐμὸς μετὰ τῆς μητρὸς τῆς ἐμῆς παρὰ τοῦ τότε αὐτοκράτορος φίλος ὄντος, ἅμα τῆς Ῥωμαίων πολιτείας καὶ τῆς ὑμετέρας 11) ἔτυχεν, ὁ δὲ πατὴρ, παρ' ὑμῶν· ὥστε καὶ χάριτι καὶ γένει πολίτης ὑμέτερος εἰμί. τὸ γὰρ ἀπωτέρω δυοῖν βασμοῖν ζητεῖν τὸ γένος, ὀδαμῶς ἐπιεικές. ὀδεὶς γὰρ ἔτω τό γε ἀληθὲς ἐξ ὀδεμιᾶς εὑρεθήσεται πόλεως. καὶ μὴν τῶν γε ἐμῶν τέκνων ἥδε πατρίς ἐστι μᾶλλον. τὸ μὲν ἓν ἀναγκαῖον συνακολουθεῖν τὰ

7) δι' αὐτό μοι τοῦτο] quod patriam meam, Pruſam, amo.
8) γὰρ] ſic recte interpres. δὲ Ven. et Mor.
9) τῆς πόλεως] ſubaudi τῆς ὑμετέρας.
10) ἀλλ' ὅσοι —] eſt hypophora, ſeu obiectio, quam auctor ipſe ſibi opponit, deinde refutaturus verbis ab ἐμοὶ inde verſ. 16.
11) hoc de loco diſputat Valeſius Emendat. p. 71. et Burmannus in annotat. ad iſtum locum. mihi videtur τῆς ἡμετέρας leg. eſſe. *ius ciuitatis noſtrae*, Pruſanae puta, *adeptus eſt.*

τέκνα τῷ πατρί· πολὺ δὲ ἥδιον, τὸν πατέρα τοῖς παισὶ συνέπεσθαι. διὰ μὲν δὴ ταῦτα εὔνους ὢν ὑμῖν τυγχάνω, καὶ πολίτου διάθεσιν ἔχω, καὶ Φανερῶς δὲ ἐδήλωσα. τῆς γὰρ Φιλονεικίας ἐνεχώσης ταῖς πόλεσι, καὶ τῆς πατρίδος σφόδρα μὲν αἰδεσθείσης ἐμὲ ἄκοντα ἐνοχλῆσαι, σφόδρα δὲ ἐπιθυμούσης ἀναλαβεῖν τὸ πρᾶγμα, πολλάκις τῷ τιμᾷν [12]) προκαλεσαμένης [13]), ἐκ ἐπήκουσα πρὸς τοῦτο μόνον· οὐδὲν ἂν ἐκινήσας ἐκείνης ἕνεκα ποιῆσαι, μηδενὸς ἔλαττον τυχὸν πρᾶξαι δυνάμενος· καὶ Φίλων μοι ὄντων [14]) ὅτε ὀλίγων, ὅτε ἀδυνάτων, ἵνα μηδὲν ἐπίφθονον εἴπω, μηδὲ ὁ λυπήσει τινάς· ἔτι δὲ ἐκ ἐκνῶν τὴν ὁδὸν, ὁπότε δεῖ [15]) με καὶ ἄλλως ἀπιέναι. τούτων δὴ ὑπαρχόντων, ἀπεσχόμην τοῦ πράγματος, ἐκ ἐκείνους προδιδοὺς, ἀλλ' αἰδέμενος ὑμᾶς, καὶ νομίζων χρησιμώτερος ἔσεσθαι κἀκείνοις καὶ ὑμῖν, ἐὰν δύνωμαι Φίλας [16]) ποιῆσαι τὰς πόλεις, τῶν τε προτέρων ζητημάτων ἀπαλλάξας, καὶ τολοιπὸν εἰς εὔνοιαν καὶ ὁμόνοιαν προτρεψάμενος. τοῦτο γὰρ ἁπάντων βέλτιστόν τε καὶ ἄριστον, ἃ μόνον τοῖς ἴσοις πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ καὶ τοῖς κρείττοσι πρὸς τοὺς ὑποδεεστέρους. ἐπίσταμαι μὲν δή, ὡς χαλεπόν ἐστιν ἀνθρώπων ἐξελεῖν ἔριν, καὶ ταῦτα, ἐν πλείονι χρόνῳ τεθραμμένην· ὥσπερ νόσημα ἐκ πολλοῦ συμπεφυκὸς ῥᾴδιον ἀπαλλάξαι τοῦ σώματος, ἄλλως τε εἴ τις θέλει

12) τῷ τιμᾷν] sic vult Casaub. vel πολλάκις τε ἡμᾶς προσκαλεμένη. τὸ τιμᾷν Ven. et Mor.

13) προκαλεσαμένης] sic recte Anglus. *tametsi me patria honoribus, quos mihi deferret, me ad eam rem inuitaret et quasi prouocaret.* quamquam quae fuerit illa res, haud video. fuitne legatio ad Vrbem, pro impetrando Prusanis aliquo honore aut priuilegio? Ven. et Mor. dant προσκαλ.

14) Φίλων μοι ὄντων] Romae, et vniuerse inter Romanos.

15) malim ὅποι ἔδει *quo me cunque ire oporteret.*

16) Φίλας] sic recte var. lect. Venet. quod et olim conieceram, et interpres latinus expressit. Φιλίας Ven. et Mor.

θέλοι ἀνωδύνως ἰᾶσθαι. ὅμως δὲ πιστεύω τῷ τῆς πόλεως ἤθει, νομίζων ἀ σκληρὸν, ἀδὲ ἀμαθὲς, ἀλλὰ τῷ ὄντι γνήσιον ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς μακαρίας πόλεως [17]), ὑφ' ἧς δεῦρο ἐπέμφθητε φίλοι δὴ παρὰ φίλους, δεῦρο οἰκήσοντες [18])· ἥ [19]) τοσοῦτον εὐτυχίᾳ διαφέρουσα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων καὶ δυνάμει, πλέον διενήνοχεν ἐπιεικείᾳ καὶ φιλανθρωπίᾳ· τοῦτο μὲν, ἀφθόνως μεταδιδοῦσα καὶ πολιτείας καὶ νόμων καὶ ἀρχῶν, ἀδέν' [20]) ἀλλότριον ἡγεμένη τῶν ἀξίων· τοῦτο δὲ, ὁμοίως ἅπασι φυλάττουσα τὸ δίκαιον. ἣν προσήκει μιμεμένους ὑμᾶς, πράους καὶ μεγαλόφρονας φαίνεσθαι, καὶ πρὸς τοὺς ἐγγὺς ἕτω, συνοίκους σχεδὸν, μὴ χαλεπὸς, μηδὲ ὑπερηφάνους γείτονας, πρὸς οὓς ὑμῖν καὶ γάμοι κοινοὶ, καὶ τέκνα, καὶ πολιτεῖαι, καὶ θυσίαι θεῶν, καὶ πανηγύρεις, καὶ θεάματα· καὶ συμπαιδεύεσθε [21]) τοῖς καθ' ἕνα, καὶ συνεσιᾶσθε, καὶ ἀλλήλους ὑποδέχεσθε, καὶ ἀλλήλοις τὸν πλείονα χρόνον συνδιατρίβετε· καὶ σχεδὸν εἰς ἐστὲ δῆμος, καὶ μία πόλις, ἐν ἀ πολλῷ διασήματι. καὶ τοίνυν πλείους τῶν ἐκεῖθεν καὶ πολίτας πεποιήκατε, καὶ βουλῆς μετεδώκατε, καὶ ἄρχοντας ἀν ἀπηξιώσατε γενέσθαι παρ' ὑμῖν, καὶ τῶν σεμνῶν τούτων, ἃ τῆς Ῥωμαίων ἐστὶ πόλεως [22]),

17) τῆς μακαρίας πόλεως] quaerit Caſaubonus, quaenam vrbs deſignetur. quantum video, nulla poteſt alia deſignari, quam Roma. fuit igitur Apamea colonia Romana. v. verſ. vlt.

18) οἰκήσοντες] ſic recte Caſaub. *quo huc concederetis habitatum.* οἰκήσαντες Ven. et Mor.

19) ἥ] *quae.* ſic recte interpres. ἥ Ven. et Mor.

20) ἀδέν'] ſic recte Valeſius Emendat. p. 70. vbi locum hunc exponit. ἀδὲν Ven. et Mor.

21) malim συνεπαιδεύεσθε, *quibuscum communi in ludo puerili inſtitutione eſtis vſi.* loquitur enim ad homines iam adultos.

22) ἃ τῆς Ῥωμαίων ἐστὶ πόλεως] ſubaudi ἴδια δίκαια.

ἐκοινωνήσατε. πῶς ἂν εἰκὸς, καθ' ἕνα μὲν ἕκαστον ἡγεῖσθαι Φίλον, καὶ τιμᾶν, κοινῇ δὲ τὴν πόλιν ἐχθρὰν νομίζειν, ὑμᾶς τε ἐκείνην καὶ ἐκείνους τὴν ὑμετέραν; οἱ γὰρ τοὺς ἀνθρώπους ἀγαπῶντες, καὶ ἐπιμιγνύμενοι τούτοις, καὶ προσαγόμενοι πολίτας [23], τί λοιπὸν ἢ τόνδε [24]) ἐχθραίνουσι [25]; καὶ τοὺς τόπους, ἢ, ὃ μηδὲ εἰπεῖν ὅσιον, τοῖς θεοῖς ἀπεχθάνονται; καὶ τοίνυν ἅπασα μὲν ἔχθρα πρὸς ἅπαντας ἐργώδες καὶ χαλεπόν [26]· ὁδεὶς γὰρ ἔτως ἀσθενὴς ἐχθρὸς, ὅστις οὐκ ἐλύπησεν ἐπὶ καιρῷ καὶ τὸν ἄγαν φαινόμενον ἰσχυρὸν, καὶ τὸ μῖσος ἐνεδείξατο, ἢ λόγον τινὰ εἰπὼν λυπηρὸν, ἢ ἔργον ἀσύμφορον πράξας. ὁ γὰρ ἔστιν, ὡς εἰπεῖν, ὁδέποτε ἡδὺς ὁδὲ ὠφέλιμος ὁ τοῦ μίσους καιρὸς, ἀλλὰ τοὐναντίον, ἁπάντων ἀηδέστατος καὶ πικρότατος· οὐδὲ βάρος ἔτω χαλεπὸν, οὐδὲ ἐπίπονον, ὡς ἔχθραν φέρειν [27]). τὰς μὲν οὖν εὐτυχίας ἀεὶ παρενοχλεῖ [28]), τὰς δὲ συμφορὰς αὔξει· καὶ τῷ μὲν ἄλλο τι λυπουμένῳ τὴν λύπην ἀπεργάζεται διπλασίονα, τοὺς δὲ εὖ πράττοντας οὐκ ἐᾷ χαίρειν κατὰ τὴν ἀξίαν. ἀνάγκη γάρ, οἶμαι, τοὺς πολλοὺς ὑπὸ μὲν ἀλλήλων ἐναπτεσθαι, παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις καταφρονεῖσθαι καὶ ἀδοξεῖν· ὡς τοῦτο μὲν, ὑπαρχόντων αὐτοῖς ἐναντίων, τοῦτο δὲ, αὐτοὺς [29]) ἄφρονας καὶ φιλονείκους. φιλίας δὲ

23) malim πολιτείαις. *quos tribuendo iure ſuae ciuitatis ad ſe alliciunt, et ſibi obſtringunt*

24) malim ἢ τὸν ἀέρα ἐχθ. *quid eſt reliquum, quod oderint, quam aërem loci.*

25) in Ven. eſt ἐχθαίρουσιν.

26) locum hunc communem iam ſuperiori oratione verbis paenę iisdem tractauit.

27) ὡς ἔχθραν φέρειν] id eſt ὡς τὸ ἔχθραν φέρ. poſſit quoque legi ὡς ἔχθρα φέρειν.

28) παρενοχλεῖ] ſic recte Anglus. παρὸν ἐνοχλεῖ Ven. et παρὼν ἐνοχλεῖ Mor.

29) poſt τοῦτο δὲ αὐτοὺς deeſſe videtur ὄντας.

15. δὲ καὶ ὁμονοίας ἁδὲν κάλλιον, ἁδὲ θειότερον, καὶ ἀνδρὶ πρὸς ἄνδρα, καὶ πόλει πρὸς ἰδιώτην [30]). τίνες μὲν γὰρ εὐπρεπέστερον κτῶνται τἀγαθὰ [31]), τῶν φίλων συμποριζόντων αὐτοῖς; τίνες δὲ ἀποφεύγουσι
20. τὰ κακὰ ῥᾷον, ἢ οἷς ἂν φίλοι συμμαχῶσι, τίνων δὲ ἧττον ἅπτεται τὰ λυπηρὰ, ἢ τῶν ἐχόντων τὰς συναλγοῦντας, καὶ συμφέροντας [32]) αὐτοῖς; τίσι δὲ ἥδιον τὸ εὐτυχεῖν, ἢ ὅσοι μὴ μόνον αὐτὰς, ἀλλὰ καὶ
25. ἄλλας εὐφραίνουσιν εὖ πράττοντες; ὡς ἔγωγε ἁδ' ἂν εὐτυχεῖν ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα φαίην, ὃς ἁδένα ἔχει τὸν συνηδόμενον. τίς δὲ συνεργὸς, τίς δὲ σύμβολος ἀμείνων τοῖς χρήζουσιν, ἢ φίλος εὐτυχῶν; σχεδὸν γὰρ ἕτος ὁ σύμβολος, ἃ μόνον
30. εὐφημότατος [33]), ἀλλὰ καὶ ὠφελιμώτατος, καὶ ὅτῳ ἂν ἐντύχῃ ἀνὴρ εὔνους. τὰ δὲ τῶ μίσους καὶ τὰ τῆς ἔχθρας, πανταχῆ λυπηρὰ καὶ δυσχερῆ. χαλεπὸν μὲν ἐν σπουδῇ, χαλεπὸν δὲ ἐν εὐφροσύνῃ παρὼν ἐχθρός· λυπηρὸν μὲν ὁρῶσι, λυπηρὸν δὲ μνημονεύουσι· πολὺ δὲ πάντων πειρωμένοις βλαβερώτατον.

30) f. καὶ πόλει πρὸς πόλιν.

31) poſt τἀγαθὰ videtur ἢ ὅσοι κτῶνται, vel ἢ οἱ κτώμενοι deeſſe. *quam qui ea ſibi acquirunt adiuti a contentione amicorum.*

32) συμφερειν h. l. rariſſimo ſenſu eſt vſurpatum pro *vna cum altero ferre onus, parte oneris eum releuare.*

33) malim verba ſic ſtrui: ἃ μόνον ὠφελιμώτατος, ἀλλὰ καὶ εὐφημότατος, καὶ ὅτῳ ἄν τις ἥδιστα ἐντύχῃ, ἀνὴρ εὔνους. *non ſolum ſaluberrimus, ſed etiam omen afferens auſpicatiſſimum, et cui quis libentiſſime occurrat, homo beneuolus.*

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΕΝ ΤΗ ΠΑΤΡΙΔΙ.

ΛΟΓΟΣ ΜΒ'.

Ὅπως μὲν ὑμεῖς διανοεῖσθε περὶ ἐμοῦ, καὶ τῆς ἐμῆς εἴτε σοφίας, εἴτε ἀμαθίας, ὃ δύναμαι ξυμβαλεῖν· πότερον ὄντως ἐπιθυμεῖτε τῶν λόγων, ὡς ἀκουσόμενοί τι θαυμαστὸν, καὶ τοιοῦτον, ὁποῖον οὐκ ἂν ἑτέρου [1]) τῶν νῦν· ἢ τοὐναντίον, ὡς ἐμὲ ἐξελέγξοντες, καὶ ἀποδείξοντες οὐθὲν μέγα οὐδὲ σπουδαῖον ἐπισάμενον. εἰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχετε, θαῤῥῶν ὑμῖν παρέχω ἐμαυτὸν, ἵνα ἐμπλήσητε τὴν προθυμίαν· εἰ δὲ μὴ, φοβοῦμαι τὴν ἐναντίαν δόξαν· μήποτε ἀκούσαντες, ἔπειτα οὐ δικαίως ἐμοῦ καταγνῶτε [2]), ὅτι οὐκ αὐτοὶ ὀρθῶς ἐδόξατε. οὐδέποτε γὰρ οὐδενὶ ἔγωγε τοῦτο [3]) ὑπεσχόμην, ὡς ἱκανὸς ὢν λέγειν ἢ φρονεῖν, ἢ πλέον τι γιγνώσκειν τῶν πολλῶν· ἀλλ' ὑπὲρ αὐτοῦ τούτου διαμαχόμενος ἐκάστοτε καὶ ἀντιλέγων τοῖς ἀξιοῦσιν, ἔπειτα εἰς τὸ λέγειν καθίσαμαι· καὶ πολλοὶ τοῦτο αὐτὸ ἐπίδειξιν ἡγήσαντο. ὅμως δὲ καὶ αὐτὸς ἑτέραν καὶ ἑτέραν λαμβάνω ὁδόν. ὅταν μὲν γὰρ εἰς ἐμαυτὸν ἀποβλέπω καὶ τὴν ἀπειρίαν τὴν ἐμαυτοῦ, περὶ πάντα μὲν ἁπλῶς, μάλιστα δὲ τὴν περὶ τοὺς λόγους, ὡς ἰδιώτης ὢν [4]) καὶ διανοοῦμαι καὶ τοὐλοιπὸν ἰδιώτου βίον βιωσόμενος· ὅταν δὲ εἰς τοὺς σπουδαί-

1) post ἑτέρου videtur τινα (encliticum) deesse. *ab alio aliquo eorum, qui nunc sunt.*

2) post καταγνῶτε videtur deesse δέον αὐτῶν ὑμῶν καταγνῶναι. *cum vos oporteat vosmet ipsos accusare.*

3) τοῦτο] scil. τὸ λέγειν λόγους θαυμαστοὺς. *orationes admirabiles, quales a nemine alio audiatis.*

4) post ὢν videtur οὕτω deesse. *vt sum idiota, ita decreui quoque in posterum vitam idiotae agere.*

σπεδάζοντας καὶ παρακαλοῦντας [5]), ὑπονοεῖν ἐμαυτὸν ἀναγκάζομαι, μὴ ἄρά τι τῶν ἐμῶν λόγων ἄξιον [6]· καὶ λανθάνω πεπονθὼς τὸ αὐτὸ ἐνίοις τῶν ζώων, ἃ χρήσιμα ὄντα τοῖς ἀνθρώποις, καὶ δύναμίν τινα ἔχοντα ἐν αὑτοῖς πρὸς ἴασιν νοσημάτων, ἤτοι χολῆς, ἢ αἵματος, ἢ πιμελῆς, ἢ τριχῶν, οὐκ ἴσασιν· οἱ δὲ ἄνθρωποι εἰδότες διώκουσιν αὐτὰ, καὶ πειρῶνται πάντα τρόπον συλλαβεῖν, οὐ τῶν κρεῶν ἕνεκεν, ἀλλ' ἐκείνης τῆς δυνάμεως. εἰ ἄρα κἀμὲ ἀναγκάζουσιν ἑκάστοτε λέγειν, οὐδὲν δεόμενοι τῶν λόγων, ἀλλ' ἑτέρου τινός. οὐ γὰρ ἐκεῖνο δύναμαι ὑπονοῆσαι, ὅτι ἀγνοοῦντες ἤδη καὶ ἀνήκοοι ὄντες ἐσπεδάκασιν· ὥσπερ ἀμέλει πολλοὶ πολλῶν διὰ τὴν ἄγνοιαν ἐπιθυμοῦσι. πάντες γὰρ, ὡς ἔπος εἰπεῖν, τοὺς μὲν ἐμοὺς λόγους ἐπίσανται, καὶ διαφέρουσιν αὐτοὺς ἄλλοι ἀλλαχοῦ, ὥσπερ τὰ φαῦλα ἄσματα οἱ παῖδες ἐν ταῖς πόλεσιν ἄδουσι τὸ πρὸς ἑσπέραν· καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους σχεδὸν πάντες ἀλλήλοις ἀπαγγέλλουσιν, οὐχ ὅπως ἐρρήθησαν, ἀλλ' ἔτι βελτίους ποιήσαντες, κατὰ τὴν αὑτῶν δύναμιν· οἱ μὲν, ἑκόντες ἐπανορθούμενοι· καὶ δῆλον, ὅτι αἰσχυνόμενοι τὸ μεμνῆσθαι τοιούτων, ἀλλάττοντες καὶ μετατιθέντες τὰ πολλὰ καὶ κρείττονα· οἱ δὲ ἴσως καὶ ἄκοντες, διὰ τὸ μὴ σφόδρα μεμνῆσθαι· ὥστε οὐκ ἔτι ἐβολῶ, καθάπερ εἴπέ τις εὐπορῶν [7]), ἐκ τῆς ἀγορᾶς ῥιάσθαι τὴν ἐμὴν σοφίαν, ἀλλὰ κύψαντα ἀνελέσθαι χαμόθεν. σχεδὸν ἓν παραπλήσιον πεπόνθασιν οἱ ἐμοὶ λόγοι τῷ κεράμῳ τῷ Τενεδίῳ. καὶ γὰρ ἐκεῖθεν πᾶς μὲν ὁ παραπλέων ἐμβάλλεται κέραμον, οὐδεὶς

5) παρακαλοῦντας] scil. λέγειν.

6) f. μὴ ἄρα ἤ τι τῶν ἐμῶν λόγων ἄξιον. *ne quid meorum*, scil. ſtudiorum vel literarum, *ſit non plane contemnendum.*

7) Caſaub. vult εὔπορον.

ὐδεὶς δὲ ὑγιῆ διακομίζει ῥᾳδίως· ἀλλὰ πολλοὶ σαθρὸν ποιήσαντες, ἢ συντρίψαντες, ὄστρακα ἔχοντες λανθάνουσιν αὐτούς [8]).

8) Fragmentum hoc est, non tota disputatio; solummodo initium.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΕΝ ΤΗ ΠΑΤΡΙΔΙ

ΛΟΓΟΣ ΜΓ'.

Λυδῷ, φασὶ, πράγματα οὐκ ἦν, ὁ δὲ ἐξελθὼν ἐπρίατο. οὐκοῦν ὁ μὲν Λυδὸς δικαίως πράγματα εἶχεν, αὐτὸς ἐπιθυμήσας. ἐγὼ δὲ οὐκ ἐπιθυμῶν, πράγματα ἔχω δι' οὐδὲν ἕτερον ὑπὸ ἀνθρώπων ἀδυνάτων καὶ φθονερῶν, ἢ ὅτι δοκῶ στέργειν ὑμᾶς. καὶ τὰ μὲν εὖ πεποίηκα τὴν πατρίδα, ταῖς πρώταις ἴσην αὐτὴν ἀποδείξας τιμῆς ἕνεκα [1]), τὰ δὲ ποιήσω, θεοῦ διδόντος. καὶ τοῦτο εἶπον οὐκ ἀλαζονευόμενος ἄλλως· αὐτοὶ γὰρ ἴστε οὐδεπώποτε ὑπὲρ τούτων μνησθέντα με, ἐν τοσούτοις λόγοις, οὓς εἴρηκα ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ἀμυνόμενος τοὺς ἐμοὶ καὶ ὑμῖν βασκαίνοντας· ἵνα, ἐὰν μὲν δυνατὸν ᾖ, διαῤῥαγῶσιν· ὃ τῇ πόλει πάσῃ βέλτιστόν ἐστιν· εἰ δὲ μὴ, μᾶλλον ὀδυνηθῶσιν. ὅτι δὲ οἱ αὐτοὶ [2]) πρὸς ἐμὲ ἀηδῶς ἔχουσι [3]) καὶ πρὸς τὴν πόλιν, αὐτοὶ μάρτυρες ἐστὲ, ἐὰν θέλητε μεμνῆσθαι καὶ τῶν φιλούντων ὑμᾶς καὶ τῶν μισούντων. καίτοι ἐπιεικέστερον ἐμοὶ χρῶνται, ἢ ὑμῖν.

ἐμοῦ

1) τιμῆς ἕνεκα] si non aliis rebus, vt aedificiis et opibus, dignitate tamen.

2) οἱ αὐτοὶ —] sic recte Casaubonus. possit quoque οὗτοι legi. item πρὸς ἐμέ τε ἀηδῶς.

3) ἔχουσι] sic recte Casaub. ἕξουσι Ven. et Mor.

ἐμοῦ μὲν γὰρ ἐνθάδε 4) κατηγορῆσιν, ὑμῶν δὲ, ἐπὶ τοῦ βήματος. ἐὰν οὖν Ἑλληνικοῖς, ὥσπερ εἴωθα, φαίνωμαι παραδείγμασι χρώμενος, μὴ καταγελάσητε. ὁ γὰρ καταφρονῶ τῆς πατρίδος, οὐδὲ ἀδυνάτους ὑμᾶς νομίζω αὐτὸς συνιέναι τὰ τοιαῦτα· οὐδὲ ἀπαίδευτον νομίζω οὔτε τὸν δῆμον, οὔτε τὴν βουλήν. μάλιστα μὲν οὖν ὑμᾶς βούλομαι τὸ ἦθος Ἑλληνικὸν ἔχειν, καὶ μήτε ἀχαρίστους 5), μήτε ἀξυνέτους· εἰ δὲ μή, λόγων γε τοιούτων ἀκούειν ὁ χεῖρόν ἐστιν, ἐξ ὧν μοι δοκεῖτε καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀμείνους ἂν γενέσθαι. τί δὴ οὖν τὸ παράδειγμα; ἦν τις ἄνθρωπος ἐν Θήβαις, Ἐπαμινώνδας λεγόμενος· οὗτος ἐφίλει τὴν πατρίδα πάντων μάλιστα· καιρῶν δὲ ἐπιλαβόμενος, οἷοι τότε ἦσαν, πολλὰ καὶ μεγάλα εὐεργέτησεν. ἀντὶ γὰρ δειλῶν καὶ ἀδυνάτων, καὶ ἄλλοις ὑπακουόντων, πρωτεύειν ἐποίησεν ἐν τοῖς Ἕλλησι, καὶ τῆς ἡγεμονίας ἀντιποιεῖσθαι. τότε μὲν γὰρ ταῦτα ἦν δυνατὰ, νῦν δ' ἕτεροι γεγόνασιν οἱ καιροὶ, πλὴν τά γε τῆς εὐνοίας καὶ τῆς προθυμίας, ἀεὶ ποτέ. ὅμοιοι γὰρ προδόται 6) καὶ συκοφάνται, καὶ πάντα πράττοντες κατὰ τῶν πολιτῶν, καὶ τότε ἦσαν ἐν ταῖς πόλεσι καὶ νῦν· φιλοῦντες 7) τὰς πατρίδας καὶ τοὺς πολίτας τοὺς αὐτῶν, μηδὲν κακὸν πάσχειν ἐθέλοντες, καὶ τὰς πατρίδας αὔξειν φιλοτιμούμενοι· τότε μὲν, πολλοὶ καὶ μεγάλα πράττοντες, καὶ ἐλάττω ποιεῖν ἀγα-

4) ἐνθάδε] *hic.* vbinam? in concione? non poteſt. nam opponitur *hic* illi ἐπὶ βήματος, quod eſt *in concione.* ergo in ſenatu habita haec eſt oratio, qua Dio ſe defendit.

5) ἀχάριστος, ſi bene habet, h. l. ſignificat *illiteralem, indoctum.* poſt ἀξυνέτους videtur εἶναι abeſſe.

6) malim ὅμοια. οἱ γὰρ προδόται.

7) ſententia haec ferme poſtulat: καὶ νῦν εἰσιν. οἱ δὲ φιλοῦντες — τότε μὲν πολλοὶ καὶ μεγάλα εὐεργετοῦντες. νῦν δὲ ὀλίγοι μέν εἰσιν, ἀλλὰ ταπεινὰ πράττοντες. margo Mor. dat ἴσ. πολλὰ καὶ et νῦν ἐλάττω.

ἀγαθὰ δυνάμενοι. ὁ δ' ἂν Ἐπαμινώνδας ἐκεῖνος ὑπὸ τῶν ἀνομοίων ἐμισεῖτο, καί τινες ἦσαν οἱ διαβάλλοντες αὐτόν. ὁ δὲ δῆμος, ὡς δῆμος, ἠγνόει, καὶ ἀνεπείθετο. καί ποτε τῶν ἀπεγνωσμένων τις καὶ ἀτίμων, καὶ ὅτε ἐβούλευεν ἡ πόλις καὶ ἐτυραννεῖτο, πάντα κατ' αὐτῆς πεποιηκὼς [8]), ἐν ἐκκλησίᾳ τὸν Ἐπαμινώνδαν ἐλοιδόρει, καὶ πολλὰ καὶ χαλεπὰ ἔλεγε· πᾶς γὰρ ὁ ψευδόμενος, ἂν εἴ τι ἀληθὲς εἴπῃ [9]) ζητεῖ, μηδέν γε ἀληθὲς λέγειν δυνάμενος· ἀλλ' εἴ τι χαλεπόν. καὶ αὐτὸς ἐπαινέσας, περὶ μὲν τῶν ἄλλων οὐκ εἶπεν, οὐδ' ἀπελογήθη πρὸς οὐδέν, μόνον δὲ πρὸς ἐκεῖνον, τῇ δ' [10]) αὐτοῦ φωνῇ βοιωτιάζων· ἀλλά τοι Δαμάτηρ, ἔφη, κεχολωμένα γένοιτο. οἱ δὲ Θηβαῖοι ἀκούσαντες ἥσθησαν καὶ ἐγέλασαν· εἰκότως, ἀναμνησθέντες, οἶμαι, τῆς ἐκείνου πρὸς τὸν δῆμον εὐνοίας, καὶ τοῦ λοιδοροῦντος τῆς συκοφαντίας. ἔγωγ' οὖν, εἴ τις λέγοι πρὸς ἐμὲ ἀναξίων ἐμοῦ, εἴτε ἀντίκρυς, εἴτε καὶ μετὰ σχήματος, ἵνα δοκῇ ῥήτωρ, καὶ ταῦτα οὐκ ὤν, εὐσχήμων αὐτὸς ἀποκρινοῦμαι [11]) αὐτῷ τὴν τοῦ Ἐπαμινώνδου ἀπόκρισιν. εὖ δ' ἴσε, ὅτι ταῦτα ποιοῦσι καὶ λέγουσι βαρυνόμενοι τὴν ἐμὴν ἐπιδημίαν· διὰ ἄλλο μὲν οὐδὲν οὐδὲ γὰρ ἐνδρεύω τινὰ τῶν πολιτῶν, οὔτ' ἀργύριον λαμβάνω παρά τινος, οὔτε δασμολογεῖν ἕτοιμός εἰμι τὴν χώραν τὴν ὑμετέραν, οὔτ' ἐν τῇ ἀγορᾷ φαίνομαί τινι ὀχληρός· οὐ γάρ εἰμι ῥήτωρ· οὐδὲ εἶπον ὑπὲρ οὐδενός, ἢ ἑνὸς ἀνθρώπου δυσχερῶς οὗ ἐκώλυσα ὑπὸ τῶν συγγενῶν καὶ τῶν ἐπιτρόπων διασπασθῆναι, πρότερον

8) f. praestet πεποιηκότων.

9) εἴπῃ] sic Ven. ἔσι Mor.

10) δ' est delendum.

11) lego — ἂν ὦν, εὐσχημονῶν (lubaudi ἐγὼ) αὐτὸς ἀποκρ. *ut rhetor esse videatur, qui non est, cum ego ipse memor decori, respondebo ei.*

τερον μὲν αὐτῷ τὰ γράμματα ὑφῃρημένων, καὶ πολλὰ τῆς οὐσίας διηρπακότων, ὕστερον δὲ καταψευδομαρτυρόντων. ἄλλην δὲ ἀδεμίαν εἴρηκα δίκην, ὥστε δι' ἀδὲν ἀδενὶ βαρὺς εἰμί. ἀλλ' ἵνα, ἐάν ποτε, γένηταί καιρός· οἷον εὔχονταί τινες, ὅμοιος [12]) τῶν [13]) πρότερον, οἷος ἂν ἔσαι· πλὴν εἰ γένοιτο, ἵνα μὴ παρῶ τῷ δήμῳ, μηδὲ ἔξουσιν οἱ συκοφαντούμενοι τὸν παραιτούμενον, ἢ συναλίσαντα [14]). καὶ διὰ τοῦτο δυσκόλως ἐμὲ φέρει τις ἐπιδημοῦντα. καὶ γὰρ εἰ πλείους ἦσαν, ἥπερ εἰσὶν [15]), οὐδεὶς ἐμοῦ φήσει μᾶλλον. ἐγὼ δὲ παῤῥησίαν ἔχω πρὸς ὑμᾶς, ὅσην οὐδείς. τῆς μὲν γὰρ εὐτυχίας τῆς ἐμαυτοῦ παρεχώρησα ὑμῖν, τῆς δὲ δυσῤῥυχίας τῆς ὑμετέρας μετέλαβον. καὶ νῦν δεῖ με ἀποδημεῖν, οὐχ ὡς πρότερον ἀλύπως, πάντων με ἀγαπώντων καὶ θαυμαζόντων· ἀλλὰ μετ' ἔχθρας τινῶν [16])· ἐπεὶ αὐτός γε οὐδὲν ἔπαθον κακόν·

Οὐ γὰρ πώποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους.

ὃ μέντοι θαυμάζω τὰ παρόντα πράγματα· ἐπεὶ καὶ Σωκράτης ἐκεῖνος, ὃν μέμνημαι πολλάκις, ἐν μὲν τῇ τυραννίδι τῶν τριάκοντα ἔπραττε πάντα ὑπὲρ τοῦ δήμου, καὶ τῶν κακῶν οὐδενὸς ἐκοινώνησεν· ἀλλὰ καὶ πεμφθεὶς ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ Λέοντα τὸν Σαλαμίνιον, οὐχ ὑπήκουσε· καὶ τοῖς τυράννοις ἄντικρυς ἐλοιδορεῖτο, λέγων ὁμοίους εἶναι τοῖς πονηροῖς βουκόλοις, οἳ

12) ὅμοιος] sic recte Anglus. ὁμοίως Ven. et Mor.

13) Anglus vult τῷ, sed τῶν bene potest habere.

14) fort. leg. συναλγήσοντα, quo etiam lectio marginis Mor. συναλγοῦντα ducit.

15) post εἰσὶν videtur εὐνοοῦντες τῇ πόλει deesse. *quamuis sint plures, quam reapse sunt, ciuitati beneuoli et dediti, nemo tamen magis se aiet ciuitati bene velle, quam ego me aio.*

16) μετ' ἔχθρας τινῶν] odium hoc ait inefficax et irritum; nam id sibi nil nocuisse. moneo hoc, Angli causa, qui quaedam commentatur ad h. l. quae non intelligo.

οἱ παραλαβόντες ἰσχυρὰς τὰς βόας καὶ πολλὰς, ὀλίγας καὶ ἀσθενεστέρας ποιοῦσιν. ἀλλ' ὅμως ὑπὸ τοῦ δήμου, δι' ὃν ἐκινδύνευεν, ὕστερον εὖ πράττοντος διαβληθεὶς, ὑπὸ συκοφαντῶν τινων, ἀπέθανεν. ἦν δὲ ὁ κατήγορος Μέλιτος, βδελυρὸς ἄνθρωπος καὶ συκοφάντης. ἀδικεῖ, φησὶ, Σωκράτης, τοὺς νέους διαφθείρων· καὶ οὓς μὲν ἡ πόλις θεοὺς τιμᾷ μὴ τιμῶν, ἕτερα δὲ εἰσάγων καινὰ δαιμόνια. σχεδὸν αὐτὰ ταῦτα ἐναντία οἷς ἐποίει Σωκράτης. ἐτίμα γὰρ τοὺς θεοὺς, ὡς οὐδεὶς ἄλλος· καὶ παιᾶνα ἐποίησεν εἰς τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Ἄρτεμιν, τοῦτον, ὃν ἐγὼ νῦν ᾄδω· καὶ τοὺς νέους ἐκώλυε διαφθείρεσθαι οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὠνείδιζων, καὶ προφέρων αὐτοῖς, εἴ τις ἄπληστος, ἢ ἀκόλαστος, ἢ τὰ τῆς πόλεως ἠργολάβει, τοὺς μὲν ἀπολύων ἐπ' ἀργυρίῳ [17]), τοὺς δὲ συκοφαντῶν, τοὺς δὲ νησιώτας τοὺς ταλαιπώρους λεηλατῶν, ἐπὶ προφάσει φόρων, ἢ καταλογῇ στρατιωτῶν· ὥσπερ ἔνιοι ποιοῦσι παρ' ὑμῖν. διὰ ταῦτα μισοῦντες αὐτὸν, ἔφασαν διαφθείρειν τοὺς νέους. ἡ δ' ἐμὴ γραφὴ μείζων καὶ γενναιοτέρα σχεδὸν ἦν, κορυφαία τις, ὡς ἔοικεν· ἀδικεῖ Δίων, τοὺς μὲν θεοὺς μὴ τιμῶν, μήτ' ἐν θυσίαις, μήτ' ἐν ὕμνοις· καταλύων [18]) τὰς πατρίους ἑορτὰς, ἀναπείσας δὲ ἡγεμόνα πονηρὸν, ὥστε τὸν μὲν δῆμον βασανίσαι, καὶ ἐξελάσαι ὅσους ἂν δύνηται πλείστους· ἐνίους δὲ καὶ ἀποκτεῖναι, παρασχὼν ἀνάγκην αὐτοῖς ἑκουσίως ἀποθανεῖν, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι πρεσβύτας ὄντας φυγεῖν, μηδὲ ὑπομένειν καταλιπεῖν τὴν πατρίδα· συμπράττων δὲ [19]) καὶ νῦν ἅπαντα τῷ τυραννήσαντι τοὺς θεοὺς,

17) ἐπ' ἀργυρίῳ] *pro pecunia* vel *mercede*. sic recte interpres. ἐν ἀργ. Ven. et Mor.

18) post καταλύων videtur δὲ abesse.

19) δὲ] Ven. et Mor. dant τε.

5. θεὸς [20]), καὶ ὅπως ἐκεῖνος καλῶς ἀγωνιεῖται, καὶ κατὰ κράτος παραλήψεται τὰς πόλεις καὶ τὸν δῆμον [21]) κατασκευάζων, ὅσον ἐξὶν ἐπ' αὐτῷ κατασκευάζειν· διαφθείρων δὲ καὶ τὸν δῆμον [22]), αὐτὸς ἐφισάμενος κατήγορος, καὶ τοῖς αὐτῷ ῥήμασι καὶ τῇ γλώττῃ παρανομῶν εἰς τὸς πολίτας, εἰς τὸς δημότας· καὶ πολλὰ ἕτερα ποιῶν, ἃ αἰσχύνομαι καθ' ἕκαστον λέγειν. πονηρὸν δὲ παράδειγμα παρέχων ἑαυτὸν καὶ νεωτέροις καὶ πρεσβυτέροις, ἀπορίας [23]), καὶ τρυφῆς [24]), καὶ ἀπιστίας δεκάζων δὲ τὸ πλῆθος, ἵνα μηδεὶς αὐτῷ προφέρῃ τὰ τότε πραχθέντα, ἀλλὰ τῇ μίσει καὶ τῆς ἐπιβουλῆς λήθην τινὰ ποιήσωνται [25]). φέρε δὴ, πρὸς ταῦτα ἀπολογήσωμαι, ὦ ἄνδρες Πρυσαεῖς, κἂν δοκῇ ὑμῖν ἀκούσασι, καταψηφίσασθέ μου· καὶ γὰρ τὸν Σωκράτην οἱ Ἀθηναῖοι ἀκούσαντες κατεψηφίσαντο.

20) si bene habet τῷ τυραννήσαντι τὸς θεὸς, videtur significare, Dionem studuisse alicui magistratui apud Prusanos supremo functo, Christianis dedito.

21) τὰς πόλεις καὶ τὸν δῆμον] *plebes, quae sunt in oppidis graecis, sibi et amico suo adiungens.*

22) τὸν δῆμον] plebem Prusanam.

23) malim ἀπονοίας.

24) τρυφῆς] Ven. et Mor. dant τροφῆς. pro ἀπιστίας dubito sitne ἀπλησίας sufficiendum. sed et vulgata sensum habet non incommodum.

25) ποιήσωνται] sic recte Ven. ποιήσονται Mor.

ΦΙΛΟΦΡΟΝΗΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΕΙΣΗΓΟΥΜΕΝΗΝ ΑΥΤΩ ΤΙΜΑΣ.

ΛΟΓΟΣ ΜΔ'.

Ἐμοὶ, ὦ ἄνδρες πολῖται, ἔτε ὄψις ἡδίων ἐστὶ τῆς ὑμετέρας, ἔτε φωνὴ προσφιλεστέρα· ἔτε τιμαὶ μείζους τῶν ἐνθάδε· ἔτε ἔπαινος λαμπρότερος, ἢ ὁ παρ' ὑμῶν [1])· ὃ δ' ἂν ξύμπαντες οἱ Ἕλληνες, πρὸς δὲ αὐτοῖς ὁ Ῥωμαίων δῆμος, ἐμὲ θαυμάζωσι καὶ ἐπαινῶσιν, οὐκ ἄν ἔτως τοῦτο εὐφράναι τὴν ἐμὴν διάνοιαν. τῷ γὰρ ὄντι πολλὰ σοφὰ καὶ θεῖα εἰρηκὼς Ὅμηρος, οὐδὲν σοφώτερον ἔφη τοῦτο τὸ ἔπος, οὐδὲ ἀληθέστερον, ὡς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος. εὖ μέντοι ἐπίστασθε, ὅτι τὰς τιμὰς ἔχω πάσας, καὶ ὅσας νῦν εἰσηγεῖσθε, καὶ εἴ τινες ἄλλαι εἰσὶν, ἐν ὑμετέρᾳ [2]) εὐνοίᾳ καὶ φιλίᾳ· καὶ οὐδενὸς ἄλλου ἐγὼ δέομαι. τοῦτο γὰρ ἀνθρώπῳ ἱκανώτατον ἐπιτηδεῖον, τὸ ἀγαπᾶσθαι ὑπὸ τῶν αὐτοῦ πολιτῶν. καὶ ὁ τοῦτο ἔχων, τί ἂν ἔτι προσδέοιτο εἰκόνων, ἢ κηρυγμάτων, ἢ προεδριῶν, ἀλλ' οὐδὲ χρυσοῦ [3]) σφυρήλατος ἱσάμενος ἐν τοῖς ἐπιφανεστάτοις ἱεροῖς; ἓν γὰρ ῥῆμα πλείο-

1) [cl. Koehlerus vult τοῦ παρ' ὑμῶν]

2) ἐν ὑμετέρᾳ — cohaerent cum ἔχω. ſcire vos velim, in beneuolentia amicitiaque veſtra me omnes habere honores, quos et nunc mihi rogatis decernendos, et quotquot ſunt alii.

3) ἀλλ' οὐδὲ χρ.] ſcil. προσδέοιτο. ſic recte Caſaub. et Anglus. *ſed ne auro quidem vt dedicetur, opus habeat.* verum, quod illi omiſerunt annotare, etiam ὁρᾶσθαι abeſt ante vel poſt ἱσάμενος. [Cl. Koehl. coni. ἀλλ' οὐ δεῖται χρ. σφ. ἱσαμένου.]

πλείονος ἄξιον, ἀπ' εὐνοίας ῥηθὲν καὶ φιλίας, ἢ τὸ ξύμπαν ἐν ἀνθρώποις χρυσίον, καὶ στέφανοι, καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα δοκεῖ λαμπρά. ὥστε μοι πειθόμενοι, ἔτω ποιεῖτε [4]). εἰ δὲ ἄρα καὶ τοιαύτας τινὰς δεῖ με τιμὰς ἔχειν, πολλαί [5]) μοι καὶ ἄλλαι εἰσὶ παρ' ὑμῖν· τοῦτο μὲν αἱ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ, ὅσαις ἐκεῖνον ἐτιμήσατε, ὡς ἄνδρα ἀγαθὸν, καὶ ὅσον ἐζη χρόνον, δικαίως προεσῶτα τῆσδε τῆς πόλεως· τοῦτο δὲ τῆς μητρὸς, ἧς ὑμεῖς ἱδρύσασθε καὶ ἄγαλμα, καὶ ἱερόν· τοῦτο δὲ αἱ τῶν πάππων [6]) καὶ αἱ τῶν ἄλλων προγόνων, ἔτι δὲ αἱ τῶν ἀδελφῶν, καὶ τῶν ἄλλων συγγενῶν. καὶ γὰρ ἀνδριάντας [7]) πολλοὺς, καὶ ταφὰς δημοσίας, καὶ ἀγῶνας ἐπιταφίους, καὶ ἄλλα πολλὰ τίμια ἐκείνοις παρὰ τῆσδε τῆς πόλεως γέγονεν· ὧν ἐδενὸς ἐγὼ ἐπιλέλησμαι, ἀλλὰ ἐπίσαμαι πάντα, ὡς οἷόν τε μάλιστα, καὶ οἶμαι τὰς ὑπὲρ τούτου [8]) χάριτας αὐτὸς ὑμῖν ὀφείλειν· καὶ εὔχομαι τοῖς θεοῖς, ἱκανὸς γενέσθαι ἀποτίνειν. πολλῶν [9]) μὲν γὰρ ἐπίσαμαι γενομένους καὶ κείνους ἀξίους, καὶ δικαίως ἁπάντων τυχόντας, ὅμως δὲ ἐν ἅπασιν ὑπερέβαλεν ἡ πόλις. καὶ γὰρ ὅσα ἐκ ἡδυνήθησαν

4) ἔτω ποιεῖτε] beneuoli erga me eſtote, et illos inanes honores omittite.

5) [ἀδὲ γὰρ καὶ τοιαύτας δεῖ με τιμὰς ἔχειν. πολλαὶ — illud τινὰς poterat ſeruari, ſed onerat ſententiam, et ex ſequenti τιμὰς ortum videtur. Koehler.]

6) malim τοῦτο δὲ καὶ αἱ τῶν πάππων. auum deſignat paternum maternumque.

7) aut deeſt aliquid, vt ἔδοτε, vel ἐψηφίσασθε, vel ἐξὶν ἰδεῖν, aut omnes hi accuſatiui ſunt nominatiuis mutandi, ad hunc modum: καὶ γὰρ ἀνδριάντες πολλοὶ, καὶ ταφαὶ δημόσιοι, καὶ ἀγῶνες ἐπιτάφιοι, ſcil. γεγόνασιν, quod e proximo γέγονεν erit aſſumendum. [et ſic etiam cl. Koehler.]

8) [ὑπὲρ τούτων Koehler.]

9) πολλῶν] ſic recte Caſaub. πολλοὺς Ven. et Mor.

ἦσαν βεληθέντες, διὰ τύχην τινὰ, καὶ τούτων αὐτοῖς χάριν ἀπεδίδου ἡ πατρίς. ὁ γὰρ πάππος ὁ ἐμὸς, εἰ ἐπιπλέον ἀπώνατο τῆς Φιλίας τοῦ τότε [10]) αὐτοκράτορος· ἀλλὰ μὴ βραχὺς παντελῶς ἐγένετο χρόνος [11])· διενοεῖτο, ὡς φασιν, ἐλευθερίαν [12]) τῇ πόλει λαβεῖν· ναὶ ἤδη [13]) περὶ τούτου πεποίητο τὸν λόγον. ὃ δεῖ δὲ ἀπελπίζειν [14]), ἕως ἂν ἀγαθὸς καὶ φιλότιμος ἄνδρας ἡ πόλις φέρει [15]), οἵοις καὶ τοὺς νῦν. ἐγὼ γὰρ ἐν πολλαῖς γεγονὼς πόλεσιν, οὐκ οἶδα βελτίους ἄνδρας τῶν παρ' ὑμῖν. ἔλεγον δ' ἂν ἐπὶ πλέον καθέκαστον, εἰ μὴ σχεδὸν ἅπαντας συγγενεῖς ὄντας ὤκνουν ἐπαινεῖν, καὶ [16]) ὥσπερ ἔρανόν τινα ἀποδιδοὺς τῶν εἰς ἐμαυτὸν ἕνεκα τιμῶν. ἠρασάμην γὰρ δὴ καὶ τούτων, καίτοι σφόδρα αἰδούμενος, ὅμως δὲ [17]), διὰ τοὺς λέγοντας αὐτοὺς ἀγαπώμενος [18]) τῶν ἀνδρῶν τότε ἄφθονον καὶ τὴν προθυμίαν, ἔτι δὲ τὴν περὶ τὸ εἰπεῖν δύναμιν. οὐδὲν [19]) θαυμαστὸν, εἰ ἐγὼ πατρίδα τοιαύτην οὕτω σφόδρα ἠγάπηκα· ὥστε ὅτ' ἂν Ἀθήνας, ὅτε Ἄργος, ὅτε Λακε-

10) τοῦ τότε αὐτοκρ.] sic recte Ven. Casaub. et Anglus τούτου γε αὐτοκρ. Mor.

11) malim ὁ χρόνος.

12) ἐλευθερία videtur fuisse ius magistratus suos e ciuibus deligendi, monetam cudendi, vectigalia sua constituendi, ius vicinis oppidis et pagis dicendi, praesidiis suis, non alienis, non a Romanis impositis, oppidum suum custodiendi.

13) [καὶ ἤδη Koehler.]

14) ὃ δεῖ δὲ ἀπελπίζειν] aut sic cum interprete et Casaubono leg. aut ὃ delendum est. Ven. et Mor. dant ὃ δεῖ δὲ ἐλπίζειν.

15) φέρει] aut sic leg. est, cum viro docto, qui id Venetae meae adscripsit, aut φέρῃ, aut φέρειν δυνήσεται.

16) aut καὶ est del. aut paulo post ἀποδιδόναι leg.

17) ὅμως δὲ] subaudi ἠρασάμην.

18) [f. διὰ τοὺς λέγειν δυνατοὺς ἀγαπ. Koehler.]

19) post οὐδὲν videtur ἂν esse addendum.

Λακεδαίμονα· αἵπερ εἰσὶ πρῶται, καὶ ἐνδοξόταται τῶν Ἑλληνίδων· εἰλόμην ἂν εἶναί μοι πατρίδας πρὸ ταύτης· καὶ τοῦτο ἔργῳ ἐδήλωσα. πολλῶν γὰρ πολλαχῆ παρακαλούντων με, καὶ μένειν καὶ προίεσθαι τῶν κοινῶν, ἃ νῦν μόνον [20]), ἀλλὰ καὶ πρότερον, ὅτε ἤμην φυγὰς, καὶ ψηφίσματα ἔπεμψάν τινες πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, χάριν εἰδότες τῆς εἰς ἐμὲ τιμῆς· ἃδὲ πώποτε [21]) ἄχρι λόγου τὸ τοιοῦτον ὑπεσχόμην, ἀλλ' ἃδ' οἰκίαν ἢ χωρίον ἐκτησάμην παρ' ἑτέροις· ὡς μηδέν ἧ μοι σημεῖον ἀλλαχοῦ πατρίδος. καὶ γὰρ ἂν εἴη δεινὸν, εἰ οἱ ἄνθρωποι ἀδικώτεροι ἔσονται τῶν μελισσῶν. ἃδέποτε γὰρ ἐκείνων μία, καταλιποῦσα τὸ αὐτῆς σμῆνος, εἰς ἕτερον μετέσχη τὸ [22]) μεῖζον ἢ μᾶλλον εὐσθενοῦν [23])· ἀλλὰ τὸν ἴδιον ἐσμὸν πληροῖ, καὶ αὔξει, κἂν ψυχρότερον ἧ τὸ χωρίον, καὶ αἱ νομαὶ χείρους, καὶ ἡ δρόσος ἐλάττων· κἂν δυσκολώτερον τὸ ἔργον τὸ περὶ τὰ χωρία, κἂν ὁ γεωργὸς ἀμελέστερος. ἅτως δὲ ἄγαν αὐτὰς φασι φιλεῖν ἀλλήλας, καὶ τὸ ἴδιον σμῆνος ἑκάστην, ὥστε, ἐπειδὴ ἔξω χειμῶνος ἀπολειφθῶσι [24]), πολλοῦ γενομένου πνεύματος, λίθον εἰς τοὺς πόδας ἑκάστη λαβοῦσα ὥσπερ ἔρμα, ἅτως πέτανται, ὅπως μὴ παρενεχθῶσιν ὑπὸ τοῦ πνεύματος, μηδὲ τοῦ σμήνους διαμάρτωσιν. ὅταν δὲ δὴ καὶ πρόθυμον ἅτως καὶ ἀγαθὴν ἔχει τις πατρίδα, πῶς ἃ

20) ἃ νῦν μόνον.] ſic recte interpres. Ven. et Mor. omittunt νῦν.

21) poſt ἃδὲ πώποτε videtur πλὴν, aut εἰ μὴ deſiderari.

22) f. ſic eſt diſtinguendum et exarandum: μετέσχη το (enclitice, ſine accentu, *aliquod*) aut leg. eſt μετέσχη ἤτοι μεῖζον.

23) malim εὐθηνοῦν. ſaepiſſime haec duo verba, εὐθηνεῖν et εὐσθενεῖν, inter ſe permutantur.

24) malim ἔξω ὑπὸ χειμῶνος ἀπολημφθῶσι, per η, ab ἀπολαμβάνεσθαι, non ab ἀπολείπεσθαι.

χρὴ πάντα τἄλλα περὶ ἐλάττονος ποιεῖσθαι ταύτης; ἃ ἐγὼ λογιζόμενος χαίρω, ὁρῶν καὶ τὸν υἱέα τὸν ἐμαυτοῦ, καὶ τὸν ἀδελφιδοῦν, καὶ τοὺς ἄλλους νεανίσκους· πολλοὺς δὲ ὁρῶ σὺν θεῷ, καὶ ἅπαντας ἀγαθῶν γονέων, καὶ τό γε εἶδος ἀγαθοῖς ὁμοίους· ὥστω διανενεμένους, ὡς φιλονεικήσοντας ἀλλήλοις ἄνευ φθόνου καὶ ζηλοτυπίας, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ὑπὲρ ἀρετῆς καὶ εὐδοξίας, τῆς τε αὐτῶν καὶ τῆς πατρίδος· καὶ ὅπως πρωτεύσῃ ἕκαστος ἐν τῇ πατρίδι, τῷ δικαίους τε εἶναι καὶ φιλόπολις, καὶ μὴ ἀδύνατος ἀγαθόν τι ποιεῖν καὶ αὔξειν τὴν πατρίδα. εὖ γὰρ ἴσε, ὅτι, ἃ μεγίστη τῶν πόλεων ἅπασα, ἅδε πλεῖσον χρόνον οἰκουμένη, πολλῶν γνωριμωτέρα ἐστὶ καὶ [25]) παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις, καὶ σχεδόν τι πρὸς ἅπαντας ἀγωνισμένους τοὺς Ἕλληνας πάλαι παρέχει τοὺς αὐτῆς πολίτας, οὐκ ἐν τοῖς ὑστάτοις, ἀλλ' ἐν τοῖς τρίτοις [26]), ἢ δευτέροις ἀριθμουμένους. λέγω δὲ οὐχ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ τοῦτον ἐγὼ τὸν λόγον· ἀλλ' ὑπὲρ τῶν ἄλλων, ὧν οἱ μὲν ἀποδημήσαντες καὶ πλείοσι φανεροὶ γενόμενοι, φανερὰν τὴν δόξαν ἐκτήσαντο· οἱ δὲ ἐνθάδε πολιτευόμενοι, καὶ μένοντες, οὐδὲν χείρους ἐκείνων εἰσὶν, οὔτε περὶ τοὺς λόγους, οὔτε περὶ τὰ ἔργα. ὁρῶ δὲ οὐ μόνον ἀπὸ λόγων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ φιλοσοφίας, ἄνδρας ἀγαθοὺς καὶ ἀξιολόγους γιγνομένους ἐν τῇ πόλει· ὑπὲρ ὧν ἐγὼ καὶ ἰδίᾳ τοὺς νέους καὶ κοινῇ, ὅταν ᾖ καιρὸς, οὐκ ἐκνήσω παρακαλεῖν. καὶ τὸν δῆμον ὑμᾶς ἀξιῶ, ἃ μέν ἐστι παρὰ τῶν κρατούντων [27]), ταῦτα ἐλπίζειν ὡς ἐσόμενα·

40. 45. 5. 10. 15. 20. 25.

25) καὶ respectum habet ad insequens καὶ πρὸς τοὺς ἕλληνας. *et apud reliquos homines et aduersus graecos.*

26) imo vero ἀλλ' ἐν τρίτοις. *non in postremis, sed aut in tertiis, aut etiam in secundis.*

27) παρὰ τῶν κρ.] subaudi ἔχειν, aut λαμβάνειν. *quae penes dominantes* (Romanos) *sunt, ab iis habenda et impetranda.*

μεναι· καὶ εὔχεσθαι συμβαίνειν τινὰ τιμὴν, ἢ δό-
ξαν, ἢ εὐπορίαν χρημάτων· ἃ δὲ ἔστι παρ' αὐτῶν
ἔχειν [28]), εὐταξία τῶν ἄλλων δήμων διαφέροντας,
αἰδοῖ, τῷ πείθεσθαι τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Φιλερ-
γίᾳ [29]), σωφροσύνῃ τῇ περὶ τὸν καθημέραν βίον,
τῷ μήτε τῶν αὐτομάτων [30]) ἀμελεῖν, μήτε τῆς ψυ-
χῆς, καθόσον ἑκάστῳ σχολὴν δίδωσι τὰ αὑτοῦ πράγ-
ματα· τῷ προθύμως ἐκτρέφειν τέκνα καὶ παιδεύειν,
τῷ παρέχειν Ἑλληνικὴν τῷ ὄντι καὶ ἀθόρυβον καὶ
καθεσῶσαν τὴν πόλιν· καὶ τὸ δριμὺ, καὶ τὸ ἀν-
δρεῖον τῆς φύσεως, καὶ τὴν σύνεσιν ἐπὶ τὰ μείζω καὶ
καλλίω τρέπειν. διχοφροσύνης δὲ καὶ ταραχῆς,
καὶ τοῦ προσκρούειν ἀλλήλοις, ὡς οἷόν τε, ἀπέχε-
σθαι. ἔστι γὰρ, ὦ ἄνδρες, καὶ δήμου παιδεία, καὶ
πόλεως ἦθος φιλόσοφον καὶ ἐπιεικές. καὶ ὃ μόνον
Λακεδαιμονίοις, οὐδὲ Ἀθηναίοις τὸ παλαιὸν, καὶ
ἄλλοις τισὶ συνέβη, διὰ τὸ κοσμίως πολιτεύεσθαι,
μεγάλας καὶ ἐπιφανεῖς καὶ ἐκ πάνυ μικρῶν καὶ
ἀσθενῶν ἀποδεῖξαι τὰς πόλεις· ἀλλὰ καὶ τῶν [31])
νῦν ἔξεστι τοῦτον τοῖς βουλομένοις. ταῦτα γὰρ
ὑμᾶς ἐπιτηδεύοντας, πλέον ὀνήσει, καὶ τοῦ πλήθους
τῶν βουλευτῶν, καὶ τοῦ παρ' ὑμῖν τὰ πράγματα
ἄγεσθαι, καὶ τοῦ πρόσοδόν τινα χρημάτων ἔξω-
θεν ὑμῖν ὑπάρξαι, καὶ τῆς ἐλευθερίας αὐτῆς, ἐὰν
ἄρα καὶ τότου τύχητε ποτέ. εὖ γὰρ ἴσε, ὅτι τὴν

28) poſt verba ἃ δ' ἔστι πάρ' αὐτῶν (ſubaudi ὑμῶν) ἔχειν, *quae autem a vobismet impetrare et vosmet vobis indulgere atque donare poteſtis*, deeſſe videtur ταῦτα κεκτῆσθαι καὶ βεβαιοῦσθαι *haec oportet vos vobis acquirere atque certam ſtabilemque eorum poſſeſſionem comparare per hos, quos nunc dicam mores; ſi nempe modeſtia caeteris communitatibus graecis praeſtetis.*

29) Φιλεργίᾳ] ſic recte interpres. Φιλεργίαις Ven. et Mor.

30) imo vero σωμάτων. *corporum.*

31) τῶν] ſic recte Ven. τοῦ Mor.

μὲν λεγομένην ἐλευθερίαν, καὶ τὸ ὄνομα τοῦθ', ὃ παρὰ τῶν κρατόντων καὶ δυναμένων ἐνίοτε γίγνεται, ὃ δυνατὸν κτήσασθαι· τὴν δὲ ἀληθῆ ἐλευθερίαν, καὶ ἔργῳ περιγενομένην [32]) τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἀνὴρ, καὶ πόλις ἑκάστη παρ' αὐτῆς [33] λαμβάνει, μεγαλοφρόνως καὶ μὴ ταπεινῶς, μηδὲ ῥᾳθύμως διοικοῦσα τὸ καθ' αὐτήν. ἵνα δὲ καὶ ἀλλαχόθεν εἰδῆτε τὴν ἐμὴν γνώμην, ἀναγνώτομαι ὑμῖν ἐπιστολήν, ἣν τε αὐτὸς ἐπέστειλα τῷ αὐτοκράτορι [34]), ὅτε ἐκλήθην [35])· ὅτε [36]) ἐν ἐκείνῃ παρεκάλουν ἀφεθῆναί πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἣν ἐκεῖνος ἀντέγραψεν.

32) malim παραγινομένην.

33) παρ' αὐτῆς] *a ſemet ipſa.* παρ' αὐτοῖς Ven. et Mor.

34) τῷ αὐτοκράτορι] ſic recte margo Mor. τῇ αὐτοκράτορι Ven. et τοῖς αὐτοκράτορσι t. Mor.

35) ἐκλήθην] ſcil. ὑφ' ὑμῶν. *cum a vobis domum reuocarer.*

36) lege ὅτι. cauſam indicat, cur decreuerit illam epiſtolam ſcribae dare coram populo recitandam — *quia*, inquit, *illa in epiſtola rogaui veniam ad vos reuertendi*, ſeu, *vt ad vos remitterer.*

ΔΙΟ-

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ, ΟΠΩΣ ΕΣΧΗΚΕ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ.

ΛΟΓΟΣ ΜΕ' 1).

Ἄνδρες πολῖται, βέλομαι ὑμῖν ἀποδεῖναι λόγον τῆς ἐπιδημίας 2) ταύτης, ἐπειδὴ καὶ βραχὺν οἴομαι 3) τὸν λοιπὸν ἔσεσθαί μοι χρόνον. τὴν μὲν γὰρ φυγὴν ὅπως διήνεγκα, μὴ φίλων ἐρημίας ἡττηθείς, μὴ χρημάτων ἀπορίας, μὴ σώματος ἀσθενείας· πρὸς δὲ τούτοις ἅπασιν ἐχθρὸν ἀνεχόμενος, ἃ τὸν δεῖνα 4), ἃδὲ τὸν δεῖνα, τῶν ἴσων τινὰ καὶ τῶν ὁμοίως 5) ἐνίοτε φθεγγομένων, ἀλλὰ τὸν ἰσχυρότατον καὶ βαρύτατον, καὶ δεσπότην ὀνομαζόμενον, καὶ θεὸν παρὰ πᾶσιν Ἕλλησι καὶ βαρβάροις, τὸ δὲ ἀληθὲς, ὄντα δαίμονα πονηρὸν, καὶ ταῦτα ἃ θωπεύων αὐτὸν, ἃδὲ τὴν ἔχθραν παραιτούμενος, ἀλλὰ ἐρεθίζων ἀντικρυς, καίπερ ὄντα κακὸν, μὰ Δί' ἃ μέλλων νῦν ἐρεῖν, ἢ γράφειν, ἀλλὰ εἰρηκὼς ἤδη καὶ γεγραφώς· καὶ τούτων παντα-

1) De argumento huius orationis, et ſuperioris XL. item duarum proximarum XLVI. et XLVII. v. Valeſ. ad Excerpta Dionis Caſſii p. 8. T. I. ed. Reim.

2) ἐπιδημίας] *huius meae commorationis inter vos.*

3) *quia metuo, ne non multum mihi tempus ad viuendum ſuperſit.*

4) ἃ τὸν δεῖνα] ſic lege cum interprete et Anglo, minus feliciter in h. l. verſatus eſt Caſaub. qui vult αὐτὸν δῆτα. ἃ τῶν δεῖνα Ven. αὐτὸν δεῖνα Mor.

5) malim ὁμοίων, item Φθεγγόμενον in accuſ. ſing. gen. maſcul. ſed iſta omnia τῶν ἴσων τινὰ καὶ ὁμοίων pro neutris habeo. *interdum ita loquentem, vt appareat, eum ſibi videri pari mecum iure et ſimili dignitate eſſe.* h. e. eum, qui ſibi iura eadem et eandem dicendi libertatem arroget, qua ego vtor.

χῆ τῶν λόγων καὶ τῶν γραμμάτων ὄντων, ἐχ ὑπὸ μανίας καὶ ἀπονοίας ταῦτα πράττειν ἐπαιρόμενος, ἀλλὰ κρείττονι πεποιθὼς δυνάμει, καὶ βοηθείᾳ, παρὰ τῶν θεῶν [6]), ἧς καταφρονοῦσιν οἱ πολλοὶ, καὶ ἀνωφελῆ νομίζουσιν. τὸ δὲ [7]) περὶ τούτων καθ' ἕκαστον λέγειν, ἡγοῦμαι εἶναι περιττόν. παρ' ἄλλοις γὰρ μᾶλλον γινώσκεται ταῦτα, καὶ τυγχάνει δόξης καὶ τιμῆς τῆς προσηκούσης [8]). παρ' ὑμῖν δὲ ἂν διεξίω τὸν τῆς Φυγῆς χρόνον, ἐκ ὀδύρεσθαί με φήσει τις, πολὺ δὲ μᾶλλον ἀλαζονεύεσθαι. τελευτήσαντος δὲ ἐκείνου, καὶ τῆς μεταβολῆς γενομένης, ἀνῆειν [9]) μὲν πρὸς τὸν βέλτιστον Νέρβαν. ὑπὸ δὲ νόσου χαλεπῆς κατασχεθεὶς, ὅλον ἐκεῖνον ἐζημιώθην τὸν καιρὸν, ἀφαιρεθεὶς αὐτοκράτορος Φιλανθρώπου, καὶ με ἀγαπῶντος, καὶ πάλαι φίλου. καὶ ὀμνύω τοὺς θεοὺς ὑμῖν ἅπαντας, ἐκ ἐφ' οἷς ἂν εἰς ἐμαυτὸν, ἢ τῶν ἐμῶν τινα ἔλαβον, ἐκ ἐπὶ τούτοις ἄχθομαι διαμαρτών [10]). ἀλλ' ἐφ' οἷς ὑμῖν καὶ δημοσίᾳ

6) malim τῇ παρὰ τῶν θεῶν.

7) lego δή. hic enim expletur et abſoluitur ſententia p. 201, 6. τὴν μὲν γὰρ Φυγὴν ὅπως διήνεγκα — τὸ δὴ περὶ τούτων καθ' ἕκαστον λέγειν ἡγοῦμαι εἶναι περιττόν. *Exſilium enim quomodo tolerauerim* (cum interiectis reliquis multis ſeriem orationis ſuſtinentibus et interpellantibus) *haec itaque omnia ſigillatim exſequi, videtur eſſe ſuperuacaneum.*

8) τῆς προσηκούσης] ſic recte Anglus. τῆς πρὸς ἡμᾶς Ven. et Mor.

9) ἀνῆειν] *profectus ſum Romam.* ἀνιέναι itaque dicebatur, ex Aſia vel Graecia Romam proficiſci, quia Vrbs erat ſedes imperii.

10) διαμαρτὼν] euentum itineris mei fuiſſe irritum et a ſpe atque contentione propoſita aberraſſe, aegre fero, non ideo, quod ita factum, vt neque mihimet ipſi, neque meorum cuiquam, ornamentum aliquod, quod impetrare potuiſſem, impetrauerim: nam iſtiusmodi rerum impetrandarum cauſa plane non eram illuc profectus.

μοσίᾳ τῇ πόλει [11]) παρασχεῖν ἐδυνάμην. ταύτην ἐγὼ μεγάλην ἀριθμῶ βλάβην καὶ ζημίαν. ὧν γὰρ νῦν ἐτύχομεν [12]), τότε ἐξῆν ταῦτα ἔχειν, καὶ τῷ παρόντι καιρῷ [13]) πρὸς ἑτέρας κεχρῆσθαι δωρεάς. ἐπεὶ δ' ἂν ὑπῆρξε παρὰ τύτε [14]) φιλανθρωπία καὶ σπυδὴ τοιαύτη περὶ ἡμᾶς [15]), ὅσην ἐπίσανται μόνοι οἱ παρατυχόντες, ἐγὼ δὲ ἂν λέγω νῦν, σφόδρα λυπήσω τινάς· ἴσως δὲ ὐδὲ φανεῖται πιτὸς ὁ λόγος τὸν [16]) τηλικαύτης τιμῆς τυγχάνοντα, καὶ συνηθείας

11) ὑμῖν καὶ δημοσίᾳ τῇ πόλει] sed propter illa ornamenta, quae vobis, qui nunc eſtis, et vniuerſae ciuitati, quae vobis erit ſuperſtes et ad poſteros veſtros perdurabit, potuiſſem conciliare, niſi morbus meus interceſſiſſet, qui mihi crebros cum Nerua congreſſus negauit.

12) ἐτύχομεν] ſignificat, circa illud tempus, quo dicta fuit haec oratio, Pruſanos magna impetraſſe a Traiano indulta ornamenta, libertatem puta, h. e. magiſtratum centumuiralem, forum, in quo cauſae totius agri circumſiti diſceptarentur, ius monetam cudendi, vectigalia ſua adminiſtrandi, moeniis oppidum claudendi, praeſidiis vtendi ſuis, quae ipſi deligerent atque conſcriberent, et aere ſuo alerent, non quae ipſis inuitis aliunde imponerentur, et quae aliae ſunt huiusmodi praerogatiuae, quas vehementer appetiſſe Pruſanos conſtat e ſuperioribus.

13) τῷ παρόντι καιρῷ] quo Traianus ita beneuolum ſe erga Pruſam munificumque praeſtitit.

14) παρὰ τύτε ſi bene habet, quod vereor ne ſecus ſit, accipi debet pro τῦ νῦν κρατῦντος, id eſt a Traiano, ſi ſub eo dicta eſt haec oratio.

15) περὶ ἡμᾶς] *circa vel erga nos.* h. e. *me.* quod interpres etiam expreſſit. περὶ ὑμᾶς Ven. et Mor.

16) Ven. et Mor. dant τῶ. Caſaub. vult τὸ. Anglus contra vulgatam tuetur. ſed ambo fruſtra. leg. eſt τὸν. *ne credibilis quidem videatur oratio, ſi dicam, me, poſt tantos honores mihi a Traiano habitos, et poſt tantam eius demonſtratam mihi beneuolentiam atque familiaritatem, tamen illa omnia tanta et tam ſplendida bona reliquiſſe et contemſiſſe.*

θείας καὶ Φιλίας, ἅπαντα ταῦτα ἐᾶσαι καὶ παριδεῖν, ἐπιθυμήσαντα τῆς ἐνταῦθα ταραχῆς, καὶ τῆς ἀσχολίας, ἵνα μηδὲν εἴπω πλέον· ὅμως δ' εἰς ἀδὲν τῶν ἰδίων κατεθέμην τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, ἀδὲ [17]) τὴν τῦ κρατῦντος εὔνοιαν· ἀδὲ ἀπὸ μέρυς [18]), οἷον τὰ τῆς ὐσίας ἐπανορθώσας διεφθαρμένης, ἢ προσλαβών τινα ἀρχὴν ἢ δύναμιν· ἀλλὰ πᾶν, ὅσον τότε [19]) ἦν, εἰς ὑμᾶς ἔτρεψα, καὶ μόνον εἶδον τὸ τῆς πόλεως. ταῦτα δὲ εἰ μέν [20]) ἐστι χρήσιμα, μεγάλα, ἢ μὴ πολλοῖς ὑπάρξαντα ἑτέροις, ἀλλ' ἢ μιᾷ πόλει, καὶ ταύτῃ σχεδόν τι τῶν ἐλλογιμωτάτων κατὰ τὴν Ἀσίαν· καὶ τηλικῦτον [21]) ἐχὐσῃ δίκαιον πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, τῦ θεῦ παρ' ἐκείνοις μαντευσαμένυ, καὶ προειπόντος τὴν ἡγεμονίαν αὐτῷ, καὶ πρώτυ πάντων ἐκείνυ φανερῶς αὐτὸν ἀποδείξαντος τῶν ὅλων κύριον. ὐ λέγω τοιῦτον ὐδέν, ὅτι ὑμεῖς μάλιστα τῦτο ἐπιθυμεῖτε [22]), καὶ χρόνος ἦν πολὺς, ὃν ἠλπίζετε ἐξηπατῆσθαι [23]) τοῖς ὑποσχομένοις μόνον τῶν ἡγεμόνων· (ὐ γὰρ δὴ τῶν ἰδιωτῶν ὐδεὶς ὅτε προσεδόκησε [24]) πώποτε, ὅτε ὑπέσχετο·)

τιμὰς

17) ἀδὲ] sic recte interpres et Anglus. ἀδὲν Ven. et Mor.

18) malim ἀδὲ τῶν ἀπὸ τέλυς. *neque beneuolentiam ſenatorum Romanorum. οἱ ἀπὸ τέλυς ſunt patres conſcripti, ordo ampliſſimus.* οἷον redit ad εἰς ἀδὲν τῶν ἰδίων, vſ. 4

19) τότε] Ven. et Mor. dant ποτε.

20) εἰ μέν —] caret apodoſi; quod ſuſpicionem mouet, circa h. l. aliquid deeſſe. deinde malim καὶ μεγάλα καὶ μὴ πολλοῖς.

21) τηλικῦτον] sic recte interpres. ſignificat Pergamum et Aeſculapium. τηλικότων Ven. et Mor.

22) malim ἐπιθυμεῖτε.

23) aut ἐξηπατημένοι videtur leg. aut καὶ ἐξηπάτησθε. v. Valeſ. Emend. p. 72.

24) προσεδόκησε] sic bene margo Mor. προσεδάνεισε Ven. et Mor.

τιμὰς [25]) ὑπερβαλλόσας ἐδίδοτε· πρὸ πολλῦ τῆς πόλεως ἁπαντῶντες πανδημεὶ καὶ περιμένοντες [26])
20. ἐν ἑτέραις πόλεσι τύτοις [27]). ὡς ἐννοεῖν ἄξιον, καίτοι σμικρῶν γενομένων καὶ ἀδενὸς ἀξίων, τὸν ἄνδρα τὸν γενναῖον, καὶ μὴ φθόνῳ καὶ βασκανίας ἥττονα, τότε ἐχρῆν λέγειν, ὅτι μαίνεσθε, καὶ παρανοεῖτε
25. τοιύτων ἐξεχόμενοι σφόδρα ἔτως [28]), καὶ θεραπεύοντες ἀνθρώπυς ἔτω ταπεινὸς ἐπὶ πράγμασιν, ἔτε ἀναγκαίοις, ἔτε μεγάλοις, καὶ ταῦτα ἀδήλοις ἔτι καὶ μηδὲν ἔχυσι βέβαιον. ἀλλ', οἶμαι, χαλεπὸν
30. μὲν ἦν αὐτοῖς, καὶ ὁπωσῦν γενόμενόν τι τύτων. ἀ μὴν ὁμοίως ἐλύπει τὸ τὸν δεῖνα, τῶν ἡγεμόνων εἶναι τὸν ποιήσαντα καὶ παρασχόντα, μὴ τῶν ἡμετέρων τινὰ πολιτῶν. ἔτι δὲ ἐλπὶς ὑπῆν, καὶ ἔθελγεν
35. αὐτὰς, ὡς ἀδέποτε γενομένων. καίτοι καὶ τῦτο ἀκήκοα πολλῶν ἐγὼ λεγόντων, ὡς πρωίτερον ἀντιγράψαντος περὶ τῆς διοικήσεως [29]) τῶν ἡγεμόνων τινὸς, καὶ τῦ πράγματος ἀποτευχθέντος, πολλοὶ κατεγέλων τῆς πόλεως, ὐ τῶν ἀσυγετόνων· ἦτ-
40. τον γὰρ ἦν τὸ δεινόν· ἀλλὰ τῶν πολιτῶν· ὡς μειζόνων, ἢ καθ' αὑτὴν, ἐφιεμένης, καὶ διαφερύσης ἀδὲν κατὰ τὴν ἀφροσύνην τῶν παίδων τῶν βασιλέων. καὶ ταῦτα λέγοντες, ὐκ ἠσχύνοντο διασύροντες τὴν
45. αὐτῶν πατρίδα, καὶ καθαιρῦντες ἐν τοῖς λόγοις ἔτως ἀνοήτως. εἴτε γάρ εἰσι [30]) τῶν πρωτευόντων ἐν

25) ante τιμὰς videtur οἷς deesse, *quibus*. quod etiam interpres latinus expressit.
26) ἁπαντῶντες πανδημεὶ, καὶ περ.] sic bene Anglus. ἅπαντες πανδημεῖ περ. Ven. et Mor.
27) malim τύτες.
28) malim ἔτω σφόδρα.
29) διοικήσεως] de administratione publicorum vectigalium Prusanis permittenda. v. Vales. l. c. et Burmann. Non paucos huius paginae locos non intelligo.
30) εἰσι] sic lego. v. p. 204, 10. ἐπὶ Ven. et Mor.

ἐν αὐτῇ, ἢ τιμωμένων, αὐτὸς καθαιρῶσιν ἀσθενῶς καὶ ἀδόξῳ πόλεως προεσηκότες· εἶτε τῶν ἀπερρίμμένων εἰσὶ καὶ τῶν ὑσάτων, ἔτι μείζω καὶ χαλεπωτέραν ποιῶσι τὴν ἀτιμίαν αὐτοῖς, εἰ τῆς ἐσχάτης πόλεως ἔσχατοι τυγχάνουσιν ὄντες. ἵνα δὲ μὴ διὰ τὰς ἐμπίπτοντας λόγους τῷ προτεθέντος ἐκκρουσθῶ, τούτων ὁπωσδήποτε λειφθέντων ἐνταῦθα καὶ νομισθέντων[31]), σκοπεῖτε, εἴ τῳ βαρὺς γέγονα τῶν πολιτῶν, ἢ κατ' ἰδίαν ὑπὲρ ἐμαυτοῦ λέγων, ἢ κοινῇ προφέρων καὶ ὀνειδίζων χάριτας, ἢ προαγαγών τινας ὧν ἐβουλόμην, ἢ τοὐναντίον, οὐκ ἔλαττον ἑκατὸν[32]) βουλευτῶν καταλεγέντων, ἕτεροι μὲν εἰσήγαγον φίλους αὐτῶν, καὶ παρεσκεύασαν, ὅπως ἔξουσι συναγωνιζομένους καὶ βοηθοῦντας, οἷς ἄν ποτε ἐθέλωσιν· ἐγὼ δὲ οὔτ' ἐποίησα τοιοῦτον οὐδέν, οὔτε διελέχθην τοιοῦτον, ὡς ἐμοὶ προσθεμένων[33]), εἰ ἐβουλόμην, ἢ ἄλλῳ τινί. μάλιστα μὲν γὰρ ἠξίουν, μηδὲ ἕτερον μηδένα τοιοῦτον ἔθος εἰσάγειν, μηδὲ καθ' ἑταιρείας πολιτεύεσθαι, μηδ' εἰς μέρη διασπᾶν τὴν πόλιν. εἰ δ' ἦν[34]), αὐτὸς ἀπέχεσθαι τῶν τοιούτων ἁμαρτημάτων, (εἰ καὶ πάντων ἔλαττον ἰσχύειν ἔμελλον, καὶ μηδενὸς ἀξιοῦσθαι λόγου.) τί ἂν ἥμαρτον ἐν τούτοις; καὶ τί παρελείφθη μοι; δίκαιός εἰμι πρὸς ὑμᾶς ὁμολογεῖν, ὅτι μήτε αὐτὸς μηδὲν ἔπραττον ἄδικον καὶ παράνομον, μήτε τοὺς ἄλλους ἐκώλυον· ἔχον ἑνὶ ῥήματι

31) Ven. et Mor. dant ἐνταῦθα σκοπεῖτε, καὶ κομισθέντων.

32) ἂν ἔλαττον ἑκατὸν] *in ſenatum allectis non pauciori-bus, quam centum.* Ven. et Mor. dant ἔλαττον, ἀχ ἑκατὸν. Caſauh. et margo Mor. ἑλάττων.

33) f. ὡς ἐμοὶ μᾶλλον προσθεμένων. ſubaudi ἄν ἔτω τῶν πολιτῶν. *quaſi hac ratione ciues partes meas magis amplexuri, quam alius alicuius.*

34) εἰ δ' ἦν] ſubaudi γίγνηται τοῦτο, vel συμβαίνῃ. niſi mauis εἰ δ', ἂν μὴ. *ſin minus.*

ματι κωλύσαι, καὶ καταξάντας [35]), καὶ μηνύσαι τὸ γιγνόμενον, καὶ παρ' εἰδόσιν ὑμῖν καὶ τοῖς ἡγε-
35. μόσιν. εἰ δὲ μήτε ὑμεῖς προσείχετε, μήτε τῶν ἡγεμόνων τὸ πρᾶγμα ἥπτετο, ἀ χαλεπὸν ἦν ἐπιτελέσαι [36]) τῷ αὐτοκράτορι. τοῦτο ἔν ἦν, τὸ ποιῆσαν ἐμὲ τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, ἵνα μὴ δοκῶ κατηγορεῖν τι-
40. νων, μηδὲ διαβάλλειν τὴν πόλιν, μηδ' ὅλως λυπηρότερος [37]) ὢ τῶν ἐνθάδε μηδενί. τὸ μὲν δὴ τῆς βουλῆς ἔτω διωκήθη τά γ' ἄλλα [38]) ὀρθῶς. ἔτε γὰρ Φαύλους, ἔτε ἀναξίους ἄνδρας ἐχειροτονήσατε·
45. πλὴν ὅτι πάντες τῆς ἴσης τυχόντες τιμῆς· καίτοι δικαίως τυγχάνοντες, καὶ δι' αὐτούς· ὅμως, καθάπερ οἱ μυούμενοι, μυσαγωγῶν ἐδεήθησαν [39]). ἐγὼ δὲ οὐδὲ ψῆφον ἠξίωσα διενεγκεῖν ὑπὲρ οὐδενὸς μόνος [40]), μή ῥοπήν τινα δοκῇ τὸ τοιοῦτον παρέχειν καὶ
5. μαρτυρίαν, καὶ τῶν ἄλλων τινὲς οἰκήσωσιν ἐμοὶ τἀναντία γράφειν καὶ ἀποφαίνεσθαι. τί οὖν; ἐπὶ δύο ἡμέρας ἢ τρεῖς, γενομένης [41]) τῆς χειροτονίας ἐξῆλθον [42]), οὐδὲ μᾶλλον παρατυχὼν τοῖς γεγονόσιν [43]), οὐδένα

35) καταξάντας] ſententia poſtulat καταπαῦσαι, et 36) ἐπισεῖλαι pro ἐπιτελέσαι. *difficile non erat imperatori rem per literas ſignificare.*

37) λυπηρότερος] *paulo moleſtior*, quam ſcil. multis volupe ſit.

38) διωκήθη τά γ' ἄλλα. *in reliquis quidem* — praeter ea pute, quae mox dicet πλὴν ὅτι —

39) ſignificat, ſe improbare electionem ſenatorum per tabellas factam.

40) μόνος] videntur hae reliquiae deperditi vocabuli Φοβούμενος eſſe.

41) malim γινομένης. *tempore comitiorum*, cum haberentur comitia.

42) ἐξῆλθον] ſcil. *urbe exceſſi.* Caſaub. coni. ἐξῆλθον ἐς Μᾶλλον· ἀ παρατ.

43) videtur leg. οὐδέν' [id eſt οὐδένα] ἄλλον παρασχὼν τοῖς γεγ. *nullo ibi relicto, qui per abſentiam meam meo loco intereſſet comitiis.* vel οὐδὲ δι' ἄλλων παρατυχὼν τοῖς γεγ.

ὐδένα ἔχων χρεώστην [44]), ὐδὲ συναμότην, ὐδὲ ἐμοὶ 10.
χάριν ὀφείλοντα τῶ πράγματος. ὑμῖν γὰρ, ὐκ
ἐμαυτῷ, τὸς βελευτὰς ἠτησάμην [45]. καὶ τοίνυν [46])
διοικήσεως νῦν πρῶτον ἀχθείσης, πολλὰ ὑπὸ πολλῶν
ἠδικημένος· ὥσπερ εἰκός ἐστι τὸν ἐλθόντα μετὰ το- 15.
σαῦτα ἔτη φυγῆς· καὶ πρὸς ἐνίες ὐδὲ δικῶν μοι
δεῖν [47]), ἀλλὰ μᾶλλον εἰπεῖν καὶ μνησθῆναι περὶ
τῶν κατεχομένων, πρὸς ὐδένα, ὅτ' ἐμνήσθην, ὅτε
λόγον ἐποιησάμην ὐδένα, τοσούτων μὲν εἰς ἐλευθε- 20.
ρίαν ἀφεστηκότων οἰκετῶν [48], τοσούτων δὲ χρημάτων
ἀπε-

γεγ. *neque per alios praeſens et in medio verſans rerum, quae gererentur.* Intereſt rebus abſens, qui in loco habet aliquem, cui partes ſuas agendas demandarit.

44) χρεώστην] neque domi relicto debitore quoquam, qui ſuffragio ſuo me meosue adiuuaret, quo ego, memor beneficii, aut remitterem ei partem debiti, aut in exigendo mitior eſſem.

45) ἠτησάμην] rogaueram enim Imperatorem, vt ſenatum daret non mihi, ſed vobis. h. e. non qualem ego vellem, ſed quem vos velletis, accommodatum veſtris ſtudiis et commodis, non meis. Mor. dat ἠ Τησάμην (ſic), et Ven. ἠτισάμην.

46) καὶ τοίνυν] v. Valeſ. Emend. p. 73.

47) ante δεῖν videtur οἰόμενος, aut προσῆκον, *cum par eſſet*, deeſſe. Propterea, quamquam a multis grauiter laeſus et magna rei familiaris detrimenta paſſus eſſem, vt conſentaneum eſt ei accidere, qui poſt multos exſilii tolerati annos domum redeat, et quamquam tam liquidum eſſet mihi perſpicuumque ius bona mea per vim et fraudem mihi erepta a raptoribus repetendi, vt videretur nil neceſſe eſſe, vt eos iudicio appellarem, ſed ſolummodo vt eos blanda oratione de reſtitutione admonerem eorum, quae de meis bonis iniuſte et nequiter detinerentur mihique negarentur, tamen cum nuper primus ageretur conſeſſus de adminiſtratione vectigalium publicorum, nihil horum erga vllum aliquem commemoraui.

48) queritur, multos ſuorum ſeruorum per diuturnitatem exſilii ſui, quoquo titulo, libertatem adeptos eſſe, eoque rem ſuam familiarem vehementer imminutam.

ἀπεζερηκότων [49]), τοσούτων δὲ χωρία κατεχόντων, ἅτε μηδενὸς ὄντος τῶ κωλύσοντος [50]). ἀδὲ γὰρ τῷ μὲν Ὀδυσσεῖ πατέρα οἴκοι καταλιπόντι, καὶ γυναῖκα ἀγαθὴν, καὶ φίλους, συνέβη [51]) καταφρονηθῆναι διὰ τὴν ἀποδημίαν· ἔτως, ὥζε [52]), τὴν οἰκίαν αὐτῶ καταλιπόντος, ἐνίους ἑστιᾶσθαι, καὶ πίνειν καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν τὸν οἶνον ἀντλοῦντας, καὶ τὰ βοσκήματα ἀποκτιννύντας· καὶ μηδὲ τῆς γυναικὸς ἀπέχεσθαι τελευτώντας, ἀλλ' ἄκοσαν βιάζεσθαι γῆμαι, καὶ καταλιπεῖν τὸν ἄνδρα καὶ τὴν οἰκίαν. ἐμὲ δὲ ἐκ ἦν εἰκὸς ὑπὸ πολλῶν πολλὰ τοιαῦτα πεπονθέναι, πάντων ἀπεγνωκότων με, καὶ μηδενὸς ἔτι [53]) σωθήσεσθαι προσδοκώντος; ἀλλὰ περὶ ταῦτα μὲν ἴσως ἐχ ὅμοιος ἑτέροις γέγονα· (λέγω δὲ ἐ τῶν ἰδιωτῶν μόνον, ἀλλὰ πολλῶν καὶ [54]) φιλοσόφων καλεμένων, σωφρονέζερος.) ἐλύπησα δὲ ἐν τοῖς ἔργοις [55]) τὴν πόλιν. περὶ δὲ τούτων, ὡς ἐγένετο, πολλάκις ἀκηκόατε. δεῖ δὲ καὶ νῦν ἴσως ἀναμνῆσαι. ἐγὼ γὰρ, ἄνδρες, τὸ μὲν βέλεσθαι τὴν πόλιν

49) τοσούτων δὲ χρ. ἀπεζερ. poteſt ferri, ſi ſubaudiatur ἐμὲ. quamquam tot alii ſerui mei, qui in ſeruitute manſerunt, me pecuniis et opibus ſpoliaſſent. malim tamen cum Anglo χρήματα. poſſit quoque ἀπεζερημένων legi. *tot et tantis interceptis opibus.* ſed praefero priorem rationem, quia τοσούτων inſequens iterum ad homines redit. *cum tot alii praedia mea a ſe occupata teneant, neque reddant.*

50) κωλύσοντος vulgatum, an κωλύοντος praeſtet, ambigo.

51) συνέβη] ſubaudi εἰκότως. non enim eſt exiſtimandum, nil quidem fuiſſe mirandum, ſi Vlyſſis abſentis res familiaris omnis turpiter eſſet diſſipata; quippe quod fieri neceſſe fuiſſet — mihi vero — v. verſ. 11.

52) ἔτως, ὥζε] Ven. et Mor. dant ἔτως τε.

53) ἔτι] ſic recte Ven. ἔτη Mor.

54) malim ἀλλὰ καὶ πολλῶν.

55) ἐν τοῖς ἔργοις] in illis ſtructuris, quas exſtruendas curaui aere publico.

πόλιν κοσμεῖν, καὶ κατασκευάζειν, μὴ μόνον ςοαῖς καὶ ὕδασιν, ἀλλὰ, εἰ δυνατὸν ἦν, καὶ τείχεσι, καὶ λιμέσι, καὶ νεωρίοις, ὁμολογῶ. καὶ τοῦτον τὸν ἔρωτα, ὅτως [56]), εἴτε παιδικὸν φήσει τις, εἴτε ἀνόητον, ἐκ ἔξαρνός εἰμι καὶ [57]) τὸ συνοικίζειν [58]) ἐθέλειν τὴν πόλιν, καὶ πλῆθος ἀνθρώπων εἰς αὐτὴν, ὅσον δύναμαι, ἀναγαγεῖν [59]), καὶ ἐ μόνον τῶν ἐπιχωρίων, ἀλλ', εἰ δυνατὸν ἦν, καὶ ἑτέρας πόλεις συνελθεῖν ἀναγκάσαντα [60]). ὥσπερ Ἐπαμινώνδας ποτὲ τὴν Βοιωτίαν εἰς τὰς Θήβας συνῴκισε, καὶ Θησεὺς τὴν Ἀττικὴν εἰς τὰς Ἀθήνας· καὶ Μιλήσιοί ποτε λέγονται τῆς Αἰολίδος κατασχόντες [61]), καὶ τῶν περὶ τὸν Ἑλλήσποντον καὶ Τρωάδα τόπων, τὴν Λέσβον ἅπασαν, εἰς μίαν τὴν αὐτῶν συναγαγεῖν πόλιν. ἐ μὴν, ἀλλ' ἐπισάμενός γε τὰς διανοίας τῶν ἐνθάδε ἀνθρώπων ἐνίων, καὶ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν, καὶ τὰς ἀσχολίας, καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐπιδημίας, ὅτι μοι [62]) βραχύς ἐςι παντελῶς· ἔτε ἠπόμην ἐδενὸς μείζονος, ἔτε ἤλπιζον· μόνον δὲ τὴν διάνοιαν ἐκ ἐδυνάμην τὴν ἐμαυτοῦ κατέχειν· ἀλλ' ὥσπερ οἱ ἐρῶντες αὐτοὶ [63]) περὶ τῶν τοιούτων τοιαῦτα διεξίασιν, οἵων καὶ ἐπιθυμοῦσι· κἀγὼ πολλάκις ἐμε-

μή-

56) ἔτως melius abſit.

57) poſt καὶ videtur δεδήλωκα deeſſe. *illumque amorem declaraui, eo, quod volui* συνοικίζειν.

58) τὸ συνοικίζειν] ſic recte Caſaub. τῷ νῦν οἰκίζειν Ven. et Mor.

59) malim συναγαγεῖν.

60) malim ἀναγκάσας.

61) τῆς Αἰολίδος κατασχ.] videtur hic πολλὰ deeſſe. poteſt tamen vulgata exemplo Diodori Siculi defendi, qui κατέχειν τινὸς, pro τι, ſaepiſſime vſurpat.

62) μοι] ſic recte Caſaub. et Anglus. v. p. 512, 3. ed. Mor. μὴ Ven. et Mor.

63) αὐτοὶ del. et paulo poſt τοιαῦτα.

μνήμην [64]), καὶ ἐνόμιζον συμφέρον γενέσθαι τῇ πόλει, κατασκευῆς ἕνεκα, καὶ συνοικισμῷ, καὶ προσόδων καὶ μυρίων ἄλλων. ἃ εἴ ποτε γένοιτο καιρὸς ἐπιτελεσθῆναι, καὶ θεῶν τις ποιήσειε· τότε ὄψεσθε τὴν ὑπερβολὴν τῆς τινῶν ἔχθρας, καὶ τῷ πρὸς ἐμὲ μίσει, ἵνα μὴ λέγω τοῦτο [65]) πρὸς ὑμᾶς· ὡς οὐκέτι ἀμφιβόλως, οὐδὲ πραέως ἐροῦσι καὶ λοιδορήσονται, φανερῶς δὲ καὶ ἄντικρυς· κἂν μὴ κωλύσαι δυνηθῶσιν, ἀπάξονται πρότερον, ἢ τὴν πόλιν ἰδεῖν, οἵαν αὐτὴν, βουλομένων θεῶν, οὐκ ἀδύνατον γενέσθαι. τότε δ' ἂν τῷ ἡγεμόνος δεξαμένῳ τὸ πρόσταγμα, τυχὸν μὲν δι' ὑμᾶς, ἴσως δὲ καὶ δι' ἐμὲ, καὶ συνάγοντος ἐκκλησίαν, ὃ προειδότος ἐμοῦ, καὶ περὶ τούτων ἀναγινώσκοντος, οὐκ ἠδυνήθην τὴν ἡσυχίαν ἄγειν· ἀλλ' ἀνέστην καὶ συνεβούλευσα, καὶ ἐνεδειξάμην τοῖς ἀγνοοῦσι τὸ πρᾶγμα. καὶ μετὰ ταῦτα, οὐχ ὁ μὲν, δῆμος, ὑμεῖς ἐπεθυμήσατε τῶν ἔργων; τῶν δὲ ἐν τέλει τίς ἀντεῖπεν; οὐδὲ ἀντεῖπε μὲν οὐδείς, ὃ μὴν ὃ προθυμούμενος εὑρέθη, καὶ συμπράττων· ἀλλὰ πάντες, ὡς ἐπ' ἀγαθοῖς ὄσι, καὶ συμφέρουσιν, ὃ λόγῳ [66])

64) videtur ſic leg. ἐμεμνήμην, νομίζων συμφέρειν (vt et Anglus coni.) γενέσθαι τῇ πόλει, κατασκευῆς καὶ συνοικισμῷ, ſine ἕνεκα. cohaerent hi genitiui cum ἐμεμνήμην. ſemper animo atque cogitatione verſabam exornationem vrbis, et conductionem hominum in eam, exiſtimans illi expedire, ea ſi fiunt.

65) τοῦτο] lego τῷ. *odii eorum erga me, ne erga vos dicam.* videbitis tunc, *quam non ambigue et clementer*, quod adhuc fecerunt, *ſed palam et in faciem, (quod aiunt) me tum inſectaturi ſint probris.*

66) poſt ὃ λόγῳ videtur aliquid deeſſe, v. c. ἀλλὰ καὶ ἔργῳ εὑρέθησαν. *non verbis ſolummodo deprehendebantur operam et pecunias collaticias condicentes, ſed etiam rebus ipſis et operam nauabant, et pecunias conferebant.*

μόνον συμπράττοντες καὶ συνεισφέροντες· καὶ τὸ 5.
πρᾶγμα ὡς καλὸν, καὶ μεγαλοπρεπὲς, καὶ τῇ
πόλει συμφέρον, ὅτως ἐγένετο.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΕΙΝ ΕΝ ΤΗ ΠΑΤΡΙΔΙ.

ΛΟΓΟΣ ΜΣΤ' [1]).

Ἐγὼ ὐχ ὅτως ἐκπέπληγμαι ἐφ' οἷς ἐποιεῖτε [2]), 5.
ὦ ἄνδρες, τοιούτοις ὅσιν. ἀλλ' ἐπεὶ ὐδεμίαν αἰτίαν
ὁρῶ τῆς ὑμετέρας ὀργῆς πρὸς ἐμὲ, τοῦτό ἐστι τὸ εἰς
ἀπορίαν ἄγον. ὀργὴν μὲν γὰρ δικαίαν ἔστι παραι-
τήσασθαι ἀνθρώπων· μῖσος δὲ ἄδικον [2b]) ὐκ ἄν τις
θεραπεύσαι. ἀξιῶ δὲ ὑμᾶς ἀκοῦσαί μου λέγοντος, 10.
ὐκ ἐμοῦ ἕνεκα μᾶλλον, ἢ ὑμῶν αὐτῶν. εἰ μὲν γὰρ
ὐδὲν ἀδικῶ, ὐδὲ ὑμεῖς βούλεσθε δήπου ἀναιτίως μι-
σεῖν τινα τῶν ὑμετέρων πολιτῶν· εἰ δὲ ἀδικῶ, κατ'
ἐμοῦ ὁ λόγος ἔσται, ὐχ ὑπὲρ ἐμοῦ· καὶ ὅτως γε μεί- 15.
ζω ὑμῖν ὠφέλειαν τιμωρίαν, ἢ αὐτοὶ ζητεῖτε. τὸ γὰρ
ἐξελεγχθῆναι πονηρὸν ὄντα, τῷ παντὶ δεινότε-
ρον τοῦ λευσθῆναι, ἢ καταφλεγῆναι. καὶ πρῶτον

μὲν

1) Orationem hanc a Dione ſcriptam eſſe adhuc iuuene, praeter argumentum illud, quo Caſaubonus eſt vſus, etiam haec confirmant, quod p. 519. ed. Mor. aui ſui de Pruſanis merita celebrans, ſuorum nihil attingit, et quod p. 520, 13. filium adhuc παιδίον appellat. Aedilem tum fuiſſe Dionem colligitur e p. 520, vlt.

2) ἐφ' οἷς ἐποιεῖτε] ſcil. voluerant Dionem lapidare, et domum eius concremare. v. verſ. vlt.

2b) margo Mor. dat ἄδικον τὶς ἄν.

μὲν μάθετε, ὅτι ἃ δοκεῖ 3) ὑμῖν Φοβερὰ, οἱ λίθοι, καὶ τὸ πῦρ, ἀδενὶ Φοβερά ἐσιν. ἀδ' ἐσέ γε τούτοις ἰσχυροὶ, ἀλλὰ πάντων ἀσθενέσατοι· ἐκτὸς εἰ μή τις ἠρίθμει 4) τὴν τῶν λησῶν καὶ τῶν μαινομένων δύναμιν. πόλεως δὲ καὶ δήμε ἰσχὺς ἐν ἑτέροις ἐσὶ, καὶ πρῶτόν γε ἐν τῷ Φρονεῖν 4b), καὶ τὰ δίκαια ποιεῖν. περὶ μὲν γὰρ τᾶ πατρὸς 5) ἀδὲν ἐμὲ δεῖ λέγειν, εἰ ἀγαθὸς ἦν. ἀεὶ γὰρ εὐφημεῖτε αὐτὸν, καὶ κοινῇ καὶ καθ' ἕκασον, ὅπε 6) ἂν μνησθῆτε, ὡς ἀ Φαῦλον πολίτην. δεῖ μέντοι εἰδέναι ὑμᾶς, ὅτι ἀδὲν ὄφελος ἐκείνῳ ἐσὶ τούτων τῶν ἐπαίνων· ἀλλ' ὅταν ἡμᾶς τὰς ἐξ αὐτᾶ ἀποδέχησθε, τότε κἀκείνε μέμνησθε. καὶ περὶ τᾶ πάππε δὲ τᾶ ἡμετέρε ἐκ ἂν εἴποι ἀδείς, ἔτε ὡς κατήσχυνε τὴν πόλιν, ἔτε ὡς ἀδὲν ἀνήλωσεν ἐκ τῶν ἑαυτᾶ. τὴν γὰρ ἀσίαν ἣν εἶχε πατρῴαν, καὶ παππώαν, ἅπασαν εἰς Φιλοτιμίαν ἀναλώσας, ὥσε μηδὲν ἔχειν, λοιπὸν ἑτέραν ἐκτήσατο ἀπὸ παιδείας, καὶ παρὰ τῶν αὐτοκρατόρων. καίτοι ἐκ εἰς αὐτὸν 7) ἀδεμίαν Φαίνεται χάριν αἰτησάμενος ἐν τοιαύτῃ Φιλίᾳ καὶ σπεδῇ· Φυλάττων δὲ καὶ ταμιευόμενος τὴν τᾶ αὐτοκράτορος προθυμίαν εἰς ὑμᾶς. εἰ δέ τῳ δοκεῖ Φλυαρία, τὸ πολιτῶν ὑμετέρων ἀναμιμνήσκειν ὑμᾶς εὐνοίας

3) ὅτι ἃ δοκεῖ] sic recte Caſaub. et Anglus. ſed Ven. et Mor. omittunt ἃ.

4) ἠρίθμει] in loco quodam et numero habeat. conf. Ammian. Marcell. 14, 7.

4b) σωΦρονεῖν marg. Mor.

5) videtur Dionis pater quoque in odium populi veniſſe.

6) ὅπε] sic recte Caſaub. *quandocunque et vbicunque.* ὁποίε Ven. et Mor.

7) καίτοι ἐκ εἰς αὐτὸν] aut ſic cum Caſaubono, aut καίτοι εἰς αὐτὸν leg. eſt. καὶ τοίνυν εἰς αὐτὸν Ven. et Mor.

καὶ ἀρετῆς· ἔτος ἐκ οἷδ' ὅπως [8]) εὖ παθεῖν αὐτὸς ὑπό τε βέλεται. ἐκ τοιούτων δὴ ὄντες ἡμῖς, εἰ καὶ σφόδρα πονηροὶ ἦμεν, ἀλλά τι [9]) δι' ἐκείνης ἐντροπῆς τινος ἄξιοι ἦμεν· ἐχὶ λευσθῆναι ὑφ' ὑμῶν, ἐδὲ καταφλεχθῆναι. σκοπεῖτε δὲ καὶ τὸ ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, μὴ ἀγνωμόνως [10]) ἤ; ἡμῖν γὰρ ὁ πατὴρ ἐσίαν ἀπέλιπε [11]), τῇ μὲν δόξῃ μεγάλην, δυνάμει δὲ μικράν, καὶ πολλῷ ἐλάττω ἑτέρων [12])· ἐ μείονων γὰρ, ἢ τετταράκοντα μυριάδες ἦσαν χρεῶν, καὶ πράγματα τοιαῦτα ἔξωθεν, ὥστε πολλῷ [13]) τῶν χρεῶν εἶναι ταῦτα χαλεπώτερα. ἐδὲ γὰρ ἀσφάλεια, ὡς εἰπεῖν, ἐδενὸς ἡμῖν τῶν ὄντων ὑπῆρχεν· ἀλλὰ τῇ αὐτῇ δυνάμει πιστεύων ἐκεῖνος, ἅπαντα ἐκέκτητο, ὡς ἐδενὸς ἀμφισβητήσοντος. ἐν δὲ τοῖς τοιούτοις ἀπολειφθεὶς [14]), ἐδέπω μὲν καὶ νῦν τὸ ἐπιβάλλον αὐτῷ μέρος τῶν χρεῶν διαλέλυμαι. λελειτούργηκα δὲ ὑμῖν τὰς μεγίστας λειτουργίας, καὶ ἐδεὶς ἐμοῦ πλείους τῶν ἐν τῇ πόλει. πλουσιωτέρους δὲ ἐμοῦ πολ-

λοὺς

8) ἐκ οἷδ' ὅπως —] ſententia eſt: dubito, num is velit a quoquam beneficium aufferre. h. e. is mihi videtur a nemine velle ornari.

9) malim aut τοι, aut γὰρ. ſolet γὰρ in mſtis ita exarari: ſcribitur γ cum lineola per extremam literae furcam iecta; vnde facile τι potuit enaſci.

10) videtur leg. μὴ ἀγνωμόνως πως ἤ *ne veſtrum inſtitutum et veſtra nos tractandi ratio videantur quodammodo inconſulta.*

11) malim κατέλιπε. non enim, quod ſciam, dicitur ἀπολείπειν τινὶ ἐσίαν, ſed καταλείπειν.

12) ἑτέρων] ſcil. ἐσιῶν, vel τῆς ἑτέρων ἐσίας. deinde malim ἐ μείω γὰρ ἢ τετταράκοντα μυριάδων ἦσαν χρέα. certe, ſi μειόνων ſeruatur, neceſſe eſt, vt μυριάδων χρέα ſcribatur; aut ſi μυριάδες χρεῶν ſeruantur, neceſſe eſt μείους legi.

13) πολλῷ] ſic recte interpres. πολλὰ Ven. et Mor.

14) lego ἀποληφθεὶς. *interceptus, deprehenſus,* velut a procella.

λὰς ὄντας ἐπίσασθε καὶ αὐτοί. τί ἔν ἐσιν, ἐφ' ὅτῳ ἐμοὶ ὀργίζεσθε; καὶ ἄτιμον ἐξ ἁπάντων ἐμὲ καὶ τὸν δεῖνα προβέβλησθε, καὶ λίθες καὶ πῦρ ἐφ' ἡμᾶς φέρετε; καὶ μηδεὶς ὑπὲρ ἐκεῖνά με φῇ λέγειν. ἴσως μὲν γὰρ ἐπ' ἀδένα [15]), ἀδὲ τῶν ἀδικέντων, ἔτως ἔδει παροξύνεσθαι. πλὴν ἔμοιγε αὐτὸ χρὴ κατ' ἐμαυτόν [16]). καὶ σκοπεῖτε καὶ τὰ ἄλλα, ὁποῖος εἰμὶ πολίτης ἐγώ· πρὸς ὅντινα βάλεσθε παραβάλλοντες τάτων [17]), ἃς ἀ κατακαίετε. ἔσι μὲν γὰρ χωρία μοι, καὶ πάντα ταῦτα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ γῇ· τῶν δὲ ἐμοὶ γειτνιώντων, ἀδεπώποτε [18]) ἀδείς, ἔτε πλέσιος, ἔτε πένης· πολλοὶ δὲ καὶ τῶν τοιάτων μοι γειτνιῶσιν· ἠτιάσατο ἐμὲ, ὡς ἀφαιρέμενός τινος, ἢ ἐκβαλλόμενος, ἔτε δικαίως, ἔτε ἀδίκως. εἰμὶ δὲ αὐτὸς, ἀδὲ ὑπέρδεινος εἰπεῖν, οὐδὲ ἴσως ἁπάντων ὕσατος ἐν τῷ λέγειν. ἔσιν οὖν ὅντινα ἐν τῷ λόγῳ ἐλύπησα, πρᾶγμα ἐπαγαγών τινι τῶν ἀπραγμόνων, ἢ κατασκευάσας ἐπήρειαν; ἢ περὶ τῆς ἀσίας ἐποίησα κινδυνεῦσαί τινα, ὡς Καίσαρι προσηκάσης; ἢ ἐν συνηγορίᾳ πράδωκα; καὶ μὴν τῆς γε νῦν ἀπορίας ἀδεὶς μᾶλλον ἐμᾶ ἀναίτιος. πότερον γὰρ σῖτον ἁπάντων πλεῖσον γεωργῶν, κατακέκλεικα τᾶτον, αὔξων τιμήν [19]); ἀλλ' ἐπίσασθε αὐτοὶ τὴν δύναμιν τῶν ἐμῶν χωρίων, ὅτι σπάνιον, εἰ πο-

15) poſt ἀδένα aut addi, aut certe ſubaudiri debet ἄλλον.

16) Caſaubonus vult ἀπόχρη τὰ κατ' ἐμαυτόν. non abſurda ſententia, quam amplectar ipſe, donec certius quid occurrat. Poſſit quoque coniici ἀπόχρη ἀπολογεῖσθαι κατ' ἐμαυτόν.

17) παραβάλλοντες τάτων] ſic ferme Anglus quoque. Ven. et Mor. dant παραβάλοιθ' ἑνὸς τάτων, et var. lect. Ven. παραβάλλοντα.

18) ἀδεπώποτε] *nunquam.* ἀδὲν πώποτε Ven. et Mor.

19) malim τᾷ [id eſt ἕνεκα, vel χάριν τᾷ] συναύξειν τὴν τιμὴν. *intendendi ergo pretii annonarum.* margo Mor. dat ἴσ. τάτε.

εἴ ποτε, ἀπεδόμην σῖτον, καὶ τοῦθ', ὅταν ὑπερβάλῃ τῷ πλήθει. ἐν δὲ τοῖς τοιούτοις [20]) ἔτεσιν οὐδὲ τὸν ἀρκοῦντα ἔχω· ἀλλ' ἔστι μοι ἡ πᾶσα ἐπικαρπία, ἐξ οἴνου καὶ βοσκημάτων· ἀλλ' ἀργύριον δανείζων, οὐ βάλομαι παρέχειν, εἰς τὴν τοῦ σίτου ὠνήν. ἐκεῖνο δὲ περὶ τούτου οὐδέν με δεῖ λέγειν. οἴδατε γὰρ ὑμεῖς καὶ τοὺς δανείζοντας ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς δανειζομένους. τί οὖν ἐστιν, ὅ γε ἐγὼ ποιῆσαι δυνάμενος, ὥστε ἀπαλλάξαι ὑμᾶς τῆς ἀπορίας, ἃ βάλομαι; ἢ διότι πρὸς ἐμὲ ὕτως ἔχετε, ὅτι, νὴ Δία, τὰς σοὰς ἐπὶ τῶν θερμῶν ᾠκοδόμηκα καὶ ἐργαστήρια· τοῦτο γάρ ἐστιν, ὃ φασὶν ἔνιοι ἀδικεῖσθαι ὑπ' ἐμοῦ τὴν πόλιν. καὶ τίνα πώποτε ἢ ὑμεῖς, ἢ ἄλλος τις ἄνθρωπον [21]) ἐμέμψαντο, ἢ ἀγρὸν αὐτῷ, ἢ οἰκίαν οἰκοδομοῦντα; ἢ παρὰ τοῦθ' ὁ σῖτος πλείονός ἐστι [22]); καίτοι πέντε μυριάδων ἐώνημαι τὸ χωρίον [23]), τῷ παντὶ πλέονος τιμῆς τῆς ἀξίας. ἀλλ' ἐγὼ αἰσχύνομαι, νὴ τὸν Δία καὶ τοὺς θεούς, εἴ τις τῶν πολιτῶν (ἃ γάρ δὴ γε ἡ πόλις) ἄτω μοχθηρὸς [24]), ὥστε λυπεῖσθαι καὶ φθονεῖν, ἐάν τινα ἴδῃ σοάν, ἢ ἐργαστήριον ᾠκοδομηκότα. καὶ μὴν τό γε πρᾶγμα, ἐφ' ᾧ παρωξύνθητε [25]), δεῖταί μέν τινος ἐπιμελείας ἀληθῶς [26]). ἃ μέντοι

αὖθ

20) τοιούτοις] sic interpres recte legit. *in eiusmodi annis*, h. e. tam sterilibus, atque fuerunt hi proximi. τοσούτοις Ven. et Mor.

21) malim ἀνθρώπων, verumtamen rationes in vtramque partem sunt pares.

22) ἢ παρὰ τοῦθ' ὁ σῖτος πλείονός ἐστι] sic recte Casaub. et interpres. subaudi τιμῆς. *Ideone frumenta pluris veniunt?* Ven. et Mor. dant τοῦτο σῖτος πλείων, et marg. Mor. γρ. τοῦτω.

23) τὸ χωρίον] vbi porticus illae et officinae sunt structae.

24) μοχθηρὸς] sic vult Casaub. vel paulo ante πολιτῶν τοιοῦτος. μοχθηρὰ Ven. et Mor.

25) παρωξύνθητε] sic recte Ven. παροξύνθητε Mor.

26) ἀληθῶς] iam supra tetigi Nostrum sic vsurpare, aliis ὡς ἀληθῶς magis vsurpantibus.

ἀνήκεστόν ἐστιν, ἀδὲ ὥστε [27]) τοιαῦτα ποιεῖν [28]). ἡ γὰρ τιμὴ τῶν σίτων, τῆς μὲν συνηθείας παρ' ἡμῖν πλείων γέγονεν, ἢ μὴν ὥστε ἀπειπεῖν. ἀλλ' εἰσὶ πόλεις, ἐν αἷς ἀεὶ τοσοῦτον ἐστὶν, ὅταν ἄριστα ἔχῃ. πάλιν αὖ θορυβεῖτε, ὥσπερ ἐμοῦ λέγοντος, ὅτι καὶ παρ' ὑμῖν αὐτὸν τοσοῦτον προσήκει εἶναι, καὶ μηδέποτε ἧττονος. ἐγὼ δέ φημι δεῖν, προσέχειν μὲν, ὅπως ἐλάττονος ἔσαι· μὴ μέντοι πικρῶς ἔτως ἔχειν ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι [29]), μήτε ἐξεσάναι, ὡς τά γε γενόμενα νῦν οὐχὶ τοιαῦτά ἐστιν, οἷα [30]) ἐπὶ τοιούτῳ πράγματι· ἀλλ' εἰ τὰ τέκνα ὑμῶν καὶ τὰς γυναῖκας ἀνηρήκαμεν, οὐδὲν εἴχετε ποιῆσαι χαλεπώτερον [31]). τὸ γὰρ πολίταις ἑαυτῶν ὀργιζομένους, εἰ μὲν [32]) ἀδίκως, ἢ δικαίως, ἐῶ· πολίταις δ' ὦν, καὶ τούτοις ἐπιτίμοις, καὶ μηδενὸς χείροσι, μὴ δοῦναι λόγον, μηδὲ λαβεῖν, ἀλλ' εὐθὺς λιθάζειν, καὶ κατακαίειν τὰς οἰκίας, ἵνα, εἰ ἐδύνασθε, μετὰ τῶν παίδων αὐτὸς καὶ τῶν γυναικῶν συμφλέξητε, τίνων ἐστὶν ἀνθρώπων; ἐμοὶ μὲν, νὴ τὸν Δία καὶ τὰς θεὰς, εἰ χαλεπῶς [33]) ἀκούσεσθε, ἃ δοκεῖ τὰ τοιαῦτα εἶναι τῶν ἐνδεῶς πραττόντων, οὐδὲ τῶν οὐκ ἐχόντων ἀναγκαῖα [34]). ἡ γὰρ ἔνδεια σωφροσύνην ποιεῖ. καὶ ταῦτα εἰ μὴ δοκεῖτε ὑπὲρ ὑμῶν λέγεσθαι, πλεῖον ἁμαρτάνετε. εἰ γὰρ τοιοῦτοι ἔσεσθε, κἂν ὀργισθῆτε

27) ἀδὲ ὥστε] id est ἀδὲ τοσοῦτον ὥστε.

28) τοιαῦτα ποιεῖν] qualia nempe vos in me meamque domum designauistis.

29) τῷ συμβεβηκότι] *caritate fortuita annonae.*

30) post οἷα excidit (vix enim satis est subaudire) εἴωθε (vel προσήκει) γίγνεσθαι. *qualia solent* (vel *par est*) *euenire in eiusmodi rerum habitu*, vel *in eiusmodi euentu.*

31) χαλεπώτερον] scil. ἢ νῦν ἐποιήσατε.

32) malim εἰ γὰρ.

33) malim εἰ καὶ χαλεπῶς.

34) malim τἀναγκαῖα, id est τὰ ἀναγκαῖα.

τέ τω· (πολλὰ δὲ εἰκὸς ὡς ἐν πόλει συμβῆναι, καὶ δίκαια καὶ ἄδικα·) τηλικαύτην ἀξιώσετε τιμωρίαν λαμβάνειν, ὥστ' εὐθὺς μετὰ τῶν παίδων κατακαίειν τινά[35]), καὶ τῶν γυναικῶν[36]) ἀνθρώπων ἐλευθέρων, ἀναγκάζειν[37]) ὑμῖν ὁρᾶσθαι περιερρηγμένας, καὶ ἱκετευούσας ὑμᾶς, ὥσπερ ἐν πολέμῳ τὶς ἔτως ἀνέητος καὶ ἀτυχὴς ἄνθρωπός ἐστιν, ὅστις ἐν τοιαύτῃ πόλει ζῆν αἱρήσεται μίαν[38]); πολὺ γὰρ κρεῖττον φυγάδα εἶναι, καὶ παροικεῖν ἐπὶ ξένης, ἢ τοιαῦτα πάσχειν· ἐπεὶ καὶ νῦν ἡ πρόφασις ἡ λεγομένη, δι' ἣν ὑμᾶς ἀποτραπῆναι[39]) φασὶ τῆς οἰκίας τῆς ἐμῆς, ὑπεισδομένους[40]) τὸ γενναῖον τὸ βάθος, ὁρᾶτε, οἷον ἐστίν. εἰ γὰρ ἐμὲ τοῦτο ἔσωσε, καιρὸς ἤδη, ὡς ἐν στρατοπέδῳ τὸ λοιπὸν τῇ πόλει, τὰς δυσχωρίας καταλαμβάνειν, καὶ τὰ ὑψηλὰ, ἢ ἀπότομα. καίτοι μὰ τὰς θεὰς[41]), οὐδὲ ἐν τοῖς στρατοπέδοις ζητοῦσιν ἄλλος ἄλλο ἀσφαλέστερον σκηνοῦν· ἀλλὰ πρὸς τὰς πολεμίους αὐτοῖς ἡ φυλακή ἐστιν. τῇ μὲν οὖν τύχῃ χάρις, δι' ἣν ἀπετράπητε, εἴτε τοῦτο νοήσαντες, εἴτε ἄλλο ὁτιοῦν· ὃ μέντοι ἀληθῶς ὑπείδεσθε. ὃ γὰρ ἂν ἔγωγε ἠμυνάμην ὑμᾶς· ἀλλὰ τοῦτό γε ἕνεκα πολλὴ ὑμῖν ἀσφάλειά ἐστιν, ὅταν βούλεσθε κατα-

καίειν

35) Anglus mauult τινὰς. non valde putem opus esse.

36) γυναικῶν] id est vxorum, matrum, sororum, filiarum.

37) malim καὶ ταύτας ἀναγκάζειν.

38) μίαν] Casaubonus negat μίαν sic nude poni pro μίαν ἡμέραν, et recte is quidem videtur negare. sed fac tamen contra esse, vel sic tamen addendum esset καὶ αἱρήσεται καὶ μίαν. vel vnum diem.

39) ἀποτραπῆναι] v. vers. 4. a fin. ἀποτροπῆναι Venet. et Morell.

40) ὑπιδομένους lego, per simplex iota.

41) μὰ τὰς θεὰς] sic var. lect. Ven. et Casaub. μετὰ θεὰς Ven. et Mor.

καίειν τὴν οἰκίαν. ἤρκει δέ μοι, τὴν γυναῖκα καὶ τὸ παιδίον λαβόντα, ἀποχωρεῖν. καὶ μηδεὶς νομίσῃ, ὡς ἐγὼ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ἀγανακτῶν ταῦτα εἴρηκα μᾶλλον, ἢ ὑπὲρ ὑμῶν δεδιὼς, μή ποτε ἄρα διαβληθῆτε, ὡς βίαιοι καὶ παράνομοι. ὁ γὰρ λανθάνει τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ὀδὲν τὸς ἡγεμόνας· λέγω δὲ τὸς μείζος ἡγεμόνας [42]) τῶν ἐνθάδε· ἀλλ' ὥσπερ τῶν παιδίων τῶν ἀτακτοτέρων οἶκοι, πρὸς τὸς διδασκάλος κατηγορῆσιν οἱ προσήκοντες, ἔτωσὶ καὶ τὰ τῶν δήμων ἁμαρτήματα πρὸς ἐκείνος ἀπαγγέλλεται. ταῦτα μὲν ἔν ἔτε καλῶς, ἔτε συμφερόντως αὐτοῖς, πράττετε ἄν. τὸ δὲ ἀξιῶν, ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἀγορᾶς, καὶ τὸς δυναμένος χειροτονεῖν, καὶ τὸς μὴ λελειτργηκότας· εἰ δὲ μή γε, ὃς ἂν βούλεσθε· σωφρονούντων τε [43]) ἀνθρώπων ἐσὶ, καὶ πρός γε ταῦτα οὐδεὶς ὑμῖν ἐναντιώσεται.

42) τὸς μείζος ἡγεμόνας] Imperatores designat, et senatum Romanum. maiores enim hi erant praesides, quam qui prouinciis praeerant.

43) τε] Ven. et Mor. dant δὲ.

ΔΗΜΗ-

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΕΝ ΤΗ ΠΑΤΡΙΔΙ.

ΛΟΓΟΣ ΜΖ.

Πρῶτον μέν, ὦ ἄνδρες, ὅταν ἀναξῶ, μὴ πάντως ἡγεῖσθε λόγων ἀκούσεσθαι θαυμαστῶν, μηδὲ ἐπιστήμων· λέγω δὲ, οἷον πρὸς ἡδονήν τινα, ἢ κάλλος, ἢ σοφίαν εἰργασμένων. ἴσως μὲν γὰρ οὐδὲ ἄλλως ἦμεν ἱκανοὶ πρὸς τὸ τοιοῦτον· ἀλλὰ τύχῃ τινὶ τὸ πλῆθος καὶ τὰς πόλεις πάσας ἐξηπατήσαμεν· εἰδ' οὖν [1]), ἀλλὰ νῦν πολλὴν [2]) ἀπορίαν καὶ λήθην εἰκὸς ἡμῖν γεγονέναι τῶν τοιούτων λόγων. ὁποῖα γὰρ ἂν πράττῃ τις [3]), καὶ ἐν ὁποίοις ἂν ᾖ πράγμασιν, ἀνάγκη καὶ τοὺς λόγους εἶναι παραπλησίους. ἡμεῖς δὲ πολὺν ἤδη χρόνον σμικρὰ καὶ ἄδοξα πράττομεν, καὶ τούτοις [4]) ὡς ἀναγκαῖόν ἐστιν· ὡς ἐγὼ πρότερον μὲν ἐθαύμαζον τῶν Φιλοσόφων τοὺς καταλιπόντας μὲν τὰς αὐτῶν πατρίδας, οὐδενὸς ἀναγκάζοντος· παρ' ἄλλοις δὲ ζῆν ἑλομένους, καὶ ταῦτα ἀποφαινομένους αὐτοὺς, ὅτι δεῖ τὴν πατρίδα τιμᾶν, καὶ περὶ πλείονος ποιεῖσθαι, καὶ ὅτι πράττειν τὰ κοινὰ καὶ πολιτεύεσθαι τῷ ἀνθρώπῳ κατὰ φύσιν ἐστί. λέγω δὲ τὸν Ζήνωνα, τὸν Χρύσιππον, τὸν Κλεάνθην, ὧν οὐδεὶς

1) εἰ δ' ἦν] scil. ἦμεν ἱκανοὶ λέγειν πρὸς ἡδονὴν ἢ κάλλος ἢ σοφίαν.
2) f. ἀλλὰ νῦν γε πολλήν.
3) sententia est Demosthenica.
4) ante ὡς aliquid deest. forte finis is est reliquus vocabuli ὁμοίως et sic leg. καὶ τούτοις λέγειν ὁμοίως ἀναγκαῖόν ἐστιν. *et fortunae nostrae orationem quoque respondere consentaneum est atque necesse adeo, qua oratione confirmo, me olim quidem miratum esse.* Casaub. coni. καὶ τοιαῦθ' οἷα ἀναγκ.

15. δεὶς οἴκοι ἔμεινε ταῦτα λεγόντων [5]). ἐκ ἄρα ἐφρόνεν, ἃ ἔλεγον; πάντων μάλιστα [6]), ὡς ἐμοὶ δοκεῖν. ἀλλὰ καλὸν μὲν ἡγεῖντο, καὶ τῷ ὄντι μακάριον, καὶ πρέπον ἀνδράσι σοφοῖς τὸ πρᾶγμα, τῆς ἑαυτοῦ
20. πόλεώς ἐπιμέλειαν [7])· τὰς δὲ ἐνούσας δυσκολίας καὶ τὰς χαλεπότητας ὑφεωρῶντο· καὶ τῶν μὲν ἄγνοιαν, τῶν δὲ φθόνον, τῶν δὲ ἀγνωμοσύνην· εἰ μή [8]) τις σοφὸς ὢν ἅμα δύναιτο τὴν τοῦ Ἡρα-
25. κλέους ἔχειν ἰσχὺν καὶ δύναμιν. τοῦτο δὲ ἀδύνατον ἡγεῖντο. καίτοι τὸν Ἡρακλέα αὐτὸν ἀκούομεν, τῆς μὲν Αἰγύπτου κρατῆσαι, καὶ τῆς Λιβύης, ἔτι δὲ τῶν
30. περὶ τὸν Εὔξεινον Πόντον οἰκούντων, καὶ Θρᾳκῶν, καὶ Σκυθῶν, καὶ τὸ Ἴλιον ἑλεῖν, μικρῷ στόλῳ παραβαλόντα, καὶ πάντων ἄρξαντα τῶν ἐθνῶν τούτων, καὶ [9]) καταστῆσαι βασιλέα αὐτόν· ὁπότε δὲ εἰς
35. Ἄργος ἀφίκοιτο, τὴν Αὐγείου κόπρον μεταφέρειν, ἢ τοὺς ὄφεις θηρᾶν, ἢ τὰς ὄρνιθας διώκειν, ἵνα μὴ ἐνοχλῶσι τοῖς ἐν Στυμφάλῳ γεωργοῖς· ἢ ἄλλα τοιαῦτα ποιεῖν φαῦλα καὶ ταπεινὰ προσαττόμενον [10])·
40. τελευταῖον δὲ εἰς ἅδου φασὶ πεμφθῆναι αὐτόν· ὅτῳ σφόδρα ἐπιεικῶς αὐτῷ χρῆσθαι τὸν πολίτην [11]).

τοὺς

5) Conſtructio eſt haec: ὧν ταῦτα λεγόντων οὐδεὶς οἴκοι ἔμεινεν. *quorum omnium nemo manſit in patria, quamquam omnes haec praeciperent atque cenſerent.* ἐκ ἄρα ἐφρόνεν ἃ ἔλεγον; *ergone aliud ſentiebant, aliud verbis prae ſe ferebant?*

6) πάντων μάλιστα] ſubaudi a communi ἐφρόνεν ἃ ἔλεγον. *ſentiebant enim vero hi idem, quod verbis prae ſe ferebant, ſi quis alius, maxime.*

7) ἐπιμέλειαν] ſic recte Caſaub. ἐπιμέλεια Ven. et Mor.

8) μὴ] ſic recte Caſaub. δὲ Ven. et Mor.

9) καὶ del. eſt. *omnibusque his populis a ſe domitis ipſum ſemet regem impoſuiſſe.*

10) προσαττόμενον] ſic recte Caſaub. apta enim haec ſunt ex illis v. 10. Ἡρακλέα ἀκούομεν προσαττόμενος Ven. et Mor.

11) τὸν πολίτην] deſignat Augeam.

τοὺς δὲ Ἀργείους, καὶ Θηβαίους, ἐπαινεῖν μὲν καὶ ἀγαπᾶν τὸν Ἡρακλέα, περιορᾶν δὲ ὑβριζόμενον. ἅ μοι δοκεῖ διανοηθεὶς Ὅμηρος, οὐ μόνον ποιητὴς ἀγαθὸς ὤν, ἀλλὰ καὶ τῷ τρόπῳ φιλόσοφος, τὸν ἅπαντα ἀποδημεῖν χρόνον, ὥστε μηδένα γνῶναι τὴν πατρίδα αὐτοῦ· καὶ μᾶλλον, ὡς ἔοικεν, αἱρεῖσθαι πέντε καὶ εἴκοσι δραχμὰς [12]) προσαιτῶν λαμβάνειν, καὶ ταῦτα ὡς μαινόμενος, ἢ οἴκοι διάγειν. τοιγαροῦν ἅπαντες ὕστερον ἠμφισβήτησαν περὶ αὐτοῦ. καὶ τὸ μὲν ἐκείνου ὄνομα παρὰ πᾶσιν Ἕλλησι καὶ βαρβάροις γινώσκεται, τὴν δὲ Ἴον οὐδὲ ἀκηκόασιν οἱ πολλοὶ σχεδὸν, εἴπερ ἦν Ἰήτης· καὶ τῆς Χίου πόλεως [13]) οὐ πολύς ἐστι λόγος, οὐδὲ Κολοφῶνος, καίτοι ποιητὴν [14]) οὐ χείρονα Ὁμήρου παρέχεται [15]) τὸν Ἀπόλλωνα. Πυθαγόρας δὲ ἐκ Σάμου μὲν ἔφυγεν ἑκὼν τυραννουμένης· παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις, μάλιστα δὲ οἶμαι [16]) περὶ τὴν Ἰταλίαν, ἐτιμᾶτο ὡς θεός. τί οὖν; πάλαι τις ἤδη κάθηται λέγων· σὺ πρὸς Ὅμηρον καὶ Πυθαγόραν καὶ Ζήνωνα παραβάλλεις αὐτόν; μὰ Δί', οὐκ ἔγωγε, πλὴν [17]) ὅτι πᾶσι τοῖς φιλοσόφοις ἔδοξε χαλεπὸς ἐν τῇ πατρίδι ὁ βίος. ἐπεὶ τί οἴεσθε; οὐκ ἐφίλουν τὰς πατρίδας;

12) πέντε καὶ εἴκοσι δραχμὰς] cur tot? quid haec sibi summa aeris vult? cur non plus? non minus? estne in vita Homeri locus quidam, ad quem hic alludat? quaere.

13) videtur voc. πόλεως delendum, vt e proximo perperam natum. χίου conuenit cum οὐ, et πόλεως non multum a πολὺς discrepat. *Chii quoque magna non est fama*; etiamsi facias Homerum illinc oriundum; tamen ei vel sic patria admodum splendida non fuit.

14) καίτοι ποιητὴν] sic recte Casaub. καὶ τὸν ποιητὴν Ven. et Mor. καίτοι ποιηταὶ var. lect. Ven.

15) malim παρέσχηται.

16) post οἶμαι deest aut παρὰ τοῖς, aut saltim τοῖς.

17) πλὴν] subaudi τοῦτο λέγω.

τρίδας; ἀλλὰ τὸν Ὅμηρον [18]) ὑπὲρ μὲν Ὀδυσσέως ὀδύρεσθαι, καὶ φάσκειν αὐτὸν ἐθέλειν, τὸν καπνὸν ἰδόντα τὸν ἐκ τῆς Ἰθάκης, παραχρῆμα ἀποθανεῖν, αὐτὸν δὲ μὴ φέρειν τὴν αὐτῶ πόλιν, ἀλλ' ὦ [19]) τὸν οἰκεῖον ἔρωτα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ὁμολογεῖν, ἣν εἶχε τῆς πατρίδος, ἐπ' ὀνόματι τῶ Ὀδυσσέως; ὃς δὲ πάντα τὸν χρόνον ἔμεινεν ἐν τῇ πατρίδι, πράττων ὅ, τι δοκοίη τοῖς πολίταις, καὶ τοῖς νόμοις, εἰ μέν τι μέγα ὤνησε τὸς Ἀθηναίους, οὐκ ἔχω εἰπεῖν· τὴν δὲ βλάβην ἐπίσαμαι τὴν γενομένην αὐτοῖς. ἔτι γὰρ ὀνειδίζονται περὶ Σωκράτους, ὡς ἔτε δικαίως, ἔτε ὁσίως τῷ ἀνδρὶ προσενεχθέντες· καὶ πάντων αὐτοῖς τῶν ὕστερον γενομένων κακῶν, ταύτην φασὶ [20]) (φοβερὰν) συμβῆναι τὴν αἰτίαν. ταῦτα [21]) μὲν ἀκηκόατε ἄλλως παρὰ ἀνθρώπω πλάνητος, καὶ ἀδολέσχω.

18) post τὸν Ὅμηρον subaudi e praemissis εἶεσθε. *an potius existimatis Homerum Vlyssem quidem inducere lamentantem.*

19) ἀλλ' ὦ] sic lego cum interprete: *et non potius* — sententia haec est: *Quid vobis videtur? Hi non amabant suam quisque patriam? An contra existimatis, Homerum Vlyssi quidem lamentationes in os dare — ipsum autem caruisse patriae caritate? An non potius existimatis, eum sub Vlyssis persona suum erga patriam affectum, eiusque desiderium suum prodere.*

20) Φασὶ deest Venetae. recte restituit Morellus. sed debebat idem vitiosum Φοβερὰν expellere, quod nescio quo errore in Venetam pro vero Φασὶ irrepserat.

21) malim ἀλλὰ ταῦτα μὲν — Vis voculae ἄλλως facile latine non reddatur vno vocabulo. insunt ei haec: *temere, nescio cur, et qui factum sit, vt in hanc disputationem inciderem, aut otii fallendi causa, aut obiter.* potest quoque ἄλλως ad ἀδολέσχω referri. *Et haec quidem audiuistis ex homine vagabundo alias et blaterone;* hac sententia: *Et hic quidem vos ex me nunc audire tanto est minus mirandum, quod, cum vagatus sim per orbem terrarum, (et nostis hos errones esse garrulos et substultos) tum natura sim loquaculus.* sed tum malim ἄλλως infra ante ἀδολέσχω poni.

λέσχη. ὃ δ' ἔν ἔφην [22]), παραιτήσομαι ὑμᾶς, μηδένα ἀπαιτεῖν ἐν τῷ παρόντι παρ' ἐμοῦ λόγον μεγαλόφρονα καὶ σοφόν, ἀλλὰ ἰδιωτικὸν καὶ φαῦλον· ὁποῖα καὶ τὰ πράγματά [23]) ἐστιν. εὖ δ' ἴσε [24]), ὥσπερ προειλόμην σιγᾶν, ἀφ' ἧς νῦν ἦκον· οὐκ ἂν ἐφθεγξάμην, εἰ μή τι ἀναγκαῖον συμβέβηκεν. ἐγὼ γὰρ ἡψάμην πράγματος, ὅ μοι πολλῶν τῷ ὄντι πραγμάτων αἴτιον γέγονε, καὶ θαυμασῆς ἀηδίας. ὥστε πρότερον μὲν οὐκ ἤδειν τὸ τῶν Θετταλῶν τί ποτέ ἐστι τὸ ἐφ' αὑτὰς τὴν σελήνην καταγειν· νῦν δὲ ἐπιμελῶς ἔγνωκα. καὶ τὸν Ἀριστοτέλην ἐνίοτε ἐμακάριζον [25]), ὅστις Σταγειρίτης ὤν· τὰ δὲ Στάγειρα κώμη τῆς Ὀλυνθίας ἦν· ἀλώσης δὲ [26]) Ὀλύνθου, συγγενόμενος Ἀλεξάνδρῳ καὶ Φιλίππῳ διεπράξατο οἰκισθῆναι πάλιν τὸ χωρίον· καὶ μόνον αὐτὸν ἔφασκον εὐτυχῆσαι τὴν εὐτυχίαν ταύτην, ὥστε τῆς πατρίδος οἰκιστὴν γενέσθαι. μεταξὺ δὲ πρώην ἐτύγχανον ἐπισολῆ τινι, ἐν ᾗ [27]) ἐστι μετανοῶν, καὶ ὀδυρόμενος, καὶ λέγων, ὅτι τούτων τινὲς καὶ τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἀφικνουμένους [28]) Σατράπας διαφθείρουσιν ὥστε μηδὲν ἀγαθὸν γενέσθαι, μηδὲ ὅλως κατοικισθῆναι τὴν πόλιν.

22) ἔφην] sic recte Caſaub. et interpres latinus. ἔφη Ven. et Mor.

23) poſt τὰ πράγματα ſubaudi ἡμῖν. addi nil neceſſe eſt, quamquam bene fecit latinus interpres, quod expreſſit.

24) poſt εὖ δ' ἴσε videtur ὅτι deeſſe. *certi ſitis velim, vt, ex quo redii domum, ſilere decreui, ita nunc non fuiſſe factum, vt ratum illud decretumque ſilentium rumperem.*

25) ἐμακάριζον] ſcil. τῆς τύχης, quod factus fuiſſet οἰκιστὴς conditor vel reſtaurator patriae.

26) δὲ videtur delendum.

27) poſt verba ἐν ᾗ videtur deeſſe δῆλος aut φανερός, *unde conſtat eum poenituiſſe.*

28) ἀφικνουμένους] ſubaudi πρὸς τὰς σατραπείας.

πόλιν. ὅπερ δὲ τὸ κατοικισθῆναι [29]) τοῖς ἐκπεσοῦσι, καὶ τοῦτο, λυπεῖ τινας, εἰ φυγάδες ὄντες καὶ ἀπό-
25. λιδες, πατρίδα ἕξουσι, καὶ πολιτεύσονται κατὰ νόμους· ἐν ἐλευθερίᾳ [30]) μᾶλλον ᾑροῦντο καὶ διοικεῖσθαι [31]) κατὰ κώμας, τοῖς βαρβάροις ὁμοίως, ἢ σχῆμα πόλεως καὶ ὄνομα ἔχειν· ἅπερ προσῆκε θαυ-
30. μάζειν, καὶ εἰ ἄλλο τι [32]) λυπεῖ τινας; ὁ δ' ἓν [33]) Ἀριστοτέλης ἐπισέλλων [34]) γέγραφεν, ὡς τοῖς πράγμασιν ἀπειρηκώς· φησὶ γὰρ αἴρειν τὰς Ἰδαίας Δακτύλους· καμὲ νομίζετε [35]), καὶ εἴ τινές εἰσιν ἕτε-
35. ροι [36]). καὶ γὰρ δὴ πλεῖον ἴσχυσεν ἡ τῶν ἀνθρώπων ἐκεί-

29) malim ſic legi: ὅπερ δὲ τὸ κατοικισθῆναι ἀνιαρὸν ἦν τοῖς ἐκπεσοῦσι, καὶ τοῦτ' ἐλύπει τινάς. *quod ſi autem exſulibus ipſis moleſtum accidit, in ciuitatis formam ſe rurſus redigi, et fuere, qui aegre ferrent, ſe patria rurſus donari.* Caſaubonus vult ἐκπεσοῦσιν ἐκ αἱρέσκει, vel ἀνιαρόν ἐσι καὶ τοῦτο. ib. margo Mor. et Caſaub. dat λυπεῖ, ſed Ven. et t. Mor. λυπεῖν.

30) poſt ἐν ἐλευθερίᾳ addendum eſt δὲ. quam hic vſurpat libertatem, ea eſt conditio, cum homines ſibi permiſſi, legibus exſoluti viuunt. quae conditio eſt oppoſita neceſſitudini vitae ciuilis. poſt ᾑροῦντο addendum eſſe ζῆν vel διάγειν vidit Caſaubonus.

31) imo vero διωκίσθαι, non a διοικεῖν, ſed a διοικίζειν.

32) ἄλλο τι recte exhibet editio Morelli, pro vitioſo ἄλλοτε, quod eſt in Veneta. ſi ſunt homines, qui alia quapiam re grauentur, multo illa minore, quam fuit illud bonum, quo cum beandi eſſent Stagiritae, tamen recuſarunt, et velut magnum aliquod malum abhorruerunt. ſignificat per illud ἄλλο τι exornationem oppidi iam conditi et ſtantis per ſtructuras ſplendidas.

33) malim ὅ τ' ἓν. huic τε reſpondet καὶ verſ. pen. in voc. καμέ.

34) ἐπισέλλων] id eſt ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς.

35) καμὲ νομίζετε] ſcil. portandos ſuſcepiſſe Dactylos Idaeos. h. e. homines malitioſos, arte nulla domabiles. margo Mor. dat γρ. τὰς Δακτύλας τὰς Ἰδ.

36) poſt ἕτεροι deeſſe videtur τοιοῦτοι vel ὅμοιοι.

ἐκείνων κακοδαιμονίαν, τῆς τε Ἀριστοτέλους σπουδῆς. ὥστε ἂν εἶεσαν προβῆναι τὸ κωμίον εἰς ἀξίωμα πόλεως, καὶ νῦν ἔτι ἀοίκητόν ἐστιν. ἀλλ' ὅπως μὴ καὶ τοῦτό μου [37]) διαβάλῃ τις, ὡς ἐγὼ Στάγειρα καὶ πόλιν [38]) καλῶ τὴν πόλιν ταύτην· δύναμαι γὰρ ὁμοίας εἰπεῖν, μηδεμίαν ἄλλην πόλιν ἐμοὶ κρείττω πεφηνέναι, κἂν εἰ μόνον εἶχε τὸ χαλκεῖον τὸ τοῦ δεινος, ὃ ἐγὼ κατέλυσα, ὁ τὰς πόλεις περιθῶν, καὶ τὰς ἀκροπόλεις. ἵνα δ' ἔν μὴ ἐπιλάθωμαι, ὃ χάριν ἀνέσχην, ἁμάρτημα ἴσως ἥμαρτον ἀνθρώπινον [39]). νῦν ἔν τίνα με βάλεσθε ὑποσχεῖν ζημίαν, ἀντὶ τούτου τοῦ ἁμαρτήματος; ἢ τί ποιεῖν; ἀξιῶ συμβάλεσθαι ὑμᾶς γενέσθαι, πότερον καθελεῖν με τὸ ἔργον ταῖς ἐμαυτοῦ δαπάναις, τὸ γεγονός, καὶ ποιῆσαι πάντα, ὁποῖα ἦν πρότερον [40]); ἀλλὰ ἴσως ἃ δυνήσομαι. ἢ τί πρὸς θεῶν, εἴπατέ μοι. ἐγὼ μὲν γὰρ ὤμην ἐρῶν τὰ τοιαῦτα πόλεις ἄλλας φιλοτιμουμένας, ἃ μόνον τὰς κατὰ τὴν Ἀσίαν λέγω καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν· ἀλλὰ ταύτας [41]) τὰς ἀξυγείτονας καὶ πλησίον τὴν τῶν Νικομηδέων, τὴν τῶν Νικαέων, τὰς Καισαρείας τάττας, εὐγενεῖς μὲν ἀνθρώπους, καὶ σφόδρα Ἕλληνας, πολὺ δὲ μικροτέραν [42]) οἰκοῦντας πόλιν, καὶ

τὰς

37) τοῦτό μου] sic recte legit interpres. *sed videndum mihi est, ne quis etiam hoc in me calumnietur.* Ven. dat τοῦ τόμου et Mor. τοῦ νόμου.

38) καὶ πόλιν] imo vero καὶ κωμίον. *quod vrbem hanc,* Prusam, *appellem Stagiram, et viculum.* h. e. quod eam Stagirae comparem, quae fuit viculus.

39) significat se largiri ipsis id, quod velint, in illa porticu aedificanda se humanum quid passum esse.

40) *vultisne me meis sumtibus demoliri rursus opus iam structum et perfectum?* — ἢ τί; *aut quid?* scil. *vultis.* πρὸς θεῶν εἴπατε *dicite mihi, per deos immortales vos rogo.*

41) malim ἀλλὰ καὶ ταύτας.

42) μικροτέραν] subaudi ἢ ὑμεῖς.

τὲς πολιτευομένες παρ' ἑκάστοις, ἐὰν [43]) καὶ [εἰ] περὶ τῶν ἄλλων διαφέρονται, τά γε τοιαῦτα ὁμοφρονοῦντας· καὶ τὸν αὐτοκράτορα τοιαῦτα ἐπισέλλοντα τύχῃ τινὶ, ὅτι βέλεται πάντα τρόπον αὔξεσθαι τὴν πόλιν ὑμῶν. (ἐπιτρέψατε δὲ ἀναγνῶναι τὴν ἐπιστολὴν, ἐπειδὴ τὴν τὲ Ἀριστέλες [44]) μακρὸν ἦν καὶ περίεργον.) ὤμην [45]) καὶ παρ' ὑμῖν ταῦτα ἔσεσθαι, καὶ μηδένα λυπήσεσθαι [46]) τῆς πόλεως κατασκευαζομένης. καὶ τὲτό γε ἀπέβη τοιῦτον. καὶ γὰρ ἔδοξεν ὑμῖν ταῦτα· καὶ πολλὰ καὶ πολλάκις συνεισεφέρετε [47]) αὐτοὶ, καὶ προεθυμεῖσθε. τί ἂν βέλεσθε; ἐγὼ γὰρ ὄμνυμι τὲς θεὲς ὑμῖν ἅπαντας, ἢ μὴν ἀντὶ τὲ λυπεῖν ὑμᾶς, ἢ τινὰς ὑμῶν, ἢ δοκεῖν βαρὺς, οὐκ ἂν ἐλοίμην ἴδιά μοι γενέσθαι τὰ Δαρείε βασιλέως [48]), ἢ τὰ Κροίσε, ἢ τὴν οἰκίαν τὴν προτέραν [49]) τὴν ἐμὴν, χρυσῆν τῷ ὄντι, ἀλλὰ μὴ [50]), ὥσπερ ὀνόματι μόνον τὴν τὲ Νέρωνος

43) ἐὰν] sic recte Ven. tolle ergo εἰ, quod videtur in libris quibusdam pro ἐὰν fuisse, et locum sic reforma: παρ' ἑκάσοις, ἐὰν καὶ [vel εἰ καὶ] περί τινων ἄλλων διαφ. *et incolas earum vrbium, etsi in quibusdam aliis differunt, in hac tamen re concordes.* scil. in studio oppida sua per splendidas structuras ornandi et amplificandi. Mor. dat ἐᾶν· καὶ εἰ περὶ —

44) post Ἀριστέλες subaudi ἀναγνῶναι a communi.

45) ὤμην] resumit hic eodem verbo, vnde p. 226, 16. excesserat, reuocandi ergo lectoris ad seriem orationis.

46) λυπήσεσθαι] pro λυπηθήσεσθαι, more vsitato. malim tamen hoc.

47) συνεισεφέρετε] id expressit quoque interpres. συνεισφέρετε Ven. et Mor.

48) malim βασιλεῖα. aedes regias, palatia, cum omnibus ibi regiis opibus.

49) προτέραν] margo Mor. dat πατρῴαν, dubia optione. forte nata est lectio marginis ex eo, quod est in Ven. πρωτέραν

50) μὴ] sic recte Casaub. μὴν Ven. et Mor. malim verba sic strui, tametsi ordo vulgaris tolerabilis est, ἀλλὰ μὴ ὀνόματι

καλῶσιν. ὐδὲ γὰρ ὄφελος ὐδὲν οἰκίας χρυσῆς, ὐ μᾶλλον ἢ χύτρας χρυσῆς, ἢ τῆς πλατάνυ τῆς ἐν Πέρσαις. πόλεως δὲ ὄφελος ὐδὲν εὐπρεπὲς [51]) γιγνομένης, αἰέρα πλείονα λαμβανούσης δι' εὐρυχωρίαν [52]), τῦ μὴν θέρυς σκιὰν, τῦ δὲ χειμῶνος ἥλιον ὑπὸ ςέγῃ [53])· ἀντὶ φαύλων καὶ ταπεινῶν ἐρεπίων, οἰκήματα ὑψηλὰ, καὶ μεγάλης πόλεως ἄξια· ἵνα, ὥσπερ ἐπὶ τῶν εὐγενῶν πώλων καὶ τῶν σκυλάκων, τὸ ἐσόμενον μέγεθος εἰκάζυσιν οἱ ὁρῶντες, ἐν οἷς [54]) τὰ κῶλα ὑψηλὰ καὶ μεγάλα, ἐὰν δὲ ταπεινὰ καὶ ἀναυξῆ, φασὶν ἀεί ποτε μένειν τοιαῦτα [55])· ὕτως ἔχει [56]) καὶ περὶ τὴν ἡμετέραν πόλιν. ἀλλὰ τί μοι περὶ τύτων νῦν λέγειν; καλῶς μέ τις ἀηδόνα ἔφη τῶν

40. 45. 5.

ματι μόνον, ὥσπερ τὴν τῦ Νέρ. καλ. reuera auream, non autem nomine tenus ſolummodo auream, quemadmodum Neronis illam domum nomine tenus, non re, auream appellitant.

51) videtur locus ita eſſe reſtaurandus: πόλεως δὲ ὐδὲν ὄφελος οἴεσθε εἶναι μᾶλλον εὐπρεπῆς (aut εὐπρεπεςέρας] γιγνομένης — *ciuitatem autem exiſtimatis* [interrogat cum indignabunda infitiatione] *nulli rei utilem eſſe eam, quae ornatior et decentior fiat, eo, quod aurae copioſiores ad eius ſemitas ſpatioſiores admittantur.*

52) δι' εὐρυχωρίαν] ſic recte Caſaub. *propter ſpatioſitatem ſemitarum.* ſed tum deeſſe videtur τῶν ἀγυιῶν, καὶ διὰ τὴν τῶν οἰκιῶν ὑψηλότητα, τῦ μὲν θέρυς σκιὰν — *et per altitudinem aedificiorum, aeſtate quidem umbram, hyeme autem ſolem ſub tecto.* Locus eſt apud Tacitum, qui hunc Dionis egregie illuſtret. Eſt in vita Neronis, vbi de reſtauranda poſt incendium Vrbe agitur. Ven. et Mor. omitt. δι'.

53) poſt ὑπὸ ςέγῃ videtur ἐχέσης deeſſe; item poſt ἀντὶ deeſſe δὲ.

54) pro ἐν οἷς var. lect. Ven. dat ἐὰν. vtrumque bene.

55) τοιαῦτα] ſcil. τὰ κῶλα, vel τὰ ζῶα, οἷα νῦν εἰσί.

56) ἔχει] malim ἔχῃ, redit enim ad ἵνα verſ. 7.

τῶν σοφιστῶν 57), λοιδορῆσαι βουλόμενος· διὰ τοῦτο ἐμοὶ δοκεῖν, ὅτι καὶ τὴν ἀηδόνα γλώσσαργον φασὶν οἱ ποιηταί. ἴσως δ' ἂν ὅμοιος ἂν εἴην 58) τοῖς τέττιξι· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι πρὸς τὸν ἥλιον διψῶντες, ᾄδουσιν ὑπὸ ἀνοίας, οὐδὲν ὠφελούμενοι. πλὴν τοσοῦτό γε μόνον, οὐκ ἄξιον ἴσως παραλιπεῖν, περὶ τῶν μνημάτων 59) καὶ τῶν ἱερῶν, ὅτι τοὺς Ἀντιοχέας 60) οὐκ εἰκός ἐστιν οὐδενὸς ἅψασθαι τοιούτου. πολὺ γὰρ ἐλάττω τόπον ἐποικοῦσιν 61) τοῦ παρ' ἡμῖν. ὧν ἡ πόλις ἓξ καὶ τριάκοντα σταδίων ἐστὶ τὸ μῆκος, καὶ σοὰς ἑκατέρωθεν πεποιήκασιν. οὐδὲ τοὺς Ταρσεῖς, οὐδὲ νῦν Νι-

57) deesse videtur ὅπου. *sed quidem ego nunc de his disputo, cum sophista quidam* —

58) post εἴην adde aut subaudi saltim μᾶλλον. sententia haec est: me vero quid oportet multis hac de re disputare, tam aperta et obuia, praesertim cum iam ignominia laborem ea, vt dicar loquaculus; quo factum est, vt luscíniam me aliquis appellarit, me vituperare volens; quoniam luscinia est linguae intemperans, et pruritu garriendi ardet; quamquam ille me rectius, ni fallor, cicadam appellasset. Verumtamen, etiamsi garrulus habeor, hoc tamen praeterire silentio non possum, quod mihi vitio vertitur, de monumentis et fanis euersis.

59) τῶν μνημάτων] sic recte Anglus et interpres. τῶν ὑπομνημάτων Ven. et Mor.

60) sententia est: Antiochenos probabile non est tale quid ausos esse, vt scil. religiones manium et deorum mouerent, quod ego feciſſe incusor. Haec est incusatio, quam sic debilitat per cauillationem. multo nempe illi minus spatium incolunt, atque nos. Ironiam autem si hinc excludis, necesse est, vt pro ἐλάττω legas πλείω. Haud infitiabor, ait Dio, Antiochenos eiusmodi scelus haud commisisse. sed rursus non erat, cur facerent. Loci angustiae eos nullae cogebant, vt nos nostri loci angustiae coegerunt facere; multo enim amplius spatium obtinet eorum vrbs, quam nostra.

61) ἐποικοῦσιν] Ven. et Mor. dant ἐποίουν.

κομηδεῖς [62]), οἳ ἐψηφίσαντο τὰ μνήματα μεταίρειν. ὁ δὲ Μακρῖνος [63]), ὃν εὐεργέτην ἀνεγράψαντο [64]) τῆς πόλεως, τῷ [65]) Περσίῳ βασιλέως μνημεῖον μετήνεγκεν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τὸν ἀνδριάντα. ἀδεὶς γάρ [66]) ἐστι παρ' ἐκείνοις φιλόπολις, ἀδὲ ἀνὴρ ἐπιμελὴς περὶ τὰς θεάς. ἀλλὰ παρά γε ἡμῖν ἦσαν πολλοί· πλὴν ταῦτα μέν, ὅπως ποτὲ ἐδόκει [67]). τί γὰρ ἐμοὶ τῆς ἐνθάδε σοᾶς, ὥσπερ ἐκ ἔχοντά με, ὅποι βάλομαι περιπατεῖν τὴν ποικίλην, Ἀθήνησι, τὴν Περσικὴν ἐν Λακεδαίμονι, τὰς ἐν τῇ Ῥώμῃ, τὰς χρυσᾶς ἐν ταῖς [68]) τῶν Ἀντιοχέων, τῶν Ταρσέων,

μετὰ

62) ἀδὲ τὰς ταρσ. ἀδὲ νῦν νικομ.] est rursus accusatio in Dionem. subaudi εἰκὸς τοιάτα τινὸς ἄψασθαι. refutat his verbis οἳ ἐψηφίσαντο — qui Nicomedienses — sententia est: *atqui Nicomedienses decreto publico sanxerunt, vt busta mouerentur.*

63) Μακρῖνος] sic recte Casaub. *Macrinus ille, quem Nicomedienses tabulis et monumentis suis pro Euergeta inscribi curarunt.* Μακαρῖνος Ven. et Mor.

64) ἀνεγράψαντο] sic recte interpres. ἀνεγράψατε Ven. et ἀνεγράψατο Mor.

65) τῷ] malim τὸ.

66) ἀδεὶς γάρ] est rursus obiectio aduersariorum Dionis. sed dicetis forsitan: mirandum hoc non est; nam apud Nicomedienses nemo est amans patriae, nemo religiosus. occurrit Dio falsa cum cauillatione: apud nos autem multi nempe fuerunt amantes patriae deorumque studiosi.

67) ἐδόκει] v. p. 227. 10. hoc certum semper est, vos approbasse ratumque habuisse istud meum consilium de vrbe aedificiis exornanda, quacunque tandem de causa, et quocunque modo, siue recte, sin minus; vestri certe causa commodi, non mei. quid enim mea refert, hic loci esse porticum, necne, quasi alibi non habeam, vbi ambulem, si negatum sit hic ambulare.

68) ἐν ταῖς] scil. πόλεσι aut ὁδοῖς. sed malim sic distingui et legi: τὰς ἐν τῇ Ῥώμῃ, τὰς χρυσᾶς *illas aureas, sic dictas, quae sunt Romae,* τὰς τῶν ἀντιοχέων, *illas porticus Antiochiensium, illas Tarsensium.*

μετὰ πλείονος τιμῆς; ἢ μόνον ἐξιόντα με καὶ περι-
35. πατήσοντα [69]), τῶν δὲ ἄλλων ἑνὸς πολιτῶν. ἀλλ' ἔτε γυμνάσιον ἐν πόλει μόνος ἐδεὶς ἔχει γυμναζόμενος, ἔτε ςοὰν, ἔτε βαλανεῖον, ἔτε ἄλλο τῶν δημοσίων ἑνός. ἢ ἐγὼ τετύφωμαι, καὶ ἀνόητός εἰμι;
40. πλὴν ὅ γε ἠξίωσα, συμβελεύσατέ μοι. ὡς ἐγὼ βελόμενος ὑμῖν ἀρέσκειν πάντα τρόπον, ἀπορῶ. νῦν γὰρ ἐὰν ἅπτωμαι τῦ πράγματος, καὶ σπεδάζω γίγνεσθαι τὸ ἔργον, τυραννεῖν με φασί τινες, καὶ κατασκάπτειν τὴν πόλιν, καὶ τὰ ἱερὰ πάντα.
45. δῆλον γὰρ, ὅτι ἐνέπρησα [70]) τὸν νεὼν τῦ Διὸς, καὶ τὲς ἀνδριάντας [71]) ἐκ τῦ μυλῶνος [72]) ἐρῦσάμην, καὶ νῦν ἐν τῷ φανερωτάτῳ κεῖνται τῆς πόλεως. ἐὰν δὲ τὴν ἡσυχίαν ἄγω, μὴ βελόμενος μηδένα ςέ-
5. νειν [73]), μηδὲ προσκρέειν μηδενὶ, βοᾶτε ὑμεῖς· γίγνέσθω τὸ ἔργον, ἢ καθαιρείσθω τὸ γεγονός· ὥσπερ ἐμοὶ τῦτο προφέροντες, καὶ ὀνειδίζοντες. τί ἔν

69) περιπατήσοντα] sic recte Casaub. περιπατήσαντα Ven. et Mor.

70) ἐνέπρησα] aut sic leg. est aut ἐνέπρησ' ἄν. oratio est iocantis et cauillantis. *dubium enim nullum est, quin, ita si processissem, vt coepi, fuissem templum Iouis iniectis ignibus exusturus, illisque statuas, quas e pistrino veluti vindicaui in libertatem.* Ven. dat ἐνέπρησαν, Mor. ἀνέπρησαν, et Casaub. ἀνέπρησα.

71) post ἀνδριάντας videtur ἑς deesse.

72) μυλῶνος] sic recte Casaub. *pistrino.* h. e. e seruitute et aeternis tenebris. nam qui liberi homines ea calamitate vterentur, vt intercepti a plagiariis in pistrinum inciderent, nunquam rursus illinc in hominum notitiam ad dias luminis auras redibant; nisi ab aliquo potenti amico in libertatem rursus vindicarentur. egregie igitur τὸν μυλῶνα cum verbo ῥύεσθαι componit. Ven. et Mor. dant Μυδῶνος.

73) ςένειν] duri enim labores in aedificando erant tolerandi corpore, baiulandis saxis, trabibus, reliquis agendis, ne dicam de impensis.

βέλεσθέ με[74]) ποιεῖν; ὃ γὰρ ἂν εἴπητε, τοῦτο ποιήσω, καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων[75]). οὐδὲ ἂν ᾖ τις ἔργον πεποιηκὼς, ὑπὲρ οὗ λόγον μὴ δέδωκεν, οὐδ' ἂν ᾖ[76]) τι ποιῶν, καὶ χρήματα λαμβάνων ἀεὶ παρὰ τῶν κατ' ἔτος ἀρχόντων, ὥσπερ εἰς τὸν ἄπληστον πίθον τάδε ληψόμενος· οὐδὲ ἂν ἄλλο τι γίγνηται· τί γὰρ ἐμοὶ τούτων; διὰ μὲν γὰρ τῆς σοφίας ὃ διελεύσομαι[77]), σαφῶς ἴσε· ἀλλὰ ποιεῖν[78]), καὶ προσιέναι καὶ παρακαλεῖν τὸν ἀνθύπατον, ὅπως πρᾴως καὶ πρὸς δύναμιν εἰσπράττῃ τοὺς ὑπεσχημένους. καὶ τοῦτο ἕτοιμος ποιεῖν ὁ μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς συμβάλλεσθαι μέρος τῆς ὑποσχέσεως[79]), καὶ κωφίζεσθαι τοὺς ἄλλους. μόνον ἕν τι προσάξατε· εἰ δὲ μή, τὴν ἡσυχίαν ἔξω, βοώντων ὑμῶν, μᾶλλον δὲ ἄπειμι. ὁ γὰρ, ὥσπερ ἡ ἀλώπηξ[80]) καταφαγὼν σα

74) με] sic recte Casaub. μοι Ven. et Mor.

75) post ἁπάντων videtur ὁδὲν ἀντερῶ legi. *et de reliquis* (siue hominibus, siue rebus) *nil repugnabo, siue sit, qui opus aliquod peregerit, cuius rationem reddiderit nullam; siue sit, qui opus aliquod publicum* (quod faciendum conduxerit) *faciat iam nunc* (opponit inter se perfectum πεποιηκὼς et praesens ποιῶν).

76) ᾖ] id expressit interpres quoque. Ven. et Mor. dant ὦ. et Casaub. ὅτι ποιῶν.

77) post διελεύσομαι deesse videtur μόνος.

78) ἀλλὰ ποιεῖν] scil. ὑμεῖς ἐμὲ κελεύετε. *at fortasse iuberis, me in opere coepto pergere, sed idemidem itare solummodo ad proconsulem, eumque rogare, vt velit clementer et pro cuiusque facultate contributiones pecuniarias ad illud opus faciendum exigere ab iis, qui daturos recepissent?* Casaub. coni. πλὴν εἰ δέοι προσιέναι — vel ἀλλ' ἂν μὴ δέῃ πρ.

79) post ὑποσχέσεως deesse videtur aut ὡς aut ὥσε eodem sensu. *quo etiam reliqui releuentur.*

80) nota est fabula de vulpecula, quam Horatius quoque Ep. 1, 7. retulit. *Forte per angustam tenuis vulpecula rimam Repserat in cauem frumenti.* sed vulpecula *frumentis* non pascitur, quod sciam, sed pullis cortilibus et anseribus.

σα τὰ πρέα, ὐκ ἐδύνατο ἐξελθεῖν ἐκ τῆς δρυὸς, διὰ τὸ ἐμπλησθῆναι· καίμοὶ ἐξελθεῖν διὰ τῦτο χαλεπόν. πολὺ γὰρ γέγονα λεπτότερος, ἢ ὅτε εἰσῆλθον. καὶ πρὸς θεῶν, μή μοι νομίζετε χαρίζεσθαι, περὶ τῆς σοᾶς ἐπιβοῶντες. ἐμοὶ γὰρ εἷς ἀνήρ ἐστιν ὁ χαριζόμενος ἐν τῇ πόλει σχεδὸν, ὡς ἐγὼ ἀκήκοα, καὶ μάλιστα προνοῶν τῶν ἐμοὶ συμφερόντων καὶ ἔτε φίλος, ἔτε συγγενὴς ὤν [81]) ἐμῦ κήδεται. σκοπεῖτε δὲ, εἰ δόξει καλῶς ὑμῖν ὑπὲρ ἐμῦ λογίζεσθαι, καί με ἀγαπᾶν. ὃς πρῶτον οἴεταί με δεῖν πολλὰ κινδυνεύσαντα, καὶ πονήσαντα, τὴν ἡσυχίαν ἐνθάδε ἀγαγεῖν, καὶ τοῖς ἐμαυτῦ προσέχειν· καὶ μήτε ἡγεμόνας θεραπεύειν, μήτε ἄλλην ἀσχολίαν μηδεμίαν ἔχειν. ἔπειτα σμικρόν τι μέρος εὑρηκότα τῆς ὐσίας, καὶ πρὸς ταῖς πρότερον βλάβαις, ἔτι καὶ τῆς ἀδελφῆς ἀποθανέσης, ὠφεληθέντα μὲν μηδὲν, ἀπολέσαντα δὲ πάντα, ὅσα τῶν ἐμῶν εἶχε, δανεισάμενόν τε, ὥστε τὰ [82]) χωρία πρίασθαι, τῦτο ἀποδῶναι τὸ χρέος, καὶ τὰ πρότερον ὀφειλόμενα, καὶ μὴ σοὰν ἀνοικοδομεῖν [83]), μηδὲ ἀναλίσκειν παρὰ

bus. Pariter non ſatis video, quid in *quercu* voluerit vulpes, eaque caua, et quem ibi paſtum quaeſiuerit. Eſtne δρῦς h. l. decipula lignea? at ne ſic quidem ſatis capio. Decipulae non ſemper patent, vt animalia pro lubitu irrepere et rurſus exire queant, ſed ſemel ingreſſa catarrhacta decipiuntur et regreſſu excluduntur.

81) ἔτως] ſubaudi ὡς ἐκεῖνος. mihi vnus aliquis in tota ciuitate vere amicus meique ſtudioſus eſt; ille nempe, qui auctor eſt, vt ab omni rep. tractanda prorſus me abſtineam et priuatus in otio et cura rei familiaris aetatem degam. Is vnus omnium mihi ſuadet veriſſima atque ſaluberrima.

82) τε ὥστε τὰ χ.] ſic recte Ven. *et aes illud alienum reddere, quod contrahere fuiſſem coactus, quo praedia paterna redimerem per abſentiam mihi erepta, aliaque nomina etiam adhuc antiquiora diluere.* Mor. omittit ὥστε.

83) malim οἰκοδομεῖν ſimplex. αν adhaeſit e fine vocab. σοὰν.

ρὰ δύναμιν. ἔπειτα συνηθείας ὅσης μοι πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ἴσως δὲ καὶ φιλίας, καὶ πρὸς ἄλλους πολλούς, τοὺς δυνατωτάτους σχεδόν τι Ῥωμαίων, ἐκείνοις συνεῖναι τιμώμενον, καὶ θαυμαζόμενον· ἀλλὰ μὴ παρ' ὑμῖν [84]) πρὸς τὸν δεῖνα ἢ τὸν δεῖνα ἐξεταζόμενον [85]). εἰ δὲ ἄρα ἀποδημῶν ἥδομαι, τὰς μεγίστας πόλεις ἐπιέναι, μετὰ πολλῆς ζήλου καὶ φιλοτιμίας παραπεμπόμενον, χάριν εἰδότων μοι παρ' οὓς [86]) ἂν ἀφίκωμαι, καὶ δεομένων λέγειν καὶ συμβουλεύειν· καὶ περὶ [87]) τὰς ἐμὰς θύρας ἰόντων ἐξ ἑωθινοῦ, μηδὲν ἀναλώσαντα, μηδὲ προσιθέντα· ὥστε θαυμάζειν ἅπαντας, καὶ τυχὸν ἂν εἰπεῖν τινας·

Ὦ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
Ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ δῆμον ἵκηται.

ἀλλὰ μὴ δαπανᾶν μὲν ἐξ ὀλίγων ὑπαρχόντων· ἀσχολεῖσθαι δὲ ἀσχολίας ἀνωφελεῖς, τὸ δὲ σῶμα, θεραπείας δεόμενον καὶ πολλῆς προσοχῆς, καταφθείρειν ἀμελοῦντα· τὴν δὲ ψυχὴν τοσοῦτον χρόνον ἐᾶν τῶν [88]) φιλοσοφίας καὶ τῶν τοιούτων μαθημάτων· πρὸς δὲ τὸν δεῖνα ἐξετάζεσθαι καὶ τὸν δεῖνα, καὶ κακῶς ἀκούειν ἐνίοτε, καὶ δάκνεσθαι. καὶ πρὸς θεῶν,

84) post παρ' ὑμῖν aut in hac regione deesse videtur καταφρονεῖσθαι, *sperni*, *contemni*, aut καταγηράσκειν *consenescere*, aut talis aliquis infinitiuus.

85) *ita vt facere nequeam, quo minus cum illo aut illo, contemtissimo et pessimo quoque, comparer, dignitate honoribusque ipsi par habear, factaque et dicta mea ad dicta et facta eius spectentur et exigantur.*

86) παρ' οὓς] *ad quos.* sic recte interpres. παρ' οἷς Venet. et Mor.

87) malim πρὸς.

88) loco primi τῶν postulat sententia aut, quod vult Casaubonus, ἀτημέλητον *negligentem*, aut ἄγευστον *experrem*, aut ἐνδεῆ. Sententia est: non committere me decere, vt mens mea tam diu absit a studiis philosophiae similiumque doctrinarum.

θεῶν, ὁ ταῦτα ὑπὲρ ἐμᾶ Φροντίζων καὶ διαλεγόμενος, οὐχ ὅτος ἐστιν ἀνθρώπων ἁπάντων εὐνοέστατος ἐμοὶ, καὶ μάλιστα ὑπὸ ἐμᾶ Φιλεῖσθαι δίκαιος; ὅταν δὲ ἀκούω λέγειν τινὰ [89]), ὡς περὶ τυράννυ, παρέδοξον ἐμοὶ Φαίνεται καὶ γελοῖον. ἐγὼ γὰρ ἐπίσαμαι τῶν τυράννων ἔργα τοιαῦτα, μοιχεύειν γυναῖκας ἀλλοτρίας, καὶ διαΦθείρειν παῖδας, ἀνθρώπυς ἐλευθέρυς τύπτειν, αἰκίζεσθαι [90]), πάντων ὁρώντων· τὸς δὲ καὶ σρεβλᾶν, οἷον εἰς ζέοντα λέβητα καθιέντας, ἄλλυς δὲ καταπιττᾶν, ὧν ἐδὲν ἐγὼ ποιῶ. ἑτέραν [91]) δὲ γυναῖκα τύραννον Σεμίραμιν, ὅτι πρεσβυτέρα τὴν ἡλικίαν ἦσα, καὶ μάχλος, ἠνάγκαζε συγγίνεσθαί τινας ἑαυτῇ· τῶν δὲ τυράννων ἀδένα ἀκήκοα ταῦτα ποιᾶντα [92]), πρεσβύτην θρασύν. ὧν τί πρὸς ἐμὲ ἐστίν; ἢ ὅτι [93]) τὴν οἰκίαν οἰκοδομῶ πολυτελῶς; ἀλλ' ἐκ ἐῶ πίπτειν; ἢ ὅτι πορΦύραν αὐτὸς ἠμΦίεσμαι; ἀλλ' ἐ Φαῦλον τριβώνιον; ἀλλ' ὅτι κομῶ, καὶ γένεια ἔχω; τᾶτο δ' ἴσως ἐ τυραννικόν ἐστιν, ἀλλὰ βασιλικόν. ἔΦη δ' ἄν τις, ὅτι καὶ τὸ κακῶς ἀκέειν, καλῶς ποιᾶντας [94]), καὶ τᾶτο βασιλικόν ἐστιν.

89) λέγειν τινὰ] subaudi περὶ ἐμᾶ. *quosdam verbis me tyrannum facere; ita de me praedicare, quasi sim tyrannus.*

90) malim τύπτειν καὶ αἰκίζεσθαι, nisi malumus τύπτειν pro scholio habere.

91) ἑτέραν] scil. ἐπίσαμαι. fieri tamen possit, vt post voc. τύραννον exciderit οἶδα vel ἀκήκω.

92) si quid hic deest, quod existimauit Casaubonus, suspicer post ποιᾶντα deesse εἰ μὴ Τιβέριον. *praeter Tiberium.*

93) ἢ ὅτι] id est ἢ διὰ τᾶτο καλᾶμαι τύραννος. *aut ideone appellitor tyrannus, quia domum mihi ingenti sumtu aedifico? atqui, annon videtis me pati meam collabi?*

94) ποιᾶντας non improbo. conueniret tamen, ni fallor, melius h. l. singularis ποιᾶντα.

ΠΟΛΙ-

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΕΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

ΛΟΓΟΣ ΜΗ'.

Πρῶτον μέν, ὦ ἄνδρες, τῷ κρατίστῳ Οὐαρίνῳ [1]) δεῖ χάριν ἡμᾶς εἰδέναι, καὶ διὰ τὴν ἄλλην προθυμίαν, ἣν ἐπιδέδεικται πρὸς τὴν πόλιν· καὶ ὅτι βουλομένοις ἡμῖν ἐκκλησιάσαι πάλιν ἐφῆκεν, οὐ μόνον ἑτοίμως, ἀλλὰ καὶ ἡδέως. τοῦτο γὰρ ἦν πιστεύοντος ὑμῖν, καὶ εἰδότος, ὅτι πρὸς οὐδὲν ἄτοπον χρήσεσθε τῇ ἐξουσίᾳ. ὅτε γὰρ ξύλα χλωρὰ δήπουθεν οὐδεὶς συντίθησιν. ὥστε κάεσθαι, προειδὼς, ὅτι ἀνάγκη γενέσθαι καπνὸν πολὺν καὶ ἄτοπον· ὅτε τεταραγμένον δῆμον εἰς ταυτὸ συνάγει νοῦν ἔχων ἡγεμών, ἀλλὰ [2]), ἂν μή τις μείζων ἀνάγκη καταλάβῃ. νῦν οὖν ὑμέτερον ἔργον ἐστὶ, μὴ ψεύσασθαι αὐτῷ τὴν διάνοιαν· ἀλλ' ἐπιδεῖξαι σωφρόνως καὶ καλῶς αὐτοὺς ἐκκλησιάζοντας, καὶ πρῶτον, ἐμοὶ δοκεῖ, καλλωπίσασθαι τῇ φιλίᾳ τῇ πρὸς ἀλλήλους καὶ ὁμονοίᾳ· κἂν δεῦρο ἀφίκηται παρακληθεὶς, περὶ μὲν τῶν ἄλλων ὧν ἐβοᾶτε [3]) ὑπερθέσθαι. ζητήσει γὰρ αὐτὸς τὰ δημόσια [4]), κἂν ὑμεῖς κωλύειν θέλητε. τὸ δὲ νῦν, εὐχαριστήσατε, καὶ δεξιώσασθε, καὶ

μετ

1) Varenus Rufus Praefectus Bithyniae fuit ab A. C. 99. ad 102. v. Tillemont Hiſtoire des Empereurs Tom. II. p. 177. et 501. ergo circa haec tempora dicta fuit haec oratio.

2) malim ἡγεμὼν τἄλλα, ἂν μὴ — *praefectus, qui quidem rebus in reliquis ſapiat.* Interpres ἀλλὰ, vnde τἄλλα effeci, prudens plane praeteriit atque diſſimulauit.

3) ὧν ἐβοᾶτε] apparet, queſtos fuiſſe Pruſanos de quibusdam fiſci ſui peculatoribus, eosque poſtulaſſe de poenis dandis.

4) τὰ δημόσια] ſcil. χρήματα.

μετ' εὐφημίας καὶ τιμῆς ὑποδέξασθε· ἵνα μὴ ὥσπερ ἰατρὸς [5]) νοσοῦντας ὑπόπτως καὶ ἀηδῶς, θεραπείας ἕνεκεν, ἀλλ' ὡς πρὸς ὑγιαίνοντας ἡδέως καὶ προθύμως παρῆ. καὶ γὰρ δὴ νῦν μὲν ἅπεισι, μετὰ τὴν τήμερον ἴσως ἡμέραν, ἀφικνεῖται δὲ ὀλίγον ὕστερον· καὶ τότε, ἂν μὴ πρότερον αὐτοὶ πείσωμεν ὑμᾶς [6]), εἴ τις ἄρα τῶν δημοσίων ἔχει τι, καὶ [7]) δικασταῖς, καὶ διαιτηταῖς ἀλλήλοις χρησάμενοι, τότε ἐξέσται καὶ λέγειν καὶ καταβοᾶν· τό γε μὴν προεξανίστασθαι, μηδὲ [8]) σφόδρα ἄγνωμον ἦ. πῶ [9]) γὰρ ἀπεπειράθητε; ἢ πότε ἠξιώσατε [10]) παρ' αὐτῶν; ἢ τίς ὑμῖν ἐχ ὑπήκουσε [11]); καὶ τὴν εὐφημίαν τὴν εἰς ἐμὲ, ἐγὼ δέομαι, τρέψατε εἰς ἅπαντας. ὥσπερ γὰρ ἐν ἑστιάσει πάνυ αἰσχρόν ἐστιν ἕνα τῶν κατακειμένων πίνειν, καὶ διὰ τοῦτο [12]) μὴ μόνως [13]) τῷ οἰνοχόῳ δυσκολαίνειν, ἀλλὰ καὶ τῷ πίνοντι· τὸ αὐτὸ τοῦτο ἐν τοῖς πολιτικοῖς ἐπαίνοις ἐστὶ [14]). καὶ ταῦ-

5) πρὸς] sic recte Ven. interpres et Anglus. τρὸς Mor.

6) ὑμᾶς] imo vero ἡμᾶς. *niſi noſmetipſi nos, alii alios, ratione et oratione adducamus.*

7) καὶ malim abeſſe.

8) aut poſt μηδὲ aliquid deeſt, e. c. περιμένειν, vel πείθεσθαι, vel tale quid, aut μηδὲ eſt plane delendum, aut denique cum ſimplici μὴ mutandum. *videte*, vel *vereor, ne valde ſit inconſultum.* de verbo προεξανίστασθαι diſputavit Caſaubonus ad h. l.

9) πῶ] num τῶ pro τίνος. *cuiusnam* (ſenatorum puta) *cepiſtis experimentum?* audiendo ſcil. quid ille ſuaderet, aut quomodo ſe purgaret.

10) poſt ἠξιώσατε videtur ἀκούειν deeſſe. *aut quandonam dignati eſtis aliquid ex ipſis audire?*

11) *aut quis* (ſenatorum puta) *vobis vnquam non obtemperauit*, h. e. recuſauit pro concione dicere, cum vos eius orationem poſtularetis.

12) laudo Anglum poſt διὰ τοῦτο addentem τὰς ἄλλας.

13) malim μόνῳ.

14) poſt ἐστὶ videtur τὸ ἵνα θαυμάζειν aut ſimile quid deeſſe.

ταῦτα ποιοῦντες, αὐτοὺς κοσμήσετε. ὡς ἔστι κόσμος πόλεως, καὶ μέγιστος, ὁ τῶν πολιτῶν ἔπαινος. ἐπὶ τίνι γὰρ ἄλλῳ μέγα φρονεῖτε; ἃ μεγέθει μὲν ἕτεραι διαφέρουσι πόλεις; καὶ, νὴ Δία, πλούτῳ καὶ περιουσίᾳ καὶ δημοσίοις οἰκοδομήμασιν. ἓν δὲ τοῦτό ἐστιν, ᾧ φιλοτιμούμεθα σχεδὸν πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους, τὸ ἔχειν ἄνδρας ἱκανοὺς, καὶ πρᾶξαι, καὶ εἰπεῖν· καὶ τὸ μέγιστον, ἀγαπῶντας τὴν πατρίδα. ἐὰν δέ τις ὑμῶν τοῦτο ἀφέληται, ποίας πόλεως, καὶ τῆς βραχυτάτης, δόξετε ἀμείνους; νῦν γὰρ, ἐὰν διενεχθῆτε πρός τινα πόλιν· ὃ μηδεὶς ποιήσειε θεῶν· ἔπειτα ἐκεῖνοι τοὺς ὑμετέρους [15]) πολίτας λοιδορῶσι λέγοντες, ὅτι εἰσὶν ἅρπαγες, ἄπιστοι [16]), πῶς οἴσετε; πῶς ἕξετε χαλεπῶς; ἢ εὐθὺς βοήσετε, λοιδορήσεσθε, εἰς χεῖρας τυχὸν ἐλεύσεσθε· ὃ γέγονε πολλάκις πρότερον. εἶθ' ἃ λεγόντων ἑτέρων ἢ ἀνέχεσθε ἀκούοντες, ταῦτα ἐρεῖτε αὐτοὶ καθ' ἑαυτῶν; ἐάν ποτε γένηται διαφοραὶ, κἀκεῖνοι [17]) προφέρωσιν τὸ πονηροὺς ἔχειν πολίτας, τὸ σασιάζειν, ἢ αἰσχύνεσθε· ὡς ἔγωγε τοὺς θεοὺς ὑμῖν ὀμνύω πάντας, ἤ μὴν σφόδρα ἠχθέσθην, εἰπόντος μοι τινὸς, διάλλαξον τὴν πόλιν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἠγανάκτησα. μὴ γὰρ ἴδοιμι τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἐν ᾗ διαλλαγῶν ὑμεῖς δεήσεσθε· ἀλλ' εἰς ἐχθρῶν, φησὶ, [18]) κεφαλὰς τὰ τοιαῦτα τρέποιτο· τετέσιν εἰς τοὺς καταράτους Γέτας [19]), εἰς μηδένα δὲ τῶν ἄλλων τῶν ὁμοεθνῶν. τί γὰρ ἂν εἴη τῆς ἡμετέρας ἐπιδημίας ὄφε-

15) ὑμετέρους] sic recte interpres. ἡμετέρους Ven. et Mor.

16) ἅρπαγες, ἄπιστοι potest ferri. malim tamen ἅρπαγες ἄπληστοι, aut ἅρπαγες, πίθοι ἄπληστοι. v. p. 232, 5.

17) κἀκεῖνοι] lenatores vestri.

18) Φησὶ] scil. ἡ παροιμία.

19) A. C. 101. Traianus bellum cum Getis ordiebatur.

ὄφελος, εἰ μὴ πρὸς τὰ τοιαῦτα [20]) πειθομένους ὑμᾶς ἄγοιμεν, λόγον ἀεὶ συναγαγὼν ὁμονοίας, καὶ φιλίας [21]) συναράμενοι, καθ' ὅσον οἷοί τε ἐσμέν· ἔχθραν δὲ καὶ ἔριν καὶ φιλονεικίαν ἄλογον καὶ ἀνόητον ἐξαιρεῖντες πάντα τρόπον. καλὸν γὰρ δὴ καὶ συμφέρον ὁμοίως ἅπασι, πόλιν ὁμογνώμονα ἐρᾶσθαι, καὶ φίλην αὐτῇ, καὶ συμπαθῆ· κάλλιστον θεαμάτων, εὐδαιμονέστατον δὲ ἁπάντων κτημάτων, μία γνώμη περὶ [22]) πάντων φαινομένη· ψόγον τε καὶ ἔπαινον ἐπὶ ταυτὸ φέροντας [23]), τοῖς τε ἀγαθοῖς καὶ τοῖς φαύλοις, πιστὴν ἑκατέρας [24]) μαρτυρίαν. καλὸν γὰρ, ὥσπερ ἐν χορῷ τεταγμένῳ συνᾴδειν ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μέλος, ἀλλὰ μὴ πονηρὸν τρόπον ὀργάνου, διαφέρεσθαι, διπλοῦς φθόγγους τε καὶ ἤχους ἀποφαίνοντος [25]) ἀπὸ διπλῶν καὶ ποικίλων ἤχων [26]), (τρόπον αὐλοῦ κατεαγότος, διπλοῦς φωνὰς) ἐν ᾧ σχεδὸν ἥ τε καταφρόνησις, καὶ δυσυχία, καὶ τὸ μηδὲν ἰσχύειν, μήτε παρὰ τοῖς ἡγεμόσιν [27]).

ὅτε

20) τὰ τοιαῦτα] qualia pagina ſuperiore ſuaſerat atque commendauerat.

21) καὶ φιλίας] ſic recte Ven. ſed Mor. omittit καὶ. ſuſpicor leg. eſſe διὰ λόγων ἀεὶ συναγωγῶν ὁμονοίας καὶ φιλίας. *adiuuantes vos atque illuc adigentes per ſermones concordiae et amicitiae conciliatores.* v. Caſaub.

22) aut περὶ eſt delendum, aut leg. γνώμη πάντων περὶ πάντων et πάντων hoc poſterius habeo pro maſculino.

23) φέροντας] poteſt ferri, vt ad πόλιν verſ. 6. referatur, quod eſt nomen multitudinis. malim tamen φερόντων.

24) malim ἑκατέροις.

25) malim ἀποφαίνοντας.

26) ἤχων] amplector Angli ἠθῶν. verba autem τρόπον αὐλοῦ κατεαγ. διπ. φωνὰς inducenda exiſtimo, vt aut var. lect. ſuperiorum πονηρὸν τρόπον ὀργάνου, aut vt reliquias liturarum auctoris.

27) poſt ἡγεμόσιν aut potius poſt ἰσχύειν deeſt aliquid, e. c. μήτε παρὰ τοῖς ἀσυγείτοσι, aut μήτε παρὰ τῷ βασιλεῖ, vel ſimile quid.

ἔτε γὰρ τῶν ἀσυμφώνων χορῶν ἑδεὶς ἀκέει ῥᾳδίως ὅ, τι λέγεσιν, ἔτε τῶν διαφερομένων πόλεων. ὥσπερ γὰρ ἐν μιᾷ νηῒ πλέοντας, ἃ δυνατὸν, οἶμαι, χωρὶς ἕκαστον σωτηρίας τυγχάνειν, ἀλλ' ἅμα πάντας ἔτως ἑδὲ τὰς συμπολιτευομένας. πρέπει δὲ ὑμῖν, παιδείᾳ διαφέροντας, καὶ φύσει, καὶ τῷ ὄντι καθαρῶς ὄντας Ἕλληνας, ἐν αὐτῷ τέτῳ τὴν γενναιότητα ἐπιδεικνύναι. πολλὰ δ' ἂν, οἶμαι, περὶ τέτων ἔλεγον, καὶ πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ὑποθέσεως, εἰ μὴ τό τε σῶμα κομιδῇ Φαύλως εἶχον· ὑμᾶς τε, ὅπερ ἔφην, ἐχ ἑώρων διαμένοντας [28]). ἑδὲ γὰρ γέγονεν ἑδέν, ἔτε φύεται παρ' ὑμῖν τῆτο τὸ νόσημα [29]). ἀλλὰ ἴσως βραχεῖά τις ὑποψία, ἧς [30]) καθάπερ ὀφθαλμίας, παρὰ τῶν ἐγγὺς ἀπελαύσαμεν. εἴωθε δὲ τῆτο συμβαίνειν καὶ τῇ θαλάττῃ πολλάκις. τῆ βυθῆ πλησθέντος [31]) ἰσχυρῶς, καὶ χειμῶνος ἔξω γενομένε, πολλάκις ἀδήλως ἐπεσήμηνε καὶ τοῖς λιμέσιν. οἴεσθε ἀγορᾶς, καὶ θεάτρε, καὶ γυμνασίων, καὶ ςοᾶν, καὶ χρημάτων εἶναί τι ὄφελος τοῖς ςασιάζεσιν; ἃ ταῦτά ἐςι τὰ ποιῆντα πόλιν καλὴν, ἀλλὰ σωφροσύνη, φιλία, τὸ πιςεύειν ἀλλήλοις. ὅταν δὲ τὴν βελὴν ψέγητε, τὰς προεξῶτας, τὰς ἐξελεγμένας, ἐχ αὐτὰς ψέγετε; εἰ γὰρ οἱ βελτίες ὑμῶν εἰσὶ πονηροὶ, τί δεῖ περὶ τῶν ἄλλων ὑπολαβεῖν; ἡμεῖς

28) num διαβαίνοντας? idem est ac si dixisset καὶ εἰ μὴ ἑώρων ὑμᾶς ἃ διαβαίνοντας *et nisi vos viderem in diuersa non discedentes*. haec praefero olim proditis. v. ad h. l. Casauboni sententiam, seu eorum, quae ad hanc orationem ille annotauit.

29) τῆτο τὸ νόσ.] scil. ἡ διάβατις siue ἡ ςάσις.

30) ὑποψία ἧς] sic recte Casaub. sed Ven. et Mor. omittunt ἧς.

31) Anglus vult πληχθέντος, quod et nobis olim probabatur, aut πρησθέντος. sed verum est κλυσθέντος, a κλύζεσθαι.

ἡμεῖς ἆρα τὰ αὐτῶν ἀπολέσομεν [32]); ἀθεὶς φησιν· ἀλλ' εὖ ἴσε, ὅτι ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν ἐστι χρήμα-
20. τα δημόσια, καὶ ταῦτα ἔχουσιν ἔνιοι, τινὲς μὲν δι' ἄγνοιαν, τινὲς δὲ ἄλλως· καὶ δεῖ προνοεῖν, καὶ σώ-ζειν [33]), ἀ μέντοι μετὰ ἔχθρας, ἀδὲ μετὰ διαφο-ρᾶς. ἔτοι φιλοτιμῆνται. πολλάκις ὑμῖν παρ' αὐ-
25. τῶν εἰσενηνόχασι. πείθετε αὐτούς, παρακαλεῖτε. ἂν ἀντιτείνωσι, δικαιολογεῖσθε πρὸς μόνους, μηδε-νὸς παρόντος ἔξωθεν. ἀχ ὑμεῖς ἐστὲ, οἱ πολλάκις ἐπαινοῦντες ἡμᾶς δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, τοὺς μὲν ἀρι-
30. στεῖς λέγοντες, τοὺς δὲ ὀλυμπίους, τοὺς δὲ σωτῆρας, τοὺς δὲ τροφέας; εἶτα, πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, παρ' αὐτοῖς [34]) ψευδομαρτυριῶν ἁλώσεσθε; καὶ πότερον νῦν ταῦτα ὀργιζόμενοι λέγετε, ἢ τότε ἐκεῖνα κολα-
35. κεύοντες; καὶ νῦν ἀπατώμενοι μᾶλλον, ἢ τότε ἐξα-πατῶντες; ἀ παύσεσθε τῆς ταραχῆς [35]), καὶ γνώ-σεσθε, ὅτι πάνυ χαρίεντας ἔχετε πολίτας, καὶ πόλιν δυναμένην εἶναι μακαρίαν [36]); ἐγὼ πολλὰ
40. δύναμαι, σὺν τοῖς θεοῖς, ἀγαθοποιῆσαι [37]), τούτους ἔχων συναγωνιζομένους· λέγων τὸ τῆς παροιμίας, εἷς ἀνὴρ, οὐδεὶς ἀνήρ. ἀλλ' ἴσως ἐδυσχεράνατε, ὅτι οὐκ ἐγένετο τὸ ἔργον [38])· γίγνεται, καὶ σφόδρα ἔστι ταχέως,

32) ergone vis, nos apertis oculis videre patique, nos a ſenatoribus noſtris compilari et bona noſtra diripi.

33) σώζειν] recuperare, et veluti gregem diſſipatum cogere ad vnum locum, compellere, compeſcere.

34) παρ' αὐτοῖς] id eſt παρ' ὑμῖν αὐτοῖς δικαζαῖς. veſtrone vosmet ipſi iudicio et ſententia veſtra, tanquam iudices in cauſa veſtra ſedentes, conuincetis atque condemnabitis falſi dicti teſtimonii?

35) τῆς ταραχῆς] ſic recte Caſaub. τῆς ἀρχῆς Ven. et Mor.

36) poſt μακαρίαν deeſt ἣν, *quam*.

37) malim ἀγαθὰ ποιῆσαι.

38) τὸ ἔργον] a Dione ſtrui coeptum, porticus,

ταχέως, μάλισα τούτων [39]) προθυμουμένων καὶ 45.
σπουδαζόντων, ἐὰν ἐκοντὶ διδῶσιν [40]· οὐδὲ γὰρ ἄκοντες
ὑμῖν ὑπέσχοντο. διὰ τί δὲ παρὰ τούτων αἰτεῖτε,
παρ' ἐμοῦ δὲ οὐκ αἰτεῖτε; ὅτι δοκῶ [41]) παρεσχη-
κέναι ὑμῖν; ἔπειτα οἴεσθέ με τοῦτο ἐμποιεῖν [42], εἰ [43])
τὴν ἐμαυτοῦ πατρίδα τιμιωτέραν ἐποίησα, χρημά- 5.
των τινὰ ἀφορμὴν παραστχών· ὥσπερ ἀπὸ τῶν βου-
λευτικῶν [44]), καὶ, νὴ Δία, ἀπὸ τῶν προσόδων
αὐξημένων διὰ τὴν διοίκησιν [45]); ἀλλὰ ταῦτα μὲν
ὅμοια

39) τούτων] redire videtur ad ſenatores, quibus iratus erat populus Pruſanus et culpam operis ſegnius procedentis tribuebat.

40) διδῶσιν] ſic lege in coniunctiuo, aut cum Caſaubono διδόασιν. Ven. et Mor. dant δίδωσιν.

41) Caſauboni ad h. l. coniecturas ὅτι δοκῶ ἐκὼν παρεσχηκέναι — τοῦτο ἐλλογοποιεῖν, improbat Anglus, nil ipſe de ſuo afferens. Ne mihi quidem illae ſatisfaciunt. praeterea ſententiam Dionis Caſaubonus non declarauit. ad δοκῶ videtur ταῦτα aut addendum, aut ſubaudiendum eſſe. *quia exiſtimatis, me vobis haec* (ornamenta et emolumenta vrbis veſtrae) *conciliaſſe atque ab Imperatore impetraſſe.*

42) ἐμποιεῖν] interpres non male ad ſententiam reddidit *imputare*, nempe vobis, vt ingens aliquod meum beneficium, de eoque me ad vos iactare. Verumtamen aliud dixit Dio, ſcil. ἐμὸν ποιεῖν, puta ἔργον, aut εὕρημα, aut κατόρθωμα, aut ἀνδραγάθημα, aut tale quid. *Itane vero putatis me decus hoc mihi arrogare, eiusque memet auctorem ferre, ſi patriam ornaui, acceſſione quadam opum atque redituum ei comparanda?*

43) εἰ] ſic recte Caſaubonus. et id videtur interpres quoque latinus in animo habuiſſe, qui bene reddidit *quod.* Ven. et Mor. dant ἤ.

44) βουλευτικὰ, ſcil. χρήματα, videntur fuiſſe certa quaedam ſumma pecuniae, quam nouus quisque ſenator pro ingreſſu in curiam, velut munus honorarium, dependere debebat. v. Valeſ. Emend. p. 73.

45) διὰ τὴν διοίκησιν] ob ius vrbi noſtrae datum, vectigalia circumiecti agri colligendi atque adminiſtrandi.

ὅμοιά ἐστιν, ὥσπερ ἂν εἰ ηὐξάμην ὑπὲρ ὑμῶν, οἱ θεοὶ δὲ ἐποίησαν· καὶ πάλιν εἰ δυνηθῶ [46]), ποιήσω πάλιν. δυνήσομαι δὲ εὐθυμῶν [47]), φίλους ἔχων τοὺς ἐνθάδε· καὶ οὐδὲν ὑμῖν λογιοῦμαι τῶν τοιούτων. οὐδὲ γὰρ οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις ἀντὶ τῶν ἀναλωμάτων τὰς εὐχὰς λογίζονται. οἴεσθε [48]), ὅτι περὶ σοῦς ἦν ἂν ἐμοὶ λόγος, ἢ ἄλλου τινὸς, εἰ ἑώρων ὑμᾶς διαφερομένους; ἀλλὰ τοῦτό γε ὅμοιον ἦν, ὥσπερ ἂν εἴ τις νοσοῦντα ἄνθρωπον, καὶ φρενίτιδι ἐχόμενον, δέον, οἶμαι, καταπλάσαι [49]), κατακλίναντα· ὁ δὲ ἀλείφοι μύρῳ, καὶ προσφέροι στέφανον· ταῦτα ἐκ περισσίας ἐστὶ τοῖς ὑγιαίνουσι, τοῖς μηδὲν ἔχουσι κακόν· ἐκ οἴεσθε τοὺς Ἀθηναίους, ὅτ' ἐσασίαζον, καὶ τοὺς πολεμίους ἐπηγάγοντο, καὶ προεδίδοσαν ἀλλήλους, οἱ ταλαίπωροι, καὶ τὰ προπύλαια ἔχειν, καὶ τὸν Παρθενῶνα, καὶ τοὺς σοὺς, καὶ τὸν Πειραιᾶ; ἀλλὰ οἰμώζουσιν αὐτοῖς, μεῖζον ἐπῆχει τὰ προπύλαια, καὶ τὰ νεώρια, καὶ ὁ Πειραιεὺς αὐτός· καίτοι μεγάλη καὶ πολυάνθρωπος πόλις σασιάζουσα, καὶ κακῶς φρονοῦσα, δύναται χρόνον τινὰ ἐνεγκεῖν τὴν δυσυχίαν· ἀλλ' ὅμως καὶ ταῦτα ὁρᾶτε, οἷά ἐστιν. ὃ κατηγορεῖσιν ἀλλήλων, ἐκ ἐξελαύνουσιν, ὃ τοὺς μὲν εἰς τὴν βουλὴν εἰσάγουσιν, καὶ ἑτέρους [50]) ἐξάγουσιν;

46) καὶ πάλιν εἰ δυνηθῶ] sic bene Caſaubonus. poſſit quoque pro εἰ ſuffici ἂν vel ἦν eadem ſententia, vel pro καὶ, καἂν. Horum vnum aliquid etiam Interpres in animo habuit. Ven. et Mor. omittunt εἰ.

47) εὐθυμῶν] lego μεθ' ὑμῶν. *vobiscum*, a vobis ſublevatus.

48) οἴεσθε] nimis ſic eſt abruptum. malim ἢ οἴεσθε; *putarisne?*

49) καταπλάσαι] congruit locus Plutarchi T. I. opuſcul. moral. p. 73, 3. ed. H. Steph. ζητεῖν μυρίζεσθαι, δεόμενον ἐμβροχῆς καὶ καταπλάσματος. Caſaub. addit poſt ἄνθρωπον, ὁρῶν.

50) notandum καὶ ἑτέρους, pro τοὺς δὲ, poſt τοὺς μὲν.

σιν; ἀχ ὥσπερ ἐν σεισμῷ πάντα κινεῖται, καὶ πάν- 40.
τα μετέωρά ἐστι, καὶ οὐδὲν βέβαιον· εἰς τοῦτο [51]) ἥ-
κασιν, ὥστε μὴ ἀρκεῖσθαι τοῖς αὐτῶν ἡγεμόσιν· ἀλλ'
ὥσπερ ἐν τοῖς ἀνιάτοις νοσήμασι, δέονται ξένων ἰατ-
ρῶν. καὶ τοῦτο δὴ τὸ τῶν χαλεπῶν ἵππων γιγνό- 45.
μενόν ἐστιν, ὅταν ὁ χαλινὸς μὴ κατισχύῃ, ψέλιον
αὐτοῖς ἔξωθεν ἐμβάλλεται ἐμοὶ μέλει μὲν καὶ τοῦ
καθ' ὑμᾶς, μέλει δὲ καὶ τοῦ κατ' ἐμαυτόν. εἰ γὰρ
φιλόσοφος, πολιτείας ἀψάμενος, οὐκ ἠδυνήθη πα- 5.
ρέχειν ὁμονοοῦσαν πόλιν· τοῦτο δεινὸν ἤδη καὶ ἄφυ-
κτον [52]). ὥσπερ εἰ ναυπηγὸς ἐν νηῒ πλέων, μὴ πα-
ρέχοι τὴν ναῦν πλέουσαν· καὶ εἰ κυβερνήτης φάσκων
εἶναι, πρὸς αὐτὸ τὸ [53]) κῦμα ἀποκλίνοι [54]). ἢ λα- 10.
βὼν οἰκίαν οἰκοδόμος, ἐρῶν πίπτουσαν· ὁ δὲ τούτου
μὲν ἀμελῶν, κονιῶν δὲ καὶ χρίων, οἴοιτό τι ποιεῖν.
εἰ ἐμοὶ προσέκειτο νῦν [55]) ὑπὲρ ὁμονοίας λέγειν, εἶπον
ἂν πολλὰ καὶ περὶ τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ περὶ τῶν 15.
θείων παθημάτων· ὅτε τὰ θεῖα ταῦτα καὶ με-

γάλα

51) Casaubonus vult οὐκ εἰς τοῦτο — *nonne eo delabuntur* — ? non male id quidem, verum eo nil opus est. *tollatur modo punctum*; quo facto bene habebit locus. ἥκασιν non est tertia persona plur. indicat. sed dativus plur. participii. *et nihil est firmum atque stabile hominibus ad eam reip. corruptelam et labem deductis, vt* —

52) ἄφυκτον] *ineluctabile.*

53) post τὸ videtur addendum πρῶτον. *ad primam quamque vndam.*

54) ἀποκλίνοι] id est ἀποδειλιᾷ.

55) f. ποιεῖν. ἔτω καὶ ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς, εἰ ἐμοὶ προσῆκον τὸ νῦν — aut sic: ποιεῖν. ἔτω καὶ. εἰ ἐμοὶ προσέκειτο νῦν ὑπὲρ ὁμονοίας λέγειν, ἐγὼ δὲ εἶπον ἄν — *aequiparandus illis ego quoque essem, si, quo tempore me deceret ad vos pro concordia verba facere, eamque vobis etiam atque etiam commendare, eo ego tempore, de iis, quae inter homines, aut in coelo eueniunt, garrirem, cum tamen illa ipsa grandia et stupenda et plane diuina opera concordia carere nequeant, si velint salua esse.*

γάλα ὁμονοίας τυγχάνει δεόμενα καὶ φιλίας· εἰ δὲ μή, κίνδυνος ἀπολέσθαι καὶ φθαρῆναι τῷ καλῷ τούτῳ δημιουργήματι τῷ κόσμῳ. ἀλλὰ ἴσως μακρολογῶ, δέον βαδίζειν καὶ παρακαλεῖν τὸν ἡγεμόνα. τοσοῦτον δὴ μόνον ἐρῶ· οὐκ αἰσχρόν ἐστιν, εἰ μέλιτται μὲν ὁμονοοῦσι, καὶ οὐδεὶς οὐδέποτε ἑώρακεν ἐσμὸν σαπιάζοντα καὶ μαχόμενον αὑτῷ· συνεργάζονται δὲ καὶ ζῶσιν ἅμα, καὶ παρέχουσαι τὴν τροφὴν αὑταῖς, καὶ χρώμεναι. τί οὖν; οὐχὶ κἀκεῖ γίγνονταί κηφῆνές τινες λεγόμενοι χαλεποὶ, καὶ κατεσθίοντες τὸ μέλι; νὴ Δία, γίγνονται μέν. ὅμως δὲ καὶ τούτους πολλάκις ἐῶσιν οἱ γεωργοὶ, μὴ βουλόμενοι ταράττειν τὸν ἐσμόν· καὶ βέλτιον νομίζουσι παραναλίσκειν τοῦ μέλιτος, ἢ πάσας θορυβῆσαι τὰς μελίττας. οὐ μέντοι παρ' ὑμῖν τυχὸν οὐδεὶς ἔστι κηφὴν ἄγριος, βομβῶν σαθρὸν, γευόμενος τοῦ μέλιτος; καὶ μέντοι καὶ μύρμηκας πάνυ ἡδέως ἰδεῖν ἔστιν, ὅπως μὲν οἰκοῦσι μετ' ἀλλήλων εὐκόλως, ὅπως δὲ ἐξίασιν, ὅπως δὲ τὰ βάρη μεταλαμβάνουσιν, ὅπως δὲ παραχωροῦσιν ἀλλήλοις τῶν ὁδῶν. οὐκοῦν αἰσχρὸν ἀνθρώπους ὄντας, ἀφρονεστέρους εἶναι θηρίων ἔτω σμικρῶν [56]) καὶ ἀφρόνων; ταῦτα μὲν ἴσως ἄλλως [57]) ἐρρήθη τρόπον τινά· σὺ δὲ οὐδὲ ὀνομάζειν ἄξιον παρ' ἡμῖν· μήτε λεγέτω μηδείς. ἀλλά μοι δοκεῖ περικαθάραντας τὴν πόλιν, μὴ σκίλλῃ, μηδὲ ὕδατι, πολὺ δὲ καθαρωτέρῳ χρήματι, τῷ λόγῳ, κοινῇ πράττειν τὰ λοιπά· καὶ περὶ τῶν ἀγορανόμων, καὶ τῶν ἄλλων φροντί-

56) ἔτω σμικρῶν] Ven. et Mor. dant ἔτως μικρῶν.

57) ἄλλως] non male reddit Caſaubonus, *ſine graui admodum cauſa.* h. e. non, quo nunc opus admodum eſſet vobis praedicari et commendari concordiam et amorem mutuum, neque quo ſtatum veſtrum praeſentem notarem atque reprehenderem, ſed vt vniuerſe vtilia atque ſalutaria haec dixi, et memoria tenenda in quocunque reip. ſtatu, ſeu tranquillo, ſeu conturbato.

ζειν, καὶ τὴν βουλὴν παρακαλεῖν πρὸς ταῦτα, ἵνα, ὥσπερ εἰώθει, προνοῇ τῆς πόλεως. ἔσαι γὰρ ὑμῖν πάνυ ῥᾴδια. τοῦτο δὲ ἄξιον ὑμῖν σπουδάσαι, καὶ διὰ τὸν ἄρχοντα, ὃν πεποιήκατε· ἵνα μὴ λαβόντες ἄπειρον ἄνθρωπον, ἔπειτα ἐν κλύδωνι καὶ σάλῳ ἐᾶτε [58]).

58) malim εἴητε aut ἦτε ſitis.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΑΡΧΗΣ ΕΝ ΒΟΥΛΗ.

ΛΟΓΟΣ ΜΘ'.

Τοῖς ἐπιεικέσιν ἀνθρώποις καὶ πεπαιδευμένοις, ὅτε ἀηδὲς τὸ ἄρχειν, ὅτε χαλεπόν. ἥδονται μὲν γὰρ οὐδενὶ μᾶλλον, ἢ τῷ εὖ ποιεῖν. τῷ δὲ ἄρχοντι πόλεως, ἢ ἔθνους, ἢ καὶ πλειόνων ἀνθρώπων, οὐ μόνον ἐξουσία πλείστη τοῦ εὐεργετεῖν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη σχεδόν. εἰ δὲ μή, οὐκ ἀνέχονται τὸν βλαβερὸν ἄρχοντα, οὐχ ὅπως ἄνθρωποι· (ὃ δὴ δοκεῖ [1]) πάντων δριμύτατον εἶναι)· ἀλλ' οὐδὲ τῶν θηρίων τὰ ἀφρονέστατα. ὅτε γὰρ βόες ῥᾳδίως ὑπομένουσι βουκόλων ἀμέλειαν, ὅτε αἰπόλια, καὶ ποίμνας τοὺς φθείροντας νομέας. τὰ μὲν γὰρ ἀποφεύγει καὶ ἀπειθεῖ· τὰ δὲ καὶ ἀμύνεται τοὺς πονηροὺς προστάτας. οἱ δ' ἵπποι τοὺς ἀμαθεῖς ἡνιόχους ἀποβάλλοντες, πολὺ κάκιον κολάζουσιν, ἢ ἐκεῖνοι τῇ μάστιγι παίοντες. τούτων δὲ ἁπάντων ἄνθρωπος δεινότα-

1) poſt δοκεῖ videtur γένος vel ζῶον deeſſe. ſi nil deeſt, ſubauditur χρῆμα. iterat hanc ſententiam paulo poſt.

νότατόν [2]) ἐστι, καὶ πλείστην ἔχων σύνεσιν· ὥστε κακῷ μὲν ἡγεμόνι, πάντων ἐχθρότατον· τῷ δὲ ἀγαθῷ, πάντων εὐνόστατον [3]). ἡδὺ μὲν [4]) ὅτως τοῖς ἐπισταμένοις τὸ ἄρχειν. χαλεπὸν δὲ ἂν οὐκ εἴη πρᾶγμα ἐδὲν τῷ μελετήσαντι ἐξ ἀρχῆς καὶ παρεσκευασμένῳ πρὸς αὐτό. ὁ δὲ τῷ ὄντι φιλόσοφος ἐκ ἄλλο τι φανήσεται διαπονούμενος [5]), ἢ τὸ πῶς ἄρχειν καλῶς δυνήσεται, καὶ αὐτοῦ, καὶ οἰκίας, καὶ πόλεως τῆς μεγίστης, καὶ συλλήβδην [6]) ἁπάντων ἀνθρώπων, ὧν ἐπιτρέπωσι· καὶ αὐτὸς μὲν ἐ προσδεήσεται ἑδενὸς ἄρχοντος, ἀλλ' ἢ τοῦ λόγου καὶ τοῦ θεοῦ. τῶν δὲ ἄλλων ἐπιμελεῖσθαι καὶ φροντίζειν ἱκανὸς ἔσται. καὶ τοῦτο ἐδὲ τοὺς βασιλέας αὐτοὺς λέληθεν, ἐδὲ τῶν ἐν ταῖς δυναστείαις, ὅσοι μὴ τελέως ἄφρονες. τῶν γὰρ πεπαιδευμένων, ἐν τοῖς μεγίστοις δέονται συμβούλου [7]) σοφίσι γίγνεσθαι, καὶ τοῖς ἄλλοις προστάττοντες, αὐτοὶ παρ' ἐκείνων πρόσταγμα λαμβάνουσιν, ἃ δεῖ πράττειν, καὶ τίνων ἀπέχεσθαι. ὥσπερ τὸν Ἀγαμέμνονα Ὁμηρός φησιν ἃ δεῖ προσδεῖσθαι [8]) τῇ γνώμῃ τοῦ Νέστορος·

2) aut δεινότατος in maſcul. aut ἔχον in neutro leg. eſt; ſed hoc potius, quia plura neutra inſequuntur.

3) εὐνόστατον] ſic recte interpres, ob praecedens ἐχθρότατον. ſubaudi χρῆμά ἐστιν ὁ ἄνθρωπος. Ven. et Mor. dant εὐνόστερον.

4) poſt ἡδὺ μὲν videtur ἓν deeſſe.

5) διαπονούμενος] ſic recte vir doctus in marg. Venetae meae adſcripſerat. Caſaub. vult διανούμενος. Ven. et Mor. dant διακονούμενος.

6) συλλήβδην] ſic recte Ven. συλλύβδην Mor.

7) συμβούλου] ſic vir doctus in marg. Venetae meae annotauit. συμβούλοις Ven. et Mor.

8) Anglus vult ἀεὶ προσκεῖσθαι. placet ἀεὶ et ita certum eſt, vt dubitari de eo nequeat. probo quoque alterum, ſi τῇ γνώμῃ ſeruatur. ſed προσδεῖσθαι ſi ſeruatur, neceſſe eſt cum Caſaubono legi τῆς γνώμης. quod malim; nam

καὶ ὁσάκις αὐτῷ συμβελεύοντι μὴ ἐπείσθη, ὀδύρε- 20.
σθαι, καὶ παραχρῆμα μετανοεῖν. Φίλιππος δὲ, ὃς
δοκεῖ δεινότατος γενέσθαι τῶν βασιλέων, Ἀριστοτέ-
λην ἐπηγάγετο τῷ υἱεῖ Ἀλεξάνδρῳ διδάσκαλον καὶ
ἄρχοντα· ὡς αὐτὸς ὢν οὐχ ἱκανὸς παιδεῦσαι τὴν 25.
βασιλικὴν ἐπιστήμην, ἀλλὰ τῶν μὲν ἄλλων Μακεδό-
νων καὶ Θρακῶν καὶ Ἰλλυριῶν, καὶ τῶν Ἑλλήνων ἁ-
πάντων ἠξίου ἄρχειν· τὸν δὲ υἱὸν ἑτέρῳ παραδιδὺς
ἀρχθησόμενον [9]· καὶ τοσαύταις μυριάσι προστάτ- 30.
των, ἑνὶ ἐκείνῳ προστάττειν οὐχ ὑπέμενεν. ὃ γὰρ ἴσον
ἡγεῖτο κίνδυνον εἶναι αὐτῷ, εἰ περὶ τὰς ἄλλας ἐξα-
μαρτάνοι, ἢ εἴ τις [10] περὶ τὸν υἱόν. καίτοι πρό-
τερον αὐτὸς ἐν Θήβαις ὁμηρεύων, Πελοπίδᾳ τε συν- 35.
ὴν, ἀνδρὶ πεπαιδευμένῳ· ὥστε καὶ ἐρασὴν ἔφασαν
αὐτῷ τὸν Πελοπίδαν [11] γενέσθαι· καὶ Ἐπαμινώνδᾳ τά τε ἔργα ἐώρα, καὶ τῶν λόγων δὲ ἤκουσεν,
ὃς [12] οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου τοσοῦτον ἴσχυσεν ἐν τοῖς
Ἕλλησι, καὶ τοσαύτην μεταβολὴν ἐποίησεν, ὥστε 40.
καταλῦσαι Λακεδαιμονίους τοσοῦτον χρόνον ἄρχοντας·
ἀλλὰ Λύσιδι ὁμιλήσας, τῷ Πυθαγόρου μαθητῇ. ὅ-
θεν, οἶμαι, πολὺ διήνεγκεν ὁ Φίλιππος τῶν πρό-
τερον ἐν Μακεδονίᾳ βασιλευσάντων. ἀλλ' ὅμως 45.
τοιαύτης παιδείας ἐπιτυχὼν, οὐκ ἐθάρρει τὸν Ἀλε-
ξανδρον ἔτως [13] διδάσκειν. εὕροι δ' ἄν τις σπανίως

μὲν

nam inſequens μὴ ἐπείσθη videtur cum προσκεῖσθαι τῇ γνώμῃ pugnare. Caſaubonus vult ἃ δεῖ ποιεῖν, δεῖσθαι τῆς γνώμης —

9) ambigo inter ἀχθησόμενον et ἀρχθησόμενον. conuenit vtrumque ſententiae. videtur tamen diſputationi περὶ ἀρχῆς, aut περὶ τὸ ἄρχειν, poſterius melius conuenire.

10) τις] malim τι καὶ. (ἢ εἴ τι καὶ περὶ τὸν υἱὸν, ſcil. ἐξαμαρτάνοι)

11) Πελοπίδαν] Ven. et Mor. dant Πελοπίδα.

12) ὃς] ſic recte Caſaub. et Anglus. ὡς Ven. et Mor.

13) ἔτως] malim αὐτὸς.

μὲν Φιλοσόφους ἄρξαντας ἐν τοῖς ἀνθρώποις· λέγω δὲ τοὺς ὠνομασμένους ἀρχούς, στρατηγούς, ἢ σατράπας, ἢ βασιλέας καθισαμένους· πλεῖστα δὲ καὶ μέγιστα ἀπολαύσαντας αὐτῶν ἀγαθὰ τοὺς ἀρχομένους· Σόλωνος μὲν Ἀθηναίους, καὶ Ἀριστείδου, καὶ Περικλέους τοῦ Ἀναξαγόρου μαθητοῦ· Θηβαίους δὲ Ἐπαμινώνδου· Ῥωμαίους δὲ Νεμᾶ [14]), οὗ φασί τινες τῆς Πυθαγόρου σοφίας μετασχεῖν· Ἰταλιώτας δὲ σύμπαντας [15]) τῶν Πυθαγορικῶν, τοσοῦτον χρόνον εὐδαιμονήσαντας, καὶ μετὰ πλείστης ὁμονοίας καὶ εἰρήνης πολιτευσαμένους, ὅσον ἐκεῖνοι [16]) χρόνον τὰς πόλεις διεῖπον. καὶ κοινῇ δὲ τὰ ἰσχυρότατα τῶν ἐθνῶν, ἐπειδὴ ἀδύνατα ἀεὶ βασιλεύεσθαι ὑπὸ τῶν Φιλοσόφων, ἐπισάτας [17]) τοῖς βασιλεῦσι καὶ ἄρχοντας τούτους ἀπέδειξαν· Πέρσαι μὲν, οἶμαι, τοὺς καλουμένους παρ' αὐτοῖς Μάγους, ὅτι [18]) τῆς φύσεως ἦσαν ἔμπειροι, καὶ τοὺς θεοὺς ἤδεσαν, ὡς δεῖ θεραπεύειν. Αἰγύπτιοι δὲ τοὺς ἱερέας, οἳ τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην εἶχον τοῖς Μάγοις, τῶν θεῶν ἐπιμελούμενοι, καὶ τὰ ξύμπαντα γιγνώσκοντες πῆ τε καὶ ὅπως ἔχοι. Ινδοὶ δὲ Βραχμᾶνας, ἐγκρατείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ διαφέροντας, καὶ τῇ πρὸς τὸ θεῖον φιλίᾳ· ὅθεν μᾶλλον ἴσασι τὰ μέλλοντα, ἢ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τὰ παρόντα αὐτοῖς. Κελτοὶ δὲ οὓς ὀνομάζουσι Δρυΐδας, καὶ τούτους περὶ μαντικὴν ὄντας, καὶ τὴν ἄλλην σοφίαν, ὧν ἄνευ τοῖς βασιλεῦσιν οὐδὲν ἐξὸν πράττειν, οὐδὲ βουλεύεσθαι· ὥστε τὸ μὲν ἀληθὲς, ἐκείνους ἄρχειν· τοὺς δὲ βασιλέας αὐτῶν ὑπηρέτας καὶ διακόνους γίγνεσθαι τῆς γνώμης, ἐν θρόνοις χρυ-

14) Νεμᾶ] sic recte Ven. Νεμα Mor.
15) σύμπαντας] sic recte var. lect. Venetae, et Casaub. ἅ πάντας t. Ven. et Mor.
16) ἐκεῖνοι) Pythagorei puta.
17) Ven. et margo Mor. dant ἐπιβάτας.
18) ὅτι] malim οἱ qui. v. vers. 19.

σοῖς καθημένους, καὶ οἰκίας μεγάλας οἰκοῦντας, καὶ πολυτίμως εὐωχουμένους· καὶ γὰρ δὴ τοῦτον εἰκὸς ἐστι πᾶσαν ἀρχὴν ἱκανώτατα διοικῆσαι, ὃς τὴν χαλεπωτάτην ἀρχὴν διενηνοχὼς [19]) ἄρχων, δύναται παρέχειν ἀναμάρτητον αὐτόν. ὁ τοίνυν φιλόσοφος αἰεὶ αὑτῷ ἄρχει· ὁ τῷ παντὶ χαλεπώτερον, ἢ συμπάντων μὲν Ἑλλήνων, συμπάντων δὲ βαρβάρων βασιλεύειν. ποῖον μὲν γὰρ ἔτως ἄγριον ἀνθρώπων γένος ἐστὶν, ὡς ὀργαί τε, καὶ φθόνοι, καὶ φιλονεικίαι, ὧν αὐτὸν ἐγκρατῆ εἶναι δεῖ; ποῖον δὲ [20]) πανοῦργον, καὶ ἐπίβουλον, καὶ προδοτικὸν, ὡς ἡδοναί τε καὶ ἐπιθυμίαι, ὧν αὐτὸν ἐδέποτε ἡττᾶσθαι δεῖ; ποῖον δὲ ἔτω βίαιον, καὶ καταπληττόμενον [21]), καὶ ταπεινοῦν τὰς ψυχὰς, ὡς φόβοι τε καὶ λύπαι, οἷς ἔποτε αὐτὸν πρέπει ὑπείκοντα ὀφθῆναι; ποῖα δὲ ὅπλα, ποῖα δὲ ἐρύματα πρὸς ταῦτα προβέβληται [22]); οἷα ἔτε βασιλεῖς, καὶ στρατηγοὶ πόλεως πρὸς τὰς πολεμίας. ποίοις δὲ συμμάχοις, ἢ δορυφόροις ἐπὶ ταῦτα χρῆσθαι δυνατὸν, εἰ μή γε τοῖς σοφοῖς καὶ φρονίμοις λόγοις: τίσι δὲ ἄλλοις ἐντείλασθαι φυλακὰς [23]), ἢ ἐπιτρέψαι φρουρεῖν, ἢ ποίοις

40. 45. 5. 10. 15.

19) ἀρχὴν διενεγκεῖν est *imperium administrare.* aut loco v. ἄρχων leg. est ὀρθῶς, aut isti vocabulo, sr seruatur, adiungendum est ἑαυτῷ.

20) post ποῖον δὲ addi velim ἔτω. v. vers. 8. et 13.

21) καταπληττόμενον si bene habet, idem est atque activum καταπλῆττον.

22) προβέβληται] accipio in significatione actiua, *coram* vel *ante se posuit*, philosophus puta. quibusnam armis, quibusnam munimentis philosophus sese communiuit atque sepsit, o quam non comparandis illis cum his, quibus reges et imperatores oppida sua aduersus vim hostium communiunt!

23) Φυλακὰς] aut sic cum Casaub. leg. est, aut Φυλακὴν. Ven et Mor dant Φυλακῆς. verba ἢ ἐπιτρέψαι φρουρεῖν videntur delenda, vt scholium verborum ἐντειλ. Φυλ.

χρήσασθαι διακόνοις, ὡς ἐκείνοις. ἀλλ' ἐκ αὐτὸν ἀεὶ [24]), καὶ νύκτωρ καθ' ἡμέραν [25]) φροντίζοντα, καὶ ἀγρυπνοῦντα τὴν φυλακὴν ταύτην ἔχειν· ὅπως μὴ λάθοι αὐτὸς [26]) ἢ τοι ἀνασεισθεὶς ὑπὸ ἡδονῶν, ἢ καταπλαγεὶς ὑπὸ φόβων, ἢ παρακρουσθεὶς ὑπὸ ἐπιθυμίας, ἢ ταπεινωθεὶς ὑπὸ λύπης· ὥστε ἀποστῆναι τῶν βελτίστων καὶ δικαιοτάτων ἔργων· προδότης αὐτῷ γενόμενος; τῷ δὲ τὴν ἀρχὴν ταύτην ἰσχυρῶς καὶ ἐγκρατῶς ἄρχοντι ἃ χαλεπὸν ἤδη καὶ συμπάντων ἀνθρώπων κρείττω γίνεσθαι. ὁπόταν δὲ ταῦτα διεξίω περὶ τῶν Φιλοσόφων, μηδείς με ἡγείσθω πρὸς τὸ σχῆμα ἀφορῶντα λέγειν [27]), καὶ πρὸς τὸ ὄνομα. ὅτε γὰρ τὸν οἶνον ἐκ τοῦ κεράμου κρίνουσιν οἱ νῦν ἔχοντες· πολλάκις γὰρ εὑρήσεις ἐν σπαθαίῳ κεράμῳ τὸν ἐκ τῶν καπηλείων οἶνον ἐξεσηκότα, ὅτε τὸν ἄνδρα τὸν πεπαιδευμένον ἐκ τοῦ σχήματος. τοὺς μέντοι πολλοὺς ἃ θαυμάζω ἐξαπατᾶσθαι ὑπὸ τοῦ τοιούτου. τὸν γὰρ Ὀδυσσέα καὶ τὸν Ἶρον οἱ μνηστῆρες συνέβαλον, διὰ τὸ σχῆμα, ὡς ἐδὲν διαφέροντας. ἔφη δέ τις τῶν ὀλίγῳ πρότερον Φιλοσόφων ἃ Φαύλων, τὸν Ἰσμηνον [28]) τοῦτο μάλιστα ἀγανακτεῖν, τὸ καλεῖσθαι αὐλητὰς, τοὺς τυμβαύλας. ἃ παντελῶς, οἷον οὖν [29]) ἐμοὶ δοκεῖ. ἃ γὰρ βλάπτουσιν ἐδὲν οἱ τυμβαῦλαι τοὺς νεκρούς, ἐδ' ἐνο-

24) ἀεὶ] malim δεῖ.
25) malim καὶ μεθ' ἡμέραν.
26) malim αὐτόν.
27) λέγειν] ſubaudi ταῦτα.
28) Valeſius p. 74. Emend. et ad Ammian. Marcell. p. 37. corrigit Ἰσμηνίαν, obſeruans, hanc ſententiam ab Apuleio Florid. I. non Iſmeniae, ſed Antigenidi tribui.
29) Ven. et margo Mor. dant οἷον δ' ὄν. Lego ὅμοιον οὖν. *ego vero res inter ſe comparo non omnibus modis ſimiles, ſi quid video.* aut ἃ παντελῶς δ' ὅμοιον, ἐμοὶ δοκεῖν. ad ὅμοιον ſubauditur ἐστὶ τοῦτο ἐκείνῳ. Caſaub. vult ἃ παντελῶς δεινὸν ὄν.

ἐνοχλῶσι. τῶν δὲ προσποιουμένων φιλοσοφεῖν ἔνιοι καὶ πολλὰ χαλεπὰ ἐργάζονται. ἀλλὰ τῶ[30]) γε ὄντως φιλοσόφου τὸ ἔργον οὐχ ἕτερόν ἐστιν, ἢ ἀρχὴ ἀνθρώπου. ὅστις δὲ οἰκεῖ τὴν αὐτῶ πόλιν ἐκῶσαν καὶ[31]) ἐπικαλουμένην διοικεῖν, ὁ φάσκων ἰατρὸς[32]) εἶναι, ὅμοιός ἐστιν, ὥσπερ εἴ τις τὸ μὲν ἑαυτῶ σῶμα θεραπεύειν μὴ θέλοι, ἀξιῶν ἰατρὸς εἶναι· ἄλλως δὲ ἀνθρώπους ἰατρεύοι, προθύμως δὲ ἀργύριον ἢ τιμὰς[33]) λαμβάνων, ὥσπερ ἐλάττω μισθὸν ὄντα, ἑτέρου μισθῶ, τὴν ὑγείαν· ἢ εἴ τις ἀξιῶν ἱκανὸς εἶναι παιδοτρίβης, ἢ γραμμάτων διδάσκαλος, ἀλλοτρίους μὲν παῖδας θέλοι[34]) διδάσκειν· τοὺς δὲ αὐτοῦ πέμποι πρὸς ἄλλον τινὰ τῶν φαυλοτέρων[35])· ἢ εἴ τις ἀμελήσας τῶν ἑαυτῶ γονέων, ἀλλοτρίους ἐθέλοι[36]) προκειμένους, ἂν αἴσθηται πλουσιωτέρους ἐκείνους, ἢ μᾶλλον ἐνδόξους. ὅτε γὰρ δικαιο-

30) τῶ] sic recte Caſaub. et Anglus. τῶτο Ven. et Mor.

31) aut καὶ eſt delendum, *vltro vocantem ad ſeſe*, aut ad ἐκῶσαν ſubaudiri debet ὑπ' αὐτῶ διοικεῖσθαι.

32) ἰατρὸς ſuſpectum eſt Anglo, non ſine omni ſpecie cauſae. verumtamen defendi poteſt. ſed in ὁ potius videtur vitium latere. ſententia poſtulat — διοικεῖν, καὶ ταῦτα Φάσκων πόλεων ἰατρὸς εἶναι. *praeſertim qui ſe medicum gerat ciuitatum male affectarum.*

33) ſic conſtituo hunc locum: ἰατρεύοι προθύμως, δι' ἀργύριον ἢ τιμὰς, *alios autem homines arte ſua medica ſublevet, promte ſeduloque, pecuniae ergo, honorumue,* ὑπολαμβάνων ὥσπερ — *quaſi exiſtimans, minorem mercedem eſſe ſanitatem ſui corporis, quam ſit alia quaecunque merces.*

34) θέλοι] sic recte interpres. v. verſ. 7. et pen. Ven. et Mor. dant θέλει.

35) Φαυλοτέρων] sic recte Ven. Φαυλοτέρου (ſic) Mor.

36) poſſit locus quodammodo ſic ſanari: ἀλλοτρίους ἐθέλοι τρέφειν προσκείμενος *aliorum parentes nutrire velit ſedulo atque diligenter*, ὃς ἂν αἴσθηται πλουσιωτέρους ἐκείνων. *ſi quos ſentiat locupletiores ſuis parentibus, aut clariores.* Caſaub. coni. ἐθέλοι προτιμᾶν.

δικαιότερον, ἔτε μᾶλλον ἥδιον τῶν ἀναγκαίων [37])
25. ὑπεριδόντα, τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ὠφέλιμον γίγνεσθαι. ἀκὸν τό γε ἀκόλουθόν ἐστι τοῖς λόγοις τούτοις, ἄρχειν αὐτῶ, τὸν βελόμενον ὑμῶν [38]). ἀλλ' εὖ ἴσε, ὅτι, εἰ μή τι ἦν ἀδύνατον, οὐκ ἂν περιέμενον,
30. ὥστε ὑμᾶς ἀξιῶν [39])· ἀλλ' αὐτὸς ἂν ἠξίουν [40]) καὶ παρεκάλουν. ἓν γάρ τι καὶ τοῦτό ἐστι τῶν καλῶν καὶ σωφρόνων, τὸν παραγγέλλοντα [41]) καὶ χάριν
35. εἰδότα τῆς χειροτονίας, ἄρχειν τῶν πολιτῶν· ἀλλὰ μὴ καθαιροῦντα, μηδὲ ἄτιμον τὸ πρᾶγμα ποιήσαντα. τί ἔν ἐστι τὸ ἀδύνατον ἐν τῷ παρόντι; ἐγὼ καὶ τἄλλα ἀξιῶ πιστεύεσθαι, ὑφ' ὧν [42]) λέγω· ἀδέ-
40. ποτε γὰρ ὑμᾶς ἐξηπάτησα, ὡς ἐγὼ νομίζω, ὑπὲρ ἀδενός· ἀδὲ πρότερον ἄλλως [43]) διανοούμενος εἶπον, ἀλλ' ἀεὶ πλείους ἀσχολίας καταλιπεῖν μέχρι τοῦδε, ἀχ ἑκόντα με κατέσχηκε. τὸ δὲ νῦν ἀκέτι
45. ἐγχωρεῖ [44]) σχεδόν. ἔτε γὰρ ἐμοὶ, ἔτε ἴσως ὑμῖν ἄμει-

37) malim ἔτε γὰρ δίκαιον, ἔτε καλὸν, νὴ Δία, τῶν ἀναγκαίων —

38) ὑμῶν] scil. ἄρχειν. qui praeesse vobis velit, eum oportere sibimet imperare. Deberem itaque ego quoque a me, vel inuito, hoc extorquere, vt magistratum apud vos gererem. facerem quoque, si datum esset —

39) ὑμᾶς ἀξιῶν] h. e. δεῖσθαι ἐμὲ ἄρχειν ὑμῶν.

40) ἠξίουν] h. e. ἐδεόμην ἂν ὑμῶν ἐᾶν ἐμὲ ἄρχειν ὑμῶν.

41) παραγγέλλειν est honores petere, candidatum sese gerere. sed τὸν est aut cum τὸ mutandum, aut cum αὐτὸν, et subaudiendum τινα.

42) ὑφ' ὧν] Casaubonus vult ἐφ' ὧν, pro περὶ ὧν, siue ἃ λέγω. malim ὑπὲρ ὧν λέγω, aut ὑφ' ὑμῶν ἐν οἷς λέγω.

43) f. sic leg. ἄλλως διανοούμενος εἶπον ἄλλως, ἀλλὰ τὸ ἀεὶ πλ. ἀσχ. καταλαβεῖν. *neque antea verbis alia prae me ferebam, atque sentiebam, sed multitudo negotiorum ingruentium me hucusque apud vos et in reip. administratione retinuit.* Casaub. vult ἀλλ' ὡς διανοούμ. ἦν εἶπον, vel ἄλλως διανοούμ. ἄλλως εἰπών.

44) ἐγχωρεῖ] scil. πολιτεύεσθαι παρ' ὑμῖν, aut ἄρχειν ὑμῶν.

ἄμεινόν ἐστιν ἐμὲ διατρίβειν ἐνθάδε. ὥστε παραιτοῦμαι τὴν ψῆφον. ἐπίσταμαι γὰρ, ὅτι οὐκ ἂν ἐδεήθην ἐξετάσεως· ἀλλὰ ὥσπερ πρότερον ἐν τῷ φανερῷ πάντες ἐψηφίσασθε, ὁπότε με ὑπενοήσατε βούλεσθαι, τὸ αὐτὸ καὶ νῦν ἂν ἐποιήσατε. ἀλλ' οὐκ ἔχω ὅτως. ἀλλ' ἵνα μὲν ἄρξω, ἐπίσταμαι, ὅτι οὐκ ἂν ἔδει με παρακαλεῖσθαι· ἵνα δὲ ἀφεθῶ, ὑπὲρ τούτου παρακαλῶν οὐκ αἰσχύνομαι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΕΝ ΒΟΥΛΗ.

ΛΟΓΟΣ Ν' [1]).

Ἐγὼ καὶ πρότερον μὲν ὑμᾶς ἠγάπων, ὦ ἄνδρες, ὥσπερ εἰκὸς ἦν τὸν ἄνδρα τὸν ἐπιεικῆ καὶ οὐκ ἀνόητον [2]), τὸ [3]) φρονιμώτατον στέργειν τῆς πατρίδος, καὶ βεβαιότατον· τὸ δὲ ὑμῶν ἄλλως προτιμᾶν, ὅμοιον, ὥσπερ εἴ τις φιλόπολις εἶναι λέγων, ταῖς οἰκίαις μὲν ἥδοιτο, καὶ τοῖς ἐργαστηρίοις, τοῖς ἐν τῇ πόλει· τὴν δὲ ἀγοράν, καὶ τὸ πρυτανεῖον, καὶ τὸ βουλευτήριον, καὶ τἆλλα ἱερὰ [4]), ἀμελέστερον ὁρῴη. ἦ, νὴ Δία, εἴ τις Λακεδαιμονίων τὸ πλῆθος ἐφίλει, τοὺς δὲ βασιλέας, καὶ τοὺς ἐφόρους, καὶ τοὺς γέροντας ἠτίμαζε, τὴν σωφροσύνην τῶν ἄλλων διαφέ-

1) In titulo περὶ τῶν ἔργων ſubaudiri debet aut ἑαυτοῦ, aut τοῦ παιδὸς. *de rebus a ſe*, aut *a filio in rep. geſtis.* id quod ex ipſa oratione intelligitur.

2) καὶ οὐκ ἀνόητον] ſic Caſaub. et vir doctus in marg. Venetae meae. Ven. et Mor. omittunt οὐκ.

3) τὸ Φρ.] ſic recte Caſaub. τὸν Φρ. Ven. et Mor.

4) καὶ τἆλλα ἱερὰ] nam prytaneum et curia etiam in templis habebantur.

διαφέροντας, καὶ δι' ἃς ἅπασα ἡ πόλις ἐσώζετο. ὅπερ καὶ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, οἱ μάλιστα ἀνθρώπων ἐδημοκρατοῦντο, καὶ πλεῖστον ἔνεμον τοῖς πολλοῖς καὶ δημοτικοῖς, οὐδεὶς πώποτε ὅτως ἐγένετο θρασὺς δημαγωγὸς, οὐδὲ ὑπέρβολος ἐκεῖνος, ἢ Κλέων, ὥστε τὸν Ἄρειον πάγον, ἢ τὴν βουλὴν, τοὺς ἑξακοσίους [5]), ἀτιμότερον τοῦ δήμου νομίζειν. εἰ δὲ συνεχῶς μέμνημαι [6]) Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων, συγγνώμην ἐχέτωσαν οἱ πάνυ δριμεῖς, ὅτι τῶν τοιούτων παραδειγμάτων ὑμᾶς ἀξίους κρίνω· καὶ πρὸς Ἕλληνας, ὡς εἶμαι, διαλεγόμενος, ἐκ ἄλλων τινῶν μᾶλλον ἠγοῦμαι πρέπειν μνημονεύειν, ἢ τῶν ἄκρως Ἑλλήνων. τῆς δ' ἐν εὐνοίας τῆς πρὸς ὑμᾶς, καὶ τῆς πίστεως, ἐκεῖνο ὑμῖν γιγνέσθω τεκμήριον· ὅτι μήτε ἑταιρίᾳ τινὶ πεποιθὼς, μήτε συνήθεις ἐξ ὑμῶν ἔχων τινὰς, θαρρῶν εἰσέρχομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ νομίζω μηδενὸς ἔλαττον ἂν ἔχειν [7])· δηλονότι, τῇ κοινῇ Φιλίᾳ πεπιστευκὼς, καὶ τῇ πρὸς ἅπαντας [8]) εὐνοίᾳ, μήτε ἰσχυρὸς ἢ φοβερὸς εἶναι δοκῶν, ἢ βουλόμενος ὡς [9]) διὰ τοῦτο θεραπεύεσθαι. εἰ δὲ ἠλέουν τοὺς δημοτικοὺς,

5) τοὺς ἑξακοσίους bene habet. tot enim viris conſtabat Athenis ſenatus aetate Dionis, aucta quippe ciuitate temporibus Macedonicorum regum Alexandro poſteriorum duabus nouis tribubus. E quaque tribu quinquageni prytanes quotannis legebantur. Cum ergo duodecim tribus tum eſſent, neceſſario quoque ſexcenti erant prytanes. Verum Demoſthenis caeterorumque oratorum graecorum, qui ſuperſunt adhuc, aetate tribus erant tantummodo decem; quo fit, vt illi τῆς τῶν πεντακοσίων βουλῆς mentionem faciant. ſic expeditum habemus Caſauboni dubium.

6) μέμνημαι] ſic recte Ven. μέμνηναι Mor.

7) ἂν ἔχειν] Ven. et Mor. dant ἀνέχειν.

8) ἅπαντας] ſic recte interpres et vir doctus in Veneta mea. ἅπαντα Ven. et Mor.

9) ὡς abeſſe malim.

κὰς, ὅτε ἦσαν ἐλεεινοὶ, καὶ καθόσον οἷόν τε ἦν ἐπικαφίζειν ἐπειρώμην, ἀθέν ἐςι τοῦτο σημεῖον, τῷ πρὸς ἐκείνους ἔχειν οἰκειότερον· ἐπεὶ καὶ τῶ σώματος ἀεὶ τὸ κάμνον θεραπεύομεν, καὶ πλείονα ποιέμεθα πρόνοιαν ποδῶν, ἢ ὀφθαλμῶν, ὅταν οἱ μὲν ἀλγῶσι καὶ πεπονθότες ὦσιν, οἱ δὲ ὑγιαίνωσιν. εἰ δὲ εἶπον ἐλεεινὰς τὰς δημοτικὰς, μηδεὶς ὑπολάβῃ λέγειν με, ὡς ἄδικα καὶ παράνομα ἔπασχον· ὁπότε καὶ τὰς ὑπὸ ἰατρῶν τεμνομένας καὶ καομένας, ἐπὶ σωτηρίᾳ [10]) πάσχοντας καὶ ταῦτα, ἐλεοῦμεν· καὶ δακρύουσιν ἐπ' αὐτοῖς καὶ μητέρες, καὶ πατέρες, εἰδότες ὠφελουμένας. ὃ δὲ ἔφην, ὅτι καὶ πρότερον ὑμᾶς ἠγάπων, πρὶν ἢ πεῖραν ἱκανὴν εἰληφέναι [11]) τῆς διανοίας [12]), νῦν γε ὀμνύω τὰς θεὰς ὑμῖν ἅπαντας, ἢ μὴν ἔγωγε τὴν βελὴν ἀ μόνον [13]) ἀξίαν τιμῆς κρίνω καὶ φιλίας, ἀλλὰ καὶ θαυμάζω τὴν ἰσχὺν ὑμῶν [14]) καὶ τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὴν ἐλευθερίαν. καὶ τοῦτον ἔσχηκα τὸν τρόπον, ὥσε τῷ δήμῳ μὲν ἐκτετικέναι δοκεῖν κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν, ὡς πολίτης· ὑμῖν δὲ ὀφείλειν, καὶ μηδέποτε ἂν δυνηθῆναι τὴν ὑμετέραν εὔνοιαν ὑπερβαλέσθαι. καὶ τοῦτο δὴ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τῶν παλαιῶν τινων ῥητόρων, ὑπερβολήν τινα ἔχειν δοκῶν [15]) κολακείας· ὅτι τὸν δῆμον εἰκότως ἂν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς περιφερόιμην· ἐγὼ δικαίως ἂν εἴποιμι πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὸν υἱὸν τοῦτον,

10) f. καὶ πάντα ἐπὶ σωτηρίᾳ πάσχόντας ἐλεοῦμεν.

11) εἰληφέναι] scil. ἐμὲ.

12) τῆς διανοίας] scil. τῆς ὑμετέρας.

13) ἀ μόνον] sic recte Casaub. et interpres; sed Ven. et Mor. omittunt ἀ.

14) ὑμῶν recte interpres expressit. Ven. et Mor. dant ἡμῶν. ἰσχὺς h. l. est *constantia*, vel, vt Naogeorgus reddidit, *fortitudo*.

15) δοκῶν] sic recte Ven. δοκεῖν Mor.

τον, εἰ νῶν ἔχει, καὶ σωφρονεῖ [16]), νομίζω πάντα τὸν βίον ἐξ ἴσου [17]) ὑμῖν ἀναθήσειν, καὶ θεραπεύσειν [18]) ὑμᾶς, ἐχ ἧττον ἐμοῦ. τίνος γενομένου, φήσει τις, καὶ τίνα τῶν ἀνδρῶν πεῖραν εἰληφὼς, ἔτως ὑπερδιατείνη; ἴσως ἐπίπνοιά τις μοι γέγονεν αὐτόματος, καὶ φορὰ τῆς ψυχῆς τοιαύτη πρὸς ὑμᾶς· ἐκεῖνο δ' ἂν ἐπίστασθε σαφῶς, ὅτι ἔτε δῆμον, ἔτε βελὴν, ἔτε ἄνδρα σατράπην, ἢ δυνάστην, ἢ τύραννον, σέργειν ἢ θεραπεύειν τοῖς λόγοις ἐγὼ δύναμαι· εἰ [19]) μὴ παρ' ἐμαυτῷ πρότερον αὐτὸν ἐπαινέσας, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ἦθος ἀποδεξάμενος. ὑμᾶς δὲ ὁρῶ σχεδὸν, ὁσάκις ὑμῶν γέγονε πεῖρα τῆς διανοίας, μηδὲν πώποτε ἄδικον, μηδὲ ἀμφίβολον, μήτε ταπεινὸν, μήτε εὐμετάβολον, μήτε ἀναίσθητον, ἢ θορύβων ἢ πραγμάτων [20]) ἐπιδεδειγμένους· ὥστε εἰποιμ' ἂν θαῤῥῶν· ἔχετε μὲν προσάτας χρηστὸς, ἀδένα δὲ ἄξιον ἑαυτῶν [21]), ἀλλ' ἀδὲ τῶν πρότερον, ἢ τὸν ἐμὸν πατέρα, ἢ πάππον, ἀδὲ τὸς τῶν ἄλλων πάντας ἀγαθὸς καὶ τιμῆς ἀξίους. καὶ μηδείς με [22]) νομίσῃ λέγειν ἐμαυτὸν εἰσποιοῦντα τῷ [23]) προίστασθαι τῆς βελῆς· ἐγὼ μὲν γὰρ ἄπειμι διὰ πολλὰς αἰτίας, καὶ πιστεύσατε, ὡς, γῆν νῦν, ἀληθῶς ἐγὼ λέγω, καὶ

16) σωφρονεῖ] sic quoque reddidit interpres. σωφρονεῖν Ven. et Mor.

17) ἐξ ἴσου] subaudi ἐμοὶ. spero filium, si sapiat et pudens atque frugi sit, non minus atque ego feci, omnem aetatem suam vobis esse consecraturum. nisi ἐξ ἴσου malumus accipere pro ὁμοίως, totam omnino vitam.

18) θεραπεύσειν] sic recte interpres. θεραπεύειν Venet. et Mor.

19) εἰ malim abesse.

20) post πραγμάτων videtur ἐχόμενον deesse.

21) ἑαυτῶν] id est ὑμῶν αὐτῶν. sed insequentia non expedio.

22) post με videtur ταῦτα deesse.

23) τῷ] Ven. et Mor. dant τὸ.

καὶ ἴσως οὐκ ἐμαυτῷ χάριν ὠφελείας, ἢ τρυφῆς τινος· ἦν δὲ εἶχον, ἀποκρύψασθαι γνώμην οὐκ ἐδυνάμην. καὶ οὐκ ἔστι δέος, μή ποτε ἐγὼ δόξω κολακεύειν ὑμᾶς, ὃ κολακεύσας τὸν ἐχθρὸν τύραννον· οὐδὲ ῥῆμα ἀγεννὲς, οὐδὲ ἀνελεύθερον εἰπών· ὅτε πολλοῖς ἀγαπητὸν ἦν ζῆν, ὁτιοῦν πράττουσι καὶ λέγουσιν. ἀλλά μοι δοκεῖ μέγα καὶ θεῖον εἶναι τὸ γιγνόμενον παρ' ὑμῖν. ἰδίᾳ μὲν γὰρ ὁποῖοί ποτε ἐσὲ, οὐ σφόδρα ἀκριβῶς ἐπίσαμαι· νομίζω δὲ βελτίους τῶν πολλῶν. κοινῇ δὲ, ὅταν συνέλθητε [24]) δεῦρο [25]), ἢ πάλιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, οὐδὲν πώποτε, οὔτε ταπεινὸν, οὔτε ἀνελεύθερον οἶδα εἰπόντας, ἢ φρονήσαντας ὑμᾶς· οὐ παράκλησιν ἰσχύουσαν παρ' ὑμῖν, οὐχ ὑπόσχεσιν [26]). εἴ τις ἄρα τοιοῦτός ἐστιν, ὥστ' ἰσχύειν [27]) ἀπειλῶν. διὰ τί δὲ μὴ φῶ τὰ δοκοῦντα ἐμαυτῷ; καθάπερ δέον τὸν φιλόσοφον τὰ πονηρὰ μόνον ἐξελέγχειν, τὰ δὲ βελτίω παρακαλύπτεσθαι· ἢ τὴν ἀλήθειαν οὐκ [28]) ἐπὶ μόνοις τοῖς κακοῖς ὄσαν ὠφέλιμον. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς οὐδὲν ἧττόνεστιν [29]) εὔφημος; σὺ δ' ἄν, φήσει τις, ἐγκώμιον ἀναστὰς ἠθέλησας εἰπεῖν τῆς βουλῆς; καὶ τί δεινὸν, ἐὰν ἀληθὲς ἦν; τὸ δὲ ἐγκώμιον τοῦτο, ἐὰν φαίνησθε ἀνόμοιοι τοῖς λεγομένοις, οὐχ ὑμέτερός ἐστιν ἔπαινος, τοῦ δὲ εἰπόντος κατηγορία. ὅμως δὲ οὐκ ἂν ἐποιησάμην οὐδένα λόγον τοιοῦτον, εἰ μὴ σφόδρα ἤλγησα, ὥσπερ πρότερόν ποτε, ἀκούσας, ὅτι καθυ-

24) συνέλθητε] sic recte Ven. συνέσθητε Mor.
25) δεῦρο] dicebat enim Dio haec in curia.
26) post ὑπόσχεσιν videtur deesse οὔτ' ἀπειλὰς. *neque minas, tametsi haud nescio, esse alibi, qui minis praepolleant.* h. e. etiamsi aliae aliarum vrbium curiae se minis patiantur terreri et cogi.
27) ἰσχύειν] sic recte Ven. et margo Mor. ἰσχύσειν t. Mor.
28) οὐκ deleo.
29) ἐστὶν] Ven. et Mor. dant ὅτι.

καθυφίεμαι τὸ ὑμέτερον [30]). καὶ διὰ τοῦτο ἀπελογησάμην [31]), οὐχ ὑπερορῶν ἀπολογεῖσθαι, (πόθεν;) οὐδὲ κρίναν ἐμαυτῷ [32]) ταπεινότερον. νυσσάζοντι μὲν γὰρ, ὡς φασι, δικαστῇ, καὶ, νὴ Δία τυράννῳ κακοήθει καὶ πονηρῷ, ταπεινὸν ἀπολογεῖσθαι· πολίταις δὲ, καὶ συγγενέσι, καὶ φίλοις, ὅς τις ἡγεῖται μετρίως, οὐ ταπεινὸν, ἀλλ' εὔγνωμον, καὶ δίκαιον. καὶ τότε μὲν ὀρθῶς ἐποίησα· καὶ νῦν πολλῷ μᾶλλον, ὅτε ὑμᾶς σαφέστερον ἐπίσταμαι. πυνθάνομαι γὰρ, ὡς τινες ἔδοξαν, καὶ λόγος ἐρρύη τοιοῦτος, ὡς ἐμὲ ἐμποδὼν γινόμενον [33]) τῷ συνάγεσθαι βουλήν· ἐπεὶ καὶ τόδε ἤκουσα, ὡς πάντα ἁπλῶς νομίζουσι τὰ τῆς ἀρχῆς γίγνεσθαι κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην. ἐγὼ δὲ ἐκεῖνο [34]) μὲν οὐκ ἀφαιρεῦμαι τὸν υἱὸν, τὸ μηδὲν ἄκοντος ἂν ἐμοῦ ποιῆσαι τῶν ἐφ' ἑαυτῷ· μηδὲ ἄλλως ἄν, ἢ σχολάζοντα καὶ τῆς ἐμῆς γνώμης· ὀμνύω δὲ μὴ προσάξαι μηδεπώποτε μηδέν· (λέγω δὲ τῶν κοινῶν·) μηδὲ συμβουλεύειν,

30) τὸ ὑμέτερον] scil. δίκαιον vel ἀξίωμα, vel potius διάφορον.

31) malim cum negatione legi, οὐκ ἀπελογησάμην. et propterea me nil curasse curiam vestram coram Domitiano defendere. Fateor factum, sed non ideo, quod aspernarer defendendi munus, τὸ ἀπολογεῖσθαι: nam ita malim legi. sed haud scio, an plusculа desint, ad hunc modum: καὶ διὰ τοῦτο ἰὼν ἀπολογούμενος, τότε οὐκ ἀπελογησ. proptereaque me nunc laborare, vt me ad vos purgem, qui olim defensione ad tyrannum nil essem vsus. v. vers. 8.

32) aut ἐμαυτοῦ leg. aut παρ' ἐμαυτῷ.

33) ὡς ἐμὲ ἐμποδὼν γινόμενον est ablatiuus absolutus, proprius Dioni loquendi modus.

34) ἐκεῖνο] sic recte interpres et Anglus. *ego equidem filio hoc non eripiam, vt nil inuito me faciat.* pudorem hunc ipsi facile et lubens relinquam. Venet. et Mor. dant ἐκείνῳ.

πότερα [35]) ὄντα κρείττονα [36]), ἢ δοκοῦντα προστάγματος ἔχειν τάξιν. καὶ διὰ τὴν ὑποψίαν ταύτην ἀπὸ χρόνου τινὸς, οὐδὲ ταῖς βουλαῖς παρετύγχανον. τὸ γὰρ ἔχειν αὐτὸν [37]) ἀξιώσαντα τῆς πόλεως, ὡς 35.
ἱκανὸν ὄντα βουλεύεσθαι ἤδη, καὶ διοικεῖν τὰ κοινά· μεταξὺ δὲ ἔργῳ ποιεῖν ἰδιώτην, καὶ τῆς ἐξουσίας τῆς κατὰ τὸν νόμον, ἄκυρον, ὅτε ἄλλως ἐπιεικὲς, ὅτε ἴσως αὖ τοῖς τηλικούτοις [38]).

35) πότερα] l. πατέρα ὄντα. tametsi essem pater.

36) ante κρείττονα videtur συμβουλῆς deesse. iureiurando confirmo vobis, me nunquam filio suasisse potiora consilio. h. e. ea, quae plus aliquid sint, quam mera suasio, quae modum consilii excedant, et ad praecepti aut iussi severitatem accedant; non alia contentione, quam quae solet esse amici, sententiam suam amico patefacientis.

37) difficile est locum sine melioribus libris sanare. neque promitto quicquam, praeter periculum aliquod criticum; cuiusmodi pericula saepissime vana deprehenduntur. experiamur tamen, si quid emoliri queamus, quo saltim sententia tolerabilis fiat. finge Dionem sic reliquisse: ἔχειν υἱὸν (vidit hoc interpres quoque latinus hic loci deliderari) ἀξιωθέντα περὶ (vel ὑπὲρ) τῆς πόλεως, ὡς ἱκανὸν ἤδη ὄντα, βουλεύεσθαι — habere filium, cui honos esset honoris, ut, tanquam iam idoneus, ad consilium publicum admitteretur.

38) τοῖς τηλικούτοις] viris eam aetatem agentibus, quam nunc ego ago.

ΠΡΟΣ ΔΙΟΔΩΡΟΝ.

ΛΟΓΟΣ ΝΑ'.

Σφόδρα θαυμάζειν ἔπεισιν, ὦ ἄνδρες, εἴ τις ἐκ ἀποδεχόμενός τινα, ἔδε ἀγαπῶν, ἔπειτα ἀναισὰς, ἐπαινεῖ τῷ λόγῳ. καὶ ἐνίοις [1]) διῆλθεν ἐγκώμιον μακρὸν, καὶ λίαν ἐπιμελῶς συγκείμενον. ὁ γὰρ τοιοῦτος ἄνθρωπος, ἐκ ἔστιν ὅ, τι τῶν αἰσχίστων ἐ σύνοιδεν αὐτῷ, φθόνον, μικροψυχίαν· τὸ πάντων ἔσχατον, ἀβελτερίαν. λέγεται γοῦν ἐκ ἀτόπως καὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ἄβελ τόδ' εἶπας [2]). φέρε δή, πῶς ἂν ἦ ἄβελος [3]), ὁ πρὸς τοσούτους ἅμα ἀνθρώπους ἕτερα ὧν φρονεῖ ποιῶν, καὶ ταῦτα ἐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ μετὰ φροντίδος καὶ παρασκευῆς, καὶ κολακεύων πολλάκις ἄνθρωπον, καὶ θαυμάζων, ὃν ἐ φιλεῖ; μέτριον [4]) γὰρ ἔτως εἰπεῖν. καὶ μὴν ὅτι πάντες πάντα [5]) ἐγκωμιάζουσι παρ' ὑμῖν, ἐπίσασθε δήπου, ὡς [6]) ἐγὼ συνήδομαι καὶ κρίνω μακαρίους ὑμᾶς, εἰ ἔτως φιλοῦμεν πάντες ἅπαντας. τοῦτο γάρ ἐστιν ἀκόλουθον. ἐβουλόμην δ' ἄν, ὥσπερ ἐν ταῖς βουλαῖς καὶ ταῖς ἐκκλησίαις πολλῶν ἐγκωμίων ἀκούσαί ἐστιν, ἔτω καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ τοῖς ἄλλοις συλλόγοις. νῦν δὲ παρὰ τὸν τόπον, εἰ [7]) τοιαῦτά

1) ἐνίοις] respondet Germanico, *unſer einem.*
2) ἄβελ τόδ' εἶπας] μὴ λέγειν ἅ τις φρονεῖ. versus est Euripidis.
3) imo vero ἐκ ἂν ἦ ἄ.
4) μέτριον] poterat enim acerbius vsurpare ὃν μισεῖ.
5) malim πάντες πάντας. v. vers. 5. a fin.
6) malim ὡς. *noſtis me ideo gaudere.*
7) poſt εἰ videtur τοιοῦτος deeſſe. ad verbum: *ſi locus talis eſt, tales quoque ſunt ſermones.* pro natura loci, alius atque alius, ſermones quoque ſunt alii atque alii.

ἐστι τὰ λεγόμενα, καὶ, ὥσπερ οἱ γυμνάζοντες αὐτὸς ἐν ταῖς σχολαῖς, καὶ ἡμεῖς ἐγχειρῶμεν εἰς ἀμφότερα ἰκέν, ἂν μὲν εἰς ἐκκλησίαν τις παραγένηται τῶν ξένων, ἡρώων τινῶν ἢ σοφῶν ἡγήσεται τὴν πόλιν· ἂν δ' εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλῃ, ὁποίων [8]) ἀδὲν δεῖ λέγειν [9]). ἐπίστασθε γὰρ αὐτοί. τί οὖν, φήσει τις, ἀνέσης ἐπιτιμήσων τοῖς ἐπαινοῦσιν; οὐ, μὰ τὸν Δία, ἀλλ' ὅπως, ἂν δυνατόν, μὴ μόνον ἐνθάδε ὦμεν φιλάνθρωποι, καὶ φιλάγαθοι, ἀλλ' ὁμοίως παντὶ τόπῳ [10]) καὶ καιρῷ. τὸν μὲν οὖν τόττα [11]) ἔπαινον ὁρῶ πεπληρωμένον ὑφ' ὑμῶν [12]), ὥστε μηδεμίαν ὑπερβολὴν ἔχειν. ἄξιον δὲ καὶ ὑμᾶς ἐπαινεῖν. δοκεῖτε [13]) γάρ μοι πολὺ πάντων τῶν δήμων διαφέρειν. κἀγὼ τοῦτο οὐκ ἂν εἶπον, εἰ μὴ καὶ ἑώρων ἔτως. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πρὸς τὸ λυσιτελὲς μόνον βλέπουσιν, καὶ τοὺς διδόντας αὐτοῖς, ἢ δυναμένους διδόναι, τούτους ἐπαινοῦσιν· ὑμεῖς δὲ καὶ τὴν προθυμίαν, καὶ τὸ βέλεσθαι, μέγα εἶναι νομίζετε. καὶ οὐχὶ τοῦτό φημι, ὡς οὐχὶ καὶ πεποίηκε πολλὰ καὶ μεγάλα· πεποίηκε [14]) γάρ· ἀλλ' ὅτι ὑμῖν γε ἀπέχρη καὶ τὸ βέλεσθαι αὐτόν [15]). ἔτι δὲ, οἱ μὲν ἄλλοι τὰ ἐλάχιστα τῶν γενομένων ἀποδέχονται· λέγω

8) ὁποίων] sic recte margo Mor. scil. ἀνθρώπων. Ven. et t. Mor. dant ὁποῖον.

9) margo Mor. dat λόγων.

10) malim ἐν παντὶ τόπῳ.

11) τόττα] suspicatur Anglus, hoc vocabulo filium Dionis a Diodoro laudatum designari, cum a cathedra professoria Prusana in senatum transferretur. v. p. 265, 2.

12) ὑφ' ὑμῶν] nomine Prusanorum enim Diodorus filio Dionis, (si Anglus recte coniecit) aditum ad gubernationem ciuitatis gratulatus fuerat.

13) δοκεῖτε] sic recte vir doctus in marg. Venetae meae et interpres. δοκεῖ Ven. et Mor.

14) πεποίηκε] ille, quicunque fuit laudatus a Diodoro.

15) malim αὐτὸ. *ipsum velle, sola voluntas.*

λέγω δὲ, ὅσα ἔχει δαπάνην τινά· ὑμεῖς δὲ τῶν μεγίστων αἰσθάνεσθε κατὰ τὴν ἀξίαν. ἔστι δὲ τῷ παντὶ μεῖζον τῶ δαπανᾶν [16]) τὸ κήδεσθαί τινα τῆς πόλεως, καὶ φανερὸν εἶναι εὐνοοῦντα ὑμῖν. πρὸς δὲ τούτοις, οἱ μὲν πλεῖστοι τὰς νοθετοῦντας, κἂν διὰ λόγου τοῦτο ποιῶσι, μισοῦσι. τὰς δὲ μεθ' ἡδονῆς κολακεύοντας θαυμαστῶς ἀποδέχονται. παρ' ὑμῖν δὲ τἀναντίον· ὁ πλείστῃ παῤῥησίᾳ χρώμενος, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσιν ἐπιπλήττων, καὶ σωφρονίζων, ἔτος μάλιστα ἀγαπᾶται. τίς ἂν ἐκ ἂν ἀγαπήσειε τοιαύτην πόλιν καὶ πολιτείαν, ἐν ᾗ τῶν Φιλοτιμιῶν [17]) αἱ τιμαὶ μείζους εἰσίν· ὁ δὲ μετ' εὐνοίας νοθετῶν, τοῦ μετὰ κολακείας ὁμιλοῦντος μᾶλλον ἐφίεται, προθυμότεροι δ' εἰσὶν οἱ πολλοὶ σωφρονίζεσθαι καὶ ἐπανορθοῦσθαι, ἢ θεραπεύεσθαι καὶ τρυφᾶν. ἢ τίς ἂν ἐκ ἂν ὑμᾶς μὲν ἐκπλαγείη, τοῦτον δ' εὐδαιμονήσειεν [18]), ὑφ' ὑμῶν [19]) τοιούτων ὄντων κεκριμένον τῆς ὑμετέρας ἀρχῆς ἄξιον. καὶ ἔγωγε μέγαν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ὁρῶ πρὸς ὑμᾶς ὄντα. ὅτῳ γὰρ πόλις ὅλη, καὶ δῆμος ἐκὼν ἐπέτρεψε παιδεύειν αὐτὸν, καὶ ὃν ἐπισάτην εἵλετο τῆς κοινῆς ἀρετῆς, καὶ ὅτῳ τὴν μεγίστην

16) τῶ δαπανᾶν recte dat margo Mor. et id interpres expressit, et vir doctus in Ven. mea annotauit; sed Ven. et t. Mor. dant τὸ.

17) Φιλοτιμιῶν] sic recte Ven. sed Mor. Φιλοτιμῶν. significat h. v. omne studium laudis et gloriae consequendae, praesertim per largitiones et munificentias publicas, vt ludos, aedificia ampla et splendida, balnea etc. videtur itaque Dio sic reliquisse: ἐν ᾗ τῆς ἐπιμελείας καὶ Φιλοφροσύνης, ἢ τῶν Φιλοτιμιῶν, αἱ τιμαὶ μείζους εἰσίν. *in qua maiores sunt honores constituti studio vos ornandi atque demerendi per curam salutis publicae, quam liberalitatibus largitionalibus.*

18) lege εὐδαιμονίσειεν a verbo εὐδαιμονίζειν.

19) ὑφ' ὑμῶν] sic recte Casaub. et Anglus. *a vobis, qui sitis eiusmodi moribus atque animis praediti.* ὑφ' ὧν Ven. et Mor.

ἀρχὴν ἔδωκε τῆς εὐφροσύνης [20]), καὶ τῆς εὐταξίας, καὶ τὸ καλῶς βιῶν ἕκαστον· πῶς οὐχὶ τοῦτῳ μέγας 45.
ἀγὼν ἔστιν, ὥστε μηδενὶ [21]) ἐλάττονα [22]) φανῆναι τῆς ὑμετέρας γνώμης; σκόπει δὲ, ἵνα εἰδῇς, ὅτι μηδὲ τῶν παλαιῶν μηδεὶς, μηδὲ τῶν θαυμαζομένων διὰ παντὸς τοῦ χρόνου, τηλικαύτης τιμῆς παρὰ τῶν πολιτῶν αὐτοῦ τετύχηκεν. ὁ γοῦν [23]) Περικλῆς 5.
ἐκεῖνος, ὃν ἀκούομεν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἀκμαζούσης γενέσθαι τῆς πόλεως στρατηγίας μὲν ἐτύγχανεν· οὐ μὴν ἄξιος ἔδοξε διὰ παντὸς ἄρχειν τοῦ χρόνου, καὶ ταύτην οὐκ ἀργύριον διοικῶν, οὐδὲ οἰκοδομημάτων ἐπιμελούμενος, ἀλλ' ἵνα [24]) ἂν ἀγαθοὶ ὦσιν οἱ πολῖται καὶ [25]) νουθετεῖν ἠβούλετο τοὺς ἁμαρτάνοντας, καὶ τὸ σῶμα κατ' αὐτὸν βελτίονας ποιεῖν. οὐ μὴν ἠνείχοντο αὐτοῦ, διὰ τὴν αὐτῶν ἀναγωγίαν, οἱ τότε· πόσῳ δὲ κρείττους ὑμεῖς, οἱ παραδιδόντες αὐτοὺς καὶ παιδεύειν κελεύοντες, τῶν, εἴ καί τις παρ' αὐτοῦ πρόθυμος ἦν τοῦτο ποιεῖν, ἀγανακτούντων· καὶ οὐ μόνον οὐ τιμώντων, ἀλλὰ καὶ ἀποκτεινάντων τὸν ἐπικαλούμενον [26]), ὥσπερ ἐκεῖνοι Σω-
κράτην;

20) lege τῆς σωφροσύνης, *pudoris, modeſtiae.*

21) aut ὥστε μηδὲν (id eſt κατὰ μηδὲν) aut ὥς' ἐν μηδενὶ.

22) ἐλάττονα] ſic recte interpres et vir doctus in Ven. mea. ἐλάττονι Ven. et Mor.

23) γοῦν] ſic recte Anglus. ἕν Ven. et Mor.

24) lego ἀλλ' ὅτι, ὡς — *ſed quia cohortari et caſtigare conabatur ciues, quo fierent boni et temperantes.*

25) aut καὶ eſt delendum, aut deeſt aliquid, ſeu ante ſeu poſt καὶ, e. e. ἀγαθοὶ ὦσιν οἱ πολῖται καὶ μέτριοι, νουθετεῖν. aut, ſi quid ſtatuas ante καὶ deſiderari, leg. παιδεύειν καὶ νουθετεῖν.

26) Anglus vult τὸν ἐπιμελούμενον. haud abſurde is quidem; verum tamen habet vulgata neſcio quid reconditius, quo ſe commendet, vt tueri malim, tametſi vim eius prorſus

κράτην; ποῖον δ' ἔτι κάλλιον ἐγκώμιον ἢ τῆδε ἢ ὑμῶν εἴποι τις ἄν; οἵ γε ἐπειδὴ ἤσθεσθε τὰς ἐφήβας καὶ τὰς νεανίσκας κρείττονας πεποιηκότα, εὐθὺς ἡγεῖσθε καὶ ὑμᾶς ἀμείνους δύνασθαι ποιεῖν. καὶ νὴ Δία γε, ἀχὶ τοῖς μὲν ἐφήβοις ἐξὶ παιδείας καὶ ἀρετῆς χρεία, τοῖς δὲ προβεβηκόσιν δ', καὶ πάσῃ τῇ πόλει· ὥσπερ εἴ τις ἰατρὸς, τοῖς μὲν παισὶν, ἢ τοῖς μειρακίοις χρείαν εἶναι θεραπείας νομίζοι, τοῖς δὲ τελείοις μή· καὶ μὴν ἥ γε πρὸς [27]) τὰς τιμὰς μεγαλοψυχία, πῶς ἀχὶ θαυμασῆς πόλεως; τί [28]) γὰρ τῶν σεμνῶν ἀχὶ προθύμως [29]) παρεσχήκατε; ἀκ εἰκόνας; ἀκ ἀνδριάντας; ἀχὶ πρεσβεύοντας [30]) πρὸς τὰς πόλεις; πρὸς τὸν αὐτοκράτορα; ἀ κοινῇ τιμῶντες [31]), ἀ κατ' ἰδίαν ἕκαστος δεξιώμενος; ἢ τίς ἂν ἀκ ἂν ἡσθείη τῶν τοιούτων ὄντων [32]); ἢ τίς ἀκ ἂν προθυμοῖτο, ὅ, τι ἂν δύναιτο ποιεῖν ὑμᾶς ἀγαθόν. ἀκοῦν ἔγωγε οἶμαι καὶ τὸν τῆδε ἔπαινον, ὡς ἠδυνάμην,

prorſus exploratam non habeam. videtur ſignificare idem atque τὸν ἐπαγγελλόμενον, vltro aliquid profitentem, eique ſeu docendo ſeu agendo offerentem.

27) πρὸς] neſcio an περὶ. ſed et vulgata poteſt ſic accipi: *nobilis excelſi veſtri animi impetus ad praemia conferendum.* ante aut poſt μεγαλοψυχία videtur ὑμῶν deeſſe.

28) τί] ſic recte Caſaub. τίνι Ven. et Mor.

29) προθύμως] ſic vult Caſaub. aut μετὰ προθυμίας. Ven. et Mor. dant προθυμίας ſine μετὰ.

30) πρεσβεύοντες videtur leg. in nominatiuo. ſed praeterea deeſt aliquid, e. c. ὑπὲρ αὐτῶ ἐφαίνεσθε. *nonne eius honorandi cauſa legationes ad ciuitates graecas circumſitas, ad ipſum Imperatorem, obiiſtis?*

31) τιμῶντες] ſic recte Caſaub. τιμῶντας Ven. et Mor.

32) manifeſtum eſt, ὄντων delendum eſſe. ſed vt hoc vitioſe redundat, ita cum detrimento ſententiae deeſt ἐπιμελόμενος, aut tale quid. *ecquis non gaudeat ſtudiis ſuis vos ornare, de vobis bene mereri?*

εἰρηκέναι. τὸ γὰρ ἀποδεχομένων τινὰ καὶ τιμώντων ἐγκώμιον δῆλον ὡς 33) κάλλιστος ἔπαινος ἐκείνῳ ἂν εἴη.

33) τὸ γὰρ ἀποδεχομένων τινὰ καὶ τιμώντων ἐγκώμιον δῆλον ὡς] sic recte Ven. interpres, et Anglus. sed Mor. dat ἀποδεχόμενον — τιμώμενον, et omittit ἐγκώμιον. Calaub. vult ἀποδεχομένων τινὰ καὶ τιμώντων.

ΠΕΡΙ ΑΙΣΧΥΛΟΥ, ΚΑΙ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ, ΚΑΙ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ, Η ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΦΙΛΟΚΤΗΤΟΥ ΤΟΞΩΝ.

ΛΟΓΟΣ ΝΒ'.

Ἀναξαὶς σχεδόν τι περὶ πρώτην ὥραν τῆς ἡμέρας, καὶ διὰ τὴν ἀῤῥωσίαν τοῦ σώματος, καὶ διὰ τὸν ἀέρα ψυχρότερον ὄντα διὰ τὴν ἕω, καὶ μάλιστα μετοπώρῳ [1]) προσεικότα, καίτοι μεσοῦντος θέρους, ἐπεμελήθην ἐμαυτοῦ, καὶ προσηυξάμην. ἔπειτα ἀνέβην ἐπὶ τὸ ζεῦγος, καὶ περιῆλθον ἐν τῷ Ἱπποδρόμῳ πολλάς τινας κύκλους, πρᾴως τε καὶ ἀλύπως, ὡς οἷόν τε, ὑπάγοντος τοῦ ζεύγους. καὶ μετὰ ταῦτα περιπατήσας, ἀνεπαυσάμην μικρόν τινα χρόνον. ἔπειτα καὶ ἀλειψάμενος καὶ λουσάμενος, καὶ μικρὸν ἐμφαγών, ἐνέτυχον τραγῳδίαις τισί. σχεδὸν δὲ ἦσαν ἄκραν ἀνδρῶν, Αἰσχύλου, καὶ Σοφοκλέους, καὶ Εὐριπίδου πάντων περὶ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν· ἦν γὰρ ἡ τῶν Φιλοκτήτου τόξων, εἴτε κλοπὴν, εἴτε ἁρπαγὴν δεῖ λέγειν· πλὴν ἀφῃρημένος γε τῶν ὅ-

πλων

1) malim μετοπωρινῷ, scil. ἀέρι.

πλων ἦν Φιλοκτήτης ὑπὸ τῦ Ὀδυσσέως, καὶ αὐτὸς εἰς τὴν Τροίαν ἀναγόμενος· τὸ μὲν πλέον, ἄκων· τὸ δέ τι καὶ πειθοῖ ἀναγκαίᾳ· ἐπειδὴ τῶν ὅπλων ἐξέρητο· ἃ τῦτο μὲν βίον αὐτῷ παρεῖχεν ἐν τῇ νήσῳ, τῦτο δὲ θάρσος ἐν τῇ τοιαύτῃ νόσῳ, ἅμα δὲ εὔκλειαν. ἀκῶν εὐωχέμην τῆς θέας, καὶ ἐλογιζόμην [2]) πρὸς ἐμαυτὸν, ὅτι τότε [3]) Ἀθήνησιν ὢν, οὐχ οἷός τ' ἂν ἦν μετασχεῖν τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἀνταγωνιζομένων. ἀλλὰ Σοφοκλέες μὲν, πρὸς Αἰσχύλον, νέῳ πρὸς γέροντα, καὶ πρὸς Εὐριπίδην, πρεσβυτέρῳ πρὸς νεώτερον, ἀγωνιζομένῳ, μετέσχον τινές. Εὐριπίδης δὲ ἀπελείφθη κατὰ τὴν ἡλικίαν Αἰσχύλῳ· καὶ ἅμα, ὃ πολλάκις ἴσως, ἢ ἀδέποτε τῷ αὐτῷ δράματι ἀντηγωνίσαντο. αὐτὸς δὲ ἐφαινόμην ἐμαυτῷ πάνυ τρυφᾶν, καὶ τῆς ἀσθενείας παραμυθίαν καινὴν ἔχειν. ἀκῶν ἐχορήγων [4]) ἐμαυτῷ πάνυ λαμπρῶς, καὶ προσέχειν ἐπειρώμην, ὥσπερ δικαστὴς τῶν πρώτων τραγικῶν χορῶν. πλὴν ὁμόσας γε, ἀκ ἂν ἐδυνάμην ἀποφήνασθαι ἀδὲν, ὃ γε ἕνεκεν ἀδεὶς [5]) ἂν ἡττήθη τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων. ἥ τε γὰρ τῦ Αἰσχύλε μεγαλοφροσύνη, καὶ τὸ ἀρχαῖον, ἔτι δὲ καὶ τὸ αὔθαδες [6]) τῆς διανοίας καὶ Φράσεως πρέποντα ἐφαίνετο τραγῳδίᾳ, καὶ τοῖς παλαιοῖς ἤθεσι τῶν Ἡρώων [7]), ἀδὲν ἐπιβεβλευμένον, ἀδὲ ςωμύλον, ἀδὲ ταπεινόν. ἐπεῖτοι καὶ τὸν Ὀδυσσέα εἰσῆγε δριμὺν [8]) καὶ δόλιον, ὡς ἐν τοῖς τότε, πολὺ δὲ ἀπέχοντα

2) Ven. et Mor. dant λογιζόμην.
3) τότε] tum, quum ill ſupereſſent tres poetae.
4) ἐχορήγων] *ipſe mihi fiebam muneris editor, munus ſcenicum ipſe mihi nullo meo ſumtu edebam, quo delectarer.*
5) ἀδεὶς] valet h. l. idem atque τις. *nihil potuiſſem reperire, cuius cauſa vnus eorum quispiam victoria excidiſſet.*
6) τὸ αὔθαδες] ſic recte Ven. ſed Mor. omittit τὸ.
7) poſt ἡρώων excidit ὧν. *quorum heroum nihil eſt inſidioſum.*
8) δριμὺν] Ven. et Mor. dant δριμὺ.

χοντα τῆς νῦν κακοηθείας, ὥστε τῷ ὄντι ἀρχαῖον ἂν δόξαι, παρὰ τὰς νῦν, ἁπλᾶς εἶναι βουλομένας καὶ μεγαλόφρονας, καὶ οὐδέν γε ἀλλαττούσης τῆς Ἀθηνᾶς προσεδεήθη πρὸς τὸ μὴ γνωσθῆναι, ὅστις ἐστὶν, ὑπὸ τοῦ Φιλοκτήτου· καθάπερ Ὅμηρος, κἀκείνῳ δὲ ἑπόμενος Εὐριπίδης ἐποίησεν· ὥστε τυχὸν ἄν τις ἐγκαλέσαι τῶν ὑποφιλούντων τὸν ἄνδρα [9]), ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ἐμέλησεν, ὅπως πιθανὸς ἔσται ὁ Ὀδυσσεὺς οὐ συγγινωσκόμενος [10]) ὑπὸ τοῦ Φιλοκτήτου. ἔχοι [11]) δ' ἂν ἀπολογίαν, ὡς ἡγοῦμαι, πρὸς τὸν τοιοῦτον· ὁ μὲν γὰρ χρόνος τυχὸν οὐκ ἦν τοιοῦτος, ὥστε μὴ ἀνενεγκεῖν τὸν χαρακτῆρα δέκα ἐτῶν [12]) διαγεγονότων. ἡ δὲ νόσος ἡ τοῦ Φιλοκτήτου καὶ κάκωσις, καὶ τὸ ἐν ἐρημίᾳ βεβιωκέναι τὸν μεταξὺ χρόνον, οὐκ ἀδύνατον τοῦτο [13]) ἐποίει. πολλοὶ γὰρ ἤδη, οἱ μὲν ὑπὸ ἀσθενείας, οἱ δὲ ὑπὸ δυσυχίας, ἔπαθον αὐτό. καὶ μὴν ὁ χορὸς αὐτῷ παραιτήσεως, ὥσπερ ὁ τοῦ Εὐριπίδου, οὐδὲν ἐδεήθη. ἄμφω γὰρ ἐκ τῶν Λημνίων ἐποιήσαντο χορόν. ἀλλ' ὁ μὲν Εὐριπίδης εὐθὺς ἀπολογούμενος πεποίηκε, περὶ τῆς πρότερον ἀμελείας,

9) τὸν ἄνδρα] Aeſchylum puta.

10) forte ſit, qui Aeſchylum ideo notet, quod nil curauerit efficere, vt probabile auditori lectoriue accideret, Vlyſſem a Philocteta non agnoſci. συγγινωσκόμενος h. l. rariori ſignificatu eſt vſurpatum pro ἀναγνωριζόμενος.

11) ἔχοι] Aeſchylus puta.

12) ἐτῶν] ſic recte interpres et vir doctus in Veneta mea. ἔτη Ven. et Mor. ſententia videtur haec eſſe: Nam tametſi fatear, quod Aeſchylum grauare vtique poſſit, Vlyſſis aetate intra decennium non ita formam mutaſſe, vt ſolent hodie in hac aetate fluxa et morboſa: contra tamen potuit morbus et miſeria et ſolitudo Philoctetis efficere, vt intra tam diuturnum tempus obliuiſceretur lineamentorum Vlyſſis.

13) τοῦτο et verſ. ſequ. αὐτὸ refero ad τὸ ἐπιλαθέσθαι τῶν πρὸ τοῦ γεγονότων.

λείας, ὅτι [14]) δὴ τοσάτων ἐτῶν, ἔτε προσέλθοιε [15]) πρὸς τὸν Φιλοκτήτην, ἔτε βοηθήσειεν ἐδὲν αὐτῷ. ὁ δ' Αἰσχύλος ἁπλῶς εἰσήγαγε τὸν χορὸν αὐτῷ πάνυ τραγικώτερον καὶ ἁπλέστερον· τὸ δὲ ἕτερον, πολιτικώτερον, καὶ ἀκριβέστερον. καὶ γὰρ εἰ μὲν ἐδύναντο πάσας διαφεύγειν τὰς ἀλογίας ἐν ταῖς τραγῳδίαις, ἴσως ἂν εἶχε λόγον, μηδὲ τῶτο παραπέμψαι. νῦν δὲ πολλάκις ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ παραγιγνομένες ποιῶσι τὰς κήρυκας, πλειόνων ἡμερῶν ὁδόν. ἔπειτα ἐδὲ ἐξ ἅπαντος ἦν [16]), μηδὲ προσελθεῖν αὐτῷ μηδένα Λημνίων, μηδὲ ἐπιμεληθῆναι μηδέν. δοκεῖ [17]) γάρ μοι, ἐδ' ἂν διαγενέσθαι, τὰ δέκα ἔτη μηδεμιᾶς τυγχάνων βοηθείας· ἀλλ' εἰκὸς μὲν, τυγχάνειν αὐτὸν, σπανίως δὲ, καὶ ἀδενὸς μεγάλε, καὶ μηδένα αἱρεῖσθαι οἰκία ὑποδέξασθαι, καὶ νοσηλεύειν διὰ τὴν δυσχέρειαν τῆς νέσε. αὐτὸς γᾶν [18]) ὁ Εὐριπίδης τὸν Ἕκτορα εἰσάγει [19]) ἕνα Λημνίων, ὡς γνώριμον, τῷ Φιλοκτήτῃ προσιόντα, καὶ πολλάκις συμβεβληκότα. ἀ τοίνυν ἐδὲ ἐκεῖνο δοκεῖ μοι δικαίως ἄν τις αἰτιάσασθαι [20]), τὸ διηγεῖσθαι [21]) πρὸς τὸν χορὸν, ὡς ἀγνοῦντα τὰ περὶ τὴν ἀπόλειψιν τὴν τῶν Ἀχαιῶν, καὶ τὰ καθόλε συμβαίνοντα αὐτῷ. οἱ γὰρ δυσυχοῦντες ἄνθρωποι πολ-

14) ὅτι] sic lego cum interprete, *quod.* ὅτε Ven. et Mor.

15) προσέλθοιε] vir doctus correxit προσέλθοιεν. non male, si per se spectes. potest enim χορῷ ut multitudini pluralis accommodari. Sed obstat insequens βοήσειεν, quare praestat προσέλθοι.

16) ἦν] id est ἐνῆν. *prorsus nullo modo fieri poterat.*

17) aut δοκεῖν est leg. id est κατὰ τὸ ἔμοιγε δοκᾶν, aut quod malim, seruato δοκεῖ, leg. διαγενέσθαι, prout interpres quoque reddidit. Ven. et Mor. dant διεγένετο.

18) γᾶν] sic recte margo Mor. ἓν Ven. et t. Mor.

19) εἰσάγει] Ven. et Mor. dant εἰσάγοι.

20) αἰτιάσασθαι] in Aeschylo puta.

21) τὸ διηγεῖσθαι] scil. τὸν Φιλοκτήτην.

πολλάκις εἰώθασι μεμνῆσθαι τῶν συμφορῶν, καὶ τοῖς εἰδόσιν ἀκριβῶς, καὶ μηδὲν δεομένοις ἀκούειν, ἐνοχλοῦσιν ἀεὶ διηγούμενοι. καὶ μὴν ἡ ἀπάτη ἡ τοῦ Ὀδυσσέως πρὸς τὸν Φιλοκτήτην, καὶ οἱ λόγοι, δι' ὧν προσηγάγετο αὐτὸν, ἃ μόνον εὐσχημονέστεροι [22]) Ἥρωι πρέποντες, ἀλλ' οὐκ Εὐρυβάτῃ [23]), ἢ Παταικίωνι [24], ἀλλ' ὡς ἐμοὶ δοκοῦσι, καὶ πιθανώτεροι τί γὰρ δεῖ ποικίλης τέχνης, καὶ ἐπιβουλῆς, πρὸς ἄνδρα νοσοῦντα, καὶ ταῦτα τοξότην, ᾧ εἴ τις μόνον ἐγγὺς παρέστη, ἀχρεῖος ἡ ἀλκὴ αὐτοῦ ἐγεγόνει; καὶ τὸ ἀπαγγέλλειν δὲ τὰς τῶν Ἀχαιῶν συμφορὰς, καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα τεθνηκότα. καὶ τὸν Ὀδυσσέα ἐπ' αἰτίᾳ, ὡς οἷόν τε, αἰσχίστῃ, καὶ καθόλου τὸ στράτευμα διεφθαρμένον, ἃ μόνον χρήσιμον, ὥστε εὐφραίνειν τὸν Φιλοκτήτην, καὶ προσδέχεσθαι μᾶλλον [25]) τὴν τοῦ Ὀδυσσέως ὁμιλίαν· ἀλλ' ὑπ' ἀπίθανον τρόπον τινὰ, διὰ τὸ μῆκος τῆς στρατείας, καὶ διὰ τὰ συμβεβηκότα ἐν πάλαι, κατὰ τὴν ὀργὴν τὴν τοῦ Ἀχιλλέως, ὅθ' Ἕκτωρ παρὰ σμικρὸν ἦλθεν ἐμπρῆσαι τὸν ναύσταθμον, ἥ τε τοῦ Εὐριπίδου σύνεσις καὶ περὶ πάντα ἐπιμέλεια, ὥστε μήτε ἀπίθανόν τι καὶ παρημελημένον ἐᾶσαι, μήτε ἁπλῶς τοῖς πράγμασι χρῆσθαι· ἀλλὰ μετὰ πάσης ἐν τῷ εἰπεῖν δυνάμεως, ὥσπερ ἀντίστροφός ἐστι τῇ τοῦ Αἰ- σχύλου

22) εὐσχημονέστεροι] sic recte Anglus. Oratio Vlyssis Aeschylei multum est decentior, honestior, et Heroë dignior, quam Vlyssis Euripidei. deinde post εὐσχημον. deest aut καὶ, aut ὡς. Ven. et Mor. dant ἀσχημονέστεροι, sed var. lect. Ven. εὐσχημον. sed finis vocabuli in dubio relinquitur.

23) Εὐρυβάτῃ] sic recte vir doctus in Ven. mea. εὐρυβάτε Ven. et Mor.

24) Παταικίωνι] sic recte Ven. παταικίωνος Mor. de Pataecione constat e Platone et paroemiographis.

25) post μᾶλλον videtur ποιῆσαι deesse.

σχύλε [26]), πολιτικωτάτη καὶ ῥητορικωτάτη ἅσα, καὶ τοῖς ἐντυγχάνεσι πλείσην ὠφέλειαν παρασχεῖν δυναμένη. εὐθὺς γοῦν πεποίηται προλογίζων αὐτῷ ὁ Ὀδυσσεὺς, καὶ ἄλλα τινὰ ἐνθυμήματα πολιτικὰ στρέφων ἐν ἑαυτῷ· καὶ πρῶτόν γε διαπορῶν ὑπὲρ αὐτοῦ, μὴ ἄρα δοκῇ μὲν τοῖς πολλοῖς σοφός τις εἶναι καὶ διαφέρων τὴν σύνεσιν, ἢ δὲ τἀναντίον. ἐξὸν γὰρ αὐτῷ ἀλύπως καὶ ἀπραγμόνως ζῆν· ὁ δὲ ἑκὼν ἀεὶ ἐν πράγμασι καὶ κινδύνοις γίνεται. τοῦτο δέ φησιν [27]) αἴτιον εἶναι, τὴν τῶν εὐφυῶν καὶ γενναίων ἀνδρῶν φιλοτιμίαν. δόξης γὰρ ἀγαθῆς ἐφιέμενοι, καὶ τοῦ εὐκλεεῖς παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εἶναι, μεγίστους καὶ χαλεπωτάτους ἑκόντες πόνους ὑφίστανται. ἰδὲν γὰρ ἄτω γαῦρον [28]), ὡς ἀνὴρ εὐφυής. ἔπειτα σαφῶς καὶ ἀκριβῶς δηλοῖ τὴν τοῦ δράματος ὑπόθεσιν, καὶ ὃ ἕνεκεν ἐλήλυθεν εἰς τὴν Λῆμνον. φησίν τε ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἠλοιῶσθαι, ὥστε ἐντυγχάνοντα τῷ Φιλοκτήτῃ, μὴ γνωσθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· μιμησάμενος κατὰ τοῦτο Ὅμηρον. καὶ γὰρ ἐκεῖνος τοῖς τε ἄλλοις, καὶ τῷ Εὐμαίῳ, καὶ τῇ Πηνελόπῃ πεποίηκεν ἐντυγχάνοντα τὸν Ὀδυσσέα ἠλοιωμένον ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς· φησί τε πρεσβείαν [29]) μέλλειν παρὰ τῶν Τρώων ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὸν Φιλοκτήτην, δεησόμενον [30]) αὐτόν τε [31]) καὶ τὰ ὅπλα

26) post τῷ Αἰσχύλε videtur ἁπλότητι deesse. *quasi contraria est Aeschyli simplicitati.*

27) Φησιν] sic recte interpres et Var. lect. Ven. *ait*, Vlysses puta. Φασιν Ven. et Mor.

28) versus hic est ex Euripidis Philoctete, vt ex Hesychio v. γαῦρον constat, quem Casaubonus citat.

29) malim κατὰ πρεσβείαν. *sese velle ad Philoctetem adire, vt legatum Graecorum.*

30) δεησόμενον] sic recte var. lect. Ven. sed t. Ven. et Mor. dant δεησομένην.

31) αὐτόν τε] sic recte Casaub. et vir doctus in Ven. mea. *rogandi*

ὅπλα ἐκείνοις παρασχεῖν, ἐπὶ τῇ τῆς Τροίας βασι-
λείᾳ· ποικιλώτερον τὸ δρᾶμα κατασκευάζων, καὶ
ἀνευρίσκων λόγων ἀφορμάς· καθ' ἃς 32) εἰς τὰ
ἐναντία ἐπιχειρῶν, εὐπορώτατος καὶ παρ' ὁντινοῦν
ἱκανώτατος φαίνεται. ὃ μόνον δὲ πεποίητε τὸν
Ὀδυσσέα παραγινόμενον, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Διομήδους
Ὁμηρικῶς καὶ τοῦτο. καὶ τὸ ὅλον, ὡς ἔφην, δι'
ὅλου τοῦ δράματος πλείστην μὲν ἐν τοῖς δράμασι σύ-
εσιν καὶ πιθανότητα ἐπιδείκνυται, ἀμήχανον δὲ
καὶ θαυμαστὴν ἐν τοῖς λόγοις δύναμιν· καὶ τά τε
Ἰαμβεῖα σαφῶς, καὶ κατὰ φύσιν καὶ πολιτικῶς
ἔχοντα· καὶ τὰ μέλη ὃ μόνον ἡδονὴν, ἀλλὰ καὶ πολ-
λὴν πρὸς ἀρετὴν παράκλησιν. ὁ δὲ Σοφοκλῆς 33)
μέσος ἔοικεν ἀμφοῖν εἶναι· ὅτε τὸ αὐθαδες καὶ
ἁπλοῦν τὸ τοῦ Αἰσχύλου ἔχων, ὅτε τὸ ἀκριβὲς καὶ
δριμὺ καὶ πολιτικὸν τὸ τοῦ Εὐριπίδου· σεμνήν δέ
τινα καὶ μεγαλοπρεπῆ ποίησιν, τραγικώτατα καὶ
εὐεπέστατα ἔχουσαν, ὥστε πλείστην εἶναι 34) ἡδονὴν,
μετὰ ὕψους καὶ σεμνότητος ἐνδείκνυσθαι· τῇ τε
διασκευῇ τῶν πραγμάτων ἀρίστῃ καὶ πιθανοτάτῃ
κέχρηται· ποιήσας τὸν Ὀδυσσέα μετὰ Νεοπτολέ-
μου παραγινόμενον, ἐπειδὴ εἵμαρτο ἁλῶναι τὴν
Τροίαν ὑπό τε τοῦ Νεοπτολέμου καὶ τοῦ Φιλοκτήτου
χρωμένου τοῖς Ἡρακλείοις τόξοις. καὶ αὐτὸν μὲν
ἀποκρυπτόμενον, τὸν δὲ Νεοπτόλεμον πέμποντα
πρὸς τὸν Φιλοκτήτην, ὑποτιθέμενον αὐτῷ, ἃ δεῖ ποιεῖν,
καὶ τὸν χορὸν 35) ἄχ, ὥσπερ ὁ Αἰσχύλος καὶ ὁ Εὐ-
ριπί-

rogandi ergo, ut ſeſeque Philoctetes *et arma ſua Graecis tradat et permittat.* αὐτῶν τε Ven. et Mor.

32) *per quas diſputationum oportunitates in utramque propoſitorum argumentorum partem diſputans.*

33) ὁ δὲ Σοφ.] ſic lege cum interprete. ὅτε Ven. et Mor.

34) εἶναι inulim abeſſe.

35) τὸν χορὸν] ſic recte Ven. interpres et Caſaub. τὸν χρόνον. Mor.

ριπίδης, ἐκ τῶν ἐπιχαρίων πεποίηκεν, ἀλλὰ τῶν ἐν τῇ νηὶ συμπλεόντων τῷ Ὀδυσσεῖ καὶ τῷ Νεοπτολέμῳ. τά τε ἔθη [36]) θαυμαστῶς σεμνὰ, καὶ ἐλευθέρια, τότε τὸ Ὀδυσσέως, πολὺ πρᾳότερον, καὶ ἁπλέστερον, ἢ πεποίηκεν ὁ Εὐριπίδης· τό τε τὸ Νεοπτολέμου ὑπερβάλλον ἁπλότητι καὶ εὐγενείᾳ· πρῶτον μὲν, μὴ βουλόμενον δόλῳ καὶ ἀπάτῃ περιγενέσθαι τὸ Φιλοκτήτου, ἀλλὰ ἰσχύϊ καὶ ἐν τῷ φανερῷ· ἔπειτα πεισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ ἐξαπατήσας αὐτὸν, καὶ τῶν τόξων ἐγκρατὴς γενόμενος, αἰσθανομένου ἐκείνου, καὶ ὡς ἐξηπατημένου σχετλιάζοντος, καὶ ἀπαιτοῦντος τὰ ὅπλα, ἃ κατέχει· ἀλλ', οἷόν τε ἐστὶν, ἀποδιδόναι αὐτὰ, καίτοι τοῦ Ὀδυσσέως ἐπιφανέντος, καὶ διακωλύοντος, καὶ τέλος δίδωσιν αὐτά· δοὺς δὲ τῷ λόγῳ πειρᾶται πείθειν ἑκόντα ἀκολουθῆσαι εἰς τὴν Τροίαν· τοῦ δὲ Φιλοκτήτου μηδένα τρόπον εἴκοντος, μηδὲ πειθομένου, ἀλλὰ δεομένου τοῦ Νεοπτολέμου [37]), ὥσπερ ὑπέσχετο, ἀπάγειν αὐτὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὑπισχνεῖται, καὶ ἕτοιμός ἐστι ποιεῖν τοῦτο· μέχρις ἐπιφανεὶς [38]) Ἡρακλῆς, πείθει τὸν Φιλοκτήτην ἑκόντα εἰς τὴν Τροίαν πλεῦσαι. τά τε μέλη οὐκ ἔχει πολὺ τὸ γνωμικὸν, οὐδὲ τὴν πρὸς ἀρετὴν παράκλησιν, ὥσπερ τὰ τοῦ Εὐριπίδου· ἡδονὴν δὲ θαυμαστὴν, καὶ μεγαλοπρέπειαν· ὥστε μὴ εἰκῇ [39]) τοιαῦτα περὶ αὐτοῦ τὸν Ἀριστοφάνην εἰρηκέναι·

Ὁ δ' αὖ Σοφοκλέης τῷ [40]) μέλιτι κεχρισμένος [41])
Ὥσπερ κηδίσκος περιέλειχε τὸ στόμα.

36) imo vero ἤθη.
37) τοῦ Νεοπτολέμου] Ven. et Mor. dant τῷ Νεοπτολέμῳ.
38) ἐπιφανεὶς] ſic recte Ven. ἐπιφανὴς Mor.
39) εἰκῇ] *fruſtra.* ſic recte interpres. εἰκεῖ Ven. et Mor.
40) τῷ] ſic recte Ven. et margo Mor. τοῦ t. Mor. κλέος in nomine Sophoclis pro vna ſyllaba habetur per ſynizeſin.
41) malim κεχρισμένον, vt ad στόμα referatur.

ΠΕΡΙ ΟΜΗΡΟΥ.

ΛΟΓΟΣ ΝΓ 1).

Ὁ μὲν Δημόκριτος περὶ Ὁμήρου φησὶν ἔτως· Ὅμηρος φύσεως λαχὼν θεαζούσης, ἐπέων κόσμον ἐτεκτήνατο παντοίων· ὡς δὴ ἐνὸν ἄνευ θείας καὶ δαιμονίας φύσεως, ἔτως καλὰ καὶ σοφὰ ἔπη ἐργάσασθαι. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι γεγράφασιν, οἱ μὲν ἀντικρὺς ἐγκωμιάζοντες τὸν ποιητὴν, ἅμα δὲ καὶ δηλοῦντες ἔνια 2) τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων· οἱ δὲ αὐτὸ τοῦτο τὴν διάνοιαν ἐξηγούμενοι· ὃ μόνον Ἀρίσταρχος, καὶ Κράτης, καὶ ἕτεροι πλείους τῶν ὕστερον γραμματικῶν κληθέντων, πρότερον δὲ κριτικῶν. καὶ δὴ καὶ αὐτὸς Ἀριστοτέλης, ἀφ' ὃ φασὶ τὴν κριτικήν τε καὶ γραμματικὴν ἀρχὴν λαβεῖν, ἐν πολλοῖς διαλόγοις 3) περὶ τοῦ ποιητοῦ διέξεισι θαυμάζων αὐτὸν, ὡς τὸ πολὺ, καὶ τιμῶν. ἔτι δὲ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς, τούτων δὲ πρότερος Πλάτων πανταχοῦ μέμνηται, τὴν μὲν ἡδονὴν καὶ χάριν τὴν τῶν ἐπῶν ἐκπλήττομενος· πολλάκις γε μὴν ἐπιμεμφόμενος ἐν τοῖς περὶ θεῶν μύθοις τε καὶ λόγοις, ὡς ἃ συμφέροντα τοῖς ἀνθρώποις ἀδαμῶς αὐτὸν εἰρηκότα· πλεονεξίας, καὶ ἐπιβουλὰς κατ' ἀλλήλων, καὶ μοιχείας, καὶ ἔριδας, καὶ φιλονεικίας περὶ θεῶν ἐπεξ-

1) Huius libelli loci non pauci ſunt, iam in ſuperioribus paene iisdem verbis expoſiti.

2) ἔνια] ſic recte Ven. et interpres. ἐναντία Mor.

3) Ariſtoteles dialogos non ſcripſit, a Platonicorum dialogorum praeſtantia fortunaque abſterritus, ſi quid aienti credimus Baſilio. quare malim ἐν πολλοῖς δὴ λόγοις, aut ἐν πολλοῖς νὴ Δία λόγοις, aut ſimplicius ἐν πολλοῖς λόγοις. v. Fabric. B. Gr. T. II. p. 187.

ἐπεξιόντα 4). μετὰ ταῦτα 5) δὲ ὁ μεταδιδὰς αὐτῷ τῆς αὐτῆ πόλεώς τε καὶ πολιτείας σοφῆς, ὡς αὐτὸς ἐνόμιζεν, ἐσομένης, ἵνα μήτε ταῦτα ἀκούωσι περὶ θεῶν νέοι ὄντες, ἃς ἐκεῖνος ἀποφαίνει φύλακάς τε καὶ ἡγεμόνας τῆς πόλεως· μηδ' αὖ περὶ τῶν ἐν ᾅδᾳ μηδὲν σκυθρωπὸν λεγόμενον, μαλακωτέρας αὐτὰς πρός τε τὸ μάχεσθαι καὶ τὸ ἀποθνήσκειν ποιεῖν 6)· μηδὲ ὥσπερ πολλὰς κακῶς πολιτευθέντας, ἐξαρχῆς ὑπὸ τὰς πρὸς τὰ μὴ φόρα 7). περὶ μὲν δὴ τούτων ἕτερος λόγος πλείων καὶ μακρότερος καὶ ῥᾴδιος· πότερον Ὅμηρος ἥμαρτε περὶ ταῦτα, ἢ φυσικάς τινας ἐνόντας ἐν τοῖς μύθοις λόγους κατὰ τὴν τότε συνήθειαν παρεδίδου τοῖς ἀνθρώποις. ὁ γὰρ ῥᾴδιον διαξῆναι 8) τὸ τοιοῦτον, καθάπερ οἶμαι· δύο 9) φίλων ἀνδρῶν ἀμφοτέρων σεμνῶν, τὸ ἑτέρου τῷ ἑτέρῳ ἐγκαλέντος, ἑνὸς αὐτῶν καταγνῶναι. γέγραφε δὲ καὶ Ζήνων ὁ φιλόσοφος, εἴς τε τὴν Ἰλιάδα, καὶ τὴν Ὀδυσσείαν, καὶ περὶ τοῦ Μαργίτου δέ· δοκεῖ γὰρ καὶ τοῦτο τὸ ποίημα ὑπὸ Ὁμήρου γεγονέναι νεωτέρου καὶ ἀποπειρωμένου τῆς αὐτοῦ φύσεως πρὸς

4) ἐπεξιόντα si bene habet, positum est, nouo more, pro διεξιόντα. nam reliquis Graecis aliud est ἐπεξιέναι, aliud διεξιέναι, illud *punire*, hoc *exponere*.

5) ταῦτα] malim τἄλλα, *reliqua*.

6) Ven. dat ποιεῖ. vnde effici debuerat ποιῇ. Anglus dat ποιοίη, et Casaub. vult ποιᾷν, vel δυνάμενον μαλακωτ. aut τῷ μαλ.

7) probo Angli emendat. πώλας πωλευθέντας ὑπόπλας Φοβερά.

8) videtur quidem διαςῆσαι propius a literarum vestigiis abesse, quam διαςεῖλαι; praefero tamen hoc, quia cum sententia loci et ratione Graecae linguae magis conuenit. *Distincte, explicate tradere et docere* est διαςέλλειν. an διϊςᾷν eodem sensu quoque vsurpetur, non memini.

9) f. οἶμαι, ἁδὲ δύο — id est integre καθάπερ, ὡς οἶμαι, ἁδὲ ῥᾴδιον δύο φίλων —

ποίησιν. ὁ δὲ Ζήνων ἀδὲν [10]) τῶν τῦ Ὁμήρυ λέγει, ἀλλὰ διηγύμενος καὶ διδάσκων, ὅτι τὰ μὲν κατὰ δόξαν, τὰ δὲ κατὰ ἀλήθειαν γέγραφεν· ὅπως μὴ Φαίνηται αὐτὸς αὐτῷ μαχόμενος, ἔν τισι δοκοῦσιν ἐναντίως εἰρῆσθαι. ὁ δὲ λόγος ἔτος Ἀντισθένυς ἐστὶ πρότερον, ὅτι τὰ μὲν δόξῃ, τὰ δὲ ἀληθείᾳ εἴρηται τῷ ποιητῇ· ἀλλ' ὁ μὲν ὐκ ἐξειργάσατο αὐτόν, ἀδὲ καθ' ἕκαστον τῶν ἐπὶ μέρυς ἐδήλωσεν. ἔτι δὲ καὶ Περσαῖος ὁ τῦ Ζήνωνος κατὰ τὴν [11]) ὑπόθεσιν γέγραφε, καὶ ἄλλοι πλείυς. ὁ δὲ Πλάτων ἅμα αἰτιώμενος αὐτὸν, ὡς εἶπον· καὶ τὴν δύναμιν αὐτῦ θαυμασήν τινα ἀποφαίνει τῆς ποιήσεως· ὡς ἱκανὸν [12]) ὄντα παντὸς χρήματος, καὶ πάσας ἀτεχνῶς ἀφιέντα φωνὰς, ποταμῶν τε, καὶ ἀνέμων, καὶ κυμάτων· καὶ κελεύει μάλα εἰρηνικῶς σέψαντας αὐτὸν ἐρίῳ, καὶ μύρῳ καταχέαντας, ἀφιέναι παρ' ἄλλυς. τῦτο δὲ αἱ γυναῖκες ἐπὶ τῶν χελιδόνων ποιῦ-

10) vir doctus in margine Venetae περὶ ſupplet poſt ἀδὲν, me non prorſus improbante. videtur tamen ea quidem medicina perſanatus hic locus non eſſe, ſed adhuc plura deſiderari, et haec ſententia eſſe: Zeno eorum, quae Homerus ſcripſit, ei nihil imputat, neque Homerum ipſum refutat, ſed profitetur docetque, Homerum quaedam vere, et ex animi ſententia, alia ex opinione vulgari et ſpecie tenus, narraſſe. forſitan ſcripſit Dio: ἀδὲν τῶν Ὁμήρυ μεμφόμενος καταλέγει, ἀλλὰ διηγύμενος.

11) κατὰ τὴν] ſic recte Ven. id eſt, κατὰ τὴν αὐτὴν vel κατὰ ταὐτὴν τὴν ὑπ. vid. quae hoc de genere dictionis in breue contractae ſcripſi ad Polybii p. 424. Morell. dat κατ' αὐτὴν. Perſaei de Homero commentationem neque Diogenes Laërtius VII. 37. neque Fabricius B. Gr. T. II. p. 408. in Catalogo Stoicorum memorat. Forſitan libro peculiari Perſaeus hoc argumentum non tractauit, ſed aut in libris τῶν διατριβῶν, aut illis τῶν χρειῶν, quos ambos Laërtius l. c. nominat.

12) ante ὡς ἱκανὸν deeſt aliquid. e. g. καὶ θαυμάζει. Toup II. p. 27. vult ὡσεὶ κανόνα.

σιν. ἔτι δὲ καὶ αὐτὸς [13]) τῆς χάριτος ἐπιὼν [14]), τὴν ποίησιν σφόδρα ἄγαται τὸν ἄνδρα. ἀτεχνῶς γὰρ, ἐκ ἄνευ θείας τύχης, ἐδ' ἄνευ Μουσῶν τε καὶ Ἀπόλλωνος ἐπιπνοίας, δυνατὸν ἔτως ὑψηλὴν [15]) καὶ μεγαλοπρεπῆ, καὶ προσέτι ἡδεῖαν γενέσθαι ποίησιν. ὥστε μὴ μόνον τὸς ὁμογλώττους καὶ ὁμοφώνους τοσοῦτον ἤδη κατέχειν χρόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν βαρβάρων πολλές· καὶ τὸς μὲν διγλώττους καὶ μιγάδας σφόδρα ἐμπείρους εἶναι τῶν ἐπῶν αὐτῦ, πολλὰ τῶν ἄλλων ἀγνοοῦντας τῶν Ἑλληνικῶν, ἐνίους δὲ καὶ τῶν σφόδρα μακρὰν διωκισμένων· ὁπότε καὶ παρ' Ἰνδοῖς ᾄδεσθαι φασὶ τὴν Ὁμήρου ποίησιν, μεταβαλόντων αὐτὴν εἰς τὴν σφετέραν διάλεκτόν τε καὶ φωνήν. ὥσε καὶ Ἰνδοὶ, τῶν μὲν ἄλλων τῶν παρ' ἡμῖν, πολλῶν εἰσιν ἀθέατοι· τὰς γὰρ ἄρκτους ἃ φασι φαίνεσθαι παρ' αὐτοῖς· τῶν δὲ Περσικῶν παθημάτων, καὶ τῶν Ἀνδρομάχης καὶ Ἑκάβης θρήνων καὶ ὀδυρμῶν, καὶ τῆς Ἀχιλλέως τε καὶ Ἕκτορος ἀνδρείας, ἐκ ἀπείρως ἔχουσι. τοσοῦτον ἴσχυσεν ἑνὸς ἀνδρὸς μουσική· καὶ δοκεῖ ἔμοιγε, τῇ δυνάμει ταύτῃ, τάς τε Σειρῆνας ὑπερβαλέσθαι, καὶ τὸν Ὀρφέα. τὸ γὰρ λίθους τε καὶ φυτὰ καὶ θηρία κηλεῖν καὶ ἄγειν, τί ἐστιν ἕτερον, ἢ τὸ βαρβάρους ἀνθρώπους ἀσυνέτους τῆς Ἑλληνικῆς φωνῆς ἔτως ἄγαν χειρώσασθαι, μήτε τῆς γλώττης, μήτε τῶν πραγμάτων ἐμπείρους ὄντας, ὑπὲρ ὧν ὁ λόγος· ἀλλὰ ἀτεχνῶς, καθάπερ οἶμαι, πρὸς κιθάραν κηλουμένους; ἡγοῦμαι δὲ ἔγω-

S 3

13) margo Mor. dat αὐτὸ τὸ τῆς.

14) non expedio hunc locum multis coniecturarum modis a me exagitatum, quas premere satius duco. Id vnum non possum praetermittere silentio, in Veneta pro ἄγαται esse ἄγασθαι, vnde num quid vtile et salutare loco extundi queat, viderint alii. Num in ἐπιὼν latet εἰπὼν? Casaub. vult ἐπαινῶν.

15) ὑψηλὴν] ὑψηλῇ Ven. et Mor.

ἔγωγε, πολλὰς καὶ τῶν ἀμαθεστέρων ἔτι βαρβάρων τὸ μὲν ὄνομα ἀκηκοέναι τὸ Ὁμήρου· ὃ, τι δὲ δηλοῖ, τοῦτο μὴ εἰδέναι σαφῶς, εἴτε ζῶον, εἴτε πρᾶγμα ἕτερον, εἴτε φυτόν. ὃ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸν βίον ἐπαινέσαι τινὰς τοῦ ἀνδρὸς, πολὺ μᾶλλον τῆς ποιήσεως. τὸ γὰρ ἐν πενίᾳ διαγενέσθαι, καὶ ἀλώμενον, καὶ τοσοῦτον ἀπὸ τῶν ποιημάτων πορίζονται, ὁπόσον ἀποζῆν, θαῦμα τῆς ἀνδρείας καὶ μεγαλοφροσύνης. ἔτι δὲ τὸ μηδαμοῦ γεγράφθαι τὸ αὐτοῦ ὄνομα· ἀλλὰ μηδὲ ἐν τῇ αὐτοῦ ποιήσει μνησθῆναι· καίτοι τῶν ἄλλων ἁπάντων, ὁπόσοι τινὰ ἔδοξαν ἔχειν δύναμιν, ἢ περὶ ποίησιν, ἢ καταλογάδην συγγράφοντες, καὶ πρῶτον, καὶ τελευταῖον, τὸ ἑαυτῶν ὄνομα συγγραφόντων, πολλῶν δὲ καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς λόγοις τε καὶ ποιήμασιν, ὥσπερ Ἑκαταῖός τε καὶ Ἡρόδοτος, καὶ Θουκυδίδης. ἔτος μὲν ἓν οὐχ ἅπαξ μόνον ἐν ἀρχῇ τῆς ἱστορίας, ἀλλὰ πολλάκις διαμαρτυρόμενος, καθ' ἕκαστον χειμῶνα καὶ θέρος, ὅτι ταῦτα ξυνέγραψε Θουκυδίδης. ὁ δὲ ἔτως ἄρα ἐλεύθερος ἦν καὶ μεγαλόφρων, ὥστε οὐδαμοῦ φανήσεται τῆς ποιήσεως αὐτοῦ μεμνημένος· ἀλλὰ τῷ ὄντι, ὥσπερ οἱ προφῆται τῶν θεῶν ἐξ ἀφανοῦς καὶ ἀδύτου, πόθεν φθεγγόμενος. ὅτι δὲ καὶ ὠφέλιμα πάντα καὶ χρήσιμα ἔγραψε, τὰ μὲν ἄλλα εἰ διεξίοι τις, πολὺ ἂν ἔργον ἐπείη, ὅσα πεποίηκε περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας· περὶ δὲ τῶν βασιλέων, ἐν βραχεῖ οἷος [16]) φησὶ δεῖν εἶναι. ὃν γὰρ ἂν ἐπαινῇ τῶν βασιλέων, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον φησὶν εἶναι, καὶ Διοτρεφέας ἅπαντας τοὺς ἀγαθοὺς βασιλεῖς· καὶ τὸν Μίνω μεγίστην ἐπὶ δικαιοσύνῃ δόξαν ἔχοντα παρὰ τοῖς Ἕλλησι, τοῦ Διὸς ὁμιλητήν τε, καὶ μαθητὴν εἶναι φησίν· ὡς πρῶτον δὴ καὶ μέγιστον ἁπάντων ἐκεῖνον βασιλέα,

16) ἐν βραχεῖ ἑρῶ, οἷος —

σιλέα, καὶ μόνον αὐτόν τ' ἐπισάμενον [17]), καὶ παραδιδόντα τὴν βασιλικὴν τέχνην· καὶ τὸς ἀγαθὸς βασιλεῖς δέον πρὸς ἐκεῖνον βλέποντας, κατευθύνειν τὴν ἀρχὴν ἀφομοιοῦντας, ὡς δυνατόν ἐστιν ἀνθρώπους [18]), θεῷ τὸν αὐτῶν [19]) τρόπον. τὸ δὲ τοῦ Διὸς ἦθος, καὶ τὴν βασιλείαν, ὁποία τις ἦν, ἐν πολλοῖς μὲν ἄλλοις ποιεῖ φανερὰν, ὡς δ' ἐν βραχεῖ περιλαβόντα εἰπεῖν, τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ τὴν διάνοιαν δηλοῖ πολλάκις, ἀεί ποτε αὐτὸν ἔτως ὀνομάζων, πατῆρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· ὡς δέον τὴν τῶν βασιλέων ἐπιμέλειαν πατρικὴν καὶ κηδεμονικὴν εἶναι, μετ' εὐνοίας καὶ φιλίας· ὡς μηδέποτε ἄλλως προσῆκον ἀνθρώπῳ προΐστασθαί τε καὶ ἄρχειν, ἢ ἀγαπῶντα καὶ προνοοῦντα, ὁπότε ὁ Ζεὺς ἐχ ὑπεροχῇ πατὴρ τῶν ἀνθρώπων καλεῖσθαι.

17) αὐτόν τ' ἐπισάμενον] Ven. et Mor. omittunt τ'.

18) ἀνθρώπους] subaudi ἀφομοιοῦν. mallem tamen ἀνθρώποις.

19) αὐτῶν] sic recte Ven. Perinde est, αὐτῶν, an αὐτῷν legas. αὐτὸν Mor.

ΠΕΡΙ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.

ΛΟΓΟΣ ΝΔ'.

Ἱππίας ὁ Ἠλεῖος, καὶ Γοργίας ὁ Λεοντῖνος, καὶ Πῶλος, καὶ Πρόδικος, οἱ σοφισταί, χρόνον τινὰ ἤνθησαν ἐν τῇ Ἑλλάδι, καὶ θαυμασῆς ἐτύγχανον φήμης, ὰ μόνον ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Σπάρτῃ, καὶ παρ' Ἀθηναίοις, καὶ χρήματα πολλὰ συνέλεξαν, δημοσίᾳ τε παρὰ τῶν πολιτῶν [1]), καὶ παρὰ δυναστῶν τινων, καὶ βασιλέων, καὶ ἰδιωτῶν, ὡς ἕκαστος ἔχοι δυνάμεως. ἔλεγον δὲ πολλὰς μὲν λόγους, νῦν δὲ οὐκ ἔχοντας οὐδὲ βραχύν· ἀφ' ὧν ἐστιν, οἶμαι, χρήματα πορίζειν, καὶ ἀνθρώπους ἠλιθίους ἀρέσκειν. ἄλλος δέ τις ἀνὴρ Ἀβδηρίτης, οὐχ ὅπως ἀργύριον παρ' ἑτέρων ἐλάμβανεν, ἀλλὰ καὶ διέφθειρε τὴν οὐσίαν τὴν αὐτοῦ, συχνὴν οὖσαν· καὶ ἀπώλεσε φιλοσοφῶν ἀναισθήτως δηλονότι, καὶ ζητῶν οὐδὲν ὄφελος αὐτῷ [2]). ἦν δὲ καὶ Σωκράτης Ἀθήνησι πένης ἀνὴρ καὶ δημοτικὸς, οὐδὲ ἕτος ὑπὸ τῆς πενίας ἀναγκαζόμενος οὐδὲν λαμβάνειν· καίτοι γυναῖκα εἶχεν οὐ μισθὸν ἀργύριον, καὶ παῖδας δεομένους διατροφῆς· καὶ τῶν νέων λέγεται τοῖς πλουσιωτάτοις συνεῖναι, ὧν φασὶν ἐνίους μηδενὸς ἁπλῶς φείδεσθαι πρὸς αὐτόν. ἦν δὲ τἄλλα τῷ τρόπῳ κοινὸς καὶ φιλάνθρωπος, καὶ παρεῖχεν αὐτὸν τοῖς βουλομένοις προσεῖναι [3]) καὶ διαλέγεσθαι· περί τε τὴν ἀγορὰν τὰ πολλὰ διατρίβων, καὶ εἰς τὰς παλαίστρας εἰσιὼν, καὶ πρὸς ταῖς τραπέζαις καθεζόμενος· ὥσπερ

1) f. παρὰ τῶν πόλεων.
2) ζητῶν, ὧν οὐδὲν ὄφελος αὐτῷ.
3) προσεῖναι hic loci idem est atque προσιέναι.

οἱ τὰ ὤνια τὰ φαῦλα δεικνύντες ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ περιφέροντες ἐπὶ τὰς θύρας· εἴ τις ἄρα ἐθελήσει πυθέσθαι τι καὶ ἀκοῦσαι τῶν νεωτέρων ἢ τῶν πρεσβυτέρων. οἱ μὲν οὖν πολλοὶ τῶν δυνατῶν καὶ ῥητόρων προσεποιοῦντο τὸ 4) μηδὲ ὁρᾶν αὐτόν. ὁ δὲ προσελθὼν, ὥσπερ οἱ προσπταίσαντες, καὶ ἀλγήσας, ταχὺ ἀπηλλάττετο. ἀλλὰ δὴ τῶν μὲν θαυμαζομένων ἐκείνων σοφιστῶν ἐκλελοίπασιν οἱ λόγοι, καὶ οὐδὲν ἢ τὰ ὀνόματα μόνον ἐσίν· οἱ δὲ τοῦ Σωκράτους, οὐκ οἶδ', ὅπως διαμένουσι, καὶ διαμενοῦσι τὸν ἅπαντα χρόνον· τούτου μὲν αὐτοῦ μηδὲν γράψαντος, ἢ καταλιπόντος, οὔτε σύγγραμμα, οὔτε διαθήκας. ἐτελεύτα γὰρ ἀνὴρ ἀδιάθετος, τήν τε σοφίαν καὶ τὰ χρήματα. ἀλλὰ οὐσίαν μὲν οὐκ εἶχεν, ὥστε δημευθῆναι· καθάπερ εἴωθε γίγνεσθαι τῶν καταδικασθέντων 5). οἱ λόγοι δὲ τῷ ὄντι ἐδημεύθησαν, μὰ Δί', οὐχ ὑπ' ἐχθρῶν, ἀλλὰ ὑπὸ τῶν φίλων· οὐδὲν μέντοι ἧττον, καὶ νῦν φανερῶν τε ὄντων καὶ τιμωμένων, ὀλίγοι ξυνίασι καὶ μετέχουσιν.

4) τὸ del.

5) γίγνεσθαι ἐπὶ τῶν ἄλλων καταδ.

ΠΕΡΙ ΟΜΗΡΟΥ ΚΑΙ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.

ΛΟΓΟΣ ΝΕ'.

Ἐπεὶ φαίνῃ καὶ τἄλλα Σωκράτης ὢν ἐπαινέτης, καὶ τὸν ἄνδρα ἐκπλῆττόμενος ἐν τοῖς λόγοις, ἔχοις μοι εἰπεῖν, ὅτῳ μαθητὴς γέγονε τῶν σοφῶν; ὥσπερ Φειδίας μὲν ὁ ἀγαλματοποιὸς Ἱππίᾳ [1]), Πολύγνωτος δὲ ὁ ζωγράφος, καὶ ὁ ἀδελφὸς [2]), ἄμφω τῷ πατρὸς Ἀγλαοφῶντος. Πυθαγόρᾳ δὲ Φερεκύδης λέγεται διδάσκαλος γενέσθαι· Πυθαγόρας δὲ Ἐμπεδοκλέης καὶ ἑτέρων. καὶ τῶν ἄλλων δὲ τῶν πλείστων ἔχομεν εἰπεῖν τὰς διδασκάλας τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν, ὅτῳ ἕκαστος συγγενόμενος, λόγῳ ἄξιος ἐγένετο· δίχα γε Ἡρακλείτῳ τῷ Ἐφεσίῳ, καὶ Ἡσιόδῳ τῷ Ἀσκραίῳ· ὁ μὲν γάρ φησιν, ὅτι ποιμαίνων ἐν τῷ Ἑλικῶνι, παρὰ τῶν Μουσῶν ἔλαβεν ἐν δάφνης ὄζῳ τὴν ποίησιν· ἵνα μὴ πράγματα ἔχοιμεν ζητοῦντες αὐτῷ τὸν διδάσκαλον. Ἡράκλειτος δὲ ἔτι γενναιότερον αὐτὸς ἐξευρεῖν [3]) τὴν τοῦ παντὸς φύσιν, ὁπόθεν

1) Probo Casauboni emendationem Ἱππίᾳ. Est quidem Ἵππος, vt Ven. et Mor. dant, nomen Graecum, nisi fallant Plinii Codices, et forte fallunt H. N. VII. 57. vbi ait *Hippum Tyrium onerariam inuenisse.* attamen hic loci credo Ἱππίᾳ esse emendandum. et forsitan ille Phidiae magister in arte statuaria fuit Hippias fictor, de quo Pausanias p. 483. et Plin. 35. 40. quod si autem Ἵππᾳ bene habeat, necesse est reliquias illas esse vocabuli, cuius prima pars periit, e. gr. Λυσίππᾳ, aut Χρυσίππᾳ, aut Νικίππᾳ, aut similis.

2) ὁ ἀδελφὸς] quodnam illi nomen?

3) ἐξευρεῖν necesse est legi, siue cum φησὶν addito, siue absque eo, tacite e superioribus repetendo; nam sequitur γενέσθαι. Ven. et Mor. dant ἐξεῦρε.

ὁποία τυγχάνει ἔσα, μηδενὸς διδάξαντος, καὶ γενέσθαι παρ' αὑτῷ σοφός. Ὁμήρῳ μὲν γὰρ, ὥσπερ τὰ ἄλλα τὰ περὶ αὐτὸν, καὶ τοῦτο ἄδηλον τοῖς Ἕλλησιν. ὁ δὲ Σωκράτης, ὅτι μὲν παῖς ὢν ἐμάνθανε λιθοξόος τὴν τοῦ πατρὸς τέχνην ἀκηκόαμεν· τὸν δὲ τῆς σοφίας αὐτῷ διδάσκαλον, ὅτως ὠφελίμῳ καὶ καλῆς γενομένης, σὺ ἡμῖν σαφῶς εἰπὲ, καὶ μὴ φθονήσῃς. ἀλλὰ τοῦτό γε οἶμαι πολλοῖς εἶναι σαφὲς, εἴ τις [4]) ἔμπειρος ἀμφοῖν τοῖν ἀνδροῖν· ὅτι Σωκράτης τό γε ἀληθὲς Ὁμήρου μαθητὴς γέγονεν, ἀχ, ὥσπερ ἔνιοι φασὶν, Ἀρχελάου. καὶ πῶς εἷόν τε, τὸν μήτε ξυγγενόμενον Ὁμήρῳ, μήτε ἰδόντα πώποτε, ἀλλὰ τοσούτοις ἔτεσιν ὕστερον γενόμενον, Ὁμήρου φάναι μαθητήν; τί δέ; ὅστις καθ' Ὅμηρον ἐγένετο, μηδὲν δὲ ἤκουσε τῶν Ὁμήρου ἐπῶν, ἢ ἀκούων μηδενὶ προσέσχε τὸν νοῦν, ἔσθ' ὅπως φήσομεν ἐκεῖνον Ὁμήρου μαθητήν; ὀδαμῶς. ἄκων ἄτοπον τὸν μήτε ξυγγενόμενον, μήτε ἰδόντα, τῆς δὲ [5]) ποιήσεως ξυνέντα τῆς Ὁμήρου, καὶ τῆς ὅλης διανοίας ἔμπειρον γενόμενον, μαθητὴν Ὁμήρου γενέσθαι [6])· ἢ οὐδὲ ζηλωτὴν οὐδένα οὐδενὸς φήσεις, τῶν μὴ γενομένων ἅμα; ἔγωγε. εἴπερ οὖν ζηλωτὴς, καὶ μαθητὴς εἴη ἄν. ὁ γὰρ ζηλῶν τινα ὀρθῶς, ἐπίσαται δήπου ἐκεῖνον, ὁποῖος ἦν· καὶ μιμούμενος τὰ ἔργα καὶ τοὺς λόγους, ὡς οἷόν τε, ἐπιχειρεῖ ὅμοιον αὐτὸν ἀποφαίνειν. ταυτὸ δὲ τοῦτο καὶ ὁ μαθητὴς ποιεῖν ἔοικε, μιμούμενος τὸν διδάσκαλον, καὶ προσέχων ἀναλαμβάνει τὴν τέχνην. τὸ δὲ ὁρᾶν καὶ ξυνεῖναι, οὐδέν ἐστι πρὸς τὸ μανθάνειν. πολλοὶ γὰρ καὶ ὁρῶσιν αὐλητὰς, καὶ ξύνεισι, καὶ ἀκούουσιν ὁσημέραι, καὶ οὐδ' ἂν ἐμφυσῆσαι τοῖς αὐλοῖς δύναιντο, οἱ ἂν μὴ ἐπὶ τέχνῃ, μηδὲ προσ-

4) εἴ τις] ὅστις margo Mor.
5) τὸν δὲ τῆς π. margo Mor.
6) λέγεσθαι m. Mor.

προσέχοντες ξυνῶσιν. ἀλλ' εἴ γε δυσωπῇ μαθητὴν Ὁμήρου τὸν Σωκράτην καλεῖν, ζηλωτὴν δὲ μόνον, οὐδέν μοι διοίσει. ἐμοὶ μὲν οὐχ ἧττον παράδοξον τοῦτο ἐκείνου δοκεῖ. Ὅμηρος μὲν γὰρ ποιητὴς γέγονεν, οἷος οὐδεὶς ἄλλος· Σωκράτης δὲ Φιλόσοφος. εἶεν. ἔστω μὲν οὐδὲ Ἀρχίλοχον εἴποις ἂν Ὁμήρου ζηλωτὴν [7]), ὅτι μὴ τῷ αὐτῷ μέτρῳ κέχρηται εἰς ὅλην τὴν ποίησιν, ἀλλ' ἑτέροις τὸ πλέον· οὐδὲ Στησίχορον, ὅτι ἐκεῖνος μὲν ἔπη ἐποίη· Στησίχορος δὲ μελοποιὸς ἦν. ναί· τοῦτό γε ἅπαντες φασὶν οἱ Ἕλληνες, Στησίχορον Ὁμήρου ζηλωτὴν γενέσθαι, καὶ σφόδρα ἐοικέναι κατὰ τὴν ποίησιν. Σωκράτης δὲ κατά τί σοι δοκεῖ Ὁμήρῳ ἐοικέναι; τὸ μὲν πρῶτον καὶ μέγιστον κατὰ τὸ ἦθος. ἀδέτερος γὰρ αὐτῶν [8]) ἀλαζὼν ἦν, οὐδὲ ἀναιδής, ὥσπερ οἱ ἀμαθέστατοι τῶν σοφιστῶν. Ὅμηρος μὲν γὰρ οὐδὲ ὁπόθεν ἦν, εἰπεῖν ἠξίωσεν, οὐδὲ ὧντινων γονέων, οὐδὲ ὅστις αὐτὸς ἐκαλεῖτο· ἀλλὰ ὅσον ἐπ' ἐκείνῳ καὶ τὸ ὄνομα ἠγνοοῦμεν ἂν τοῦ γράψαντος τὴν Ἰλιάδα, καὶ τὴν Ὀδύσσειαν. Σωκράτης δὲ τὴν μὲν πατρίδα οὐχ οἷός τ' ἦν ἀποκρύψασθαι, διὰ τὸ μέγεθος, καὶ τὸ σφόδρα ἐνδόξους εἶναι τοὺς Ἀθηναίους, καὶ τῶν Ἑλλήνων ἄρχειν κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον· οὐδὲν δὲ πώποτε εἶπεν ὑπὲρ αὐτοῦ μέγα, οὐδὲ προσεποιεῖτο σοφίαν οὐδεμίαν· καίτοι τοῦ Ἀπόλλωνος χρήσαντος, ὡς εἴη σοφώτατος Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων. τελευταῖον δὲ οὐδὲ τοὺς λόγους αὐτοῦ κατέλιπε γράψας. καὶ ταύτῃ γε ὑπερέβαλε τὸν Ὅμηρον. ὥσπερ γὰρ τὸ ὄνομα τὸ ἐκείνου παρ' ἑτέρων ἀκούοντες ἴσμεν· οὕτω καὶ τοὺς λόγους τοὺς Σωκράτους, ἄλλων καταλιπόντων. οὕτως ἄγαν κεκολασμένως ἦσην, καὶ ἐσωφρονείτην ἀμφὶ τὼ ἄνδρε. ἔπειτα ὑπερεῖδον κτήσεως χρημάτων, ὁμοίως Σωκράτης τε καὶ Ὅμηρος.

7) μαθητὴν m. Mor.
8) αὐτοῖν m. Mor.

ρος. πρὸς δὲ τούτοις, ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ἐσπουδαζέτην καὶ ἐλεγέτην· ὁ μὲν διὰ τῆς ποιήσεως, ὁ δὲ καταλογάδην· περὶ ἀρετῆς ἀνθρώπων, καὶ περὶ κακίας, καὶ ἁμαρτημάτων, καὶ κατορθωμάτων, καὶ περὶ ἀληθείας, καὶ ἀπάτης, καὶ ὅπως δοξάζουσιν οἱ πολλοὶ, καὶ ὅπως ἐπίστανται οἱ φρόνιμοι. καὶ μὴν εἰκάσαι καὶ παραβαλεῖν ἱκανώτατοι ἦσαν. τοῦτο μὲν θαυμαστὸν, εἰ ταῖς Ὁμήρου παραβολαῖς, πυρὸς καὶ ἀνέμων, καὶ θαλάττης, καὶ ἀετῶν, καὶ ταύρων, καὶ λεόντων, καὶ τῶν ἄλλων, οἷς ἐκόσμησε τὴν ποίησιν Ὅμηρος, σὺ παραβάλλειν ἀξιώσεις τὸν Σωκράτους κεραμέαν, καὶ τὸν σκυτοτόμον. εἶπερ γε, ὦ μακάριε, καὶ τὴν Ἀρχιλόχου ἀλώπεκα [9]) τοῖς λέουσι καὶ ταῖς παρδάλεσι παραβάλλομεν, καὶ ὀδὴν [10]) ἢ μὴ πολὺ ἀποδεῖν φαμέν. ἀλλὰ γὰρ ἴσως καὶ τῶν Ὁμήρου τὰ τοιαῦτα ἀποδοκιμάζεις, ὅπου μέμνηται ψαρῶν, ἢ κολοιῶν, ἢ ἀκρίδων, ἢ θαλῆ, ἢ τέφρας, ἢ κυάμων τε καὶ ἐρεβίνθων, ἢ λικμῶντας ἀνθρώπους πεποίηκεν; ἀλλὰ ταῦτά σοι δοκεῖ τὰ φαυλότατα εἶναι τῶν Ὁμήρου· μόνους δὲ θαυμάζεις τοὺς λέοντας, καὶ τοὺς ἀετοὺς, καὶ τοὺς Σκύλλας, καὶ τοὺς Κύκλωπας, οἷς ἐκεῖνος ἐκήλει τοὺς ἀναισθήτους· ὥσπερ αἱ τίτθαι τὰ παιδία, διηγούμεναι τὴν Λαμίαν. καὶ μὴν ὥσπερ Ὅμηρος διά τε μύθων καὶ ἱστορίας ἐπεχείρησε τοὺς ἀνθρώπους παιδεύειν, σφόδρα ἐργώδεις ὄντας παιδευθῆναι· καὶ Σωκράτης πολλάκις ἐχρῆτο τῷ τοιούτῳ· ποτὲ μὲν σπουδάζειν ὁμολογῶν, ποτὲ δὲ παίζειν προσποιούμενος. τοῦτο ἕνεκεν ἀνθρώποις ἄλλως ὠφέλει, ἴσως δὲ προσέκρουσε τοῖς μυθολόγοις, καὶ τοῖς συγγραφεῦσιν. ὃ τοίνυν οὐδὲ τοὺς περὶ Γοργίαν, ἢ Πῶλον, ἢ Θρασύ-

9) de vulpe Archilochi v. Ruhnken ad Timaei Lexicon Platonic. p. 183.

10) ὀδὴν] Ven. et Mor. dant ὀδενός.

Θρασύμαχον, ἢ Πρόδικον, ἢ Μένωνα, ἢ Εὐθύφρονα, ἢ Ἄνυτον, ἢ Ἀλκιβιάδην, ἢ Λάχητα, μάτην ἐποίει λέγοντας, ἐξὸν ἀφελεῖν τὰ ὀνόματα· ἀλλὰ ἤδει τάτῳ καὶ μᾶλλον ἀνήσειν τὸς ἀκούοντας, εἴ πως ξυνεῖεν, ἀπό τε τῶν λόγων τὸς ἀνθρώπους, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸς λόγους· ὃ ξυνοράν, ἐ ῥᾴδιον ἄλλοις, ἢ τοῖς Φιλοσόφοις, καὶ τοῖς πεπαιδευμένοις. οἱ δὲ πολλοὶ μάτην οἴονται τὰ τοιαῦτα λέγεσθαι, καὶ ὄχλον ἄλλως καὶ φλυαρίαν ἡγοῦνται. Σωκράτης δὲ ἐνόμιζεν, ὁσάκις μὲν ἀλαζόνα ἄνθρωπον εἰσάγοι, περὶ ἀλαζονείας λέγειν· ὁπότε δὲ ἀναίσχυντον καὶ βδελυρὸν, περὶ ἀναιδείας καὶ βδελυρίας· ὁπότε δὲ ἀγνώμονα καὶ ὀργίλον, ἀγνωμοσύνης καὶ ὀργῆς ἀποτρέπει. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως· τὰ πάθη καὶ τὰ νοσήματα ἐπ' αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐχομένων [11]) τοῖς πάθεσιν, ἢ τοῖς νοσήμασι [12]), σαφέστερον ἐδείκνυεν ὁποῖά ἐστιν, ἢ εἰ τὸς λόγους ψιλὸς ἔλεγεν. δοκεῖ δέ μοι καὶ τοῦτο παρ' Ὁμήρου λαβεῖν. καὶ γὰρ ἐκεῖνος, ὅταν μὲν [13]) διηγῆται περὶ Δόλωνος, ὅπως καὶ [14]) ἐπεθύμησε τῶν ἵππων τῶν Ἀχιλλέως, ὅπως δὲ τὸς πολεμίους ἀποφεύγειν δυνάμενος, ἔστη, τοῦ δόρατος ἐγγὺς παγέντος· καὶ ἁδὲν αὐτὸν ὤνησε τὸ τάχος· ὅπως δὲ ἐβάμβαινεν ὑπὸ τοῦ δέους, καὶ συνεκρότει τὸς ὀδόντας· ὅπως δὲ ἔλεγε τοῖς πολεμίοις, ἃ μόνον εἴ τι ἐρωτῷεν, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ὧν μηδεὶς ἐπυνθάνετο· καὶ γὰρ τὸς ἵππους ἐμήνυσε τὸς Θρᾳκικούς, καὶ τὸν Ῥῆσον, ὃν ἁδεὶς ᾔδει ἀφιγμένον. ταῦτα δὲ [15]) λέγων,

11) τῶν ἐχομένων] Ven. et Mor. omittunt τῶν.
12) niſi praeceſſiſſet τὰ πάθη καὶ τὰ νοσήματα, crederem verba ἢ τοῖς νοσήμασι ſcholium verborum τοῖς πάθεσιν ideoque delenda eſſe.
13) μὲν] ad hanc partic. reſpicit δὲ ſequens p. 287, 2.
14) καὶ delendum.
15) δὲ] l. δὴ.

γων, ἕτω σφόδρα ἐναργῶς, ἃ περὶ δειλίας ὑμῖν καὶ φιλοδοξίας δοκεῖ διαλέγεσθαι; ὅταν δὲ περὶ τῦ Πανδάρυ, ὡς συνέχει [16]) τὰς σπονδὰς, ἐλπίσας δῶρα παρὰ Ἀλεξάνδρυ τῦ Πριάμυ· καὶ ἅτε ἀπέκτεινε τὸν Μενέλεων βαλὼν, καίτοι τοξότης ἱκανὸς εἶναι δοκῶν· καὶ παραβὰς τὰ ὅρκια, τὺς Τρῶας ἀθυμοτέρυς ἐποίησε πρὸς τὸν πόλεμον, μεμνημένυς ἀεὶ τῆς ἐπιορκίας.

— νῦν δ' ὅρκια πιστὰ
Ψευσάμενοι, μαχόμεθα τῷ ἃ νύ τι κάλλιόν ἐστι.

καὶ ὃν τρόπον ἀπέθανεν, ἃ μεταπολὺ τὴν γλῶτταν ἀποτμηθεὶς, πρὶν ἢ καὶ λόγῳ φῆσαι τὸν Ἀλέξανδρον αὐτῷ χάριν εἰδέναι. ταῦτα διεξιὼν ἔτως ἐπιμελῶς, ὑπὲρ ἄλλυ τυ δοκεῖ λέγειν, ἢ δωροδοκίας καὶ ἀσεβείας, καὶ τὸ ξύμπαν, ἀφροσύνης; ὅς γε τοῖς βέλεσι κατηρᾶτο, καὶ ἠπείλει διακλάσειν αὐτὰ, καὶ κατακαύσειν, ὡς φοβυμένων αὐτὸν τῶν βελῶν. ὅταν δὲ περὶ Ἀσίυ τῦ Ὑρτάκυ, ὅτι τῦ στρατηγῦ κελεύσαντος ἔξω τῆς τάφρυ καταλιπεῖν τὺς ἵππυς, μόνος ἀχ ὑπήκυσεν·

ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσι
Νήπιος· ἃδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κηρας ἀλύξας
Ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν.
Ἂψ ἀπονοσήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.

εἰς τοσαύτην δυσχωρίαν τάφρυ τε καὶ τείχυς καὶ νεῶν εἰσελαύνων [17]), ὅπυ μηδὲ τοῖς πεζοῖς συνήνεγκε καταληφθεῖσιν ὑπὸ τῶν ἐναντίων· ἀλλὰ ὀλίγης ἐκβοηθείας γενομένης, διεφθάρησαν οἱ πλείυς. ὁ δὲ ὑπὸ τῶν ἵππων ἐπαιρόμενος, καὶ τῷ κάλλει τῦ δίφρυ, ὡς τότε μὲν ὑπὲρ τῦ τείχυς ἐλάσας [18]), ἕτοιμος

16) συνέχει] sic recte Ven. συνεχὲς Mor. συνέχεε Casaub.
17) εἰσελαύνειν margo Mor.
18) ἐλάσειν margo Mor.

μος δὲ ἦν ἐμβαλὼν εἰς τὴν θάλατταν, καὶ ἀπὸ τῦ ἄρματος μάχεσθαι· ἆρ' ἔν γε περὶ ἀπειθείας καὶ ἀλαζονείας τότε λέγειν φαίνεται; πάλιν δὲ τέτοις παρατιθεὶς Πολυδάμαντα, κελεύοντα εὐλαβηθῆναι, καὶ μὴ διαβαίνειν τὴν τάφρον, ἅμα μὲν τὸ πρᾶγμα ἐπιδεικνύντα, ὡς ἐπικίνδυνον· ἅμα δὲ τὸν οἰωνὸν τὸν γενόμενον αὐτοῖς. ἄλλως μὲν γὰρ ἐδέν ὤετω ἀνέξεσθαι αὐτῦ λέγοντος, ἐν δὲ τῷ οἰωνῷ τάχ' ἂν πεῖσαι τὸν Ἕκτορα· ἢ τὸν Νέστορα [19]) τὰς περὶ τὸν Ἀγαμέμνονα, ἢ τὸν Ἀχιλλέα λοιδορυμένυς, παύοντα τῆς ὀργῆς, καὶ προλέγοντα φανερῶς τὰ συμβησόμενα αὐτοῖς ἀπὸ τῆς στάσεως· ὕστερον δὲ ἐπιπλήττοντα τῷ Ἀγαμέμνονι, ὡς ἁμαρτόντι, καὶ ἀναγκάζοντα δεῖσθαι τῦ Ἀχιλλέως, ἢ τὸν Ὀδυσσέα ἐπανορθύμενον τὸ ἁμάρτημα τῦ Ἀγαμέμνονος, δι' ὃ πεῖραν βυλόμενος λαβεῖν τῦ στρατῦ, πῶς φέροιεν τὴν τῦ πολέμυ τριβήν, ὀλίγυ [20]) φυγεῖν αὐτὰς ἐποίησεν· ὃ περὶ φρονήσεως, καὶ στρατηγίας, καὶ μαντικῆς, πρὸς δὲ τύτοις καιρῦ καὶ ἀκαιρίας ἔοικεν ὑποτίθεσθαι; ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσείᾳ τὰ μὲν ἄλλ' ἐῶ· ἑνὸς δὲ μόνυ μνησθήσομαι, τῦ Ἀντινόυ. τῦτον γὰρ ἀλαζονέστατον πεποίηκε τῶν μνηστήρων, καὶ ἀκολαστότατον· ὃς πρῶτον μὲν κατεφρόνει τῦ Ὀδυσσέως, ὅτι ἐκεῖνος μὲν ἐν ῥάκεσιν ἦν, αὐτὸς δὲ ἐν πολυτελεῖ ἐσθῆτι, καὶ ἔπινεν ἐκ χρυσῶν ποτηρίων, καὶ τύτων ὐχ αὑτῦ· καὶ ἐδείπνει πολυτελῶς, ὐκ ἐκ τῶν πατρῴων, ἀλλὰ παρασιτῶν [21]) ἐπ' οἰκίας ἀδεσπότυ· καὶ ἔφη μὲν τῆς Πηνελόπης ἐρᾶν· ἐμίγνυτο δὲ ταῖς δύλαις ταῖς τῦ Ὀδυσ-

19) in Νέστορα atque vſ. 15. in Ὀδυσσέα repetendum mente e ſuperioribus παρατιθεὶς Ὅμηρος.

20) ὀλίγυ] *paene.* ὀλίγον Ven. et Mor.

21) παρασιτῶν] ſic recte Caſaub. παρὰ σίτων margo Mor. παρὰ τῶν Ven. et t. Mor.

Οδυσσέως· καὶ τἆλλα ἦν ἀκόλαστος, ἀχ ὡς ἔνιοι τῶν νῦν. τελευτῶν δὲ, ἐπεχείρει τοξεύειν, ἄπειρος ὢν τοξικῆς, καὶ τὰς χεῖρας ἔτως ὑπὸ τρυφῆς διεφθαρμένος, ὡς μὴ δύνασθαι ἅπτεσθαι τῆς νευρᾶς, εἰ μή τις ἐπιχρίσαι πέαρ· καὶ ταῦτα τῶ Ὀδυσσέως ὁρῶντος, καὶ τῆς ἐρωμένης παρούσης, ἐν ἀνθρώποις τοσούτοις· μηδ' ἐπιτεῖναι δυνάμενος [22]) τὸ τόξον, μηδὲ ὅπως πήσειε τὰς πελέκεις ὁ Τηλέμαχος ξυνείς. ὅμως [22b]) δὲ καὶ τοῦτον ἀποθανόντα ἐποίησεν, ἀκ εἰκῆ [23]) πληγέντα διὰ τοῦ λαιμοῦ, ἀχ ὅπῃ ἔτυχεν· ὥσπερ ἀμέλει τὸν Πάνδαρον διὰ τῆς γλώττης. καὶ γὰρ εἰ καὶ τύχῃ τινὶ συμβαίνει τὰ τοιαῦτα, ὅμως ἐπὶ πολλῶν ἐστιν εἰπεῖν· ὅτι τοῦτον μὲν τὸν ἄνθρωπον διὰ τῆς γαστρὸς ἔδει [24]) πληγέντα ἀποθανεῖν· τοῦτον δὲ, διὰ τῶν αἰδοίων· τοῦτον δὲ, διὰ τοῦ στόματος. μὴ ἂν ὑμῖν εἰκῆ δοκεῖ Ὅμηρος ὀτιοῦν λέγειν. ἀ τοίνυν ἀδὲ Σωκράτης ἄλλως ἐχρῆτο τοῖς λόγοις, ἀδὲ τοῖς παραδείγμασιν· ἀλλ' Ἀνύτῳ τάχα αὐτῷ [25]) μὲν διαλεγόμενος, βυρσέων ἐμέμνητο, καὶ σκυτοτόμων· εἰ δὲ Λυσικλεῖ διαλέγοιτο, προβάτων [26]), καὶ καπήλων· Γλύκωνι δὲ, δικῶν, καὶ συκοφαντημάτων, καὶ ἀμιδίων, καὶ κωδίων· Μένωνι δὲ τῷ Θετταλῷ, περὶ

22) γρ. δυναμένοις margo Mor. 22. b. ὅμως] Caſaub. vult ὁμοίως.

23) diſtingue non ante, ſed poſt εἰκῆ. *non temere morientem fingit.*

24) ἔδει] *oportebat.* Ven. et Mor. δεῖ.

25) aut ſolum αὐτῷ delendum eſt, aut vna cum τάχα.

26) f. locus ita eſt conſtituendus: προβάτων καὶ κωδίων. Γλαύκωνι δὲ δικῶν καὶ συκοφαντημάτων —— δὲ καπήλων καὶ ἀμίδων, Μένωνι δὲ —— Glauconem in Socratis familiaribus noui, non Glyconem. v. Xenoph. Memorabilia. 3, 6. ἀμίδες hic loci non ſunt matulae, ſed amphorae vinariae, lagenae. ἀμὶς interpretatur Heſychius per ϛαμνίον, et eo ſenſu accipio vocab. quoque in illo Axionici, quod Pollux 10. 122. et Athenaeus 6, 9. habent.

περὶ ἐραστῶν καὶ ἐρωμένων. ὃ μέντοι ἀλλὰ καὶ ἄλλων ἐνίοτε παραδειγμάτων εὐπορεῖ, φίλος μὲν ὀνομάζων καὶ φιλίαν, ὅτε πρὸς Λυσίαν διαλέγοιτο [27]· περὶ σωφροσύνης δὲ Χαρμίδῃ διαλεγόμενος. 20.

27) διαλέγοιτο] sic recte Ven. διαλέγοι Mor.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ Η ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ.

ΛΟΓΟΣ ΝΣΤ.

Πότερα βέλει περὶ Ἀγαμέμνονος ἀκέειν φρονίμως λόγως, ἀφ' ὧν ἐσιν ὠφεληθῆναι τὴν διάνοιαν· ἢ λυπεῖ σε Ἀγαμέμνων ὁ Ἀτρέως ὀνομαζόμενος ἐν τοῖς λόγοις; ὃδ' εἰ περὶ Ἀδράστου τοῦ Ταλαοῦ λέγεις [1], ἢ Τηλεπύλου, ἢ Πέλοπος, ἀχθοίμην ἄν, εἰ μέλλω βελτίων ἔσεσθαι καὶ μὴν ἀνεμνήσθην ἔναγχος λόγων τινῶν, ὃς λέγοιμ' ἄν, εἴ μοι ἐρωτῶντι ἐθέλοις ἀποκρίνασθαι· λέγε ὡς ἀποκρινομένου. εἰσί τινες ἀνθρώπων ἄρχοντες, ὥσπερ ἕτεροι μὲν αἰγῶν, ἕτεροι δὲ ὑῶν, οἱ δέ τινες ἵππων, οἱ δὲ καὶ βοῶν, ξύμπαντες ὅτοι οἱ καλούμενοι κοινῇ ποιμένες. ἢ οὐκ ἀνέγνωκας τοῦτο τὸ ἔπος Κρατίνου·

Ποιμὴν καθέζη [2]), αἰπόλος κἀβουκόλος;

οὐκ ἂν ἔχοιμί σοι εἰπεῖν, εἰ ποιμένας μόνον ὀνομάζει [3]) σύμπαντας τοὺς τῶν ζώων νομέας. ὃ μόνον γε τῶν ἀλόγων, ὦ ἄριστε, ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπων, εἴ τι

χρὴ

1) λέγης aut λέγεις.
2) si lenius dictionis ille est, quem Interpres ei dedit, neque alio modo corruptum est vocab. legend. est κατέζη.
3) in Veneta est ἃ μόνον ὀνομ. vnde efficio δεῖ μόνον ὀνομ.

χρὴ Ὁμήρῳ πείθεσθαι περὶ τούτων. ἀλλὰ τί ἂν ἀπεκρίνω τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐρώτημα; τὸ ποῖον; εἴπερ εἰσί τινες ἀνθρώπων ἄρχοντες. πῶς γὰρ ἂν εἰσί; τίνες ἔτοι; τίνας αὐτὸς ἐπονομάζεις; λέγω δὲ ἃ 4) τὸς ἐν πολέμῳ στρατιωτῶν ἄρχοντας, ὃς στρατηγὸς παρονομάζειν εἰώθαμεν, τὸς ἁπάσης τῆς στρατείας 5) ἡγεμόνας· ὥσπερ γε καὶ κατὰ μέρος, ὁ μὲν λόχε ἄρχων καλεῖται λοχαγὸς, ὁ δὲ τάξεως, ταξίαρχος· ὁ δὲ τῦ ναυτικῦ, ναύαρχος, ὁ δὲ μιᾶς τριήρες, τριήραρχος. καὶ ἄλλοι εἰσὶν ἕτως καλέμενοι πλείες 6), ἐν τοῖς πολέμοις ἄρχοντες, κατ' ὀλίγες, ὅτι πλείσης προνοίας τότε καὶ ἡγεμονίας οἱ ἄνθρωποι δέονται· ἀδέ γε τῶν χορῶν τὸς κορυφαίες τυγχάνω πυνθανόμενος, οἵτινες καλῶνται, τὸς σημαίνοντας τοῖς ᾄδεσι, καὶ μέλος ἐνδιδόντας, ἀδὲ τὸς τῶν συμποσίων ἡγεμόνας, ἀδ' εἴ τινες ἄλλε μέρες ἀνθρώπων, πρὸς μίαν πρᾶξιν, ἢ χρόνον ῥητὸν ἐπιμέλειάν τινα ἢ ἄλλε ἀρχὴν λαμβάνεσιν· ἀλλὰ τὸς αὐτότε τῶν ἀνθρώπων ἄρχοντας πολιτευομένων, καὶ γεωργέντων, ἂν ἕτω τύχωσι, καὶ βιέντων ἁπλῶς, ὡς Κῦρός τε Περσῶν ἦρχε, καὶ Μήδων Δηϊόκης, καὶ Ἑλλήνων τῶν δι' αὐτὸν 7) ὀνομασθέντων· ὡς Αἴολος Αἰολέων· καὶ Δῶρος Δωριέων, καὶ Νεμᾶς Ῥωμαίων, καὶ Δάρδανος Φρυγῶν. ἀλλ' ἀδὲν ἦρε χαλεπόν· πάντες γὰρ ἔτοι, ὃς σὺ νῦν ὀνομάζεις, βασιλεῖς ἐκαλῶντο καὶ ἦταν· καὶ ἡ ἀρχὴ αὕτη, ἣν λέγεις, τὸ καθόλε ἀνθρώπων ἄρχειν, καὶ ἐπιτάττειν αὐτοῖς, ἀνυπεύθυνον ὄντα, βασιλεία καλεῖται.

4) margo Mor. omittit ἃ.

5) στρατιᾶς.

6) καλέμενοι καὶ κατὰ πλείας — ἄρχοντες καὶ κατ' ὀλίγες, aut καλέμενοι κατὰ πλείας — ἢ κατ' ὀλίγ.

7) δι' αὐτὸν] sic recte Ven. vnde sic restituo locum: ἑλλήνων ἕκασος, τῶν δι' αὐτὸν ὀνομασθέντων.

καλεῖται. σὺ ἄρα ἐκ ἠγῇ Βασιλείαν τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν, ἐν Λακεδαίμονι τοσοῦτον βασιλευσάντων χρόνον; ἐκεῖνοι γὰρ ἐ πάντα ἔπραττον, ὡς αὐτοῖς ἐδόκει· ἀλλὰ περὶ πολλῶν ὑπήκοον τοῖς ἐφόροις· καὶ ὅτε δὴ κατέστη τοῦτο τὸ ἀρχεῖον ἐν Σπάρτῃ [8], Θεοπόμπε βασιλεύοντος πρὸς ἐνιαυτὸν, ἐδὲν ἧττον ἐκράτουν τῶν βασιλέων [9]· ὥστε καὶ Παυσανίαν τὸν Κλεομβρότε τὸν νικήσαντα Πλαταιᾶσιν, ἐβάλοντο μὲν εἰς τὴν εἱρκτὴν ἐμβαλεῖν, καταφυγόντα δὲ εἰς τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν αὐτῇ ἀπέκτειναν, καὶ ἐδὲν αὐτὸν ὤνησεν ἔτε ὅτι γένος [10] ἦν τῶν Ἡρακλειδῶν, ἔτε ὅτι παῖδα ἐπετρόπευεν, ἔτε ὅτι τῆς Ἑλλάδος ἁπάσης ἡγήσατο, ἃ μόνον τῆς Σπάρτης. ὕστερον δὲ Ἀγησίλαον πολεμοῦντα βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ, καὶ περὶ Σάρδεις νενικηκότα. καὶ μάχῃ κρατήσαντα [11] πάσης τῆς κάτω Ἀσίας, ὑπηρέτην πέμψαντες, ἐκάλουν πρὸς αὑτούς, καὶ ὃς ἐδεμίαν ἡμέραν ἀνεβάλετο, τοσούτων μὲν Ἑλλήνων, τοσούτων δὲ βαρβάρων γεγονὼς κύριος. ἐκ ἄρ' ὑπῆρχε βασιλεὺς τῆς Σπάρτης Ἀγησίλαος, ὃς ὑπήκουεν ἑτέροις ἄρχουσι· καὶ πῶς ἐκ ἂν εἴην ἔτοι βασιλεὺς, πρὸς τὸν ἀκριβῆ περὶ τῆς βασιλείας λόγον; ἆρα ἐδὲ Ἀγαμέμνονα ἐν Ἰλίῳ φήσεις βασιλεύειν Ἀργείων τε καὶ Ἀχαιῶν, ὅτι εἶχε τῆς ἀρχῆς ἐπίτροπον ἄνδρα πρεσβύτερον, Νέστορα τὸν Πύλιον; κἀκεῖνε κελεύοντος, τὸ τεῖχος ᾠκοδομήθη τὸ περὶ τὰς ναῦς, καὶ τὴν τάφρον περιεβάλλοντο ἔρυμα τῇ ναυσάθμῳ, καὶ διεῖλεν εἰς τάξεις τὸν στρατὸν ὁ Ἀγαμέμνων, πρότερον, ὡς ἔοικεν, εἰκῇ μαχόμενον, πεζός τε καὶ ἱππεύς

8) v. Simſon Chronic. A. 3256.
9) τὸν βασιλέα margo Mor.
10) poteſt γένος defendi et exponi per κατὰ γένος, poſſet quoque γόνος legi. mallem tamen γένας.
11) νενικηκότα μάχῃ καὶ κρατήσαντα.

πέας Φύρδην ἁπάντων ἀναμεμιγμένων, Πυλίων τε καὶ Ἀργείων καὶ Ἀρκάδων καὶ Βοιωτῶν. ὁ δὲ Νέστωρ ὕστερον αὐτῷ προσέταξε κατὰ φῦλα διαιρεῖν τὸν στρατὸν,

Ὡς Φρήτρη Φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις.

ἔτω δὲ καὶ τῶν ἡγεμόνων, ἔφη, γνώσῃ τίς τε ἀγαθὸς καὶ τὶς κακός. εἰ δὲ τῶν ἡγεμόνων, δηλονότι καὶ τῶν στρατιωτῶν· ἅμα διδάσκων τῆς ὠφελείας τὸ μέγεθος. καὶ τί βουλόμενος ἔτως ἐποίει; ἵνα ἐπίσηται, καὶ τελευτήσαντος αὐτοῦ, τὴν στρατηγικὴν τέχνην ὁ Ἀγαμέμνων. ἔτος δὲ πάνυ ἦν κατήκοος αὐτοῦ [12]) τῷ Νέστορος, ὥστε ἀ μόνον, εἴ τι προσέταττεν αὐτῷ [13]) παρὼν, τοῦτο ἐποίει προθύμως, ἀλλ' ἀδὲ εἴ τι [14]) ὄναρ ὠήθη Νέστορα λέγειν, ἀκ ἂν ἀδὲ τοῦτο παρέλειπε. τὸ γοῦν ὄναρ τὸ περὶ τῆς μάχης ἔτως ἐξηπάτησεν αὐτὸν, Νέστορι ἀπεικασθέν. ἀ μόνον δὲ τῷ Νέστορι ὑπήκουε δοκοῦντι φρονιμωτάτῳ τῶν Ἀχαιῶν, ἀλλ' ἀδὲ ἄνευ τῶν γερόντων ἀδὲν ἔπραττεν. ὁπότε γοῦν ἔμελλεν ἐξάγειν τὸν στρατὸν τῷ ἐνυπνίῳ πεισθεὶς, ἀ πρότερον ἐξήγαγε, πρὶν ἡ βουλὴ τῶν γερόντων ἐκάθισε παρὰ τὴν νηῦ τοῦ Νέστορος. ἀδὲ τὴν πεῖραν, ἣν ἐβούλετο λαβεῖν τοῦ πλήθους, εἰ ἔτι μένειν ἐβούλετο, καὶ διαπολεμεῖν, τοῦ Ἀχιλλέως μηνίοντος, ἀκ ἄλλως ἐπειράθη, πρὶν εἰς τὴν βουλὴν πρῶτον εἰσήγαγεν. οἱ δὲ πολλοὶ τῶν δημαγωγῶν ἀπροβούλως τὰ ψηφίσματα ἀκ ὀκνοῦσιν εἰς τὸν δῆμον εἰσφέρειν. ἐκεῖνος δὲ μετὰ τῶν γερόντων βουλευσάμενος, ἔτως ἐμέμνητο εἰς τὸ πλῆθος περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ πολέμου. τοῦτο μὲν ἀδὲν ἄτοπον, εἰ βασιλεὺς ὢν, μετεδίδου λόγου τοῖς

12) forte redundat αὐτοῦ, aut τοῦ Νέστορος.
13) αὐτῷ] *si Neſtor ipſi* (Agamemnoni) *aliquid imperaret.*
14) τι] ſic recte Ven. *ſi quid Neſtor Agamemnoni per in ſomnium praeciperet.* Mor. dat τις.

ἄλλοις, καὶ σύμβολον εἶχε, διὰ γῆρας πιστευόμενον, αὐτὸς ὢν κύριος ἁπάντων τῶν πραγμάτων. ἐπεὶ διά τί τὰ περὶ τὴν Βρισηίδα ὅτως [15]) ἐποίησεν, ἀ πεισθεὶς τῷ Νέστορι τῷ βελτίστῳ, ὥσπερ δὴ καὶ πολλοὶ τῶν ἰδιωτῶν ἀ πειθόμενοι τοῖς ἄρχουσιν, ἀδὲ τοῖς νόμοις, πολλὰ πράττουσι παρανόμως, ὑπὲρ ὧν καὶ τὰς εὐθύνας ὑπέχουσιν; ἀκὼν ἀχθέντες εἰς τὸ δικαστήριον, τὴν ἀρχὴν [16]) ζημιῶνται, ἧς ἂν ἕκαστοι δοκῶσιν ἄξιοι ζημίας; πάνυ γε. τί ἦν Ἀγαμέμνων ἀ δοκεῖ σοι τότε ἀπειθήσας ὕστερον εὐθύνεσθαι ὑπὸ τῷ Νέστορος, ὁπηνίκα αὐτῷ κατηγόρει τῆς πράξεως ἐκείνης ἐν τοῖς φρονιμωτάτοις τῶν συμμάχων; τοῖς ἡγεμόσιν αὐτοῖς τίμημα ἐπάγων, ὅτι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι, κατηγορίαν χαλεπωτάτην, ἅτε δεινὸς ὢν ῥήτωρ, λέγων, ὅτι πάνυ βαρέως ἔχει τοῖς πράγμασιν·

Ἐξέτι τᾶ, ὅτε διογενὲς [17]) Βρισηΐδα κούρην
Χωομένᾳ Ἀχιλῆος, ἔβης κλισίηθεν ἀπήρας,
Οὔ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γάρ τοι ἔγωγε
Πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῷ μεγαλήτορι θυμῷ
Εἴξας, ἄνδρα φέριζον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν,
Ἠτίμησας· ἑλὼν γὰρ ἔχεις γέρας· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
Φραζώμεθ'.

καὶ νὴ Δία γε ἀ μόνον αὐτὸν εὔθυνε τοῖς λόγοις, ἀλλὰ καὶ ζημίαν ἐπήγαγε τᾶ ἁμαρτήματος, πασῶν βαρυτάτην. κελεύει γὰρ αὐτὸν δεηθῆναι τᾶ Ἀχιλλέως, καὶ πάντα ποιῆσαι, ὅπως πείσῃ τὸν ἄνδρα. καὶ ὃς ὑποτιμᾶται χρημάτων τὸ πρῶτον, ὥσπερ οἱ ἁλόντες τοῖς δικαστηρίοις, ὅσα φασὶν ἀποτίσαι

15) post ὅτως videtur αἰσχρῶς vel simile aduerbium desiderari. in verbis ἀ πεισθεὶς incipit responsio.

16) τὴν ἀρχὴν suspectum. certe non video, quid sibi velit.

17) γρ. διογενᾶς margo Mor.

τίσαι δύνασθαι ἀντὶ τῆς ὕβρεως. τά τε ἄλλα [18])
15. καὶ ὅρκον ὑποδέχεται ὀμόσειν, σφαγίων γενομένων, περὶ τῆς Βρησηίδος. ἢ μὴν αὐτῆς μηδὲ ἅψασθαι λαβών. ἀντὶ δὲ τοῦ μόνον μεταγαγεῖν ἀπὸ σκηνῆς ἐπὶ σκηνήν, χρυσίον ἐπαγγέλλεται δώσειν πολύ, καὶ
20. ἵππους, καὶ τρίποδας, καὶ λέβητας, καὶ γυναῖκας, καὶ πόλεις. τελευταῖον δὲ ὡς ἐκ ἦν ἱκανόν, τῶν θυγατέρων τριῶν ἥσῶν, ἣ ἂν βέληται συνοικεῖν ὁ ἀδελὸς πώποτε ἐκρίθη παθεῖν ἀντὶ θεραπαίνης, καὶ
25. ταύτης αἰχμαλώτου μηδὲν παθούσης· ἀναγκάσαι συνοικῆσαι τὴν θυγατέρα ἐπὶ προικὶ μεγάλῃ ἄνευ ἕδνων· καίτοι τῆς δίκης ταύτης ἀδεμίαν ἴσμεν ἰδιωτικὴν δίκην πικρότερον κριθεῖσαν. ἆρά σοι δοκεῖ
30. πρὸς θεῶν ἀνυπεύθυνος ἄρχειν ὁ Ἀγαμέμνων τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' ἐ πάνυ ἀκριβεῖς ὑπέχειν εὐθύνας ἁπάντων ὧν ἔπραττεν; περὶ μὲν δὴ τούτων αὐτῷ τὸν λόγον ἐάσομεν, χθὲς ἱκανῶς εἰρημένον [19]), ἐπ'
35. ἄλλον δέ τινα ἴωμεν. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλὰ πειράθητι πάντα εἰπεῖν, ὅσα λέγεις ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ πράγματος, ὡς ἐγὼ μόλις ἀρτίως συνίημι τοῦ λόγου τὴν ὑπόθεσιν. οἶμαι γάρ σε περὶ ἀρχῆς, ἢ Βασιλείας,
40. ἢ τοιοῦτόν τι βέλεσθαι λέγειν.

18) ὕβρεως, καὶ τά τε ἄλλα — illud καὶ neceſſe eſt ob ſequens ὑποδέχεται τά τε ἄλλα, ſcil. ποιεῖν. *et ſe recipit facturum omnia reliqua.*

19) εἰρημένον] Ven. et Mor. dant εἰρημένων.

ΝΕΣΤΩΡ.

ΛΟΓΟΣ ΝΖ'.

Διὰ τί ποτε δοκεῖ ὑμῖν περὶ Νέστορος ὁ Ὅμηρος ποιῆσαι τάδε τὰ ἔπη πρὸς Ἀγαμέμνονα καὶ Ἀχιλλέα, παραμυθούμενον [1]) αὐτοὺς καὶ διδάσκοντα, μὴ διαφέρεσθαι ἀλλήλοις·

Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν, ἠέπερ ὑμῖν,
Ἀνδράσιν ὡμίλησα, καὶ οὔποτέ μ' οἵ γ' ἀθέριζον.
Οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδωμαι,
Οἷον Πειρίθοόν τε, Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν,
Καινέα τ', Ἐξάδιόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολύφημον,
Θησέα τ' Αἰγείδην ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.
Κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
Καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον, πείθοντό τε μύθῳ.
Ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.

ἆρα μὴ ἀλαζόνα πεποίηκε τὸν Νέστορα λέγοντα περὶ τοῦ Πειρίθου καὶ Δρύαντος, καὶ τῶν ἄλλων, ὅτι θαυμαστοί τε φύσει ὄντες, καὶ πολὺ κρείττους ἐκείνου, προσεδέοντο τῆς αὐτοῦ διανοίας, καὶ ἦκε μεταπεμπτος εἰς τὴν Θετταλίαν ἐκ Πύλου, δεομένων ξυνεῖναι καὶ διαλέγεσθαι αὐτῷ. ἔτι γὰρ εἰπὼν, ὅτι κράτιστοι ἀνθρώπων ἦσαν, ὡς μέγα τι μαρτυρῶν ἔοικεν αὐτοῖς, τὸ ξυνεῖναι τῆς αὐτοῦ γνώμης, καὶ πείθεσθαι τοῖς λόγοις. ἢ τοῦτο μὲν σχεδὸν οὐ ἕνεκα φαμὲν [2]) ἐν πᾶσι τοῖς ὀρθῶς λέγουσιν, οὐδέποτε οὐδεὶς

1) aut παραμυθούμενα, vt ad ἔπη redeat, aut si ad Νέστορος referatur, παραμυθουμένου et διδάσκοντος.
2) locus hic mihi pariter, atque Casaubono fuit, est obscurus.

ἀδεὶς πείθεται τῶν ξυνιέντων [3]). ἀλλ' ἔστιν ἡ ἀπείθεια ταυτὸν ἀξυνεσίᾳ; Φέρε δὴ καὶ τἆλλα σκεψώμεθα, πότερον ὀρθῶς εἴρηκεν, ἢ δι' ἀλαζονείαν; ἀκὴν οἱ ἀνόητοι πάντες καταφρονῶσι τῶν ἀδόξων ἀνθρώπων, καὶ ἀδὲν προσέχωσι τούτοις, ἀδ' ἂν τύχωσι τὰ ἄριστα συμβουλεύοντες. ἐς δ' ἂν ἴδωσι τιμωμένους ὑπὸ τοῦ πλήθους, ἢ τῶν μέγιστον δυναμένων, ἀκ ἀπαξιοῦσι πείθεσθαι αὐτοῖς. ἑνὸς μὲν ἕν [4]) τοῦτο χάριν ὁ Νέστωρ συνίστησιν αὐτὸν [5]), ὅτι πολλοὺς καὶ δυνατοὺς πρότερον ἠδυνήθη πεῖσαι· καὶ ὅτι ἐκεῖνοι κατὰ τὴν αὐτῶν ἀφροσύνην καὶ ἀναισθησίαν, ἂν ἀπειθήσωσιν [6]), ἀπειθήσειεν ἄν, ἀχ ὡς ἀδυνάτου [7]) ὄντος αὐτοῦ συμβουλεῦσαι περὶ τῶν μεγίστων. ὥσπερ ἄν εἰ λοιδορῶν αὐτὸν [8]), καὶ λέγων, ὅτι μηδέποτε μηδεὶς ἠξίωσεν αὐτῷ συμβουλεύσασθαι περὶ μηδενός, ἔμελλε προτρέπειν τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ τὸν Ἀχιλλέα πείθεσθαι τοῖς λόγοις, ἀκ ἂν ὤκνησε λοιδορεῖν· ὅτως εἰ τὸν ἔπαινον ᾤετο παρορμήσειν πρὸς τοῦτο, εἰκότως ἐπῄνει. ἢ ἀκ ἀνοήτου ἀνθρώπου ἐστὶν, αἰσχύνεσθαι αὐτὸν ἐπαινεῖν μέλλοντα μέγιστα [9]) ἐνήσειν; ὥσπερ οἶμαι καὶ τἀναντίον, σεμνύνεσθαι, καὶ λέγειν ὑπὲρ αὐτοῦ πολλάκις, εἰ κίνδυνός τις ἢ βλάβη προσείη. καθάπερ ἄν ὅταν ἰατρὸς βουλόμενος τέμνειν τινὰ, ἢ καῦσαι παρασχεῖν αὐτὸν [10]), ἢ πιεῖν φάρμακον ἀηδὲς [11]), δεινὸν εἰδὼς

3) τῶν δ' ξυνιέντων.
4) ἕν] sic recte margo Mor. sed t. Mor. et Ven. dant ἓν.
5) post αὐτὸν videtur λέγων deesse.
6) ἂν ἀπειθῶσιν ἀχ margo Mor.
7) ἀδυνάτου] sic quoque vir doctus in margine Venetas. sed praecedentia corrupta non expedio.
8) αὐτὸν] *semet ipsum conviciis exagitans.*
9) μέλλοντα τὰ μέγιστα.
10) αὐτὸν] *efficere, vt aeger semet ipsum praebeat medico.* Ven. et Mor. dant αὐτό.
11) post ἀηδὲς videtur παρασκευάζειν desiderari.

τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἀνόητον, ἑτέρων μνημονεύει τῶν ὑφ' αὐτῶ σωθέντων διὰ τὸ πεισθέντας ἂν [12]) ὑπομεῖναι τὴν θεραπείαν· καὶ ὐδεὶς φησιν ἀλαζονεύεσθαι τὸν ταῦτα λέγοντα· δοκεῖ μοι δικαίως ἂν μηδὲ ὁ Νέστωρ αἰτίαν ἔχειν ἀλαζονείας. ἓν μὲν δὴ τοῦτο ὑπῆρχεν ὄφελος ἐκ τῶν λόγων· ἕτερον δὲ· τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ τὸν Ἀχιλλέα ἠπίστατο ἐκ ἄλλως ἁμαρτάνοντας, ἢ δι' ὕβριν· ὑβρίζειν δὲ ἡγεῖτο τὰς ἀνθρώπους τότε μάλιστα σχεδὸν, ἐπειδὰν καταφρονῶσι τῶν ἄλλων, καὶ νομίζωσι [13]) πολὺ χείρους αὐτῶν, ἐπαιρόμενοι διὰ δόξαν, ἢ δύναμιν· ἢ καὶ [14]) τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ τὸν Ἀχιλλέα ἐγίνωσκε διὰ τοῦτο ἐπαιρομένους καὶ σασιάζοντας, ὑπὸ μεγαλαυχίας ἑκάτερον. ὁ μὲν γὰρ ὤετο, ἅτε Πηλέως καὶ Θέτιδος υἱὸς ὤν, καὶ τῶν τότε ἀνθρώπων διαφέρων ἐν τῷ μάχεσθαι, προσήκειν αὐτῷ μηδενὸς ἁπλῶς ὑπακούειν, μηδὲ κρείττονα νομίζειν αὐτοῦ μηδένα· τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι τῆς ὕβρεως αἴτιον ὑπῆρχεν, ἡ δύναμις ἡ τῆς βασιλείας, καὶ τὸ μόνον ἄρχειν τῶν Ἑλλήνων πάντων. ὑπὸ δὴ τούτων ὁρῶν αὐτοὺς διεφθαρμένους, καὶ μὴ δυναμένους ὁμονοεῖν ἀλλήλοις, ἀλλὰ τὰς ψυχὰς οἰδοῦντας· ὡς ὕστερόν φησιν ὁ Ἀχιλλεύς·

Ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη·

καὶ ἐβούλετο [15]) ταπεινῶσαι, καὶ τοῦ φρονήματος, εἰ δύναιτο, καθελεῖν· ὥσπερ οἱ τὰ οἰδοῦντα νύξαντες, ἢ πιέσαντες. διὰ τοῦτο ἐμέμνητο ἀνδρῶν ἐνδόξων καὶ δυνατῶν· ἔτι δὲ, οἶμαι, πρότερον γεγονότων, εἰδὼς ἐκεί-

12) ἄν delend. aut cum αὐτῷ mutandum.
13) νομίζωσι] Ven. et Mor. dant νομίζουσι.
14) f. ἢ καὶ — sed subest hic aliquid scabritiei, et videor mihi liturarum indicia quaedam deprehendere.
15) ἐβούλετο] mallem quoque καὶ primum abesse. ἐβουλεύετο Ven. et Mor.

ἐκείνοις μᾶλλον συνεπομένην τὴν δόξαν. καὶ μέντοι οὐκ ἐπ' αὐτοῖς ἐποιήσατο, τίνα γνώμην ἔξουσι περὶ τῶν ἀνδρῶν, ἀλλ' αὐτὸς ἀποφαίνεται ἄντικρυς, ὡς πολὺ κρείττονας ἐκείνων ὄντας, εἰ δύναιντο ὀλίγον ὑφεῖναι τῦ τύφυ καὶ τῆς μανίας. ἆρα εἰκῆ δοκεῖ 16) ὑμῖν Ὅμηρος περιθεῖναι τὸς λόγυς τύτυς Νέσορι, ὃν φησι δεινότατον εἶναι ἀνθρώπων· καὶ τὴν δύναμιν αὐτῦ τῶν λόγων προσεικάζει τῇ φύσει τῦ μέλιτος, ὃ τοῖς μὲν ὑγιαίνυσιν ἥδιστον, καὶ γλυκύτατον ἁπάντων, τοῖς δὲ νοσῦσι καὶ πυρέττυσιν, ὡς φασιν, ἀηδέστατον· καὶ τὰ ἡλκωμένα καὶ πεπονθότα καθαίρειν καὶ δάκνειν πέφυκε. καὶ γὰρ ὁ τῦ Νέσορος λόγος, τοῖς ἄλλοις γλυκὺς φαινόμενος, πικρὸς ἔδοξε τῷ Ἀχιλλεῖ καὶ τῷ Ἀγαμέμνονι, νοσῦσι καὶ διεφθαρμένοις ὑπὸ τῆς ὀργῆς, ὥστε οὐκ ἐπείσθησαν αὐτῷ διὰ τὴν ἄνοιαν 17). οὐκοῦν οὐδὲ τῦτο εἶπε μάτην Ὅμηρος, οὐδὲ, ὥσπερ οἴονταί τινες, ἀπὸ τύχης. ἢ δοκεῖ ὑμῖν τὰ παιδία, ὧν νέμεται τὸ σῶμα καὶ διεφθαρμένον ἐστὶν ὑπὸ ἑλκῶν, οὐκ ἀγαναχτεῖν καὶ βοᾶν, μέλιτος γευόμενα; περὶ μὲν οὖν τύτων ἐῶμεν 18). ἐκεῖνο δὲ ἐνθυμηθῆναι ἄξιον ἀπὸ τῶν εἰρημένων, ἐάν τις ἀνθρώποις ὁμιλῶν διηγεῖται πρὸς αὐτὸς, ὅτι καὶ πρότερον ἄλλοις ὁμιλήσας πολὺ κρείττυσι, δήμοις, ἢ βασιλεῦσιν, ἢ τυράννοις, οὐκ ἀπέτυχεν αὐτῶν, ἀλλ' ἔσχεν ὑπακύοντας, καὶ πειθομένυς, εἰ δίκαιόν 19) ἐστιν ἀλαζὼν δοκεῖν; ὡς διὰ τῦτο μεμνημένος ἐκείνων τῶν λόγων, ἵνα θαυμάζοιτο καὶ δοκῇ μακάριος, ἢ μᾶλλον ἵνα πειθομένυς ἔχῃ τὸς ἀκύοντας, μιμύμενος τὴν τῦ Νέσορος διδασκαλίαν; καὶ γὰρ ἄτοπον, εἰ Σωκράτης μὲν

16) δοκεῖ] Ven. et Mor. δοκῇ.
17) διάνοιαν margo Mor.
18) ἐῶμεν] scil. λέγειν.
19) Casaub. vult δίκαιος.

μὲν τὰς ἐν Λυκείῳ ῥηθέντας λόγους, ὀλίγον μεταβὰς, ἀπήγγελλε τοῖς ἐν Ἀκαδημίᾳ· καὶ τὰς ἐν Ἀκαδημίᾳ, πάλιν εἰς τὸ Λύκειον ἐλθὼν, ἐκ ὧνπερ ἠρξατο διαλέγεσθαι· καὶ τοσοῦτος ἤδη χρόνος ἐστὶν, ἐξ οὗ τοσαύτας [20]) διδάσκουσι τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας· ἡμεῖς δὲ ἄτοπον δόξομεν ποιεῖν, ἐπειδὴ βούλεσθε ἀκροᾶσθαι λόγων τινῶν, τοὺς ῥηθέντας πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα νῦν ἀπαγγέλλοντες· ὡς ὁ διαφέρον εἰδέναι, πότερον ὠφέλιμοι καὶ χρήσιμοι καὶ ὑμῖν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἅπασιν ἱκανοὶ, ἢ φαῦλοι καὶ ἀνωφελεῖς. εὖ γὰρ ἴσε, ὅτι τοῖς μὲν ἰδιώταις οἱ λεγόμενοι λόγοι, πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους τείνουσι, καὶ ὀλίγους τῶν ἄλλων· οἱ δὲ πρὸς τοὺς βασιλέας, ταῖς δημοσίαις εὐχαῖς ἢ καταράαις. ὅθεν ἐγὼ τὸν Πέρσην ὅτε τἄλλα νομίζω φρόνιμον, ὅτε ὅτι τοὺς τυχόντας ἀνθρώπους πανταχῇ διέπεμπεν, ὠτὰ βασιλέως καλουμένους, καὶ πάντα ἐκείνοις [21]) ἀκούειν ἐπέτρεπε· δέον φυλάττεσθαι [22]) τὰ βασιλέως ὦτα, πολὺ μᾶλλον τῆς χρυσῆς πλατάνου, μή τι δυσχερὲς ἀκούσῃ καὶ βλαβερόν.

20) τοσαύτας] τὰς αὐτὰς Casaub.

21) ἐκείνοις] illis veris auribus regis Persarum, non symbolice sic dictis hominibus.

22) aut φυλάττεσθαι sensu passiuo est accipiendum, non medio, aut φυλάττειν legend. quod mallem.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ΛΟΓΟΣ ΝΗ'.

Ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν Χείρωνα ἤρετο, τί με, φησί, τοξεύειν διδάσκεις; ὅτι, ἔφη. καὶ τοῦτο τῶν πολεμικῶν ἐστι. δειλῶν, ἔφη, τὸ ἔργον ἐπὶ δειλούς. πῶς; ἔφη. ὃ γε ἂν ἐᾷ τὸν πολέμιον ἐγγὺς προσελθεῖν. ὃ γε ἂν ἐᾷ τὸν πολέμιον μακρὰν ἀπελθεῖν. φευγόντων τὸ ὅπλον. ἄν. ἀλλ' ἐπὶ τοὺς φεύγοντας· αὐτὸν δεῖ τοὺς φεύγοντας αἱρεῖν. βράδιον, ἢ τάχιον; ὡς οἷόν τε τάχιστά ποτε [1]). πότερον ἂν τρέχων τις αἱροῖ ἂν θᾶττον, ἢ πετόμενος; μὴ ἂν αὐτὸς αἱρεῖς [2]). τίς μήν; τὸ βέλος. ἐὰν δὲ ἀκοντίσῃς, τίς αἱρεῖ; ἂν οἶδ'. ἀλλὰ πότε αὐτὸς αἱρεῖς καὶ ἀποκτείνεις, ὅταν διασπάσῃς λαβών, ὥσπερ τὰ θηρία; ἦ που, ἔφη, ἀνδρειοτέρας ἡγῇ τὰς γυναῖκας, ὅτι ἐγγύτατα μάχονται, ἐπιπεσοῦσαι ἀλλήλαις; ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ταῦτα ἀκούων, ἅμα θυμῷ καὶ δακρύων ἐνεπίμπλατο, καὶ τὸν Χείρωνα ἐλοιδόρει· καὶ ἂν ἔφη παρ' αὐτῷ μενεῖν, ἀλλ' ἐς Φθίαν ἀπιέναι παρὰ τὸν πατέρα, καὶ παρ' ἐκείνῳ παιδεύεσθαι· πολὺ γὰρ κρείττονα εἶναι τὸν Πηλέα τοῦ Χείρωνος, καὶ ἂν εἶναι σοφιστήν, ὥσπερ ὁ Χείρων. ἦν δὲ ἔτι παῖς ὁ Ἀχιλλεύς, ἀδέπω ἠβάσκων. πῶς ἄν, ἔφη, κρείττων ὤν, ἂν αὐτὸς παιδεύει σε. ὅτι, ἔφη, ἀ σχολὴ αὐτῷ. ὑπὸ τοῦ; ὑπὸ τῆς βασιλείας. διαφέρει ἄν τι βασιλεύειν ἢ παιδεύειν; πολύ γε. σύ γέ μοι δίδως κέρας τι, καὶ νεῦρον, καὶ μικρὰ σιδήρια ἐπὶ λεπτοῖς δοναξίοις· ὥσπερ ὄρνιθας θηρεύειν μέλ-

1) ποτε delendum, vt natum e ſequente πότερον.
2) f. αἱρεῖ. ille ſcil. qui telo immiſſo aliquem ſternit.

μέλλοντι, οὐκ ἀνδράσιν, οὐδὲ θηρίοις μαχεῖσθαι. γνοίη δ' ἄν τις τὴν ἀθλιότητα [3]) τῶν ὅπλων, εἴ ποτε ἐγγὺς γένοιτο, καὶ ἀναγκασθείη αὐτοῖς ἐκ χειρὸς μάχεσθαι. ἀλλὰ δεῖ δραπετεύοντα [4]) μάχεσθαι φοβούμενον, καὶ φυλαττόμενον, ὅπως μηδὲ ὀφθήσεται· ὥσπερ κακὸν ἀνδράποδον, ὅς γε οὐδὲ ἀποκτείνας σκυλεῦσαι ἄν, οὐδὲ ὀφθήσεταί ποτε ἠμαγμένος ἀπὸ ἀνδρὸς ἐχθροῦ. τοιαῦτα διδάσκεις με, τοξεύειν καὶ κιθαρίζειν· πρῴην δέ ποτε καὶ ῥίζας ὀρύττειν, ὥσπερ αἱ φαρμακίδες, ἐδίδασκες. οὐδὲ τὸ ἱππεύειν ἀρέσκει σοί; ἐπήρετο αὐτὸν ὁ Χείρων. οὐδὲ σύ, ἔφη [5]), ἀρέσκεις μοι, τοιοῦτος ὤν. δοκεῖς γάρ μοι ἑτοιμότερος εἶναι φεύγειν, ἢ μένειν. καὶ ὁ Χείρων ὀργισθεὶς αὐτῷ, καὶ ὑπὸ τῆς ὀργῆς φρίξας τὴν χαίτην, καὶ ὑποβλέψας δεινὸν, ὥσπερ ἀςραπή· μόλις δὲ ἀπεχόμενος τοῦ μὴ παίειν [6]) αὐτὸν, ὅτι διενοεῖτο ἐρᾷν αὐτοῦ. ὦ κακὸν, ἔφη, γέννημα καὶ θρασὺ, μητρὸς θαλασσίας. ἥ σε κακῶς διέφθειρε, φυσῶσα ἐπὶ τῷ γένει. πολύ γε μὴν κάκιον ταύτης ὁ πατὴρ, διηγούμενος, ὡς ὕμνησαν αὐτοῦ τὸν γάμον οἱ θεοί. σοὶ δὲ οὔτε θαλάττης, οὔτε οὐρανοῦ [7]) προσήκει οὐδέν. φημὶ δέ σε ἐγὼ πολεμικὸν [8]) οὐδέποτε ἔσεσθαι, δόξειν δὲ τοῖς ἀνοήτοις, οὐδὲ ἡγήσεσθαι οὐδέποτε, ὅπου ἂν πολεμῇς, καίτοι Θέτιδος ὄντα καὶ Πηλέως.

3) γρ. ἀθλότητα (sic) ὅσα τὰ ὅπλα. et ἴσ. ἁπλότητα margo Mor.

4) δραπετεύοντα] Ven. et Mor. dant δραπετεύοντας.

5) ἔφη] scil. Achilles. ἔφης Ven et Mor.

6) παίειν] Ven. et Mor. dant παίσειν.

7) οὐρανοῦ] respicit ad id, quod paullo ante dixerat, deos adfuisse nuptiis Pelei cum Thetide. margo Mor. dat γρ. ἀνθρώπου.

8) πολεμικὸν] id est κλέπτην τοῦ πολέμου, qui fallere hostem nouit, et arte dolisque plus, quam vi aperta, efficere. v. p. 303, 13.

Πηλέως. διὰ μέντοι τὸ θράσος, καὶ τὸ τάχος, καὶ τὴν ἰσχὺν κολακεύοντές σε, φήσεσι φέρτατον ἀνδρῶν· ὅμως δὲ ὑπὸ ἄλλων ἀξιώσεσι βασιλεύεσθαι, σὲ δὲ μάχεσθαι, καὶ κινδυνεύειν ὑπὲρ αὐτῶν ἀναγκάσεσι, δώροις τε καὶ ἐπαίνοις ματαίοις, ἕως ἂν ἀποθάνῃς. οἶμαι δέ σε μηδὲ τῶν νεκρῶν ἀφέξεσθαι, ἀλλὰ καὶ τέτες κεντεῖν τε καὶ ἕλκειν, ὡς δή τι μέγα διαπραττόμενον· ὥσπερ τὰ παιδάρια τὰ νήπια, ὅταν μῦν 9) ἀποκτείνωσιν, ἕλκεσι κύκλῳ. τοιῦτος δὲ ὢν, ἀποθανῇ ὑπ' ἀδενὸς τῶν γενναίων, ὡς σὺ οἴει· ἀλλὰ τὸς μὲν σαυτῷ ὁμοίες, τὸς ἀνδρείες καὶ ἀνοήτες, ἀποκτενεῖς ῥᾳδίως· ὑπὸ δὲ ἀνδρὸς φρονίμε καὶ πολεμικῦ ἀποθανῇ, ἀδὲ ἰδὼν αὐτόν.

9) ὅταν μῦν ἀποκτ.] *quando murem occiderint.* margo Mor. dat μυῖαν ἀποκτ. sed Ven. et Mor. omittunt μῦν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ. ΕΣΤΙ ΔΕ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ΛΟΓΟΣ ΝΘ'.

Φοβῦμαι, μή ποτε μάτην κατ' ἐμῦ φανῶσι ταύτην 1) οἱ σύμμαχοι τὴν δόξαν εἰληφότες, ὡς ἀρίστε δὴ καὶ σοφωτάτε τῶν Ἑλλήνων. καίτοι ποία τις ἡ τοιαύτη σοφία καὶ φρόνησις, δι' ἣν τις ἀναγκάζεται πλείω τῶν Ἑλλήνων πονεῖν, ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας, καὶ νίκης· ἐξὸν

1) Φανῶσι ταύτην] sic recte V. D. in margine Venetae. Φανῶσιν αὐτὴν Ven. et Mor. Ad titulum huius Orationis, qui monet hanc disputationem esse paraphrasin, conferri velim locum Nostri supra p 551. ed. Mor. vnde clare patet paraphrasin hanc esse prologi ad Philoctetam non Aeschyli, sed Euripidae.

ἐξὸν ἕνα δοκοῦντα τῶ πλήθους, μηδενὸς ἔλαττον ἐν τούτοις ἔχειν [2]) τῶν ἀρίστων. ἀλλὰ γὰρ ἴσως χαλεπὸν εὑρεῖν ἔτω μεγαλόφρονα καὶ φιλότιμον, ὅτιἐν, ὃς ἀνὴρ πέφυκε. τοὺς γὰρ φανεροὺς, καὶ πλειόνων ἅπτεσθαι τολμῶντας, σχεδὸν τούτους ἅπαντας θαυμάζομεν, καὶ τῷ ὄντι ἄνδρας ἡγούμεθα. ὑφ' ἧς φιλοτιμίας κἀγὼ προάγομαι πλεῖστα πράγματα ἔχειν, καὶ ζῆν ἐπιπόνως παρ' ὀντινοῦν· ἀεί τινα προσδεχόμενος καινὸν κίνδυνον, οὗτινος διαφθεῖραι τὴν ἐπὶ τοῖς ἔμπροσθε γεγονόσιν εὔκλειαν. νῦν ἂν κατὰ πρᾶξιν πάνυ ἐπισφαλῆ καὶ χαλεπὴν δεῦρο ἐλήλυθα εἰς Λῆμνον, ὅπως Φιλοκτήτην καὶ τὰ Ἡρακλέους τόξα κομίζοιμι τοῖς συμμάχοις. ὁ γὰρ δὴ μαντικώτατος Φρυγῶν Ἕλενος ὁ Πριάμου κατεμήνυσεν, ὃς ἔτυχεν αἰχμάλωτος λειφθεὶς [3]), ἄνευ τούτων μήποτ' ἂν ἁλῶναι τὴν πόλιν. πρὸς μὲν δὴ τοὺς βασιλέας οὐχ ὡμολόγησα τὴν πρᾶξιν, ἐπισάμενος [4]) τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἔχθραν, ᾧ γε αὐτὸς αἴτιος ἐγενόμην καταλειφθῆναι, ὅτε δηχθεὶς ἔτυχεν ὑπὸ χαλεπῆς καὶ ἀνιάτου ἐχίδνης. οὐκ ἂν ἔγωμην, οὐδὲ πείθω τοιαύτην ἐξευρεῖν, ὑφ' ἧς ἂν ποτε ἐκεῖνος ἐμοὶ πρᾴως ἔχῃ [5]). ἀλλ' εὐθὺς ἀποθανεῖσθαι ᾤμην ὑπ' αὐτοῦ. ὕστερον δὲ, τῆς Ἀθηνᾶς μοι παρακελευσαμένης καθ' ὕπνους, ὥσπερ εἴωθε, θαῤῥοῦντα ἐπὶ τὸν ἄνδρα ἰέναι· αὐτὴ γὰρ ἀλλάξειν μοῦ τὸ εἶδος καὶ τὴν φωνὴν, ὥστε λαθεῖν αὐτὸν ξυγγενόμενον· ἔτως δὴ ἀφῖγμαι θαῤῥήσας. πυνθάνομαι δὲ, καὶ παρὰ τῶν Φρυγῶν πρέσβεις ἀπεσάλθαι κρύφα, ἐάν πως δύνωνται, τὸν Φιλοκτήτην πεί-

σαντες

2) f. ἐν πᾶσιν ἔχειν, aut ἐν τούτοις deprimendum eſt poſt χαλεπὸν. *at forſitan difficile eſt in his* (plebeiis) *inuenire.* Caſaub. coni. poſt χαλεπὸν aliquid deeſſe.
3) ληφθεὶς margo Mor. ὅτ' ἔτυχεν — ληφθεὶς Caſaub.
4) ἐπισαμένος.
5) ἔχῃ] Ven. et Mor. dant ἔχει.

σαντες δώροις, ἅμα καὶ διὰ τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς ἡμᾶς, ἀναλαβεῖν εἰς τὴν πόλιν αὐτὸν, καὶ τὰ τόξα [6]) τὰ προκειμένα ἆθλα. πῶς ἀ πάντα χρὴ ἄνδρα γίγνεσθαι πρόθυμον, ὡς διαμαρτάνοντι τῆς πράξεως ταύτης, πάντα τὰ πρότερον εἰργασμένα μάτην πεπονῆσθαι ἔοικε. παπαί· πρόεισιν ὁ ἀνὴρ [7]). αὐτὸς ὅδε ὁ Παίαντος παῖς, ἀκ ἄδηλος τῆς ξυμφορᾶς, μόλις καὶ χαλεπῶς προβαίνων. ὦ τὰ χαλεπὰ καὶ δεινὰ ὁράματος ἔτως. τό, τε γὰρ [8]) εἶδος ὑπὸ τῆς νόσα φοβερόν· ἥ τε ϛολὴ ἀήθης, δοραὶ θηρίων καλύπτουσιν αὐτόν. ἀλλὰ σὺ ἄμυνον, ὦ δέσποινα Ἀθηνᾶ, καὶ μὴ μάτην φανῆς ἡμῖν ὑποσχομένη τὴν σωτηρίαν. τί δὴ βουλόμενος, ὅστις, εἶπε [9]), τὰ σὺ, ἢ τίνα τόλμαν λαβών; πότερον ἁρπαγῆς χάριν ἥκεις ἐπὶ τήνδε τὴν ἄπορον ϛέγην, ἢ κατάσκοπος τῆς ἡμετέρας δυϛυχίας. ἔτοι γε ὁρᾶς ἄνδρα ὑβριϛήν. ἀ μὴν εἰωθώς γε πρότερον, δεῦρο ἥκεις. ἀ γὰρ εἰωθώς, εἰ δὲ καὶ νῦν ἐν καιρῷ ἀφῖχθαι [10]), πολλὴν ἔοικας φράζειν ἀλογίαν τῆς δεῦρο ὁδῦ. ἴσθι τοίνυν, ἀ χάριν αἰτίας [11]) με ἥκοντα, καὶ σοί γε ἀκ ἀλλότριον φανησόμε-

6) f. καὶ τὰ τόξα. τοσάτα ἓν προκειμένα ἆθλα, πῶς ἀ πάντα — *tanto ergo propoſito* vel *imminente certamine, quomodo non ſit alacer omnis vir?*

7) πρόεισιν ὁ ἀνὴρ, *prodit vir.* αὐτὸς ὅδε ὁ Παίαντος παῖς *ipſe hic eſt Paeantis filius.*

8) ὁράματος ἔτως. τό, τε γὰρ] ſic diſting. ὁράματος ὄντως. τό, τε γὰρ Caſaub. ὁράματος. ἔτως τότε Ven. et Mor.

9) ὅϛις εἰ ποτὲ margo Mor.

10) f. ἀφῖγμαι. *ſi vero nunc veni opportuno tempore, videris mihi*, id eſt ſpero te *multam gratiam habiturum ſuſcepti huc itineris.* leg. enim eſt εὐλογίαν, non ἀλογίαν, vt Ven. et Mor. dant. *benedictionem multam.* εἰωθώς. εἶη δὲ καὶ — Caſaub.

11) αἰτίας] f. ἑϛίας. *ſcito igitur me non foci*, id eſt *cibi et hoſpitii, cauſſa huc veniſſe.* Caſaub. dat σὲ χάριν με ἥκοντα.

σόμενον. πόθεν δή; τοῦτο γὰρ πρῶτον εἰκός με εἰδέναι. ἀλλ' εἰμὶ Ἀργεῖος τῶν ἐπὶ Τροίαν πλευσάντων. πόθεν; εἰπὲ πάλιν, ὡς εἰδῶ σαφέστερον. ἀκ- 20.
οῦν ἔτι δεύτερον ἀκούεις, τῶν ἐπὶ Ἴλιον στρατευσάντων Ἀχαιῶν εἶναί φημι. καλῶς δῆτα ἔφης, ἐμὸς εἶναι φίλος· ὁπότε γε τῶν ἐμοὶ πολεμιωτάτων Ἀργείων πέφηνας. τούτων δὴ τῆς ἀδικίας αὐτίκα μά- 25.
λιστα ὑφέξεις δίκην. ἀλλ' ὦ, πρὸς θεῶν, ἐπίσχες ἀφεῖναι τὸ βέλος. ὃ δυνατὸν, εἴπερ Ἑλλήνων [12]) τυγχάνεις, τὸ μὴ ἀπολωλέναι σε ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ. ἀλλὰ πέπονθά γε ὑπ' αὐτῶν τοιαῦτα, ἐξ ὧν δι- 30.
καίως σοὶ μὲν ἂν φίλος εἴην, ἐκείνων δὲ ἐχθρός. καὶ τί δὴ τοῦτό ἐστιν, ὃ πέπονθας ὅτως χαλεπόν; φυγάδα με ἤλασεν ἐκ τοῦ στρατοῦ Ὀδυσσεύς. τί δὲ ἔδρας, ἐφ' ὅτῳ τῆσδε τῆς τύχης ἔτυχες; οἶμαί σε γινώ- 35.
σκειν τὸν Ναυπλίου παῖδα Παλαμήδην. ὃ γὰρ δὴ τῶν ἐπιτυχόντων, οὐδὲ ὀλίγου ἄξιος συνέπλει, ὅτε τῷ στρατῷ, ὅτε τοῖς ἡγεμόσι. τὸν δὴ τοιοῦτον ἄνδρα ὁ κοινὸς τῶν Ἑλλήνων λυμεὼν διέφθειρε. πότερον 40
ἐκ τοῦ φανεροῦ μάχῃ κρατήσας, ἢ μετὰ δόλου τινός; προδοσίαν ἐπενεγκὼν τῷ στρατῷ τοῖς Πριαμίδαις. ἦν δὲ κατὰ ἀλήθειαν ὅτως ἔχων [13]), ἢ ἐπεπόνθει κατεψευσμένος [13] b); πῶς δ' ἂν δικαίως γένοιτο τῶν ὑπ' 45.
ἐκείνου γιγνομένων ὁτιοῦν, ᾧ μηδενὸς [14]) ἀποσχόμενος τῶν χαλεπωτάτων; λόγῳ τε καὶ ἔργῳ πανουργότατε ἀνθρώπων Ὀδυσσεῦ, οἷον αὖ τοῦτον ἄνδρα [15]) ἀνήρηκας, ὃς οὐδὲν ἧττον ὠφέλιμος ἦν τοῖς 5.
ξυμ-

12) ἕλλην ὤν.
13) f. ἔχον 13. b.) κατεψευσμένος] sic recte Casaub. marg. Mor. dat κατεψευομένος (sic).
14) Incipit Philoctetes: ὦ μηδενὸς ἀποσχόμενε τῶν χαλεπωτάτων λόγῳ τε καὶ ἔργῳ. *o Vlysses, qui nil te pœnas indignum, quantumuis atrox, o hominum omnium et dictis et factis versutissime Vlysses.*
15) τοῦτον τὸν ἄνδρα — Casaub. vult ὃς οὐδενὸς —

ξυμμάχοις. ἤπερ, οἶμαι [16]), τὰ κάλλιστα καὶ σοφώτατα ἀνευρίσκων, καὶ συντιθεὶς· ὥσπερ ἀμέλει καὶ μὲ ἐξέθηκας, ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας τε καὶ νίκης, περιπεσόντα τῇδε τῇ ξυμφορᾷ, δεικνύντα τὸν Χρύσης βωμὸν, ἃ [17]) θύσαντες, κρατήσειν ἔμελλον τῶν πολεμίων· εἰ δὲ μὴ, μάτην ἐγίγνετο ἡ στρατεία. ἀλλὰ τί δή σοι προσῆκον τῆς Παλαμήδε τύχης; εὖ ἴσθι, ὅτι ἐπὶ πάντας τὲς ἐκείνε φίλες ἦλθε τὸ κακὸν, καὶ πάντες ἀπολώλασιν, ὅστις μὴ φυγεῖν ἠδυνήθη. ἔτως δὲ κἀγὼ τῆς παροιχομένης νυκτὸς διαπλεύσας, μόνος δεῦρο ἐσώθην. σχεδὸν μὲν ἃν ἔγωγε [18]), ἐν ὅσῃ χρείᾳ καθέστηκας αὐτός. εἰ δ' ἃν ἔχων τινὰ μηχανὴν ξυμπροθυμηθείης [19]) ἡμῖν περὶ τὸν οἶκαδε ἀπόπλεν, ἡμᾶς τε εὖ πεποιηκὼς ἔσῃ· καὶ ἅμα ἄγγελον ἀποπέμψεις πρὸς τὲς ἑαυτῆ οἴκαδε τῶν σοὶ παρόντων κακῶν. ἀλλ', ὦ δύσηνε, πρὸς τοιῆτον ἕτερον ἥκεις ξύμμαχον, αὐτόν τε ἄπορον καὶ ἔρημον φίλων, ἐπὶ τῆσδε τῆς ἀκτῆς ἐρρίμμενον, γλίσχρως, καὶ μόλις ἀπὸ τῶνδε τῶν τόξων πορίζοντα, καὶ τροφὴν, καὶ ἐσθῆτα, ὡς ὁρᾷς. ἣ γὰρ ἦν ἡμῖν ἐσθὴς πρότερον, ὑπὸ [20]) τῆ χρόνῳ ἠνάλωται. εἰ δὲ δὴ τῆδ' ἐθελήσεις κοινωνεῖν τῆ βίῳ μεθ' ἡμῶν ἐνθάδε, ἕως ἂν ἑτέρα σοι παραπέσῃ σωτηρία ποθὲν, ἢ κἂν ἀν φθονοῖμεν. δυσχερῆ γε μὴν τἄνδον ὁράματα, ὦ ξένε, τελαμῶνές τε ἀνάπλεοι [21]), καὶ

16) ἤπερ σὺ, οἶμαι.

17) ἃ] sic recte Ven. et Caſaub. *vbi peracto ſacrificio.* ἃ Mor.

18) ἔγωγε] ſubaudi εἰμὶ vel κεκάθεσμαι. *ipſe ſum in eadem, qua iure, conſtitutus neceſſitate.* Caſaub. coni. οἶδα vel ἐπίσαμαι deeſſe.

19) ἔχων et ξυμπροθυμηθείης] Ven. et Mor. dant ἔχειν — ξυμπροθυμηθείς.

20) ἀπὸ margo Mor.

21) τελαμῶνές τε λύθρε ἀνάπλεοι *faſciae ſanie plenae.*

ἄλλα σημεῖα τῆς νόσου. αὐτός τε οὐχ ἡδὺς ξυγγενέσθαι, ὅταν ἡ ὀδύνη προσπέσῃ καίτοι λελώφηκε τῷ χρόνῳ τὸ πολὺ τῆς νόσου, κατ' ἀρχὰς δὲ ὑδαμῶς ἀνεκτὸς ἦν.

ΝΕΣΣΟΣ, Η ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ΛΟΓΟΣ Ξ.

Ἔχεις μοι λῦσαι ταύτην τὴν ἀπορίαν, πότερον δικαίως ἐγκαλοῦσιν, οἱ μὲν τῷ Ἀρχιλόχῳ οἱ δὲ τῷ Σοφοκλεῖ, περὶ τῶν κατὰ τὸν Νέσσον, καὶ τὴν Δηϊάνειραν, ἢ οὔ; Φασὶ γὰρ οἱ μὲν τὸν Ἀρχίλοχον ληρεῖν, ποιοῦντα τὴν Δηϊάνειραν, ἐν τῷ βιάζεσθαι ὑπὸ τοῦ Κενταύρου, πρὸς τὸν Ἡρακλέα ῥαψῳδοῦσαν, ἀναμιμνήσκουσαν τῆς τοῦ Ἀχελῴου μνηστείας, καὶ τῶν τότε γενομένων· ὥστε πολλὴν σχολὴν εἶναι τῷ Νέσσῳ, ὅ, τι ἐβούλετο πρᾶξαι. οἱ δὲ τὸν Σοφοκλέα πρὸ τοῦ καιροῦ πεποιηκέναι τὴν τοξείαν, διαβαινόντων αὐτῶν ἐπὶ [1]) τὸν ποταμόν. οὕτω γὰρ ἂν καὶ τὴν Δηϊάνειραν ἀπολέσθαι, ἀφέντος τοῦ Κενταύρου. ἀλλὰ [2]) μὴ καθάπερ εἴωθε, πολὺ παρὰ τὴν δόξαν λέγων, καὶ πάντα μᾶλλον, ἢ ὅ, τις ἂν [3]) οἰηθείη. ἆρ' ἂν κελεύοις μοι ταῦτά σοι λέγειν, ἃ τις ἂν καὶ μὴ [4]) ὀρθῶς, οἰόμενος, ἢ ἃ τις ἂν καὶ μὴ ὀρθῶς; ἐγὼ μὲν ἃ τις ὀρθῶς οἰόμενος. τί ἂν οἱ πολλοὶ ἄνθρωποι

1) ἐπί] ἔτι Anglus.
2) ab ἀλλὰ incipit responsio respondentis. in ἀλλὰ subaudiri debet ὅρα, *ut vide*. post μὴ videtur excidisse Φανῇ, scil. Sophocles. vide, ne deprehendatur Sophocles.
3) ὅ, τις ἄν] sic recte Ven. ὅσις ἄν Mor.
4) καὶ μὴ del. sunt.

ποι δοξάζουσι [5]; ἆρά γε ἀνάγκη τὸν βουλόμενον ὀρ-
θῶς ἐξηγεῖσθαι παρὰ τὴν δόξαν τῶν πολλῶν λέγειν;
ἀνάγκη. μὴ ἂν δυσκόλως ἀκολουθήσῃς, ἐὰν τοιοῦ-
τον ᾖ τὸ λεγόμενον, σκόπει δὲ, εἰ μὴ δεόντως λέγε-
ται. λέγε τοίνυν, καὶ ἐξηγοῦ ὅπως σοι δοκῇ. ἀκοῦν
λέγω τὸ νῦν σοι, ὅτι ὅλον τὸ ἀγνόημά ἐστι περὶ τὸν
μῦθον, τὸ ἐπιχειρεῖν τὸν Κένταυρον συγγενέσθαι
τῇ Δηϊανείρᾳ. ὁ γὰρ ἐπεχείρησεν [6]; ὅ. ἢ σοι δο-
κεῖ πιθανὸν εἶναι ἐν ὄψει τοῦ Ἡρακλέους τόξα ἔχον-
τος, καὶ πεπειραμένον [7] αὐτοῦ τῆς ἀρετῆς πρότερον,
ἡνίκα μόνος τῶν Κενταύρων αὐτὸς διέφυγε παρὰ τοῦ
Φόλου. μηδὲν ἐκείνων τοιοῦτον ἀδικησάντων, αὐτὸν
ἐπιχειρεῖν συγγενέσθαι αὐτοῦ τῇ γυναικί; ἔχει μέν
τινα ἀπορίαν τὸ τοιοῦτο. ἀλλὰ μὴ τοῦτο κινοῦντες,
καθόλου τὸν μῦθον ἀναιρῶμεν; ὑδαμῶς ἄν, εἰ λογι-
ζόμεθα [8], ὡς ἐγένετο, καὶ εἰκὸς ἦν γενέσθαι τὸ
πρᾶγμα. ἔτω δὴ λέγοις. ὁ Νέσσος τὴν Δηϊάνειρα εὐθὺς διακομίζων, καὶ ἐν τῷ περᾶν ἐπεχείρει
διαφθείρειν τὸν αὐτοῦ τρόπον· ὃ φασὶ βιαζόμενος [9],
ἀλλὰ λόγοις ἐπιτηδείοις λέγων πρὸς αὐτὴν, καὶ δι-
δάσκων, ὅπως κρατήσῃ τοῦ Ἡρακλέους, λέγων, ὅτι
νῦν μὲν ἄγριός ἐστι καὶ χαλεπὸς, καὶ ὀλίγον τινὰ
χρόνον αὐτῇ συνέσται· καὶ τοῦτον δυσκόλως, διὰ
τοὺς ἆθλους καὶ τὰς ἀποδημίας, καὶ τὸν βίον, ὃν

5) f. τί ἔν; οἱ πολλοὶ ἄνθρωποι ἐκ ὀρθὰ [vel ἐκ ὀρθῶς] δοξάζουσι. *quid ergo? rudis hominum pars nonne praue ſaepe ſentiunt?* deinde excidit reſponſio *ναὶ, vtique.* tum ſequitur interrogatio: *neceſſene ergo eſt, vt ille, qui —*

6) diſtingue poſt ἐπεχείρησεν interpoſito ſigno interrogationis: *negas vero Neſſum id facinoris tentaſſe?* reſpondet ὅ. *ego vero nego.*

7) πεπειραμένον] Ven. et Mor. dant πεπειραμένε.

8) f. λογιζοίμεθα.

9) f. ὃ χερσὶ βιαζόμενος, aut ἐχ ὃν φασὶ βιαζόμενος, non eo modo vim inferens, quem vulgo crepant.

προῄρηται. ἐὰν δ', ἔφη, ὀ[10]) πείσῃς αὐτὸν, τὰ μὲν θεραπείᾳ, τὰ δὲ λόγοις, τῆς μὲν ταλαιπωρίας ταύτης καὶ τῶν πόνων ἐπανεῖναι, ζῆν δὲ ῥᾳθύμως καὶ ἡδέως, σοί τε πολὺ πρᾳότερος ἔσται, καὶ ἄμεινον βιώσεται, καὶ σοὶ λοιπὸν ἤδη συνέσται χρόνον, οἴκοι μένων[11]). ταῦτα δὲ διηγεῖτο ὁ Κένταυρος ἐπιβουλεύων τῷ Ἡρακλεῖ, εἴ πως δύναιτο αὐτὸν ἐπὶ τρυφὴν ἀγαγεῖν, καὶ ῥᾳθυμίαν. ᾔδει γὰρ, ὅτι ἅμα τῷ μεταβαλεῖν τὸν βίον, καὶ τὴν ἄσκησιν, εὐχείρωτος ἔσται καὶ ἀσθενής. ἡ δὲ Δηϊάνειρα ἀκούσασα, ὀ παρέργως τοῖς λόγοις προσεῖχεν, ἀλλὰ ἐνεθυμεῖτο, ὡς ὀρθῶς λέγοι ὁ Κένταυρος, ὥσπερ εἰκὸς ἦν· καὶ βουλομένη[12]) τὸν ἄνδρα ὑφ' ἑαυτῇ ἔχειν. ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὑπονοήσας μηδὲν ὑγιὲς τὸν Κένταυρον λέγειν, ἐκ τοῦ διαλέγεσθαι πρὸς τὴν Δηϊάνειραν ἐπιμελῶς, καὶ ὅτι ἐκείνη προσεῖχεν αὐτῷ, οὕτω δὴ ἐτόξευσεν αὐτόν. ὁ δὲ ἀποθνήσκων, οὐδὲν ἧττον ἐκέλευσε τὴν Δηϊάνειραν ἀναμνησθῆναι ὧν εἶπε, καὶ ποιεῖν, ὡς αὐτὸς παρῄνεσεν. ὕστερον δὲ ἡ Δηϊάνειρα μεμνημένη τῶν λόγων τοῦ Κενταύρου· καὶ ἅμα τοῦ Ἡρακλέους οὐδὲν ἀνιέντος, ἀλλὰ καὶ μακροτέραν ἀποδημίαν ἀποδημήσαντος τὴν τελευταίαν, ὅτε ἐξεῖλε τὴν Οἰχαλίαν, καὶ λεγομένου δὴ, ὡς ἐρασθείη τῆς Ἰόλης, ἡγησαμένη βέλτιον εἶναι, ἃ παρῄνεσεν ἀνύεσθαι, ἐπιτίθεται αὐτῷ. καὶ οἷον δὴ πέφυκε τὸ τῶν γυναικῶν αἱμύλον καὶ πανοῦργον, ὀ πρότερον ἀνῆκε, πρὶν ἢ ἔπεισεν αὐτὸν, τὰ μὲν[13]) παραμυθου-

10) vir doctus in marg. Venetae pro ὀ substituit οὖν vel σὺ. mallem aut deletum ὀ, aut cum ἀνὰ mutatum, vt sit ἐὰν δ', ἔφη, ἀναπείσῃς αὐτὸν.

11) οἴκοι μένων] Ven. dat ἢ κοιμένων, et Mor. οἴκοι μειμένων (sic).

12) ἅτε καὶ βουλομένη.

13) aut τὰ μὲν del. aut addend. aliquid post παραμυθουμένη, e. gr. τὰ δὲ νουθετοῦσα.

μυθευμένη, καὶ φάσκουσα ἐκείνου κήδεσθαι, ὅπως μὴ κακοπαθῇ γυμνὸς τοῦ χειμῶνος, καὶ τοῦ θέρους ὁμοίως, ὑπομένων ἐν τῷ δέρματι τοῦ λέοντος, τὸ μὲν δέρμα ἀποθέσθαι, στολὴν δὲ ἀναλαβεῖν, ὁμοίαν τοῖς ἄλλοις. καὶ τοῦτο δὴ ἦν ὁ λεγόμενος τῆς Δηϊανείρας χιτών, ὃν ἐνέδυ ὁ Ἡρακλῆς. ἅμα δὲ τῇ στολῇ καὶ τὴν ἄλλην δίαιταν ἐποίησεν αὐτὸν μεταβαλεῖν, ἐπί τε στρωμάτων καθεύδοντα, καὶ μὴ θυραυλοῦντα τὰ πολλὰ, ὥσπερ εἴωθε πρότερον· μηδὲ αὐτουργοῦντα, μηδὲ τροφῇ ὁμοίᾳ [14]) χρώμενον, ἀλλὰ σίτῳ ἐκπεπονημένῳ, καὶ ὄψῳ, καὶ οἴνῳ ἡδεῖ, καὶ ὅσα δὴ τούτοις ἑπόμενά ἐστιν. ἐκ δὲ τῆς μεταβολῆς ταύτης· ὥσπερ, οἶμαι, ἦν ἀναγκαῖον· εἰς ἀσθένειαν καὶ μαλακίαν ἐμπεσὼν τοῦ σώματος, καὶ ἡγησάμενος, μηκέτ' εἶναι ῥᾴδιον, ἁψάμενος τρυφῆς, ἀποθέσθαι αὐτὴν, ὅτως δὴ ἐνέπρησεν αὐτόν· ἅμα μὲν κρεῖττον οἰόμενος, ἀπηλλάχθαι τοῦ τοιούτου βίου, ἅμα δὲ δυσχεραίνων, ὅτι ἠνέσχετο τρυφῆς ἅψασθαι. ἔχεις δὴ τὸν παρ' ἐμοῦ λόγον, οἷόν ἐγὼ ἠδυνάμην ὑπὲρ τοῦ μύθου εἰπεῖν. καὶ, μὰ τὸν Δία, ἀδαμῶς φαῦλος, οὐδὲ ἀπίθανος δοκεῖ μοι εἶναι. καὶ οὐκ οἶδα, ὅπως δοκεῖ μοι προσεοικέναι τῷ τῶν φιλοσόφων ἐνίων περὶ τοὺς λόγους [15]), ἀμηγέπη τὸ τῶν κροπλάθων. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι τύπον [16]) τινὰ παρέχοντες, οἷον ἂν πηλὸν εἰς τοῦτον [17]) ἐμβάλλω-

 σιν,

14) ὁμοίᾳ] ſubaudi τῇ πρὶν.

15) poſt λόγους videtur ἔντεχνον deeſſe vel ſimile quid. ſolertia quorundam e philoſophis circa fingendas diſputationes videtur mihi quodammodo accedere ad ſigillariorum fictorum ſolertiam; nam leg. eſt τῷ τῶν κροπλάθων, ſcil. ἐντέχνῳ vel φιλοτέχνῳ. et ſic quoque correxerat V. D. in marg. Venetae. Ven. et Mor. dant τὸ τῶν κορ.

16) τρόπον margo Mor.

17) τοῦτον] ſic recte V. D. in marg. Ven. τοῦτο Ven. et Mor.

σιν, ὅμοιον τῷ τύπῳ τὸ εἶδος ἀποτελῶσι. καὶ τῶν Φιλοσόφων ἤδη τινὲς τοιῦτοι γεγόνασιν, ὥστε, ὁποῖον ἂν μῦθον ἢ λόγον λάβωσιν ἕλκοντες καὶ πλάττοντες κατὰ τὴν αὐτῶν διάνοιαν, ὠφέλιμον καὶ φιλοσοφίᾳ πρέποντα ἀπέδειξαν· οἷον δὴ μάλιστα ἀκούομεν Σωκράτην γενέσθαι. ἐκεῖνος γὰρ εἰς ἅπαντας δὴ λόγους καὶ πάσας διατριβὰς κατῄει, καὶ πρὸς ῥήτορας, καὶ πρὸς σοφιστὰς, καὶ πρὸς γεωμέτρας, καὶ μουσικὰς, καὶ παιδοτρίβας, καὶ τὰς ἄλλας δημιουργίας· καὶ ἐν παλαίστραις, καὶ ἐν συμποσίοις, καὶ ἐν ἀγορᾷ δὲ ἐκωλύετο ἐξ ἅπαντος τρόπου φιλοσοφεῖν, καὶ προτρέπειν ἐπ' ἀρετὴν τοὺς συνόντας· ἐν ἰδίαν εἰσθέρων ὑπόθεσιν, οὐδὲ πρόβλημα ἐσκεμμένον, ἀλλ' ἀεὶ τῇ παρούσῃ χρώμενος, καὶ ταύτην προσάγων πρὸς Φιλοσοφίαν.

ΧΡΥΣΗΙΣ.

ΛΟΓΟΣ ΞΑ'.

Ἐπεὶ τυγχάνεις ὁ Φαύλως ἐπαινῶσα Ὅμηρον, οὐδὲ, ὥσπερ οἱ πολλοὶ, πιστεύσασα τῇ δόξῃ, προσποιῇ θαυμάζειν· ὁ δὲ δεινότατός ἐστιν [1]) ἡσθῆσθαι τῷ ποιητῷ τὴν πρὸς τὰ πάθη τῶν ἀνθρώπων ἐμπειρίαν· τἄλλα μὲν ἐάσωμεν, εἰ ἐθέλεις ταυτῦν, τὰ τῶν βασιλέων καὶ στρατηγῶν· περὶ δὲ μιᾶς γυναικὸς σκεψώμεθα τῶν αἰχμαλώτων· ὁποίαν τινὰ πεποίηκε τὴν θυγατέρα τοῦ ἱερέως, ἧς εὐθὺς ἐμνήσθη κατ' ἀρχὰς τῆς ποιήσεως. ὁ μὲν γὰρ Ἀγαμέμνων, ὁ μόνον

1) ὁ δὲ δεινότατόν ἐστιν Casaub.

μόνον τὸ εἶδος, ἀλλὰ καὶ τρόπον ἐπαινεῖν ἔοικε τῆς παιδίσκης. λέγει γάρ, ὡς ἀδὲν εἴη τὰς φρένας χείρων τῆς αὐτῆ γυναικός· δῆλον δὲ ὡς ἐκείνην οἰόμενος νῷν ἔχειν [1b]). εἰ δὲ ἀκ ἄλλως τοῦτο εἴρηκε, διὰ τὸν ἔρωτα ἀπατώμενος, ἰδεῖν ἄξιον. καίτοι χαλεπώτατον πείθειν τὰς ἐρώντας. καὶ γὰρ ὑπονοοῦσιν οἱ πολλοὶ, καὶ ὀργίζονται ῥᾳδίως, καὶ ἀδέποτε φασὶν ἀγαπᾶσθαι κατ' ἀξίαν ὑπὸ τῶν ἐρωμένων· ἄλλως τε ὅταν ὦσι κρείττους τοσοῦτον, καὶ συνόντες μετ' ἐξουσίας. ταῦτα δέ φημι συμβαίνειν τοῖς φαύλοις ἐραστοῖς. εἴτε οὖν σπουδαῖος ἦν ὁ Ἀγαμέμνων, ὀρθῶς ἐγίνωσκε περὶ αὐτῆς· εἴτε τοῖς πολλοῖς ὅμοιος, ῥᾴδιον φαύλην οὖσαν, ἀρέσαι τῷ τοιούτῳ, ὥστε ἀγαθὴν ὑπολαβεῖν. φέρε δὴ καὶ τἄλλα ἴδωμεν. καὶ τίνα ἄλλην ἀπόδειξιν ἔχεις παρά γε Ὁμήρῳ τῆ τρόπῳ τῆς γυναικός; ἀδὲν γὰν πεποίηκεν αὐτὴν πράττουσαν ἢ λέγουσαν, ἀλλὰ σιγῇ τῷ πατρὶ διδομένην. τί γὰρ ἐκ τῶν γινομένων περὶ αὐτὴν ἐκ ἄν τις συμβάλοι τὴν διάνοιαν, μὴ πάνυ ἁπλῶς μηδὲ εὐήθως σκοπῶν; ἴσως [2]) ποτὲ οἰόμεθα τὸν Χρύσην, ἀκούσης τῆς θυγατρὸς, εἰς τὸ στρατόπεδον ἐλθεῖν μετὰ λύτρων, ἅμα τὰ στέμματα κομίζοντα τῆ θεῆ, καὶ τὸ πλῆθος ἱκετεύειν, καὶ τὸς βασιλέας, ἀφιέναι αὐτήν· ἢ τἐναντίον, ἐκείνης δεομένης τῆ πατρὸς, εἴ τι δύναιτο βοηθεῖν. εἰ γὰρ ἔστεργε τοῖς παροῦσιν ἡ Χρυσηὶς, καὶ τῷ Ἀγαμέμνονι συνεῖναι ἠβέλετο, ἀδέποτ' ἂν ἤδετο [3]) Χρύσης, ἅμα τὴν θυγατέρα λυπῶν, τῷ βασιλεῖ ἀπεχθάνεσθαι·

1b) poſt ἔχειν tacite repeti debet e ſuperioribus λέγει. mallem tamen hoc adeſſe.

2) ἴσως] *forſitan.* ſcil. *ex iis, quae ſuper ea fuerunt acta, licet de ipſius animo facere coniecturam.* vt haec ſit reſponſio ficta foeminae, cum qua ſe Dio colloquentem fingit, et tum pergat Dio πότερον οἰώμεθα. *liceine nobis autumare?*

3) εἴλετο. *nunquam Chryſes in animum ſuum id induxiſſet.*

νεσθαι· ἐκ ἀγνοῶν, ὅπως εἶχε πρὸς αὐτήν. τὸ γὰρ συνεῖναι τῷ βασιλεῖ τὴν Χρυσηίδα στεργομένην, οὐχ ἧττον τῷ Χρύσῃ συνέφερε. καὶ γὰρ ἡ χώρα καὶ τὸ ἱερὸν, καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῖς Ἀχαιοῖς ἐγεγόνει, κἀκεῖνος ἦν αὐτῶν κύριος. ἔτι δὲ πῶς παραχρῆμα μὲν ἀλέσης, ὅτε ἦλθεν, ὅτε ἐμέμνητο περὶ λύτρων, ὅτε εἰκὸς ἦν χαλεπώτερον φέρειν· χρόνῳ δὲ ὕστερον, τῆς μὲν λύπης ἐλάττονος γεγενημένης, συνηθείας δὲ πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα πλείονος; δεκάτῳ γὰρ ἔτει τῆς πολιορκίας ταῦτα συμβῆναι φησὶν ὁ ποιητὴς, τὰ περὶ τὴν ἄφιξιν τοῦ ἱερέως, καὶ τὴν κομιδὴν τῶν λύτρων. τὰς δὲ περιοικὰς πόλεις, καὶ τὰς ἐλάττονας, εἰκὸς ἦν εὐθὺς ἁλῶναι κατ' ἀρχὰς τοῦ πολέμου, ὧν ὑπῆρχεν ἡ Χρύσα, καὶ τὸ ἱερόν. ἐκεῖ ὁ λόγος ὅτος πολλὴν ἀτοπίαν ἐπιδείκνυσι, καὶ τῆς Χρυσηίδος, τῷ πρότερον μὲν αἰχμάλωτον οὖσαν ἀνέχεσθαι, προσφάτως στερομένην τοῦ πατρὸς, καὶ τῆς πατρίδος· διελθόντων δὲ δέκα ἐτῶν [5]), χαλεπῶς φέρειν. εἴ γε καὶ τὰ ἄλλα ἀκόσμως· οὐδὲ γὰρ τὸν τυχόντα ἐρασὴν ἅπαξ γενόμενον ἡδὺ ἀπολιπεῖν ταῖς ἐλευθερίαις· μή τι γε τὸν ἐνδοξότατον, καὶ πλουσιώτατον, βασιλέα μὲν τῶν Ἑλλήνων ξυμπάντων, μεγίστην δὲ ἔχοντα δύναμιν ἐν τοῖς τότε ἀνθρώποις· κύριον δὲ οὐ μόνον ἐκείνης, ἀλλὰ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς πατρίδος· ἐλπίζοντα δὲ κρατήσειν ὀλίγου χρόνου καὶ τῆς Ἀσίας. τὸ γὰρ Ἴλιον φαύλως εἶχεν ἐκ πολλοῦ, καὶ μόλις διεφύλαττον αὐτὴν τὴν πόλιν· ἐπεξῄει δὲ οὐδεὶς εἰς μάχην. καὶ ταῦτα οὐ παρέργως ἔχοντος πρὸς αὐτὴν [6]) τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ φανε-

4) καὶ delend.

5) διελθόντων δὲ δέκα ἐτῶν] Ven. et Mor. omittunt δέκα, quod facile potuit ob praecedens δὲ excidere.

6) ἔχοντος πρὸς αὐτὴν] v. p. 316, 3. Ven. et Mor. omittunt πρὸς.

φανερῶς ὁμολογοῦντος, προτιμᾷν τῆς αὐτοῦ γυναικὸς, τοσαῦτα ἀπολείπουσαν καὶ τηλικαῦτα ἀγαθά· καὶ τὸ μέγιστον ἐρᾶσθαι, ὃ μόνον βασιλέα μέγαν καὶ ἀνδρεῖον ἐν ὀλίγοις, ἀλλὰ καὶ νέον καὶ καλὸν, ὥς φησιν Ὅμηρος τῷ Διΐ προσεικάζων αὐτόν· ἔπειτα εἰς ἐαλωκυῖαν ἀφικέσθαι τὴν πατρίδα, καὶ συνοικεῖν ἑνὶ τῶν δούλων τῶν Ἀγαμέμνονος, εἴ γε ἔμελλε γαμεῖσθαι τῶν ἐγχωρίων τινὶ, πῶς οὐκ ἄτοπον; τὸ γὰρ [7]) αἰχμάλωτον εἶναι, καὶ διὰ τοῦτο μὴ θέργειν τὸν λαβόντα, οὐχ ἱκανόν. ἢ γοῦν Βρισηὶς ἀγαπᾷν ἔοικε τὸν Ἀχιλλέα, καὶ ταῦτα οὐ φησιν ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ τοὺς ἀδελφούς. τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι τοιοῦτον οὐδὲν ἐπέπρακτο περὶ τὴν Χρυσηίδα. καλῶς. οὐκοῦν ἐκ τῶν λόγων τούτων, οὐκ ἐβουλήθη Χρησηὶς ἀποπεμφθῆναι παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος· ἀλλὰ Χρύσης ταῦτα ἔπραττε καθ' ἑαυτόν· ἢ εἴπερ ἐβούλετο, ἀφρονεστέρα ἂν εἴη· καὶ τὸν λόγον ἐναντίον εἶπας, ἢ ὑπέσχου. ἀλλ' ἔν·

Μηδὲ δίκην δικάσῃς, Φασὶ, πρὶν ἀμφοτέρων ἀκοῦσαι. λέγεις δὴ σοφὸν ὄντα τὸν Ὅμηρον; ἴσως. ἐκεῖνο τὰ μὲν αὐτὸν οἷα λέγειν, τὰ δὲ τοῖς ἐντυγχάνουσι καταλιπεῖν αἰσθάνεσθαι. τοῦτο δὲ ὁ λόγων πάνυ ἀδήλων ἐστὶν [8]). ἡ γὰρ Χρησηὶς κατ' ἀρχὰς μὲν, ὡς ἔοικεν, ἠγάπα παρὰ τῷ Ἀγαμέμνονι [9]), δι' ἃς

7) τὸ γὰρ —] videtur locus ſanus eſſe. neque multum pugnabo cum aſſeuerante. viſum tamen aliquando fuit aut ante aut poſt αἰχμάλωτον deeſſe λέγειν vel φάναι, aut poſt εἶναι deeſſe πρὸς τὸ. non ſufficit dicere eam eſſe captiuam ideoque herum non amare. aut quod captiua ſit, id non ſatis eo valet, vt herum non amet.

8) Locus hic ſuſpectus Caſaubono praeter meritum fuit. ſanus eſt: haec ſententia: *id autem ratiociniis haud obſcuris neque valde abſconditis colligitur.*

9) poſt παρὰ τῷ Ἀγαμέμνονι ſubaudiendum eſſe v. μένειν ſignificauerat V. D. in marg. Ven. ego vero aut addendum eſſe exiſtimo, aut leg. ἠγάπα τὰ παρὰ τῷ Ἀγαμ-

ἃς εἶπον αἰτίας. καὶ τοῖς θεοῖς ᾔδει χάριν, ὅτι μηδενὶ δοθείη τῶν ἀδοξοτέρων, ἀλλὰ τῷ πάντων βασιλεῖ. κἀκεῖνος οὐκ ἀμελῶς εἶχε [10]) πρὸς αὐτήν· ὥστε οὐκ ἔπραττε περὶ λύτρων. ἐπεὶ δὲ ἤκουε τὰ περὶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὁποῖα ἦν, ὡς χαλεπὰ, καὶ τὴν ὠμότητα τῆς Κλυταιμνήστρας, καὶ τὸ θράσος, ἐνταῦθα ἐφοβεῖτο τὴν εἰς τὸ Ἄργος ἄφιξιν. καὶ τὸν ἄλλον χρόνον παρέμενε στέργουσα ἴσως τὸν Ἀγαμέμνονα· ὅτε δὲ ἦν πρὸς τέλει ὁ πόλεμος, καὶ διέῤῥει λόγος, ὡς οὐκ ἔτι δυνήσονται πλείω χρόνον ἀντέχειν οἱ Τρῷες, οὐ περιέμεινε τῆς Ἰλίου τὴν ἅλωσιν. ᾔδει γὰρ, ὡς τὸ πολὺ τοὺς νικῶντας ὑπερηφάνους γενομένους, καὶ τὴν δεισιδαιμονίαν τότε μᾶλλον ἰσχύουσαν τὴν περὶ τὸν θεὸν, ὅταν πολεμῶσιν οἱ ἄνθρωποι. διὰ ταῦτα ἐκάλει τότε τὸν πατέρα, καὶ δεῖσθαι τῶν Ἀχαιῶν ἐκέλευεν· ἐπυνθάνετο γὰρ, ὡς ἔοικεν, ὅτι ἐγυναικοκρατοῦντο οἱ Ἀτρεῖδαι, καὶ μεῖζον ἐφρόνουν τῶν ἀνδρῶν τούτων αἱ γυναῖκες, οὐκ ἐπὶ κάλλει μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχὴν αὐταῖς νομίζουσαι προσήκειν μᾶλλον. τοὺς μὲν γὰρ Πελοπίδας τε εἶναι καὶ ἐπήλυδας τῆς Ἑλλάδος· αὐταὶ δὲ [11]) Ἀχαιΐδες, Τυνδάρεω θυγατέρες, καὶ Λήδας. ὁ δὲ Τυνδάρεως ἔνδοξος ἦν, καὶ βασιλεὺς τῆς Σπάρτης, ὥστε καὶ τὴν Ἑλένην διὰ τοῦτο ἐμνήστευσαν οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ βοηθήσειν ὤμοσαν. πρὸς δὲ τούτοις, ἀδελφαὶ Κάστορος καὶ Πολυδεύκους ἦσαν, οἱ Διὸς παῖδες ἐνομίσθησαν, καὶ θεοὶ μέχρι νῦν πᾶσι δοκοῦσι, διὰ τὴν δύναμιν, ἣν τότε ἔσχον. τῶν μὲν γὰρ ἐν Πελοποννήσῳ προεῖχον· τῶν δὲ ἔξω Πελοποννήσου μεγίστη δύναμις ἦν ἡ περὶ τὰς Ἀθήνας· καὶ ταύτην καθεῖλον ἐπιστρατεύσαντες [12]), Θησέως βασι-

10) εἶχε] Ven. et Mor. ἔχει.
11) αὐταὶ δὲ] αὗται Mor.
12) ἐπικρατεύσαντες margo Mor.

βασιλεύοντος. ἔτι δὲ ἀνεψιὸς [13]) ἐγεγόνει αὐτοῖς Μελέαγρος, ὁ τῶν Ἑλλήνων ἄριστος. ταῦτα μὲν δὴ ἐκ ἠπίστατο ἡ Χρυσηΐς· τὸ δὲ φρόνημα ἦκεν τῶν γυναικῶν, καὶ τὴν Ἑλένην ἐπεγίνωσκεν, ὅσον ὑπερεῖχε τῶν ἀνδρός. ὥστε, ἐπειδὴ τὰ περὶ τὴν Ἀσίαν μεγάλα ἦκεν διά τε χώρας ἀρετὴν, καὶ πλῆθος ἀνθρώπων καὶ χρημάτων, κατεφρόνησεν, ἐ τῶν Μενελάου μόνον, ἀλλὰ τῶν τε Ἀγαμέμνονος καὶ ξυμπάσης τῆς Ἑλλάδος, καὶ ταῦτα εἵλετο ἀντ' ἐκείνων. ὁ μὲν δὴ Μενέλαος καὶ πρότερον ὑπῆκε περὶ πάντων τῇ Ἑλένῃ, καὶ ὕστερον εἰλικρινῶς αἰσχμάλωτον, ὅμως ἐθεράπευεν· ὁ δὲ Ἀγαμέμνων διὰ τὴν ἀρχὴν ἐπαιρόμενος, τὴν Κλυταιμνήστραν ἐτίμασεν, ὥστε δῆλον ἦν, ὅτι ἐκ ἀνέξοιντο ἀλλήλων, ἀλλ' ἔσοιτο τοιαῦτα σχεδὸν, οἷα συνέπεσεν. ἐδὲ γὰρ ἐκεῖνα ἤδετο λέγοντος τοῦ Ἀγαμέμνονος ἡ Χρυσηΐς· καὶ ταῦτα φανερῶς ἐν ἐκκλησίᾳ τῶν Ἀχαιῶν, ὅτι προτιμᾷ τῆς γυναικὸς αὐτὴν, καὶ ἐδὲν ἡγοῖτο χείρονα. φθόνον γὰρ καὶ ζηλοτυπίαν ἤδει φέροντα. καὶ, νὴ Δία, τὸν τρόπον ἑώρα τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὅτι ἐ βέβαιος, ἀλλὰ ὑπερήφανος εἴη, καὶ ὑβριστὴς, καὶ τί ποιήσεται [14]) πρὸς αὐτὴν αἰσχμάλωτον ἔσαν ἐλογίζετο παυσάμενος τῆς ἐπιθυμίας· ὅπε γε τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς, βασιλίδος τε ἔσης, καὶ παῖδας ἐξ αὐτῆς πεποιημένος, ἔτως ὀλιγώρως ἐμνημόνευεν. αἱ μὲν γὰρ ἀνόητοι χαίρουσιν ἐπὶ τοῖς ἑταίραις, ὅταν φαίνωνται τὰς ἄλλας ἀτιμάζοντες· αἱ δὲ νῦν ἔχουσαι

13) ἀνεψιὸς] vt cognatio Meleagri cum Dioſcuris et eorum ſororibus appareat, ſchema cognationis hic adſcribam.

Theſtius

Althaea — Oeneus		Leda — Tyndarus	
Meleager		Dioſcuri.	Clytaemneſtra. Helena.

14) καὶ τί ποιήσεται πρὸς αὐτὴν, *et quo erga ſe ſit animo futurus.* quo ſe loco ſit habiturus. ποιήσει margo Mor.

σαι τὴν φύσιν ὁρῶσι τοῦ ταῦτα ποιοῦντος, ἢ λέγοντος. ἅμα δὲ καὶ πρὸς αὐτὴν ᾐσθάνετο αὐτὸν ὑβριστικῶς ἔχειν· καὶ ταῦτα ὅτε μάλιστα ἤρα. τὸ γὰρ οὕτως ἀπελάσαι τὸν Χρύσην, πατέρα τῆς ἐρωμένης, καὶ μὴ φείσασθαι δι' αὐτὴν, καὶ οὐχ ὅπως παραμυθήσασθαι τὸν πρεσβύτην εἰπόντα, ὡς οὐδὲν αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ δεινὸν εἴη· τοὐναντίον δὲ μὴ μόνον ἐκείνῳ ἀπειλεῖν, ἀλλὰ καὶ τὴν Χρυσηΐδα ἀτιμάζειν, λέγοντα·

Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν,
Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἄργεϊ τηλόθι πάτρης·
Ἱστὸν ἐποιχομένην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν·

πόσης ἐστὶν ὑπερηφανίας; τί γὰρ ἂν ὕστερον ἐποίησεν, ὅτε ἐρῶν οὕτως ὑπὲρ αὐτῆς διαλέγεται; ταῦτα οὖν φυλάξασθαι καὶ προϊδεῖν, οὐδαμῶς φαύλης γυναικός. ἐδήλωσε δὲ, οἶμαι, τὰ περὶ τὴν Κασσάνδραν γενόμενα ἐν τῷ Ἄργει, καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα αὐτόν· ὅτι νοῦν εἶχεν ἡ Χρησηΐς, ῥυσαμένη τῶν κακῶν τούτων ἑαυτήν. οὐκοῦν τὸ μήτε ἔρωτι, μήτε βασιλείᾳ, μήτε τοῖς δοκοῦσιν ἐνδόξοις καὶ ἀγαθοῖς, νέαν οὖσαν [15]), μηδ' εἰς πράγματα σφαλερὰ καὶ τεταραγμένην οἰκίαν, καὶ εἰς φθόνον καὶ ζηλοτυπίαν αὐτὴν προέσθαι· γυναικὸς σώφρονος, καὶ τῷ ὄντι ἀξίας ἱερέως εἶναι θυγατρὸς, παρὰ θεῷ τεθραμμένης. τί οὖν; ἐκ τούτων σὺ φῂς νοῦν ἔχειν αὐτὴν ἡγήσασθαι τὸν Ἀγαμέμνονα; οὐδαμῶς. οὐδὲ γὰρ εἰκὸς ἦν λέγειν αὐτὴν τοιοῦτον οὐδὲν πρὸς ἐκεῖνον, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἄλλων συνιοῦσαν [16]). πῶς οὖν φησι μὴ χαί-

15) aut ante, aut post νέαν οὖσαν deesse puto ἐπαίρεσθαι vel ὑπάγεσθαι vel simile quid.

16) lego συνιέναι. *sed Agamemnonem e reliquis eius institutis moribusque prudentiam foeminae collegisse.* V. D. in marg. Venetae συνιόντα notauerat, quod mihi quoque olim in mentem venerat. Constructio tum erit integratae e superioribus orationis haec: φημὶ τὸν Ἀγαμέμνονα συνιόντα ἐκ τῶν ἄλλων ἡγήσασθαι αὐτὴν νοῦν ἔχειν.

χαίρεσαν [17]) αὐτὴν ὁ ποιητὴς ἀπιέναι, καθάπερ τὴν Βρισηίδα λυπεμένην; ὅτι καὶ τοῦτο σωφρονοῦσα ἔπραττεν, ὅπως μὴ παροξύναι τὸν Ἀγαμέμνονα, μηδὲ εἰς φιλονεικίαν ἀγάγοι. δηλοῖ δὲ ὅμως, ὅπερ φησὶν αὐτὴν ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως τῷ πατρὶ [18]) δοθῆναι παρὰ τὸν βωμόν·

Ὡς εἰποὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων
Παῖδα φίλην.

ἐ γὰρ, οἶμαι, λυπεμένην αὐτὴν ὁ πατὴρ ἐδέχετο χαίρων· ἐδ' ἂν φίλην εἶπε τυχὸν, εἰ μὴ σφόδρα ἠγάπα ἐπὶ τοῖς γεγονόσι τὸν πατέρα. εἶεν [19]). ἀλλ' εἰ μᾶλλον ἡ Χρυσηὶς ταῦτα ἐλογίζετο, ἃ σὺ λέγεις καθ' αὑτὴν, ὅτι τὰ περὶ τὴν Κλυταιμνήστραν εἰκὸς εἶναι μᾶλλον ἐκείνην πολυπραγμονεῖν καὶ λογιζομένη τοῦ πατρὸς ταῦτα, συνεχώρει, καὶ ἐπείθετο; ἐδὲ τοῦτο φαῦλον. αἱ γοῦν πολλαὶ καὶ ἀνόητοι τὰς ἐραστὰς

17) Φησὶ μὴ χαίρεσαν idem est atque μὴ Φησὶ χαίρεσαν, *qui fit igitur, vt Homerus non dicat eam hilari vultu abiisse?*

18) πατρὶ] sic recte V. D. in marg. Venetae. πατρίδι Ven. et Mor.

19) cum εἶεν incipit noua obiectio foeminae, cum qua Dio se fingit disputantem. *esto* — ἀλλ' εἰ — subaudi τί Φήσεις. ἀλλὰ τί Φήσεις, εἰ — *at quid aies, si forsitan non ipsa Chryseis sponte sua in eam inciderit cogitationem: (quamuis quemnam alium magis, quam illam, par est rationes Clytaemnestrae fuisse percunctatum?) subiicienti vero atque secum reputanti patri auscultauerit.* haec si fuit mens Dionis, vt fuisse videtur, necesse est, eum ad hunc modum enunciasse: ἀλλ' εἰ μᾶλλον ἡ Χρυσηὶς ταῦτα ἐκ ἐλογίζετο, ἃ σὺ λέγεις, καθ' αὑτὴν· (καίτοι τὰ περὶ Κλυταιμνήστραν τίνα εἰκός ἐστι μᾶλλον, ἢ ἐκείνην, πολυπραγμονεῖν;) ὑποτυπτέντος δὲ καὶ λογιζομένου — respondet Dio: *Ne id quidem oberit sic censere.* ne sic quidem male calculos ponemus.

ἐραστὰς μᾶλλον ἀγαπῶσιν, ἢ τὰς γονέας. διὰ τί
ἦν, εἴπερ ἦν Φρόνιμος, οὐκ ἐκώλυε τὸν Χρύσην ἐν τῷ
φανερῷ δεῖσθαι τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἵνα ἧττον ἐχα-
λέπαινεν; ὅτι ἤδει, τὰς ἐρῶντας ἰδίᾳ μὲν πάντα βου-
λομένας χαρίζεσθαι τῷ ἔρωτι· τὸν δὲ ὄχλον αἰδου-
μένας ἐνίοτε, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ σέμματα ἔχειν τινὰ
ἡγεῖτο πρὸς τὸ πλῆθος δύναμιν, ὥσπερ ἐγένετο.
ἀλλὰ ἐκεῖνο ἐνθυμοῦμαι, πῶς συνέτυχε τὸν Ἀγαμέ-
μνονα, καὶ τότε τῆς τοῦ ἱερέως θυγατρὸς, καὶ ὕστε-
ρον ἐρασθῆναι τῆς Κασσάνδρας, θεοφορήτου [20] καὶ
ἱερᾶς κόρης; ὅτι καὶ τοῦτο σημεῖον ὑπερηφανίας καὶ
τρυφῆς, τὸ μᾶλλον ἐπιθυμεῖν τῶν παρανόμων καὶ
σπανίων, ἢ τῶν ἑτοίμων. οὐκ ἀντιλέγω, τὸ μὴ οὐ
Φρόνιμον εἶναι τὴν Χρυσηίδα, εἰ ταῦτα οὕτω γέγονε.
σὺ δὲ πότερον ἀκοῦσαι θέλεις [21] ἄν, ὡς γέγονε πάν-
τως, ἢ ὅπως καλῶς εἶχε γενέσθαι.

20) θεοφορήτου] sic recte Valesius Emend. p. 75. *deo plenæ.* θεοφρενήτου Ven. et Mor.

21) aut θέλοις aut θέλῃς aut ἤθελες.

ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΥΡΑΝΝΙΔΟΣ.

ΛΟΓΟΣ ΞΒ'.

Καὶ μὴν εἴ τις ἀνδρὸς ἑνὸς ἀχ οἷός τε ἄρχειν ἐστὶ, καὶ τοῦτο σφόδρα ἐγγὺς ὄντος, ᾧ δὴ ξύνεσιν, οὐδὲ αὖ μίαν ψυχὴν κατευθύνειν τὴν αὐτοῦ· πῶς ἂν δύναιτο βασιλεύειν μυριάδων ἀναριθμήτων πανταχοῦ διεσπαρμένων, ὥσπερ σὺ λέγεις; καὶ πολλῶν γε οἰκόντων ἐπὶ πέρασι γῆς, ὧν οὐδὲ ἑώρακε τοὺς πλείστους, οὐδ' ἂν ἴδοι ποτὲ, οὐδὲ τῆς φωνῆς ξυνήσει; ὅμοιον γὰρ, ὥσπερ εἴ τις λέγοι, τὸν ἔτως ἀδύνατον τὴν ὄψιν, ὡς μηδὲ τὰ ἐν ποσὶν ὁρᾶν, ἀλλὰ προσδεόμενον χειραγωγοῦ, τοῦτόν γε ἐφικνεῖσθαι βλέποντα μέχρι τῶν πλείστον ἀπεχόντων, ὥσπερ οἱ πόρρωθεν ὁρῶντες ἐκ τοῦ πελάγους τά τε ὄρη, καὶ τὰς νήσους· ἢ τὸν δυνάμενον φθέγγεσθαι τοῖς παρεστῶσιν, ἱκανὸν ὅλοις δήμοις καὶ στρατοπέδοις εἰς ἐπήκοον φθέγγεσθαι. καὶ γὰρ ἂν ἔχει τι παραπλήσιον ὁ νοῦς τῇ ὄψει. ὡς γὰρ ἐκείνη, διεφθαρμένη μὲν, οὐδὲν οὐδὲ τῶν πλησιαίτατα ὁρᾷ, ὑγιὴς δὲ οὖσα μέχρις οὐρανοῦ τε καὶ ἀστέρων ἐξικνεῖται· ταυτὸ δὴ τοῦτο, ἡ μὲν τοῦ φρονίμου διάνοια καὶ πάντας ἀνθρώπους ἱκανὴ γίνεται διοικεῖν· ἡ δὲ τοῦ ἄφρονος οὐδὲ ἓν σῶμα τὸ ἐκείνου δύναται φυλάττειν, οὐδὲ ἕνα οἶκον. οἱ μὲν γὰρ πολλοὶ τῶν ἐν ταῖς δυναστείαις, ὅτι μὲν ἔξεστιν αὐτοῖς πάντα λαμβάνειν, πάντων ἐπιθυμοῦσιν· ὅτι δὲ ἐπ' αὐτοῖς ἐστι τὸ δίκαιον, διὰ τοῦτό εἰσιν ἄδικοι· ὅτι δὲ οἱ φοβοῦνται τοὺς νόμους, οὐδὲ εἶναι νομίζουσιν· ὅτι δὲ οὐκ ἀναγκάζονται πονεῖν, οὐδέποτε παύονται τρυφῶντες· ὅτι δὲ οὐδεὶς ἀμύνεται κακῶς πάσχων, οὐδέποτε παύονται ποιοῦντες· ὅτι δὲ μηδεμιᾶς σπανίζουσιν ἡδονῆς, οὐδέποτε ἐμπίπλανται ἡδόμενοι·

μενοι· ὅτι δὲ ἀδεὶς ψέγει ἐκ τῦ φανερῦ, ἀδὲν ἀπο- 40.
λείπεσι τῶν μὴ δικαίως λεγομένων [1])· ὅτι δὲ ἀδεὶς
αὐτὸς βέλεται λυπεῖν, διὰ τῦτο πᾶσι χαλεπαίνε-
σιν· ὅτι δὲ ὀργισθεῖσιν ἔξεσι πάντα ποιεῖν, διὰ
τῦτο συνεχῶς ὀργίζονται· ὁ δὲ ἀγαθὸς ἄρχων,
ὥσπερ σὺ, τἀναντία ἐπιτηδεύει. ἀδενὸς μὲν ἐπι- 5.
θυμεῖ, διὰ τὸ πάντα οἴεσθαι ἔχειν· φείδεται δὲ
τῶν ἡδονῶν, διὰ τὸ μηδεμιᾶς ἂν ἀπορῆσαι ὀρεχθείς·
δικαιότερος δὲ τῶν ἄλλων ἐσὶν, ἅτε πᾶσι παρέχων
τὴν δικαιοσύνην· ἥδεται δὲ τοῖς πόνοις, ὅτι ἑκὼν
πονεῖ· ἀγαπᾷ δὲ τὺς νόμυς, ὅτι ὰ δέδοικε. καὶ 10.
ταῦτα ὀρθῶς ὑπολαμβάνει. τίνι μὲν γὰρ φρονή-
σεως δεῖ πλείονος, ἢ τῷ περὶ τοσύτων βελευομένῳ;
τίνι δὲ ἀκριβεσέρας δικαιοσύνης, ἢ τῷ μείζονι τῶν
νόμων; τίνι δὲ σωφροσύνης ἐγκρατεσέρας, ἢ ᾧ πάν- 15.
τα ἔξεσι; τίνι δὲ ἀνδρείας μείζονος, ἢ τῷ πάντα
σώζοντι; καὶ τοίνυν τῷ μὲν ἄλλων ἄρξοντι πολλῶν,
τῦτο μὲν δαπάνης δεῖ παμπόλλης· τῦτο δὲ στρα-
τοπέδων, καὶ πεζικῶν, καὶ ἱππικῶν, ἔτι δὲ τει- 20.
χῶν καὶ νεῶν καὶ μηχανημάτων· εἰ μέλλει καθέ-
ξειν μὲν τὺς ὑπηκόυς, ἀμυνεῖσθαι δὲ τὺς πολεμίυς·
ἐὰν δέ τις ἀφίσηται τῆς ἀρχῆς, καταστρέφεσθαι.
τὸ δὲ αὐτῦ κρατεῖν, πάντων ἀδαπανώτατον, καὶ 25.
ἀπραγμονέστατόν ἐσι, καὶ ἀκινδυνότατον. ἀδὲ γὰρ
πολυδάπανος, ἅτε ἐργώδης, ἅτε ἐπισφαλὴς ὁ τῦ
ἐγκρατῦς ἀνθρώπυ βίος. ἀλλ' ὅμως τοιῦτος [2]) ὤν,
πάντων χαλεπώτατος πέφυκεν. ἐπεὶ Σαρδανά- 30.
παλος ἐκεῖνος ὁ θρυλλέμενος εἶχε μὲν Νῖνον, εἶχε
δὲ Βαβυλῶνα, τὰς μεγίσας τῶν πρότερον γεγενη-
μένων πόλεων· ὑπήκυε δὲ αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη,
τὰ νεμόμενα τὴν ἑτέραν ἤπειρον, μέχρι τῶν ἀοική- 35.
των τῆς γῆς λεγομένων. βασιλείας δὲ ἀδὲν ἦν αὐ-
τῷ

1) λεγομένων] l. γινομένων.
2) γρ. τοιῦτον, ἢν π. χαλεπώτατον margo Mor.

τῷ προσῆκον, ἢ μᾶλλον ἢ τῶν σηπομένων τινὶ νεκρῶν. βουλεύεσθαι μὲν γὰρ, ἢ δικάζειν, ἢ στρατηγεῖν, ὅτε ἐβούλετο, ὅτε ἐδύνατο. ἐν δὲ τοῖς βασιλείοις ἀποδιδράσκων εἰς τὴν γυναικωνῖτιν καθῆστο ἐπὶ χρυσηλάτου κλίνης, ἀναβάδην, ὑπὸ ἁλουργέσι παστοῖς, ὥσπερ ὁ θρηνούμενος ὑπὸ τῶν γυναικῶν Ἄδωνις, ὀξύτερον φθεγγόμενος εὐνέχων· τὸν μὲν τράχηλον ἀποκλίνων, ὑπὸ δὲ ἀργίας καὶ σκιᾶς, λευκός· καὶ τρέμων, τὸ σῶμα πελιδνὸς, τὼς δὲ ὀφθαλμὼς ἀναστρέφων, ὥσπερ ἐξ ἀγχόνης· οὐκ ἂν ἦν διαγνῶναι τῶν παλλακῶν. καίτοι χρόνον τινὰ κατέσχεν, ὡς ἐδόκει, τὴν ἀρχὴν εἰκῇ φερομένην· ὥσπερ ναῦν δίχα κυβερνήτου πολλάκις ἀλωμένην, μηδενὸς κατέχοντος ἐν τῷ πελάγει, κατὰ τύχην εὐδίας ἐπεχούσης, ἔπειτα ὀλίγος κλύδων ἐπαρθεὶς, καὶ ῥᾳδίως ἐν κῦμα ἐπέκλυσε. καὶ δὴ καὶ ἅρμα ἰδεῖν ἔστιν ἀθλητοῦ ἡνιοχοῦντος ἐν ἀγῶνι ῥεμβόμενον, ὃ νίκης μὲν οὐκ ἄν ποτε τύχῃ, ταράττει δὲ καὶ ἀπόλυσι τὸν ἐγγὺς ὄχλον τῶν θεατῶν. ὅτε γὰρ ἄφρων βασιλεὺς ἔσαι ποτὲ, ἢ μᾶλλον, ἢ τυφλὸς ἡγεμὼν ὁδοῦ γένοιτ' ἄν· ὅτε ἄδικος, ἢ μᾶλλον, ἢ κανὼν σκολιὸς καὶ ἄνισος, ἄλλα προσδεόμενος κανόνος· ὅτε δειλὸς, ἢ μᾶλλον, ἢ λέων ἐλάφου λαβὼν ψυχὴν, ἢ σίδηρος [3]) κηροῦ καὶ μολύβδου μαλακώτερος. τίνι δ' ἰσχυροτέρας ἐγκρατείας [4]) προσῆκεν, ἢ τῷ πλείστων μὲν ἡδονῶν ἐν μέσῳ ζῶντι; πλεῖστα δὲ πράγματα διοικοῦντι, ἐλαχίστην δὲ σχολὴν ἄγοντι, ὑπὲρ μεγίστων δὲ καὶ πλείστων φροντίζοντι;

3) ἢ σίδηρος] subaudi σίδηρός ἐστι. *quam ferrum esse potest id, quod dicitur*, ferrum puta, *si cera et plumbo est mollius.*

4) post ἐγκρατείας videtur ἐπιμελεῖσθαι vel ἀντέχεσθαι vel simile quid deesse.

ΠΕΡΙ ΤΥΧΗΣ, ΠΡΩΤΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΛΟΓΟΣ ΞΓ.

Οἱ ἄνθρωποι ἐοίκασι πρὸς τὴν τύχην διακεῖσθαι, ὃν τρόπον οἱ πλέοντες πρὸς τὰς ἀνέμους τὰς σφο- 5.
δρὰς [1]). ἄσμενοι γὰρ προσκαρτεροῦσι τῷ δρόμῳ, καὶ οἷς ἂν ὁ ἄνεμος παρῇ, ἐκεῖνοι ἦλθεν ὅπῃ ἤθελον, οἱ δὲ ἀπολειφθέντες ἐν πελάγει μέσῳ, μάτην ὀδύρονται. ὅτως ἔν καὶ τῆς τύχης παρούσης μὲν, χαί- 10.
ρειν καὶ ἥδεσθαι τοὺς ἀνθρώπους, μὴ παρούσης δὲ, λύπην ἔχειν καὶ ἀπορίαν ἅπαντᾷ [2]), ἐκ τῆς δαίμονος ταύτης. καὶ γὰρ τὸ ἄπορον, εὔπορον φαίνεται· καὶ τὸ ἀσθενὲς, ἰσχυρόν· καὶ τὸ αἰσχρὸν, καλόν· καὶ ἡ πενία γίνεται πλοῦτος. τύχης γὰρ ἐν 15.
θαλάττῃ γενομένης, εὐπλοεῖ ναῦς· καὶ ἐν ἀέρι φανείσης, εὐτυχεῖ γεωργός. καὶ ψυχὴ γέγηθεν ὑπὸ τῆς τύχης γεωργουμένη· εἰ δὲ ἀπολίποι τύχη, περιίησιν [3]) ὡς ἐν τάφῳ τῷ σώματι. ὅτε γὰρ, εἴ τί- 5.
γοι τις [4]), εὐδοκιμεῖ [5]), ὅτε εἴ πράττοι τις, ἐπιτυγχάνει, οὐδὲ ὄφελός τι [6]) εὐφυῆ γενέσθαι ἀπολιπούσης τύχης. ταύτης γὰρ μὴ παρούσης, οὐκ ἦλθε παιδεία, οὐδὲ ἄλλο τι ἀγαθόν. ἀλλὰ μὴν καὶ ἀρετὴ 10.

τότε

1) σφοδρὰς] l. φορὰς. de dictione ἄνεμος φορὸς, *ventus secundus*, v. Doruille ad Chariton. et infra p. 604. 2. ed. Mor.

2) ἅπαντᾷ] *contingit*. Ven. et Mor. dant πάντα, et Caſaub. vult ἀπορίαν, οἷς ἀνῆπται ἐκ τῆς — vel ἅτω πάντα ἀν.

3) γρ. περιεισιν margo Mor.

4) τις] l. τι.

5) ἐπαινεῖν δοκεῖ margo Mor.

6) τι] ſ. τινι.

τότε ἔργων ἕνεκεν θαυμάζεται, ὅταν πάρα 7) τύχη· εἰ δὲ ἀφεθείη μόνη, λόγος ἐςὶ καλοῦ πράγματος ἄπρακτος. αὕτη πολεμούντων μέν ἐςι νίκη, καὶ εἰρήνην ἀγόντων ὁμόνοια, καὶ γαμούντων εὔνοια, καὶ ἐρώντων ἡδονή· καὶ ὅλως, ἡ ἐπὶ παντὶ τῷ γινομένῳ εὐπραγία. γῆν ὅτε ἂν καταλίπῃ τύχη, τότε καὶ σείεται, καὶ τρέμει, καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς καλὰ διαῤῥιπτεῖ 8)· καὶ τοῦτο γῆς νόσημα, μὴ παρούσης τύχης. ὡς γὰρ ναῦς εἰκῇ φέρεται καὶ ταχὺ βυθίζεται, κυβερνήτου ςερομένη· καὶ ὡς τείχη κατέπεσε, θεμελίων πονησάντων· οὕτω πόλις εἰς φθορὰν χωρεῖ σπάνει τύχης. Ἀθῆναί ποτε εἰς ῥήτορας ἠδικήθησαν 9), καὶ ἤγετο Δημοσθένης, οὐκέτι τῆς τύχης ἐπισκοπούσης τὰς Ἀθήνας. ἐμοὶ δοκεῖ καὶ ἀνθρώπους 10) τύχην ἔχειν, ὁπότε ἂν αἰθρίαν ἔχῃ, μὴ σκότος. ὁρᾷν δὲ χρὴ καὶ τὸ εὐμήχανον αὐτῆς. ἤδη γοῦν τις ἐκπεσὼν νεὼς ἐν πελάγει, εὐπόρησε τοῦ ζῆν, ἐλθούσης 11) τύχης. ἄξιον δὲ εἰπεῖν καὶ τὸ συμβὰν ἀπὸ τῆς τύχης Ἀπελλῇ τῷ ζωγράφῳ. καὶ γὰρ λόγος 12), ἵππον οὐχὶ ἐξ ἐργασίας, ἀλλὰ ἐκ πολέμου ἐποίει. ὑψηλὸς ἦν τῷ αὐχένι καὶ ἐπανεςὼς, καὶ τὰ ὦτα ὄρθιος, καὶ δριμὺς τὰς ὄψεις, ὡς ἐκ πολέμου παρὼν, τὸν ἐκ τοῦ

 δρόμου

7) f. παραγένηται, (aut παραςῇ) τύχη. margo Mor. dat παρατύχῃ

8) aut διαῤῥεῖ leg. aut διαῤῥιπτεῖται, aut διαπίπτει.

9) ἠδικήθησαν] f. ἠτύχησαν.

10) ἀνθρώπους] f. οὐρανὸς. videtur vitium ex eo natum esse, quod exaratum esset ανος pro ουνος. sic supra quoque p. 302, 4. a fin. pro οὐρανοῦ, quod recte Morellus edidit, in Aldina est ἀνθρώπου, ex eodem erroris fonte.

11) f. aut θελούσης, aut ἐλεούσης.

12) γρ. ὡς λόγος margo Mor. aut pro λόγος substituendum est οὗτος, aut scrib. καὶ γὰρ λόγος, ὡς ἵππον — nam fama fert, Apellem equum non ab opere rustico, sed e certamine bellico redeuntem pinxisse.

δρόμε θυμὸν ἐν ταῖς ὄψεσιν ἔχων· οἱ δὲ πόδες ἀνε-
φέροντο ἐν τῷ ἀέρι μικρὰ ψαύοντες, καὶ ἀνὰ μέ-
ρος τῆς γῆς. καὶ ὁ ἡνίοχος ἐκράτει τῶ χαλινῶ,
τὸ πολεμικὸν σάλευμα τῶ ἵππε ἀπὸ ῥυτῆρος ἄγ- 45.
χων. ἅπαντα δὲ ἐχέσης τῆς εἰκόνος ἐοικότα,
ἔλιπεν ἀφρῶ χρῶμα, οἷον ἂν γένοιτο μιγέντος αἵμα-
τος καὶ ὑγρῶ κατὰ συνεχῆ μίξιν, διώκοντος μὲν τῶ
ἄσθματος τὸ ὑγρὸν τῶν ϛομάτων [13], ἀφρίζοντος
δὲ τῇ κοπῇ τῶ πνεύματος, αἷμα δὲ ἐπιῤῥαινέσης [14]) 5.
τῷ ἀφρῷ τῆς ἐκ τῶ χαλινῶ ὕβρεως. ὁ δὴ εὐπόρει
γράφειν ἵππε ἀφρὸν κεκμηκότος ἐν ἀγῶνι. ἀπο-
ρῶν δὲ ἐπιπλέον, τέλος ἀπαλγήτας, ἐνέσεισε περὶ
τὲς χαλινὲς τῆς γραφῆς [15]) τὴν σπογγιάν. πολ-
λαὶ δὲ αὕτη ἔχέσα χρώματα ἐοικότα ἀφρῷ ἡμα- 10.
γμένῳ, ἐφήρμοσε τῇ γραφῇ τὸ χρῶμα. Ἀπελλῆς
δὲ ἰδὼν, ἐχάρη τῷ ἐν ἀπογνώσει τύχης ἔργῳ, καὶ
ἐτέλεσεν ὲ διὰ τῆς τέχνης, ἀλλὰ διὰ τῆς τύχης
τὴν γραφήν. τί δαὶ ἄλλο [16]) Ἡρακλέα μέγιϛον ἐποίη- 15.
σεν; ἀλλὰ γὰρ [17]) καὶ λέοντα ἄγξας, ἔπνιξε· καὶ
πτηνὰ ζῶα ἐδίωξε τῶ ἀέρος, καὶ τῶ ἕλες τὴν ὕδραν
ἀφείλετο, συντρίψας αὐτῆς τὰς κεφαλάς. καὶ
ὃν ἐφόβησεν αὐτὸν ὁ περὶ τὸν Ἐρύμανθον κάπρος· 20.
ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὴν ἑσπέραν ἦλθε, καὶ τῶ ἐκεῖ φυτῶ
τὸν καρπὸν ἐκόμιτε. Γηρυόνε δὲ τὰς βόας ἀφείλετο
καλὰς ὄσας, καὶ Διομήδην τὸν Θρᾷκα ἐνεθέτησεν,
ἵπποις

13) διώκοντος τῶ ἄσθματος τὸ ὑγρὸν τῶν ϛομάτων idem est, ac si dixisset ὠθοῦντος καὶ ἐλαύνοντος τῶ ἄσθματος τὸ ὑγρὸν διὰ τῶν ϛομάτων. *protrudente et agitante respiratione humorem corporis internum per os foras.*

14) ἐπιῤῥαινέσης] sic recte Ven. et marg. Mor. ἐπιῤῥαίνοντος t. Mor.

15) potest τῆς γραφῆς defendi, mallem tamen τῇ γραφῇ.

16) τί δ' ἄλλο.

17) ἀλλὰ γὰρ] videtur aut ἅμα γὰρ leg. esse, aut ὄφεις γὰρ. v. Theocrit. Heraclisc.

ἵπποις σῖτον διδόναι, μὴ ἀνθρώποις ἐσθίειν· τάς τε Ἀμαζόνας, ὅτι εἶεν γυναῖκες, ἤλεγξεν. ἅπαντα δὲ ταῦτα ἔπραττεν, ἑπομένης αὐτῷ τύχης. ἔχει δ' ὡς κακῶς ὧδὲ τὰ τῶν παλαιῶν αἰνίγματα περὶ αὐτήν. οἱ μὲν γὰρ ἐπὶ ξυρῷ ἔῤῥησαν αὐτήν, οἱ δὲ ἐπὶ σφαίρας, οἱ δὲ πηδάλιον ἔδωκαν κρατεῖν· οἱ δὲ τὰ κρείττω γράφοντες, τὸ τῆς Ἀμαλθείας [18]) ἔδοσαν κέρας πλῆρες καὶ βρύον ταῖς ὥραις, ὃ ἐν μάχῃ Ἡρακλῆς Ἀχελῴῳ ἀπέῤῥηξε. τὸ μὲν δὴ ξυρὸν, τὸ ἀπότομον τῆς εὐτυχίας μηνύει· ἡ δὲ σφαῖρα, ὅτι εὔκολος ἡ μεταβολὴ αὐτῆς ἐστιν· ἐν κινήσει γὰρ τυγχάνει πάντοτε ὂν τὸ θεῖον. τὸ δὲ πηδάλιον δηλοῖ, ὅτι κυβερνᾷ τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον ἡ τύχη. τὸ δὲ τῆς Ἀμαλθείας κέρας μηνύει τὴν τῶν ἀγαθῶν δόσιν τε καὶ εὐδαιμονίαν. μὴ ὀνομάζωμεν δὴ κακήν τινα τύχην· ὧδὲ γὰρ τὴν ἀρετὴν λέγεί τις εἶναι κακήν, ὧδὲ τὸ ἀγαθὸν κακόν.

18) locum hunc de Amaltheae cornu illustrat Wesseling ad Diodor. Sic. I. 281.

ΠΕΡΙ ΤΥΧΗΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ΛΟΓΟΣ ΞΔ'.

Τὰ γινόμενα παρὰ τῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν τύχην ἐγκλήματα, μέγιστα ἂν ἔγωγε θείην ὑπὲρ αὐτῆς ἐγκώμια. τὰς γὰρ ἀδήλους τῶν πραγμάτων μεταβολὰς εἰς ταύτην ἀναφέρουσι· καὶ οἷς ἀπὸ γνώμης ἐπιχειρήσαντες διήμαρτον, τούτων ἀφαιρεῖσθαι νομίζουσιν ἀπὸ [1]) τῆς τύχης, ὡς πάντα περιποιεῖν, εἰ θελήσαι, δυναμένης. ἀκούσαις δ' ἂν αἰτιωμένων αὐτὴν καὶ γεωργῶν, καὶ ἐμπόρων, καὶ πλωτήρων ἐπὶ τοῖς χρήμασι, καὶ καλῶν ἐπὶ τοῖς σώμασι· καὶ Πανθείας ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ, καὶ Κροίσου ἐπὶ τῷ παιδὶ, καὶ Ἀσυάγους ἡττηθέντος, καὶ Πολυκράτους ἁλωκότος. καὶ Πέρσαι δὲ ἐμέμφοντο τὴν τύχην μετὰ τὴν Κύρου σφαγὴν, καὶ Μακεδόνες μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτήν. ἤδη δέ τινα καὶ τῶν ἰδίων παθῶν τῇ τύχῃ προσφέρουσι. ἡ Μήδεια τὸν ἔρωτα, ὁ Μίδας τὴν εὐχὴν, ἡ Φαίδρα τὴν διαβολὴν, ὁ Ἀλκμαίων, ὅταν ἐπλανᾶτο, ὁ Ὀρέστης, ὅτε ἐμαίνετο. ἐρῶ δὲ ὑμῖν τινα καὶ Κύπριον λόγον, εἰ βούλεσθε. ἤνεγκεν ὁ παλαιὸς βίος καὶ ἐνδόξους γυναῖκας· Ῥοδογούνην πολεμικὴν, Σεμίραμιν βασιλικὴν, Σαπφὼ μουσικὴν, Τιμάνδραν καλὴν· οὕτω καὶ ἐν Κύπρῳ Δημόνασσα ἐγένετο, πολιτική τε ὁμοῦ γυνὴ, καὶ νομοθετική. τρεῖς ἔθηκεν αὕτη τοῖς Κυπρίοις νόμους, τὴν μοιχευθεῖσαν, κειρομένην πορνεύεσθαι. θυγάτης αὐτῆς ἐμοιχεύθη, καὶ τὴν κόμην ἀπεκείρατο κατὰ τὸν νόμον, καὶ ἐπορνεύετο. τὸν αὐτὸν ἀποκτείναντα, ἄταφον ῥίπτεσθαι, δεύτερος οὗτος Δημο-

1) ἀπὸ] l. ὑπὸ.

Δημοκάσσης νόμος. τρίτος μὴ ἀποκτεῖναι βᾶν ἀρότῆρα. δυοῖν δὲ αὐτῇ παίδων ἀρρένων ὄντων· ὁ μὲν ἐπὶ τῷ βᾶν ἀποκτεῖναι ἀπέθανε· τὸν δὲ αὐτὸν ἀποκτείναντα ἐκ ἔθαψεν. ἡ δὲ τέως μὲν ἐκαρτέρει, καὶ ἄπαις ἦσα, καὶ νομοθετοῦσα, ἰδοῦσα δὲ βᾶν ἐπὶ μόσχῳ ἀπολλυμένῳ μυκωμένην, καὶ τὴν ἑαυτῆς ἐν ἄλλῳ συμφορὰν γνωρίσασα, τήξασα χαλκὸν, εἰς αὐτὸν ἤλατο. καὶ ἦν ἐκεῖ πύργος ἀρχαῖος, ἀνδριάντα χάλκεον ἔχων χαλκῷ ἐντετηκότα, καὶ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ ἱδρύματος, καὶ πρὸς μνήμην τοῦ διηγήματος. ἐπιγραφὴ δ' ἦν [2]) ἐπί τινος στήλης πλησίον·

Σοφὴ μὲν ἦμην, ἀλλὰ πάντ' ἐκ εὐτυχής.

Φέρε ἴδω μὴ ἐρήμην ἡ τύχη ἁλισκέσθω, μηδὲ φοβώμεθα τὸν τῶν κατηγορούντων θόρυβον. ἴσως γὰρ ἄν τι ἡμῖν πρὸς τὸ εἰπεῖν εὖ, καὶ [3]) αὐτὴ συλλάβοιτο. δοκοῦσιν οἱ τεχνῖται πρῶτον τῷ τρόπῳ τῆς κατασκευῆς τὴν δύναμιν αὐτῆς δεδηλωκέναι. πρῶτον μὲν γὰρ ἔστηκεν ἑτοίμη πρὸς τὰ ἔργα· εἶτα τῇ μὲν δεξιᾷ χειρὶ πηδάλιον κατέχει, καὶ, ὡς εἴποι τις, ναυτίλλεται. τί δαὶ ἄρα τοῦτο ἦν; πότερον ὡς μάλιστα τῶν πλεόντων τῆς τύχης δεομένων; ἢ διότι τὸν βίον ἡμῖν ὥς τινα μεγάλην ναῦν κυβερνᾷ, καὶ πάντας σώζει τοὺς πλέοντας; Ἀσσυρίους, μέχρι τῆς Σαρδαναπάλου τρυφῆς· Μήδους, μέχρι τῆς Κύρου τροφῆς· Πέρσας, μέχρι τῆς διαβάσεως [4])· Ἀθηναίους, μέχρι τῆς ἁλώσεως· Κροῖσον, μέχρι Σόλωνος;

Ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐτυχὴς ἀνήρ.

2) δ' ἦν] δὴ Ven. et Mor.
3) γρ. σὺ καὶ ἀ. συλλάβοιο margo Mor.
4) διαβάσεως videtur Alexandri M. ex Europa in Asiam translitum significare.

ἡ τύχη γὰρ αὐτῷ τὸ μηδὲν παθεῖν περιποιησαμένη, τὸ ἀγνοεῖν ἔδωκεν· ὅπερ ὅμοιον ἦν τῷ μὴ παθεῖν. εἶτα ἅμα τῆς εὐτυχίας ἐπαύσατο, καὶ τὸ γινώσκειν ἤρξατο. ἐγὼ καὶ τὴν ἐκείνου πήρωσιν, εὐτυχίαν καλῶ. τέλος μὲν γὰρ βλεπέτω τὰς παῖδας, καὶ Κυδίππη, καὶ Αἰόλος 5), καὶ εἴ τις ἄλλος ἦν πατὴρ εὐτυχής. Οἰδίπους δὲ ἐκ τῆς πηρώσεως αἰσχρὰ κερδανεῖ θεάματα. τῇ δὲ ἑτέρᾳ τῶν χειρῶν ἡ θεὸς καρπὸν ἑτοίμως κατέχει 5 b) συνειλεγμένους, μηνύσασα τὸ πλῆθος τῶν ἀγαθῶν, ἅπερ αὐτὴ δίδωσι. τὸ μὲν γὰρ ἦν ἄρα καὶ χρυσοῦν γένος, καὶ νῆσοι μακάρων τινές, αὐτομάτας ἔχουσαι τροφάς, καὶ Ἡρακλέους κέρας, καὶ Κυκλώπων βίος. ὅτι τοῖς πονήσασι τὸν βίον, ἐπὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς δεδήλωκεν, ὡς αὐτομάτη λοιπὸν ἡ τῶν ἀγαθῶν ἀφθονία παρέρχεται 6). Τάνταλος δὲ ἄρα ἐπὶ γήρως ἀργὸς ἦν· διὰ τοῦτο ἄρα μέχρι τῶν χειλέων πεινάμενος, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς μόνον ἠὐτύχει· τὰ πάντα δὲ ἐκεῖνα ἁρπασθέντα, οἴχεται, καὶ λίμνη, καὶ καρποὶ, καὶ τροφὴ, καὶ ποτὸς, ὑπὸ τῆς τύχης, ἅτως γ' ὡς ὑπὸ πνεύματος. ὠνόμασαι δὲ ἡ τύχη καὶ πολλοῖς τισιν ἐν ἀνθρώποις ὀνόμασι. τὸ μὲν ἴσον αὐτῆς, νέμεσις 7)· τὸ δὲ ἄδηλον, ἐλπίς· τὸ δὲ ἀναγκαῖον, μοῖρα· τὸ δὲ δίκαιον, θέμις· πολυώνυμός τις ὡς ἀληθῶς θεὸς, καὶ πολύτροπος. ταύτῃ ἐπέθεσαν καὶ γεωργοὶ Δήμητρος ὄνομα· καὶ ποιμένες, Πανός· καὶ ναῦται, Λευκοθέας· καὶ κυβερνῆται, Διοσκούρων.

Ῥᾳδίως δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει,
Ῥᾳδίως δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγήνορα κάρφει.

τοῦτο

5) Τέλλος scribend. est. hic est Tellus ille famae celeberrimae propter εὐτεκνίαν. notissima est historia, quam refert Herodotus lib. pr.

5 b) παρέχει margo Mor.

6) παρέρχεται] sic recte Anglus. παρέχεται Ven. et Mor.

7) v. Vales. ad Ammian. Marcell. p. 59.

τοῦτο ἄρα ἦν ὁ Ζεὺς, ἡ τύχη, κατέχων μὲν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τὸ ὅπλον [8]), ἐπὶ δὲ τῆς ἀριστερᾶς τὸ σκῆπτρον, ὅτι τοῖς πολεμικοῖς τῶν ἀνθρώπων καὶ βασιλείαν δίδωσιν. εἶτα Εὐριπίδης τὸν ναύτην μέμφεται,

Ἀωρὶ πόντῳ κύματ' εὐρέως περῶντα·

καὶ διὰ τῶν ἑξῆς ἐπιτιμᾷ [9]) λέγων, ὅτι

Σμικραῖς ἐπιτρέπουσιν αὐτὰς ἐλπίσιν.

Ὦ πᾶ Μνησαρχίδη, ποιητὴς μόνον ἦσθα, σοφὸς δὲ οὐδαμῶς. οὐδὲ γὰρ πίττῃ [10]) τὴν ψυχὴν, οὔτε σχοινίοις ἐπιτρέπουσιν, οὔτε τριδάκτυλον αὐτὰς σώζει ξύλον πεύκινον· ἀλλ' ἐπέτρεψαν βεβαίῳ καὶ μεγάλῳ πράγματι, τῇ τύχῃ. ἀσθενὲς μὲν γὰρ πλοῦτος, ἂν τύχη μὴ παρῇ· ἀβέβαιον δὲ φιλία, μὴ συλλαμβανούσης τύχης. αὕτη σώζει καὶ τὸν νοσοῦντα ἐν τῷ λέχει [11]), καὶ τὸν νηχόμενον ἐν τῇ θαλάττῃ, καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ τῶν χιλίων νεῶν, καὶ τὸν Ὀδυσσέα, ἐπὶ τῆς σχεδίας φερόμενον. τί δέδοικας, ὦ δειλέ; τὸ μῆκος τῆς θαλάττης φοβῇ; ὄψεται μέν σε ὁ Ποσειδῶν, καὶ παρακαλέσει τοὺς ἀνέμους, καὶ τὴν τρίαιναν λήψεται, καὶ πάσας ὀρθυνεῖ τὰς ἀέλλας, ἀλλ' οὐκ ἀποκτείνει δὲ σέ. ἡ τύχη γὰρ οὐ βέλεται.

Οὕτως νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλόω [12]) κατὰ πόντον,
Εἰσόκεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγείην.

ὁ δὲ

8) ὅπλον] fulmen puta.
9) ἐπιτιμᾷ] Ven. dat ἐπιτίμα, et Mor. ἐπετίμα.
10) πίττῃ] sic recte Ven. πίπτῃ Mor.
11) λέχει] sic lego cum Casaub. *in lecto*. aut τεμένει *in templo*, scil. Aesculapii, vel ἐν τῇ πόλει *in urbe*, vt mari opponatur. τέλει Mor.
12) παθὼν ἀλόω — μιγείην] sic leg. ex Odyss. ε. 378. Ven. dat τ' ἀλῶο — μιγείης et Mor. κ' ἀλῷο — μιγείης.

ὁ δὲ λόγος ὑπὸ τύχης νενικημένος αὐτῷ ᾖ [13]). τούτων καὶ τῶν ὑμετέρων προγόνων ἀρχαῖον ἦν γένος, τῶν αὐτοχθόνων καὶ πρώτων Ἀθηναίων, μητέρα μὲν τὴν γῆν αὐχοῦντας [14]), τροφὸν [15]) δὲ τὴν Δήμητραν, ἐπώνυμον δὲ καὶ σύμμαχον τὴν Ἀθηνᾶν. τὸν μὲν γὰρ πρῶτον τῶν Ἀθηναίων [16]) εἰς Εὔβοιαν ἐξήγαγεν. ὡς δ' ἐκεῖ [17]) μένοντας αὐτοὺς, ὅτε ἡ θάλασσα τέρπειν, ὅτε ἡ γῆ τρέφειν ἐδύνατο· καὶ δὲ τὸ αἰσχρὸν ἔφερον τοῦ πράγματος, ἀντ' ἠπειρωτῶν νησιῶται γενόμενοι· δεύτερον ἡ τύχη κρεῖσσον ἐβουλεύσατο. σεμνὴ μὲν γὰρ Εὔβοια ὡς ἀληθῶς· ἀλλὰ τίς ἡμῶν φέρειν ἠδύνατο γῆν [18]) τραχεῖαν κατοικῶν, ἢ θαλάσσῃ ξενῇ παροικῶν, καὶ πολλὰς ἀνεχόμενος τῶν πραγμάτων μεταβολὰς, τῶν ἐν τῷ ῥεύματι [19]) γενομένων πλείονας; νῦν Βοιωτοὺς ἔδει φέρειν καὶ τὴν Θηβαίων ἀναισθησίαν, εἶτα Ἀθηναίους, ἐκεῖ ὡς παισὶν ὑμῖν, ἀλλ' ὡς δούλοις, χρωμένους.

13) f. ὅδε λόγος — νενικημένος ἀνθρώπου ἦ. deinde eſt lacuna fortaſſis non magna; aut nil deeſt, ſed ſic legi oportet: νενικημένος ἀνθρώπου ἦν. ἔτω καὶ τῶν ὑμετέρων προγόνων. ſed quosnam alloquitur?

14) aut αὐχοῦν, aut αὐχοῦντων.

15) τροφὸν] ſic recte Ven. *nutricem*. τροφὴν Mor.

16) Veneta dat Ἀθηνῶν. forſitan dedit Auctor τὸν μὲν γὰρ πρῶτον ξόλον Ἀθηνῶν εἰς — nam primam coloniam ex Athenis in Euboeam traduxit fortuna.

17) ὡς δ' ἐκεῖ ſcribendum eſſe nullum penes me dubium ſupereſt. an vero μένοντας quoque cum γεγονότας ſit permutandum, dubito adhuc. mallem quidem poſterius. Ven. et Mor. dant ὥς' ἐκεῖ.

18) γῆν] Ven. et Mor. dant τὴν.

19) ῥεύματι] ſignificat Euripum et fortunam Euboeae pluribus rerum mutationibus obnoxiam, quam Euripus perdiu et pernox fluxibusque refluxibusque ſuarum aquarum agitat ſusque deque.

μένας. διὰ δὲ [20]) τοῦτο ἀγαγοῦσα, ἐνθάδε [21]) ἵδρυσε, τεταμένων τῶν χειρῶν, μηχανωμένη τε [22]) καὶ τὸν πλοῦν καὶ [23]) κατιθύνουσα γῆς [24]) δὲ, τὰς καρπὰς ἀφθόνως διδοῦσά τε καὶ δωρουμένη. τὴν μὲν οὖν τῶν λοιπῶν γνώμην εἰκάσαι χαλεπόν ἐστιν. ἐγὼ δὲ, ὦ τύχη, πρός σε γὰρ δικαίως ἂν ἴσως ῥηθείη λόγος: εἴ μέ [25]) τις ὑψηλὸν ἄρας ἄνω μετέωρον ἐπὶ πτηνῶν, ἢ [26]) Πηγάσου νώτων, ἢ Πέλοπος πτηνῶν ἁρμάτων, ὑποκινῶν [27]) τὴν [28]) γῆν ἅπασαν καὶ τὰς πόλεις, ἐκ μὲν τὴν Λυδῶν ἐλοίμην τρυφὴν, ὅτ' εὐτέλειαν τὴν Ἀττικὴν, ὅτε πενίαν Λακωνικήν· ὅτε Κρότωνα, πένονται γάρ· ὅτε Σύβαριν, ὅτι ὀπονοῦσιν· ὅτε Σκύθας, ὅτι ὀργοῦσιν· ὅτε Αἴγυπτίους, ὅτι ἄλλοις γεωργοῦσι·

Καὶ [29]) Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσιν.

εὐτυ-

20) δε] l. δή.

21) ἐνθάδε] ſed vbinam et ad quos loquitur? In patriane et ad ciues? Itane vero Athenienſium ſoboles ſunt Pruſani? Non puto, neque inuenio eius rei monumentum. Quaerenda igitur vrbs alia, ab Athenienſibus primum in Euboea condita, deinde alio translata.

22) vitium ſubeſſe nullus dubito.

23) καὶ delendum videtur, ſed, vt dixi, locus hic mihi eſt obſcurus et ſuſpectus.

24) γῆς] Ven. et Mor. dant τῆς.

25) με] ſic etiam interpres. μὲν Ven. et Mor.

26) aut ἢ delendum eſt, aut πτηνῶν.

27) ὑποκινῶν] f. ἐπικρίνειν, *conſiderandi, contemplandi, aeſtimandi ergo.*

28) τὴν deleo. καὶ τὰς πόλεις poteſt bene habere; ſolent interdum auctores poſt praemiſſum nomen vniuerſale ſubiungere ſpeciale. *terra* etiam *vrbes* vel *ciuitates* in ſe complectitur. forte tamen ſcripſit auctor γῆν ἅπασαν κατὰ πόλεις, aut γῆν ἅπασαν καὶ πάσας τὰς πόλεις. ad dignoſcendum aeſtimandumque terrae cuiusque et ciuitatis cuiusque pretium et prae altera excellentiam.

29) καὶ] aut ὃδε aut ὃ leg.

εὐτυχίαι 30) ποιμέναν. ἐ Θήβας Αἰγυπτίας,

Αἵ θ' ἑκατόμπυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἀν' ἑκάστην
Ἄνέρες ἐξοιχνεῦσι 31) σὺν ἵπποισι καὶ ὄχεσφιν·

ἱπποκόμων βίος ἔτος καὶ πυλωρῶν.

Δήλω δή ποτε, τοῖον Ἀπόλλωνος περὶ βωμῷ 32).

ἐκ ἀρκεῖ 33) μοι βωμὸς, θύειν ἐκ ἔχοντι. ἐκ ἀρκεῖ μοι φυτὰ, τρέφειν με μὴ δυνάμενα.

Τρηχεῖ, ἀλλ' ἀγαθὴ κυροτρόφος.

ἔτε τραχεῖα αὕτη 34) καὶ κυροτρόφος.

Δέσποινα δ' ἁπασῶν πόλεων, πότνια Ἀθηναίων πόλι,

μὴ λέγε, ἄνθρωπε. ἐκέτ' εἰσὶν ἐκεῖναι δεσπόται. ὡς καὶ καλόν 35) σε φαίνεται τὸ νεώριον. ἀλλὰ μεθ' 36) Ἑλλήσ-

30) εὐτυχίαι] ſubaudi αὕτη vel τᾶτο.

31) ἐξοιχνεῦσι] ſic recte dat Ven. ex Homer. Iliad. I. 384. ἐξιχνεῦσι Mor.

32) eſt ex Odyſſ. 2. 162. fictio vel proſopopoeia periegetae Dionem circumducentis per aerem et vrbes quasque regionesque monſtrantis.

33) bis lego ἐκ ἀρέσκει, quamuis non neſciam, ἀρκεῖν poetice pro ἀρέσκειν interdum poni.

34) αὕτη] quaenam haec eſt? rurſus interrogo. eſtne patria Pruſa? ſi ſit, totus hic ſermo a p. 332. I. ad paginam 335. laus patriae Dionis eſt, quae in comparatione virtutum eius cum aliarum vitiis continetur, eoque tendit, vt dicat, fortunae indulgentiae ſe patriam debere tot bonis abundantem, vt cum alia quacunque eam permutare nolit. Eſt hoc quoque vnum argumentum ex iis, quae fortunae vim atque benignitatem celebrant.

35) ὡς πάγκαλον. Iambus Euripidae aut Menandri videtur eſſe.

36) ἀλλὰ μεθ' Ἑλλήσποντον] reſpicit ad cladem, quam Athenienſes a Lyſandro in Helleſponto ad Cynoſſema grauiſſimam acceperunt.

Ἑλλήσποντον καὶ Λύσανδρον αἰσχρόν. καλὸς δὲ ὁ
25. Πειραιεὺς, ἔτι [37]) δὲ μετὰ τῶν τειχῶν αὐτὸν βλέπεις·

Ἄλση δὲ τίς πω τοιάδ' ἔσχ' ἄλλη γυνή [38]);

εἶχε μὲν δή, σωθεῖσα δὲ, ὡς ἐπὶ συμφοραῖς, ἀπεκείρατο.

Καὶ τἄρανθ' πῶς Φασὶν [39]), ἐξὶν ἐν κακῷ;

30. καὶ πῶς οἵ γε λιμώττουσι καὶ νοσοῦσι, καὶ τὸ πλέον αὐτῶν ἀπόλυται μέρος ὑπὸ τῶν αἰρῶν, ἢ τῶν πολεμίων; καὶ μή τις ἀχθέσθω, διότι ὅτω τῶν πατέρων ἐμνημόνευσα. τῶν μὲν γὰρ πρωτείων οὐκ ἄλ-
35. λως τύχοιμεν, μὴ τοῖς πρώτοις ἀμιλλώμενοι. ἀλλὰ καὶ παλαιός τις στρατιώτης, ὡς γεγονὼς τοῦ πατρὸς κρείσσων, ἐσεμνύνετο, καὶ οὐδὲ Ἀθηναίοις αἰσχρὸν, πατράσιν οὖσιν, ὑπὸ τῶν παίδων ἡττωμένοις [40]).
40. τῆς γὰρ ὑμετέρας μεθέξουσιν ἀρετῆς, κατὰ τὴν αὐτῶν ἐλαττούμενοι. πῶς οὖν οὐκ εἰδείητε τούτων ἁπάντων τῇ τύχῃ τὴν χάριν; καὶ τοῦ γένους, ὅτι Ἕλληνες [41]), καὶ τῆς μεταβολῆς, ὅτι ἐκ πενήτων εὐδαιμονεῖτε. Σωκράτης γοῦν ἐπὶ πολλοῖς αὐτὸν ἐμα-
5. κάριζε, καὶ ὅτι ζῶον λογικὸν, καὶ ὅτι Ἀθηναῖος.

Διο-

37) ἔτι δὲ] aut ironice debet cum interprete accipi: *vides nempe adhuc recta eius moenia.* quo significatur, ea a Sulla deiecta esse, aut modo interrogantis; *videsne adhuc recta eius moenia?* quod eodem tendit.

38) locus hic perobscurus est, neque satisfacit Valesii neque emendatio, neque interpretatio; nam vocab. γυνὴ requiri apparet e vs. proximo. *seruata vt in calamitate sibi comas praecidit.* quod in mulierem, non in terram, conuenit.

39) καὶ τἄρανθ' γ', ὡς Φασὶν. est ob metrum sic dictum pro καὶ τοῦ ἄρανθ', ὥς γε Φασὶν.

40) aut ἡττᾶσθαι, aut Φαίνεσθαι ἡττωμένους.

41) γένους, ὅτι Ἕλληνες καὶ τῆς μ. — εὐδαιμονεῖτε] vel εὐδαιμονήσετε. sic Casaub. subscribo Casauboni emendationi quoad reliqua, in vno eo ab ipso discedo, quod malim

Διογένης δὲ ὁ κύων ἄγροικος [42]) καὶ τέλεον ἀ πολιτικὸς, εὐτύχει, καίτοι τῆς τύχης πολλὰ μὲν βέλη ἐφιείσης αὐτῷ ὡς σκοπῷ, τυχεῖν δὲ μὴ δυναμένης· ἀ φέρω θρασυνόμενον ἕτω φιλόσοφον· μὴ καταψεύδε τῆς τύχης. ἀ τοξεύει γάρ σε, ὅτι ἀ βάλεται θελάσῃ δὲ τῇ τύχῃ παντα χᾶ ῥᾴδιον [43]). καὶ τὰ μὲν σύντομα ἐκεῖνα ἀ λέγω τὰ Λακωνικὰ [44]), τὰς δαλεύοντας Πέρσαις [45]), καὶ τὸν ἐν Κορίνθῳ Διονύσιον, καὶ τὴν Σωκράτους καταδίκην, καὶ τὴν Ξενοφῶντος φυγὴν, καὶ τὸν Φερεκύδας θάνατον, καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τὴν Ἀλεξάνδρα [46])· ἀλλ' αὐτᾶ τέτα [47]) τᾷ χαλεπᾷ σκοπᾷ, πόσοις ἔτυχε τοξεύμασι; Φυγάδα δὲ [48]) ἐποίησεν, εἰς Ἀθήνας ἤγαγεν, Ἀντισθένει προξένησεν, εἰς Κρήτην ἐπώλησεν. εἰ δὲ οἷον, τὸν τυφλὸν [49]), βακτηρίᾳ καὶ πήρᾳ περι-

malim ὅτι Ἀθηναῖοι ἐξέ. Ven. et Mor. dant ὁ Παλληνεὺς — εὐδαιμόνησε.

42) ὁ κύων, ὢν ἄγροικος.

43) παντα χᾶ ῥᾴδιον] ſubaudi σὲ τοξεύειν.

44) illa σύντομα λακωνικὰ ſunt notae illae breues Laconum ſententiae reſponſionum loco editae, ἀ, et καὶ, et Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ, quod poſtremum exemplum noſter quoque Dio attulit. Sed quid ſibi velit exemplum a Perſis Spartae ſeruientibus petitum, non recordor, conf. Plutarch. II. 907.

45) Πέρσας.

46) Pro Alexandro in Veneta eſt Ἀναξάνδρα. ſane felicitas Alexandri hoc a loco eſt aliena, qui exemplum miſeriae poſtulat. num igitur leg. δυσδαιμονίαν Ἀναξάρχα, vt reſpiciat ad miſeram Anaxarchi mortem, qui a tyranno Nicocreonte piſtillo ferreo in mortario contuſus eſt.

47) αὐτᾶ τέτα] ſcil. Diogenis Cynici.

48) δὲ delend.

49) τὸ τυφλὸν eſt in Ven. ſed Morelli lectio non melior. imo poteſt Veneta probari, ſi legatur οἷον τὸ τῶν τυφλῶν, vt coeci, qualis eſt coecorum fortuna. rurſus recte Ven. βακτηρίᾳ καὶ πήρᾳ in Nominat. vnde efficio: εἰ δὲ,

περιτίθησι, καὶ λεπτὸς καὶ ἀφελὴς βίος, ἴσθι καὶ τούτων τῇ τύχῃ τὴν χάριν· κατὰ τύχην γὰρ φιλοσοφεῖς. ἦν δὲ καὶ Τιμόθεος Ἀθηναίων στρατηγὸς, ὃς πάντα εὐτύχει, καὶ σκωπτόμενος οὐκ ἀνείχετο, καί ποτέ τι καὶ κατὰ τῆς τύχης ἐθρασύνετο, καὶ πάλιν δυσυχεῖν ἤρξατο. τίς ἂν ποτε ἤλπισεν Ἰνδῶν ἄρξειν ὀρέα [50]), Λυδῶν βασιλεύσειν ποιμένα, τῆς Ἀσίας ἡγεμονεύσειν γυναῖκα· ὅτι τὸν Ἡρακλέα ἀποκτενεῖ χιτὼν καὶ γυνὴ, ὅτι τὸν Ἀλέξανδρον δῆλος καὶ Κίλιξ [51]); ἔχει γὰρ ἐν αὐτῇ πλεῖσον ἀεὶ τὸ βασιλικὸν, καὶ τὰς παρὰ φύσιν δ' ἐπαιρομένας καθαιρεῖ. πολλὰ γῆν Ἀλέξανδρος τολμηρὰ ἔπρασσεν. οὐκ ἔφερεν υἱὸς Φιλίππου λεγόμενος, τοῦ Διὸς κατεψεύσατο, τῶν Διοσκούρων κατεφρόνει, τὸν Διόνυσον ἐλοιδόρει, καίτοι γε ἀφθόνως αὐτοῦ τοῖς δώροις χρώμενος. ἀπέκτεινε δὲ Κλεῖτον τὸν σοφὸν, καὶ Φιλώταν τὸν καλὸν, καὶ τὸν γείτονα [52])

Παρ-

εἰ δὲ, οἷόνει τυφλὸν, βακτηρία καὶ πήρα περισαίνει σε. quod si vero te, tanquam coecum, baculus et pera vehementer delectat et tenuis atque simplex vita.

50) ὀρέα] *montem.* sic recte Casaub. Ὀρέα Ven. et Mor. Alios auctores secutus est Dio, quam Diodor. Siculus T. II. p. 232. vlt. cui si consentanea dicere fingendus est Dio, rescribendum est κερέα. Ibi enim narratur, tonsoris filium fuisse regem Gandaridarum. Saepe autem filiis artificium, quod patres exercuerunt, tribuitur. Incidit in eandem quoque coniecturam Valesius Emend. p. 77. sed eam alia ratione aliisque auctoribus tuetur.

51) quis ille seruus Cilix, quem Noster ait Alexandrum veneno sustulisse, alios secutus auctores, et ab illis, quos superstites habemus, discrepantes, qui Alexandrum aiunt poculo venenato exstinctum, ab Antipatro parato, ab eius filio Iolla, qui Alexandro a poculis erat, exhibito. vid. Diodor. Sic. II. p. 253. 60.

52) γείτονα forsitan dixit Dio Parmenionem ideo, quod Alexandri esset πρόκοιτος, procubitor, seu praefectus protectorum domesticorum. malunt tamen Anglus et Valesius τὸν γέροντα.

Παρμενίωνα, καὶ διδάσκαλον Καλλισθένην, καὶ Ἀριστοτέλην ἐμέλησε, καὶ Ἀντίπατρον ἐβουλεύσατο. τοιγαρῦν ζῶντα αὐτὸν ὁμολογεῖν ἠνάγκασεν, ὅτι ἄνθρωπος ἦν. τρωθεὶς γῶν, πρὸς τοὺς φίλους· ἀλλὰ τοῦτό γε ἰχὼρ ἐστιν, ἔφη, τὸ ῥέον, ἀλλὰ αἷμα ἀληθινόν· ἀποθνήσκων δὲ, καὶ πάνυ ὡμολόγησε μεγάλην τινὰ ἔσαν, καὶ ἀνίκητον ὡς ἀληθῶς τὴν τύχην. ἐκεῖνος γῶν ἐκφυγὼν καὶ τὸ Θηβαίων ὁπλιτικὸν, καὶ τὸ Θεσσαλῶν ἱππικὸν, καὶ τοὺς ἀκοντιστὰς Αἰτωλοὺς, καὶ τοὺς μαχαιροφόρους Θρᾷκας, καὶ τοὺς μαχίμους [53]) Πέρσας, καὶ τὸ [54]) τῶν ἀμάχων Μήδων γένος, καὶ ὄρη μεγάλα, καὶ ποταμοὺς καὶ χειμῶνας ἀνυπερβάτους, καὶ Δαρεῖον, καὶ Πῶρον, καὶ πολλὰ ἄλλα ἐθνῶν καὶ βασιλέων ὀνόματα, ἐν Βαβυλῶνι ἄνευ μάχης καὶ τραυμάτων ὁ στρατιώτης ἔθνησκε. τί δὲ δεῖ λέγειν τοὺς διαδεξαμένους τὴν βασιλείαν, ἢ τοὺς ἐπ' ἐκείνοις γενομένους, καὶ τὰ ἀλαζονικὰ αὐτῶν ὀνόματα, κεραυνοὺς, καὶ πολιορκητὰς, καὶ αἰετοὺς, καὶ θεούς; ὧν τὸν μὲν ὁ θάνατος ἤλεγξεν· ὁ δὲ ὑψηλοτέραν εἶρε τὴν τύχην, καίτοι παίζειν [55]) δοκῶν· ὁ δὲ πολιορκητὴς Δημήτριος, αἰχμάλωτος γενόμενος, ἐξ οἴνου καὶ μέθης ἀτίμως ἀπέθανεν, ὑπὸ τῆς τύχης πολιορκούμενος. τί ἂν τύραννοι μέγα φρονοῦσιν ἐπὶ τοῖς τείχεσι; τί δαὶ Ἀμφίων ἄδει [56]); τί δαὶ Δηϊόκης πονεῖ; τί δαὶ Σεμι-

53) καὶ τοὺς μαχίμους] sic etiam Interpres expressit, sed Ven. et Mor. omittunt καὶ τοὺς.

54) καὶ τὸ] sic recte Ven. sed Mor. omittit καὶ.

55) παίζειν suspectum. sententia flagitat ἵπτασθαι. *quamvis videretur sibi aliisque volare et altum volare, inuenit tamen fortunam altiorem*, vel volatu se superare posse. Obscurus locus, quia, quem designet regum Syrorum Seleucidarum, non constat.

56) ἄδει] fabulae canunt Amphionem Thebarum moenia sub concentu tibiarum exstruxisse. memorat deinceps Dio, condita a Deioce Ecbatana, Babylonem a Semiramide, ab Apolline Troiam.

Σεμίραμις οἰκοδομεῖ; τί δαὶ ὁ Ἀπόλλων μισθαρνεῖ; τί δαὶ μετὰ τᾶ λέοντος Μήλης [57]) τὸ τεῖχος περιέρχεται; κρατήσει γὰρ Μήδων Κῦρος [58]), καὶ Βαβυλωνίων Ζώπυρος, καὶ Σάρδεων Μαρδώνιος, καὶ Τροίας ὁ ἵππος. μεγάλη γὰρ ῥοπὴ, μᾶλλον δὲ ὅλον, εἴπέ τις, ἡ τύχη. αὕτη καὶ Πίνδαρον εὗρεν ἐγκείμενον ἐν Βοιωτίᾳ, καὶ Τήλεφον ἐν Ἀρκαδίᾳ [59]), καὶ τὰς βασιλεῖς Ῥωμαίων ἐν Ἰταλίᾳ· καὶ τῷ μὲν ἔπεμψε μελίσσας, τοῖς δὲ ποιμένας, Τηλέφῳ δὲ ἔλαφον, Κύρῳ δὲ, ἢ κύνα, ἢ γυναῖκα. Εὐμένης ἦν ἀμαξέως υἱὸς, ἀλλ' ὅμως βασιλεὺς ἐγένετο. Ἡρακλῆς Ἀλεξάνδρᾳ παῖς, ἀλλ' ὐκ ἐβασίλευσεν. ἄταφος γᾶν Ὀλυμπιάδι ἐκομίσθη, καὶ πενθήσασα αὐτὸν, καὶ αὐτὴ [60]) ἐτελεύτησεν, ἡ μήτηρ τᾶ θεᾶ. Δαρείᾳ δὲ ἡ μήτηρ καὶ Ἀλέξανδρον προσεκύνησε, καὶ τὸ ἀτιμότερον, Ἡφαιστίωνα. τί δαὶ ὁ Λιβύων βασιλεύς [61]); ὁ πεντακοσίας μὲν πόλεις Ῥωμαίων ἐπόρθησεν; ἐπάρας δὲ τὸν χιτῶνα αὐτᾷ τοῖς πολίταις ἔδειξε Ῥωμαϊκῶν σφραγίδων ἀνάπλεων,

57) Μήλης habet Herodotus I. 84. (Ven. et Mor. dant Μύλης) τὸ τεῖχος moenia Sardium significat. conf. quoque Polybius p. 707. vbi geminae Sardium expugnationis mentio fit, et Valef. ad Nicol. Damaſc. in Excerptis Peireſc. p. 68. et Hemſterhuſ. ad Luciani T. I. p. 501. reſpondet huic membro ſequens καὶ Σάρδεων Μαρδώνιος, aut Μάρδος, vt emendat Valeſius p. 78.

58) κρατήσει γὰρ Θηβῶν Ἀλέξανδρος καὶ Μήδων Κῦρος. alias non habet membrum τί δαὶ Ἀμφίων ἄδει vel αὐλεῖ, cui reſpondeat.

59) v. Aeliani V. H. XII. 42.

60) καὶ αὐτὴ] *ipſa quoque.* Ven. et Mor. dant αὕτη.

61) Hannibalem ſignificat. de titulo βασιλέως ipſi tributo v. Hemſterhuſ. ad Lucian. p. 386. tribuitur hic titulus Hannibali a Plutarcho. ſed indignum hoc eo auctore iudicat H. Dodwellus in diſſert. de auctore libelli de fluuiis, T. II. Geograph. graecor. min. p. 108. profecto falſus.

πλεων, ὧν ἑκάστην εἶχεν, ἀπὸ πολεμίων σκῦλον τῶν [62]) ὑπ' αὐτῷ πεφονευμένων; ταῦτα δὲ πάντα δράσας, ἀτίμως ἀπέθανε, μάτην πολλὰ φιλονεικήσας πρὸς τὴν τύχην. διόπερ μοι δοκοῦσι καὶ ἄν- 15.
θρωποι τὰ μὲν [63]) ἄλλα πάντα τῶν πραγμάτων ἐπιτρέπειν τῇ τύχῃ, καὶ [64]) κλήρῳ τὰς ἀρχὰς, καὶ στρατηγίας ποιούμενοι· καὶ ἀδελφοὶ κτῆσιν αὐτῶν ὅτως διανέμονται. ἔπεισεν [65]) ἄρα καὶ τὸν Πο- 20.
λυνείκην, εἴπερ καλῶς ἐβουλεύετο, κλήρῳ πρὸς τὸν ἀδελφὸν περὶ τῆς βασιλείας λαχεῖν· νυνὶ δὲ αὐτός τε ἀπέθανε, καὶ τὸν ἀδελφὸν προσαπώλεσεν, ἡλικίᾳ τὸ πρᾶγμα ἐπιτρέψας, ᾗ τύχῃ. 25.

Κλήρῳ νῦν πεπάλαχθε διαμπερὲς, ὅς κε λάχῃσιν.
Οὗτος γὰρ δὴ ἐνήσει εὐκνημίδας Ἀχαιὰς,
Καὶ ὤνησε λαχών. 30.

ὁ δὲ Ἕκτωρ ἡττήθη γνώμῃ μᾶλλον πιστεύσας, ἢ τύχῃ.

Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει, 35.

θησαυροὶ μὲν ἐς ἀνθρώπους ἔτοι παρὰ θεοῖς [66]· ταμιεύει δὲ αὐτὰς πρὸς τὸ ἐπιβάλλον ἡ τύχη, καὶ ῥήτορι, καὶ στρατηγῷ, καὶ πένητι, καὶ πλουσίῳ, καὶ

62) σκῦλον τῶν ὑπ' αὐτῷ πεφον.] Hemsterhusius quoque ad Luciani T. I. p. 382, vbi locum hunc pensitat, σκύλον leg. esse recte vidit. Ven. et Mor. dant σκύλων ὑπ' αὐτὸ π.

63) In Veneta est τὰ μὲν ἄλλα. ego existimo leg. esse οἱ ἄνθρωποι ὀρθῶς τὰ μεγάλα πάντα τῶν πρ. *res quasque magnas.*

64) καὶ delend. potest quoque legi: ἐπιτρέπειν τῇ τύχῃ ἐπὶ κλήρῳ. *arbitrio sortis permittentes delectus magistratuum.*

65) in Veneta est ἐπεὶ δὲ ἄρα. vnde effecissem ἐπεῖδες ἄρα — vidisses quoque procul dubio Polynicen regnum cum fratre sortiri. id certum est, lectionem Mor. sanam non esse. margo Mor. dat ἐπεῖδεν.

66) θεοῖς] sic recte Ven. θειοῖς Mor.

40. καὶ πρεσβύτῃ, καὶ νέῳ. Κροίσῳ δίδωσι χρυσὸν, Κανδαύλῃ γυναῖκα, Πηλεῖ ξίφος, Νέστορι ἀσπίδα, Πτερέλαε [67]) κόμην χρυσῆν, Νίσῳ πλόκαμον πορφυρᾶν, Ἀλκιβιάδῃ κάλλος, Σωκράτει δὲ φρόνησιν, 45. Ἀριστείδῃ δικαιοσύνην, Λακεδαιμονίοις τὴν Ἀθηναίων θάλασσαν. εἶτα ἐν μέρει, τούτων μὲν ἀφείλετο, ἄλλοις δὲ ἔδωκε. καὶ οὐδέν μοι δοκεῖ ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων πομπῆς διαφέρειν, ἐν ταῖς ἡμετέραις μεταβολαῖς [68]).

67) Πτερέλαε] sic etiam Valesius emendat p. 78. Πτερίλαε Ven. et Mor.

68) f. ἐν ταῖς καθ' ἡμέραν μεταβολαῖς. *quoad quotidianas rerum nostrarum mutationes.*

ΠΕΡΙ ΤΥΧΗΣ, ΤΡΙΤΟΣ.

ΛΟΓΟΣ ΞΕ'.

Οἱ σφόδρα τῇ τύχῃ πεπιστευκότες, καὶ τῇ παρρησίᾳ ταύτῃ ἐπαιρόμενοι, δοκοῦσί μοι κάλλιστα συν- 5. ηγορεῖν αὐτῇ, καὶ παρασκευάζειν, ὅπως, ἐπειδὴ μεταπέσῃ, μηδεὶς αὐτῇ μέμφηται. τἀναντίον γὰρ πάντες τῇ βαρύτητι τῶν εὐτυχούντων δυσχεραίνοντες, καὶ τὴν ὕβριν αὐτῶν μεμισηκότες, ὅταν κα- 10. ταλίπῃ τινὰ αὐτῶν, ἐπαινοῦσι, καὶ φασι δικαίαν αὐτοῖς γεγονέναι τὴν μεταβολήν. δεῖ δὲ τοὺς νοῦν ἔχοντας ἕτω χρῆσθαι τοῖς αὐτομάτοις ἀγαθοῖς, ὥστε, ὑπαρχόντων μὲν αὐτῶν, μηδένα ἐγκαλεῖν, ἐὰν 15. δὲ παύσηταί ποτε, μηδένα ἐφήδεσθαι. τῷ παντὶ γὰρ κρεῖττόν ἐστιν, ἐνδεῶς πράττοντα ἀγαπᾶσθαι, καὶ δοκεῖν πᾶσι παρὰ τὴν ἀξίαν ἀπαλλάττειν, ἢ

τἐναντίον εὐτυχῆντα μισεῖσθαι, καὶ προσέτι καὶ τῇ τύχῃ γίνεσθαι βλασφημίας αἴτιον, ὡς τὸς πονηρὸς ἀντὶ τῶν χρηστῶν εὐεργετεῖν προαιρεμένῃ. οἱ μὲν ἓν πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων τὸς βαρέως χρωμένους τοῖς ἐκ τῆς τύχης ὑπάρχουσι, πονηρὸς μὲν εἶναί φασι, καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀναξίους, ὃ μὴν ἀτυχεῖς γε εἰώθασι λέγειν· ἐμοὶ δὲ τἐναντίον ἔτοι δοκοῦσι πάντων ἀτυχέστατοι καθεστηκέναι. τὸ γὰρ ἐκ τῶν νομιζομένων ἀγαθῶν, μηδενὸς χρηστοῦ τυγχάνειν, βλασφημίας τε καὶ μίσους ἀπολαύειν, πρὸς τῷ [1]) τὴν αὐτοῦ κακίαν γνωριμωτέραν πᾶσι ποιῆσαι, πῶς οὐχὶ μεγάλη καὶ φανερὰ δυστυχία; διόπερ, οἶμαι, τοῖς ἀνοήτοις λυσιτελεῖ τῷ παντὶ μᾶλλον ἐνδεῶς πράττειν, καὶ μήτε ἐξουσίας, μήτε πλούτου, μήτε τῶν τοιούτων μηδενὸς τυγχάνειν. ταπεινοὶ μὲν γὰρ ὄντες λανθάνειν τὸς πολλὸς ἔμελλον, ὁποῖοι τὸν τρόπον [2]) ὑπάρχουσιν, ἀρθέντες δὲ ὑπὸ τῆς τύχης, ἐπίσημον τὴν πονηρίαν ἔσχον. ὥσπερ ἓν τοῖς τὸ σῶμα φαύλως διακειμένοις βέλτιον καθ' αὑτὸς ἀποδύεσθαι, καὶ μηδέποτε εἰς τὸ κοινὸν, ὅπως μηδένα ἔχωσι τῆς περὶ τοῦτο αἰσχύνης μάρτυρα. τὸν αὐτὸν οἶμαι τρόπον, οἷς συμβέβηκε τὴν ψυχὴν ἀγενῆ καὶ μοχθηρὰν ὑπάρχειν, λυσιτελὲς ἂν εἴη δήπουθεν, ἐν ἀγνοίᾳ [3]) τοῦ βίου, καὶ σκότει τῆς τύχης διατελεῖν [4]). ἀδίκως γάρ μοι δοκοῦσιν οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων τῆς τύχης κατηγορεῖν, ὡς οὐδὲν ἐχούσης βέβαιον, οὐδὲ πιστὸν, ἀλλὰ ταχὺ δὴ μᾶλλον, οἷς ἂν παρῇ, τούτους καταλιπούσης, ἢ μεθισταμένης πρὸς ἑτέρους. εἰ μὲν γὰρ καλῶς ἦν ἰδεῖν χρωμένους ὡς τὸ

1) τῷ] καὶ marg. Mor.
2) τὸν τρόπον] κατὰ τρόπον, vt Ven. et Mor. dant, est *recte, ordine, vt decet.*
3) ἐν ἀγνοίᾳ] Ven. et Mor. omittunt ἐν, et margo Mor. dat ἀνοίᾳ.
4) διατελεῖν] Ven. et Mor. dant διαπλεῖν.

τὸ πολὺ τοῖς παρ' αὐτῆς ἀγαθοῖς τὸς λαμβάνοντας, καὶ μὴ τἐναντίον εὐθὺς ὕβρεως καὶ μισανθρωπίας καὶ θρασύτητος ἐμπιπλαμένους, ὃν ἂν ὀρθῶς ἐποίει μὴ τοῖς αὐτοῖς παραμένουσα· νῦν δὲ, οἶμαι, προαιρεῖται μὲν εὐεργετεῖν ἕκαστον ὡς χρηστὸν, καὶ τῶν παρ' αὐτῆς δωρεῶν ἄξιον, ἐπειδὴ δὲ φαῦλον αἰσθηται καὶ ταπεινὸν, καταισχύνονται τὴν εὔνοιαν τὴν παρ' αὐτῆς, εἰκότως ἀφίσαται, καὶ ζητεῖ πάλιν ἄλλον, ἐὰν ἄρα ἐπιεικέστερον εὑρεῖν δύνηται. πονηρῶν δὲ τῶν πλείσων ὑπαρχόντων, καὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως σπανίως τινὰ φερούσης ἐπιτήδειον εὖ πράττειν, ἐξ ἀνάγκης συνεχεῖς ποιεῖται τὰς μεταβολὰς, πολὺ δὲ μᾶλλον διὰ τὴν ἡμετέραν, ἢ τὴν αὐτῆς φύσιν. ἔστι δὲ ἄτοπον, εἴ τις μὲν ἕκαστος [5]) ὃ δύναται φέρειν ἑνίους τῶν εὐτυχούντων, ἀλλὰ μικρὸν χρόνον ὁμιλήσασ' ἀφίσαται, καὶ μᾶλλον αἱρεῖται τὴν αὐτῆ πενίαν, ὅπως ἂν ἐνδέχηται φέρειν, ἢ φορτικῶν καὶ ἀνοήτων ἀνέχεσθαι τρόπων· τὴν δὲ τύχην, θεὸν οὖσαν, ἀξιοῖ αὐτοῖς τούτοις συζῆν ἄχρι παντὸς, καὶ πολλάκις ὑβριζομένην ὕβρεις δειναὶς, παραμένειν ἀνδραποδώ μηδενὸς ἀξίῳ. παρὰ γὰρ τῶν πλείσων εἰς μὲν τὸς συμβιοῦντας ἀνθρώπους ἡ ὕβρις ἐστὶ λοιδορία, προπηλακισμὸς, κατάγελως, τὸ πληγῆναι πολλάκις· εἰς δὲ τὴν τύχην αὐτὴν, ὑπερηφανία, βαρύτης, μικρολογία. ἀδικώτατα δῆν μοι δοκοῦσιν ἐγκαλεῖν οἱ πολλοὶ τῇ τύχῃ. νῦν μὲν γὰρ αὐτὴν αἰτιῶνται, φάσκοντες ἄπιστον εἶναι, καὶ μηδὲν ἔχειν βέβαιον. εἰ δ' ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς παρέμενεν, ὃν ἔστιν ὅπως ἐχὶ τῷ παντὶ μείζονος καὶ δικαιοτέρας ἐτύγχανε κατηγορίας. ὅπερ γὰρ [6]) νῦν ὁρᾶτε τὸς εὖ πράττοντας ὄντως ὄντας πονηροὺς καὶ βαρεῖς, καὶ ταῦτα

5) f. εἰ ἡμῶν μὲν ἕκαστος.
6) ὅπερ γὰρ νῦν] sic recte Ven. sed Mor. dat ὅπερ καὶ νῦν, et margo Mor. ὅπερ.

ταῦτα τῷ μέλλοντος ὑπάρχοντος ἀθήλῳ· πόσης ἂν οἴεσθε αὐτὸς ὑπερηφανίας καὶ σκαιότητος εἶναι μεστὸς, εἰ καὶ καθόλου μὴ τὴν ἐλπίδα τῆς μεταβολῆς ὑφεωρῶντο; Φασὶ πολλοὶ τὴν τύχην ἄκριτον εἶναι, καὶ πονηροῖς ἀνθρώποις προσμένειν, τῶν δὲ χρηστῶν ἀμελεῖν, ἄλλως τε ὅταν ὁρῶσι τὸς ἀξιωμένους τῶν παρ' ἐκείνης ἀγαθῶν, καὶ βαρεῖς ὄντας, καὶ δυσχρήστους, καὶ ἀγεννεῖς. δοκεῖ δέ [7]) γέ μοι ἡ τύχη πρὸς αὐτὸς δίκαια ἂν εἰπεῖν, ὅτι Φύσει φιλάνθρωπος ἅσα, ἀεί τισι πάρεστιν ἡμῶν, οὐχ αἱρεμένη τὸς ἀξίους, οὐδὲ τὸς πονηρὸς, ἀεὶ δὲ, οἵοις ἂν αὐτοῖς παραγένηται, τοιούτους αὐτὸς ὄντας ἐξελέγχεσθαι. δεῖν δ' ἂν τὴν αὐτῶν αἰτιάσασθαι Φύσιν, μὴ τὴν ἐκείνης, ὅτι τοιοῦτοι καθεστήκασιν. ὥστε ὁ μὲν ἐνδεῶς ἔτι πράττων [8]), εὐθὺς ἄξιος εἶναι δοκεῖ καὶ βέλτιον [9]) ἀπαλλάττειν· ὅτῳ δ' ἂν ὑπάρξῃ τὰ [10]) παρ' αὐτῆς ἀγαθὰ, μοχθηρὸς πέφηνεν [11]). ἔστι γὰρ ὅμοιον, ὥσπερ εἴ τις, ἀγγείων πολλῶν ὄντων, καὶ μηδενὸς ὑγιοῦς, τὸν εἰς αὐτὰ ἐγχέοντα βλέπων [12]), ῥέον ἀεὶ, ἢ πληρούμενον. εἴποι γὰρ ἄν, ἀλλ' ἔστι πάντα τοιαῦτα· ἕως δ' ἂν ᾖ κενὰ, λανθάνει. ἔτι θαυμάζω, πῶς ποτε οἱ πολλοὶ τὴν τύχην Φασὶν ἐπικίνδυνοι εἶναι, καὶ μηδὲν τῶν παρ' αὐτῆς ὑπάρχειν

βέ-

7) margo Mor. omittit δὲ.
8) ἐνδεῶς ἔτι πρ.] Ven. et Mor. dant τι.
9) βέλτιον margo Mor.
10) ἀπαλλάττειν. ὅταν δ' αὖ ὑπάρχῃ (scil. αὐτῷ) τὰ π.
11) πέφυκεν margo Mor.
12) f. leg. ἐγχέοντα ἐπιτιμῴη (vel καταγελῴη, vel simile) βλέπων ῥέον ἀεὶ τὸ πληρούμενον. *pariter ac si quis in vasa rimosa infundentem aquam obiurgaret, aut derideret, videns vasa omnia, in quaecunque aqua infusa fuerit, eam transmittere. Nam ita derisus aut increpitus esset ita pro se dicturus: atqui, sunt quidem vasa omnia rimosa, verum nemo poterat id nosse, antequam implerentur.* Casaub. vult ῥεόντων ἀεὶ ἃ πληρουμένων.

βέβαιον. ἐκείνη γὰρ ἐπειδάν τινι δῷ τὰ παρ' αὐτῆς ἀγαθά· ταῦτα δ' ἐστὶ, χρήματα, ἰσχὺς, δόξα, τιμαί· τούτοις οὐδένα κωλύει χρῆσθαι κατὰ τρόπον, καὶ νὴ Δία γε, εἰς τὰσφαλὲς αὐτοῖς κατατίθεσθαι, λέγω δὲ οὐκ εἰς τὴν οἰκίαν ἔνδον, οὐδ' εἰς τὸ ταμεῖον, οὐδὲ κλεῖς ἐφιστάντας [13]) καὶ μοχλούς. ὁ φυλάττεται γὰρ ὑπὸ τούτων οὐδὲν τῶν παρ' αὐτῆς· ἀλλ' εἰς εὔνοιαν ἀνθρώπων, πατρίδος εὐεργεσίαν, φίλων βοήθειαν. ὃκεῖν οὐδέποτε αὐτοὺς οὐδὲν ἀφείλετο ἡ τύχη τὸς ἅπαξ κτησαμένους τῶν ἔτως ἀποκειμένων. ἔτοι γάρ εἰσι θησαυροὶ βέβαιοι, καὶ πᾶσι φανεροὶ, τῶν αὐτομάτως περιγενομένων. ἐὰν δέ τις λαβὼν ῥίψῃ, καὶ [14]) νὴ Δία κακῶς θῇ, θύραις, σφραγῖσι, καὶ κλεισὶ πιστεύων, οὐκ ἔτ', οἶμαι, δι' ἐκείνην ἀπόλυνται [15]). σφόδρα δὲ καὶ τοῦτο ἄτοπον. πρὸς γὰρ τῷ πολλὰ βλασφημεῖν διὰ λόγων [16]) κατὰ τῆς τύχης, ἔτι καὶ πλάσας καὶ γραφεὶς αὐτὴν λοιδορεῖσιν· οἱ μὲν ὡς μαινομένην καὶ διαῤῥιπτοῦσαν γράφοντες· οἱ δὲ ἐπὶ σφαίρας βεβηκυῖαν, ὡς οὐκ ἀσφαλῶς οὐδὲ ἀκινδύνως ἠρεισμένην, δέον ἡμᾶς αὐτὰς τοιούτους πλάττειν καὶ γράφειν, τὰς ἐμπλήκτους καὶ κακῶς πᾶσι χρωμένας· καὶ μὰ Δία γε οὐκ ἐπὶ σφαίρας, ἀλλ' ἐπ' ἀνοίας ἑστηκότας, καὶ μὴ μάτην τῇ τύχῃ μέμφεσθαι. περὶ πάντων μὲν γὰρ, ὡς εἰπεῖν, οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οὐκ ὀρθῶς ὑπολαμβάνουσι· μάλιστα δὲ τὴν ὑπὲρ τῆς τύχης δόξαν ψευδῆ καὶ πεπλανημένην ἔχουσι. φασὶ γὰρ αὐτὴν διδόναι μὲν τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθὰ, ῥᾳδίως δὲ ἀφαιρεῖσθαι·

13) ἐφιστάντας] Ven. et Mor. dant ἐφιστάντες, et margo Mor. ἐπιστάντα.
14) ῥίψῃ, ἢ καὶ.
15) ἀπόλυνται] Ven. et Mor. dant ἀπόλυνται.
16) λόγων] ſic recte Ven. λόγον Mor.

καὶ διὰ τοῦτο ὡς ἄπιστον βλασφημοῦσι καὶ φθονεράν. ἐγὼ δὲ ἀ δίδοναι φημὶ τὴν τύχην τούτων οὐδέν, ὡς οἱ πολλοὶ νομίζουσιν. ὧ γὰρ κύριος ἕκαστος γίνεται τῶν ὑπαρχόντων [17]), καὶ δι' ἃ μόνα κεκτῆσθαι τὰ ἀγαθὰ ἀσφαλές ἐστιν, ἀ δίδωσιν αὐτοῖς μετὰ τῶν χρημάτων, καὶ τῆς δόξης, καὶ τῆς δυνάμεως. τοῦτο δέ ἐστιν, ἃ χωρὶς οὐκ ἔστιν οὐδὲ τῶν ἄλλων ἔχειν οὐδέν· εἶεσθαι μέντοι καὶ ἀπατᾶσθαι. καθάπερ ἂν οὐδὲ ἡμεῖς, ὅταν εἰς τὴν οἰκίαν τινὰ εἰσαγάγωμεν, καὶ εἴ τῳ χωρίον, ἢ σκεύη τινὰ παρέχωμεν, οὐκ εὐθὺς κύριον ἐκεῖνον τούτων ἀπεδείξαμεν, ἂν μὴ προσῇ τὸ μετὰ ἀσφαλείας τινὸς καὶ γράμματος [18]). οὕτω δὴ καὶ τύχη κύριον οὐδένα ποιεῖ τῶν ὑφ' αὐτῆς διδομένων, ἐὰν μὴ προσῇ τὸ μετὰ νοῦ καὶ φρονήσεως τινὰ λαμβάνειν. καὶ οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων εἰώθασιν εὐδαιμονίζειν εὐθὺς, οἷς ἂν ὁρῶσι τὰ παρὰ τῆς τύχης ὑπάρχοντα [19]), ὥσπερ τοῖς πλέουσι συνηδονται πνεῦμα ὁρῶντες ἐπέχον, οὐκ εἰδότες, ὅτ' εἰ φορὸν αὐτοῖς τοῦτό ἐστιν, ὅτ' εἰ κυβερνήτην ἔχουσιν ἔμπειρον. ἐγὼ δ' οἶμαι τότε δεῖν μακαρίζειν τοὺς ἐν ἀφθόνοις ὄντας τοῖς παρὰ τῆς τύχης, ὅταν αὐτοῖς καὶ τὸ φρονεῖν παρῇ. κατ' αὐτὰ γὰρ ταῦτα δῆλον, ὡς τοῖς ἀνοήτοις γένοιτο κινδύνου καὶ δυσυχίας αἴτια.

17) ὑπαρχόντων] sic recte Ven. ὑπερχόντων Mor.
18) καὶ γράμμ.] sic Ven. sed Mor. omittit καὶ.
19) ὑπάρχοντα] sic Ven. ὑπέρχοντα Mor.

ΠΕΡΙ

ΠΕΡΙ ΔΟΞΗΣ, ΠΡΩΤΟΣ.

ΛΟΓΟΣ ΞΣΤ'.

Εἰσί τινες, οἱ τὸς μὲν φιλαργύρους, ἢ φιλόψους, ἢ οἰνόφλυγας, ἢ περὶ γυναῖκας ἢ παῖδας ἐπτοημένους, ἀσώτους ἀποκαλοῦσι καὶ δυσυχεῖς, καὶ τούτων ἕκαστον ἡγοῦνται τὸ μέγιστον ὄνειδος· τὸς δὲ φιλοτίμους καὶ φιλοδόξους τοὐναντίον ἐπαινοῦσιν, ὡς λαμπρούς· ὥστε καὶ αὐτῶν ἕκαστος, ὀψοφαγῶν μὲν, ἢ πίνων, ἢ ἐρῶν τινος, αἰσχύνεται, καὶ περιτρέπει τὴν αἵρεσιν· δοξοκομπῶν [1]) δὲ καὶ φιλοτιμούμενος ἑδένα ἀνθρώπων βούλεται λανθάνειν, ἀλλὰ ἐν τῷ μέσῳ ταῦτα ποιεῖ. τῶν γὰρ πολλῶν ἕκαστος εὐφημεῖ τὴν τοιαύτην νόσον, λυσιτελεῖν ἡγούμενος αὐτῷ. καὶ δημοσίᾳ σχεδὸν αἱ πόλεις ἅπασαι δελέατα ἐξευρήκασι παντοῖα τοῖς ἀνοήτοις, στεφάνους, καὶ προεδρίας, καὶ κηρύγματα. τοιγαροῦν ἤδη τινὰς τούτων ἐπιθυμοῦντας, ἀθλίους καὶ πένητας ἀπέδειξαν, οὐδὲν ὀρέγοντες μέγα, οὐδὲ θαυμαστόν· ἀλλ' ἐνίους ἀπὸ θαλλοῦ περιάγοντες, ὥσπερ τὰ πρόβατα, ἢ στέφανόν τινα, ἢ ταινίαν ἐπιβάλλοντες. ὅκου ὁ τοιοῦτος, ἐξὸν αὐτῷ μυρίους, εἰ ἐθέλοι, στεφάνους [1b]) προῖκα ἔχειν, ὁ μόνον ἐλαίας, ἢ δρυὸς, ἀλλὰ καὶ κιττοῦ, καὶ μυρρίνης, πολλάκις τὴν οἰκίαν ἀπέδοτο καὶ τὰ χωρία, καὶ μετὰ ταῦτα περιέρχεται πεινῶν, καὶ φαῦλον τριβώνιον ἔχων. ἀλλὰ κηρύττεται, φησὶν, ὑπὸ τῶν πολιτῶν. ἀλλ' ὥσπερ ἀπολωλὸς ἀνδράποδον. ὅκου εἰκότως χρῶνται πρὸς τὰς χειροτονίας τῷ τῆς ἐλαίας θαλλῷ, διὰ τὸ φύσει

1) δοξοκοπῶν Casaub.
1. b) στεφάνους μὲν πρ. margo Mor.

Φύσει πικρὸν ὑπάρχειν. τὰς δοξοκόπους [2]) ἐκβάλλουσιν ἐκ τῶν ἀγρῶν οἱ δῆμοι, κραυγῇ καὶ ψόφῳ, καθώσπερ [3]), οἶμαι, τὰς ψάρας οἱ γεωργοί. κἀκεῖνοι μὲν μεθίσανται πρὸς ὀλίγον· τοῖς δὲ οὐκ ἔστιν εἰς ὀδὸν ἔτι τῶν ἰδίων ἐπάνοδος, ἀλλὰ περίασι μικρὸν ὕστερον πτωχοὶ, καὶ οὐδεὶς ἂν προσαγορεύσειεν ἰδὼν ἔτι τῶν πρότερον διαῤῥηγνυμένων. τοσαύτη δ' ἐστὶν ἡ τῆς τύφου δύναμις, ὥστε παρὰ μὲν τῶν βαρβάρων ἀγοράσεις δυοῖν μνῶν, ἢ τριῶν, καλὴν πορφύραν· δημοσίᾳ δ' εἰ θέλοις [4]), πολλῶν πάνυ ταλάντων ὤνιος. καὶ τὰς μὲν ἐκ τῆς ἀγορᾶς ταινίας, ὀλίγων δραχμῶν· τὰς δὲ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, πολλάκις ἀπάσης τῆς οὐσίας. καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς κηρυττομένους, ἀθλίους ἅπαντες [5]) νομίζουσι· τοὺς δ' ἐν τῷ θεάτρῳ, μακαρίους. καὶ τούτους μὲν κηρύττεσθαι, φασὶν, ἐκείνους δὲ ἀποκηρύττεσθαι, δηλονότι παρὰ μίαν συλλαβὴν γιγνομένης τῆς διαφορᾶς. ἔτω δὲ πάνυ τῶν ἀνθρώπων κατεφρόνησαν οἱ πρότερον, καὶ τὴν εὐήθειαν αὐτῶν συνεῖδον· ὥστε ὑπὲρ τῶν μεγίστων πόνων καὶ πληγῶν φύλακα πρόθεσαν. ἀλλ' ὅμως εἰσὶν οἱ χάριν τούτων ἀποθνήσκειν αἱρούμενοι. τῶν δὲ αἰγῶν οὐκ ἂν οὐδεμία κατακρημνίσειεν αὐτὴν, κοτίνου χάριν· καὶ ταῦτα, μὴ παρούσης ἑτέρας νομῆς. καίτοι ταῖς μὲν αἰξὶν οὐκ ἀηδὴς ὁ κότινος· ἄνθρωπος δὲ οὐκ ἂν φάγοι. καὶ τὴν μὲν Ἰσθμοῦ πίτυν, οὐδὲν οὖσαν τῶν ἄλλων χλωροτέραν, μετὰ πολλοῦ πόνου καὶ κακῶν ἀναιροῦνται, πολλάκις ἀργύριον πολὺ διδόντες· καὶ ταῦτα τοῦ φυτοῦ μηδεμίαν ὠφέλειαν ἔχοντος· ὅτε γὰρ σκιὰν ποιεῖ,

2) f. τὰς γὰρ δοξοκόπους.
3) καθώσπερ] sic Ven. καθ' ὥσπερ Mor.
4) δημοσίᾳ δ' εἰ θέλοις] *at si publice* (vel *a publico*, *a republica*) *emere velis.* Ven. et Mor. δὲ εἰθέλοις.
5) ἅπαντες] *nemo non miseros putat.* ἅπαντας Ven. et Mor.

ποιεῖν, ἔτε καρπὸν φέρειν δύναται· τό τε Φύλλον δριμὺ καὶ καπνῶδες· τῆς δ' ἐκ Μεγάρων πίτυος ὐδεὶς ἐπισρέφεται [6]). καὶν μὲν ἕτερός τις μὴ κατεαγὼς τὴν κεφαλὴν δήσηται, καταγελᾶται· τοῖς δὲ βασιλεῦσι πρέπειν δοκεῖ. καὶ πολλαὶ μυριάδες τεθνήκασιν, ὑπὲρ τούτου τῦ ῥάκους. ὅτι μὲν γὰρ διὰ χρυσῦν πρόβατον ἀνάσατον συνέβη γενέσθαι τηλικαύτην οἰκίαν τὴν Πέλοπος, οἱ τραγῳδοὶ φασί. καὶ κατεκόπη μὲν τὰ τῦ Θυέσυ τέκνα, τῇ Πελοπίᾳ δὲ ὁ πατὴρ ἐμίχθη [7]), καὶ τὸν Αἴγισθον ἔσπειρεν· ἔτος δ' ἀπέκτεινε μὲν μετὰ τῆς Κλυταιμνήσρας τὸν Ἀγαμέμνονα, τὸν ποιμένα τῶν Ἀχαιῶν. καὶκείνων [8]) Ὀρέσης ὁ υἱὸς, καὶ τοῦτο ποιήσας, εὐθὺς ἐμαίνετο. τούτοις δὲ ὐκ ἄξιον ἀπισεῖν, ἃ γέγραπται μὲν ὐχ ὑπὸ τυχόντων ἀνδρῶν, Εὐριπίδυ καὶ Σοφοκλέυς, λέγεται δὲ ἐν μέσοις τοῖς θεάτροις. ἔτι δὲ ἰδεῖν ἐσιν ἑτέραν οἰκίαν συντριβεῖσαν, πλυσιωτέραν ἐκείνης, διὰ γλῶτταν [9]), καὶ νὴ Δία ἑτέραν κινδυνεύυσαν. τοιύτων δὲ τῶν κατὰ τὴν δόξαν ὄντων, καὶ μυρίων ἄλλων ἀτοπωτέρων, πῶς ὐχὶ τῷ παντὶ δυσχερέσερος, ὁ πρὸς ταύτην κεχυνὼς, τὸ πρὸς ἄλλο ὁτιῦν ἐπτοημένυ. τὸν Φίλοψον εἰς ἰχθῦς ἀποπίμπλησι, καὶ ὐδεὶς αὐτὸν κωλύσειεν ἥδεσθαι τῶν ἐχθρῶν· ὁμοίως ὁ πρὸς παῖδας ἀθλίως ἔχων, ἐὰν εἰς Ῥωμαῖον [10]) ἐμπέσῃ, τοῦτον ἕνα ὄντα θερα-

6) ἐπισρέφεται] sic recte Ven. et Casaub. *nemo curat.* ἐπισέφεται Mor.

7) v. Aelian. V. H. 12, 42.

8) aut καὐκείνην, aut καὐκείνω. *illos ambos.*

9) γλῶτταν] f. δόξαν. at quaenam illa domus est, gloriae insano studio euersa?

10) Ῥωμαῖον] sed quare Romanum? obscura mihi loci huius sententia. Casaub. vult ὠραῖον, quia pueros delicatos Graeci ὠραίους dicunt

θεραπεύσει [11]), καὶ πολλάκις μικρᾷ [12]) κατειργά- 20.
σατο [13]). τὸν οἰνόφλυγα ἐν Θάσιον κατέπλησε, καὶ [14]) πιὼν, Ἐνδυμίωνος ἥδιον καθεύδει· τῷ δοξοκόπῳ δὲ οὐκ ἂν οὐδεὶς ἐπαινῶν [15]) ἐξαρκέσειεν, ἀλλ' οὐδὲ χίλιοι πολλάκις. ὅτι μὲν γὰρ ῥᾷόν ἐστι μετα- 25.
χειρίσασθαι τὸ χαλεπώτατον μειράκιον, τῷ μετριωτάτῳ δήμῳ, τίς οὐκ ἂν φήσειεν; ὅσῳ μέντοι προχωρεῖ τὸ τῆς δόξης ἐπὶ πλέον, τοσούτῳ μᾶλλον οὐκ ἔστι λαχεῖν ὕπνου· ἀλλ' ὥσπερ οἱ Φρενιτίζοντες, 30.
ὅτως ἀεὶ μετέωρος ἔτος, καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν. νὴ Δί' ἀλλ' ἐκείνων ἰδεῖν ἐστιν ἕκαστον, περὶ τὸν οἶνον, καὶ τὰς ἑταίρας, καὶ τὰ ὀπτανεῖα· τῷ τοιούτῳ δὲ οὐκ ἀνάγκη, πολὺ μὲν ὄψον ἀγοράζειν, 35.
πολὺν δὲ οἶνον, αὐλητὰς δὲ, καὶ μίμους, καὶ κιθαρισὰς, καὶ θαυματοποιοὺς συνακτέον· ἔτι δὲ πύκτας, καὶ παγκρατιασὰς, καὶ παλαισὰς, καὶ δρομεῖς, καὶ τὸ τοιοῦτον ἔθνος, εἴ γε μὴ μέλλει Φαύλως, μη- 40.
δὲ ἀγεννῶς, ἐξιάσειν τὸ πλῆθος; τοιοῦτος μὲν γὰρ οὐδεὶς πώποτε τῶν ὀψοφάγων γέγονεν, ὅστις ἐπεθύμησε λέοντος ἀγρίου, ἢ ταύρων ἑκατόν· οἱ δὲ τοῖς πολλοῖς ἀρέσκειν ἐθέλοντες, οὐ μόνων τούτων ἐπιθυ- 45.
μοῦσιν, ἀλλ' ὅσων [16]) οὐδὲ εἰπεῖν ἐστιν. οὐ γὰρ ὀλίγοις λίνοις, Φασὶν, ἢ δυσὶν, ἢ τρισὶν ἑταίραις οὐδὲ δέκα Λεσβίαις θηρεύεται δόξα· καὶ δῆμος ὅλος εἰς πειθῶ καὶ Φιλίαν ἄγεται, μυρίων ἀντιπραττόντων· 5.
ἀλλὰ ἀνάγκη πόλεως ἀκολασίαν ἔχειν, καὶ Φιλωδὸν, καὶ Φιλοχορευτὴν, καὶ Φιλοπότην, καὶ ὀψο-

Φάγον

11) θεραπεύει margo Mor.
12) μικρᾷ] id est ἀπὸ μικρᾶ ἀργυρίᾳ vel πόνῳ exiguo pretio vel *labore suum facit*, et voluntati suae obnoxium.
13) κατειργάσατο idem est atque ἐξηρτήσατο, ἐδουλώσατο.
14) ἀλλὰ καὶ margo Mor.
15) mallem οὐκ ἂν εἰς ἐπαινῶν.
16) ὅσων] Ven. et Mor. ὅσον.

φάγον εἶναι, καὶ πάντα δὴ τὰ τοιαῦτα· μὴ ὡς ἕνα ἄνδρα, ἀλλὰ μυρίους, ἢ δισμυρίους, ἢ δεκάκις, ἢ ἠδίκησάν ποτε ἐρασὴς [17]) πόλεως. ἀεὶ δ' ἂν παρὰ τῷ τοιούτῳ καταλάβοις

Αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν, ὅμαδόν τ' ἀνθρώπων.

— παρὰ δὲ πλήθουσι τράπεζαι
Σίτου καὶ κρειῶν, —
— μέθυ δ' ἐκ κρητήρων οἰνοχόοι Φορέουσι.

Κνισσῆεν δέ τε δῶμα, περιῳδαχίζεται δ' αὐλὴ,
Μετὰ νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν
Οὐδέποτε εὕδουσιν,

ἀδ' ἂν πάνυ πολλὰς ὑποσορέσωνται τάπητας. ὥστε τούς γε φιλοπαίδας καὶ σφόδρα οἶμαι μακαρίζειν ἑαυτοὺς, τοῖς φιλοδόξοις παραβάλλοντας· ὅταν αὐτοὶ μὲν ὄρτυγας ζητῶσιν, ἢ ἀλεκτρυόνας, ἢ ἀηδόνειον [18])· τῆς δὲ δόξης ἐρῶσιν [19]) ἀνάγκην ἔσαν ἀμοιβαίαν, πῶλον ζητεῖν, ἢ τῶν Ὀλυμπιάσι νενικηκότων τινὰ πέντε μισθοῦσθαι ταλάντων. καὶ αὐτοὶ μὲν ἢ τὸν παιδαγωγὸν, ἢ τὸν ἀκόλουθον ἐγάσρισαν· οἱ δὲ ἂν μὴ τελάχιστον ἑκατὸν τῆς ἡμέρας πολυτελῶς ἐσιάσωσιν, οὐδὲν αὐτοῖς ὄφελος. τοῖς μὲν οὖν καμοῦσιν ἡσυχίας προνοοῦσιν οἱ θεραπεύοντες, ὅπως καθεύδωσιν· τοῖς δὲ δοξοκόποις, ὅταν ἡσυ-

17) f. ἢ μηδὲ δοκήσαι ἄν ποτε ἐρ. marg. Mor. dat ἴσ. ὑπὸ ἐρασθῆ π.

18) posset ἀηδόνειον accipi pro corte et grege luscinarum, mallem tamen ἀηδόνιον *luscinolam* in deminutiuo.

19) post ἐρῶσιν videtur ob soni similitudinem ὁρῶσιν excidisse. porro ἀμοιβαῖον πῶλον ζητεῖν est *quaerere vnde habeas equum vel equuleum mutuaticium.* solebant ciuitates venationem daturae a ciuitatibus amicis vicinis, interdum quoque longius dissitis, ea, quibus opus esset, histriones, quinquertiones, gladiatores, equos, aurigas, vrsos et alias feras mutuo accipere, cuius rei quam plurima exempla Libanii epistolae praebent.

ἡσυχίας τυγχάνωσι, τότε μάλιστα ὕπνος οὐκ ἔπεισιν. οἱ μὲν οὖν χρημάτων ἢ γένους ἐπιτυχόντες [20]), ἢ σώματος, ἢ διανοίας, ἢ λαλιὰν γοῦν περιποιησάμενοι, ἤ τινα τῶν τοιούτων, καθάπερ ἐπτερωμένοι, μονονοὺ κατ' ἄστρων φέρονται, δημαγωγοί τε καὶ ξεναγωγοὶ [21]), καὶ σοφισταὶ λεγόμενοι, δήμους, καὶ σατράπας, καὶ μαθητὰς θηρεύοντες· τῶν δὲ ἄλλων ἕκαστος, τῶν μηδεμίαν χορηγίαν ἐχόντων, ὑπὸ δὲ τῆς αὐτῆς νόσου κρατουμένων, περιέρχεται πρὸς ἕτερον ζῶν, καὶ τί περὶ αὐτοῦ λέγει τις φροντίζων. κἂν μὲν εὐφημήσῃ τις, ὡς οἴεται, μακάριος, καὶ φαιδρός [22])· εἰ δὲ μὴ, ταπεινός τε καὶ κατηφὴς, καὶ τοιοῦτον αὑτὸν εἶναι νομίζων, ὁποῖον ἂν εἴποι τις. καὶ δίαιταν μὲν ἢ δίκην ἂν ἔχῃ πρός τινα, οὐκ ἀξιοῖ τὸν διαιτητὴν, ἢ τὸν δικαστὴν, τοῖς τυχοῦσι προσέχειν μάρτυσιν· αὐτὸς δὲ ὑπὲρ ἑαυτοῦ πάντας ἀξιόχρεως ἡγεῖται. τί δὴ κακοδαιμονέστερον ἀνθρώπων, ἐπ' ἄλλοις κειμένων, καὶ τὸν ἀπαντῶντα κύριον ἐχόντων, πρὸς ὃν ἀεὶ βλέπειν ἀνάγκη, καὶ σκοπεῖν τὸ πρόσωπον ἑκάστου, καθάπερ τοῖς οἰκέταις τὸ τῶν δεσποτῶν. πᾶσα μὲν οὖν ἐστι δουλεία χαλεπή· τοὺς δὲ ἀπὸ τύχης ἐν οἰκίᾳ τῇ αὐτῇ δουλεύοντας, ἐν ᾗ δύο ἢ τρεῖς δεσπόται, καὶ ταῦτα ταῖς τε ἡλικίαις καὶ

ταῖς

20) Ven. et Mor. addunt verba ἤ τινα τῶν τοιούτων post ἐπιτυχόντες, et leg. περιεποιησάμενοι (sic). In γένους sub. λαμπροῦ, sic in σώματος, ἰσχυροῦ aut εὐπρεποῦς.

21) ξεναγωγοὶ non sunt hospitum exceptores, sed ductores militum mercenariorum, ipsi quoque mercenarii; nam et corpus suum et milites suos conducenti cuique locabant. quapropter illis quoque satraparum amicitia opus erat, v. 7. vt hi aut permitterent ipsis in territorio suo milites conscribere, aut militibus ab ipsis conscriptis in bellis vterentur. res nota ex oratione Demosthenis contra Leptinem.

22) post φαιδρὸς aut excidit aut subaudiri debet ἐστι.

ταῖς φύσεσι διάφοροι· λέγω δὲ πρεσβύτης ἀνελεύθερος, καὶ τέτε παῖδες νεανίσκοι πίνειν καὶ σπαθᾶν θέλοντες· τίς ἂν οὖν τῶν ἄλλων οἰκετῶν ὁμολογήσειεν ἀθλιωτέρας, ὅταν τοσέτες δέῃ θεραπεύειν, καὶ τέτων ἕκαστον, ἄλλο τι βελόμενον, καὶ προσάττοντα. εἰ δέ τις δημόσιος οἰκέτης εἴη πρεσβυτῶν, ἢ [23]) νεανίσκων, πενήτων, πλεσίων, ἀσώτων, φιλαργύρων, ποῖός τις ἂν ὁ τοιῦτος εἴη; οἶμαι δὲ, εἴ τις ἐν τοιαύτῃ πόλει χρήματα ἔχων ἠναγκάζετο βιῶν, ἐν ᾗ πᾶσιν ἐξῆν ἁρπάζειν τὰ τῦ πέλας, καὶ μηδεὶς νόμος ἐκώλυε, παραχρῆμα ἂν ἀπέσῃ τῶν χρημάτων, εἰ καὶ φιλαργυρίᾳ τὸς πώποτε ὑπερεβεβλήκει. τῦτο δὴ νῦν ἐπὶ τῆς δόξης ἐσίν. ἐφεῖται γὰρ εἰς ταύτην τῷ βελομένῳ τινὰ βλάπτειν, καὶ πολίτῃ, καὶ ξένῳ, καὶ μετοίκῳ. τοῖς ἀτίμοις [24]) ἀβίωτος εὐλόγως ὁ βίος φαίνεται, καὶ πολὺ μᾶλλον αἱρῦνται θάνατον, ἢ ζῆν τὴν ἐπιτιμίαν ἀποβάλλοντες [25])· ὅτι τῷ ἐθελήσαντι τύπτειν, ἔξεσι, καὶ κόλασις ἐκ ἔσι, νὴ Δία, τῦ προπηλακίζοντος. ἐκεῖν τὸν δοξοκόπον ἅπασιν ἔξεσι τύπτειν, τῷ παντὶ χαλεπωτέρας πληγὰς τῶν εἰς τὸ σῶμα. καίτοι τὸς μὲν ἀτίμως ἐκ ἂν εὕροι τις ῥᾳδίως ὑπό τινος τῦτο πάσχοντας· τὸ γὰρ νεμεσητὸν οἱ πολλοὶ, καὶ τὸν φθόνον εὐλαβῦνται· καὶ τὸ τελευταῖον, ἐκ τῶν ἀσθενεσέρων αὐτοῖς οὐδεὶς ἐσι κίνδυνος. τῦ δὲ βλασφημεῖν μάλισα τὸς δοκῦντας ἐνδόξως ἅδεὶς φείδεται, ἅδὲ ἀδύνατος ἅδεὶς, ὅσις ἐκ ἂν ἰσχύσαι ῥῆμα εἰπεῖν. τοιγαρῦν μέτριός τις τῶν ἀρχαίων συνεχῶς αὐτῷ προσφέροντος τοιύτες λόγες, εἰ μὴ παύσῃ,

23) ἢ delendum eſt.

24) ἀτίμοις] ſic recte vidit Interpres leg. eſſe. Ven. et Mor. dant ἀτόμοις.

25) ἀποβαλόντες.

ἡσυχίας τυγχάνωσι, τότε μάλιστα ὕπνος ἐκ ἔπεισιν. οἱ μὲν ἂν χρημάτων ἢ γένους ἐπιτυχόντες [20]), ἢ σώματος, ἢ διανοίας, ἢ λαλιᾶν γᾶν περιποιησάμενοι, ἤ τινα τῶν τοιούτων, καθάπερ ἐπτερωμένοι, μονονοὺ κατ' ἄκρων φέρονται, δημαγωγοί τε καὶ ξεναγωγοὶ [21]), καὶ σοφισταὶ λεγόμενοι, δήμους, καὶ σατράπας, καὶ μαθητὰς θηρεύοντες· τῶν δὲ ἄλλων ἕκαστος, τῶν μηδεμίαν χορηγίαν ἐχόντων, ὑπὸ δὲ τῆς αὐτῆς νόσου κρατουμένων, περιέρχεται πρὸς ἕτερον ζῶν, καὶ τί περὶ αὐτοῦ λέγει τις φροντίζων. κἂν μὲν εὐφημήσῃ τις, ὡς οἴεται, μακάριος, καὶ φαιδρός [22])· εἰ δὲ μή, ταπεινός τε καὶ κατηφής, καὶ τοιοῦτον αὑτὸν εἶναι νομίζων, ὁποῖον ἂν εἴποι τις. καὶ δίαιταν μὲν ἢ δίκην ἂν ἔχῃ πρός τινα, ἐκ ἀξιοῖ τὸν διαιτητήν, ἢ τὸν δικαστήν, τοῖς τυχοῦσι προσέχειν μάρτυσιν· αὐτὸς δὲ ὑπὲρ ἑαυτοῦ πάντας ἀξιόχρεως ἡγεῖται. τί δὴ κακοδαιμονέστερον ἀνθρώπων, ἐπ' ἄλλοις κειμένων, καὶ τὸν ἅπαντῶντα κύριον ἔχόντων, πρὸς ὃν ἀεὶ βλέπειν ἀνάγκη, καὶ σκοπεῖν τὸ πρόσωπον ἑκάστου, καθάπερ τοῖς οἰκέταις τὸ τῶν δεσποτῶν. πᾶσα μὲν ἂν ἐστι δουλεία χαλεπή· τὰς δὲ ἀπὸ τύχης ἐν οἰκίᾳ τῇ αὐτῇ δουλεύοντας, ἐν ᾗ δύο ἢ τρεῖς δεσπότας, καὶ ταῦτα ταῖς τε ἡλικίαις καὶ

ταῖς

20) Ven. et Mor. addunt verba ἤ τινα τῶν τοιούτων poſt ἐπιτυχόντες, et leg. περιεποιησάμενοι (ſic). In γένους ſublamprē, ſic in σώματος, ἰσχυρᾶ aut εὐπρεπᾶς.

21) ξεναγωγοὶ non ſunt hoſpitum exceptores, ſed ductores militum mercenariorum, ipſi quoque mercenarii; nam et corpus ſuum et milites ſuos conducenti cuique locabant. quapropter illis quoque ſatraparum amicitia opus erat, v. 7. vt hi aut permitterent ipſis in territorio ſuo milites conſcribere, aut militibus ab ipſis conſcriptis in bellis vterentur. res nota ex oratione Demoſthenis contra Leptinem.

22) poſt φαιδρὸς aut excidit aut ſubaudiri debet ἐστί.

ταῖς φύσεσι διάφοροι· λέγω δὲ πρεσβύτης ἀνελεύθερος, καὶ τότε παῖδες νεανίσκοι πίνειν καὶ σπαθᾶν θέλοντες· τίς ἂν οὖν τῶν ἄλλων οἰκετῶν ὁμολογήσειεν ἀθλιωτέρας, ὅταν τοσούτους δέῃ θεραπεύειν, καὶ τούτων ἕκαστον, ἄλλο τι βουλόμενον, καὶ προστάττοντα. εἰ δέ τις δημόσιος οἰκέτης εἴη πρεσβυτῶν, ἢ [23]) νεανίσκων, πενήτων, πλουσίων, σώφρων, φιλαργύρων, ποῖός τις ἂν ὁ τοιοῦτος εἴη; οἶμαι δὲ, εἴ τις ἐν τοιαύτῃ πόλει χρήματα ἔχων ἠναγκάζετο βιῶν, ἐν ᾗ πᾶσιν ἐξῆν ἁρπάζειν τὰ τοῦ πέλας, καὶ μηδεὶς νόμος ἐκώλυε, παραχρῆμα ἂν ἀπέσῃ τῶν χρημάτων, εἰ καὶ φιλαργυρίᾳ τοὺς πώποτε ὑπερεβεβλήκει. τοῦτο δὴ νῦν ἐπὶ τῆς δόξης ἐστίν. ἐφεῖται γὰρ εἰς ταύτην τῷ βουλομένῳ τινὰ βλάπτειν, καὶ πολίτῃ, καὶ ξένῳ, καὶ μετοίκῳ. τοῖς ἀτίμοις [24]) ἀβίωτος εὐλόγως ὁ βίος φαίνεται, καὶ πολὺ μᾶλλον αἱροῦνται θάνατον, ἢ ζῆν τὴν ἐπιτιμίαν ἀποβάλλοντες [25]). ὅτι τῷ ἐθελήσαντι τύπτειν, ἔξεστι, καὶ κόλασις οὐκ ἔστι, νὴ Δία, τοῦ προπηλακίζοντος. οὐκοῦν τὸν δοξοκόπον ἅπασιν ἔξεστι τύπτειν, τῷ παντὶ χαλεπωτέρας πληγὰς τῶν εἰς τὸ σῶμα. καίτοι τοὺς μὲν ἀτίμους οὐκ ἂν εὕροι τις ῥᾳδίως ὑπό τινος τοῦτο πάσχοντας· τὸ γὰρ νεμεσητὸν οἱ πολλοὶ, καὶ τὸν φθόνον εὐλαβοῦνται· καὶ τὸ τελευταῖον, ἐκ τῶν ἀσθενεστέρων αὐτοῖς οὐδείς ἐστι κίνδυνος. τοῦ δὲ βλασφημεῖν μάλιστα τοὺς δοκοῦντας ἐνδόξους οὐδεὶς φείδεται, οὐδὲ ἀδύνατος οὐδείς, ὅστις οὐκ ἂν ἰσχύσαι ῥῆμα εἰπεῖν. τοιγαροῦν μέτριός τις τῶν ἀρχαίων συνεχῶς αὐτῷ προσφέροντος τοιούτους λόγους, εἰ μὴ παύσῃ,

23) ἢ delendum eſt.

24) ἀτίμοις] ſic recte vidit Interpres leg. eſſe. Ven. et Mor. dant ἀτόμοις.

25) ἀποβαλόντες.

παύσῃ, κακῶς ἀκούων ὑπὲρ ἐμοῦ [26]). κἀγὼ, φησὶν, ὑπὲρ σοῦ κακῶς ἀκούσομαι. βέλτιον δὲ ἴσως ἦν, μὴ δὲ εἰ λέγει, τὴν ἀρχὴν προσποιεῖσθαι. τὸν οἰκέτην πολλάκις ἀνειμένον καὶ παίζοντα, ὁ δεσπότης περιπεσὼν, κλαίειν ἐποίησε· τὸν δὲ τῆς δόξης ἥττονα ὁ βουλόμενος ἑνὶ ῥήματι συνέσειλεν. εἴτ' εἴ τις [27]) ἐπαοιδὰς ἐπίσαιτο τοιαύτας, ἢ παρὰ τῆς Μηδείας μαθὼν, ἢ παρὰ τῶν Θετταλῶν, ὥστε φθεγγόμενος, τῶν ἀνθρώπων οὓς ἤθελε ποιεῖν κλαίειν, καὶ ὀδυνᾶσθαι, μηδενὸς κακοῦ παρόντος, ἆρ' οὐκ ἂν ἐδόκει τυραννὶς εἶναι ἡ τότε δύναμις; πρὸς ὃν τὸν ἐπὶ τῇ δόξῃ κεχαυνωμένον, ἆρ' ἔστιν ὅστις, ὃς ἂν ἔχει ταύτην τὴν ἰσχύν. δύο γὰρ ἢ τρία ῥήματα εἰπὼν, εἰς συμφορὰν καὶ λύπην ἐνέβαλε. καὶ μὴν εἴ γέ τις ἔτως ἐκ δαιμονίου τινὸς ἔχοι τὸ σῶμα, ὥστε, ἂν τις αὐτῷ καταράσηται, παραχρῆμα πυρέττειν, ἢ τὴν κεφαλὴν ἀλγεῖν, ἔτος ἀθλιώτερος ὑπῆρχε τῶν τρισαθλίων; εἰ δέ τις ἔτως ἀσθενῶς ἔχοι τὴν διάνοιαν, ὥστε, εἴ τις λοιδορήσειεν αὐτὸν, ἐξίσασθαι παραχρῆμα τὴν ψυχὴν, πῶς οὐχὶ τῷ τοιούτῳ φευκτὸς ὁ βίος; εἰ δέ τις κρίνοιτο καθ' ἑκάστην ἡμέραν περὶ ὅτου δήποτε, ἢ περὶ τοῦ ζῆν, ἢ περὶ τῶν χρημάτων· ἆρ' οὐχὶ τῷ παντὶ βέλτιον εἶναι τοῦτο, καὶ μηκέτι τὸ λοιπὸν κινδυνεύειν; καὶ εἰ μὲν περὶ χρημάτων, τὰ χρήματα· εἰ δὲ περὶ τοῦ ζῆν, τὸν βίον; τί ἦν, ὁ περὶ τῆς δόξης ἀγὼν οὐκ ἀεὶ τοῖς ἀνθρώποις τοῖς ἀνοήτοις ἐνέσηκεν, οἳ οὐ μόνον οὐχ ἅπαξ τῆς ἡμέρας, ἀλλὰ πολλάκις εὐθύνονται· οὐδὲ ἐφ' ὡρισμένοις δικασταῖς, ἀλλὰ πᾶσιν ἁπλῶς, καὶ τοῦτοις

26) f. ὃ μὴ παύσῃ κακῶς ἀκούων ὑπ' ἐμοῦ. *nunquam desinam te conuiciis et probris obruere.* κἀγὼ, Φησὶν, ὑπό σου καλῶς ἀκούσομαι — *tempus veniet*, respondebat alter, *quo tu laudes meas praedicabis.*

27) συνέσειλεν. εἴτ', εἴ τις —] Mor. εἴτ' omittit.

τούτοις ἀνωμότοις, καὶ μήτε μαρτύρων ἐπισρεφομένοις, μήτε τεκμηρίων. μήτε γὰρ εἰδότες, μήτε ἀκούοντες, μήτε λαχόντες δικάζεται, καὶ ἅδὲν αὐτοῖς διαφέρει, πίνεσιν, ἢ λεομένοις τὴν ψῆφον φέρειν· καὶ τὸ πάντων δεινότατον· ὃν γὰρ ἂν ἀπολύσῃ τήμερον, αὔριον καταδικάζει. ἅκὧν ἀνάγκη, τὸν ὑπὸ τῆς νόσε ταύτης ἐχόμενον, ὑπεύθυνον περιέρχεσθαι καὶ προσέχειν ἑκάσῳ, καὶ δεδοικέναι, μήτι τινὰ ἑκὰν ἢ ἄκων λυπήσῃ, μάλισα τῶν ἑτοίμων τινὰ καὶ τῶν εὐτραπέλων. εἰ γὰρ καὶ σμικρὸν ὅσα πολλὰ συμβαίνει προσκρούσας τινὶ τύχοι, εὐθὺς ἐπαφῆκε ῥῆμα χαλεπόν· καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐὰν μὲν ἀποτύχῃ πως, ἧττον ἐτάραξεν· ἐὰν δ' ἐπιτύχῃ τῶ κυρίε [28]), παραχρῆμα ἀνῄρηκε. πολλοὶ μὲν γὰρ ὅτως ἔχουσιν, ὥσε ὑπὸ παντὸς διατρέπεσθαι, καὶ διαῤῥεῖν. ἃ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐνίοτε ἄλλα ἐπ' ἄλλοις μᾶλλον ἰσχύει· καθάπερ, οἶμαι, τῶν παιδαρίων ἕκασον ἰδιότροπόν τινα μορμὼ δέδοικε, καὶ ταύτην συνείθισαι Φοβεῖσθαι. τὰ μὲν γὰρ φύσει δειλὰ, πᾶν ὅτι ἂν δείξῃ τις ὡς φοβερὸν, βοᾷ. πλὴν ἐπί γε τούτων τῶν μειζόνων, ἤδη [29]) τινά ἐσι πρός τινας. τὸν πτωχὸν δὲ [30]) ἀλαζόνα καὶ θέλοντα φαίνεσθαι Κροῖσον ἐξίσησιν [31]) ὁ Ἶρος· καὶ ἅδὲ τὴν Ὀδύσσειαν ἀναγινώσκει, διὰ τὸ,

Ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος ὡς κατὰ ἄσυ.

28) κυρίε, an καιρίε legas, perinde est. τὰ κύρια, scil. μέρη, sunt idem atque τὰ καίρια, partes, quarum integritate salus corporis totius et ipsa vita continentur. solet tamen posterius magis in vsu esse. Casaub. vult καιρίε.

29) ἤδη] f. ἴδια.

30) δὲ del.

31) ἐξίσησιν. *de mentis statu deiicit conuicium Iri sibi adspersum.* ἐξίσασιν Ven. et Mor.

τὸν ἐκ δέλων ὁ Κέκροψ [32]· τὸν εὐτελῆ τὴν ὄψιν καὶ καλὸν εἶναι βελόμενον, ὁ Θερσίτης. ἐὰν μὲν γὰρ εἰς λίχνον, ἢ φιλάργυρον σκώψῃς, ἢ κίναιδον, ἢ καθόλε πονηρὸν, τὸν ἐπὶ τῇ σωφροσύνῃ κομῶντα, καὶ τὴν ἀρετὴν ἐπιγεγραμμένον [33], ὅλον ἀπολώλεκας. ὁ Περσεὺς τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος [34] περιφέρων, καὶ ταύτην τοῖς ἐχθροῖς δεικνὺς, ἐποίει λίθες· οἱ πολλοὶ δὲ [35], ὑφ' ἑνὸς ῥήματος, ἐὰν ἀκέσωσι, λίθοι γεγόνασι· καὶ τᾶτο ἃ δεῖ περιφέρειν ἐν πήρᾳ φυλάττοντα αὐτόν [36]). καίτοι φέρε, εἰ καὶ τῶν ὀρνέων τὰς φωνὰς συνίεμεν, τῶν κοράκων, ἢ κολοιῶν, καὶ τῶν ἄλλων ζώων, οἷον βατράχων, ἢ τεττίγων, δηλονότι καὶ ταῖς τᾶτων φωναῖς ἂν προσείχομεν, τί λέγει περὶ ἡμῶν ὁ κολοιὸς ὁ πετόμενος, ἢ τί φησὶν ἡ κίττα, καὶ τίνα ἔχει δόξαν. ἀκῶν εὐτύχημα, τὸ μὴ ξυνιέναι. πόσοι [37]) δὴ τῶν ἀνθρώπων, τῶν βατράχων εἰσὶν ἀφρονέστεροι [38], καὶ τῶν κολοιῶν; ἀλλ' ὅμως κινεῖ τὰ παρὰ τᾶτων, καὶ πάνυ κακῶς διατίθησιν. ἃ μὴν ὅ γ' ἀφεὶς ἐλεύθερον ἑαυτὸν ἐπισρέφεται τῆς τῶν πολλῶν φλυαρίας· ἀλλὰ

32) ὁ Κέκροψ. *superbum ignobili loco natum dementat appellatio Cecropis, per ludibrium in se iactata.* Nam Cecrops significat hominem genere antiquissimo et nobilissimo natum.

33) ἐπιγεγραμμ.] sic recte Ven. *eum, qui virtutem sibi arrogat*, qui videri vult virtutis studiosus. ἐπιγραμμ. Ven. et Mor.

34) Γοργόνος] Ven. et Mor. dant Γοργόνης. sed Γοργὼ noui, non Γοργόνην.

35) δὲ] sic recte Ven. δὴ Mor.

36) αὐτὸν] *neque opus est, vt id verbum atrox in pera abditum seruet, quemadmodum Pelops Gorgonis caput.*

37) πόσοι] Ven. et Mor. dant πόσαι.

38) ἀφρονέστεροι] sic recte Ven. ἀφρονέστερον Mor.

ἀλλὰ τῆς μὲν [39]) ἐκείνων ἀδολεσχίας καταγελᾷ, πάλαι δὴ πρὸς ἅπαντας εἰρηκώς·

Οὐκ ἀλέγω, ὥσεί με γυνὴ βάλοι, ἢ παῖς ἄφρων·
Κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος ἐτιδαμοῖο.

τὸν Ἡρακλέα τὸν τοῦ Διὸς, πόσας οἴει βλασφημεῖν; τὸς μὲν, ὡς κλῶπα, τὸς δὲ, ὡς βίαιον, τὸς δὲ καὶ μοιχὸν λέγειν, ἢ τεκνοκτόνον; ἀλλ' ὅμως οὐδὲν αὐτῷ τούτων ἔμελεν· οὐδὲ ἦν ἴσως τις ὁ ταῦτα φανερῶς λέγων, ἐπεὶ παραχρῆμα ἂν ὑπέσχε τὴν δίκην. καὶ σὺ τοίνυν, εἰ μὴ τῶν ἄλλων καταφρονῆσαι πείσῃς αὐτὸν [40]), οὐδέποτε παύσῃ κακοδαιμονῶν· ἀλλ' ἀεὶ βίον ἄθλιον ζήσεις, καὶ χαλεπὸν, πᾶσιν ὑποκείμενος τοῖς βουλομένοις λυπεῖν· καὶ τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, λαγὼ βίον ζῶνι· ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν τὰς κύνας καὶ τὰ δίκτυα καὶ τὰς αἰετὰς δεδοίκασι· σὺ δὲ τὰς λόγους ἐπτηχὼς καὶ τρέμων, περιελεύσῃ, μηδεμίαν φυλακὴν φυλάξασθαι δυνάμενος, μηδ' ἂν ὅτιοῦν πράττῃς, μηδ' ἂν, ὅπως βούλῃ, διάγῃς. ἀλλ' ἐὰν μὲν ἐμβάλλῃς συνεχῶς εἰς τὴν ἀγορὰν, ἀγοραῖος ἀνήσῃ, καὶ συκοφάντης· ἐὰν δὲ τἀναντίον φυλάττῃ τὸ τοιοῦτον, καὶ μᾶλλον ᾖς κατ' οἰκίαν, καὶ παρὰ [41]) τοῖς ἑαυτοῦ δειλὸς καὶ ἰδιώτης, καὶ τὸ μηδέν. ἐὰν δὲ παιδείας προνοῇς [42]), εὐήθης καὶ μαλακός. ἐὰν δὲ ἐπ' ἐργασίας ᾖς [43]) τινος, βάναυσος· ἐὰν δὲ σχολάζων, προπετὴς [44]) ἀργός. ἐὰν

39) μὲν del.
40) αὐτὸν an σαυτὸν legas, perinde est. at id certum, cum Casaubono καταφρονῆσαι legi oportere. Ven. et Mor. dant καταφρονήσας.
41) πρὸς margo Mor.
42) προνοηθῇς. id quidem vsitatius est.
43) ᾖς] *fueris*. Ven. et Mor. dant ᾖ.
44) προπετὴς huc non pertinet; quin aduersatur indoli τοῦ σχολάζοντος, a rerum ciuilium tractatione alieni, vt sit προπετὴς, ruat praeceps ad negotia peragenda.

ἐσθῆτα μαλακωτέραν λάβῃς, ἀλαζὼν, καὶ τρυφερὸς, ἐὰν ἀνυπόδητος ἐν τριβωνίῳ, μαίνεσθαί σε φήσωσι. Σωκράτην διαφθεῖρειν τὸς νέους ἔφασαν· εἰς τὸ θεῖον ἀσεβεῖν· καὶ ὃκ εἶπον ταῦτα μόνον· ἧττον γὰρ ἂν ἦν· ἀλλὰ καὶ ἀπέκτειναν αὐτὸν, ἀνυποδησίας δίκην λαμβάνοντες. Ἀριστείδην ἐξωστράκισαν Ἀθηναῖοι, καίτοι πεπεισμένοι σαφῶς, ὅτι δίκαιος ἦν. τί δεῖ δόξης ἐπιθυμεῖν, ἧς καὶ ἐὰν τύχῃ πολλάκις, ὃκ ἐπ' ἀγαθῷ [45]) πολλάκις ἀπώναστο· δέον πολλάκις εὐλαβεῖσθαι, κἂν ἄρα συμβαίνεις τινί [46]); τῷ Βίωνι δοκεῖ μὴ δυνατὸν εἶναι τοῖς πολλοῖς ἀρέσκειν, εἰ μὴ πλακοῦντα γενόμενον, ἢ Θάσιον· εὐήθως, ὡς ἐμοὶ δοκεῖν. πολλάκις γὰρ ὃδὲ ἐν δείπνῳ δέκα ἀνθρώπων ὁ πλακοῦς ἤρεσε πᾶσιν, ἀλλ' ὁ μὲν ἔωλον εἶναί φησιν, ὁ δὲ θερμὸν, ὁ δὲ λίαν γλυκύν· εἰ μὴ νὴ Δία Βίων φησὶν, ὅτι καὶ θερμὸν πλακοῦντα, καὶ ἔωλον δεῖ γενέσθαι, καὶ ψυχρόν. καθόλε δὲ ὃ τοιοῦτόν ἐστι τὸ πρᾶγμα. πόθεν; ἀλλὰ καὶ μύρον δεῖ, καὶ αὐλητρίδας γενέσθαι [47]), καὶ μειράκιον ὡραῖον, καὶ Φίλιππον [48]) τὸν γελωτοποιόν. λείπεται δὲ ἴσως, ὃ δείσει γενέσθαι τὸν θέλοντα ἀρέσαι τοῖς πολλοῖς, ἀργύριον. ἔκαν κἂν ἀργύριον γένηταί τις, εὐθὺς ἤρεσεν· ἀλλὰ δεῖ ταράττεσθαι [49]) καὶ δάκνεσθαι. τί ἔν ἔτι διώκεις, ὦ κα-

45) f. ἧς καὶ ἐὰν τύχῃ τις, ὃκ ἐπ' ἀγ. Caſaub. vult τύχῃ πολλῆς τὶς.

46) δέον πολλὰς εὐλαβεῖσθαι, κἂν ἄρα συμβαίνῃς τινί. *quum debeas multorum improbationes extimeſcere, etiamſi vni atque alteri arrideas atque congruas.* poteſt tamen πολλάκις ſeruari, ſi ſic accipiatur: *quum ſaepe oporteat te illum ipſum cauere, cui forſitan arrideas.* Caſaub. vult συμμένει τινὶ, aut ἄρα ἀξίῳ συμβαίνει.

47) αὐλητρίδα γενέσθαι, aut αὐλητρίδα σε γενέσθαι.

48) Philippum illum e Xenophontis conuiuio.

49) de χαράττεσθαι non poſſum non Anglo aſſentiri; verum δάκνεσθαι tuebor. norunt Iudaei et alii improbi numo-

ὦ κακόδαιμον, πρᾶγμα ἀκίχητον. ἔτε γὰρ μύρον, ἔτε ςέφανος [50], ἔτε οἶνος σὺ γένοιό ποτ' ἄν, ἔτ' ἀργύριον. κἂν δ' ἀργύριον γένηταί τις, χρυσίον ἐντιμότερον, κἂν χρυτίον ἐψηθῆναι δεήσει. τὸ γὰρ, ᾧ διαφέρει τῶν πλησίων ἕκαστος, ἔοικε τῷ νομίσματι. καὶ γὰρ τῦτο ἐπαινεῖ μὲν ἀδεὶς, χρῆται δὲ ἕκαστος τῶν λαβόντων· ἔπειτα, ὑπὸ τῶν χρωμένων ἐκτρίβεται· καὶ τελευταῖον, ἐν τοῖς ἀδοκίμοις ἐγένετο. κἀκεῖνος [51]) εἰς τὰς πένητας παρεγγυηθεὶς καὶ τὰς ἀδοκίμας, καὶ ἀδεὶς ἔτι τὸν τοιῦτον προσίεται; τῶν πρότερον τεθαυμακότων· ἀλλ' ἀδὲ ςρέψας [52]) ἀποβλίπτει. ταῖς τῶν τραγῳδῶν ἐριννύσιν ἔοικεν ἡ δόξα· τὸ μὲν γὰρ φαινόμενον αὐτῆς λαμπρὸν, ὅμοιον τῇ λαμπάδι· τὴν δὲ μάςιγα τοῖς κρότοις τις ἂν, οἶμαι, καὶ τῇ βοῇ τῶν πολλῶν προσεικάσειε.

numorum corruptores aurum et argentum accidere et velut morsu forcipis suae carpere. sed de hac quidem nequitia hic loci sermo non est. at δάκνει quoque numum modulus ferreus, quando ipsi incutitur, imprimendae imaginis et inscriptionis ergo. nam tunc typus dentes velut suos in metallum iniicit.

50) ςέφανος] quum de corona nihil praecesserit, putet forsitan aliquis eius vocab. loco sufficiendum esse πλακῦς. verum cum corollae semper cum vino et vnguentis coniunctae fuerint, nihil puto hic loci sollicitandum esse.

51) f. ἔτω κἀκεῖνος, scil. γίνεται, *id ipsi quoque contingit.* vel potius non γίνεται subauditur, sed post ἀδοκίμας excidit verbum ἀτιμάζεται. *amandatus ad pauperes et nullo loco habendos spernitur.* παρεγγυᾶν h. l. est *amandare.*

52) ςρέψας] sic recte margo Mor. et Anglus. τρέψας Ven. et t. Mor. Potuit auctor ad conuersionem s. circumactionem seruorum respicere, siue quum in catasta venirent, et ab emtoribus a capite ad calcem oculis lustrarentur, siue quum a Praetore manumitterentur et alapam acciperent. v. Vptoni Ind. ad Arriani dissert. Epictet v. ςρέφειν. verum potuit quoque ad numum respicere, qui a numulario vel alio quocunque vtramque in partem vertitur, atque probusne sit exploratur.

κάσειε· τοῖς δὲ ὄφεσι, τὰς ἐνίοτε συρίττοντας. πολλάκις ἂν ἐν ἡσυχίᾳ τινὰ ὄντα, καὶ μηδὲν ἔχοντα κακὸν, ἁρπάσαντα, καὶ τῇ μέσῃγι ψοφήσασα [53]), ἐξέβαλεν εἰς πανήγυρίν τινα, ἢ θέατρον. 10.

53) mallem aut φοβήσασα, aut περιψοφήσασα.

ΠΕΡΙ ΔΟΞΗΣ, ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ΛΟΓΟΣ ΞΖ'.

Τίνι γὰρ δοκεῖ σοι διαφέρειν μάλιστα ὁ σώφρων ἀνὴρ καὶ Φιλόσοφος, ὑμῶν [1]) τῶν πολλῶν τε καὶ φερομένων [2]); ἐμοὶ μὲν, εἰ δεῖ ἅτως ἀποφήνασθαι, φαύλως τε καὶ ἀκόμψως, ἀληθείᾳ δοκεῖ διαφέρειν καὶ τῷ ἐπίσασθαι, ἃ μόνον τῶν πολλῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν πάνυ ὀλίγων τε καὶ μακαρίων νενομισμένων, τὸν Φιλόσοφον [2 b]). τῷ ὄντι μέντοι φαῦλον καὶ ἄκομψον τὸ ῥῆμα. καί μοι τόδε εἰπὲ, πρὸς θεῶν, ἄλλῳ τινὶ, ἢ ἀληθείᾳ, ᾗς διαφέρειν τῶν ἄλλων, τὸν Φιλόσοφον; καὶ τῷ πρὸς ἀλήθειαν ἔκασον, ἀλλὰ μὴ κατὰ δόξαν σκοπεῖν. φαίλῳ γὰρ ἄν, ὦ ἄριστε, κανόνι καὶ παντάπασι σκολιῷ, μὰ Δία, ἃ μίαν τινὰ καμπὴν ἔχοντι· μυρίας δὲ καὶ πάσας ἀπεναντίας τὰ πράγματα, ϛαθμῷ [3]) τῇ δόξῃ πειρώμενος ἀπευθύνειν αὐτά. πότερον ἦν τὰ μὲν ἄλλα πάντα

πρὸς

1) ἡμῶν Casaub.

2) καὶ εἰκῇ φερομ. Casaub.

2 b.) post φιλ. τῷ ὄντι coni. Casaub. deesse aliquid; et ante φαῦλον deesse negatio.

3) Casaub. vult ϛαθμῷ vel ϛαθμῷτο.

πρὸς ἀλήθειαν σκοπεῖ, τὴν δόξαν ἀδαμῆ 4) προσφέρων, ὡς ψευδῆ τινα τῷ ὄντι, καὶ ἀξάθμητον ξ. ξάθμην 5), καὶ κανόνα τοιοῦτον, ὁποῖον ἄρτι εἴρηκας· αὐτὸς δὲ αὐτὸν τούτῳ τῷ κανόνι, καὶ ταύτῃ τῇ ξάθμῃ, ξαθμώμενος, ἄξιον 6) ἂν εἴη; ἀ μὰ Δία, ἀδαμῶς. δῆλον γάρ, ὅτι ἀδέποτε γνώη ἂν ἑαυτὸν, ἕτω σκοπῶν. ἀ γὰρ ἂν γνώη 7). ὥξε ἂν ἂν ἔτι πείθοιτο τῷ Δελφικῷ προσρήματι, κελεύσαντι, παντὸς μᾶλλον γινώσκειν αὐτόν; πῶς γὰρ πείθοιτο; ἀκῆν ἀδὲ τῶν ἄλλων ἀδὲν εἴσεται πραγμάτων, αὐτὸν ἀγνοῶν, ἀδὲ δυνήσεται πρὸς ἀλήθειαν ἐξετάζειν αὐτὸν, τῷ πρώτῳ ἐσφαλμένος; παντάπασι μὲν ἕν. χαίρειν ἔν ἐάσει τιμὰς, καὶ ἀτιμίας, καὶ ψόγον τε καὶ ἔπαινον τὸν παρὰ τῶν ἠλιθίων ἀνθρώπων· ἐάν τε πολλοὶ τύχωσιν ὄντες, ἄν τε ὀλίγοι μὲν, ἰσχυροὶ δὲ καὶ πλέσιοι. τὴν δέ γε καλωμένην δόξαν ἡγήσεται μηδὲν διαφέρειν σκιᾶς, ὁρῶν, ὅτι γίνεται τῶν μεγάλων μικρὰ, καὶ τῶν μικρῶν μεγάλη· πολλάκις καὶ τῶν αὐτῶν, ὁτὲ μὲν πλείων, ὁτὲ δὲ ἐλάττων. ἀ πάνυ δοκεῖ 8) μοι προσεικάσαι. εἰ ἔν τις εἴη τοιοῦτος ἄνθρωπος, οἷος ζῆν πρὸς τὴν αὐτῆ σκιὰν, ὥξε, αὐξομένης μὲν αὐτῆς, ἐπαίρεσθαι, καὶ μεγαλαυχεῖσθαι, καὶ τοῖς θεοῖς θύειν αὐτός τε καὶ τὲς φίλες κελεύειν· βραχυτέρας δὲ γιγνομένης, λυπεῖσθαί τε καὶ ὁρᾶσθαι ταπεινότερος 9), καὶ

4) ἀδαμῆ margo Mor.

5) ξαθμηθῆναι margo Mor.

6) f. ἄξιος, *aliquo in loco et pretio habendus.*

7) γνώη] *cognoscat.* Ven. et Mor. dant γνώης. sic paullo ante εἴης male erat in Ven. pro εἴη, quod Morellus recte reposuit.

8) aut ἀ πάνυ Φαύλως δοκεῖς, aut πάνυ εὖ μοι δοκεῖς *videris mihi non valde male*, aut *videris mihi egregie rem similitudine quadam adumbrare.*

9) ταπεινότερος] Ven. et Mor. dant ταπεινότερον.

τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳπερ ἂν ἐλάττων γένηται, καθάπερ αὐτὸς Φθίνων· θαυμαστὴν ἂν οἶμαι παρέχων [10]) διατριβήν [11])· πολύ γε ἂν εἴη τοῦ Μαργίτου σοφώτερος, ἀγνοοῦντος, ὅτι [12]) χρὴ γήμαντα χρῆσθαι τῇ γυναικί. τῆς γὰρ αὐτῆς ἡμέρας, ὁτὲ μὲν λυποῖτ' ἄν, ὁτὲ δὲ χαίροι [13]). πρωΐ μὲν ἐπειδὴ ἴδοι τὴν σκιὰν τὴν ἑωθινὴν πάνυ μακρὰν, τῶν τε κυπαρίττων, καὶ τῶν ἐν τοῖς τείχεσι πύργων σχεδὸν μείζω, δηλονότι χαίροι ἄν, ὡς αὐτὸς ἐξαπίνης γεγονὼς τοῖς Ἀλωϊάδαις ἴσος· καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν βαδίζοι ἄν, καὶ εἰς τὰ θέατρα, καὶ πανταχόσε τῆς πόλεως, ὅπως ἂν ὑπὸ πάντων βλέποιτο. περὶ δὲ πλήθουσαν ἀγορὰν ἄρχοιτ' ἂν σκυθρωπότερος αὐτῷ γίγνεσθαι, καὶ ἀναχωροίη. τῆς [14]) δὲ μεσημβρίας αἰσχύνοιτ' ἂν ὀφθῆναι ἀνθρώπῳ τινὶ, καὶ ἔνδον μένοι ἂν ἐγκλεισάμενος, ἐπειδὴ ἐν τοῖς ποσὶ βλέπειν τὴν σκιὰν παρῇ· περὶ δείλην δὲ ἀναλαμβάνοι αὑτὸν, καὶ γαυρότερος [15]) φαίνοιτο ἂν αἰεὶ πρὸς ἑσπέραν. πάνυ μοι δοκεῖς ἄτοπον διάθεσιν, καὶ ἄνδρα διαπλάττειν ἠλίθιον. ἀκὴν ὁ τῇ δόξῃ προσέχων, ἀδέν τι βελτίων, ἀλλὰ πολὺ ἀθλιώτερος. πολλάκις γὰρ ἂν πλείστας μεταβολὰς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μεταβάλοιτο· καίτοι, οὐχ ὥσπερ ἐκεῖνος ἐν τεταγμέναις ὥραις τισὶν, ἀλλὰ καὶ δείλης, καὶ ἕωθεν, ἀδὲν αὐτὸν κωλύσει μὴ δυσυχέστατον ἀνθρώπων εἶναι· νῦν μὲν φερόμενον, καὶ πετό-

μενον

10) Anglus dat παρέχοι.

11) διατριβήν] materiam ſermocinationum in circulis de ſe agitandorum praeberet, ridiculum ſe monſtraret.

12) ὅ, τι diuiſis vocab. eſt exarandam. τί χρήσομαι τούτῳ bene Graecum eſt pro πρὸς τί χρ. τ. *quamnam ad rem ea re vtar?*

13) χαίροι] Ven. et Mor. dant χαίρει.

14) τῆς] Ven. et Mor. τὰς.

15) πρωϊότερος margo Mor.

μενον ὑψηλότερον τῶν νεφῶν, ἂν τύχωσι μαρτυρήσαντες [16]) αὐτόν τινες καὶ ἐπαινέσαντες, νῦν δὲ συσκιαζόμενον καὶ ταπεινούμενον· πολὺ πλείους αὐξήσεις τε καὶ φθίσεις τῆς ψυχῆς αὐτῷ λαμβανούσης, ἐμοὶ δοκεῖ, τῶν τῆς σελήνης. ἆρ' ἔν, ὃν ἀθλιώτερον πότμον καὶ μοῖραν εἵληχε πολὺ δυσυχεστέραν, ἢ φασὶ Μελέαγρον τὸν Ἀλθέας τε καὶ Οἰνέως τυχεῖν, ᾧ δαλόν τινα λέγουσι ταμιεύειν, τὸν τῆς ζωῆς χρόνον· καὶ δὴ λάμποντος αὐτῷ, καὶ τοῦ πυρὸς ἐν αὐτῷ διαμένοντος, ζῆν τε καὶ ἀκμάζειν ἐκεῖνον, μαραινομένου δὲ τοῦ δαλοῦ, καὶ τὸν Μελέαγρον φθίνειν, λύπη τε καὶ δυσθυμίᾳ· σβεσθέντος δὲ οἴχεσθαι ἀποθανόντα.

16) μαρτυρήσαντες satis vindicaui ad p. 491, 27. ed. Mor.

ΠΕΡΙ ΔΟΞΗΣ, ΤΡΙΤΟΣ.

ΛΟΓΟΣ ΞΗ'.

Οἱ πολλοὶ ἄνθρωποι, ὁπόσα ἐπιτηδεύουσιν, ἢ ζηλοῦσιν, οὐδὲν αὐτῶν εἰδότες, ὁποῖόν ἐστιν, οὐδὲ ἥντινα ἔχει [1]) ὠφέλειαν ἐπιτηδεύουσιν. ἀλλ' ὑπὸ δόξης, ἢ ἡδονῆς, ἢ συνηθείας ἀγόμενοι πρὸς αὐτά. οὐδ' αὖ ὅσων [2]) ἀπέχονται, καὶ εὐλαβοῦνται μὴ πράττειν, εἰδότες, ἃ βλάπτει, ἀπέχονται, οὐδὲ ὁποίαν τινὰ φέρει τὴν βλάβην· ἀλλὰ καὶ τούτων ὅσα ὁρῶσι τοὺς ἄλλους εὐλαβουμένους, ἢ περὶ ὧν ἂν εἰς ἔθος καταστῶσιν, ὥστε εὐλαβεῖσθαι, ἢ ἃ νομίζουσιν ἀηδῆ ἔσεσθαι αὐτοῖς, καὶ πόνον τινὰ ἔχειν, ὡς τὸ πολὺ ταῦτα

1) ἔχον margo Mor.
2) ὅσων] Ven. et Mor. dant ὅσον.

ταῦτα ὑποπτεύσι. καὶ τὸ μὲν τῆς ἡδονῆς, καὶ τὸ τὸ πόνου πᾶσι κοινόν· ἀλλ' οἱ μὲν ἧττον, ἢ μᾶλλον, ὑπ' αὐτῶν δουλοῦνται, τὸ δὲ τῆς δόξης ἀνόμοιον, καὶ οὐ ταυτὸ πᾶσιν. ὅθεν οἱ μὲν ταῦτα, οἱ δὲ ταῦτα ἐπαινοῦσι καὶ ψέγουσι, πολλάκις τὰ ἐναντία 3). οἷον ἀλγεῖ μὲν, ὅ τε Ἰνδὸς καὶ ὁ Λάκων, τιτρωσκόμενος, ἢ κεκόμενος, ὅ τε Φρὺξ, καὶ ὁ Λυδός· ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν οὐχ ὑπείκουσι, διὰ τὸ ἠσκηκέναι, οὗτοι δὲ, διὰ τὸ ἀσθενεῖς καὶ ἀνάσκητοι εἶναι. πάλιν ἥδεσθαι μὲν, καὶ ἀφροδισίοις, καὶ σιτίοις, καὶ ποτοῖς ἡδέσιν, ἀναγκη τόν τε Ἴωνα, καὶ τὸν Θετταλὸν, καὶ τὸν Ἰταλιώτην, καὶ τὸν Γέτην, καὶ τὸν Ἰνδὸν, καὶ τὸν Σπαρτιάτην· ἀλλ' οἱ μὲν οὐ πάνυ τι φροντίζουσι τῶν ἡδέων, οὐδὲ ἀρχὴν δὲ οὐδὲ πειρῶνται 4) ἀπόντων· οἱ δὲ ἀποθανεῖν ἕλοιντ' ἂν ὀλίγῳ πλέον ἡσθέντες. τὸ δὲ τῆς δόξης ἔοικεν εἶναι παντοδαπώτατον, καὶ πλείστη καὶ μεγίστη τούτῳ διαφορά. διά τε τοῦτο ἐν οὐδενὶ γένει τῶν ζώων εὕροι τις ἂν τοσαύτην σάσιν· οὐδὲ ὅτως ἐναντίον αὐτῶν 5) τι γένος, οἷον ἵππων, ἢ κυνῶν, ἢ λεόντων, ἢ ἐλάφων, ἀλλὰ τρέφονταί τε ὁμοίως, καὶ γεννῶσι, καὶ τρέφουσι, καὶ ἐπὶ ταυτὰ ὁρμῶσι, καὶ τῶν αὐτῶν ἀπέχονται τὰ ὅμοια 6). μόνῳ γὰρ ξυνέπονται ὡς τὸ πολὺ τῷ ἡδεῖ, καὶ τὸ ἀλγεινὸν φεύγουσι. ἄνθρωπος δὲ φύσει φρονήσεως μετέχων, ἀπολειπόμενος δὲ αὐτῆς, διὰ φαυλότητα καὶ ῥᾳθυμίαν, δόξης καὶ ἀπάτης ἔνδοθεν μεστός ἐστι· καὶ πάντα ἀλλήλοις διαφέρονται, καὶ περὶ ἐσθῆ-

3) f. τὰ ἐναντιώτατα.

4) credebam aliquando poſt πειρῶνται deeſſe μεμνῆσθαι vel ὀρέγεσθαι. ſed deprehendi deinceps φροντίζειν e ſuperiore vſ. tacite repetendum eſſe.

5) aut mutandum eſt αὐτῶν cum αὐτῷ, aut vtrumque adoptandum.

6) τὰ ὅμοια non eſt aduerbialiter poſitum, ſed ſubauditur ζῶα. *animalia ſimilia ſimilibus vtuntur aut abſtinent.*

ἐπιθῆτος, καὶ περὶ τροφῆς, καὶ ἀφροδισίων, καὶ σολῆς [7]), καὶ περὶ ἀτιμίας, τὰ ἔθνη, καὶ πό-
30. λεις [8])· ὁμοίως δὲ ἐν τῇ πόλει, καθ' αὑτὸν ἕκαστος ἐσπέδακεν· ὁ μὲν γῆν ὡς πλείστην κτήσασθαι, ὁ δὲ ἀργύριον, ὁ δὲ ἀνδράποδα, ὁ δὲ ξύμπαντα ταῦτα· ὁ δ' ἐπὶ τῷ λέγειν θαυμάζεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο τῶν
35. ἄλλων πλέον δύνασθαι· ὁ δὲ αὖ τὸ μόνον δεινὸς [9]) εἶναι, καὶ τὴν ἐμπειρίαν τὴν περὶ τὸ πρᾶγμα ἐζήλωσεν· ὁ δὲ ἀπ' ἄλλου τινὸς ἰσχύειν· ὁ δὲ τρυφὴν ὡς πλείστην ἐπιτηδεύει. τούτων μὲν δὴ, ὅπερ ἔφην, οὐδεὶς ἂν εἰκότως ὀρθῶς πράττοιεν, οὐδὲ
40. οἱ τὰ κράτιστα δοκοῦντες ἐπιτηδεύειν. ὃ γὰρ εἰδότες τὸ βέλτιον, ἢ τὸ χεῖρον, ἢ τὸ συμφέρον [10]), αἱροῦνται οὐδέν. ὅστις δ' ἐπεθύμησε φρονήσεως, καὶ
45. διενοήθη, ὡς χρή, ἐπιμεληθέντα αὐτοῦ, καὶ παίδευσίν τινα παιδευθέντα, γενέσθαι ἄνδρα ἀγαθὸν καὶ διαφέροντα τῶν πολλῶν, τοῦτον ἐγὼ φημὶ φύσεώς τε χρηστῆς τυχεῖν, καὶ ψυχῆς ὁμοίας. ἐλπὶς γὰρ
5. ζητοῦντα καὶ παιδευόμενον, ἐξευρεῖν τὸ δέον, καὶ πρὸς τί ὁρῶντα, καὶ τί βουλόμενον πάντα τὰ ἄλλα χρὴ πράττειν, καὶ οἰκονομεῖν. ὁ δὲ τοῦτο συνεὶς, ἅπαντα ἂν ἤδη καλῶς διαπράττοιτο, καὶ τὰ μεί-
10. ζω δοκοῦντα καὶ τὰ σμικρότερα· καὶ εἴτε ἱππικῆς ἐπιτηδεύοι ἀγωνίαν, εἴτε μουσικῆς, εἴτε γεωργίας ἐπιμελοῖτο, εἴτε στρατηγεῖν ἐθέλοι, ἢ ἄρχειν τῆς ἄλλης ἀρχῆς, ἢ τὰ ἄλλα τὰ κοινὰ ἐν τῇ πόλει
15. πράττειν, καλῶς ἂν πάντα ποιήσει, καὶ περὶ οὐδὲν ἂν σφάλλοιτο. ἄνευ δὲ τούτου, καθ' ἕκαστον μὲν τῶν ἔργων

7) τιμῆς margo Mor.
8) τά τε ἔθνη καὶ αἱ πόλεις.
9) δεινὸς] videtur hominem ſubtilis et acris iudicii, rerum peritum, iuris conſultum ſignificare, qui publice pro roſtris non declamat, ſed domi conſulentibus de iure reſpondet, qualis Craſſus eſt apud Tullium in Oratore. v. p. 631. ed. Mor.
10) videtur poſt συμφέρον deeſſe ἢ τὸ βλάπτον.

ἔργων ἐνίοτε αὐτῷ τε καὶ ἄλλοις φαίνοιτο ἂν κατορθῶν· οἷον εἰ γεωργῶν, ἐπιτυγχάνοι περὶ τὰς καρπὰς, ἢ ἱππεύειν [11]) ἐμπειρότερος εἴη, ἢ τὰ [12]) κατὰ μουσικὴν ἱκανῶς γινώσκων, ἢ ἀγωνιζόμενος δύναιτο τῶν ἀντιπάλων κρατεῖν. τὸ δὲ σύμπαν, ἁμαρτάνοι [13]) ἂν, πρὸς ἡδὲν ἀγαθὸν, ἡδὲ ὥστε ὠφελεῖσθαι ταῦτα ἐργαζόμενος. ἔκαν δυνατόν ἐστιν εὐδαιμονεῖν, ὥσπερ ἡδ' εὐπλοῆσαι δύναταί τις, ἢν εἰδὼς, ἔνθα πλεῖ· μάτην δὲ ἄρτι [14]) ἐν τῷ πελάγει φερόμενος, νῦν μὲν ὀρθῆς πλεούσης τῆς νεὼς, ἂν ὕτω τύχῃ, νῦν δὲ ἀποκλινούσης, καὶ νῦν μὲν ἐρὶ φερομένῳ τῷ πνεύματος, πάλιν δὲ ἐναντίῳ. χρὴ δὲ ὥσπερ ἐν λύρᾳ, τὸν μέσον φθόγγον καταστήσαντας, ἔπειτα πρὸς τοῦτον ἁρμόζεσθαι καὶ [15]) τὰς ἄλλας· εἰ δὲ μὴ, ἡδεμίαν ἡδέποτε ἁρμονίαν ἀποδείξουσιν· ὕτως ἐν τῷ βίῳ ξυνέντας τὸ βέλτιον [16]), καὶ τοῦτο ἀποδείξαντας, τὸ πέρας [17]), πρὸς τοῦτο πάντα ποιεῖν· εἰ δὲ μὴ, ἀνάρμοστον αὐτοῖς καὶ ἐκμελῆ τὸν βίον εἰκὸς ἐστι γίνεσθαι.

11) ἱππεύειν] Ven. et Mor. dant ἱππεύων.
12) ἢ τὰ] Ven. et Mor. dant εἴτε.
13) ἁμαρτάνοι] Ven. et Mor. dant ἁμαρτάνοιεν.
14) ἄρτι] num αἰωρεῖται?
15) ἁρμόζεσθαι καὶ] sic leg. cum marg. Mor. aut ἁρμόζειν. sed Ven. et Mor. dant ἁρμόζονται, et omittunt καὶ.
16) γρ. βέλτιστον margo Mor.
17) πέρας hic metam significat, siue eam, ad quam sagittarii in certamine arcuario aut telorum iaculatores collineant, aut circensem et in stadio positam, ad quam cursores et equi circenses atque agitatores contendunt. In ἀποδείξαντας subauditur ἑαυτοῖς. ἀποδεικνύειν est alii sibiue dare aut sumere aliquid agendum gerendumue peculiare, tanquam opus suum. Ita de pallio p. 628, 14. ed. M. ait, id esse philosophorum ἀποδεδειγμένον consensu gentis totius et more publico attributum ceu proprium gestamen.

ΠΕΡΙ

ΠΕΡΙ ΑΡΕΤΗΣ.

ΛΟΓΟΣ ΞΘ'.

Ἀπορόν μοι [1]) δοκεῖ εἶναι, ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἄλλα μὲν ἐπαινέσι, καὶ θαυμάζουσι, ἄλλων δὲ ἐφίενται, καὶ περὶ ἄλλα ἐσπουδάκασιν. ἐπαινέσι μὲν γάρ, ὡς ἔπος εἰπεῖν, πάντες, καὶ θεῖα καὶ σεμνὰ φασὶν, ἀνδρείαν, καὶ δικαιοσύνην, καὶ φρόνησιν, καὶ συλλήβδην ἀρετὴν πᾶσαν. καὶ ὃς ἂν ἡγῶνται τοιούτους εἶναι, ἢ γεγονέναι, ἢ [2]) ἐγγὺς, θαυμάζουσι καὶ ὑμνέσι· καὶ τὰς μέν τινας θεούς, τοὺς δὲ ἥρωας ἀποφαίνουσιν· οἷον Ἡρακλέα, καὶ Διοσκόρους, καὶ Θησέα, καὶ Ἀχιλλέα, καὶ πάντας τοὺς ἡμιθέους λεγομένους. ὧν [3]) ἂν ὅμοιον ὑπολαμβάνουσιν, ἕτοιμοί εἰσιν ἅπαντες ἐκείνῳ πείθεσθαι, καὶ ὑπηρετεῖν, ὅ, τι ἂν προστάττῃ, καὶ βασιλέα καὶ ἄρχοντα ἀποδεικνύναι ἑαυτῶν, καὶ τὰ σφέτερα ἐπιτρέπειν, ὃν ἂν σώφρονα, καὶ δίκαιον, καὶ φρόνιμον ὄντως ὑπολαμβάνωσι, καὶ ἁπλῶς ἄνδρα ἀγαθόν. ὥστε ταύτῃ μὲν οὐκ ἄν τις αὐτοῖς μέμψαιτο, ὡς οὐκ αἰσθανομένοις, ὅτι σεμνόν τι καὶ τίμιον, καὶ τῷ πάντος ἄξιον χρῆμα ἀρετὴν τιμῶσιν· ὃ μὴν [4]) ἐπιθυμοῦσι μᾶλλον πάντων, ἢ [5]) ἀγαθοὶ γενέσθαι· καὶ πράττουσι πάντα πρότερον, ἢ ὅπως σωφρονήσουσι [6]), καὶ φρόνιμοι ἔσονται, καὶ δίκαιοι, καὶ ἄνδρες σπουδαῖοι·

1) [malim ἄτοπόν μοι. cl. Koehler.]
2) [ἢ del. Koehler.]
3) ὃν Anglus. Casaub. vult ὑπολαμβάνωσί τιν', ἕτοιμοι —
4) [χρῆμα ἀρετή. ἀρετὴν τιμῶσιν καὶ μὴν. Koehler.]
5) ἢ delendum vna cum commate. *in eo, vt boni fiant, ſummam votorum ſtudiorumque non ponunt.*
6) aut σωφρονήσουσι leg. aut ἔσωνται.

δαῖοι· καλῶς μὲν αὐτῶν δυνάμενοι προῖσασθαι, καλῶς δὲ οἶκον οἰκῆσαι, καλῶς δὲ ἄρξαι πόλεως· εὖ δὲ πλῆθος ἐνεγκεῖν, εὖ δὲ πενίαν, εὖ δὲ προσενεχθῆναι φίλοις, εὖ δὲ συγγενέσι· δικαίως δ' ἐπιμεληθῆναι γονέων, ὁσίως τε θεραπεύειν[7]) θεούς. ἄλλοι[8] μέν τινες περὶ γεωργίαν πραγματεύονται, οἱ δὲ περὶ ἐμπορίαν, οἱ δ' ἐπὶ στρατείαν ὁρμῶσιν, οἱ δ' ἐπὶ ἰατρικήν, οἱ δὲ οἰκοδομικήν, ἢ ναυπηγικὴν ἐκμανθάνουσιν· οἱ δὲ κιθαρίζειν, ἢ αὐλεῖν, ἢ σκυτοτομεῖν, ἢ παλαίειν· οἱ δὲ, ὅπως δεινοὶ δόξωσι περὶ τὸ εἰπεῖν ἐν δήμῳ, ἢ δικαστηρίῳ, τὴν πᾶσαν σπουδὴν ἔχουσιν, οἱ δὲ, ὅπως ἰσχυροὶ ἔσονται τὰ σώματα. καὶ τοὺς μὲν ἐμπόρους, καὶ γεωργοὺς, καὶ στρατιώτας, καὶ ἰατροὺς, καὶ οἰκοδόμους, καὶ κιθαριστὰς, καὶ αὐλητὰς, καὶ παιδοτρίβας, ἔτι δὲ τοὺς λεγομένους ῥήτορας, καὶ τοὺς πάνυ ἰσχύοντας τοῖς σώμασιν, ἀθλίους, καὶ δυστυχεῖς, πολλοὺς ἄν εὕροι τις, ἢ μικρῷ δεῖν, ἅπαντας. ἂν δὲ ἡ ψυχὴ[9]) ἔμφρων γένηται, καὶ ὁ νοῦς ἀγαθὸς, καὶ ἱκανοὶ ὦσι τά τε αὐτῶν πράγματα ὀρθῶς πράττειν, καὶ τὰ τῶν ἄλλων, τούτους ἀνάγκη καὶ εὐδαιμόνως ζῆν, νομίμους ἄνδρας γενομένους, καὶ ἀγαθῷ δαίμονος τυχόντας, καὶ φίλους ὄντας τοῖς θεοῖς. ὁ γὰρ ἄλλους μὲν φρονίμους εἰκὸς εἶναι, ἄλλους δὲ ἐμπείρους τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων· ὁδὲ ἄλλους μὲν τὰνθρώπεια, ἄλλους δὲ τὰ θεῖα ἐπίστασθαι· ὁδὲ ἄλλους μὲν εἶναι τῶν θείων ἐπιστήμονας, ἄλλους δὲ ὁσίους[10])·

ὁδὲ

7) ὁσίως τε θεραπεύειν] Ven. et Mor. dant ὅπως τε θεραπεύσειαν. margo Mor. et cl. Koehler. θεραπεύσαι.
8) ἀλλ' οἱ Caſaub. et Anglus. item Caſaub. πραγματεύωνται.
9) ἡ ψυχὴ eſt *voluntas*, ὁ νοῦς eſt *intellectus*.
10) videtur quidem primo intuitu loco vocab. ὁσίους reponendum eſſe δικαίους, idque Anglo quoque fuit probatum; neque contendam id a Dione profectum non fuiſſe: quando tamen huic ad probos pertinenti gradationi oppoſitam alteram ad improbos ſpectantem cum ea contendo,

ἀδὲ ἄλλας μὲν δικαίας, ἄλλας δὲ ὁσίας· ἀδὲ ἄλλας μὲν ὁσίας, ἄλλας δὲ θεοφιλεῖς· ἀδὲ ἕτεροι μὲν ἔσονται θεοφιλεῖς, ἕτεροι δὲ εὐδαίμονες· ἀδὲ ἕτεροι μέν εἰσιν ἄνθρωποι ἄφρονες, ἕτεροι δ' ἀγνοῦσι τὰ καθ' αὑτὰς πράγματα· ἀδὲ οἱ τὰ σφέτερα πράγματα ἀγνοῦσι, τὰ θεῖα ἴσασιν· ἀδὲ οἱ φαύλως περὶ τῶν θείων ὑπειληφότες, ἀκ ἀνόσιοί εἰσιν· ἀδὲ γε τὰς ἀνοσίας οἷόν τε φίλας εἶναι θεοῖς· ἀδὲ τὰς μὴ φίλας εἶναι [11]) θεοῖς μὴ δυσυχεῖς εἶναι. διὰ τί ποτ' ἔν οἱ μὲν ὀρεγόμενοι, ὅπως [12]) εὐδαιμονήσουσιν, ἀ προθυμῶνται τοιάδε παρέχειν σφᾶς αὐτάς; ἃ δὲ πράττοντας ἀδὲν αὐτὰς κωλύει κακῶς καὶ ἀθλίως ζῆν, πᾶσαν τέτων ἐπιμέλειαν ποιῶνται. καίτοι ἄνευ μὲν αὐλητῶν, καὶ κιθαριςῶν, καὶ σκυτοτόμων, καὶ παιδοτρίβων, καὶ ῥητόρων, καὶ ἰατρῶν, ἀκ ἀδύνατον ἀνθρώποις βιῶν, πάνυ καλῶς καὶ νομίμως· οἶμαι δ' ἐγὼ καὶ δίχα γεωργῶν, καὶ οἰκοδόμων. Σκῦθαι γὰν ἀδὲν κωλύονται, οἱ Νομάδες [13]), μήτε οἰκίας ἔχοντες, μήτε γῆν σπείροντες, ἢ φυτεύοντες, δικαίως καὶ κατὰ νόμους πολιτεύεσθαι· ἄνευ δὲ νόμε, καὶ δικαίε [14]), μὴ κακῶς ζῆν ἀνθρώπους καὶ πολὺ τῶν θηρίων ὠμότερον, ἀ δυνατόν. ἔτι δ' ὅπε μὲν φαῦλοι σκυτοτόμοι εἰσὶ, καὶ γεωργοὶ, καὶ οἰκοδόμοι, ἀδὲν ἐκεῖ διὰ τᾶτο συμβαίνει χαλεπὸν, ἀλλὰ τὰ ὑποδήματα, καὶ πυροὶ ἐλάττες, καὶ κριθαί [15]). ὅπε δὲ ἄρχοντες χείρες, καὶ δικασαὶ,

do, videoque deeſſe membrum et velut annulum catenae, illi ἀδὲ ἄλλας μὲν δικαίας, ἄλλας δὲ ὁσίας reſpondentem: in eam venio opinionem, totum hoc, quod modo recitaui, membrum ἀδὲ -- ὁσίας expungendum, reliqua ſana eſſe.

11) ὄντας Anglus.
12) ὅπως γενόμενοι εὐδ. margo Mor.
13) [οἱ Νομάδες ἀδὲν κωλύονται Koehler.]
14) δικασᾶ Koehler.
15) f. τὰ ὑποδήματα χείρω, καὶ οἱ πυροὶ ἐλάττες, καὶ αἱ κριθαί.

δικασαὶ, καὶ νόμοι, τὰ πράγματα κάκιον ἔχει τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, καὶ ὁ βίος δυσυχέσερος καὶ σάσεις, καὶ ἀδικίαι, καὶ ὕβρεις, καὶ ἀσέβεια πολλὴ φύεται [16]) παρ' αὐτοῖς. ἔτι δὲ σκυτοτόμον μὲν αὐτὸν ἂν ὄντα, λυσιτελεῖ παρ' ἄλλε πρίασθαι [17]) ὑποδήματα· καὶ οἰκοδομεῖν ἂν ἐπισάμενον, ἄλλον ἐπὶ τούτῳ μισθώσεσθαι [18])· καὶ γεωργὸν μὴ ὄντα, σῖτον πρίασθαι, καὶ ὄσπρια· ἄδικον δὲ αὐτὸν ὄντα, ἃ λυσιτελεῖ τῶν δικαίων παρ' ἄλλε τυγχάνειν, ἀδὲ ἄφρονα, καὶ ἀγνοοῦντα, ἃ δεῖ ποιεῖν, καὶ ὧν ἀπέχεσθαι μετανοοῦντα ἐφ' ἑκάτῳ, πρὸς ἕτερον ἰέναι. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις, ὁ μὲν ἀργυρίε δεόμενος, ἢ ἱματίων, ἢ οἰκίας, ἢ ἄλλε τε, καὶ ἐπίσαται [19]) τε καὶ ὃ ζητεῖ παρὰ τῶν ἐχόντων λαβεῖν· ὁ δὲ νῶν ἂν ἔχων, ἀδὲ αὐτὸ τῦτο ἐπίσαται, ὅτι ἂν ἔχει νῶν· τἄλλα δὲ αὐτὸς φησιν ἱκανὸς εἶναι, καὶ ἰσχυρίζεται, ἀφροσύνῃ πάντα πράττων, καὶ λέγων ἀφρόνως καὶ ἃ φησιν ἄδικος εἶναι, ἀδὲ ἀνόητος, ἀδὲ ἀκόλασος, ἀλλ' ὡς οἷόν τε, ἱκανῶς περὶ ταῦτα ἔχειν, ὧν ἀδεμίαν πώποτε ἐπιμέλειαν ἐποιήσατο, ἀδὲ ἔμαθεν ἀδὲν τύτων ἕνεκεν. ἀδὲ γὰρ ἐπισήμην εἶναι νομίζουσι, καθ' ἣν εἴσονται τὸ [20]) πρακτέον αὐτοῖς, ἢ τί μὴ πρακτέον, καὶ πῶς βιώσονται ὀρθῶς· ἀλλὰ τὰς νόμους αὐτοῖς [21]) ἱκανὰς εἶναι πρὸς τῦτο, τὰς γεγραμ-

16) Φαίνεται margo Mor.

17) παρ' ἄλλε πριασθαι] sic recte Ven. sed Mor. dat παρ' ἄλλη πριᾶσθαι.

18) mallem μισθῶσθαι, aut μισθώσασθαι.

19) lege ἢ ἄλλε τε, ἐπίσαται τε [fcil ὅτι τῦτε δεῖται] καὶ, ὃ ζητεῖ, παρὰ τῶν ἐχόντων λαμβάνει. (vel οἶδε λαβεῖν) ὁ δὲ νῶν ἂν ἔχων. [καὶ ἐπίσαται, δύναται δ' ζητεῖ — ἀδὲ αὐτὸς. quod sequitur, gloſſema puto. Koehler.]

20) aut loco τὸ leg. puto τί, aut loco τί leg. τὸ, vt vniformis sit oratio.

21) αὐτὰς margo Mor.

γραμμένως· ὅπως δὲ πείσονται τοῖς νόμοις, καὶ ἑκόντες ποιήσουσι τὰ ἐκείνοις δοκοῦντα, οὐδὲ φροντίζουσι. καίτοι οὐχ ἧττον [22]) ὁ φόβῳ τοῦ κλέπτειν ἀπέχεσθαι δοκῶν, ἀλλὰ μὴ μισῶν τὸ πρᾶγμα, καὶ καταγινώσκων, κλέπτης τῶν ὑφαιρεμένων ἐστίν· εἰ μὴ καὶ τὸν ἡμέρας ὃ κλέπτοντα, ἀλλὰ νυκτὸς γενομένης, κλέπτην [23]) ὃ φήσομεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἀλλὰ δίκαιον εἶναι. ἔπειτα δέονται πολλῶν τῶν ἀπειλούντων καὶ κολαζόντων, ὡς ὃ δυνάμενοι αὐτοὶ ἀπέχεσθαι τῶν ἀδικημάτων· ἀλλὰ καὶ οἶκοι [24]) ὄντες. τοιοῦτοι δὲ ὄντες, αἱροῦσι [25]) τοὺς νομοθέτας καὶ κολάζουσι τοὺς νόμους [25]b)· ὥσπερ εἰ ἄμουσοι ὄντες, ᾖρεν [26]) τοὺς μουσικούς, καὶ ὠδὴν ἐπαίοντες περὶ γεωμετρίας τοὺς γεωμέτρας· σημεῖον δὲ τῆς πονηρίας τῆς τῶν ἀνθρώπων. εἰ γὰρ ἀνέλοιεν τοὺς νόμους, καὶ ἄδεια γένοιτο τοῦ τύπτειν ἀλλήλους, καὶ ἀποκτείνειν, καὶ ἁρπάζειν τὰ τῶν πέλας, καὶ μοιχεύειν, καὶ λωποδυτεῖν· τίνας ἔσεσθαι οἰητέον [27]) τοὺς ἀφεξομένους τούτων, καὶ μὴ πάνυ ῥᾳδίως τε καὶ ἑτοίμως ἅπαντα ἐξαμαρτεῖν

22) οὐχ ἧττον] sic recte Casaub. sed Ven. et Mor. omittunt οὐχ.

23) κλέπτην] sic Casaub. κλέπτειν Ven. et Mor.

24) Casaub. vult ἄδικοι, et Anglus κακοί. nisi Casaubonum aut Anglum, seorsim quemque, audire malis, possis amborum sententias ita componere, vt legas ἀλλὰ κακοὶ καὶ ἄδικοδι ὄντες, item ἀλλὰ κακοὶ οἴκοθεν ὄντες, vti etiam ἀλλὰ φύσει κακοὶ καὶ ἄδικοι ὄντες. [cl. Koehler. vult οἶκον οἰκοῦντες]

25) αἱροῦσι] *redarguunt, coercent, conuincunt improbitatis.* αἱροῦνται Ven. et Mor.

25 b) Casaub. vult κολάζουσι κατὰ νόμους, aut κολάπτουσι, *ferunt, incidunt in aes.*

26) ᾖρεν] *conuincerent inscitiae* in pulsandis fidibus et edendis modulis. ᾖρουτο (sic) Ven. et Mor.

27) οἰητέον] sic recte Ven. οἰκτέον Mor.

βελομένης; ὥστε [28]), τὸ νῦν γε, ἀδὲν ἧττον [29]) λανθάνομεν μετὰ κλεπτῶν, καὶ ἀνδραποδισῶν, καὶ μοιχῶν, ζῶντες καὶ συμπολιτευόμενοι. καὶ κατὰ τοῦτο, ἀδὲν βελτίους τῶν θηρίων ἐσμέν· καὶ γὰρ ἐκεῖνα ἂν φοβηθῇ ἀνθρώπους φυλάττοντας, ἢ κύνας, ἀπέχεται τοῦ ἁρπάζειν.

28) ὥσε si bene habet, accipi debet pro *enim* vel *nam.* mallem tamen ὅπως.

29) ἀδὲν ἧττον] subauditur: quam si legibus nullis vteremur.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ.

ΛΟΓΟΣ Ο'.

Φέρε, εἴ τινος ἀκούοις λέγοντος, ὅτι βούλεται γεωργεῖν, μηδὲν δὲ πρὸς τοῦτο πράττοντα ὁρῴης αὐτόν, μήτε βόας ὠνούμενον, ἢ τρέφοντα, μήτε ἄροτρα κατασκευαζόμενον, μήτε τὰ ἄλλα τὰ πρὸς τὴν γεωργίαν σκεύη, μηδὲ ἐνοικοῦντα ἐν ἀγρῷ αὐτόν, ἢ, αὐτὸν μὴ κεκτημένον, παρ' ἄλλου μισθωσάμενον· ἀλλὰ ἐν ἄστει τὰ πολλὰ διατρίβοντα περὶ τὴν ἀγορὰν, καὶ τὸ γυμνάσιον, καὶ περὶ πότους ὄντα, καὶ ἑταίρας, καὶ τὴν τοιαύτην ῥᾳθυμίαν; πότερον προσέξεις οἷς λέγει μᾶλλον, ἢ τοῖς πραττομένοις ὑπ' αὐτοῦ; καὶ πότερον φήσεις γεωργὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐργάτην, ἢ τῶν ἀργῶν καὶ ῥᾳθύμων δηλονότι τῶν ἀργῶν. εἶεν. εἰ δὲ κυνηγέτης εἶναι λέγοιτις, καὶ τὸν Ἱππόλυτον αὐτὸν, ἢ Μελέαγρον ὑπερβάλλειν [1]), τῇ τε ἀνδρείᾳ, καὶ φιλοπονίᾳ· μηδὲν δὲ

1) ὑπερβάλλειν] subaudi λέγοι τις. *si quis dicat, se praestare Hippolyto.* Ven. et Mor. dant ὑπερβάλλῃ.

δὲ Φαίνοιτο πράττων ὅμοιον, μήτε κύνας κεκτημένος, μήτε λίνα, μήτε ἵππον, μήτε ὅλως ἐπὶ θήραν ἐξιών· ἀλλὰ μηδὲ ὑπὸ ἡλίῳ τὸ σῶμα ἐπικεκαυμένος, μήτε ψύχους ἀνέχεσθαι δυνάμενος, ἐσκιατραφημένος δὲ καὶ ἁπαλὸς, καὶ μάλιστα ἐοικὼς ταῖς γυναιξίν· ἔσθ' ὅπως ἂν ὑπολάβῃς ἂν τἀληθῆ λέγειν τοῦτον, καὶ προσήκειν τι αὐτῷ κυνηγεσίων; ἀκ ἔγωγε [2]). ἄτοπον γὰρ ἀπὸ [3]) τῶν λόγων μᾶλλον, ὃς λέγοι τις, ἢ ἀπὸ τῶν ἔργων εἰδέναι, καὶ τεκμαίρεσθαι τὸν ἑκάστου βίον. εἰ δέ τις ἐπαγγέλλοιτό τι [4]), ὡς μουσικὴν ἄριστα ἐπιστάμενος, καὶ περὶ τοῦτο διατρίβων, μήτε [5]) δὲ αὐτὸς κιθαρίζοντος μηδεὶς πώποτε ἀκούσαι, ἀλλὰ μηδὲ κιθάραν ἢ λύραν ἔχοντα ὁρᾷη τις, μηδὲ λόγον τινὰ διεξιόντα [6]) τῶν κατὰ μουσικὴν, δίκαιός γε τῆς ἐπαγγελίας, καὶ τοῦ ἐπίστασθαι φάσκειν [7]) τε τοῦ Ὀρφέως ἄμεινον, καὶ τοῦ Θαμύριδος [8]), βλέποι δ' αὐτὸν ἀλεκτρυόνας, ἢ ὄρτυγας θεραπεύοντα, καὶ τρέφοντα, καὶ μετὰ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων ὡς τὸ πολὺ διατρίβοντα, πότερον τῶν μουσικῶν τοῦτον [9]) δεῖ ὑπολαμβάνειν, ἢ τούτων τῶν ἀνθρώπων, μεθ' ὧν ἐστι, καὶ οἷς ταὐτὰ ἐπιτηδεύει; δηλονότι τούτων. ἐὰν δὲ ἀστρονόμος εἶναί τις ὑπόσχηται, καὶ σαφέστατα ἐπίστασθαι τὰς περιό-

2) ἔγωγε] ſcil. ὑπολάβοιμι. Ven. et Mor. dant ἔμοιγε.
3) ἀπὸ] Ven. et Mor. ὑπὸ.
4) aut del. τι, aut cum τοι mutandum.
5) μήτε] l. μὴ.
6) διεξιόντα] ſic recte Anglus. ἐξιόντα Ven. et Mor.
7) Φάσκειν] ſic recte Ven. forſitan dedit auctor ἐπίστασθαι Φάσκειν τὰ μέλη (aut ταύτην, ſcil. *muſicam artem*) τοῦ Ὀρφέως *ſe carmina aut Muſicam melius Orpheo callere.* poſſet quoque legi χῇ τοῦ ᾄδειν ἐπίστασθαι Φάσκειν τοῦ τε Ὀρφ.
8) Θαμύρα margo Mor.
9) τοῦτον] ſic recte Ven. τοῦτο Mor.

περιόδους καὶ πορείας, καὶ τὰ ἀποσήματα, πῶς ἔχουσι πρὸς ἄλληλα, ἡλίου τε καὶ σελήνης, καὶ τῶν τοιούτων ἄστρων, καὶ τὰ ἐράνια πάθη· μηδὲν δὲ τοιοῦτον ἢ προειρηκὼς, μηδὲ περὶ ταῦτα φροντίζων, ἀλλὰ μᾶλλον συνὼν [10]) τοῖς κυβεύουσι, καὶ μετ' ἐκείνων ἑκάστοτε ζῶν καὶ βλεπόμενος, ἀστρονόμον τοῦτον φήσεις, ἢ κυβευτήν, ὦ μὰ τὸν Δία, ἀστρονομίαν ἡγησαίμην ἂν ἔγωγε προσήκειν αὐτῷ, πολὺ δὲ μᾶλλον κυβείαν. δύο δέ τινων, τοῦ μὲν λέγοντος, ὅτι πλεύσηται [11]) τὴν ταχίστην, καὶ πολλὰ κερδανεῖ χρήματα ἀπὸ ἐμπορίας, μήτε δὲ ναῦς, μήτε [12]) ναύτας παρεσκευασμένου, μηδὲ φόρτον [13]) ἔχοντος μηδὲν, ἀλλὰ μηδὲ προσιόντος ὅλως τῷ λιμένι, μηδὲ τῇ θαλάττῃ· τοῦ δὲ πραγματευομένου περὶ ταῦτα, καὶ πλοῖον περισκοποῦντος, καὶ κυβερνήτην, καὶ χρήματα ἐμβαλλομένου· πότερον αὐτῶν [14]) φήσεις ἐμπορίᾳ προτέχειν τὸν νοῦν; τὸν λέγοντα μὲν, ἧττον δὲ πράττοντα, καὶ παρασκευαζόμενον τὰ τοῦ πλοῦ καὶ τὰ τῆς ἐμπορίας; ἐγὼ μὲν ὦ τοῦτον. ἐπὶ παντὶ ἄρα, τὸν μὲν λόγον, εἰ καθ' αὑτὸν λέγοιτο, μηδὲν ἔχων περὶ τοῦ προσόντος, ἄκυρον [15]) ἡγήσῃ, καὶ ὦ πιστόν· τὸ δ' ἔργον αὐτὸ πιστόν τε καὶ ἀληθές, ἐὰν καὶ μὴ προσάγῃ λόγους; ἔτως. πότερον ἂν γεωργίας εἶναί τινα ἔργα καὶ περὶ σκεύη, ἢ ναυτιλίας [16]), καὶ τῷ κυνηγέτῃ προσήκοντα, καὶ τῷ ἀστρονόμῳ, καὶ ἐπὶ [17]) τοῖς ἄλλοις ἅπασι· φιλοσοφίας δὲ οὐδέν ἐστιν οἰκεῖον ἔργον, οὐ-

δὲ

10) συνὼν] Ven. et Mor. σὺν.
11) πλεύσεται.
12) post μήτε addunt Ven. et Mor. δέ.
13) aut Φορτίου, aut Φορτίων, aut Φόρτου, aut μηδένα.
14) αὐτῶν] aut sic cum Anglo leg. est, aut αὐτοῖν *istorum amborum*
15) f. μηδὲν ἔχων τεκμήριον τοῦ πράγματος, ἄκυρον.
16) γεωργίας μέν ἐστιν ἔργα τινὰ καὶ σκεύη, καὶ ναυτιλίας.
17) καὶ ἔτως ἐπὶ.

δὲ πρᾶγμα, ἢ δὲ παρασκευή; πάνυ μὲν ἔν, ἀλλα ταῦτα μὲν ἄδηλα τὰ προσήκοντα τῷ φιλοσόφῳ καὶ φιλοσοφίᾳ· τὰ δὲ τῶν ἐμπόρων, καὶ γεωργῶν, καὶ μαγικῶν, καὶ ἀστρονόμων, καὶ ὧν δὴ νῦν εἶπον, ἔκδηλα καὶ φανερά. ἔ μοι δοκεῖ. ἀλλὰ δὴ καὶ λόγοι τινές εἰσιν, ὧν δεῖ τὸν φιλοσοφοῦντα ἀκούειν, καὶ μαθήματα, ἃ δεῖ μανθάνειν, καὶ δίαιτα [18]), ἣν δεῖ διαιτᾶσθαι. καὶ καθόλου βίος ἄλλος μὲν τοῦ φιλοσοφοῦντος, ἄλλος δὲ τῶν πολλῶν ἀνθρώπων. ὁ μὲν [19]) πρὸς [20]) ἀλήθειαν, καὶ φρόνησιν τιμῶν, καὶ θεῶν ἐπιμέλειαν, καὶ θεραπείαν, καὶ τῆς αὐτοῦ ψυχῆς [21]), μακρὰν ἀλαζονείας [22]), καὶ ἀπάτης [23]), καὶ τρυφῆς, εὐτέλειάν τε καὶ σωφροσύνην [24]). καὶ γὰρ σολὴ ἑτέρα μὲν τοῦ φιλοσοφοῦντος, ἑτέρα δὲ τῶν ἰδιωτῶν· καὶ κατακλίσεις, καὶ γυμνάσια, καὶ λουτρὰ, καὶ ἡ ἄλλη δίαιτα. καὶ τὸν μὲν ἀκολουθοῦντα, καὶ τὸν χρώμενον τούτοις, δεῖ νομίζειν, ὡς φιλοσοφίᾳ [25]) προσέχοντα τὸν νοῦν. τὸν δὲ ἐν μηδενὶ τούτων διαφέροντα, μηδὲ ὅλως ἕτερον ὄντα τῶν πολλῶν, ἕνα ἐκείνων θετέον· κἂν μυριάκις εἴπῃ

18) δίαιτα] Ven. et Mor. dant δίαιταν.

19) post ὁ μὲν deest aliquid, scil. e. gr. ἐν σπουδαῖς εἰκαίαις καὶ βλαβεραῖς ἀναλισκόμενος, ὁ δὲ — vel simile quid. Comparat vitam hominum vulgarium in rebus vanis occupatam cum sapiente vita philosophi. ὁ μὲν redit ad βίον τῶν πολλῶν.

20) si abesset πρὸς, seruarem τιμῶν. significaret tum idem atque ἀσκῶν, *excolens*; seruato autem πρὸς, stare nequit, sed cum τείνων mutandum est, quod Anglus quoque vidit.

21) καὶ τῆς αὐτοῦ ψυχῆς] subaudi ἐπιμέλειάν τε καὶ θεραπείαν. margo Mor. dat τύχης.

22) ἀλαζονείας] Ven. et Mor. dant ἀλαζονείαν.

23) ἀπάτη καὶ τρυφὴ εὐτέλειά τε καὶ σωφροσύνη. margo Morell.

24) post σωφροσύνην existimo ἀσκῶν deesse.

25) f. ὡς ἀληθῶς φιλοσοφίᾳ.

τε καὶ ἐπάγγέλληται [26]) Φιλοσοφεῖν, ἐναντίον τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, ἢ Μεγαρέων, ἢ παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίων βασιλεῦσιν· ἀλλ' ὡσέον τοῦτον τὸν ἄνθρωπον εἰς τὰς ἀλαζόνας, καὶ ἀνοήτους, καὶ τρυφερούς. καίτοι μουσικὸν μὲν οὐκ ἀδύνατον εἶναι, μὴ πράττοντα τὰ τῆς μουσικῆς· ἡ γὰρ μουσικὴ οὐκ ἀναγκάζει [27]) προσέχειν αὐτῇ τὸν νοῦν, καὶ μηδὲν ἄλλο ποιεῖσθαι περὶ πλείονος. καὶ ἀστρονόμον ὄντα οὐδὲν [28]) ἴσως κωλύει τρέφειν ἀλεκτρυόνας, ἢ κυβεύειν· οὐδὲν γὰρ ἡ ἀστρονομία ἐμποδὼν ἐστι τῷ μὴ τὰ δέοντα ποιεῖν. καὶ νὴ Δία ἱππικὸν γενόμενον, ἢ κυβερνήτην ἀγαθὸν, ἢ γεωμέτρην, ἢ γράμματα εἰδότα, οὐδὲν θαυμαστὸν, ἢ παρὰ ταῖς ἑταίραις, ἢ ταῖς αὐλητρίσιν ὁρᾶσθαι· τὸ γὰρ ταῦτα ἐπίστασθαι, οὐδὲν ποιεῖ βελτίω τὴν τοῦ ἀνθρώπου ψυχήν, οὐδὲ ἀποτρέπει τῶν ἁμαρτημάτων. Φιλοσοφία δὲ προσέχων τις, καὶ μετασχὼν τούτου τοῦ μαθήματος, οὐκ ἂν ποτε ἀποσαίη τῶν βελτίστων· οὐδὲ τούτων ἀμελήσας, αἰσχρόν τι καὶ φαῦλον προέλοιτ' ἂν πράττειν, οὐδὲ ἀργεῖν, καὶ ὀψοφαγεῖν, καὶ μεθύσκεσθαι. τὸ γὰρ μὴ ταῦτα θαυμάζειν, καὶ τὴν τούτων ἐπιθυμίαν ἐξαιρεῖν τῆς ψυχῆς, καὶ τοὐναντίον εἰς μῖσος αὐτῶν καὶ κατάγνωσιν προάγειν, Φιλοσοφία ἐστί. τὸ δέ γε φῆσαι [29]), καὶ ἀλαζονεύεσθαι, καὶ αὐτὸν ἐξαπατῆσαι, καὶ τοὺς ἄλλους, οὐδὲν ἴσως κωλύει.

26) ἐπαγγέλληται] Ven. et Mor. dant ἀπαγγ.

27) ἀναγκάζει, ob ſequens κωλύει. Ven. et Mor. dant ἀναγκάσει.

28) οὐδὲν] ſic recte Ven. οὐδὲ Mor.

29) τὸ δέ γε φῆσαι] ſubaudi ἑαυτὸν Φιλόσοφον εἶναι, *at temet verbis duntaxat philoſophum ferre, non impedit, quo minus vanus ſis, et teque aliosque decipias.*

ΠΕΡΙ

ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

ΛΟΓΟΣ ΟΑ'.

Εἰσὶν, οἱ φασὶ, δεῖν [1]) πάντα ἐν πᾶσιν εἶναι περιτὸν, καὶ ὁμιλῆσαι ἀνθρώποις φασὶ δεῖν εἶναι δεινότατον, καὶ μηδέποτε σιγᾶν, μηδὲ ἀπορεῖν λόγων τοιούτων πρὸς τοὺς παρόντας, οἳ δυνήσονται τέρπειν αὐτούς· εἰ δὲ μὴ, φασὶν ἰδιώτην εἶναι, τὸν μὴ παρεσκευασμένον ὅτως, καὶ ὀλίγου ἄξιον. ἐγὼ δέ φημι, τὰ μὲν δίκαια καὶ ἀληθῆ λέγειν αὐτούς· τὰ δὲ ἄ. τὸ μὲν γὰρ διαφέρειν πανταχοῦ τὸν φιλόσοφον τῶν ἄλλων, δοκοῦσιν ὀρθῶς ἀξιοῦν· πλὴν εἰ μήτι καὶ τὰς τέχνας φασὶ δεῖν αὐτὸν ἁπάσας εἰδέναι, καὶ βέλτιον κατὰ τὴν τέχνην ἅπαντα ποιεῖν τῶν δημιουργῶν, οἰκίας τε οἰκοδομοῦντα, καὶ πλοῖα ναυπηγούμενον, καὶ χαλκεύοντα, καὶ ὑφαίνοντα, καὶ γεωργοῦντα. ὥσπερ ὁ Ἠλεῖος Ἱππίας ἠξίου σοφώτατος εἶναι τῶν Ἑλλήνων, ὃ μόνον ποιήματα παντοδαπὰ, καὶ λόγους αὐτοῦ ποικίλους προφέρων, Ὀλυμπιάσι τε, καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πανηγύρεσι τῶν Ἑλλήνων· ἀλλὰ καὶ ἄλλα ἐπιδεικνὺς ἔργα, τόν τε δακτύλιον, καὶ τὴν λήκυθον, καὶ στλεγγίδα, καὶ ἱμάντα, καὶ τὴν ζώνην· ὡς ἅπαντα πεποιηκὼς αὐτὸς, οἷον ἀπαρχὰς τῆς σοφίας, τοῖς Ἕλλησιν ἐπιδεικνύων. σχεδὸν δὲ καὶ Ὅμηρος Ὀδυσσέα πεποίηκεν, ὃ μόνον γνώμῃ διαφέροντα, καὶ τῷ δύνασθαι περὶ πραγμάτων βουλεύεσθαι [2]), καὶ λέγειν δεινότατα, ἔν τε πλήθει, καὶ πρὸς ὀλίγους, καὶ πρὸς ἕνα, καὶ νὴ Δία γε ἐν ἐκκλησίᾳ τε, καὶ παρὰ πότον, καὶ εἰ τύχοι, με-

1) post δεῖν videtur σοφὸν aut φιλόσοφον deesse. v. vers. 8. patet quoque ex inscriptione.

2) βουλεύεσθαι] Ven. et Mor. dant βουλεύσασθαι.

τά τινος βαδίζων ὁδὸν, καὶ πρὸς βασιλέα 3), καὶ πρὸς ἰδιώτην, καὶ πρὸς ἐλεύθερον, καὶ πρὸς δοῦλον, καὶ πρὸς ἔνδοξον ὄντα καὶ βασιλέα, καὶ αὖ πάλιν ἀγνοούμενον καὶ πτωχὸν, καὶ πρὸς ἄνδρα τε ὁμοίως, καὶ γυναῖκα, καὶ κόρην· ἔτι δὲ μάχεσθαι ἐπισάμενον, ἀλλὰ καὶ τῶν τοιούτων ἁπάντων ἔμπειρον, καὶ 4) τεκτονικῆς, καὶ οἰκοδομίας, καὶ ναυπηγικῆς. πῶς γὰρ ἂν τὸ λέχος ἐποίησεν, ἀποκόψας τόν γε 5) τῆς ἐλαίας θαλλὸν, εἰ μὴ καὶ τεκτονικῆς ἐπιστήμων ἦν; πῶς δ' ἂν περιεβάλλετο θάλαμον, εἰ μὴ καὶ οἰκοδομῆσαι ἠπίστατο 6); πῶς δ' ἂν εἰργάσατο τὴν σχεδίαν, ἐκ ὧν ἔμπειρος ναυπηγίας; τὰ δὲ περὶ φυτείαν καὶ γεωργίαν εὐθὺς ἐκ παίδων εσπεδακὼς φαίνεται, παρὰ τοῦ πατρὸς δένδρα ζητῶν 7) καὶ ἀμπέλους, ἄλλως τε καὶ τοῦ πατρὸς γεωργοῦ ὄντος, πάνυ ἐπιμελοῦς τε καὶ ἐμπείρου, εἰκὸς ἦν αὐτὸν ταῦτα μὴ ἀγνοεῖν, ὅπου γε καὶ προκαλεῖται τὸν Εὐρύμαχον, καὶ ἀμῆσαι καὶ ἀρόσαι. ἀλλὰ φησὶ καὶ τῶν τοιούτων ἔμπειρος εἶναι, μαγειρικῆς τε καὶ οἰνοχοΐας, καὶ τῆς ἄλλης ἁπάσης διακονίας, ἃ φησι 8) τοὺς χείρονας τοῖς ἀγαθοῖς διακονεῖν 9). ταῦτα μὲν ἴσως, Ἱππίας καὶ Ὀδυσσεύς, δεινὼ ἦστην· ἐγὼ δὲ φημι τὸν φιλόσοφον τὰς μὲν τέχνας ἐκ οἷόν τε

εἶναι

3) βασιλεύς recte ἰδιώτῃ, *homini priuato, plebeio*, opponitur. sed cum ſtatim recurrat idem vocabulum, credo hic loci rectius *idiotae*, h. e. *homini rudi*, opponi *ſapientem*. quare mallem καὶ πρὸς σοφὸν legere.

4) καὶ delend. nam a tectonica incipit auctor eas artes enumerare, quas vniuerſali nomine τῶν τοιούτων complexus fuerat. v. verſ 5. a fin.

5) γε delendum.

6) ἠπίστατο] Ven. et Mor. dant ἐπίστατο.

7) αἰτῶν margo Mor.

8) Φησι] *ait*, ſcil Vlyſſes. Φήσει Ven. et Mor.

9) διακονεῖν] Ven. et Mor. διακονεῖσθαι.

εἶναι πάσας εἰδέναι· χαλεπὸν γὰρ καὶ μίαν ἀκριβῶς ἐργάσασθαι ποιῆσαι δ' ἂν ἅπαντα βέλτιον, ὅ, τι ἂν τύχῃ ποιῶν, τῶν ἄλλων ἀνθρώπων· καὶ τὰ κατὰ τὰς τέχνας, ἂν ἄρα ἀναγκασθῇ ποτε ἅ-
45. ψασθαι τοιούτου τινός, ὃ κατὰ τὴν τέχνην διαφέροντα [10])· τοῦτο γὰρ οὐχ οἷόν τε, τὸ τέκτονος τὸν ἰδιώτην ἄμεινον ποιῆσαί τι κατὰ τὴν τεκτονικήν, ἢ τοῦ γεωργοῦ, τὸν ὄντα γεωργίας ἔμπειρον ἐν τῷ
5. ποιεῖν τι τῶν γεωργικῶν, ἐμπειρότερον φανῆναι. πῶς δ' ἂν διαφέροι [11]); τὸ συμφερόντως ποιεῖν, ἢ μὴ ποιεῖν, καὶ ὅτε δεῖ καὶ ὅπου, καὶ τὸν καιρὸν γνῶναι τοῦ δημιουργοῦ μᾶλλον καὶ τὸ δυνατόν. αὐτίκα ὁ δο-
10. κεῖ μοι Δαίδαλος καλῶς εἰργάσθαι ἐν Κρήτῃ τὸν Λαβύρινθον, ὃν εἰσερχόμενοι ἀπώλλυντο οἱ πολῖται αὐτοῦ, καὶ αἱ πολῖτιδες. ὁ γὰρ δικαίως εἰργάσατο συμπράττων τῇ νόσῳ [12]) τῆς Πασιφάης· οὐδὲ ὀρθῶς
15. εἰργάσατο, ὃ γὰρ συνέφερεν· οὐδὲ ἦν δίκαιον, οὐδὲ καλὸν, τοιαῦτα συμπράττειν, οὐδὲ μηχανὰς εὑρίσκειν ἐπὶ τὰ αἰσχρὰ καὶ ἀνόσια, οὐδὲ ὡς τὸν Ἴκαρον ἐπτέρωσεν, εἰ χρὴ πιστεύειν τῷ μύθῳ, καλῶς ἐξευρεῖν
20. φημι τήνδε τὴν μηχανήν. ὃ γὰρ δυνατὰ ἐμηχανᾶτο, πτέρυγας ἀνθρώπῳ προσιθείς. ὀκνῶν διέφθειρε τὸν υἱόν. ἔοικε δὲ καὶ Ὅμηρος λοιδορεῖν τι-
25. να τέκτονα τῶν Τρώων, ὃ καλῶς ἐργασάμενον τὰς ναῦς τῷ Ἀλεξάνδρῳ, αἷς εἰσέπλευσεν [13]) εἰς τὴν Ἑλλάδα, οὐδὲν ἔχων αἰτιάσασθαι κατὰ τὴν τέχνην. φησὶ γάρ·

Ὅς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἐΐσας,
Ἀρχεκάκας, —

ὀκ

10) διαφέροντα] ſubaudi e praecedentibus ποιήσαι in optatiuo. mallem tamen id adeſſe.
11) f. πῶς δ' ἂν ἓν διαφέροι. reſp. ἐν τῷ συμφερόντως —
12) τῇ νόσῳ] *morbo*, h. e. *inſano amori*. τῇ νήσῳ Ven. et Mor.
13) ἔπλευσεν.

ἐκ ἐγκωμιάζων αὐτὸν ἐν τῇ ποιήσει τῶν νεῶν, ἀλλὰ ψέγων πολὺ μᾶλλον, ἢ εἰ [14]) λέγων αὐτὸν ποιῆσαι τὰς ναῦς ἢ βραδείας, ἢ ἄλλο τι ἁμάρτημα ἐχούσας, ἠτιᾶτο τὸ περὶ τὴν ναυπηγίαν [15]). ψέγει δὲ ὁμοίως καὶ κυνηγέτην τινά, καὶ καταγελᾷ τῆς ἐμπειρίας, ὅτι εἰς ἀδὲν δέον ἐκέκτητο αὐτήν· ἀλλὰ τὰ μὲν θηρία ἠπίστατο βάλλειν, ἐν δὲ τῷ πολέμῳ ἐκ ἐτύγχανεν ὠφελούς, ἀλλ' ἀχρεῖος ἦν, διὰ τὴν δειλίαν· καὶ ἃ φησιν αὐτῷ τότε βοηθῆσαι τὴν Ἄρτεμιν. ἐκοῦν ἐκ τούτων δῆλον, ὅτι δεῖ φρονήσεως καὶ ἀρετῆς, καὶ πρὸς ἃ ἐπίστανται οἱ ἄνθρωποι, καὶ πρὸς ἃ ἐκ ἐπίστανται· καὶ ὅτως ἂν ἅπαντα διαφέροι πάντων ὁ σώφρων, οἷον χρὴ εἶναι τὸν φιλόσοφον, καὶ ποιῶν τι τούτων καὶ μὴ ποιῶν, κἂν ὁπωσοῦν ποιῇ κατὰ τὴν τέχνην [16]). ὡς δὲ τῶν ζωγράφων γράψει κρεῖττον ἐκ ὢν ζωγράφος· ἢ τῶν ἰατρῶν ἄμεινον θεραπεύσει κατὰ τὴν ἰατρικήν, ἐκ ὢν ἰατρός· ἢ τῶν μουσικῶν μουσικώτερον ἄσεται, ἐκ ὢν ἔμπειρος μουσικῆς, ἢ μετρίως ἔμπειρος γεγονώς· ἢ τῶν ἀριθμητικῶν [17]) παρὰ τὰς ἀριθμούς, ἢ τῶν γεωμετρῶν ἐμπειρότερος φανεῖται περὶ γεωμετρίαν, ἢ περὶ φυτείαν τῶν γεωργῶν, ἢ περὶ κυβερνητικὴν τῶν κυβερνητῶν· ἢ σφάζειν θᾶττον τῶν μαγείρων, ἢ διελεῖν, δέον διελεῖν, τῶν αὐτὸ τοῦτο ἔργον πεποιημένων, ὃ χρὴ διανοεῖσθαι. καίτοι τῶν νῦν βασιλέων τις ἐπι-

14) μᾶλλον εἴη margo Mor.

15) ἠτιᾶτο τὸ περὶ τὴν ναυπ.] id est, *culpasset fabricam nauis.* τὸ περὶ τὴν ναυπηγιάν idem est dictum atque τὴν ναυπηγίαν. v. Wesseling ad Diodor. Sic. Ven. et Mor. omittunt τὸ.

16) ποιῇ, κἂν κατὰ τέχνην.

17) post ἀριθμητικῶν deest aliquid, e. gr. διοίσεται περὶ τὰς ἀριθμούς. *in rationibus subducendis superaturum esse calculatores.*

ἐπιθυμεῖ [18]) σοφὸς εἶναι τὴν τοιαύτην σοφίαν, ὡς πλεῖστα ἐπιστάμενος· ὁ μέντοι τὰ τοιαῦτα, ἃ μὴ θαυμάζεται παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. ἀλλὰ ἐφ οἷς στεφανωθῆναί ἐστι, κηρύττειν καὶ ᾄδειν πρὸς κιθάραν, καὶ τραγῳδεῖν, καὶ παλαίειν, καὶ παγκρατιάζειν. φασὶ δὲ καὶ γράφειν, καὶ πλάττειν ἱκανὸν αὐτὸν εἶναι, καὶ αὐλεῖν τῷ τε [19]) στόματι καὶ ταῖς μασχάλαις ἀσκὸν ὑποβάλλοντα· ὅπως διαπεφευγὼς ᾖ τὸ αἰσχρὸν, τὸ τῆς Ἀθηνᾶς. ἔκλυν ὑπῆρχε σοφός.

18) ἐπιθυμεῖ] Ven. et Mor. dant ἐπεθύμει. Apparet, hanc orationem ſub Nerone, aut paullo poſt eum ſublatum, dictam fuiſſe. eiusdem quoque iuuenilis aetatis ſunt ſuperiores et ſecuturae ſophiſticae et dialogiſticae omnes.

19) τῷ τε] *et ore et axillis.* Ven. et Mor. dant τότε. ſignificat illud tibiae genus, quod appenſum habet vtrem ſeu follem, qui brachiis agitatus tibiam animat. nos vulgo *caprum Polonicum* et *Sackpfeife* appellamus. Graeci tales tibicines ἀσκαύλας appellant, Latini *vtricularios.* Neronem vtre inflato ceciniſſe non memini alibi legere, neque intelligo, qui tibicen vtricularius turpitudinem buccarum inflatarum effugere queat. Tibicini enim, niſi vehementer fallor et rerum humanarum prorſus ignarus ſum, ſiue aſſa tibia, ſiue vtre inſtructa canat, buccae intumeſcunt. De κηρύττειν dubitari non debebat. Coronam praeconii Neronem aliquoties meruiſſe teſtantur hiſtoriae.

ΠΕΡΙ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ [1]).

ΛΟΓΟΣ ΟΒ'.

Διατί ποτε οἱ ἄνθρωποι, ὅταν μέν τινα ἴδωσιν ναύτᾳ [2]) μόνον χιτῶνα ἔχοντα, ἤτε προσέχωσι, ἤτε διαγελῶσι, λογιζόμενοι τυχόν, ναύτης ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ὅτι οὐδὲν δεῖ καταγελᾶν, τοῦτο ἕνεκα· ὁμοίως οὐδὲ εἴ τινα ἴδοιεν γεωργῷ στολὴν ἔχοντα, ἢ ποιμένος ἐξωμίδα, ἢ διφθέραν ἐνημμένον, ἢ κοσσύμβην ὑποδεδυκότα, οὐ χαλεπαίνουσιν· ἀλλ' οὐδὲ προσποιοῦνται τὴν ἀρχὴν, ἡγούμενοι προσήκειν τὴν στολὴν ταύτην τῷ τοιοῦτόν τι πράξαντι. τοὺς γε μὴν καπήλους [3]) ἑκάστοτε ὁρῶντες πρὸ τῶν καπηλείων ἀνεζωσμένους, οὐδέποτε θωπάζουσι, καταγελῶεν δ' ἂν τοὐναντίον, εἰ μὴ ὥτως ἐνευκευασμένοι εἶεν, ὡς οἰκείου τοῦ σχήματος ὑπάρχοντος τῇ ἐργασίᾳ, ἣν μεταχειρίζονται· ἐπειδὴ δέ τινα ἴδωσιν ἀχίτωνα ἐν ἱματίῳ κομῶντα τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ γένεια, οὐχ οἷοί τέ εἰσι πρὸς τοῦτον τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, οὐδὲ σιγῇ παρέρχεσθαι· ἀλλ' ἐφίστανται καὶ ἐρωτίζουσι, καὶ ἤτοι κατεγέλασαν, ἢ ἐλοιδόρησαν, ἢ ἐνίοτε ἔλκουσιν ἐπιλαβόμενοι, ὅταν τινὰ ὁρῶσι μὴ πάνυ ἐρρωμένον αὐτὸν, μηδὲ ἄλλον μηδένα παρόντα τὸν ἐπιβοηθήσοντα· καὶ ταῦτα εἰδότες, ὅτι τοῖς καλουμένοις φιλοσόφοις ξύνηθές ἐστιν ἡ στολὴ αὕτη, καὶ

1) περὶ τοῦ σχήματος, id est de habitu vel gestamine philosophi, de pallio puta. transiit ille voc. vius ad Christianos. v. Du Cange Gl. Gr. p. 1506.

2) ναύτᾳ] vt paulo post ἴδοιεν γεωργῷ στολὴν ἔχ. *si quem videant nautae tunicam tantummodo in corpore gestantem.* subaudi: *et non simul ἱμάτιον.* nam μόνον χιτῶνα respicit ad *ἱμάτιον*, v. vers. 15.

3) locum hunc illustrauit Gataker ad M. Antonin. Philos. p. 155. a.

καὶ τρόπον τινὰ ἀποδεδειγμένον 4). ὃ δὲ ἔτι τούτου παραδοξότερον· ἔνθα γὰρ ἐνίοτε βλέπουσιν ἀνθρώπους, τοὺς μέν τινας πίλους ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς ἔχοντας, ὡς νῦν τῶν Θρᾳκῶν τινες, τῶν Γετῶν 5) λεγομένων, πρότερον δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ Μακεδόνες· ἄλλους δὲ τιάραν, καὶ ἀναξυρίδας, καθάπερ, οἶμαι, Πέρσαι τε καὶ Βάκτριοι, καὶ Παρθυαῖοι, καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν βαρβάρων· οἱ δὲ ἔτι τούτων ἀτοπώτερον εἰώθασιν ἐπιδημεῖν, πτερὰ ἔχοντες ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς ὀρθὰ, ὥσπερ Νασάμωνες. οὐκοῦν οὐδὲ τούτοις πάνυ τι τολμῶσι πράγματα παρέχειν, οὐδ' ἐνοχλεῖν προσιόντες. καίτοι Γέτας μὲν, ἢ Πέρσας, ἢ Νασάμωνας, τοὺς μὲν οὐ πολλοὺς βλέπουσι, τοὺς δὲ σπανίως ἐπιδημοῦντας. τῶν δὲ τοιούτων ἀνθρώπων ὀλίγου νῦν μεστὰ πάντα, καὶ σχεδὸν πλείους γεγόνασι τῶν σκυτοτόμων, καὶ κναφέων, καὶ τῶν γελωτοποιῶν, ἢ ἄλλην ὁποίαν βούλει τέχνην ἐργαζομένων· ὥστε καὶ ἐφ' ἡμῶν ἴσως ῥηθῆναι εἰκότως, ὅτι πλεῖ πάντα 6), ὁμοίως ἀκάτια, καὶ πᾶσα βοῦς ἀροτριᾷ. οὐ τοίνυν κατὰ τοῦτο μόνον ξυνήθης αὐτοῖς ἡ ὄψις· ἀλλὰ καὶ τὰ ἀγάλματα ὁρῶσιν ἐν τοῖς ναοῖς, οἷον Διὸς καὶ Ποσειδῶνος, καὶ ἄλλων πολλῶν θεῶν ἀγάλματα, ἐν τῇ αὐτῇ διαθέσει τοῦ σχήματος· παρὰ μὲν γὰρ Αἰγυπτίοις καὶ Φοίνιξι, καὶ ἑτέροις τισὶ τῶν βαρβάρων, οὐχ ὁ αὐτὸς τύπος τῶν ἀγαλμάτων, ὥσπερ, οἶμαι, παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ἀλλὰ πολὺ διαφέρων· ἐνθάδε δὲ ὁ αὐτός ἐστι. καὶ ἀνδρῶν εἰκόνας ὁρῶσι πολιτῶν 7) τῆς πόλεως, καὶ ἐν

4) ἀποδεδειγμένη margo Mor.

5) τῶν Γετῶν] sic recte Anglus. *Thraces*, *Getae*, *Daci*, nomina sunt promiscue habita. v. Reimar. ad Dion. Cass. p. 1105, 67. Ven. et Mor. dant τῶν γε τῶν.

6) f. πλεῖ ἡμῖν πάντα.

7) post πολιτῶν deesse videtur πανταχοῦ, vel ὅπου τύχῃ, *ubicunque locorum urbis.*

ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς στρατηγῶν, ὅτως ἀνακειμένας [8]) γένεια καθειπότων. ἀλλὰ τί δεῖ ταῦτα λέγειν; σχεδὸν γάρ τι καὶ τῶν Ἑλλήνων οἱ πλείϑς ὁμοίως πρὸς τοῦτο ἔχϑσι, καὶ ὐδὲν αὐτὸς ἡ ξυνήϑεια ἀποκωλύει, τὸ μὴ ὐκ ἐρεσχελεῖν, μηδὲ ὑβρίζειν, ἐπειδάν τινα ἴδωσι τοιοῦτον, λέγω δὲ τῶν πολλῶν καὶ ἀδόξων, ὃς μὴ δεδοίκασιν ὡς ἱκανὸς ἀμύνεσθαι· ἐπεί γε τὸς γε τοιούτους σχεδὸν δυσωποῦνται καὶ ϑαυμάζϑσι. τυχὸν ἔν τοιοῦτόν ἐϛι τὸ γιγνόμενον. τὸς μὲν ναύτας, καὶ τὸς γεωργὸς, καὶ ποιμένας, ἔτι δὲ Πέρσας, καὶ Νασαμώνας, ὐκ οἴονται καταφρονεῖν αὐτῶν, ὐδὲ εἶναι πρὸς αὐτὸς ὐδένα ἐκείνοις λόγον· ὅϑεν ὐδὲ φροντίζϑσι. τὸς μέντοι φιλοσόφϑς ὑπονοοῦσιν, ὡς καταφρονοῦντας αὐτῶν, καὶ καταγινώσκοντας, πολλὴν ἀμαϑίαν καὶ δυσυχίαν· καὶ ὅτι φανερῶς μὲν ὐ καταγελῶσιν, ἰδίᾳ δὲ παρ' αὐτοῖς ὅτως ἔχϑσιν, ὡς πάντας ἀϑλίϑς ὄντας τὸς ἀπαιδεύτϑς, ἀρξαμένϑς ἀπὸ τῶν πλϑσίων δὴ καὶ μακαρίων δοκούντων· ὃς αὐτοὶ ζηλοῦσι, καὶ σμικρὸν [9]) διαφέρειν οἴονται τῶν ϑεῶν, εὐδαιμονίας ἕνεκεν· καὶ ὅτι ἀτιμάζοιεν, καὶ διαγελῷεν [10]), ὡς [11]) πολυτελῶς ἐσϑίοντάς τε καὶ πίνοντας, καὶ καϑεύδειν μαλακῶς βϑλομένϑς, καὶ μετὰ γυναικῶν ἑκάϛοτε ὡραίων καὶ παίδων ἀναπαύεσϑαι, καὶ πολλὰ χρήματα ἔχειν, καὶ ϑαυμάζεσϑαι ὑπὸ τοῦ πολλοῦ ὄχλϑ, καὶ περιβλέπεσϑαι· ὧν ὐδὲν ἡγοῦνται μεῖζον ὐδὲ κάλλιον [12]). διὰ δὴ

8) ἀνακειμένας] redit ad εἰκόνας. Ven. et Mor. dant ἀνακείμενα.

9) σμικρὸν, vt etiam interpres expreſſit. Ven. et Morell. dant σμικρῶν.

10) ἀτιμάζϑσι καὶ καταγελῶσιν lego. καταγελῷεν margo Mor.

11) poteſt ὡς rectum eſſe. cogitaui tamen eius loco ὁρῶντες forſitan eſſe ſubſtituendum.

12) f. μέγα et καλὸν.

δὴ ταύτην τὴν ὑποψίαν δυσχεραίνεσι τὰς μὴ ταυτὰ σφίσι θαυμάζοντας, μηδὲ τιμῶντας, μηδὲ τὴν αὐτὴν περὶ τῶν μεγίστων ἔχοντας διάνοιαν. ἐκ ἔν προκαταλαμβάνεσιν αὐτοὶ λοιδορῦντες, καὶ τωθάζοντες, ὡς ἀθλίας, καὶ ἀνοήτας· εἰδότες, ὅτι, εἰ μὲν τάτας ἀποφαίνεσιν ἄφρονας, καὶ μαινομένας, ἅμα καὶ αὐτὰς ἀποδείξασι σωφρονῦντας, καὶ νῶν ἔχοντας· εἰ δὲ παραχωρήσασιν, ὡς τάτων, ἃ χρὴ, γιγνωσκόντων, καὶ πολλῶ ἀξίων, ἅμα καὶ αὐτὰς ὁμολογήσασι δυσυχεῖς καὶ ἀναισθήτας, καὶ ἀδὲν εἰδότας ἁπλῶς, ὧν προσήκει ἀνθρώπας ἐλευθέρας εἰδέναι. ἔτι δὲ, ἐὰν μέν τινα ἴδωσιν ὡς ναύτην ἐξαλμένον, ἴασι τῦτον πλευσόμενον· κἂν ὡς γεωργὸν ἕτερον, γεωργήσοντα· τὸν γε μὴν ποιμένος ἔχοντα στολὴν, ἴασι καὶ τῦτον, ὅτι ἄπεισιν ἐπὶ τὰ πρόβατα, καὶ περὶ ἐκεῖνα διατρίψει [13]), ὥστε ὑπ' ἀδενὸς λυπόμενοι τάτων ἐῶσιν αὐτάς· ὅταν δέ τινα ἴδωσι τὸ σχῆμα ἔχοντα τὸ τῦ Φιλοσόφε, λογίζονται, ὅτι ἔτος ἔτε πρὸς τὸ πλεῖν ἐσιν [14]), ἔτε πρὸς γεωργίαν, ἔτε προβάτων ἕνεκεν ἔτως ἔσαλται ἀλλ' ἐπ' ἀνθρώπας παρεσκευάσθαι [15]), ὡς νεθετήσων τε καὶ ἐξελέγξων, καὶ ἀδέν τι θωπεύσων ἀδένα αὐτῶν, ἀδὲ φεισόμενος ἀδενός· τἐναντίον δὲ κολάσων, ὡς ἂν δύνηται, αὐτὰς μάλισα τῶ λόγω, καὶ ἐπιδείξων, οἷοί εἰσιν. ἐκῦν δύνανται ἡδέως ὁρᾶν αὐτὰς, ἀλλὰ προσκρέσασι καὶ διαμάχονται, ὥσπερ ἀδ' οἱ παῖδες ἡδέως ὁρᾶν δύνανται ἃς ἂν ἴδωσι [16]) παιδαγωγῶν σχῆμα ἔχοντας, καὶ παρεσκευασμένας ἔτως, ὡς ἐπιπλήξοντας.

13) διατρίψει] Ven. et Mor. dant διατρίψοι.
14) f. ἐσιν οἷ, *aliquo*. nam ἔτως cum ἔσαλται cohaeret. *hic non ideo vestem hanc gerit, quod aliquo nauigare decreuerit.*
15) παρεσκεύασται.
16) ἴδωσι] Ven. et Mor. dant ἴσωσι.

τας αὐτοῖς, καὶ ὃκ ἐπιτρέψοντας ἁμαρτάνειν, ὃδὲ ῥᾳθυμεῖν. εἰ γάρ τοι καὶ τοῖς παισὶν ἐξῆν τῶν τοιούτων καταγελᾶν, καὶ ὑβρίζειν, ὃδὲν ἂν πρότερον τοῦτο ἐποίουν. ὃ μέντοι ἅπαντες ἀπὸ ταύτης τῆς διανοίας προσέρχονται καὶ ἐνοχλοῦσιν· ἀλλ' ἔστι γένος ἀνθρώπων πολυπραγμόνων τοιαύτην πολυπραγμοσύνην, καὶ τρόπον τινὰ ὃ πονηρῶν. οἵτοι προσίασιν ὃς ἂν ἡγῶνται Φιλοσόφους ἀπὸ τῆς σολῆς, ὡς ἀκουσόμενοί τι παρ' αὐτῶν σοφὸν, καὶ ὃ ὃκ ἂν [17]) παρ' ἑτέρου ἀκούσειαν· πυνθανόμενοι καὶ περὶ Σωκράτους, ὅτι σοφός τε ἦν, καὶ διαλέγοιτο τοῖς προσιοῦσι λόγους φρονίμους· καὶ περὶ Διογένους, ὅτι καὶ αὐτὸς πρὸς ἅπαντα εὐπόρει λόγου, καὶ ἀποκρίσεως. τὰ μέν γε τοῦτο καὶ διαμνημονεύουσιν οἱ πολλοὶ, τὰ μέν τινα ἴσως εἰπόντος αὐτοῦ, τὰ δὲ καὶ ἄλλως [18]) συνθέντων. τῶν γε μὴν ἑπτὰ σοφῶν τὰς γνώμας ἀκούσαι [19]) καὶ ἐν Δελφοῖς ἀνατεθῆναι πρότερον, οἷον ἀπαρχάς τινας τῆς σοφίας τῆς ἐκείνων, καὶ ἅμα τῆς τῶν ἀνθρώπων ἕνεκα ὠφελείας· ὡς τῷ ὄντι δὴ θεῖα ταῦτα, καὶ σχεδόν τι τῶν χρησμῶν θειότερα, ὃς ἡ Πυθία ἔχθρα [20]), καθίζουσα ἐπὶ τοῦ τρίποδος, ἐμπιπλαμένη τοῦ πνεύματος. τὸ γὰρ αὐτῷ χρησθὲν ἕκαστος ἀκούσας ἔπεισι, καὶ ὃκ ἀνατίθεται ταῦτα· ὥστε δὴ καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις εἶναι γνώριμα· τὰ δὲ ἐκείνων δόγματα, κοινὰ ἀπεδείχθη τοῖς ἀφικνουμένοις παρὰ τῶν θεῶν [21]), ὡς ὁμοίως ξυμφέρον πᾶσιν εἰδέναι καὶ πείθεσθαι. εἰσὶ δὲ, οἳ καὶ τὸν Αἴσωπον οἴονται τοιοῦτόν τινα γενέσθαι σοφὸν μὲν καὶ φρόνιμον, αἰμύλον

17) καὶ ὃ ὃκ ἂν] sic recte Ven. sed Mor. omittit ὃ.
18) ἄλλων Anglus.
19) ἀκούσιν ἐν Δ.
20) ἔχρα Anglus.
21) παρὰ τὸν Θεὸν Anglus.

αὐμύλον δὲ ἄλλως, καὶ ξυνθεῖναι λόγους ἱκανὸν, οἵων αὐτοὶ ἥδιστ' ἂν ἀκούσειεν. καὶ τυχὸν [22]) παντάπασι ψευδῆ οἴονται, εἰ τῷ ὄντι Αἴσωπος τοῦτον τὸν τρόπον ἐπειρᾶτο νουθετεῖν τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπιδεικνύναι αὐτοῖς, ἅττα ἁμαρτάνουσιν· ὡς ἂν μάλιστα ἠνείχοντο [23]) αὐτὸν, ἡδόμενοι ἐπὶ τῷ γελοίῳ καὶ τοῖς μύθοις· ὥσπερ τὰ παιδία ταῖς τίτθαις μυθολογούμενα [24]), προσέχουσί τε καὶ ἥδονται. ἀπὸ τῆς τοιαύτης δόξης, ὡς καὶ παρ' ἡμῶν ἀκουσόμενοί τι τοιοῦτον, οἷον Αἴσωπος ἔλεγεν, ἢ ὁποῖον Σωκράτης, ἢ ὁποῖα Διογένης, προσίασι καὶ ἐνοχλοῦσι, καὶ ἃ δύνανται ἀπέχεσθαι, ἂν ἂν ἴδωσιν ἐν τούτῳ τῷ σχήματι· ἃ μᾶλλον, ἢ τὰ ὄρνεα, ἐπειδὴ ἴδωσι γλαῦκα, ἐφ' ᾧ καὶ ξυνετίθει λόγον Αἴσωπος τοιοῦτον· ὡς τὰ ὄρνεα ξυνῆλθε πρὸς τὴν γλαῦκα, καὶ ἐδεῖτο τῆς μὲν ἀπὸ τῶν οἰκοδομημάτων σκέπης [25]) ἀπανίστασθαι, πρὸς δὲ τὰ δένδρα τὴν καλιὰν, ὥσπερ καὶ αὐτὰ καὶ τοὺς τούτων μεταπήγνυσθαι κλῶνας, ἀφ' ὧν καὶ ἄδειν ἐξὶν εὐσημότερον· καὶ δὴ καὶ πρὸς δρῦν ταυτηνὶ ἄρτι [26]) φυομένην, ἐπειδὴ πρὸς ὥραν ἀφίκηται, ἑτοίμως ἔχειν ἰζάνειν, καὶ τῆς χλοερᾶς κόμης ἀπόνασθαι. ἀλλ' ἔν τήν γε γλαῦκα μὴ τοῦτο τοῖς ὀρνέοις ποιεῖν παραινεῖν, μηδὲ φυτῷ βλάστην ἐφήδεσθαι ἰόν πεφυκότος φέρειν, πτηνοῖς ὄλεθρον.

22) τυχὸν ἃ παντ. Anglus.

23) ἀνέχοιντο.

24) μυθολογοῦσας. — *quemadmodum pueruli nutricibus lepidas fabellas narrantibus aurem non sine voluptate praebent. A tali opinione, quae hominibus persuasit, vt a nobis quoque sermones Socraticis et Aesopicis similes exspectarent, factum est, vt in nos inuolent et interrogando molesti sint.*

25) ὁπῆς] lege σκέπης. *relinquere tegmen et tutelam, quam ab aedibus captare solent.*

26) ταυτηνὶ ἄρτι] Ven. et Mor. dant ἄρτι ταυτηνί.

τὰ δὲ μήτε τῆς ξυμβουλῆς ἀποδέχεσθαι [27]) τὴν γλαῦκα. τοὐναντίον δὲ ἔχαιρε τῇ δρυῒ φυομένῃ· ἐπειδὴ δὲ ἱκανὴ [28]) ἦν, καθίσαντα ἐπ' αὐτὴν, ᾖδε. γενομένου δὲ τοῦ ἰξοῦ, ῥᾳδίως ἤδη ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἁλισκόμενα, μετενόουν, καὶ τὴν γλαῦκα ἐθαύμαζον ἐπὶ τῇ ξυμβουλῇ. καὶ νῦν ἔτι οὕτως ἔχουσιν, ὡς δεινῆς καὶ σοφῆς οὔσης αὐτῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἐθέλουσι πλησιάζειν, ἡγούμενα ἀγαθόν τι ἀπολαύειν τῆς ξυνουσίας. ἔπειτα, οἶμαι, προσίασι, μάτην ἐπὶ κακῷ. ἡ μὲν γὰρ ἀρχαία γλαὺξ τῷ ὄντι φρονίμη τε ἦν, καὶ ξυμβουλεύειν ἐδύνατο· αἱ δὲ νῦν μόνον τὰ πτερὰ ἔχουσιν ἐκείνης, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ τὸ ῥάμφος· τὰ δὲ ἄλλα ἀφρονέστεραί εἰσι τῶν ἄλλων ὀρνέων. οὐκοῦν οὐδὲ ἑαυτὰς δύνανται οὐδὲν ὠφελεῖν· οὐ γὰρ ἂν παρὰ τοῖς ὀρνιθοθήραις ἐτρέφοντο, δεδεμέναι καὶ δουλεύουσαι. καὶ ἡμῶν ἕκαστος τὴν μὲν στολὴν ἔχει τὴν Σωκράτους καὶ Διογένους· τὸ δὲ φρονεῖν πολλοῦ δέομεν ὅμοιοι [29]) εἶναι τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις, ἢ ζῆν ὁμοίως αὐτοῖς, ἢ λόγους τοιούτους διαλέγεσθαι. τοιγάρτοι οὐδὲν ἄλλο, ἢ βλεπόμενοι, ὥσπερ-

εἰ

27) f. μὴ ἤθελε τῆς ξυμβουλῆς ἀποδέχεσθαι, aut alias leg. μὴ τῆς ξυμβ. ἀπεδέχετο. nisi dicas, ἀποδέχεσθαι ex more Latinorum in Infinit. positum esse pro Imperfecto aut praeterito, subaudito ἤρξαντο, vel simili verbo.

28) ἱκανὴ] scil. ἡ δρῦς. *quum satis adoleuisset et robusta esset facta quercus.* Ven. et Mor. dant ἱκανὰ.

29) ὅμοιοι] Ven. et Mor. ὅμοιον.
In ed. Morelli deest numerus Orationis 72. a numerante praeteritus, vt superior 65. fuit, perperam iteratus. Sciebat ille, Dionis in vniuersum 80 Orationes esse, propterea consultum putabat versura nomen delere, hoc est omittendo numero vno errorem superiorem obliterare magis, quam emendare.

εἰ γλαῦκες, ὄχλον πολὺν ξυνάγομεν, τῷ ὄντι ὀρνέων, αὐτοί τε ὄντες ἠλίθιοι, καὶ ὑφ' ἑτέρων τοιούτων ἐνοχλούμενοι.

ΠΕΡΙ ΠΙΣΤΕΩΣ.

ΛΟΓΟΣ ΟΓ'.

Ἀρά γε τὸ πιστεύεσθαι τοῖς πιστευομένοις ἀγαθόν ἐστι· καὶ τοιοῦτον, οἷον τὸ πλουτεῖν, καὶ τὸ ὑγιαίνειν καὶ τιμᾶσθαι, τοῖς τιμωμένοις, καὶ ὑγιαίνουσι καὶ πλουτοῦσιν αὐτοῖς ἐκείνοις τινὰ φέρον ὠφέλειαν; λέγω δὲ, οἷον εἴ τις δημοσίᾳ τύχοι πιστευόμενος ὑπὸ τῆς αὐτοῦ πόλεως, ἢ ἑτέρας, στρατείαν, ἢ χρήματα, ἢ τείχη· καθάπερ ἤδη πολλοὶ τὰ τοιαῦτα ἐπετράπησαν· οἱ δὲ καὶ αὐτὰς τὰς πόλεις, μετὰ παίδων καὶ γυναικῶν, εἰρήνης τε οὔσης, καὶ πολέμου καταλαβόντος ἐνίοτε. καὶ νὴ Δία, εἴ τις ἀπ' ἀνδρὸς βασιλέως ἢ τυράννου πιστεύοιτο χρυσίον, ἢ ἀργύριον, ἢ ναῦς, ἢ ὅπλα, ἢ ἀκρόπολιν, ἢ ξύμπασαν τὴν ἀρχήν· ὥσπερ Λεπτίνης μὲν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ [1]) πολλάκις Συρακούσας παρέλαβε· Φίλιστος δὲ παρὰ τοῦ νεωτέρου Διονυσίου· Μάγοι δὲ παρὰ Καμβύσου τὰ Περσῶν βασίλεια, ὅτε εἰς Αἴγυπτον ἐστρατεύετο· παρὰ δὲ Δαρείου Μιθράνης τὴν Σάρδεων ἀκρόπολιν· Περσεὺς [2]) δὲ παρὰ Ἀντιγόνου τὸν Ἀκροκόρινθον·

1) ἀδελφοῦ] significat Dionysium maiorem.

2) hunc non Περσέα vel Περσεύς, sed Περσαῖος et Περσαῖον appellant veteres, Zenonis Stoici libertum. v. Diogen. Laërt. et Polyb.

πολὺ δὲ τούτων πρότερον, Ἀτρεὺς παρ' Εὐρυσθέως τὸ Ἄργος, ὅτε Εὐρυσθεὺς ἐπ' Ἀθήνας ἐστρατεύετο, οὐκ ἐκδιδόντων τῶν Ἀθηναίων τοὺς Ἡρακλέους παῖδας. ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Ἀγαμέμνων, ἡνίκα ἐπὶ Τροίαν ἔπλει, μουσικῷ ἀνδρὶ ἐπίστευσε τὴν γυναῖκα, καὶ τὴν οἰκίαν. τούτους ἅπαντας, φῶμεν, τοὺς πιστευομένους, ἀγαθόν τι ἀπολαύειν αὐτῶν τῆς πίστεως [3]), καὶ αὐτοὺς ὑπὸ [4]) τῶν ἰδιωτῶν πιστευομένους, ἢ γυναῖκας, ἢ παῖδας, ἢ τὴν οὐσίαν· καθάπερ, οἶμαι, πολλοὶ ἐπιτρόπους καὶ κηδεμόνας καταλείπουσιν, οἱ μὲν ἀποδημοῦντες, οἱ δὲ ἀποθνήσκοντες· οἱ δὲ παρακαταθήκας διδόασιν ἄνευ μαρτύρων, ὡ δεδιότες, μὴ ἀφαιρεθῶσιν· ἔνιοι δὲ, τῶν νόμων ἀπαγορευόντων, μὴ καταλιπεῖν κληρονόμους, οὓς αὐτοὶ βούλονται, ἑτέρους καταλείπουσιν, ἐντειλάμενοι τὰ χρήματα ἀποδοῦναι τοῖς αὐτῶν ἐπιτηδείοις. τούτοις [5]) δὴ πᾶσι λυσιτελεῖν φῶμεν τὸ πρᾶγμα. καὶ τὴν δόξαν, ἣν ἔχοντες περὶ αὐτῶν, ἐπιτρέπουσιν αὐτοῖς οἱ τὰ σφέτερα ἐπιτρέποντες· μάλιστα δὴ τοῖς τελευταίοις, τοῖς παρανόμως πιστεύεσθαι δοκοῦσιν· ἢ τἀναντίον χαλεπὸν εἶναι τὸ τοιοῦτον, καὶ πολλῆς ἀσχολίας καὶ Φροντίδος αἴτιον, ἐνίοτε μὴν [6]) κινδύνων τῶν μεγίστων. ἔξεστι δὲ σκοπεῖν εὐθύς, ἀπὸ τῶν δοκούντων εἶναι μεγίστων· ὅτοι γὰρ τῶν μὲν ἰδίων ἐξ ἀνάγκης ἀμελοῦσι, καὶ χρημάτων, καὶ τέκνων, προσέχουσι δὲ τοῖς κοινοῖς, καὶ ἐπὶ τούτων εἰσί· καὶ πολλάκις μὲν ὑπὸ τῶν ἐπιβουλευόντων ταῖς πόλεσιν, ἢ πολεμίων, ἢ πολιτῶν τινων, ἀπόλλυνται· πολλάκις δὲ

ὑπ'

3) αὐτῶν τῆς πίστεως idem est dictum atque τῆς αὐτῶν πίστεως. Ven. et Mor. dant αὐτοὺς.

4) lege καὶ τοὺς ὑπὸ, aut καὶ οὓς τοὺς ὑπὸ — *et porro illos, quorum fidei priuati sua committunt.* nam antea tantummodo viros principes nominauerat.

5) τούτοις] Ven. et Mor. τούτους.

6) ἐνίοτέ γε μὴν.

ὑπ' αὐτῶν τῶν πόλεων, ἀδίκως διαβληθέντες. οἱ μὲν γὰρ ὁσίας ἀφηρέθησαν, τὰς δὲ καὶ ὀνείδη συνέβη κτήσασθαι καταδικασθέντας κλοπῆς· οἱ δὲ ἐξέπεσαν ἐκ τῶν πατρίδων, οἱ δὲ καὶ ἀπέθανον. ὥσπερ ἔν λέγουσι Περικλέα μὲν ἀλῶναι κλοπῆς παρὰ Ἀθηναίοις, τὸν κάλλιστα καὶ ἄριστα προστάντα τῆς πόλεως· Θεμιστοκλέα δὲ ἐκπεσεῖν ὥσπερ προδιδόντα, ὃς παραλαβὼν αὐτὰς, ἃ δυναμένας τἄδαφος τῆς πατρίδος οἰκεῖν, ἀλλ' ἀποχωρῆσαι τοῖς πολεμίοις αὐτῷ τῷ ἄστει, καὶ τῶν ἱερῶν· ἃ μόνον ταῦτα ἀπέδωκεν, ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνας ἐποίησεν, ἀφελόμενος Λακεδαιμονίους, ἐξαρχῆς ἔχοντας τὴν τιμὴν ταύτην. Μιλτιάδης δὲ, ὁ πρῶτος νικήσας [7]) τὰς βαρβάρους μετὰ μόνων τῶν πολιτῶν, καὶ τὸ Περσῶν φρόνημα καθελὼν, ὃ πρότερον εἶχον, ὡς ἁπάντων [7b]) κρείττους ὄντες· ἔτος μετ' ἃ πολὺν χρόνον εἰς τὸ δεσμωτήριον ὑπ' αὐτῶν ἐνέπεσε· καὶ προσέτι ὁ υἱὸς αὐτῷ Κίμων ἄτιμος ἦν ἂν τὸν ἅπαντα χρόνον, εἰ μὴ τὴν ἀδελφὴν Ἐλπινίκην ἐξέδωκεν ἀνδρὶ ταπεινῷ, καὶ χρήματα ἔχοντι, ὃς ὑπὲρ αὐτῷ τὴν ζημίαν κατέβαλε τὰ πεντήκοντα τάλαντα. καίτοι Κίμων ὕστερον Ἀθηναίοις Κύπρον ἐκτήσατο, καὶ πεζῇ ἅμα, καὶ ναυσὶν, ἐνίκησε τὰς βαρβάρους περὶ Παμφυλίαν· ἀλλ' ὅμως τὸν τοιοῦτον αὐτὸν ὄντα, καὶ τοιούτῳ πατρὸς, εἰ μὴ χρημάτων εὐπόρησεν, ἄτιμον εἶων ἐν [8]) τῇ πόλει. Φωκίωνα δὲ ὕστερον, τὸν ὑπὲρ ὀγδοήκοντα ἔτη βιώσαντα, τούτων δὲ τὰ πλείω στρατηγήσαντα, καὶ τὴν πόλιν διαφυλάξαντα ἐν τοῖς χαλεπωτάτοις καιροῖς, καὶ χρησὸν ὑπ' αὐτῶν ἐκείνων ὀνομασθέντα, τοῦτον οὐκ ἤρκεσεν αὐτοῖς ἀποκτεῖναι μόνον, ἀλλ' οὐδὲ νεκρὸν εἶασαν ἐν

7) νικήσας] sic Caſaub. οἰκήσας Ven. et Mor.
7b) ἁπάντων ἀνθρώπους κρ. margo Mor.
8) εἶων ἂν ἐν.

τῇ Ἀττικῇ, ἀλλ' ὑπὲρ τὰς ὄρας ἐξέβαλον. Νικίας δὲ ὁ Νικηράτε, διὰ τὸ πιστεύεσθαι ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἐπισάμενος τὴν ἐν Σικελίᾳ στρατείαν, οἵα ἔσοιτο, καὶ ἀπὸ τᾶ θεᾶ, καὶ τῷ λογίζεσθαι, ὅμως ἠναγκάσθη στρατεύσασθαι, νοσῶν διὰ τὴν πίστιν ταύτην. καὶ εἰ μὲν ἀποβαλὼν τὴν στρατιὰν, ἢ μέρος αὐτῆς, αὐτὸς γᾶν ἐσώθη· δηλονότι οἶκοι ἀφικόμενος ἀπολώλει ἄν. ἐπεὶ δὲ τᾶτο εἰδὼς προσελιπάρει πάντα τρόπον, ληφθεὶς, ὑπὸ τῶν πολεμίων τᾶτο ἔπαθε. καὶ ταῦτα ἐμοὶ περὶ μιᾶς εἴρηται πόλεως, καὶ τῶν ἐν μιᾷ πόλει πολιτευομένων· ἀδὲ τάτων ἁπάντων. τὰς δὲ παρὰ τοῖς τυράννοις δοκᾶντας πιστὰς εἰ ἐπεξίοιμι, οἵων δὴ τετυχήκασι, πολλῶν ἂν ἴσως μοι δεήσαι πάνυ ἡμερῶν. σχεδὸν γὰρ τὸ γεγηθέναι ἐκείνας ἀδύνατόν ἐστιν. οἱ μὲν γὰρ ἂν παράσχωσι κατ' αὐτῶν [9]) αἰτίαν· ὡς ἀδικήσαντες, διὰ τᾶτο ἀπόλυνται, καὶ ἂκ ἔστιν ἀδεμιᾶς συγγνώμης τυχεῖν· οἱ δ' ἄνδρες ἀγαθοὶ φανῶσι, καὶ διαφυλάττειν δυνάμενοι τὰ πιστευθέντα, παραχρῆμα μὲν τιμῆς τινος ἔτυχον· μετ' ὀ πολὺ δὲ ἀπόλυνται φθονέμενοι καὶ ὑποπτευόμενοι. ὀ γὰρ δοκεῖ λυσιτελεῖν τοῖς μονάρχοις, ἀδένα ἄνδρα ἀγαθὸν εἶναι παρ' αὐτοῖς, ἀδ' εὐδοκιμᾶντα φαίνεσθαι παρὰ τῷ πλήθει. αἱ δὲ παρὰ τῶν ἰδιωτῶν πίστεις κινδύνας μὲν ἥττας ἴσως ἔχασιν, ὅτι καὶ τὰ πράγματα ἐλάττω ἐστίν· ἀπχολίαν δὲ μυρίαν, καὶ πόνους, καὶ πολλάκις οὐδὲ χάρις, οὐδ' ἡτισοῦν συνέπεται. πολλάκις δὲ συμβαίνει παρ' αὐτῶν τῶν εὖ παθόντων αἰτίαν ἔχειν, ὡς ὀ δικαίως, ἀδὲ καθαρῶς ἅπαντα ἀποδόντων. τί δὴ βελόμενος ταῦτα ἐγὼ διῆλθον; ὀ γὰρ δὴ νοθετῶν σε τοιαύτην νοθεσίαν,

9) κατ' αὐτῶν idem eſt atque κηθ' αὐτῶν. ſed forſitan erunt, qui hoc malint.

σίαν, ὐδὲ ἀποτρέπων [10]) τῦ πιϛὸν εἶναι. πολὺ γὰρ ἂν εἴην τῦ Ζήθυ φαυλότερος, τοιαῦτα ἐπιτιμῶν· ὡς ἐκεῖνος ἐνθυμεῖται τὸν ἀδελφὸν, ὐκ ἀξιῶν φιλοσοφεῖν αὐτὸν, ὐδὲ περὶ μυσικὴν διατρίβειν, ἐάσαντα τὴν τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν· ἔφη δὲ, αὐτὸν ἄτοπόν τινα καὶ ἀσύμφορον μῦσαν εἰσάγειν. ὥσπερ ἂν, τυχὸν εἴποι τις, καὶ σὲ τοιαύτην προειρῆσθαι [11]) πρᾶξιν, ὐκ ἀργὸν, ὐδὲ φίλοινον ὐδαμῶς, χρημάτων μέντοι τῶν αὐτῦ, ἀτημελῆ ἴσως· καὶ νὴ Δία λέγοι ἂν καὶ τόδε τὸ ἔπος·

Ἐξ ὧν κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις.

10) ἀποτρέπων] sic recte V. D. in margine Venetae notauerat. ἀποτρέπον Ven. et Mor.
11) προειρῆσθαι Anglus.

ΠΕΡΙ ΑΠΙΣΤΙΑΣ.

ΛΟΓΟΣ ΟΔ'.

Ἐπίϛασαί τινας ἤδη βλαβέντας ὑπὸ ἐχθρῶν; πῶς γὰρ ὄ; τί δὲ ὑπὸ τῶν καλυμένων φίλων, καὶ συνήθων, ἢ καὶ ὑπὸ τῶν συγγενῶν τινων· ἐνίους δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἔγγιϛα ἀδελφῶν, ἢ υἱῶν καὶ πατέρων [1]); ἔγωγε πολλούς. τίς ὖν ἡ αἰτία, δι' ἣν ὐ μόνον οἱ ἐχθροὶ τὺς ἐχθρὺς ἀδικῦσιν, ἀλλὰ καὶ οἱ λεγόμενοι φίλοι ἀλλήλυς, καὶ νὴ Δία, πολλοὶ καὶ τῶν ἔτως ἀναγκαίων; δῆλον, ὡς ἡ κακία τῶν ἀνθρώπων, ὑφ' ἧς ἅπασος, οἶμαι, καὶ αὐτός ἐϛι βλαβερὸς αὐτῷ. πάν-

1) γρ. ἢ παρ' ἀνθρώπων margo Mor.

πάντας ἄρα δεῖ τὰς φίλας ἐπίσης φυλάττεσθαι, καὶ μὴ πιστεύειν μηδὲν μᾶλλον, ἢ ἂν [2]) φίλος, ἢ συνήθης, ἢ πρὸς αἵματος εἶναι δοκῇ; πάντας, ὡς ὁ λόγος ἔτος φησίν. ἀκὴν ὀρθῶς ἔγραψεν, ὁ τοῦτο γράψας τὸ ἔπος·

Νᾶφε καὶ μέμνασο ἀπιστεῖν. ἄρθρα ταῦτα τῶν φρενῶν. ἴσως ὀρθῶς. καὶ μὴν ἔτος ὁ ποιητὴς ὰ πρὸς τὰς ἐχθρὰς ταῦτα ὑποτιθέμενος, ἀλλὰ πρὸς τὰς νομιζομένας φίλας. ὰδὲ ὑφ' ὧν [3]) τις μισούμενος ἐπίσαται, τούτοις ἂν ἐξουσίαν δῷ [4]) καθ' αὑτοῦ. πῶς ἂν ἔν διακελεύοιτο ἀπιστεῖν, οἷς μηδὲ πιστεύει [5]); φέρε τοίνυν καὶ κεῖνο ἴδωμεν· ὑπὸ τίνων πλείας ἀπολώλασι; πότερον ὑπὸ τῶν ὁμολογουμένων ἐχθρῶν, ἢ τἀναντίον ὑπὸ τῶν προσποιουμένων εἶναι φίλων; ἐγὼ μὲν γὰρ ὁρῶ, καὶ τῶν πόλεων τῶν ἁλουσῶν πλείονας ὑπὸ τῶν προδοτῶν ἀπολλυμένας, ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων εἱλημμένας κατὰ κράτος· καὶ τῶν ἀνθρώπων πλείους τῷ παντὶ τοῖς φίλοις καὶ τοῖς συνήθεσιν ἐγκαλοῦντας τῶν αἰτιωμένων τὰς ἐχθρὰς ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς. ἔτι δὲ πρὸς μὲν τὰς πολεμίας ἅπασι τείχη καὶ φρούρια κατεσκευασμένα, καὶ τούτων ἐνίοτε πολλῶν ἐτῶν μηδεμίαν χρείαν γενομένην· πρὸς δὲ τὰς συμπολιτευομένας, καὶ τῶν αὐτῶν κοινωνοῦντας ἱερῶν, καὶ θυσιῶν, καὶ γάμων, καὶ φυλέτας [6]) ὄντας ἀλλήλων, καὶ δημότας, καὶ συγγενεῖς, τὰ δικαστήρια, καὶ τὰς νόμους, καὶ τὰ ἀρχεῖα [7]). καὶ τὰ τοιαῦτα ὰδέποτε ἠρεμεῖ. μεσαὶ γὰν αἱ πόλεις αἰεὶ κατηγορούντων, ἀπολογουμένων, δικαζόντων, δικα-

2) ἢ ἄν] καὶν Casaub.
3) f. ὰ γὰρ ὑφ' ὧν.
4) γρ. δῴη margo Mor.
5) f. οἷς μηδεὶς πις.
6) Φυλέτας] *tribules.* Ven. et Mor. dant Φιλέτας.
7) ἀρχεῖα] sic recte Ven. ἀρχαία Mor.

δικαζομένων· καὶ ἔτε ἐν ταῖς ἱερομηνίαις, ἢ ταῖς σπονδαῖς, ἀλλήλων ἀπέχεσθαι δύνανται. τίθενται ἕν ἑτέρας νόμους ὑπὲρ τῶν ἀδικημάτων τῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς [8]), καὶ τέτας ἱερὰς καλοῦσιν, ὥσπερ τὸ ὄνομα ὠφελοῦν. ὁ γὰρ τῆς κακίας πόλεμος [9]) διηνεκὴς ἅπασι πρὸς ἅπαντας, ἄσπονδος ὢν καὶ ἀκήρυκτος. μάλιστα δὲ ἔτος συνέσηκε τοῖς ἐγγὺς πρὸς ἀλλήλους.

5. τὸν μὲν ἂν ἐν εἰρήνῃ βουλόμενον βιῶν, καὶ μετὰ ἀσφαλείας τινὸς, εὐλαβεῖσθαι δεῖ τὴν πρὸς ἀνθρώπους κοινωνίαν, καὶ τὴν φύσιν ἐπίσασθαι τῶν πολλῶν ἑτοίμην ἔσαν πρὸς τὸ μεταδῦναι κακίας τινὸς,

10. καὶ μηδὲ, ἂν μυριάκις λέγῃ φίλος εἶναι, πιστεύειν. ὃ γάρ ἐσι παρ' αὐτοῖς βέβαιον ἀδὲν, ἔτε ἀληθές· ἀλλ' ὃν ἂν ἁπάντων προτιμῶσιν, ἤδη [10]) καὶ τὸ ζῆν· ἐὰν οὕτω τύχῃ, μετὰ μικρὸν ἔχθιστον νομίζεσι,

15. καὶ οὐδὲ τοῦ σώματος ἀπέχονται [11]) πολλάκις. ὁ γὰν ἐραστὴς τὸν ἐρώμενον ἀποσφάττει, διὰ τὸ λίαν φιλεῖν, ὡς οἴεται, παροξυνθεὶς ἐκ τῆς τυχόσης αἰτίας. ἕτεροι δ' ἑαυτὸς [12]) ἀποκτιννύσιν, οἱ μὲν

20. ἄκοντες, δι' ἀκρασίαν· οἱ δὲ ἑκόντες, μηδενὸς ὄντος αὐτοῖς ἀτόπε κατὰ τὸν βίον, ἢ τῆς ἐν αὐτοῖς μοχθηρίας. τὰς μὲν γὰρ ἄλλας βλάβας, τὰς εἰς ἑαυτὸν ἑκάσου, δῆλον ὡς οὐκ ἐπεξελθεῖν ἐσι. ποία δὴ πίσις πρὸς τὸς τοιέτους, ἢ τίς ἀσφάλεια;

25. ἢ πῶς ἂν ἐμὲ ἀγαπήσειεν, ὁ μηδ' αὑτὸν ἀγαπῶν; τὸ γὰρ πρὸς τὸς Ἀθηναίους ῥηθὲν, ὅτε ἐν ἐσχάτοις ὄντες ἠξίουν τι περὶ Σάμου, καλῶς ἂν, οἶμαι, λεχθείη πρὸς τὸς φιλίαν ὑπερχομένους τῶν φαύλων·

8) exemplum habes in Demosthene. v. Orat. contra Midiam.

9) πόλεμος] sic recte interpres. Sententia, ni fallor, e Platone petita est. ἔπαινος Ven. et Mor.

10) ἤδη] sic lego, aut προτιμῶσι, νὴ Δία, καὶ τὸ ζῆν. Ven. et Mor. dant ἢ δὴ.

11) ἀπέχονται] Ven. et Mor. ἀπέχοντας.

12) δ' ἑαυτὸς] Ven. et Mor. δὲ αὐτὸς.

λων· ὃς αὐτὸς αὑτὸν οὐ Φιλεῖ, πῶς ἄλλον Φιλεῖ, ἢ ξένον, ἢ τέκνον, ἢ ἀδελΦόν; τί ἔν, ὅταν τις Φιλοφρονῆται, καὶ καθ' ἱερῶν ὀμνύῃ, καὶ μονονὲ κατατέμνειν αὐτὸν ᾗ πρόθυμος; ἀκάειν μὲν ἤδη τῶτων ἐξ ἀνάγκης, καὶ νὴ Δία ἴσως κατανεύειν· εἰδέναι μέντοι σαΦῶς, ὅτι μηδὲν αὐτῶν ἐστιν ἰσχυρόν. Ἠλέκτρα τὸν Ὀρέστην δακρύοντα ὁρῶσα, καὶ προσαγόμενον αὐτὴν, ποτὲ μὲν [13]) ᾤετο ἄνεσίν τινα αὐτῷ γεγονέναι· τῷ μέντοι παντάπασι πιστεύειν πολὺ ἀπεῖχεν. ὁρῶσα γοῦν μετ' ὀλίγον παρακινοῦντα, Φησίν·

Οἴμοι κασίγνητ', ὄμμα σὸν ταράσσεται,
Ταχὺς δὲ μετέθη.

τὴν θάλασσαν ὅτως ἠρεμοῦσαν πολλάκις ἰδεῖν ἔστιν, ὥστ', οἶμαι, καὶ τὸν δειλότατον καταΦρονῆσαι. τί ἔν, διὰ τῶτο πιστεύειν δεῖ, καὶ μήτε ἀγκύρας ἔχοντα, μηδὲ πηδάλιον, μήτε τἄλλα τὰ πρὸς τὴν σωτηρίαν, ἀναγέσθαι ποτέ [14]); ὄψει γὰρ, ἂν ὅτω τύχῃ μετ' ὀλίγον, κατερείσαντος ἀνέμου, κλύδωνα ἰσχυρὸν, καὶ κύματα τροΦέντα, πελώρια ἴσα ὄρεσσι, κυρτὰ Φαληριόωντα. καὶ τὸν νῦν σοι Φαινόμενον πρᾶον, καὶ πολλὴν ἐνδεικνύμενον εὔνοιαν καὶ σπουδὴν, τῆς τυχούσης αἰτίας καταλαβούσης, ἄγριον εὑρήσεις καὶ χαλεπὸν, καὶ πᾶν ὁτιοῦν κακὸν ἕτοιμον ἐργάσασθαι. πόσα δοκεῖς τὴν Μήδειαν εὔξασθαι τοῖς θεοῖς ὑπὲρ τῶν τέκνων, ἢ ποσάκις ἀγωνιάσαι νοσούντων, ἢ ποσάκις ἀντ' ἐκείνων αὐτὴν ἂν ἑλέσθαι τελευταῖν; ἀλλ' ὅμως αὐτόχειρ αὐτῶν ἐγένετο. νὴ Δία, ἐρεῖ τις, ὀργιζομένη, καὶ ζηλοτυποῦσα. τοὺς πολλοὺς δὲ οὐκ ἂν οἴη καὶ ζηλοτυπῆσαι; τί δαὶ Φθονῆσαι; τί δαὶ ἐλπίσαι; σχεδὸν γὰρ αἰεὶ καὶ συνε-

χῶς

13) τότε μὲν tunc temporis quidem.
14) ἀνάγεσθαί ποι.

χῶς ἐν τούτοις εἰσί. μὴ τοίνυν πίστευε τοῖς εὐνοεῖν φάσκουσι, καὶ μηδέποτε ἐγκαταλιπεῖν τὴν πρὸς σὲ φιλίαν. ὥσπερ γὰρ αἱ τὸν ἄνεμον σημαίνουσαι ταινίαι, κατὰ τὴν τοῦ πνεύματος αἰωρῶνται, νυνὶ μὲν ἕτως, πάλιν δὲ ἐπὶ θάτερα· τὸν αὐτὸν τρόπον ἡ τῶν φαύλων διάνοια πρὸς πᾶσαν φορὰν ἕτως ἔχει. τοῖς δήλοις οὐδεὶς πιστεύει συντιθεμένοις, διὰ τὸ μὴ κυρίως ἑαυτῶν εἶναι· πολὺ μᾶλλον οὖν χρὴ [15]) προσέχειν ταῖς τούτων ὁμολογίαις. τῷ παντὶ γὰρ πλεῖον ἀπέχουσι τῆς ἐλευθερίας διὰ τὴν κακίαν οἱ ἄνθρωποι. τοῖς νεωτέροις τοσούτων ἐτῶν ὁ νόμος [16]) οὐκ ἐᾷ συμβάλλειν ὡς ἀπίστοις οὖσιν, οὐδὲ γυναικὶ παρ' Ἀθηναίοις συναλλάσσειν, πλὴν ἄχρι μεδίμνου κριθῶν, διὰ τὸ τῆς γνώμης ἀσθενές. τῶν μὲν γὰρ πάνυ νεωτέρων οὐθὲν διαφέρουσιν οἱ φαῦλοι, μᾶλλον δὲ οὐδὲ τῶν παιδαρίων, πλὴν τῷ δύνασθαι καὶ τῇ πανουργίᾳ· διὸ μᾶλλον αὐτοῖς ἀπιστεῖν ἐκείνων προσήκει. μακάριον γὰρ ἂν ἦν, εἰ, καθάπερ παῖδα, καὶ μειράκιον, καὶ νεανίσκον, καὶ πρεσβύτην, χρόνος ποιεῖ· καὶ φρόνιμον ἕτως [17]), καὶ δίκαιον, καὶ πιστόν. καὶ μὴν τῶν γυναικῶν τῶν φαύλων οὐδέν εἰσι βελτίους οἱ ἄνδρες οἱ μοχθηροί. κατὰ γὰρ τὸ σῶμα διαφέρουσιν, οὐ κατὰ τὴν διάνοιαν. καθάπερ οὖν πρὸς οὐδὲν ἐκείνας ἐᾷ προσίεσθαι τῶν πλείονος ἀξίων ὁ νόμος, ἀλλ' ὥρισται, μέχρι τίνος προσήκει· τὸν αὐτὸν, οἶμαι, τρόπον, καὶ τοῖς πολλοῖς μέχρι τῶν ἐλαχίστων κοινωνητέον· πράξεων δὲ μειζόνων, ἢ λόγων ἀναγκαίων, ἢ τῆς ἀσφαλείας τῆς περὶ τὸν βίον, οὐδέποτε. καὶ γὰρ εἴ ποτε ἀπέχονται τοῦ κακῶς ποιεῖν, δι' ἣν ποτ' αἰτίαν· ὥσπερ τὰ θηρία πολλάκις ἠρεμεῖ κοιμώμενα ἢ ἐμπεπλησμένα· τὴν μέν-

15) πολὺ μᾶλλον ἔν ἐ χρὴ.
16) ὁ νόμος] Ven. et Mor. omittunt ὁ.
17) poſt ἕτως videtur ἐποίει deeſſe.

μέντοι φύσιν ἐκ ἀποβέβληκε τὴν αὑτῶν· παραπλησίως δὴ καὶ ἐκεῖνοι χρόνον τινὰ ἐκ ἔβλαψαν· ἔπειτα συμβάσης προφάσεως, καὶ τὸν τόκον [18]), φασὶ, καὶ τὸ κεφάλαιον τῆς πονηρίας ἐκτίνυσιν. ὁ Λάκων, ἐν ὁμιλίαις τινῶν συντιθεμένων αὐτῷ, καὶ ἀξιούντων αὐτῶν λαμβάνειν, ἢν ἂν προαιρῆται πίστιν ὑπὲρ τῆς Φιλίας, μίαν ἔφη πίστιν εἶναι τὸ ἐὰν θέλωσιν ἀδικῆσαι, μὴ δύνασθαι· τὰς δὲ λοιπὰς πάσας, εὐήθεις, καὶ τελέως ἀσθενεῖς. ταύτην μόνην παρὰ τῶν πολλῶν τὴν πίστιν δεῖ λαμβάνειν, ἑτέραν δὲ ἀδεμίαν. ἡ γὰρ ἐκ τῶν λόγων, καὶ τῆς συνηθείας, καὶ τῶν ὅρκων, καὶ τὸ γένος, καταγέλαστος. ὁ Ἀτρεὺς ἀδελφὸς ἦν τοῦ Θυέστου, καὶ τῶν παιδαρίων, ἃ κατέκοψεν θεῖος [19]). ὁ Ἐτεοκλῆς καὶ ὁ Πολυνείκης ἐ μόνον ἀδελφοὶ κατὰ τὸν νόμον, ἀλλὰ καὶ ἐξ υἱῶν καὶ μητρὸς γεγονότες, τῶν ξυγγενεστάτων· ὥς, εἴπερ [20]) ὠφελεῖ τι τὸ γένος, ἔτοι μάλιστα ἁπάντων ἀλλήλους μᾶλλον ὤφειλον ἀγαπᾶν· ἀλλ' ὁ πιστευθεὶς πρῶτον τὸν πιστεύσαντα ἐξέβαλε, καὶ τῆς πατρίδος ἀπεστέρει, καὶ μετὰ ταῦτα ἀλλήλους ἀπέκτειναν. ὁ Θησεὺς τὸν Ἱππόλυτον, παιδὸς ὢν καὶ Ποσειδῶνος υἱὸς, διαβολαῖς πεισθεὶς, ἀπέκτεινε καταρασάμενος. ὁ Πρίαμος πρότερον εὐδαιμονίᾳ διαφέρων, καὶ τοσούτων ἐθνῶν καὶ τηλικούτου τόπου βασιλεύων,

Ὅσσον Λέσβος ἄνω μακάρων ἕδος ἐντὸς ἐέργει,
Καὶ Φρυγίη καθύπερθεν, καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων.

διὰ τὸν υἱὸν καὶ τὴν ἀκρασίαν τὴν ἐκείνου, πάντων ἀθλιώτατος ἐγένετο. καὶ ἔτοι μὲν ἐπίσημοι. πόσον δὲ οἷα πλῆθος ἐν ἑκάστῃ πόλει, τῶν ἀφανῶν, καὶ δημοτικῶν, Ἀτρέων, καὶ Θυεστῶν· τῶν μὲν καὶ ἀποκτιννύν-

18) τὸν τόκον] Ven. et Mor. omittunt τὸν.
19) κατέκοψεν θεῖος] sic recte Ven. sed Mor. dat ὁ θεῖος.
20) ὥς' εἴπερ] sic recte margo Mor. ὥσπερ Ven. et t. Mor.

κτιννύντων [21]) κρύφα, τῶν δὲ εἰς ἄλλα ἐπιβουλευόντων; Ἀερόπας μέν γε καὶ Κλυταιμνήστρας, καὶ Σθενεβοιᾶς, οὐδὲ εἰπεῖν ἐστίν. ἀλλὰ τὰ μὲν τοῦ γένους καὶ τῆς οἰκειότητος τοιαῦτα. τὰ δὲ τῶν ὅρκων, ὁ Πάνδαρος ὤμοσε τῷ Μενελάῳ, ὥσπερ καὶ οἱ λοιποὶ Τρῶες· ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἔτρωσεν αὐτόν. Τισσαφέρνης δὲ οὐκ ὤμοσε μὲν [22]) τοῖς περὶ Κλέαρχον; τί δαὶ ὁ βασιλεύς; οὐχὶ καὶ τοὺς βασιλείους θεοὺς [23]), καὶ τὴν δεξιὰν ἀπέστειλε. Φίλιππος δὲ ὁ Μακεδὼν οὐ διετέλει καθάπερ ἄλλο τι τῶν εἰς τὸν πόλεμον εὐχρήστων, καὶ τὴν ἐπιορκίαν παρεσκευασμένος· καὶ δυσὶ τούτοις τὰς πόλεις αἱρῶν, τῷ παρασπονδεῖν, καὶ τῷ τοὺς προδώσοντας παρασκευάζειν τῷ παντὶ πρὸς ἐκεῖνον τρόπῳ οἰκειότερον ἔχειν. τοῖς μὲν γὰρ προδόταις ἀργύριον ἦν ἀνάγκη διδόναι· τοῖς θεοῖς δὲ περὶ ὅρκων [24]) οὐθὲν ὤφειλε [25]). τὸν δὲ Λύσανδρον τὸν Λακεδαιμόνιον, γνώμην ἀποφαίνεσθαι [26]) λέγουσιν· ὅτι τοὺς μὲν παῖδας, ἀστραγάλοις καὶ σφαίραις ἐξαπατᾶν δεῖ, τοὺς δὲ ἄνδρας ὅρκοις καὶ χρήμασιν. ἡ κερδαλῆ δὲ ἀλώπηξ, ἑτέρα [27]; τίς

ἐστι

21) f. τῶν μὲν μισούντων καὶ ἀποκτ.

22) μὲν del. et deinceps leg. τί δὲ, ὁ βασιλεύς;

23) post θεοὺς, vel circa, excidit ὤμοσε.

24) περὶ ὅρκων] id est ὑπὲρ ὅρκων. aut sic cum Casaub. leg. aut ἐπιορκῶν. Ven. et Mor. dant περὶ ὅρκον.

25) ὤφειλε] *nihil debebat*. sic lego, aut cum Casaubono ἔδει, scil. διδόναι. Ven. et Mor. ἐθέλει.

26) ἀποφήνασθαι margo Mor.

27) γρ. ἑταίρα τις ἦν παρὰ margo Mor. ἑταίρα est in Ven. quod sensum quodammodo meliorem vulgata dat, non tamen omnino planum et perspicuum. Vulgatae si sensus inest, hic erit: alia scita sententia, qua religio in servanda fide et iureiurando eleuatur, perfidia excusatur et commendatur, apud Archilochum cubat, velut in lustro astuta vulpecula. aut alius nequam, periurium parui pendens veterator, vulpecula vetus ab Archilocho producitur. sed malim tum ἡ ante κερδαλῆ abesse, tum Dio, Archi-

ἐστι παρὰ Ἀρχιλόχῳ; τὸν [28]) δὲ τῦ Γλαύκυ χρη- 35.
σμὸν ὃν οἶει πρότερον δεδωκέναι [29]) τὸς πλείστυς τῶν
ἀνθρώπων·

Ὄμνυ', ἐπεὶ θάνατός γε καὶ εὔορκον μένει ἄνδρα.

καὶ τύτυς μὲν τὸς προειρημένυς [30]), καὶ τοιύτυς 40.
ἑτέρυς, διὰ τὰς περιστάσεις συμβέβηκεν ἐνδόξυς γε-
γονέναι· τῶν δὲ ἀφανεστέρων, Γλαύκων, ἢ Παν-
δάρων,

Μεσαὶ μὲν [31]) ἀνθρώπων ἀγοραὶ, μεσαὶ δὲ ἀγυιαί.

διὸ μήτε τὸν Ἀπόλλωνα, μήτε τὴν Ἀθηνᾶν, σύμβυ-
λον τῆς ἐπιορκίας λαμβάνυσιν. ἀλλ' ἡ συνήθεια [32]) 5.
τοῖς ἀνθρώποις, μέγα [33]) δίκαιον, τῦ μηθὲν ἀδι-
κεῖν, καὶ σπονδαὶ καὶ τράπεζαι; τὸν Εὔρυτον ἀπέ-
κτεινεν ὁ παρ' αὐτῷ ξενισθείς [34]).

Σχέτλιος, ὃς δὲ θεῶν ὄπιν ἠδέσατ', ὃς δὲ τράπεζαν,
Τὴν ἧν οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν.

καίτοι

Archilochi loco non recitato et transmisso veteratoris quoque Archilochei nomine, velut in re omnibus nota, ad quam solummodo digitum intendere sufficeret, similem ex Homero locum affert.

28) τὸν] Ven. et Mor. dant τῦ.

29) δεδωκέναι suspectum; non enim memini dici χρησμὸν τινι διδόναι. num ἐγνωκέναι aut τεθυλληκέναι. sed hoc nimium a literarum vestigiis abit. num δεδοκιμακέναι, *approbasse*, *laudasse*. conf. p. 648. Orat. 76, 8. ed. Mor. margo Mor. dat δεδόχτω (sic) δεδοικέναι.

30) τὰς προειρ.] Ven. et Mor. omittunt τὰς.

31) μὲν bene habet, et necessarium est.

32) est obiectio, quam ipse sibi auctor obmouet, et ad quam respondet vers. 4. a fin. verbis: τὸν Εὔρυτον.

33) μέγα καὶ δίκαιον margo Mor.

34) ξενισθείς] is est Hercules. sed memoria hic Dionem fefellit; non Iphitus Herculem, sed Hercules Iphitum hospitio excepit. Hercules erat ὁ ξενίσας, non ὁ ξενισθείς. v. Odyss. φ. 27. margo Mor. dat ξενωθείς.

καίτοι καὶ θεοῖς ἔδοξε φίλος ἔτος ὁ τὴν [35]) τῶν θεῶν
ὄπιν ἐκ αἰδεσάμενος, ἐδὲ τὴν τράπεζαν·

Καὶ τέρπεται ἐν θαλίῃ, κατέχων καλλίσφυρον Ἥβην.

τὸν Ἀρχίλοχον ἐδὲν ὤνησαν οἱ ἄλες, καὶ ἡ τράπεζα, πρὸς τὴν ὁμολογίαν τῶν γάμων, ὧν φησιν αὐτός. ὁ Λυκάων ὢν ἀνόητος εἰς τὸν Ἀχιλλέα δεύτερον ἐμπεσὼν, δέον αὐτὸν, ἢ μάχεσθαι προθύμως, ἢ φεύγειν τάχ'ον.

Παρὰ (γὰρ) σοὶ πρώτῳ (φησὶ) πασάμην Δημήτερος [36]) ἀκτήν.

τοιγαρῶν πρότερον, ὁπότε ἐδέπω μετειλήφει τῆς παρ' αὐτῷ τροφῆς, εἰς Λῆμνον ἀπεμπολη θεὶς ἐσώθη· τότε δὲ ληφθεὶς, ἀπεσφάγη. τοσοῦτον αὐτὸν ὤνησεν ἡ Δημήτηρ. τὰς νήττας γὰρ καὶ τὰς πέρδικας ἃ πρότερον θηρεύομεν, πρὶν ἂν φάγωσι παρ' ἡμῶν [37]). ὁ δὲ Αἴγισθος, τὸν Ἀγαμέμνονα

Δειπνίσας, ὡς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.

καὶ ὑπὸ μὲν τῶν Τρώων ἐδὲν ἔπαθεν ἐν δέκα ἔτεσιν, οἷς ἐπολέμει, καὶ ἐδεπώποτε αὐτοῖς συνέξιος ἐγένετο· εἰς δὲ τὴν οἰκίαν ἐλθὼν διὰ τοσούτου χρόνου, θύσας τοῖς θεοῖς, τὴν δὲ αὐτοῦ τράπεζαν παραθέμενος, ὑπὸ τῆς ἰδίας γυναικὸς ἔτως ὠμῶς ἀνηρέθη. καὶ μετὰ ταῦτα κάτω περιτυχὼν τῷ Ὀδυσσεῖ, μέμφεται Κλυταιμνήστραν· μηδὲ γὰρ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ τελευτῶντος συγκλεῖσαι· πρὸς δὲ τούτοις παρακελεύεται, μηδέποτε πιστεύειν γυναικὶ, μηδὲ οἱ ἐκφῆσθαι πυκινὸν ἔπος. καίτοι ἡ Κλυταιμνήστρα, ἐχ ὅτι γυνὴ ἦν, ταῦτα διέθηκεν αὐτὸν, ἀλλ' ὅτι πονηρά· καὶ ἐδὲν μᾶλλον ἃ χρὴ γυναικὶ ἤπιον εἶναι,

35) καίτοι καὶ θεοῖς — ἔτος ὁ τὴν —] Ven. et Mor. dant καὶ τοῖς θεοῖς -- ἔτος, τὴν -- et margo Mor. καίτοι θεὸς ἔδοξεν ἔτος.

36) Δημήτερος] Ven. dat δημήτρος, et Mor. Δημήτεος.

37) παρ' ἡμῖν margo Mor.

εἶναι, ἢ ἀνδρί. ἀλλ' οἶμαι, τῶν περιπεσόντων ἕκαστος, ὑφ' ἃ πέπονθε κακῶς, ἐκεῖνο μάλιστα ὑφορᾶται, καὶ προλέγει φυλάττεσθαι τοῖς ἄλλοις· ὁ μὲν ὑπὸ ἔχιος[38]) πληγεὶς, ὄφιν· ὁ δὲ ὑπὸ σκορπίου, σκορπίον. ὃν δ' ἂν κύων δάκῃ, ὄψει βακτηρίαν αἰεὶ περιφέροντα. τὸ αὐτὸ δὴ τοῦτο καὶ πρὸς ἀνθρώπων πεπόνθασιν οἱ πολλοί. τῷ μὲν ἐκ γυναικός τι συνέβη[39]) δεινὸν, ἅτως δὴ[40]) κέκραγεν·

Ὦ Ζεῦ, τί δὴ κίβδηλον ἀνθρώποις κακὸν,
Γυναῖκας εἰς φῶς ἡλίου κατῴκισας;

ἄλλον ὑποδεχθεὶς ξένος ἐλύπησεν, ὡς Ἀλέξανδρος, τοῦ τοῦ Μενελάου κτήματα καὶ τὴν γυναῖκα ὑφελόμενος. ὁ τοιοῦτος πρὸς τοὺς ξένους διαβέβληται, πρὸς ἀδελφὸν ἕτερος, ἄλλος πρὸς υἱόν. τὸ δὲ πρᾶγμα ὁ τοιοῦτόν ἐστιν. οὐδὲ γὰρ ὁ ἀδελφὸς, οὐδὲ ὁ συγγενὴς, οὐδὲ ὁ ξένος πέφυκεν ἀδικεῖν· ἀλλ' ὁ μοχθηρὸς ἄνθρωπος, τοῦτο δὲ μικροῦ δεῖν, ἐν πᾶσιν ἐστίν. ἀλλ' εἰ νοῦν ἔχεις, πάντας εὐλαβοῦ. ξένος, εὐλαβοῦ[41]· μέτριος εἶναί φησι, μᾶλλον εὐλαβοῦ. τοῦτο ἀκίνητον ὑπαρχέτω. νὴ Δί', ἀλλ' ἐπιδείκνυταί δεξιοῦ τινος εὔνοιαν[42]); οὐκοῦν ἀποδέχου τοῦτον, τοῖς θεοῖς εἰδὼς χάριν· εἰ βάλει δὲ, κἀκείνῳ· πρὸς δὲ τὸ μέλλον, φυλάττεσθαι αὐτόν. ὃ γάρ τις ἐπὶ τῆς τύχης εἶπε, πολὺ μᾶλλον ἂν ἐπ' ἀνθρώπων ῥηθείη τοῦτο, τὸ μηδένα εἰδέναι περὶ μηδενὸς, εἰ μέχρι τῆς αὔριον διαμενεῖ τοιοῦτος. τὰς γοῦν πρὸς αὐτοὺς παραβαίνουσι συνθήκας, καὶ συμβουλεύουσιν αὐτοῖς ἕτερα· καὶ ἄλλα συμφέρειν νομίζοντες, ἄλλα πράττου-

38) γρ. ἔχεως margo Mor.
39) μὲν γὰρ ἐκ γυν. τι εἰ συνέβ. margo Mor.
40) ἕτος δή.
41) ξένος εἶναι Φησίν; εὐλαβοῦ.
42) f. ἐπιδείκνυταί δόξαν τινὸς εὐνοίας. Casaub. vult δεξιώμενος εὔνοιαν.

ταυσιν. ὅθεν ὅταν τις ἐκ τῦ πιξεύειν περιπέσῃ τῷ δυσκόλῳ, γελοῖός ἐξιν αἰτιώμενος ἐκεῖνον, ἀχ ἑαυτόν· καὶ θεὶς ἐνίοτε ἐπιβοώμενος, ὑπ' ἀνδρὸς ἀπατηθεὶς φίλε καὶ συνήθες. οἱ δὲ θεοὶ καταγελῶσιν, εἰδότες, ὅτι ἑαυτὸν ἐξηπάτησεν, ἐπ' ἄλλῳ ποιησάμενος. οἱ προσπταίοντες ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἢ νὴ Δία ἐμπεσόντες εἰς πηλὸν ἢ βόθρον, ἀκ ὀργίζονται τοῖς λίθοις, ἢ τῷ πηλῷ· τελέως γὰρ ἂν ἦσαν ἀπόπληκτοι, δέον αὐτὸς αἰτιᾶσθαι καὶ τὸ μὴ προσέχειν. τί ἔν, τις φήσει, δεῖ θηρίε βίον προαιρεῖσθαι, καὶ ζῆν ἔρημον; ἀ θηρίε, ἀλλ' ἀνδρὸς φρονίμε, καὶ ζῆν ἀσφαλῶς ἐπιξαμένε. πολὺ γὰρ ἀσφαλεξέρα καὶ κρείττων ἡ ἐρημία τῆς πρὸς τὸς ἀνθρώπες κοινωνίας, ἐὰν ἀδεῶς γίγνηται καὶ χωρὶς κοινωνῶν προσοχῆς. καὶ ὥσπερ, οἶμαι, τοῖς πλέσι τὸ πέλαγος συμφέρει μᾶλλον τῆς γῆς, εἰ δή [43]) τις ἐν εὐδίᾳ πλέοι, καὶ σαφῶς εἰδὼς τὸς τόπες· ἐν μὲν γὰρ τῷ πελάγει, σπανίον, εἴ πε διαφθαρῇ ναῦς, πρὸς δὲ ταῖς ἀκταῖς καὶ περὶ τὰς ἄκρας ἰδεῖν ἐξι τὰ ναυάγια. τοιγαρῦν, ὅταν χειμὼν καταλάβῃ, τῶν μὲν ἀπείρων ἕκαξος ἐπιθυμεῖ [44]) τῆς γῆς· ὁ δὲ κυβερνήτης ὡς πορρωτάτω φεύγει. καίτοι λιμένας μὲν εὕροι τις ἂν ἀκλύξες [45]), οἷς ἔνεξι πιξεύσαντας, ἀσφαλῶς ὁρμεῖν, ἡλίκον ἄν ποτε ἀρθῇ τὸ πνεῦμα· τῶν δὲ ἀνθρώπων οἱ μετριάτατοι τοῖς θερινοῖς ὅρμοις ἐοίκασιν, οἵτινες πρὸς τὸ παρὸν σκέπεσι· κἀκείνων γὰρ ἕκαξος, πρὸς ἕν τι τῶν κατὰ τὸν βίον ἐπιτηδὴς, ἃ μέντοι καὶ πρὸς τἄλλα ὑπάρχει. χρημάτων μὲν γὰρ ἕνεκεν ἀδέν σε ἀδικήσειεν· ἔξω γὰρ εἶναί τινα τοιῦ-

43) εἰ μή τις margo Mor.

44) ἐπιθυμεῖ] Ven. et Mor. ἐπιθυμῇ.

45) Valesium intempestiua medicina hunc locum tentantem ratio fugit, v. Emendat. p. 78. et Wesseling ad Diodor. Sic. I. p. 212, 18.

τοιῶτον· ἀλλὰ τάχ' ἂν ὀργῆς, ἢ φιλοτιμίας καταλαβούσης, ἐκ ἂν ἐπιγνοίης [46]) αὐτὸν ἀσάλευτον καὶ πιστὸν, ἀλλ' ὡς ὑπὸ μηδενὸς πάθους κινούμενον, ἐφ' ᾧ τις ἂν πιστεῦσαι βεβαίως δύναιτο. ἐκεῖν τοῖς γε τοιούτοις, ὅσον ἀνάγκη [47]), καὶ τελέως ὀλίγον δεῖ χρῆσθαι· τὸ πλέον αὐτὸν ἐγρηγορότα καὶ φυλάττοντα [48]), ὡς τὸς Ἀχαιὸς τὸν Ἕκτορά φησιν ὁ ποιητής·

— Ὁ δ', ἰδρείῃ πολέμοιο
Ἀσπίδι ταυρείῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,
Σκέπτετ' ὀϊστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.

ὁμοίως ἐν τῷ βίῳ δεῖ τὴν φρόνησιν καὶ τὴν ἐπιστήμην προβεβλημένους, καὶ καλυφθέντας αὐτῇ φεύγειν, καὶ φυλάττεσθαι τὴν τῶν ἀνθρώπων κακίαν καὶ τὰς τέχνας, καὶ τὰς ἐπιβουλὰς, αἷς εἰώθασι χρῆσθαι. καθόλου δὲ θαυμαστὸν, εἰ τὸ μὲν φαγεῖν ἀπὸ τῆς αὐτῆς τραπέζης ἐμποδὼν ἔσαι τῇ πονηρίᾳ· καὶ νὴ Δία τὸ πιεῖν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος, καὶ τὸν αὐτὸν λύχνον ὁρᾶν· τὸ δὲ τὸν ἥλιον βλέπειν τὸν αὐτὸν, καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς τρέφεσθαι γῆς, οὐδεὶς ὑπολογίζεται τῶν πονηρῶν· ἀλλὰ τὸ μὲν πανδοχεῖον, ἢ νὴ Δία οἶκος ἕτερος, ἐκ λίθων καὶ ξύλων ᾠκοδομημένος, συγκίρνησιν ἀνθρώπους, καὶ δύναται συνάγειν εἰς φιλίαν, ὥσπερ Ὀδυσσεὺς ἀξιοῖ·

Αἰδεῖσθε δὲ μέλαθρον· ὑπερφίαλοι δέ τοι εἰμέν.

καὶ ἕτος [49]) μὲν ἡγεῖται τὴν σκηνὴν ἀξίαν αἰδοῦς, καὶ ταῦτα ἐκ ξύλων τῶν ἐν τῇ πολεμίᾳ γεγονυῖαν, ἥπερ [50]) αὐτός. ὁ δὲ σύμπας οὐρανὸς, ὑφ' ᾧ πάντες

46) f. ἐκ ἂν ἔτι γνοίης, vel ἐκ ἂν ἔτ' ἐπιγνοίης.
47) ἀνάγκη] *quantum neceſſe* eſt. ἀνάγκης Ven. et Mor.
48) f. φυλαττόμενον.
49) ἕτος] Ven. et Mor. dant ἔτως.
50) ἥπερ] in eodem ſolo hoſtili natis, in quo ipſi tunc agerent. ἧπερ Ven. et Mor.

τες ἐσμὲν ἀρχῆθεν, οὐδὲν ὠφελεῖ πρὸς ὁμόνοιαν, οὐδὲ ἡ τῶν ὅλων κοινωνία θείων ὄσα καὶ μεγάλων· ἀλλὰ τἀναντίον, ἡ [51]) τῶν μικρῶν καὶ ἀδενὸς ἀξίων. καὶ ὁ μὲν ἴδιος ἑκάστῳ πατὴρ, πολλάκις ἀδενὸς ἄξιος ὢν πρεσβύτης, μέγα δίκαιον, ὥστε μὴ ἐπιβουλεύειν ἀλλήλοις τὰς ἐκ τοῦ αὐτοῦ τοῦ [52]) γένους [53])· ὁ δὲ κοινὸς ἁπάντων ἀνδρῶν τε θεῶν τε, ἐξ ὧν πάντες γεγόναμεν, ὁ κατὰ Λάχητα ὢν [54]), οὐδὲ κατὰ Σίμωνα, ὁ δύναται καταισχεῖν οὐδὲ κωλύσαι τὴν ἀδικίαν τῶν ἀνθρώπων. καὶ μὴν ὅτι γε τοῖς λόγοις ἢν ἄν πιστεύοι τις, τοῖς ὑπὲρ τῆς Φιλίας· τοῦτο γὰρ λοιπόν ἐστι· Φανερὸν δήπου. γελοῖον γὰρ, ἀργύριον μὲν δανείζοντα τοῖς πολλοῖς, μὴ ῥᾳδίως ἄν τινα πιστεῦσαι λόγῳ μόνῳ, ἀλλὰ μαρτύρων δεῖσθαι, καὶ γραμμάτων· καὶ πολλὰς καὶ ταῦτα παραβαίνειν [55]). τί δῆν; φησίν· οὐκ ἤδη τινὲς ἐγένοντο φίλοι τῶν πρότερον· οἷον πῶς ἄν λέγοιμι τὰς ἡμιθέους θρυλλουμένους τούτους, Ὀρέστην, καὶ Πυλάδην, καὶ Θησέα, καὶ Πειρίθουν, καὶ Ἀχιλλέα, καὶ Πάτροκλον; εἰ δ' ἦν τις συγχωρήσειεν, ἀληθῆ τὴν δόξαν εἶναι ταύτην· δῆλον, ὡς τρεῖς ἂν εἶεν φιλίαι γεγονυῖαι ἐν τοσούτῳ χρόνῳ, ἐν ὅσῳ πλειοναίκις ἂν εἴποις [56]) τὸν ἥλιον ἐκλελοιπέναι.

51) ἡ] sic recte Ven. ἢ Mor.
52) τοῦ del.
53) γένους] sic recte Ven. γένος Mor.
54) v. Valef. ad Ammian. Marcell. p. 534.
55) poſt παραβαίνειν deeſt aliquid, e. c. τῷ δὲ διὰ λόγων μόνων ὑπὲρ Φιλίας ἰσχυριζομένῳ πιστεύειν. aut τῷ δὲ μέχρι ῥημάτων Φιλεῖν ὁμολογοῦντι πιστεύειν.
56) εἴποις] *dicas.* Ven. et Mor. εἴποι.

ΠΕΡΙ ΝΟΜΟΥ.

ΛΟΓΟΣ ΟΕ'.

Ἔστι δὲ ὁ νόμος, τῷ βίῳ μὲν ἡγεμὼν, τῶν πόλεων δὲ ἐπιστάτης κοινὸς· τῶν δὲ πραγμάτων κανὼν δίκαιος· πρὸς ὃν ἔκαστον ἀπευθύνειν δεῖ τὸν αὐτῷ τρόπον· εἰ δὲ μὴ, σκολιὸς ἔσαι καὶ πονηρός. οἱ μὲν ἓν τῶτον φυλάττοντες, ἔχονται τῆς σωτηρίας· οἱ δὲ παραβαίνοντες, πρῶτον μὲν αὑτὲς ἀπολλύσσιν, ἔπειτα καὶ τὲς ἄλλες· παράδειγμα καὶ ζῆλον αὐτὲς ἀνομίας καὶ βίας παρέχοντες. ὥσπερ δὲ τῶν πλεόντων οἱ τῷ πυρσῷ μὴ διαμαρτάνοντες, ἅτοι μάλιστα σώζονται, καὶ τὲς λιμένας εὑρίσκουσιν· ἅτως οἱ κατὰ τὸν νόμον ζῶντες, ἀσφαλέστατα πορεύονται διὰ τῷ βίῳ, καὶ τῆς καταγωγῆς τῆς δεύσης τυγχάνουσιν. ἀνθρώπῳ μὲν ἓν ἤδη τις συμβάλῳ χρησάμενος, μετενόησεν· ὁ μέντοι νόμῳ τοσότῳ δὲ τῶν τειχῶν ταῖς πόλεσι χρησιμώτερός ἐστιν, ὥστε ἀτείχιστοι μὲν πολλαὶ τῶν πόλεων διαμένουσι· νόμῳ δὲ χωρὶς ὀκ ἔστιν εὐδεμίαν οἰκεῖσθαι πόλιν. ὁ μόνον δὲ συμφέρει τοῖς θνητοῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς. ὁ γῶν κόσμος ἀεὶ τὸν αὐτὸν νόμον ἀκίνητον φυλάττει, καὶ τῶν αἰωνίων ἑδὲν ἂν παραβαίη τῶτον. ὅθεν, οἶμαι, καὶ βασιλεὺς εἰκότως ἀνθρώπων καὶ θεῶν κέκληται· τὴν μὲν βίαν καταλύων, τὴν δὲ ὕβριν καθαιρῶν, τὴν δὲ ἄνοιαν σωφρονίζων, τὴν δὲ κακίαν κολάζων· ἰδίᾳ δὲ καὶ κοινῇ πάντας τὲς δεομένες ὠφελῶν· τοῖς μὲν ἀδικημένοις βοηθῶν, τοῖς δὲ ἀπορουμένοις περί τινος μηνύων τὸ δέον. ὅταν γάρ τις, συμβάντος αὐτῷ τινὸς δυσκόλε πράγματος, ζητῇ τὸ συμφέρον, ἑδὲν, οἶμαι, δεῖ φίλες παρακαλεῖν, ἑδὲ συγγενεῖς, ἀλλὰ ἐλθόντα παρὰ τὲς νόμες, πυν-

θάνε-

θάνεσθαι. καὶ ἐκ ἂν τὸ οἰκεῖον σκοπῶν, χεῖρον ἐκείνῳ παραινέσειεν· ἔτε ἀγνοήσας τὸ βέλτιον, ἔτε δι' ἀσχολίαν τινά, ἢ τὸ μὴ φροντίζειν, τὰς πυθομένας [1]) παραιτήσαιτ' ἄν. τἐναντίον γὰρ ἁπάντων ὁμοίως κήδεται, καὶ σχολὴν ἄγει πρὸς τὰ τῶν ἄλλων πράγματα· καὶ ἐδὲν ἴδιον ἐδὲ ἐξαίρετόν ἐστιν αὐτῷ. καὶ μὴν τοσέτῳ γε τῆς παρὰ τῶν θεῶν μαντείας ὠφελιμώτερός ἐστι νόμος, ὅσῳ τὰς μὲν χρησμὰς ἤδη τινὲς ἠγνόησαν, καὶ δοκῦντες πράττειν κατ' αὐτὰς, τἀναντία ἐποίησαν· ὅθεν, οἶμαι, συμφοραῖς ἐχρήσαντο. παρὰ τὸν νόμον δὲ ἐδέν ἐστι σκολιὸν, ἐδὲ ἀμφίβολον· ἀλλ' ἁπλῶς ἅπαντα, ἃ προσήκει, τοῖς δεομένοις φράζει. ἄρχων δὲ ἁπάντων καὶ κύριος ὤν, χωρὶς ὅπλων καὶ βίας κρατεῖ· τἐναντίον γὰρ αὐτὸς καταλύει τὴν βίαν· ἀλλὰ μετὰ πειθῦς καὶ βελομένων προέσηκεν. πείσας γὰρ πρότερον καὶ δοκιμασθεὶς, ἔτως νόμος γίγνεται, καὶ τὴν ἰσχὺν τὴν αὐτῦ λαμβάνει. τηλικαύτην δὲ ἔχει δύναμιν, ὥστε καὶ τοῖς θεοῖς ἔτός ἐστιν ὁ βοηθῶν. τὰς γὰρ ἱεροσύλας, καὶ τὰς παραβαίνοντας τὴν πρὸς αὐτὰς εὐσέβειαν κολάζει. καὶ μὴν αὐτόν γε ἐδὲ εἷς [2]) οἷός τε ἐστὶν ἀδικῆσαι. τῶν γὰρ παραβαινόντων τὸν νόμον ἕκαστος ἐκ ἐκεῖνον, ἀλλ' ἑαυτὸν βλάπτει. τοσαύτης δὲ δικαιοσύνης καὶ φιλανθρωπίας μεστός ἐστιν, ὥστε καὶ τοῖς ἀτυχῦσι χρησιμώτερος καθέστηκε τῶν γένει προσηκόντων, καὶ τοῖς ἀδικουμένοις ἰσχυρότερος τῆς αὐτῶν ἐκείνων ῥώμης, καὶ πατράσιν υἱέων εὐνούστερος, καὶ παισὶ, γονέων, καὶ ἀδελφοῖς, ἀδελφῶν. πολλοὶ γοῦν ὑπὸ τῶν φιλτάτων ἀδικούμενοι, πρὸς τῦτον καταφεύγουσιν. εἰ δὲ καὶ μηδὲν ὑπὸ μηδενὸς εὖ πέπονθεν ὁ νόμος, πᾶσιν

1) in Veneta est τὰς κλεπτομένας, vnde effici debuerat ἢ τὸ μὴ φροντίζειν τῦ σκεπτομένε, παρεῖτ.

2) εἷς] sic recte Ven. εἰς Mor.

ὅμως εὐεργέτης ὢν, ἑτέροις ἐκτίνει τὰς χάριτας, καὶ γονεῦσι παρὰ παίδων τὰς ὁμοίας κομιζόμενος [3]), καὶ τοῖς ἰδίᾳ τινῶν εὐεργέταις, παρὰ τῶν εὖ παθόντων, καὶ τοῖς κοινῇ φιλοτιμουμένοις, παρὰ τῆς πόλεως. κάλλιστα δὲ καὶ τὰ ἆθλα [4]) τῶν εὐεργεσιῶν πεποίηκε, στεφάνους καὶ κηρύγματα καὶ προεδρίας ἐξευρών· ἃ τοῖς μὲν παρέχουσιν ἀδεμίαν φέρει δαπάνην, τοῖς δὲ τυγχάνουσι, τῷ παντὸς ἄξια καθέστηκεν. ὅ, τι δ' ἂν ἐθέλῃ τῶν εὐτελεστάτων [5]), εὐθὺς τοῦτο μέγα καὶ τίμιον ἐποίησεν. οὗτός ἐστιν ὁ τὸν κότινον ὅτως μέγαν καὶ τηλικαύτης ἄξιον σπουδῆς ἀποδείξας· καὶ τὰ σέλινα, καὶ τὴν πίτυν, καὶ τὸν τοῦ θαλλοῦ στέφανον. οὗτος ὁ τὰ τρία [6]) ῥήματα, οἷς ἕκαστος κηρύττεται τῶν ἀγαθῶν, πολλοῖς ἀποφήνας τοῦ ζῆν τιμιώτερα. οὗτός ἐστιν ὁ τὰς πανηγύρεις συνάγων, ὁ τοὺς θεοὺς τιμῶν, ὁ τὴν ἀρετὴν αὔξων· οὗτος ὁ τὴν θάλατταν καθαίρων, ὁ τὴν γῆν ἥμερον ποιῶν· ὁ τοῦ Διὸς ἑτεὸς [7]) υἱός, ὁ τὴν ἀήττητον καὶ ἀνυπέρβλητον ἰσχὺν ἔχων· τοσοῦτον ἁπάντων σωφροσύνῃ καὶ πίστει διαφέρων, ὥστε καὶ γυναικῶν κοινωνίαν, καὶ παρθένων ὥραν, καὶ παίδων ἀκμὴν τούτῳ πάντες πεπιστεύκαμεν. ἔτι δὲ καὶ παρθένου τῆς Δίκης ὅσης, μόνος αὐτῇ διὰ σωφροσύνην σύνεσιν. οὗτος ἐπίκουρος γήρως, διδάσκαλος νεότητος, πενίας συνεργός, φύλαξ πλούτου· τῇ μὲν εἰρήνῃ σύμμαχος, τῷ δὲ πολέμῳ ἐναντίος· ὃ μὴν ἄλλοι καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ πλέον ἰσχύει. τὸν γοῦν παρὰ

3) κομιζόμενος] sic recte Ven. κομιζομένων Mor.

4) τὰ ἆθλα] sic cum Casaub. leg. est, aut τὰς ἀμοιβάς. Ven. et Mor. dant τὰς ἄλλας.

5) ἀτυχεστάτων margo Mor.

6) margo Mor. omittit τρία.

7) ἑτεὸν margo Mor.

παρὰ τῶν ἐχθίστων κήρυκα πεμπόμενον ἔτός ἐστιν ὁ σώζων [8]) καὶ διαφυλάττων, παντὸς θώρακος καὶ πάσης ἀσπίδος ἰσχυρότερον αὐτῷ δὲς ὅπλον τὸ κηρύκειον· ἔστι δὲ τῷ νόμῳ σύμβολον. διὰ τοῦτον τὸς ἀποθανόντας ἀδεὶς ἔτι κρίνει πολεμίως· ἀδὲ τὴν ἔχθραν [9]) καὶ τὴν ὕβριν εἰς τὰ σώματα αὐτῶν ἐπιδείκνυνται [10]). τοσούτῳ δὲ ταῖς πόλεσι χρησιμώτερός ἐστιν, ἥπερ τὰ πηδάλια ταῖς ναυσὶν, ὥστε ἡμῖν [11]) ἀποβάλλουσα τὸς οἴακας ναῦς, ἂν μὴ ἀπόλοιτο, μὴ χειμῶνος καταλαβόντος· πόλιν δ' ἂν ἕνι σωθῆναι, τοῦ νόμου λυθέντος, ἀδ' ἂν μηδὲν ἔξωθεν συμβαίνῃ δεινόν. ὥσπερ δὲ ὑπὸ τῆς ἐν αὐτῷ διανοίας διοικεῖται καὶ σώζεται τῶν ἀνθρώπων ἕκαστος, ἡ δὲ ταύτης διαφορὰ [12]) μανίαν καὶ παρακοπὴν φέρει· παραπλησίως, ἄν τις ἀνέλῃ τὸν νόμον ἐκ τοῦ βίου, καθάπερ, οἶμαι, τὸν νῶν ἀπολωλεκὼς, εἰς παντελῆ μανίαν καὶ ταραχὴν περιστήσεται.

8) σώζων] sic recte Ven. σάζων Mor.

9) οἱ δὲ τὴν ἔχθραν γὰρ καὶ marg. Mor.

10) vulgatam ſerues, an ἐπιδείκνυται legas, perinde eſt. margo Mor. dat ἀποδείκν.

11) ἡ μὲν Caſaub.

12) διαφθορὰ Caſaub.

ΠΕΡΙ ΕΘΟΥΣ.

ΛΟΓΟΣ ΟΣΤ.

Ἔστι δὲ τὸ ἔθος, γνώμη μὲν τῶν χρωμένων κοινή, νόμος δὲ ἄγραφος ἔθνους ἢ πόλεως, δίκαιον δὲ ἑκάσιον, καὶ ταῦτα πᾶσιν ἀρέσκον· εὕρεμα δὲ ἀνθρώπων ἀδενὸς, ἀλλὰ βίου καὶ χρόνου. τῶν μὲν ἔν ἄλλων νόμων ἕκαστος ἅπαξ δοκιμασθεὶς, ἔλαβε τὴν ἰσχύν· τὸ δὲ ἔθος αὐτὸ ἀεὶ [1]) δοκιμάζεται. καὶ νόμος μὲν ἀδεὶς ῥᾳδίως ὑπὸ πάντων κριθήσεται· ταῖς γὰρ τῶν πλειόνων δόξαις κυρᾶται. ἔθος δὲ ὐκ ἐνῆν γενέσθαι, μὴ προσδεχθὲν ὑπὸ πάντων. καὶ κεῖνος ἀπειλῶν καὶ βιαζόμενος, μένει κύριος. ὑπὸ δὲ τῶν ἐθῶν πειθόμενοι, καὶ καλὰ καὶ συμφέροντα κρίνομεν αὐτά. διό μοι δοκεῖ τις ἂν προσεικάσαι, τὸν μὲν ἔγγραφον νόμον τῇ δυνάμει τῆς τυραννίδος· φόβῳ γὰρ ἔκαστον καὶ μετὰ προσάγματος διαπράττεται· τὸ δὲ ἔθος, μᾶλλον τῇ φιλανθρωπίᾳ τῆς βασιλείας. βιόμενοι γὰρ αὐτὸ πάντες, καὶ δίχα ἀνάγκης οἴονται [2]). καὶ νόμους μὲν ἴσμεν πολλοὺς ἀνηρημένους ὑπὸ τῶν θέντων αὐτούς, ὡς πονηρούς· ἔθος δὲ ὐκ ἂν ἀδεὶς ῥᾳδίως δείξειε λελυμένον. καὶ μὴν τῷ παντὶ ῥᾴδιόν ἐστιν ἀνελεῖν ὅ, τι βούλει τῶν ἐγγράφων, ἢ τῶν ἐθῶν. τὰ μὲν γὰρ ἂν ἀπαλείψῃς ἅπαξ, ἡμέρᾳ μιᾷ λέλυται. συνήθειαν δὲ πόλεως ὐκ ἔστιν εἰ μὴ ἐν πάνυ πολλῷ καταλῦσαι χρόνῳ. ἐκεῖνοι [3]) μὲν ἐν σανίσιν ἢ ξήλαις φυλάττονται· τῶν δὲ ἕκαστον, ἐν ταῖς ἡμετέραις ψυχαῖς. ἀσφα-

1) αὐτὸ ἀποδοκ. margo Mor.
2) οἴονται] sententia flagitat αἱρῶνται aut προσίενται.
3) κἀκεῖνοι margo Mor.

ἀσφαλεστέρα δὲ καὶ κρείττων ἡ τοιαύτη φυλακή. καὶ μὴν ὁ μὲν ἔγγραφος νόμος αὐστηρός ἐστι καὶ ἀπηνής· ἔθος δὲ οὐδὲν ἥδιον. ἔπειτα τοὺς νόμους παρ' ἄλλων πυνθανόμεθα, τὰ δὲ ἔθη πάντες ἐπισάμεθα. καὶ κείνων μέν εἰσιν οἳ σαφῶς ἔνιοι γεγραμμένοι, καὶ διαστρέφονται πολλάκις ὑπὸ τῆς τῶν ῥητόρων δυνάμεως· τῶν δὲ ἐθῶν οὐδὲν ἀμφίβολον, οὐδὲ σκολιόν, οὐδ' ἂν περιγένοιτ' αὐτῶν λόγος. καὶ κείνων μὲν ἀεὶ δεῖ μνημονεύειν, εἰ μέλλοιμεν αὐτοῖς ἐμμένειν· τῶν δὲ ἔθους οὐκ ἔστιν οὐδὲ βουλομένους ἐπιλαθέσθαι, ἀλλὰ τοιαύτην παρέχει[4] φύσιν, ὥστε ἀεὶ ὑπομιμνήσκειν αὐτούς. καθόλου δὲ τοὺς μὲν νόμους φαίη τις ἂν ποιεῖν δούλων πολιτείαν· τὰ δὲ ἔθη τοὐναντίον, ἐλευθέρων. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ποιοῦσιν εἰς τὰ σώματα κολάσεις· παραβαινομένου δὲ ἔθους, τὴν ζημίαν εἶναι συμβέβηκεν αἰσχύνην. ὥστε ἐκεῖνος μὲν φούλων· οὗτος δὲ ἀγαθῶν ἐστι νόμος. εἰ γὰρ ἅπαντες ἦσαν ἀγαθοί, δηλονότι τῶν ἐγγράφων ἡμῖν οὐδὲν ἂν ἔδει. καὶ τῶν νόμων μὲν εἰσὶν οἱ βασιλεῖς ἐπάνω, καὶ πολλὰ πράττουσι παρ' αὐτούς· τοῖς δὲ ἔθεσι καὶ κεῖνοι κατακολουθοῦσι. καὶ τῶν μὲν ἐγγράφων οὐδὲν ἐν τοῖς πολέμοις[5] ἰσχύει· τὰ δὲ ἔθη φυλάττεται παρὰ πᾶσι, κἂν εἰς ἐσχάτην ἔχθραν προέλθωσι. τὸ γοῦν μὴ κωλύειν τοὺς νεκροὺς θάπτειν, οὐδαμῆ γέγραπται· πῶς γὰρ ἂν ὑπῆκουον οἱ κρατοῦντες τοῖς τῶν ἡττωμένων ἐπιτάγμασιν; ἀλλ' ἔθος ἐστί, τὸ ποιοῦν τῆς φιλανθρωπίας ταύτης τοὺς κατοιχομένους τυγχάνειν. ὁμοίως τὸ τῶν κηρύκων ἀπέχεσθαι, καὶ μόνοις τούτοις πολλὴν ἀσφάλειαν εἶναι βαδίζουσι. τῶν μὲν οὖν νόμον παραβαινόντων, οὐδεὶς ἂν ἐπιδείξειεν οὐδένα, οἶμαι, φανερῶς ὑπὸ τῶν θεῶν κεκολασμέ-

4) παρέχει] sic recte Ven. παρέχειν Mor.

5) πολέμοις] Ven. et Mor. dant πολεμίοις.

λασμένον· Λακεδαιμόνιοι δ' ἐπεὶ παρέβησαν ἐπὶ 6) τῶν κηρύκων τὸ ἔθος, τὲς παρὰ βασιλέως ἐλθόντας ἀνελόντες, ἐκολάσθησαν ὑπ' αὐτῦ τῦ δαιμονίυ.

6) Ven. et Mor. omittunt ἐπὶ.

ΠΕΡΙ ΦΘΟΝΟΥ, Α'.

ΛΟΓΟΣ ΟΖ'.

Ἆρα διὰ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἐνομίσθη σοφὸς ἐν τοῖς Ἕλλησιν Ἡσίοδος, καὶ ἀδαμῶς ἀνάξιος ἐκείνης τῆς δόξης, ὡς ἐκ ἀνθρωπίνῃ τέχνῃ τὰ ποιήματα ποιῶν τε καὶ ᾄδων, ἀλλὰ ταῖς Μέσαις ἐντυχὼν, καὶ μαθητὴς αὐτῶν ἐκείνων γενόμενος· ὃ ἦν ἐξ ἀνάγκης, ὅτι ἐπῄει 1) αὐτῷ πάντα μεσικά τε καὶ σοφὰ ἐφθέγγετο· καὶ ἀδὲν μάταιον· ὧν δηλονότι καὶ τῦτο τὸ ἔπος ἐσί. τὸ ποῖον;

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων.

πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα φανήσεται τῶν Ἡσιόδυ πεποιημένα καλῶς περί τε ἀνθρώπων καὶ θεῶν σχεδόν τι καὶ περὶ μειζόνων πραγμάτων, ὁποῖα τὰ λεχθέντα νῦν. ἀτὰρ ἦν καὶ ταῦτα ἀπεφήνατο μάλ' ἀληθῶς τε καὶ ἐμπείρως τῆς ἀνθρωπίνης Φύσεως; βέλει ἦν, ἐπιμελέξερον σκοπῶμεν αὐτά; καὶ πῶς ἡμᾶς ἀνέξονται τοσῦτος ὄχλος περὶ τοιύτων διαλεγομένυς; τί δαὶ, ὦ σοφὰ, καὶ περὶ σοφῶν ἥκυσιν ἀκυ-

σόμε-

1) ὅθεν ἐξ ἀνάγκης ὅ, τι ἂν ἐπῄει Casaub. f. ὅτι, ἃ (vel ὅσα) ἐπῄει. quod ita euenire neceſſe erat, quia, quaecunque ipſi in os venirent, omnia —

σόμενοι; Φαῖεν ἄν, ὡς μοι δοκεῖσιν. ἀλλὰ μὴ τὸν Ἡσίοδον Φαῦλον ἡγεῖνται καὶ ὀλίγου ἄξιον; ἔδαμῶς. ἀλλὰ περὶ φθόνου καὶ ζηλοτυπίας, καὶ τίνες εἰσὶν οἱ πρὸς ἀλλήλους ἔτως ἔχοντες, καὶ ἐπὶ τίσιν ὠ χρήσιμον αὐτοῖς ἀκροᾶσθαι; πάντων μὲν ἓν χρησιμώτατον. ὠκεῖν χρήσιμον ἤδη καὶ τὸ ἀποπειρᾶσθαι τῶν ἀνδρῶν. Φέρε δὴ, δι' ἄλλο τι φησὶ τέτους Ἡσίοδος εἶναι Φανερὸς [2]), καὶ δυσκόλως ἀλλήλοις ἔχειν, ἢ διότι ἧττον ἐργάζοιτο τὴν αὐτοῦ τέχνην [3]) ἐκ τοῦ πράγματος ἕκαστος, ὅτου ἂν τύχῃ πράττων, πολλῶν ὄντων ὁμοίων; διὰ τί γὰρ ἄλλο; πότερον ἓν κεραμεῖ μὲν λυσιτελεῖ, μηδένα ἄλλον εἶναι κεραμέα ἐν τῇ αὐτῇ πόλει τε καὶ κώμῃ, μαγείρῳ δὲ τοῦτο ὠ λυσιτελές; ὅπως ἐξῇ αὐτῷ ἀποδίδοσθαι, ὁποῖ' ἂν [4]) ἔχῃ τὰ κρέα τοῖς δεομένοις, ἂν καὶ πάνυ λεπτὸν ἱερεῖον ἢ πρεσβύτερον τύχῃ πριάμενος; δηλονότι καὶ μαγείρῳ. τί δαὶ βαφεῖ τὴν βαφικὴν ἐργάζεσθαι τέχνην, ὠ μόνον αὐτὸν [5]) ἄμεινον, ἢ μεθ' ἑτέρων ἀντιτέχνων, ἵνα ὁποιαοῦν ἀποδιδῶται τὰ βάμματα ταῖς γυναιξίν; ἀγαπήσουσι γὰρ ὠνέμεναι [6]), κἂν ὀλίγῳ βελτίω· ὁποῖα [7]) εἰώθασιν ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐταὶ [8]) βάπτειν, ὡς ἔτυχεν, καὶ ὠ ζητή-

2) Φθονερὸς Caſaub.

3) poſt τέχνην videtur ἀσκῶν deeſſe. In Veneta eſt ἐράζοι τὸ τὴν — vnde forſitan effici debet ἐρανίζοιτο, τὴν αὐτοῦ τέχνην ἀσκῶν, ἐκ τοῦ πρ. *minus colligat lucri ſua quisque arte exercenda, quidquid tandem ille operis tractet.* margo Mor. dat τὸ τῆς αὐτοῦ τέχνης, et Caſaub. vult ἐκ προσάγματος ἕκαστος ὅ τι ἂν τύχῃ —

4) ὁποῖ' ἂν] id eſt ὁποῖα ἂν.

5) αὐτὸν] *nonne melius eſt ipſum ſolum exercere ſuam artem?* Ven. et Mor. dant αὐτῷ, et margo Mor. αὐτῶν ὠκ ἄμ.

6) ὠνέμεναι] ſic recte Ven. ὠγέμεναι Mor.

7) lego ᾗ βελτίω ἢ ὁποῖα. Ven. dat βελτίων ὁποῖα.

8) αὐτὰ margo Mor.

ζητήσασι [9]) δυσποιαὶ, καὶ ἀλυργῆ. πῶς γὰρ ζητήσασι; Φέρε, πορνοβοσκῷ δὲ ὁ κερδαλεώτερόν τε καὶ ἄμεινον, πρὸς τὴν ἐμπολὴν, μόνον ἔχειν τοῦτο τὸ ὄνειδος, καὶ μόνον αὐτὸν ἀκούειν κακῶς, ἢ σὺν ἑτέροις ὁμοίως μὲν ἐν πόλει τρέφοντα καὶ ἀσκοῦντα τοιοῦτο θρέμμα, ὁμοίως δὲ εἰς Πυλαίαν, καὶ τὰς ἄλλας πανηγύρεις πορευόμενον, καὶ περιάγοντα; καὶ πάνυ μοι δοκεῖ πορνοβοσκῷ ἂν ἀνδρῶν ὁμοτέχνων πολλὴν ἐρημίαν [10]). ἆρ' ἔν καὶ περὶ πάντων ἁπλῶς ἔτως ὑπελάμβανεν τῶν τὰς αὐτὰς ἐργασίας ἐργαζομένων, ὡς βλαβερὰς ὄντας ἀλλήλοις, καὶ ἐμποδὼν [10]b) πρὸς τὸν βίον; περὶ πάντων, ὡς τὸ εἰκός. ἀλλ' οὐκ ἔπρεπεν, οἶμαι, καθήκαστον ἐπεξιέναι. καὶ γὰρ ἐπ' ἄλλοις ἐστὶν ἔθος αὐτῷ περὶ ὅλα τὰ πράγματος φράζειν, ἐφ' ἑνὸς ἢ δυοῖν, οἷον ὅταν φῇ μηδ' ἂν βῶν ἀπολέσθαι τινὶ ἄνευ τῆς τοῦ γείτονος πονηρίας· ὃ δήπου φησὶν, ὅτι βοῦν ἀπολέσαι ἂν, εἰ μὴ [11]) γείτων πονηρὸς ᾖ, ἢ ἄλλως συγχέοι [12]). πρόβατον δὲ οὐκ ἂν ἀπόλοιτο [13]), ἐὰν δύνηται λαθεῖν· οὐδὲ αἶγα τῶν καλῶν, τῶν πολὺ ἀμελγομένων καὶ διδυμοτοκούσων· ἀλλὰ δηλονότι, ὡς πρὸς συνιέντας λέγει τοὺς ἐντυγχάνοντας τοῖς ποιήμασιν. οὐκοῦν περὶ πάντων αὐτὸν ἑνὶ λόγῳ φαμὲν ἐν βραχεῖ λέγειν ἔτως τῶν ὁμοτέχνων, ὡς ὅτε φιλούντων αὐτῶν, ὅτε λυσιτελούντων ἀλλήλοις; πάνυ μὲν ἔν.

9) ζητήσασι, ob praecedens ἀγαπήσασι. et sic quoque paulo post. Ven. et Mor. dant ζητῶσι.

10) post ἐρημίαν addit Casaub. λυσιτελήσειν, aut aliud ἰσοδυναμοῦν.

10. b.) ἐμπόδια margo Mor.

11) μὴ] f. leg. τινί.

12) συγχέοι] *tumultuarie agat, omnia misceat.* Sed in Veneta et margine Mor. est συγγνώῃ. vnde efficerem ἢ ἄλλως ἀγνοείῃ, *aut aliis modis stultum se gerat.*

13) aut ἀπόδοιτο *vendat* leg. aut ὑφέλοιτο *furtim auertat.*

ἔν. Φέρε δὴ πρὸς θεῶν, ἡ ναυτικὴ τέχνη ἐστὶν [14]), ἀλλ' ἧττόν τι τῆς κεραμευτικῆς, ἢ τῆς μαγειρικῆς, τυγχάνοι ἂν τοῦδε τοῦ ὀνόματος; οὐχ ἧττον. ἴσως γὰρ ἔν γε νηῒ μεγάλῃ πολλὰ ἱστία ἐχέσῃ καὶ φόρτον πολὺν, καὶ ἀνθρώπων ἐπιβατῶν ὄμιλον, εἰς ναύτης καλῶς πράττοι ἄν, καὶ συμφέροι αὐτῷ, μηδένα ἄλλον ἐν τῇ νηῒ πλεῖν, μήτε μᾶλλον αὐτόν, μήτε ἔλαττον ἐπισάμενον τὰ ναυτικά· ἂν δὲ πολλοὶ ὦσιν, ἀσύμφοροι ἀλλήλοις ἔσονται, καὶ πρὸς βλάβης, καὶ διὰ τοῦτο ἐν νηῒ μισοῦσιν ἀλλήλους οἱ πλείονες ναῦται. τοῦτο μὲν ἕτερον [15]) τὸ τῶν ναυτῶν. ἀλλὰ κυβερνήτης γε, οἶμαι, κυβερνήτην οὐκ ἂν ἡγοῖτο [16]), ὁρῶν συμπλέοντα αὐτῷ. πότερον ὅταν χειμὼν ἰσχυρὸς ᾖ, καὶ μὴ κατισχύῃ [17]) τοῖν πηδαλίοιν ἑκατέρᾳ διὰ γῆρας, ἢ διὰ βίαν τῆς θαλάττης, ἢ δὲ τότε φιλεῖ κυβερνήτην ἄλλον, ἢ δ' εὔχεται φανεῖσθαι τὸν διαδεξόμενον, ἢ ὅταν κατακοιμηθῆναι δέηται, πολλὰς ἐφεξῆς ἀγρυπνῶν νύκτας καὶ ἡμέρας· ἀλλὰ καὶ τότε ὁμοίως μισεῖ, καὶ ζημίαν αὐτῷ νενόμικεν, εἰ κυβερνήτης ἐν τῇ νηῒ ἕτερός ἐστιν; οὐκ ἂν ἴσως τότε μισοῖ. πῶς γάρ; ἀλλ' ἡμεῖς οὐ περὶ ναυτιλίας [18]) οὐδὲ περὶ τῶν ἐν θαλάττῃ λέγομεν. εἶεν. οὐκοῦν ὅ γε ἰατρὸς ἐπὶ γῆς ἰᾶται, καὶ τέχνην οὐδὲν ἐλάττονα ἔχει τῶν τεκτόνων. τί οὖν δὴ τοῦτο; ἆρά γε δοκεῖ σοι βούλεσθαι μόνος ἂν εἶναι τὴν τέχνην ἐπισάμενος ἐν πόλει τηλικαύτῃ τὸ μέγεθος, καὶ ταῦτα πολλῶν νοσούν-

14) ἡ ναυτικὴ τέχνη ἐστὶν sunt Dionis interrogantis: *eſtne regendae nauis ſcientia in artium numero?* reſpondet ficta perſona, cum qua colloquitur: ἐστὶν *eſt profecto.* tunc rurſus pergit Dio interrogare: ἀλλ' ἧττον.

15) ἕτερον] ſcil. ἐστὶ. *alia res eſt.* ἑτέρως ἔχει, *alia eſt nauiarum ratio.*

16) ἥδοιτο Anglus.

17) κατισχύσῃ margo Mor.

18) ναυτιλίας] Ven. et Mor. dant ναυτηλίας.

νοσούντων; τί δαὶ κωλύει βούλεσθαι μόνον εἶναι; τοῖς μὲν ἄλλοις ἴσως χεῖρον, ὃ δυναμένοις ὑφ' ἑνὸς ἰατρεύεσθαι· τὸ δέ γε ἐκείνῳ τιμιώτερον ὅτως. οὐδὲ γὰρ εἰπεῖν ἔξιν, ἡλίκων ἂν, καὶ ὅσων μισθῶν τυγχάνοι, εἰ [19]) μόνος ἐν τοσούτοις νοσοῦσιν ἱκανὸς ὢν ἰᾶσθαι· ἀλλ' οὐ μαινόμενον ἰατρὸν λέγω σοι. τί δαί; μαινομένου σοι δοκεῖ τὸ ἐπιθυμεῖν σφόδρα τιμᾶσθαι, καὶ πολλὰ χρήματα λαμβάνειν; ἀλλ' ὅταν γε αὐτὸς [20]) ὑπὸ ληθάργου ἐχόμενος, ἢ φρενίτιδι περιπεσών, χαίρει, ὅτι οὐδένα ἔχει [21]) τὸν ἰασόμενον, οὐδὲ τὸν δώσοντα μανδραγόραν πιεῖν, ἢ ἄλλο φάρμακον ὑγιεινόν, ἵνα δὴ μόνος ἔχῃ τοὺς ἐν τῇ πόλει μισθούς τε καὶ τιμάς; εἰ δὲ δὴ σὺν αὐτῷ καὶ τὰ παιδία νοσοῖ, καὶ ἡ γυνή, καὶ οἱ φίλοι πάντες ἐπισφαλῶς, ἆρα καὶ τότε εὔχοιτ' ἄν, μηδένα ἄλλον ἰατρὸν εὑρεθῆναι τὸν βοηθήσοντα· ἐὰν δὲ φανῇ τις, κατὰ τὸν Ἡσίοδον κοτέειν μέλλει καὶ ἐχθρὸν ἡγεῖσθαι τὸν αὐτοῦ σωτῆρα, καὶ τῶν [22]) φιλτάτων; φέρε, ἐὰν δὲ συμβῇ πρᾶγμα τοιοῦτον, οἱοῖόν ποτε συνέτυχε περὶ τοὺς Αἰγυπτίους ἰατρούς. ἐκεῖνοι γὰρ ἰώμενοι Δαρεῖον τὸν Πέρσην, ὡς ἔτυχεν αὐτῷ πεσόντι ἀπὸ τοῦ ἵππου μεταχωρήσας ὁ ἀστράγαλος, οὐχ οἷοί τε ἦσαν ἰᾶσθαι κατὰ τὴν αὐτῶν τέχνην· ἀλλ' εἰς ἀγρυπνίας τε καὶ ἀλγηδόνας ἐνέβαλον αὐτὸν, ἕλκοντες καὶ βιαζόμενοι τὸ ἄρθρον. τούτους μὲν οὖν ἐκέλευσε φυλάττειν, ὅπως ἀποθάνοιεν στρεβλωθέντες. πυθόμενος δ' ἐν τοῖς αἰχμαλώτοις εἶναί τινα Ἕλληνα ἐπιχειροῦντα [23]) ἰᾶσθαι, καλέσας αὐτὸν ὑπὸ ἀμηχανίας, ἐκέλευσεν εἴ τι ἔχοι βοηθεῖν.

ἦν

19) εἰ delend.

20) poſt αὐτὸς deeſt νοσοῖ, vel ſimile.

21) ἔχει] Ven. et Mor. ἔχοι.

22) τῶν] Ven. et Mor. τὸν.

23) Anglus vult ἔμπειρον ὄντα.

ἦν δὲ ἄρα Δημοδόκος [24]) ὁ Κροτωνιάτης, ὅσπερ ἄρι-
στος ἐδόκει τῶν τότε ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἰατρῶν· ὃς καὶ
παραχρῆμα μὲν καθυπνώσας αὐτὸν ἐποίησεν· εἶτα
καταπλάττων [25]) καὶ καταιονῶν, καὶ τἆλλα
ἐπιμεληθεὶς, δι' ὀλίγων ἡμερῶν ὑγιῆ ἀπέδειξε. κε-
λεύσαντος δὲ Δαρείῳ λαβεῖν ὅ, τι βέλεται, τὸς ἰα-
τρὸς παρητήσατο ἀφεῖναι αὐτόν· καὶ μέντοι ἀφεί-
θησαν, ἐκείνῳ δεηθέντος. πότερον οὖν τότε ἐφθόνουν
Δημοδόκῳ, καὶ ἐμισθρὸν ἡγοῦντο· ἢ φησιν Ἡσίοδος
ἐπὶ τῶν κεραμέων ἢ τεκτόνων· λυσιτελεῖν νομίζον-
τες αὐτοῖς, εἰ μηδεὶς ἄλλος ἰατρὸς ἐφάνη βασιλέα
ἰασάμενος, ἢ σφόδρα ἠγάπων καὶ χάριν ἤδεσαν;
εἰκὸς μὲν ἦν χάριν εἰδέναι. καὶ μὴν θωρακοποιοί
εἰσιν ἐν ταῖς πόλεσι, καὶ κρανοποιοὶ, καὶ τειχοποιοὶ,
καὶ δορυξόοι, καὶ ἕτεροι πλείους· εἰ οὖν τούτοις λυσι-
τελεῖ ἕνα ἕκαστον ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων εἶναι τῆς τέ-
χνης δημιουργὸν μᾶλλον, ἢ τοὺς ἱκανούς, ἡδέως ἔγωγ'
ἂν πυθοίμην. δῆλον γὰρ, ὡς, πολεμίων ἐπιόντων,
καὶ μήτε τῶν τειχῶν ἑστηκότων, μήτε ὡπλισμένων
ἁπάντων, ἀναγκάζοιντ' ἂν ἄνοπλοι καὶ ἀτείχιστοι
διακινδυνεύειν. ὥστε, ἁλόσης τῆς πόλεως, ἐκ οὗ
ἴσως ἔτοί γε ἀποθάνοιεν· ληφθέντες δὲ καὶ δεθέν-
τες, προῖκα ἂν ἐργάζοιντο τοῖς πολεμίοις πρὸς
ἀνάγκην, ἀνθ' ὧν πρότερον θρυπτόμενοι πολλῆς τι-
μῆς ἀπεδίδοντο, τούς τε θώρακας, καὶ τὰ κράνη,
καὶ τὰ δόρατα· καὶ γνῶεν ἄν, ὅτι ἐκ ὀρθῶς, ἐδ'
ἐπ' ἀγαθῷ ἐφθόνει, καὶ ἐμήνιε διὰ τὴν τέχνην,
ὅτε χαλκεῦσι [26]) χαλκεὺς, ὅτε τέκτονι τέκτων, ὅτε
λωΐον τε καὶ ἄμεινον ἦν, αὐτῷ μόνον, ἢ σὺν ὀλίγοις
εἶναι τῆς τέχνης ἐργάταις. ἀλλὰ δὴ τοῖς μὲν ἄλ-
λοις

24) Herodoto Demokedes vocatur, vnde locus hic petitus eſt.

25) καταπλάττων] ſic recte Ven. καταπλάττον Mor.

26) aut χαλκεῖ leg. aut τέκτοσι.

λοις σχεδὸν, ἢ καὶ ἀεὶ βελτίως φησὶ[27]) βέλεσθαι αὐτῷ Ἡσίοδος· μόνοις δὲ τοῖς κεραμεῦσι, καὶ μαγείροις τε, καὶ βαφεῦσι, καὶ πορνοβοσκοῖς. ἐκὼν ἡ ζηλοτυπία καὶ ὁ φθόνος, καὶ τὸ μηδένα ἄλλον ἐθέλειν πράττειν τὸ αὐτῷ ἔργον, μαγειρικόν τε καὶ βαφικὸν καὶ κεραμικόν· καὶ ἔτι μᾶλλον πορνοβοσκοῖς προσῆκον, ἥπερ ἰατροῖς τε καὶ κυβερνήταις, ἢ ἄλλο τι σπουδαιότερον πράττουσιν. εἶεν. ἀλλ' εἰ κυβερνήταις τε καὶ ἰατροῖς, καὶ οἷς νῦν δὴ[28]) ἐλέγομεν, ἀ- βέλτιον ἐν σπάνει τῶν ὁμοτέχνων[29]) ζῆν. ἢ πῶ τοῖς τε φρονίμοις καὶ σοφοῖς ἀνδράσι λῷόν τε[30]) καὶ ἄμεινον ὁρᾶσθαι μόνοις; ἀδαμῶς.

27) Casaub. vult ἢν ἂν εἴη βέλτιον φῇς (vel φήσεις) βέλεσθαι τὸ τῷ Ἡσίοδος.
28) διαλεγ. margo Mor.
29) ὁμοίων ζῆν margo Mor.
30) τε] v. p. 417, pen. Ven. et Mor. dant τι.

ΠΕΡΙ ΦΘΟΝΟΥ Β'.

ΛΟΓΟΣ ΟΗ'.

Ἔτι πρὸς τῷ μεγαλόφρων τε εἶναι, καὶ ἄλυπος ὁ νῷν ἔχων, καὶ φιλάνθρωπος, καὶ τὴν ἀρετὴν ἐπίεσθαι συμφέρουσαν αὐτῷ, τήν τε αὐτῷ καὶ τὴν τῶν πέλας; καὶ μηδέποτε ἂν ὑπὲρ τούτων[1]) μηδέν, μηδὲ τῶν φαυλοτέρων[2]), ἄλλον ἄλλῳ φρονεῖν, ἢ ἃ κοι-

1) post ὑπὲρ τούτων deest ἀτιμάζειν vel μισεῖν, vel simile quid.
2) f. φαυλοτέρων, μηδ' ἀγαθὸν ἄλλο αὐτῷ φρονεῖν, ἢ ἃ — Casaub. vult ἄλλον ἄλλο φρ.

κοιναὶ ὑπάρχει πᾶσιν ἀγαθά. πρὸς τούτοις πᾶσιν, ἀδὲ τῶν ἄλλων, ἐφ' οἷς τε φθόνος γίγνεται, καὶ τὸ βασκαίνειν ἀλλήλοις τοὺς πολλούς, ὅτε θαυμάζει τὸ παράπαν ἀδὲν, ὅτε ἄξιον σπουδῆς νενόμικεν οἷον δὴ χθὲς περὶ πλούτου ἐλέγομεν [3]). ὥστε ἀδ' ἂν φθονήσειεν ἀδενὶ, χρυσῷ, ἢ ἀργύρῳ, ἢ βοσκημάτων, ἢ οἰκίας, ἢ ἄλλου τῶν τοιούτων, ὑπὲρ ὧν ἐλέγομεν· ὡς φησιν ἕτερος ποιητὴς. ἀχ αὐτῷ γνώμην ἀποφαινόμενος, ἀλλὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων ἐξηγούμενος δόξαν·

Οἷοί τ' εὖ ζώουσι, καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.

ὡς μόνον καλουμένων αὐτῶν ἀφνειῶν, ἀλλ' ἀκ ὄντων κατ' ἀλήθειαν. εἶεν. ἀκ ἔν χρημάτων μὲν κρείττων ὁ γενναῖος καὶ τέλειος ἀνὴρ ἡμῖν δοκεῖ· περὶ δὲ δόξης τυχὸν ἐρίζοι καὶ φθονοῖ, ὃς ἂν τιμωμένους μᾶλλον παρὰ τῷ πλήθει βλέπῃ, καὶ μειζόνων ἐπαίνων τυγχάνοντας; ἢ ἀκ ἀγνοεῖν φήσομεν, ὡς ἐστὶν ἡ δόξα ὁ παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινος· εἰ δὲ τῶν πολλῶν, δηλονότι τῶν ἀκ εἰδότων. ἀδαμῶς τοῦτό γε εἰκὸς αὐτὸν ἀγνοεῖν. φέρε, ἀκοῦν δοκεῖ σοι ἀγαθὸς αὐλητὴς ἥδεσθαι ἐπὶ τῇ τέχνῃ [4]), καὶ μέγα φρονεῖν ὑπὸ ἀτέχνων καὶ ἀμούσων ἐπαινούμενος; κἂν, εἰ περισσάντες αὐτὸν παῖδες, συφορβοὶ, καὶ ποιμένες θαυμάζοιεν καὶ κροτοῖεν, ἐπαίρεσθαι ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, καὶ τοῦτο [5]) παντὸς ἄξιον ἡγεῖσθαι τὸν παρ' ἐκείνων ἔπαινον; ἀλλὰ μὴν ἐδήλωσεν ὁ Θηβαῖος αὐλητὴς, ἀδὲ τῷ θεάτρῳ πάνυ προσέχων τὸν νοῦν, ἀδὲ τοῖς κριταῖς ἀπείροις ὄσιν αὐλήσεως· καὶ ταῦτα περὶ ἄθλ

3) significat, orationem, quae noſtris in libris huic ſubiuncta eſt, num. 79. priorem tempore et ante hanc dictam fuiſſe quo ſcrupulus tollitur a Caſaubono iniectus, ſuſpicante orationis 77. fini quaedam deeſſe. argumentum orationis 79. ipſe Dio breuiter indicat. v. p. 665, 24. ed. Mor.

4) f. ἥδεσθαι καὶ μέγα φρονεῖν ἐπὶ τῇ τέχνῃ.

5) τοῦτο] l. τοῦ.

θλε καὶ νίκης ἀγωνιζόμενος, ἀλλ' ὅμως ὐδὲ μικρὸν ἐκβῆναι τῦ ῥυθμῦ τῦ πρέποντος ἐτόλμησεν· αὐτῷ δὲ καὶ ταῖς Μύσαις αὐλεῖν ἔφη. τί δ' ἂν οἴει, τὸν Ὀρφέα, τὸν τῆς Μύσης υἱὸν, εἰ ἀληθὴς ὁ κατ' αὐτὸν μῦθος, μᾶλλον ἂν χαίρειν τῶν ὀρνίθων καταπετομένων πρὸς αὐτὸν ἄδοντα, καὶ τῶν θηρίων κηλεμένων ὑπὸ τῆς φωνῆς, καὶ παρεστηκότων πρᾴως καὶ ἀθορύβως, ὁπότε ἄρξαιτο μελῳδεῖν· ἔτι δὲ τῶν δένδρων προσιόντων ἅμα τῷ καρπῷ τε καὶ ἄνθει, καὶ τῶν λίθων κινεμένων καὶ ξυνιόντων, ὥστε μεγάλα ἕρματα ἀθροίζεσθαι λίθων πλησίον αὐτῦ· μᾶλλον ἐπὶ τύτοις[6]) γιγνομένοις ὁρῶντα τέρπεσθαι, καὶ μεγαλαυχεῖσθαι, νομίζοντα τῆς μυσικῆς ἥκειν ἐπ' ἄκρον, ἢ εἴπερ ἡ μήτηρ αὐτὸν ἡ Καλλιόπη κιθαρίζοντα ἐπῄνεσέ τε καὶ εἶπε, καταψῶσα ἅμα τὴν κεφαλὴν, ὡς ἱκανῶς ἔχοι μυσικῆς, καὶ σοφώτατος εἴη τὰ τῆς τέχνης. ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι μᾶλλον ὑπὸ Φιλάμμωνος αὐτὸν ἐθέλειν ἐπαινεθῆναι περὶ μυσικῆς[7]), ἢ εἴ τις ἦν τῶν τότε ἔμπειρος κιθαρῳδίας, ἢ ξυμπάντων ἁπλῶς τῶν θηρίων τε καὶ ὀρνέων· ἀλλ' ὐδὲ τῶν κύκνων ἐπιβοώντων καὶ συμφθειρομένων φροντίσαι ἂν ὐδέν, ὅτι ὐκ εἶχον τέχνην, ὐδὲ ἐπιστήμην περὶ τὸ μελῳδεῖν. οἷον τί δαὶ ὑγείας[8]) μάρτυρα καὶ ἐπαινέτην βάλοιτ' ἂν ὁ νῦν ἔχων ἀνὴρ ἀναλαβεῖν, ὅστις ἰατρικὸς, καὶ περὶ σώματος θεραπείας ἔμπειρος, ἢ πολλὰς μυριάδας ἀνθρώπων, ὐδὲν ἐπαϊόντων, οἳ[9]), ἂν ὕτω τύχῃ, πεπλησμένον ὁρῶντες αὐτὸν ὑπὸ νόσε, καὶ οἰδοῦντα, καὶ ὕπουλον, μακα-

6) lego sic: μᾶλλον οἶει ἐπὶ τύτοις — repetendum e superioribus duxi οἶει *putasne*?

7) μυσικῆς] Ven. et Mor. dant μυσικὴν.

8) f. περὶ τὸ μελῳδεῖν. Εἶεν. τί δὲ, ὑγείας —

9) οἳ] sic interpres et Casaub. ᾧ Ven. et Mor.

μακαρίζοιεν ὡς Πολυδάμαντα [10]) τὸν Θετταλὸν, καὶ Γλαῦκον τὸν Καρύστιον, ἡγούμενοι διαφέρειν εὐεξίᾳ [11]); ἀλλὰ εἰς μὲν αὔλησιν καὶ κιθαρῳδίαν καὶ παλαίοντα δ' ἢ [12]) πυκτεύοντα τῶν ἄλλων ἁπάντων [13])
5. περιεῖναι, ὁ τῶν ἐπισαμένων ἔπαινος ἥδιστος τοῖς εἰδόσι, καὶ πλείστης σπουδῆς ἄξιος· εἰς [14]) δὲ φρόνησιν καὶ δικαιοσύνην, καὶ ξύμπασαν ἀρετὴν, ἱκανὸς εὐφρᾶναι τὸν νοῦν ἔχοντα, καὶ ἀποπληρῶσαι τὴν
10. διάνοιαν ὁ [15]) τῶν ἠλιθίων καὶ τῶν ἐπιτυχόντων; ἁδαμῶς [16]). καὶ πότερον οἴει τὸν ἔμπειρον τῆς τεκτονικῆς τέχνης, εὐθύ τι ἐργάσασθαι βουλόμενον, ἐνὶ προσαρμόσαντα κανόνι, καὶ μιᾷ σφύρᾳ σφυρήσαμένον, ἥδιον ἔχειν καὶ πεποιθέναι [17]) περὶ τῆς ὀρ-
15. θότητος μᾶλλον, ἢ πολλοῖς τε καὶ ἀνωμάλοις ξύλοις ἀπευθύνοντα καὶ καταμετροῦντα; φέρε πρὸς Διὸς, ἆρα ἀκήκοας ζωγράφου χαριέντος ἔργον, γραφήν τι-
20. να προθέντος [18]) εἰς τὸ φανερὸν ἵππου θαυμασίην τε καὶ ἀκριβῶς ἔχουσαν; φασὶ γὰρ, αὐτὸν κελεῦσαι παραφυλάττειν τὸν παῖδα τοὺς ὁρῶντας, εἰ ψέγοιεν, ἢ ἐπαινοῖεν, καὶ μνημονεύσαντα, ἀπαγγεῖλαι πρὸς
25. αὐτόν. τῶν δὲ ἕκαστον, ἄλλον ἄλλο τι λέγειν περὶ τῆς γραφῆς, καὶ αἰτιᾶσθαι. τὸν μέν τινα, οἶμαι,

10) Polydamas Scotuſſaeus Olympionica fuit Olymp. 93. v. Corſini Ind. Olymp. p. 191. qua Olympiade Glaucus Caryſtius vicerit, incertum.

11) γρ. εὐεξίαν margo Mor.

12) in Ven. eſt δι' ἢ, vnde efficio καὶ τὸ περιεῖναι παλαίοντα, νὴ Δι' ἢ πυκτ.

13) Ven. et Mor. addunt poſt ἁπάντων, ἁδαμῶς.

14) εἰς] Caſaubonus ſic recte. εἰ Ven. et Mor.

15) διάνοιαν, ὁ τῶν] ſcil. ἔπαινος. ὁ omittunt Ven. et Mor.

16) ἁδαμῶς eſt reſponſio perſonae colloquentis, ſed Ven. et Mor. omittunt ἁδαμῶς.

17) πεποιθέναι] *confidere*, et ſic quoque interpres. πεπονθέναι Ven. et Mor.

18) προθέντος] ſic interpres. προσθέντος Ven. et Mor.

τὴν κεφαλὴν, τὸν δὲ, τὰ ἰσχία, τὸν δὲ, περὶ τῶν σκελῶν, ὡς, εἰ τοιαῦτα ἐγεγόνει, πολὺ κάλλιον ἂν εἶχεν. ἀκέσαντα δὲ τὸν γραφέα τῆ παιδὸς, ἐργασάμενον ἄλλην γραφὴν κατὰ τὴν τῶν πολλῶν δόξαν καὶ ἐπίνοιαν, κελεῦσαι θεῖναι παρὰ τὴν πρότερον [19]). εἶναι δ' ἐν πολὺ τὸ διαφέρον. τὴν μὲν γὰρ ἀκριβέστατα ἔχειν, τὴν δὲ αἴσχιστα καὶ γελοιότατα, καὶ πᾶσι μᾶλλον, ἢ ἵππῳ, ἐοικέναι. δῆλον δ', ὡς, εἰ σφόδρα προσδεήσεται τῆ παρὰ τῶν πολλῶν ἐπαίνε, τῆς αὐτῆ γνώμης ἡγέμενος κυριώτερον τὸν ἐκείνων ψόγον τε καὶ ἔπαινον, ὅτως ἔκαστα πράξει, καὶ προθυμήσεται τοιοῦτον παρέχειν ἑαυτὸν, οἱοῖον ἀξιοῦσιν [20]) οἱ πολλοί. καὶ δῆλον, ὅτι ἧττον ταχὺ μάλα ἐοικὼς, ἀντ' ἐκείνε τῆ πρότερον ἵππε, Φαύλως [21]) καὶ κατὰ τὴν τῆ ἑνὸς εἰργασμένε τέχνην τῷ θαυμαστῷ καὶ πολυτέχνῳ δημιουργήματι, μηδὲ αὐτὸς ἐκείνης ἀρέσκοντι τοῖς δημιουργοῖς, ὑπὸ τῆς ἁπάντων ἐπινοίας καὶ δημιουργίας συγκειμένω. καθάπερ ὁ μῦθός φησι τὴν Πανδώραν ἐχ ὑφ' ἑνὸς τῶν θεῶν πεπλασμένην, ἀλλὰ κοινῆ ὑπὸ πάντων, ἄλλο ἄλλε δωρεμένε καὶ προσιθέντος· ἁδαμῶς σοφὸν δ' ἀγαθὸν τὸ [22]) πεπλασμένον γενόμενον, παντοδαπὸν δὲ καὶ ποικίλον τοῖς λαβοῦσι ἀποβῆναι κακόν.

19) potest πρότερον defendi subaudito προτεθειμένην, mallem tamen πρότερα.

20) f. ἀξιώσουσιν.

21) ἵππε τῆ Φαύλως — ironice dictum Φαύλως, hic non *turpiter et secus quam ars praecipit*, sed ἀπεριέργως, ἀπερίττως, *non morosa cum diligentia, non operose conquisito undique ornatu*, sed simpliciter ad ductum naturae et artis. Bene huc congruit locus p. 613. ed. Mor. Φαύλως τε καὶ ἀκόμψως. Sic apud Aristophanem Φαύλως ἐρείδει, *irruit in escam auide absque delectu fastidioso*. margo Mor. dat Φαύλος (sic) κατὰ τ. Casaub. vult ἵππε, τῆ καλῆ καὶ κατὰ-

22) ἐπ' ἀγαθῷ πεπλ. margo Mor.

κακόν. ὅπῃ δὲ θεῶν ὄχλος, καὶ δῆμος, κοινῇ δημιῃργῶν καὶ ἐργαζόμενος, ἀχ οἷός τε ἐγένετο καλῶς τε καὶ ἀμέμπτως ἐργάσασθαι· τί ἂν φαίη τις τὸν ὑπό γε ἀνθρωπίνης δόξης πλαττόμενον καὶ δημιῃργούμενον βίον τε καὶ ἄνδρα; δῆλον ἔν, ὡς, εἴ τις ἔφυ τῷ ὄντι φρόνιμος, οὐδὲν ἂν προσέχοι τῷ λόγῳ τῶν πολλῶν, οὐδὲ θεραπεύοι τὸν παρ' ἐκείνων ἔπαινον ἐξ ἅπαντος. ὥστε οὐδὲ μέγα, οὐδὲ τίμιον, οὐδ' ἀγαθὸν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, τοῦτον πώποτε [23]) ἡγήσεται. μὴ νομίζων [24]) δὲ ἀγαθὸν, βασκαίνειν ἐπ' αὐτῷ τοῖς ἔχουσιν ἀδύνατον. ἦν τοιοῦτος ἡμῖν ὁ γενναῖος καὶ σώφρων καὶ κεκολασμένος ἀνὴρ, πλούτους τε καὶ ἐπαίνους καὶ στεφάνους, Ὀλυμπιακούς τε καὶ Πυθικοὺς, καὶ γράμματα ἐν στήλαις, καὶ μαρτυρίαις ἐγγράφοις [25]) δήμων καὶ βασιλέων διώκων, ὅπως ἂν ᾖ περίβλεπτος καὶ φανερός· ἀλλ' εὐσταλής τε, καὶ ἄτυφος, ὡς οἷόν τε, χωρῶν διὰ τοῦ βίου, ταπεινὸς καὶ κεκολασμένος αὐτὸς ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τῆς αὐτοῦ διανοίας, ἀθενὸς ἔξωθεν κόσμου προσδεόμενος, οὐδὲ ἐπιθέτου τιμῆς, οὐδὲ φαλάρων, καὶ πτερῶν· ὥσπερ οἱ κακοὶ μισθοφόροι, πτερὰ καὶ λόφους ἀναλαβόντες, καὶ Γοργόνας ἐπὶ τῶν ἀσπίδων, καὶ τοῖς δορατίοις ψοφοῦντες, ἔπειτα φεύγουσιν, εἰ μικρὸς καταλάβοι κίνδυνος. οἵους πολλοὺς ἰδεῖν ἔστι τῶν οἰομένων εἶναι μακαρίων, ξεναγούς τινας, καὶ δημαγωγοὺς, καὶ σοφιστὰς, ἐν θεάτροις, καὶ παρὰ τοῖς μαθηταῖς, καὶ κατὰ σκηνὰς ἐν τῷ στρατοπέδῳ μεγαλαυχουμένους, ὅταν τύχωσιν ὑποπίνοντες τῆς μεσημβρίας, Τρώων ἀνδ' ἑκατόν τε διακοσίων τε ἕκαστος

23) τοῦτον πώποτε] scil. τὸν ἔπαινον. Ven. et Mor. dant τοῦτό ποτε.

24) aut νομίζοντι vel νομίζοντα leg. aut pro ἀδύνατον leg. est ἀδυνατεῖ vel ἀδύνατα.

25) Casaub. vult μαρτυρίας ἐγγράφας.

ϛήσεσθαι· τοὺς δὲ αὐτοὺς τούτους, ἑνὸς ἀνθρώπου κατατρέχοντος καὶ διώκοντος, προτροπάδην φεύγοντας, ξύμπαντας οὐ φαινομένους ἐκείνου [26]) ἀξίους. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἡδονάς τινας σιτίων, ἢ ποτῶν, ἢ ἀφροδισίων, ἢ γυναικὸς κάλλος, ἢ παιδὸς ὥραν τεθαυμακὼς, καὶ τούτων ἐπιθυμῶν, καὶ μεγάλα ἡγούμενος, εὐδαιμονίζοι τοὺς τυγχάνοντας αὐτῶν, σατράπας καὶ δυνάϛας· καὶ νὴ Δία βαναύσους τινὰς καὶ οἰκοιότριβας, πεπλουτηκότας, τοὺς μὲν ἀπὸ τῆς τέχνης, τοὺς δὲ τὰ τῶν δεσποτῶν ὑφαιρουμένους· αὐτὸν δὲ οἰκτείροι τῆς ἀπορίας τε καὶ ἐρημίας τούτων τῶν ἀνθρώπων ἡγοῖτο [27]), οὐ τῶν εὐτυχῶν. διὰ δὲ τοῦτο ἐκεῖνος [28]) φθονοῖ καὶ ἐπιβουλεύοι πάντα τρόπον, καὶ εὔχοιτ' ἂν ἀπολέσθαι αὐτούς; ἢ καὶ συγχωρήσομεν, τὸν γενναῖον ἄνδρα καὶ μεγαλόφρονα τὸ τῶν κυνῶν τε καὶ ἵππων καὶ ἄλλων θηρίων πεπονθέναι πάθος, ἃ οὐ δύναται κατέχειν [29]) ἑτέρων ἐμπιπλαμένων τε καὶ ὀχευόντων· ἀλλὰ χαλεπαίνει καὶ ἀγανακτεῖ, καὶ ὀργίζεται τοῖς ἀπολαύουσι, καὶ ἕτοιμα ἐπιπηδᾷν, καὶ δάκνειν, καὶ κυρίττειν, καὶ πάντα τρόπον ἀλλήλοις πολεμεῖν. ἔτι περὶ τῶν ἡδονῶν [30]) κἀκεῖνον [31]) οὕτως

26) ἐκείνου] sic recte Casaub. sed in ratione dictionis exponenda haud satisfacit. ἄξιός τινος ille dicitur, qui alteri aequipollet et cum eo comparari atque in certamen committi potest; vt ad Anthologiam Cephalae demonstraui p. 173. Ven. et Mor. dant ἐκείνους.

27) f. ἀνθρώπων, καὶ τῶν ἀθλίων ἕνα ἑαυτὸν ἡγοῖτο. Casaub. coni. τούτων· ἑαυτόν τε τῶν ἀνθρώπων —

28) ἐκείνοις Casaub. et Anglus.

29) post κατέχειν aut subaudiri oportet, aut potius excidit ἑαυτά.

30) f. πολεμεῖν ἐϛι (pertinet hoc ἐϛι ad praecedens ἕτοιμα) περὶ οὖν τῶν ἡδ.

31) κἀκεῖνον] sic recte Casaub. et Anglus. κἀκεῖνο Ven. et Mor.

ἔτως ἔχειν φῶμεν, ὡς ὁμολογῆντα τέτων εἶναί τι σπεδαῖον· καὶ τὸν Σαρδανάπαλον ἡγέμενον ζηλωτὸν, ὃς ἔφη διατελέσαι τὸν βίον εὐωχέμενός τε καὶ ὑβρίζων, μετὰ εὐνέχων καὶ γυναικῶν, καὶ διὰ τέτο ζηλοτυπεῖν αὐτὸν [32]) τὴν τῶν τράγων τε καὶ ὄνων εὐδαιμονίαν; μὴ γὰρ ἀδὲ εὐσεβὲς τὰ τοιαῦτα περὶ τὸ μετρίως καὶ πεπαιδευμένως διανοηθῆναί ποτε ἀνδρός. ἀκῶν εἰ μήτε διὰ δόξαν, μήτε διὰ χρήματα, μήτε ἡδονὰς βρώσεων, ἢ πόσεων, ἢ μίξεων, αὐτὸν ἢ ἄλλον οἴεται μακάριον, μηδὲ ὅλως εἶναί τι τῶν τοιέτων περιμάχητον, ἢ τίμιον· ἀκ ἂν διαφέροιτο περὶ αὐτῶν, ἀδ' ἂν φθονήσειεν ἀδενὶ ἐκείνων, ἢ τῆς ψάμμε [33]) τῆς ἐπὶ τοῖς αἰγιαλοῖς, ἢ τῶν κυμάτων τὸ ψόφε τε καὶ ἦχε, τοῖς πρὸς τῇ θαλάττῃ οἰκοῦσιν· ἀδ' εἴ τῳ χρυσίον αὐτόματον ἐκ τε ἀρανε τὸν κόλπον ἐμπλήσειεν· ὥσπερ τῇ Δανάῃ ποτὲ λέγεσιν, ἐν οἰκήματι χαλκῷ φυλαττομένην [34]), χρυσίον ἐξαίφνης ἄνωθεν εἰσρυῆναι διὰ τὸ κάλλος αὐτῆς· ἀδὲ εἰ χειμάῤῥες αὐτῷ ποθὲν ἐπέλθοι χρυσὸν πολὺν καὶ ἄθρον καταφέρων, ὥσπερ ἰλύν· ὥσπερ, οἶμαι, φασὶ Κροῖσον [35]) πρότερον τὸν Πακτωλὸν διὰ μέσων ἀφικνέμενον Σάρδεων ἕτοιμα χρήματα κομίζειν, πλείω φόρου τε καὶ δασμὸν, ἢ ξύμπασα Φρυγία καὶ Λυδία, Μαίονές τε καὶ Μυσοὶ, καὶ ξύμπαντες οἱ νεμόμενοι τὴν ἐντὸς Ἅλυος. ἀδὲ γε τὸν λαβόντα παρὰ Κροίσε τὴν δωρεὰν ἐκεῖνον Ἀλκμαίωνα ἐζήλωσεν, ἔτε Σόλων, ἔτε ἄλλος ἀδεὶς τῶν τότε σοφῶν ἀνδρῶν· ᾧ φασὶ τὸν Λυδὸν ἐπιτρέ-

32) Casaubonus Hellenisinorum specie deceptus in errorem se implicuit, non memor, ζηλοτυπεῖν αὐτὸν pendere a praemisso Φῶμεν. *fasne erit, vt dicamus eum ardere aemulatione?*

33) f. ἐκείνων, ἀ μᾶλλον, ἢ τῆς ψ.

34) Φυλαττομένη Casaub.

35) Κροίσῳ Casaub.

ψαι τὰς θησαυρὰς ἀνοίξαντα, φέρειν αὐτὸν ὁπόσον βάλεται τῶ χρυσῶ, καὶ τὸν εἰσελθόντα πάνυ ἀνδρείως ἐμφορήσασθαι τῆς βασιλικῆς δωρεᾶς, χιτῶνά τε ποδήρη καταζωσάμενον, καὶ τὸν κόλπον ἐμπλήσαντα, γυναικεῖον καὶ βαθὺν, καὶ τὰ ὑποδήματα ἐξεπίτηδες μεγάλα καὶ κοῖλα ὑποδησάμενον. τέλος δὲ τὴν κόμην διαυπάσαντα, καὶ τὰ γένεια τῷ ψήγματι, καὶ τὸ στόμα ἐμπλήσαντα, καὶ τὰς γνάθους ἑκατέρας, μόλις ἔξω βαδίζειν, ὥσπερ αὐλῶντα τὴν τῆς Σεμέλης ὠδῖνα, γέλωτα καὶ θέαν Κροίσῳ παρέχοντα καὶ Λυδοῖς. καὶ ἦν τότε Ἀλκμαίων ἀδεμιᾶς ἄξιος δραχμῆς, ὡς εἶχεν ἱστάμενος [36]). ἔτε ἂν ἐπὶ τούτοις, ὡς ἔφην [37]), ζηλοτυπήσειεν ἄν· ἔτε εἴ τινα βλέποι θαυμαζόμενόν τε καὶ ὑμνούμενον ὑπὸ ἀνθρώπων μυρίων, ἢ δισμυρίων· ἀδὲ βάλεται [38]) κροτούμενον καὶ ταινιούμενον, κορωνιῶντα καὶ γαυριῶντα [39]), καθάπερ [40]) ἵππον ἐπὶ νίκῃ παραπεμπόμενον ὑπὸ πλειόνων, ἢ ὁπόσοι προπέμπουσι τὰς νυμφίους· αὐτὸς [40b]) δὲ ἀδοξότερος μὲν εἴη τῶν πτωχῶν· ἐρημότερος δὲ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐρριμμένων, μηδενὸς δὲ ἀξιούμενος παρὰ μηδενὶ λόγῳ, καθάπερ Μεγαρέας ποτέ φασι, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι

36) ἱστάμενος est hic loci non *appensus*, sed *stans*. stabat enim Alcmaeon immobilis, auro grauis, neque pedem loco promouere poterat.

37) ἔφην] *ut dicebam.* Ven. et Mor. dant ἔφη.

38) ἀδ' εἰ βάλεται κροτούμενον. *fac quoque illum plausibus circumsonari.* εἰ βάλεται id notat: non intercedam, si hoc quoque statuamus. fingam hoc quoque et admittam.

39) κορωνιῶντα et γαυριῶντα e parallelo posita esse recte monuit Casaubonus. κορωνιᾶν est δίκην κορώνης ἄλλεσθαι ad instar cornicis aut graculi subsultim incedere, tripudiare. γαυριᾶν est facere τὸν γαῦρον, h. e. prae hilaritate superbum et ferocem simulque agilem et leuem.

40) καὶ καθάπερ margo Mor.

40b) Casaub. vult εἰ καὶ αὐτὸς propter τὴν ἀκολουθίαν.

σθαι θεραπεύειν, μηδὲ πρὸς χάριν ὁμιλεῖν, ἅτε αὐστηρὸς ὢν τὴν φύσιν, καὶ ἀληθείας φίλος, οὐδὲν ἀποκρυπτόμενος. οὐδὲ ἕτως πείσεται τὸ τῶν κεραμέων τε καὶ τεκτόνων καὶ ἀοιδῶν· ἃ [41]) καμφθήσεταί ποτε δι' ἔνδειαν, ἢ δι' ἀτιμίαν, οὐδὲ μεταβαλεῖ τὸν αὐτῶ τρόπον, κόλαξ καὶ γόης ἀντὶ γενναίου καὶ ἀληθῶς φανείς. καίτοι τί ποτε βέλονται τῶν μαιρίων τινὲς θεραπεύεσθαι, πρὸς ἀνθρώπων ἐλευθέρων εἶναι φασκόντων, καὶ τὸς καλσμένους φιλοσόφους ἐπὶ θύραις αὐτῶν ὁρᾶσθαι ταπεινὸς καὶ ἀτίμους· καὶ μὴ [42]), καθάπερ ἡ Κίρκη ἐβέλετο τὴν οἴκησιν αὐτῆς, φυλάττεσθαι ὑπὸ λεόντων δειλῶν καὶ κατεπτηχότων; ἔπειτα οὐδὲ ἐκεῖνοι λέοντες ὄντες ἐφύλαττον αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ [43]) δύσηνοι ἄνθρωποι καὶ ἀνόητοι, διεφθαρμένοι διὰ τρυφὴν καὶ ἀργίαν. ἐκεῖ ὅταν ἴδῃ [44]) τις τῶν φιλοσόφων τινὰ καλσμένων [45]) περὶ τὰς αὐλὰς καὶ πρόθυρα σαίνοντα, καὶ ταπεινὸν, ἐκείνων ἄξιον ἀναμνησθῆναι τῶν λεόντων, κυσὶν ὁμοίων πεινῶσι καὶ δειλοῖς, ὠρυομένων ὀξύτατον, ἅτε ὑπὸ φαρμάκων διεφθαρμένων. ἀλλὰ δή ἐσιν, ἐκ οἶδ' ὁποῖόν τι τοιαύτη ἐπιθυμία [46]). μύριοι μὲν γάρ εἰσιν, οἱ ἑκόντες καὶ πάνυ προθύμως θεραπεύσι τὸς πλσίος καὶ δυνατὸς, καὶ μεσαὶ πάντα [47]) κολάκων ἐσὶ, καὶ [48]) μετ' ἐμπειρίας καὶ τέχνης αὐτὸ πραττόντων. ὥσε ἐκ ἀπορίᾳ τῶδε τῶ χρή-

41) ἃ] sic recte Ven. ἐκ Mor.
42) μὴ delend. Casaub. vult εἰ μὴ.
43) καὶ del. et ante διεφθαρμένοι ponendum.
44) ἴδῃ] sic recte interpres. ἤδη Ven. et Mor.
45) lego καλινδέμενον, *volutatum.*
46) ἡ τοιαύτη ἐπ.
47) πάντα] Anglus sic recte dederat. πάντων Ven. et Mor.
48) καὶ cum τῶν mutatum velim.

χρήματος ζητȣ̃σι [49]) παρὰ τῶν εὖ πεφυκότων. ἀλλ' ἔςιν ὅμοιον τȣ̃το ἑτέρῳ ἐπιχειρήματι, τῶν σφόδρα ἀκολάςων, οἱ, γυναικῶν ἀφθόνων ȣ̓σῶν, δι' ὕβριν καὶ παρανομίαν ἐπιθυμȣ̃σιν ἐκ τῶν ἀνδρῶν γυναῖκας σφίσι γενέσθαι, καὶ λαβόντες παῖδας ἐξέτεμον. ὅθεν πολὺ κάκιον καὶ δυςυχέςερον γένος εὐνȣ́χων ἐγένετο ἀσθενέςερον τȣ̃ γυναικείȣ, καὶ θηλύτερον. ἀλλ' ὅ γε πρὸς ἀλήθειαν ἀνδρεῖος καὶ μεγαλόφρων ȣ̓κ ἄν ποτε πάθοι τοιȣ̃το [50]), ȣ̓δ' ἂν πρόοιτο τὴν ἐλευθερίαν τὴν αὐτȣ̃ καὶ τὴν παῤῥησίαν, τιμῆς τινος ἀτίμȣ̀ χάριν, ἢ δυνάμεως, ἢ χρημάτων· ȣ̓δ' ἂν φθονοῖ τοῖς μεταβαλλομένοις τε καὶ μεταμφιεννυμένοις ἐπὶ τοιαύταις δωρεαῖς· ἀλλ' ἡγοῖτ' ἂν ὁμοίȣς [51]) τοῖς μεταβάλλȣσιν ἐξ ἀνθρώπων ἐπ' ὄφεις, ἢ ἄλλα θηρία· ἐκείνȣς μὲν ȣ̓ ζηλῶν, ȣ̓δὲ βασκαίνων αὐτοῖς τῆς τρυφῆς, ἀλλὰ τȣ̓ναντίον ὀλοφυρόμενος, καὶ ἐλεῶν· ὅταν ἐπὶ δώροις, ὥσπερ οἱ παῖδες, ἀποκείρωνται, καὶ ταῦτα τὰς πολιάς. αὐτὸς δὲ τὸ καθ' αὑτὸν πειράσεται διαφυλάττειν, εὐσχημόνως καὶ βεβαίως, μηδέποτε λείπων τὴν αὐτȣ̃ τάξιν· ἀρετὴν δὲ καὶ σωφροσύνην τιμῶν ἀεὶ καὶ αὔξων, καὶ πάντα ἐπὶ ταῦτα [52]) ἄγων· τὰ μὲν πείθων καὶ παρακαλῶν, τὰ δὲ λοιδορȣ́μενος καὶ ὀνειδίζων, εἴ τινα δύναιτο ἐξελέσθαι ἀφροσύνης, καὶ φαύλων ἐπιθυμιῶν, καὶ ἀκρασίας, καὶ τρυφῆς· ἰδίᾳ ἕκαςον ἀπολαμβάνων, καὶ ἀθρόȣς νȣθετῶν, ὁσάκις ἂν καιρȣ̃ τύχῃ τινὸς,

Ἄλλον [53]) μειλιχίοις, ἄλλον ςερεοῖς ἐπέεσσι,

μέχρις

49) ζητȣ̃σι] subaudi αὐτὸ, scil. τȣ̃το τὸ χρῆμα, quod modo praecessit. nihil deesse existimo. Casaub. vult ἀπορίᾳ τȣ̃δε τȣ̃ χρήματος θεραπεύεσθαι ζητȣ̃σι —

50) πάθοι τȣ̃το.

51) ὁμοίȣς] sic Casaub. ὁμοίως Ven. et Mor.

52) πάντας ἐπὶ ταύτην ἄγων. virtutem puta.

53) ἄλλον, scil. νȣθετῶν. *alium clementer reprehendens.* ἄλλων Ven. et Mor.

μέχρις ἂν, οἶμαι, διέλθῃ τὸν βίον ἡδόμενος [53b]) ἀνθρώπων, ἢ βοῶν, ἢδὲ ἵππων, ἢδὲ καμήλων τε καὶ οἰκημάτων [54])· ὑγιὴς μὲν ἐν λόγοις, ὑγιὴς δὲ ἐν ἔργοις, ἀβλαβὴς μὲν συνοδοιπόρος [55]), ὅτῳ γένοιτο, καὶ σύμπλους· ἀβλαβὴς δὲ σύμβολος, ἀγαθὸς δὲ θύραθι φανεὶς [56])· ἃ πάσιν ἐγείρων, ἢδὲ πλεονεξίαν, ἢδὲ ἔριδας, καὶ φθόνους, καὶ αἰσχρὰ κέρδη· σωφροσύνης δὲ ὑπομιμνήσκων, καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁμόνοιαν αὔξων, ἁπλησίαν δὲ καὶ ἀναίδειαν καὶ μαλακίαν ἐξελαύνων, ὅσον δυνατὸν, πολὺ τῶν σπονδοφόρων καὶ τῶν κηρύκων, τῶν ἐν τοῖς πολέμοις [57]) ἐπεχειρίας νομιζόντων, ἱερώτερος βέλεται μὲν ἓν καὶ προθυμεῖται, καθ' ὅσον οἷός τε ἐστὶ, βοήθειαν [58]) ἅπασιν· ἥττᾶται δ' ἑτέρων ἐνίοτε ἀνθρώπων καὶ ἐπιτηδευμάτων, καὶ ἠδὲν ἢ μικρὸν [59]) ἰσχύει παντελῶς. λοιπὸν δὲ τὴν αὐτῆ διάνοιαν καθαίρει τῷ λόγῳ, καὶ πειρᾶται παρέχειν ἀδέλευτον· πολὺ μᾶλλον περὶ τῆς ἐλευθερίας μαχόμενος ἢ [60]) ἐδύναις τε καὶ δόξαις, καὶ ἀνθρώποις ἅπασι, μετ' ὀλίγων τῶν βελομένων, ἢ Λακεδαιμόνιοί ποτε τὰ ξενὰ καταλαβόντες ἐμάχοντο πρὸς ἅπαντας τὸς ἐκ τῆς Ἀσίας, ὀλίγοι τὸν ἀριθμὸν ὄντες,

53b) Caſaub. vult κηδόμενος.

54) aut ὀχημάτων, aut, quod malim, κτηνῶν. ſed illud iam in praecedentibus ἵππων et βοῶν continetur.

55) συνοδοιπόρος, ὅτῳ γένοιτο (ſcil. συνοδοιπόρος) καὶ σύμπ.] Ven. et Mor. dant σὺν ὁδοιπόροις, et omittunt καὶ. Caſaub. vult συνοδοιπόροις, ἢ ὅτῳ aut συνοδοιπόρος ὅτῳ.

56) poſt Φανεὶς deeſſe videtur ἐξηγητὴς. v. p. 203, 10. 207, 42. ed. Mor. et Demoſth. Orat. contra Conon. et Valeſ. ad Harpocr. p. 202. 277.

57) πολέμοις] Ven. et Mor. dant πολεμίοις.

58) βοηθεῖν Caſaubonus.

59) ἠδὲν ἢ μικρὸν] Ven. et Mor. dant ἠδὲν μικρὸν.

60) ἢ delenduin.

ὄντες, τρεῖς ἐφεξῆς νύκτας τε καὶ ἡμέρας, μέχρι κυκλωθέντες, δι' ἑνὸς ἀνδρὸς προδοσίαν, ἐν ταὐτῷ μένοντες κατεκόπησαν, οἱ τὴν Σπάρτην ἐνόμιζον ἐλευθέραν διαφυλάττειν ἀτείχιστον ὅσαν. τὸ δὲ σῶμα ἀτιμῶν, καὶ συνεθίζων κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν πονεῖν, ἐκ ἐῶν θρύπτεσθαι λουτροῖς τε καὶ ἀλείμμασι καὶ μύροις, μέχρις ἂν γένηται μαλακώτερον καὶ σαθρότερον, ὥσπερ κακὸν σκεῦος. ταῦτα δὲ ὁρῶντες ἔνιοι, καὶ δι' εὐήθειαν [61]) αὐτὸν ἐπιτηδεύειν, καὶ ἀφροσύνην, φασὶ, τὸ πλουτεῖν ἐάσαντα καὶ τὸ τιμᾶσθαι, καὶ τὸ διαπαντὸς ἥδεσθαι, καταφρονοῦσι, καὶ μαίνεσθαι νομίζουσι, καὶ ἀτιμάζουσιν. ὁ δὲ ἐκ ὀργίζεται πρὸς αὐτούς, ἐδ' ἔχει χαλεπῶς· ἀλλ' ἔστιν, οἶμαι, καὶ πατρὸς εὐνοϊκώτερος ἐκείνῳ, καὶ ἀδελφῶν, καὶ φίλων, καὶ δὴ καὶ τοὺς πολίτας τοὺς αὑτοῦ καὶ φίλους, καὶ συγγενεῖς, αἰδέμενος μὲν, ἐκ ἀποκρυπτόμενος δὲ, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσων [62]) τῶν ἄλλων οἰκειοτέρους τε καὶ ἀναγκαιοτέρους νενόμικεν, ὡς οἷόν τε ἐπιτείνας τοὺς λόγους, καὶ σφοδροτέραν τὴν νουθεσίαν καὶ παρακέλευσιν ποιούμενος, αὐτῷ τε κἀκείνοις. ἐδὲ γὰρ ἰατρὸς, ὅτῳ ἀνάγκη πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας, ἰᾶσθαι νοσοῦντας, ἢ καὶ αὐτὸν, διὰ σπάνιν τε καὶ ἐρημίαν ἄλλων ἰατρῶν, εἰ δέοι τέμνειν, ἢ καίειν· ὅτι φιλεῖ τὰ τέκνα, καὶ τὸν πατέρα αἰσχύνεται, καὶ τὴν μητέρα, διὰ τοῦτο ἀμβλυτέρῳ τῷ σιδήρῳ τέμοι ἄν, καὶ χλιαρωτέρῳ τῷ πυρὶ καίοι ἄν, τοὐναντίον δὲ, ὡς οἷόν τε, ἰσχύοντι καὶ ἀκμαίῳ τὸν γοῦν Ἡρακλέα φασὶν, ἐπειδὴ ἐκ ἐδύνατο ἰάσασθαι τὸ σῶμα ὑπὸ νόσου δεινῆς κατεχόμενον, τοὺς υἱοὺς καλέσαι

61) post εὐήθειαν aut αὐτὸν deest οἰόμενοι, et post ἀφροσύνην pariter excidit ἣν. *stultitiam, quam aiunt*, hoc est *fingunt et iactant.*

62) ὅσῳ Casaub.

σαι πρώτους, κελεύοντα ὑποπρῆσαι λαμπροτάτῳ πυρί· τῶν δὲ ὀκνούντων καὶ ἀποστρεφομένων, λοιδορεῖν αὐτοὺς, ὡς μαλακούς τε καὶ ἀναξίους αὐτοῦ, καὶ τῇ μητρὶ μᾶλλον ἐοικότας, λέγοντα, ὡς ποιητὴς φησί·

Ποῖ μεταστρέφεσθ', ὦ κακοὶ [63])
Καὶ ἀνάξιοι τῆς ἐμῆς σπορᾶς,
Αἰτωλίδος ἀγάλματα [64]) μητρός.

οὐκοῦν αὐτῷ πρώτῳ χρὴ καὶ τοῖς φιλτάτοις καὶ ἐγγυτάτω μετὰ πλείστης παῤῥησίας τε καὶ ἐλευθερίας προσφέρεσθαι, μηδὲν ἀποκνοῦντα, μηδὲ ὑφιέμενον ἐν τοῖς λόγοις. πολὺ γὰρ χεῖρον καὶ [65]) διεφθαρμένου σώματος καὶ νοσοῦντος, ψυχὴ διεφθαρμένη· μὰ Δία οὐχ ὑπὸ φαρμάκων χριστῶν [66]), ἢ ποτῶν, οὐδὲ ὑπὸ ἰοῦ τινος διεσθίοντος, ἀλλ' ὑπό τε ἀγνοίας, καὶ πονηρίας, καὶ ὕβρεως, καὶ φθόνου δὴ καὶ λύπης, καὶ μυρίων ἐπιθυμιῶν. τοῦτο τὸ νόσημα καὶ τὸ πάθος, χαλεπώτερον ἐκείνου, καὶ πολὺ μείζονος καὶ λαμπροτέρου δεομένου [67]) ἐμπρησμοῦ. ἐφ' ἣν ἴασιν καὶ ἀπόλυσιν χρὴ παρακαλεῖν ἀπροφασίστως καὶ πατέρα, καὶ υἱὸν, καὶ ξυγγενῆ, καὶ ἀλλότριον, καὶ πολίτην, καὶ ξένον.

63) In Veneta est ποῖ μεταστρέφεσθ' ὦν κακοὶ, vnde efficio ποῖ μεταστρέφεσθ' ὦ κακοὶ. Mor. dat ποῖ μεταστρεφέσθων ὦν κακοὶ. Casaub. vult ὡς.

64) ἀγάλματα hic loci sunt *oblectamenta*, ea omnia, quae voluptate intuentem afficiunt. Dio sinistre locum accepit. Poeta, Euripides, ni fallor, Herculis filios matri non ait *similes*, sed *caros* esse.

65) aut delendum est καὶ, aut addendum μιαρώτερον, aut αἴσχιον, vel simile.

66) χριστῶν] sic Casaub. λυγρῶν margo Mor. et χρηστῶν Ven. et t. Mor.

67) δεόμενον Casaub.

ΠΕΡΙ

ΠΕΡΙ ΠΛΟΥΤΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΚΙΛΙΚΙΑ. [1])

ΛΟΓΟΣ ΟΘ'.

Φέρε, πρὸς θεῶν, ἐπὶ τίνι μάλιστα θαυμάζειν, καὶ ἐπὶ τῷ μεγαλοφρονεῖν [2]), καὶ μακαρίζειν ἄξιον πόλιν, ἁπασῶν μεγίστην καὶ δυνατωτάτην; πότερον ἐπὶ νόμων ἀρετῇ, καὶ πολιτῶν ἐπιεικείᾳ, καὶ σωφροσύνῃ τῶν ἀρχόντων, ἢ ταῦτα μὲν μικρὰ καὶ ἐδενὸς ἄξια, καὶ ῥᾴδια τοῖς τυχοῦσιν; ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων πλήθει, καὶ ἀγορᾶς ἀφθονίᾳ, καὶ τῇ πολυτελείᾳ τῶν οἰκοδομημάτων, δεῖ μακαρίζειν αὐτὴν, καὶ τοῖς Σύρων [3]) καὶ Βαβυλωνίων ὑφάσμασι· καὶ ὅτι χρυσῷ τὰς οἰκίας ἐρέπτουσι [4]), καὶ μεσὰ πάντα ἀργύρῳ, καὶ ἠλέκτρῳ, καὶ ἐλέφαντος· οἷα ποῖα Ὅμηρος εἴρηκε τὰ Ἀλκινόου, καὶ τὰ Μενελάου βασίλεια· ὑπερβάλλων τό τε ἀληθὲς καὶ τὸ δυνατὸν σχεδὸν, ὅτως ἅπασαν ἠσκημένην [5]) τὴν πόλιν, καὶ νὴ Δία, ἐπὶ ταῖς γραφαῖς, καὶ τοῖς ἀνδριάσιν, ὧν οὐδὲν ὤνησε τοὺς πρότερον ἔχοντας; ἀλλὰ παρ' ὧν

1) Verba tituli τῶν ἐκ Κιλικίᾳ hic desunt in Veneta. contra titulum orationis vltimae, 80 scil. auspicantur, ibi hoc modo conceptum: τῶν ἐκ Κιλικίᾳ· περὶ ἐλευθερίας. et hoc cum Photio quoque congruit.

2) μεγαλοφρονεῖν verbum est insolens. leg. forsitan μέγα φρονεῖν, aut μεγάλα φρονεῖν.

3) videri quidem possit non improbabilis coniectura Σήρων, verum quum Tyrios et Sidonios quoque antiquissimis temporibus vestes sericas texuisse et per orbem terrarum diuendidisse constet, nihil existimo mutandum esse.

4) Casaub. vult ἐρέφουσι. *aureis lacunaribus domos contegunt.*

5) Casaub. vult ἅπασαν πλάσας ἠσκημ. et post ταῖς γραφαῖς repet. δεῖ μακαρίζειν.

ὧν [6]) ἐκεῖνα ἐκοσμήθη, τότε ἴδοι τις ἂν δέλε καὶ ταπεινὸς καὶ πένητας. εἰ γὰρ ἦν ὄφελός τι χαλκῷ καλῶς κεκραμένῳ, καὶ κρατήρων, καὶ βωμῶν καὶ θυμιατηρίων περιττῶς εἰργασμένων, ἡ Κορινθίων πόλις ἂν εὐδαίμων ἦν καὶ πολὺν ὠκεῖτο ἂν χρόνον, σώζοντα τὸς ἑαυτῆς οἰκήτορας καὶ πολίτας. εἰ δ' αὖ λίθων εὐχρόων καὶ ποικίλων, ἡ Τηίων, ἢ Καρυστίων, καὶ τινων Αἰγυπτίων, καὶ Φρυγῶν, παρ' οἷς ἐστι τὰ ὄρη ποικίλα· ἀκέω δ' ἔγωγε τῶν ὀρῶν [7]) τὰς πάνυ παλαιὰς τῆς αὐτῆς εἶναι πέτρας· ἀλλ' ὅμως ἀδενός εἰσι βελτίες, ἀδ' εὐτυχέτεροι τῶν πάνυ παλαιῶν [8]) τε καὶ ἀθλίων. εἰ δὲ ὠφέλει τὸ κεκτῆσθαι χρυσίον, ἀδὲν ἐκώλυεν Αἰθίοπας τὸς ἄνω μακαριωτάτος εἶναι δοκεῖν, ὅπε τὸ χρυσίον ἀτιμότερον, ἢ παρ' ἡμῖν ὁ μόλιβδος· καὶ φασὶν, αὐτόθι τὸς κακέργας ἐν παχείαις δεδέσθαι [9]) πέδαις· ἀλλ' ἀδὲν ἧττόν εἰσι δεσμῶται καὶ πονηροὶ, καὶ ἄδικοι. τὸ δὲ μακαρίζειν τὸς πλεσίες, καὶ πολλὰ χρήματα ἔχοντας, τὰ δὲ ἄλλα μηδὲν διαφέροντας τῶν πάνυ φαύλων, ὅμοιον εἴ τις [10]) τὸς ἐκεῖ δεσμώτας προϊόντας ἰδὼν ἐκ τῆς εἱρκτῆς ἐζήλε, καὶ πάντων εὐδαιμονέτατον ἔκρινε τὸν ἔχοντα τὰς μείζες πέδας. εἰ δὲ ἐλέφας θαυμαστὸν κτῆμα καὶ περιμάχητον, Ἰνδοὶ πολὺ πάντων ὀλβιώτατοι καὶ ἄριτοι, παρ' οἷς ἔρριπται τὰ τῶν ἐλεφάντων ὀτᾶ, καὶ

6) παρ' οἷς Caſaub.

7) f. τῶν σορῶν. In vrnarum indice, cineres Imperatorum Cptanorum tenentium, ſaepe mentio fit marmoris Aegyptii, Phrygii, Proconneſii, aliorum. Apprime ad id, quod Dio vult, hoc eſt, ad deprimendam marmorum dignitatem, facit hoc, quod vrnas et caplas funebres inde fieri ait, qua re quae alia excogitari poteſt magis horrida et magis exoſa? Caſaub. vult τῶν οἰκιῶν.

8) παλαιῶν] imo vero νέων. Caſaub. vult ἐλεεινῶν.

9) Caſaub. vult παχείαις χρυσαῖς, vel ἐκ χρυσᾶ δ. π.

10) ὅμοιον, ὡς εἴ τις Caſaub.

καὶ ἀδεὶς πρόσεισιν, ὥσπερ ἐνθάδε τὰ τῶν βοῶν τε καὶ ὄνων· καὶ πολλαχῆ φασὶν ἐν τοῖς τοίχοις ἐνοικοδομεῖσθαι τὰ κρανία τῶν ἐλεφάντων, αὐτοῖς ὀδοῦσιν. τί δαὶ χρὴ περὶ Κελτῶν λέγειν, ὅπῃ φασὶ ποταμόν τινα καταφέρειν τὸ ἤλεκτρον, καὶ πολὺ πανταχῆ κεῖσθαι παρὰ ταῖς ὄχθαις ἐκβεβρασμένον, ὥσπερ αἱ ψῆφοι παρ' ἡμῖν ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν [11]); καὶ πρότερον μὲν οἱ παῖδες ἔπαιζον, τάδε ἐρρίπτων [12]· νῦν δὲ καὶ κεῖνοι συλλέγουσι, καὶ φυλάττουσιν αὐτὸ, παρ' ἡμῶν μεμαθηκότες, ὅτι εἰσὶν εὐδαίμονες. ἆρα ἐνθυμεῖσθε, ὅτι πάντες ἔτοι, λέγω δὲ τοὺς Κελτοὺς, καὶ Ἰνδοὺς, καὶ Ἴβηρας, καὶ Ἄραβας [13]), καὶ Βαβυλωνίους, φόρους παρ' ὑμῶν λαμβάνουσιν, ἀ τῆς χώρας, ἀδὲ τῶν βοσκημάτων, ἀλλὰ καὶ [14]) τῆς ἀνοίας τῆς ὑμετέρας· ἀ γὰρ, ἂν μὲν τοῖς ὅπλοις [15]) κρατήσαντές τινες ἀναγκάσωσιν αὐτοῖς ἀργύριον ὑποτελεῖν τοὺς ἡττημένους, τοῦτο ὀνομάζεται Φόρος· καὶ ἔστιν ἀνθρώπων ἀ σφόδρα εὐτυχῶν, ἀδὲ ἀνδρείων, δασμὸν ἑτέροις παρέχειν· ἐὰν δέ τινες, μήτε ἐπιστρατευσαμένου μηδενὸς, μηδὲ ἀναγκάσαντος, δι' εὐήθειαν δὲ καὶ τρυφὴν, ὃ περὶ πλείστου ποιοῦνται ἁπάντων, ἀργύριον πέμπουσιν ἑκόντες, διὰ μακρᾶς μὲν ὁδοῦ, πολλῆς δὲ θαλάττης τοῖς μηδὲ ἐπιβῆναι δυναμένοις ῥᾳδίως τῆς ἡμετέρας γῆς, ἀ τῷ [16]) παντὶ κάκιόν τε καὶ αἴσχιον τὸ γινόμενον; πλὴν

11) τῶν αἰγιαλῶν Casaub.

12) f. παίζοντες τὰ τεμάχη αὐτοῦ ἐρρίπτων, vel simili modo locus est integrandus.

13) neque de Arabibus, neque de Iberis, aliqua facta fuit paullo ante mentio. ergone desunt quaedam in superioribus? non liquet. quos hic appellat Arabas, illi forsitan sunt Syri initio sermonis dicti, aut Aethiopes: nam saepe Aethiopes et Arabes permutantur.

14) ἀλλά γε τῆς Casaub.

15) τοῖς ὅπλοις] Ven. et Mor. dant ταῖς ὅπλοις.

16) ἀ τῷ] sic Casaub. et Anglus. ἅτῳ Ven. et Mor.

πλὴν ὅτι λίθος μικρὸς καὶ ἀσθενεῖς, καὶ νὴ Δία θηρίων ὀσᾶ διδόντες, λαμβάνουσιν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἀντὶ χρησῶν ἄχρηστα ἀντικαταλλαττόμενοι. μάλιστα δὲ θαυμάζω πολλάκις ἐνίων [17]), ὅτι Μῆδοι μὲν, τὰ Σύρων λαμβάνοντες, ἔχαιρον, Πέρσαι δὲ τὰ Μήδων, Μακεδόνες δὲ τὰ Περσῶν· καὶ τότε ᾤοντο εὐτυχεῖς γεγονέναι, καὶ πράττειν ἄμεινον, ὅτε εἶχον τὰ τῶν ἀθλίων καὶ δυστυχούντων κτήματα. ταῦτα δὲ οὐκ ἄλλως ἔγωγε ληρῶν εἶπον· ἀλλ' ὅτι τῶν τοιούτων, ὑπὲρ ὧν ἔχουσι τὴν πᾶσαν σπουδὴν, καὶ ἐφ' οἷς θαυμάζουσιν οἱ πολλοὶ τοὺς κεκτημένους, οὐδέν ἐστιν ὄφελος, ἀλλ' οὐδενὸς ἄξια δραχμῆς τὰ σύμπαντα. οὐδ' ἂν γένοιντό ποτε ἄνθρωποι εὐδαίμονες ἀνόητοι [18]) καὶ ἄφρονες, οὐδ' ἂν τὸν ἐν Σούσοις παράδεισον οἰκοδομήσωσιν [19]), ὃς ἦν, ὡς φασι, μετέωρος ἅπας.

17) ἐνίων] lege ἐννοῶν vel συνιδὼν. *mecum reputans ſaepe miror.*

18) εὐδαίμονες ἄνθρωποι ἀνόητοι.

19) in οἰκοδομήσωσιν vitium eſſe nullus dubito. In Veneta eſt οἰκομήσωσιν. nu n ἐνοικήσωσιν, *inhabitent.*

ΠΕΡΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

ΛΟΓΟΣ Π'.

Ὑμεῖς μὲν ἴσως θαυμάζετε, καὶ παράδοξον ἡγεῖσθε, καὶ ἀδαμῶς σωφρονοῦντος ἀνδρὸς, ὅσις ἁπάντων ἀποσὰς περὶ ἃ οἱ πολλοὶ σπουδάζουσι [1]), καὶ τρόπον τινὰ ἐάσας κατὰ ξῦν φέρεσθαι χρήματά τε καὶ δόξας, καὶ ἡδονὰς, ἔτε γεωργὸς, ἔτε ναύκληρος, ἔτε στρατιώτης, ἔτε στρατηγὸς, περίεισιν· ἢ σκυτοτόμος, ἢ τέκτων, ἢ ἰατρὸς, ἢ ῥήτωρ, ἢ ἄλλο τι σύνηθες πρᾶγμα κοινόν [2])· ἅτωσὶ δὲ αὐτόπως ἰὼν τε καὶ ἀπιὼν, καὶ παρισάμενος, ἔνθα μηδὲν αὐτῷ πρᾶγμά ἐστιν· ἀλλ' ὡς ἂν τύχῃ τε καὶ ὁρμήσῃ· βουλευτήρια μὲν καὶ θέατρα καὶ συλλόγους ἀτιμάσας· ἐκκλησιάζων δὲ μόνος αὐτός· καὶ θεωρῶν ἢ ὀρχουμένους, ἢδὲ ᾄδοντας, ἢδὲ πυκτεύοντας, ἢδὲ παλαίοντας· ἀλλ' ὠνουμένους, καὶ βαδίζοντας, καὶ λαλοῦντας, καὶ μαχομένους· ποτὲ μὲν τούτοις ἅπασι προσέχων εὖ μάλα, καὶ τερπόμενος πολὺ μᾶλλον, ἢ παῖδες ἐν ἀγῶσι καὶ θεάτροις, ἃ προκαταλαμβάνων, ἢδὲ ἀγρυπνῶν, ἢδὲ θλιβόμενος· ποτὲ δὲ ἂν [3]) μήτ' ἀκούων μηδενὸς, μηδ' ὁρῶν, ἀλλὰ μηδ' εἰδέναι νομίζων αὐτοὺς, ἐννοῶν, ὃ βούλεται, καὶ πράττων ἀδεῶς. ἐγὼ δὲ τοῦτο μὲν λαμπρὸν ἡγοῦμαι, καὶ μακάριον, εἴ τις ἐν οἰκίαις [4]) ἐλεύθερος εἶναι δύναται, καὶ ἐν ὑπηκόοις αὐτόνομος, ὑπὲρ ἃ πολλὰ μὲν Λυδοὶ Φρυξὶ, πολλὰ δὲ Φρύγες Λυδοῖς ἐπολέμησαν, πολλὰ δ' Ἴωνές τε καὶ Δωριεῖς, καὶ

ξύμ-

1) θαυμάτοισι margo Mor.
2) πρᾶγμα καὶ κοινὸν. subaudi πράττων.
3) ἂν] αὖ Casaub.
4) οἰκέταις Casaub.

ξύμπαντα γένη· ἀνόητοι, εἴδες 5) αὐτονομίας ἔρωτι ὐδεὶς ἐγκεχείρηκεν, ἅτε τοῖς αὐτὸς αὐτῷ χρῆσθαι νόμοις. οἱ δὲ ξύμπαντες, περὶ τῶν Σόλωνος, καὶ Δράκοντος, καὶ Νουμᾶ καὶ Ζαλεύκε νόμων ἐρίζεσιν, ὅπως τούτοις ἀλλὰ μὴ τούτοις ἕπωνται, μηδενὸς αὖ 6) μηδὲ ἐκείνων οἷα ἐχρῆν τιθέντων. Σόλωνα μέντοι καὶ αὐτὸν εἰδέναι φασὶν, ὡς ὅτι αὐτῷ μὴ ἀρέσκοντα εἰσηγεῖτο Ἀθηναίοις, ἀλλ' οἷς αὐτοὺς ὑπελάμβανε χρήσεσθαι. δῆλον ἦν, ὅτι πονηροὺς ἔγραφε νόμους· εἴπερ τοὺς ἀρέσκοντας πονηροῖς ἔγραφεν. ἀλλ' ὅμως καὶ αὐτοὺς τούτοις ἐχρῆτο, πονηροῖς τε ὄσι, καὶ οὐκ ἀρέσκεσιν αὐτῷ. δῆλον ἦν, ὅτι τούτων μὲν ὐδενὶ μετῆν αὐτονομίας, ὐδὲ ἐσπούδαζον, ὐδὲ ἐπολέμεν, ὅπως ὦσιν ἐλεύθεροι. ἀλλὰ γὰρ ἄφθονόν τε καὶ πολλὴν δουλείαν ἐντὸς τῶν τειχῶν ἐγκαθείρξαντες, ἔπειτα ἐπάλξεσι, καὶ πύργοις, καὶ βέλεσιν ἠμύνοντο, ὅπως μὴ εἰσίοι 7) ἔξωθεν παρ' αὐτούς. ὥσπερ εἴ τις, νεὼς διερρηγμένης, κλύδωνος ἔνδον ὄντος φυλάττοιτο καὶ πράγματα ἔχοι, μή ποτε ἄνωθεν ὑπερβάλῃ. καθάπερ ἔν φασι τοὺς Τρῶας ὑπὲρ τῆς Ἑλένης πολιορκεῖσθαι καὶ ἀποθνήσκειν, οὐκ ἔνδον ὄσης, ἀλλ' ἐν Αἰγύπτῳ, ταυτὸ πάθος ὅτοι πεπόνθασιν, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἐμάχοντο καὶ ἠγωνίων, οὐκ ὄσης παρ' αὐτοῖς. ἀλλ' ὅμως ἐκεῖνοί τε ἔλεγον πάντα πάσχειν ὑπὲρ τῶν νόμων, καὶ νῦν φασιν ἐν τούτοις εἶναι τὴν δίκην,

5) f. εἰ ἀληθῶς αὐτονομίας κατέχεσθαι (vel ἐνθυσιᾷν) ἔρωτι — aut si credatur infinitiuus abeſſe poſſe, et ἐγκεχείρηκε immediate regere vocab. ἔρωτι, tum neceſſe erit etiam τῷ poſt ἅτε inſeri. Caſaub. vult γένη ἀνοήτων· τῷ δὲ τῆς αὐτονομίας ἔρ. ὐδ. ἐγκ. ὐδὲ τῷ τοῖς αὐτὸν αὐτῷ —

6) αὖ] malim ἄν. aut potius μηδενὸς μηδ' αὐτῶν ἐκείνων.

7) εἰσίοι] ſcil. ſeruitus. Ven. et Mor. dant εἰσίοιεν.

ὁποῖ' ἂν [8]) αὐτοὶ δυσυχεῖς ὄντες συγγράφωσιν, ἢ παρ' ἄλλων ὁμοίων παραλάβωσιν. νόμον δὲ τὸν ἀληθῆ, καὶ κύριον, καὶ φανερὸν, ἔτε ὁρῶσιν, ἔτε ἡγεμόνα ποιοῦνται τοῦ βίου. τοιγαροῦν ὥσπερ ἐν μεσημβρίᾳ, λάμποντος ἡλίου, δᾷδας ἴασι, καὶ δαλοὺς [9]) ἁρπάσαντες· τὸ μὲν θεῖον φῶς ἐάσαντες· καπνῷ δὲ ἑπόμενοι, κἂν μικρὸν [10]) αἰθύγμα δεικνύντι πυρός. ὁ μὲν οὖν τῆς φύσεως νόμος ἀφεῖται καὶ λέλοιπε παρ' ὑμῖν, ὦ κακοδαίμονες· ἄξονας δὲ καὶ γραμματεῖα καὶ σήλας φυλάττετε, καὶ ἀνωφελῆ σίγματα. καὶ τὸν μὲν τοῦ Διὸς θεσμὸν πάλαι παρέβητε· τὸν δὲ τοῦ δεῖνος ἢ τὸν τοῦ δεῖνος ὅπως μηδεὶς παραβήσεται, σκοπεῖσθε. καὶ τὴν ἀρὰν, ἣν Ἀθηναῖοι περὶ τὸν [11]) Σόλωνος ἔθεντο νόμον τοῖς ἐπιχειροῦσι καταλύειν, ἀγνοεῖτε κυριωτέραν οὖσαν ἐπὶ τοῖς ἐκείνου νόμοις. πᾶσα γὰρ ἀνάγκη, τὸν συγχέοντα [11b]) τὸν θεσμὸν, Ἀθηναίων ἐπάρατον εἶναι [12]). πλὴν παῖδας, καὶ γένος ἐκ ἐπέξεισιν, ὡς ἐκεῖ [13]), τῶν ἁμαρτανόντων· ἀλλ' ἕκαστος αὐτῷ [14]) γίγνεται τῆς ἀτυχίας αἴτιος. τὸν οὖν ἐπιχειροῦντα τοῦτον ἂν σώ-

ζειν

8) ὁποῖ' ἄν] ὁπόταν Ven. et Mor. v. Caſaub. animadv.

9) καὶ δαλοὺς] ſic recte Ven. ſed Mor. omittit καὶ. mallem quoque περιΐασι, loco ſimplicis ἴασι. Caſaub. vult δᾷδας ἰσᾶσι. aptum facibus verbum ἰσάναι: vt apud Theophraſtum in ἀδολεσχίας notatione: καὶ ὡς Δάμιππος μυσηρίοις μεγίσην δᾷδα ἔσησε.

10) lego πάμμικρον, *admodum paruum.*

11) τῶν — νόμων Caſaub.

11b) συγχέοντα] ſic leg. cum Caſaub. aut ἀνελόντα. Ven. et Mor. συνέχοντα.

12) ἐπάρατον εἶναι] ſic recte Caſaub. ἐπάρχειν Ven. et Morell.

13) ἐκεῖνος, an ἐκεῖ legas, perinde eſt. ſi prius, ἐπεξεισι pertinet ad vtrumque, legem puta tam Iouis, quam Solonis, et eſt recta oratio; ſi poſterius, obliqua erit et adſciſcendum verbum tacite ſupplendum, e. c. κολάζονται.

14) αὐτῷ] *ſibimet ipſi.* αὐτῶν Ven. et Mor.

ζειν [15]), ὡς ἂν οἷός τε ᾖ, καὶ τό γε καθ' αὑτὸν φυλάττειν, ἀδέ ποτε ἂν μὴ φρονεῖν φαίην ἔγωγε. πολὺ δὲ μᾶλλον ὑμᾶς θαυμάζω καὶ ἐλεῶ τῆς χαλεπῆς καὶ παρανόμου δουλείας, ἐν ᾗ ζεύξαντες αὐτὸς ἔχετε· οὐχ ἑνὶ δεσμῷ μόνον περιβάλλοντες, οὐδὲ δυσὶν, ἀλλὰ μυρίοις, ὑφ' ὧν ἄγχεσθε καὶ πιέζεσθε [15] b) πολὺ μᾶλλον, τῶν ἐν ἀλύσει τε καὶ κλοιῷ καὶ πέδαις ἑλκομένων. τοῖς μὲν γάρ ἐστι καὶ ἀφεθῆναι, καὶ διανοῦψασι φυγεῖν· ὑμεῖς δὲ ἀεὶ μᾶλλον κρατύνεσθε τὰ δεσμὰ, καὶ πλείω καὶ ἰσχυρότερα ἀπεργάζεσθε· καὶ μὴ, ὅτι οὐχ ὁρᾶτε αὐτὰ, ψευδῆ καὶ ἄπιστον ἡγεῖσθε τόνδε τὸν λόγον· σκοπεῖτε δὲ Ὁμήρου τοῦ καθ' ἡμᾶς σοφωτάτου, ποῖ' ἄττα δεσμὰ τὸν Ἄρη φησὶ κατασχεῖν,

Ὠκύτατόν περ ἐόντα θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
Ἡύτ' ἀράχνια λεπτὰ, τά κ' ἐκέτις οὐδὲ ἴδοιτο.

μὴ ἕν οἴεσθε, τὸν μὲν Ἄρη θεὸν ὄντα, καὶ ἰσχυρὸν, ἕτως ὑπὸ λεπτῶν τε καὶ ἀοράτων, πεδηθῆναι δεσμῶν· αὐτὸς δὲ πάντων θηρίων ἀσθενέστατος ὄντας, μὴ ἄν ποτε ἁλῶναι δεσμοῖς ἀφανέσιν, ἀλλ' [16]) εἰ μὴ σιδήρου τε καὶ ὀρειχάλκου εὖ [17]) πεποιημένα εἴη. τὰ μὲν ἕν σώματα ὑμῶν, οἷα δὴ σαρκὰ, καὶ τὸ πλέον ὀργῆς γέμοντα, τοσούτων δεῖ τῶν κρατησόντων· ψυχὴ δὲ ἀόρατός που καὶ λεπτὴ φύσει πῶς ἂν δεσμῶν τοιούτων τυγχάνοι [18]), κατὰ τὸν Ἥφαιστον

15) τὸν ἕν ἐκ ἐπιχ. τοῦτον ἀνασώζειν Casaub.

15 b) καὶ πιέζεσθε non est in Veneta et potest abesse.

16) ἀλλὰ delendum

17) aut delend. est εὖ, aut in ἐκ mutandum, idque proximae voci adiungendum; vt sit ἐκπεποιημένα.

18) aut deest aliquid post τυγχάνοι, e. c. εἰ μὴ καὶ χαλκέων τύχη τεχνικῶν κατὰ τὸν Ἥφαιστον αὐτὸν. nisi ipsi fabri quoque contingant arte Vulcano pares, aut haec verba: κατὰ τὸν Ἥφαιστον αὐτὸν promouenda sunt paullo inferius in p. 440, 3. et post Δαίδαλον collocanda, ad hunc modum: τυγχάνοι. ὑμεῖς δὲ — τὸν Δαίδαλον, καὶ τὸν Ἥφαιστον αὐτὸν ὑπερβεβλημένοι.

αὐτόν; ὑμεῖς δὲ σεβρὸς καὶ ἀδαμαντίνους [19]) πε- 25.
ποίησθε, πάσῃ μηχανῇ πλεξάμενοι, καὶ τὸν Δαίδα-
λον αὐτὸν ὑπερβεβλημένοι τῇ τέχνῃ τε καὶ σπουδῇ,
πρὸς τὸ πᾶν ὑμῶν μέρος τῆς ψυχῆς καταδεδέσθαι,
καὶ μηδὲν ἐλεύθερον εἶναι, μηδὲ αὐτόνομον. τί γὰρ 30.
ἦν ἡ Κνωσίων εἱρκτὴ, καὶ τὸ τῶ Λαβυρίνθω σκολιὸν,
πρὸς τὴν σκολιότητα καὶ τὸ δυσεύρετον τῆς ἀφρο
σύνης; τί δὲ ἡ Σικελικὴ φρυρὰ τῶν Ἀττικῶν αἰχ-
μαλώτων, ὃς εἰς πέτραν τινὰ ἐνέβαλον; τί δ' ὁ 35.
Λακώνων Καιάδας, καὶ τὸ παρὰ Πέρσαις εἴκημα
μεσὸν τέφρας; ἢ νὴ Δία, εἴ τινας κόρας χαλεποὶ
πατέρες, ὡς ὁ τῶν ποιητῶν λόγος, χαλκέων περι-
βόλων ἐφρούρησαν εἱρκταῖς. οὐδὲ τῳ [20]) νήφειν ἐν 40.
τοῖς λόγοις ἔτι μοι δοκῶ, τῶν ἀνθρωπίνων συμφο-
ρῶν μνησθεὶς ἐπὶ πλέον, καὶ τῆς αἰσχρᾶς καὶ δυσχε-
ροῦς δουλείας, ἣν δεδούλωσθε πάντες, ὅθεν νημά-
των ἐστὶν ὁ λεπτῶν εὐπορήσαντας [21]) ἐξελθεῖν βοη-
θείᾳ κέρης ἄφρονος, ὥσπερ ἐκεῖνον [22]) Θησέα φασὶν ἐκ
Κρήτης σωθῆναι, εἰ μή τις αὐτῆς οἴμαι τῆς Ἀθη-
νᾶς παρισαμένης, καὶ σωζούσης ἅμα. εἰ γὰρ ἐθέ- 5.
λοιμι πάσας εἰπεῖν τὰς εἱρκτὰς, καὶ τὰ δεσμὰ τῶν
θνητῶν τε καὶ ἀθλίων ἀνθρώπων, οἷς ἐγκλείσαντες
αὐτοὺς ἔχουσι [23]), μὴ σφόδρα ὑμῖν ἀπηνὴς τε καὶ 10.
Φαῦλος δόξω ποιητὴς, ἐν οἰκείοις τραγῳδῶν πάθε-
σιν; ὃ γὰρ μόνον, ὡς οἱ δόξαντες ὑμῖν κακοῦργοι, πιε-
ζοῦνται [24]), τραχήλου τε καὶ χειρῶν καὶ ποδῶν·

ἀλλὰ

19) καὶ ἀδαμ.] sic recte Ven. sed Mor. omittit καὶ.

20) quamuis Caſaubono diſplicuerit οὐδέπω, *nondum*, quod interpres expreſſit, mihi tamen id non diſplicere non diſſiteor.

21) ὅθεν ὁ λεπτῶν νημάτων ἐστὶν εὐπορήσαντας.

22) aut ἐκεῖ legend. *ibi*, in Labyrintho puta, aut ἐκεῖνοι, *illi*, poetae ſcil. v. verſ. 12. mallem quoque τὸν Θησέα.

23) ἔχουσι] Ven. et Mor. dant ἔχετε.

24) πιεζοῦνται] ſic recte Ven. πιέζονται Mor. Caſaub. vult πιέζοντ. ἐπὶ τραχήλου.

ἀλλὰ γαστρὸς, καὶ τῶν ἄλλων μερῶν ἑκάστε [25]) ἰδίῳ δεσμῷ τε καὶ ἀνάγκῃ κατειλημμένε. αἱ δ' εἰσὶ ποικίλαι τε καὶ πολύτροποι. καί μοι δοκεῖ τις ἂν ἰδὼν ὄψει τερφθῆναί τε καὶ σφόδρα ἄγασθαι τὴν ἐπίνοιαν. πρώτη μὲν γὰρ, οἶμαι, πρὸς ἕκασόν ἐστι [26]) δέσποινα· χαλεπὴ μὲν ἄλλως καὶ δυσμενὴς, καὶ ἐπίβουλος ἰδεῖν· εἰ δ' ἄρα καὶ μειδιῶσα προσαπαντᾷ, σαρδόνιον μάλα τοῖον· χαλεπὴ δὲ ἡδονὴ καὶ φέρειν δεσμὰ, κατὰ τὴν αὐτῆς φύσιν, εὐανθῆ καὶ μαλακὰ τὴν πρώτην· οἷς εἰκὸς ἐστι καταδεῖσθαι βασιλεῖς, ἢ τυράννους, καὶ πάντας, ὅσοι μακαρίων παῖδες κέκληνται· τούτων δὲ χαλεπώτερον οὐδέν, οὐδὲ μᾶλλον ἐμφύεται καὶ πιέζει. μετὰ δὲ ταύτην ἦλθεν ἑτέρα, κλοιόν τινα φέρουσα χρυσοῦν, ἢ ἀργυροῦν· τοῦτον δὲ περιθεῖσα, ἕλκει μὲν ἰδιώτας περὶ πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν, ἕλκει δὲ βασιλεῖς καθ' Ἡσίοδον [27]), σύρει δὲ πόλεων στρατηγοὺς ἐπὶ πύλας, ὥστε ἀνοίγειν καὶ προδιδόναι. φασὶ δὲ καὶ αἰδεῖσθαι τούτους [28]), ὃς ἂν ἀπολύῃ, καὶ ποιεῖν εὐδαίμονας· ὥσπερ Ἀστυάγην ποτὲ Κῦρος ἐν χρυσαῖς ἔδησε πέδαις, ὡς ἂν δηλονότι πάππον κηδόμενος. πολὺ δ' ἂν ἔργον εἴη διεξιέναι καὶ πάσας τὰς ἰδέας τῶν δεσμῶν. ἕνα δ' ἓν ἄξιον εἶναι [29]) μὴ παρεῖναι, τὸν παραδοξότατον αὐτῶν καὶ ποικιλώτατον, ὃν ἡ χαλεπωτάτη φέρει δέσποινα, χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ

25) ἑκάστε — κατειλημμένε] sic recte Casaub. ἕκαστον — κατειλημμένον Ven. et Mor. deinde est lacuna.

26) ἐστι] num εἶσι, *vadit*, *procedit*, an ἔστη, *stat*. post δέσποινα videtur ἡ ἡδονὴ excidisse.

27) f. ἕλκει δὲ καὶ βασιλεῖς ἐπὶ θρόνους καθ' Ἡσίοδον. forte quoque post poetae huius nomen aliquid deest, e. gr. ὥστε ἁρπάζειν καὶ φονεύειν, vel simile; id quidem sequens dictio ὥστε ἀνοίγειν καὶ προδιδόναι videtur suadere.

28) αἰδεῖσθαι τούτους] Casaub. vult κήδεσθαι, et Ven. et Mor. dant δεῖσθαι τούτων.

29) εἶναι] l. ἐστὶ.

καὶ παντοίοις λίθοις τε καὶ ψήφοις, καὶ ζώων κέρασι, καὶ ὀδοῦσι, καὶ ὀστράκοις, ἔτι δὲ ἀλεκτρυόνος βαφαῖς, καὶ ἑτέροις μυρίοις τισὶν, ὥσπερ ὅρμον πολυτελῆ καὶ θαυμαστὸν ἀσκήσασα, καὶ πολλά τινα ἐν αὐτῷ σχήματά τε καὶ μορφὰς μιμησαμένη, σεφάνους, καὶ σκῆπτρα, καὶ τιάρας, καὶ θρόνους ὑψηλούς· καθάπερ οἱ περιττοὶ τεχνῖται, κλίνας τινὰς, ἢ θύρας, ἢ ὀροφὰς οἰκιῶν κατασκευάζοντες, ἕτερ' ἄττα μηχανῶνται φαίνεσθαι. λέγω δὲ οἷον θυρῶν ἐξοχαῖς θηρίων κεφαλὰς ἀπεικάσαντες [30]), καὶ κιόνων ὁμοίως. ἔτι δὲ καὶ ἦχος ἐν τούτῳ, καὶ φωνὴ παντοία κρότων τε καὶ ποππυσμῶν, καὶ ἠχεῖ ταῦτα τὰ δεσμά. πάλιν ἔν τοῦτον [31]) περιβάλλει δημαγωγοῖς τε καὶ βασιλεῦσιν. ἀλλ' ὅπως μὴ πόρρω πω αὐτοὶ φερώμεθα ὑπὸ τῆς εἰκόνος, ὥσπερ ὄντως εἰδώλῳ τινὶ λόγῳ ἑπακολουθοῦντες· ὡς Ὅμηρος Ἀχιλλέα ἐποίησε τῷ τοῦ Λυτήνορος ἑπόμενον μακρὰν ἀπελθεῖν· ἱκανῶς ἔχει.

30) θυρῶν ἐξοχὰς θηρίων κεφαλαῖς ἀπεικ.

31) τοῦτον] scil. τὸν δεσμὸν.

ISAACI

ISAACI CASAVBONI IN DIONEM CHRYSOSTOMVM DIATRIBA ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΟΣ.

HENRICO STEPHANO ARCAE QVAESTORI OPERVM DOMINICORVM

IS. CASAVBONVS S. D.

Nihil poterat opportunius, Henrice Stephane, vir amiciſſime, quam cum ſuperioribus diebus Dionem Chryſoſtomum pari fide et diligentia recens a ſe editum, Claudius Morellus mihi legendum obtulit. Eram tunc temporis τῆς ἀνίας ὅλος, de morbo vxoris, patruelis ſororis tuae, longe periculoſiſſimo, ſupra modum anxius: eoque nomine quotidianae vitae officia intermiſeram, ſtudia quoque literarum faſtidiens: ſine quibus tamen, vt vel paucos dies agam, pretium aetas altera ſordet. *Vbi vero allatas chartas ſemel in manus ſumſi, partim grauitate captus diſſertationum excellentiſſimi philoſophi: partim pulchritudine illectus nouae huius editionis, ſic animum obduraui, vt aegre priuſquam volumine integro pellecto deſiterim. Huius autem operae, quam vni mihi neceſſario meo tempore impenderam, vt etiam in publicum fructus manaret, Federicus Morellus, Academiae huius profeſſor clariſſimus, bonum factum putauit, atque adeo impulſu hortatuque ſuo effecit. Quippe, vir eruditiſſimus, cum Aldinum codicem, mendis quamplurimis deformem, critico ſuo pumice magna cura expoliſſet: memor Homerici praecepti, σύν τε δύ' ἐρχομένω, egit mecum pro mutua inter nos amicitia, vt, quae mihi inter legendum adnotaram, in communem ſtudioſorum vtilitatem paterer publicari. Equidem facile coniiciebam, ea felicitate iſtam prouinciam*

ciam ab illo fuisse administratam, vt, quamcunque eodem symbolam conferrem, pannus purpurae adtextus posset videri: me tamen ea cogitatio nihil deterruit, quo minus amici viri aequissimae petitioni adnuerem. Longe enim mores nostri a δοκησισόφων ἐπιδεικτιώντων ambitione absunt: qui existimationi suae tantum putant detrahi, quantum alienae industriae fuerit tributum. Fatale hoc leuium et ventosorum ingeniorum est vitium: quae ὑπηνεμίᾳ οἰήσεως plena, omnisque solidae eruditionis inania, magnam ex febriculosis scriptis suis potius, quam bonam, famam captant. At viros graues, qui literas non vanitate, sed miraculo colunt, nihil minus deceat, quam περπερεύεσθαι, aut in promouendis rei literariae commodis lentos esse et ἀκοινωνήτους. Statim igitur arrepto calamo, cum praesertim Dei virtute molestissima cura nonnihil leuati essemus, αὐτοσχέδιον hanc in Dionis λόγους Diatribam effudimus verius, quam scripsimus. Tibi vero, Henrice Stephane, vir integerrime, vt hoc quicquid est ὑπογυίου lucubratiunculae inscriberem, graues multasque causas habui. Siue enim amicitiae ratio fuit habenda: tu mihi amicissimus: nec magis propter arctissimam necessitudinem, qua iungimur inuicem, carus vnice: quam propter singularem naturae bonitatem, fidem, comitatem et παντοίην ἀρετήν, quam boni omnes in te amant: nos, qui propius nouimus, etiam miramur. Siue aliquid etiam in hoc versatur officii: feci lubens, vt tua in me beneficia in prima animi mei parte esse posita, hoc cuicuimodi testimonio tibi probarem. Quod si patronus innocenti scripto, οἷοι νῦν βροτοί εἰσιν, erat mihi quaerendus: cui potius, quam tibi, eas partes deferrem? qui etsi in eligendo vitae genere maiorum tuorum sectam non es secutus: in amore tamen literarum ita vestigia eorum pressisti, vt Stephanicae genti, tot in Remp. literariam meritis nobilissimae, non mediocre accessurum sit decus, si, quae adolescens ad poëtarum Graecorum lucem orsus es, detexere in animum aliquando induxeris. Vale. Lutetiae Parisiorum a. d. IV. Eid. Martias. MDCIV.

ISAACI

ISAACI CASAVBONI
IN DIONEM CHRYSOSTOMVM
DIATRIBA ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΟΣ.

De ſcriptis Diuerſi generis.

Veteres Critici cum magnorum ſcriptorum monumenta recenſerent, et colligere omnia ſunt ſoliti, quae auctoris eiusdem eſſent: et in certas veluti claſſes eadem tribuere. Qua in re nec ſenſiſſe idem ſemper omnes videas: nec iudicio interdum ſatis certo vſos in eligendis, quae vel iungi deberent, vel ſeparari. Ne quid dicam de Hippocratis diuinis ſcriptis, de Platonicorum dialogorum tetralogiis, et aliorum philoſophorum libris, quorum Indices confuſi apud Laërtium exſtant: de M. Tullii denique epiſtolis, in quibus digerendis tota ratio temporis miſere perturbata: vel hic vnus Dio Chryſoſtomus ei, quod diximus, fidem fecerit. Nam alios aliter digeſſiſſe eius ſcripta, facile quiuis intelliget, qui horum LXXX. λόγων ordinem hodiernum cum eo contulerit, quem in ſuis codicibus patriarcha Photius olim inuenit. Potuiſſe autem διάταξιν horum librorum inſtitui commodiorem ea, quae in noſtris habetur, aut ea, quae in Photianis exemplaribus fuit, Syneſius docet: qui eruditiſſimus ſcriptor in Dione ſuo Criticos reprehendit, quod ſermonem Εὐβοϊκὸς inſcriptum, quarto illorum, qui ſunt de regno, non ſtatim ſubieciſſent.

atque

atque hoc alios etiam ante Syneſium monuiſſe liquido conſtat ex ipſius verbis. Porro legitima omnium Dionis ſcriptorum, quae quidem exſtent, aut quorum aliqua notitia ad nos peruenit, tributio fuerit, in σοφιστικὰ, ſiue oratoria, φιλοσοφικὰ, et φιλολογικὰ, ſiue mixta. Primi generis fuerunt haec apud Syneſium et Philoſtratum: Ἡ τῶν Τεμπῶν ἔκφρασις, Κόμης ἐγκώμιον, Ψιττακὸς ἔπαινος, et vt puto, Λέμνων. item ex iis, quae exſtant, aliquot: vt, quas in ſenatu pro ſeipſo habuit: et quibus pacem ac concordiam diuerſis populis ſuaſit: etiam illa oratio huc referri poſſit, qua Rhodios propter ridiculam conſuetudinem increpauit: et quae ſunt huic aliae ſimiles: etſi ad partem philoſophicam non abſurde etiam iſtas retuleris: vt quae ſint ἐπανορθωτικὴ τῶν ἠθῶν: quo nihil omnino φιλοσοφικώτερον. Quamobrem philoſophica iure plurima eorum, quae ſuperſunt hodie, cum auctore ipſo nominabimus: in quibus loci illuſtres ex ethica diſciplina aut politica, nonnunquam e prima etiam philoſophia petiti, grauiter et ornate explicantur: non vt olim fieri ſolitum a ſectarum profeſſoribus: quorum vniuerſa diſputatio ex principiis, apud Academicos puta, aut Peripateticos, vel Stoicos ratis pendebat: verum alia longe via: ex ipſis nempe naturae fontibus, et ea, quae omnium mortalium animis inſita eſt, Dei, et honeſti atque inhoneſti cognitio. Scimus tamen, veteres plerosque de hoc eximio ſcriptore ita iudicaſſe, vt eum non philoſophorum albo, ſed ſophiſtarum, (eloquentiae profeſſores et alios eruditos viros ea aetas ſic vocauit) adſcriberent. Id adeo videtur accidiſſe Dioni, non ſolum quia σοφιστικὰ nonnulla, vt iam diximus, ſcripta ediderat: verum etiam, ac multo quidem magis, quod argumenta philoſophica non vulgari philoſophorum more tractaverit: ſed noua quadam et ſingulari induſtria ſeueritatem

tatem ſalubrium praeceptorum, narrationibus modo veris, modo fictis, et aliis neſcio quibus inuentiunculis condiuerit. quinetiam ex poëtarum fabulis quaeſita illi ſaepe occaſio grauiſſimarum et vere philoſophicarum diſſertationum. At veterum ſapientiae magiſtrorum fatalis ille error omnium (ſi pauços excipias) fuit, vt de nomine ſectae, non de ſtudio ſapientiae, philoſophos cenſerent; vt mirum non ſit, qui neque Zenoni, neque Epicuro, ne Platoni quidem aut Ariſtoteli ſacramento dixiſſet, eum pro philoſopho non eſſe habitum. Vsque adeo περιβοήτων illarum ſectarum, ſicut factionum in Circo, ſtudium et amor priſcorum animis inoleuerat. Videtur ſane Potamon Alexandrinus, τῆς Ἐκλεκτικῆς Φιλοσοφίας auctor, Dionis et paucorum ſimilium exemplo motus, eam philoſophandi viam inſtituiſſe, quae ſapientiae candidatos neceſſitate alieno arbitrio ſeruiendi ſolutos, in libertatem aſſereret. Sed libellis Potamonis defuit, credo, genius: neque ſectatores ea ſecta inuenit. Φιλολογικὰ non inepte dixeris nonnulla eorum, quae hoc libro continentur. Exemplum habes in XI. nam illa diſputatio accuratiſſima aduerſus Homerum ſuper Ilii exſcidio, neque oratoris, neque philoſophi perſonam ὑπογράφει, ſed philologi. idem pronunties de illa, ſane quam homini politico lectu digna, περὶ ἀσκήσεως, et aliquot aliis; vt ea, qua tres Graecorum tragicos inter ſe componit. Mixti argumenti eſt XXXVI. philoſophia mera pars poſterior: principium ad hiſtoricam narrationem accedit. Idcirco ſcribit Philoſtratus, quantus in hiſtoria potuerit eſſe Dio, facile cognoſci ex illius Geticis. Γετικὰ intelligē τὸν Βορυσθενιτικὸν iſtum λόγον. Etiam illae ſuperius memoratae orationes huc poſſunt referri, quae de argumentis philoſopho conuenientibus, pro concione apud populum, aut in Curia ad ſenatum fuerunt habitae.

bitae. Non praetermittendum eſt, quod lectores Dionis Syneſius monet: duo tempora in eius ſcriptis diligenter eſſe obſeruanda: neque enim parum diſſimiles, ſed longe caſtigatiores eſſe iis, quae ante exilium ſcripſit, poſteriores reuerſi in patriam lucubrationes. Ego vero pauciſſima hodie ſupereſſe exiſtimo eorum, quae ante φυγὴν ſunt ſcripta: quo in cenſu praeter vndecimam de rebus Troicis nullam aliam temere collocarim. Verum iſta acrioribus iudiciis examinanda iis relinquimus, qui ad illuſtrandum eximium hunc ſcriptorem induſtriam ſuam conferre voluerint. Nos ea ſolum hic opera tumultuaria attingimus, quae à ſuperiorum ſeculorum imperitis librariis, aut contra ſententiam auctoris, aut contra Hellenismum, cuius Dio obſeruantiſſimus, fuerint peccata.

43. In aliis libris titulum praefert hoc opus Δίωνος ῥητορικαὶ μελέται: quae falſiſſima et ineptiſſima inſcriptio ab iis profecta, quibus ſatis acceptum erat, Dionem rhetoribus annumerari debere, non philoſophis: quem errorem ſupra confutauimus. Ipſe Dio διατριβὰς vocat interdum, et aliquando φιλοσόφους διατριβὰς, vt in XII. ſaepiſſime autem λόγους, et λόγους φιλοσόφους. quemadmodum et Photius, βιβλίον ἐν λόγοις ὀγδοήκοντα. Eſt vero apud Graecos vox λόγος ſignificationis variae ac πολυποικίλης. in hac epigraphe neceſſario accipienda notione generica pro βιβλίον *liber*, et pro cuiuscunque generis ſcripto. anguſtior eſt ille ſignificatus, cum Δημοσθένους λόγοι dicuntur: quem ſignificatum minimae parti totius operis conuenire, palam fecimus. Quare Latina vox *oratio*, ſi vſum Latine loquentium ſpectamus, huic loco minime quadrat. Non ſine ratione autem veteres Critici caeteris, quae poſt reditum ſcripſit Dio, has de regno orationes, ſiue tractatus, praepoſuerunt: in quo noſtris libris conſentiunt Photiani. Cauſſa,

ni

ni fallor, eſt: quia videtur Dio in ipſo reditu ab exilio, aut paullo poſt reditum, Traianum adiiſſe, et vel recitaſſe illi has orationes, vel legendas dediſſe. In principis certe gratiam haec ſcripta fuiſſe, non dubitabit qui diligenter legerit: quin ipſum ſaepe imperatorem compellat: verum ita modeſte et grauiter, vt, quantum interſit inter oratorem *πανηγυρίζοντα*, et philoſophum praecipientem, nusquam melius dignoscas. Nec ſine cauſſa dubites, cum illa legas, *τίς ἂν ἔν πρέπεσα καὶ ἀξία φανείη διατριβὴ τῆς σῆς προθυμίας*; num iuſſu Imperatoris hanc de regno ſcriptionem ſuſceperit. ipſe Imperatorem appellat non ſolum *αὐτοκράτορα*, ſed etiam *ἡγεμόνα*, *principem*, quo nomine voluit Auguſtus appellari. Haec eo duximus notanda, vt ſcirent lectores, multis locis huius tractatus, et reliquorum ſequentium, lucem ex hiſtoria petendam eſſe. Sic enim philoſophum agit Dio, de boni malique principis notis diſſerens, vt rebus praeſentibus temporibusque ſuis omnia accommodet.

52. pen. Bellicoſiſſimum Traianum fuiſſe ad reprehenſionem vsque, omnibus notum. neque dubitare debes, cum haec ſcribebantur, fuiſſe illum in Parthica vel potius Dacica expeditione occupatum. Interpres acumen horum verborum non coepit: *ἧττον ἐλπίζει τιμᾶσθαι ἂν ὑπὸ ἀκόντων, ἢ παρὰ μισόντων φιλίας τυγχάνειν. minus ſperat fieri poſſe, vt ab inuitis honoretur, quam vt ametur ab iis, quibus ſit exoſus:* hanc dicendi figuram non ſemel inuenias apud Dionem.

55. pen. ne ad paucos reſtringatur vtilitas ex bono principe, ſed ad omnes eius ſubditos, inter quos et Dio. Quae de pulchra et conſtante adminiſtratione *τῦ παντὸς* breuius mox dicuntur, conferri debent cum tertio libro, et cum Boryſthenitica oratione, vbi tracta-

tur pluribus ille locus, qui hic ſolum velut in tranſitu perſtringitur.

57. 15. Erit clarior longe ſententia, ſi ſcribas, ὡς ἂν αὐτό τε, οἷα εὔδαιμον καὶ σῶφρον. vel εὐδαιμόν τε καὶ σῶφρον ὄν.

61. 4. συχροφὴ δρυῶν denſitas eſt querceti, ſiue arbores denſae et frequentes: Vox Theophraſtea. ſic p. 62. 2. συχροφὴ νεφῶν, *nubes denſae*. περιδινεῖν κεφαλὴν dixit Dio, quod Iuriſconſulti veteres et hiſtorici *iactare caput*, cum de hariolis loquuntur, et fanaticis: quos vocat Dio ἐνθέους ἄνδρας καὶ γυναῖκας. de his aliquid nuper ad Lampridium.

62. 10. ſcribe ἐπίπνοιαν, non ἐπίνοιαν. vtitur eo verbo Ariſtoteles, cum ſcribit in primo Eudemiorum τὰς νυμφολήπτους ἐπιπνοίᾳ δαιμονίᾳ ἐνθουσιάζειν. Idem error in ea voce commiſſus apud Euſebium in elegantiſſimo Longini ἀποσπασματίῳ libro XV. Προπαρασκευ. ita ille: ἀδὲ τὰς ποιητὰς αἰσχυνόμεθα, οἵ, καίπερ ἀκριβῆ σύνεσιν τῶν θεῶν οὐκ ἔχοντες, ὅμως τὰ μὲν ἐκ τῆς κοινῆς ἐπινοίας τῶν ἀνθρώπων, τὰ δὲ ἐξ ἐπιπνοίας (non ἐπινοίας, vt in vulgatis) τῶν Μουσῶν, ἢ κινεῖν αὐτὰς ἐπὶ ταῦτα πέφυκε, σεμνότερα εἰρήκασι περὶ θεῶν. qui locus hunc Dionis valde illuſtrat: in quarto horum fuſius haec tractantur. at vox ἐπίνοια aliud, quam hoc loco, ſignificat in Olympico, vt ibi dicemus.

72. Platonem imitatus eſt Dio in aliquot λόγων ſuorum compoſitione: quōs propterea verius appellaueris διαλόγους. Eiusmodi eſt alter hic de regno liber. inducitur Alexander patri Philippo rationem reddens, cur Homeri lectione tantopere delectaretur, vt ex omnibus Graecorum poëtis eum probaret ſolum. Ait igitur Alexander, Homerum tanti facere ſe, quod ab illo virtutes omnes diſceret viro principi neceſſarias. Ita Dio quaſi aliud agens, Traianum ſuum, quaenam

ſint

ſint vere imperatoriae virtutes, docet. Erat Traianus non ille quidem literarum plane rudis, eruditionis tamen omnis incurioſus: vtpote bellicoſus, et militiae ſtudiis in totum deditus. Conſtat etiam Traianum in formandis epiſtolis aut orationibus alieno ingenio, Surae puta vel Hadriani, eſſe vſum: quod raro ante illum principes fecerunt. at non ideo minus illum optimi Imperatoris numeros impleuiſſe quiſquam dixit veterum. Dio vero procul dubio Imperatorem vindicare a calumnia voluit, cum ſcriberet in hoc libro, plane regibus neceſſarium non eſſe, vt vel orationes ipſi ſcribant, vel vt philoſophiae ſtudiis penitius ſeſe dedant. Sic etiam priore libro dicebat, Herculem, in quo perfecti principis ideam ſpectari voluit, fuiſſe *πεπαιδευμένον ἁπλῶς*. vbi vides prudentiſſimum ſcriptorem ſic theſim tractare, vt ad hypotheſim oculos ſemper referat. Non caruiſſe tamen Imp. Traianum meliorum etiam literarum cognitione, et teſtantur alii veterum, et Dionis quoque eximius locus, quem, ſi lubet, libro ſequenti lege.

83, 2. *ζηλοτυπία*, quam Cicero *obtrectationem* Latine dicere conatus eſt, non inter formoſos et deformes naſcitur: verum inter illos tantum. Illud animi cauſſa adiiciemus. Philoſophi, qui naturam adfectuum ſubtilius ſunt rimati, proprium hoc eſſe zelotypiae obſeruant, vt habentis ſit adfectus, non eius, qui non habet. eſt enim metus, ne fruatur riualis bono, quod ipſe poſſideas. qui non habet, in eum non *ζηλοτυπία* cadit, ſed inuidentia. minus accurate igitur locutus hic Dion: qui *ζηλοτυπεῖν* de eo dixit, cui ob feliciorem alterius ſortem oculi doleant, is enim adfectus eſt non *ζηλοτυπούντων*, ſed inuidentium. Nimirum hoc licere ſibi putant magni ſcriptores, vt ſentiant quam loquantur melius. velut quod ſtatim ſequitur, *τὰ ἱερὰ τοιούτοις νόμοις ἱλάσκεσθαι*. quid eſt *τὰ ἱερὰ*

ἱλάσκεσθαι; non enim aedes ſacrae placantur, ſed dii, qui in illis coluntur. Ita dixit libro ſequente, ἕκαστον τῶν θεῶν ἱλάσκεται κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν. hic vero ἱλάσκεσθαι poſuit pro κοσμεῖσθαι vel ἀγάλλεσθαι, ſi quidem ita ſcripſit; aut certe τὰ ἱερὰ dixit, cum deos intelligeret. Sententiam hanc tractarunt plures epigrammatarii Graecorum poetae libro primo, et ſexto.

86, 13. De Menelao ait Dion, ἔτος ἦν ὀ μακρὰν τοῦ τε Ταντάλου καὶ Πέλοπος. non longe aberat temporibus a Tantalo et Pelope. hoc eſt, propinqua adeo origine erat ortus a Tantalo Phrygiae quondam rege, vt ipſe quoque paene Aſianus eſſet. nam Atreus Pelope ſatus. haec Dionis mens.

87. 17. σαυρωτὴρ quid eſſet non intellexit eruditus interpres, cuius peccata aliis animaduertenda relinquimus. haſtae partes ſunt, σαυρωτὴρ, ἐρίαχος, σύραξ, πόρπης, γρόσφος, καυλός. de quibus omnibus prolixe Euſtathius. Deprauatiſſimum eſt principium odarii Anacreontici.

94. 3. Ὦ Ναξ ὦ δαμάλης ἔρως Καὶ νύμφαι κ. ſcribendum autem Ὦ Ναξ, ὦ δαμάλης ἐρῶν· Ὦ νύμφαι κ. *O Iuppiter, qui vaccam amaſti: quicum ludunt Nymphae et Venus.* quid ſtultius a ſupplice fieri potuit, quam vt Iouem ita compellaret? nam haec oratio Iunoni potius conueniat, ſua Ioui probra ac libidinem exprobranti. hoc autem eſt, quod voluit Dio.

94. vlt. non minus ridicula, nec minus corrupta ſunt extrema verba, τὸν ἐμὸν δ' ἔρωτα Ω δ' ἐ νεῦν σε δέχεσθαι. nullo ſenſu. qui aliquis futurus, ſi ſcribas τὸν ἐμὸν δ' ἔρωτα Ὅτρυνε νῦν ἑ δέχεσθαι. petit poëta a Ioue ſuo, vt Cleobulo, quem peribat, auctor eſſet (ita enim dicit γενεῦ σύμβολος) ſui redamandi: Impelle, inquit, illum, vt amorem meum ſuſcipiat.

105, 11. Ait ὥστε μήτε πράξαντι οἷόν τε λαθεῖν: vbi deeſſe aliquid ſuadet vox μήτε, niſi ſcribendum

dum μηδέν. elegantissimum est quod subiicit ὃ μᾶλλον ἢ τῷ ἡλίῳ πορεύεσθαι διὰ σκότος. seipsum imitatur: dixerat enim in primo horum, κακὸν δὲ ἧττον αἴτιος γίνεσθαι πέφυκεν, ἥπερ ὁ ἥλιος τὸ σκότος.

113, vlt. respicit oraculum a Pythia olim Clistheni redditum, Sicyoniorum tyranno. Herodotus Terpsichore: ἐλθὼν ἐς Δελφοὺς ἐχρηστηριάζετο, εἰ ἐκβάλοι τὸν Ἄδρηστον. ἡ δέ γε Πυθίη χρᾷ οἱ, φᾶσα, Ἄδρηστον μὲν εἶναι Σικυωνίων βασιλῆα, ἐκεῖνον δὲ λῃστῆρα· editiones Herodoti praeferunt λευστῆρα· mendose.

117, 8. corrige corruptissima verba sic: παρὰ μόνον δὲ τῶν θεῶν προσίεται τὰ δεδομένα.

121, vlt. scribe ἐπίφθονον. quod sententia postulat manifestissime.

127, 17. vbi de lento accessu et recessu Solis agit, scribe συνεθίζει διὰ τὸ ἦρος ὑπενεγκεῖν τὸ θέρος: et διὰ τὸ μετοπ.

132, vlt. Videntur desiderari quaedam ante illa verba, καὶ ὅσοι μαστεύσιν εὔνοιαν ἀνθρώποις. quae si recte capio, hoc vult: originem, amicitiae profectam ab amore. quod dictum laudarem, quia amor est a natura: amicitia plurimum ἀπὸ τῆς προαιρέσεως: nisi infanda voce bonam sententiam corrupisset. an et hoc Imperatori suo dedit, cuius virtutibus hanc foedam maculam fuisse adspersam multi prodiderunt memoriae? de ipso quidem Dione scius aliquid opinari vetant cum alii loci, tum Euboici finis.

136, 2. Multa ἀθρόως peccata sunt, nec paucae dictiones omissae in proximo loco, quem adscribam integrum, vt cum legi postulat mens auctoris. καὶ τοῦτο ποιῶν, οὐδὲν ἡγεῖται ποιεῖν ἄτοπον, ἀλλὰ καὶ ἀγάλλεται· μᾶλλον μὲν ὑπὸ τῶν νεωτέρων ἀγαπώμενος, ἢ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν γονέων· μᾶλλον δὲ ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων, ἢ αὐτοὶ τοὺς παῖδας ἀγαπῶσι, μᾶλλον δὲ

ὑπὸ τῶν συνόντων, ἢ αὐτοὶ τὸς ἐξ ἴσε συνόντας ἀγαπῶσι. μᾶλλον δὲ ὑπὸ τῶν ἀκοῇ μόνον ἀκεόντων ἀπ' ἄλλων, ἢ ἀλλήλες οἱ σφόδρα ἐγγὺς ὄντες ἀγαπῶσι. harum emendationum ratio cuiuis attendenti patebit. nec multo aliter interpres legit: cuius iudicium plerisque in locis probum ac rectum. Iniuriam ab amico amicum accipere posse negat Dio, qui hoc ait esse τῶν λεγομένων ἀδυνάτων. ita scribendum. possent ex poëtis multa huc adferri, si id ageremus. Ipse Dio libro primo inter ἀδύνατα ponebat, ὑπὸ φίλε μισεῖσθαι. quod ex isto loco exponendum. simile est libro sequente.

139. pen. Sententia eiusmodi aliquid postulat: τὸς δὲ ἄλλο τι περιττῆς ἀγωνίας ἀγωνιζομένες, ἐκ ὄντας.

141, 13. Scribe, τὸς δὲ ἡγεμονικὸς τὸ ἀρχῆς μεταλαμβάνειν. Suspectus valde mihi iste locus.

142, 4. ἄλλων τι ὥσπερ παραμύθιον ἔχειν. de cuius interpretatione aut emendatione cogitandum mihi quidem diutius. Lege τῶν ἡδέων τι ὥσπερ. Videtur τὰ ἐν τῷ βίῳ διαφέροντα appellare, casus humanae vitae diuersos ac saepius aduersos: quibus varie iactamur. sic et Latini τὸ differre vsurpant. erit igitur sensus: quia ita sit natura comparatum, vt nemo possit mortalium curis continuis, animum differentibus atque exedentibus, par esse, nisi aliqua interdum voluptate reficiatur, omnino necessarium esse, vt regis negotia et solicitudines otio aliquo ac iucunditate temperentur.

151, 16. De humana scientia loquens ait, καὶ καλῶσιν οἱ πολλοὶ ταύτην μὲν παιδείαν, καθάπερ οἶμαι παιδείαν, tanquam explicans veriloquium huius vocis. quare locus est vitii manifestus. nec facilis ex coniectura restitutio: nam certa quidem eius vocis origo et ratio: at quid voluerit Dio incertum. scimus enim, quo progressum sit veterum acumen in talibus: adeo

vt

vt videri possit religio illis fuisse verum attingere. fortasseam scripserat Dio, καθάπερ οἶμαι πάντα εἰδυῖαν. quae proxime sequuntur verba, faciunt ab hac emendatione. Sed quoniam id agit nunc Dio, vt doceat, eos, qui a veteribus dicti creditique sunt Διὸς παῖδες, eam famam nactos esse propter παιδείαν suam: videndum, num ita potius scripserit: καλῶσιν οἱ πολλοὶ ταύτην παιδείαν, καθάπερ οἶμαι παῖδα Διὸς ἔσαν.

151, 24. Hic locus καὶ ἔτω δὴ δίχα παιδείας ἐκάλουν οἱ πρότερον τὸς τῆς ἀγαθῆς παιδείας ἐπιτυγχάνοντας, similiter corrigendus. quid enim est, δίχα παιδείας ἐκάλουν? sed scribo, Διὸς παῖδας ἐκάλουν οἱ πρ. respicit illa superiora verba, πάντες ἔτοι Διὸς παῖδες εἰσί τε καὶ λέγονται.

152. pen. scribe, κατατρίψει περιάγων αὐτόν. *circumducens illum conteret.* hoc est, negotium et molestiam exhibebit, sine fructu.

154, 6. pro λέγων τε καὶ ἀκόων aliquis malit λέγοντος αὐτῷ ἀκόων: ego nihil muto. Scribe ibidem, ἱκανή σοί ἐστι μία ἡμέρα.

156. pen. Poëtae locum luculente explicat in Minoë Plato, et Strabo in X. Diogenes interrogatus, annon Darium pro rege haberet: ἀ μᾶλλον, ait, ἢ ὁ μικρὸς δάκτυλος. dubitabam de veritate huius scripturae: nam subridicula responsio est: *Darium non magis regem censeo, quam digitum minimum.* arbitror tamen non aliter auctorem scripsisse: qui non admodum contra decorum peccat, si rupiconi huic Cynico Diogeni petitam ex ima plebe prouerbialem locutionem attribuit. In omnis rei eleuatione aut extenuatione vtebantur ea comparatione, minimum digitorum in medium afferentes. Notum Alcaei illud et poëtarum aliorum δάκτυλος ἡμέρα.

169, 11. Scribendum est τέλεον, omnino, non πλέον.

173, 11. vocem ἑλίξεις monebimus corruptam vi
pro ἕλξεις. nam ἕλξιν ἱματίων apud Platonem ſcimu
gi: ἕλιξις verbum quem locum hic habere poſſit no
demus. Alibi hunc locum accurate tractamus: p
net enim ad rem veſtiariam.

187, 5. οἵ ποτε ἐκ. dices ad δαίμονα et θεὸν
ctim. hoc vero non poteſt, propter vocem ἐκ
haec certa ſunt. in poſtremis verbis haereo: non
vlla in noſtra ſcriptura difficultas: ſed quia Syneſ
video aliter legiſſe, Sic ille: παύεται δὲ τῆ βιβ
τὸ λοιπὸν ἐπαγγειλάμενος αὐτίκα. ὅτε ποτὲ πεπρα
νος ἐκ θεῶν ἐγένετο· videtur legiſſe Syneſius, ὅτε δὴ
πεπρωμένον ἐμοὶ ἐκ θεῶν ἐγένετο, aut neſcio quo mo
do aliter: vt haec verba ad ipſum Dionem referant
quod ſupereſt huius argumenti tunc ſe perſecutur
promittentem, quando ipſi per leges fatorum liceret.
noſtra lectio planior, neque ab ea diſcedendum. nam
Syneſius, cum illa ſcriberet, codices Dionis, opinor,
ad manum non habuit. Putat autem elegantiſſimus
ille auctor, librum, de quo ſpem verbis iſtis facit
Dio, eum eſſe, qui Euboicus appellatur. poteſt dubi-
tari, an ita ſit: nam ille commentarius non ſimpliciter
τὸν ἀγαθὸν δαίμονα, aut vitam ex virtute deſcribit:
ſed pauperis innocentem vitam perſequitur ac laudat.
Syneſio tamen aſſentior, et melius facturos iudico, qui
illum λόγον iſti ſubiecerint. nam Libyca fabula cur poſt
hunc collocaretur, cauſſa fuit haec: quia meminerant
Λιβυκῆς μύθου mentionem factam in iſto, arbitrati ſunt
de hac diatriba Dionem ibi ſentire: quod falſum eſt.
Plures autem in Syneſii exemplaribus inter IIII. hunc
de regno et Euboicum erant interpoſiti quam hodie
in noſtris: quod et verba ipſius oſtendunt, et Photia-
nus index: vbi Euboicus ſedem occupat XIII. non, vt
nunc, VII.

109,

190, 7. In descriptione Syrtis διθάλαττα non sunt loci bimares, quomodo Horatius bimarem Corinthum appellauit: sed arenae cumuli ingentes e fundo maris super eius superficiem se attollentes, procul a continente. hi cumuli in longum solent esse porrecti, ideo geographis dicuntur ῥάθη, *dorsa*, et ταινίαι, quae vox pessime hic accepta ab interprete. geographis et historicis familiares hae dictiones. taenias istas Philo Iudaeus ὑποταινίας ἄμμους nominat. διθάλαττα D. Lucas in Actis διθάλασσον τόπον. vbi vetus interpres Graecam vocem non malo iudicio vsus retinuit.

196, 13. Mira locutio, τὸν ἕτερον φθάνοντα, pro ἑατέρᾳ τὸν ἕτερον φθάνοντος. eum ait, καὶ τὸν ἕτερον νεανίσκον ὑπερβαλόντα, intellige alterum iuuenum collem adscendisse, vbi paruerat id monstri: quod superius est dictum. sic Lat. *superare cliuum.*

208, 1. τόποι εὔφοροι ἑκάστῃ τῇ ὥρᾳ, sunt loci conuenientes cuique e quatuor anni tempestatibus. nam alibi melius vere degas, alibi commodius aestatem agas, vt ipse auctor supra dixit. εὔφορος, aptus, commodus, et, vt Polybius ac Diodorus Siculus dicerent, εὔθετος. pro eodem et ἔφορος dicitur: quae vox exstat in eo περὶ ἀσκήσεως: nisi fortasse aut hic aut ibi auctor aliter scripserat.

209, 10. ἐκεχειρίαν ἀπαγγέλλειν non legas alibi, sed ἐπαγγέλλειν. neque inducias ea vox significat, verum cessationem ab opere ob festi celebritatem. quam cum indicebat praeco, dicebatur ἐκεχειρίαν ἐπαγγέλλειν. Pollux libro IV. cap. XII. quod est de praecone: καὶ σπονδὰς προήγγειλε καὶ ἐκεχειρίαν ἐπήγγειλε. sed et illi, a quibus praeco mittebatur, dicuntur ἐπαγγέλλειν. Strabo libro VIII. ἐπεμελοῦντο δὲ τοῦ ἱεροῦ Μακίστιοι· ἦσαν δὲ καὶ τὴν ἐκεχειρίαν ἐπήγγελον, ἣν κα-

λῶσι Σάμια. Pausanias in Eliacis, τὴν ἐκεχειρίαν τὴν ἐπὶ τοῖς Ὀλυμπίοις ἐπαγγέλλουσιν οἱ Ἠλεῖοι. Solebat praeco, cum diem festum indiceret, fauentiam imperare, et abstinentiam a male ominatis vocibus, atque omni iurgio, vt testis est vel Cicero. eo alluſum hic a Dione.

210, 16. ἐν ᾗ βλέπειν ἐκ ἦν αὐτὸν μὴ τὰ δεινότατα πάσχοντα.

234, 1. Non intelligo, quos appellet τὲς πρώτες ἐπιδημήσαντας ξένες. puto vero scripsisse Dionem, τὲς πάντοτε ἐπ. vel πρὸς ἡμᾶς.

234, 12. ὅτι ἔρημον καὶ ἀχρεῖον γεωργήσαντες τὴν γῆν κατεβάλοντο. ego haec non capio: interpres quoque mutauit, vt caperet. probem sic: ὅτι ἐρ. κ' ἀχ. γεωργήσοντες τὴν γῆν κατελάβοντο: *quod terram occuparint desertam et inutilem, vt illam colerent.* Nihil suavius tota concionis huius narratione: sed illud suauissimum, quod rusticus interrogatus, an posset publico Atticum talentum pendere, et socius ipsius alterum: Sane quidem, ait ille, non optime sapiunt carnes nostrates. veruntamen, cuicuimodi sint, dabimus quae postulatis. Nimirum montigena iste et vrbicarum rerum prorsus ignarus τάλαντον aliud significare praeter libram nesciebat. Itaque duo Attica talenta poscentibus, offert totidem carnium τάλαντα, id est libras. quid his ἀφελέσερον? Sed tam venusta sententia inuenuste foedata est imperitia librariorum.

241, 1. τὲς μὲν ἕν, πορφυρεῖς ἀν. naufragium, inquit, plures fecimus: alios purpurarum piscatores susceperunt: nos eiecti nudi in hunc tandem incidimus. πορφυρεῖς sunt illarum purpurarum minorum piscatores, quas scribit Aristoteles in Euripo et mari ad Euboeam reperiri. Quod autem isti soliti miseris naufragis interdum ferre opem, testis Dio initio huius:

ius: αὐτοὶ δὲ, loquitur de naufragis, ἀπεχώρησαν πρός τινας πορφυρεῖς ὑφορμοῦντας ἐπὶ τῇ πλησίον χηλῇ.

245, 2. Lege, παρ' αὐτοῖς· πέρυσι πυρὸς ἐλαίβομεν. vel πυρός ποτε ἐλαίβ. Non agnoscit interpres illa, καὶ ἄλλο τὸ δέρμα ἐπέλαβον. quae et mendosa sunt.

249, 8. Lego, προμνησηρίων τε γὰρ δεῖ, non πατρί. quanquam aliquis malet fortasse eam quoque vocem retinere: mihi videtur non necesse. at illa vix ferenda, καὶ ἀπατῶν: neque enim ioco locus opportunus. fortean, καὶ ἀποχῶν. apochis enim opus, cum dos aut pars eius numeratur.

259, 17. Tollenda ex istis negatio: καὶ μὴ χρείαν γε ἱκανὴν παρέχοντα.

261, 11. ἀπαλαὶς] interpres locum male accepit, non facturus, si poëtam consuluisset, cuius verba Ὀδυσσ. Φ. de Liode arcum frustra tentante: Οὐδέ μιν ἐκτάνυσεν· πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων Ἀτρίπτους, ἀπαλάς.

262, 2. Triplex hic memoratur poeciltica: in vestibus, Phrygionum, Polymitariorum, acupictorum et similium: deinde in corporis cute ac capillis, quam exercent gymnastae, paedotribae, aliptae et cosmetae ac cosmetriae, siue ornatrices. Haec est sententia. at illud ἀπεχέσῃ quid est? et vbi quartus casus, quem necessario desiderat vox μηχανωμένη? Legendum aio: ἐκ ἐν ἐσθῆτι μόνον· ἀλλὰ καὶ χρωτὸς καὶ τριχῶν εὔχροιαν ἀγχέσῃ καὶ ψιμυθίῳ καὶ π. Φ. μηχανωμένη. quis nescit, anchusam herbam ad muliebres fucos esse vtilem? itaque psimmythio iungi solet, vt hic. Aristophanes Concionantibus: Ἡ ἄγχεσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμμύθιον.

264, 1. Ἑλλὰς μὲν Θήβας νικᾶν πρὶν κρῖνεν ἐν αὐλοῖς· quod autem arx tantum Cadmea temporibus Dionis habitaretur, solis veterum Thebarum ruderibus

bus manentibus, cum aliquot templis, etiam Pausanias, aequalis fere scriptor, testatur. Θηβαίοις, ait, ἡ μὲν κάτω πόλις πᾶσα ἔρημος ἦν ἐπ' ἐμοῦ πλὴν τὰ ἱερά· τὴν δὲ ἀκρόπολιν οἰκοῦσι, Θήβας, ὁ Καδμείαν, καλουμένην. Seruat hodieque locus antiquum nomen, sed forma recenti inflexum ac corruptum; appellant enim Στίβας vel Ἐσίβας: quasi petentibus, quo tenderent, εἰς Θήβας responderent. Ita autem solent hodie et Turci, et Graeci ipsi locorum appellationes antiquas deprauare. dicunt enim *Stampolim*, quasi dicas εἰς τὴν πόλιν. *Vrbs* autem est Constantinopolis: et *Stinco* aut *Stanco*, quasi ἐς τὴν Κῶ: et his similia.

277, 11. lege: ὡς εἰ ἧττον ἐνόσει ὁ ὑπὸ τούτων, ἢ ὑπ' ἐκείνων ἐνοχ. omnino vox inutilis est hic ἕτος. et pro ἧττον νοσοῦντος, scripsisse imperitos et aliud agentes Librarios, ἧττον ἕτος, probabilis admodum coniectura.

290, 13. καθάπερ οἶμαι] comparat spectatores Isthmicos, qui mitibus Diogenis sermonibus capiebantur, asperitatem eiusdem vitia carpentis refugiebant, cum pueris, qui canum generosorum adspectu solent oblectari: sed si latrare coeperint, pauere illi statim, ac metu enecari. haec clara: at de Diogene quod addit, qui ferri potest? ait fecisse idem pueris: et constantiam illius praedicat. annon haec plane sunt τῶν ἀσυσκάτων? Acutus lector necesse est concedat mihi, defectu paucorum verborum locum esse corruptum. Scribo: ἕτω καὶ ἕτοι τότε· ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνος ἐποίει ταυτά. turba spectatorum leuitatem puerorum imitabatur: at non Diogenes illis similis: cui idem semper vultus, eadem tranquillitas animi, siue laudares, siue rideres.

294, vlt. καὶ τοῦτο ἠπόρουν] si hanc lectionem probarem, probarem et versionem interpretis. nunc puto verius scri-

ſcribendum eſſe καὶ τῷ βίῳ ἠπόρευν. quae coniectura ſua ſe probabilitate ſatis commendat.

299, 7. Superfluunt voculae πρὸς et ὧν in iſtis: καὶ πρὸς ἡδὲν μᾶλλον τυγχάνει ὧν, ὧν δεῖ τυγχάνειν αὐτόν. feras tamen πρὸς, vt ſit καὶ πρὸς, *et hoc amplius.*

307, 4. Planiſſima eſt tota aduerſus Homerum diſputatio: niſi quod loci et hic ſunt aliquammulti, in quibus merito fidem librariorum deſideres. Omnino autem videtur hic liber ante exilium compoſitus: nam vt argumento, ita et ſtilo diuerſus eſt ab iis, quae poſt exilium conſtat eſſe ſcripta. Itaque ἄλης et errorum ſuorum nullam hic mentionem facit: quod illi familiare admodum in caeteris. Peregrinatio vero illa in Aegyptum, cuius hic meminit, ἱστορίας χάριν a iuuene ſuſcepta eſt. Dignus plane liber hic, quem legant philologi, et pro Homero multa dici poſſunt, ſi quis vatem ſummum fecerit tanti, vt in eius gratiam velit Dioni ὁμόσε χωρεῖν. Hoc igitur alii viderint: nos ad inſtitutum redeuntes, notemus hic quoque nonnulla. Prius tamen afferemus Dionis de Homero iudicium: nam in eo, qui Περὶ ἀσκήσεως inſcribitur, inter pauciſſimos auctores, quorum lectionem amico, viro graui, commendat, non ſolum poëtam nominat: ſed et hoc illum elogio proſequitur: Ὅμηρος δὲ, ait, καὶ μέσος, καὶ ὕσατος, καὶ πρῶτος, παντὶ παιδὶ καὶ ἀνδρὶ καὶ γέροντι· τοσοῦτον ἀφ' αὑτοῦ διδὲς, ὅσον ἕκαστος δύναται λαβεῖν.

319, 8. Sententia Dionis eſt: poëtam, cum admirabilia quaedam et ſtupore digna canere vellet, falſa multa et ἄτοπα coactum fuiſſe comminiſci, poſtquam ſemel decreuiſſet res Graecorum, qui victi fuerant, attollere: Aſianorum vero, qui illos vicerant, omnibus modis deprimere: affert multa figmenta, ad quae vel-

lut

ut ad incitas redactum ait poëtam, dum certa obstinatione animi pugnat cum historiae veritate. Haec summa istius disputationis, cuius τὸν εἰρμὸν non semper assequitur interpres.

320. 6. Totum locum ita scribe et distingue: εὑρεῖν ἐπιθυμῶν ὅ, τι εἴποι μέγα καὶ θαυμαστὸν ὑπὸ ἀπορίας πραγμάτων, τοσούτων ἔτι καὶ τηλικούτων ἀπολειπομένων.

330. 3. εἰ δ' ἦν ἕτω, (vel, εἰ δ' ἦν ταῦθ' ἕτω) πῶς φασιν, ὡς οὐκ ἔφριττον οἱ Τρῶες καὶ ὁ Πρίαμος τὴν πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἔχθραν, εἰδότες, ὅτι καὶ πρότερον οὐθὲν τηλικοῦτον ἐξαμαρτόντες ἀπώλοντο, καὶ ἀνάσατοι ἐγένοντο, καὶ πολλοὶ μνημονεύοντες τὴν ἅλωσιν; πῶς μηδὲν τοιοῦτον ἐννοῆσαι, μηδὲ κωλύσαι τὸν Ἀλέξανδρον μηδένα αὐτῶν;

335. vlt. Tyndaridas, si iis inuitis sororem Helenam Alexander rapuisset, daturos statim fuisse operam, vt eam reciperent: maxime quidem nauigatione ad Priamum et Troianos instituta, vt hanc iniuriam cum ipsis expostularent et vindicias secundum leges peterent: sin minus, expeditione contra eosdem suscepta. ita exponimus haec verba, μάλιστα μὲν εἰ κατὰ πλῶν ἔλθοιεν. opponit πλῶν στόλῳ, cuius vocis loco illa posuit, μετὰ τῆς αὐτῶν δυνάμεως.

337, 11. De muro, qui Graecorum castra ad Ilium praecingebat, ita quosdam sensisse ait Dio, vt merum poëtae commentum esse autumarent: cum nihil eiusmodi factum vnquam fuisset. Primus, ni fallor, hoc Aristoteles dixit: τὸ τεῖχος, inquit, ἢ νεωστὶ γέγονεν ἢ οὐδ' ἐγένετο· ὁ δὲ πλάσας ποιητὴς ἠφάνισε. Strabonem lege libro XIII. quo ex loco sequentium Dionis verborum interpretationem petas licet:

337. vlt. ἔτι γὰρ καὶ νῦν, οἱ ποταμοὶ λιμνάζεσι τὸν τόπον, καὶ πολὺ τῆς θαλάττης προκεχωρήκασι. Postremis verbis id significat, quod ex Demetrio Scepsio, dili-

diligentiſſimo rerum Troicarum ſcriptore, ſcribit Strabo: maximam partem eius campi, qui inter Ilium antiquum et mare interiaceret, fluuiorum eſſe donum, ſicvt de Aegyptiaca Delta olim dictum: paullatim enim adiectione limi, quem omnes fluuii ſecum deferunt, creuiſſe. vides, quam praeter auctoris mentem illa πολὺ τῆς θαλάττης προκεχωρήκασιν acceperit interpres, homo alioquin et doctus et iudicii non vulgaris.

339. vlt. Cum ait de ſingulari certamine Hectoris et Aiacis: πάνυ εὐήθης ἡ διάλυσις, πάλιν ἐκεῖνον Αἴαντος νικῶντος· πρὸς δὲ ἀδὲν καὶ δῶρα δόντων ἀλλήλοις, ὥσπερ φίλων: torſerunt illa interpretem πρὸς δὲ ἀδέν: vt locum putaret mutilum. ego integrum puto, et interpretor: nullam ob cauſſam, ſiue nulla probabili ratione interueniente, cur ſtatim a pugna hoſtes mutuis ſe donarent muneribus, ſicut moris eſt amicorum.

343. 20. Vbi autem de primo Hectoris et Achillis congreſſu loquitur, cum ait: σχεδὸν δὲ καὶ ἐφισάμενον, poëtae verba iſta reſpicit, Iliad. υ.

— ἐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Δηρὸν ἑκὰς ςρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλῆϊ
Ὀξὺ δόρυ κραδάων, φλογὶ ἴκελος.

ex his capies, quid ſit apud Dionem σχεδὸν ἐφίσασθαι, ὥσπερ αὐτός φησιν Ὅμηρος. Ταμιεύεσθαι milites dicuntur, cum non omnes ſuas vires primo effundunt conatu: qui fuit mos ſtultus veterum Gallorum: ſed ſic eas diſpenſant, vt repetere, ſi opus ſit, ſemel atque iterum pugnam queant; item cum non confertos cuneos temerario impetu aggrediuntur, ſed vel ſingulos, vel plures quidem, verum intra virium ſuarum modum. Xenophon Παιδείας libro IV. παρέσχον ἡμῖν ταμιεύεσθαι, ὥςε ὁπόσοις ἐβουλόμεθα αὐτῶν μάχεσθαι. Saepius autem hac notione verbum iſtud legas

gas cum aliqua adiectione positum: vt τὴν ὁρμὴν ταμιεύεσθαι, vel τὴν ἀπόνοιαν, aut simile aliud, sicut ad primum librum Sueton. obseruabamus; sed locus praeterea corrigendus: nam scribendum, ἅτε ἀδὲν αὐτῆς ταμιευσάμενον ἐν τῷ ἀγ. vt qui in praelio, sui impetus, siue virium suarum, nihil reseruasset.

351. 16. Hectorem Priamo patri ἐν γήρᾳ βαθεῖ sua morte defuncto successisse in regno Troiae prodit noster. de Hectore, non de eius patre, accipiendum quod ait: καὶ αὐτὸς βασιλεύσας συχνὰ ἔτη, καὶ πλ.

359. 9. Id agit Dio, vt probet, ex ipso modo profectionis Graecorum a Troia palam fieri attendentibus, non victores ipsos pro arbitrio suo domuitioni se accinxisse; verum coactos, vtpote victos, tempore alieno, furtim, cum sibi quisque priuatim, non in commune consuleret. Docet, qualis vincentis exercitus soleat esse discessus: item qualis cladem passi, ac fugientis. de his igitur ait: ἀνάγκη τὸς μὲν φοβθμένους καὶ φεύγοντας ἐκ τῆς πολεμίας ἀπιέναι τὴν ταχίστην τὸς νικῶντας, ἢ διακινδυνεύειν μένοντας. traiectio est; nam rectum erat, φεύγοντας τὸς νικῶντας. dum victores victi fugiunt. ita autem concinnamus haec, ne maiorem mutationem adhibere cogamur.

363. 1. ἐχ ὥσπερ εἰώθασι μετὰ σπονδὰς κατ' ὀλίγον ἐκλείπειν. solent ciues atque incolae vrbium obsessarum, si loco parum fidant, vbi primum per inducias, aut foedus qualecunque, exeundi potestas facta fuerit, suis rebus consulere, et vrbem, cui metuant, relinquentes, alio migrare. omnes periti rerum fatebuntur non aliter quotidie fieri, vereque hoc Dionem scripsisse. omnes porro Graece docti fatebuntur recte haec exponi sic a nobis: in quibus omnia tamen alia somniavit interpres. At quae deinceps habentur, perficienda prius, quam exponenda.

Cum

Cum legis p. 364. 9. vniuerſam Ἑλλάδα occupatam a Deiphobo, caue de ea interpreteris, quam vulgo ita vocant Graeci, Latini Graeciam: ſed de parte illa Theſſaliae, quam vetuſtiſſimi Γραικοὶ et Ἕλληνες tenuerunt, a quibus poſtea in vniuerſam gentem, quae lingua illa vteretur, appellationes ſunt propagatae, alteram Graecis, alteram Romanis frequentantibus. Exſtare tamen apud Ariſtotelem, Callimachum, alioſque vetuſtiſſimos Graecorum Γραικὸς vocabulum, alibi notabamus.

364. 16. ὕστερον δὲ τῶν Ἀχαιῶν τὸς ἐκπεσόντας ὑπὸ Δωριέων, ἀποῤῥῆντας ὅποι τράποντας, δι' ἀσθένειαν εἰς τὴν Ἀσίαν ἐλθεῖν, ὡς παρὰ Φίλας τε καὶ ἐνοπόνδας, γῆν ἀπὸ Πριάμε τε καὶ Ἕκτορος λαβόντας οἰκῆσαι κατὰ Φιλίαν, παρέντες καὶ ἄλλα ὀ σμικρὰ χωρία. Etiam qui acutiſſimi non ſunt, facile intelligant mendas in poſtremis verbis contineri. nam παρέντες vocem non feras ſine ſoloeciſmo. et cum ait ἄλλα χορία, manifeſto indicat, praeceſſiſſe alicuius loci, aut fortaſſe etiam plurium appellationes. tam certa haec ſunt, vt pluribus non ſint demonſtranda. Suſpicamur deeſſe aliquid, ſine melioribus libris nulla cuiuſquam coniectura reparabile. at pro παρέντες quin Πάρον τε vel Πάριόν τε ſit ſcribendum, ne dubitandum quidem cenſemus. Fortean et in illis, κατὰ Φιλίαν, veſtigia ſunt occulta appellationum eiuſmodi. quamquam et ipſa ad ſententiam ſunt optima. Porro ex his diſcimus, etiam ante illas Ionum, Aeolum, et Dorum colonias, quae celebrantur ab hiſtoricis et geographis, conſediſſe Graecos in Aſia: et quidem iam inde a Troicis temporibus, vt Dioni placet: cum ſuperiores coloniae aliquot poſt res Troianas ſeculis ſcribantur deductae. Nos vero alibi demonſtramus ignaros ſuae originis Graecos fuiſſe, cum Iones Aſiaticos ex Europaeis ſcripſerunt eſſe propagatos: nam contra. Graecorum

omnium antiquiſſimi fuerunt Aſiatici Iones. quippe Iones ſoboles Iauanis. ab eo fonte reliqui omnes Graeci manarunt. ea prima omnium appellatio: ea lingua vetuſtiſſima. verum huius loci non eſt haec diſputatio: quam alibi luculentiſſimis rationibus firmamus. Sub finem ſcribit Dio, quendam ſe Medum audiuiſſe, qui diceret, Perſas de bellis Darii et Xerxis contraria plane tradere, iis, quae ſcripta ſint a Graecis. tum addit, ὅτι μὲν ἂν ψεύδη ταῦτά ἐϛιν, ϗκ ἄδηλον· ὅτι δὲ εἰκὸς ἦν τὸν βαϛιλέα κελεῦϛαι ϛρατεῦϛαι τοῖς ἄνωθεν ἔθνεϛιν, ϗκ ἀδύνατον, ἵνα μὴ θορυβηθῶϛι. ſcio, quomodo interpres acceperit vocem ϛρατεῦϛαι: nec poterat accipi commodius. at nos obelo dignam putamus, et ſcribimus, ταῦτα ψεῦϛαι. Suſpecta nobis et vox ἀνήκοος, cum ſtatim ſcribit, ἴϛως ἂν εἴποι τις ἀνήκοος, ϗκ ὀρθῶς Ἕλληνας καθαιρεῖς. quomodo enim aliquis reprehendat quae non audiuerit? non igitur ἀνήκοος, verum ἀκηκοώς. caeterum ne id quidem facit ſatis: et Dionem aliud quid ſcripſiſſe ſuſpicio eſt.

370. Non breuibus notulis, ſed amplis commentariis dignus erat liber hic, quem Olympicum appellauit: quia vel recitatus fuit, vel certe ita ſcriptus, quaſi recitandus eſſet in celebritate ludicri Olympiorum. Argumentum philoſophicum eſt e primae philoſophiae penetralibus, quam etiam θεολογίαν appellant: ad primum enim philoſophum, et eum, qui ſupra naturam ſe euehat, de Deo et intelligentiis tractatio pertinet. Operae pretium fuerit totam hanc diſputationem, qua de variis modis, quibus numinis cognitio paratur, deque ſimulacrorum origine agitur, diligentius inſpicere, et quo ſpectet mens Dionis inquirere. verum ea veſtigatio alterius operae eſt, non huius αὐτοσχεδίϛ. Quod autem Photius, vir exquiſiti iudicii, obſeruat, prooemia Dionea prolixitate fere pec-

peccare: hic, si alibi vsquam, locum habet. nam et longum est exordium, et γλαφυρώτερον ac pictius, quam pro grauitate seueriſſimi argumenti. Est autem prooemium inde ductum. Θαυμάζειν aues dicuntur, quae noctuam interdiu circumstant: quod Aristoteli proditum in Historiis Animalium, ex communi Graecorum omnium persuasione. Inde Aesopi apologus, quem pluribus, cum hic, tum in commentariolo περὶ τῦ σχήματος, persequitur Dio: atque eo saepe alluſum ab optimis scriptoribus, vt olim ad Laërtii Arcesilam notabamus. cum igitur Dionem, ab exilio recens reuersum, in Olympica panegyri omnes vndique cingerent, virtutem illius et insignem fortunam admirantes: ille similem se noctuae dicens, priscam hanc vulgi Graecorum opinionem refellit: quem illi θαυμασμὸν putarent, contemtum esse affirmans atque irrisionem; nam admirationem auium reliquarum, pauonem mereri, non noctuam. tum autem stilo floridiore pauonem caudam iactantem describit: vt non sine cauſſa Synesio scriptum sit, Dionem in quibusdam scriptis suis ὑπτιάζειν καὶ ὠραΐζεσθαι, καθάπερ τὸν ταὼν περιαθρῦντα ἑαυτὸν, καὶ οἷον γαννύμενον ἐπὶ ταῖς ἀγλαΐαις τῦ λόγυ. verum haec lasciuia luxuriantis stili propria iis scriptis auctoris nostri, quae fuerunt.

378. vlt. quis dubitat loqui Dionem de sua ad Getas peregrinatione? quod ait Getas Homero appellari Mysos, locum poëtae respicit, quem interpretatur geographus libro VII. vbi Getas et Mysos istos, vlteriorem Istri ripam accolentes, veteribus Graecis Thraces appellatos scribit. sed antiquum nomen, et vni Homero proditum, omnibus tandem et Graecis innotuit et Latinis: Mysiam enim vocarunt geographi et historici terram vltra Istrum: recentiores quidam Graeci Μυσοὺς interpretantur Vngaros. quod

igitur ait Dio, κατὰ τὴν νῦν ἐπίκλησιν, id vult: eandem esse appellationem eorum tractuum recentem, cum Homerica. quod adeo mirati sunt nonnulli veterum criticorum, vt propterea illo loco, Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν, Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων, pro Μυσῶν nescio quid aliud substituendum censuerint, cum sit πολὺ πιθανώτερον, vt docte iudicat Strabo, ὠνομᾶσθαι μὲν ἐξ ἀρχῆς Μυσὸς, μετωνομᾶσθαι δὲ καὶ νῦν. Getas igitur siue Mysos Homero dilaudatos hoc afficit elogio noster: ἀφικόμην εἰς ἄνδρας ὰ νόθους, ὰδὲ σχολὴν ἄγοντας ἀκροᾶσθαι λόγων, ἀλλ' ὑμετέρους, καὶ ἀγωνιῶντας καθάπερ ὕπ. putet aliquis scribendum, ὰ νωθεῖς, vel νωθρὸς, non assuetos otio aut pigritiae. mihi videtur venuste ἄνδρας ὰ νόθους appellare viros fortes, vere viros, Troas, haud Troiadas. pro ὑμετέρους aut ἐνεργὸς, aut simile aliud opus: nec male conueniat, ἀλλ' ἀνημέρους; equis enim comparat ferocibus: cogitaueram et de transpositione, cum auctor forte scripsisset, ὰδὲ σχολὴν ἄγοντας ἀκροᾶσθαι λόγων ἡμετέρων, ἀλλ' ἀεὶ ἀγωνιῶντας.

384. 3. Recte scriptum saepius ἐπίνοια, non ἐπίπνοια. ita appellat eam, quae in titulo dicebatur πρώτη ἔννοια, per quam τὸ ὅτι apprehendimus, et Deum esse credimus. nec recte, quia separatur haec notitia ab altera posterius parta, quam appellat ἐπίκτητον, aut quia hanc appellat auctor γένεσιν δαιμόνιον ὑπολήψεως ἐμφύτου, dixeris scribendum esse ἐπίπνοια. caussam norunt, qui sciunt, quid sit, et quam paucis contingat, qui appellatur proprie Dei adflatus.

394. 16. Ait, ὁρῶ μὲν ὃν ἔγωγε τοῖς πολλοῖς παντα χοῦ ἀκρίβειαν. ad sequentia attende: non dubitabis effectam esse culpa librariorum sententiam menti auctoris contrariam. nam ille tale quid scripserat, τοῖς πολλοῖς ἀμελουμένην παντα χοῦ τὴν ἀλήθειαν.

419. 12. ſcribo, ἠλαφρύνετο ὑπὸ τῦ δαιμονίυ τὸ βάρος.

424. 3. ἐχ οἱά τε γινόμενα ἀπαλλαγῆναι τῆς δ'.

427. 16. Caſu quodam, non vera virtute, aut ob praerogatiuam vllam rectae inſtitutionis, victoriam de Perſis retuliſſe Athenienſes eo probat Dio, quod paullo poſt deuicti fuerint a Lacedaemoniis, ita vt cogerentur etiam vrbis ſuae moenia deiicere. deinde addit: ἐπεὶ ἔχοις ἄν μοι εἰπεῖν, εἰ τότε Ἀθηναῖοι ἀμουσότεροι καὶ ἀγραμματότεροι γεγόνεσαν· ἔπειτα αὖθις ἐπὶ Κόνωνος, ὅτε ἐνίκησαν τῇ ναυμαχίᾳ τῇ περὶ Κνίδον, ὡς ἄμεινον ἐπάλαιον καὶ ᾖδον; *alioquin*, ait, *poſſisne dicere, ſi tunc*, cum victi ſunt a Lacedaemoniis, *erant Athenienſes muſices ac literarum rudiores: poſtea cum duce Cononе nauali praelio ad Cnidum* eoſdem Lacedaemonios *vicerunt, luctari et canere melius ſciuiſſe?* quid planius aut apertius? eruditus tamen interpres haec non intellexit, leuiter corrupta in vulgatis libris. vt ea deſcripſimus, nihil eſt obſcuri.

445. Proditum eſt a Pauſania et ſcriptoribus hiſtoriae fabularis, Antiopam, cum abduceretur Thebas captiua, vbi ad vicum Eleutheras dictum acceſſiſſet, in quadam ſpelunca gemellos enixam eſſe: quos ibi relictos et depoſitos, paſtor quidam cum inueniſſet, et ſuſtulit eos et ſtudioſe educauit: indito alteri eorum Zethi nomine, alteri Amphionis. Non memini vſquam legere, paſtorem iſtum Pandionis filium nothum fuiſſe. Dio tamen in huius hiſtoriae mentione videtur id dicere, p. 447. pen. his verbis: ναὶ μὰ Δία, ἔφη, πλήν γε τῆς οἰήσεως τῦ Πανδίωνος, εἶπε, νόθε παιδός. Sed locus iſte palam mendoſus eſt, quod ipſe Helleniſmus arguit. emendationem vero eius tentare ſine ope codicum meliorum, aut non poſſumus, aut non audemus. nam omnino ingentis monſtri aliquid hic latet.

454. 1. Lego, ὃν ἄν τις κεκτημένος κύριος ᾖ, ὥσπ. non κυρίως ὤν.

458. 5. Τί δὲ ἔτως αἰσχρὸν θέαμα καθικνεῖται; sententia neque animum neque aures meas implet. an ita fuit? τί δὲ ἔτως αἰσχρὸν θέαμα; ἐπεὶ καὶ ψυχῆς καὶ σώματος ἡ λύπη καθικνεῖται. an potius locus hoc modo concipiendus? τί δὲ ἔτως αἰσχρὸν θέαμα; καθικνεῖται γὰρ, οἶμαι, καὶ τὸ σώματος τὸ πάθος. haec emendatio priore melior: nam πάχος haud dubie deprauate scriptum pro πάθος. Pro εἶπεν τῇ φθορᾷ τῆς διανοίας suspicabar scribendum τῇ φορᾷ, et προσμηχανᾶσθαί τινα ἔχωμεν, non τινάς. Ait, εἰ μὴ πάντως ἀεὶ φαίνεσθαί τινα αἰτίαν τὸ πάθος. videtur aliquid desiderari: vt si scribas, εἰ μὴ ἐν τῷ ἀεὶ φ.

460. vlt. non satis capio rectam illorum interpretationem, ἀπὸ τὸ σώματος ἀρξαμένοις. quod eo dico, vt de illis cogitent acutiores.

461. 24. Sensus est: nihil magnum aut admiratione dignum censeri debere, praeterquam illud, vt aliquis sine vllo dolore, sine metu, et similibus perturbationibus, non dicam aetatem longam, sed vel vnicum diem possit transigere. quemadmodum est in fabulis, Iasonem, cum remedium aduersus imminentia pericula accepisset a Medea in diem vnum, damni passum nihil, neque a dracone, neque ab igniuomis illis tauris. Apollodorus libro primo: τούτῳ τῷ Φαρμάκῳ χρισθέντα, ἔφη, πρὸς μίαν ἡμέραν μήτ' ἂν ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθήσεσθαι, μήτε ὑπὸ σιδήρου.

465. 21. Euripidis versus, quos respicit, quia non habentur, vbi eius poëtae iambos e Phoenissis transscripsit, apponemus: καὶ γὰρ μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σαθμῶν Ἰσότης ἔταξε, κἀριθμὸν διώρισε.

467. vlt. τῶν δὲ αἰτιωμένων μετὰ μικρὸν ἡττηθέντων] sine dubio vox αἰτιωμένων est corrupta: nec melior

lior altera in ora libri, quam interpres eſt ſecutus. noſtra emendatio rem ipſam, et fidem hiſtoriae ſequitur. ſcribimus enim τῶν δὲ διαδεξαμένων. Creontem intelligit, qui occiſis fratribus Thebis regnauit, et propter eam quam ait Dio cauſſam ab Adraſto et Athenienſibus, deinde etiam ab Epigonis bello laceſſitus eſt.

473. Ἀσκεῖν commune verbum eſt, earum omnium artium, quae ad curam et cultum, qua corporis, qua animi, pertinent. hic vero ἄσκησιν appellat Dio exercitationem in dicendo, ſiue ſtudium poſitum in paranda dicendi facultate. Rogatus fuerat ab aliquo Romani imp. procerum, qui aetate iam prouectior eloquentiam ceperat adamare, vt rationem ſibi indicaret, per quam voti ſui poſſet compos fieri. Hunc in propoſito firmat, et qui potiſſimum ei ſint legendi auctores, ac quomodo, breuiter indicat.

474. §. Scribe: χρήσιμον σεαυτῷ νενόμικας. Conſideremus haec verba: μέχρι νῦν μὲν γὰρ, ὥσπερ τις ἔφη τῶν παλαιῶν, αὐτῷ κακῶς εἶναι μάντις, κἀγὼ ἐξαρκεῖν ὤμην ἐμαυτῷ περὶ τὸς λόγους, μόγις καὶ τοῦτο. gratias amico agit, quod dignus ab ipſo fuerit iudicatus, a quo conſilium in ſtudiis peteret. nam equidem, inquit, hactenus, ſicut vetus ſcriptor quidam dixit, bonum ſibi quemque vatem eſſe, ita de me exiſtimaui, aliis in eloquentiae ſtudio praeire me non poſſe: at mihi certe poſſe: etſi id quoque aegre. mens Dionis, animo quidem meo, iſta. Quare lego, καλὸς εἶναι μάντις. dixerat vetus ille, quem laudat, ἕκαστός ἐστιν ἑαυτῷ μάντις ἄριστος. certius de hoc loco ſtatueremus, ſi exſtaret ille auctor, quem laudat, vel eius nobis in mentem veniret. quaerant igitur ſtudioſi: et cum inuenerint, noſtris conatibus aequos ſe praebeant. Politico homini abſtinendum monet a nimio ſtudio et anxia cura: hebetari enim ingenium et tardius reddi ad agendum.

475. vlt. Labor, ait, συλλήψει τὴν ψυχὴν, καὶ ὀκνηρὰν ποιεῖ προσφέρεσθαι. Graece docti non agnoscent verbum συλλήψει vide, num scripserit συλλυπεῖ, moestum reddit: quod verissimum est: atque haec caussa vel praecipua palloris, qui fere intentioris studii comes. et προφέρεσθαι sine σ. sicut προφορικὸν dicimus λόγον, non προσφορικόν.

477. 12. Lego εὐσάθημα. proprie εὐσαθεῖν dicitur, quod stat firme. idem ad animum transfertur, vt βαρύτης et *grauitas*. ergo εὐσαθὴς homo, grauis, seuerus, nec leuis. σαρκὸς εὐσάθεια doctori Gargetio voluptas non titillans sensus, nec posita in motu, sed grauis et seuera, quae percipitur omni dolore detracto. alibi leges, βίος εὐσαθὴς καὶ ἥσυχος. et quod huc propius facit, εὐσαθῆ καὶ βαρεῖαν, καὶ αὐστηρὰν, καὶ σεμνὴν ἁρμονίαν apud Dionysium Halicarnasseum. vt nemini sit dubium, quin recte hic εὐσάθημα et ἀξίωμα iunctim tragico characteri tribuantur.

483. 2. Mirum ἐπιδιδόναι positum pro dictare, quod Graecis ὑπαγορεύειν. tamen aliter non potest exponi, cum ait: γράφειν δ' συμβελεύω σοι αὐτῷ, ἀλλ' ἢ σφόδρα ἀρκιῶς, ἐπιδιδόναι δὲ μᾶλλον. subest, opinor, vitium. In Glossario veteri ἀναδιδόναι, non ἐπιδιδόναι, ea notione legere memini. nam ait auctor Glossarum: *Dictare*, ἀναδιδόναι, ὑπαγορεύειν.

485. Hic sermo figuratus est: aliud enim vult, quam quod palam profitetur. Titulum praescripsit Dio, de sua audiendi cupiditate: re vera eos irridet, qui ingens desiderium ipsius audiendi cum prae se ferrent, eiusque vnius rei gratia Cyzicum, vbi gesta haec sunt, Prusa venisse videri vellent: ad citharoedi tamen cuiusdam aduentum ipsum deseruerant: et auditioni philosophicarum dissertationum, aurium oblectamentum inane anteposuerant. Porro tantulum scriptum,

ptum, quam graues et multas habeat mendas, ex iis, quae dicturi sumus, liquido constabit vnicuique.

486. 1. ἐλθὼν ἔν ἐς Κυζικόν. Cyzicus non longe abfuit a Dionis patria: vterque locus in Bithynia.

486. 4. sententiam elicio hanc: cum celeberrimum esset Dionis ab exilio reuersi nomen, in quamcunque Asiae vrbium ille venisset, incredibili omnium studio excipiebatur: cum optarent vbique homines, et videre ipsum, et publice differentem audire. Inter caeteros etiam Prusaënses eius ciues simile desiderium incessit: qui tamen cum Dionem rogarent, vt Prusam veniret, seque adspiciendum audiendumque ipsis praeberet: responsum tulerunt: Prusam quidem nolle se adhuc ire: sed Cyzicum venturum, et per aliquot dies ibi substiturum, atque omnibus copiam sui facturum. nec distulit; quin, vt promiserat, Cyzicum veniret: quo cum magna turba confluxisset, quasi Dionis adspectu et auditione fruitura: accidit res ridicula, vt, tibicine magni nominis superueniente, Dio desereretur. Hoc igitur ait: accidisse sibi eiusmodi aliquid atque olim Arioni: nam vt illum dulcedo cantus seruauit: ita se molestia turbae ad se confluentis seruatum esse, tibicinis eius aduentu, ad quem repente vniuersa turba transuolauerat. Accipe, ἔσωσέ με, vt apud Horatium, *sic me seruauit Apollo.* dictum ἐν ἤθει ab eadem mente ille apud Theocritum, ζῶντ' ἄφες! Emenda statim corruptissimam distinctionem: ἀλλ' οὐδ' Ἀρίονος ἐκ τοῦ πελάγους· μαντευόμενοι δηλονότι, πῶς γὰρ εἰδοῖεν τὸ σαφὲς οὐκ ἀκούσαντες ἐκείνου; scribendum: ἀλλ' οὐδ' Ἀρίονος· ἐκ τοῦ πελάγους μαντευόμενοι δηλονότι. πῶς γ. aduenit, inquit, nobilis quidam fidibus cantator: quem illico dixerunt omnes optimum esse ὄντων τε πρό τ' ἐόντων.-vnde autem id nouerant? necdum enim audiuerant. nimirum, inquit Dio, ex ipso mari diuinationem hanc hauserant. hoc ille dicit,

alludens venuſte ad hiſtoriam Arionis: cuius aduentum in Taenarum promontorium praeceſſit ἐπισημασία quaedam maris, velut vox praeconis iubentis, vt ore fauerent, et animum aduerterent cuncti, qui forte ibi erant. Plutarchus in Septem ſapientum conuiuio: ἐκ ὄντος πνεύματος, ἀλλὰ νηνεμίας καὶ γαλήνης, πόρρωθεν ἀφεωράτο φρίκη κατιοῦσα παρὰ τὴν ἄκραν, ἀφρόν τινα καὶ ψόφον ἄγουσα τῷ ῥοθίῳ περὶ αὐτὴν πολύν. ὥστε πάντας ἐπὶ τὸν τόπον, ὃ προσέμελλε, (lego, προσβαλεῖν ἔμελλε) κατιδραμεῖν θαυμάσαντας. lege ſequentia. iam ergo perſpicuum, quid ſit, ἐκ τῶ πελάγους μαντεύεσθαι.

487. 6. Scribe, Ταυτὸ δὲ πέπονθα πρὸς τὰς σοφιστάς τε καὶ ῥήτορας ἅπαντας σχεδὸν, καθάπερ οἱ πτωχοί. οἳ καὶ τὰς μετρίως εὐπόρους μακαρίζουσι δ. Reſtitue ἀπὸ praepoſitionem, cuius amiſſae veſtigia parent in iſtis: ἀλλὰ ποιητῶν. Scribendum, ἀλλ' ἀπὸ ποιητῶν. Mox ſcribo: λέγω δὲ τὰ ἰαμβεῖα· ἐπεὶ τέτων μέρη διεξίασιν ἐν τοῖς θεάτροις. Choros veterum tragoediarum intelligit Dio, cum ſcribit, ſuae aetatis hiſtriones in docendis fabulis antiquorum tragicorum ſolitos miſſa facere τὰ μελανκώτερα καὶ τὰ περὶ τὰ μέλη. qui locus ſtudioſorum obſeruatione dignus. Sane inter partes primarias ac legitimas dramatum, chorum non eſſe conſtat. itaque iam olim de noua Graecorum comoedia, item Latina ſublatus fuit. eundem vero cum tragici poëtae retinuiſſent, hiſtrionibus tragicis, vt res arguit, conſilium ſuum non probarunt.

489. Anachoretas eccleſia vetus appellauit, genus hominum, qui coeleſtem in terris vitam meditantes, ταῖς κοσμικαῖς μερίμναις ἀποταξάμενοι, in ſola loca ſeceſſerant. Nomen hoc et inſtitutum an Dionis Chryſoſtomi aetate notum Chriſtianis hominibus fuerit, grauis eſt, nec huius loci diſquiſitio. Videtur ſane oblata auctori iſta ſcribendi occaſio ex ſermone quo-

dam

dam de istiusmodi anachoretis, cum familiaribus habito: siue illi de Christianis ioquerentur, qui propter saeuissimorum tyrannorum persecutiones in montes atque eremos secessserant, et vitae sanctimonia admirabili inclaruerant, siue de Essenis: nam Essenos fuisse Dioni probe cognitos testatur etiam Synesius. Principium orationis abruptum, qualia solent esse initia scriptionum, quae ex alio sermone pendent. Adfinis argumenti est Senecae epistola LVI. sed longe tamen diuersae res sunt ἀναχώρησις, de qua hic Dio, et illud, de quo Seneca, silentium in studia sepositorum.

490. 12. suspicabar geminandam vocem παντα χῆ, hoc modo: παντα χῆ ἐστι· παντα χῆ τοίνυν ἐστὶν ἀδολ. agitare conuiuia, alea ludere, et id genus alia contra bonos mores exercere, fit vbique; vbique igitur licet tempus in talibus perdere. Porro sequentia verba ἀδολεσχῆν τε καὶ ἀκόντα λόγων ἀδὲν χρησίμων, ἢ περὶ τὰ βασιλέως πράγματα διατρίβειν, ἢ τὰ τῆ δεῖνος, ὡς ἔφη τις, vt commode capias, memineris eorum, quae leguntur apud Theophrastum in Characteribus ethicis, vbi notas ponit τῆ ἀδολεσχῆντος et τῆ λογοποιῆντος. ac fortasse ille ipse auctor est, quem hic laudat sine nomine.

492. 7. Lege cum interrogatione, Μὴ ἓν βελτίῃ καὶ λυσιτελεῖ χάτη πασῶν ἡ εἰς αὐτὸν ἀναχώρησις; aut simpliciter, ἢ ἓν βελτ. Turbae strepitum nihil nocere prudentibus et ad opus suum serio attendentibus probat exemplo eorum, qui ad mare habitant: nam istos nihil maris murmur impedit, quominus suas res agant.

493. vlt. Φόβα τάτα, ἀδὲ φροντίζασιν] quorsum huc metus mentio? nihil enim hoc ad propositam quaestionem. noli dubitare scriptum Dioni τῆ φλοίσβα. vox signata, et propria in sono maris vndarum ad littus allisarum. Homerum, patrem illum omnium Graecanicarum elegantiarum, vocem hanc, vt alias multas, primum finxisse, consentiunt Graeci.

494.

494. 14. Scribe, καὶ μὴν οὕτως ἐθισθεῖσα ἡ ψυχή. non καὶ ἡμῖν. et, ὥσπερ ὕδατος ἐν ἑτεροκλινεῖ χωρίῳ ὅποι ἔτυχε τρεπομένου, οὐδὲν ἂν ὠφεληθείη, οὐδ' ὑπὸ τῆς πάσης ἐρημίας τε καὶ ἡσ.

500, 4. Lego, ἅτε πολλάκις ἔκ τινος ἐνθυμήματος ψευδοῦς καὶ ἀδυνάτου δυνατὸν ὂν ἀποβῆναι πρᾶγμα ἀληθές. Vide, quam ſaepe perfidi librarii, vbi erant ſimiles vel eaedem dictiones, omiſſione bonos auctores deprauarunt.

500. Argumentum huius ſermonis his verbis indicat Photius: Περὶ κάλλους· ὁ δὲ λόγος, ὃν ἐπιγέγραπται τρόπον τὸν αὐτὸν καὶ περὶ νεανίσκου διέξεισιν· ἐν ᾧ ὡς οὐ παρὰ πᾶσιν ἔθνεσι καὶ βαρβάροις τὸ αὐτὸ νομίζεται κάλλος, ἄλλο δὲ παρ' ἄλλοις νικᾷ. Ego vero de conſilio auctoris, cum hunc libellum ſcriberet, longe aliter ſentio. Exiſtimo enim, Dionem, cuius omnis et vita et oratio publicorum morum cenſura quaedam fuit: dum ephebi eximiam formam laudat, nullis foemineis corruptam artibus: id praecipue agere, vt virorum ſui temporis ſtultitiam caſtiget, qui pulchritudinem virilem in muliebrem mollitiem conuerterent: praeclarumque adeo Dei donum vitio animi infamarent. Itaque non tam ἐγκωμιαστικὸς illius ephebi eſt hic liber, quam διασυρτικὸς τοῦ βίου. quod Photio non eſſe obſeruatum, eo magis miror, quia ipſe auctor mentem ſuam ſub aliena perſona palam facit haec ſcribens: σὺ ἀεὶ λόγους ἀνευρίσκεις, ὥστε διασύρειν τὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ νῦν ἐξ οὐδενὸς ὡς εἰπεῖν ἐπὶ ταῦτα ἦλθες. Sed habent hoc multi Dionis λόγοι, vt finem praecipuum, cuius gratia ſunt ſcripti, niſi animum ſerio attendas, non ſtatim videas. in quo Platonem et τοὺς Σωκρατικοὺς λόγους eum eſſe aemulatum, ſciunt qui ſunt in illis verſati. Huic vero commentariolo alia difficultas acceſſit, quae erudito interpreti fraudi fuit multis locis. Non enim videtur meminiſſe perſaepe,

ſaepe, dialogi forma ſcriptam eſſe hanc diſſertationem. Error autem inde, quod colloquium hoc diuerſarum perſonarum ſic plane contexitur, (idem et in aliis quibuſdam factum inuenias) quaſi liber eſſet *μονοπρόσωπος*. non nomina appoſita collocutorum: non illa verba in hoc genus ſcriptis familiaria, *inquam* et *inquit*. nihil denique eſt, vnde perſonae mutatio poſſit a tironibus dignoſci. Qui ne hic errent, ac velut in tenebris offendant, non grauabimur integrum librum deſcribere, appoſita perſonarum diſtinctione: qua ex re quantum lucis non parum alioquin obſcuro ſcripto ſit acceſſurum, malo ſtudioſos ex ipſa lectione cognoſcere, quam ex praedicatione noſtra.

ΔΙΩΝ καὶ Ο ΔΕΙΝΑ.

Ὡς ὑψηλὸς ὁ νεανίσκος καὶ ὡραῖος! ἔτι δὲ ἀρχαῖον αὐτῷ τὸ εἶδος· οἷον ἐγὼ ἀχ ἑώρακα τῶν νῦν, ἀλλ' ἢ τῶν Ὀλυμπιάσιν ἀνακειμένων, τῶν πάνυ παλαιῶν παίδων. αἱ δὲ ὕστερον εἰκόνες ἀεὶ χείρους καὶ ἀγεννεστέρων φαίνονται· τὸ μέν τι ὑπὸ τῶν δημιουργῶν· τὸ δὲ πλέον, καὶ αὐτοὶ τοιοῦτοί εἰσιν. Ο ΔΕΙΝΑ. Ἦ δεινὸν λέγεις, εἰ, ὥσπερ φυτόν τι ἢ ζῶον, ἐκλελοίπασι τῷ χρόνῳ οἱ καλοί· οἷον δή φασι τοὺς λέοντας παθεῖν τοὺς ἐν τῇ Εὐρώπῃ· ἀ γὰρ ἔτι αὐτῶν εἶναι τὸ γένος· πρότερον δὲ ἦσαν καὶ περὶ Μακεδονίαν, καὶ ἐν ἄλλοις τόποις. ἢ ἔστως οἴχεται δὴ κάλλος ἐξ ἀνθρώπων; ΔΙΩΝ. Τό γε ἀνδρεῖον, ὦ βέλτιστε. τὸ μέντοι γυναικεῖον ἴσως πλεονάζει. ἀνὴρ δὲ καλὸς, σπάνιον μὲν καὶ γίνεται νῦν, καὶ γινόμενος τοὺς πλείστους λανθάνει, πολλῷ μᾶλλον ἢ οἱ καλοὶ ἵπποι τοὺς ὀρεωκόμους· εἰ δ' ἄρα καὶ ἅψαιτο τῶν τοιούτων, μεθ' ὕβρεως καὶ πρὸς ἡδὲν ἀγαθόν· ὥστε μοι δοκοῦσι καὶ οἱ γενόμενοι ταχὺ λήγειν καὶ ἀφανίζεσθαι· ἀ γὰρ μόνον ἡ ἀρετὴ ἐπαίνῳ αὔξεται· ἀλλὰ καὶ τὸ κάλλος ὑπὸ τῶν τιμώντων αὐτὸ καὶ σεβομένων· ἀμε-

ἀμελέμενον δὲ, καὶ ἀδενὸς εἰς αὐτὸ βλέποντος, ἢ πονηρῶν βλεπόντων, σβέννυται ὥσπερ τὰ κάτοπτρα.

Ο ΔΕΙΝΑ. Ἆρ' ἔν ὅπερ Ἀθηναῖοι πολλάκις, καὶ ἡμᾶς χρὴ ἀναρχίαν ἀναγράφειν τὸν παρόντα καιρὸν, ὡς ἀδενὸς ὄντος καλοῦ; ΔΙΩΝ. ναὶ μὰ Δία, ὡς Πέρσαι γε ἐνόμιζον· Ἑλλήνων δὲ ἀδεὶς, ἢ εἴ τις ἐκ τῶν τριάκοντα. ἢ οἶσθα Κριτίαν τὸν τῶν τριάκοντα, ὅτι κάλλιστον ἔφη εἶδος ἐν τοῖς ἄρρεσι τὸ θῆλυ, ἐν δ' αὖ τοῖς θήλεσι τἀναντίον; Ο ΔΕΙΝΑ. Οὐκοῦν δικαίως Ἀθηναῖοι νομοθέτην αὐτὸν εἵλοντο· ἐπί γε τῷ μεταγράψαι τὰς παλαιὰς νόμους, ὃς ἀδένα αὐτῶν ἔλιπεν. εἶεν. οἱ δὲ Πέρσαι πῶς ἐνόμιζον; ΔΙΩΝ. ἆ γὰρ φανερὸν, ὅτι εὐνόχους ἐποίουν τοὺς καλούς, ὅπως αὐτοῖς ὡς κάλλιστοι ὦσιν; τοσοῦτον διαφέρειν ᾤοντο πρὸς κάλλος τὸ θῆλυ· σχεδὸν καὶ πάντες οἱ Βάρβαροι, ἥπερ τὰ ἄλλα ζῶα, διὰ τὸ μόνον τὰ ἀφροδίσια ἐννοεῖν. ὡς ἔν λέγεται Δαίδαλος ποιῆσαι, τὸν ταῦρον ἐξαπατῶν, περιτείνας τῷ ξύλῳ δέρμα βοός· καὶκεῖνοι γυναικὸς εἶδος περιτιθέασι τοῖς ἄρρεσιν· ἄλλως δὲ οὐκ ἐπίσανται ἐρᾶν. Ἴσως δὲ καὶ ἡ τροφὴ αἰτία τοῖς Πέρσαις· τῷ μέχρι πολλοῦ τρέφεσθαι ὑπό τε γυναικῶν καὶ εὐνούχων τῶν πρεσβυτέρων· παῖδας δὲ μετὰ παίδων, καὶ μειράκια μετὰ μειρακίων μὴ πάνυ συνεῖναι, μηδὲ γυμνοῦσθαι ἐν παλαίστραις καὶ γυμνασίοις. ὅθεν ἐγὼ οἶμαι ξυμβῆναι αὐτοῖς ταῖς μητράσι μίγνυσθαι· ὥσπερ οἱ πῶλοι ἐπειδὴ ἀθρότεροι ὄντες ἀκολουθῶσιν ἔτι ταῖς μητράσιν, ἐπιβαίνειν ζητοῦσι· τὸ μέντοι τῆς τροφῆς καὶ ἐνταῦθα δείκνυσι τὴν ἰσχύν· καλλίων μὲν γὰρ δὴ πολὺ ἵππος ὄνου· οἱ δέ γε ὄνοι οὐκ ἐπιθυμοῦσιν ἵππων διὰ τὴν φύσιν· εἰ μὴ ὃς ἂν ᾖ τεθραμμένος ἵππου γάλακτι· ὁμοίως καὶ ἵππος πωλευθεὶς ὑπὸ ὄνου τὸ αὐτὸ πάσχει. Ἐν δὲ τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἡ ἐξουσία παράνομόν τί ἐστι. Νέρωνα οὖν πάντες ἐπισάμεθα ἐφ' ἡμῶν, ὅτι οὐ μόνον ἐξέτεμε τὸν ἐρώμενον, ἀλλὰ καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μετωνόμασε γυναικεῖον, τῆς αὐτοῦ ἐρωμένης

νης καὶ γυναικὸς, ἧς ἐκεῖνος ἐπιθυμήσας ἔγημεν· ἀναφανδὸν εἴρξας τὴν πρόσθεν, ἐφ' ᾗ τὴν βασιλείαν εἰλήφει.

Ο ΔΕΙΝΑ. Καὶ τί ἦν τὸ ὄνομα τῇ γυναικὶ, ὃ τῷ εὐνέχῳ ἔθετο; ΔΙΩΝ. τί δέ σοι τοῦτο; πάντως γὰρ ἡ Ῥοδογύνη ἐλέγετο· ἀλλ' ἐκεῖνός γε καὶ τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ τρίχας διεκέκριτο· καὶ παιδίσκαι ἠκολέθουν ὁπότε βαδίζοι, καὶ ἀμπίσχετο ἐσθῆτα γυναικείαν, καὶ τά τε ἄλλα ὅτως ἠναγκάζετο ποιεῖν· τέλος δὲ πρστέθησαν μεγάλαι καὶ τιμαὶ καὶ χρήματα ἄπειρα τὸ πλῆθος, ὅστις αὐτὸν γυναῖκα ποιήσειεν.

Ο ΔΕΙΝΑ. οἱ δ' ἂν καὶ ὑπέσχοντο; ΔΙΩΝ. τί δαί; ἐκ ἔμελλον ἐκείνῳ ὑποσχέσθαι τοσαῦτα διδόντι; ἢ ἐκ οἶσθα τὴν δύναμιν τοῦ διδόντος ὅση ἐξίν; ὅπου γε καὶ ὁπόταν βασιλέα ἀποδεῖξαι δέοι, τὸν πλουσιώτατον αἱροῦνται, καὶ παρ' ὃν ἂν ἐλπίσωσιν ὡς πλεῖστον ἀργύριον λήψεσθαι· τὰ δὲ ἄλλα ὐδὲν φροντίζουσιν ὅπως ἂν ᾖ· καὶν μέλλῃ πάντας διατεμεῖν παραλαβὼν τὴν ἀρχήν, τούς τε ἄλλους ἅπαντας, καὶ αὐτοὺς ἐκείνους τοὺς εἰληφότας τὰ χρήματα. καὶ ἔτι πάντων αὐτοὺς καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀφαιρήσεσθαι· τούτῳ δὴ μάλιστα περιῆν ὁ Νέρων, καὶ ὐδεὶς ἀντέλεγεν αὐτῷ περὶ ὐδενὸς, ὅ, τι εἴποι, ὐδ' ἀδύνατον ἔφη εἶναι ὃ κελεύσειεν· ὥστε καὶ εἰ πέτεσθαι κελεύοι τινὰ, καὶ τοῦτο ὑπέσχετο αὐτῷ· καὶ συχνὸν χρόνον ἐτρέφετο ἔνδον παρ' αὐτῷ ἐν τοῖς βασιλείοις ὡς πτησόμενος. μόνος γὰρ δὴ ὐδένα τρόπον ἐφείδετο χρημάτων, ὅτε διδοὺς, ὅτε λαμβάνων. διὰ μόνην μέντοι ταύτην τὴν ὕβριν καὶ ἀπέθανε, τὴν εἰς τὸν εὐνοῦχον. ὀργισθεὶς γὰρ ἐξήνεγκεν αὐτοῦ τὰ βουλεύματα τοῖς περὶ αὐτόν· καὶ ὅτως ἀπέτησαν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἠνάγκασαν ὅτῳ ποτὲ τρόπῳ ἀπολέσθαι αὐτόν· ὐδέπω γὰρ καὶ νῦν τοῦτό γε δῆλόν ἐστιν· ἐπεὶ τῶν γε ἄλλων ἕνεκεν, ὐδὲν ἐκώλυεν αὐτὸν βασιλεύειν τὸν ἅπαντα χρόνον· ὃν γε καὶ νῦν ἔτι πάντες ἐπιθυμοῦσι ζῆν· οἱ δὲ πλεῖστοι καὶ οἴονται, καὶ τρόπον τινὰ ὐχ ἅπαξ αὐτοῦ τεθνηκότος, ἀλλὰ πολλάκις, μετὰ τῶν σφόδρα οἰηθέντων

αὐτὸν

αὐτὸν ζῆν. Ὁ ΔΕΙΝΑ. Σὺ μὲν ἀεὶ λόγους ἀνευρίσκεις, ὥστε διασύρειν τὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ νῦν ἐξ ἀδενὸς ὡς εἰπεῖν ἐπὶ ταῦτα ἦλθες· ὃ δὲ ἐβουλόμην ἐρέσθαι σε οὐκ εἴασας. ΔΙΩΝ. Ἴσως γάρ με καταφρονεῖς καὶ ἡγῇ με ληρεῖν, ὅτι ἃ περὶ Κύρου καὶ Ἀλκιβιάδου λέγω, ὥσπερ οἱ σοφοὶ ἔτι καὶ νῦν· ἀλλὰ Νέρωνος καὶ τοιούτων πραγμάτων νεωτέρων τε καὶ ἀδόξων, ὧν μνημονεύω. τοῦτο δὲ αἴτιον, τὸ μὴ πάνυ φιλεῖν τοὺς τραγῳδούς, μηδὲ ζηλοῦν· ἐπεὶ οἶδα, ὅτι αἰσχρόν ἐστιν ἐν τραγῳδίᾳ τοὺς νῦν ὄντας ὀνομάζειν· ἀλλὰ ἀρχαίου τινὸς δεῖ παραδείγματος, καὶ ἀδὲ πάνυ πιστοῦ· οἱ μὲν οὖν ἔμπροσθεν οὐκ ἠσχύνοντο τοὺς τότε ὄντας ὀνομάζειν, καὶ λέγοντες καὶ γράφοντες· οἱ δὲ νῦν ἐκείνους ἐξ ἁπάντος ὀνομάζειν ζητοῦσιν· ᾧτινι δὲ σοφίᾳ πράττουσιν αὐτό, ἐγώ σοι ἐρῶ· καὶ μὴ πάντα φλυαρεῖν με φῇς, ἀλλ' ἴσως ὅπου δέῃ· πάντως γάρ τινι τῶν βιβλιοπωλῶν προσέσχηκας;

Ο ΔΕΙΝΑ. Διὰ τί δὴ τοῦτό με ἐρωτᾷς; ΔΙΩΝ. Ὅτι εἰδότες τὰ ἀρχαῖα τῶν βιβλίων σπουδαζόμενα, ὡς ἄμεινον γεγραμμένα καὶ ἐν κρείττοσι βιβλίοις· οἱ δὲ τὰ φαυλότατα τῶν νῦν καθέντες εἰς σῖτον, ὅπως τό γε χρῶμα ὅμοια γένηται τοῖς παλαιοῖς, καὶ προσδιαφθείροντες, ἀποδίδονται ὡς παλαιά. Ἀλλὰ τί ἦν, ὃ πάλαι δὴ ἐρέσθαι σπεύδεις; Ο ΔΕΙΝΑ. Περὶ τοῦδε τοῦ νεανίσκου ὅστις τέ ἐστι, καὶ ὅτινος υἱός· ὡς ἐγὼ οὐδέπω πώποτε ἐξεπλάγην· ἡ μὲν γὰρ ἡλικία παῖδα αὐτὸν ἐνδείκνυσιν, ἑκκαίδεκα ἴσως, ἢ ἑπτακαίδεκα ἐτῶν. τὸ δὲ μέγεθος οὐδενὸς ἧττον τῶν ἀνδρῶν· ἡ δὲ αἰδὼς τοιαύτη, ὥστε καὶ τὸν προσιόντα αἰδεῖσθαι εὐθὺς ποιεῖ· καὶ οὐκ ἔστιν ἐπὶ πλέον εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὁρᾶν, εἰ μὴ καὶ αὐτὸς ἀποβλέψειεν ἀπὸ τύχης. οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἀναιδὴς ἢ λίθινός ἐστιν, ὅστις ὑπομενεῖ καὶ ἀντισήσεται ὁρῶν αὐτόν· ἀλλ' εὐθὺς ἀνάγκη τραπῆναι καὶ μεταβαλέσθαι τὼ ὀφθαλμώ· τοῦτο δὲ τὸ πάθος πάνυ θαυμάζω, ὅτι τὸ κάλλος, ἐὰν μετὰ αἰδοῦς ᾖ, καὶ τοὺς ἀναιδεῖς τρέπει τε καὶ ἀναγκάζει αἰδεῖσθαι. ΔΙΩΝ. Ἴσως γὰρ ὁ προσ-

προσενόησας τὸ ἐν τοῖς ὕδασι γιγνόμενον. Ο ΔΕΙΝΑ. τί δή; ΔΙΩΝ. Ὅτι τῷ ἡλίῳ ἐπιλάμψαντος εἰς τὸ κατευθὺ, μᾶλιστα ἀντιλάμπει· καὶ ἴσως ἑώρακας ἐν τοῖς τοίχοις τὸ κινούμενον καὶ περιτρέχον φῶς· ὃ οὐκ ἀληθινόν· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐν τοῖς ὕδασιν αὐγῆς τῷ ἡλίῳ γεγονὸς πρὸς τὸ μᾶλιστα κατευθύ· τοιοῦτον δέ τι καὶ ἀπὸ τῆς ἀληθινῆς αἰδοῦς ἀντιλάμπει τε καὶ ποιεῖ δοκεῖν αἰδεῖσθαι τοὺς ἐρῶντας· ἔπειτ' εὐθὺς ἐπελθόντες ἀναιδεῖς εἰσιν· ὡς ἔμοιγε καὶ ὁ παιδοτρίβης ἐδόκει καὶ αὐτὸς οἷον ἐνθουσιῶν τε καὶ ἐκπεπληγμένος. ἀκοῦσον ἔτι μᾶλλον θαυμάσεις, ἐπειδὴ πύθῃ, ὅτι ἔτος τοιοῦτος ὢν ἀδενὸς υἱός ἐστιν. Ο ΔΕΙΝΑ. Πῶς λέγεις μηδενὸς υἱὸν εἶναι αὐτόν; ΔΙΩΝ. Οὕτως ὅπως σὺ ἐπύθου ὅτου ἐστὶν· οἶμαι γὰρ ἐρωτᾶν σε, ὅτου υἱός ἐστιν. Ο ΔΕΙΝΑ. Ἀλλ' ἢ τῶν σπαρτῶν ἐστιν εἷς;

ΔΙΩΝ. πρέποι μὲν ἂν τῷ μεγέθει αὐτοῦ καὶ τῇ ἀνδρείᾳ, εἴ γε ἐπιεικεῖς ἦσαν, καὶ φιλάνθρωποι τὰς φύσεις, ὥσπερ ὅδε· ἀλλὰ μὴ παντελῶς σκληροὶ καὶ ἄγριοι, τῆς γῆς τὰ τέκνα. ἐπεί γε τὸ σῶμα ὁ Φαύλως εἰκάζεις, Βοιωτίῳ μᾶλλον εἰκάζων αὐτὸ, ἢ Λακωνικῷ τε καὶ Ἀττικῷ· ὅτι μὲν γὰρ Ἑλληνικῶν ἄκρος ἐστὶν ὃ δεῖ δήπου ἀγνοῆσαι.

Ο ΔΕΙΝΑ. Τί γάρ; εἴη τις ἂν τοῦ γένους διαφορὰ πρός γε τὸ κάλλος;

ΔΙΩΝ. ἀλλ' ὃν οἴει τὸ μέν τι βαρβαρικὸν εἶναι, ὥσπερ εἶδος, καὶ κάλλος; [ἢ ὁδένα οἴει γίγνεσθαι ἐν τοῖς βαρβάροις καλόν;] τὸ δὲ Ἑλληνικὸν, ὥσπερ καὶ φωνὴν καὶ ἐσθῆτα; ἀλλ' ὁμοίως σοι δοκεῖ γενέσθαι καλὸς Ἀχιλλεύς τε καὶ Ἕκτωρ; Ο ΔΕΙΝΑ. Οὐ γὰρ μόνον ὡς περὶ ἀνδρείου τοῦ Ἕκτορος ὁ ποιητὴς διέξεισιν; ΔΙΟΝ. ὅπου γε τὰς ναῦς ἐμπίπρησιν· ὃ γάρ, οἶμαι, περὶ κάλλους αὐτῷ ἔπρεπεν αὐτοῦ ἔτι μεμνῆσθαι· τελευτήσαντος δὲ καὶ γυμνωθέντος, ἐκπλαγῆναί φησιν αὐτοῦ τὸ κάλλος τοὺς Ἀχαιοὺς ἰδόντας· ὅτω πως λέγεται. Οἱ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν Ἕκτορος. ὃ γάρ, οἶμαι, πρότερον ἦν αὐτοῖς

σχολὴ θηήσασθαι αὐτὸν ἀκριβῶς· καὶ τὰ ἄλλα σχεδὸν σαφέστερον ἐπέξεισιν, ὡς περὶ ἄλλου τινὸς τῶν καλλίστων. τήν τε γὰρ κεφαλὴν χαρίεσσαν αὐτοῦ φησιν εἶναι, καὶ τὴν κόμην πάνυ μέλαιναν, καὶ τὸ σῶμα οὐ σκληρόν· περὶ δὲ τοῦ Ἀχιλλέως εἴδους οὐδὲν λέγει καθ' ἕκαστον, ἢ τῆς κόμης, ὅτι ξανθὴ ἦν· καὶ περὶ τῆς Εὐφόρβου κόμης καὶ Πατρόκλου, ὡς μάλιστα ἐν ἀκμῇ τελευτησάντων. καὶ περὶ τῶν ἄλλων σμικρόν τι περὶ ἑκάστου καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τῶν καλλίστων. πλὴν ὅτι γε οὐδὲ κἂν εἴποι, τούσδε ὁμοίως ἀνεῖναι καλοὺς, οὐδὲ Ἀλέξανδρον, ἢ Εὔφορβον, ἢ Τρωΐλον ἐοικέναι Μενελάῳ καὶ Πατρόκλῳ καὶ Νιρέϊ· οὐδὲ ἐν τοῖς Βαρβάροις Σέσωστριν τὸν Αἰγύπτιον, ἢ Μέμνονα τὸν Αἰθίοπα, ἢ Μινύαν, ἢ Εὐρύπυλον, ἢ Πέλοπα.

Ad hoc exemplum possunt illustrari omnes et Dionis et aliorum dialogi huius generis: in quibus desiderantur hodie librariorum culpa certae notae, quibus auctores vsi erant ad designandam mutationem personarum: de quibus accurate disputamus in libro De Critica. Porro continet hic liber sermonem habitum, cum e palaestra redirent Dio et ille alter, quicum loquitur. Solebant animi caussa etiam viri graues adire gymnasia, et exercentes adolescentes spectare. Forte ibi tum visus adolescentulus quidam formae adeo bonae, vt omnium oculos in se raperet. hinc nata occasio dialogi: cuius scopum ante aperuimus. Nunc pro ratione instituti quaedam breuiter adnotabimus. De leonibus Europaeis consule Aristotelem et Plinium.

501. 14. Ait de pulchritudine: πονηρῶν βλεπόντων σβέννυται, ὥσπερ τὰ κάτοπτρα. constat multis rebus hebetari specula et suum amittere fulgorem. notissimum est de mulierum profluuio. mirum, quod Plinius in XI. scribit: *Hominum dentibus quoddam inest virus: namque et speculi nitorem ex aduerso nudati hebetant.* Ἀναρχίαν ἀναγράφειν

φειν ſoliti Athenienſes, cum Rempublicam adminiſtrabant magiſtratus illegitimi, et qui per vim irruperant: cuiuſmodi tempora duo in illorum hiſtoriis ſunt inſignia: ante praetorem Euclidem, et Triginta tyrannorum. Quia igitur magiſtratus non legitime creati pro non magiſtratibus habentur, ideo ἀναρχίαν id tempus vocarunt in ſuis faſtis.

501. pen. ναὶ μὰ Δία ὡς Πέρσαι γε ἐνόμιζον] ſunt iſta Dionis, ſermonem alterius excipientis, qui ex iis, quae ante dicta ſunt, collegit, nullam omnino exſtare iam pulchritudinem. Negat Dio reſpondens, eam eſſe mentem ſuam: fateri enim, et ſua aetate pulchros reperiri poſſe multos: caeterum non vera pulchritudine, quam intelligebat ſuperiore oratione, ſed illa, quae fuit a Perſis probata: foeminea nempe ac molli, vt poſtea explicatur. non erit attendenti dubium, quin haec ſit loci iſtius ſententia. Quare ſupplendum aliquid neceſſario: puta ἀλλ' εἰσὶ πολλοὶ ναὶ μὰ Δ. potes etiam breuius: Ναὶ μὰ Δία, εἰσὶν, ὡς Π. De XXX. tyrannis Xenophon, in II. Ἑλληνικῶν. Dio, qui Critiam vnum e XXX. vocat νομοθέτην, reſpicit Xenophontis verba de illorum creatione. ἔδοξεν, ait, τῷ δήμῳ τριάκοντα ἄνδρας ἑλέσθαι, οἳ τὰς πατρίους νόμους ξυγγράψωσι, καθ' ὃς πολιτεύσωσι.

502. 5. Scribe, ὃς ἑδέναι αὐτῶν ἔλ. et φανερὸν ὅτι. item, σχεδὸν δὲ καὶ πάντες οἱ βάρβαροι, ἥπερ τὰ ἄλλα ζ. barbarorum plerique de pulchritudine iudicant non aliter ac bruta animalia: quibus id ſolum pulchrum eſt, in quod libidine feruntur. is autem eſt foemineus ſexus. quod hic legitur, περιθεῖναι τῷ ξύλῳ δέρμα βοὸς, in aliis libris ſcribitur περιτεῖναι. lego περιτείνας. cum extendiſſet circum vaccam ligneam corium bubulum. elegans verbum περιτείνειν. melius autem quadrat hic participium, quam verbum. τροφὴ

educatio eſt, non cibus, vt vertit interpres in iſtis, *ἴσως δὲ καὶ ἡ τροφὴ αἰτία τοῖς Πέρσαις.*

In iis, quae de Nerone ſcribit Dio, vereor, ne fraudi illi fuerit ſenilis memoria: aut erat vir optimus rerum Romanarum, etiam ſui temporis, et incurioſus et ignarus. Nam falſum eſt, quod paullo poſt narratur de illius caede, quaſi etc. *Falſi ſumus, cum exiſtimavimus lapſum Dionem in Neronis vxoribus. plane occupatus alibi erat animus nobis, cum illius verba, in quibus nulla eſt obſcuritas, adeo ἐπ' ἀριστερὰ acciperemus. Quamobrem vetus dictum ſuſtulimus, καὶ σπεύδοντες τυφλὰ ἐτίκτομεν. Sed huiuſmodi παροράματα aequus lector facile uobis condonarit: qui meminerit, quam ſit τῶν μεσικῶν ἐπινοιῶν nouerca inimica, feſtinatio.* [ita nempe Caſaub. olim ſcripſerat: Erat vir optimus rerum Romanarum valde ignarus. namquod ait, Neronem Sporo nubentem *εἴρξαι ἀναφανδὸν*, hoc eſt, palam nuntium remiſiſſe priori coniugi, *ἐφ' ᾗ τὴν βασιλείαν εἰλήφει*, de Octauia intelligit, filiā Claudii: quam cum vxorem duxit Nero, imperium accepit pro dote: quod et Burrus illi exprobrauit, cum propter Sabinae amorem Octauiam eiiceret. non igitur Octauiae ſucceſſit Sporus, vt ſcribit Dio: ſed Sabinae, cum multo ante prima Neronis vxor Octauia eiecta primo, deinde etiam occiſa fuiſſet.] Falſum etiam eſt, quod paullo poſt narratur de Neronis caede: quaſi occaſionem ei Sporus praebuiſſet iniuriae impatiens. quis hiſtoricorum hoc dixit? imo vero contrarium plane iidem affirmant: narrant enim Sporum adeo fidelem marito ſuo Neroni fuiſſe, vt e quatuor illum comitantibus, (plures enim non erant) cum periit, vnus ipſe fuerit: ſed enim manifeſto confunduntur a Dione duae hiſtoriae, caedis Neronis et caedis Domitiani. Quod enim ſcribit, tum mori coactum Neronem, poſtquam eius conſilia a Sporo fuiſſent detecta familiaribus ac domeſticis: quis non videt hal-

luci-

lucinationem esse, cum ea tribuantur Sporo Neronis, quae de Domitiani puero quodam garrulo, vt erant Alexandrini, historici narrant? qui consilium tyranni illius de occidenda vxore Domitia atque aliis procerum multis, ipsi Domitiae detexit, traditis illi pugillaribus, vbi erant nomina omnium inscripta interimendorum. Audiamus Dionem Cassium in Domitiano: ἤκουσα δὲ ἔγωγε καὶ ἐκεῖνο, ὅτι πάντας ἅμα αὐτὸς Δομετιανὸς ὑποπτεύσας ἀποκτεῖναι ἠθέλησε, καὶ σφῶν τὰ ὀνόματα ἐς σανίδιον φιλύρινον δίθυρον ἐσγράψας, ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον ἐν τῇ κλίνῃ, ἐν ᾗ ἀνεπαύετο, ὑπέθηκε· καὶ αὐτὸ παιδίον τι τῶν γυμνῶν τῶν ψιθύρων, καθεύδοντος αὐτῷ μεθ' ἡμέραν, ἀφελόμενον εἶλεν, ἢ εἰδὼς, ὅ, τι φέροι. προσυχόσα δὲ αὐτῷ ἡ Δομιτία, τά τε γεγραμμένα ἀνέγνω, καὶ ἐμήνυσε καὶ ἐκείνοις. καὶκ τότε καὶ ἄλλως διανοούμενοι, συνεταίχυναν τὴν ἐπιβολήν.

503. 21. Fallitur interpres, cum illa, πάντως γὰρ ἡ Ῥοδογούνη ἐλέγετο, accipit ἐρωτηματικῶς, neque obseruat sic digerenda esse haec, vt a nobis factum. Vbi audisset qui cum Dione loquitur, muliebre nomen Sporo fuisse a Nerone impositum, cupide petiit illud ipsum nomen sibi indicari. at Dio, vel quia curiositatis vanae amici nollet habere rationem, *quid hoc ad te?* inquit. *certe enim Rhodogune non fuit appellatus Sporus.* quod ita accipiendum: putas Neronem Sporo suo illustre aliquod ex antiqua historia nomen indidisse: cuiusmodi est Rhodogune: ideo illud cupis cognoscere. falleris vero: nam obscurum et indigena nomen Sporo inditum. itaque nihil ad te: qui praesertim nomina recentia fastidias, neque alia libenter audias, quam quae ex antiquitate sint petita. de hoc veterum nominum studio paullo post Dio acturus est: quae ad horum verborum lucem sunt adhibenda. Sporus dictus est Sabina nouo nomine, et Poppaea. Rho-

dogune nobilium foeminarum in Asia frequens nomen apud Herodotum, Iustinum, Appianum, Polyaenum, alios. διατέμνειν non est *castrare:* sed ἁπλῶς de gravissimo supplicio vsurpatur: vt in euangelio D. Matthaei διχοτομεῖν: apud poëtam διαμελεϊςὶ τέμνειν. Neronem mortuum non semel, sed saepius, ait, propter Pseudonerones, de quibus ad Suetonium notabimus.

505. 19. Inepta possit videri eiusdem vocis repetitio in istis: εἰδότες τὰ ἀρχαῖα τῶν βιβλίων σπȣδαζόμενα, ὡς ἄμεινον γεγραμμένα, καὶ ἐν κρείττοσι βιβλίοις. eruditus interpres ἐν βιβλίοις interpretatur in chartis. qua notione βυβλίον scribi, non βιβλίον, sanctio postulat grammaticorum.

506. 7. Natura ita comparatum est, vt, si quem vehementer venereris, aut mireris impensius, siue propter excellentem formam, vt hic dicitur, siue ob aliam caussam, ei, acrius te contuenti, quasi ad fulgorem Solis vultum submittas: hanc adspectus infirmitatem elegantissime comparat Dio cum luminis solaris repercussione, quando aquam in pelui ferit: quod ἀντιλάμπειν ipse appellat. At τὸ κινȣ́μενον καὶ περιτρέχον φῶς ἐν τοῖς τοίχοις, est quod philosophi dicunt τὸ ἀνακεκλασμένον φῶς: illa, inquam, tremula, et vaga atque instabilis impressio, ex aquae crispatione procedens, quae per laquearia et parietes cernitur volitare. Eadem comparatione vsus est Apollonius, sed in alia re. libro enim tertio diuisum in multas curas animum his versibus expressit:

Πυκνὰ δέ οἱ κραδίη ςηθέων ἔντοσθεν ἔθυεν,
Ἠελίȣ ὥς τίς τε δόμοις ἐνιπάλλεται αἴγλη
Ὕδατος ἐξανιȣ̃σα, τὸ δὴ νέον ἠὲ λέβητι
Ἠέ πȣ ἐν γαυλῷ κέχυται· ἡ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα
Ὠκείῃ ςροφάλιγγι τινάσσεται ἀΐσσȣσα.

tam

tam elegantem locum non ſiuit intactum diuinus Maro: cuius verſus plus quam aureos de Aenea, magno curarum aeſtu fluctuante, non poſſum quin adſcribam:

Sicut aquae tremulum labris vbi lumen ahenis
Sole repercuſſum, aut radiantis imagine Lunae,
Omnia peruolitat late loca, iamque ſub auras
Erigitur, ſummique ferit laquearia tecti.

non ſine fructu et voluptate haec conferas cum verbis Dionis.

507. 7. Ἀλλ' ἢ τῶν σπαρτῶν ἐςιν εἷς] immani errore interpres σπαρτῶν accepit pro Σπαρτιατῶν. nam Spartos poëtis celebratos intelligit, homines terra natos, (ideo ſequitur, τῆς γῆς τὰ τέκνα) e dentibus draconis Marte geniti, quem Cadmus occiderat. Lege poëtarum interpretes: omnia quidem ad vnguem conueniunt, quae hic de Spartis dicuntur, cum iis, quae apud fabularis hiſtoriae auctores de iisdem leguntur. Meminit Spartorum etiam alibi Dio, vt in IV. de regno, qui notabilis eſt locus, et in X. et in XXIII. vbi ſatu Iaſonis, non Cadmi, ſcribit procreatos: aliter quam Apollodorus, Hyginus atque alii. Scribo paullo poſt: ὅτι μὲν γὰρ τῶν Ἑλληνικῶν ἄκρως ἐςὶν, ȣ δεῖ δή πȣ ἀγνοῆσαι. appellat ἄκρως Ἑλληνικὸν eum, qui forma, vultu, cultuque nihil exoticum, nihil non Graecanicum referat. Mox commiſſa tranſpoſitio eſt in iſtis, ἢ ȣδένα οἴει γιγνεσθαι ἐν τοῖς Βαρβάροις καλόν. quae verba ſua legitima ſede mota, in medium ſermonem Dionis ſunt inferta, cum tamen Dionis non ſint, ſed illius, qui cum ipſo loquitur. Quare totum locum ita concipimus: τί γάρ; εἴη τις ἂν τȣ̃ γένȣς διαφορὰ πρός γε τὸ κάλλος; ἢ ȣδένα οἴει γίγνεσθαι ἐν τοῖς Βαρβάροις καλόν; Ἀλλ' ȣκ οἴει τὸ μέντοι Βαρβαρικὸν εἶναι, ὥσπερ εἶδος, καὶ κάλλος· τὸ δὲ Ἑλληνικὸν,

κὸν, ὥσπερ καὶ φωνὴν καὶ ἐσθῆτα; Porro et haec et ſequentia quantum perſonarum diſtinctione illuſtrentur, nemo ambiget, qui ad lectionem cerebri ſanus acceſſerit.

508. 9. ἔτω πως λέγεται] malim, ἐχ ἔτω πως λέγεται; In fine pro Μινύαν, qui mihi incognitus eſt, ſcribendumne ſit Μίνωα, lectoris eruditi arbitrium facio.

509. Quae ſit adfinitas inter philoſophiam, et germanam rhetoricen, explicatur hac diſſertatiuncula: etſi aliud videtur titulus promittere. Ait inter caetera: οἱ φιλόσοφοι δὲ πόῤῥωθεν τὰ πράγματα ὁρῶσιν, ἐπ' αὐτὸν ἐξετάζοντες, ὁποῖα ἄττα ἐστί. Scribendum, ἐπ' αὐτῶν: hoc eſt, in abſtracto, non in concreto, ſicut loquuntur in ſcholis. Ait, ὥσπερ ἐπὶ τρυτάνης, ἔφη τις, οἶμαι, τῶν ῥητόρων αὐτῶν, ἐπὶ τὸ λῆμμα ἀεὶ ῥέποντες. orator, quem ait, eſt Demoſthenes: cuius verba ſunt ſub finem orationis Pro corona; ἐδὲ ὅσα συμβεβούλευκα πώποτε τοῖς ὁμοίως ὑμῖν, ὥσπερ ἂν εἰ ἐν τρυτάνῃ ῥέπων ἐπὶ τὸ λῆμμα συμβεβούλευκα.

512. Dionis verba: εἰ γὰρ ἅπαξ ἔδει κλαίειν τὸς ἀνθρώπους διὰ τὴν ἀτυχίαν, καὶ γενομένους προσήκει θρηνεῖν, τῶν ἐσομένων αὐτοῖς κακῶν ἕνεκεν· καὶ τελευτήσαντας, ὅτι πολλὰ καὶ δεινὰ πεπόνθασι· καὶ πάντας, ὅτι εἰσὶν ἐν κακοῖς. Triplicem ſtatuit hominum conditionem: naſcentium, defunctorum, et vitam agentium. quod ſi propter humanae ſortis infelicitatem lamentari homines oportet: omnes, ait ille, lacrymis digni: naſcentes, propter futura mala: mortui, propter praeterita: in vita poſiti, propter inſtantes calamitates, quibus vndique obſidentur. cum hoc velit Dio, videndum eſt, quam bene ſcriptum ſit, καὶ πάντας. poſtulat enim ſententia καὶ ζῶντας. quod vel ea ratione poteſt probari, quod aduerſatur vulgata lectio ei, quod modo dixit, mortuos miſeros eſſe, pro-

propter mala, quae olim tulerint, non autem quae iam ferant. nullum enim ponere se in morte sensum iis verbis significabat. quare falsum fuerit, mortuos εἶναι ἐν κακοῖς. falso igitur dixerit πάντας.

514. vlt. Scribendum, Δαίμονα δὲ ἄλλως ἀγαθὸν λέγεις; Ἔγωγε, ὥσπερ ἄνθρωπον· ἔτι δὲ μᾶλλον θεόν. Ἢ τὸν θεὸν εἴπερ νομίζεις ἀγαθὸν εἶναι, ὃ δικαίως νομίζεις, καὶ φρ. etc. vel, Πῶς γὰρ ἔτι; ὥσπερ ἄν. Putasne, ait, daemonem aliter et per se consideratum, (non quomodo dicimus hominem εὐδαίμονα, vel κακοδαίμονα.) bonum esse aliquem? Sane: sicut et hominem esse arbitror quendam bonum: sed daemonem tanto magis, quia sit deus.

517. 7. Deesse aliquid in istis recte obseruatum est: τὸν δὲ πειθομένως ἀνάγκη καλῶς· ἀπαλλάττειν, καὶ τί ἂν γίνεσθαι * ἔτι ἂν θαυμάζειν ἔτως ἔχειν. sed hoc amplius notabis personarum confusionem, quam non animaduertit interpres.

527. Qui in nostris libris XXVI. λόγος numeratur, Photio est LXXVII. Eius titulum agnoscit ille Patriarcha eundem, qui est hodieque: διατριβὴ περὶ τῶν ἐν συμποσίῳ. scopum tamen auctoris ex illis verbis non capias. melius igitur sic inscribas ex ipso Dione, qui thesim huius dissertationis statim initio proponit: Ὅτι οἱ ἄνθρωποι γίνονται καταφανεῖς, ὁποίαν ἔχουσι διάνοιαν ἕκαστος ἐν ταῖς πανηγύρεσιν, οὐχ ἧττον, ἢ ἐν τοῖς συμποσίοις. Moris fuit antiquis Philosophis illis, qui in corripiendis publicis moribus operam suam occupabant, celeberrimos quosque hominum conuentus adire, et grauium sermonum occasionem ex iis, quae agerentur, captare. ad panegyres igitur illas Graecorum nobilissimas itabant: persuasi, vt hic ait Dio, sicut in conuiuiis ingenia sua et studia produnt homines: ita etiam, ac multo quidem magis, in huiusmodi conuentibus palam ipsos facere, quomodo erga virtutem aut

vitium essent affecti. Idcirco scribebat Dio Isthmici initio, Diogenem Cynicum ad ludicrum Isthamium ventitasse: non eo animo, quo soliti sunt caeteri: sed ἐπισκοπῶντα τὲς ἀνθρώπες, καὶ τὴν ἄνοιαν (non male scribas διάνοιαν, ex huius principio, vbi in eadem sententia eam vocem posuit.) αὐτῶν· ἤδει γὰρ, ὅτι φανερώτατοί εἰσιν ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς πανηγύρεσιν. Cynicum Diogenem imitati sunt cum alii sapientiae professores, tum etiam Dio noster: cuius λόγοι nonnulli aliud nihil sunt, nisi sermones ab ipso habiti, cum ad ludos, eo quem diximus fine, venisset. Eius generis dissertationes aliquot Dionis, vt haec, et sequentes duae, atque aliae.

527. 19. Lege hic, ὅτοι μὲν ἓν σχεδόν τι μαινόμενοι, πολλὰ κακὰ δρῶσιν. non, πολλὰ καὶ δρῶσιν. sic statim, κακὰ ἐργάσασθαι.

529. 5. Ait, ὅτος ὑπὸ τῆς ταραχῆς καὶ τῦ πλήθες τῶν ἄλλων, ἡτυχίαν ἄγει. non displiceat ἀπὸ τῆς τ. immunis est a caeterorum perturbatione, nec turbae eorum se immiscet. ὑπὸ tamen non damno.

529. 15. Scribe οἷον χρήματα ἐκδανείζοντα πολλά. qui magnam pecuniae vim in foenore positam habeat. Sub finem, πρότερον δὲ ὅ. ὅτως ἄρα καὶ περὶ τὸ σῶμα ἔχουσιν οἱ ἀνόητοι.

530. 5. Pessimo vero flagitio haec ita scribuntur, ὡς οἷόν τε ἀκολάτως καὶ ἀδεῶς χρῶνται, θεραπεύειν σφᾶς κελεύουσιν. tota periodus transpositione et omissione corrupta est: quam legitimo ordini hoc modo restitues, atque explebis: τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἐᾶν αὐτοῖς μέλει, ὅπως δύνωνται ὑγιαίνειν· ἀλλὰ σιτίοις τε καὶ οἴνῳ καὶ ἀφροδισίοις, ὡς οἷόν τε ἀκολάτως καὶ ἀδεῶς χρῶνται· ἐὰν δ' ἄρα τις καταλαμβάνῃ κόπος, ἢ περὶ τὰς τῦ ἀέρος μεταβολὰς ἀηδῶς ἔχωσιν, ἰατρῷ χρῶνται, καὶ θεραπεύειν σφ. κελ. quae desiderantur, possunt et aliter suppleri: quod lectoris arbitrio relinqui-

quimus. ſententia quidem ea ſit oportet, quam exhibet noſtra emendatio: a qua non longe abit interpres: cuius iudicium neutiquam aſpernandum.

531. Melancomas quidam fuit pugil nobiliſſimus, Tito imperatori vnice dilectus. Huius vincendi ratio erat digna admiratione, non minus quam rara et ſingularis. cum enim pugilatus ſit τῶν βαρέων ἀγώνων, et ceſtibus contundi ſolerent victi a victoribus, donec cogerentur, amiſſis ſaepe auribus, et facie miſere lacerata, ἀπειπεῖν, ac victos ſeſe fateri: Melancomas contra, non caedendo, ſed manus ſuſtinendo in altum ſublatas, quaſi ictum meditaretur, antagoniſtis exprimebat ἥττης confeſſionem. Themiſtius Euphrades oratione X. ἦν τις ἐπὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων πύκτης ἀνὴρ, Μελαγκόμας ὄνομα αὐτῷ, κάλλιστός τε καὶ μέγιστος, καὶ τὴν τέχνην εὐδοκιμώτατος, ὃς καὶ τὸν Τίτον Φασὶν ἐρασὴν γενέσθαι τὸν αὐτοκράτορα· ὃτος ἀδένα πώποτε τρώσας, ἀδὲ παταίξας, μόνῃ τῇ ϛάσει, καὶ τῇ τῶν χειρῶν ἀνατάσει πάντας ἀπέκναιε τὸς ἀντιπάλες. ἀπήεσαν ἂν τῇ μὲν Φειδοῖ χαίροντες, τῆς δὲ παρασκευῆς ἡττημένοι. hic eſt Melancomas, de quo ſcripti ſunt Dioni duo libelli, XXVIII. et qui eum ſequitur. Facit Dio mentionem Iatroclis antagoniſtae Melancomae: animis quidem illi paris: caeterum viribus et arte longe inferioris. itaque victum hunc ait a Melancoma, eo quem diximus artificio, tum alias, tum in Neapolitano certamine quodam. Auctoris mens iſta: ſed verba obſcuriora, nec erudito interpreti intellecta. ὃτος, ait, Ἰατροκλῆς ὁ τὸ Μελαγκόμα ἀνταγωνιϛής· καὶ μόνος ἐκείνῳ ἠκαίξιῶν παραχωρεῖν, τὸ γὲν ἐφ' ἑαυτῷ· ἀδὲν μέντοι πλέον ἐποίει· ἡττᾶτο γὰρ ἀεὶ ἐνίοτε δι' ὅλης ἡμέρας ἀγωνιϛάμενος· ἤδη μέντοι ἀπειρήκει· ὥϛτε τὸν τελευταῖον τὸτον ἀγῶνα τὸν ἐν τῇ Νεαπόλει, ἀδένα ταχύτερον τότε ἐνίκησεν. fortaſſe aliquid deeſt, quod ſine exemplaribus integrioribus diuinare non

non poſſumus, minima tamen mutatione ſententiam effeceris non incommodam, ſi ſcribas: ἤδη μέντοι ἀπειρήκει· ὥστε κατὰ τὸν τελευταῖον τ. ἀ. totam periodum ita verte: *hic eſt Iatrocles Melancomae antagoniſta: et qui ſolus ei cedere, quantum quidem in ipſo eſſet, indignum ſe iudicabat. caeterum nihil illum hoc iuuabat: ſemper enim vincebatur: et quidem aliquando poſt integri diei certamen. ſed iam ceperat Iatrocles inferiorem ſe fateri: itaque in nouiſſimo agone Neapolitano neminem facilius, quam iſtum, vicit Melancomas.* etiam vt non addas illud κατὰ, ſententia manebit: eritque locutio elegans. νικᾷν τὸν ἀνταγωνιστὴν τὸν ἀγῶνα, ita dictum, vt νικᾷν Ὀλύμπια τὸν δεῖνα. agon Neapolitanus, de quo loquitur, is eſt, opinor, quem Auguſtalia vocabant, Graeca inſcriptio vetus ΣΕΒΑΣΤΑ΄. de quibus conſule librum V. Ioſephi Scaligeri De emendatione temporum. Cum ait Dio, Iatroclem cum Melancoma totos aliquando dies certaſſe: caue putes pugilatum inter eos commiſſum, niſi quomodo ante dicebamus ex Themiſtio: nam et Dio ipſe paullo poſt, itemque in ſequenti oratione, idem narrat ſine vlla varietate.

534. 4. Notiſſimum athleticae rei verbum eſt λέπεσθαι pro vinci, et inferiorem eſſe in certamine. inde ἄλειπτος, qui antagoniſtae ſuccubuit nunquam. Lapis Romae Demetrio pancratiaſtae poſitus.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ. ΕΡΜΟΠΟΛΕΙΤΗΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΑ. ΠΑΝΚΡΑΤΙΑΣΤΗΝ. ΠΕΡΙΟ-
ΔΟΝΕΙΚΗΝ
ΠΑΛΑΙΣΤΗΝ. ΠΑΡΑΔΟΞΟΝ. ΑΛΕΙΠΤΟΝ

et paullo poſt in eadem inſcriptione:

ΠΑΝΚΡΑΤΙΑΣΤΗC. ΠΕΡΙΟΔΟΝΕΙΚΗC
ΑΛΕΙΠΤΟC. ΑCΙΝΕΞΩCΤΟΣ

Vbi

Vbi notabis et aliud verbum athleticum ἀσυνέξωστος: *qui loco moueri ab antagoniſta non potuit.* Ita igitur accipies τὸ ἄλειπτος hoc loco.

536. 1. Ait, ἔτι δὲ καὶ ἄλλος ὀνομάζοντος ἐμοῦ. ſignificat ſe in medio ſermone derelictum a paedotriba ſiue alipta, quem alloquebatur. ὀνομάζοντος igitur poſuit, pro ὀνομάσοντος, vel μέλλοντος ὀνομάζειν.

536. Ἐπιτάφιος hic λόγος a Dione ſcriptus eſt athlothetae illius in gratiam, qui pro ratione ſui muneris mortuum Melancomam laudauit. non multa hic ſunt, quae nos alio properantes morentur: nonnulla tamen: vt

538. 6. ἀλλ' εἰ πάντα μακροῦ γήρως ἔτυχεν] non agnoſco hunc Helleniſmum: nam vel παντὸς μᾶλλον μακροῦ ſcribendum, vel πάμπαν μ. Pulchritudinem laudans, hoc illi eſſe proprium ait; vt nullius commendatione egeat, ne opere quidem vllo, ex quo agnoſcatur. apparere enim ſimul cum eo, qui ſit illa praeditus.

540. vlt. longitudo temporis non eſt cauſſa τοῦ σφάλλεσθαι, et cur aliquis vincatur: ſed experimenta ipſa, et certamina. cum igitur Melancomas in modica vita antagoniſtas omnis generis, eosque validiſſimos expertus ſit, ac vicerit: nihil ei metuendum fuit a longiore vita. Dicuntur haec aduerſus vulgi errorem, quo tempori attribuitur cauſſa eorum, quae fiunt in tempore. Philoſophi dictum eſt in IV. Phyſicorum: εἰώθαμεν λέγειν, ὡς ὁ χρόνος πάντα κατατήκει. et multa id genus apud ſcriptores ex perſuaſione vulgi. atqui nihil agunt quantitates: tempus autem quid aliud, niſi quantitas quaedam et menſura motus?

543. 4. Non praeſtabo carere grauiore menda verba, quae iam ſubiiciam: diſtincta eſſe perperam, hoc liquet. ſententia parebit, ſi ea ſic emendes: ὅσα δ' αὖ περὶ ἀθλήσεως, καὶ περὶ ἀθλητῶν εἴρηκα· καὶ ἀποδειχθέντος γε, ὅτι αἱρίσεις ἐσὶ τῶν ἐν τῷ ἔργῳ· ἴσως δὴ καὶ μοὶ

μοὶ καὶ τοῖς παρᾶσι προσήκων ὁ λόγος, ὥστε τᾶτον ἄριστον ἀποφαίνειν. Quia probauit ſuperius pugilatum eſſe grauiſſimum et laborioſiſſimum, ac proinde praeſtantiſſimum omnium certaminum: nunc ait, quae dixit de genere certaminis, quo vſus Melancomas, eadem dicta videri debere de ipſo eius ἀθλήσεως athleta: cum igitur demonſtratum ſit, pugilatum anteire caetera omnia certamina: neque ipſi neque auditoribus dubitandum eſſe, quin omnes athletas ſuperauerit Melancomas. τὰ ἐν τῷ ἔργῳ, ſi ita ſcripſit auctor, appellat diuerſas certandi ſpecies, quibus vterentur athletae.

544. 4. Iaſonem referri inter eos, qui forma inſignes fuerint, non mirarer; qui meminerim, quantopere eius pulchritudinem laudet Medea apud Apollonium: miror tamen ideo, quia ſcribit Dio, iſtos, quorum nomina poſuit, nulla alia re niſi formae laude in notitiam hominum peruenisſe. quis dubitat falſiſſimum hoc eſſe in Iaſone? Ἰαστίονος igitur ſcribo, non Ἰάσονος. vt Ganymedes Iouis, Adonis Veneris amore clari ſunt: ita Iaſion Cereris.

546. 8. Mendoſa ſunt initio Charidemi iſta: καὐμῦ φήσαντος, τέτοιν ἐδήλᾳ τὸν νεώτερον δὴ λέγων, ἐν Μεσήνῃ ἔτι εἶναι, μετὰ ἃ διὰ πένθος ταὐδελφᾶ, videtur legendum, τέτοιν ἐδήλᾳ τὸν ἕτερον (τὸν νεώτερον δὴ λέγων) ἐν Μεσήνῃ ἔτι εἶναι, μεγάλᾳ διὰ πένθος ταὐδελφᾶ.

549. 1. ego vocem πάτριον hoc loco poſſe ferri non puto. Lego igitur, ὥτε ἐμοὶ δοκεῖ τεράτιόν τι. imo, ait, multa dixit moribundus filius! et illa quidem diuina: vt videretur mihi res prodigio ſimilis. poſtea ait ſe veritum, ne filius ob imminentem mortem a ſe exiiſſet, et mentis ſuae non eſſet. loqui enim, ὥσπερ ἐνθουσιῶντα.

558. vlt. ſenſus eſt: in hoc conuiuio, quod vniuerſo generi hominum a Deo eſt apparatum, tantum cuique conuiuarum loci ad ſedem ſuam eſſe attributum, quam longum eſt ſpatium, quo porrecta eius manus ad capiendum aliquid poteſt peruenire. Qui totam εἰκόνα perpenderit, quae hic proponitur, facile intelliget, de modo parandarum opum accipi iſta debere: hoc igitur ſignificat: tantum bonorum expeti debere, quantum ad vſum ſit ſatis.

565. Recte patriarcha Photius iudicauit, omnium Dionis orationum accuratiſſimam eſſe iſtam: et ex qua perſpici poſſet facillime proprius dicendi character illius. Operae pretium ſane fecerint tirones, ſi diligenter attenderint, qua ſubtilitate, et argumentorum copia materiam non vulgarem tractauerit. Lyſiam autem fere imitatur Dio, potius quam Demoſthenem: probationi rei, qua de agitur, magis intentus, quam de exquiſitorum verborum electione, aut aliis ornamentis orationis ſollicitus. Tam prolixa oratione hoc vnum agit, vt Rhodiorum ſenatui ac populo morem diſſuadeat, qui apud illos obtinuerat: ſtatuas veteres transferendi ad aliorum honorem, titulis mutatis, ſurdo figurarum diſcrimine. Non apud Rhodios ſolum haec conſuetudo inualuerat: verum etiam apud Graecos alios, et Romanos quoque: vt ad librum tertium Tranquilli pluribus expoſitum eſt a nobis, capite LVIII. ſed nullus fuit populus, qui rem riſu dignam adeo vſu frequentarit, atque iſte: cuius gloriae cum faueret Dio, quod etiam ex ea, quam Alexandriae habuit, facile intelligitur, ob tam abſurdum inſtitutum acerrime eum obiurgauit.

565. pen. τοῖς γε ἄλλοις ἐθέν] Interpres an aliud legerit neſcio: perperam enim accepit: nam ita oportuit: *Manifeſtum enim eſt, niſi quis vehementer vos amauerit, caeteros certe nihil ea curaturos eſſe, quae dedecus aliquod*

quod vobis aut damnum conciliant. μάλιστα δ' ἂν φαίην ἔγωγε, τοῖς καλλίστοις καὶ σεμνοτάτοις οἰκεῖον εἶναι χρῆσθαι προσέχοντας. nihil vitii: ſed non bene ceperunt. *Ego autem dicere non dubitem, ea maxime, quae honeſtiſſima ſunt et grauiſſima, circumſpecte eſſe gerenda.* Eandem ſententiam poſt aliquot paginas fuſius tractatam inuenies.

568. 17. πόθεν cum interrogatione valet minime gentium. Plinius in epiſtolis Graecos imitatus dixit, *vnde enim?* Plutarchus in Ἐρωτικῷ, de Solone: κελεῦσαι μὴ ἐλαττον ἢ τρὶς κατὰ μῆνα τῇ γαμετῇ πλησιάζειν, ἐκ ἡδονῆς ἕνεκα· πόθεν; et Dionyſius Halicarnaſſeus et alii ſaepe. idem mendum cum in hac oratione notabimus, inferius, non ſemel, tum in aliis ſaepiſſime.

571. 6. παραβαίνειν δὲ ὅμως ἐστὶν ἕκαστα πρὸς τύτους, ὅταν τις αὐτοῖς μὴ ὑγιῶς προσφέρηται] Mendo graui laborat hic locus. quid enim eſt, ἕκαστα πρὸς τύτους? ſaltem Graece loquerentur iſti Barbari l'otitii, qui haec ita corruperunt. Legendum, παραβαίνειν δ' ὅμως ἐξὶ δίκαια τὰ πρὸς τύτους, ὅτ. certiſſima emendatio.

575. 7. quoties iunctim poſita leguntur apud Pauſaniam et reliquos hiſtoricos στήλη et ἐπιγραφὴ ſiue ἐπίγραμμα? vnicum afferemus locum ex oratione Periclis apud Thucydidem: ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος, καὶ ὐ στηλῶν μόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ σημαίνει ἐπιγραφὴ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μὴ προσηκύσῃ ἄγραφος μνήμη παρ' ἑκάστῳ, τῆς γνώμης μᾶλλον, ἢ τῦ ἔργυ, ἐνδιαιτᾶται. eandem vocem στήλη leges etiam inferius in hac oratione. Demoſthenes in ea contra Leptinem στήλας ἀντιγράφυς appellat.

580. 10. τὺς γῦν τυράννυς ἢ τὺς βασιλέας, ὧν αὖθις οἱ βιαίως — ἀνεῖλον, καὶ τὰ ὀνόματα ἠφάνισαν. Vulnus prope lethale impoſitum huic loco. nos verba con-

concinnamus sic ad sententiae salutem: *τὸς γ. τ. ἢ τὸς Βασιλέας ἀπωσάμενοι Ἀθηναῖοι βιαίως.* illustre huius exemplum in Demetrio Phalereo, de quo vide apud Diogenem Laertium. *ὥς' εἰ μὴ καὶ δι' ἐκείνους γε τὸς ἧττον εὐεργέτας, ἀλλὰ τούτους γε, ὃς νῦν τιμῶμεν, εἰκὸς ἦν φυλάξασθαι τὸ πρᾶγμα.* Non recte interpres *τὸς ἧττον εὐεργέτας* interpretatur *illos qui mox futuri sunt benefactores.* nam *ἧττον* ad praeteritum tempus referri debet, non futurum. sic et paullo post cape in istis, *ὁ τὸν μὲν παρόντα θεραπεύων, ὀλιγωρῶν δὲ τὸ ἧττον φίλος.* lege sequentia. sic post pauca, *οἱ τάχιον τετιμημένοι. qui prioribus temporibus sunt honores consecuti. πολὺ δὲ βέλτιον ἦν λέγειν τοῖς βουλομένοις, ποιῆσαι μικρὰ φροντίζειν ὑμᾶς, τ.* dubito de fide codicum in hac periodo: nam ante illa, *καὶ πρὸς πλείονας νῦν ἢ πρότερον τοῦτο διαβάλλει*, videtur aliquid deesse: et post *νῦν* desideratur *ὑμᾶς.* docti igitur cogitabunt, quibus vel otium maius vel ingenium magis in numerato.

582. 5. Pro istis, *τινὰ ποιήσας μὴ προσαγάγοιτο*, nescio quid aliud legi voluit interpres: sed errauit. Verba hoc sonant: *Nam id solum quaerere, per quae possis placere, quo facto gratiam alicuius tibi non sis conciliaturus: cum interea non consideres, alium te, si id facias, laesurum immerito, aut omnino aliquid, quod non deceat, esse admissurum: liberis hominibus, aut qui bonis sint moribus, nullo modo id conueniat.*

585. 4. Interpres pro *ἀχαρίτως* scripsit *ἀχαριστῶν*· melius repetas ex praecedentibus verbum *χαριζόμενος.* aut etiam scribas *ἀχαρίτως χαριζόμενος*, sententia eam vocem postulante.

15. Tolle interrogationis notam a fine istorum, quae non intellexit interpres: *καὶ μὴν ὅτι φύσει τὸ πρᾶγμα τοιοῦτόν ἐστιν, οὐχ ὁ λόγος αὐτὸ ἐξονειδίζει, θεάσασθε ἅπαντες. Enimuero turpe esse quod facitis na-*

tura ſua, non propter orationem meam, qui id in vobis reprehendo, ſic cognoſcite.

590. 7. τὸ γινόμενον εἰδότες, καὶ τὴν ῥᾳδιεργίαν τὴν ἐν αὐτῷ πρὸς τῷ Διός. muta diſtinctionem: τὴν ἐν αὐτῷ. πρὸς τῷ Διὸς, εἶθ' ἃ καὶ τ. non ſemel Dio periodum ab illis verbis orditur πρὸς τῷ Διὸς, etiam ſequente εἶτα, vt iſto loco. iterum infra: Πρὸς τῷ Διὸς, εἶθ' ὧν μὲν ἄν τις παρὰ ἰδιώτῃ τύχοι. etc. vbi non poeſt dubitari de recta diſtinctione.

590. 13. ὑπάρχειν ὑμῖν ἑτοίμην τὴν δωρεάν. Quod ait, καὶ γὰρ εἰ νῦν εἰσιν, ἐφ' ὃς ἂν ἔλθοιεν ὑμῶν ταῦτα ποιήντων, πρότερόν γε ἢ ἦν ἕτερος ἀδεὴς τῷ δήμῳ κυριώτερος: obiectioni occurrit, quae potuit fieri dicenti, hoc genere iniquitatis admiſſo, poſſe etiam in aliis, quam in ſtatuis, idem fieri a Rhodiorum magiſtratu. reſponderi poterat, atqui non hoc permiſſuros Romanos, ad quos prouocare fas eſſet, ſi quem Rhodii iniuria affeciſſent. fateor, inquit Dio, minus hodie ab eiuſmodi iniuria metuendum: quia praeſto ſunt, ad quos fiat prouocatio: at maiorum temporibus, cum libera veſtra ciuitas erat, ceſſabat ſubſidium prouocationis. an igitur tale quid ab illis factum?

597. 24. Melius ὅσων εἴη εἰκ. ἀναξ. vel ἔξιν. Sequitur, τί ἦν; ἀχὶ νενόμιξαι παρά γε τοῖς μὴ παντάπασιν ἀδίκοις, ἀποξερήμενον τινὸς κτήματος, ὃ γῆν κατέθηκε κομίζεσθαι παρὰ τῶν εἰληφότων; alienum eſt ab auctoris mente, quod interpres haec retulit ad depoſitum et depoſitarios. nam Dio de reſciſſione venditionis, aut euictione rei venditae loquitur: quod poſterius malo: quamobrem eius verba ita interpretare: ἀποξερήμενον τινὸς κτήματος: emtorem, a quo res emta, (hoc eſt, κτῆμα,) euincitur. ὃ γῆν κατέθηκε pretium, quod perſoluerat venditori. καταθέναι non eſt deponere, ſed ſoluere, et pecuniam pendere. recte autem Dio ait γῆν: nam emtor, qui

eui-

euictione rem amisit, actione ex emto pretium omnino recipit. sed fere solita stipulatio interponi et caueri in duplum. quare actione e stipulatu duplum consequetur, non pretium tantum. παρὰ τῶν εἰληφότων caute accipe, de venditore, qui pretium accepit, non autem de illo, qui euictione rem emtam abstulit. Haec dicenda fuerunt, vt et sequentia intelligerentur: quae ignoratione verae sententiae mire sunt deprauata. Postquam igitur docuit, quid iuris esset in priuatis contractibus; cum res acquisita adimitur emtori: idem publice seruari debere ostendit a Rhodiis: vt nimirum iis, qui suis statuis priuarentur, ea redderent, per quae statuas meruerant. postea explicat, quid ex eo sit secuturum.

598. 12. μὴ δυσχερὲς εἰπεῖν εἴη τὸ μετὰ ταῦτα, ὅτι καὶ τῆς πόλεως αὐτῆς ἀποστῆναι δείσει ὑμᾶς, βουλομένους γε τὰ δίκαια ποιεῖν. vereor, inquit, ne durius accipiatur, si dixero, quid futurum sit, si benefactores vestri pro statuis, quas ipsis adimitis, beneficia, quae in vos contulerunt, repetant: nimirum vrbe ipsa illis fuerit cedendum vobis, si quidem ius suum ipsis reddere volueritis. haec Dio: cuius argumentatio proba et valida. Posuit enim in antecedentibus, nonnullos esse ex iis, qui statuis priuabantur, qui libertatem ac ciuitatem suam Rhodiis vel initio condidissent, vel postea difficillimis Reipublicae temporibus conseruassent: eiusque beneficii praemium statuas essent consecuti. His igitur vel conditoribus suis, vel seruatoribus, cum adimerent quas dederant statuas, si vellent ex aequo et bono quae ab iis acceperant viciſſim reddere, quis non videt ipsa ciuitate fore cedendum?

601. 14. Notabis locum singularem de conceſſis nouis tabulis, degentibus extra Romam omnibus. cuius legis auctorem non possum indicare. ex verbis

Dionis Iulium Caesarem vel Augustum fuisse suspicor: quorum illum scimus genus quoddam nouarum tabularum ciuibus Romanis concessisse: verum cum caussae cognitione: hunc, veterum aerarii debitorum tabulas exussisse. sed neutra haec historia narrationi Dionis conuenit.

12. Scribe. *καθ' ἑνὸς τότε παραχωρῆσαι.*

603. 9. *ἀλλ' οἱ μηδὲ τῶν αὐτῶν μηδὲν ὑπομείναντες τότε τοῖς ἄλλοις, καὶ ταῦτα ἐπταικότες· νῦν εὐτυχοῦντες πράττετε ὃ μηδὲ ἐκείνων τότε μηδὲ εἷς, qui nunc temporis ne eorum quidem quicquam facere sustinuistis, quae alii admitterent, cum praesertim essent res vestrae afflictae: nunc rebus laetis ac florentibus, ea patratis, quae eo tempore illorum nemo.*

605. 6. corrigendum, *ἢ νὴ Δία, ἀπέφηνέ τι.* si praetori vestro iubenti, vt veteris alicuius statuae elogium noua inscriptione mutetur, adesset aliquis, et rogaret, quid faceret? Ecquid post longum adeo tempus a morte eius, cui posita fuerat statua, reum illum peregerit alicuius in Rempublicam sceleris?

605. 8. Amabo, inquit, si praetorem vestrum aliquis ita compellauerit, an non fore putatis, vt pudore suffusus coepto desistat? vtique si paullo sit homo probior.

608. 1. cum ait, *νῦν δὲ τὸς καταπλέοντας τιμῶμεν*, Romanos proceres intelligit, qui raro mare Carpathium nauigarunt, quin velut in transitu Rhodum, insulam celeberrimam, lustrarent. Ita accipe quod inferius leges: *ὑμεῖς τὸς παριόντας δεδοίκατε· κἂν ἕνα τινὰ μὴ σίσητε χαλκῶν, τὴν ἐλευθερίαν οἴεσθε ἀποβάλλειν.* pro ἅπερ ἄρα interpres, ὥνπερ ἕνεκα.

609. 15. Lege, *εἰ μὲν*, et *ἀφῃρεῖσθε. si datam prius immunitatem, aut pecuniam, aut agrum, aut tale quid aliud, auferretis, maiore illi afficerentur iniuria, qui posterius accepissent*: ratio Dionis manifestissima.

23. non debuerunt haec cum interrogatione ſcribi: ὅπῃ μὲν γὰρ ἐλάττων ἡ ζημία. *ibi enim minus damni accipitur.* et, ὅπῃ δὲ ἀτιμία μείζων. *hic vero maior eſt ignominia.* μάλιστα οὖν ἔτοι Φασι τρόπον. Deeſt, φανερόν ἐστιν, aut, φαίην ἔγωγε, vel ſimile quid.

611. 3. ſcribe, καὶ πλέον οὐδὲν λέγεσιν αὐτοῖς εἰπεῖν, ὅτι τῶν ἀν. *neque vllo modo cauſſam ſuam ſubleuauerint, ſi dixerint.*

612. 13. ὥσπερ ἂν εἴ τις ἀπὸ τοῦ ἅρματος τὶ καθέλοι. quis iſte currus? exiſtimo, vel potius ſuſpicor, inter pretioſa donaria, quae in Rhodiorum delubris viſebantur, fuiſſe aliquod ἅρμα Ἡλίῳ, quem deum praecipue colebat is populus, vt notum eſt. Solis currum Ouidius et alii poetae deſcribunt. inde potes coniicere, cuiuſmodi hoc ἀνάθημα fuerit. Alioquin ἅρμα liceat exponere, thenſam alicuius deorum, cum in pompa traducuntur. Cumanus ille, cui redditum fuit oraculum de paſſeribus, Ariſtodicus Herodoto in prima hiſtoria nominatur.

614. 13. pone τελείαν poſt ἀποδείξασιν.

615. 13. Scribe, ἢ καὶ θεῶν ὄντα· εἶθ' ὕστερ. cur Herculis, Tlepolemi atque Heliadarum ſtatuas potiſſimum nominet, cauſſam pete ex Strabone, vbi de rebus Rhodiorum agit.

618. 11. Notiſſima eſt Draconis lex: Hiſtoriam de ſtatua Theagenis narrat pluribus Pauſanias Eliacorum libro altero. κρίνειν non dicitur hic de lege, ſed de accuſatore, qui in iudicium vocat: aut de magiſtratu, cuius eſt de cauſſa cognoſcere: quod etiam in negotio iſto factum ſcribit Pauſanias quoque. Sors de hac ſtatua edita, apud Pauſaniam eſt monoſtichos, non, vt hic, δίστιχος. Θεαγένην δ' ἄμνηστον ἀφήκατε τὸν μέγαν ὑμέων.

622. 8. Vide, num ita ſcribi ſit Helleniſmo conuenientius, ἔτι δὲ μηδενὶ τῶν Ῥ. διαφέρειν τί παρὰ τοῖσδε ἐξ. vlt. εἰκός ἐστι μὴ ἀμελεῖν παραπέμπειν] duorum verborum idem fere ſignificantium alterum vacat: nam παραπέμπειν eſt ſilentio aliquid tranſigere, et eius diſquiſitionem contemnere. paullo ante ſic vſurpauit Dio, et ſaepe alibi. Forie ſcrib. μὴ ἀμελεῖν παραπέμποντας μηδὲ τὸ π. vel μὴ παραπέμπειν μηδὲ τὸ π.

623, 4. τιμᾶτε. Scribendum τιμᾶσθε. cenſemini: in cenſum deferre cogimini, cum ab Imperatoribus tabulae cenſuales deſcribuntur.

12. νῦν δ' εἰσὶν ἓς αὐτῷ ἵστατε] hoc vult: praeter imperatores, etiam alios eſſe, quorum gratia nouas ſtatuas fuderint Rhodii: ex quorum comparatione reliqui ſint intellecturi, quam nihili fierent a Rhodiis. Haec ſententia, quae non admittit illud αὐτῷ, ſed potius ἅτως: eodem modo quo et Imperatoribus: poſita videlicet ſtatua noua.

20. Scribo, εἰ εἰς τὸ πρυτανεῖον, ἢ εἰς προεδρίαν ἐκλήθη. *ſiue illum ad prytaneum inuitaretis, ſiue honorem primae ſedis illi deferretis:* quod refero ad ſeſſionem in ſpectaculis.

627, 7. Ait Rhodios transſcribendis ſtatuarum titulis, ſic illis vti tanquam mancipiis; vt enim mancipia venduntur, ſic illos hac arte lucrifacere impenſam, quae in nouam ſtatuam erat facienda. in hoc tamen, inquit, clementer agitis, quod hanc ſtatuarum diuenditionem ἐν ἑαυτοῖς, hoc eſt inter vos, exercetis, non cum exteris mercatoribus. ita, etſi mutato domino, in vrbe tamen veſtra nihilominus remanent ſtatuae: ſecus quam fieri ſoleat in iis mancipiis, quae venduntur ἐπ' ἐξαγωγῇ, hoc eſt ea lege atque nomine, vt extra fines exportentur: quomodo peſſimi tantum ſerui, et dominis ſuis exoſi olim vaenibant, vt ex iure Graecorum

rum et Rom. alibi notauimus, et diſerte hic docet Dio. Nero eſt, qui verbis illis innuitur, τοιγαρῶν ἔγγισα ἐφ' ἡμῶν, ὡς ἐπίσασθε, τῶν αὐτοκρατόρων τις, etc. res nota ex Dionis Caſſii hiſtoria, et Suetonio cap. XXVIII. Cum autem ſcribit, ἀλλὰ ἐκείνοις γε φασὶ μηδὲ τὰς ἐπιστολὰς λύειν, ἃς ἂν γράψωσι τῶν ἀθλητῶν τινα συνισάντες πρὶν ἢ ἀγωνίσηται: de Romanis ipſum loqui, hoc eſt de imperatoribus, palam faciunt ſequentia. καὶ τοῦτο οὐδένα πώποτε αὐτοῖς ἤνεγκε κίνδυνον. nam a quibus athlothetae Elei metuere ſibi debuerunt, niſi a Romanis principibus? ſed clarius hoc docet, cum addit, non eſſe exiſtimandum, ita mente laeua Romanos eſſe, vt nolint in ſuo imperio honeſtas artes florere, et iudiciorum libertatem. Quare ex hoc loco diſcimus, ſicut moris fuit, vt Imperatores ſuis candidatis ad comitia deſcendentibus libellos darent ſic inſcriptos: *COMMENDO ILLVM ILLI TRIBVI:* ſic athletis, quibus fauerent, dediſſe commendatitias, ad ſacros Graecorum agonas proficiſcentibus: quae tamen συστατικαὶ non prius legebantur a ludicrorum brabeutis, quam certamina obiiſſent, qui illa attulerant. Caeterum in Dionis verbis, quae adſcripſimus, ſuſpecta mihi ſunt illa, 625, 12. ἃς ἂν γράψωσι τῶν ἀθλητῶν τινα συνισάντες: nam etſi clarum ex ſequentibus, quoſnam intelligat: vix tamen credam verbum γράψωσι ita ſimpliciter fuiſſe poſitum. Suſpicor ergo deeſſe aliquid, ex iis, quae diximus, facile ſupplendum.

626, 19. valet hoc loco ποιεῖν ὅτιοῦν, facere aliquid contra honeſtatem, et id, quod Remp. deceat. Quae breuiter hic a Dione perſtringuntur de rebus geſtis Rhodiorum, de imperio maris, quod olim obtinuerunt, deque ſeruata libertate etiam ſub Romanis, illuſtrari poterant ex hiſtoria, ſi id nunc ageremus.

628, 1. καὶ ταῦτα πιττόμενον καὶ βραχίονας καὶ περιδήματα φορῶντα. vulsum et philothro ac dropace curatum appellat πιττόμενον. Iuuenalis similiter, *resinatam iuuentutem*. at interpres ignoratione rei vulgatissimae mollitiem probrosam, quae Phoenici isti obiicitur, mutauit in contrarium vitium, et eam quam Theophrastus δυσχέρειαν appellat. sed fraudi illi fuit vox corrupta βραχίονας: nam βραχιόνιον scribendum, vel περιβραχιόνια: qua voce etiam Xenophon vsus in sexto Παιδείας. Latini *brachialia* et posteriores item Graeci: Glossae veteres: Βραχιάλιον, *viriola*. περιδήματα sunt fasciae, quas in Diogene περὶ τυραννίδος vocabat auctor σπάργανα. Fasciis autem multis vtebantur veteres et mulieres et viri: quod ad Suetonium pridem indicatum nobis, fusissime alibi, fauente numine, explicabitur.

635, 14. quid est κατά τι? ego scribo, εἶναι ἄλλο τι. contendite vestrum hunc morem cum lege, quam suasit Leptines, repudiauit autem populus Atheniensis, auctore maxime Demosthene, quod si inueneritis per istum morem non prorsus idem fieri a vobis, quod Athenis futurum erat per illam legem: vincant isti, qui in hoc instituto vos confirmant. ἔστω σκοπείτω τὰς λοιπὰς ἑκατέρων. non intelligo illa, τὰς λοιπάς. quare puto scriptum fuisse, τὰς λόγας ἑκατέρων. considerate rationes vtrorumque istorum. hoc est, attendite et iudicate, vtri istorum duriore conditione futuri erant, si lex Leptinis obtinuisset. λόγας appellat proportionem iniuriae, quam vtrique erant accepturi. et cum ait, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἴσως ἂν γένοιτο ὁ λόγος, hoc significat: esse aliquam proportionem inter eorum iniuriam, qui sola immunitate donati absque honore statuae, ea spoliandi erant: cum iis, qui statuam solum apud Rhodios nacti, eam amittebant. cur dicat ἴσως ostendunt sequentia.

641. 16.

641. 16. Illa verba, ἔγω γὰρ ὃ λέγουσιν ἀληθὲς, peſſime cum ſequentibus iunguntur: cohaerere namque antecedentibus probat ſuperior diſputatio aduerſus eos, qui dicebant, non promiſcue omnes ſtatuas immutari: ſed antiquiſſimas quaſque ſolum. eſto, ait, quod iſti dicunt: concedamus ſeruatum hactenus id fuiſſe: at mox inualeſcente conſuetudine, diſcrimen omne tolletur neceſſario. ſic enim ſunt res humanae, vt vere diſputat Dio. quam aliter iſta interpres? qui etiam illa non intellexit, τὸ παρὰ μικρὸν ἀνεξέλεγκτον εἶναι. tirones facile aſſequentur, ſi legerint quae ad Theophraſti Characteres ſcribebamus, cum haec verba interpretaremur e deſcriptione μικρολόγου hominis: ὅτι τὰ μικρὰ ταῦτα πολλά ἐστι τῷ ἐνιαυτῷ. ibi docebamus, quid ſit τὸ παρὰ μικρὸν apud Ariſtotelem et alios. Placet τῶν παραδεξαμένων prae altera lectione. eos intelligit, qui primi naſcentem morem admiſerunt, nec ſe illi oppoſuerunt.

642. 12. acutus lector viderit, num ſit potius ſcribendum, καὶ ταῦτα ὀ πολλῶν ὄντων ἔτι τῶν ποιούντων. *cum praeſertim rari per initia eſſent qui hoc facerent.* prorſus hanc coniecturam firmat quod ſequitur continuo: τὸ δὲ ἐκ πολλῶν συμβαῖνον.

643. 8. εἶτα τῷ μὲν ἑτέρως βλάψοντος, ἐπειδὴ μετὰ ταῦτά ἐστι] cum adeo ſit Dioni familiaris vſus vocis εἶτα, cum increpandi vim habet: miror interpretem aliter hic accepiſſe, et totius loci ſententiam corrupiſſe. Senſus eſt: Si diis auctoribus cognoſceretis inſtitutum aliquod venturis annis nociturum eſſe Reip. veſtrae, omnino ab eo abſtineretis. Ergo, qui rem aliis, non vobis, hoc eſt, poſteris veſtris nociturum non negligeretis, quia id futurum ſit: quod cum iniuria, veſtra vel maxima eſt coniunctum, id negligetis, quia olim coepit? acumen ſententiae in illis maxime poſitum: ἐπειδὴ μετὰ ταῦτά ἐστιν: et, εἰ πρότερον ἤρξατο.

Quod ſequitur de ſtatuis a Nerone ſublatis ex vrbibus Graecorum, tangit Suetonius capite XXIV. Vſus Nero in eam rem opera Cratonis cuiuſdam: cui negotium dedit, vt omnes prouincias luſtraret, et omnes vndique ſtatuas detraheret. hoc diſcimus ex iſtis Dionis, 644. vlt. ἴσε γὰρ ἃ Κράτων ἦκε μόνος, τὴν οἰκουμένην. verum prima verba conſtat eſſe corrupta: quibus ſine membranarum auxilio non poſſum ferre opem. Coniiciebam ſic fuiſſe initio ſcriptum, ex ipſis veſtigiis ſcripturae: ἴσε γὰρ ὁ Στρατόνικος τὴν οἰκ. etc.

649. 17. μὴ γὰρ οἴεσθε πρωτεύειν αὐτῆς, ἄνδρες Ῥόδιοι. adeo corrupti ſunt caeteri Graeci, vt non putare debeatis vos inter illos excellere, illis ſecundas a vobis obtinentibus. quin potius de illis ſic iudicate, quaſi non eſſent amplius, et omnis eorum memoria eſſet exſtincta. non igitur prae caeteris laude floretis vos: ſed caeteris mortuis ſoli ſupereſtis.

650. 17. interpres non debuit aliam comminiſci lectionem. πρόσχοιτε αὐτοῖς pro ἑαυτοῖς.

651. 16. ὅτι πάρεξιν εἴς τινα πόλιν τῆς Ἀσσυρίας, ἢ τῆς Κιλίκιας. Omnino ſubtracta negatione locus eſt deprauatus. nam auctoris haec mens: inter alia ciuitatis Rhodiorum decora, illud eſſe vel praecipuum: quod quicunque appulerint ad eorum littus, ſiue illi Graeci aut Romani, ſiue etiam Barbari fuerint, ſtatim ex ipſo adſpectu poſſunt iudicare, quamuis moneat nemo, non veniſſe ſe in aliquam Aſſyriae aut Ciliciae vrbem: ſed in eam, quae vere Graecorum ſit hominum. tanta εὐκοσμία vbique elucet. quo nomine etiam in ea, quae ſequitur, multis laudantur Rhodii; vbi notabis illa verba: ἀλλὰ καὶ τῶν ξένων ἐπιπλήττουσι τοῖς εἰκῇ βαδίζουσι. vt nemini mirum eſſe poſſit quod hic dicitur, neque obſcurum. Lege igitur ὅτι ἃ πάρεξιν.

653.

653. Interrogarunt aliquando Athenienſes Apollinem, quid facto opus eſſet, vt ciues ſuae vrbis boni viri eſſent: tulerunt autem reſponſum hoc: *immitterent in puerorum aures τὸ κάλλιστον*: nimirum hoc voluit λόξιος ille vates: iuuentutis aures ſcientiis et bona diſciplina eſſe inſerendas. hoc ille vocabat *τὸ κάλλιστον*, *rem omnium pulcherrimam*, vel *optimam*. Athenienſes vero, inquit Dio, *altera aure perforata aurum immiſerunt*: hoc eſt aureas inaures appenderunt.

654. 16. Μῖμοί τ' ἐρχησαί τε χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι, eſt factus ex iſto vltimo libro Iliadis: Ψεῦσαί τ' ἐρχησαί τε χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι. reliqui ex aliis libris.

655. 12. Ariſtophanis verſus eſt in Equitibus, Δῆμος πνυκίτης, δύσκολον γερόντιον: quo iudiciorum frequentiam, quae celebrabantur in Pnyce, populo φιλοδικαστῇ exprobrat in os. veteres critici ſcripſerunt πυκνίτης familiari literarum metatheſi in deductis a Πνὺξ, vt obſeruat ſcholiaſtes. ex his vides errorem interpretis.

657. vlt. ſcribe, *νωθρῶν μέντοι γε, καὶ ἀγεννῶν ἀνθρώπων*. eſt autem locus hic egregius aduerſus cynicos: quibus vſi veteres ſapientiae magiſtris, cum eſſent omnis ſpurcitiei, arrogantiae, ignorantiae et impudentiae, et re, et verbo, doctores.

659. vlt. cum ait, *μὴ ἂν οἴεσθε κοιμωμένων μόνον ἐπιμελεῖσθαι τὸν θεὸν*: reſpicit ad *μαντικὴν τὴν δι' ἐγκοιμήσεως*, et inſomnia incubantium.

662. 5. Vidit interpres haec eſſe corrupta, *οἱ δὲ τοιοῦτοι παρ' ἑτέρους ἴασιν, οὐκ ἔχοντες ἰσχυροτέρους*. ſunt enim haud dubie: ſed longe petita medicina, quam ille adhibet; hoc enim vult Dio: eos, qui λόγῳ et ratione curari nolint, alia via ſanari: per eos nempe medicos, qui vim poſſint facere, et cogere. magiſtratus intelligit, vt ſtatim declarat: quos vocat hic medicos

dicos valentiores. Iam ex his conſtat, pro ἀν ἔχοντες ſcribendum eſſe ἀνέχοντες, experientes, ferentes. *caeteri ad alios vadunt, medicos tolerantes vehementiores et duriores:* ἴασιν dixit, pro ire coguntur, deducuntur. Vltro enim ad ſupplicium it nemo. fortaſſe verbum deſideratur vnum, et ſcribendum, παρ' ἑτέροις ἴασιν εὑρίσκεσιν. *ſanitatem apud alios nanciſcuntur.* Cum autem ſtatuantur vitiorum medici duorum generum: alteri, qui oratione ac ratione ſanent: alteri, qui ferro et exactione poenae, ſubiicit, 662. 16. δεῖ μὲν ἂν ἑκατέρων ταῖς πόλεσι, πολὺ δὲ ἐπιεικέστερον, τῶν ἐν ταῖς ἐξουσίαις. interpres legit ἐπιεικέστεροι. vertit enim *humaniores.* Ego procul dubio ſcribo, vel ἐπιεικέστερον, *minus illis indigent:* vel potius πολὺ δὲ ἐπιεικεστέρων τῶν. *vtriſque opus habent ciuitates: ſed illis mitioribus, penes quos eſt animaduerſionum poteſtas.* annon hoc ipſum eſt quod ſequitur ſtatim? magiſtratus benignos eſſe debere: at philoſophos πικρούς. ſemper enim veritatis oratio et eius, qui vitia caſtigat, eſt acerba. idcirco Perſius: *Sed quid opus teneras mordaci radere vero Auriculas?* huius rationem reddit, addens: τὸ μὲν γὰρ τῆς τιμωρίας πλῆρες ἀπόλλυσι· non placet nobis illud πλῆρες. et quis dixerit, obſecro, cum interprete, *ſupplicii plenitudinem?* puto librarios ſuo illo more, quem in Pandectis Piſanis videmus, literam σ, quae vocem vnam finiebat, alteram inchoabat, ſemel ſcripſiſſe. quo poſtea non animaduerſo, ſecutae ſunt aliae deprauationes neceſſariae. Lego, τὸ μὲν γὰρ τῆς τιμωρίας σκληρὸν ἀπ. facilitati iudicis in remittenda poena opponit τὸ σκληρὸν καὶ ἀπαραίτητον. haec certa, meo iudicio, coniectura.

664. 18. Mire ſe extenuat, cum ait, ἐγὼ δὲ ἄνθρωπος ἀδεὴς ἀδαμάθεν. non ſatis illi fuit ἄνθρωπος ἀδεὴς, hoc

hoc eſt, ἄνθρωπος τὸ μηδὲν, vel ἐδάμινος: ſed addit ἐδαμόθεν. quaſi dicas ſine lare et ἀνέξιος.

24. Ait, οἷς πάντας ἐκπλήττετε, καὶ παντα χοῦ πάντων ἀεὶ περίεσε, καὶ ἰδιώτην καὶ βασιλέα. oratio eſt σολοικοφανής: ſed retulit auctor illa, ἰδιώτην καὶ βασιλέα, non ad propius verbum περίεσε, verum ad remotius ἐκπλήττετε.

668. 3. Refert Dio cuiusdam de Alexandrino populo dictum: τὸ δὲ Ἀλεξανδρέων πλῆθος τί ἂν εἴποι τις; οἷς μόνον δεῖ παραβάλλειν τὸν πολὺν ἄρτον· ἕτω γὰρ εἰρῆσθαι πολὺ βέλτιον· καὶ θέαν ἵππων. ſed auctor huius dicti verbo duriore vſus erat, quod molliendum ſibi duxit prudens orator, ne audientium aures offenderet. ideo ait, ἕτω γὰρ εἰρῆσθαι βέλτιον. noli dubitare, vocem, quam refugit, eſſe χόρτος: cum dixiſſet ille neſcio quis: οἷς μόνον δεῖ παραβάλλειν πολὺν χόρτον. quaſi de iumentis loqueretur de induſtria hoc verbi poſuerat: quod tamen eo tolerabilius, quia verbum χορτάζεσθαι vulgo etiam de hominibus vſurpabatur, ab iis, qui τὴν ὀρθότητα τῶν ὀνομάτων minus curarent: de quo legant tirones quae ſcripſimus in Animaduerſ. ad Athenaeum libro III. cap. XXI. Porro quod iſte de Alexandrino, alii de Romano populo dixerunt: nihil eum curare praeter duo illa, Panem et Circenſes. Iuvenalis in decima:

—— *qui dabat olim*
Imperium, faſces, legiones, omnia, nunc ſe
Continet, atque duas tantum res anxius optat,
Panem et Circenſes.

669. 6. Ait, περὶ τὲ δεῖν ἀκούειν καὶ μὴ πείθεσθαι λόγων. interpres legit, καὶ μὴ ἀπωθεῖσθαι λόγες, ſententia aut hanc aut ſimilem ſcripturam poſtulante. an ſcripſerat, καὶ γλίχεσθαι λόγων?

670. 6. Ait, *τήν τε θάλατταν τὴν καθ' ὑμᾶς ἅπασαν ἐκδέχεσθαι*: non est plena oratio: videntur nonnulla desiderari; vnde est *τὸ ἀκατάλληλον τῆς συντάξεως*, quod eruditus lector in his et sequentibus observabit. Suspecta etiam vox *ἀνακρίσεις*, 671. 12. neque video, quomodo sententiae conuenienter exponi queat. Graecis dicuntur *μίσγεσθαι* et *ἀναπεράννυσθαι* populi, qui commercia inter se communicant. puto ergo scribendum *ἀναπράσεις*. referendum ad illud, quod non multo ante dicebat: Alexandriam conuenire mercaturae caussa homines ex omnibus fere orbis partibus: quos ipsa redderet quodammodo *ὁμοφύλους*.

672. 14. Ait, *τὰ δ' ἡμέτερα φαῦλα καὶ πεζὰ ἐν τοῖς λόγοις*: *nostra vilia sunt, et pedestria in sermonibus.* huc faciunt quae de pedestri sermone obseruabamus ad Trebellii Pollionis XXX. tyrannos. Videre est Alexandriae, inquit Dio, non solum Graecos, Romanos, Syros, Afros, Cilicas, *ἀλλ' ὑπὲρ τοὺς ἐκείνους Αἰθίοπας, ἀλλ' Ἄραβας*.

22. ineptum est *ὑπὲρ τούς*. interpres *ὑπὲρ αὐτούς*. potest defendi, caeterum Dio scripserat, nisi fallor, *ἀλλ' ὑπερτάτους ἐκείνους* Αἰθ. ex re ipsa, et Homeri versu: Αἰθίοπας, *τοὶ δίχθα δεδαίαται ἔσχατοι ἀνδρῶν*. Dionysius Periegetes: *ἠπείροιο πανύσσατοι Αἰθιοπῆες*.

676. 14. Distingue, *καὶ πολλάκις ἀηδεῖς ἔδοξαν; μὴ τὰ ὦτα ἐπαλήλειπται τῶν ἐκεῖ*: cur acroamata audiuntur extra theatrum similiter, vt caeteri, neque furentes auditores reddunt, vt vos furitis in theatro: quin etiam displicent aliquando? an caeterorum aures cera oblitae sunt atque obturatae, vestrae solae patent?

678. 6. *καθάρματος ἀγεννοῦς καὶ ζῆν οὐκ ἀξίου*] de psaltria accipe, vt per appositionem dicta. ita omnia erunt

erunt plana: at quomodo accipiuntur ab interprete, non eſt ἄρτιος ὁ λόγος. ſed fallitur: vt etiam in iſtis, νὴ Δία, τὸ γὰρ πρᾶγμά ἐστι φύσει τοιοῦτον; nec videt, ſub perſona populi Alexandrini haec dici, ſuam ἀκοσμίαν et petulantiam in theatris excuſantis: quaſi eſſet ita comparatum natura, vt ſpectaculo aliter intereſſe poſſet nemo: quod refellit Dio.

679. vlt. Corrige, ἀλλὰ τὸ βαδίζειν, ὃ κοινόν ἐστι καὶ ἁπλῶν δήπουθεν, τῷ μὲν ἐμφαίνει τ. faciunt huc, quae de modeſtia inceſſus apud Graecos dicebamus ad Athenaeum libro primo, cap. XVIII.

683. 20. poteſt κατάξαντες eſſe a κατάγω *deorſum traho*, *deiicio*. eſt autem κατάγειν τῇ μέλει τὸ σεμνὸν ſeuerae muſicae harmoniam in humiles concentus amatoriarum cantionum vel ſimilium nugarum mutare. alioquin non neſcimus κατακεκλασμένα μέλη, et *fractam vocem* quid appellent probi ſcriptores: quare interpres, qui deduxit a κατάγνυμι, et accepit pro κατεάξαντες, non ſine ratione id fecit: cum praeſertim ſequatur, ὥσπερ κακοὶ καὶ περίεργοι μάγειροι συντρίψαντες τὰς νόμους.

684. 2. canum eſt propius ὁ κυνζηθμός. Nicander, Κυνζηθμὸν κυνὸς ὅλον ἐπώτρυνε θυμολέοντος. Ait de Lacedaemoniis, ὡς ἐκεῖνοι προσηνέχθησαν ἀνδρὶ κιθαρῳδῷ. hic eſt Timotheus tibicen nobilis. vide Athenaeum, et quae ibi adnotamus: nam Dio ad decreti verba reſpicit, quod ibi exhibemus.

691. 8. De Taraxippo, cuius paullo poſt meminit, omnem hiſtoriam refert Pauſanias libro altero Eliacorum. ſitum Taraxippi in circo Olympiae declarant iſta Pauſaniae: παρεχομένῳ τῷ ἱπποδρόμῳ παρήκουσαν εἰς πλέον τὴν ἑτέραν τῶν πλευρῶν, ἔστιν ἐπὶ τῆς μείζονος πλευρᾶς, ὅσης χώματος, κατὰ τὴν διέξοδον τὴν διὰ τοῦ χώματος, τὸ τῶν ἵππων δεῖμα ὁ Ταραξίπ-

πος.

πος. ex his recte capias, quod ait Dio, in medio circo Taraxippum fuisse.

693. 11. Lego, ὅμως δ' ἀ τῶν τοιάτων ἀνθρώπων, ἀδ' ὁμοίων τοῖς παρ' ὑμῖν. nec multo aliter interpres. παραποιεῖν valet παρῳδεῖν: nam ita saepius dicitur: et παρῳδία, potius quam παραποίησις.

695. vlt. Ait, ἀδὲ γὰρ τὸ τῦ Ξέρξε στράτευμα λαμπρὸν ἦν, πλὴν εἰ μή τις διορύττειν, ἢ διασκάπτειν, ἢ τοιῦτον ἕτερον ἔργον πράττειν. deest necessarium verbum, θέλει, vel διανοεῖ, aut simile. Cum in omnibus locis febricitantes reperirentur, tamen Καυνίας μόνον παρείληφε, κἀκείνων ἐξὶ τὸ ὄνειδος. Hoc vere Dio. multa in hanc rem dici possent, quae malo apud Strabonem legas libro XIV. Postremo sic Alexandrinos adfatur Dio: Nolite, ait, committere, vt locus vrbis vestrae celeberrimus, cui nomen Musio, videatur temere, vt fieri amat in locorum appellationibus, sic dictus: cum in vestris moribus nihil sit μεμισθωμένον, aut Musarum dignum cognomine: sed omnia turpitudinis et foeditatis plena. Quantum autem profecerit Dio hac opera sua, declarat narratio huius historiae in extremo. erat nimirum Alexandrinorum ingenium deploratum, nec vlla ratione aut praeceptis sanabile: quod omnis historia testatur, etiam ecclesiastica.

Vol. II. p. 1. pen. Tridentem Neptuno attributum esse nemo ignorat: Apollinis tridens non lectus mihi alibi, quam in isto Dionis loco: περί τε Περσέως καὶ Ἡρακλέους καὶ τῦ Ἀπόλλωνος τῆς τριαίνης, καὶ περὶ τῶν χρησμῶν τῶν γενομένων. manifesto indicatur, eos, qui panegyricas orationes de Tarso componerent, multa solitos de iis omnibus dicere, quae hic nominantur. Perseus sane Tarsi conditor celebratur a nonnullis, vt etiam Solinus testatur: etiam de Hercule facile est caussam inuenire. Apollinis tridens prorsus mihi, vt dixi, res est incomperta. Quare suspicor legendum,

gendum, τῦ Ποσειδῶνος: Neptuni enim proprius tridens, vt cuiusque caeterorum deorum sua gestamina. Inter praeclara Persei facta, est Andromedae liberatio: quam Neptunus ceto exposuerat ob Cassiopes matris offensam. An igitur dubitas, quin Tarsi encomiastae in rebus Persei explicandis, vbi ad liberationem Andromedae ventum erat, de Neptuno et eius tridente multa dicerent? Omnes aequi lectores fateantur, probabilem hanc emendationem esse: quae tamen mihi eo nomine minus probatur, quod Apollinis nomen fortasse sit retinendum: cum constet, inter praecipuos deos, qui Tarsi colerentur, illum esse numeratum. Auctor inferius: Ἄγε δὴ πρὸς τῦ Ἡρακλέους, καὶ τῦ Περσέως, καὶ τῦ Ἀπόλλωνος, καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, ὃς τιμᾶτε. vides, Herculi et Perseo Apollinem coniungi, vt hic: et hoc amplius Mineruam. an igitur etiam isto loco scribendum sic: τῦ Ἀπόλλωνος τῆς τ' Ἀθηνᾶς. equidem sic malo.

2. 17. Non video, quam lectionem sit interpres secutus in istis, quae recte distincta, sunt luce ipsa clariora: οἱ πάντα εἰδέναι φασὶ, καὶ περὶ πάντων ἐρεῖν, ἢ διατέτακται, καὶ τίνα ἔχει φύσιν· περί τε ἀνθρ. *qui se aiunt omnia scire, et de vniuersitate rerum dicturos, quomodo sit dispositа, et quam naturam sortita: nec non de hom.*

4. 18. Qui Aristophani et Cratino iungitur Plato, non est filius ille Aristonis Philosophus nobilissimus: sed alius Plato inter scenae poëtas non obscurus.

12. 12. Ait de Macedonibus, οἱ νεωστὶ μὲν τὰ ξάνθη περιῳρημένοι, καὶ ποιμένες ἀνδρόντες, etc. quomodo νεωστὶ, cum tot secula lapsa essent ab Alexandri aeuo, vel potius Archelai illius Alexandri προγόνῦ, de quo et pastoritia eius vita lege IV. de regno. nam eam historiam hic respicit Dio. Scribe, οἱ τέως μὲν τὰ ξ.

15. vlt. πλὴν ταῦτα μὲν ἴσως κοινὰ καὶ ὑμῶν ἐστι] interpres ἡμῶν. *communia sunt et nobis.* ego scribebam, καὶ ἄλλων. *communia sunt aliis*: hoc est: *fiunt et ab aliis, qui non dormiunt.*

16. 17. Ait, κἂν ἐπισήσαντες διατραπῶσιν, ἀνέπνευσαν γῦν ὅμοιον. *quod si animum subito aduertentes, abstineant prae pudore, respirant tamen similiter, vt si rhonchos ederent.* Tanta vis est inolitae consuetudinis, praesertim prauae: vt, cum eam cupias ponere, non possis: imprudenti enim obrepit, aut in aliud adfine vitium degenerat. ἐπισῆσαι pro ἐπισῆσαι τὸν νῦν, quod perperam adeo cepit interpres, passim obuium.

22. 18. nullum a verbo ῥέγχω eiusmodi nomen deducitur, vt a ποιῶ, ποιητὴς et ποιήτρια: quare circumlocutione vti coactus est Dio, cum rhonchatricem, vel, vt Plautus loquitur, rhonchissatricem mulierem vellet significare. Etiam Graeca lingua, quae omnes alias facilitate flectendi voces et nouandi longe anteit, interdum tamen inops est, nec paria rebus nomina potest praestare: quod non semel philosophi queruntur.

24. 6. de Athenodoro consule Strabonem: ex quo disces, quanta illius apud Tarsenses fuerit auctoritas.

25. 20. pro Αἰγεῦσι scribendum Αἰγαιεῦσιν, vel Αἰγεεῦσι. Straboni Aegaea vrbs illa Ciliciae nominatur, in XIV. Dionis Cassii libri per ε scribunt, non αι. libro XLVII. τὰς Ταρσέας ἐκβοίας προσλαβὼν, φρουρούς τινας αὐτῶ ἐν Αἰγέαις ὄντας ἐνίκησε. minus recte in Ptolemaei codicibus Αἰγαί. Obseruabis duplicem ἐθνικῆ formam ab hac dictione apud Dionem; nam, qui libro sequente Αἰγαῖοι dicuntur, alii ab istis non sunt.

26. 14. non male scribas, τῶν γὰρ ἐνθάδε δεινῶν τινα ἐλθεῖν λέγουσιν εἰς τ. π. obserua traiectionem in voce δεινῶν, quae iungi debet cum illis, τῶν αὐτὸ τοῦτο ἔργον πεπ. fuisse, vero Tarsensem hunc, de quo loquitur,

quitur, phyſiognomonem, et floruiſſe in ea vrbe τῆς Φυσιογνωμονικῆς ſtudium, teſtantur illa verba, τῶν γὰρ ἐνθάδε δεινῶν: ſi modo recte illa accipias. Erat Tarſi ſchola philoſophiae et vniuerſae παιδείας ἐγκυκλίε celeberrima, vt ſcribit Strabo.

29. 7. In veteris tragici loco de Hecuba in canem mutata χάλκεον φθέγγεσθαι ſignificat *durum et aſperum ſonum pro voce emittere*, cuiuſmodi eſt latratus canum καρχαροδόντων. alio ſenſu paullo poſt dicitur Stentor χάλκεον φθέγγεσθαι ἢ σιδήρεον: non propter vllam aſperitatem, verum ob vocis contentionem et magnitudinem.

8. Scribe, περίῤῥυτος, vel περιῤῥύτη. vt apud poëtam, νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ.

32. 1. Loquens de mollibus vulſis, qui praeter capillos, nullum ſibi toto corpore ſinebant pilum creſcere, σκώπτεται δὴ, ait, καὶ καταγελᾶται παρὰ τοῖς σοφοῖς καὶ νέοις ἡ τῆς Φύσεως τέχνη. non ambigo, quin lateat vitium in illis καὶ νέοις: etſi poſſe defendi non diffiteor. Suſpicor, Dionem ſcripſiſſe, παρὰ τοῖς σοφοῖς Καινεῦσι. *ludibrio habetur atque irridetur Naturae ars ab iſtis ſapientibus Caeneis.* quid poterat venuſtius, quam vt iſtos, qui omnia virorum indicia tanto ſtudio ſibi auferrent, Caeneos appellaret? Caeneum Theſſalum de foemina virum, mox iterum foeminam eſſe factum ex poëtis et hiſtoria fabulari notiſſimum. Plato quoque meminit huius in XII. Legum.

32. 17. Multa perperam ſcripta ſunt in poſteriore Tarſica, quae non facile emendabit, quicunque deſtitutus melioribus exemplaribus negotium ſuſceperit, aut otio non valde abundarit. quorum vtrumque cum impraeſentiarum nos deficiat, vt ſaepe diximus, quantumcunque eſt, quod ad emendationem huius libri contulerimus, ſperamus aequum lectorem boni eſſe conſulturum. Obſeruanda autem illorum temporum

eſt conſuetudo: per quam licuit philoſophis vel ſophiſtis, cum in aliquam Graecorum vrbem veniſſent, non ſolum de iis, quae ad mores pertinerent, pro concione verba facere: verum etiam publicis ſe immiſcere interdum negotiis, et quod e re ciuium iudicarent, ſuadere. Sunt eius argumenti aliquot e Dioneis orationes. Tarſi autem, cum ille eo venit, metus et periculi omnia erant plena. in vrbe, parum firma ciuium concordia: cum vicinis Mallotis atque aliis, qui ipſorum opibus inuidebant, acris contentio. ne cum praefecto quidem vrbis ſuae ſatis conueniebat illis tunc temporis: cuius animus eo ſuſpectus erat Tarſenſibus, quod ſententia quadam ab eo ſe fuiſſe laeſos, palam queſti eſſent. In hoc igitur rerum ſtatu, cum inopes conſilii eos videret Dio, tum forte ἐπιδημῶν, prodit ipſe in medium, et hanc apud illos orationem habet: qua non ſolum contra praeſentia pericula remedium oſtendit: verum etiam de praua eius Reip. adminiſtratione ſic diſſerit, vt vitia publica, vnde haec mala ſcaturiebant, conetur emendare.

46. 8. Iſtum locum, qui peſſime adfectus eſt, certo, non arbitrario, iure ita concinnamus: ἀλλ' ὅπως ἔμπειροι τῶν καθ' αὑτὰς ὄντες, καὶ νῦν ἄμεινον βουλεύησθε· καὶ τὸ λοιπὸν, ἅτως ἀπαιτῆτε τὸν παριόντα, μηδὲν ῥᾳδίως ὑμῖν, μηδ' ὃ ἐπέλθῃ μηδὲν εἰδότι, εἰσηγεῖσθαι. *ſed vt ſtatus veſtri gnari, et nunc veſtris rebus melius conſulatis: et poſthac exemplo meo exigatis ab eo, qui dicturus ad vos acceſſerit, vt nullius rei temere ſit vobis auctor, neue aliquid ſuadeat, quod forte ignoranti veſtram Remp. in mentem venerit.*

52. 11. Ait, ὅμως εἰπεῖν ἅπερ ὑπεσχόμην, ἃ γ. verbum deſideratur: βούλομαι ὅμως εἰπεῖν, et ὥσπερ ὑπεσχόμην, ἃ γιγνώσκω. Quae deinceps ſequuntur, obſcuriſſima erunt, niſi, qui legent, rem, qua de agitur, notam habuerint. Sciendum igitur, fuiſſe Tarſi

Tarſi ea tempeſtate, poteſtate ſumma praeditum eum, qui Dioni στρατηγὸς dicitur. etſi autem magiſtratus municipales tunc fere omnes ita reperiuntur nominati: hic tamen non a Tarſenſibus, ſicut alibi fiebat vt plurimum, ad id muneris fuerat electus: ſed ab Imperatore, aut praeſide Ciliciae, vrbi illi ceu prouinciae metropoli, et opibus florenti, impoſitus. cum hoc non optime, vt initio diximus, conueniebat Tarſenſibus: verum haec tacita quaedam ſimultas potius erat, quam apertum odium. Tunc vero, cum in vrbe verſabatur Dio, in eum locum res erat adducta, vt de inſtituenda illius accuſatione apud principem deliberaretur. de hoc igitur quid ſibi videatur, aperit orator: ſed verba illius expendamus: Ait, ἔσομαι δέ μοι περὶ πάντων ὁ λόγος· dabo, inquit, conſilium eiuſmodi, quo non ſolum erga hunc, ſed in vniuerſum erga omnes veſtros praefectos debeatis vti. Romanorum imperium ſignificat, cum ait, τὸς ἐν τοιαύτῃ καταστάσει τυγχάνοντας, ὁποῖα δὴ τὰ νῦν ἐστι παρὰ πᾶσι.

13. Ait, ἕτω προσήκει φρονεῖν, ὡς μήτε πάντα ἀνεξομένους, καὶ π. Summa conſilii Dionis eſt: debere Tarſenſes cum animis ſuis ſemel conſtituere: neque omnia ſibi ferenda eſſe, neque nihil. grauiores igitur iniurias ſuorum praefectorum, potentia abutentium, non tolerandas: leues et mediocres ſilentio tranſmittendas. fruſtra enim, inquit, Minoëm aliquem aut Perſeum exſpectaueritis, qui veſtras iniurias eat vltum. iſti heroës Tarſi obſeruabantur, ceu numina quaedam tutelaria.

§ 3. 3. τὸ μὲν γὰρ ἐφ' ἅπαν ἄπιστον εἶναι τῶ βοηθεῖν αὐτοῖς, ἀνδραπόδων ἐστὶ καὶ δυσχερές· εἰ μηδεὶς ὄκνος μηδὲ ὑποψία καταλειφθήσεται τοῖς ἀγνωμονοῦσι] hiſce verbis priorem partem conſilii ſui confirmat, de non ferendis omnibus prorſus iniuriis praefectorum, rationem affert veram et grauem: *nam in totum priuari*

poteſtate defendendi ſe, ſeruorum eſt, ac periculi plenum: ſi nullus metus, nulla ſuſpicio, relinquatur praefectis delinquentibus. quis poteſt ambigere, quin haec Dionis ſit mens? pro ἄπιστον, quam vocem corruptam, perperam conatus eſt interpres ſententiae aptare, lego, ἀ κύριον. ſed non diſpliceat, literae vnius mutatione ſcribi ἄπυστον, hoc eſt: ſic ſe gerere, vt nunquam dicaris auſus eſſe te defendere, et vlciſci. Thucydides dixiſſet, τὸ ἄτολμον εἶναι τοῦ βοηθεῖν αὐτοῖς. non audere vim a ſe depellere. Subiicit de altero conſilii ſui membro: τὸ δὲ πλῆθος ἀπεχθάνεσθαι, καὶ πάντα ἐξετάζειν, ἀχ ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν. *at committere, vt populus in odium veniat, et in omnia inquirere; e re veſtra non eſt.* hic lectionis huius ſenſus: mihi vero ſuſpecta vox eſt πλῆθος. fortaſſe ſcribendum πλείοσι, vel πολλοῖς· *plurium praefectorum odium ſibi conciliare.* quod neceſſe eſt, ſi vel minimas praefectorum iniurias paretis vlciſci. ſed vulgatae lectioni fauet, quod non multo poſt ſequitur: καὶ μὴ πλῆθος ἄδικον, μηδὲ ἀλόγιστον ὄχλον ὑμᾶς νομίζωσιν.

53. 8. Scribe, ἐὰν γὰρ ἀλόγως ἐνίοτε ἐγκαλεῖν δόξητε, καί τις ὑμῶν περιγένηται· (διὰ πολλὰς δ' ἂν αἰτίας τοῦτο συμβαίη·) δέδοικα, μὴ τελέως ἀποβάλητε τὴν παῤῥησίαν. *ſi eueniat, vt temere alicuius accuſationem inſtituiſſe videamini, et aliquis accuſatus a vobis fuerit abſolutus, (multae autem cauſſae ſunt, cur hoc poſſit accidere) vereor, ne in totum libertatem hanc amittatis.* non eſt obſcurum, quid ſibi velint illa, διὰ πολλὰς δ' ἂν αἰτίας τοῦτο συμβαίη: iniquitatem enim iudiciorum, et incertitudinem perſtringit tacite. Rarum eſt, quod ſequitur, exemplum et memorabile. Ait, Epheſios ac reliquos Ioniae populos, quod magiſtratum lege Iulia repetundarum temere poſtulaſſent, poenam hanc paſſos, vt libertas accuſandi ſuos magiſtratus in poſte-

rum

rum illis adimeretur, ſiue edicto principis, ſiue Romani ſenatus decreto.

54. 5. Haereo in his: καὶ τὴν γνώμην εὐθὺς ἔχετε, ὡς πρὸς ἐχθρὸν καὶ ἐπιβουλεύοντα ὑμῖν περὶ ἀδέν· ἀλλ' ὡς προνοεῖτε μηδὲν ἢ μὴ μ. neſcio, quid ſibi velint iſta περὶ ἀδέν. ſequentis autem periodi prima verba ſic corrigo: ἀλλ' ὅνπερ νοεῖτε, vel ὃν δ' ἄρα νοῆτε. pendet a ſuperioribus illis, ἀλλ' ὃν μὲν ἂν κρίνητε. ineptiſſime ſane legitur ὡς προνοεῖτε. deinde ſcribe, δι' ἣν δή ποτε δ' αἰτίαν μὴ νομίζετε ἐπιτήδειον εἶναι, τοῦτον μὴ ἐρεθίζετε. *Si quis eſt, qui nihil aut non multum vos laedat, quem tamen certam ob cauſſam parum vobis fauere exiſtimetis, hunc nolite irritare.* Poſt haec ſcribe, μετρίως δὲ ἐνοχλούμενοι, καὶ ὁρῶντες ἀνάγκην ἔσαν φέρειν ἢ τοῦτο, ἢ τότε μεῖζον ἕτερον, σκοποῦμεν ὡς κατόρθωτα ἕπεσθαι. nullus eſt ſenſus in vulgata ſcriptura, qui in noſtra planiſſimus. ὡς κατόρθωτα ἕπεσθαι interpretor, onus impoſitum quam fieri poteſt commodiſſime geſtantem viam carpere. idem onus et commodius et incommodius poſſe geſtari, pro ingenio baiulantis, declarat Protagorae hiſtoria, apud A. Gellium libro V. cap. tertio. Verbo ἕπεσθαι alluſio fit ad ſeruos a pedibus, qui pone ſequi ſoliti, ſaepe iniquo preſſi onere, vt dicebamus ad Theophraſtum.

57. pen. Θῖνες ſunt paſcua quaedam ad illud littus, quod medium erat inter Mallum et Tarſum: vel ad eum lacum ſiue paludem, cuius paullo ante meminit. ſic dicta propter littoris propinquitatem, et ſolum arenoſum. iſta paſcua et Tarſenſes ſibi vindicabant et Mallotae. paullo poſt diſſimulatum eſt Malli vrbis nomen, cum eſſet ſcribendum, ὃ μεῖζόν ἐστι τὸ εἶναι παρ' ὑμῖν καταδικάζεσθαι Μάλλον. *quod maius fuerit, quam ſi adiudicata fuerit vobis ipſa Mallus.* εἶναι παρ' ὑμῖν eſt, quod Strabo et alii ſolent dicere συντελεῖν τισι. explicant ſatis verba Dionis ſequentia. ipſe

in ea ad Nicomedienſes dixit, *συντελεῖν εἰς τὸ παρ' ἐκείνοις δικαστήριον.*

59. 13. Scribe, *καὶ τό γε πρῶτον ἡγεῖντο οἱ Λάκωνες.* primi imperium Spartani tenuerunt apud Graecos: fuit enim poſt Xerxis expeditionem translatus ad Athenienſes principatus. interpreti fuit fraudi vulgatae lectionis error, *καὶ τότε.*

vlt. Diſtingue: *καὶ μὴ βαλομένων ἄρχειν ἠξίουν, πολλὰ καὶ δυσχερῆ παθεῖν.* nempe *συνέβη*: quod e proximo repetendum. Non clam mē eſt, ait Dio, male audire vulgo philoſophos, quorum prudentia lentitudo appellatur, et ſocordia in publicis negotiis gerendis, quae ſit Reip. noxia. hanc criminationem ita diluit: *ὥσπερ εἴ τις τὸν μουσικὸν βάλοιτο ἁρμοζόμενον, ἔπειτ' ἀνιέντα τῶν φθόγγων τινὰς, καὶ πάλιν ἑτέρους ἐντείνοντα ὄψει τὸν αὐτόν.* ſenſus eſt: qui propter mitiora conſilia philoſophos accuſant, perinde facere, vt ſi quis muſicum reprehenderet, quod phthongos alios remitteret, alios intenderet. quo quid ſtultius? cum aliter non conſtet harmonia. ſententiam indicavi: verba concinnabunt, quibus ad manum erunt meliora exemplaria.

62. 1. Photius quidem habitam Celaenis in Phrygia orationem hanc, vt prae ſe fert titulus, autumat: ego vero nondum conſtitui, pronuntiatamne credam in ea vrbe, an ſic ſcriptam, quaſi eſſet pronuntianda: quod et in aliis Chryſoſtomi huius orationibus ante obſeruabamus. Sane videtur *ὁ λόγος ἐσχηματισμένος* ea ſaltem in parte, quae eſt de laudibus vrbis illius. quis enim non videt, ioco potius, quam ſerio, inſtitutam comparationem illam cum regionibus Indorum? Sed non eſt, opinor, liber integer: quo difficilius eſt de ſcopo auctoris aliquid affirmare.

74. 4. Statim initio *τῷ Βορυσθενιτικῷ λόγῳ* ſitus oſtenditur vrbis Boryſthenis. in quo ſic cum hiſtoriae patre

patre Herodoto consentit, vt videri possit ab illo descriptionem mutuatus, nisi plane constaret, ἀπὸ τῆς αὐτοψίας rei ipsum notitiam habuisse. Adscribam Herodoti verba, vt conferant studiosi: ἀγχοῦ τε δὴ θαλάσσης ὁ Βορυσθένης ῥέων γίνεται, καί οἱ συμμίσγεται ὁ Ὕπανις, ἐς τωὐτὸ τέλος ἐκδιδούς· τὸ δὲ μεταξὺ τῶν ποταμῶν τούτεων ἐὸν ἔμβολον τῆς χώρης, Ἱππολεων ἄκρη καλέεται· ἐν δὲ αὐτῷ ἱρὸν Δήμητρος ἐνίδρυται· πέρην δὲ τοῦ ἱροῦ ὑπὸ Ὑπάνι Βορυσθενῖται κατοίκηνται. ad Hypanim collocat Borysthenem vrbem: similiter et Dio. at Strabo, Plinius, Arrianus, Ammianus aliique ad eiusdem nominis fluuium Borysthenem. Praeterea Hypanim Borysthenis misceri consentiunt Herodotus ac Dio: alii scribunt, propinqua esse horum duorum fluminum ostia. Itaque rostrum illud siue ἔμβολον, et quasi fastigium literae Δ, quod efficitur concursu Borysthenis atque Hypanis, et promontorium Hippolaum, soli describunt Herodotus ac Dio: sed hic multa adiicit alia, quae alibi nusquam legas. Alectoris arcem in ipso exitu Borysthenis Hypanisque sitam, vulgo existimabant, inquit Dio, ab vxore Sarmatarum regis nomen inuenisse: hoc ideo, quia ἀλέκτωρ poëtis idem valet, ac *coniux*, ἄλοχος.

91. 3. ἀκαλύπτους] Moris erat, sub tentoriis vt plurimum quaedam festa agitare: quod Bacchanalia celebrantibus optime conuenit. Baccho enim vita omnis acta sub pellibus, vt nugantur poëtae. Bacchantium autem vmbras, vti veteres appellabant, ἀκαλύπτους vocat, propter licentiam eorum sacrorum: nam et obscoenissima flagitia palam, non intra sua tentoria patrabant. ideo addit ἐν τριόδοις: quia in triuiis, vbi purgamenta exponebantur, impurissimi quique viri foeminaeque conueniebant, vt ad Theophrastum atque Athenaeum notare meminimus.

98. 14. quid intelligat, quando ſcribit, ἅτε γε πίθος παντα χῆ κεχυμένος, ἀδενὸς ἐν αὐτῷ πυκνῷ λειφθέντος, et quae deinceps leguntur, non capio: et videtur deeſſe aliquid in libris noſtris eo loco: vnde obſcurior multo haec allegoria redditur. Conferant vero ſtudioſi totam hanc allegoricam diſputationem cum Platonis Phaedro: nam illum dialogum hic aemulatus eſt Dio.

26. χειμέρια appellat τὸν καιρὸν τῦ χειμῶνος; nunquam vero, aut rariſſime, fulgetra micant hyeme. ideo ſcribit, οἷα ἐν χειμερίοις, ἐλαυνομένων βιαιότερον πολλάκις τῶν νεφῶν, διῆξε· nempe ἀϛραπή. non recte editur, οἵαν χειμ.

101. 6. Adfinis argumenti haec oratio eſt cum Rhodiaca: de ſtatuarum enim honore et iure diſſerit: cum Corinthiis expoſtulans, quod ſtatuam deieciſſent, vel alii conſecraſſent, vt mos erat eius ſeculi, quam ſibi aliquot prius annis poſuerant. Leuitatem hanc atque adeo iniquitatem populi illius, qua irridet venuſte Dio, qua obiurgat acriter. Scires, rem illi admodum viſam eſſe abſurdam, nec mediocrem ex eo indignationem concepiſſe: nuſquam enim nec facundior eſt, nec vehementior: vt merito ſuo inter eximias Dionis orationes haec cenſeatur a Photio: cuius iudicio et nos accedimus.

104. 5. Cum ait de ſua ſtatua, καὶ ταύτην φέροντες ἀνεθήκατε ἐς τὰ βιβλία, ὡς προεδρίαν, morem tangit, quem pluribus expreſſit in Rhodiaca: cum honos hic deferebatur peregrinis, vt ad conuiuium publicum, vel ad ſpectacula inuitarentur, atque ibi prima ſede eis cederetur, quod vocabant καλεῖν εἰς προεδρίαν. ſimilem ſibi habitum honorem refert Dio, cum ipſius ſtatua honeſtiſſimo loco et inter primas locata fuit in bibliotheca Corinthiorum. Sic Romae in bibliothecis

thecis ſuis poſita ab Imperatoribus, et a priuatis quoque imagines doctorum, tam neotericorum, quam veterum: poſtquam primo omnium Varroni hic honos ab Auguſto eſt habitus, de quo Plinius libro VII. cap. XIX. ſed attendenda locutio Dionis mendo non carens, ὡς προεδρίαν, pro ὡς δόντες προεδρίαν, vel, ὡς ἐς προεδρίαν.

106. 1. χαλκὸς ἄδρασος non eſt *ferrum intractabile*, ſed *quod fixum haeret, neque vſquam fugit.* Pythagoras, qui Perſeum alatum fecerat, chalcoplaſtes eſt ille nobilis, de quo Plinius, Pauſanias, et alii multa. Perſei talaria, ſiue, vt Pauſanias vocat, ὑποδήματα, ὑφ' ὧν ἐφέρετο διὰ τοῦ ἀέρος, ex fabulis poëtarum nota.

5. Quod non vni deo, ſed duobus ſimul, Neptuno et Soli, conſecrata eſſet Corinthus, cauſſam affert: εἰκάσαις δ' ἂν αἰνιττομένῳ τῷ μύθῳ, τὸ τῆς ἐν μέσῳ δύα πελαγῶν ὑπὸ τοῦ Ἡλίου ἐξαίρετον, βουλομένου τοῦ Ποσειδῶνος. ſed nos ex iſtis cauſſam non diſcimus: videntur enim verba aliquot deeſſe, ſine quibus commodam elicere non poſſumus ſententiam. fabulam tangit Pauſanias initio Corinthiacorum. Locus de Sibylla ex aliquo poëta lyrico depromtus eſt: ni fallor, ex Pindaro, qui oraculi mentionem fecerat, quod ſtatim Dio ſubiicit.

107. 1. ἡ Θεσπιῳδὸς Σίβυλλα eſt Herophila, Lamiae filia, cui pater Neptunus. Lege Pauſaniam in Phocicis.

108. 7. Narratio de liberata vrbe Athenienſium a tyrannis ope Corinthiorum, non vno modo diuerſa eſt ab hiſtoria Herodoti: qui liberationis auctores facit Lacedaemonios. ſed opera Corinthiorum videntur vſi aduerſus Cleomenem, regem Spartae, qui, pulſo Hippia, cum Iſagora conſpirauit, et δεύτερα τὴν βουλὴν καταλύειν ἐπειρᾶτο, inquit Herodotus. Dio Cleomenis tyrannidem ab ea ſeparat, cuius auctor Iſagoras:

ras: idemque videtur Hippiam Isagorae coniungere, tanquam eorundem consiliorum participem: quod vereor ne sit ἀνισόρητον, et e librarii menda, non auctoris mente; nam etiam alias suspectus mihi ille locus.

110. antep. Historiam iudicii Syracusis celebrati super defunctorum statuis etiam Plutarchus habet in vita Timoleontis: vbi non praetermittit de statua Gelonis, qui etsi tyrannus fuerat, mansit tamen posita ei statua. de illis Dionysii, quas ait Dio seruatas, nihil Plutarchus: quia non Dionysio ille honos habebatur, verum Διονύσῳ, hoc est Libero patri, cuius ornamenta et insignia gestabant.

114. vlt. Quia nefas erat apud veteres, dicatam semel statuam sine graui caussa deiicere, ideo scribit auctor: longe aliud esse, ὑπὲρ ἀναστάσεως εἰκόνος deliberare, et περὶ καθαιρέσεως. cum enim de ponenda agitur, opportunum est, hominis merita expendere: at quae semel fuerit posita, eo ipso, quod dicata est, ius acquirit manendi, etiamsi postea visus fuerit parum illo honore dignus is, quem ciuitas honorauit.

117. 5. alludit ad ἀναδασμὸς agrorum: quam scimus fuisse caussam bellorum grauissimorum, non minus, quam agrarias leges apud Romanos. id quod etiam ex historia constat. Inuidiam sibi conflatam scribit Dio, ἐκ τῆς περὶ τὸς λόγος, εἴτ' ἐπαφροδισίαν αὐτὴν, εἴθ' ὅ, τι δή ποτε χρὴ καλεῖν: modeste appellans dicendi facultatem, qua excellebat, ἐπαφροδισίαν περὶ τὸς λόγος, non autem δύναμιν, aut δεινότητα, non temere voce illa vsus: nam et de Lysia, quem saepe noster aemulatur, pronuntiat Dionysius Halicarnasseus, scribere ipsum ἡδέως καὶ κεχαρισμένως καὶ ἐπαφροδίτως.

119.

119. 10. Agonotheta ille, a quo ſecundum propriam conſcientiam poteſtatem dari ſibi ait liberius loquendi, eſt Traianus Imperator, apud quem plurimum gratia poterat, et cui fuit cariſſimus: ſed menda non carent, quae de illo hic dicuntur.

120. 3. Verum eſt, Corinthios ab antiquis poëtis ὀλβίους et ἀφνειοὺς eſſe appellatos, quod dicit hic auctor. Homeri verſum memini e Catalogo: Ἀφνειόν τε Κόρινθον, ἐϋκτιμένας τε Κλεωνάς. Pindarus Olympion. oda XIII.

— γνώσομαι
Τὰν ὀλβίαν Κόρινθον, Ἰσθμίᾳ
Πρόθυρον, Ποσειδᾶνος ἀγλαόκαρπον.

quod autem addit, ſimilibus nominibus etiam a diis appellatos fuiſſe, reſpicit antiquiſſimum oraculum: Εὐδαίμων ὁ Κόρινθος· ἐγὼ δ' εἴην Τενεάτης.

pen. de epigrammate, quod Midae tumulo fuit inſcriptum, vide Herodotum in Homeri vita, et Diogenem Laërtium in Cleobulo. de hoc poſtquam dixit auctor, ſubiicit aliud carmen diſtichum huiuſmodi:

Ἀνδρὶ μὲν Ἱππαίμων ὄνομ' ἦν· ἵππῳ δὲ Πόδαργος.
Καὶ κυνὶ Λήθαργος· καὶ θεράποντι Βάβης.

ſic ſcribendum eſt. apud Iulium Pollucem homo vocatur Hippamon: illum vide libro quinto, cap. V. Demetrii Phalerei ſtatuas MD euerſas fuiſſe aliquando Athenis, alibi, ſi memini, leges nuſquam; longe ſiquidem minor numerus apud Plutarchum et alios, qui illam hiſtoriam narrant: eſt enim res notiſſima.

150. 1. λέγειν πρὸς ἐκείνους et λέγειν πρὸς ὑμᾶς eſt, fauere, vt οἱ φιλιππίζοντες quondam Athenis. Atti-

Attici ſcriptores dicerent πρὸς ἐκείνων et πρὸς ὑμῶν: vt apud Ariſtophanem et Lucianum πρὸς ἐμὲ λέγειν.

162. 7. λόγοι δὲ] Haec oſorum Dionis calumnia inde orta, quod ad ſtructuram eius operis, cuius ipſe fuerat ſuaſor, et auctor ciuibus ſuis, vetus quoddam aedificium diruere oportuit, (ſiue ea porticus fuit cum columnis, vt videtur ſignificari, ſiue aliud quoddam;) cui nonnullae officinae cohaerebant. cum igitur Pruſae vrbis intereſſet, opus vetuſtate ipſa deforme ex oculorum conſpectu eſſe ſublatum: iſti tamen demolitionem illius non alio tulerunt animo, quam ſi praeſtantiſſimum aliquod antiquitatis monumentum foret euerſum: cuiuſmodi erant propylaea acropoleos et Parthenon Athenis: Sami Iunonis templum: et Iouis atque Apollinis, quod Didymion vocabatur, apud Mileſios: aut denique Dianae aedes Epheſina. His cognitis, non erit difficile certamen cum mendis, quae huic ſermoni adſperſit hominum inſcitia.

15. προπυλαίων κινθμένων, ἢ τῦ Παρθενῶνος. non, vt legit interpres, προπυλαίων κ. τῦ Παρθ. duo opera diuerſa confundit; non enim meminerat, προπύλαια cum ἁπλῶς legitur in rebus Athenienſium, veſtibulum Arcis intelligi; opus antiquitate et magnificentia inſigne. conſule Harpocrationem. Dio iterum meminit in XLVIII.

antep. Σαμίων Ἡραῖον] de iſto Iunonis templo apud Samios legendus Strabo, libro XIV. ex eo diſces, quanta fuerit operis illius praeſtantia. meminit eiusdem et antiquum prouerbium Graecorum, βαδίζειν εἰς Ἡραῖον ἐμπεπλεγμένον: quod explicat Duris Samius in XII. Athenaei. de Mileſiorum Didymio Stephanus in Ἐθνικοῖς, et alii.

165. vlt. νεμέσεις nullum hic locum habere poſſunt: νεμήσεις aliquem.

166.

166. 2. Interpres non animaduertit, *συνεχώρησε* poſitum pro *συνεχώρησεν ἄν*: et *ἐκέλευσε* pro *ἐκέλευσεν ἄν*.

179. 16. Habita eſt haec oratio Apameae: quo nomine duae fuerunt vicinae vrbes Pruſae: altera in Phrygia: haec in Bithynia, olim Myrlea dicta, colonia Colophoniorum: poſtea de nomine cuiuſdam reginae Apamae ſic appellata, cum inſtauraretur deſtructa prius a Philippo, Perſei patre. Euerſam aliquando, deinde a rege inſtauratam, et a regina nouum nomen inueniſſe, conſtat. verum quis ille fuerit rex, quae regina, cuias populus eo translatus, diuerſe traditum. Strabo regem Pruſiam, Zelae filium, nominat: Apamam vxorem ipſius: Stephanus Nicomedem, Pruſiae filium, Apamam eandem, matrem ſuam. Appianus, Seleucum Nicatorem tribus vrbibus a ſe ſtructis vxoris ſuae nomen indidiſſe, et Apameas vocaſſe, ſcribit: quarum vnam fuiſſe iſtam quibuſdam placet. Ex iſtis diuinare non poſſumus, quaenam vrbs Dioni intelligatur, cum ait Apamenſes mores ſeruare eius ciuitatis, vnde ſint maiores ipſorum profecti. vocat *μακαρίαν πόλιν*, et quae alias antecedat non ſolum *ἐπιεικείᾳ καὶ φιλανθρωπίᾳ*, verum etiam *εὐτυχίᾳ καὶ δυνάμει*. Quae fuit illis temporibus Aſiae vrbs, cui haec conueniant, praeter Antiochiam? nempe haec opibus et potentia ac felicitate tunc florentiſſima: etſi a Parthis aliquoties vexata.

186. 18. Non eſt obſcurum, quid ſibi auctor velit, cum ſcribit: *ὅμως δὲ καὶ αὐτὸς ἑτέραν καὶ ἑτέραν λαμβάνω ὁδόν*. eſt tamen rara et inſolens locutio, *λαμβάνειν ὁδὸν*, pro *inire aeſtimationem alicuius rei, cogitare de aliquo*. id enim ſignificat: ideo aequiorem ſe aduerſus alios, qui de ſuis diſſertationibus ſecius iudicent, et meras putent eſſe *ἐπιδείξεις*, quales erant alio-

aliorum philoſophorum, ad oſtentandam dicendi vim comparatae orationes: quoniam ſibi quoque ipſi vſu veniat, vt de ſuis orationibus aliter atque aliter iudicet: honeſtius, cum alios de ſe conſuleret: contra, quoties ſeipſum.

188. 1. vt ἐμβολὴ eſt nauis φορτίον, vnde *ſacra embola* de claſſe Alexandrina in Codice, ſic ἐμβάλλεσθαι *nauem mercibus onerare*, ita accipe, cum ait Dio, de Tenedi vaſis fictilibus loquens, καὶ γὰρ ἐκεῖθεν πᾶς ὁ πάραπλέων ἐμβάλλεται κέραμον: omnes, qui praeternavigant, inde parant ſibi fictilia, quae nauibus ſuis imponant.

188. 5. Haec quoque oratio imperfecta eſt: continet defenſionem auctoris aduerſus inuidos et malevolos ciues, a quibus accuſabatur, quaſi auctoritate ſua et ea, qua apud principem valebat, gratia male vteretur, magis adeo, vt patriae ſuae noceret, quam vt illi commodaret. Duplex ab eo inſtituta fuerat reſponſio: altera in commune aduerſus vniuerſam criminationem: altera particularis contra ſingula capita libelli, qui continet ſubſcriptionem aduerſariorum: hodie ſola ſupereſt prior apologia, poſterior deſideratur.

206. 10. contraria ſunt προαγαγεῖν et ἐλαττεῖν: translatio eſt ab aulis principum, vt docet M. Tullius III, de finibus, explicans, quod Stoici appellant προηγμένον et ἀποπροηγμένον. de ſenatu et ſenatoribus Pruſiae apte dictum.

212. 4. Alieno loco poſita fuit haec oratio, cum iis immixta eſt, quas reuerſus ab exilio habuit in patria. declarat hoc titulus, quem et Photius agnoſcit, Περὶ τοῦ φιλοσοφεῖν ἐν τῇ πατρίδι. profeſſio enim philoſophi anteceſſit Dionis exilium. In reducem nihil huiuſmodi auſi eſſent Pruſaënſes, qui ſcirent, quo amore,

re, non ſolum beneuolentia, Traianus Dionem proſequeretur.

215. 1. quod ſaepe accidiſſe Romae legimus, vt difficili annona fureret populus, et ferro atque igne in eos ſaeuiret, ad quos ea cura pertinebat: id tum euenerat Pruſae. auctо enim frumenti pretio, tanta ſeditio concitata eſt, vt cum gladiis et facibus ad quorundam ciuium aedes veniretur. in his fuit Dio: cuius domum periculo eripuit aliud nihil, niſi loci ſitus: quia enim inſula non erat, ſed continuis domibus conſtabat vicus, Dio ait ϛενωπῶ τὸ βάθος, cepit vereri furibunda haec turba, ne, ſemel accenſa Dionis domo, vicum integrum ignis depopularetur. erat communis haec iniuria Dioni cum aliis: a quorum cauſſa ſuam ſeparat.

221. vlt. πολίτην accipe non de ea, quae proprie dicitur, patria, vbi quis natus eſt: ſed laxius, de vniverſa Graecia. ambo enim Graeci, Hercules et Euryſtheus, etſi Thebanus ille, hic Mycenaeus.

222. 13. cur Apollinem Colophonium, ſiue Clarium appellet poëtam, docet Taciti locus, in ſecundo Annalium: *adpellit Colophona, vt Clarii Apollinis oraculo vteretur. Non foemina illic, vt apud Delphos, ſed certis e familiis, et ferme Mileto accitus ſacerdos, numerum modo conſultantium et nomina audit: tum in ſpecum degreſſus, hauſta fontis arcani aqua, ignarus plerumque literarum, et carminum, edit reſponſa verſibus compoſitis, ſuper rebus, quas quis mente concepit.*

225. 1. Effecerat Dio hortatu ſuo, vt Pruſaënſes praeclaris operibus vrbem ſuam ornarent: non defuerunt, qui eo nomine Dioni obtrectarent. erat omnino res indigna: ſed vir ſapientiſſimus aliorum exemplo, quibus idem acciderat, ſe ſolatur, neque id ſibi nouum accidere profitetur. Profert hiſtoriam

Stagiritarum: qui ſpoliati bonis, patria electi, cum poſſent Ariſtotelis opera, pro ea, qua apud Philippum valebat, gratia, de miſero ſuo vico non poenitendam vrbem efficere: illi beneficio vti, adeo mens ipſis erat laeua, noluerunt. Quid eſt igitur, quod repudiari a quoquam poſſis iure mirari?

228. vlt. Sophiſta ille, aemulus Dionis atque obtrectator, qui ἀηδόνα per ludibrium eum appellauerat, εἰρωνευόμενος, credo, eam vocem vſurpauit: nam ego non memini legere apud veteres ἀηδόνα quemquam appellatum per contumeliam: ſemper enim laudatur poëtis vox luſciniae: quam Ariſtophanes λιγύμυθον appellat in Auibus: Ὄρνις γενέσθαι βάλομαι λιγύμυθος ἀηδών. Theocritus: — ὅσσον ἀηδὼν Συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν. contra ſi cuius vocem vel cantum damnabant, eum appellabant χελιδόνα. Ariſtophanes Ranis de malis poëtis: Ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ σωμύλματα· Χελιδόνων μισεῖα, λωβηταὶ τέχνης. idem: Ἐφ' ᾧ δὴ χείλεσιν ἐπιβρέμεται θρηικία χελιδών. Obſcurum eſt, quod ſubiicitur de Antiochenſibus, et quae de Macrino quodam.

232. 7. Inter alia opera, quorum auctor fuerat Dio, porticus fuit: quam ne poſſet videri ingratis civibus oblectationis ſuae cauſſa expetiiſſe, affirmat Dio, ſe nunquam eſſe tranſiturum per illam: niſi forte oportuerit, vt eo veniat proconſulem pro ciuitate oraturus.

237. 9. Reſtitue familiarem Graecis locutionem, et ſcribe, τό γε μὴν προεξανίσασθαι, μὴ καὶ σφόδρα ἀγνῶμον ᾖ; *at prius commoueri, annon quaeſo valde fuerit a ratione alienum?* non intellexit interpres verbum προεξανίσασθαι, quod proprie de iis dicitur, qui in concione vel ſenatu, neglecto ordine, ſurgunt ad dicendam ſententiam, et, quod aiunt, mapalia faciunt. hic ele-

eleganter de iis accipitur, qui tumultuabantur in vrbe, et de ſuo magiſtratu apud proconſulem queri parati erant, priusquam rem inter ſe componere eſſent adgreſſi.

239. 1. Grauiter corrupta ſunt iſta, *εἰ μὴ πρὸς τὰ τοιαῦτα πειθομένους ὑμᾶς ἄγοιμεν, λόγον ἀεὶ συναγαγὼν ὁμονοίας, Φιλίας συναιρόμενοι, καθ' ὅσον οἷοί τ' ἐσμέν.* poteſt ſcribi, *λόγοις ἀεὶ συναγωγοῖς ὁμονοίας, Φιλίᾳ συναιρόμενοι. qui ſermonibus ad concordiam conciliandam paratis, amicitiae conſuluimus.* ſed deeſt fortaſſe aliquid: nam *Φιλίᾳ συναίρεσθαι* pro *συναίρεσθαί τισιν εἰς Φιλίαν, omnia facere, quo amici inter ſe alii ſint, ποιητικώτερον ἴσως.*

240. 11. *διαμένοντας*] Hoc loco *διαμένειν* ſignificat *iratos manere, in ira perſiſtere:* ex praecedentibus enim exponendum. Graece dicas expreſſius, *διαμηνίειν.*

254. 13. ſenatum vniuerſum intelligit, non vnum aliquem ex illo ordine. itaque ineptum eſt *τὸν Φρονιμώτατον.* eſt autem Thucydidi familiaris locutio. Senatus in Rep. Athenienſium fuit duplex, Areopagitarum, qui velut ſanctior quidam conſeſſus erat: et alter, vt ſic dicam, ordinarius. hunc vocabant *τὴν τῶν πεντακοσίων βουλήν*: quia erat 10. virorum. at Dio ait 100. ſcribit nempe, *ὥστε τὸν Ἄρειον πάγον ἢ τὴν βουλὴν, τοὺς ἑξακοσίους, ἀτιμότερον τοῦ δήμου νομίζειν.* ſcripſerat fortaſſe, *τοὺς πεντακοσίους.*

261. 10. *Δοῦλόν τόδ' εἶπας*] principium eſt ſenarii iambici, niſi fallor, Euripidei, ab eo pronuntiati, cui auctor erat alius, vt ſecus, ac ſentiret, aliquid faceret aut diceret. Nempe hoc praecipis, ait iſte, vt pro ſeruo me geram. *Ἐλευθέρου γὰρ ἀνδρὸς ταὐληθῆ λέγειν,* dixit alius poeta. Grauiter ſuos ciues reprehendit, quia, quos in concione laudarent, eoſdem in communibus ſcolloquiis, vbique locorum vituperarent.

apparet, inquit, non ex animo laudationes illas proficiſci, verum dicis cauſſa dari hoc auribus audientium: itaque non iudicio laudantium adſcribi debere, ſed loco, vbi dicuntur.

vlt. *νῦν δὲ παρὰ τὸν τόπον τοιαῦτά ἐϛι τὰ λεγόμενα. nunc vero propter locum eiuſmodi laudationes inſtituuntur.* ita ſcribendum atque exponendum.

264. vlt. *τὸν ἐπικαλέμενον*] eum, qui ipſos velut in iudicium morum ſuorum vocabat: hoc eſt, qui in ſuos ipſorum mores voluit eos inquirere. ita interpretor *τὸν ἐπικαλέμενον*, ſi ita ſcripſit. interpres, *accuſantem.* ſane *ἐπικαλεῖν* pro *ἐγκαλεῖν* ſcimus poni.

265. 10. non loquitur Dio in vniuerſum de liberali Pruſaënſium animo in honorandis praeclaris viris, et de ſua Republica bene meritis: ſed de iis honoribus, quos larga manu in hunc Diodorum contulerant. quare ſic arbitror concinnari locum debere: *τί γὰρ τῶν σεμνῶν ἀχὶ προθύμως* (vel *μετὰ προθυμίας*) *παρεσχήκατε*; Graeci *τὰ σεμνὰ* appellant honores publicos, per quos fit aliquis *σεμνός.* eiuſmodi ſunt, quae nominantur Dioni, imagines, ſtatuae, delatae legationes, alia. Lego enim, *ἀχὶ πρεσβείας π.* atque hae emendationes ita locum habebunt, ſi, vt dixi, ad Diodorum tantum verba auctoris referantur: ſi generaliter accipiantur, nec *τίνι* mutandum, nec *πρεσβεύοντας.* omnino autem ſcribendum *τιμῶντες*, non *τιμῶντας*, vt *δεξιώμενος.*

266. 8. Antiquus grammaticus, qui hypotheſim ſcripſit Philoctetis Sophoclei, *κεῖται*, ait, *καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἡ μυθοποιία.* cur omittit Euripidem? nam et hic eiuſdem nominis tragoediam ediderat, non minus, quam Aeſchylus et Sophocles: quod non ſolum ex hac Dionis diſſertatione diſcimus, ſed etiam veterum criticorum teſtimoniis. meminit eius fabulae Heſychius

ſychius in γαῦρος. idem alibi obſeruat, ἀπέπνευσεν αἰῶνα dixiſſe Euripidem in Philoctete, pro *animam efflauit.*

276. vlt. τᾶτο δὲ αἱ γυναῖκες ἐπὶ τῶν χελιδόνων ποιᾶσιν] imitatus eſt Theodoretus in prima Therapeutica, ὁ Ἀρίσωνος μύρῳ γε ἀλείψας, καθάπερ αἱ γυναῖκες τὰς χελιδόνας, ἐκ τῆς ὑπ' αὐτᾷ ξυντεθείσης ἀπέπεμψε πόλεως. item repetit in decima. De hoc autem more notamus aliquid ad primum librum Suetonii. εἰρηνικῶς [verſ. antep.] ſcripſerit Dio, an εἰρωνικῶς, poteſt dubitari.

292. 5. Theopompum, regem Lacedaemoniorum, primum ephoros quinque inſtituiſſe, non autem (ſicvt Herodoto et aliis proditum,) Lycurgum, qui multo antiquior, ſcribit Dio: in cuius verbis obſeruanda eſt traiectio: καὶ ὅτε δὲ κατέζη τᾶτο τὸ ἀρχεῖον ἐν Σπάρτῃ, Θεοπόμπᾳ βασιλεύοντος, πρὸς ἑνιαυτὸν, ὃδὲν ἧττον ἐκράτει τῶν βασιλέων. nam illa πρὸς ἑνιαυτὸν non ad Theopompum referenda, qui fuit rex perpetuus: ſed ad ephoros, qui erat magiſtratus annuus. quemadmodum autem ſenatorum Spartae erat proprium βουλευτήριον: ſic ephoris et bidiaeis ſua erant diſtincta ἀρχεῖα in foro. ſed et ipſe ephoratus ἀρχεῖον dicitur, vt apud Ariſtotelem in Politicis: ἐμπίπτουσιν εἰς τὸ ἀρχεῖον, *irrumpunt in ordinem ephororum:* poſtrema ſic interpretare: *non minore potentia erant, quam reges.* ſed caue tempora confundas Theopompi et Pauſaniae, qui multo poſterior.

21. Ait, καὶ πῶς ἂν εἶεν ἔτοι βασιλεῖς, πρὸς τὸν ἀκριβῆ περὶ βασιλείας λόγον; quemadmodum ad diſſertationem περὶ κάλλους monebamus, diligenter videndum, ne perſonae confundantur iis in dialogis, qui ſic contexti ſunt, vt et iſte, et ille cum quibus-

dam aliis. iſta autem verba ſi Dioni tribuimus, recte ſcriptum ἐκ ἂν εἴεν. *quomodo fieri poteſt, vt iſti non ſint reges, ſi reſpicias ad regis definitionem?* et ἀκριβὴς ὅρος intelligemus, exactam definitionem, quae regis officium contineat. hoc canone ſi vtamur, inquit Dio, verus erit rex, quicunque praeſtabit, quod definitio complectitur: quantumuis abſoluta eius non ſit poteſtas. Sed non diſpliceat alteri perſonae tribuere. Itaque ſublata negatione τὸν ἀκριβῆ λόγον interpretare de ea regni definitione, quae poſita ſuperius ab eo, qui iſta loquitur. eius definitionis ſiue deſcriptionis praecipua conditio erat τὸ ἀνυπεύθυνον: quod cum defuerit Spartanis regibus, non poteſt iſte adduci, vt pro veris regibus eos agnoſcat. Porro autem videri poterat libellus hic cum reliquis ſequentibus quinque a iuuene Dione ſcriptus, ſtilum exercente in huiusmodi argumentis e fabulari hiſtoria petitis, aut poëtis ipſis: ſed quia in proximo, cui titulus Neſtor, earum orationum meminit, quas apud Imperatorem habuerat, vel ad illum ſcripſerat, quaſque in fronte huius voluminis poſitas videmus: non poteſt dubitari, quin ſenex haec Dio ſcripſerit. ſane et ſenilis aetas, non minus, quam iuuentus, eſt φιλόμυθός πως. Scopum ſuum in his dialogis contexendis declarat vbertim, in extremo illius, quem Neſſum ſiue Deianiram inſcripſit; nimirum ſequi ſe ait eorum philoſophorum exemplum, qui ex omni ſermone occaſionem caperent diſputationum philoſophicarum, ſuper iis, quae vel ad mores ſingulorum, vel ad Reipublicae adminiſtrationem pertinerent. Olim feciſſe hoc Socratem, mire ſolertem atque induſtrium in eliciendo e re nata huiuſmodi ſermones. Quod igitur admonet Plutarchus in poëtarum lectione ſerio faciendum; vt ad diſciplinam morum omnia referantur: id qua ratione faciendum ſit, horum libellorum ſcriptione nos docet

Dio.

Dio. atque hoc eſt, quod in eo, quem diximus, libello appellat noſter τὸ ὀρθῶς ἐξηγεῖσθαι.

296. 14. Subobſcura eſt, et, vt arbitror, nonnihil deprauata, diſputatio Dionis ſuper iſto poëtae verſu: Καὶ μέν μευ βελέων ξύνιον, πείθοντό τε μύθῳ. Summa haec eſt: poſſe verbum ξύνιον exponi vel *intellexerunt*, *ceperunt*, quomodo inter διανοητικὰς virtutes ξύνεσις ponitur pro *intelligentia*„ et *facultate percipiendi*. haec autem expoſitio facit Neſtorem multum ſibi tribuentem: qui inter laudes Centaurorum ducat, quod ſuorum ſermonum ac conſiliorum mentem caperent. fortaſſe igitur aliter id verbi interpretandum, pro *attendere*, *rationem habere*, fere idem ac πείθεσθαι: quomodo, ait, vulgo dicimus: τοῖς ὀρθῶς λέγουσιν οὐδέποτε οὐδεὶς πείθεται τῶν ξυνιέντων: ita vt ἀξυνεσία idem ſit, atque ἀπειθεια. itaque ad τὴν ἠθικὴν ἀρετὴν vtrumque verbum referetur, quo vſus poëta in eo verſu.

301. 1. Eſt in fabulis, adoleſcentem Achillem praeceptoris ſui Chironis dictis parum fuiſſe audientem: cum ſibi videretur iam tum in illa aetate ſapere, quod ſatis eſſet. Hanc ſibi fabulam, ſiue hiſtoriam, tractat Dio in hoc dialogo: cuius ſcopum docte explicat Photius, quem conſulant ſtudioſi: plane enim eruditiſſimus vir mentem Dionis hic vidit. Initio perſonas, in Graeco textu parum diſtinctas, Latinus interpres ſic conatus exprimere, vt dignoſci poſſint. ſed nos in multis ſequendum illum non putamus. Ita enim exempli cauſſa [verſ. 6.] diſtinguendum cenſemus: ὅ γε ἂν ἐᾷ τὸν πολέμιον ἐγγὺς προσελθεῖν. Achillis haec: Chironis, quae ſequuntur: ὅ γε ἂν ἐᾷ τὸν πολέμιον μακρὰν ἀπελθεῖν. quaſi dicat: Ais ignavorum telum eſſe arcum, quod non permittat hoſti cominus accedere: dic potius, non ſinere arcum lon-

ge hoſtem fugere. ſubiicit adoleſcens neſcius cedere: *φευγόντων τὸ ὅπλον.* Chiron: *ἔκ· ἀλλ' ἐπὶ τὰς φεύγοντας.* Achilles: *αὐτὸν δεῖ τὰς φ.* etc. errat interpres grauiter, haec aliter accipiens. Longum ſit perſequi caetera, in quibus attentione lectoris opus.

334. 6. Non habent haec, *ἐκ ἀρκεῖ μοι φυτὰ τρέφειν με μὴ δυνάμενα,* quo referantur, vt ſimilia, quae praecedunt et ſequuntur Dionis verba, quae ſubiicit ipſe poſt verſus poëtarum, quos adfert. Puto, deeſſe Homeri verſum, *Φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα:* quod apud poëtam continuo ſequitur poſt iſtum, quem modo poſuit: *Δήλῳ δή ποτε τοῖον.*

337. 7. an dubitamus, Cyrum intelligi, quem conſtat dictum eſſe *ἡμίονον*? vide Herodotum. Cyrus autem non Indorum quidem rex fuit: ſed eius regnum ad fines Indorum acceſſit: eorum certe, qui citeriorem Indi fluminis ripam accolebant.

9. *ἀπέκτεινε τὸν Ἀλέξανδρον δοῦλος καὶ Κίλιξ*] ſervus iſte, a quo Alexandrum ait ſublatum, Iolas eſt. atqui Iolas nec *δοῦλος* fuit, nec Cilix: erat enim Caſſandri frater. quid multa? Lego, *Ἰόλας καὶ κύλιξ.* venenum *ἐν κύλικι* fuiſſe propinatum, diſerte Arrianus ſcribit.

339. 2. Non ſuccurrit nunc hiſtoriae, ad quam iſtis verbis alluditur: *τί δαὶ μετὰ τοῦ λέοντος Μύλης τὸ τεῖχος περιέρχεται.* Dux ille Afer, cuius meminit, Annibal eſt: ſed quod addit de annulis occiſorum Romanorum, aliter narrant Plinius atque alii.

348. 17. *Συλλαβὴν* appellat Dio voculam duarum ſyllabarum, cum ait, *παρὰ μίαν συλλαβὴν γίγνεσθαι τὴν διαφοράν* eorum, qui in foro voce praeconis *ἀποκηρύττονται,* hoc eſt abdicantur a ſuis parentibus: et illorum, qui in ludis ſacris voce item praeconis *κηρύττονται,* id eſt, victores renunciantur. de more alienandi filios a familia ſua, quod Graeci *ἀποκηρύττεσθαι*

σθαι dicunt, habes apud Lucianum, et in rhetorum declamatiunculis.

351. 17. ἀμοιβαίαν πῶλον neſcio an de equis deſultoriis recte ſimus interpretaturi. omnino certe ad equos ἀγωνιστηρίους referendum: et fallitur interpres, qui aliter eam vocem accipit.

354. 1. κακῶς ἀκούειν ὑπέρ τινος, eſt, *praebere aures ſuas calumniatoribus alicuius.* hic in apophthegmate iſto, εἰ μὴ παύσῃ κακῶς ἀκούων ὑπὲρ ἐμοῦ, κἀγὼ ὑπὲρ σοῦ κακῶς ἀκούσομαι. *niſi deſinis meos obtrectatores audire, et ipſe detrahentibus de te aures commodabo.* dictum in ſuſurronem importunum.

358. 13. Θάσιον] *vinum Thaſium.* expoſuimus ad Athenaeum libro III. cap. XXIX.

396. 1. ὃς αὐτὸς αὑτὸν ἀ φιλεῖ, πῶς ἄλλον φιλεῖ] exſtat apud Plutarchum Laconis apophthegma, quod prouerbio huic occaſionem dedit, ὃς αὐτὸς αὑτὸν ἐκ ἔχει, Σάμον θέλει. quo alluſum eſt a Dione. ſed videntur comici, vt ſuo ſermoni id prouerbium accommodarent, varie illud extuliſſe. nam Dio alicubi hoc modo παρῳδηθὲν meminerat legiſſe, cum haec ſcribebat: Ὃς αὐτὸς αὑτὸν ἀ φιλεῖς, ἄλλον φιλεῖς; ita autem conceptum, ſententiam continet diuerſam a Laconis dicto, quod in Athenienſes iecit, cum, vrbe etiam ſua amiſſa, Samum ſibi vindicarent. Exſtat et Stratonici iocus vrbaniſſimus in malum citharoedum, ὃς αὐτὸς αὑτὸν ἀ κιθᾷ, ἄλλον κιθᾷ: vbi manifeſta et ad ſuperiorem adagionem alluſio. Atque hoc valde firmat noſtram de illo Stratonici ioco ſententiam; qui deprauatiſſimam librorum lectionem ita emendauimus. Animad. in Ath. lib. VIII. cap. IX.

13. male interpres μετάθε legit pro μετέθε. nam in Euripidis Oreſte verſus integer ſic habet: Ταχὺς δὲ μετέθε λύσσαν, ἄρτι σωφρονῶν.

408. 13. appellat τρία ῥήματα formulas, quibus praecones vtebantur in renuntiandis victoribus ludorum ſacrorum. proprium formularum, non ſolum iſtarum, ſed ferme omnium, vt conciſae ſint ac breues: idcirco *tria verba* vocat. et re vera huiusmodi ἀναῤῥήσεων tria erant τὰ κύρια: exempli gratia, ΜΙΛΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑ ΝΙΚΑΙ. ſed praeter haec, multa adiiciebantur alia: patris nomen et patriae, item genus certaminis. Poſſis etiam tria illa verba referre ad ſolennem acclamationem omnium Hieronicarum: quibus ſolitum ab vniuerſis ſpectatoribus ter adclamari, ΤΗΝΕΛΛΑ ΚΑΛΛΙΝΙΚΕ ΧΑΙΡΕ. et fortaſſe melior haec interpretatio.

412. 9. De Heſiodo ſcribit initio prioris περὶ θεογονίας, vulgo perſuaſum fuiſſe omnibus, non humana arte illum carmina condere ſolitum; ſed Muſarum afflatu, quarum diſcipulus fuerit.

413. 16. accipe ἱερεῖον, ſicut alibi docebamus vſurpari vulgo Graecis ſcriptoribus, pro carnibus, quae ad veſcendum mactantur, non ſolum ad ſacrificandum. quod multis probauimus ad primum Athenaei, cap. XI.

414. 5. Ait de lenone, ἐν πόλει τρέφοντα καὶ ἀσκοῦντα τοιοῦτο θρέμμα. appellat θρέμμα pueros et puellas, quae proſtant in pergulis lenoniis. ſic accipit etiam Plato vocem illam de hominibus: nam in vltimo Legum θρέμμα Νείλου nominat hominem Aegyptium: ſane quam ἀσείως καὶ ποιητικῶς, vt alia multa in mellitiſſimo illo ſcriptore. alibi dicebamus, Antiphanem comicum in Paraſito cacabum fictilem ita expreſſiſſe, θρέμμα Καρύστου γηγενές.

419. antep. ὁ Θηβαῖος αὐλητὴς, cuius exſtat ſcita vox, *Mihi cano et Muſis*, Antigenidas fuit, vel Iſmenias: varie enim auctores narrant.

420.

420. 10. Lapidum aceruos, quales congesti sunt, vt nugantur poetae, Orpheo canente et lyram pulsante, Dio appellat ἕρματα isto loco, καὶ τῶν λίθων κινουμένων καὶ ξυνιόντων, ὥστε μεγάλα ἕρματα ἀθροίζεσθαι λίθων πλησίον αὐτοῦ. ego scio, ἕρμα dici navium saburram, item illa, quae moli fulciendae admoventur. ὑπερείσματα vocant. aceruos lapidum ἕρμαια semper Graeci, vel ἕρμακας, non ἕρματα, nominant. Hesychius: ἕρμαιον, σωρὸς λίθων. caussam appellationis discas ex eodem in ἕρμαιος λόφος, et Nicandri scholiaste atque aliis. Lego igitur hic: μεγάλα ἕρμαια ἀθροίζεσθαι.

424. 3. ἀξίως] repete ex praecedentibus ἰδεῖν ἔστιν. vox ἐκεῖνος refertur ad illa superiora, ἑνὸς ἀνθρώπου κατ. vereor, ne subtilius videatur, quam probabilius, interpretari, vt in prouerbio, quo claudebatur olim epigramma tumuli, quem Sardanapalus sibi viuus ponendum Tarsi curauerat, ὡς ταῦτα πάντα ἃ τοῦτο ὄντα ἄξια. videlicet, vt apud Strabonem exponitur, τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος.

426. 11. Κροίσῳ] Nimis facetus est Dio, cum Alcmaeonem illum suffarcinatum probe, atque omnibus et corporis et habitus partibus tumentem auro, quod e Croesi thesauris auferebat, comparat cum tibicine, qui Semeles partum caneret. fuit inter caeteros quidam νόμος αὐλητικὸς, qui dicebatur *Semelae partus*, quem nomum tibicines cum in spectaculis canere volebant, cum simili ornatu prodibant ei, quem hic descriptum vides. oportebat enim parturientis etiam pannos, centones atque vniuersum habitum exprimi, non minus, quam vocem. auctor primus eius carminis ac νόμου Timotheus poëta, idemque fidicen, de quo multa Athenaeus libro VIII.

432. 2. Μεγαλοφρονεῖν Graeci de eo vſurpant, qui ſentiat de ſe magnifice: vel, quod adfine eſt, de eo, qui ſuperbia quadam efferatur. aliter, et, vt iudico, prorſus καινοπρεπῶς, vſurpauit Dio, ſcribens initio τῆ Περὶ πλούτε ſic: Φέρε πρὸς θεῶν, ἐπὶ τίνι μάλιστα θαυμάζειν, καὶ ἐπὶ τῷ μεγαλοφρονεῖν, καὶ μακαρίζειν; politum enim hoc verbum inter illa duo θαυμάζειν et μακαρίζειν propriam notionem ſeruare non poteſt: ſed pro *magni facere* neceſſario accipiendum. commodius igitur, atque Ἑλληνικώτερον vocibus tranſpoſitis ſcribas: ἐπὶ τίνι μάλιστα θαυμάζειν, καὶ μακαρίζειν, καὶ ἐπὶ τῷ μεγαλοφρονεῖν ἄξιον π. Priora verba ad iudicium aliorum referuntur: iſtud ad proprium eius ciuitatis, quam ait, iudicium de ſe. poſſis concinnare et aliter.

436. 1. Commentarioli huius ἐπιγραφὴν, quae eſt apud Photium: Τῶν ἐν Κιλικίᾳ περὶ ἐλευθερίας; non eſt, opinor, aliter interpretari, quam vt dicamus, e pluribus diſſertationibus, quas habuit, dum in Cilicia verſaretur, et prouinciae illius vrbes luſtraret, vnam hanc eſſe. ſic in libris M. Antonini Auguſti, De vita ſua, ſaepe adnotatum legas, quo loco aliquid eſſet commentatus.

438. 1. ὁπόταν αὐτοὶ δυσυχεῖς ὄντες συγγράφωσιν, ἢ παρ' ἄλλων ὁμοίων παραλάβωσιν] quo mens erudito viro, cum συγγράφειν hic interpretaretur *hiſtorias ſcribere?* an, quia hoc apud Thucydidem et alios hiſtoricos ſignificat, nulla erit alia eius verbi notio? enimuero longius ab auctoris mente aberrari non poterat: ſed impoſuit illi vitium vulgatae lectionis: nam procul dubio ſcribendum, reſtituta dictione, quae ſupinis et ſtertentibus librariis excidit:

ὁπό-

ὁπόταν αὐτοὶ δυσυχεῖς ὄντες συγγραφὰς συγγράφωσιν. vulgo homines, inquit, ſolent dicere, ius poſitum eſſe in legibus, et a legibus paratum eſſe auxilium aduerſus fraudem vel iniuriam. quando autem hoc potiſſimum homines dicunt? tunc nempe, cum δυσυχεῖς ὄντες, hoc eſt, neceſſitate aliqua vrgente, nomina facere coguntur, et ſyngrapha ſuis creditoribus cauere: vel contra, cum foenori pecuniam collocantes, ſyngrapham a debitoribus accipiunt. perplacet, παρ' ἄλλων ὁμοίων, potius, quam ὁμοίως. *ab aliis ſimilibus*: hoc eſt *ſimiliter miſeris*: quia dixerat, δυσυχεῖς ὄντες. prorſus miſerorum eſt aes alienum contrahere, et cum foeneratore negotium habere. ſpero, fore neminem adeo nobis iniquum, vt non admodum haec emendatio illi placeat.

441. 2. Sequitur imago luculenta, qua exprimuntur vincula et miſeriae vinctorum a Voluptate, Ambitione et Luxuria: in qua Dio antiquiſſimos pictores neutiquam eſt imitatus, qui rei, quam pinxerant, nomen ſubiiciebant: ne fallerentur, qui ſpectarent: non ita poſteri illorum, qui artis ſuae fiduciam maiorem habebant: nec dubitabant, ne, ſi equum verbi gratia pinxiſſent, aliquis putaret, eſſe aſinum. nomina igitur tabulis apponere deſierunt: ſimiliter et Dio vitiorum, quae hic pingit, nomina praetermiſit. perperam igitur inſertum e libri ora nomen ἡδονὴ iſto loco: χαλεπὴ δὲ ἡδονὴ καὶ φέρειν δεσμά. per Helleniſmi leges, et caſtitatem ſermonis, non habet hic locum vox ἡδονή: quam inde profectam, vnde dixi, non dubito. deinde φέρειν non poteſt ferri. fortaſſe ſcripſerat, χαλεπὴ δὲν ἦττον, καὶ φέρει γε δεσμὰ κ. Quae ſecundo loco depingitur hera immitis, Ambitio eſt: nam κλοιὸς χρυσῆς, ἢ ἀργυρᾶς,

γυρους, quid aliud, quam gemmata diademata, aut coronae? ex iſtis tamen verbis, σύρει δὲ πόλεων στρατηγοὺς ἐπὶ πύλας, ὥστε ἀνοίγειν καὶ προδιδόναι, iure pronunties, Auaritiam intelligi. quod ſi potius videtur, per boiam auream vel argenteam intelligetur ſimpliciter auri et argenti copia, cuius cupido vinctos tenet auaros.

FEDE,

FEDERICI MORELLI

P. R.

SCHEDIASMATA, SCHOLIA,

COLLECTANEA ET CONIECTAN.

IN DIONIS CHRYSOSTOMI SCRIPTA.

De minus faſtidioſis heroica Paroemia apud Graecos trita eſt, ἀγαθὴ καὶ μάζα μετ' ἄρτον. *ſi tales ad hoc* ἔρανον, *ad hanc ſine arte menſam, conuiuas nacti fuerimus, praeclare nobiſcum agetur; ſiquidem moretum noſtrum non faſtidietur, nec muſtaceum cuicuimodi ſit; in quo vt laureolam non quaerimus, nec alii* περιέργως *quaerant, imo potius veniam concedant* χαριζομένῳ παρεόντων, *et ruris ſui dapes apparanti.*

Ἂν μὴ παρῇ κρέα, τῷ ταρίχῳ ϛερητέον.

Ieiuno ſtomacho nobis eſt opus, qui vulgaria, ſi ſalubria fuerint, non temnat. Nihil enim hic ſatis ad guſtum delicatorum, ἀβροβίων, *lac auium auentium, aliudque agentium hominum.* ᾠδὲν δ' ἀπόβλητον μὴ τὸν ὑγρὸν καὶ διακεχυμένον, καὶ τὸν ἀνέσεως γέμοντα διωκομένοις βίον, ἀλλὰ τὸν ἐπίμοχθον. *vt omnia opportuna et ſuauia iis, qui cum philoſopho Cordubenſi ſibi in animum induxerunt, Id actum eſſe ab illo Mundi conditore, qui nobis viuendi iura deſcripſit, vt ſalui eſſemus, non delicati. En vobis,* σύσσιτοι Φιλολάκωνες, *caput coenae,* ζωμὸς μέλας, *e Scholiis quibusdam ad oram Regii Codicis Dioniani adſcriptis, in quibus, vt in Aegyptiis pharmacis,*

macis, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ, μεμιγμένα. Sunt bona, ſunt quaedam mediocria. *Nos iis, qui nucleum* ἑρμηνείας *eſſe volent, nucem aliquatenus fregimus, reiectis* πολυλογίας λογοδαιδάλοις *putaminibus. Duntaxat meminerint* Διωνόφιλοι, *nos nec profiteri grandia, nec ſectari leuia.*

IN I. ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ.

Scholiaſtes, neſcio quibus adductus rationibus, hos de Regno ſermones in gratiam Veſpaſiani inſtitutos fuiſſe conſtanter aſſeuerat: quod eo magis mirum accidit mihi, quod eum Photii excerpta legiſſe animaduerterim: ex quibus diſcimus, Dionem Traiano fuiſſe in deliciis.

Vol. I. p. 43. 3. Κατὰ τὸν ἐκείνου] Idem adnotat, τὸν Ἀλέξανδρον τὸν γενναῖον ὄντα καὶ φιλόπονον καὶ φιλοκίνδυνον. talem vtique non mendax hiſtoria nobis Alexandrum reponit, generoſum, animoſum, impigrum, in labore indefeſſum, in periculis intrepidum. Saluſt. in Iug. de Mario.

8. Τοῖς ἐνθέοις ὁμοίως] Eadem Scholia ἐνθέους exponunt θεολήπτους, *afflatos numine*, τοὺς ἐνθουσιῶντας, τοὺς θείᾳ μανίᾳ καὶ ἐπιπνοίᾳ κατεχομένους, *diuino furore correptos.* de horum generibus quatuor Plato in Phaedro. Pollux 1. ὀνομ. Quod ſubiungit ἕτω σφόδρα, familiare eſt huic auctori, vt ἕτως ἄγαν. Animaduerte porro τὸ ἐπαρθῆναι hic pro *animum erectum habuiſſe* ſumi, non in malam partem.

44. 4. ἀδὲ Μαρσύας] De certamine muſico inter Marſyam et Olympum. Olympum tamen Myſum Marſyae diſcipulum et amaſium fuiſſe notat Suidas.

5. Δοκεῖ δὲ ἔμοιγε μηδὲ τῆς] Laudatur hic ambitus orationis a perſpicuitate narrationis, Antiptoſi Attica, membrorum rotunditate quadrata, et puritate. Nota τὸ

ta τὸ πολὺ πρότερον, pro *multo potius*, *longe citius*. Ariſtoph. νεφ.

Εἶθ' ἑξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.

45. 4. Δίκαιον αὔλημα] fortean alluſum ad παραπέλευμα praeconii Olympici, ᾄδε, ἀλλ' ᾄδε δικαίως. *Cane, ſed iuſte cane.*

10. Ὁπότε ἢ πενθῶν] Mirifice exagitat affectus, quibus Macedo omnium abiectiſſime correptus, magnificum ſpiritum ſuum inanius et deterius, quam mulierculae, humi affigebat. πενθῶν, lugens immoderate ſuper Hephaeſtione. κολάζων, de poena ſapientis illius viri, qui inſidiarum accerſitus fuerat. χαλεπαίνων, ſuccenſens Clito. ὑπεροράων, Olympiade deſpecta. Schol.

ibid. Ὡς φησὶν ὁ ποιητής] Theognis ita habet:

Εἰ δ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτό γ' ἔδωκε θεός,
Ἰᾶσθαι κακότητα, καὶ ἀτηρὰς φρένας ἀνδρῶν,
Πολλὰς ἂν μισθὰς καὶ μεγάλας ἔφερον.

Primi Pentametri ὑπόθεσιν Dion in ἀπόφασιν mutavit παρῳδικῶς. Interpres καταλογάδην reddiderat, nos ἐμμέτρως.

pen. Μόνος δὲ ὁ τ.] Schol. vide, vt ordiatur, et quaſi conſulens fidem ſibi comparet, dum ſe doctis et prudentibus componit, et quibus iniquum eſſet aures non adhibere: itemque vt eorum, apud quos dicit, bonam et obſequioſam indolem atteſtetur, et ſermonis illecebras exhibeat, et ad audientiam ſibi muniat aditum a probabilitate et grauitate eorum, quae dicenda ſunt.

46. 5. Ἀλῆται] mendoſe olim Lat. editum fuerat *medici* pro *mendici*: at ne hoc ipſum quidem placet; ſed potius *errones*, *vagi*; quod Dioni noſtro quadrare, cum aliis pleriſque e locis firmari poſſit, tum ex prox. 59. 23. ἔτυχον ἐν τῇ φυγῇ ποτε ἀλώμενος. itemque

ex Euboico, pag. 223. 11. ἐν ἄλλῃ συνεχεῖ. et epilogo concionis in patria habitae, pag. 234. 6. Vol. II. εἰ δὲ ἄρα ἀποδημῶν ἥδομαι. *ſi peregrinatione delector.* etc. H. Stephanus ambigebat, an legendum eſſet ἀθληταί. αὐτοεργοὶ eadem notione, qua αὐτοδίδακτοι, etiam apud Themiſtium. Horatianum eod. ſpectat: *Conamur tenues grandia.*

Πόνοις τε καὶ ἔργοις] Horat. idem de ſe praedicat:

— *Ego apis Matinae*
More modoque,
— *operoſa paruus*
Carmina fingo.

Φθέγγονται καὶ ἀδ.] Apud poëtam Lat. 1. Ge.

Interea longum cantu ſolata laborem,
Arguto coniux percurrit pectine telas. et Ouid.
Crura ſonant ferro, ſed canit inter opus.

47. 17. Ὡς ἀχ ἅπαντας] Scholiaſtes ait non inſcite, ſibi in mentem veniſſe, vt cum his Apoſtolicum dictum conferret, atque ita diſtincte perciperet: Οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία, εἰ μὴ ὑπὸ Θεοῦ. *Non enim eſt poteſtas, niſi a Deo;* vt his verbis ſignificaretur, τὸ ἄρχειν τάξιν ἐπαγγέλλεσθαι ἀπὸ Θεοῦ, imperiorum ordinem a Deo inſtitutum eſſe. ἀ μέντοι πᾶς ἄρχων καταθύμιος Θεῷ, non omnem tamen Magiſtratum Deo acceptum eſſe. ἀδὲ οἱ ἐπιπηδῶντες καὶ βιαζόμενοι τὴν ἀρχὴν, θελητοὶ τῷ Θεῷ. neque omnes, qui inſultant vimque faciunt imperiis, Dei voluntati parere. ἀλλὰ ὥσπερ τὸ ἐπιθυμητικὸν μὲν παρὰ τοῦ Θεοῦ· οὐ μέντοι καὶ οἱ παραχρώμενοι τούτῳ, εὐαρεστοῦσι Θεῷ· τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον, ἀδὲ οἱ τὸ ἄρχειν βιαζόμενοι. διόπερ εἰς γνώρισμα τῶν ἐκ Θεοῦ τὸ ἄρχειν ἐχόντων, ἐπήγαγεν· αἱ δὲ οὖσαι ἐξουσίαι ὑπὸ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσὶν, ὥσπερ ἔλεγε· μὴ ὅτι εἶπον· ἀ γάρ ἐστιν ἐξουσία, εἰ μὴ ὑπὸ Θεοῦ· καὶ τὴν τῶν ἀσεβῶν ἀρχόντων οἶδε ἀπὸ Θεοῦ. ἀλλ' ὅρα, εἰ μὲν τὸ τεταγμένον αὐ-

ταῖς

τοῖς ἐνθεωρεῖται καὶ σῶφρον, ἡγοῦ τὰς τοιαύτας θεοφιλεῖς· εἰ δὲ παρὰ ταύτας, θεοστυγεῖς.

vlt. ἢ τῷ βασιλεύεσθαι καὶ] Regius τῷ βιβλεύεσθαι. rectius, et huic germanae lectioni congruit interpretatio.

49. 1. Οἵ τε ὄρνιθες πετ.] Scholium Gr. in ora libri non suo loco appositum. Haec verba illustrat historia Regis Libyae Apsephae, qui Psittacos edoctos has voces conari, *Apsephas Deus est*, euolare iussit.

51. 20. Οὐδεὶς ὁμολογεῖ πολέμιος] Perinde ac si diceret, omnibus benigne facere contendit; vnde a subditis volentibus, laudibus effertur: Maleuolos autem et osores beneficiis bene sibi velle cogit; et laudes ab his et illis ex aequo consequitur. *Schol.* Seneca l. IV. de Ben.

52. 2. Αἰδὼς ὑπεισι] Plato in Ione expendit, an vera sit ῥῆσις poetae vet. ἵνα δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς. *vbi pauor, ibi pudor.*

ib. ἁπλότητα καὶ] Idem Plato τὸ θυμοειδὲς καὶ τὸ ἁπλοῦν coniungit.

8. Τὰ δειλότατα καὶ] Eodem argum. a feris generosis et ignobilibus ducto Ouid. vtitur:

Corpora magnanimo satis est prostrasse Leoni. etc.
At lupus et turpes instant morientibus vrsi,
Et quaecunque minor nobilitate fera.

pen. Ἐπ' αὐτῷ εἶναι τὸ π.] Idonei apparatus bellici hostibus metum incutiunt, et ad inducias optandas impellunt. *Schol.*

54. 12. Ὁπόσας γὰρ ἄν τις ἦ] Plutarch. ἐν τῷ περὶ πολυφιλίας, iisdem rationibus, Non solis longas Regibus esse manus, sed et priuato cuique, ob amicos, confirmat.

55. 16. Ὅσις ἀγαθὸς ὢν, εὐδ'] haec lectio magis est consentanea Xenophontis dicto in Oecon. ἀγαθὸς ὢν εὐδαιμονεῖς. Cic. *virtuti tuae fortuna coniuncta est.*

56. 13. Ζεὺς γὰρ μόνος] Haec fusius ab auctore explicantur Orat. XII. et a Synesio in Φιλαδέλφοις pag. 24 Graecae editionis nostrae, et pag. 16. Lat. interpretationis. Dionis amatore et imitatore dignum id opusculum recens ex vnico Reg. Cod. mnſ. edidimus. videsis, an μειλίχιος respondeat Ἱκεσίῳ.

58. 8. Ὅσοι στρατηγοί· ὅστις ἂν] Attica ἐναλλαγῇ pro τῶν στρατηγῶν καὶ ἀρ. quod orationis σχῆμα Schol. effictum et conformatum esse vult ad illud Homericum: Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρύν. etc.

59. vlt. Πολλῶν καὶ ἀδίκων πρ.] Schol. τῶν ἐπὶ Νέρωνος ἀτοπημάτων, *de Neronianis flagitiis*. huc refert illud Photii in Excerptis de Dione: Φυγὰς ἐγεγόνει, τὴν τῆς τυραννίδος ἐκκλίνων δεινότητα, καὶ πολλὴν ἐπῆλθε πλανώμενος γῆν.

60. 4. Αἰτίζων ἀκόλας, οὐκ ἄρνας] Germana lectio, et Cod. Reg. firmata. Hesych. ἄρνας, πρόβατα. quare interpretor:

Frusta rogans panum, haud verueces, haudque lebetas.

Iuuenal. Satyr. 3.

Aerumnae cumulus, quod nudum et frusta rogantem
Nemo cibo, nemo hospitio tectoque iuuabit.

61. 3. Ἐπλανώμην, μεσ.] Laborant hic Graeca et Lat. ab interpunctione. *et aberrabam, mero meridie.* 1. ardentibus horis.

8. Νομέων τ. ἀναθήματα] Epigramm. εἰς ἀναθήματα ἀπὸ ποιμένων VI. Anthol. eiusmodi donaria celebrant. τὸ σκῦλον ἀγρίης,

Καὶ τὰν ῥαιβόκερων εὐστόρθυγγα κορύναν.

hic δέρματα, ῥόπαλα, βακτηρίαι. *exuuiae, pedum.*

10. Ἰσχυρὰν καὶ μεγάλην] pulchre Schol. γενναίαν. Xenoph. εὐπρεπῆ καὶ ἐλευθέριον, *generosam, liberali forma, proceram.*

21. Οὐκ

21. Οὐκ ἄνευ θείας τύχης] Hom. Od. α. ἔχει ἄνευ θεῦ ἡ δέ γε βέλη Virg. — *non ſine numine Diuum.* mox τὸ ἀπελθεῖν μάτην. Hom. Il. β. κενεὸν νέεσθαι.

Ἀσθμαίνουσα καὶ περιδινοῦσα τὴν κεφ.] Virg. de Sibyll.

—— *non vultus, non color vnus,*
Non comtae manſere comae: ſed pectus anhelum:
Et rabie fera corda domans.

62. 16. Ποιμένα ἐν ὄρει τινὶ Βοιωτ.] Vt Heſiodus repente poëta prodierit, infra fuſius, proxima Orat. et LV. de Hom. et Socr.

64. 23. Καὶ δι' οἰωνῶν καὶ δι' ἐμπύρων] Augurium et haruſpicium ad μαντικὴν Apollinarem refert Tibull. l. 2. El. 5.

Tu procul euentura vides, tibi deditus Augur
Scit bene, quid fati prouida cantet auis.
Tuque regis ſortes: per te praeſentit haruſpex,
Lubrica ſignauit cum Deus exta notis.

Idem mox aliud genus πυρομαντείας ſubiunxit:

Vt ſuccenſa ſacris crepitet bene laurea flammis.

Ad ἔμπυρα pertinet etiam *Perſicum haruſpicium*, de quo Catullus in Gellium. cui facem maximam illuſtris Scaliger praetulit ex Herodoto, Strabone, Athen. interprete Nicandri; quibus addeſis iſtud Ariſtophanis in Irena: Οὐκ ἔν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι. vbi Scholiaſt. οἱ ἀπὸ τοῦ πυρὸς μαντευόμενοι τὰ φρύγανα ὑποτιθέασιν εἰς τὸ ἐξάψαι κατὰ ἐπισήμην τὴν ἑαυτῶν.

65. 4. Ἄκοντα τὸν πεφυλαγμένον] Adſcripta lect. πεφυκότα, e Cod. Regio menti et verbis auctoris congruentior: praecedit enim γενναία φύσις, et mox ſequitur ἔξω τῆς αὐτοῦ φύσεως: vt de recta indole, conſortio deprauata, agi pateat. (v. c. πεφυμένον).

66. 15. Ἅτε νέος καὶ φιλοτίμως] adscriptum a Schol. Homericum illud ex Il. β.

Ὁπλοτέρων ἀνδρῶν αἰεὶ φρένες ἠερέθονται.
Mens iuuenum mox huc, et nunc impellitur illuc.

hic non tam adolescentis leuitas carpitur, quam φιλοθεωρία laudatur.

vlt. Τὴν διαφορὰν τῶν ἄλλων] G. Canterus L. I. N. L. c. 27. leg. putat τῶν ἄθλων, vt de praemiis diuersis intelligatur.

70. 5. Ταπεινὸν ἐπεσήρως] Lego ἐσεσήρως, et interpretor, *ficte ac dolose ridebat:* non sine stridore dentium. Hesych. σέσηρε, γελᾷ δολίως, ψύχει (emendo βρύχει, vt Act. 7.) τὸς ὀδόντας. idem: σεσηρὼς, κεχηνὼς, ἀνοικτὸν ἔχων τὸ στόμα. Apuleius:

Restrictis forte si labellis riseris.

71. 12. Δοκεῖ μοι θεὸς ἀληθὴς εἶναι] Virg. *Et vera incessu patuit Dea.*

22. Τῶν ἀνθρώπων σωτῆρα] de emphasi veraque notione τῦ σωτῆρος Cicero in Verr.

pen. Ὅτι τὸς ἀνειμένως] germanum est ἀνημέρως. Hor. ad Pis. *Agrestes homines.* Scite D. Io. Chrysost. 11. Laudat. Macchab. Tyranni φιλανθρωπίαν ἀνήμερον dicit, *humanitatem immitem*, vel *immanem.*

IN II. DE REGNO.

72. Huius Sermonis summa siue inscriptio luculentior, ad calcem, ex veterum librariorum more, relata legitur in Regio Cod. his verbis: Περὶ βασιλείας, Ἀλεξάνδρε πρὸς τὸν πατέρα διάλεξις· ὡς δεῖ τῇ παρ' Ὁμήρῳ δόξῃ τὸν βασιλέα πείθεσθαι· καὶ τὰ ἔπη προσθεὶς, διδασκαλίαν τὴν Ἀριστοτέλους πάντων μᾶλλον ἁρμόζειν ἱκανὸν φησὶ παιδεῦσαι τὸν ποιητήν: Lego τὸν βασιλέα. Hoc est: ALEXANDRI *cum patre colloquium de*

de Regno: vt Regem Homericae ſententiae parere oporteat: verſuſque apponit. Ad extremum Ariſtotelis doctrinam ad continne inſtituendum Regem idoneam eſſe affirmat.

7. Γενναῖοι σκύλακες] Oppian. I. κυνηγετ. ἔστι δέ τι σκυλάκων γένος ἄλκιμον ἰχνευτήρων. Editionis Venetae interpretationi quae hic deerant, ſuppleuimus; ſed et mox ſcribendum: *nonnunquam etiam ruptis vinc.*

73. 8. Ἐν Δίῳ τῆς Πιερίας ἔθυον ταῖς Μέσαις, καὶ τὸν ἀγῶνα τῶν Ὀλυμπίων ἐτίθεσαν] Stephanus Byz. περὶ πόλεων Dioni conſentit: Δίον, πόλις Μακεδονίας, ἔνθα τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα ἐτέλουν. Strabo in excerptis extremi lib. VII.

13. Ὥστε διατρίβεις περὶ μ.] Regius ὦ γε διατρίβεις. tolerabilius ἐν ᾧ γε δι. καὶ π.

74. 6. Καὶ τὰ τοῦ Παρίου ποιητοῦ] Quis non videt, Archilochum intelligi, quem apud Flaccum *proprio rabies armauit Iambo?* de quo Suidas: Ἀρχίλοχον ποιητὴν, γενναῖον τἄλλα, εἴ τις αὐτοῦ τὸ αἰσχροπρεπὲς καὶ τὸ κακοῤῥῆμον ἀφέλοι, καὶ οἱονεὶ κηλίδα ἀποῤῥύψαι, ὁ Πύθιος ἠλέει τεθνεῶτα.

11. Πάντων μὲν κρατέειν] Interpres Homericos numeros non aduerterat, et ſolute verterat.

76. 12. Ὅμηρος π. ἠττᾶτο ὑπὸ Ἡσιόδου] Homerus multis (vt Catoni M. apud Cic. videtur) ante Heſiodum ſeculis fuit. Plutarch. in παραμυθητικῷ ad Apoll. at Symp. v. Pr. 11. συγχρόνους fuiſſe et ἀμοιβαῖα ceciniſſe in ludis funebribus Amphidamantis Chalcidenſis, perhibet.

15. Ἡσίοδος Μέσαις] Hoc etiam Diſtichum ſegniter ab interprete ſine numeris expreſſum fuerat.

77. 11. Τὴν γυναικωνίτιν] al. lect. gloſſema eſt γυναικωνίτιδος.

78. 5. Μετὰ μικρᾶς δυνάμεως κυρίως] H. Stephanus in ora lib. adnotarat: γρ. ὁ κύριος, quae lectio ſi

approbetur, ἄλλῳ subiungendum δὲ σ. vt sit sensus: *Achilles mittitur cum parua manu; non vt princeps, sed vt socia arma laturus.*

80. 1. Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμ.] Cicer. III. de orat. *Ille apud Hom. Phoenix, qui se a Peleo patre Achilli iuueni comitem esse datum dicit ad bellum, vt illum efficeret oratorem verborum, actoremque rerum.* Interpres, et Homeri numeris et Cic. verbis neglectis, versum spreuerat, quem repraesentaui, vt habes, atque hoc etiam modo: *Orator verborum rerumque actor vt esset.* Synesius in Dione eundem παρῳδεῖ ad filium μοιρίδιον· ἐπεί τοι καὶ αὐτὸν ἀμφότερα βέλομαι ἀγαθὸν γενέσθαι,

Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι γνωξῆρά τε ἔργων.

Verborum orator, rerum et perspector vt esset.

Δέκα γέροντας αὐτῷ] Agamemnonis voti verba sunt haec apud Hom. Il. β.

Τοιῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν.

Opto a consiliis decios tales mihi Graecos.

17. Δημαγωγῷ τινος ἐπισάντος] Cod. Reg. habet ἐπαναξάντος. quod est ἐμφατικώτερον. Scholiastes hic censorem agit, aitque: δημοκόπον κρεῖττον ἦν εἰπεῖν καὶ ἐπικαιρότερον. nugae.

82. 8. Τὰ Τυρταίῳ] Schol. ἔτος ὁ Τυρταῖος. Hic Tyrtaeus Athenienſis fuit, et cum videret, Lacedaemonios, apud quos versabatur, in bello molliter se gerere; poëtica facultate praestans, versus ipsis condidit, quibus animos ad proelia exacueret: eosque in procinctu et primo conflictu accinere iniunxit. Spartani dicto audientes, alacri studio perciti et accensi, pulchre se in rebus bellicis gessere. Horat. ad Pisones:

Tyrtaeusque mares animos in Martia bella
Versibus exacuit.

In Cod. Reg. legitur in hoc Schol. τὰ κατὰ τὸν πολ. paulo post καὶ τὸν Ἐνυάλιον παροξυντικῶς. quid si legas

gas μέλη κατὰ τὸν Ἐν. παροξυντικά. mox ex eodem C. Regio interpungo, et lego: συῤῥαπτόντων ἀλλήλοις, ᾄδειν. et in clauſula: καλῶς τὰ κατὰ τὸν π.

83. 14. Θήβας ὕς. πορθῶν] Liban. orat. ad Theodoſ. εἰς ςάσιν: ἦν δ' ἂν καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν βελτίων ὁ καταςκάψας Θήβας: quaſi haec illum expugnatio traduxiſſet.

15. Κελεύσας ἐπιγράψαι] Sunt, qui hanc inſcriptionem ante Alexandri tempora a Lacedaemoniis in expugnatione Theb. obſeruatam fuiſſe perhibeant: ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΤΟΥ ΜΟΥΣΟΠΟΙΟΥ ΤΗΝ ΣΤΕΓΑΝ ΜΗ ΚΑΙΕΤΕ. In Cod. Regio legitur ςέγην nullo articulo praepoſito. Super hoc adoleſcentuli ita ludebamus:

Διὸς Ἀλέξανδρος πρήσας Καδμήϊον ἄςυ,
Πινδαρικῶν σεμνῷ Φείσατ' ἄγει μεγάρων.

Fortis Alexander Cadmi cum diruit arcem,
Pindarico cauit relligione lari. etc.

84. 2. Τὰ δὲ ὅπλα, ἔφη, σκυλεύσω, Καὶ κρεμόω] atqui hoc verbo, σκυλεύσω, Hector apud Homerum non vtitur, ſed his:

Τεύχεα συλήσας οἴσω ποτὶ Ἴλιον ἱρήν.

Arma feram praedatus ad altae Pergama Troiae;
Illa ſagittiferi appendens ad Apollinis aedem.

quidni ergo pro σκυλεύσω legas συλήσας οἴσω. Interpres Heroicum ſermonem cum pedeſtri mutarat.

5. Τῶν ἱερῶν ἦ σμαραγδων καὶ σαρδίων] Herod. l. II. ſcribit, ſe Tyri Herculis fanum vidiſſe πλουσίως κατεσκευασμένον, καὶ ἐν αὐτῷ ἦσαν ςῆλαι δύο· ἡ μὲν χρυσοῦ ἀπέφθου· ἡ δὲ σμαραγδου λίθου λάμποντος τὰς νύκτας μέγαθος. porro Sardiani Sardanapalo placuiſſe lepide notat. hanc gemmam Theophr. in marem et foeminam diſtinguit.

6. Οἷος ἦν ὁ Σαρδαναπάλε περὶ Νῖνον] Coniecturae noſtrae pars altera Cod. Regio firmata eſt. Herodotus quoque in Euterpe τὸν Νίνε βασιλέα Nini conditos theſauros habuiſſe memorat.

86. 18. Μενέλαος δὲ πολ.] Locus exſtat apud Euripidem in προτάσει Oreſtis; vbi verſus Anapaeſt. συ-ςήματος ἐπιφθεγματικῆ ita diſtinguendi atque interpungendi:

Καὶ μὴν βασιλεὺς ὅδε δὴ ξείχει
Μενέλαος ἄναξ· πολλῇ δ' ἀβροσύνῃ
Δῆλος ὁρᾶσθαι,
Τῶν Ταντα λιδῶν ἐξ αἵματος ὤν.
En progreditur recta huc Spartae
Menelaus Rex, luxu multo
Conſpiciendus,
Tantalidarum ſanguine cretus.

89. pen. Ἄθλα ἐκόμιζε τῇ θανάτε σχεδόν] Schol. τὸ σχεδὸν, ἀντὶ τῇ ἐγγὺς, τοῦτ' ἔξιν, ἐπ' αὐτῷ τῷ θανεῖν ὤν. quod, *morte inſtante, praemia ferret hoſtibus.* commodius tamen τῷ σχεδὸν ad τὸ ἐκόμιζε relato, verteris: *quia hoſtibus praemia mortis ſuae prope attulerat:* quaſi *tantum non in manum tradiderat.* Heſych. σχεδόν. ἐκ χειρὸς, ἐγγύς. porro hic auctor hoc aduerbio in clauſulis amat vti; vt ſup. pag. 43. μία τε καὶ ἐν ταυτῷ σχεδόν.

90. 17. Αὐλῶν συρίγγων τ.] In interpretatione Virgiliana verba retinui, quae Naogeorgus neglexerat.

92. pen. Ἄγε τ' ὦ Σπάρτας] Schol. admonet, haec παρακλητικὰ eſſe ἐκ τῶν Τυρταίε: ac primus quidem verſ. heroicus ἀκατάληκτος occurrit; alter vero numeris impar et liberior, vt ei tibicine opus fuerit, tertio, quod ſpondaicus inconcinnus eſſet, et quarti hemiſtichium mutilum: inutilibus ramis amputatis, ſi non feliciores, certe politiores ex tempore inſeruimus. poſtea animaduertimus, Theod. Canterum l. I. V. L. C. X.

C. X. huius classici concentum ad numeros anapaesticos apte reuocasse, (non inconsulto fortasse oraculari suo nostroque Aurato) et sex versuum καταληκτικῶν cancellis circumscripsisse, hoc modulo:

Ἄγετ', ὦ Σπάρτας εὐάνδρε
Κῆροι πατέρων πολῖται·
Λαιῷ μὲν ἵππυν προβάλεσθε.
Δόρυ εὐτόλμως βάλλοντες,
Μὴ φειδόμενοι τᾶς ζωᾶς·
Οὐ γὰρ πάτριον τὰς Σπάρτας.

Quod in secundo versu, loco πρῶτον vel πρότερον, reposuit πατέρων, fecit congruenter rationi et Cod. Regio.

In tertio retinuimus nostrum προβάλεσθε, vt Iambus hic hospes domino Anapaesto cederet. Sextus syllabae restitutione stabilitus, et augustior factus est. Cod. Regius coniecturae fauet: ἃ γὰρ πρὶν τὰς Σπάρτα. e compendio scripturae πρ̄ιον, pro πάτριον.

94. 3. Ὦναξ ὦ δαιμ.] Haec prius indigesta et inordinata in ordinem modulorum Glyconicorum adduximus: iisdemque numeris Lat. modulari et reponere placuit, ex Is. Casauboni εὐσοχίᾳ:

O Rex, vacca cui placet:
Quicum coeruleae maris
Nymphae, purpurea et Venus
Ludunt, peruolitantque iuga
Altorum edita montium;
Oro, propitius veni
Nobis, votaque nunc tuis
Admitte auribus optima:
Cleobulo bonus atque ades

Con-

Conſul, quo vſque mei bene
Me amplexentur amores.

vltimus in Cod. Regio ita ſcribitur;

Ὧδ' εὖ νῦν σε δέχεσθαι.

fortean ſcribendum *νυνὶ δέχ.*

95. 1. Τῶν Ἀττικῶν σκολ.] Attica Scolia dici Scholiaſtes non abs re adnotat, quae Athenis cani ſolita erant in Prytaneo per pocula, in Harmodii, Admeti, Telamonis laudes. *εἴρηται δ' αὐτὰ κατ' ἀντίφρασιν σκολιὰ, ὅτι ῥᾴδια καὶ ὀλιγόστιχα.* ſic enim leg. non *ὀλιγότιχα. quod facilitate et breuitate placeant.*

5. Εἴθε λύρα] Haec H. Stephanus in fragmentis IX. Lyric. Gr. retulit inter *ἀνώνυμα* Scolia Alcaeo adiuncta. In Cod. Reg. leg. *ἐλεφαντίνα.* quartus etiam in Cod. Reg. dimidiatus, eiuſdem Stephani diligentia integer exhibetur: *Καί με καλὴ γυνὴ φοροίη καθαρὸν θεμένα νόον. Me mulier venuſta ferret, placidumque animum gerens*; vt iiſdem modulis concinam.

Sed Naogeorgo ſenarii inconditi perplacuerunt, mihi non arridet, quod aurum *ἄπυρον coctum* reddat potius, quam *incoctum*, nec ignem expertum. Schol. tria *παροινίων σκολιῶν* diſticha laudans appoſuit; quae Dionyſio Sophiſtae tribuuntur l. VII. Ἀνθολ. haec reponam *φιλοτοιούτοις.*

Εἴθ' ἄνεμος γενόμην, καὶ σὺ * ςείχουσα παρ' αὐγὰς,
Στήθεα γυμνώσοις, καί με πνέοντα λάβοις.
Εἴθε ῥόδον γενόμην ὑποπόρφυρον, ὄφρα με χερσὶν
Ἀραμένη * χιονοῖς ςηθέεσιν χαρίςῃ.
Εἴθε κρίνον γενόμην ἀργέννεον, ὄφρα με ῥισὶν
Ἀραμένη, μᾶλλον σῆς χροτιῆς κορέσῃς.

Aura

Aura lubens fierem, at tu mox progreſſa in apertum
Pectore nudato flantem animam acciperes.
O vtinam roſa purpurea efficerer, manibusque
Me carpens niueis inſereres ſinubus.
Lilium ego o ſi eſſem candens, vt naribus ipſa
Me adiungens, grata fic facie fruerer.

IN III. DE REGNO.

Huius etiam ſermonis *σύνοψις* ad calcem reiecta eſt a Calligrapho in Regio Cod. vt in Aldino: ΕΓΓΥΣ ΠΑΡΑΙΝΕΤΙΚΟΥ ΕΣΤΙΝ, ΟΠΟΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΔΕΙ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ. *Exhortationis inſtar eſt, Qualem eſſe Regem oporteat.*

102. 4. Τῶν Περσῶν *βασιλέα*] Plato in Gorgia, vnde haec mutuatus eſt Dio, *μέγαν βασιλέα* nominat. Sed ex Socrate primum quaeſitum fuiſſe memorat, Archelaum, Perdiccae filium, qui tum fortunatiſſimus habebatur, nonne beatum putaret? Haud ſcio, inquit. *ὐ γάρ πω συγγέγονα τῷ ἀνδρί*: *nunquam enim cum eo loquutus ſum.* tum de Perſarum rege magno, an poſſet dicere, beatusne ſit: *ὐ γὰρ οἶδα, παιδείας ὅπως ἔχει καὶ δικαιοσύνης. An ego poſſem, quem ignorem, quam ſit doctus, quam vir bonus?* Cicer. V. Tuſc.

105. 4. Τίνι *μὲν γὰρ δεῖ πλείονος*] Haec totidem paene verbis repetuntur inf. Orat. LXII. Vol. II. p. 322. 12. *τίνι μὲν γὰρ φρονήσεως δεῖ πλείονος* etc. vt conſtet *κοινὸν τόπον* fuiſſe Dioni.

9. Σύμπαντας *ἀνθρώπους θεατὰς*] Hic a Scholiaſte iure adſcriptum: *ὡραῖον σύντομον.* Iul. Caeſar apud Salluſt. in Catil. *Qui magno imperio praediti, in excelſo aetatem agunt, eorum facta cuncti mortales nouere.* adi Diod. Sic. l. XII. Bibl.

21. Κινδυνεύων ὑπὲρ τῆς ψυχῆς] Schol. τὴν πρὸς τὸν Νέρωνα παῤῥησίαν λέγει ἣπερ χρησάμενος, αἰτίᾳ φυγίᾳ κατεδικάσθη. Photius eandem dicendi libertatem exſilii Dionis cauſam Domitiano ſuggeſſiſſe ſcribit.

107. 1. Τὸ νόμισμα, οἱ δὲ τὴν ἀρ.] V. C. Theod. Canterus cum primus animaduertiſſet, hoc in loco aliquid ſubſultare ac deeſſe, antiqui Cod. MS. ope adiutus, pulchre reſtituit ac ſuppleuit, hoc modo: τὸ νόμισμα· οἱ μὲν γὰρ ὕποπτον αὐτὸ ποιοῦσιν· οἱ δὲ τὴν ἀρετὴν ἄπιστον ἐργαζόμενοι. *qui adulantur, multo grauius peccant, quam qui nummos adulterant; at enim qui monetam corrumpunt, nummos reddunt ſuſpectos: qui vero aſſentando laudant indignos, faciunt, vt virtus fide careat.* Sed ne ſcrupulus aliquis ſuperſit ob τὸ ἐργαζόμενοι, neue ſententia adhuc pendere videatur, quid vetat legere ἐργάζονται? Nobis ex Cod. Reg. fide mens fuerat ſic interpungere: νόμισμα, οἵδε· τὴν ἀρ. ſenſu non alieno, ſed minus pleno et plano: de adulatoribus, quod peius faciant, quam qui nummos adulterant, dum praeſtant, vt virtuti fides non habeatur. verum caſtigatioris Cod. efficaci ſupplemento manum demus.

116. vlt. Οὐχ ὁμολογῶν ἃ μόνον] hanc phraſin, vt καινοπρεπῆ, grata nouitate decoram, obſeruat Schol. ἔδει γάρ· ἃ μόνον ἃχ ὁμολογῶν.

118. 8. Οὐδὲν ἡγεῖται σπεδαῖον ἐδὲ τῶν αὐτῶ] Sueton. in Tito cap. 8. *Recordatus quondam ſuper coenam, quod nihil cuiquam toto die praeſtitiſſet, memorabilem illam meritoque laudatam vocem edidit: HODIE, AMICI, DIEM PERDIDI.* Syneſius in eodem Φιλαδέλφων commentario mirifice hoc dictum exaggerat edit. noſtrae pag. 25. Gr. et 17. Lat. Schol. idem Alexandro M. apophthegma tribuit: Ὅτε τινὰ μὴ εὐ-

ἐργε

ἐργετήσας κατειλήφει ἑαυτὸν, ἐπεφώνει· ΣΗΜΕΡΟΝ ΟΥΚ ΕΒΑΣΙΛΕΥΣΑΜΕΝ. Sed quo auctore vel adſtipulatore? an haec ſibi ſomnia finxit?

119. pen. Οὐκ εἰ τάχιστα ἐσπ. ἀπολ.] deprauatior eſt lectio, ſanior in ora libri adnotata; quam iure interpres ſequutus eſt. his conſentanea ſcripſit Dio Caſſius in hiſt. Veſpaſiani.

125. 14. Διαβόητοι μὲν ν.] Grammat. Gr. notat διαβόητον καὶ ἐπιβόητον ἐπὶ κακίᾳ λαμβάνεσθαι· καίτοι τὸ διαβοᾶσθαι καὶ ἐπιβοᾶσθαι ἐχ ὅτως ἔχει. *famoſum* tamen apud Lat. latius patet, quam *diffamatum*.

21. Ποιᾶνται μὲν καὶ διακρίνονται τὰς ὥρας] D. Cyrill. Alex. in fragm. περὶ τᾶ, Χριςὸς λέγεται ἥλιος δικαιοσύνης. Solem ſcite dicit δημιεργὸν τῶν ὡρῶν, *tempeſtatum anni opificem*: et mox per ἐπεξήγησιν ſubiicit: ὁ αἰσθητὸς ἥλιος, ἐκ ἔαρος μόνον καὶ θέρες αἴτιος, ἀλλὰ καὶ μετοπώρᾳ καὶ χειμῶνος. Interpres noſter *horae* nomine abulus eſt.

pen. Ἥδιςον ὁραμάτων φῶς] ſuppeditat ſuauiſſ. ſpectaculum. Euripid. Iphig. in Aul.

— ἡδὺ γὰρ τὸ φῶς βλέπειν.

auctor hic pag. 127.

126. 2. Ἦ πᾳ γε δᾳλείαν δᾳλεύειν φαίη τις ἄν] Statius l. III. Syl. in Lachr. Hetr.

Seruit et aſtrorum velox chorus, et vaga ſeruit
Luna, nec iniuſſae toties redit orbita lucis.

Georg. Piſides ἐν κοσμᾳργίᾳ, verſ. 366.

Τίς ἐκ οἶδε δᾴλην τὴν κλονᾳμένην κτίσιν.
Quis neſcit, eſſe ſubditum tam agitabile?

Auctor

Auctor tamen τὸ περὶ κόσμε, τὴν αἰθέριον καὶ θείαν φύσιν vocat ἄτρεπτόν τε καὶ ἀνετερόιωτον καὶ ἀπαθῆ καὶ ἀκήρατον. Apul. *immutabilem et inuiolabilem Aethera*, Ariſt. XI. τῶν μετὰ τὰ Φυσ.

4. Ἀμελήσεις] Coniectura noſtra ſtabilita eſt a Cod. Reg. παραβαίη τῆς αὐτῦ τάξεως, ὐδὲν κωλύει π. Lucianus ἐν δίκῃ Φων. pro eod. ὑπερβαίνειν dixit: καλὸν ἕκασον μένειν ἐφ' ἧς τετύχηκε τάξεως· τὸ δὲ ὑπερβαίνειν ἐς ἃ μὴ χρὴ, λύοντός ἐσι τὸ δίκαιον. Eadem vero mente Plato in Phaedro περὶ ἀρχῆς ſcribit: τῦτο δὲ ἔτε ἀπόλυσθαι, ἔτε γίγνεσθαι δυνατὸν, ἢ πάντα τε ὐρανὸν, πᾶσάν τε γῆν συμπεσῦσαν ςῆναι, καὶ μή ποτε αὖθις ἔχειν ςῆναι ὅθεν κινηθέντα γενήσεται. Cic. VI. de Rep. *id nec naſci poteſt, nec mori: vel concidat omne coelum, omnisque natura conſiſtat neceſſe eſt.*

9. Ὥσπερ ἐν λύρᾳ] En Lyrae Apollineae mythologia, de qua Macrob. l. I. Sat. c. 19. *Vt Lyra Apollinis chordarum ſeptem, tot coeleſtium ſphaerarum motus praeſtat intelligi, quibus Solem moderatorem natura conſtituit.*

pen. Ἡδονῆς τῶν κατὰ Φύσιν] hic interpungendum, non poſt δεόμεθα.

127. 1. Μᾶλλον ἐγγυτέρω προσιὼν τῆς] Tullius II. de N. D. *Sol modo accedens, tum autem recedens, binas in ſingulis annis reuerſiones ab extremo contrarias facit; quarum interuallorum quaſi triſtitia quaedam contrahit terram: tum viciſſim laetificat, vt cum coelo hilarata videatur.*

8. Δεῖται μὲν πυκνώσεως τὰ Φυτὰ] Catullo:

Florem aurae mulcent, firmat Sol, educat imber.

δεῖται δὲ ὄμβρων ἡ γῆ] Euripid.

Ἐρᾷ μὲν ὄμβρε γαῖα ξηρανθεῖσα,
Ἐρᾷ δὲ σεμνὸς ὐρανὸς, πληρύμενος
Ὄμβρε, πεσεῖν εἰς γαῖαν.

Pin-

Pindaro quoque: χρῆσίς ἐσιν ἀρανίων ὑδάτων

Ὀμβρίων, παίδων νεφέλας.

12. Ἐγγυτέρω γένοιτο, πάντα ἂν συμφλέξειεν] Georgius Piſid. idem iiſdem prope verbis ſignat κοσμεργίας verſ. 226.

Εἰ μὴ γὰρ ἦν εὔτακτος, ἀλλ' ἐξετράπη,
Τὸν κόσμον εἶχεν ἐν ῥοπῇ καταφλέγειν.

Ipſe Sol ita Phaëthonti ſuo cauet apud Poëtam μεταμορφωτήν:

Altius egreſſus coeleſtia tecta cremabis,
Inferius terras.

14. Ἐπεὶ δὲ ἀσθενέσεροι φέρειν ἐσμὲν τὴν μεταβολὴν ἀθρόαν γενομένην] Cyrus apud Xenophontem VI. παιδείας: ἡ κατὰ μικρὸν μετάλλαξις πᾶσαν ποιεῖ φύσιν ὑποφέρειν τὰς μεταβολάς· διδάσκει δὲ καὶ ὁ θεὸς ἀπάγων ἡμᾶς κατὰ μικρὸν ἐκ τοῦ χειμῶνος εἰς τὸ ἀνέχεσθαι ἰσχυρὰ θάλπη, καὶ ἐκ τοῦ θάλπους εἰς τὸν ἰσχυρὸν χειμῶνα. *Varietas, quae fit paulatim, facit, vt omnis natura mutationes ſuſtineat. hoc Deus ipſe docet nos, dum ſenſim abducit et ex hyeme ad tolerandos graues aeſtus, et ab aeſtu ad rigidam brumam.* Idem Georg. Piſidas nec Xenophonti, nec Dioni cedit in hac anni tempeſtatum moderatione deſcribenda, a verſ. 266.

Καὶ τοῦ θέρους μὲν ἡ φλογώδης ἀκρότης
Οὐκ εὐθὺς εἰς χειμῶνα τὴν θέρμην τρέπει·
(Αἱ γὰρ μετάρσεις βλαπτικαὶ τῶν ἀθρόων)
Ἀλλ' εἰς τὸ μετόπωρόν τε καὶ κράσιν μέσην
Τῷ μαλθακῷ τὴν ψύξιν ἠρέμα τρέφει,
Κἀντεῦθεν εὐθὺς ἐ πρὸς ἄκρατον ζέσιν,

Ἀλλ' εἰς ἔαρ μέτεισι, καὶ λεληθότως
Τὸν κρυμὸν ὠθεῖ, καὶ τὸ καῦμα συλλέγει.

Aestatis etenim flammeus vigor suum
Feruorem in hyemem frigidam haud mutat cito,
(Nam summitates, cum repentinae, nocent)
Sed temperatum ad tempus, autumnum et grauem,
Sensim rigorem nutricat dulcedine.
Nec frigore a duro, calorem ad feruidum;
At floridum ver primum adit, placide amouens
Brumam rigentem, vt mox calores ingerat.

Porro de intemperie ex mutatione in contrarium raptim facta (vt Liuius lib. V. vocat τὴν μεταβολὴν ἀθρόαν γενομένην) Hippocr. Aphor. 11. πᾶν τὸ πολὺ τῇ Φύσει πολέμιον· τὸ δὲ κατ' ὀλίγον ἀσφαλὲς, ἤν τις ἐξ ἑτέρου εἰς ἕτερον μεταβαίνῃ. quod mira solertia Peignus poëta expressit hoc districho:

Dum modo frigoribus premimur, modo soluimur aestu,
Aëre non certo, corpora languor habet.

16. Καὶ τρόπον ἡμᾶς λανθ.] Regius Cod. καὶ τρόπον ἡμᾶς ὥστε λανθάνειν, καὶ συνεθίζων τινὰ τῷ ἥρος ὑπενεγκεῖ τὸ θέρος, προγυμνάζων δὲ διὰ τῶ μετοπώρου. antequam hoc vius essem Cod. coniectura sola nixus, quae vides, adscripseram, τινὰ refugo ad modulum reducto: bono et perspicuo sensu. nec tamen displiceret, si leg. τρέπων ἡμᾶς ὥστε λ. Quod autem in eod. Cod. suppletur διὰ τῶ μετοπ. arguit, scribendum etiam supra fuisse, διὰ τῷ ἦρος. quod sine ope membranarum eruditiss. Casaubonus cate autumauit.

128. 3. Περί τε πᾶσαν τὴν γῆν] Plato in Cratylo hoc ὑπερίονος adfert ἔτυμον, qui

— *terrarum flammis opera omnia lustrat.*

129. 2. Οἱ μὲν πόνοι, αὐτὸς ἐλ.] haec mirifice congruunt cum ἐνθυμηματίῳ Muſoniano: ἄν τι πράξῃς καλὸν μετὰ πόνου, ὁ μὲν πόνος οἴχεται, τὸ δὲ καλὸν μένει· ἄν τι ποιήσῃς αἰσχρὸν μετὰ ἡδονῆς, τὸ μὲν ἡδὺ οἴχεται, τὸ δὲ αἰσχρὸν μένει. Quae M. Catonis ſententia eſt ex orat. quam dixit Numantiae apud equites: *Cogitate cum animis veſtris, ſi quid vos per laborem recte feceritis, labor ille a vobis cito recedet, bene factum a vobis, dum viuetis, non abſcedet. Sed ſi qua per voluptatem nequiter feceritis, voluptas cito abibit, nequiter factum illud apud vos ſemper manebit.* Agell. lib. XVI. Ab his valde diſſentanea non ſunt, quae D. Io. Chryſoſt. Serm. περὶ ἀρχῆς ſcribit p. 10. edit. noſtrae Gr. vbi τὸ τιμῆς καὶ δόξης εὐμάραντον demonſtrat: τὰ μὲν ἐξ αὐτῶν κακὰ ἀθάνατα μένει· ἡ δὲ ἡδονὴ ὅπω ἐφάνη, καὶ ἀπέπτη. Euſebius Emiſſ. hom. III. de Paſcha: *Remanet, quod damnat: praeterit, quod delectat: conſummata iniquitas permanet, voluptas fugitiua pertranſit.*

pen. Κτημάτων κάλλιστον] Xenophon II. ἀπομνημ. τῆς παμφόρου κτήματος, ὃ καλεῖται φίλος, ἀργῶς καὶ ἀνεμένως οἱ πλεῖστοι ἐπιμέλονται. Schol. huc refert Alex. M. apophthegma: ἐρωτηθεὶς, πόσοις καὶ τίσι χρήμασι τὰ ἐμποδὼν κατεστρέψατο ἔθνη, τοὺς φίλους ὑπέδειξεν. *Is rogatus, quibus opibus obſtantes nationes debellaſſet, Amicos indicauit.*

135. pen. Πολλαχοῦ δὲ καὶ ἐλάττων ἐκ.] Suſpecta φράσις. nec iuuat Regius, qui deterius hic habet: πολ. δὲ ἐλάττων εἰκόνων. οἷον.

136. 2. Καὶ ἄλλο μὲν ἀδὲν ἦγ.] Vt haec germana minus appareant, accedunt vtique ad vernacula noſtra: *Si ne penſe-il faire autre choſe d'abſurde. ou, choſe autrement abſurde.* in ſequentibus quis non videt *Defectus Lunae varios Solisque labores?* Sed has quoque eclipſes Regius C. patitur. Non diſpar locus eſt

infra in Encomio legis, et ſerm. 2. de Inuidia Vol. II. p. 430. 14. πατρὸς εὐνέτερος ἑκάτῳ etc.

138. 3. Ὀφθαλμὸν βασιλέως.] V. C. Praeſes Briſſonius de reg. Perſ. hunc locum illuſtrauit pleriſque auctoritatibus. quibus haec aceedet, e Philoſtrati l. 4. διαλεγόμενον καὶ σιωπῶντα καὶ καθήμενον καὶ βαδίζοντα καὶ ὅ, τι φάγοι, καὶ παρ' ὅτου, καὶ εἰ ἔθυσεν, ἢ μὴ ἔθυσε, περιήρει πᾶσιν ὀφθαλμοῖς, ὁπόσοις ἡ ἀρχὴ βλέπει. *hic differentem, ſilentem, ſedentem, incedentem, et quid comederet, et apud quem, an ſacris operatus eſſet, an minus litaſſet, circumſpectabat omnibus oculis, quot principatus videt.* ex Ariſtot. περὶ κόσμου.

7. Μυσῶν μὲν ἵππους.] Interpres legerat νήσων, *ex inſulis equos accerſere.* alioquin interpretandum fuit, *e Myſia equos accerſere.* Regius Cod. habet νησῶν; et in Scholio adſcriptum: Νῆσος· χωρίον Μηδείας καλλίστους ἵππους φέρουσα. *Neſus locus in Media praeſtantiſſimorum equorum ferax.* Stephanus περὶ πόλ. Νησαῖον πεδίον, ἀφ' ὃ παρὰ Μήδοις οἱ Νησαῖοι ἵπποι. *Niſaeum, ager, qui Medis ſuggerit equos Niſaeos.* Strabo lib. XI. vbi λειμῶνος ἱπποβότου meminit, mox ſubiicit: τοὺς δὲ Νισαίους ἵππους, οἷς ἐχρῶντο οἱ βασιλεῖς, ἀρίστους ὄντας καὶ μεγίστους, οἱ μὲν ἐνθένδε λέγουσι τὸ γένος, οἱ δὲ ἐξ Ἀρμενίας. ἰδιόμορφοι δέ εἰσιν. Deinde Armeniam non minus eſſe ἱπποβότον probat, quam Media, vt in ea quoque naſcantur equi Niſaei. Oppianus certe inter equos praeſtantes Armenios numerat. atqui Armeniae et Nyſiae in eadem Aſia minore, ὃ χωρὶς τὰ ὁρίσματα. Caeterum prima in Νῖσος καὶ Νισαῖον per ι rectius ſcribitur, quam per η.

142. 7. Ὁ μὲν ὑπὸ ᾠδῆς ἁλούς] Nero perſtringitur; quem Apollonius non ineptum vtique citharoedum eſſe cenſebat ad lyram aptandam; ſed imperium dedecorare nimia cum remiſſione, tum intenſione. Νέ-

ρων

ρων κιθάραν μὲν ᾔδει ἁρμόττεσθαι· τὴν δὲ ἀρχὴν ᾔσχυνεν ἀνέσει καὶ ἐπιτάσει. Philostr. lib. V. de Vita Apollon.

143. 1. Reg. Cod. διὰ τὴν ἐπιθυμίαν. leg. διά τε τὴν θήρας ἐπιθυμίαν. hanc vno vocabulo Xenoph. παιδείας lib. II. φιλοθηρίαν dixit. e primo autem eiusdem παιδ. multa in hunc Epilogum translata sunt.

6. Ἀσθενῆ καὶ δεδουλωμένα] e Xenoph. indidem. Tacitus lib. XX. *Etiam fera animalia, si clausa teneas, virtutis obliuiscuntur.*

AD IV. DE REGNO.

Huius orat. inscriptio plenior in extremo l. reperitur tam in Regio Cod. quam in Aldino: ΔΙΟΓΕΝΗΣ Η ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ πρὸς Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα. *DIOGENES, seu DE REGNO dissertatio apud Alexandrum Macedonem.*

147. 15. Ἐν τῷ Κρανίῳ] Schol. Locus erat publicus Corinthi magnificis porticibus, instar Basilicae, decoratus.

148. 13. Χαλεπῶς με ἂν ἴδῃς] τὸ χαλεπῶς hic, vt apud Theogn.

Ἢν δέ τις εἰρώτα τὸν ἐμὸν βίον· ὧδε οἱ εἰπεῖν,
Ὡς εὖ μὲν, χαλεπῶς· ὡς χαλεπῶς δὲ, μάλ' εὖ.

aegre admodum me videbis. vous me verrez bien a peine. Interpres ad affectum, non ad sensum, transtulit.

14. Τὰ ὄμματα ἀσθενεῖς] Philo περὶ συγγενείας: ὠξυωπίας ἐστερημένους, τὰς ὄψεις πεπηρωμένους. quidni vero obiter ei Philonis loco laboranti mederi conemur? sic ergo lego et corrigo: τί τῷ τὰς ὄψεις πε-

πηρωμένῳ γένοιτ' ἂν εἰς τὰς ὄψεις ὄφελος, ὠξυωπίας προγονικὴ, αὐτῆς ἐξερημένῳ.

149. 18. Τοῖς μὲν ἐν Θήβαις σπαρτοῖς π. λ. σημεῖον] Syneſius eod. libello Φιλαδέλφων, tale σημεῖον appellat γνώρισμα καὶ χαρακτῆρα πατρῶον. idque illuſtrat exemplo Pelopidarum, quibus ſatis erat particula quaedam circa humerum ebore expreſſa ad cognationis demonſtrationem, μόριόν τι περὶ τὸν ὦμον ἐξεικασμένον ἐλέφαντι, πρὸς ἀπόδειξιν συγγενείας. Porro σπαρτοὶ lati e dentibus Draconis Martii a Cadmo caeſi, qui

— *ſparſit humi iuſſos mortalia ſemina dentes:*

apud Naſon. III. Met. qui hoc verſu perſtringit hanc λόγχην, σημεῖον τῦ γένυς:

Primaque de ſulcis acies apparuit haſtae.
Marte cadunt ſubiti per mutua vulnera fratres,
Quinque ſuperſtitibus, quorum fuit unus Echion,

Nonnus Dionyſ. extremo lib IV. in lepida ἐκφράσει horum ὀδοντοφύτων αἰνογιγάντων: Καί τις ἀϊηκόντιζεν ὁμόγνιον ἔγχος ἀράσσων Ἡμιφανής.

152. 12. Νεκρῶν τὰς ὀδόντας] Id non ſolis dentibus vſu venit: Si quidem verum eſt, quod Plutarch. in Pyrrho refert, illius Epirotarum regis pedis dextri pollicem diuina lienoſis medendi virtute praeditum, cremato poſt fata corpore eius reliquo, integrum atque inuiolatum in buſto repertum eſſe. λέγεται, τῦ ποδὸς ἐκείνυ τὸν μείζονα δάκτυλον ἔχειν δύναμιν θείαν, ὥϛε μετὰ τὴν τελευτὴν, τῦ λοιπῦ σώματος κατακαέντος, ἀπαθῆ καὶ ἄθικτον ὑπὸ τῦ πυρὸς εὑρεθῆναι.

157. 2. Παίζωσιν, ὡς αὐτοί φασι, βασιλέα] Regius βασιλέας. Pollux l. IX. βασιλίνδα, ὅταν διαπληρωθέντες ὁ μὲν βασιλεὺς προστάττῃ τὸ πρακτέον,

ὁδ'

ὁ δ' ὑπηρέτης εἶναι λαχὼν πανταχόθεν ἀπεκπονεῖ, Herod. l. I. Horat.

— *At pueri ludentes, Rex eris, aiunt, Si recte facias.*

161. 7. Ἐκείνη ἡ μέλιττα ἄνευ κέντρου ἐστὶ] Basilius M. Or. VIII. εἰς ἑξαήμ. Regem apum aculeo non carere, sed eo non vti affirmat, his verbis: ἐκ φύσεως ἔχων τὸ κατὰ πάντων πρωτεῖον, καὶ μεγέθει διαφέρων καὶ σχήματι, καὶ τῇ τοῦ ἤθους πραότητι· ἔστι μὲν γὰρ κέντρον τῷ βασιλεῖ· ἀλλ' οὐ χρῆται τούτῳ πρὸς ἄμυναν.

21. Ἐξωμίδα λαβών] Pollux l. IV. cap. XVIII. ἐξωμίδα inter comicas vestes describit, χιτῶνα λευκὸν ἄσημον, κατὰ τὴν ἀριστερὰν πλευράν, ῥαφὴν οὐκ ἔχοντα. et paulo post, seruilem tunicam dicit, cui additum fuit album palliolum, ἐγκόβωμα. et l. VII. cap. 13. ἡ ἐξωμὶς καὶ περίβλημα ἦν καὶ χιτὼν ἑτερομάσχαλος. Schol. ἐξωμὶς χιτὼν ὁμοῦ καὶ ἱμάτιον· καὶ γὰρ τὴν ἑκατέρου χρείαν παρεῖχε, χιτῶνος μὲν διὰ τὸ ζώννυσθαι, ἱμάτιον δὲ, ὅτι τὸ ἕτερον μέρος ἀνεβάλλετο. de vsu duplici ad tunicam et pallium. de etymo hoc quoque addunt: οἱ ὦμοι ἐξωφανεῖς ὄντες τοῦτο διδόασιν αὐτὸ τὸ ὄνομα, ab exsertis humeris.

163. 4. Ἐν διφθέρᾳ] Schol. ἱμάτιον γεωργικὸν τριχοῦν πρὸς ὄμβρου μάλιστα ἀποφυγὴν ἱκανόν. *Sagum pastoritium, pelliceum, densum, aduersus pluuiam.* Pindar. VI. Isthmion. ῥινὸν λέοντος, *exuuium Leonis.* quid si inde Rhenones apud Caes. ἀπὸ τοῦ ῥινοῦ.

164. 2. Ὕστερον διηγήσαντο] Interpres legerat διηγήσομαι, perperam; refertur enim ad τίτθας, quae, vt pueros flagris caesos solentur, et adulentur, fabellas ipsis subinde recitant.

165. 22. Ἐνταῦθα δὴ πάντα ἀνεὶς καλῶς] Regius Cod. regiam emendationem adagii poſtliminio docet: πάντα ἀνεὶς κάλων, vt interpretandum ſit: *Hic tandem omni fune laxato, elate admodum atque impauide ſermonem hunc ad vmbilicum duxit.* Paroemiae integrae vſum Schol. adnotauit: Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπονενδυνευμένως τε καὶ ἀδεῶς πραττόντων λεγομένη· πάντα ἀνέντες κάλων ἐπλέομεν. haec doctiſſ. If. Caſaubonus εἴκασε καλῶς.

166. 1. Οὐκ ἔστιν ᾠδὲν δ.] *nec tam terribilis vlla f.* Attius, an Tullius, horum Euripid. verſuum interpres fuerit, parum refert. ſed quid cauſae fuerat, cur Interpres ſenarios ſuos leuis operae his antiquis et graviſſimis praeferret? Nos παλαιενδόξοις locum potius dandum eſſe aequum cenſemus. II. ver. in Regio ſcribitur συμφορὰ δαιμόνιος. ſed gloſſema poſthabuimus germanae dictioni Euripid. III. ver. Reg. C. habet: Ἧς ἂν ἄρατο ἄ. vt ſec. pes ſit anapaeſtus.

14. μᾶλλον τεταραγμένος ὁ Φιλότιμος] Ex Euripid. Phoeniſſis:

> Τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφίεσαι,
> Φιλοτιμίας, πᾶ; μὴ σύ γ'. ἄδικος ἡ θεός.
>
> *Quid Daemonum deterrimum appetis, Ambitum?*

20. Θεῶν ἀπομιμούμενοι Φ. ἀνθρ. εἴ.] Ariſtotel. XI. primae Philoſophiae, eam priſcorum hominum veſaniam fuiſſe ſcribit, vt Deos non humana ſpecie tantum effingerent, ſed deteriorum etiam animalium formis induere auderent: ἀνθρωποειδεῖς γάρ τε τότε καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίους τισὶν λέγουσι. Philo περὶ εὐγενείας, quod hic ἀνθρώπινον εἶδος Dio nominat, ἀνθρωπόμορφον ἰδέαν dixit: ὅθεν οἶμαι τὴν εὐγένειαν, εἰ Θεὸς αὐτὴν εἰς ἀνθρωπόμορφον ἰδέαν ἐτύπωσεν, ταῦτ' ἂν εἰπεῖν.

167. 14. Οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς μορφῆς καὶ τῶν εἰδῶν τὸ ἦθος γινώσκουσι] Hos Φυσιογνώμονας affines maxime μετωποσκόπων facit Clemens Alex. παιδαγ. III. cap. III. τί οὖν τις φαίη τούτους ἰδὼν ἀτεχνῶς, καθάπερ μετωποσκόπος ἐκ τοῦ σχήματος αὐτοὺς καταμαντεύεται, μοιχούς τε καὶ ἀνδρογύνους.

169. vlt. Οὐδὲν ἀπόβλητον] An compoſito ἐξεπίστηδες vſus eſt Homerica voce?

Οὐ γὰρ ἀπόβλητ' ἐσὶ θεῶν ἐρικύδεα δῶρα.

Ibid. Τὴν μαγνῆτιν] Primum Orphei verſ. in Magnete ſic emendo:

Ἔξοχα Μαγνῆτιν δ' ἐφίλησεν θούριος Ἄρης.

Bellicus inprimis Magnetem Mars adamauit.

itemque ſextum: Καὶ πάλιν οὐκ ἐθέλει μεθέμεν πολεμοῦντα σίδηρον.

Atque iterum rigidum renuit dimittere ferrum.

170. 15. Οὔτε εἰ μετ' αἰσχύνης] Haec interpres omiſerat; quippe deerant in Cod. Veneto: et e Regio ſuppleuimus.

172. 15. Ἀνέξοδον πλοῦτον] Schol. ἀντὶ τοῦ ἀπρόσιτον, inacceſſas, ac irremeabiles paene dixerim opes, quarum *veſtigia nulla retrorſum ſpectant.*

174. 2. Οὐδὲν ἀπώμοτον, οὐδὲ ἄπρακτον ποιούμενος] *Nihil abiurandum, nec deſperandum vel nefas ducens*, ex Archilochi ſenariis:

— χρημάτων
Ἀελπτόν ἐσιν οὐδέν, οὐδ' ἀπώμοτον.

— *In nullo eſt opus*
Spem abiicere, deierando, non haec eſſe fas.

an vero cunctandum est hic pro ποιόμενος, quod ἄκυρον est, legere οἰόμενος familiari μετοχῇ Dioni, etiam in clausula, vt infra in Diogene pag. 215. vlt. πλησγήσεσθαι οἰόμενος.

176. 7. Ὀξράκις Φ. μεταπεσόντος] Schol. παροιμία ἐπὶ τῶν αἰθρόως καὶ ἀνελπίστως ὑφισαμένων, *adagio de repentinis, nec opinatis.*

177. 1. Μύρα καὶ οἶνα ἀποπν] Aristoph. in Nebul. ἡ δ' αὖ (ὀζεσα) μύρου, κρόκου, καταγλωττισμάτων.

ibid. Κροκωτόν] Schol. explicat γυναικεῖον ἱμάτιον λεπτότατον καὶ διαφανές· τὸ χρῶμα ὄνομα πεποιημένον.

ibid. Μετὰ πολλᾶ καὶ ἀτάκτα γέλωτος] Catullus *ineptum risum* dixit:

Risuque inepto nulla res ineptior.

13. Τῶν γυναικῶν ὀξύτ.] Haec etiam inf. serm. lxij. Vol. II. p. 323. 6. referuntur de Sardanapalo.

pen. Ἀπάτη πάνυ ὡραία] Lucianus in tabula Calumniae Apellaea.

178. 11. Σφηττοῖ τρίτον εἰσάγει χορόν] Schol. in hoc Atticae populo a Socrate et Chaerephonte nobilitato, ludis Scenicis peractis tertium Chorum pro more inductum fuisse scribit; quod in caeteris ludis scenicis insolens erat.

186. 1. Τόσσ' ἔχω ὅσσ'] Hic etiam interpretationem vulgarem cum Tulliana, vt

Chaoniam pingui glandem mutamus arista.

Quem vero praeterit horum versuum Cratetis ἀντιγράψαντος παρῳδίαν gemmeam et nec mancipi:

Ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔμαθον καὶ ἐφρόντισα καὶ μετὰ Μισῶν
Σέμν' ἐδάην.

Quae didici, haec habeo, et quae me docuere Camoenae.

AD

AD V. QVAE LIBYCA FABVLA EST.

188. 1. Μῦθον Λιβυκὸν ἐκπ.] Schol. idem de hoc ſermone iudicium, quod Photius, ſtatuit, cuius verba vſurpat leui mutatione, dum admonet a ſuperiore pendere, τῦ ἔμπροσθεν λόγυ ἐξημμένον. quippini ex pag. 163. antep. patet.

189. 14. Παντοδαπὰς φέρειν ζώων φύσεις] Ariſtoteles ἐν τῷ βίῳ περὶ ζώων γενέσεως, eo loci, vbi probat, γίνεσθαι τὸν συνδυασμὸν τοῖς ζώοις κατὰ φύσιν μὲν, τοῖς ὁμογενέσι· ὃ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς μὲν ἐγγὺς τὴν φύσιν ἔχουσιν, ἐκ ἀδιαφόροις δὲ τῷ εἴδει. mox addit: λέγεται δὲ καὶ τὸ περὶ τῆς Λιβύης παροιμιαζόμενον, ὡς ἀεί τι τῆς Λιβύης τρεφούσης καινὸν, διὰ τὸ μίγνυσθαι καὶ τὰ μὴ ὁμόφυλα ἀλλήλοις, λεχθῆναι τοῦτο· διὰ γὰρ τὴν σπάνιν τοῦ ὕδατος ἁπαντῶντα πάντα πρὸς ὀλίγας τόπους τοὺς ἔχοντας τὰ νάματα, μίγνυσθαι καὶ τὰ μὴ ὁμογενῆ. Quae Plinius l. VIII. hiſtoriae mundi ſic expreſſit: *Africam ſemper aliquid noui adferre. quod quidem ideo dicebatur, quod in ſiticuloſa regione ad vnum aliquem riuum plurimae ferarum ſpecies bibendi gratia conuenire cogantur: inibique varia mixtura violentae Veneris, varias monſtrorum formas, ſubindeque nouas naſci.* Scholiaſtes huic phyſiologiae ſymbolam ſuam contulit, quam aliqua ex parte, non vſquequaque, caſtigauimus: Φασὶ τὴν Λιβύην ἄνυδρον εἶναι· εἶτα ἐν οἷς τύχοι ὕδατος τινὰ πηγὴν ἐκφανῆναι, συντρέχειν ἐκεῖ πλῆθος θηρίων πεζῶν καὶ ἑρπόντων, τὴν δίψαν ἀρκέσασθαι· ἐκ δὲ τῆς συνδρομῆς ταύτης καὶ τοῦτο συμβαίνειν, ὀργῶντά τινα πρὸς Ἀφροδίτην ἐπιμίγνυσθαι πρὸς γένεσιν τοῖς ἑτερογενέσιν· ἀφ' ὧν τὰ τέρατα τίκτεσθαι· πεφυκότα εἰς ἅπαν λείψανον ὄζειν τῶν συνδεδραμηκότων εἰς γέννησιν, τὰ ἐξ αὐτῶν τικτόμενα ζῶα. Hinc Libyae — *mixtumque genus, proleſque biformis.* Suauis homo Anaxilas Com. Muſicam in hac portentoſarum ferarum feracitate cum Africa contendere finxit his Iambicis:

Ἡ Μασικὴ, ὥσπερ Λιβύη, πρὸς τῶν θεῶν
Ἀεί τι καινὸν κατ' ἐνιαυτὸν θηρίον Τίκτει.

vt hos verſus ſcribo apud Athen. XIV.

193. vlt. pro Οὐκ ἀφανὴς lego ἀφανῆ, et ad θηρία refero, vel ἀφανεῖς, vt pertineat ad illas παντοδαπὰς ζώων φύσεις. quo etiam ſpectat quod ſequitur τὰς μὲν ἀπολειφθείσας, ἀπολέσθαι μετὰ τῶν σκύμνων. in quae verba Gloſſographus notat, ὅτι ἀφελῶς σκύμνους εἶπε τὰ τῶν ὀφέων πωλία: vt latius catulorum vox ad recentes etiam anguium foetus extendatur.

194. vlt. Πυρός· τὸ μὲν ῥοπάλῳ παίοντα καταχαίειν, ὁπόσα ὁμόστε ᾖει, τὰ δὲ ἀπ.] Interpunge aliter, et emenda e Regiis membranis; πυρὸς, τὰ μὲν ῥοπάλῳ παίοντα καταχαίνειν, ὁπόσα ὁμ. ᾖει· τὰ δὲ ἀπ. perſpicax hic fuit interpres.

195. 3. Τῶν πολλῶν μὲν εἴπῃ τις ἐπεχείρησε καθαίρειν τὴν αὐτῆς ψυχὴν, ὥσπερ ἄβατον καὶ μεσόν τινα θηρίων χαλεπῶν τόπον· ἐξελὼν δὲ καὶ ἀπολέσας, τὸ τῶν ἐπιθυμιῶν γένος. εἶ.] Regius habet: τῶν πολλῶν μὲν εἴποι τις, ἐπεχ. καθ. τὴν αὐτῆς ψυχὴν ὥσπερ ἄβατον καὶ μ. τ. θη. χα. τ. ἐξελὼν δὲ καὶ ἀπολέσας τὸ τῶν ἐπιθυμιῶν. εἶτ.

AD VI. DIOGENES AVT DE TYRANNIDE.

197. 5. Χειμῶνι ἐν Βαβυλ.] Schol. ὅτι Βαβυλὼν καὶ Σῦσα καὶ Βάκτρα, χειμῶνος μὲν εὔκρατα καὶ εὐδιεινότατα· θέρους δὲ πνιγωδέστατα, ἅτε ἀλεεινότατα καὶ ὑπέρθερμα. τὰ δὲ Ἐκβάτανα πάλιν τῆς Μηδικῆς ἀπεναντίας τούτων ἔχει κατὰ καιρὸς τὴν κρᾶσιν. *Hiberna ſtatiua laudantur Babylone, Suſis, et Bactris, ab hyemis temperie: aeſtiua non item ob aeſtum immodicum. Ecbatanis temperies aeſtiui Solſtitii maior, quam Brumalis.* Auctor τῷ περὶ κόσμου.

198. 2. Καὶ τέναμα λαβεῖν, οἷον ἀκτήν τινα] Haec notatio illuſtratur a Strabone l. IX. διὰ δὴ τοῦτο καὶ Ἀκτὴν

Ἀκτὴν φασι λεχθῆναι τὸ παλαιὸν καὶ Ἀκτικὴν, τὴν νῦν Ἀττικὴν παρονομασθεῖσαν, ὅτι τοῖς ὄρεσιν ὑποπέπτωκε τὸ πλεῖσον μέρος αὐτῆς ἀλιτενὲς καὶ ξενόν. Stephanus περὶ πόλ. Apollodorum huius etymi auctorem facit, διὰ τὸ πολὺ μέρος αὐτῆς καθικνεῖσθαι εἰς θάλασσαν. etc.

pen. Reg. Cod. ὅ τε Ἀκρ. recte; est enim ἀρρενικὸν, Graecis et Lat. Fax huius loci est apud Strabonem l. VIII. patet τὸ ἐπισκιάζει germanum τῷ ἄκρῳ, vel ex his Statii in VII. Theb.

— *summus caput Acrocorinthus in auras*
Tollit, et alterna geminum mare protegit umbrâ.

199. 6. Διακοσίων ξαδίων] Schol. ὁ κύκλος τῷ τείχει Ἀθηνῶν, εἴη ἂν μιλίων ιε. παρὰ ξάδιον ἕν. *vt ad XV. Millia paſſ. cum ſtadio reducat.*

202. 9. Ὁμῶ χιόνος καὶ πυρός] Quod hominum genus faſtidioſa aegrimonia res contrarias deſideret, vetus quiritatio eſt in Alexidis Mandragoriſomene:

Εἶτ' ἐ περίεργόν ἐσιν ἄνθρωπος φυτὸν,
Ὑπεναντιωτάτοις τε πλείσοις χρώμενον;
Καὶ χιόνα μὲν πίνειν παρασκευάζομεν,
Τὸ δ' ὄψον, ἐὰν μὴ θερμὸν ᾖ, διασύρομεν.

Non curioſa eſt admodum ſoboles, homo,
Vtique diuerſiſſimis rebus adamat?
Gelidamque comparamus ad potum niuem,
Obſoniumque carpimus, niſi ferueat.

De niuatis potionibus Xenophon lib. II. ἀπομνημ. in Herc. Prod. τῷ θέρει χιόνα περιθέουσα ζητεῖς. *Quaeris circumcurrens aeſtate niuem.* Sen. Quaeſt. Nat. lib. IV. cap. VIII.

203. 12. Καταδησαμένης τὰ ὄμματα] Lepide ad appellationem τῶν ὑποδημάτων alludit: ſunt enim calcea-

cēamenta, quasi vincula quaedam, et pedum infulae: vt vernacula quoque vox Gallorum indicat (*pantoufles*).

19. Ἁπάντων ἐκείνῳ χρημάτων ἀτοπώτατον] Emenda ἀπάντων ἐκεῖνο χρ. sic Regius. H. Stephanus ἠπόρει, an εὐπορώτατον scribendum esset, vt τὰ χρήματα ἀντὶ τῶν πραγμάτων vsurparentur. pulchre vero τὸ εὔπορον ἢ εὔωνον respondet τῷ ἀδαπάνῳ.

204. 16. Πανὸς ὅτε τῆς Ἠχῦς ἐρ.] Moschus Id. V.

Ἤρα Πὰν Ἀχῶς τᾶς γείτονος· ἤρατο δ' Ἀχὼ
Σκιρτητᾶ Σατύρω.

Pan formosam Echo vicinam perdite amabat,
Ardebat Satyrum Echo.

Nonnus Dionys. XVI. Panis ἀνυμφεύτου ὑμεναίου cum Echo celebrat his versibus, quos ita lego et interpretor:

Πὰν κεράεις ἔτι μᾶνος ἔχεις δρόμον εἰς Ἀφροδίτην,
Καὶ σὺ διωκομένης ποτὲ νυμφίος ἔσσεαι Ἠχῦς.

Corniger at Pan solus habes cursum ad Cytheream;
Tandem sponsus eris quoque Pan resonabilis Echus.

quid est δρόμον ἔχειν εἰς Ἀφροδίτην, nisi συνουσίας ἐρᾶν; et quod mox sequitur ἐπλανᾶτο ἐν τοῖς ὄρεσι, Pan ipse fatetur apud eundem:

Αἴθε νοοσφαλέος σαφυλῆς ἅτε Βάκχος ἀνάσσω,
Καί κεν ἐμῶν ἐτέλεσσα πολύπλανον οἶστρον ἐρώτων,
Ὑπναλέην μεθύσασαν ἰδὼν δυσπάρθενον Ἠχώ.

O vtinam vitis ceu Liber regna tenerem:
Nempe vagi fruerer stimulis perculsus amoris,
Conspiciens Echum vino somnoque sepultam.

ideo Liber Panis canem ita affatus erat:

Φοιταλέην δὲ δίωκε δι' οὔρεος ἄσατον Ἠχώ.
Errantem insequitor per montes instabilem Echo.

208.

208. 6. Ὅμηρος ῥᾳδίως ζῆν] Dii familiari apud Homerum Epitheto ῥεῖα ζώοντες celebrantur. Odyſſ. IV. v. 805. Euſtathio: ἀπόνως. *quibus expers vita laboris*, vnde ἔκηλοι. Virgil. *quieti*. IV. Aen.

Scilicet is ſuperis labor eſt; ea cura quietos Sollicitat.

211. 15. Πιεύσας δ' ὅποι τραπ.] Eadem locutione vſus erat in clauſula IV. de Reg. mox in var. lect. lege; γρ. προερευνήσοντας.

19. Τὰς προπειράσαντας τ.] De cibi et potus exploratoribus Xenoph. in Hierone. Athen. lib. IV. Suidas ἐδεάτρας a Graecis quidem nomen accepiſſe, a Perſis autem inſtitutos fuiſſe tradit. Ariſtophanes in Νεφέλαις vocat προτένθας affines his praeguſtatoribus, προλαμβάνοντας καὶ προεσθίοντας τὰ ὄψα, πρὶν εἰς ἀγορὰν κομισθῆναι. in eo duntaxat ab illis differentes, quod τοῖς προπείρωσιν ex officio incumbat praeguſtare et praelibare edulia, προτένθαις autem, vt liguritoribus, ex cupediarum auidia: vnde προτενθεύειν pro *auide inhiare et ligurire*. vulgo, *eſcornifler*.

20. Μήτε γυναικὶ παισὶ, μ.] praepoſtere. coge ad ordinem, qui in Reg. Cod. μήτε παισὶ, μήτε γυναικί.

212. pen. Πολλοὶ ἤδη προέλαβον] Schol. cum his Gregorii Naz. dictum componit: οἷόν τι ποιοῦσιν οἱ διὰ φόβον θανάτου ἀπαγχόμενοι. *tale quid faciunt, qui formidine mortis vincla nectunt gutturi, ne tardiora fata votis maneant*, et *ne nouis vſque ſuppetant doloribus*. vt Canidia Horat. alloquitur *faſtidioſa triſtem aegrimonia*. Stultitia eſt apud Senecam, *Timore mortis mori;* vnde Martialis:

Hic, rogo, non furor eſt, ne moriare mori?

hoc facit Pompeius apud Lucanum:

— *letumque iuuat praeferre timori.*

melius

melius Antigone in Sen. *Thebaide* patri optanti mortem consulens ait:

— *non est, ut putas, virtus, pater,*
Timere vitam, sed malis ingentibus
Obstare, nec se vertere, ac retro dare.

217. 6. *διαλέγηται παῤῥῶν*] emenda *θαῤῥῶν*. quae *μετοχὴ* hic inculcatur ad *παῤῥησίαν* probandam.

11. Ἄλλως ὅτι δὴ τύραννός] Non variat Regius. plenior tamen fuerit oratio, si legas, *ἄλλως τε καὶ ὅτι τύρ.* mox scribe, *ἐπαινόμενος δὲ*, non *ὑπαιν.*

AD EVBOICVM, SEV VENATOREM, QVAE VII.

219. Εὐβοϊκός] Schol. ex Photii excerptis *ὑπόθεσιν* huius Serm. huc bona fide transtulit, vt ne apicem quidem mutarit. Prima vox vt in regio Cod. reponenda Τόδε μ.

2. Πρεσβυτικὸν πολυλογίαν] Cic. in Cat. M. *Senectus est natura loquacior.* Aristot. 11. ῥητ. ad Theod. Gregor. Naz. *κατὰ γυν. καλλωπ.* - *ἡ πολιὴ δὲ λάλον.*

— *saepe senecta loquax.*

220. 5. Πορφυρεῖς, ὑφορμοῦντας πρ.] Ait Schol. *πορφυρεῖς* vulgari lingua *Cotularios* dictos fuisse, *κοτυλαρίους*: sic enim lego, non *κητυλαρίους*· *παρὰ τὸ ἐν μικροῖς πλοίοις ἅπερ κοτύλαις παρομοίοις πορφυρεύεσθαι.* quod Purpurarum piscatores scaphis cymbulisue vterentur tam pusillis, vt a Cotulis vasculis s. mensuris liquidorum parum differrent, vt Herc. apud Aristoph. in Neb. Charontis *πλοιάριον*, vola palmae curuatae ostensa, *τυννοτονὶ* festiue nuncupat.

12. Παρ' αὐτὴν τὴν ῥαχίαν] Schol. Etymologico symbolam confert: *ῥαχία ὁ τραχὺς καὶ λιθώδης αἰγιαλὸς, καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ ἐκεῖσε τὸ προσκλύζον κῦμα*

οἱονεὶ

οἱονεὶ ῥήγνυσθαι. Vernacula vox, *Greue*, prope abeſt a Graeca.

221. 2. Τὰ γένεια ὑγιῆ, κομῶντα] Quid ſibi voluit per τὰ γένεια ὑγιῆ, *genis ſanum?* an *genis non perciſis?* vt apud Tibull.

Illic perciſiſque genis vſtoque capillo
Errat ad obſcuros pallida turba lacus.

egregiam vero laudem venatoris, ore perciſo non eſſe! apageſis hanc interpretationem, non ridiculam minus illa, qua apud Nonnum in παραφράσει τῶ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγ. τὸ εὐρυγένειον in Anna pont. exponitur *amplae generationis*, pro *barbae promiſſae.* Quem ergo intelligit *malis ſanis?* nonne *nec genis nec mento raſum vulſumue*, *et mento incolumi?* τὰ γένεια καλῶς ἔχοντα εὐπώγωνα, ἠϋγένειον, γανύμενον πώγωνι. cui apud Pindarum λάχναι μέλαν γένειον ἔρεφον. *cinctum eſt lanugine mentum.* Solon in Eleg. περὶ ἑβδομάδων, vbi docet, adoleſcentem a XV. aetatis anno incipere γενειᾶν.

Τῇ τριτάτῃ δὲ γένειον ἀεξομένων ἐπὶ γυίων
Λαχνᾶται, χροιῆς ἄνθος ἀμοιβομένης.

Ter quinis mentum, creſcentibus artubus, annis
Luxuriat barba; flos variatque cutis.

vt μισότριχας, μισοπώγωνας, laeues, vulſos, depiles, glabros genis, et mento, obiter, vt infr. or. XXXIII. Vol. II. p. 30. ſq. exagitet, quales illo aeuo Romanos plerosque, et Antiochenſes fuiſſe conſtat cum ex Satyrographis, tum ex Miſopogone Iuliani Imp. cui placuit ἡ βαθύτης τῶ γενείῳ, καὶ τῇ κεφαλῇ πρόσθεν αὐχμός. Hoc Scholiaſtae ſuboluit: ἀ γὰρ, καθὼς τότε Ῥωμαῖοι πώγωνας ξυρῷ ἐλυμαίνοντο μάλιστα οἱ πολιτευόμενοι· ἕτω καὶ ἕτος ἀγρότης ὢν, καὶ βίον ἕλκων τρυφῆς Ἀττικῆς ἀπεξενωμένον. Huic ergo Euboico

ſyluicolae non opus fuit πλεῦσαι εἰς Τροιζῆνα. Clemens Alexand. Paedag. lib. III. c. 3. ξύρεσθαί τε καὶ ἀποτίλλεσθαι καὶ λεαίνεσθαι τὰς γένυς, πῶς ὁ γυναικεῖον; mox: ὁ γὰρ Θεὸς τὸν ἄνδρα, καθάπερ τὰς λέοντας, γενείοις κοσμήσας, καὶ τοῖς λασίοις ἤνδρωσε ϛήθεσι· δεῖγμα τοῦτο ἀλκῆς καὶ ἀρχῆς. et poſt paulo: τοῦτο τοῦ ἀνδρὸς τὸ σύνθημα τὸ γένειον, δι' ὃ καταφαίνεται ὁ ἀνήρ. Quid quod haec congruunt libris oracularibus, qui perhibent, Eſau, Iſaaci filium, εἰδότα κυνηγεῖν, ἄγροικον, δασὺν exſtitiſſe. Geneſ. XX. v. 25.

pen. Regius: μὴ τοῦτο εἶπον φοβηθεὶς, nihilo ſanius. manet enim ἄκυρον τὸ μὴ ἀντὶ τοῦ ὁ. hinc anſam arripueram coniecturae, quam adſcripſi, inconſulto adhuc Reg. Cod. cui non plane acquieſcens, libentius legerim: μὴ τοῦτο, εἶπεν, φοβηθῇς. *Parce metu, inquit*; vt ſibi conſentiat, qui paulo poſt iterat eadem: ἀλλ' ἴθι, καὶ μηδὲν δείσῃς.

222. 8. Regius: ὃκ ἦν ῥᾴδιον. planius. eamque germanam eſſe ſcripturam Schol. aſſerit: ὅτω δεῖ γράφειν· ἵνα ὅτω νοοῖτο· ὃκ ἦν ἄλλως εὐκολώτερον γενέσθαι ἐν ὅτω τραχεῖ καὶ ἀπροσόδῳ αἰγιαλῷ παραπλέοντα· ἢ συντριβῆναι τὸ ἀκάτιον, ὃ καὶ πεπόνθασι. vt haec ſit mens Venatoris: *Non potuit aliter oppido vſu venire litoris tam confragoſi imperuiique oram legentibus, quam vt cymba comminueretur. Il n'y auoit pas moyen d'en eſchaper à meilleur marché.*

223. 12. Ἔϛι πενία χρῆμα τῷ ὄντι ἱερόν] Libanius ἐν ψόγῳ πλούτου, edit. noſtrae pag. 111, 112. ὁ τύραννος γενόμενος τῶν πραγμάτων κύριος, τοὺς μὲν πένητας ἐᾷ, τοὺς δὲ εὐπόρους σφάττει· καὶ γίνεται τοῖς μὲν ἡ πενία σωτηρία· τοῖς δὲ ὄλεθρος ἡ περιουσία. etc. Satyrogr. *Cantabit vacuus.*

14. Ἢ τοὺς τὰ κηρύκεια ἔχοντας] Auctor, quid ſit, vnde dictum κηρύκειον, quamque vim habeat, oſtendit

ſerm.

ſerm. LXXV. *περὶ νόμε*, Vol. II. p. 408. vlt. *τὸν γᾶν παρὰ τῶν ἐχθίστων κήρυκα πεμπόμενον, ἔτός ἐστιν ὁ σώζων καὶ διαφυλάττων, παντὸς θώρακος καὶ πάσης ἀσπίδος ἰσχυρότερον αὐτῷ δὲς ὅπλον τὸ κηρύκειον· ἔστι δὲ τᾶ νόμε σύμβολον.* vides hic deſcriptionem, notationem et vſum *Caducei*, in quo literam caninam cum muta media Romani commutarunt. Vis etiam oculos aureſue ad Scholium conferre? *Ῥάβδοι εἰσί τινες τὰ κηρύκεια, ἄνωθεν ἔχεσαι γνώρισμα, εἴδωλα ὄφεων ἐναλλὰξ ἀντεμβαλλομένων ἀλλήλοις· ἃς οἱ κήρυκες πρὸς πρεσβείαν ἀποστελλόμενοι ἔφερον ἀσφαλείας ἕνεκα, τᾶ μή τινα κακόν τι αὐτοῖς δράσαι τῶν συναντώντων.* In ſequenti narratione idem Scholiaſtes obſeruat puriſſimum genus orationis *ἀφελᾶς* ſine fuco et calamiſtris, et omnibus *ἀφελείας* virtutibus conſtantis.

225. 12. Regiae membranae: *δρ. μακροὶ κ.* congruentius eſt *τὸ μακρὸν πρὸς τὸ περικείμενον*, quam *τὸ μαλακόν*. Si *laudanda ingentia rura*: quidni ampliſſima et denſiſſima ſylua?

227. 2. *Ἐμπιπλάμενοι, εἴ ποτε ἀλῴη τις σίτε*] Regius: *ἐμπιπλάμενοι, καὶ εἴ ποτε ἀλῴη τι σίτε.* melius. nec tamen ſatis liquet: *his ſaburrati, vel ſi qua alicunde occurrat offa.*

11. *Ποιήσαντες ἔτως διεγένοντο*] Abeſt a Regio *τὸ ἔτω.*

228. 4. *Οὐδεπώποτε εἰς πόλιν κατέβη*] vt qui apud poëtam Lat.

— nec ferrea iura,
Inſanumque forum, aut populi tabularia vidit.

230. 1. *Οὔτε τιμὴν καταλαβόντες*] Regius emendat *τιμὴν καταλαβόντες.* enimuero *καταβολὴν* vrgebat rabula. mox etiam muta *προσῳδίαν* in his: *ὑπὲρ τίνος γὰρ ἂν καὶ ἔλαβον;*

vlt. Reg. ἢν ἂν φθάνοιμεν ἅπαντες τά. Interpres videtur aliter legisse, aut vim verbi φθάνειν cum μετοχῇ parum vidisse. Hoc vero delatorem hic dicere velle puto: *Si ergo haec a vobis probantur; quidni omnes occupamus communia diripere, alii aerarium expilare, (vt etiamnum dubio procul faciunt nonnulli) alii agrum, vobis inconsultis, depascere?* etc. Scholiastes praesentiscens fore, qui in hoc quasi senticeto haererent, haec notauit: ἢν ἂν φθ. ἀντὶ τοῦ ἢν ἂν ἐξαρκοῖμεν. Ὁ δὲ νοῦς τῆς συντάξεως ἔτος· ἀδεὶς ἄλλως ἄλλον προσλήψεται· ἀλλ' ἅμα πάντες μιᾷ ὁρμῇ ἐπὶ διαρπαγὴν ὁρμήσομεν τῶν κοινῶν. *nemo tardos opperietur; imo cuncti, velvti agmine facto, Qua data porta ruemus ad publica diripienda.*

231. 10. Τὴν ὕβριν τοῦ καθάρματος] Quod de Pharisaei in Publicanum suggillatione B. Ioan. Chrysostomus scribit hom. in VI. cap. Euang. κατὰ Ματθαῖον, quadrat huic calumniatori: ἀδὲ ὡς ἔτος ὁ τελώνης· Σκόπει πως, ἤρξατο ὡς περὶ θηρίου τινὸς δυσφορωτάτου διαλεγόμενος, καὶ δεινῶς κλέψαι τὸν μὴ σφόδρα ἐγρηγορότα. sic vero, vt scripsi, interpungendum est.

25. Ὥσπερ οἶμαι τὸν Ναύπλιον ὁρῶν] Strabo lib. VIII. de Nauplia, Argiuorum nauali, agens, tradit eius occasione, confictum fuisse a poëtis recentioribus, Nauplium, ob Palamedem filium doloso iudicio necatum, insignem illam apud Caphareum hominum stragem edidisse, τοσοῦτον ἀπεργάσασθαι φθόρον περὶ τὸν Καφηρέα. Scholiast. fabulam ita exponit: Ναύπλιος τοῦ υἱέος δὴ τοῦ Παλαμήδους τοῦ φόνου ἀμυνόμενος τοὺς Ἕλληνας, τοῦ νόμου (scribo τοῦ ἀνέμου) αὐτοῖς ἐνσάντος· ἐπεὶ τοῦτον διὰ θαλάττης ἐγέλων· αὐτὸς ἔτος, τὸν Καφηρέα καταλαβών, εἶτα νυκτὸς πυρσεύων ἀπὸ τῶν ἐκεῖσε πετρωδῶν πάγων, ἠπάτα προσχεῖν, ὡς δή τινι εὐπροσόδῳ ἀκτῇ τοῖς ἀποτόμοις κρημνοῖς εἰς βά-

θος

θος ἐρίζωμένοις, καὶ χοιράσι διειλημμένοις· καὶ ὅτως ἀπροόπτως ἀπώλοντο.

233. 5. Δύο τῶν μεγίστων ἀπηλλαγμένη] medere mendo operarum, et ſcribe ἀπηλλαγμένοι. Caeterum Heſiodus cum ἀέργειαν nuncupat ὄνειδος, ſtatuit etiam ignauiam κακὸν μέγιστον. Theognis quoque τῇ πενίᾳ comitem facit ἀργίαν· Καὶ γὰρ ἀνὴρ πενίῃ δεδμημένος, ὅτε τι εἰπεῖν, Οὔτ' ἔρδειν δύναται. Andrii apud Herodotum πενίαν καὶ ἀπορίαν θεὸς μεγάλας obiiciunt Deabus a Themiſtocle aduectis Πειθοῖ καὶ βίᾳ. Plutarch. πῶς δεῖ τὸν νέον ποιημάτων ἀκούειν, in hoc Heſiodium: Μηδέποτ' ἀλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ Τέτλαο ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων: icite monet: οὐκ ἄξιον ἐγκαλεῖν τοῖς διὰ τὴν τύχην πενομένοις, ἀλλὰ τὴν μετ' ἀργίας καὶ μαλακίας καὶ πολυτελείας ἀπορίαν αἰσχρὰν καὶ ἐπονείδιστον ὅταν. Ergo inertia non minus, quam Luxuria, Plautinam Inopiam his verbis traducere poteſt: *Sequere me, mea gnata.*

236. vlt. Ὅταν οἱ παριόντες ἐπαφῶσιν αὐτός] Interpres minime malus non conuenit cum minime malo venatore, qui vites ſuas vuas proferre magnas praedicat, modo praetereuntes intactas relinquant; in quo eſt ἀφελείας χαρακτήρ.

239. 1. In Regio: ὠδὲ πρὸς τῆς ξενοχωρίας τ. Hic Scholiaſtes artificium extollit occupationis, et ἀντιπίπτοντος λύσιν ἐν συντόμῳ ἐξειργασμένην. finge aliquem obiicere his monticolis: *Fieri non poſſet, vt vos, qui aſſueiſtis verſari in vaſta ſolitudine, vitam agatis in tantis vrbis adeo populoſae anguſtiis.* πρὸς τοῦτο γοργῶς ὑπαντήσας, ἅτε ὢν καὶ λόγων πλειόνων ἀγύμναστος. Soluit mire hanc obiectionem, eiuſmodi vſus dilemmate: ὡς ὠ δίκαιον μετοικίζεσθαι ἡμᾶς, εἴτεν ἵνα μὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἡμεῖς ξενοχωρῶμεν ὑμᾶς· ἢ ὅτι ὠ δυνατὸν ἡμᾶς ἐνταῦθα εἶναι τὸς ἐν ἐλευθερίᾳ καὶ ἀνεν-

οχλήτῳ τινῶν (ſcribo τινὶ) τῇ ἀγροικίᾳ ἐντεθραμμένοις· πολίτας δὲ ὑμῶν ἀπὸ πατέρων ὑπάρχοντας, οὐκ ἀδόκιμον καὶ τοῦ συμφέροντος ἡμῖν προνοεῖσθαι. *Haud aequum foret, nos patria pulſos alio commigrare; ſiue ne vos ad maiores anguſtias redigamus: ſiue quod non pote ſit nos hic degere, qui in libertate et imperturbato rure educati ſumus; cum parentes noſtri ius ciuitatis apud vos habuerint; imo non improbandi moris fuerit commodo noſtro, vt puta ciuium, prouidere.*

7. Πρὸς γὰρ τῇ εὐσεβείᾳ] Lege, vt in mentem venerat mihi, priusquam conſulerem Regium Cod. a quo ſum confirmatus in ſententia, πρὸς γὰρ τῇ ἀσεβείᾳ: vt verus et dilucidus ſenſus hic ſit: *Nam praeterquam quod impium facinus eſt, etiam nefas et ex eo genere eſt, quod fieri nequit.*

15. Κερδάναι κέρδος τοι] Regius κῆδος. Sed quis ἀττικισμὸν reſpuat, et hoc admittat? tametſi id κέρδος ſit potius κῆδος, quam κῦδος. Scholiaſtes tamen vt germanam lect. tuetur, atque κῆδος ἐνταῦθα τὸ κτῆμα· λέγεται καὶ ἡ συγγένεια κατ' ἐπιγαμίαν, καὶ τὸ πένθος καὶ ἡ θεραπεία καὶ ἡ λύπη καὶ ἡ φροντίς.

240. 2. Μαρτυρίας ἕνεκεν ἧς χάρ.] B. Io. Chryſoſtomus, hom. 19. ad hoc oraculum Domini Deique, ex cap. VI. τοῦ κατὰ Ματ. ὅταν ποιῇς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταί: admonet: πανταχοῦ ὁ Θεὸς τὸν σκοπὸν ζητεῖ τῶν γινομένων· κενοδοξίας δὲ πανταχοῦ μὲν ἀπηλλάχθαι καλόν· μάλιστα μὲν ἐν εὐχῇ· hac λύμῃ caruit hic veruecum in patria natus, ſed magna vrbanis documenta daturus. Hic iure animaduertit Scholiaſtes perfectam nudi et conciſi ſermonis puritatem, ἀφέλειαν καθαρὰν ἐν συντομίᾳ πολλῇ ἐξανυομένην· φησὶ γάρ· ἀλλ' ἐκ ἔχω μάρτυρα τῶν λεγομένων, ἀλλ' ἐ δήπου διὰ τοῦτο ταῦτα διεπραττόμην, εἰ μὴ φιλανθρωπίᾳ· ἦ γὰρ ἂν καὶ μάρτυρας

τυρας

τυρας αὐτὸς ἐπὶ τῦτο γνωρίμυς ὄντας ἐμοὶ παρεκάλεν· ἀλλ' ὐκ ἀγνῶσι καὶ γένυς καὶ πατρίδος ἐμοὶ τὴν χρηςότητα παρειχόμην.

241. 1. Lege, vt in Reg. Cod. τὺς μὲν ὖν πορφυρεῖς. Caueſis autem, ne putes cum interprete, periiſſe purpurarum piſcatores, qui ipſi naufragos miſeros miſerati ſuſceperant, tecto iuuerant, recrearant, refecerant, ſpiritumque eorum recollegerant: quibus verbis Seneca philoſ. vim τῦ ἀναλαμβάνειν καὶ ὑποδέχεσθαι expreſſit, libro IV. de benefic. cap. 37. Interpretis lapſus ex eo fortaſſe contigit, quod pro ἀνέλαβον legeret ἀνεῖλον. et quod ſequitur, εἶχον γὰρ αὐτῶν τινες ἀργύριον, fortean illi videbatur inſidiarum et necis cauſa: cum haec ſit potius αἰτιολογία, cur πορφυρεῖς naufragos fouerint, quod fiſcis onuſtos viderint, et relictis purpuris, inhiarent nummis.

2. Ἐν Φασκωλίοις] Schol. Φασκώλια ταινιοειδῆ βαλάντια ἐξ ὑφασμάτων λινέων, ἃ (ſic enim leg.) καὶ τοῖς βραχίοσιν ἔσθ' ὅτε καὶ ταῖς ζώναις περιειλίσσυσι· καὶ δὴ καλῦσιν ὡς βαρβαρικώτερον φῦνδας: vt per Φασκώλια intelligatur genus fiſci, vel marſupii vittis faſciiſue ornati ex linea textura, quod brachiis, interdum etiam cingulis, obuoluatur, fundam barbare, ſ. peregrina et Rom. voce indigitabant. Idem *faſciam* ἐντεῦθεν παρωνομάσθαι autumat, quod Φασκωλίς ſpeciem aliquam habeat. equidem Φασκώλιον quaſi *fiſcum, fiſcinam, fiſcellam*, ὑποκοριςικῶς dici potius cenſerem. Tullius in Verrinis: *Reperiebam fiſcos complures cum pecunia Sicilienſi.* Indidem: *Nummos in ciſtam transferre ex fiſco.*

242. 12. ᾗ φιλῦσιν ἀλλήλυς] Schol. τὸ τῷ ςόματι ἐπιτηδείως ἀσπάζεσθαι Περσικόν· ἐν δὲ τῇ Ἑλλάδι ἀγροίκων· οἱ γὰρ ἀςικοὶ χεῖρας ἀνέβαλλον ἀλλήλοις τὰς δεξιὰς, ἀφ' ἧς καὶ τὸ δεξιῦσθαι εἴρηται· ἀλλὰ καὶ παρὰ Πέρ-

σαις ἐχ ὁ τυχὼν τῷ ςόματι προέχοντα ἠσπάζετο· ἀλλ' ὁ κατ' ἀξίαν ἴσος· ὁ δὲ ἐλάττων προσεκύνει· ὁ δὲ πολὺ ἥττων ὑπεξίςατο τῆς ὁδοῦ. Apud Perſas in more fuit neceſſarios et pares oris oſculo ſalutare: ex Herod. lib. I. Xenophonte in Ageſilao. Strabone l. XI. Excipere etiam hoſpites oſculo, a Syris Iudeiſue alienum non fuiſſe, ex his Domini Deique noſtri verbis ad Simonem Phariſaeum elicitur: *Φίλημά μοι ἐκ ἔδωκας.* Theophylactus, in Lucae VII. *ἃ τὸ πρόσωπον σὺ ἐφίλησας*: vt intelligatur, *τοῦτο δὴ τὸ κοινόν.*

243. pen. *Ἐπὶ ςιβάδος ὑψηλοῦς*] Scribe *ὑψηλῆς.* Iulianus in Miſopog. *ἄγρυπνοι νύκτες ἐν ςιβάδι.*

245. 14. *Ὅταν μὴ μικρὸν ᾖ τὸ σελήνιον*] Luna *μηνοειδὴς, νέῳ ἐνὶ ἤματι.* Apollon. I. Arg.

— *qualem primo qui ſurgere menſe*
Aut videt aut vidiſſe putat per nubila Lunam.

vt quarto die, (*ὡς ἐξ ἀδήλου πρῶτον ἔρχεται νέα.*) qui tamen ſacer eſt Heſiodo, cui, vt eius aemulo Maroni,

Ipſa dies alios alio dedit ordine Luna
Felices operum. et
— *quartus certiſſimus auctor.*

Quid vero mirum, ſi Euboei venatores obſeruarent ad omen nuptiarum, an Luna eſſet

Πρόσωπα καλλύνασα, κοὐ πληρωμένη,
Pura, nec obſcuris per caelum cornibus iret;

cum Romani ipſi Annum quidem Ioui, menſes vero Iunoni Lucinae, *τελείοις* coniugalibus Diis, conſecrarent, teſte Plutarcho in cauſis Rom.

246. 2. *ἡ σελήνη τηλικαύτη*] dicitur a veteri poëta concinne:

Ὅταν περ αὐτῆς εὐγενεςάτη Φανὴ.
Cum ſplendidiſſimum aureumque effert iubar.

Schol. *ἐγέλασαν συνέντες τὸ νεανίσκου, ὅτι κατήπειγε τὰ*

τὰ τῦ γάμυ, διότι καὶ ἡ σελήνη ὑπερμεγέθης αὐτῷ ἐδόκει· καὶ ὁ ἀὴρ αἰθρίαν ὅτι καλλίστην ἀπειργασμένος.

15. Καὶ ἄλλοι τὸ δέρμα ἐπέβαλλον.] Suſpectum eſt, et nec lectum ab interprete. quid ſi intelligat, alios venatores tergus ſuperieciſſe, vt catulum iam vulnere tardiorem morarentur? mox ταῦτα εἶπεν ἄρα ἡ μήτηρ συ, ἐγέλα ὁπότε. τὸ, εἶπεν, importuna diſtinctio tranſuerſum egit interpretem, vt vxorem loco viri intempeſtiue loquentem induceret: quod vt fingeret, legendum erat: σὺ ἐγέλας ὁπ. θαυ. ἀκούσα γρ. Sed praeſtat nihil ſolicitando interpungere hoc modo: ταῦτα, εἶπεν, ἄρα ἡ μήτηρ συ ἐγέλα. *Hoc ergo (inquit) mater tua ridebat, quod mirarer audiens grunnientem ſuem.*

249. 18. Εἴγε δὴ τῶν πλησίων ἐλαττῦνται] Sic apud Maronem:

Si non ingentem foribus domus alta ſuperbis. etc.

Regius tamen ſcribit οἵ γε δή. et mox εὐσχημόνως, καὶ κατὰ φύσιν ἢ τῷ παντὶ πλέον ἔχυσι. Vt apud illum:

At ſecura quies et neſcia fallere vita. etc.

250. 20. Οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκυ] Hi verſ. leguntur Odyſſ. P. tertius tamen apud Homerum, Euſtathio probante, ita ſcribitur: Σίτυ ἀποπροελὼν δόμενας· τὰ δὲ πολλὰ πάρεσι. Euſtathius τὸ ἀποπροελὼν explicat per aliud παρασύνθετον Homericum ἀποπροταμὼν, quod promi condi eſt. idem τὸ, τάδε πολλὰ πάρεσι, ait, σαφέστερον εἶναι τῦ, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἑκάστῳ. quae clauſula fuit increpationis Antinoi.

251. 10. Ἄξιοῖ δοθῆναι αὐτῷ] Schol. hanc caſus ἐναλλαγὴν tacitam non ſinit: ἐνήλακται ἡ πτῶσις· ἀναγκαίως γὰρ συνεξακύεται εὐθεῖα ἡ Πηνελόπη, διότι ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς ἤρξατο. Sed infrunitus γλωσσο-

γράφος in τὸ δοθῆναι temere ἱμάτιον, στολὴν, superscripserat, cum non de pallio aut amictu, sed de arcu, agatur.

253. 2. Μεθ' οἵας μάλιστα διανοίας] non aliter scribitur in membranis reg. vt μεθ' οἵας dictum sit pro ἀφ' οἵας.

257. 7. Reg. ποτὲ ἢ Φύλλων. clarius. mox commate seu inciso tantum interpunge post δίχα δὲ ὕδατος, τά.

17. Vt fauerem interpreti, pro barbara dictione admonueram legi posse συχνὸς ἢ πολλός. sed veram lectionem in Regio Cod. reperi, τὸς κομψὸς πένητας. hic enim proposuerat dicere περὶ τῶν ἐν ἄστει καὶ κατὰ πόλιν πενήτων. vt oppidorum vrbiumque pauperes vno nomine κομψὸς, quasi concinnos et elegantes, κομψῶς apteque appellet, quod rusticis et agrestibus opponantur.

258. 16. Πρὸς ὑγείαν ἢ πρὸς ἰσχὺν τὴν ἱκανὴν] Martiali in vita beata

Vires ingenuae, salubre corpus.

21. δι' ἀργίαν καὶ ἑδραιότητα] ex Scholiastae sententia τὴν παντελῆ ἀχρηστίαν δηλοῖ, veternum, desidiam, grauissimumque torporem denotat, qualis in fucis et fungis hominibus; ἑδραίους γὰρ τοὺς ἀχρήστους φαμὲν καὶ κηφῆνας ἀνθρώπους· παρὰ τοῦτο καὶ τὰς γυναῖκας ἑδραίους φαμὲν παρὰ τὸ οἰκουρεῖν καὶ μηδὲν τῶν ἀνδρικῶν λόγων ἀντέχεσθαι, ἢ τὰς ὁλοσχερῶς ἀργείᾳ ἐκδεδωκυίας ἑαυτὰς (sic enim scripturam Schol. deprauatam corrigo) καὶ θρύψεσι προσαναπεπλεκυίας. quae spectant mulieres, quibus testudinum more *tutius esse domi*. pergit: παρὰ τοῦτο, οἶμαι, καὶ τοὺς ἄγαν ἀχρείους, καὶ μόνους τοῦ λαιμοῦ ὄντας ἀνθρώπους, ἐπιδιφρίους καλοῦσι. Segnis et deses ἐπιδίφριος, latamque

que trahens inglorius aluum. verum cur apud Maronem

— *ſedet aeternumque ſedebit*
Infelix Theſeus?

vt apud Apollonium: Ταιναρίην ἀΐδηλος ὑπὸ χθόνα δεσμὸς ἔρυκε. an quia, cum ob tentatum Proſerpinae raptum in lapide Taenario ſedens tenaciter haereret, ita ab Hercule abſtractus eſt, vt in ſaxo corporis reliquerit partem? poſticam ſcilicet. ſic ſane Seruius refert, cui Apollonii interpres non fauet: Sed ab illo ſtat Ariſtophanis Scholiaſtes in hunc verſ. ex Equitibus: πολλοῖς ὑπολίσποις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω. ait enim: κοινῶς τὸς Ἀθηναίους λιπόπυγας Φασὶ, καὶ πλάττονται τὸν περὶ Θησέως μῦθον, ὅτι ἑλκόμενος ὑπὸ Ἡρακλέους κατέλιπεν ἐπὶ τὴν πέτραν τὴν πυγήν. an abs re tibi videtur hoc exodium? certe leuandi taedii cauſa non erit ἀχρεῖον.

259. 19. Coniecturam noſtram, ἔργα καὶ βίος, Regiae membranae firmant. Porro τὴν ἐπίκλησιν obſcurius *inſultationem* verterat interpres, ego *nuncupationem* clarius reddidi. dic, ſi mauis, *cognomen ignominioſum* [*ſoubriquet.*] vt ſaepe ἐπίκλησις pro ἔγκλησις apud Thucydidem, Plutarchum et alios vſurpatur, et ἐπικαλέμενος pro ἐγκαλεμένος, inf. or. LI. πρὸς Διόδωρον Vol. II. p. 264. 12.

260. 9. Regius coniecturae noſtrae accedit, et ad ἔμφασιν praeponit artic. ἡ τρυγήτρια.

261. 6. ἀχ ἥκιστα δὲ τὸ παρὰ τῷ Ἡσιόδῳ κεκρ.] Hoc vero Heſiodium eſt: Οὐ γὰρ ἔργον ὄνειδος, ἀεργείη δέ γ' ὄνειδος. Nam verſus proximus ex Homeri Margite laudatur ab Ariſtotele VI. ἠθικῶν Νικομ. cum ſequente hemiſtichio:

Τὸν

Τὸν δ' ἔτ' ἄρ σκαπτῆρα θεοὶ θέσαν· ἔτ' ἀροτῆρα,
Οὔτ' ἄλλως τι σοφόν.

Interpres fidelius et dilucidius ita vertiſſet: *Quia te, mi homo,*

Numina aratorem, neque foſſorem, alma crearunt,
Arte nec eximium vlla.

10. lege, vt in Regio Cod. κατὰ τὰς μνης. e verſ. 150. Odyſſ. XXI. hoc quoque ab interprete planius et clarius reddi potuit: *Et quia alioqui manus habes, vt olim proci,*

Molles, non tritas —

vlt. Οὐ πολύ τι διαφέρσσαι] Adſcripſeram διαφερέσῃ ex Regio Cod. vbi ſcribitur διαφερέσας: vnde colligitur, legi poſſe διαφερέσαις, de tonſoria duplici.

262. 2. Emenda e regiis membranis τριχῶν ἐπ' ἀγχέσῃ καί. et intellige e Scholio eiuſdem Cod. quid ſit ἄγχεσα· πόα τις φοινίσσειν τὰ πρόσωπα πεφυκυῖα μάλισα, herba ad ruborem faciei conciliandum efficaciſſima. Ariſtophanis ſcholiaſtes minus accurate in hunc verſ. ἐν Ἐκκλησιαζούσαις:

Ἤγχεσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον.

Anchuſa mage, ceruſſa, fucus et tuus.

Ἡ ἄγχ. βοτάνη, ᾗ ἐχρῶντο εἰς τὸ πρόσωπον αἱ γυναῖκες. Numquid vero τὸ μηχανωμένη pertinebit ad ψευδῆ καὶ νόθα εἴδωλα.

263. 21. Πλὴν μικρᾶ μέρος τῆς Καδμείας οἰκ.] Schol. hanc Thebarum vaſtationem ſub Nerone et Veſpaſiano obſeruat: ſed et aeuo ſuo Cadmeae reliquiis ruinam à Bulgaris imminere, admonet: ὅτι Θηβαῖοι καὶ ἐπὶ Νέρωνος καὶ Οὐεσπασιανᾶ Φαύλως οἰκῶντο,

το, μόνης τῆς Καδμείας συνισαμένης, ὥσπερ καὶ νῦν· εἰ μὴ καὶ ταύτην Βάλγαροι κατεσρέψαντο.

264. 1. Ἑλλὰς μὲν Θήβας νικᾶν πρὸκρινεν αὐλοῖς] Huic Mercuriali Monosticho, tibicinum Thebanorum praeconi, tibicine opus fuit, qui non inuentus in Reg. Cod. scribe sis προκρίναιτο αὐλοῖς. Lat. versu:

Graecia victrices Thebas vult tibia haberi.

272. 17. Τὰς λεγομένας τῶν θεῶν ἔρωτας] Notissimae fabulae tanguntur de Ioue conuerso in pretium ob Danaën, et in Cygnum ob Ledam iuxta Eurotam, itemque de Neptuni Amymone, filia Danai, quae fonti Argiuo nomen dedit; vnde Nonnus lib. XLII. Dionys.

Ἄλλη Ἀμυμώνη παρελέξατο Κυανοχαίτης,
Ἀλλὰ γυνὴ μετὰ λέκτρον ὁμώνυμος ἔπλετο πηγή.

Lego πηγῇ, et interpretor:

Fertur Amymonae Rex concubuisse tridentis,
Virginis at laesae manserunt nomina fonti.

huc refer, quae mox subiiciuntur, τί δ' ἐν ποταμοῖς καὶ ἐπὶ κρηνῶν.

273. 17. Παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ Πολυδώρη] Scribe Πολυμήλη, ex his Homeri versibus Il. XVI.

Τῆς δ' ἑτέρης Εὔδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ Πολυμήλη,
Φύλαντος θυγάτηρ.

facilis lapsus memoriae fuit, vt pro Polymele succurreret Polydora, Pelei filia, Menesthii mater, cuius quinto superiore versu meminerat:

Τὸν

Τὸν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,
Σπερχειῷ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα.

18. Καὶ παρὰ Λακεδαιμονίοις ἔτυχόν τινες ταύτης τῆς ἐπωνυμίας, τῶν ἅτω γενομένων, Παρθενίαι κληθέντες συχνῶς· ὥστε εἰ μὴ διεφθείροντο οἱ πλείους τῶν ἐν ταῖς ἅτω τρυφώσαις πόλεσι γιγνομένων ἄτε ἀδαμῶς οἶμ.] Haec ita legenda atque interpungenda, vt ſcripſi et diſtinxi e Regio Cod. cuius ſcripturae varietates minutiores omitto; vt cum ſcribit κληθ. συχνοὶ ὥστε εἰ μηδὲ ἐφθείρ. Iam vero hunc locum illuſtrat Trogus apud Iuſtinum lib. III. de Meſſeniaco bello: *Lacedaemonii cum contra praeſumtionem ſuam annis X. in obſidione vrbis tenerentur, et querelis vxorum poſt tam longam viduitatem reuocarentur, veriti, ne hac perſeuerantia belli grauius ſibi, quam Meſſeniis, nocerent: quippe illis, quantum iuuentutis bello intercidat, mulierum foecunditate ſuppleri: ſibi et belli damna aſſidua, et foecunditatem vxorum, abſentibus viris, nullam eſſe. Itaque legunt iuuenes ex eo genere militum, qui poſt iuſiurandum in ſupplementum venerant: quibus Spartam remiſſis, promiſcuos omnium foeminarum concubitus permiſere; maturiorem futuram conceptionem rati, ſi eam ſingulae per plures viros experirentur. Ex his nati ob notam materni pudoris PARTHENII ſunt vocati: qui cum ad annos XXX. peruenirent, metu inopiae (nulli enim pater exſiſtebat, cuius in patrimonium ſucceſſio ſperaretur) ducem Phalantum aſſumunt, filium Araci, qui auctor Spartanis fuerat iuuentutis ad generandam ſobolem domum remittendae; vt, ſicuti dudum patrem eius naſcendi habuiſſent auctorem, ſic ipſum ſpei ac dignitatis ſuae haberent.* etc. Paulo aliter de Parthen. ſorte et colonia ſentit Ariſtot. V. πολιτικῶν· περὶ τὸ πλήθος τῶν πεφρονηματισμένων· οἷον ἐν Λακεδαίμονι λεγόμενοι Παρθενίαι· ἐκ τῶν ὁμοίων γὰρ ἦσαν, ὡς φωράσαντες ἐπιβουλεύσαντας ἀπέστειλαν Τάραν-

ραντος οἰκισάς. Hesychius ex ancillis tantum procreatos scribit: οἱ κατὰ τὸν Μεσσηνιακὸν πόλεμον γενόμενοι ἐκ τῶν θεραπαινῶν. Scholiastes noster Trogo concinens adscribit: τοῦτο ἐπὶ τοῦ Μεσσηνιακοῦ γέγονε πολέμου, ἐφέντων Λακεδαιμονίων, διὰ τὴν ὀλιγανδρίαν, τοὺς τότε νεανίσκους καιροῦ παρθένοις Λακαίναις, διὰ τὴν ἐν τῷ πολέμῳ ἀσχολίαν.

pen. Οἱ μὲν ἀπόλλυνται] vt qui *matris temerantur in aluo*, et abortu profligantur; ἀπὸ τῶν ἀμβλώσεων.

IN VIII. ΔΙΟΓΕΝΗΣ. DE VIRTVTE.

275. 3. Καταλαμβάνει καὶ τὸν Μεγαρέα] Non temere hic τὸ καὶ suspectum habueram, et σύνδεσμον ἀσυνδέτων solicitaueram; nempe coeca lacuna vel barathrum πολυανδρεῖον multos vna Socratis familiares diu occuluerat et densa caligine inuoluerat: hos Regii Codicis, vt aurei rami, splendor retexit, fecitque, vt possent *reuocare gradum superasque euadere ad oras.* eccos: καταλαμβάνει συχνοὺς ἔτι τῶν Σωκράτους ἑταίρων· καὶ γὰρ Πλάτωνα καὶ Ἀρίστιππον καὶ Αἰσχίνην καὶ Ἀντισθένην καὶ τὸν Μεγαρέα Εὐκλείδη. En: *Diogenes Athenis nactus est frequentes adhuc Socratis socios; Platonem videlicet, et Aristippum, et Aeschinem, et Antisthenem, et Euclidam Megarensem.* His omissis, quis capere poterat, quae mox sequuntur? τῶν μὲν δὴ ἄλλων ταχὺ κατεφρόνησεν, Ἀντισθένει δὲ ἐχρῆτο. Vos ergo, Socratici cygni, Ptolemaeos nostros vt φιλοβίβλους καὶ φιλολόγους celebrate, quorum ope licet vobis rediuiuis etiamnum volitare per ora virum.

4. Διὰ τὴν μετὰ Κύρου στρατείαν] Quod Cyro minori, in Asiam superiorem adscendenti, militiae nomen dedisset, vt Xenophon Athenienſis, qui et ipse Lib. VII. ἀναβάσεως meminit ψήφου αὐτῷ ἐπαχθείσης Ἀθήνησι περὶ φυγῆς, quia illi expeditioni non interfue-

terfuerat modo', ſed etiam praefuerat. Scholiaſtes hoc in animo habuit, cum adnotaret: Κῦρον λέγει, ᾧ συνεστράτευσε Κλέαρχος, ὃ δολοφονηθέντος (ſic enim ſcribo) Ξενοφῶν ὁ Γρύλλε τὴν περὶ Λιόπην (ſortaſſean Σινώπην ἐν τῇ Παφλαγονικῇ, de qua Xen. lib. VI.) ὑπολαβὼν στρατιὰν ἐκ μέσης Περσίδος τοῖς Ἕλληνικοῖς διεσώσατο ἤθεσι.

276. 1. Καὶ γὰρ τῶν σφηκῶν εἶναι τὸν μὲν ψόφον] Bdelycleon apud Ariſtoph. in Σφηξὶ de vetulis συνδικαστοῖς:

— τὸ γένος ἦν τις ὀργίσῃ
Τὸ τῶν γερόντων, ἔσθ' ὅμοιον σφηκιᾷ.
Ἔχουσι γὰρ κἀκέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος
Ὀξύτατον, ᾧ κεντοῦσι· κἀκεκραγότες
Πηδῶσι, κἀβάλλουσιν ὥσπερ φέψαλοι.

quae ſic extemplo modulata reddidi:

— *ſi quis irritauerit*
Gentem ſenum, perſimilis eſt Veſpis: habent
Aculeum lumbis reconditum ſuis
Acerrimum, punguntque cum clamoribus
Saliendo, feriuntque, vt fauillae feruidae.

10. Οὐδένα ἡγεῖτο συν.] Adſcribebat vir doctus ἠρεῖτο. nihil muto.

20. Κολάζονται τὴν ἄνοιαν αὐτῶν] Sunt, quibus videatur debuiſſe dici τὴν ἀφροσύνην potius, quam ἄνοιαν, quia praecedit τὸ ἀφρονέστεροι.

277. 11. Ἧττον ἔτος ὑπὸ τούτων ἢ ἐκεῖνος] Non iuuant hic membranae vet. eruditus H. Stephanus ſcribebat: ἧττον ὑπὸ τούτων, ἢ ὑπὸ ἐκείνων. Mens hic eadem Diogenis, quae Flacci Ep. 1. ad Loll.

— *nam cur?*
Quae laedunt oculos feſtinas demere: ſi quod
Eſt animum, differs curandi tempus in annum.

278.

278. 2. Flaccus *chartas ineptas* dixit 2 Epiſt. 1.

— *quicquid chartis amicitur ineptis.*

Ex hoc genere ſcriptorum ridiculorum, apud Catullum,

Annales Voluſi, cacata charta.

5. Θαυματοποιῶν, Θ.] Schol. *Θαυματοποιὰς, τὰς ψηφοπαίκτας φησί.*

6. Τερατοσκόπων τέρατα κινέντων] quis ita loquitur, et quorum hominum eſt *τέρατα κινεῖν*? hoc vero *ὑπὲρ ἄνϑρωπον.* tolle iſtud *ἄκυρον*, et ſcribe, vt in Regio, *τέρ. κρινόντων.* hoc enim eſt *τερατοσκόπων, τέρατα κρίνειν*, vt *ὀνειροκριτῶν, ὀνειροκρισία.* Tauri vero Phrygii proprie apud Oppian. II. *κυνηγ.*

Κινῶσι δὲ κέρα, καὶ ἐγκλίνεσ' ἑκάτερϑεν.

[ſic enim leg.]

quidni enim iocemur, vt ſerio agamus? *κατὰ τὸν Ἰσοκράτην.*

11. Ὅτι καϑ' ἡμέραν ἑώρων αὐτὸν] Eadem repetuntur et exaggerantur non longe ab initio diſſertationis proximae, pag. 289.

279. 1. Oppianus II. *κυνηγετ.* inter venaticos canes ἔξοχ' ἀριζήλους numerat Λακεδαιμονίους. Sequentem Diogenis *διάλεξιν* de virtutis certamine veroque labore, et *φιλοπόνων καὶ φιλαρέτων* antagoniſtis, non fruſtra Scholiographus minio notauit, et hoc titulo inſigniuit: *ὡραῖον τὸ χωρίον δι' ὅλου πάνυ.*

17. Τὰς γαστέρας μᾶλλον ἐντετμημένων] Reg. Cod. *μᾶλλ. διατετμημένων.*

282. 6. Οὐχ ὑπὲρ σελίνου, ὥσπερ αἱ γυναῖκες] Vides ἆϑλα ἱερονικῶν, quae ſunt in Epigr. Archiae, *κότινος, μῆλα, σέλινα, πίτυς.* ſed quo ore ἱερονίκας vocat *γυναῖκας*, quaſi Ἀχαϊάδας, ἢ ἔτ' Ἀχαιούς; quo? ſuo, hoc eſt, canino, *εἰς τοῦτο σκώπτων τοὺς Ἕλληνας ὡς γυναικώδεις.*

283. 1. Αὖθις δὲ δριμεῖα μάχη] Ex Iliad. O. ſed verſus continui non ſunt; nam prior eſt 696. alter 711. Ὀξέσι δὴ π. ſic enim legendum. quem continuo ſequitur:

Καὶ ξίφεσι μεγάλοισι, καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.

Enſibus et magnis, et vtrinque ſecantibus haſtis.

hoc ſi interpres animaduertiſſet, τὸ δὴ non expreſſiſſet per αἰτιολογικόν: quandoquidem haec αἰτιολογία non eſt, cur fuerit δριμεῖα μάχη (Euſtath. ἐκ μεταφορᾶς τοιούτων βρωμάτων ἢ φαρμάκων) ſed ratio eſt τοῦ

Δήεν ἀλλήλας αὐτοσχεδόν· ἐδ' ἄρα τοί γε
Τόξων ἔϊκας ἀμφὶς μένον, ἐδέ τ' ἀκόντων·
Ἀλλ' οἵ γ' ἐγγύθεν ἰσάμενοι ἕνα θυμὸν ἔχοντες,

Ὀξέσι δ.

21. ἡ δὲ ἡδοὶ ἡ κατὰ πᾶσαν] Regius: ἡ δὲ ἀφὴ κατὰ π. non ſequor: quia ἡδονὴ πόνῳ opponitur, non ἀφή.

284. 17. Προσέχει τῶν ἀθέτων ἀνθρ.] de infrunitis, propoſiti parum tenacibus, et cothurno verſatilioribus. Schol. ἄθετος ἄνθρωπος ὁ ἀσύνετος, καὶ ἀβέβαιος, καὶ μηδέποτε ἐν ταυτῷ μένειν προειρημένος: vt Diogenes plane reprehendat eos, qui certaminis παραδόξου minus φιλοθεώρους ſe praebebant; quod Cicero in Trebatio non faciebat.

285. 8. Ὀφθαλμὸς ἀδάμαντος, ἢ σμαράγδου] Non eſt hic ἀδάμας, γένος σιδήρου ἄθραυστον, ſed gemma. Martial. lib. V. hos quoque lapillos iunxit:

Sardonychas, ſmaragdos, adamantas, Iaſpidas vno
Portat in articulo Stella, Seuere, meus.

Plin. lib. XXXVII. cap. 4. *maximum in rebus humanis non ſolum inter gemmas pretium habet adamas, diu non niſi regibus, et iis admodum paucis, cognitus.* Idem cap. V.

V. *Tertia auctoritas ſmaragdis perhibetur pluribus de cauſis.* De inuicta adamantis vi, hircino ſanguine recenti calidoque mollita fractaque, Plinio adſtipulatur Theophylactus X. *φυσικῶν ἀπορημάτων*, vbi Leonini etiam ſanguinis effectum eundem perhibet.

18. *Τὸν δὲ Εὐρυσθέα οἴονται κρατεῖν*] De hoc Hom. Iliad. τ. et ſententiae Diogenis accedit Statius in Hercule Surrent. Syl. III. verſ. 23.

Ergo age ſeu patrios liber iam legibus Argos
Incolis, et merſum tumulis Euryſthea calcas.

videſis notas noſtras in illum poëtam p. 83. et 84. vnde Dioni magis luceat.

20. *Περιήει τὴν Εὐρ.*] Sophocl. in Trachin.

— ὅσην ἐγὼ
Γαῖαν καθαίρων ἱκόμην. —

Attius:

Terras peragrans vndique omnem feritatem expuli.

hinc dictus Horatio IV. Carm. vagus:

Hac arte Pollux, et vagus Hercules
Innixus arces attigit igneas.

Apuleius eundem appellat *luſtratorem orbis, purgatorem ferarum, domitorem gentium.*

21. *Οὐδὲν ὧν τέτοις ὅμοιος*] Vellicat Athletarum pinguis aqualiculi obeſitatem: Schol. *τὸς ἀθλητὰς εἰς πολυσαρκίαν σκώπτων, ταῦτά φησιν, ὡς δῆθεν Ἡρακλέες ἦφι ἅτως εὐσωματῶντος.* At enim decuma pars, et omnia eſculenta et potulenta Herculi pollucebantur; proinde pollucibilis, dapſilis et opiparus habitus eſt.

pen. *Δέρμα ἀμπεχόμενος ξυπαρόν*] Pindarus in Iſthmionicis, O. VI. *ἐν ῥινῷ λέοντος φάντα* canit. Apollodor. *χειρωσάμενος λέοντα τὴν μὲν δορὰν ἠμφιάσατο,*

τῷ χάσματι δὲ ἐχρῆτο, ὡς κόρυθι. Papinius ibidem *inſtratum humeris hoſtem* γοργῶς dixit.

ibid. Λιμῷ πνέων] pro πεινῶν, vel fame fauces lippiens, λιμώττων; non tamen λιμῷ ἀπειρηκὼς, vt Paraſitus Libanianus, et Plautinus Gelaſimus, querens, ſe *fame paene mortuum.* Homerico ſane Vlyſſi

Λιμῷ οἰκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.

Res miſeranda, fames ſi quem maleſuada trucidat.

Scholiaſt. hoc ita accipit, quaſi ἀπολογητικὸν eſſet Herculis βαφάγα: ἐντεῦθεν δήπα καὶ βᾶν ὅλον ἐδείπνει, ἅτε πολλῶν ἄσιτος ἡμερῶν διατελέσας (ſic emendo, cum inepte ſcribatur in membranis διατελέσαντα.) ἀλλ᾽ εἰ καὶ τᾶτο, διέφθαρτο ἂν τῇ παραλόγῳ ταύτῃ πλησμονῇ· ὅπερ πάσχασιν οἱ ἐξ ἐνδείας τροφῆς ἀταμιεύτῳ τῇ εὐπορίᾳ χρησάμενοι· καὶ τᾶτο ἂν ἦν, εἰ μὴ τῇ συνήθει ἀδδηφαγίᾳ περικρατέμενος, ἀπεδίδρασκεν τὴν ἀπὸ τῆς ἀδδηφαγίας ὑφεδρεύσαν λώβην. haec tangunt eos, qui *nimia tendunt mole ſaginam*, et Commodi incommodis obnoxii ſunt.

286. 3. Τᾶς ὑφ᾽ αὑτὸν πολεῖν * εἰρημένον] Quod coniectura aſſequi potueramus, adnotauimus ad oram libri πωλοδαμνεῖν, vt κυρίως vſurpetur, pro exercitio πωλοδάμνα equuleorum domitoris ad Thracum Tyranni triſte miniſterium: non μεταφορικῶς, vt apud Sophoclem, ἀντὶ τᾶ παιδαγωγεῖν. In Regio tamen ſcriptum reperi πωλεῖν εἰρημένον, de eo, qui ciues vt mancipia venundare ferebatur; ſed ſcribendum etiam fuiſſet ἱπποτροφεῖν, vel ἱπτομανεῖν. Hercules nimirum ἀνθρωποφάγας

— *equos nono cum Rege peremit.*

5. Ῥοπάλῳ παίων διήρραξεν] Statius ῥόπαλον, clavam, eleganter hoc verſu deſcripſit:

Et regum multo perfuſum ſanguine robur.

16. hic Scholiaſtes Diogeni Dioniue refragatus aduerſus Herc. vt mulieroſum vxoriumue ἀλήθειαν βραβεύων, haec ſcripſit: καὶ μὴν ἡττήθη συγγενόμενος ταύτῃ· εἰ δὲ συγγενόμενος καταλελοίπει, ὃκ ἐπαινετόν τι δρῶν, ὁ δι' ἀκολαστίαν καὶ ταῖς πεντήκοντα θυγατράσι Θεσπίδ συμφθαρεὶς, (vt ſcribo, non συμφαρὲς) ἔργον ἵππδ θηλεμανεςάτδ καὶ καθ' ὑπερβολὴν μετελθών.

14. Πολύ τι χρῆμα πολλῶν ἐτῶν] Heraclides Pont. in Allegor. ἀπεσκέδασε καὶ τὴν πολύχδν κόπρον.

22. Ἐποίει τι τῶν ἀδόξων] decenti ὑποκορισμῷ ſeu σεμνολογίᾳ obſcoenitatem Diog. velauit. Gloſſographus ita reuelauit: ἔχεζε τυχὸν, τὸ Ἡρακλέδς μετιὼν, ὡς ἐκεῖνος δι' ἀδοξίαν τὴν κόπρον ἐκκαθαίρων.

AD IX. ISTHMICAM.

Huic quoque tractatui, vt ſequenti, ὑπόθεσις Photiana ſine auctore adſcripta legitur in Regio Cod. eadem manu, qua Scholia.

288. 4. Καὶ ἵνα ἐμπλησθῶτιν] Hic dum breuis eſſe laborat, ſit obſcurior. *Vulgus hominum*, inquit, *celebres illos Graeciae conuentus frequentant, athletas ſpectandi gratia, vtque impleantur;* quaſi diceret, non tantum vt oculos paſcant hoc ſpectaculo inani, ſed et abdomini indulgeant. Scholiaſt. ἐμπλησθῶσι τροφῶν· ὧν αἱ πανηγύρεις εὐπόρδν· ἄλλως τε τὸν ἄλλως χρόνον, Ἑλλήνων τὰ ἐς τροφὴν σπανιζόντων. idque firmatur auctoritate Ariſtophanis ἐν Νεφέλαις:

— ἤδη ζωμῷ Παναθηναίοις ἐμπλησθείς.

Iam iuſculo in Panathenaeis ſaburratus.

eodem tendit, quod hic ſubiicitur pag. 292. 2. ἢ λαβόντες πίτυν δώσετε τῷ πλείωνι κρεῶν γέμοντι. hoc enim eſt ἐμπλησθέντι. Ex Pythagorae tamen ſenten-

tia τὸ ἐμπλησθῆναι referri poteſt ad πλεονεξίαν κατ' ἐμπορίαν, quia Pythagoram ferunt dixiſſe, τὸν βίον ἐοικέναι πανηγύρει. atque in hac vita, vt in ludorum et mercatus celebritate, alios gloriae ſeruire, alios pecuniae, et raros eſſe ſapientiae ſtudioſos. ὡς εἰς πανήγυριν, οἱ μὲν ἀγωνιέμενοι, οἱ δὲ κατ' ἐμπορίαν· οἱ δέ γε βέλτιςοι ἔρχονται θεαταί· οὕτως ἐν τῷ βίῳ, οἱ μὲν ἀνδραποδώδεις φύονται δόξης καὶ πλεονεξίας θηραταί· οἱ δὲ φιλόσοφοι, τῆς ἀληθείας. Illic ergo liberaliſſimum erat ſpectare, nihil acquirentem, θεάσασθαι οὐχ ἕνεκα τοῦ ἐμπλησθῆναι.

289. 16. πρὸς αὐτὸν, ἀπὸ τῆς Ἰων.] Hinc locupletatur interpretatio noſtra, quae diuerſis characteribus inſerta, omiſſa a Naogeorgo reſtituit, hoc modo: *viderent. Ex aliis autem ii, qui longius diſtabant, max. eum conueniebant; nempe ab Ion.*

vlt. Τοῦ ποντικοῦ μέλιτος ἀπογεύεσθαι] Plinius lib. XXI. c. 13. *Heracleae in Ponto mella quibuſdam annis pernicioſiſſima exſiſtunt. nec dixere auctores, e quibus floribus ea fierent.* ipſe tradit, quae comperit. Vt vero Ponticum mel palato non ſapit; imo grauiter nocet: Atticum etiam mel ferire nares, δριμυτέραν ἔχειν τὴν ὄσφρησιν, ſcribit Theophylactus vlt. c. φυσ. ἀπορημ. et redolere thyma, quibus ſcatet Attica, vt ab aſſiduis carpantur apiculis: ideoque muſcas a melle Attico, vt a viſco, abſtinere, καθάπερ ἰξῷ τινι μέλιτι Ἀττικῷ οὐκ ἐπικάθηνται. de tali in Creta miraculo mellis Plin. eiuſdem lib. c. 14.

291. 4. Ἐν ἀνδραπόδοις τε καὶ δούλοις αὐτοῦ ςρεφομένου, τρυφῶσι καὶ ἀγνοοῦσιν, ὅςις ἐςί· καὶ ῥᾳδίως φέροντα μεθύοντας ἀνθρ. καὶ μαινομένους, ὑπὸ ἀγν.] In his, quae obiter caſtigauimus et melius interpunximus, Scholiographus σημαίνει τὴν σύνταξιν, ὅπως ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικὴν μετέβη, quod haec ἀντίπτωσις inſolentior appareat.

292.

292. 18. Οὐ γὰρ φρονιμώτερος γεγ.] Regius: ἐ γὰρ δὶ φρονιμ. nec leuis est hic ἔμφασις huius ἐπιῤῥήματίδ.

293. 3. Καὶ κύνας φοβεῖται, καὶ ζ.] Reg. καὶ τὰς κύνας φοβ.

294. 13. Ὅπότ' ἴδοι τινὰ μάτην ἐπαιρόμενον] Hoc fastuoso morbo laborantem Polynicen Iocasta mater, τύφον συσέλλουσα, apud auctorem Dram. Thebaidis, reprimit, his verbis:

— *pone vesanos, precor,*
Animi tumores, teque pietati refer.

ἔπαρσις ματαία, vesanus tumor.

15. Ὥσπερ οἱ τὰ πεφυσημένα καὶ οἰδοῦντα νύττοντες ἢ τίλλοντες] perinde ac si diceret οἱ τὸν ἀσκὸν κόψαντες, vel οἱ τὸν θύλακον πτίσαντες. pervagatum est illud Anaxarchi Democritii, dum a Cyprio Nicocreonte excarnificaretur: πτίσσε τὸν Ἀναξάρχου ἀσκόν· Ἀνάξαρχον δὲ οὐκ ἂν δύναιο. *Tunde Anaxarchi vtrem: Anaxarchum enim haudquaquam posses.*

IN XI. DIOGENES SIVE DE FAMVLIS.

295. 15. Ἐπιχειρεῖς θεῷ χρῆσθαι] Diogenes iocatur cum familiari, vt eum ad seria ducat, et σοφισματώδει λόγῳ ἀπὸ τῆς ὁμωνυμίας ἐπιχειρῶν. captiose ludit in ambigua notione τοῦ χρῆσθαι: nam responderat ille, *se Delphos profici*sci, τῷ θεῷ χρησόμενος, *vt oraculum consuleret;* vbi oraculare est τὸ χρήσασθαι. Cynicus vero τὸ χρήσασθαι ad vsum sapientiae patrem reducit.

297. 19. Καὶ ὅς, τί ἂν ποιήσω] Regius liber paulo liberalior est: τί ἄν, ἔφη, π.

21. Τὰ δὲ ὄντα ἐνοχλῇ καὶ διακόπτῃ τὰς πόδας] Plutarchus in γαμικοῖς παραγγέλμασι, de Romano,

qui pulchro calceo pedem prementi comparabat vxo-rem pudicam, locupletem, formoſam, cui repudii libellum miſerat: *τὸν κάλτιον πρoτείνας· καὶ γὰρ ἦτος καλὸς ἰδεῖν καὶ καινὸς, ἀλλ' οὐδεὶς οἶδεν, ὅπου με θλίβει.*

23. *Ἀλλὰ κἂν αὐτόματον λυθῇ, πάλιν ἐπιδεῖς καὶ σφίγγεις τὸν πόδα*] cum, vt ait Horat. l. S.

— *male laxus in pede calceus haeret.*

ἐπιδεῖν hic pro *ὑποδεῖν obligare*, proprie, fauciatum membrum faſciis redimire. et *ἐπίδεσμος* Ariſtophani in Veſpis *ὁ ἐπὶ τῇ πληγῇ δεσμός*. vet. Gloſſ. *deligatio*. Martialis in Coelium fingentem podagram:

Quam dum vult nimis approbare veram,
Et ſanas linit obligatque plantas,
Inceditque gradu laborioſo. etc.

περιδεῖσθαι autem eſt *nexu ciuili obſtringi et obligari*, etiam pignore poſito, apud Homerum, Iliad. Ψ.

Δεῦρο νῦν ἤ τρίποδος περιδώμεθον ἠὲ λέβητος.

vel (vt ſcribit Schol. Ariſtophanis *ἐν Νεφέλαις* et *ἐν Ἀχαρνεῦσι*, in haec verba, *περίδε νῦν ἐμοὶ*, quae formula eius eſt, qui paciſci vult) *δεῦρό γε νῦν τρίποδος περιδώμεθον.*

pen. *ἐνίοτε ξᾶον βαδίζεσι· τῶν φαύλως ὑποδεδεμένων*] vult calceis non vtentes incedere gradu minus laborioſo, quam ſi

— *rupta calceus alter*
Pelle patet, veloſi conſuto vulnere craſſum
Atque recens linum oſtendit non una cicatrix.

Iuuen. III. non illam tamen cauſſam affert Plutarchus in praec. connub. cur Aegyptiae matronae diſcalceatae fuerint; ſed hanc, vt domi aſſiduo manerent. *Ταῖς Αἰγυπτίαις ὑποδήμασι χρῆσθαι πάτριον οὐκ ἦν, ὅπως ἐν οἴκῳ διημερεύσωσι.*

299. 6. Οὗτος γίνεται, καὶ πρὸς ἑδὲν μᾶλλον τυγχάνει ὧν, ὧν δεῖ τυγχάνειν αὐτὸν] Patet hic πλεονασμὸς et hiatus. Regius Cod. cum παραφυάδων inutili fruticatione, etiam iuſtum germen amputare videtur, dum ſcribit: γίνεται· πρὸς ἑδὲν μᾶλλον τυγχάνων αὐτῷ· ἀλλὰ πολ. vides connexionem. καὶ reſectum ob particip. τυγχάνων, quod male diſtractum erat in τυγχάνει ὤν. ſed, vt dixi, ὁ συλλέγων τὰ ζιζάνια, ἐκριζοῖ ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον: niſi ſi legas τυγχάνων αὐτῶν, nimirum χειρῶν καὶ ποδῶν, vt πολύχειρ nihilo magis ſit εὔχειρ, et πολύπους ταχύπους. imo centimanus nihiloſecius mancus ſit, et multipes tardipes.

14. Πάντα δὴ ταῦτα δεῖ] Reg. Cod. πάντα δὲ ταῦτα. et mox, ἀργότεροί τε γίνονται.

301. 3. Ἐάνπερ μὴ ἀπὸ τύχης ἐμπέσῃ μοι] Commodius et purius Latine dixeris: *niſi forte incidam in illum;* vt congruat iis, quae ſtatim ſequuntur, ἐὰν μέντοι περιτύχω.

15. Cod. Reg. ἀκ ἔγωγε· ἀδ' αὖ βιάζοιτο, κ. recta interpunctio: negatio vero importuna, et poſthabenda ὑποθέσει. animaduerte porro ἀνακόλουθον vel ἀσύντακτον, illic, ἀκ ἔγωγε, pro ἀλλ' ἀκ ἔμοιγε, vt reſpondeat τῷ (δοκεῖ σοι). caeterum Sol apud Naſon. Phaëthonti ſuo idem praeſagit:

Nec tibi quadrupedes animoſos ignibus illis,
Quos in pectore habent, quos ore et naribus efflant,
In promtu regere eſt.
At tu funeſti ne ſim tibi muneris auctor,
Nate, caue: dum reſque ſinit, tua corrige vota.

19. Reg. ἀδὲ παρὰ τῶν βλαπτομένων. fortean ſcripſerat ἀδεὶς ἄρα τῶν βλ.

22. Καταδύεις τὸν ἥλιον περὶ πάντων ἐπερωτῶν] Eodem lepore poëta Lat.

Cantando longos memini me condere Soles. et:
Nox ruit, Aenea, nos flendo ducimus horas.
et Iuuen. Satyr. III.
Hic alias poteram et plures ſubnectere cauſas:
Sed iumenta vocant, et Sol inclinat, eundum eſt.
Vt leg. XII. *cautum fuit: SOL OCCASVS SVPREMA TEMPESTAS ESTO:* ita Graecis etiam lege Solonia vel in ludis literariis et palaeſtris, Aeſchine κατὰ Τιμάρχ referente, diſertis verbis: καὶ τὸς διδασκάλς τὰ διδασκαλεῖα, καὶ τὸς παιδοτρίβας τὰς παλαίστρας ἀνοίγειν μὲν ἀπαγορεύει, μὴ πρότερον πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχει· κλείειν] δὲ προστάττει πρὸ ἡλίς δεδυκότος. Schol. noſter hic ἐπιφωνεῖ· ὡραῖον ἄγαν· τὸ γὰρ καταδύειν τὸν ἥλιον ἐπὶ Διογένει πεποίηκεν.

vlt. Ἐπὶ πάντων σχεδὸν ὅσων ἄπεστιν ἐμπειρία τῦ χρῆσθαι, χαλεπὸν τὸ προθυμεῖσθαι] Peritiam Artis et Imperitiam fortunae procreatricem fuiſſe, Polus recte dixerat, laudante Ariſtot. I. τῶν μετὰ τὰ Φυσ. ἡ μὲν γὰρ ἐμπειρία τέχνην ἐποίησεν, ὥς φησι Πῶλος, ὀρθῶς λέγων· ἡ δ' ἀπειρία, τύχην. conſule, quae de vi experientiae idem philoſophus deinceps diſſerit, appoſite ad haec Diogenica. Flaccus ad Piſones eodem propoſito ſcribit:

Ludere qui neſcit, campeſtribus abſtinet armis,
Indoctuſque pilae, diſciue trochiue quieſcit;
Ne ſpiſſae riſum tollant impune coronae.

303. 5. τις hic ſuperfluit, cum ſequatur ὃ γινώσκων αὐτὸν, et abeſt a Regio.

18. Τὴν αὐτὴν εἶναι διάλεκτον ἀνθρώπων καὶ θεῶν] Hac de re luculentius diſſeret prox. ſerm. pag. 314. ſq. Euſtathius in hunc verſ. Iliad. A.

Ὃν Βριάρεων καλέσσι θεοὶ, ἄνδρες δέ τε πάντες
Αἰγαίωνα.

Poë-

Poëta, inquit, in *διωνύμοις*, alterum nomen ad homines refert, alterum Diis tribuit; indicatque, se, vt Musarum alumnum, Deorum linguam et res callere. *ὅτι Μουσοτροφὴς ὢν οἶδε καὶ τὰ θεῖα, καὶ τῆς τῶν θεῶν ἐπαίει διαλέκτου.* Priscorum etiam super hac re sententiam hanc fuisse declarat, *ὅτι τὸ μὲν ὅλως κρεῖττον τῶν ὀνομάτων θεοῖς δίδωσιν ἡ ποίησις ὡς θειότερον· τὸ δὲ μὴ τοιοῦτον, ἀνθρώποις.*

20. *Τὸν ποταμὸν τὸν ἐν Τροίᾳ Ξάνθον, Σκ.*] Ex Iliad. Υ.

Αὐτὰρ δ' αὖ' Ἡφαίστοιο μέγας πόταμὸς βαθυδίνης,
Ὃν Ξάνθον καλέσσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

adi Eustathium.

21. *Καὶ τὴν Χαλκίδα ὄρνεον, κυμ.*] Hom. Iliad. Ξ. Somnum auiculae canorae binomini comparat his vers.

Ἔνθ' ἧς' ὄζοισι πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,
Ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσι
Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.

Tum sedit ramis abiegnis abditus ille,
Par et aui fireperae, quam Diui in montibus altis
Chalcida dixerunt, hominum vulgusque Cymindin.

22. *Ὃν οἱ Τρῶες ἐκάλεσσαν βαττεῖαν*] Lege *Βατίειαν*, ex Iliad. Β. vbi eiusmodi est *τοπογραφία*, cui Eustath. tribuit *ποικιλίαν καὶ πολυμάθειαν*:

Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλης αἰπεῖα κολώνη
Ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
Τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
Ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης.

Geographus lib. V. hunc Troian. campum ab Amazone Myrina, in Batiea sita, nominatum scribit: *μεγίστη τῶν Αἰολικῶν καὶ ἀρίστη ἡ Κύμη, ἀπὸ Ἀμάζονος τὸ*

τὸ ὄνομα σχοῦσα, καθάπερ καὶ ἡ Μυρίνα ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Τρωϊκῷ πεδίῳ κειμένης ὑπὸ τῇ βατιείᾳ.

304. 8. Ἔχρησεν ἓν μὴ γεννᾶν, ἀλλὰ καὶ ἐκτιθέναι γεννήσαντα] Oraculum Iambicis Senariis editum habetur apud Tragicos, et alios:

Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα, δαιμόνων βίᾳ.
Εἰ γὰρ τεκνώσῃς παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ Φύς.

h. e. ex tersa Christiani Florentis interpret.

Ne conſere aruum uxoris, inuitis Deis:
Nam ſeminata te neci proles dabit.

hic ἐκθέσεως mentio nulla.

18. Καὶ διαβὰς τὸν ποταμὸν τὸν Ἅλυν] Verba sunt oraculi κιβδήλου, vt vocatur ab Herodoto Lib. I.

Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει.
Croeſus Halyn penetrans magnam peruertet opum vim.

24. Ἐν ταῖς τραγῳδίαις ἐγκαλεῖται τῷ θεῷ καὶ μεμφόμενον] Orestis apud Euripid. querimonia haec est:

— Λοξίᾳ δὲ μέμφομαι,
Ὅσις μ' ἐπάρας εἰς ἔργον ἀνοσιώτατον
Τοῖς μὲν λόγοις ηὖφρανε, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ.

305. 12. In Reg. Cod. τὴν ἡμέραν ἑκάστην, καὶ τὸν κατὰ τὸν Ἀπόλλω ἑνοκλῆς. hic βαττολογία quaedam est, quam sustuleris, scribendo: ἑκάστην, καὶ κατὰ τὴν νύκτα τὸν Ἀπ.

306. 12. in Reg. Cod. legitur τοῦ ὀνόματος, ὅτι Σωκρ.

AD XI. TROICAM, DE ILIO NON CAPTO.

In huius quidem disputationis argumento Scholiographus conuenit cum Photii excerptis; liberior tamen solito fuit in Photianis verbis variandis: sed et technologiae artificium, de quo Photius siluerat, adiunxit. hoc vero supplementum exhibere, quid est, quod cunctemur? cum nonnihil prodesse, nihil obesse possit:

Ὁμή-

Ὁμήρῳ μὲν κατὰ τὸ τραχύτερον προσφέρεται, τὰ ἐναντία τοῖς κατὰ τὴν Ἰλιάδα πραγματευόμενος. Ἔστι δὲ πολλῆς ὁ λόγος τῆς περινοίας μεστός· καὶ μετὰ τοῦ περιεσκεμμένου, καὶ νεανικώτερον πρεσβύτου· καὶ ὑπὸ τῇ ἀληθείᾳ τὸ πεποιθὸς κατακτώμενος· ὅθεν καὶ μακροτέρῳ ἐχρήσατο προοιμίῳ· ἀναγκαίως φιλέντων τῶν ἀποτεταμένων προοιμίων τοῖς προκατειλημμένοις δόξῃ τινὶ ἐξανίεσθαι· ἔστι δὲ καὶ οἷς ἄλλοις, ἃ λέγειν ἐν τοῦ παρόντος καιροῦ. In hoc ſcripto, inquit, praefractius agit cum Homero: idque operam dat, vt iis, quae in Iliade continentur, aduerſetur. Sermo autem ſolertiae ſingularis plenus; et cum acriore iudicio generoſiore ſpiritu procedit: quin etiam veritati vim perſuaſtricem adiungit. Idcirco longiore eſt vſus exordio; amant ſiquidem prolixa id genus prooemia neceſſario obtendi iis, qui opinione aliqua praeſumta ſunt occupati. alia porro ſuppetunt, quae ſuo tempore dicentur.

307. 17. Οὐ γάρ ἐστι ῥᾴδιον τούτων ἀφελέσθαι τὴν δόξαν] Vetus opinio, iam vſque ab heroicis ducta temporibus, et gentium firmata conſenſu, quantam vim in hominum animis habeat, Plato de vniuerſitate et Tullius de diuinatione docent. vere Theognis:

Ἄνθρωποι δὲ μάταια νομίζομεν, εἰδότες ἀδέν.
Πολλάκι δὴ γνώμην ἐξαπατῶσ' ἰδέαι.

308. 9. Καὶκεῖνον μὲν ὑπολαβεῖν] In interpretatione Lat. naeuum dele. quid enim ſibi vult τὸ *Namque ſi cred.* repone, inquam, *Itemque ſi c.*

14. Φασὶ μὲν οἱ πολλοὶ τὸν χρόνον τῶν πραγμάτων καὶ κριτὴν ἄριστον εἶναι] an ad illud Pindaricum reſpexit ex I. Olympionic.

Ἀμέραι δ' ἐπίλοιποι
Μάρτυρες σοφώτατοι.
Luces continuae ſunt
Indices certiſſimi.

an

an ad hoc Demoſthenis? τῷ χρόνῳ φωραθῇ, καὶ περὶ αὐτὰ καταῤῥεῖ, *vitioſa et ficta tempore deprehenduntur, et in ſe ipſa corruunt.* Idcirco Arnob. 1. aduerſ. gent. *Procliuius multo eſt*, inquit, *minus eſſe in recentibus fictionis, quam in antiqua obſcuritate ſubmotis.*

22. Ὑμᾶς δὲ δίκαιόν ἐστί μοι χάριν εἰδ.] Ilienſium auribus et animis allabitur, dum ſuum erga illos ſtudium prodit. Scholiogr. ἀπὸ τῆς πρὸς τὰς ἀκροατὰς εὐνοίας, τὸ εὐπαράδεκτον ἑαυτῷ παρασκευάζει.

309. 22. In Regio ſcribitur, τὰ τέκνα αὐτῶν· ἀλλὰ τὰν. excluſo ἐπιδεικνύοι, quod redundat et officit luminibus orationis.

310. vlt. Μὴ νομίσαι κρατεῖν ἱκανὸν τῆ αὐτῆς εἴδει] Non iniuria hic haeſitabam, nec mea mihi arridebat coniectura. Regius ſcrupulum eximit, dum ſic exarat: δεινὸν γὰρ τὴν μὲν τῷ Διὶ συνεῖσαν μὴ νομίσαι κριτὴν ἱκανὸν εἶναι τῆ αὐτῆς εἴδει. Durum enim fuit, Iouis thalami ſociam non cenſuiſſe, Deum iudicem idoneum ſuae ipſius formae eſſe. Caeterum Schol. hic ait fundamenta iaci ſugillationis Poëſeos Homer. a vecorde iudicio Paridis: quippini haec *Prima mali labes.* Ἀπὸ τῶν προτιμημάτων ἐναρχεται τῆς Ὁμήρε ποιήτεως τὴν διαβολὴν ποιεῖσθαι· ἐπεὶ γὰρ ἀρχὴ τῆ πολέμε τῆ Τρωϊκῆ ἡ τῆ ποιμένος τῆ παρ' Ἕλλησι θεῶν περὶ τῆ κάλλες κρίσις, τῆτο αὐτὸ ὡς ἀλογώτατον ἀπελέγχει· τί γὰρ, φησὶ, τὸν παρὰ Ἥρᾳ, καὶ αἱ κατ' αὐτὴν, μὴ θεὰς εἶχον, τῆ ἑαυτῶν κάλλες κριτάς· ἀλλὰ βακόλῳ τέτῳ παρεχώρεν. καὶ πρὸς τέτῳ Ἀθηνᾶν μὴ τῇ ἑαυτῆς ἱκανὴν πόλει (ita ſcribo, non πόλιν) βοηθεῖν, ἀσαφές φησιν (ſic lego, non ἀσαφῶς) ἐννοεῖν· εἰ δ' ἱκανὴν (mallem ἱκανὴ) παρεισδύεται, κακὸν ἕτερον ὁ φθόνος. ὁ γὰρ δυνάμενος μὲν, μὴ κωλύων δὲ, ἀ καθαρὸς φθόνε, ἤ τινος ἄλλης ἀνάγκης, ἀ πρὸς τὸ πέρας τὸ εἰς δύναμιν ἐπιτελεῖν ἄγων. *Enimuero non*

tres

tres illae Diuae Deos formae ſuae arbitros habebant? ſcilicet iſti bubulco conceſſerunt. Ad haec Mineruam non ſatis virium habuiſſe ad vrbi ſuae ſuccurrendum, ne cogitatione quidem percipi poſſet. Iam vero, ſi, cum opitulari valeret, ſubterfugit, inuidiae labe non caret. at enim, qui cladem arcere poteſt, nec auerruncat, a liuore aliiſque maculis liber non eſt, cum potentiam ad effectum perducere negligat.

311. 24. Φασὶ τὸν Ὅμηρον ὑπὸ πενίας τε καὶ ἀπορίας προσαιτεῖν ἐν τῇ Ἑλλάδι] Herodotum innuit, cuius haec de Homero verba ſunt: ἐν τῇ Σμύρνῃ ἄπορος ὢν τῶ βίῳ, διενοήθη ἀπικέσθαι ἐς Κύμην. vtique Scholiograph. hoc ἐπιχείρημα ſignat εὐθυβολώτατον, quaſi telum acerrimum foret in Homeri figmenta:

— ἐχ ἅλιον βέλος ἔκπεσε χειρός.

e Theognidis pharetra depromuntur haec iacula.

28. Τὰς δὲ νῦν πτωχὰς ἀδὲν φασὶν ὑγιὲς λέγειν, ἀδὲ μάρτυρα ἀδεὶς ἂν ἐκείνων ἀδένα ποιήσαιτο π.] In hac ῥήσει verba quaedam in edit. traiecta repoſui, qua ſerie et iunctura leguntur in Regio. Cauſam huius dicti Libanius attulit in laudato πενίας ἐγκωμίῳ, pag. 114. ἐλευθερίᾳ δὲ μαθήματος ἀκ ἐᾷ μεταλαμβάνειν ἡ πενία, ἀ κτᾶσθαι ῥητορικὴν, ἀκ ἐν Φιλοσοφίᾳ διατρίβειν. et paulo poſt: πένητες, κἂν φρονήσει διενέγκωσι, κἂν συμβολὴν ἔλθωσι κομίζοντες χρησίμην, κατεφρονήθησαν διὰ τὴν τύχην, καὶ τὰς πειθομένας ἀκ ἔσχον.

313. 7. Non vna hic menda et macula fuit, quam Regiae membranae ſic terſerunt: μόνον δὲ ἐπιδεῖξαι τἀληθὲς, ὡς γέγονεν· ἐπεί τοι καὶ ἀπολογήσομαι περὶ αὐτῶ τὰ ἐμοὶ δοκῶντα· ὅτι δὲ τὸ ψεῦδος ἀκ ὤκνει πάντων μάλιστα. Scholiaſt. hic nec riſum tenere, nec manum potuit, quin μυκτῆρα Ἀττικὸν ſignaret hac nota: Ὀλέθριος ἡ ἀπολογία· μᾶλλον δὲ ἐνδεσμῶσα αἰτίαις, ἢ ἀπολύσασα! *O letale genus Apologiae, quae in-*

nectit

nectit potius, quam diluit, crimina! quaſi Dio ſordes Homeri, ſordibus elueret.

314. 18. Τούτοις δὲ ἐπέθηκε τὸν κολοφῶνα σχεδόν] Haec nauſeam pariunt quibuſdam, vt adſcititia vel ὑποβολιμαῖα, quia in MS. Germanico hiatus quidam patebat. In Regio nullum hic lacunae veſtigium; neque ſane eſt, cur quiſquam his *oblinat atrum Tranſuerſo calamo ſignum.* Siquidem ad tranſitionis σχῆμα faciunt. En colophon et corollarium Homeri commentorum, Notitia linguae Deorum, de qua prox. ſuperiori ſerm. p. 303. ſq. quae hic totidem paene verbis iterantur.

pen. Ὡς ἔμπειρος τῆς τῶν θεῶν γλώττης· καὶ ὅτι ἐχ ἡ αὐτὴ ἐϛι τῇ ἡμετέρᾳ, ἀδὲ τὰ αὐτὰ ὀνόματα ἐφ' ἑκάϛῳ λέγϵϛιν, ἅπερ καὶ ἡμεῖς] ſtatim poſt haec verba, ὡς ἔμπειρος τῆς τῶν θεῶν γλώττης, continuo ſubiungenda ſunt, quae in Reg. membranis et Aldi edit. turbata in alienum locum migrauerant: ὥϛπερ γὰρ τοῖς βαρβάροις διαλέγονται οἱ δίγλωττοι καλούμενοι, καὶ ἑρμηνεύοντες αὐτοῖς τὰ παρ' ἡμῶν· ἔτως Ὅμηρος ἡμῖν διαλέγεται, τὰ παρὰ τῶν θεῶν ἑρμηνεύων, ὥϛπερ ἐπιϛάμενος τὴν θείαν διάλεκτον. πρῶτον μὲν ὅτι ἐχ ἡ αὐτὴ ἐϛι τῇ ἡμετέρᾳ. *At enim quemadmodum qui Bilingues vocantur, cum Barbaris verba faciunt, illiſque animorum noſtrorum ſenſa patefaciunt: Sic Homerus diſſerit nobiſcum, quae a Diis manant interpretans, vt diuini ſermonis peritus. primum quidem, quia non idem eſt cum noſtro. etc.* Scholiogr. ad haec notat; τὸ μὴ ὁμογνωμονεῖν μηδὲ μέχρις ὀνομάτων ψιλῶν ἀνθρώπϵϛ καὶ θεούς. Quae deinceps ſequuntur, paulo aliter, et luculentius in Reg. Cod. ſcribuntur: ἀδὲ τὰ αὐτὰ παρά τε ἡμῖν καὶ παρ' ἐκείνοις ὀνόματα· ἔπειτα ἐξηγούμενος περί τινων ὅπως οἱ θεοὶ νομίζϵϛιν· οἷον ὅτι τὴν χαλκίδα Κύμινδιν οἱ θεοὶ καλοῦϵι· τόπον δέ τινα πρὸ τῆς πόλεως Βα-

τίειαν

τίεσαν ὀνομαζόμενον, Σῆμα Μυρρίνης. Hic adde ex Regio et Ald. Cod. τὸ δὲ μῶλυ εἰπὼν, ὅπως οἱ θεοὶ λέγουσιν, οὐκέτι προστίθησι τὸ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ὄνομα. h. e. *Et cum Moly nuncupaſſet eo nomine, quo a Diis appellatur, non adiungit, quo vocabulo ab hominibus deſignetur.* Audi Homerum X. Odyſſ.

— πόρε Φάρμακον Ἀργειφόντης,
Ἐκ γαίης ἐρύσας, καί μοι φύσιν αὐτὸς ἔδειξεν.
Ῥίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ ἶσον ἄνθος.
Μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί.

— *gramen Cyllenius offert*
E terra vulſum: docuit medicaminis et vim.
Radix nigra fuit; lactique ſimillimus huic flos:
Moly vocant Superi.

Euſtath. τὸ Μῶλυ notationem, a priſcis traditam, laudat παρὰ τὸ μωλύειν, ὅ ἐστιν ἀφανίζειν τὰ φάρμακα, quod molliat vel amoliatur virus. mox idem ſoluit quaeſtionem a Dione propoſitam: ὃ λέγει δὲ ὁ ποιητὴς, καὶ πῶς οἱ ἄνθρωποι καλοῦσι τὸ Μῶλυ, ἐπειδὴ ἄγνωστόν ἐστιν αὐτοῖς· διὸ καὶ ἄκλητον, καὶ ἀδιώνυμον. *Poëta non declarat*, inquit, *quomodo etiam homines appellent Moly: quoniam mortalibus ignotum eſt: ideoque ſine nomine.*

315. 6. Περὶ δὲ τοῦ ποταμοῦ φράσας] Reg. Cod. ancipitem quoque hic et in iis, quae deinceps, ſcripturam continet: καὶ τὸν ποταμὸν εἰπὼν, ὅτι ὁ Σκάμανδρος, ἀλλὰ Ξάνθος, ὀνομάζοιτο παρ' αὐτοῖς, ὅτως ἤδη ἐν τοῖς ἔπεσι χρῆται.

9. Ὡς ὁ μόνον ἐξὸν αὐτῷ τὰς ἄλλας γλώττας μιγνύειν, τὰς τῶν Ἑλλήνων] Regius variat: ὡς ἐξὸν αὐτῷ μὴ μόνον τὰς τῶν Ἑλλήνων φωνὰς μιγνύειν. deinde his addit: μηδὲ τοῖς σφόδρα ἀρχαίοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς δαιμονίοις χρῆσθαι ὀνόμασι. *Quaſi Homero fuerit integrum, non ſolum Graec. dialectos permiſcere: et dictioni-*

bus valde antiquis obſoletiſque vti, verum etiam diuina vſurpare nomina.

10. Regiae membranae continuo poſt ὀνόμασι· καὶ ποτὲ μὲν αἰολίζονται, ποτὲ δὲ δωρίζονται, πάλιν δὲ ἰάζονται.

11. Ἀλλὰ καὶ Διασὶ διαλέγεσθαι, καθάπερ οἶμαι Θετταλίζονται, ἢ Κρητ.] Regius: ἀλλὰ καὶ Ἰασὶ διαλ. atque hanc lectionem Scholiogr. agnoſcit et περιεργότερον explicat: ἰασὶ διαλέγεσθαι, τὸ τοῖς ὀνόμασι καὶ τοῖς ῥήμασι διαλελυμένως χρῆσθαι, καὶ λέξεσιν Ἰωνικαῖς· ἄλλο τὸ ἰάζειν, καὶ ἄλλο τὸ ἰασὶ διαλέγεσθαι· ἰάζειν γὰρ τὸ Ἰωνικῶς φθέγγεσθαι, ἤτοι τὸ κατὰ διάλυσιν τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ῥήματα προφέρειν· καὶ εἴ τι ἕτερον τῶν στοιχείων· Ἰασὶ δὲ διαλέγεσθαι, τετέσι κατὰ τὸν τῶν Ἰώνων τρόπον συντάξεις τινὰς τῷ λόγῳ παραλαμβάνειν· ἢ καὶ ἰδιάζειν, τὰ τινα ὀνόματα προφέρειν, ἃ ἡ κοινὴ λέξις ἐφ' ἑτέρων παραλαμβάνει. vides et aliud lectionis commentum, in ἰδιάζειν. ſed *ſectantem leuia nerui Deficiunt animique.* Ergo noue et eleganter dicto, fictoque ab eo, qui Προμηθεὺς ἦν ἐν λόγοις, palma recens danda eſt, vt τὸ Διασὶ διαλέγεσθαι eodem fere ſenſu vſurpetur, quo a ſanctiſſimo doctore gentium ad Corinthios ſcribitur ταῖς τῶν ἀγγέλων γλώτσαις λαλεῖν. Syneſius in Concione panegyrica in Pſal. LXXIV. θεοφόρητον λέξιν eodem etiam refert, cum ait: παντάπασιν ἀτόποις ἔοικε τὰ λεγόμενα, ἃ μὴν τά γε νοήμενα· ἐδὲν μέλει τῷ Θεῷ θεοφορήτῳ λέξεως· πνεῦμα θεῖον ὑπερορᾷ μικρολογίαν συγγραφικήν. καθάπερ οἶμαι Θετταλίζονται, ἢ Κρητίζονται, οἷον εἰ τὴν ἀγορὰν ἐκάλει λιμένα, Θετταλῶν ἀκούσας. ταῦτα. Haec, quae traiecta erant in Regio Cod. et Ald. praetermiſſa quoque ab interprete fuerant, ſuppleuimus. Videtur tamen ſcribendum potius fuiſſe: καθάπερ οἶμαι ἐξὸν Θετταλίζειν· οἷον εἰ τὴν ἀγορὰν ἐκάλει λιμένα, Θετταλῶν ἀκούσας. hoc vero, ne quid diſſi-

dissimulem, olet mihi glossema. ἢ Κρητίζειν: quod exemplo Scholiogr. illustrat: Κρῆτες τὸ δεσμωτήριον κέραμόν φασι· καθὸ καὶ Ὅμηρος τὸν Ἄρη χαλκέῳ φησὶ κεράμῳ δεδέσθαι. Cretenses Carcerem *dolium fictile* appellant: quo modo Homerus dixit Martem aheneo carcere vinctum fuisse. Locus est Iliad. V.

Παῖδες Ἀλωῆος δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ.

Filii Alooei vinxerunt carcere Martem.

Eustath. tamen Cypriorum dialectum haberi scribit. quid si inde *Carcerem* quasi κέραμον Rom. dixerint?

15. Reg. Cod. ἀνδρειότατος ἦν, πρὸς τὸ ψεῦδος Ὁμ. καὶ ἀθὲν ἧττον ἐ.

vlt. Οὕτω γὰρ σκοπῶσιν, ἀθὲν ἔτι φαίνεται παράδοξον ἀδὲ ἄπιστον τῶν ὑπ' ἐμοῦ δεικνυμένων· ἀλλὰ σμικρὰ καὶ ἀνθρώπινα ψεύσματα πρὸς θεῖα καὶ μεγάλα ἐπιχ.] His interpretationem Lat. vsquequaque consentaneam non esse quis non animaduertat? Sic enim fidelius et planius Graeca redderentur: *Nam ita considerantibus, nihil amplius eorum, quae a me prodita sunt, admirabile atque incredibile videtur: sed parui momenti, humanaque mendacia: si cum magnis et diuinis componantur.* Regius autem liber etiam ea nobis exhibet, quae sequutus erat interpres, his verbis:

Οὕτω μὲν γὰρ σκοπῶσι, πάνυ σμικρὰ καὶ ὀλίγα ἄξια φαίνεται, ἃ ἐγὼ φημὶ αὐτὸν ἐψεῦσθαι· τῷ γὰρ ὄντι ἀνθρώπινα ψεύσματα, καὶ λίαν πιθανὰ πρὸς θείαν καὶ ἀμήχανον φύσιν. πέρας δὴ ἐπιτέθεικεν. Ἐπιχειρήσας γὰρ τ.

En variarum lectionum aceruus, qui εὐηθέσατα, et ineptissime a ταχυγράφοις librariis, seu praepetibus notarum ministris, intrusus in vacua lacunarum contextus Dionis, in Aldi editione, peperat monstrum biformato impetu, idque Labyrinthi errore inextrica-

bili cluſerat. Fruſtra vero biforme iſtud ταυτολογίας oſtentum reſcindere tentarat, cui non

Daedalus ipſe dolos tecti ambageſque reſoluit,
Caeca regens filo veſtigia.

Critice Ariadnaea vera fuerit,

Errabunda regens tenui veſtigia filo.

316. 5. Οὐκ εὐθὺς ἤρξατο ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἀλλ' ὅθεν ἔτυχεν] Ariſtotel. περὶ ποιητικῆς cap. IX. rationem affert, ὅτι ὁ τὰ γινόμενα λέγειν τοῦτο ποιητοῦ ἔργον ἐστὶν, ἀλλ' οἷα ἂν γένοιτο· ἡ μὲν γὰρ ποίησις μᾶλλον τὰ καθόλου· ἡ δ' ἱστορία τὰ καθ' ἕκαστον λέγει. Tull. Attico: *Reſpondebo tibi ὕστερον πρότερον Ὁμηρικῶς.* Horat. ad Piſ.

Nec gemino bellum Troianum orditur ab ouo:
Semper ad euentum feſtinat, et in medias res,
Non ſecus ac notas auditorem rapit. et quae
Deſperat tractata niteſcere poſſe, relinquit.
Atque ita mentitur, ſic veris falſa remiſcet,
Primo ne medium, medio ne diſcrepet imum.

317. 9. ὁ προστιθέμενοι ſuſpectum ſollicitare nolim, quia affine eſt τῷ προσέχειν. Ariſtot. in extremo περὶ ποιητικῆς de epico ait: ὡς γὰρ ὀκ αἰσθανομένων, ἂν μὴ αὐτὸς προσθῇ, πολλὴν κίνησιν κινοῦνται.

16. Οἱ δέ τινες αὐτῶν βατταρίζουσι] MS. meum παλαιῶν πάνυ λέξεων: βατταρίζειν, μόγις λαλεῖν. Heſychio fictum videtur κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς, ὡς τὸ ποππύζειν, τραυλίζειν. λέγουσι δέ τινες ἀπὸ βάττου τοῦ ἰσχνοφώνου. βατταρισμὸς, φλυαρίας, Perſius S. II. innuit per *murmurque humileſque ſuſurros.* Scholiogr. βατταρίζειν τὸ ἐπισεσυρμένως φωνεῖν, ἢ συγκεχυμένως· ὃ καὶ βερβερίζειν οἱ ἰδιῶται φασί. Mela de Sarmatis dixit, *eos ſibilare, non loqui.*

320.

320. 10. Ὃν ῥα πατὴρ Κρον.] versus hic ex Iliad. X. In Reg.

— Ὃν τε πατὴρ K.

14. Βαλλόμενα προποτὶ γαίῃ] emenda Βαλλ. ποτὶ γαίῃ. et sequ. Ἑλκομένους τε νυοὺς ὀλοῇς ὑπὸ χερσιν Ἀχ.

322. 6. Regius ἐν τῷ ὄνυχι· ἄλ. mendose. nonne rectius ἐν τῇ Ὀνόφι. quae Steph. πόλις Αἰγύπτου ἀπ' ἄγνωστος. Scholiogr. ad haec: ἀνεπαχθέστερον βαλόμενος ποιῆσαι τὴν καθ' Ὁμήρου καταδρομήν, Αἰγυπτίων ἱερεῦσιν ἀνάπτει τὸν περὶ τούτων λόγον. *Quo plus ponderis et grauitatis inuectiuae in Homerum adferret, ab Aegyptiorum sacerdotibus sermonem hac de re institutum fingit.*

325. 21. Ὅπου τὴν Πλεισθένους θυγ.] Apollod. lib. III. Biblioth. alium Plisthenem ex Aërope Agamemnonem et Menelaum suscepisse refert.

329. 3. Ὁ Ἀντήνωρ δοκῶν φρονεῖν] Vlysses Liban. in πρεσβευτικῷ πρὸς Τρῶας ὑπὲρ Ἑλένης, pag. 205. edit. nostrae, Antenorem inprimis laudat hospitem suum et Menelai, cum Troiam venissent, vt Helenae vindicias secundum leges peterent: εἰ Ἀντήνωρ ὁ βέλτιστος ἐνεθυμήθη, ὅτι νῦν ἐγὼ Μενέλεων καὶ τὸν Ὀδυσσέα παρ' ἐμαυτῷ καταλύειν ἀνέξομαι, τὸν μὲν ἐς τὰ τιμιώτατα βεβλαμμένον, τὸν δὲ συνωργισμένον τῷ πεπονθότι. et paulo post: ἡ δὲ Ἀντήνορος καλοκἀγαθία κρείττων ἐφάνη τῆς ὑποψίας.

5. Ἐξὸν ἀφιπέσθαι καλύειν] Cato M. cum hortaretur Magistratus, vt grauiter animaduerterent in iura et leges violantes, affirmabat, eos, qui, cum sceleratos possent coërcere, id minime facerent, videri iubere. apud Plutarchum incautos Lat. interpretes scripturae Graecae vitium deceperat. legendum enim: παρορμῶν τὰς ἄρχοντας ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτάνουσιν·

ἔλεγε τὰς δυναμένας κωλύειν τὰς κακῶς πράττας, ἐὰν μὴ κωλύωσι, κατακελεύειν, non καταλεύειν: quod immane facinus foret.

331. 17. Ἔτι δὲ ἀπορώτερον, τὸ ἀπὸ Σπάρτης ἐπὶ θάλασσαν ἀνενόχλητον κατιέναι πεζῇ] Regius: ἀπορώτερον τοῖς ἀπὸ Σπάρτης.

pen. Ἐφοβεῖτο καὶ ὑπώπτευε, μ.] Reg. Cod. ὑπώπτευσε. et mox ἔτω γε καὶ τ.

332. 15. Emenda e Reg. membranis, ὑπὸ τρυφῆς διεφθ. Plutarchus vno nomine θρυπτικὰς dixit; vt in Cleomenis Anaxandridae filii apophthegmate; quod mihi commode ſubiit, vt locum in vulgaribus editionibus deprauatum obiter corrigam: λοιδορῶντός τινος αὐτὸν, καὶ φήσαντος· θρυπτικὸς εἶ, ὦ Κλεόμενες· ἀλλὰ κρεῖσσον, ἔφη, ἢ ἄδικον εἶναι· σὺ δὲ φιλοχρήματος, καὶ περὶ κακὰ κεκτημένος. ratio iubet vltima verba ita reponi, vt in vet. MS. Cod. ſcripta legi, καίπερ ἱκανὰ κεκτημένος. Satis ſuperque habentem φιλοχρηματία facit ἄδικον, non τρυφή.

334. 10. Regius ita ſcribit: τοῖς βασιλεῦσι — Μενέλεῳ τῆς μνηστείας ἀπελπίσαντι βαρ. ἐν. certe, *Virtus repulſae neſcia ſordidae Intaminatis fulget honoribus.* Verum ἀπελπίσαι interdum *vna ſalus victis*, tametſi Philoni Hebr. probi ſemper εὐέλπιδες.

335. 17. Πεποίηκε θαυμάζεσαν τὴν Ἑλένην] Sic enim apud Homerum pereontata miratur fratres abeſſe:

Νῦν ἄλλας μὲν πάντας ὁρῶ ἑλικώπας Ἀχαιὰς,
Οὕς κεν ἐὺ γνοίην καὶ τέκνομα μυθησαίμην·
Δοιὼ δ' ἃ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
Αὐτοκασιγνήτω. τώ μοι μία γείνατο μήτηρ.
Ἦ ἒ οὐχ ἑσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς;
Ἦ δεῦρο μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισι,

Νῦν

Νῦν δ' αὖτ' ἀκ ἐθέλεσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
Αἰσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ', ἅ μοι ἐςίν;

18. ἔπειτα αὐτὸς ἀπελογήσατο, εἰπὼν, ὅτι τεθνήκασι πρότερον] Subiungit enim poëta ἀπολογισμὸν fratrum Helenae:

— τὰς δ' ἤδη κάτεχεν Φυσίζοος αἶα
Ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ.

pen. τὸ εἰ κατὰ πλᾶν ἔλθοιεν sic lubens exponerem: *Praesertim si cum tota classe et expeditione Graec. accessissent; sin minus, vt belligeraturi suis copiis eductis, et exercitu in Troianos comparato;* vt πλᾶς non tam de nauigatione a principibus institutа ad Priamum, quam de ςόλῳ vsurpetur, et κατὰ πλᾶν ἐλθεῖν idem sit, quod in illis Homer. ἕπεσθαι νέεσσι. est autem ςόλος vis maior, quam ἰδίας δυνάμεως, ἢ συναγωγῆς ςρατιᾶς: quoniam

Συμφερτὴ ἀρετὴ πέλεν ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν,
Quorumuis hominum virtus sociata valebit.

haec dubio procul via ad Helenam reciperandam, πρὸς τὸ εὐθὺς σῶσαι, compendiaria fuit maxime. Nam (vt ait idem Vlysses apud Libanium in πρεσβευτικῷ πρὸς Τρῶας) duo maxime victoriam certantibus conciliant: copiarum maior numerus, et societas virtute praestantiorum: τίς ἂκ οἶδεν, ὅτι δύο ταῦτα μάλιςα τοῖς ἀγωνιζομένοις τὴν νίκην φέρει; ἓν μὲν τὸ τῆς ςρατείας ὑπερβάλλον· ἕτερον δὲ τῶν κρειττόνων ἡ συμμαχία. Iam vero idem in ead. orat. narrat, dum adhuc virguncula esset Helena, Deum oraculo respondisse, ἔσεσθαί τινα πρὸς τὸ γύναιον ταραχήν. *Cum ergo multis e locis conuenissent fortissimi proci, visum est ob incertos euentus fidem dare et accipere, validisque iuramentis confirmare:* ἢ μὴν ἀποτυγχάνοντας βοηθήσειν τῷ ληψομένῳ, κατὰ τῶν ἀδικούντων. *Protinus eos, qui repul-*

ſam paterentur, auxiliaturos ei, qui potiretur, aduerſus iniurios; quiſque enim arbitrabatur, re adhuc ſuſpenſa, hoc ſibi reponere beneficium. Hoc iuſiurandum, ἢ μὴν ἐκπολιορκήσειν τὸς ἀδίκως τῇ Ἑλένῃ συνοικοῦντας, ſanctе ſeruari nonne intererat potiſſimum Tyndaridarum? haec tamen animi cauſa διαπορήσαντες dicimus. non ἐριστικῶς, προσάντες τῆς τοιαύτης γινομένης ζητήσεως, διὰ τὸ φίλες ἄνδρας εἰσαγαγεῖν ἄλλην ἐξήγησιν. Neque eſt, quod quiſquam improbet, nauigationem prius a Dioſcuris ad Troianos inſtitutam eſſe, iniuriam expoſtulandi gratia et rem ex iure manu conſertum repetendi; quam expeditionem ſuſceptam et auxilia parata: τὸ γὰρ καλὸν φίλον ἐστί. ſed an illa via longum compenſaret iter, et certior eſſet ad Helenam illico ſeruandam, ἄπορον eſt, de quo quaeritur. Caeteroqui Graecos lingua prius, quam manibus, iure vſos fuiſſe, teſtatur Menelaus Libanii in ſua ad Troian. p. edit. noſtrae 196. ἡμεῖς πρὸ τῶν χειρῶν τοῖς λόγοις εἰκότως χρώμεθα, πολλῶν ἕνεκα· πρῶτον μὲν γὰρ τὰ δίκαια τῷ λόγῳ πειρᾶσθαι λαμβάνειν, ἀλλὰ μὴ τοῖς ὅπλοις ἐπιπηδᾶν, ἀνθρωπινώτερον δήπεθεν.

336. vlt. Regius: καὶ Πρωτεσίλαός τε ἀποθν. hic τε congruentius eſt; ſequitur enim: καὶ πολλοὶ τῶν ἄλλων. De caede Proteſilai Hom. Iliad. B.

— τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
Νηὸς ἀποθρώσκοντα, πολὺ πρώτιςον Ἀχαιῶν.

vnde Auſonius in Epitaph. Heroum:

Fatale adſcriptum nomen mihi Proteſilao;
Nam primus Danaum bello obii Phrygio.
Audaci ingreſſus Sigeia littora ſaltu,
Captus peilacis Lartiadae inſidiis:
Qui ne Troianae premerem pede littora terrae,
Ipſe ſuper proprium deſilui Clypeum.

Quid

Quid queror? hoc letum iam tum mea fata canebant,
Tale mihi nomen cum pater impoſuit.

338. 12. Οὐ γὰρ ἄν ποτε Τρώϊλος ἔξω τῦ τείχυς ἐγυμνάζετο] Statius in Protreptico ad Criſpinum celebrat Troilum, vt ἱπποχάρμην, equis gaudentem:

Troilus haud aliter gyro leuiore minantes
Eludebat equos.

339. 7. In Reg. caſus mutantur, et melius interpungitur: Πρίαμον· καὶ αὐτὸς Ἀλέξανδρος μεμνημένος ἐν.

vlt. Πάλιν ἐκεῖνον Αἴαντος νικῶντος, πρὸς δὲ ᾄδην, καὶ δῶρα δόντων ἀλλ.] Non mirum, ſi τὸ πρὸς ᾄδην ab interprete, cui videbatur ᾄδενόσωρον, et titiuillitium, expoſitum non ſit: licet haud fruſtra ſcriptum et necquicquam, id eſt πρὸς ᾄδέν. Reg. membranae πάλιν ἐκείνυ Αἴαντος νικῶντος· πέρας δὲ ᾄδέν· καὶ δ. mutationem caſ. ἐκεῖνον in ἐκείνυ non admitto. τὸ πέρας δὲ ᾄδὲν non repudio: ſed ad irritam inanis μονομαχίας victoriam refero; cui enim bono Graecis? cui bono Troianis? Quidam forte praetulerit τὸ γέρας, vt ſit νίκη ἀπέραντος, ἀγέραστος.

342. 21. Τότε πρῶτον μέλλοντος μάχεσθαι] Interpres legerat τότε μέλλοντος, et πρῶτον neglexerat. nos, currente rota editionis, vt alia multa, reſtituimus.

23. Μήτε ἄλλο μηδὲν εἰργασμένυ μέγα, εἰ μὴ Τρωΐλον, παῖδα ἔτι ὄντα τὴν ἡλικίαν, ἑλόντος] In Regio: μέγα· μήτε Τρωΐλον παῖδα. non audio. repugnat hiſtoriae Ilienſi, de Troilo capto caeſoue: vt ambiguo hìc aoriſto ἑλόντος eſt vſus. Lycophron hunc a Pelida, ardente quidem ipſum, ſed repulſae impatiente, ad Apollinis aram interfectum memorat in Alexandra, his verſibus:

Αἰ αἰ ϛενάζω καὶ σὸν εὔγλαγον θάλος,
Ὦ σκύμνε τερπνὸν ἐναγκάλισμα συγγόνων,
Ὃς τ' ἄγριον δράκοντα πυρφόρῳ βαλὼν
Ἰϋγγι τόξων, τὸν τυπέντα δ' ἐν βρόχοις
Μάρψας ἀφύκτοις βαιὸν ἀϛεργῆ χρόνον,
Πρὸς τἄδαμέντος αὐτὸς ἀ τετρωμένος
Καρατομηθεὶς, τύμβον αἱμάξεις πατρός.

hoc eſt, ex aurea Ioſ. Scaligeri interpretatione:

Heu heu, gemendus et mihi flos eſt tuus,
O pulle, dulcis heu parentum ſarcina,
Amore ſaeuum qui Draconem ſaucians
Et illice igni, ſauciumque compede
Grata coërcens tempus ingratum breue,
A ſaucio, non ipſe ſaucius tamen,
Truncatus, aram tu cruentabis patris.

Quibus conſonat Simmii Rhodii βωμίσκος:

Εἰμ' ἄρσενός μοι ϛήτας
Πόσις μέροψ δ' ἴσαβος·
Σποδεύνας ἴνις Ἐμπάσας κόρος.
Ὁ βάτα καὶ κυνὸς τέκνωμα, τὸν
(Χρυσᾶς αἴτας ἅμος εὖσ' ἄνδρα)
Ὁ γυιόχαλκος ἔρος ἔῤῥαισεν.

Homeri aemulus aliter in pictura loquente, et muta:

Parte alia fugiens amiſſis Troilus armis
Infelix puer atque impar congreſſus Achilli
Fertur equis, curruque haeret reſupinus inani,
Lora tenens tamen, huic ceruixque comaeque trahuntur
Per terram: et verſa puluis inſcribitur haſta.

Flaccus 2. Carm. IX.

— nec impubem parentes
Troilon, aut Phrygiae ſorores,
Fleuere ſemper.

qui-

quibus haec Quinti Smyrnaei congruunt e lib. IV. παραλειπομ. vbi de armis Troili Teucro datis in funebribus ludis loquitur:

Καὶ οἱ τεύχεα καλὰ πόρεν Πηλῆος ἄκοιτις
Ἀντιθέῳ Τρωΐλοιο, τὸν ἡϊθέων μέγ' ἄριστον
Τροίῃ ἐν ἡγαθέῃ, Ἑκάβη τέκετ', ἀδ' ἀπόνητο
Ἀγλαόν· ἤδη γάρ μιν ἀταρτηρὴ Ἀχιλῆος
Ἔγχος ὁμῶς καὶ κάρτος ἀπήμερσαν βιότοιο.

Ausonius in Epitaphio eiusdem his concinit:

Hectore prostrato, nec diis nec viribus aequis
*Congressus * duro Troilus Aeacidae:*
Raptatus bigis fratris coniungor honori:
Cuius ob exemplum nec mihi poena grauis.

343. 2. Καὶ τὰ περὶ τῶν θεῶν] Reg. Cod. καὶ περὶ τῶν θεῶν. et mox: περὶ τῶν παλαιῶν, reiecto σφόδρα.

344. 9. Καὶ νεαλὴς ὢν ἐμάχετο] Reg. νέηλυς. sunt σύσσημα. Hesych. νεαλὴς, πρόσφατος. et νέηλυς, νεωστὶ ἐλθών.

13. de Hectore malo virium suarum oeconomo et dispensatore, φιλοπαραβόλῳ καὶ ῥιψοκινδύνῳ. ταμιευομένων certe, et caute potius, quam vehementer, quod est Varroni insane, dimicantium, vt apud Homerum:

Αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σάοι, ἠὲ πέφανται.

at si *Mors fugacem persequitur virum*, minus etiam parcet ὁ ταμιευσαμένῳ.

Ἀνὴρ δὲ φεύγων, καὶ πάλιν μαχήσεται.

346. 14. Reg. Cod. μηδὲ ἀπόπληκτος ὤν. mox, ἦν ἐμποδών.

347. 17. Νέστωρ μὲν δὴ ἠξίωσε μετ' Ἀντιλόχου ταφῆναι δι' αὐτὸν ἀποθανόντος] Hic est, qui

Con-

Consiliis belloque bonus, quae copula rara est,
Carus et Atridis, carus et Aeacidis:
Praemia virtutis, simul et pietatis adeptus,
Seruato Antilochus Nestore patre obiit.

Auson. in Epit. ex Odyss. IV.

Τόν ῥ' Ἠΐς ἔκτεινε Φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός.

de hoc luculente Qu. Smyrnaeus II. παραλ. apud quem Memnon

— ἐπώχετο Νηλέος υἱὸν,
Κτεῖναί νιν μεμαώς· τὸ δ' Ἀντίλοχος θεοειδὴς
Πρόσθ' ἐλθών, en pietas. ἴθυνε μακρὸν δόρυ. en cita mors.
Τὕνεκα Νέσορος υἷα καὶ αἰχμητὴν περ ἐόντα
Τύψεν ὑπὲρ μαζοῖο· διήλασε δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἐς καρδίην, θνητοῖσι ὅπη πέλει ὠκὺς ὄλεθρος.

Ideo Pindarus Antilochum diuinum et piorum liberorum principem coelo beat Pythionic. VI. μένων δ' ὁ θεῖος ἀνὴρ, πρίατο μὲν θανά — τοιο κομιδὰν πατρὸς· ἐδό — κησεν τῶν πάλαι γενεᾷ ὁπλοτέροισιν, Ἔργον πελώριον τελέσας, ὕπατος ἀμφὶ τοκεῦσι πρὸς ἀρετάν. De eius tumulo in agro Troiano Aristoteles in Her. Epit.

Μνῆμ' ἀρετῆς υἱὸς τὸ Νέσορος Ἀντιλόχοιο,
Ὃς θάνεν ἐν Τροίῃ ῥυσόμενος πατέρα.

349. 17. Ἀθηνᾶν παραλογήσασθαι] scribe Ἀθ. παραλογίσασθαι.

20. Καὶ τῷ ὄντι ὡς ἐν ὀνείρατι μάχην διηγόμενος] vt in voto Tibulli, lib. I. E. vlt.

— *alius sit fortis in armis,*
Sternat et aduersos Marte fauente duces.

hoc est ὕπαρ.

Vt mihi potanti poſſit ſua dicere facta
Miles, et in menſa pingere caſtra mero.
ὡς ὀλιγγιῶν καὶ ὄναρ.

351. 2. Regius traiecit verba: τῶν ἄλλων ἐκ ὀλίγα κτημάτων.

361. 13. Φήσας τὸν Μενέλεων μετὰ τὴν τελευτὴν ὑπὸ τῶν θεῶν εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδίον πεμφθῆναι] e vaticinio Protei, Odyſſ. IV.

Σοὶ δ' ἐ θέσφατόν ἐσι, διότρεφες ὦ Μενέλαε,
Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
Ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
Ἀθάνατοι πέμψεσιν (ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς,
Τῆπερ ῥηΐση βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισι,
Οὐ νιφετὸς, ἔτ' ἄρ χειμὼν πολὺς, ἔτε ποτ' ὄμβρος·
Ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγυπνείοντας ἀήτας
Ὠκεανὸς ἀνίησιν, ἀναψύχειν ἀνθρώπες)
Οὕνεκ' ἔχεις Ἑλένην, καὶ σφὶν γαμβρὸς Διός ἐσσι.

19. Τὴν γὰρ Ἑλένην ἐπιβεβλευθῆναι μὲν ὑπὸ Ὀρέσε λέγει τις τῶν τραγῳδιοποιῶν εὐθὺς ἐλθεῖσαν, γενέσθαι δὲ ἀφανῆ, τῶν ἀδελφῶν ἐπιφανέντων] Euripidem innuit, apud quem in Oreſtis Dram. καταςροφῇ Deus e machina loquens inducitur, his verſibus, quos caſtigatiores apponam:

Μενέλαε, παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθηγμένον.
Φοῖβός σ' ὁ Λητῶς παῖς, ὅδ' ἐγγὺς ὢν, καλῶ.
Σύ θ', ὃς ξιφήρης τῇδ' ἐφεδρεύεις κόρῃ,
Ὀρέσθ', ἵν' εἰδῇς, ἃς φέρων ἥκω λόγες.
Ἑλένα μὲν, ἣν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὤν,
Ἥμαρτες, ὀργὴν Μενέλεω ποιούμενος,
Ἥδ' ἐσὶν, ἣν ὁρᾶτ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς,
Σεσωσμένη τε, κἀ θανεῖσα πρὸς σέθεν.
Ἐγώ νιν ἐξέσωσα, καὶ πὸ Φασγάνε

Τᾶ σᾶ κελευσθεὶς ἤρπασ' ἐκ Διὸς πατρός.
Ζηνὸς γὰρ ἔσαν, ζῆν νιν ἄφθιτον χρεών,
Κάστορί τε Πολυδεύκει τ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς
Σύνθακος ἔσαι, ναυτίλοις σωτήριος.

Ἴτε νῦν καθ' ὁδὸν, τὴν καλλίσην
Θεῶν Εἰρήνην τιμῶντες. ἐγὼ
δ' Ἑλένην Ζηνὸς μελάθροις πελάσω,
Λαμπρῶν ἄστρων πόλον ἐξανύσας·
Ἔνθα παρ' Ἥρᾳ, τᾷ θ' Ἡρακλέος
Ἥβᾳ πάρεδρος θεὸς ἀνθρώποις
Ἔσαι σπονδαῖς ἔντιμος αἰεὶ,
Σὺν Τυνδαρίδαις τοῖς Διὸς υἱοῖς
Ναύταις μεδέουσα θαλάσσης.

Euripideo nitentem cothurno, Tragicum Lat. loquentem Apollinem audire quis vetat? Non Dio, a quo facit:

Menelaë, pone ira tumentes ſpiritus;
Ego Phoebus editus Ioue hos edo ſonos:
Tu, Virgini qui tendis inſidias manu
Armata, Oreſtes, vt ſcias, quid nunciem;
Helena, appetiſti quam truci leto dare
Conatu inani, iratus Atridae Duci;
Haec eſt, videtis ſedibus quam in aetheris
Incolumis et ſpirans, nec a te perdita.
Illam nece eripui, ſecuri liberans
Tua, iubente ſic parente coelitum.
Nempe Ioue natam viuere aequum eſt perpetim,
Vt Caſtori et Polluci in aetherea plaga
Conſideat, vna et nautis opem ferat.

Procedite nunc, qui Reginam
Pacem colitis Diuarum. Egomet
Helenam Iouis ad ſolium ſiſtam.

Niti-

Nitidorum aſtrorum adiens verticem;
Iunonis vbi comes, atque Hebae
Alcidae; Dea terrigenis erit,
Libaminibus auguſta ſacris;
Cum Tyndaridis Ioue prognatis,
Nautis caeruleum mare temperans.

362. vlt. Sic Aeneas ἀπανιστάμενος, ſolum vertens, habet apud Poëtam

Aſcanium, patremque ſuum iuxtaque Creuſam,

et ἀντὶ τῶν χρημάτων

Anchiſae dat ſacra Patri patrioſque Penates.

habuit porro interpres in libro, vel in cerebro ſuo, καταστπῶντας, non κατὰ σπονδὰς, et ad κρύψιν ψευσμάτων retulit; ὕπαρ, an ἔναρ, viderint acutiores. Caeterum τὸ κατ' ὀλίγον ἐκλείπειν, dicitur, *paulatim deſerere* vt ab Hegeſianacte apud Strabonem XIII. Gallos Ilii κωμόπολιν παραχρῆμα ἐκλιπεῖν διὰτὸ ἀτείχιστον, *extemplo deſtituiſſe.*

365. 5. Τὸ πιστεύεσθαι πολὺν χρόνον ὑπὸ ἀνθρώπων ἠλιθίων ἐδέν ἐστιν ἰσχυρόν] *Vetuſtas ſine veritate, vetuſtas erroris eſt:* ait probus et pius ſcriptor. Ideo B. Ambroſius iure Symmachum exagitat, quod *tanto motu veri vana defenderet.* At enim, *ſi longa aetas auctoritatem rebus, opinionibus, religionibus daret,* vt ſcribebat idem Symmachus,

Si quicquid rudibus mundi naſcentis in annis
Mos habuit, ſancte colere ac ſeruare neceſſe eſt;
Omne reuoluamus ſua per veſtigia ſeclum
Vſque ad principium: placeat damnare gradatim
Quidquid poſterius ſucceſſor repperit vſus.

vt occinit Symmacho Prudentius.

368.

368. 8. Ὡς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος] Iliad. XXI. huic verſui attexitur, per ἐπεξήγησιν:

Τῷ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸς δέ κεν ἐξενάριξε.

AD XII. OLYMPICAM, VEL DE PRIMA DEI NOTIONE.

370. 2. Τὸ τῆς Γλαυκὸς ἄτοπον καὶ παράδοξον πάθος] Ingenioſus vates Nyctimenen, Nyctei filiam, mutatam finxit in Noctuam, ſeu *noctis auem*, II. Metam.

An quae, per totam res eſt notiſſima Lesbon,
Non audita tibi eſt, patrium temeraſſe cubile
Nyctimenen? auis illa quidem, ſed conſcia culpae
Conſpectum lucemque fugit, tenebriſque pudorem
Celat, et a cunctis expellitur aethere toto.

et hoc idem πάθος miramque eius ſortem et conditionem notat, lib. XI. vt Bacchas in Orpheum concitas repraeſentaret:

Et coëunt, vt aues, ſi quando luce vagantem
Noctis auem cernunt,

quod hic pluribus verbis exprimit: περιέπεσι τὰ ἄλλα ὄρνεα· τὰ μὲν κύκλῳ καθιζόμενα ἐγγύς· τὰ δὲ κύκλῳ περιπετόμενα. accedit etiam ad Naſonis notionem, quod ſubiicit, καταφρονεῖνται τῆς φαυλότητος καὶ τῆς ἀσθενείας.

Manuelis Philae Senarios περὶ γλαυκὸς ita recenſeo et recento:

Αἰμύλιον ἡ γλαυξ ἡ Φιλέσπερος Φύσει·
Σκοπεῖν γὰρ εἰκὸς τῆς πανέργε τὸν δόλον·
Μωκωμένη γὰρ ἡμέρας ὄρνεις ὅλης,
Καὶ ποικίλη στρέφεσα μορφὴ τὴν θέαν,

Σαί-

Σαίνει τὰ μικρὰ τῶν ὑποπτέρων γένη·
Ἃ καὶ παραμμένοντα μέχρις ἑσπέρας,
Ὅταν γ' ἔχῃ τὴν ὄψιν ἀσφαλεστέραν,
Τῆς νυκτὸς ἤδη εἰσρυείσης ἰκμάδος,
Θηρᾶται εὐθὺς, καὶ τρυφᾷ χωρὶς πόνων,
Τὸν μισθὸν ἀπολαβοῦσα τῶν ἀθυρμάτων.

eadem cur grauarer Iambicis Latinis reddere?

Dolosa auis, noctemque amans est noctua.
Et alitis fraudem catae considera.
Nam pipulo excipiens aues interdiu;
Spectaculum et varium exhibens formae suae,
Illectat ad se simplices mox auiculas,
Quae vesperuginem morantur haud procul.
At noctua obtutum iam acutiorem habens,
Fauente nocturna aliti caligine,
Venatur illico, cibos lusu parans.
Pretio potita ludicrorum cursuum.

5. Τοιαύτην ὁποίαν ἴσμεν] Epiphanius in Φυσιολόγῳ· νυκτικόραξ ἀκάθαρτόν ἐστι. apud auctorem epist. De cibis Iudaicis: *Quando lex Mosaica noctuam prohibet, odit lucifugas veritatis.*

vlt. Πῶς δὲ οὐ τὸν ταὼ μᾶλλον ὁρῶντα θαυμάζει] Philostratus Iunior, Heroic. II. in Alexandro fingit Paridem a Protesilao comparari Pauoni, oratione non paucioribus nec mancipi gemmis distincta, quam cauda Paui, quem miratur vulgus, *cum gemmantes explicat alas.*

Χαίρει δὲ ὁ Πρωτεσίλεως τῇ ὥρᾳ, καὶ τῇ ἄνθῃ τοῦ ὄρνιθος, ἰδών ποτε ὑπερανεστηκότα καὶ περιβεβλημένον τὰ πτερὰ, περιβλέποντά τε αὐτὰ καὶ καθαίροντα, ἔστι δ' ἃ καὶ διατιθέντα· ἵνα, ὥσπερ οἱ τῶν λίθων ὅρμοι, κεκοσμημένα φαίνοιτο· ἰδοὺ, ἔφη, οὗ πρώην ἐμνημονεύομεν· Πάρις ὁ τοῦ Πριάμου· ἐμοῦ δὲ ἐρομένου αὐτὸν, τί ἔοικεν ὁ ταὼς τῷ Πάριδι· τὸ φιλαυτον εἶπε· καὶ

γὰρ δὴ κἀκεῖνος κόσμου ἕνεκεν περιήθρει μὲν ἑαυτὸν, περιεσκόπει δὲ τὰ ὅπλα· δορὰς δὲ παρδαλέων ἐνῆπτο τοῖς ὤμοις· αὐχμὸν δὲ προσιζάνειν ταῖς κόμαις, οὐδὲ ὁπότε μάχοιτο, ἠνείχετο· ἔστιλβε δὲ καὶ τοὺς ὄνυχας τῶν χειρῶν· καὶ ὑπόγρυπος ἦν, καὶ λευκός· καὶ τὸ ὄμμα ἐγέγραπτο· ἡ δὲ ἑτέρα ὀφρὺς ὑπερῆρε τοῦ ὄμματος. Gregorius Naz. κατὰ γυναικῶν καλλωπιζ.

Φασὶ ταὼ μεγάλαυχον, ἐπὴν περὶ κύκλον ἐγείρῃ
Αὐχένα κυρτώσας χρύσεον ἀστερόεις,
Κράζειν θηλυτέραις φιλοτήσιον.

quod sic olim interpretabar:

Pauonem memorant, prae fastu cum explicat alas
Gemmantes, collum et stellifer aureolum,
Clangore ad se accire suo venerem.

Clemens Alexand. III. παιδαγωγοῦ, cap. 4. Medos potissimum pauos a mulierculis curiose ali scribit, ἀλλ' αἵ γε ἀστειότεραι τούτων ὄρνεις Ἰνδικοὺς καὶ ταῶνας Μηδικοὺς ἐκτρέφουσι.

371. 3. Ὅταν ἁβρύνηται πρὸς τὴν θήλειαν, ἀνακλάσας τὴν οὐρὰν, κ.] id obseruat post Gregor. Naz. Theophylactus Scholiast. in epist. morali Hephaestionis ad Thaletem: Τὸ Μηδικὸν ὄρνεον ὁ ταὼς, καὶ τῶν Μήδων τὴν ὑπεροψίαν κεκλήρωται· μέγα τι καὶ ὑπέρογκον ἐπὶ τῷ κάλλει φρονῶν· τούτου καὶ τὴν θήλειαν ἡττᾶσθαι δοκεῖ. τὸ πτερὸν τοιγαροῦν οἷα δὴ κόμην ἀνίστησι, καὶ περιφανέστατόν τι τοῖς ὁρῶσι κάλλος παρέχεται, καὶ κυκλικὸν ἀπεργάζεται σχῆμα, καὶ τὸν οὐράνιον εἰκονίζεται κόσμον, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ πτεροῦ τὴν τῶν ἄστρων διακόσμησιν ἀναπλάττεται. quibus pulchre explanantur haec Dion. περιστήσας αὐτῷ πανταχόθεν ὥσπερ εὐειδὲς θέατρον, ἤ τινι γραφῇ μιμηθέντα οὐρανὸν, ποικίλον ἄστροις. Haec autem σύν γε τῷ λοιπῷ

πῶ σώματι θαυμασὸν, ἐγγύτατα χρυσῦ κυανῷ κεκραμένῳ, mirifice his G. Pilidae verſiculis illuſtrantur:

Ὦ πῶς ἰδών τις τὸν ταὼν, μὴ θαυμάσοι
Τὸν χρυσὸν ὡς σάπφειρον ἐμπεπλεγμένον,
Καὶ τὴν πτερωτὴν ἐν σμαράγδῳ πορφύρεν,
Τὰς πελυμόρφας συνθέσεις τῶν χρωμάτων,
Ὅλας ἀσυγχύτας τε καὶ μεμιγμένας:

hoc eſt, ex prima interpretatione noſtra:

Pauone viſo quis parum mirabitur
Sapphirum in auro innexum, et in gemmantibus
Alis, ſmaragdo purpuram viridi inſitam:
Varios colores ſeminatos vndique,
Mixtos citra confuſionem ſplendide?

De hac aue Iunonia Plin. lib. X. c. 20. Athen. lib. IX. Dipnoſ. Cic. III. de Fin. Gell. lib. VII. cap. 17. Colum. lib. VIII. cap. 11. Lucian. De domo. Tertull. de Pall. Paſſeratius collega quondam meus, in Pauo.

10. Οὐδ' αὖθις ἐθέλοι σκοπεῖν] haec item ad aues referuntur; vt ſic magis arrideat interpretari: *Qui rurſus alites non mirentur, ſi contemplentur eximiam omnium pennarum leuitatem,* etc.

372. 4. Οὔτε τῆς ἀηδόνος ἀκόοντα τῆς φωνῆς] non luſciniae ἔλεον μυρομένης, quam accipiter praedatus apud Heſiod. ita affatur: Δαιμονίη, τί λέλακας, ἐ. ν. σ. π. ἀρ. Τῇ δ' εἶς, ἢ σ' ἂν ἐγώπερ ἄγω καὶ ἀοιδὸν ἐῶσαν.

6. Οὐδὲ τὸν κύκνον ἀσπάζεται διὰ τὴν μουσικὴν, ἀδὲ ὅταν ὑμνῇ τὴν ὑπάτην ᾠδὴν, ἅτε εὔγηρως, ὑ.] In Reg. legitur, ἅτε εὔγηρυς ὑ. vtrumque ἐπίθετον olori congruum eſt; quippe qui ἃ μόγις γηράσκει, ἀδὲ λυπηρῶς. quod Ariſtoteli eſt εὔγηρων. Ouid. quod impletur numeris ſuis. *Implentur numeris deteriora ſuis.* et eſt εὔγηρυς, *canorus*, etiam πρὸ τῦ γήρως, *vbi fata vocant.*

Flebilibus numeris veluti canentia dura
Traiectus penna tempora cantat olor.

Hunc olorum flebilem cantum morte, falso narrari a Poetis et philos. arbitratur Plin. lib. X. cap. 24. Philostratus in Phaëthonte κυκνείᾳ ᾠδῆς probabiliorem causam adducit: Ζεφύρῳ τε χρήσονται πρὸς τὴν ᾠδὴν ἐλαφρῷ καὶ ἐνοδίῳ· λέγεται γὰρ ξυναυλίαν τὸ θρήνῳ τοῖς κύκνοις ὁμολογῆσαι. et idem Pisides κοσμ. versu 1170.

Κύκνον δὲ ποῖος ἐξεπαίδευσε τρόπος
Εἰς αὖραν ἐλθεῖν μουσικῆς εὐρυθμίας;
Ὡς τὴν πτερωτὴν ἐξαπλώσας πυκτίδα,
Τερπνὴν ξενεργεῖ ταῖς ᾠδαῖς μελῳδίαν.
Καὶ τοῦτον οἶδα θαυμάσαι πολλῷ πλέον,
Ἢ γ' Ὀρφέα κρέοντα μυθώδη λύραν.

Quo more Cygnus institutus est nouo
Venire ad auram Musici modulaminis?
Hic dum tabellam aligeram in aëra explicat,
Laetum per ipsum perficit mire melos.
Mirabilior hinc mi videtur Orpheo,
Qui fabulosam concrepat testudinem.

Gregorius Theol. I. ad Celeusium, apologum lepidum narrat de certamine Cygnorum et hirundinum: ἐπέσκωπτον αἱ χελιδόνες τῶν κύκνων τὸ μὴ ἐθέλειν ὁμιλεῖν τοῖς ἀνθρώποις, μήτε δημοσιεύειν τὴν μουσικὴν, ἀλλ' ἀμφὶ τὰς λειμῶνας διάγειν, καὶ τὰς ποταμοὺς, καὶ τὴν ἐρημίαν ἀσπάζεσθαι, καὶ βραχέα μὲν ᾄδειν· αἱ δὲ καὶ ᾄδοιεν, ᾄδειν ἐν σφισὶν αὐτοῖς, ὥσπερ αἰσχυνομένους τὴν μουσικήν· ἡμῶν δὲ, ἔφασαν, αἱ πόλεις καὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ θάλαμοι· καὶ περιλαλοῦμεν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὰ ἡμέτερα αὐτοῖς διηγούμεθα. his ab hirundinibus objectis respondent olores: ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἕνεκεν ὧν, ὦ αὗται, καὶν εἰς τὴν ἐρημίαν ἀφίκοιτό τις, ὥστε ἀκοῦσαι

τῆς

τῆς μουσικῆς, ὅταν ἀνῶμεν τῷ ζεφύρῳ τὰς πτέρυγας, ἐμπνεῖν ἡδύ τι καὶ ἐναρμόνιον· ὥστε, εἰ μὴ πολλὰ καὶ ἐν πολλοῖς ᾄδομεν, ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο κάλλιστόν ἐστιν ἡμῶν, ὅτι μέτρῳ φιλοσοφοῦμεν τὸ μέλος, καὶ οὐκ ἀναμιγνύομεν θορύβοις τὴν μουσικήν.

vlt. Demoſthenes diſcedens Athenis in exilium, manibus ad vrbis arcem protenſis, in haec verba erupiſſe dicitur: Ὦ δέσποινα πολιὰς, τί δὴ τρισὶ τοῖς χαλεπωτάτοις χαίρεις θηρίοις, γλαυκὶ καὶ δράκοντι καὶ δήμῳ. *O hera, vrbis patrona, curnam tribus ferociſſimis gaudes belluis, Noctua, et Dracone, et populo?*

373. 13. Τὸν ἰξὸν] Baſilius magnus X. εἰς ἑξαήμερον, de puerili aucupio per viſcum: ἔστιν ἰδεῖν παῖδα ἀδολεσχεῖν καλάμοις καλάμοις ὑποβάλλοντα, καὶ κατὰ τὸν ἄκρον τῶν καλάμων, ἰξὸν προσαρτήσαντα· εἶτα λανθανόντως, διὰ τῶν κλάδων καὶ τῶν φύλλων κλέψαντα τῇ ἰξῇ τὴν παρεσίαν, καὶ ἀπομετεωριζόμενον τὸ ὄμμα τῇ ὀρνέᾳ τηρήσας, μικρᾷ προσψαύσει ἐκράτησε τὸ ἀεροπορῆν, τὸ διὰ τῆς αἰθέρος φερόμενον πτηνὸν, δέσμιον ἰξῷ ἤγαγε. Capis ex his, cur Dio vocet viſcum φάρμακον ἄφυκτον; an potiora nobis ſuggererent deſiderata Oppiani ἰξευτικά. vide apologum iteratum inf. orat. lxxij. Vol. II. p. 387. vlt. vbi δρῦς dicitur φυτὸν ἰξὸν πεφυκὸς φέρειν, πτηνοῖς ὄλεθρον.

375. 8. Οὐ μόνον πλέτῳ, φασὶν, ἀρετὴν καὶ κῦδος ὀπηδεῖν] Heſiodium eſt παροιμιῶδες, ex I. ἔργων:

— πλέτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

hoc ſi interpres animaduertiſſet, ita potius expreſſiſſet:

Diuitias virtus pulchras comitatur honorque.

Hinc decantata Callimachi clauſula Hymni in Iouem:

Οὔτ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσαται ἄνδρας ἀέξειν,
Οὔτ' ἀρετὴ ἀφένοιο· δίδε ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.

Nec virtus ſine re, nec res virtutis egena,
Auguſtos homines facit. Virtutem et opes da.

376. 7. illud ἄχρηστον ὀρνιθοθήρ. infra caſtigate ſcriptum, or. lxxij, Vol. II. p. 388. 14. de iiſdem noſtris: ἀδὲ ἑαυτὰς δύναντας ἀδὲν ὠφελεῖν· ἃ γὰρ ἂν παρὰ τοῖς ὀρνιθοθήραις ἐτρέφοντο δεδεμένας καὶ δουλεύσας.

377. 1. Ὄχλον πολὺν ἀθροίζων πρὸς αὑτόν] Deliciae Sophiſtarum, ὄχλου περίστασις: vnde φίλοχλοι dicti, quaſi plebicolae, vt Timon Anaxagoram ὀχλοαρέσκην vocitabat De his idem Baſilius, VIII. εἰς ἑξαήμ. πῶς ἐοίκασι τοῖς ὄμμασι τῆς γλαυκὸς οἱ περὶ τὴν ματαίαν σοφίαν ἐσχολακότες.

22. Εἰ δ' ὔμμιν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον Ἔμμεναι] Hom. in Epilogo orat. Telemachi ad procos, Odyſſ. A.

vlt. Χρὴ δὲ ἐὰν ὑμᾶς βραχεῖ, ὅ, τι ἂν ἐπίῃ μοι, τοῦτο ἕπεσθαι] Adde πρόθεσιν neceſſariam, e Cod. Reg. et ſtabili coniecturam noſtram: χρὴ δὲ ἐᾶν ὑμᾶς ἐν βραχεῖ ὅ, τι ἂν ἐπίῃ, τούτῳ ἕπεσθαι. quod ſequitur, ὥσπερ ἀμέλει καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἐξῆκα ἀλώμενος, in Reg. conciſe, καὶ τὸν ἄλλον ἐξῆκα ἀλ. hoc autem membrum parentheſi incluſum ab interprete praetermiſſum reſtitui, ideoque aſteriſco notaui: non quod de integritate dictionis Graecae et probo Attice loquendi modo ambigerem.

378. pen. Εὐθὺς τοῦ Ἴστρου καὶ τῆς Γετῶν χώρας ἢ Μυσῶν, ὡς φησιν Ὅμηρος] Eandem veniam, quam Dio petit hic ab auditoribus ſuis, aequum eſt vltro concedere interpreti, καὶ μὴ ἀγανακτεῖν, ἐὰν φαίνηται πλανώμενος, καὶ ἀλώμενος: nam facilis hic lapſus fuit, in lubrico voculae Γετῶν male diſtractae.

ab

ab hoc tamen ſcopulo ſibi cauiſſet, ſi affinem huic locum auctoris praeuidiſſet ſerm. LXXII. *περὶ σχήματος*, Vol. II. p. 383. 2. *ἔνθα γὰρ ἐνίοτε βλέπουσιν ἄνθρωποι τοὺς μέν τινας πίλους ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς ἔχοντας, ὡς νῦν τῶν Θρᾳκῶν τινες, τῶν Γετῶν λεγομένων*: vbi etiam impegit interpres, *δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν*, male ſuppreſſo nomine Getarum. Martianus Heracl. *περιηγήσει* extrema:

Περὶ τὴν ὑπωρείαν δὲ τὴν καλουμένην
Αἷμα πόλις ἐστὶ λεγομένη Μεσημβρία,
Τῇ Θρᾳκίᾳ Γετικῇ τε συνορίζουσα γῇ.

379. 4. quid intelligas per *εὔφημον πρεσβείαν*? an genus legationis minus ſeriae, ſed honorifica appellatione decoratae, qualis apud Romanos fuit ea, cui nomen liberae? at cur addit *τῶν ἀπὸ γλώττης μόνον συνεχομένων*? an vlla legatio volubilitate linguae et ſonitu verborum inani perficitur? quo nihil tam eſſe furioſum cenſet orator Rom. nulla praeſertim ſubiecta ſententia vel ſcientia. At enim *πρεσβεία δ' μόνον εὔφημός τις, ἀλλὰ καὶ συμμαχικὴ καὶ ἀξιόλογος μάλιστα καὶ ἔμπρακτος, ἀπὸ γλώττης συνέχεταί πως.* legationis, hoc nomine dignae, quaeque non tam curioſitate, quam neceſſitate, ſuſcipitur, hoc opus, hic labor eſt, vt, quod orat, exoret, interprete lingua, et Mercuriali virga. nonne dignus hic aſſiduo vindice nodus?

11. Reg. *αὐτός τε καὶ τ.* et mox *ἀντιπτώσει* contraria, *ἱππεύειν ἐπισάμενον, ὃ.* quae ſi ferenda, non praeferenda ſunt.

12. *Γυμνὸς ἆτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, ὃν ἔχεν ἔγχος*] Interpres ſermone ſoluto, non *ἐμμέτρως*, vt fecimus, verterat, nec fortaſſe agnouerat verſum Homericum ex XX. Iliad. de Lycaone inermi ab Achille deprehenſo:

Τὸν δ' ἄρ' ἓν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Γυμνὸν ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, ἀδ' ἔχεν ἔγχος,
(Ἄλλὰ τὰ μέν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἰδρώς,
Φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα.)

duo posteriores vers. lucem his Dionis verbis adferunt: ἀ μὴν ἀδὲ ἀποβαλὼν ὅπλον ἀθέν.

380 18. Scriberem potius, vt in Regio Cod. φερόμενος ὁ ῥάθυμος ἀτ.

384. 1. Περὶ δὲ θεῶν τῆς τε καθόλε φύσεως καὶ μάλισα τᾶ πάντων ἡγεμόνος, πρῶ.ον μὲν καὶ ἐν πρώτοις δόξα καὶ ἐπίνοια κοινὴ τᾶ σ.] Cicero, in exordio I. de Diu. et de N. D. Iustinus philosophus et Martyr, περὶ τῆς τᾶ Θεᾶ μοναρχίας, hoc probare instituens ita orditur: τῆς ἀνθρωπίνης Φύσεως τοκαταρχὴν συζυγίαν συνέσεως καὶ σωτηρίας λαβόσης, εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, θρησκείας τε τῆς εἰς τὸν ἕνα καὶ πάντων δεσπότην παρεισδῦσα: et paulo post καθολικὴν δόξαν hanc appellat. Quibus haec Arnobii lib. I. adu. gent. respondent: *Si omnes concedimus, vnum esse principem solum, quem nulla res alia vetustate antecedat, post illum necesse est cuncta et nota esse et prodita, et in sui nominis prosiluisse naturam.* itemque haec B. Cypriani ad Cornelium P. M. *Nisi ad vnum cuncta respicerent, discordia et infinitate cuncta turbata voluerentur in Chaos, et repugnarent et colliderentur in se discordes materiae; nisi omnibus effectoris auctoritas imperaret, et vnius Monarchia potestatis, vniuersitatis causas et efficientias ordinaret.*

Plutarch. de vi huius de nat. D. opinionis: πόλις ἄν μοι δοκεῖ μᾶλλον ἐδάφε χωρὶς, ἢ πολιτεία, τῆς περὶ θεῶν δόξης ἀναιρεθείσης, παντάπασι σύσασιν λαβεῖν, ἢ λαβᾶσα τηρῆσαι. *Vrbs nimirum potius sine so-*

lo

lo ſubſiſtere poſſe videatur, quam Reip. genus vllum conſtitui aut conſeruari, ſublata illa de Numine opinione. Empedocleum eſt oraculum:

Ὄλβιος, ὃς θείων πραπίδων ἐκτήσατο πλοῦτον·
Δειλὸς δ', ᾧ σκοτόεσσα θεῶν πέρι δόξα μέμηλεν.

4. Reg. λογισμῷ γ. ſuſpectum. iam vero τὸ ἄνευ θνητῆς διδασκάλου καὶ μυσαγωγοῦ, firmatur his perelegantibus Clem. Alexand. verbis, in VI. στρωμ. ἐκ ἐχέγγυοι διδάσκαλοι περὶ Θεοῦ λέγοντες ἄνθρωποι, καθὸ ἄνθρωποι· ὁ γὰρ ἀξιόχρεώς γε ἄνθρωπός τε ὢν, καὶ περὶ Θεοῦ τἀληθῆ λέγειν, ὁ ἀσθενὴς καὶ ἐπίκηρος, περὶ τοῦ ἀγεννήτου καὶ ἀφθάρτου, καὶ τὸ ἔργον περὶ τοῦ πεποιηκότος. dixit autem ἀναγκαίαν καὶ ἔμφυτον δόξαν καὶ ἐπίνοιαν, quatenus τὸ ἔμφυτον αἰεὶ ὡσαύτως ἔχει, quod potiſſimum genus eſt ἀναγκαίου, Ariſtot. XI. pr. Phil. vnde illud: *Naturam expellas furca;* quo non abludit iocus Ariſtoph. in Theſmoph. ὅμοια γὰρ ποιεῖ ἀνάγκη τῇ φύσει.

7. ξυγγένειαν τὴν πρὸς θεὸν intelligit, de qua Palto in Timaeo, et Chio Matridis f. ep. ad Clearchum Tyr. in praeceptis Ἡσυχίας· ἐμοὶ χρώμενος δικαιοσύνην ἤσκησας, καὶ σωφροσύνην ἐκτήσω, καὶ θεὸν ἔμαθες, καὶ τὴν σεαυτοῦ πρὸς αὐτὸν συγγένειαν ἀνενεώσω.

9. Τοὺς πρεσβυτάτους καὶ παλαιοτάτους· ἅτε γὰρ ἐμακρὰν ἀπ' ἔξω τοῦ θείου διωκισμένοι, ἀλλὰ ἐν αὐτῷ μέσῳ πεφυκότες ἐκείνῳ, κ.] ex his Platonis de Vniuerſ. πειστέον δὲ τοῖς εἰρημένοις ἔμπροσθεν, ἐκγόνοις μὲν θεῶν ὄντων, ὡς ἔφασαν, σαφῶς δέ που τοὺς αὐτῶν προγόνους εἰδόσιν. Cic. *Credendum nimirum eſt veteribus et priſcis, vt aiunt, viris, qui ſe progeniem Deorum eſſe dicebant: itaque eorum vocabula nobis prodiderunt: noſſe autem generatores ſuos optime poterant.* Idem Clem. Alex. IV. στρωμ.

385. 13. In Reg. πῶς ἓν ἀγνῶτες εἶναι. ita exaratum eſt, vt pareant veſtigia inductae alterius vocis. Iuſt. περὶ μοναρχ. ἐξ ὧν γὰρ οἱ πάνυ τὰς τῶν εἰδώλων θρησκείας νόμον τοῖς πολλοῖς παρέδυσαν, μαθόντες ἐξ αὐτῶν ἀγνῶτες νῦν ἐλεγχθήσονται ὑπὸ τῶι παρ' αὐτοῖς ποιητῶν. potior vius τᾶ ἀγνῶτος apud Euripid. Iphig. in Aul.

Ζηλῶ δ' ἀνδρῶν ὃς ἀκίνδυνον
Βίον ἐξεπέρασσ' ἀγνὼς, ἀκλεής.

19. Reg. εὐπορήσαντος, non antefero. caeterum haec ῥῆσις ab Antiphonte Athen. illuſtratur, ἐν κατηγορίᾳ Φόνου, de prouidentia Dei in alendo conſeruandoque homine: ὁ θεὸς βουλόμενος ποιῆσαι τὸ ἀνθρώπινον γένος, τοὺς πρώτους γενομένους ἔφυσεν ἡμῶν τροφέας τε, καὶ παρέδωκε τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἵνα μὴ σπάνει τῶν ἀναγκαίων προαποθνήσκοιμεν τῆς γηραιᾶ τελευτῆς.

386. 4. In Reg. membranis dilucidius ſcribitur: ἅμα δὲ δρόσῳ γλυκείᾳ, καὶ ν.

9. Ἀεί σφισι θηλῆς ἐγκειμένης] Interpr. legerat τιτθῆς, vel τιθήνης. nec tamen recepta lect. damnanda, θηλῆς, μαστᾶ, de papilla mammaue lacte diſtenta puſis incumbente.

12. Reg. ὄχλα βαρέως υ.

390. 1. Reg. σοφ. γενόμενοι τ.

12. θεὰν πρ.] in eod. Cod. θεὸν πρ. contra Stilponis ſententiam in apologia ad Areopagitas, μὴ εἶναι Ἀθηνᾶν θεὸν, ἀλλὰ θεάν· θεοὺς δὲ εἶναι τοὺς ἄρρενας.

391. 10. In Reg. ἔνθα ἂν ὁρμήσῃ τ. vſitato more. vis autem τᾶ ὁρμῆσαι ſcite ab Heſychio per προθυμεῖσθαι, φέρεσθαι, a vett. gloſſ. per ἐπέρχεσθαι et *impetum facere, ruere, petere*, declaratur; omnium pulcherrime a poëta Lat. his vers.

Vt

Vt cum carceribus ſeſe effudere quadrigae,
Addunt in ſpatia, et fruſtra retinacula tendens
Fertur equis auriga, nec audit currus habenas.

pen. clarior erit ſenſus, ſi legatur: ἐ κατὰ πολλῶν σύσασιν, vel ἐκέτι κατὰ τὴν πολ. σύς. de notitia non populorum ſolo conſenſu firmata.

vlt. Πάνυ ἰσχυρὰν καὶ ἀέννααον ἐκ π.] refer ad πρώτην πηγὴν, fontem propoſitum; vt obuerſaretur oculis iſtud Pythagoreorum: Παγὰ ἀενάου Φύσεως.

392. pen. Λέγω δὲ τότε μὲν ἑκατόν κ.] Caede ſuperflua, λέγω δὲ τῶ μὲν ἑκ. ſtatim ſequentia ſic interpunge: καὶ τρόπον τινὰ προειδόσιν αὐτοῖς, ἅ τε προστάξεις κ.

393. vlt. Ὃν καὶ πατρῷον Δία καλῶμεν οἱ τῆς Ἑλλάδος κοινωνῶντες] Regius: πατρ. Δία καλόμενον, οἱ τ. non ferendum: niſi adiunxeris σεβόμεθα, aut quid ἰσόρροπον. vim τῶ πατρῴω Διὸς Plato in Tim. Syneſius ἐν Φιλαδέλφοις aperiunt. Pindarus Olympionic. XIV. ἀέναον σέβοντι πατρὸς Ὀλυμπίοιο τιμάν.

394. 9. Τὸ πρεσβύτερον καὶ ξυγγενές] D. Paulus in concione ad Athen. Act. XVII. docuit, nos γένος ὑπάρχειν τῶ Θεῶ, ὡς καί τινες τῶν ποιητῶν εἰρήκασι· τῶ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν. Idem Chio ad Clear. μόνοις εὐκαιρεῖν τοῖς ἀθανάτοις ἑαυτῶ, καὶ ταῦτα πρὸς τὸ συγγενὲς ἄγειν· συγγενῆ δὲ τῷ θείῳ τὰ θεῖα.

ib. Ἔτι δὲ αἴτιον ζωῆς καὶ τῶ εἶναι] Plato in Cratylo hanc τῶ Ζηνὸς notationem tradit, et τῶ Διὸς, δι' ὃν τὰ πάντα. haec ἀῤῥήτῳ τετραγραμμάτῳ proprie congruunt.

13. Τίνων εὐεργετῶν χρέος ὀφειλόμενον κελεύσει μὴ ἀνέκτιτον ἐᾶν] Xenophon lib. II. ἀπομνημ. ὑπὸ τίνων εὕροιμεν ἂν μείζονα εὐεργετημένους, ἢ παῖδας ἀπὸ γονέων.

νέων. etc. in oracul. Euang. κατὰ Λῦκαν, XXII. οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλῦνται. hic χρέος ὀφειλόμενον dixit, vt poeta τέλος ὀφειλόμενον. ſcripſimus ἀνέκτιτον, non, vt vulgo in editis et membranis, ἀνέκτητον, quod barbarum eſt.

pen. ὧν λόγων τινὰ εἰκὸς ἔχειν ἄξιον ἔχων] haec perturbata in ordinem adducere coniectura nitebamur. In Reg. ſic exarantur: ὧν λόγων τινὰ εἰκότως ἔχειν· ἄξιον ἔ. ſubiret alicui ſcribere: τινὰ εἰκότως ἔχειν Φροντίδα τῦ κατ' ἀξίαν συνεξανύειν καὶ.

396. 15. Καὶ ταῖς ἐπικειμέναις ἐνέχωνται ζημίαις· τόδε ὁρῶντες] emenda ζημίαις· τόδε. quod Plauto dicitur *onerari zamia*, ſiue *mulcta*. Quae mox ſubiiciuntur, ſcribere et interpungere praeſtat hoc modo: τὰ δὲ καὶ παρ' αὐτῶν εἰσέφερον· ἀντίτεχνοι καὶ ὁμότεχνοι τρόπον τινὰ γιγνόμενοι τοῖς ποιηταῖς· ὡς ἐκεῖνοι δι' ἀκοῆς, ἐπιδεικνύντες ἀτεχνῶς καὶ αὐτοὶ δι' ὄψεως. Atqui

Segnius irritant animos demiſſa per aures,
Quam quae ſunt oculis ſubiecta fidelibus.

399. 7. In Reg. membranis: καὶ ἐλέφας· ἔτι τε κυπαρίττυ καὶ θύα, πρὸς τὴν ἐν τῇ ἐργασίᾳ μονίμην ὕλην καὶ ἀδιάφθορον, τροφῆς τε καὶ μισθῶν ἀνάλωμα, τοῖς ἐργασαμένοις ὀκ ὀλίγοις, ὀδ' ὀλίγον χρ.; vt genit. κυπαρίττυ καὶ θύα pertineant ad ἀνάλωμα.

16. δημιεργῶν, ὡς μὲν ἡδὺ] Regius inſerit ἦν, ὡς μὲν ἦν ἡδὺ κ.

23. ὑπέχειν] Reg. Cod. ὑπάρχειν.

400. 4. πολλὰς ἀπαντλήσαι, in optandi modo, R. C.

5. Καὶ ὃς δοκεῖ μοι κατεναντίον ϛὰς τῆσδε τῆς εἰκόνος, ἐκλαθέσθαι πάντων, ὅσα ἀνθρωπίνῳ βίῳ δεινὰ καὶ χαλεπὰ οἴεται παθεῖν] haec ita ſcribenda eſſe coniicio: ὅσα ἀνθρώπινος βίος δεινὰ καὶ χαλεπὰ εἴω-

θε

θε παθεῖν. Nulli vnquam ſimulacro ſignoue vis haec fuit, praeterquam effigiei aerei ſerpentis Dei mandato ſuſpenſi a Moſe, et in extrema vexillari haſta collati. in oraculis Num. cap. XXI. καὶ ἔσησεν ὄφιν ἐπὶ σημείου· καὶ ἐγένετο, ὅταν ὄφις ἔδακεν ἄνθρωπον, καὶ ἐπέβλεπεν ἐπὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν, καὶ ἔζη. Tertull. de Idololat. cap. V. haec autem Dionis σύνοψιν continent illorum Homeri verſ.

Ὃς τὸ καταβρώξειε, ἐπὴν κρητῆρι μιγείη,
Οὐκ ἂν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν·
Οὐδ' εἰ οἱ προπάροιθε ἀδελφεὸν, ἢ φίλον υἱὸν,
Χαλκῷ δηϊόωεν, ὁ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῷτο.

qui mirus effectus eſt φαρμάκου μητιόεντος, quod medicamentum Polydamna Aegyptia Helenae dono dederat,

Νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων.
Luctum adimens, bilemque, malique obliuia gignens.

quae noſtra, non Naogeorgi, interpretatio eſt, Athenaei et Euſtathii expoſitioni conſentanea. Siquidem νηπενθὲς dixi *Luctum adimens*, ὃ μόνον ἐξερημένον τοῦ πένθους, ἀλλ' ἐνταῦθα καὶ τὸ ξερίσκον πένθος· ὅ ἐστιν ἄλυπον. *bilemque*, potius, quam *fel*, ἄχολον, τὸ ἀόργητον· ἄλλως μέντοι καὶ ἄχολα ζῶα τὰ μὴ ἔχοντα χολὴν, vt columba ἄχολος, *felle carens:* vnde ab Hebraeis nomen habuit. *malique obliuia gignens.* ἐπίληθον Ariſtarcho antepenacutum, ὡς ὄνομα ὀδέτερον, ὃ δηλοῖ τὸ ἐπιληστικὸν Aſcalonitae, τὸ ποιῶν ἐπιλανθάνεσθαι.

402. 23. περὶ τούτων] In Reg. πέρα τούτων, non ἀτόπως, *vltra haec, praeter haec dogmata.*

406. 1. Ὄρη θεὸς ἐπονομάζουσι, καὶ δένδρα ἀργὰ καὶ ἀσήμους λίθους] Libanius in clauſulâ συγκρίσεως ἀγροῦ καὶ πόλεως, agris et montibus Numina gaudere docet: ἔστι μὲν οὖν εὐδαιμονέστερον θεὸν ἰδεῖν, καὶ θεῷ συγγε-

συγγενέσθαι· τούτων δὲ ἐν ἀγρῷ τις ἂν μᾶλλον, ἢ ἐν τῇ πόλει, τύχοι· ἐπεὶ καὶ Ἡσίοδος ποιμαίνων ταῖς Μούσαις ἀνέτυχε, καὶ Φιλιππίδης ὕστερον πολλοῖς χρόνοις τῷ Πανὶ περὶ τὸ Παρθένιον ἔτυχεν.

408. 8. Στρεπτὴ γὰρ γλῶττ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι·

Παντοίοις δ' ἐπέων πυκλὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.

Haec aliter distinguuntur et scribuntur in editis Homeri Codicibus, Iliados XX. verba sunt Aeneae ad Achillem:

— πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι
Παντοῖοι· ἐπέων δὲ πυλὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ὅπποῖον κ' εἴπῃσθα ἔπος, τοῖον κ' ἐπακούσαις.

9. Κινδυνεύει γὰρ ἓν τὸ ἀνθρώπινον γένος ἁπάντων ἐνδεὲς γενέσθαι μᾶλλον, ἢ φωνῆς καὶ λέξεως] An hoc Heroico prouerbio locum dedit?

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποις ἀπεραντολογώτερον ἀνδρός.
Nec modus in verbis homini est, nec terminus vllus.

Galenus aduersus Iulianum. Proclus, περὶ τῆς Πλάτ. πολιτείας: ἑτέρους οἶδα τῶν Πλάτωνος φίλων, ἀμήχανον ὅσην ἀπεραντολογίαν ἐπεισάγοντας. Libanius in Declam. δυσκόλως λάλον γυναῖκα γήμαντος. Plutarch. περὶ ἀδολεσχίας.

11. λόγος μόνος κέκτηται θαυμαστόν τινα πλοῦτον] palam est imitatum esse ex Empedocleo iam laudato:

Ὄλβιος, ὃς θείων πραπίδων ἐκτήσατο πλοῦτον.
Felix, mentis opes diae qui condit apud se.

18. Δύναμις ἀνθρώπῳ περὶ λόγον ἐνδείξασθαι τὸ παραυτίκα] Reg. περὶ λόγου ἐνδείξασθαι. perperam. Sophocles in Oedipo Col. late hanc ἑρμηνευτικὴν δύναμιν extendit:

Τὰ

Τὰ πολλὰ γάρ τοι ῥήματ' ἢ τέρψαντά τοι,
Ἢ δυσχεράναντ', ἢ κατοικτίσαντά πως,
Παρέσχε Φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά.

Flaccus ad Piſones reſtringit:

Format enim natura prius nos intus ad omnem
Fortunarum habitum: iuuat aut impellit ad iram,
Aut ad humum moerore graui deducit et angit:
Poſt effert animi motus interprete lingua.

pen. Ἡ δὲ τῶν ποιητῶν τέχνη μάλα αὐθάδης καὶ ἀνεπίληπτος] praepoſuit αἰτιολογίαν pag. 407. antep. δαψιλὲς γὰρ χρῆμα ποίησις καὶ πάντα τρόπον εὔπορον, καὶ αὐτόνομον et Strabo lib. I. contra Eratoſthen. ἡ ποιητικὴ δημωφελεστέρα, καὶ θέατρα πληροῦν δυναμένη, ἢ δὲ δὴ τοῦ Ὁμήρου ὑπερβαλλόντως. Maximus Tyrius, περὶ τοῦ, τίνες ἄμεινον περὶ θεῶν διέλαβον, ποιηταὶ ἢ Φιλόσοφοι, vbi deſcribit poeticam: ποιητικὴ τί ἄλλο, ἢ Φιλοσοφία, τῷ μὲν χρόνῳ παλαιὰ, τῇ δὲ ἁρμονίᾳ ἔμμετρος, τῇ δὲ γνώμῃ μυθολογική. Adi Platonem, de Rep. Ariſtot. περὶ ποιητικῆς. Tullium pro Archia. Baſilius M. I. ὁμιλία εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ψαλμῶν, quid aliud innuit per ψυχαγωγίαν ἐμμελῆ καὶ ἡδονὴν, σώφρονα λογισμὸν ἐμποιοῦσαν.

Quod autem interpres τέχνην ἀνεπίληπτον *artem incorrigibilem* exponit, pro *inculpata et omni reprehenſione carente*, non laudo. Homerus eadem notione Heroas pleroſque omnes ἀμύμονας nuncupat, qua ſuam Rhapſodiam voluit eſſe ἀμύμονα. B. Ioannes Chryſoſtomus, II. concione in Iobum, Graece nondum edita, quod ſit diſcrimen ἀνεγκλήτου et ἀμέμπτου pulchre explicat, hoc χρυσορρήμονι λόγῳ· Καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἄμεμπτος. ὃ μικρὸν τὸ ἐγκώμιον· βασάνισον τὴν λέξιν, ἵνα θαυμάσῃς τὴν πρόθεσιν· ἄλλο ἐστὶν ἔγκλημα, καὶ ἄλλο μέμψις. ἔγκλημα μὲν γὰρ ταῖς βαρυτάταις ἐπάγεται τῶν ἁμαρτιῶν· ἡ δὲ μέμψις ἐπὶ τῶν κου-

φοτά-

φοτάτων γίνεται πταισμάτων· ἠθέλησεν ἓν δεῖξαι ὁ συγγραφεὺς, ὅτι ἐ μόνον ἐγκλημάτων μακρὰν ἦν ὁ δίκαιος, ἀλλὰ καὶ μέμψεων· ἀδεὶς γὰρ αὐτῷ ἐνεκάλεσεν, ὡς μεγάλα δράσαντι· ὅπε γε ἐκ ἐμέμψατο, ὡς μικρὰ πράξαντι. hunc aurei fluminis diuinae eloquentiae riuulum fas fuerit in Latium deducere: *Fuit hic vir irreprehenſus. non vulgare nec tralatitium hoc elogium eſt. Examina vocabulum, vt admireris propoſitum. aliud eſt* crimen, *et aliud* reprehenſio; *etenim* crimen *grauiſſimis peccatis inducitur*, reprehenſio *errori et leuiſſimo contingit. Voluit igitur hiſtoriae ſacrae ſcriptor oſtendere, virum iuſtum non a criminibus ſolum alienum fuiſſe, verum etiam ne minimae quidem reprehenſioni obnoxium.* Ergo ars Poët. θεόληπτος, quidni ἀνεπιλήπτε, ἀμύμονος, ἀνεγκλήτε, ἀμέμπτε, laudes ſibi, iudice Dione, arroget, vel ſuo iure vindicet? Chryſoſtomia illa ſi minus ad ſupercilioſorum palatum faciunt, meo certe et φιλοχρυσοςόμων ſapiunt.

410. 2. Καναχάς τε καὶ βόμβες, καὶ κτύπον, καὶ δῦπον, καὶ ἄραβον, πρ.] haec et caetera ὀνοματοποιηθέντα fictaque nomina, quibus ſermonem patrium ditauit Homerus, interpres Latina facere neglexerat: hoc intentatum relinquere nolui, nec operae parcere nonnullis profuturae. Catullus in Thetidis et Pelei nuptiis partem horum expreſſit, hoc loco:

Plangebant alii proceris tympana palmis,
Aut tereti tenues tinnitus aere ciebant.
Multi rauciſonis efflabant cornua bombis:
Barbaraque horribili ſtridebat tibia cantu.

itemque ποταμὸς μορμύροντας, βοῶντα κύματα καὶ χαλεπαίνοντας ἀνέμες, hac pluſquam gemmea ecphraſi ſignauit:

Hic qualis flatu placidum mare matutino,
Horrificans Zephyrus procliues incitat vndas,

Auro-

Aurora exoriente, vagi ſub lumina Solis:
Quae tarde primum clementi flamine pulſae
Prociduum leni reſonant plangore cachinnum:
Poſt vento creſcente, magis, magis increbreſcunt.

βέλη κλάζοντα, vt et ὀϊστοί·

Ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὀϊστοὶ, ἀπ' ὤμων χωομένοιο·
Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

Mirum etiam hic Dioni non ſuccurriſſe, τὸ

Λίγξε βιὸς, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἆλτο δ' ὀϊστὸς
Ὀξυβελὴς, καθ' ὅμιλον ἀνεκπτέσθαι μενεαίνων.

412. 5. Οὐρανῷ ἐσήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει] Hic verſus Iliad. Δ. illum ſubſequitur:

Ἥτ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα Οὐρ.

Eodem Virg. interprete:

Parua metu primo; mox ſeſe attollit in auras.

Primum aemulatus eſt Callimachus in Cererem:

Ἴθματα μὲν χέρσῳ· κεφαλὰ δέ οἱ ἅψατ' Ὀλύμπῳ.

8. Σὺ μὲν ἴσν, φήσεις, ὦ σοφώτατε τῶν ποιητῶν Ὅμηρε, πολὺ τῇ δυνάμει τῆς ποιήσεως, καὶ τῷ χρόνῳ προέχων] Haec in Reg. Cod. integriora paulo ſunt, πολὺ τῇ τε δυνάμει κ. Libanius in Paraſito ἀδείπνῳ horum imitatione ſcripſit: ὦ θειότατε ποιητῶν Ὅμηρε, πάντα μέν σοι σὺν ἀληθείᾳ πεποίηται, etc.

413. 8. Φίλιος καὶ ἑταιρεῖος· πρὸς δὲ αὐτοῖς ἱκέσιός τε καὶ ξένιος] de his θεῶ ἐπωνυμίαις dictum eſt in I. de Regno: ſed vnius potiſſimum Διὸς τῦ μειλιχίε, *Iouis melliflui*, meminit Xenophon lib. VIII. Κ. ἀναβάσεως. vbi narrat, Euclidem vatem Phliaſium pecuniis deſtituto nec ad rem attento praedixiſſe, ὅτι ἐμπόδιός σοι ὁ Ζεὺς ὁ μειλίχιος.

416. 1. Ὅσον τε ἐν ἅπασι τέτοις ςερεὸν ἔργμα] Interpres eodem ſignificatu accepit, quo apud Heſiodum ſumitur:

— ἐπ' ἔργματι τέτῳ ἄριστοι.

de ſolido ſepto potius intelligerem. ſed nihildum habeo, quod accuſem coniecturam meam, qua ἔρμα ſcribendum ſuſpicabar: tametſi Regius Cod. editam lect. tueatur. Ioannes Chryſoſt. κατὰ τῆς εἱμαρμένης, ait, Dei prouidentiam in tanta rerum humanarum tempeſtate, ἀντὶ τᾶ ἔρματος, vice ſaburrae, eſſe: alioqui Mundus ἀνερμάτιστον πλοῖον foret.

20. Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, κασσίτερόν τε,
Καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον.

Ex Iliad. ἀσπιδοποιΐᾳ, ad cuius exemplar poëta Lat. effinxit Aeneae armorum fabricam. huc vero ſpectant illa:

— *fluit aes riuis, aurique metallum,*
Vulnificusque chalybs vaſta fornace liqueſcit.

417. 3. Περί τε ἀγαλμάτων ἱδρύσεως] Maximum Tyrium ſuper hac re conſule, in διαλέξει, εἰ θεοῖς ἀγάλματα ἱδρυτέον.

418. 4. Ἀλλ' ἐκεῖνο φροντίζων σκοπῶ, ὅτι
Αὐτόν σ' ἐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει, ἀλλ' ἅμα γῆρας
Λυγρὸν ἔχεις, αὐχμεῖς τε κακῶς, καὶ ἀεικέα ἕσσαι.

Antequam Regius lib. in manus meas veniſſet, hanc praeſtantiſſimi ſermonis pulcherrimam perorationem miſerrimis modis a librariis et interpretibus hactenus acceptam Deo dante reſtitueramus, vt hic edita eſt; felicius etiam, quam in Regio Cod. in quo priſcae veſtigia mendae remanſerant. Vt igitur Homericus Vlyſſes patrem Laërtem annis et pannis obſitum affatur, Odyſſeae vltimo:

Non multus te cultus habet, ſed dura ſenectus
Vexat, dum ſqualles, hoc foedo indutus amictu;

ſic enim nunc interpretari libuit: iiſdem plane verbis Dioni viſum eſt compellare Iouem Phidiae deuigeſcentem,

tem, et a pareis cultoribus neglectum, paeneque obſoletum,

Tantum aeui longinqua valet mutare vetuſtas.

tametſi Plinius lib. VII. cap. XXXVIII ſcribat, *Phidiae Iouem Olympium quotidie teſtimonium perhibere.* De eod. Valer. Max. cap. VII. lib. III.

AD XIII. DE EXILIO, ATHENIS HABITAM.

In Photii ὑποθέσει in Dionis διάλεξιν, quam Athenis habuit περὶ φυγῆς, pauca quaedam a Scholiographo Regii Cod. variata ſunt; ſic enim ſcripſit, vel exſcripſit: Ὁ προκείμενος λόγος διέξεισιν, ὅτι ἡδὲν ἡ φυγὴ χαλεπόν· καὶ ὅτι πλῆτος μὲν καὶ δόξα καὶ δυναϛεία θᾶττον ἀπὸ τῶν ἐχόντων εἰς τὸς ἀδ' ἐλπίσαντας μεταῤῥεῖ· τὸ δὲ φιλοσοφεῖν, καὶ τὴν ἀρετὴν ἀσκεῖν διὰ βίου τὸ κτῆμα καλὸν, καὶ ἀποιχομένοις συνέπεται. In ſententia nihil mutatum. videlis interpretationem noſtram Photii excerpt.

419. 5. In Regio ſcribitur: σκοπῆσιν ἐκ τότε τῆ πράγματος, ἢ πυνθ. καὶ δὴ ταῖς μὲν αὐτῶν φασὶ γίνεσθαι κῆφον· ταῖς δὲ βαρύ· ὡς μ. vt pertineat ad δαιμόνιον, de quo ſequitur. mox: καὶ γῆρας δὲ καὶ νόσος, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. ſtatim: κατὰ τὴν τῆ πράγματος διαφοράν, ἐλαφρύνοντος τῆ δαιμονίε τὸ βάρος. deinde ſic emenda, et interpunge: Ὀδυσσέως τε παρ' Ὁμήρῳ, κατοδυρομένε πολλάκις αὐτὸν, ἀνδρὸς ἥρωος, ἀδ.

420. 1. Ἐπεθύμει καπνὸν ἰδεῖν ἀπὸ τῆς αὐτῆ γῆς ἀνιέντα] Regius ἀνιόντα, caſtigatae. Ex Odyſſ. I.

Ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι
Ἧς γαίης.

7. Πάλιν δ' αὖ παρ' ἑτέρῳ ποιητῇ τῶν ὕϛερον, τὴν Ἠλέκτραν πυνθαν.] Sophoclem intelligit.

11. Πῆ γῆς ὁ τλήμων τλήμονας Φυγὰς ἔχει;] Quare Φυγὰς dicatur τλήμων, Polynices declarat apud Euripidem in Phoeniſſis, cum Iocaſtae matri roganti,

— τί Φυγάδι τὸ δυσχερές;
— *Quid inſuaue eſt exuli?* reſpondet:
Ἓν μὲν μέγιστον· ἂν ἔχει παῤῥησίαν.
Hoc maxime, fiduciam quod nullam habet.
Οὐχ ἕνα νεμίζων φθείρεται πόλεως τόπον.

Quid eſt ἑλεεινῆ in hoc reſponſo?

Non vrbis vnius perit fixus loco.

niſi minorem ſeu mediam capitis diminutionem denotet, eius, qui ciuitatem quidem amiſit, ſed libertatem retinuit: vt νομίζειν ſit *ſtatuere*, vel *habitare*. Ita de Maximo iocatur Martialis, ἐχ ἕνα νομίζοντος πόλεως τόπον:

Dic, vbi conueniam; dic, qua te parte requiram?
Quisquis vbique habitat, Maxime, nuſquam habitat.

vt φθείρεσθαι ſit etiam *nuſquam habitare*, licet de eo potius dicatur, cui aqua et igni interdictum fuerit.

15. Ἧπε σπανίζει τῆ καθ' ἡμέραν βίε] Interpretis verſus immodulatus eſt: ad imitationem tamen hendecaſyllabi Martialis effictus, lib. III. Ep. LXV.

Leuis dropace tu quotidiano.

an modulatior hic eſſet?

Quotidianus ſuppetitne illi cibus?

Ο καθ' ἡμέραν βίος, qui ἐφήμερος, et in oracularibus criptis ἐπιέσιος, ἢ ἐπιών, ab Euripide in eod. dramate ſbſolute *βίος*, et ὁ ἐπ' ἦμαρ:

Πόθεν δ' ἐβόσκε, πρὶν γάμοις εὑρεῖν βίον;
Ποτὲ μὲν ἐπ' ἦμαρ εἶχον, εἶτ' ἐκ εἶχον ἄν.
At victus vnde; priusquam haberes coniugem?
Modo in diem ſatis; modo haud quicquam fuit.

quod

quod hic aliis verbis, eadem mente concipitur:

Ἔχει μὲν, ἀσθενῆ δὲ, ἅτε Φεύγων ἀνήρ.

Habet quidem cibum, at leuem, vt vir exulans.

421. 3. Ὅτι Κροίσῳ τῷ Λυδῶν βασιλεῖ συνεβούλευσεν Ἀπόλλων, συμβάντος τινὸς, Φεύγειν ἐκόντα, καταλιπόντα τὴν ἀρχὴν, κ.] sic interpungendum. Herodot. lib. 1. ἐπηρώτα δὲ τάδε χρηστηριαζόμενος· εἰ οἱ πολυχρόνιος ἔσαι ἡ μοναρχίη. Croeso ab Apolline percontanti, An diuturnus sibi principatus foret, oraculum istud τρίστιχον editum est; quo audito, πολλόν τι μάλιστα πάντων ἥσθη, ἐλπίζων, ἡμίονον ἁδαμᾶ ἀντ' ἀνδρὸς βασιλεύσειν Μήδων.

24. Εἰς θεᾶ βαδίσαντα χρήσασθαι συμβούλῳ ἱκανῷ, κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθος Ἑλλήνων] In Reg. χρήσ. συμβούλῳ ἱκανῶς, κατὰ τὸ π. Deum vocari σύμβουλον ἱκανὸν, consultorem idoneum, rectius est. nec video, quid causae fuerit, cur interpres spreuerit hoc epithetum. hunc autem priscum Graecorum morem Xenophon obseruat, 111. ἀναβάσεως, vbi Socrates ei suasisset ἐλθόντι εἰς Δελφοὺς ἀνακοινῶσαι τῷ θεῷ περὶ τῆς πορείας.

422. 4. Οὐ ῥᾴδιον συμβαλεῖν] Regius συμβάλλειν.

9. In Actis Apost. cap. V. οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ.

14. Scribitur in Reg. δ' ποιητέον, τότε τῇ θεᾷ κελ. vt 423. 2. τότε τῇ ὀνόματος τυχεῖν. statim ἐδοκεῦντο δέ μοι πάντες ἄφρονες, pro ἐδόκευν· quod praestat.

15. Καὶ δὴ εἰς δὴν ὧν ἔδει πράττειν, δή.] hoc παραγραμματισμῷ gaudet Plato: φθόνος δὴ περὶ δὴ νὸς δὴ νὶ ἀγαθῷ ἐγγίγνεται.

424. 6. Ἐνίοτε δὲ ὑπὸ ἀπορίας ἐφερόμην ἐπί τινα λόγον ἀρχ.] Regius: ὑπὸ ἀπορίας οἷα ἐπί τινα λόγον ἀ. melius est vtrumque retineri, ἐφερόμην οἷα ἐπί.

425. pen. Regius hoc modo: ὃ σπουδαιότερον ἡγεῖσθε τῶν χρημάτων, καὶ τοῖς υἱοῖς καὶ ταῖς θυγατράσι, καὶ γυναιξὶ, καὶ ἀδελφοῖς, κ. φ. quae castigatiora parent, ex eo, quod illud, καὶ τοῖς ἀνθρώποις, plane superuacuum: istud vero καὶ τοῖς υἱοῖς καὶ ταῖς θυγ. suo loco positum esse constet.

428. 7. καὶ μὴν ὁ Θάμυρίς γε, εὖ μάλα ἐπιστάμενος κιθαρίζειν, κ.] Ex his Hom. 11. Iliad.

Δώριον· ἔνθα τε Μοῦσαι
Ἀντόμεναι, Θάμυριν τὸν Θρῄϊκα παῦσαν ἀοιδῆς,
Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
Στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴπερ ἂν αὐταὶ
Μοῦσαι ἀείδοιεν κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο.
Αἱ δὲ χολωσάμεναι, πηρὸν θέσαν· αὐτὰρ ἀοιδὴν
Θεσπεσίην ἀφέλοντο, καὶ ἐκλέλαθον κιθαριςύν.

Quorum interpretem ἐχέγγυον Statium sistam, IV. Theb.

— *Getico quos flebile vati*
Dorion, hic fretus doctas anteire canendo
Aonidas, multos Thamyris damnatus in annos
Ore simul citharaque. (quis obuia numina temnat?)
Conticuit praeceps.

Lactantius in haec verba:

— *longos damnatus in annos*
Ore simul citharaque: *Optime*, inquit, *poëta Homeri ambiguum verbum positum intellexit, de hoc ipso, quod accentus commutatione significauit, non coecatum lumine; sed eum, cuius sit damnatum ingenium, vt nec chordarum gloriam, nec vocis sonum inferret.* Nugae. quasi πηρὸς ambiguum verbum esset, et Attico more, πῆρος,

ρος, circumflexa penult. aliud significaret: quod nec Didymus probat, qui πηρὸν κατά τι μέρος σώματος βεβλαμμένον, *aliqua corporis parte mutilum*, interpretatur, nec Eustathius agnoscit, qui exponit, παθόντα τὴν ὄρασιν, *acie laesa, excoecatum*; cuius interpretationis assertor et vindex est Dio noster, siquidem expressis verbis ait: ἐτυφλώθη διὰ τοῦτο. quid igitur? Statius a Dione non stabit? quidni? et quis non facile admittat *damnatum ore*, περιφραστικῶς καὶ συνεκδοχικῶς, tam de oculis, quam lingua, capto dici? Quocirca Merula voce etiam meruit damnari, qui in istud Ouidian.

Tu licet et Thamyram superes, atque Orphea cantu,

temere affirmat, Latinos tantum, non item Graecos, Thamyrin a Musis occoecatum scripsisse. Plutarchus, ὅτι ἀδὲ ζῆν ἐστιν ἡδέως κατ' Ἐπίκουρον: Θαμύρας περιαλλα μεσοποιεῖ.

430. 1. Ὥσπερ ἂν εἰ δύο ἀνθρώπω ἐν εἰδότε παλαίειν, ὅτε' ἕτερος κα.] Quis non cernat, foedam hic labem esse? hanc vero Regius plane eximit, dum scribit: εἰ δύο ἀνθρώπω παλαίειν ἐν εἰδότε, παλαίειεν, ὅ γε ἕτερος κ.

pen. Scribe, vt in Regio, ὡς ἃ δυναμένας ζ. Hoc ab interprete prudenter, opinor, vel ambiguae dictionis taedio, expositum non fuerat; quod quia iam negationis beneficio ad rem facit, reponendum. Cur enim ignaros et indoctos plerique omnes vituperent, ratio est, quod autument, illos recte viuere non posse; cum nec sciant recta, nec probent. Ineruditos vero esse censeant, eos, qui illa nesciunt, quae scientem vsu venit honestum probumque virum esse. sic autem dilucidius explicari puto haec auctoris verba, τὰς ἀγνοοῦντας, ἃ ἐστιν εἰδότα, καλὸν καὶ ἀγαθὸν ἄνδρα εἶναι. In eo genere est, et extremi ingenii, vt loquitur apud Liuium Minutius doctus ab Hesiodo:

Ὃς δέ τε μήτ' αὐτὸς νοέει, μήτ' ἄλλο ἀκούειν
Ἐν θυμῷ βάλληται.

qui neque ipſe videt, quid in rem ſit, neque alteri recte monenti obtemperat. Huc facit, quod Gregorius Naz. ἐν τῷ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον ἐπιταφίῳ ſcribit: Οὐκοῦν ἀτιμαστέον τὴν παίδευσιν, ὅτι τοῦτο δοκεῖ τισιν· ἀλλὰ σκαιοὺς καὶ ἀπαιδεύτους ὑπολητέον, τοὺς ἅπαξ ἔχοντας εἶναι καθ' ἑαυτούς· ἵνα ἐν τῷ κοινῷ τὸ κατ' αὐτοὺς κρύπτηται, καὶ τοὺς τῆς ἀπαιδευσίας ἐλέγχους διαδιδράσκωσιν. *Doctrinae contemtores rudes et imperitos eſſe, et omnes ſui ſimiles eſſe percupere, quo in multitudine minus ſua appareat inſcitia.*

432. pen. Σωφροσύνην δὲ καὶ ἀνδρείαν καὶ δικ.] intellige τὸ εἶναι ἀγαθόν: vt pendeat ſententia ab illis, quae praecedunt: ὅτι τούτων μὲν οὐδέν ἐστιν ἀγαθόν. ſiquidem ſolas virtutes, tam in moribus, quam in intelligentia poſitas, in bonis numerandas eſſe conſtat. hoc quia interpres non ſatis perceperat, nec liquido expreſſerat, idcirco eius interpretationem interpolare et polire praepropere, dum ederetur, inductus fueram.

435. 9. Hos etiam ἀγαθῷ χρησμολόγῳ καὶ μάντει componere placuit Tullio 1. de Diuin. *vaticinantes per furorem, vt Bacis Boeotius et Sibylla Erythraea;* itemque Plutarcho, De virt. foem. in prooemio: τὰ Σιβύλλης λόγια τοῖς Βάκιδος ἀντιπαραβάλλεσθαι. Bacidis oracula memorant Herodotus in Vrania: Pauſanias in Phocicis. Clemens Alexand. 1. στρωμάτων, duorum Bacidum meminit: παρ' Ἕλλησι χρησμολόγοι συχνοὶ γεγονέναι φέρονται, ὡς οἱ Βάκιδες, ὁ μὲν Βοιώτιος, ὁ δὲ Ἀρκάς, πολλὰ πολλοῖς προαγορεύσαντες. quid ſi etiam hic, vt in illo Clementis loco, ſcribatur καὶ Βάκιδες, vel Βάκιδε: numquid hoc congruentius iungetur eum his, ἀγαθῷ χρησμολόγῳ καὶ μάντει.

14. Ὥσπερ ὁ τὴν Πατρόκλε πυρὰν πολλῶν μὲν ξύλων] Iliad. ψ. verſ. 127.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντη παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην.

15. Πολλῶν δὲ σωμάτων καὶ ἐσθῆτος· ἔτι δὲ πιμελῆς καὶ ἐλαίε] verſ. 196. et ſeq.

— ἐκ δ' ἄρα πάντων
Δῆμον ἑλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμος Ἀχιλλεὺς
Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆεν.
Ἐν δὲ τίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας.

17. Παρακαλεῖ τὰς ἀνέμας, σπένδων, καὶ θυσίαν ὑπισχνούμενος, ἐλθόντας ἐμπρῆσαί τε καὶ ἀνάψαι] Scribe e Regio θυσίας ὑπ. conuenienter his Homericis:

Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς, δοιοῖς ἠρᾶτ' ἀνέμοισι,
Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ· καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλά·
Πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ, λιτάνευεν
Ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ Φλεγεθοίατο νεκρὸν
Ὕλη τ' ἐσσεύοιτο καήμεναι.

AD XIV. DE LIBERTATE ET SERVITVTE. I.

Summam vtriuſque diſſertationis de ſeruitute et libertate ſubiiciam, vt a Scholiographo conciſe quidem deſcripta eſt, ſed non ita ieiune, vt a Photio: Τὴν δουλείαν ἔτος ὁ λόγος, καὶ ὁ μετ' αὐτὸν, ὃ τύχης ἐπήρειαν γινώσκει· ἀλλὰ τρόπων διάθεσιν, βελτίονός τε καὶ χείρονος. *Hic prior et poſterior ſermo Seruitutem non quaſi inſultationem quandam fortunae agnoſcit: ſed morum potius compoſitionem, et affectum propenſionemque ad id, quod melius ac deterius eſt.*

Idem Tullius contra vulgi opinionem probare tentauit Paradoxo V. ὅτι οἱ σοφοὶ ἐλεύθεροι, καὶ οἱ μαροὶ δοῦλοι.

436. 1. Οἱ ἄνθρωποι ἐπιθυμοῦσι μὲν ἐλεύθεροι εἶναι μάλιστα πάντων] Huius enunciati ratio eſt apud IC.

quia Libertas iure naturali continetur. eſt autem, vt ait Seneca phil. Epiſt. 75. inaeſtimabile bonum, ſuum fieri. hic μέγιστον τῶν ἀγαθῶν. Plato, Ep. VIII. ἐλευθερίαν ἔμμετρος ἕξα παναγαθον.

21. Ἡ γὰρ ἄγνοια τοιαῦτα ἐργάζεται τὰς ἀπ εἰδότας· καὶ ἀν.] Plato in Ciuili: τὸ ἄτοπον ἐξ ἀγνοίας ἀεὶ συμβαίνει. Abſurdi ſemper aliquid omnibus ex ignorantia contingit. idem περὶ τῦ ὄντος ait: τό γε μὴν ἀγνοεῖν ἐστιν, ἐπ' ἀλήθειαν ὁρμωμένης ψυχῆς, παραφόρᾳ ξυνέσεως γιγνομένης, οὐδὲν ἄλλο πλὴν παραφροσύνη. Philoni, Alleg. 11. νόσος χαλεπὴ ψυχῆς, ἀμαθία.

437. 4. Τὸ ἐλεύθερον, φαῖεν ἂν ἴσως, τὸ μηδενὸς ὑπήκοον, ἀλλὰ πράττειν ἁπλῶς τὰ δοκοῦντα ἑαυτῷ] Cic. *Quid eſt enim libertas? poteſtas viuendi, vt velis?* Florentinus, l. IV. D. de ſtatu hom. *Libertas eſt naturalis facultas eius, quod cuique facere libet; niſi ſi quid vi aut iure prohibetur.*

13. Ὁπόταν ἐκεῖνος κελεύῃ, αἰσχρὸν ἐ.] Regius, ἐκεῖνος κελεύσῃ.

438. 2. Κἂν δόξῃ ποτὲ τῷ ἰατρῷ τὸν κάμνοντα ὀῆσαι, παραχρῆμα ἐδέδη· κ.] Ouid. de Rem. eodem ſenſu:

Vt corpus redimas, ferrum patieris et ignes?
Vt valeas animo, quicquam tolerare negabis?

et Georg. Piſidas κοσμεργίας verſ. 1355. de libertate abſoluta:

Ποίας δὲ καὶ τύχωμεν εὐελπιςίας,
Εἰ τὰς ἰατρὰς τᾶ γεώδες σαρκίε
Ἄγειν ἐῶμεν καὶ Φέρειν τὰ σώματα,
Ὡς ἂν δοκῶσι, κἂν δοκῶσι χειρόνως·
Μηδὲν δὲ δῶμεν τῷ Γαληνῷ τῶν ὅλων,
Ψυχῶν ἰατρῷ, πρὸς Φιλάνθρωπον τέλος
Τὸ σῶμα νεκρώσαντι τῆς ἁμαρτίας.

Qua

Qua praediti nos fuerimus fiducia,
Si terreo hoc medentibus corpuſculo
Artus agendos et ferendos tradimus,
Quocunque libitum eſt, ſi vel in peius velint?
At nil Galeno demus illi maximo,
Qui curat animos, atque amore in nos ſuo
Peccato amicum corpus emori ſinit. etc.

Prudentius in Romano Martyre:

Laniena quando ſaeuit Hippocratica,
Viuum ſecatur vlcus, et recens cruor
Scapella tinguit, dum putredo abraditur.

10. Μὴ ἦν ὁ Φὴς ἐλεύθερον εἶναι τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὅτι πολλὰ καὶ ἀηδῆ ἑτέρῳ κελεύοντος ὑπομένει] Haec interpreti eiuſue amanuenſi incauto, vel minus attento, exciderant, quae, vt edita ſunt, ſuppleuimus. Scholiaſtes τὸ μὴ ἦν interrogatiue dici probat ex Ariſtophane, ἀντὶ τοῦ ἆρα· ἔστι δὲ ἐρωτηματικὸν, ὡς ἐνταῦθα καὶ παρ' Ἀριστοφάνει· Μὴ ἦν τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγξατο.

12. Οὐ γὰρ δήπου τῶν Περσῶν βασιλέα Δαρεῖον ἂν ἄν ἔφης ἐλεύθερον εἶναι, ἐπειδὴ καταπεσὼν ἀπὸ τοῦ ἵππου ἐν κυνηγεσίοις, τοῦ ἀστραγάλου ἐκχωρήσαντος, ὑπ.] Herodotus in Thalia id Dario contigiſſe commemorat poſt Oroetis caedem, vt in venatu equo delapſus, ita pedem intorſerit luxaritque, vt talus e iunĉturis amotus ſit: καίκως ἰσχυροτέρως ἐστράφη· ὁ γὰρ οἱ ἀστράγαλος ἐξεχώρησε ἐκ τῶν ἄρθρων. νομίζων δὲ καὶ πρότερον περὶ ἑαυτὸν ἔχειν Αἰγυπτίων τοὺς δοκέοντας εἶναι πρώτους, τούτοις ἐχρῆτο· οἱ δὲ στρεβλοῦντες καὶ βιώμενοι τὸν πόδα κακὸν μέζον ἐργάζοντο. horum Chirurgorum, a quibus Xerxes excarnificatus fuit, meminens Dio, Democedis Crotonienſis medici, a quo Rex perſanatus eſt, nullam conſulto mentionem facit: quia Dario illis tortoribus obtemperare durum erat admodum;

modum; Democedi vero parere, lenia medicamenta poſt acria admouenti, perfacile, ἤπια μετὰ τὰ ἰσχυρὰ προσάγοντι, vt Herodoti verba ſcribo, non ἠπιάματα.

17. Οὐδ' αὖ Ξέρξης ὁπηνίκα ἀναχωρῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος, καὶ χειμαζόμενος ἐν τῇ νηΐ, πάντα ἐπείθετο τῷ κυβερνήτῃ] Idem Herodot. in Vrania. verum is gubernator Regem ſibi adeo morigerum dictoque audientem habere, tum optaſſet, cum Xerxes in terram tandem egreſſus, ipſum, quod Regis quidem vitam ſeruaſſet, aurea corona donauit: quod autem Perſarum plurimos perdidiſſet, ſecuri percuti iuſſit. Egregium munus δωρήσασθαι χρυσέῃ στεφάνῃ, καὶ ἀποταμεῖν τὴν κεφαλήν.

439. 3. Ἀλλ' ἴσως ἐρῶσιν, ὅτι ἔτοι μὲν ἐπὶ τῷ αὐτῶν συμφ.] Regius: ἐρῶσιν, ἔτοι μὲν ἐπὶ τῷ αὐτ. amputato ὅτι, fortaſſe ad ταυταχισμὸν καὶ ὁμοιοτέλευτον vitandum.

440. 1. Οἱ δὲ λησταῖς λύτρα διδόντες] Scholiogr. λύτρα λέγεται τὰ ἐπ' ἐλευθερίᾳ τινὸς διδόμενα πράγματα. *Redimiae.* MS. τὸ πάνυ τῶν παλ. δῶρα ἐπὶ ἐλευθερίᾳ τῶν αἰχμαλώτων διδόμενα. Homero ἄποινα· ῥύσια.

3. Καὶ ὁ δήπου δῆλοί εἰσιν ἔτοι] In Reg. καὶ ὀδέπω δῆλοί εἰσιν. non ita probum. Vlyſſes certe Ouidianus eo clariores maiores ſuos eſſe contendit, quod nullus eſſet

— *in his damnatus et exul.*

mox προσωδίαν corrige: καὶ γὰρ μίαν ἡμέραν ἤδη τις λέγεσθαι δῆλος. *Sunt quidam ſerui Poenae*, (ait Marcianus l. XVII. D. de Poenis) *vt ſunt in metallum dati, et in opus metalli. et ſi quid eis teſtamento datum fuerit, pro non ſcriptis eſt; quaſi non Caeſaris ſeruo datum, ſed poenae.* et Macer l. 12. D. eod. *hi, in quos animaduerti iubetur, quique ad beſtias dantur, confeſtim poenae ſerui fiunt.*

fiunt. τὸ confeſtim hic, μίαν ἡμέραν, ἐν ᾗ κρίνεταί ἕκαστος. hodie neminem poenae ſeruum effici conſtat ex Nouellae XII. cap. 8.

442. 16. Theophraſto τὸ ἄπαξ, ἢ δίς, παραβαίνουσιν οἱ νομοθέται. In hanc ῥῆσιν (ἄτοπον, εἰ ἐστιγμένος ἐλεύθερος ἔστι. cui opponitur: τὰς γυναῖκας τὰς ἐλευθέρας στιγμάτων μεστάς) Philo in Paradoxo ὅτι πᾶς σπουδαῖος ἐλεύθερος, perdigno, quod cum his Dionis ſcriptis conferatur, τοῖς ἐκ τριγενείας στιγματίαις ἐλευθερίαν ἐπιφημίσαι, eleganter dixit, vt στίγματα, ſiue horrori, ſiue honori ſint, non abhorrere a libertate probaret.

443. 4. Εἰ δέ γε ἀκηκόεις, ἠπίστω ἄν, ὅτι καὶ δεδεμένον ἐστὶν εἶναι βασιλέα πε.] Interpres male accepit τὸ ἠπίστω, quod imperfectum eſt τῆ ἐπίστασθαι, et alienum eſt ab ἀπιστεῖν. mens auctoris eſt: *At certe, ſi audiuiſſes, ſcires vtique, Regem in vinculis et cuſtodia manere poſſe.*

IN XV. QVAE EST II. DE SERVITVTE ET LIBERTATE.

Ex hac διαλέξει conſtabit, quam vere olim a Zenone dictum ſit: Οὐκ οἰμώξεταί ὁ Φαῦλος, ἐὰν ἀντιλέγει τῷ σπουδαίῳ; quamuis concedatur hic ἰσηγορία Φαύλῳ πρὸς ἀστεῖον.

445. 9. ita perſpicuitatis cauſa ſcribo et interpungo: Καὶ ὠιείδισεν ὡς ἂν ἐλεύθερον ὄντα τὸν ἕτερον· καὶ ὡς πάνυ πρ. mox: καὶ ὅς, οὐδέν τι μᾶλλον ἠσχύνθη. ſcribitur in Reg. οὐδέν γε μᾶλλον ἠσχ.

15. Ἀλλ' ὥσπερ οἱ ἀλεκτρυόνες πρὸς τὴν πληγὴν ἐπεγείρονται καὶ θαῤῥοῦσι] In hoc genere gallorum μαχίμων, Cleomenes Cleombroti fil. τοὺς καταπτείναντας praeferebat τοῖς ἀποθνήσκουσι περὶ νίκης· ἐκεῖνοι γὰρ, ἔφη, τούτων ἀμείνους. caeterum τῷ ἐπεγείρεσθαι

σθαι καὶ θαῤῥεῖν opponitur τὸ πτήσσειν in Graec. proverbio, quo quis infortunio mactatus huic aliti pauitanti comparatur. Ariſtophan. in Veſpis:

Πτήσσει Φρύνιχος, ὥς τις ἀλέκτωρ.
Expauescit Phrynichus, inſtar galli.

Et facetum et expertum eſt, quod de hoc Martis ſatellite Manuel ille Philes his ſenariis Graecis ad Manuelem Imp. memorat, nobis eadem opera mundandis et emendandis:

Πύλην δὲ μακρὰν αὐθάδως ὑποτρέχων,
Αὐτοκράτωρ μέγιστε, τὸν λόφον κλίνει·
Δοκεῖ γὰρ αὐτῷ, εἰ προσεγγίσῃ μόνον,
Εἰς θραῦσιν ἐλθεῖν, καὶ ξυῆναι τὸν τύφον.

Hic cum ſuperbe ianuam auguſtam ſubit,
Inclinat, Auguſte Imperator, verticem.
Nempe autumat, quae vel leuiter attingeret,
Ferri retro ſublapſa, faſtumque eripi.

22. In Reg. traiiciuntur quaedam, alia caſtigantur in προσωδίαι: εἶπε, κωλύει με κατὰ τοῦτο, ἐν Κυνοσάργει ἀλείφεσθαι μετὰ τῶν νόθων; εἴπερ ἐκ μ.

446. 10. Ὁ μὲν γὰρ Τηλέμαχος ἀ πάνυ ἠξίω διατείνεσθαι ὑπὲρ Πηνελόπης τ.] I. Odyſſ. verſ. 215.

Μήτης μέν τ' ἐμέ φησι τὸ ἔμμεναι· αὐτὰρ ἔγωγε
Οὐκ οἶδ'· ἀ γάρ πω τις ἑὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.

Pauli etiam IC. Reſponſum declarat, in poteſtate filii non eſſe, certo patrem demonſtrare, et ſe filium illius iudici probare, l. 83. D. *De condic. et demonſt.* tamenetſi Modeſtinus vulgo conceptos dici, velit, *qui patrem demonſtrare non poſſunt*, l. 23. *De ſtatu hom.*

21. ἀδὲ τῇ Ἰαρδάνα δάλῃ] Reg. ἀδὲ τῇ Ἀρδάνα δ. deprauate. Teſtis Herodotus in Clio: παρὰ τούτων δὲ Ἡρακλεῖδαι ἐπιτραφθέντες, ἔσχον τὴν ἀρχὴν ἐκ θεο-

πρε-

προπίᾳ, ἐκ δάλης τε τῆς Ἰαρδάνε γεγονότες καὶ Ἡρακλέος.

447. pen. Πλήν γε τῆς οἰήσεως τῦ Πανδίωνος, εἶπε, νόθε παιδός] Regius caſtigate ſcribit τῦ Πανδίονος v. Pauſanias in Atticis, Oenea, Πανδίονος υἱὸν νόθον memorat, non alium: vt merito ſuſpecta ſit νοθεία paſtoris gemellorum Antiopes educatoris. Sed quid agas? nullae hic nos membranae iuuant, nec crepundia ac περιδέραια vlla ſuppeditant.

448. 6. Σὺ δὲ ἴσως καὶ τὸν Ζῆτον καὶ τὸν Ἀμφίωνα ἐλοιδόρεις] Orthographiam reſtitue, τὸν Ζῆθον καὶ τὸν Ἀμφίονα ἐλ. de quorum natalibus hoc Agidis τρίστιχον exſtat apud Pauſaniam in Corinth.

Ἀντιόπη δ' ἔτεκε Ζῆθον κ' Ἀμφίονα δῖον,
Ἀσωπῦ κέρη ποταμῦ βαθυδινήεντος,
Ζηνί τε κυσαμένη, καὶ Ἐπωπεῖ ποιμένι λαῶν.

Apollonius eoſdem inter Argonautas recenſet. Euripides Zethi notationem docuit his verſibus:

Τὸν μὲν κίπλησε Ζῆθον· ἐζήτησε γὰρ
Τόκοισιν εὐμάρειαν ἡ τεκοῦσά νιν.
Zethum vocauit alterum; quod partui
Quaeſiſſet expeditum iter tenera parens.

Ego veriloquium certius puto, παρὰ τὸ θέειν εἰς τὸ ζῆν, a curſu ad vitam; ideo per aſpiratam ſcribitur.

17. Τήλεφον δὲ Αὔγης καὶ Ἡρακλέες, οὐχ ὑπὸ γυναικὸς, ἀλλ' ὑπὸ ἐλάφε τραφῆναι λέγεσι] In interpretatione tollendus error, et ſcribendum, *Telephum autem, Augis et Herculis filium, non a muliere, ſed a cerua, nutritum eſſe dicunt.* Apollodorus lib. III. Βιβλιοθ. inde Telephum ἀπὸ τῆς ἐλάφε nomen habuiſſe ſcribit: ac primum ab Auge matre, Alei et Neaerae filia, ab Hercule vitiata, infantem in Palladis luco celatum: poſtea facinore patefacto, in Parthenio monte

monte expoſitum, ibique ceruae vberibus educatum fuiſſe: τὸ δὲ βρέφος ἐκτεθὲν ἐν ὄρει Παρθενίῳ, θηλῇ ὑποσχέσης ἐλάφῳ, Τήλεφος ἐκλήθη. etc.

449. 18. Εἰ μὴ ἄρα καὶ σὺ φθάσεις] corruptam hanc ſcripturam amplexatus interpres, hunc loci ſenſum effinxerat: *Quod ſi non et tu praeueneris, referens ſurſum ad Iouem, aut ad Nept. aut ad Apollinem, tuos maiores; non eſt, quod mihi obiicere queas de ſeruitute.* Nos germanam lectionem, quam editio noſtra repraeſentat, ſequuti, interpretationem etiam ſaniorem clarioremque edere ſtuduimus. ἀνάγειν εἰς Δία τὸς προγόνος, eſt dicere cum Aiace apud Ouid. in iudicio armorum:

— *ab Ioue tertius Aiax.*

et apud Quintum Smyrn.

— γένος δέ μοι ἐξὶν, ὅθεν μεγάλῳ Ἀχιλῆϊ.

vel cum Vlyſſe:

— *quia rettulit Aiax*
Eſſe Iouis pronepos, noſtri quoque ſanguinis auctor
Iuppiter eſt. —

Qu. Smyrn. V. παραλ.

Καὶ δέ μοι ὡς Ἀχιλῆϊ πέλει Διὸς ἔξοχον αἷμα.

Idem Aiax ἀνάγει τὸς Ὀδυσσέως εἰς κακὸς, his verbis:

— *quid ſanguine cretus*
Siſyphio, furtiſque et fraude ſimillimus illi,
Inſeris Aeacidis alienae nomina gentis?

21. Γένος καὶ τὰ τῶν προγόνων ἐῶμεν, ἐπειδὴ ἅτα σοι δοκεῖ ἀξάθμητον εἶναι] Genus hominum dicit ἀξάθμητον, quippe in quo *delirat amuſſis*, Auſonio: non ductum *probe examuſſim*, Plauto: vt ἀνώμαλον, Plutarcho: ἀμεγηνὸν, Homero. hoc Glaucus Homericus

ricus docet, proſapia hominum cum foliorum γενεῇ comparata, Il. VI. et Pindarus per σκιᾶς ὄναρ.

450. 5. ἐλευθέρους ὄντας ἑαυτούς] Apud Iuriſconſ. de libertate agit non is tantum, qui proclamat in libertatem, ſed et alius fere quilibet eo inuito. Tit. de liberali cauſa, Dig. XL. Cod. VII. *Ad libertatem proclamare*, Plutarchus in Cic. ἀναφωνεῖν dixit. Μάρκου Γελλίου δοκοῦντος οὐκ ἐξ ἐλευθέρων γεγονέναι· λαμπρᾷ δὲ τῇ φωνῇ καὶ μεγάλῃ γράμματα πρὸς τὴν σύγκλητον ἐξαναγνόντος, μὴ θαυμάζητε, εἶπε· καὶ αὐτὸς εἷς ἐστι τῶν ἀναπεφωνηκότων. *M. Gellius, qui non ingenuus vulgo exiſtimabatur, ſed pro ingenuo ſe gerebat, cum in Senatu recitaſſet literas quaſdam liquida et magna voce, Nolite mirari, inquit Tullius, quandoquidem vnus eſt ex iis, qui proclamarunt.* Plutarchi interpres Gall. magni nominis et ſummae eruditionis de praeconibus incaute primum interpretatus erat; poſtea admonitus a me, id improbatum eſſe a Iac. Cuiacio I. C. in recitatione, cuius auditor fueram, non inuitus retractauit, et *proclamandi* verbum repoſuit. error tamen in pleriſque editionibus haeret.

8. Εὔμαιος ὁ Κτησίου τοῦ Ὀρμένου ἀνδρὸς πάνυ ἐλευθέρου] Eumaeus ipſe narrat Vlyſſi Odyſſ. XV. Cteſium patrem ſuum duarum vrbium rectorem fuiſſe in Syria inf. Κτήσιον Ὀρμενίδην ἐπιείκελον ἀθανάτοισι, matrem Phoeniſſam, filiam Arybantis ῥυδὸν ἀφνειοῖο.

19. Περὶ Ἄκανθον ἡττήθησαν] Stephanus Byz. Ἄκανθος, πόλις Θράκης, ἀκάνθαις πεφραγμένη, ὑπὲρ τὸν Ἄθω, ὅθεν ἐκλήθη. *Acanthus, oppidum Thraciae, carduis ſentibuſque munitum: indeque nominatum;* vere Athenienſibus, ob iſtam cladem, *ſenticetum* fuit.

22. Ἐκεῖνος μὲν οἶμαι ψευδόμενος· οὐ γὰρ ἦν υἱός, ἀλλ' ἱπποκόμος Καλλίου] Exemplum non indignum, quo locupletetur lib. vlt. Valerii Max. c. *de ſimilitudine formae:*

formae: et de iis, qui infimo loco nati, mendacio ſe clariſſ. familiis inſerere conati ſunt.

451. 9. Νόμος, ὅτι τὸν φύσει δοῦλον γενόμενον οὐκ ἐᾷ μετέχειν τῆς πολιτείας] Ariſtoteles III. de Rep. εἰ δὲ ἐκοινώνησαν καὶ συνῆλθον, μὴ τοῦ ζῆν μόνον ἕνεκεν, ἀλλὰ μᾶλλον τοῦ εὖ ζῆν· καὶ γὰρ ἂν δούλων καὶ τῶν ἄλλων ζώων ἦν πόλις· νῦν δ' οὐκ ἔστι, διὰ τὸ μὴ μετέχειν εὐδαιμονίας. Hinc illud Tragici:

Οὐ γὰρ μετεῖναι τῶν νόμων δούλοις ἔφυ.

Commune nil cum legibus, ſeruis datum.

13. Οὐδεὶς ἂν ἠξίου τῆς πολιτείας ἀπελαύνειν ἐνίοτε] vox πολιτείας proprie vſurpatur, vt apud Atticos, ἐπὶ τῆς δημοκρατείας. Harpocration.

pen. Καὶ τρέφονται πάντες ὑπὸ τῶν πατέρων, καὶ παίονται πολλάκις] Regius; καὶ σέφονται π. *Res falſa eſt* σέφεσθαι, *bene olere, et eſurire.* ergo τρέφεσθαι potius eſt. σρέφεσθαι interdum non inſalubre.

452. 14. Καὶ δεῖν ἐὰν βούλονται, καὶ ἀποδίδοσθαι] In Reg. καὶ δὴ καὶ ἐὰν βούλωνται, κ. conſentaneum tamen eſt, vtrumque verbum repeti, cum propoſuiſſet: οὐδὲ δῆσαι τοὺς μαθητὰς, οὐδὲ ἀποδόσθαι. ſtatim: ἀλλ' ὅμως οὐδὲν μᾶλλον δοῦλοί εἰσι πατέρων, ἀλλ' υἱεῖς. Reg. οὐδὲν ἧττον δ. at re vera ſi nihiloſecius filii ſunt parentum, nihilo magis ſerui: πατέρες καὶ δοῦλοι ἥκιστα τῶν πρός τι· υἱεῖς δὲ μᾶλλον καὶ πατέρες.

15. Ἐφεῖται γὰρ αὐτοῖς ἀποκτεῖναι μήτε κρίναντας, μήτε ὅλως αἰτιασαμένους] Aldi editio mendoſa, qua excuſum erat μήτε κτείναντας, μ. interpretem ad ſine mente ſonos referendos impulerat, vt exponeret *permitti parentibus liberos occidere, licet neminem occiderint.* quo quid abſurdius fingi poſſet? Germana igitur lectione repraeſentata, quam Regius etiam Codex firmat, interpretamur: *liberum fuiſſe liberos interficere, ne in iudi-*

iudicium quidem vocatos, vel, *indicta cauſa;* quomodo etiam dicitur ἀποκτείνειν ἄκριτον.

453. 1. Ἀθηναίων ψηφισαμένων μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, τοὺς συμπολεμήσοντας οἰκέτας ἐλευθέρους εἶναι] Plutarch. in Camillo, de menſibus et diebus fauſtis et infauſtis: ὁ μεταγειτνιὼν (ὃν Βοιωτοὶ Πάνεμον καλοῦσιν) Ἕλλησιν οὐκ εὐμενὴς γέγονε· τούτου γὰρ τοῦ μηνὸς ἑβδόμῃ, καὶ τὴν ἐν Κρανῶνι μάχην ἡττηθέντες ὑπ' Ἀντιπάτρου τελέως ἀπώλοντο· καὶ πρότερον ἐν Χαιρωνείᾳ μαχόμενοι πρὸς Φίλιππον, ἠτύχησαν. VII. *Metagitnionis menſ. (qui Panemo Boeotorum, Decembri Roman. reſpondet) Athenienſes in acie iuxta Chaeroneam victi a Philippo: Graeci etiam poſtea eod. die ad Cranona ab Antipatro internecione deleti.* Chaeronenſ. cladem ſuperbientes ſeruituti addixiſſe et totam perculiſſe Graeciam Pauſanias auctor eſt in Atticis: τὸ ἀτύχημα τὸ ἐν Χαιρωνείᾳ ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ἦρξε κακῶν, καὶ ὀχ ἥκιστα δούλους ἐποίησε τοὺς ὑπεριδόντας, καὶ ὅσοι μετὰ Μακεδόνων ἐτάχθησαν. In Boeotic. τὸ ἐν Χαιρωνείᾳ σφάλμα vocat. Huic autem Athenienſium decreto de ſeruis ad militiam libertate donandis, par fuit apud Romanos poſt Cannenſem ſtragem forma novi delectus, quam inopia liberorum capitum ac neceſſitas dedit; *nam octo millia iuuenum validorum ex ſeruitiis prius ſciſcitantes ſingulos, vellentne militare, (συμπολεμεῖν) emta publice armauerunt.* Liuius lib. XXII. Cyrus M. apud Xenophont. παιδείας IV. proclamare praeconem iubet, vt mancipia vndequaque e Syrorum, Aſſyriorum aut Arabum exercitu prodirent in conſpectum: tum ex eorum numero ſelectis, qui forma praeſtabant, vt liberis hominibus arma geſtanda exhibuit, ἔλεγεν (δούλοις), ὅτι ἐλευθέρους αὐτοὺς ὄντας δεήσει ὅπλα ὑποφέρειν, ἃ ἂν αὐτοῖς δίδωσι.

13. Ἢ οὐκ οἶσθα, ὅτι λυχνοποιὸς ἦν ὁ Κῦρος Ἀστυάγους· καὶ ὁπότε γε ἠδυνήθη καὶ ἔδοξεν ἀν.] Scholiographus

phus non ſine ſtomacho hic adnotauit: Τοῦτο οὔτε Ξενοφῶν, οὔτε Ἡρόδοτος, περὶ Κύρου ἱστόρησεν. neque apud Herodotum, neque apud Xenophontem, tale quicquam de Cyro traditum fuiſſe, quod vili et ſordidae lucernarum conficiendarum opellae fuerit addictus: vt commentitium prorſus videatur. Reg. Cod. ὁπότε μὲν ἐδύν.

454. 6. Καὶ γὰρ οἰκίαν καὶ χωρίον καὶ ἵππον καὶ βοῦν πολλὰς ἤδη φανῆναι τῶν κεκτημένων πολὺν χρόνον δ' δικαίως ἔχοντας] Cedrenus et Curopalatas narrant, tale quid Flauio Theophilo Imp. Michaëlis Balbi ſucceſſori φιλοδικαίῳ contigiſſe: vt, cum aliquando veheretur equo, occurrerit foemina aſſerens et acclamans, ſuum eſſe equum, cui rex inſidebat; atque eius vindicationis veritate comperta, (quod illum equum Eparchus abduxiſſet, et tanquam ſuum Imp. dono dediſſet) Imperatorem aequi obſeruantiſſimum extemplo de equo iam alieno deſcendiſſe, eumque iuſte poſſidenti mulieri tradidiſſe; δοῦναι τῇ κεκτημένῃ: vnde proſequutio τῶν συρτῶν, equorum, qui ducerentur manu, Imp. fuit inſtituta, vt, ſi quid forte eiuſmodi accideret, parati eſſent equi ad vſum Imp. en tibi τὸ ἡδὺ τῆς ἱστορίας, quod condimentum Polluci placet.

455. 8. In Reg. τοῖς δὲ ἐξ ἐκείνων γενομένοις. et mox εἰ δὲ ἐκ τῶν δούλων.

456. 14. Ὁ γὰρ θεασάμενος θυμοειδῆ καὶ γαῦρον καὶ πρὸς δρόμον εὖ ἔχοντα, ὡ πυθόμενος, εἴτε ἐξ Ἀρκαδίας πατὴρ αὐτῷ ἐτύγχανεν ὤν, εἴτε ἐκ Μηδίας, εἴτε Θεττ. εὐγενῆ τὸν ἵππον αὐτὸν κρίνων] Reg. τὸν ἵππον αὐτοῦ κρίνων. Sophocles:

Ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενὴς, κἂν ᾖ γέρων,
Ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν ἐκ ἀπώλετο.
Generoſus vt caballus, etſi ſit ſenex,
Tamen in periclis ſpiritus magnos gerit.

Theo-

Theognis ſubaduerſari huic Dion. ſententiae videtur, in his:

> Κριὸς μὲν καὶ ὄνος διζήμεθα, Κύρνε, καὶ ἵππος
> Εὐγενέας.

456. vlt. Xenophon in κυνηγετικῷ canes generoſos iiſdem notis inſigniuit: μετὰ τοῦ εἴδους καὶ τοῦ ἔργου εὔψυχοι ἔσωσαν καὶ εὔποδες καὶ εὔρινες. quibus accedunt εὔτριχες· τὰ δὲ χρώματα ὰ χρὴ εἶναι τῶν κυνῶν ἔστε πυρρὰ, ἔστε μέλανα, ἔστε λευκὰ παντελῶς· ἔστι γὰρ ὰ γενναῖον τοῦτο, ἀλλ' ἁπλῶν καὶ θηριώδες. hinc patet, quid ſit γενναία κύων Dioni: idque iam ex Oppiani κυνηγετικῶν probatum eſt.

457. 2. Ὥστε ὃς ἂν ᾖ πρὸς ἀρετὴν καλῶς γεγονὼς, τοῦτον προσήκει γενναῖον λέγεσθαι] vt ſit

Nobilitas vera atque vnica virtus.

proinde Philo περὶ εὐγενείας ſtatuit ἀρετῆς κτήσει, τὸ εὐγενές· διὸ μόνους χρὴ λέγειν εὐγενεῖς τοὺς σώφρονας καὶ δικαίους, κἂν τύχωσιν ἐξ οἰκοτρίβων, ἢ ἀργυρωνήτων, γεγονότες· τοῖς δ' ἐξ ἀγαθῶν πονηροῖς γεγονόσιν ἄβατον ἔσω τὸ τῆς εὐγενείας χωρίον. Satyrogr. *Malo pater tibi ſit Therſites*, etc.

14. Οὐδὲ ἄλλους μὲν ἀγενεῖς καὶ ταπεινοὺς, ἄλλους δὲ δούλους] In Reg. ἀγεννεῖς καὶ ταπ. caſtigatius. Siquidem ἀγεννὲς potius, quam ἀγενὲς, opponitur γενναίῳ, et ἀγεννὲς καὶ ταπεινὸν copulari amant, vt δουλοπρεπὲς καὶ ταπεινόν. Philo: ὅτι πᾶς σπουδ. ὁ ἀπὸ ταπεινοῦ καὶ δουλοπρεποῦς φρονήματος, ταπεινοῖς καὶ δουλοπρεπέσι παρὰ γνώμην ἐγχειρῶν τὴν ἑαυτοῦ, δοῦλος ὄντως.

16. Οὐ τοὺς φιλοσόφους μεταφέροντας τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνοήτων ἀνθρώπων, διὰ τὴν ἀπειρίαν] Plato in Cratylo, et Philo in praefat. eiuſd. lib. id pluribus docent, et quae ſint δόξης ἠρτημένα ὀνόματα.

IN XVI. ΠΕΡΙ ΛΥΠΗΣ.

Scholiaſtes in Photiana ὑποθέσει, quam huic etiam diſſertatiuncŭlae praefixit, voculam tantum variavit, quae ſenſum non mutat; ſcripſit enim: Παιδεύει τὸ παρὸν σύγγραμμα, τὸν γενναῖον καὶ νῦν ἔχοντα ἄνδρα μὴ ὑποκατακλίνεσθαι τῷ πάθει· περιεργᾶν δὲ μᾶλλον καὶ ἀποτρίβεσθαι. Tullius Tuſcul. III. diſputationem de aegritudine lenienda inſtitutam fuſe perſequutus eſt. Maximus vero Tyrius de eadem arcenda et exſtirpanda ſubtiliter eleganterque diſſeruit, Πῶς ἄν τις ἄλυπος εἴη.

457. 5. a fin. Τὸ μὲν ὑφ' ἡδονῆς κρατεῖσθαι τὸς πολλὸς, αἰτίαν ἴσως ἔχει] Exordium iſtud a Quaeſtione pendere conſtat, quae a Platone tractatur I. de leg. Ἀθ. πότερον λέγομεν τὸν τῶν λυπῶν ἥττω κακὸν, ἢ καὶ τὸν τῶν ἡδονῶν μᾶλλον; Κλ. ἔμοιγε δοκεῖ, τὸν τῶν ἡδονῶν. hic ἀντίῤῥησιν tuetur.

antep. Τὸ δὲ λύπῃ δεδελῶσθαι παντελῶς ἄλογον καὶ θαυμαστόν] hoc quippe eſt

Δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου.

Seruire domino inſanienti maxime.

quod iure Ariſtophanicus ille Cario ἀργαλέον πρᾶγμα expertus appellat.

pen. Βασανιζόμενοι τῇ χαλεπωτάτῃ πάντων βασάνῳ, μένομεν ἐν αὐτῇ] numquid eo ſpectat, quod ipſam aegritudinem Chryſippus λύπην, quaſi λύσιν, ſolutionem totius hominis, appellatam putaret?

458. 5. καθικνεῖται καὶ γὰρ οἶμαι καὶ τὸ σώματος τὸ πάχος] Hanc ῥῆσιν ob id aſteriſco notatam, quod eam ab interpunctione, aliiſque vitiis, laborare palam eſſet, vetuſtis MSS. Codd. nihil rectius et ſanius repraeſentantibus. Interpres τὸ καθικνεῖται, quaſi luminibus officeret, deturbauit, et πάχος approbauit.

Quis

Quis autem medicinam tempestiuam, a πολυμαθεστάτῳ If. Casaubono huic vulneri adhibitam, lubens non admittat? qua interpungit post θέαμα, et explosо καὶ redundanti, τὸ πάθος, vnde repulsum vi fuerat a πάχος, restituit, vt hoc Dionis verba sonent: *Nam haec, opinor, animi affectio ad corpus quoque ipsum pertinet.* Id ita esse dilucide admodum Maximus Tyr. sermone laudato, ostendit his luculentis verbis: ψυχῆς γὰρ καμνούσης λύπῃ, συγκάμνει τὸ σῶμα, καὶ ὑποτήκεται· τοῦτο μὲν, ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἀπολείβον δάκρυα· τοῦτο δὲ, πᾶν ὠχραινόμενον, καὶ ἰσχναινόμενον· ὁποῖα αἱ ἐξ ἐρώτων λύπαι ἀπεργάζονται· καὶ διὰ πενίαν τρυχώσεις, καὶ διὰ πένθη ἀκομιξίαι. *Animo certe aegritudine affecto, corpus vna laborat et sensim tabescit: partim ex oculis lacrymas effundens: partim pallore infectum et macie confectum.* Idcirco, *carnificina est aegritudo*, inquit Tull. *habet enim tabem; cruciatum, afflictationem, foeditatem.* αἰσχρὸν θέαμα, imo οἶκτιξον. Etiam Solis filio, patris ipsius luce indigno ob hanc pestem,

Refugere oculi: corpus macie extabuit:
Lacrymae peredere humore exsangues genas:
Situ nidoris barba pedore horrida:
Intonsa infuscat pectus illuuies scabrum.

459. 2. Ἀλλά τοι τὸ προσδοκᾶν αὐτὸ, κ.] Sic Tantalus apud Pindarum, I. Olympion.

Λίθον ἀεὶ μενοινῶν κεφαλὰς βαλεῖν,
Εὐφροσύνας ἀλᾶταν.

4. Οὔκουν καθ' ἕκαστον αὐτῶν δεῖ ποιεῖσθαι τὴν παραμυθίαν· ἀνήνυτον γὰρ τὸ πρᾶγμα· καὶ λυπηρόν ἐστιν ὁ βίος] Haec recta est interpunctio et sana lectio, quam nunc e Regio Cod. expressimus. τὸ ἀνήνυτον probum est, vt apud Linum Poëtam:

Ῥᾴδια πάντα θεῷ τελέσαι, καὶ ἀνήνυτον οὐδέν.

ſuſpicaretur tamen forte aliquis, non alienum a mente Dionis fore ἀνιαρὸν, cui affine eſt λυπηρόν.

10. Οὐδὲν γάρ ἐστιν αὐτῷ δεινόν· ἀλλὰ ὑπὸ τῆς δόξης καὶ τῆς ἀσθενείας τῆς ἡμετέρας γίνεται τοιοῦτο] Interpres legerat οὐδὲν γάρ ἐστι πάντων δεινόν. equidem malim ſcribere οὐδὲν γάρ ἐστιν αὐτῶν δ. nempe τῶν δυσχερῶν. Scholiographus ad χρηματιζομάθειαν notat: Ταράττει τὴν ψυχὴν τῶν πολλῶν οὐ τὰ πράγματα, ἀλλὰ τὰ δόγματα περὶ αὐτῶν. Lucretius II. quam ſint ridicula haec, ludibriaque omnia, quae formidantur, aperit his verſ.

Nam veluti pueri trepidant, atque omnia coecis
In tenebris metuunt: ſic nos in luce timemus
Interdum, nihilo quae ſunt metuenda, magis
quam
Quae pueri in tenebris pauitant, finguntque futura.

13. Ἀεὶ τότε μνημονεύσει, δυσχερῶς ἔσης τῆς μνήμης] Regius: ἀεὶ τοῦτο μνημ. qua ſtructura ſaepe Attici oratores vtuntur. caeterum τὸ δυσχερὲς τῆς μνήμης fecit, cur Themiſtocles pollicenti cuidam, ſe artem ei memoriae traditurum, reſponderit, obliuiſci ſe malle diſcere.

15. Ὅμοιον δή τι πάσχοντες τοῖς παιδίοις· καὶ γὰρ ἐκεῖνα τῷ πυρὸς ἅψασθαι προθυμεῖται· καίτοι σφόδρα ἀλγοῦντα· κἂν ἀφῇς, ἅψεται πάλιν] Naogeorgus dubio procul aliter interpunxerat et legerat ἀλγοῦντα ἐξ ἀφῇς, reclamantibus libris excuſis, et membranis Reg. eccur vero improbemus κἂν ἀφῇς. Siquidem conſtat, pueros etiam aduſtos, ad contingendum ignem, ſi permiſeris, iterum accedere, ex Iouis Heſiodii minis

— ἐὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.

Fictum ab Aeſopo de Satyro, amplexante ignem recens aethe-

aetherea domo ſubductum a Prometheo, apud Plutarch. De vtilitate ex inimicis percipienda: τῷ Σατύρῳ τὸ πῦρ, ὡς πρῶτον ὤφθη βουλομένῳ φιλῆσαι καὶ περιβαλεῖν, ὁ Προμηθεὺς, τράγος, γένειον ἄρα πενθήσεις σύγε· καίει τὸν ἁψάμενον, ἀλλὰ φῶς παρέχει καὶ θερμότητα.

460. 4. Ὥστε κἂν ἐμπέσῃ σή, μὴ διϊκνεῖσθαι] menda vel coeco conſpicua. Scribe, κἂν ἐμπέσῃ τι, mox ἀλλὰ διανοίας ἰσχυρᾶς ἐστι χρεία. In Regio ſcribitur: ἀλλὰ μηδενὸς διανοίας ἰσχ. quid ἀτοπώτερον? Sed fortean reponendum: ἀλλὰ μήν τινος διαν.

462. 1. Ταύτην κτήσασθαι τὴν δύναμιν παρὰ τῆς Μηδείας, τουτέστι τῆς Φρονήσεως, λαβόντα] Ductum a notione nominis Μηδείας, παρὰ τὸ μήδειν, τὸ βουλεύεσθαι, a conſilio et ſagacitate: ſiquidem μήδεα etiam dicuntur βουλεύματα. quare Heſiodus inter immortales Medeam collocat in Theogonia, vt Idyae, id eſt ſcientiae, filiam, Solis φαεσιμβρότου neptem. Pindarus etiam IV. Pythionicarum, ἀθάνατον στόμα, *os non mortale ſonans*, eidem tribuit. Apollonius III. Arg. Τὴν Ἑκάτῃ περίαλλα θεὰ δάε τεχνήσασθαι Φάρμακα.

IN XVII. ΠΕΡΙ ΠΛΕΟΝΕΞΙΑΣ.

Summa huius ſermonis luculentior a Scholiographo adſcripta eſt, quam exſtat apud Photium, vt vides: ἔστος ὁ λόγος τὸ τῆς πλεονεξίας πάθος, ὡς σπεδόνα ψυχῶν, ἀποξύεσθαι πάσῃ σπουδῇ παρεγγυᾷ. *Haec oratio, Auaritiae, auidiae ſeu plus habendi amoris, affectum indomitum perdomare, et ſaniem hanc animi cariemue detergere et eradere omni ſtudio et contentione adhortatur.*

462. vlt. Ἐπεὶ δὲ ἐχὶ τὴν ἄγνοιαν ὑμᾶς τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν τοσοῦτον ὁρῶ λυποῦσαν] Non eſt cunctandum ita ſcribere. Hoc a Lacedaemoniis lega-

tis obiectum Athenienſibus, *eos ſcire, quae recta eſſent, ſed facere nolle;* quod cuidam e ciuibus grandi natu in theatrum venienti in magno conſeſſu locus ab iis nuſquam datus fuiſſet: νὴ τὼ Σιὼ, ἴσασι μὲν οἱ Ἀθηναῖοι τὰ καλὰ, ἀ πράσσσσι δέ. Demoſthenes idem ciuibus ſuis vitio vertit: τὰ πλείω ἐκπεφευγέναι αὐτὸς, ἀ τῷ μὴ συνιέναι, ἀλλὰ τῷ μὴ βούλεσθαι ποιεῖν τὰ δέοντα. Idcirco Zeno carpebat Heſiodum, quod eum praeſtare aliis, primique ingenii eſſe caneret, qui omnia videret, quae in rem eſſent:

Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτὸς πάντα νοήσει,
Φρασσάμενος τὰ κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνω.

illum autem, qui recte monenti obtemperaret, in ſecundis conſiſtere:

Ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται.

at enim huic, non illi, πρωτεῖα palmamque deberi.

Ariſtotel. I. ἠθ. Νικ. rationem huius πειθαρχίας καὶ ἀπειθείας docet, itemque vim τῆς διὰ τοῦ λόγου παρακλήσεως, cuius μεγάλην ὠφέλειαν hic Dio proponit: ἐν τῇ ψυχῇ νομιστέον τι εἶναι παρὰ τὸν λόγον, ἐναντιούμενον τούτῳ καὶ ἀντιβαῖνον· λόγου δὲ καὶ τοῦτο φαίνεται μετέχειν· πειθαρχεῖ γοῦν τῷ λόγῳ τῷ τοῦ ἐγκρατοῦς. ὅτι δὲ πείθεται, πῶς ὑπὸ λόγου τὸ ἄλογον, μηνύει καὶ ἡ νουθέτησις, καὶ πᾶσα ἐπιτίμησίς τε καὶ παράκλησις. Galenus περὶ διαγνώσεως καὶ θεραπείας τῶν ἐν ἑκάστῃ ψυχῇ ἰδίων παθῶν, ex Antonii Epicurei commentario περὶ τῆς τοῖς ἰδίοις πάθεσιν ἐφεδρείας, prudenter declarat, quemque de his tribus admonendum eſſe, 1. ὅτι καὶ αὐτοὶ πολλὰ παραπλησίως τοῖς ἄλλοις ἁμαρτάνομεν. 2. ἐνίοτε δὲ, ὅπως ἄν τις ἕκαστον ὧν ἁμαρτάνει διαγινώσκῃ. 3. καὶ πρὸς τούτοις, ὅπως ἄν τις ἑαυτὸν ἀπάγῃ τῶν ἁμαρτανομένων· ὁ δοκεῖ μοι τοῦ λόγου παντὸς εἶναι σκοπός· ἕκαστον γὰρ τῶν προειρημένων ἄχρηστόν ἐστι καὶ περιττὸν, εἰ μὴ

μὴ πρὸς τοῦτον ἀναφέροιτο. haec obiter caſtigata, Dioni faculam praeferent.

Porro boni et mali ignorantiam hominem non tantum perturbare et moerore afficere, (quod λυπεῖν hic dicitur) ſed etiam magna ſecuritate fraudare, et nullius pretii, omniumque abiectiſſimum reddere, Io. etiam Chryſoſtomus pronunciat III. concione in Gen. πῶς ἂν ἄτοπον, αἴγας μὲν καὶ πρόβατα εἰδέναι, ποία μὲν αὐτοῖς βοτάνη χρήσιμος, ποία δὲ ὀλεθρία, καὶ μὴ πᾶσιν αὐτὰ ἐπιέναι τοῖς φαινομένοις, ἀλλ' ἔχειν τὴν διάγνωσιν, καὶ εἰδέναι σαφῶς, τί μὲν αὐτοῖς ἐπιβλαβὲς, τί δὲ ὠφέλιμον· τὸν δὲ ἄνθρωπον τοσαύτης ἀποστερεῖσθαι τῆς ἀσφαλείας. εἰ γὰρ μὴ τοῦτο εἶχεν, οὐδενὸς ἄξιος ἦν, ἀλλὰ καὶ εὐτελέστερος πάντων ὑπῆρχε· πολλῷ γὰρ αἱρετώτερον ἦν αὐτῷ ἐν σκότῳ διάγειν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκεκόφθαι, καὶ τοῦ φωτὸς ἀποστερεῖσθαι, ἢ μὴ εἰδέναι, τί μὲν καλὸν, τί δὲ πονηρόν. ἐὰν γὰρ τοῦτο ἀνέλῃς ζωῆς τῆς ἡμετέρας, πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν ἀνεῖλες, καὶ πολλῆς συγχύσεως πάντα ἐνέπλησας· τοῦτο γάρ ἐστιν, ᾧ τῶν ἀλόγων διαφέρομεν, καὶ ᾧ τῶν θηρίων ἀμείνους ἐσμὲν, τὸ κακίαν καὶ ἀρετὴν εἰδέναι, καὶ ἐπιγινώσκειν τὸ πονηρὸν καὶ καλὸν ποιεῖν. Haec non vulgo trita, emendatius ἀφθόνως hic apponere non piguit in gratiam φιλοχρυσοστόμων. Idem Chryſoſt. quid et quale ſit apud noſtrum Dionem hoc in loco, μὴ πείθεσθαι διαλογισμοῖς, μηδὲ ἀκολουθεῖν οἷς ἔχομεν αὐτοὶ δόξαις, (ſic enim ſcribendum) paſſeris ſimilitudine indicat in quadam ἀνεκδότῳ ad Antiochenſes vrbe afflicta perturbatos: πειθώμεθα διηνεκῶς λογιζόμενοι, ὅτι, καθάπερ τοῦ στρουθοῦ τῶν πτερῶν ὄφελος οὐδὲν ὑπὸ τῆς παγίδος ἁλόντι· ἀλλ' εἰκῇ καὶ μάτην πτερύσσεται· οὕτω καὶ σοὶ τῶν λογισμῶν οὐδὲν ὄφελος, ἐὰν κατακράτος ὑπὸ τῆς πονηρᾶς ἐπιθυμίας ἁλῷς. διὰ τοῦτο πτερὰ τοῖς στρουθοῖς, ἵνα ἐκφύγῃ τὰς παγίδας· διὰ τοῦτο λογισμοὶ τοῖς ἀνθρώποις εἰσὶν, ἵνα ἐκφύγωσι τὰ ἁμαρτήματα.

ματα. Age vero eundem benigne auſcultemus Dioni Chryſ. concinentem, in his, μεγάλην ὠφέλειαν ἡγοῦμαι τὸ συνεχῶς ἀναμιμνήσκειν καὶ διὰ λόγου παρακαλεῖν, de vtilibus et ſalutaribus inculcandis: Πάλιν ἡμᾶς ἐπὶ τὴν αὐτὴν παραίνεσιν ὁ λόγος ἤγαγεν· καίτοι γε ἑσπέρας συνεταξάμην ἡμῶν τῇ ἀγαπῃ, ὡς ἐκέτι περὶ τῆς ἐντολῆς ταύτης (περὶ τῶν ὅρκων) ἐρῶ, διὰ τὸ πάσας τὰς ἔμπροσθεν ἡμέρας ἀρκέντως περὶ αὐτῆς διαλέγεσθαι. ἀλλὰ τί πάθω; ἕως ἂν ἴδω κατορθώσαντας, ἃ ἐγὼ τῆς συμβουλῆς ἀποσχέσθαι· ἐπειδὴ καὶ Παῦλος Γαλάταις λέγων· Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· πάλιν αὐτοῖς φαίνεται συγγενόμενος καὶ διαλεχθείς. τοιαῦτα τὰ σπλάγχνα τὰ πατρικά· κἂν εἴπωσιν ἀφίσασθαι, οὐκ ἀφίσανται, ἕως ἂν ἴδωσι σωφρονισθέντας αὐτοῖς τοὺς παῖδας. Liceat iis quoque gratum facere, quibus Graeca dialectus non ita familiaris eſt. *Rurſus ad eandem ſuaſionem ſermo nos adduxit. Quamuis heri ſub veſperam conſtitueram, nihil amplius de hoc eodem mandato (quod iurare vetat) apud vos dicere: quia ſuperioribus diebus abunde ea de re orationem habueram. Verum quo feror? Donec emendatos rectique agentes videro, non poſſum a conſulendo temperare. Quandoquidem Paulus ipſe, cum ad Galatas ſcripſiſſet:* Nemo mihi poſthac molestus ſit: *cum ipſis tamen iterum conuerſatur et colloquitur. Tanta vis eſt viſcerum affectuumque paternorum; tametſi abſtinere et abſiſtere profeſſi ſint, non abſiſtunt tamen, donec liberos nouerint ad modeſtiam et bonam frugem conuerſos.* Audis concentum ſanctiſſimorum et facundiſſimorum virorum: habe etiam vatem συνῳδόν:

> *Vnum illud tibi, nate Dea, praeque omnibus vnum*
> *Praedicam, et repetens iterumque iterumque monebo.*

463. 6. Ὥσπερ γὰρ, οἶμαι, καὶ τὸς ἰατρὸς καὶ τὸς κυβερνήτας ὁρῶμεν πολλάκις τὰ αὐτὰ προστάττοντας] Vt Ducum, Regum, Imperatorum, Gubernatorum, ἀρχόντων in genere προσάγματα, παραγγελίαι, παραγγέλματα, mandata, praecepta, iussa, dicuntur: ita Medentum quoque, quasi μεδόντων βίᾳ.

Ἰατρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων, ex Homeri praeconio.

Hinc altis gaudens datur aggredienda facultas;

vt Medendi artem Apollo appellat in Soteriis Papinii; in qua sylva videtur vsus *monstrandi* verbo ἀντὶ τῦ προστάσσειν, cum de Apolline et Aesculapio dixit:

— *ritu se cingit vterque*
Paeonio, monstrantque simul, parentque volentes.

Aristoteles II. Eth. ad Nic. scribit: τὰ ἐν πράξεσι καὶ τὰ συμφέροντα οὐδὲν ἑστηκὸς ἔχειν, ὥσπερ οὐδὲ τὰ ὑγιεινὰ, ὅτε ὑπὸ τέχνην, οὕθ' ὑπὸ παραγγελίαν οὐδεμίαν πίπτειν. *ea, quae in actionibus consistunt, et conducunt, nihil stabilitatis habere, ac ne salubria quidem: itaque neque sub artem, neque sub praeceptionem vllam cadere.* Haec Dionis sententiae repugnare videri possent; sed idem philosophus subiungit: δεῖ δ' αὐτὸς ἀεὶ τὸς πράττοντας τὰ πρὸς τὸν καιρὸν σκοπεῖν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῆς ἰατρικῆς ἔχει καὶ τῆς κυβερνητικῆς. *Par est,* inquit, *eos, qui in actione versantur, ea spectare, quae ad tempus sunt, vt fit in Medicina et in Gubernatrice.* Notanda item haec e X eiusd. op. ἡ πατρικὴ πρόσταξις οὐκ ἔχει τὸ ἰσχυρὸν, οὐδὲ τὸ ἀναγκαῖον· οὐδὲ δὴ ὅλως ἡ ἑνὸς ἀνδρὸς, μὴ βασιλέως ὄντος, ἤ τινος τοιούτου. *Paternam iussionem satis virium non habere, neque necessitatem: neque omnino viri vnius, nisi Rex fuerit, vel aliquis talis.* Io. Chrys. περὶ ἠπιότητος, diuina iussa, λόγια καὶ προσάγματα τῦ

τῦ φοβερῦ βασιλέως vocat: quo haec pertinent, quae e coniectura sic emendaui: μὴ ἑαυτοῖς ἄδειαν δῶμεν εἰς τὸ παραβαίνειν τὰ λόγια Κυρίε· μὴ ἀπελπίσαντες, ὡς μὴ δυνάμενοι τυχεῖν τῦ καθ' ὁμοίωσιν Θεῦ, καταλίπωμεν τὸν ἀγῶνα· ἀλλ' ἡ ἐλπὶς παρέσω, διὰ τὸν προσάξαντα, καὶ δύναμιν χαριζόμενον ἐπὶ τῷ προσαχθέντι. Praeclare D. Augustinus XIX. De Ciu. Dei, cap. 14. *Imperant, qui consulunt; obediunt, quibus consulitur.* Caeterum κυβερνήτην τὰ αὐτὰ προστάττοντα, Nauclerum iterantem mandata, Aristophanes in *Ranis* exhibuit, vbi portitorem Charontem fingit Dionyso, quem ferruginea subuectandum cymba acceperat, subinde iniungentem:

Κάθιζε ἐπὶ κώπην. —
Οὐκῶν καθεδεῖ δῆτ' ἐνθαδὶ γάστρων;
Δ. ἰδού.
Χ. Οὐκῶν προβαλεῖ τὼ χεῖρε καὶκτενεῖς;
Δ. ἰδού.
Χ. Οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ἀλλ' ἀντιβὰς
Ἐλᾷς προθύμως. —

C. Remo assides.
Non tu sedebis huc iners?
D. Ea.
C. Non manus sic proiicis tendisque?
D. sic.
C. Noli iam agere nugas, tenens remum. age ratem.

13. Οὐ γάρ ἐστι τέλος ὅτε τοῖς κάμνουσι τὸ γνῶναι τὸ συμφέρον αὐτοῖς, ἀλλ', οἶμαι, τὸ χρήσασθαι] Videsis, quam his consona Aristoteles enunciet lib. II. Eth. ἀλλ' οἱ πολλοὶ ταῦτα μὲν ὰ πράττουσιν· ἐπὶ δὲ τὸν λόγον καταφεύγοντες, οἴονται φιλοσοφεῖν, καὶ ὅτως ἔσεσθαι σπουδαῖοι· ὅμοιόν τι ποιοῦντες τοῖς κάμνουσιν, οἳ τῶν ἰατρῶν ἀκούουσι μὲν ἐπιμελῶς, ποιοῦσι δ' ἀθὲν τῶν προσ-

προσαττομένων· ὥσπερ ἂν εἰ δι' ἐκεῖνοι εὖ ἕξουσι τὸ σῶμα, ἕτω θεραπευόμενοι, εἰ δ' ἕτοι τὴν ψυχήν, ἕτω φιλοσοφῶντες. *Ludunt ſane multi operam, qui ſe ad opus non conferunt: ſed cum ad ſermonem confugiunt, philoſophari ſe autumant, et ſic fore, vt probi euadant. In quo perinde faciunt atque aegrotantes, qui medicos quidem audiunt attente; verum eorum nihil praeſtant, quae iniunguntur. At neque hi vnquam corpore integro et incolumi erunt: neque illi ſana mente.* de quibus Pacuuius ait:

Ego odi homines ignaua opera et philoſopha ſententia.

et Epictetus dictitabat, philoſophos eſſe huiuſcemodi, ἄνευ τοῦ πράττειν μέχρι τοῦ λέγειν· *factis procul, verbis tenus.* Laudatur vero iure a Gregorio Naz. ἐν τῷ εἰς τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης, et ſapiens perhibetur, ὅσις ὀλίγα μὲν περὶ ἀρετῆς φθέγγεται, πολλὰ δὲ οἷς ἐνεργεῖ, δείκνυσι· καὶ τὸ ἀξιόπιστον τῷ λόγῳ διὰ τοῦ βίου προσίθησι· κρεῖσσων γὰρ εὐμορφία θεωρουμένη τῆς ἐν λόγῳ ζωγραφουμένης· καὶ σοφία οὐχ ἡ τῷ λόγῳ λαμπρυνομένη, ἀλλ' ἡ διὰ τῶν ἔργων ἐλεγχομένη. De hac oris et cordis, ſcientiae et vitae, dictorumque et factorum conſonantia perorabimus pro Dione cum Ariſt. X. Eth. ἐοίκασιν οἱ ἀληθεῖς τῶν λόγων, οὐ μόνον πρὸς τὸ εἰδέναι χρησιμώτατοι εἶναι, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν βίον· συνῳδοὶ γὰρ ὄντες τοῖς ἔργοις πιστεύονται· διὸ προτρέπονται τοὺς ξυνιέντας ζῆν κατ' αὐτούς.

Quid verbis ſapienti opus eſt? ſpectatur agendo.

464. 9. Τὰ γοῦν φλεγμαίνοντα τῶν σωμάτων οὐκ εὐθὺς ἐνέδωκε πρὸς τὴν πρώτην κατασκόνησιν] Athenaeus l. l. de balneis et lauacris Homericis ad leuandos labores explicat hos verſus ex Odyſſ. X.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ οἴνοπι χαλκῷ,
Ἐς ῥ' ἀσάμινθον ἔσασα, λόε' ἐκ τρίποδος μεγάλοιο

Θυ-

Θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων,
Ὄφρα μοι ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἵλετο γυίων.

de adſperſionibus, quae capiti ſuperinfundebantur, vt ſit ἕτερος τρόπος καμάτων λύσεως ἐκ τῶν κατὰ κεφαλῆς καταιονήσεων. Euſtathius in IV. Odyſſ. quare ſint ſalubres, exponit: λύει δὲ κάματον καὶ καταιόνησις ἡ κατὰ κεφαλῆς· αἱ γὰρ ἐμβάψεις, περικεχυμένα πάντοθεν τοῖς πόροις τοῦ ὕδατος, φράττουσι τὴν τῶν ἱδρώτων ἔκκρισιν· καθάπερ ἂν εἴ τις ἠθμὸς εἰς ὕδωρ βληθῇ· διέξεισι γὰρ ἀδὲν, εἰ μήτις αὐτὸν μετεωρίσας, ἀναψυχὴν τοῖς πόροις καὶ διέξοδον εἰς τὰ ἔξω παράσχῃ. Vnde Pindaricum melos I. Nemeonic.

Οὐ θερμὸν ὕδωρ τόσον
Μαλθακὰ τεύχει
Γυῖα, τόσσον εὐλογία
Φόρμιγγι συνάορος.

Heſychius: τὸ καταιονεῖ, καταντλεῖ· καταιόνηται (ſcribo κατηόνησε) κατέχευε, * ἤπλωσε· ἐπέβαλλεν, ἐπέθετο. qua mente dixit Virg. *onerare:*

Vina, bonus quae deinde cadis onerarat Aceſtes.

Quod autem τοῖς φλεγμαίνουσι τῶν σωμάτων conferat ἡ καταιόνησις, Galenus aſſentitur, cum concedit, τὴν φλεγμονὴν καὶ καταντλεῖν καὶ καταπλάττειν καὶ σχάζειν. Definitur autem φλεγμονὴ in veteri meo Lex. MS. ὄγκος πυρώδης, συῤῥυέντων ἐπὶ τὸ ἀσθενὲς μέρος τῶν ὑγρῶν, καὶ τῇ παρὰ φύσιν θερμασίᾳ φλεγόντων τὸ πεπονθός. dicitur etiam φλόγωσις et φλογμὸς apud Pſellum et Galenum.

pen. Ἡ πλεονεξία δὲ μέγιστόν ἐστιν αὐτῷ τινι κακὸν, λυπεῖ δὲ καὶ τὰς πέλας] propterea ἄδικος, iniuſtus, πλεονέκτης ab Ariſtot. nominatur περὶ τὰ ἀγαθὰ ἁπάντα, ἀλλὰ περὶ ὅσα εὐτυχία καὶ ἀτυχία· ἃ ἔστι μὲν ἁπλῶς αἰεὶ ἀγαθὰ, τινὶ δὲ οὐκ αἰεί. Hinc Iuuenal. X.

Euer-

Euertere domos totas optantibus ipſis
Dii faciles.

atqui ex eodem philoſopho, πλεονέκτης ἐκ ἀεὶ τὸ πλέον αἱρεῖται, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔλαττον ἐπὶ τῶν ἁπλῶς κακῶν· ἀλλ' ὅτι δοκεῖ καὶ τὸ μεῖον κακὸν, ἀγαθόν πως εἶναι. nihilominus a Theologis quoque ex ſententia Apoſtoli πλεονεξία definitur, ἡ ὑπὲρ τῆς ἐπιθυμίας τὸ πλείονος βλάβη. Menandri autem verba paene transcripſit Dio ex his ſenariis:

Πλεονεξία μέγιστον ἀνθρώποις κακόν·
Οἱ γὰρ θέλοντες προσλαβεῖν τὰ τῶν πέλας,
Ἀποτυγχάνεσι πολλάκις νικώμενοι·
Τὰ δ' ἴδια προσιθέασι τοῖς ἀλλοτρίοις.

Habendi amor magnum malum eſt mortalibus:
Nam qui volunt vicini opes addere ſuis,
Victi ferunt repulſam, et hinc verſa vice
Frequenter alienis ſua adiungunt bona,

465. 12. Τί τῆς κακίσης δαιμόνων ἐφίεσαι, Πλεονεξίας, παῖ —] An Parodiae more et lege, quod Euripides in Phoeniſſis de ambitione et inani gloria ſcripſerat, — ἐφίεσαι φιλοτιμίας, id auaritiae Dio accommodat, ſuppoſita voce πλεονεξίας. Scholiaſtes certe Eurip. τὸ τῆς φιλοτιμίας ὄνομα μέσον hic vſurpari putat ἀντὶ τῆς φιλοδοξίας. An haec germana Euripidis lectio eſt, quam Dio repraeſentat? quam εὐακόλουθον ſit, ex adiunctis et effectis, quae ſubiiciuntur, perſpicuum eſt: idque probat auctor, ἐν δὴ τούτοις ἅπαντα ἔνεσι τὰ συμβαίνοντα ἐκ τῆς πλεονεξίας. quod ex eodem Tragico alibi firmatur:

Ὅσις γὰρ ἐπὶ τῷ πλεῖον ἔχειν πέφυκ' ἀνὴρ,
Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον, ἀδὲ βάλεται,
Φίλοις τ' ἄμικτός ἐσι καὶ πάσῃ πόλει.

Qui plus habendi amore torquetur graui,
Nihil ſapit, nec vult, quod aequo congruat;
Neque huic cum amicis, cum vrbe nec bene conuenit.

Quae quis inficias eat optime his congruere, imo etiam lucem dare?

Τῷ πλέονι δ' αἰεὶ πολέμιον καθίσατα
Τἄλασσον, ἐχθρᾶς δ' ἡμέρας κατάρχετα.

Plutarchus in Pyrrho: *ἄμικτός ἐστι καὶ θηριώδης ἡ τῆς πλεονεξίας ὑπόθεσις. et inſociabile eſt ferum eſt auidiae inſtitutum.*

Καὶ μὴν ὅ γε Εὐριπίδης ᾠδενὸς ἧττον ἔνδοξος ὢν τῶν ποιητῶν] Ionis elogium Euripideum huc accedit:

Ἴσθι δ' ὑπὸ χθονὸς ὤν, ὅτι σοι κλέος ἄφθιτον
ἔσται,
Ἶσον Ὁμηρείαις ἀενάοις χάρισι.

Scito, tibi aeternum eſſe decus, tellure ſub imo,
Quale fuit vatis Maeonidae genio.

Eius tot eſſe teſtimonia, quot verſus, vt dixit Tull. cum ex aliis, tum ex hoc maxime inuectiuae in auaros et ambitioſos genere, paret. etenim quam alienus ipſe ab vtroque vitio fuerit, ex eo collige, quod XL. arg. talenta ab Archelao Rege ſibi recens in Macedoniam profecto dono data recuſauerit, et ſuccenſenti, quod renueret, obſtiterit, vt ex eius ad Archelaum epiſtola conſtat: *τὸ μὲν ἀργύριον ἀνεπέμψαμέν σοι πάλιν, ὅπερ ἡμῖν Ἀμφίας ἐκόμιζεν· ὃ δόξαν κενὴν θηρώμενοι.* et ex alia ad Cephiſophontem.

466. 10. Ὁ αὐτὸς ποιητὴς ἔφησιν ἐν τοῖς θείοις εἶναι πλεονεξίαν] In his nimirum Senariis:

Νυκτὸς τ' ἀφεγγὲς βλέφαρον, ἡλίῳ τε φῶς
Ἶσον βαδίζει τὸν ἐνιαύσιον κύκλον·
Κἀδέτερον αὐτοῖν φθόνον ἔχει νικώμενον.

Notiſ.

Noctisque fuſcae palpebrae, ſoliſque lux,
Aequo annuum currunt per orbem tramite:
Nec alterum liuore victum ab altero eſt.

Quo ſpectat et illud Phocylidis:

Εἰ γὰρ ἔρις μακάρεσσιν ἔην, ἀπ ἂν πόλος ἔσχ.

Liuida lis ſi Diis eſſet, non ſtaret Olympus.

vlt. Ὥσπερ τῷ δικαίῳ καὶ τῷ πλεονεκτεῖν μηδένα μηδενὸς, τούτων εὑρημένων] In Regio non aliter, nec integrius ſcribitur, ſed aut ἐλλειπτικὴ Φράσις eſt, ἀντὶ τοῦ ἕνεκα τοῦ δ. aut, vt bene et acute Iſ. Caſaubonus coniicit, ὡς ὑπὲρ τ. nec obeſt τὸ μηδενὸς, quod μηδένα ſequitur non inconcinne; et gignendi caſu τὸ πλεονεκτεῖν, vt πλέον ἔχειν, gaudere quid mirum? cum gignere et comparare, quam dare, malit.

469. 8. Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς, μέγα μ' αἰτεῖς, ἔ τοι δώσω] Apud Herodotum in Clio; ſcribitur etiam — ἐδέ τι δώσω. meminit Tullius ad Attic. IV. mox de Tegea emenda: τὸ γὰρ ἰσχυρὸν τῆς Ἀρκαδίας, καὶ μέγιστον, τοῦτ' ἦν. *hoc oppidum Arcadiae validum et maximum fuit.*

IN XVIII. DE EXERCITATIONE IN DICENDO.

473. 11. Solonem Athen. legislatorem innuit his verbis: τῶν παλαιῶν οἱ ἄριστοι, ἐ μόνον ἀκμάζειν μανθάνοντες, ἀλλὰ καὶ γηράσκειν ἔφασκον. quid enim aliud profitetur Solon hoc verſiculo omnium ore trito?

Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.

Perpetuo diſcens plurima, fio ſenex.

8. Nullus interrogationis vſus hic eſt, ὅτι μὲ πρὸς τὴν διάνοιαν ταύτην καὶ τὸ ἐγχείρημα χρήσιμον

ἑαυτῷ νενόμικας. In H. Steph. lib. ad oram exaratum κεκόμικας: non ἄτοπον, si minus γνήσιον.

474. 9. Ὥσπερ τις ἔφη τῶν παλαιῶν, αὐτῷ καλῶς εἶναι μάντις] Reg. habet: αὐτῷ κακὸς εἶναι μάντις. hoc esset amici laudare affectum et iudicium, quod sibi ipsi diffidens, ab amico consilium peteret. Sed mens Dionis alia videtur, et qualem omnino V. C. Casaubonus planam fecit. Sane ἕκαστον αὑτῷ καλὸν εἶναι μάντιν, *vatem sibi quemque perhiberi optimum*; Synesius ἐν τῷ περὶ ἐνυπνίων. ex diuinatione per insomnia confirmat: ἐπιθετέον δὲ μάλιστα μαθήσεων ταύτῃ [τῇ καθ' ὕπνους μαντικῇ], ὅτι παρ' ἡμῶν αὕτη καὶ ἔνδοθεν, καὶ ἰδία τῆς ἑκάστου ψυχῆς· νοῦς μὲν γὰρ ἔχει τὰ εἴδη τῶν ὄντων, ἀρχαία Φιλοσοφία φησί. item ex his Chald. oraculis:

Τοῖς δὲ διδακτὸν ἔθηκε Φάος γνώρισμα λαβέσθαι·
Τὸς δὲ καὶ ὑπνώοντας ἑῆς ἐνεκάρπισεν ἀλκῆς.

11. Σὺ δέ με ἐπαίρεις, καὶ θαρρεῖν π.] In Reg. scriptum est: σὺ δέ με ἐπαίρεις. praestat hic affirmatio.

479. 4. Τῶν δὲ ἀκρων Θουκυδίδης ἐμοὶ δοκεῖ] Eadem de Thucydide praeter alios Plutarchi censura est, in prooemio Niciae: ἐπὶ ταῖς διηγήσεσι Θουκυδίδης αὐτὸς αὑτῷ περὶ ταῦτα παθητικώτατος, ἐνεργέστατος, ποικιλώτατος γενόμενος, ἀμιμήτως ἐξενήνοχε.

480. 2. Λέγω δὲ τῶν περὶ τὸν Ἀντίπατρον, κ.] Atticismus haec ita dilucidius exponi vult: *Dico de Antipatro et Theodoro et Plutione ac Conone et eiusmodi sylua.*

IN XIX. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΦΙΛΗΚΟΙΑΣ.

Photii Laconicam ὑπόθεσιν huius Laconici scripti Scholiastes non dilatauit, sed illustrauit, hoc versiculo: Κατὰ τὴν προγραφὴν καὶ ἡ τοῦ παντὸς λόγου διάληψις ἐπακολουθεῖ. *Titulum praescriptum dissertatio ipsa*

ipsa omnino assequitur. Dio tamen auditores suos ἀλλοπροσάλλους pipulo differt, qui non discum, sed fidicinem audire, quam philosophum, malebant: et leviſſimam delectationem grauiſſimae vtilitati antepone-bant; vt ait Craſſus apud Tullium II de orat.

486. 11. Ἐγὼ ἂν καὶ αὐτὸς ἐξεῖναι νομίζων καὶ ἡμῖν ἀκοῦσαι κ.] Haec ita abſque incito ſcriberem, et τὸ ἐξεῖναι potius interpretarer, *integrum eſſe, et licere*, quam *decere*. caeterum hoc inſtitutum laudat Plutarchus I. Συμποσιακῶν, Probl. I. et Piſiſtrato recte ceſſiſſe ſcribit, his verbis: ἂν δὲ πλῆθος ᾖ τοιούτων ἀνθρώπων, οἱ παντὸς μὲν ὀρνέου, παντὸς δὲ νεύρου καὶ ξύλου μᾶλλον, ἢ φιλοσόφου, φωνὴν ὑπομένουσι, τὸ τοῦ Πεισιστράτου χρήσιμον· ἐκεῖνος γὰρ ἐν διαφορᾷ τινι πρὸς τοὺς υἱοὺς γενόμενος, ὡς ᾔσθετο τοὺς ἐχθροὺς χαίροντας, ἐκκλησίαν συναγαγὼν, ἔφη, βούλεσθαι μὲν αὐτὸς πεῖσαι τοὺς παῖδας· ἐπεὶ δὲ δυσκόλως ἔχουσιν, αὐτὸν ἐκείνοις πείσεσθαι καὶ ἀκολουθήσειν· οὕτω δὴ καὶ φιλόσοφος ἀνὴρ ἐν συμπόταις μὴ δεχομένοις τοὺς λόγους αὐτοῦ, μεταθέμενος ἕψεται, καὶ ἀγαπήσει τὴν ἐκείνων διατριβήν, ἐφ' ὅσον μὴ ἐκβαίνει τὸ εὔσχημον.

487. 10. Θαυμάζω καὶ ἀγαπῶ, διὰ τὸ αὐτὸς ἀδύνατος εἶναι λέγειν] dele interrogationis notam. horum porro verborum interpretationem, quae in priori edit. Lat. deſiderabatur, ſuppleuimus.

AD XX. ΠΕΡΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΣ.

In deſcribenda huius diſſertationis ſumma e Photio, Scholiographus nonnihil in principio interſerit: κατασκευάζει διὰ τῶν προκειμένων ὁ λόγος. itemque in clauſula vnum aut alterum verbum mutat: σπεύδειν γνῶναι ἑαυτὸν τῆς ἀπὸ τῶν ἄλλων φορᾶς ὀλίγον ἔχοντα λόγον. Emendo: ἄλλων φθορᾶς. ad hanc de ſeceſſu diſputationem faciunt, quae ſcribuntur a Plutarcho

εἰς τὸ, λάθε βιώσας, a Basilio M. εἰς τὸ ἔντὸν, πρόσεχε σαυτῷ. B. Augustinus lib. I. de Ordine cap. 2. ait, id a se adolescentes praeceptum habuisse, *vt aliquid secum agerent, et apud se habitare consuefacerent animum.*

492. 7. Μὴ ἂν βελτίση καὶ λυσιτελεστάτη πασῶν εἰς αὐτὸν ἀναχώρησις;] Scholiast. Marci Imp. dictum cum hoc confert: ἀδαμῶς γὰρ ἔστε ἡσυχώτερον, κατὰ τὸν αὐτοκράτορα Μάρκον, ἔστε ἀπραγμονέστερόν τις ἀναχωρεῖ, ἢ εἰς τὴν ἑαυτοῦ τύχην. quomodo dictum est ab ingenioso poëta:

Crede mihi, bene qui latuit, bene vixit, et intra
Fortunam debet quisque manere suam.

493. pen. Οὐδὲν οἴονται προσήκειν αὐτοῖς τὸ φέβου τόδε] quid si Dio scripserit ψόφου. propius abest ab ἦχος, qui subiicitur: προσέχειν, ὁπότε μείζων ἢ ἐλάττων γίγνοιτο ἦχος. D. Augustinus id a se in aquula obseruatum pulchre expressit, eodem lib. de Ordine, cap. 2. *Cum ecce aquae sonus pone balneas, quae praeterfluebat, eduxit me in aures, et animaduersus est solito attentius, mirum admodum mihi videbatur, quod nunc clarius, nunc pressius, eadem aqua strepebat silicibus irruens.* et paulo post: *quidnam videtur esse causae, quod sic alternat sonus?*

AD XXI. ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΟΥΣ.

501. 12. Dioni cum Ouidio commune istud est: ὃ μόνον ἡ ἀρετὴ ἐπαίνῳ αὔξεται.

Excitat auditor studium, laudataque virtus
Crescit, et immensum gloria calcar habet.

ἀλλὰ καὶ τὸ κάλλος ὑπὸ τῶν τιμώντων αὐτὸ καὶ σεβομένων. Ideone

Laudatas homini volucris Iunonia pennas
Explicat, et forma muta superbit auis.

in

in Regiis membranis ſcribitur καὶ σεβόμενον. non probo, etiamſi ſequatur, ἀμελέμενον δὲ κ. quod ab hoc Sophocleo non valde diſſidet:

— τὸ δὲ ζητέμενον
Ἀλωτόν· ἐκφεύγει δὲ τἀμελέμενον.

oculos improborum faſcinare pulchros, et hebetare ſpecula, docent haec: τὸ κάλλος, πονηρῶν βλεπόντων, σβέννυται, ὥσπερ τὰ κάτοπτρα. liuidi certe, παρθενοπίπαι, καὶ βασκαίνοντες, ὦ κόραι; ἀλλὰ πόρναις, ἐν ὀφθαλμοῖς ἔχουσιν. *pullariae feles, non pupillas, ſed lenas lupaſue, in oculis habent*, ait ille. at cur facinoroſorum oculi, ſpeculi nitorem hebetant? an quia liuor, cuius labe ſcelerati inficiuntur, nitoris aduerſarius eſt? an quia flagitioſi ſpeculum, quod beneficium naturae erat, in vitium, libidinem luxumque rapuerunt: et munditiarum cauſa repertum, inſtrumentum irritandae voluptatis fecerunt? adiſis Senecam l. I. Quaeſt. nat. cap. 16. ſunt, qui in mnſc. C. ſcribi perhibeant, πονηρῶς βλεπόντων.

504. 24. Οὐδέπω γὰρ καὶ νῦν, τοῦτό γε δῆλόν ἐστι] Scholiogr. ὅτι ἄδηλος ὁ θάνατος τοῦ Νέρωνος γέγονεν· καὶ ἔτως, ὥστε καὶ μέχρι πολλοῦ ἀπιστήματος θεῖναι, ὅτι γέγονεν.

508. 7. Τελευτήσαντος δὲ καὶ γυμνωθέντος ἐκπλαγῆναι φησὶν αὐτοῦ τὸ κάλλος] Ex XXII. Iliad.

— ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
Αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περίδραμον υἷες Ἀχαιῶν
Οἱ καὶ θη. —

vbi obſerua θηήσασθαι hic exponi ἐκπλαγῆναι, *ſpectando obſtupuiſſe.*

Τήν τε κεφαλὴν χαρίεσσαν αὐτοῦ φησὶν ἐ.] Sequitur enim eod. lib.

— ἀμφὶ δὲ χαῖται
Κυάνεαι πίλναντο· κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσι
Κεῖτο πάρος χάριεν. —

vbi nota τὸ κυάνεον explicari παΐνυ μέλαν. quod vero addit, καὶ τὸ σῶμα ἐ σκληρὸν, numquid eo referendum:

Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφιφάασθαι
Ἕκτωρ.

AD XXII. DE BELLO ET PACE.

Orator et Philoſophus Rom. de hac Philoſophiae cum eloquentia cognatione, his affinia ſcribit primo de Orat. vbi itidem, vt hic Dio, oſtendit κοινὰ τοῖς φιλοσόφοις καὶ ῥήτορσι. *Philoſophia*, inquit, *in tres partes diſtributa, in naturae obſcuritatem, in diſſerendi ſubtilitatem, in vitam atque mores: tertium niſi tenebimus, nihil oratori, in quo magnus eſſe poſſit, relinquemus.* et quod hic proponitur, 509. 5. περὶ συμβολαίων, conſentaneum eſt ei, quod P. Craſſus diues et eloquens P. Scaeuolae fratri ſolitus erat dicere, *Neque illum in iure ciuili ſatis illi arti facere poſſe, niſi dicendi copiam aſſumſiſſet; neque ſe ante cauſas amicorum tractare atque agere coepiſſe, quam ius ciuile didiciſſet.* Caeterum Scholiaſtes τὰ συμβόλαια nimis arctis circumſcribit cancellis, dum ea reducit ad τὰ ἐπὶ συμφωνίᾳ γάμῳ γινόμενα γράμματα, hoc eſt, nuptiarum contractus, et inſtrumenta dotalia; cum ad omne genus pactorum, indiciorum, probationum, ſyngrapharum, συναλλαγμάτων, pertineant.

Περί τε εἰρήνης καὶ πολέμου, ὃ νῦν τυγχάνει ζητούμενον] En Tituli ratio, quod ἐπιγραφὴ aliquid ſaltem promitteret de officiis, conſiliis et decretis, quibus, ex Iuſtiniani Imp. ſententia, *vtrumque tempus, et bellorum et pacis, recte poſſit gubernari.*

510. 12. Ποτέρα χρὴ τετειχισμένην οἰκεῖν πόλιν] Sagariſtio apud Plaut. in Perſa:

Quid, id quod vidiſti, vt munitum muro tibi viſum eſt oppidum?

VIRGO. *Si incolae bene ſunt morati, pulchre munitum arbitror.* etc.

17. Μάρτυρες ὦσιν τῆς ἀλλήλοις τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς κακίας] In hoc Lycurgus ipſe teſtis eſt Homericae εὐσεβίας:

Αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σάοι, ἠὲ πέφανται.
Seruantur potius, ſeſe quicunque verentur.

511. 11. Εἰ συμβέβηκεν ἀδίκημα παρὰ τ.] Homeri etiam conſultum eſt, Iliad. ω.

Ἀνδρ' ἐπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
Vlciſci, prior infeſta qui mente fuiſſet.

atque hic Rhetorices vſum docuiſſe poëtam, veterum quidam dixit.

AD XXIII. ΟΤΙ ΕΥΔΑΙΜΩΝ Ο ΣΟΦΟΣ.

512. 5. his, ἄλλοις συχνοῖς τῶν ποιητῶν, non Epicos aut Tragicos ſolum, ſed et Lyricorum principem, contineri, vero vincit haec apoſtrophe Epod. III. hymni III. Pythionic.

Μὴ φίλα ψυχὰ βίον
Ἀθάνατον σπεῦδε·
Τὰν δ' ἔμπρακτον ἄντλει μηχανάν.

vnde illa Pindari Rom.

Immortalia ne ſperes, etc.

6. Ὅπῃ πεποίηκε τὸν Δία λέγοντα αὐτὸν, ὁ.] error eſt in nota lib. Iliadis, vnde haec referuntur; nimirum Il. P. ſeu XVII. ſic leguntur:

Οὐ μὲν γὰρ τί πȣ ἐςὶν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς
Πάντων ὅσσα γ.

quae a Dione variata, interpres ſoluto, nec tamen plano, ſermone reddiderat: mihi dilucidis potius, quam operoſis verſibus, inter excudendum, exprimere ſubiit. porro cum Euſtathius ὀϊζυρὸν deducit ab ὀΐζω τὸ θρηνῶ, hoc eſt, *lugeo*: accedit ad Dionem, qui ὀϊζὺν interpretatur κακοδαιμονίαν.

Τὸν φύντα θρηνεῖν εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά.

Ex Eurip. Creſphonte: Ἐχρῆν μὲν ἡμᾶς σύλλογον ποιȣμένȣς Τὸν ζῶντα θρηνεῖν. etc. nam ſic in quibuſdam Codd. legitur, et apud auctorem Axiochi, qui hoc quoque Euripideum teſtimonium Homerico attexuit. Non poſſum, quin demirer, Naogeorgum immodulatae ſuae interpretationi poſthabuiſſe Tullianam hanc numeroſam et maxime concinnam, e 1. Tuſc.

Nam nos decebat coetus celebrantes domum
Lugere, vbi eſſet aliquis in lucem editus,
Humanae vitae varia reputantes mala:
At qui labores morte finiſſet graues,
Omnes amicos laude et laetitia exſequi.

Χαίροντας, εὐφημȣ̃ντας ἐκπέμπειν δόμων.

Dio εὐφημȣ̃ντας ſcite expoſuit συνηδομένȣς.

517. 6. Καὶ τί ἂν γίνεσθαι ȣ̓κ ἂν θαυμάζειν ȣ̃τως ἔχειν] Huius loci vitio membranae Reg. non medentur. ope aliena deſtituto tale quid ſuccurrebat: κἄν τι ἄλλο γένοιτο· τίς ȣ̓κ ἂν θαυμάσειεν, ȣ̃τως ἔχειν;

IN XXIV. ΠΕΡΙ ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑΣ.

Quod in commentariolo XXIV. ſcribitur, praeſertim de interiectis mediiſque inter philoſophiae deditos et remp. adminiſtrantes, ȣ̃ς ἔφη τις τῶν πρότερον, μεθόρια εἶναι τῶν φιλοσόφων καὶ τῶν πολιτικῶν, Platonicum

nicum eſt, et illuſtratur a Syneſio in exordio ſcripti ad Paeonium ὑπὲρ τῦ δώρυ, vbi ſociatae olim Philoſophiae et ciuilis gubernationis συνδυασμῦ mirabiles effectus oſtendit: ὅτω πάλαι μὲν συνεγίνοντο Φιλοσοφίᾳ καὶ πολιτείᾳ, καὶ ἐπειδὰν συνέλθοιεν, τοιαῦτα εἰργάζοντο, etc. exſtat id perelegans opuſculum inter Syneſiana Graece et Latine a nobis edita. Hierocles vero philoſ. Alex. in fragm. τῆς περὶ προνοίας πραγματείας, ſub fin. ex edit. noſtra διγλώττῳ, id genus hominum, qui et philoſophantur et rem pop. tractant, ἐρωτικὸν nuncupat. ἐπιστῆσαι ἄξιον, ὅτι ἀποδιδὺς ὁ Πλάτων Φιλοσόφυ καὶ ἐρωτικῦ διαφοράς, Φιλοσοφῆσαι αὐδόλως λέγει τὴν θεωρίαν ἄνευ πράξεως πολιτικῆς ἀγαπήσαντα, καὶ πάντα τὰ ἄλλα παρ' ὐδὲν θέμενον· ὁ δὲ ἐρωτικὸς λέγεται παρ' αὐτῷ ὁ παιδεραστῶν μετὰ Φιλοσοφίας, τυτέστιν ὁ μετὰ θεωρητικοῦ νοῦ πολιτευόμενος.

AD XXV. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΑΙΜΟΝΟΣ.

Varietatem quandam ſcripturae non inconcinnam animaduerti apud Scholiographum, in Photianae ſummae deſcriptione, περὶ δαιμόνων, vt a Dione vſurpantur; ſic enim in Regio Cod. deſcribitur: Δαίμονας καλεῖ τὺς ὅσοι λαχόντες ἄρχειν ἄμεινον πράττειν τὺς ἀρχομένυς, ἢ καὶ χεῖρον, συμμετεσκεύασαν. *Genios appellat eos, qui ſortiti imperium in alios, ita ſubditos compararunt, vt melius, vel deterius, ſe gererent.*

519. 1. Initio τελείως ιγμὴ apponenda poſt haec verba: ὡς ἄρα εὐδαίμων μόνος ὁ σοφός.

523. 9. καὶ ἐπικινδύνως ζῶντας, τὴν Ῥωμύλυ χαλεπωτάτην γῆν, αὐτὺς βεβαίως ἔχειν ἐποίησε] Interpretatio plenior et dilucidior hoc modo videretur: *periculoſe viuentes, terram, quam Romulus ſaeuo dominatu infeſtiſſimam reddiderat, ipſe firmiter tenere et incolere fecit.* Ouid. XV. Metamorph.

Sacri-

Sacrificos docuit ritus, gentemque feroci
Assuetam bello, pacis traduxit ad artes.

AD XXVI. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΕΣΘΑΙ.

525. 1. Ludentium par impar (qui hic ἀρτιάζοντες dicuntur) arcana satis a Polluce, lib. IX. ὀνομαστ. patefacta sunt. Ea tamen philologis molestum, puto, non erit cum his conferre, quae a Scholiographo mendose exarata, hic castigauimus: παιδιὰ τὸ ἀρτιάζειν τοιαύτη· λαβόντες τινὰ τῶν διῃρημένων ἐν ὕλῃ ποσῶν, ἢ κάρυα φέρε, ἢ νομίσματα ἐκ χαλκῶν, ἢ ἀργύρου, ἢ καὶ χρυσῶν, καὶ ταῦτα ὑπὸ τῇ χειρὶ, ἀνεπαισθήτως τῷ συμπαίζοντι κρύψαντες, ἐρωτῶμεν αὐτόν· ἆρα ἄρτια τὰ ἐν τῇ χειρὶ ἡμῶν, ἢ περιττά; εἶτα ἐκεῖνα ὁπότερον ἀποκριναμένου· εἰ μὲν τύχοι τῶν κατεχομένων κατὰ τὸν ἀριθμὸν, ἐνίκησέ τε καὶ ἔλαβε τοῦτο· εἰ δὲ ἁμάρτοι, ἡττήθη, καὶ προσεπέβαλεν ἀναπληρῶν τὸ ἀποτεταγμένον τῶν ἀριθμῶν. Vides, ludum μαντείας τῶν ἀρτίων καὶ τῶν περιττῶν, non e nucibus tantum, iuglandibus, fabis, sed ex argenteis quoque numis, obtinuisse, idemque docet hic Aristophanis versiculus in Pluto:

Στατῆρσιν οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν.
Par impar in statere famuli ludimus.

24. ὀδεὶς ἄρα δύναται βουλεύεσθαι περὶ τῶν μελλόντων] Senarium vetus idem stabilit:

Οὐδεὶς τὸ μέλλον ἀσφαλῶς βουλεύεται.
Nemo futura tuto de re consulit.

AD XXVII.

527. 1. Propositio huius commentarioli quasi ἀντίστροφος est, et ex altera parte respondet Xenophontei conuiuii prooemio: Ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τῶν καλῶν ἀνδρῶν ἔργα, ὃ μόνον τὰ μετὰ σπουδῆς πραττόμενα ἀξιομνημόνευτα εἶναι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν ταῖς παιδιαῖς. at enim

enim Xen. παιδιῶν nomine τὰ τῶν πανηγύρεων καὶ τὰ τῶν συμποσίων complecti videtur.

6. Οἱ διψῶντες τῶν ὁδοιπόρων, ἐπειδὴ ἔλθωσιν ἐπὶ κρήνην τινὰ, πίνουσιν ἐπικύψαντες] prono corpore bibentium e fonte, vel profluente, habitus duplex repraesentatur in hist. sacra, Iud. cap. VII. vnus τῶν λαψάντων ἐν τῇ γλώττῃ αὐτῶν, alter κεκαμψάντων ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῶν, τοῦ πιεῖν ὕδωρ. Ex his veluti ἠθικοῖς χαρακτῆρσι Dominus Deusque Gedeonem ducem Iudicemque pop. Iud. delectum militum aduersus Madianitas habere voluit: hoc orac. πᾶς, ὃς ἂν λάψῃ τῇ γλώττῃ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὕδατος, ὡς ἂν λάψῃ ὁ κύων, στήσεις αὐτὸν καταμόνας· καὶ πᾶς ὃς ἂν κάμψῃ ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῶν, τοῦ πιεῖν, μεταστήσεις αὐτὸν καθ' αὑτόν. vtrique dici possunt πίνειν ἐπικύψαντες, tam manu ad os proiecta lambentes, quam flexo poplite bibentes. tametsi כָּרַע (vnde *curuare* a Lat. dictum) propius absit ab ἐπικύπτειν.

AD XXVIII. ET XXIX.

Melancomae vtriusque argumentum a Photio scriptum, Scholiographus describens auxit vocula ὡς, non vacante: ἔπαινον διαγράφουσι τοῦ νεανίσκου, καὶ μνήμην, ὡς ἐπὶ χρησοῖς τελευτήσαντος, καὶ λύπην.

533. 3. Obserua, hic ἐπιστρέφειν ἅπαντας Attice dici pro ἐπιστρέφειν πάντων ὀφθαλμούς, vel, vt Libanius loquitur in Paralito, ob coenam occisam se deferente, pag. edit. nostrae 318. πάντας εἰς ἑαυτὸν ἀναγκάζειν βλέπειν.

537. 15. Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι νενομισμένων καλῶν] Hoc ita Scholiastes explanat: εἰσὶ γάρ τινες, οἱ καθ' ἕκαστον τῶν μελῶν ὁ τὸ εὐπρεπὲς ἔχουσι, χάρις δέ τις αὐτοῖς κατὰ τὴν ὅλην σύνθεσιν ἐπιλάμπει· ὃς καὶ εὐθεάτους τινὲς εἰρήκασι· τοῦτο δὲ καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν ἰδεῖν ἔνεστιν,

σιν, ἐχ ἧττον δὲ καὶ ἐπὶ τῶν γραμμάτων. vt ſit generale quoddam decorum et venuſtum in omni formae dignitate: et aliud, quod ad ſingulas partes pulchritudinis et ſingulos artus pertinet. εὐθεάτους dicit, quaſi ὡραίους, *ſpecioſos*: Ariſtot. κοσμίους, *elegantes et concinnos*.

538. 22. Ἥδιστον δὲ ἀνθρώποις, ἀλλ' ὑπέρτατον δὲ τῷ ἔχοντι, καὶ ἐπιγνωσθῆναι ξᾶστον] quid tam ineptum, ἀνοίκειον καὶ ἄκυρον, quam illud ἀλλ' ὑπέρτατον? corrige ergo et ſcribe e regio Cod. ἀλυπότατον, *omni dolore et moleſtia liberum*. quae dos pulchritudinis maior, quam ſi innoxia minimeque moleſta ſit? alias enim

Lis eſt cum forma magna pudicitiae.

539. 2. τὸ δὲ κάλλος ἐχ οἷόν τε λανθάνειν] hoc pupugit Scholiographum, vt adſcriberet: καὶ μεταλάθοι ἂν καὶ τυφλὸν, καὶ ἐν νυκτί· ὅθεν ὑπεράγαμαι τὸ τῆ γυναίκι ἐκείνη σοφὸν λόγιον, ὃ τυράννῳ περὶ κάλλει ἑπτοημένῳ ἐμφρόνως ὑπήνεγκε, πᾶσαν γυναῖκα, σβεσθέντος τῆ λύχνῳ, ὁμοίαν εἶναι εἰπόντος. quaſi quoddam Pythiae oraculum eſſet, omnem mulierem, exſtincta lucerna, ſimilem eſſe. Plutarch. in παραγγέλμασι γαμικοῖς, a muliercula Philippo laſciuienti dictum hoc modo refert: πᾶσα γυνὴ, τῆ λύχνῳ ἀρθέντος, ἡ αὐτὴ ἐστι. τοῦτο δὲ πρὸς μοιχικὰς καὶ ἀκολάστους καλῶς εἴρηται.

545. 15. Suppleuimus, quod deerat interpretationi horum: ἄνδρας πρὸς ἔπαινον καὶ δόξαν ἀγαθὴν βιῶντας. hoc ad bonam etiam exiſtimationem attinet.

AD XXX. CHARIDEMVM.

Huius quoque initio aſteriſcus in interpretat. ſupplementi noſtri index eſt. In haec autem verba, 548. 3. καὶ γὰρ τὸ συνεῖναι αὐτῷ, καὶ διαλέγεσθαι, ὡς ὑγιάτατα παρέμεινεν, Scholiaſtes adnotauit: ἀντὶ τοῦ,

τῶ, συνεχῶς ἔχειν τὸν λογισμὸν, ἀπαθὴς ὤν. vt ſi mente ſana, et ſagaci, omnique perturbatione vacua, ad ſummum diem perſtitiſſet, cuius τεκμήρια ſunt σύνεσις καὶ διάλεξις. Homer. de Tireſia:

— τῶδε Φρένες ἔμπεδοί εἰσι.

554. 16. Spes compedes lepide vocari, ex his verbis conſtat, quae ita ſcribenda ſunt: ὥσπερ πέδας· καλεῖσθαι δὲ ὑφ' ἡμῶν αὐτὰς, ἐλπίδας. nec inficete id probat Libanii ΦΘονερὸς ἑαυτὸν ἀπαγγέλλων, pag. 339. edit. noſtrae: πολλὰς ἐλπίδες ἀγαθαὶ πρὸς γῆρας μετὰ πενίας παρέπεμψαν. καὶ ὅτε τῆς ἐνδείας ἀπηλλάγησαν, ὅτε τῆς προσδοκίας ἀπέσησαν. etc.

559. 8. Τῇ ἔν εὐφροσύνῃ καὶ τῇ εὐωχίᾳ χρῆσθαι ἐκ ἅπαντας ὁμοίως, ἀλλ' ἕκασον κατὰ τὴν αὐτῶ Φύσιν] D. Io. Chryſoſt. concione II. in B. Iobum, de ſobrio ſanctoque conuiuio a pio illo Dei cultore et pugile liberis ad coaguluni amoris quotidie apparato, ita differit in membranis meis: ποιεῖ τὰς υἱὰς αὐτῶ καθ' ἡμέραν μετ' ἀλλήλων ἑσιᾶσθαι, ἵνα ἡ συνήθης τράπεζα διαλύσῃ τῆς κακίας τὸν ἰόν· παρ' ἀλλήλας ἐφοίτων οἱ υἱοὶ τῶ Ἰωβ, ὁμόνοιαν παιδευόμενοι ἐκ νέας ἡλικίας, εἰρήνην ἀσκέμενοι, συμφωνίαν παιδευόμενοι. et quod paulo poſt Dio memorat, κεῖσθαι ἕνα κρατῆρα, τόν γε τῆς σωφροσύνης, ab eod. Io. Chryſoſt. ibidem illuſtratur: παρελάμβανον τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν, ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ' αὐτῶν· διὰ τί δὲ καὶ προσέθηκε τῶν ἀδελφῶν τὴν συνεσίασιν; ἵνα δειχθῇ, εἰς ὅσην σωφροσύνην ἠνέχθη αὐτῶν τὸ συμπόσιον, καὶ ὅτι ἐκ ἦν γέλως ἄτακτος καὶ ἐκκεχυμένος, ὅτε ἀκολασία τὴν τράπεζαν ὑβρίζουσα, etc. aurea gemmeaque ſunt, quae Synefius homilia de ſacro epulo, a nobis e MS. Cod. emendata ſcribit: ζέψον τῷ Θεῷ κρατῆρα νήφοντος κράματος. etc. quod ſequitur apud Dionem, de cratere Temperantiae, καὶ ὡς ἂν εἰκάσαι τις ὁρῶν,

χαλ-

χαλκῶν, non satis explicatum est ab interprete: *atque, vt ex adspectu coniicere quis posset, aheneum.*

562. 8. Γίνεται δὲ μετὰ σπαραγμῶ τε καὶ λύπης ἐσχάτης, τὸ τὴν ἡδονὴν ἐκβάλλειν] Augustini dictum augustum est: *Non sine dolore relinquitur, quod cum voluptate possidetur.*

AD XXXI. RHODIACAM.

565. Nonnulla sunt in Rhodiacae summa Photiana, aliter paulo apud Scholiographum descripta, quam in editis habentur. In princ. ἐν τούτῳ τὸ ἔθος ἄλογον παρὰ Ῥοδίοις ἐπιτιμᾷ ἐπιπολάσαν· τοῦτο δὲ τοιοῦτον ἦν. in extr. ἐν τούτῳ δὲ τῷ λόγῳ μεγάλης τῆς ἀνασκευαστικῆς ἰσχύος ἡ ἀρετὴ διαφαίνεται. in interpretatione nihil muto, cum sententia sit eadem. Accedunt ad hoc argumentum, quae Horat. scribit ep. 2. l. 1. de *Marmoris atque eboris fabris.* et Plutarch. in Pelopida de tabula, quam Androcydes Cyzicenus conduxerat publice pingendam Thebis: et Menecli-des, in Pelopidae et Epaminondae inuidiam, populo suaserat, vt inscripto Charonis ducis nomine dedicaret; aduersus quam rogationem Pelop. contendit, ὅτι Θηβαίοις ἀ πάτριον ἦν ἰδίᾳ κατ' ἄνδρα τιμᾶν, ἀλλὰ τῇ πατρίδι κοινῶς τὸ τῆς νίκης ὄνομα σώζειν. mox eo loci, vbi liquido lacuna apparet, V. C. Iac. Amiotus μακαρίτης Interpres Gallicus Plut. haec aut eiusmodi verba deesse censebat: ὃ μὴ Φαμένων, ὥρμησαν Μενεκλείδαν ζημιῶσαι χρήμασιν.

566. 5. Συμβουλεύοντος δέ τι τῶν χρησίμων, δυσχερέστερον ἀκούεσθαι] Multus est Scholiastes in huius concisae orationis constructione enucleanda, vt doceat, e duabus relationibus, prima suppressa, alteram tantum ab oratore exprimi: Δύο προκειμένων ἐν τῷ παρόντι λόγῳ τῶν ἐπαναφερόντων τὴν φράσιν· ἑνὸς μὲν,

μὲν, ὃ καὶ πρὸς γενικὴν κατήπειγε τὴν ἀναφοράν· (πρὸς γὰρ τὸ συμβελεύοντος, ἔδει κατὰ γενικὴν ἀναφέροντα ἅτως εἰπεῖν· συμβελεύοντος δέ τι τῶν χρησίμων, δυσχερέστερον ἀκούσεσθε τάτε· αἱ γὰρ ἀναφοραὶ ὁμοιοτρόπως τοῖς προκειμένοις ἐπάγονται καὶ ὁμογενῶς·) ἔστης δὲ καὶ ἑτέρας κατὰ τὰς τοιαύτας συντάξεις ἀναφορᾶς, ὡς ὁ τῆς τᾶ λόγε συντάξεως κανὼν ἀπαιτεῖ· ἥτις κατὰ τὴν ἐπαγομένην γίνεται ῥηματικὴν δύναμιν· τὸ γὰρ καλεῖται, καθότι πάσχον ὑποβάλλεται πρόσωπον, εὐθεῖαν ἀπαιτεῖ. λύεται ἓν· ἵνα μὴ πρὸς ἀκρίβειαν ἐπεξιόντες μακρολογῶμεν· τᾶ εὐσήμε χάριν, πτώσεων τῇ προκειμένῃ ἀναφορᾷ ἐποφειλομένων γενικῆς καὶ εὐθείας, δι' ἃς εἴπομεν αἰτίας· οἱ ῥήτορες ἐπὶ τῶν τοιάτων συντάξεων συντομίας φροντίζοντες, πολλάκις τὴν πρώτην καταλιμπάνεσιν ἀναφοράν, ὡς δυναμένην συνυπακέεσθαι, ἐπάγεσι δὲ τὴν δευτέραν· ὃ καὶ ἐπὶ τᾶ προκειμένε ἔστιν ἰδεῖν· καταλείπεται γὰρ ἡ γενικὴ· ἐπαναλαμβάνεται δὲ ἡ εὐθεῖα. vt *verboſa gaudet vir hic loquela!*

9. Γνώμης δὲ ἀγαθῆς ἒκ ἔστιν ἁδεὶς ὁ μὴ δεόμενος ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πρὸς ἅπαντα τὸν βίον] Ideo Polydamas Homericus inter Dei munera recenſet νόον

Ἔσθλὸν, τᾶ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκεσ' ἄνθρωποι.

Inde votum Agamemnonium:

Τοιῶτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν.
O ſi conſilio deni tales mihi adeſſent.

Vt enim *nulla vitae pars* (ait Cic.) *neque publicis, neque priuatis, neque forenſibus, neque domeſticis in rebus, neque ſi tecum agas quid, neque ſi cum altero contrahas, vacare officio poteſt:* ita neque conſilio.

Σοφὸν γὰρ εὐβάλευμα τὰς πολλὰς χέρας
Νικᾷ· σὺν ὄχλῳ δ' ἀμαθία πλέον κακόν.

vt Senarios veteres obiter emendem, quos interpretor:

Nam cauta conſultatio multas manus
Vincit: ſed in turba eſt malum inconſulta mens.

567. 1. Πῶς ἂν εἴην παντελῶς ὑμῖν χρήσιμον πρ.] Ad haec Scholiographus non futiliter notat: ὃ περισπάσαιον εἶχεν, ἀπὸ τούτου τὴν τῶν ἀκροατῶν ποιησάμενος θεραπείαν, τὸ εὐπαράδεκτον τῶν συμβουλευομένων ἑαυτῷ διωκήσατο. Dionem ex eo, quod operae pretium palmariumque habuit, auditorum animos ſibi comparauiſſe, vtque accepta eſſent, quae conſuleret, prouidiſſe.

580. 9. Πολλὰ ἂν ἱκετεύσειεν * ὑμᾶς, ἐὰν αὐτόν *] nullis hic opus eſt radiis ſtellarum. ſatis liquet, ſi modo ἐᾷν circumflexo apice ſcribatur, vt in Regio, oratio eius eſt, qui, *Quod ſit, eſſe velit, nihilque malit.* Interpres *de magnis maiora loquutus*, paraphraſten egit.

597. 11. Χρήματα, οἰκίας, ἀνδράποδα, χώρας] harum omnium rerum, tam mancipi, quam nec mancipi, iacturam fecerat interpres: nos e Lethaeo flumine retraximus: ſed operae praecipites praediorum caput amputarunt. leg. *mancipia*, *praedia*.

607. 13. Οἵ γε τῶν αὐτῶν τοῖς λαμπροτάτοις τετεύχασι] Interpres hic ad dona retulerat, quae donatariis clariſſ. ad quos pertinebant, reſtituimus.

615. 15. Καὶ τῶν ἄλλων τινὰς εἶναι τοιούτους] Schol. τῶν μὴ ἐν ἱεροῖς, ἀλλ' ἐν δημοσίοις ἑστώτων. *de iis, quorum ſtatuae in ſacro loco non ſunt erectae, ſed in publico.* Idem Schol. his etiam, quae ſequuntur [616. pen.]. τὸ πρᾶγμα ἐπὶ πάντας μεταφέρειν, adſcribit: καὶ ἐπὶ τοὺς ἔχοντας δηλονότι τὴν ἐπιγραφήν. mox τάφος ab eodem, dialecto vulgari et corrupta dici, ὁ χωματόβουνος, notatur, ὃν οἱ παλαιοὶ τύμβον καὶ μνημεῖον ἐκάλουν, ὡς μνήμην φέροντα τοῦ τεθνεῶτος.

618. 21. Κεῖθ' ὑμῖν ὁ πρὶν μυριάεθλος ἀνὴρ] Mendoſe etiam in Regio ſcribitur μυρίαθλος. [nos, vocali

loco

loco ſuo reſtituta, conſuluimus verſiculo, quo Pauſanias auctior fit, et ſors illa auguſtior.

624. 4. Νῦν τοίνυν αὐτὸ τοῦτο ποιεῖτε· ὅσα γὰρ ἀνδριὰς γένοιτ' ἄν, τοσοῦτον ἐφ' ἑκάτῳ κερδαίνετε] nos ita ſcribendum cenſuiſſe, ex interpretatione noſtra patet, qua totam hanc periodum, a Naogeorgo, vel libris vel oculis fallentibus, praetermiſſam, reddidimus.

627. 13. Καὶ τοιοῦτόν τινος ἀποσχεδιάζοντος] monet Scholiaſtes, τὸ ἀποσχεδιάζειν vſurpari ἀντὶ τοῦ ψεύδεσθαι, προχείρως φλυαρεῖν, προπετῶς, ἀπερισκέπτως· ἐξ ἑτοίμου, pro eo, quod eſt *comminiſci, et temere quicquid in buccam effutire.* mox animaduertis aliud παρόραμα interpretis, cui cauimus et prouidimus.

vlt. Καὶ ταῦτα πιττούμενον] Marcellus Sidetes in fragmentis a nobis editis, ἰατρικῶν περὶ ἰχθύων, novum πιττώσεως ſeu picationis et dropacis genus, in gratiam reſinatae iuuentutis, his cultiſſimis verſibus proponit:

Ἥπερ δ' αὖτε χολή τε φιλοσκοπέλου Θύννοιο
Οὐκ ἐᾷ ὄρνυσθαι θάμνας τρίχας ἐν βλεφάροισι
Νυσσάσας, εὖτ' ἄν κε τριχηλάβῳ ἐξερύσειας.

At Thunni iecur et nigrum fel ſaxa colentis
Non ſinit in ciliis ſuperis ſuccreſcere pilos,
Pungentes, acie ſi vellas forcipis ante.

630. 12. Οὔτε τὰς οἰκείας καὶ προσήκοντας (repete ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, εὔλογόν ἐστι μιμεῖσθαι.) Oreſtes apud Euripidem Electrae ſorori, de matre et matertera propudioſis, ita quiritanti:

Ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδάρεως εἰς τὸν ψόγον
Γένος θυγατέρων, δυσκλεές τ' ἀν' Ἑλλάδα.

Insigne Tyndarus genuit ad dedecus,
Per Graeciam, atque infame natarum genus.

consilium dat eiusmodi:

Σὺ νῦν διάφερε τῶν κακῶν· ἔξεσι γάρ.

Tu discrepa, soror, a malis, quando integrum est.

hic autem versus latebat apud Plutarchum, nec agnoscebatur pro Euripideo a magni nominis interpretibus Gall. qui huius indicii memores μήνυτρα nobis soluerunt. Dio quoque eadem Euripid. verba statim vsurpat: 15. ἔτι δὲ εἰ μὲν (sic enim scribendum e Regio) ἐν τοῖς ἄλλοις μηδὲν αὐτῶν διαφέρετε.

644. vlt. Ἴσε γάρ, ἃ Κρέτων ἦκε μόνος, τ.] Labefactati huius loci subsidium eruditis. an lanius integriusque aliquid eliciant ex hac membranarum Reg. scriptura? εἴς τε γὰρ ἄκρα τῶν ἐκεῖ· μόνος τ. *non opus est nostrae.*

647. 4. Ὥσπερ οἱ τὰς κόρας ταύτας ὠνούμενοι τοῖς παισί'] Schol. τὰ παρὰ τῶν κοροπλάθων λέγ. πλ. in pr. ed. τὰ παρὰ τοῖς κηροπλάθοις πλ. De κοροπλαστικῇ, seu arte fingendi sigilla puppasque ex argilla, Athenagoras in Apolog. pro Christ. ἀπὸ τῆς κόρης ἡ κοροπλαστικὴ εὑρέθη· ἐρωτικῶς γάρ τινος ἔχουσα, περιέγραψεν αὐτῇ κοιμωμένῃ ἐν τοίχῳ τὴν σκιάν· εἶθ' ὁ πατὴρ ἡσθεὶς ἀπαραλλάκτῳ ὄψει τῇ ὁμοιότητι, (κέραμον γὰρ εἰργάζετο) ἀναγλύψας τὴν περιγραφήν, πηλῷ προσανεπλήρωσεν. ὁ τύπος ἔτι καὶ νῦν ἐν Κορίνθῳ σώζεται. Plinius lib. XXXV. cap. XII. *Fingere ex argilla similitudines, Dibutades Sicyonius figulus primus invenit Corinthi, filiae opera: quae capta amore iuuenis, illo abeunte peregre, umbram ex facie eius ad lucernam in pariete lineis circumscripsit: quibus pater eius impressa argilla typum fecit, et cum caeteris fictilibus induratum igni proposuit: eumque seruatum in Nymphaeo, donec*

Corin-

Corinthum Mummius euerteret, tradunt. Aelianus lib. XIV. hiſt. 37.

IN XXXII. AD ALEXANDRENSES.

Pauca quidem Scholiographus in Photiano argum. mutat, non temnenda tamen: Τῦ παρόντος πρὸς Ἀλεξανδρεῖς λόγυ τοιῦτος ὁ σκοπός· δήμυ φύσιν ἀναπτύσσει, καὶ κατατρέχει ταύτης, καὶ ὅτι μὴ χρὴ τὸν Ἀλεξανδρέων δῆμον, ἴδια πολλὰ τὰ πρὸς ἀρετὴν ἔχοντα παρακαλῦντα, τῆς ἐν τῷ κοινῷ ἐπιπολαζύσης ἀνέχεσθαι ταραχῆς καὶ ἀταξίας· ἢ καὶ αὐτὸν ἀνδράποδον ἀποφαίνειν. *etc.* accedat hinc etiam aliquid interpretationi noſtrae, quo ornatior vel clarior ſit: *Non oportere Alexandr. pop. priuatis ornamentis ad virtutem incitatum, tolerare tumultus ac turbas in media plebe exſtantes, aut ſe municipium reddere.* etc.

650. 20. Καὶ τῦτον ἡγεῖσθαι χρὴ βοηθὸν ἥκειν παρὰ θεῦ] Conſentaneum hoc eſſe dicto percelebri Imp. Marci, Scholiaſtes obſeruat: σύμφωνον τῦτο τὸ τῦ αὐτοκράτορος Μάρκυ, ΠΑΝΤΑ ΑΝΩΘΕΝ ΡΕΙ, σοφῶς εἰρηκότος. vnde vero λόγος ὅδε φρόνιμος tibi, vere Auguſte Marce, in praecordia venit et ora? CVNCTA FLVVNT AB ALTO. nonne oracularis haec vox ἄνωθεν ἐπεπέμφθη; de coelo deſcendit? vt beatiſſimus Iacobus ſanctiſſimi numinis afflatu hoc heroico verſu pronunciat:

Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον,

ἄνωθέν ἐϛι καταβαῖνον ἀπὸ τῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ᾽ ᾧ ὐκ ἔνι παραλλαγὴ, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα.

664. 2. καθάπερ ϛέαρ φασὶν ἐνίων ζώων ὠφελεῖν πρός τι τῶν χαλεπῶν. De adipis viribus fuſe Plinius lib. XXVIII. cap. IX. Georg. Piſidas κοσμουργίας verſ.

1544. Leonis adipem neruorum contractioni mederi canit:

Καὶ νεῦρα μὲν σπασθέντα συχολῆς βίᾳ
Λέοντος, ὡς λέγεσιν, εὐρύνει χέαρ.
Neruos graui contractione languidos
Adeps Leonis ampliare dicitur.

Et Marcellus Sid. ἐν ἰατρικοῖς, ex congri adipato garo lepidam mulierculis recens enixis pro venuſtate medicinam facit, carm. venuſtiſſimo:

Ζωὸν δ' ἑψομένου μεγάλου ἐνὶ τεύχεϊ γόγγρου
Παλλαδίῳ πλήθοντι πυρὸς καθύπερθεν ἐλαίῳ,
Κεῖνο λίπος τρητῷ διανεύμενον ἠθητῆρος,
Ἤν τε ἑλὼν τάξειεν Ἐλευσινίῃ μετὰ κηρῷ·
Ἐν δὲ πλάσας ὀθόνῃ μαλακῇ περὶ γαστέρα θείη
Ἀρτιτόκοιο γυναικὸς, ἀναιδέες ἤ νυ τι ῥωχμαὶ
Σάρκα διαῤῥαίσσιν, ἀεὶ δ' ἀγανῶπιν, ἄτρωτον,
Οἵά τε παρθενικαὶ ἀπαλόχροοι αἰνήσσουσι.

Haec ſic olim interpretabar:

Ingentem congrum ſi viuum condis aheno
Palladio exundante oleo, feruente ſub igne;
Pinguis adeps cribro aut colo tranſmiſſus aperto;
Dummodo Eleuſiniam quis ceram temperet una,
Et lini ſuperiecto velamine, ad aluum
Applicet enixae modo; nunquam membra notabunt
Informes maculae et rugae; formaque decora,
Illaeſa, vt fruitur quae virginitate, manebit.

665. 2. — δῆμος ἄσατον κακόν] haec Comica in verſus octonarios diſtinxi. tertium deprauatum ac vacillantem eriges et ſulcies, ſcribendo: καὶ γαληνῶς εἶτ' ἔχων, πᾶν πν. βρ. κορ. in quarto interpunge: κἄν τις αἰτίαι γένηται, τὸν πολίτην κατέπιεν. B. Petrus 1. Epiſt. V. de ἀντιδίκῳ generis humani ita loquitur: περιπατεῖ, ζητῶν, τίνα καταπίῃ.

16.

16. Ὅπως ἔν ἔχω λέγειν· ὅτι ὁ π.] Scholiographus oratoriam ἔλλειψιν hic ſignat: ἐλλιπὴς ἡ περίοδος τῷ, σύνετε· προσέχετε· ἤ τινος τοιούτου· τοῦτο δὲ σύνηθες ῥήτορσι, μάλιστα τοῖς * ὑποσχέσεσιν αἰτιολογικῶς προϊοῦσι· καίτοι καὶ παρὰ τῶν ἀκροατῶν αἰτουμένων.

682. 11. Πλὴν οὐκ αὐτόματος ὑμῖν ἀναβλύζει διψήσασιν ὁ οἶνος] Succurrebat illud Phoenicis Homerici ad Achillem:

Πολλάκι μοι κατέδευσας ἐνὶ ῥήθεσσι χιτῶνα,
Οἶνα ἀποβλύζων, ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.

Regius tamen hic habet ὑμῖν ἀναβλύειν δ. vt apud Nonnum in Euang. τῷ κατὰ Ἰωάνν. Λαϊνέῳ κενεῶνι καθάρσιον ἔβλυεν ὕδωρ.

690. 12. Εἰ μεταξὺ θεῶν τις ἐπιστὰς, εἴποι διατεινάμενος] Chio Epiſt. ad Clearch. Φέρε γάρ, εἴ μοι ἡ πραεῖα ἐπιστάτις θεὸς ἡσυχία, καὶ ταῦτα λέγοι.

14. Δαιμόνιοι μαίνεσθε, καὶ οὐκέτι κ.] Hos verſus Diis illis dignos Naogeorgus animaduerterat, aut verſibus Muſarum ſeueriorum exprimere veritus erat. nos tamen non piguit.

IN TARSICAS I. ET II.

Vol. II. p. 1. Photius in Tarſicae prioris ὑποθέσει meminerat παραλόγως καὶ ἐφυβρίστως ἔθος κατὰ φωνῆς ἀπήχησιν. Scholiographus ἄλογον ἔθος ſcripſit; et, vt φωνῆς ἀπήχησιν declararet, ſubiunxit: ὃ ξινοκτυπίαν καλοῦσι. Plin. lib. 11. c. 37. *Naſum noui mores ſubdolae irriſioni dicauere;* vt ξινοκτυπία *ſanna* ſit, ei nota, qui dicitur a Perſio

Callidus excuſſo populum ſuſpendere naſo.

pen. Καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος τῆς τριαίνης, κ.] An figere Dio voluit animum lectorum hoc clauo tridentis,

dum Apollinem ἀγλαοτρίαιναν, inuito Conſo, facit? Quid ſi inciſo ſeparetur Apollo a tridente, Ἀπόλλωνος, τῆς τριαίνης, neglecta copula καὶ, vt ſit ἀπὸ κοινοῦ, καὶ περὶ τῆς τριαίνης. nonne dignus quoque erat elogio ſuo Tridens?

4. 5. Μὴ ταυτὸ πάσχοιτε Ἰλιεῦσιν ἐκείνοις, οἱ τ.] Scholiaſtes non vanus hic: τὰ κατὰ τὸν Ἴλιον πάθη περιπαθέστερα τῶν ἄλλων· ὁ δὲ διεξιὼν ὁ τραγῳδὸς, ἀτυχεστέρας αὐτὰς ἀπέφαινε· καὶ ὅτι περιπαθέστερα τῶν ἄλλων τὰ Ἰλιέων, ἡ παροιμία δηλοῖ, ἡ τὰ ὑπερβάλλοντα πάθη, Ἰλιάδα κακῶν φάσκουσα. Deſipiebant ergo Troiugenae, cum iuberent Tragicum,

— *infindum renouare dolorem,*
Troianas vt opes, et lamentabile bellum

Eruerant Danai. Sapiebat hiſtrio ea recuſans ἐπιδείξασθαι, *quae animus meminiſſe horret, luctuque refugit.*

24. Αὗται προσφέρουσι μέλι τι, χρίσασαι τὴν κύλικα] mallem vt in Reg. ſcribere, προσφέρουσι, μέλιτι χρίσασαι τ. atque ita loquitur Lucretius lib. 1. vbi id medicis aſſignat, quod hic nutricibus:

Sed veluti pueris abſinthia tetra medentes
Cum dare conantur, prius oras pocula circum
Contingunt mellis dulci flauoque liquore. etc.

B. Io. Chryſoſt. Panegyr. in Babylam Mart. γίνεται παρόμοιον, ὥσπερ ἄν εἴ τις τὸν κάμνοντα, ὠφέλιμα φάρμακα προσίεσθαι μὴ καταδεχόμενον, μεθοδεύσειεν ἡδύματι τὸ φάρμακον ἐγκατακρύψας τινί.

8. 3. Ἔπειτα, οἶμαι, καὶ δακνόμενοι δυσχεραίνετε, καὶ φ.] Palam eſt, interpretem legiſſe δακρυόμενοι, quod Tarſicas mulierculas, non Tarſenſes viros, deceret. Scholiograph. τεχνολογίαν orat. ſic deſignat: ἐν παραιτήσεως λόγῳ κολακεύει τὸ πλῆθος· σοφῶς ἐπεισάγων οἷς ἀγαθοῖς αὐτοῖς περιήνθισαι ἡ κατοικία·

ὡς

ὡς ἂν ταύτῃ προϋπτιάσας αὐτὸς, τῷ κατὰ τῆς πόλεως ἐπαίνῳ, προσεκτικὸς αὐτὸς ἀπεργάσηται κατὰ τὸν λόγον, *vt deprecationis ſpecie plebeculae aſſentetur, et callide, quibus eorum habitatio bonis cumulate ornata ſit, ſubindicet: quo ſtupentes, vrbiſque et ciuium laudatione delinitos, attentiores reddat.*

13. 3. Οἷα καὶ πρότερον ἦν· καὶ τὸς ποταμὸς ἀδεὶς ἄλλος ἔτρεψεν] Sic proſodiam emendo; et non inuitus, inuitis tamen exemplaribus, ſcriberem ἀδεὶς ἄλλη, non ἄλλος. hoc interpres probauerat.

4. Οὐδ' εἴ τι τοιοῦτον ἦν ἕτερον] hoc membrum periodi, ad σαφήνειαν non inutile, reciſum vel omiſſum ab interprete, reſtauraui. Quae ſubiiciuntur e veritatis ſacrario eruta, σωφροσύνη καὶ νοῦς ἐστι τὰ σώζοντα, aureis exaranda ſunt notis, vt iſta Perſii, S. II. quibus concinunt:

Compoſitum ius faſque animo, ſanctoſque receſſus
Mentis, et incoctum generoſo pectus honeſto,
Haec cedo, admoueant templis, et farre litabo.

20. 7. Πρὸς τὸν Εὔμαιον, ὡς αὐτὸν ἡ κιθάρα περιήνεγκε] Coniectura mea, cuius pars tantum ad oram lib. relata eſt, haec fuerat, ſcribendum videri: ὅταν αὐτοῖς ἡ κιθάρα περιηνέγκετο; quod etiam interpres in manu, vel in mente habuit; aut (quia nulla apud Homerum, niſi fallor, citharae περιφορᾶς mentio fit, niſi cum I. Odyſſ.

Κήρυξ ἐν χερσὶ κίθαριν περικαλλέα θῆκε
Φημίῳ.)

ex ipſis Homeri verbis Odyſſ. XVII. lubentius ſcriberem: ὅταν αὐτὸν [ἢ αὐτὸς] ἡ ἰωὴ κιθάρας περιῆλθε. *cum vtrumque citharae ſtrepitus circumueniſſet.* En Homerica:

ἀγχι-

— ἀγχίμολον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
Στήτην ἐρχομένω· περὶ δὲ σφέας ἤλυθ' ἰωὴ
Φόρμιγγος γλαφυρῆς.

Petis etiam, vnde depromta ſint haec: γιγνώσκειν, ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῇ δαῖτα τίθενται. eccilla:

Γιγνώσκω δ', ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται
Ἄνδρες.

quid ſi in hoc quoque Homerico ſcribatur ἐν αὐτῇ, vt habet Dio, quia praecedit αὐλὴ apud Homer. vt οἰκίᾳ apud Dionem. patitur tamen Attica ἐναλλαγὴ, dici ἐν αὐτῷ, nempe δώματι, quamuis praeeat δωμάτων. Sed et aliud indicium certius conuiuium celebrantium advertit Vlyſſes, nidoris videlicet adſcenſum:

— ἐπεὶ κνίσση μὲν ἐνήνοθεν, ἐν δέ τε Φόρμιγξ
Ἤπύει, ἣν δ' ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην.

Deinceps haec [verſ. 9.] καὶ πάλιν ἐκ τῆς νήσου τῶν Κυκλώπων ἀκούοντα τῶν τε προβάτων βληχωμένων, κ. deſignant iſtos verſus e IX. Odyſſ.

Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντων,
Καπνόν τ', αὐτῶν τε φθογγὴν οἰῶν τε καὶ αἰγῶν.

24. 15. Ὧν ἐξι τὸ περὶ τὴν ἐσθῆτα τῶν γυναικῶν, τὸ τῦτον τὸν τρόπον κατεσκάλθαι, καὶ βαδίζειν] Tarſicas ſtolatas fuiſſe docet, ita *vt tegeret medios inſtita longa pedes:* et vittis, reticulo, capitio, capitali, ricave capita velata habuiſſe: vt munditiae eſſent ſine offuciis: et ſancte potius, quam ſcite, colerentur: vt olim Romae Pont. Max. de collegii ſententia iuſſit coli Veſtalem, quae ſuſpecta fuerat propter cultum amoeniorem, ingeniumque liberius, quam virginem deceret. Liu. lib. IV. de ſtolato pudore, Gregor. Naz. κατὰ καλλωπιζομένων.

20. Τοιγαρῦν ἀπὸ τῶν ὤτων ἀρξάμεναι τῆς διαφθορᾶς] Quod haec ſit *prima mali labes* in foeminis,

Ly-

Lyſias in ἀπολογίᾳ ὑπὲρ τῦ Ἐρατοσθένυς φόνυ confirmat: ἡ ἐμὴ γυνὴ ὑπὸ τύτυ τῦ ἀνθρώπυ ὀφθεῖσα, χρόνῳ διαφθείρεται· ἐπιτηρῶν γὰρ τὴν θεράπαιναν τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν βαδίζυσαν, καὶ λόγυς προσφέρων, ἀπώλεσεν αὐτήν. etc. Quocirca aurium munimina non minus conferrent mulieribus, quam pueris, quibus ea plus, quam pugilibus, conducere aiebat Xenocrates, auctore Plutarcho περὶ τῦ ἀκούειν: Ξενοκράτης τοῖς παισὶ μᾶλλον, ἢ τοῖς ἀθληταῖς, ἐκέλευε περιάπτειν ἀμφώτιδας· ὡς ἐκείνων μὲν τὰ ὦτα ταῖς πληγαῖς, τύτων δὲ τοῖς λόγοις τὰ ἤθη διαφθειρομένων· ὐκ ἀνηκοΐαν, ὐδὲ κωφότητα προμνώμενος, ἀλλὰ τῶν λόγων τὰς φαύλυς φυλάττεσθαι παραινῶν, πρὶν ἑτέρυς χρηστὰς ὥσπερ φύλακας ἐντραφέντας ὑπὸ φιλοσοφίας, τῳ ἤθει τὴν μάλιστα κινεμένην αὐτῦ καὶ ἀναπειθομένην χώραν κατασχεῖν. ideo pulchre Satyrographus praecepit:

Nil dictu foedum, viſuque haec limina tangat,
Intra quae pater eſt; procul hinc, procul inde puellae
Lenonum, et cantus pernoctantis paraſiti.

In ſecunda Tarſ. vbi narratiuncula eſt de Phryge male augurante, qui cornicem inauſpicato pereuſſit, ait, [p. 34. vlt.] καὶ νομίσας εἰς ἐκείνην τετραφθαι τὸ χαλεπὸν, ἀναιρεῖται, καὶ ἀναβὰς ἤλαυνεν. Scribe, vt in Regio, ἀναιρεῖ τε καὶ ἀν. Hoc σφάλμα fecit, vt, veluti Phryx ἀπ' ὄνυ, ſic interpres ἀπὸ νῦ laberetur. *occidit*, inquit, *et iumento conſcenſo equitabat.* atqui cornix mox recreata atque refecta (hoc enim denotat τὸ ἀνέσφηλε) ita iumentum terruit, vt inſeſſorem excuteret. Narrat ergo Dio, Phrygem iſtum, qui ob εὐτοχίαν onuſtum pectus portabat laetitia lubentiaque, deſcendiſſe ab equo, vt cornicem, in cuius caput malum omen verſum eſſe autumabat, ictu ſemianimem tolle-

tolleret, quasi salutis tesseram: tùm iumento conscenso perrexisse. Narrauit Dio. quidni etiam narrem tibi, quod ab Hecataeo Abderita (philosopho et historico, ex Eusebii sententia, περὶ τὰς πράξεις ἱκανωτάτῳ) accepi ἐκ τῆς περὶ Ἰουδαίων ἱστορίας, de Mosomamo, strenuo equite Iudaeo, et sagittario praestantissimo, qui, vt auguriorum inanitatem argueret, oscinem auem ab augure contemplante ostentam collimans iaculo transfixit, felicius, quam Phryx ille noster, vt mortua morae amplius non esset. vis oculatum testem id perhibentem producam? ἐμοῦ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν βαδίζοντος, συνηκολούθει τις μετὰ τῶν ἄλλων τῶν παραπεμπόντων ἡμᾶς ἱππέων Ἰουδαίων ὄνομα Μοσόμαμος, ἄνθρωπος ἱκανὸς κατὰ τὴν ψυχήν, εὔρωστος, καὶ τοξότης ὑπὸ δὴ πάντων ὁμολογούμενος καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων ἄριστος· ἔτος ἦν ὁ ἄνθρωπος, βαδιζόντων πολλῶν κατὰ τὴν ὁδὸν, καὶ μάντεώς τινος ὀρνιθευομένου, καὶ πάντας ἐπισχεῖν ἀξιοῦντος, ἠρώτησε, διὰ τί προσμένουσι· δείξαντος δὲ τοῦ μάντεως αὐτῷ τὸν ὄρνιθα, καὶ φήσαντος· ἐὰν μὲν αὐτοῦ μένῃ, προσμένειν συμφέρει πᾶσιν· ἐὰν δὲ ἀναπτὰς εἰς τοὔμπροσθεν πέτηται, προάγειν· ἐὰν δὲ εἰς τὸ ὄπισθεν, ἀναχωρεῖν αὖθις· σιωπήσας καὶ ἑλκύσας τὸ τόξον, ἔβαλε, καὶ τὸν ὄρνιθα πατάξας ἀπέκτεινεν. ἀγανακτοῦντος δὲ τοῦ μάντεως καί τινων ἄλλων, καὶ καταρωμένων αὐτῷ· τί μαίνεσθε, ἔφη, κακοδαίμονες; εἶτα τὸν ὄρνιθα λαβὼν εἰς τὰς χεῖρας, πῶς γὰρ ἔτος, ἔφη, τὴν αὐτοῦ σωτηρίαν ὁ προειδὼς, περὶ τῆς ἡμετέρας ἡμῖν πορείας ἄν τι ὑγιὲς ἀνήγγειλεν; εἰ γὰρ ἐδύνατο προγινώσκειν τὸ μέλλον, εἰς τὸν τόπον τοῦτον οὐκ ἀνῆλθε, φοβούμενος, μὴ τοξεύσας αὐτὸν ἀποκτείνῃ Μοσόμαμος ὁ Ἰουδαῖος. Hic vir non certiore manu et sagitta praepetem transadegit, quam ridicula auspicia acumine ingenii exagitauit, et augurum ceu cornicum oculos confodit. Praestat igitur Deiotarum imitari, quem non tam cornicis, quam virtutis, auspi-

ſpiciis eſſe vſum ſcribit Tullius; quae vetant *Spectare fortunam, dum praeſtetur fides.* Caeterum quod huius commenti initio dicit Dio, [p. 34. antep.] *οἰωνισάμενος· οἱ γὰρ Φρύγες τοιαῦτα δεινοὶ*, Phrygas auſpicandi fuiſſe peritiſſimos, (id hic *οἰωνίσασθαι*, ab Hecataeo *ὀρνιθεύεσθαι* vocatur) hoccine in cauſa eſt, cur Cic. ita percontetur, An auſpicia Piſidarum, aut Cilicum, aut Phrygum, inuenta dicemus?

AD XXXV. ET FRAGM. DIONIS.

Quae in XXXV. ſermonis interpretatione alio Characterum Romanorum genere vides inſignita, Naogeorgus vel in Graeco exemplari non viderat, vel Latinis inuiderat; aut deſpexerat, vt conſuleret famae ſapientum illorum beatorumque Antiſtitum gentilium vtriuſque continentis et Heſperiae principum: quos hic, etiam coronatos, ad partes vocat, *cum ſemiuiro comitatu παιδαρίων κομώντων*, *Moeonia mentum mitra crinemque madentem Subnixos: Tyrioque ardebat murice laena Demiſſa ex humeris.* Sed quid Celaenis immoramur, vbi *κελαινὼ* et caligo mera cimmeriaque eſt? Valete ergo, pontifices Celaenaei, felices nimium, ſi eruditis noti fuiſſetis, quibus tamen caeſariem veſtram debetis, vt *κομηταὶ*, *ἀκερσέκομοι*, intonſi, et Caeſares audiatis: et, *vt ſuperi voluere, latete. Eſt et fideli tuta ſilentio Merces.* Scribe ſtatim, [p. 66. vlt.] *ὅπως ποτὲ ἔχῃ* λ. Quod continuo ſequitur, [p. 67. 1.] *τὸ δὲ κομᾶν ἃ χρὴ πάντως ὑπολαμβάνειν ὡς ἀρετῆς σημεῖον*, repugnat Comae encomio ab eodem Dione ſcripto; vt Syneſius in *Φαλάκρας ἐγκωμίῳ* perhibet: *Δίωνι τῷ χρυσῷ τὴν γλῶτταν ἐποιήθη βιβλίον κόμης ἐγκώμιον, ἔτω δῆτα λαμπρὸν, ὡς ἀνάγκην εἶναι παρὰ τὸ λόγε Φαλακρὸν ἄνδρα αἰσχύνεσθαι· συνεπιτίθεται γὰρ ὁ λόγος τῇ Φύσει. ἀδὲ πολύτριχόν ἐστι· γλαφυρὸν μέντοι.* Sed et hoc

hoc libelli aureoli elogio non contentus ille Cyrenes Antiſtes, etiam eius guſtum et ſpecimen *Φιλοδίωνι* dare voluit: quo ne volumen Dionaeum fraudetur, neve auctori facta videatur iniuria, ſi quae eius fragmenta negligerentur; hic, quamuis ſpatiis diſcludar iniquis, noſtris potiora corollariis, aurea illa λείψανα, cum veteri exemplari MS. (quod ab ampliſſimo viro D. Huralto Meſſaeo, ſacri Conſiſtorii Comite, vtendum accepi) ſedulo collata, pro coronide gemmea apponere, cum interpretatione noſtra, conſtitui.

ΕΚ ΤΩΝ ΔΙΩΝΟΣ ΠΕΡΙ ΚΟΜΗΣ.

Ἀναξὰς ἔωθεν, καὶ τὰς θεὰς προσεπών, ὅπερ εἰώθαι, ἐπεμελήμην τῆς κόμης. καὶ γὰρ ἐτύγχανον μαλακώτερον σῶμα ἔχων· ἡ δὲ ἠμέλητο ἐκ πλείονος· πάνυ γὰν συιέσραπτο καὶ συνεπέπλεκτο τὰ πολλὰ αὐτῆς, οἷον τῶν οἰῶν τὰ περὶ τοῖς σκέλεσιν αἰωρήμενα· πολὺ δὲ ταῦτα σκληρότερα, ὡς ἂν ἐκ λεπτοτέρων συμπεπλεγμένα τῶν τριχῶν. ἦν ἓν ὀφθῆναί τε ἀγρία ἡ κόμη καὶ βαρεῖα· μόλις δὲ διελύετο, καὶ τὰ πολλὰ αὐτῆς ἀπεσπᾶτο καὶ διετείνετο. ἐκὼν ἐπῄει μοι τὰς Φιλοκόμας ἐπαινεῖν, οἱ, φιλόκαλοι ὄντες, καὶ τὰς κόμας περὶ πλείστου ποιούμενοι, ἐπιμελῶνται ῥᾳθύμως, ἀλλὰ καλαμόν τινα ἔχουσιν ἀεὶ ἐν αὐτῇ τῇ κόμῃ, ᾧ ξαίνουσιν αὐτὴν, ὅταν σχολὴν ἄγωσι. καὶ τοῦτο δὴ τὸ χαλεπώτατον, χαμαὶ κοιμώμενοι φυλάττουσιν, ὅπως μηδέποτε ἄψωνται τῆς γῆς, ὑπερείδοντες ὑπὸ τῆς κεφαλῆς μικρὸν ξύλον, ὅπως ἀπέχῃ τῆς γῆς ὡς πλεῖστον· καὶ μᾶλλον φροντίζουσι τοῦ καθαρὰν φέρειν τὴν κόμην, ἢ τοῦ ἡδέως καθεύδειν. ἡ μὲν γὰρ καλός τε καὶ φοβερὸς ἔοικε ποιεῖν· ὁ δὲ ὕπνος, κἂν πάνυ ἡδὺς ᾖ, βραδεῖς τε καὶ ἀφυλάκτους. δοκοῦσι δέ μοι καὶ Λακεδαιμόνιοι μὴ ἀμελεῖν τοῦ τοιούτου πράγματος, οἳ τότε ἥκοντες πρὸ τῆς μάχης τῆς μεγάλης τε καὶ δεινῆς, ὅτε μόνοι τῶν Ἑλλήνων

νων ἔμελλον δέχεσθαι βασιλέα, τριακόσιοι τὸν ἀριθμὸν ὄντες, ἐκάθηντο ἀσκῶντες τὰς κόμας. δοκεῖ δέ μοι καὶ Ὅμηρος πλείσης ἐπιμελείας ἀξιῶν τὸ τοιοῦτον. ἀπό γε μὴν ὀφθαλμῶν ἃ πολλάκις ἐπαινεῖ τὰς καλὰς, ἁδὲ ἀπὸ τούτου μάλιστα ἡγεῖται τὸ κάλλος ἐπιδείξειν. ἁδενὸς ἓν τῶν ἡρώων ὀφθαλμὰς ἐγκωμιάζει, ἢ Ἀγαμέμνονος, ὥσπερ καὶ τὸ ἄλλο σῶμα ἐπαινεῖ αὐτοῦ. καὶ ἃ μόνον τὰς Ἕλληνας ἑλίκωπας καλεῖ, ἀλλ' ἁδὲν ἧττον καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα, τὸ κοινὸν ἐπὶ τοῖς Ἕλλησιν. ἀπὸ δὲ τῆς κόμης ἅπαντας, πρῶτον μὲν Ἀχιλλέα, Ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλείωνα· ἔπειτα Μενέλαον ξανθὸν ἐπονομάζων ἀπὸ τῆς κόμης· τῆς δὲ Ἕκτορος χαίτης μέμνηται, ἀμφὶ δὲ χαῖται Κυάνεαι πεφόρητο. Εὐφόρβου γε μὴν, τοῦ καλλίστου τῶν Τρώων ἀποθανόντος, ἁδὲν ἄλλο ὠδύρετο λέγων· Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι χαρίτεσσιν ὁμοῖαι, Πλοχμοί θ', οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο· καὶ τὸν Ὀδυσσέα ὅταν ἐθέλῃ καλὸν γεγονότα ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἐπιδεῖξαι, φησὶ γᾶν· Κυάνεαι δ' ἐγένοντο ἔθειραι. πάλιν δ' ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· καὶ δὲ κάρητος Οὖλαι ἧκε κόμαι ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίαι. καὶ πρέπειν γε μᾶλλον τοῖς ἀνδράσι φαίνεται καθ' Ὅμηρον ὁ κόσμος ὁ τῶν τριχῶν, ἢ ταῖς γυναιξί· γυναικῶν γᾶν περὶ κάλλεος διεξιών, ἃ τοσαυτάκις φαίνεται κόμης μεμνημένος· ἐπεί τοι καὶ τῶν θεῶν τὰς μὲν θηλείας ἄλλως ἐπαινεῖ· χρυσῆν γὰρ Ἀφροδίτην, καὶ βοῶπιν Ἥραν, καὶ Θέτιν ἀργυρόπεζαν. τοῦ Διὸς δὲ μάλιστα ἐπαινεῖ τὰς χαίτας· Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος.

Cum mane surgerem, et Deos pro more adorarem, comae cura mihi fuit. Etenim corpore languido molliusque affecto eram; coma autem a longo tempore neglecta fuerat. Itaque magna ex parte conturbata implexaque erat; quales in ouibus villi per crura eriguntur: mea vero caesaries multo durior, quippe quae e tenuioribus capillis concinnata est. proinde visu agrestis et onerosa coma, vix ac ne vix quidem dirimebatur; ut multa pars eius diuelleretur

ac

ac diſtenderetur. Quocirca cirratos comtoſque laudare animum ſubiit, qui venuſtatis ſtudioſi et caeſariem plurimi facientes, in ea curanda operoſi ſunt: atque arundinem quandam in coma ſemper habent, qua vellicant ipſam, cum otioſi ſunt. Et quod omnium difficillimum eſt, humi dormientes cauent, ne terram vnquam contingant: aſſeremque capiti ſubſternunt, quo plurimum diſtet a terra: idque accurant potius, vt puram gerant comam, quam vt ſuauiter dormiant. Caeſaries enim pulchros et formidabiles ipſos efficere videtur: ſomnus vero, tametſi dulciſſimus ſit, ſegnes et incautos. Quin etiam Lacedaemonios arbitror hoc inſtitutum minime neglexiſſe: cum olim prodeuntes ante magnum et horrendum illud proelium, quando ſoli e Graecis Regem excipere parabant, trecenti numero crinem ornantes conſidebant. Hunc quoque ornatum Homerus magno ſtudio dignum cenſuiſſe mihi videtur: quandoquidem ab oculis non ſaepe formoſos commendat: neque ex eo praecipue putat ſe pulchritudinem probaturum. quare nullius Heroum oculos laudat, praeterquam Agamemnonis, cuius reliquum etiam corpus celebrat. ac non Graecos duntaxat nigroculos vocat, ſed et ipſum Agamemnonem, communi cum Graiis appellatione. A coma autem omnes; ac primum Achillem: flauo Pelidem crine prehendit: *deinde Menelaum a caeſarie flauum nuncupauit: Hectoris quoque capilli meminit:* Fuſcaque caeſaries hinc atque hinc ſparſa volabat. *Porro in Euphorbo, Troianorum pulcherrimo, cum obiiſſet, aliud nihil deflebat:* Sanguine fuſa coma eſt, triplex cui Gratia ſedit, Cinnorumque orbem argentum nectebat et aurum. *Item cum Vlyſſem formoſum a Minerua factum argueret, ait:* fuſci euaſere capilli; *rurſus de eodem:* Criſpum agitat crinem, cui flos hyacinthius eſt par. *quin viros magis decere, quam foeminas, capillorum ornatum, ex Homero patet. Quapropter de mulierum pulchritudine verba faciens, non toties videtur meminiſſe comae; ſiquidem foeminas e Diuis aliter*

col-

collaudat: aureamque Venerem et bubulis oculis Iunonem, argentipedemque Thetin memorat. At Iouis crines potissimum extollit: Coelestes regi quatiuntur vertice crines.

AD LXII DE REGNO ET TYRANN.

Scholiographus Photio et veritati congruenter de hoc sermone scribit: ἔτος ἐκ τῆς ὑπογραφῆς μηνύει τὴν ὑπόθεσιν πᾶσαν, quasi non plus in fronte, quam in recessu, habeat.

321. 1. Καὶ μὴν εἴ τις ἀνδρὸς ἑνὸς ἀχ ἔτός τε ἄρχειν ἐστὶ, κ.] Compone cum his, quae Clemens Alex. scribit VI. στρωμάτων, vbi docet, quid sit in viro pio ἀρχικὸν, ἡγεμονικὸν, βασιλικόν: inde purpureus hic pannus late splendet: μὴ τῶν ἔξω μόνον θηρίων κατακυριεύειν ἐτάγημεν· ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ἀγρίων παθῶν. et: ἃ πραγμάτων ἅπτεον τοῖς μὴ τὴν γνῶσιν εἰληφόσι, καὶ εἰδόσιν, ὅπως αὐτοῖς παρ' ὅλον τὸν βίον χρηστέον: sic enim corrigo, cum praue et παραλόγως editum sit παρὰ λόγον τὸν β.

5. Καὶ πολλῶν γε οἰκέντων ἐπὶ π.] abest γε a MS. sed quid obest? cum idem sit, atque si dixisset: καίπερ πολλῶν οἰκ. mox etiam eandem partic. adiunximus τῷ τᾶτον ex eod. MS. τᾶτόν γε ἐφικνεῖσθαι.

14. Εἰς ἐπήκοον φθέγγεσθαι] Loquutio plane Attica est; qua praeter alios vtitur Xenophon IV. ἀναβάσ. καλεσάμενος τὰς στρατηγὰς ἐς ἐπήκοον, hoc est, eo, *vnde exaudiri posset.*

15. Καὶ γὰρ ἂν ἔχει τι παραπλήσιον ὁ νᾶς τῇ ὄψει] Aristotelicum est: ὅπερ ὄψις ἐν ὀφθαλμῷ, τᾶτο νᾶς ἐν τῇ ψυχῇ.

16. Ὡς γὰρ ἐκείνη διεφθ.] sic reposui ex MS. c. congruentius aetiologiae, quam καὶ ὡς. mox pro πλησιώτατα, πλησιαίτατα, indidem, Atticorum more; de quo Eust. in Od. β.

21. Οἱ μὲν γὰρ πολλοὶ τῶν ἐν ταῖς δυναστείαις, ὅτι μὲν ἔξεστιν αὐτοῖς π.] Publius:

Cui plus licet, quam par eſt, plus vult, quam licet.

vide τὰ δικαιώματα τῆ βασιλέως, 1. Reg. [ſeu 1 Sam.] 8. Scholiographus his cenſuram adhibuit: ἐπαναφορὰ ἄτονος καὶ προσκορής.

322 10. Ἥδεται δὲ τοῖς πόνοις, ὅτι ἑκὼν πονεῖ] Syneſius περὶ βασιλ. βασιλικῆ σώματος ἐλάχιστα πόνος ἅπτεται. ὅσις γὰρ ὁ λανθάνει πονῶν, τοῦτον ἥκιστα πόνος νικᾷ. Seneca Ep. 31. *Generoſos animos labor nutrit.*

16. Τίνι δὲ ἀνδρείας μείζονος, ἢ τῷ πάντα σώζοντι] Clemens Al. lib. IV. στρωμ. αἴτημα τὸ βασιλικώτατον, αἰτεῖσθαι τὴν τῶν ἀνθρώπων σωτηρίαν ἀμισθί. *Votum regium eſt, petere et procurare ſalutem hominum gratis.*

vlt. Βασιλείας δὲ οὐδὲν ἦν αὐτῷ προσῆκον, ὁ μᾶλλον ἢ τῶν σηπομένων τινὶ νεκρῶν] Interpres ita verterat: *non magis, quam ad aliquem mortui putreſcentes*; vt illos gignendi caſus, σηπομένων νεκρῶν, regi putaret a participio προσῆκον, ſed incaute: cum diſtributiue poſiti ſint, et datiuo τινὶ ſubiiciantur, optimae ſententiae bono, quae vult: *Neutiquam Regnum ad Sardanapalum attinuiſſe, nec magis, quam ad aliquod e foetidis iam cadaueribus.* fuit certe

— *monſtrum, nulla virtute redemtum*
A vitiis; aeger, ſolaque libidine fortis.

323. 4. Καθῆστο ἐπὶ χρυσηλάτου κλίνης ἀναβάδην] Pollux Onom. lib. 31. cap. 13. ex hoc Dionis loco exemplum illud depromſiſſe videtur, ἀναβάδην καθήμενος: cui ſubiungit περιβάδην, τὸ ὑπαλλάξαι τὰς πόδας. Phauorinus: ἀναβάδην, τὸ ἀφ' ὕψους ἄνω τὰς πόδας ἔχειν, καὶ κοιμᾶσθαι. Vnde lacuna explenda eſt apud Heſychium. Ariſtophanes in Pluto:

Nunl

Νυνὶ δὲ πεινῶν, ἀναβάδην ἀναπαύομαι.

At pedibus altis famelicus quieſco nunc.

8. Ὑπὸ δὲ ἀργίας καὶ σκιᾶς λευκός] haec σκιατροφία dicitur vno nomine a Plut. in P. Aemilio: ἄνθρωπος τῷ σώματι σίλβων ὑπὸ λειότητος καὶ σκιατροφίας. de Ser. Galba. et in Ageſilao: τῶν σωμάτων λευκῶν καὶ ἀπαλῶν διὰ τὰς σκιατροφίας, γυμνουμένων διεγέλων.

AD I. II. III. ΠΕΡΙ ΤΥΧΗΣ.

324. 7. haec male cohaerebant, nec ſatis erant integra: μὴ παρέσης δὲ, λύπην ἔχει καὶ ἀπορίαν πάντα, ἐκ τῆς δαίμονος ταύτης. melius ſic in Regio interpuncta connexaque ſunt: λύπην ἔχειν καὶ ἀπορίαν· πάντα γὰρ ἐκ τῆς δαίμονος τ. ex Demoſth. Olynth. II. μεγάλη γὰρ ξοπὴ, μᾶλλον δὲ ὅλον ἡ τύχη, παρὰ πάντα ἐξὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα. Ariſt. XI. τῶν μετὰ τὰ Φυσ. de principio potentiſſimo, vnde vniuerſa pendent: ἐκ τοιαύτης ἀρχῆς ἤρτηται ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ Φύσις. Quae ſequuntur affinia ſunt iis, quae in Paeane εἰς ὑγίειαν Ariphron canit in colophone Athenaei δειπν.

325. 12. Aſſerit hic, oratores quondam perniciosos Athenis fuiſſe, nec minimam per Demoſthenem inuectam eſſe partem incommodorum. Ἀθῆναί ποτε εἰς ξήτορας ἠδικήθησαν, καὶ ἤγετο Δημοσθένης. Idque firmat Aeſchines κατὰ Κτησιφῶντος, et Dinarchus contra Demoſth. vbi docet, qui auctores ſint rerum bene vel male in vrbibus geſtarum: παρὰ τί οἴεσθε τὰς πόλεις τότε μὲν εὖ, τότε δὲ Φαύλως πράττειν; ἀδὲν εὑρήσετε ἄλλο, πλὴν παρὰ τὲς συμβάλες καὶ τὲς ἡγεμόνας. Quod autem τύχην ἐπισκοπῆσαν appellat, [verſ. 14.] Solonem imitatur, qui Iouis αἶσαν, et Mineruam ἐπισκοπεῖν Athenas in Elegis cecinit:

Ἡμετέρη δὲ πόλις κατὰ μὲν Διὸς ἔπορ' ὀλεῖται
Αἶσαν, καὶ μακάρων θεῶν φρένας ἀθανάτων.
Τοίη γὰρ μεγάθυμος ἐπίσκοπος ὀβριμοπάτρη
Παλλὰς Ἀθηναίη χεῖρας ὕπερθεν ἔχει.

Caeterum Plutarchus, in comment. *Qui leg. poëtae*, Heſiodum Iouis nomine ad fortunae vim declarandam vti obſeruat, in his Promethei ad Epimethea monitis:

— μή ποτε δῶρα
Δέξασθαι παρὰ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν.

ἐπὶ τῇ τύχης δυνάμει τῷ Διὸς ὀνόματι κέχρηται· τὰ γὰρ τυχηρὰ τῶν ἀγαθῶν, Διὸς δῶρα κέκληκε, πλούτους καὶ γάμους καὶ ἀρχάς, καὶ πάντα ὅλως τὰ ἐκτός, ὧν ἡ χρῆσις ἀνόνητός ἐστι τοῖς χρῆσθαι καλῶς μὴ δυναμένοις.

328. 10. Πανθείας ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ, καὶ] Ecce tibi non faſtidienti nec occupato faſciculus de Pantheae, Croeſi aliorumque fortuna, a Scholiaſte e Xenophontis, Herodoti, Thucydidis et poëtarum viridariis letus: Πανθείαν μὲν, τὴν Ἀβραδάτου τοῦ Σουσίου, φασὶ, γαμετὴν, ἧς καὶ Ξενοφῶν ὁ Σωκρατικὸς μέμνηται· Κροίσου [καὶ τοῦ παιδὸς τούτου, ἤτοι τοῦ ἐν θήρᾳ δεδυσχηκότος, ἢ τοῦ κωφοῦ, ἀμφοτέρων Ἡρόδοτος μέμνηται· τοῦ μὲν, ὡς ὑπὸ Ἀδράστου τῇ τοῦ συὸς διαμαρτίᾳ λόγχῃ διαπαρέντος· τοῦ δὲ ἐπὶ τῇ Σαρδέων ἁλώσει φωνήεντος γεγονότος. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ τὴν Ἀστυάγους ὑπὸ Κύρου ἐγγόνου ἧτταν· καὶ Πολυκράτους, τοῦ Σαμίων τυράννου, τὴν ὑπὸ τῶν Περσῶν αἰχμαλωσίαν καὶ ὄλεθρον, καὶ τὴν Κύρου ὑπὸ τῆς Μάσσης τῆς Μασσαγέτιδος σφαγὴν, ὁ αὐτὸς Ἡρόδοτος ἀναγράφει. Μηδείας δὲ τὸν ἔρωτα τῆς Κολχίδος, καὶ τὸν Ἰάσονα, καὶ πᾶσαν τὴν κατ' αὐτῆς πραγματείαν Ἀπολλώνιος ἐν Ἀργοναυτικοῖς διέξεισι. Μίδου τὴν εὐχὴν οὐδεὶς ἀγνοεῖ. Φαίδρας τὴν καθ'

καθ' Ἱππολύτῳ διαβολὴν Εὐριπίδης τραγῳδεῖ. Ὀρέστῃ τὴν μανίαν διὰ τὸ ἐπὶ τῇ μητρὶ ἄγος, καὶ τὸν ἐπὶ πολλὴν γῆν πλάνον, τὰ αὐτὰ ἔξεις Εὐριπίδην περιπαθέστερα δραματουργοῦντα. Ἀλκμαίωνα δὲ τὸν Ἀθηναῖον ποιναῖς ἐλαυνόμενον μητρῴαις, πᾶσαν κατ' ἤπειρον, Θουκυδίδης Ὀλόρῳ ἱκανὸς ἅπασιν ἀνθρώποις γνωρίσαι. Adiſis Herodot. in Clio, Xenophontem V. παιδείας, Thucydidem extremo l. II.

336. 7. Idem Scholiographus τὰ Λακωνικὰ luculenter exponit: Λακωνικὰ ταῦτα φησίν· ὅτι καὶ περὶ τούτων ἅτω Λάκωνες ἐπέστελλον· ἐπὶ μὲν τῇ τῶν Περσῶν ἥττῃ τῇ ἐν Πλαταιαῖς ἅτω γράψαντες πρὸς τὴν Σπάρτην· ΤΟΙ ΠΕΡΣΑΙ ΔΟΥΛΕΥΟΝΤΙ. νικήσαντες δὲ Ἀθηναῖοι κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ, καὶ τοῦ ἄστεος γενόμενοι ἐγκρατεῖς; ΕΛΛΩΚΑΝΤΙ ΤΑΙ ΑΘΗΝΑΙ. κατὰ δὲ τὸν ὑπερηφανευόμενον αὐτῶν· ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΕΝ ΚΟΡΙΝΘΩΙ. καὶ γὰρ ἐκπεσὼν Διονύσιος Συρακοσῶν ἐν Κορίνθῳ ἐγραμματεύεν ἰδιωτεύων. Σωκράτους δὲ τῷ δεσμωτηρίῳ ἐμβληθέντος τοῖς ἐπιτηδείοις ἐπέστειλαν οἱ αὐτοί· ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗ. καὶ Ξενοφῶντος φυγαδευθέντος· ΞΕΝΟΦΩΝ ΕΦΥΓΑΔΕΥΘΗ. καὶ πάλιν· ΦΕΡΕΚΥΔΗΣ ΤΕΘΝΗΚΕ. προήγαγε δὲ ταῦτα ἐνταῦθα ὡς δυσυχίας ὑποδείγματα· τῇ γὰρ παλιῤῥεύσει τῆς τύχης ἡ πρὶν εὐδαιμονία εἰς τἐναντίον κατέκλινεν. Haec itaque Lac. dicta proponuntur quaſi mutationis rerum humanarum ſpecula, exemplaue inſignia, vt apud Liu. l. LV. Paulus Coſ. Perſeo Rege captiuo in tabernaculum introducto, ſuis dixit: *Exemplum inſigne cernitis mutationis rerum humanarum. vobis hoc praecipue dico, iuuenes; Ideo in ſecundis rebus nihil in quemquam ſuperbe ac violenter conſulere decet, nec praeſenti credere fortunae, cum, quid veſper ferat, incertum ſit.* hoc eſt ἀλεξιφάρμακον Comici dicti:

Secundas fortunas decent ſuperbiae.

At is iure laudatur a Papinio in Syluis, cui

Tenor idem animo moreſque modeſti
Fortuna creſcente manent.

Syneſius epiſt. ad Simplic. ἔδει μὲν ταῖς τύχαις τὰς γνώμας μὴ συνεξαίρεσθαι. *Prorſus non oporteret una cum fortuna animos efferri.*

342. 20. Ὅπως μηδένα ἔχωσι τῆς περὶ τοῦτο αἰσχύνης] Non redundat τὸ περὶ τοῦτο, quod interpres neglexerat; ſiquidem αἰσχύνη, ἁπλῶς, in meo MS. παλαιων λέξεων, definitur, ἡ τοῖς κατεγνωσμένοις ἐπιγενομένη αἰδώς. Quod ſubiicitur, [verſ. 24.] σκότει τῆς τύχης διαπλεῖν, eadem translatione dictum eſt, atque iſtud Maronis:

Vixi, et quem dederat curſum Fortuna peregi.

antep. Ταχὺ δὴ μᾶλλον, οἷς ἂν παρῇ, καταλιπόσης, ἢ μεθισαμένης πρὸς ἑτέρους] quis illuſtrior horum interpres, quam Flaccus, apud quem, III. Carm. XXIX.

Fortuna ſaeuo laeta negotio, et
Ludum inſolentem ludere pertinax,
Tranſmutat incertos honores,
Nunc mihi, nunc alii benigna. etc.

AD ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΔΟΞΗΣ.

350. 22. Quam arduum ſit volucris gloriae aucupium, hac prouerbiali periodi ambage perhibetur: Οὐ γὰρ ὀλίγοις λίνοις, φασὶν, ἢ δυσὶν, ἢ τρισὶν ἑταίραις, οὐδὲ δέκα Λεσβίαις θηρεύεται δόξα. Scholiaſtes: παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ εὐκατεργάστων πραγμάτων· Οὐκ ὀλίγοις λίνοις θηρεύεται πετεινά.

Retibus exiguis haud capiuntur aues.

351.

351. 2. Ἡ δεκάκις, ἢ ἠδίκησάν ποτε ἐραστὴς πόλεως] Interpres legerat: ἢ ἠδικήθησαν πρὸς ἐραστὴν πόλ. Regius: ἢ δίκης ἄν ποτε ἐραστὴς πόλ. praue. quid si scribas: εἰ τύχῃ ἄν ποτε ἐραστὴς π. *si quando fuerit ciuitatis amator.*

10. Ἡ μετὰ, νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν] Emenda: Ἤματα, νύκτας δ. ex Homeri Odyss. X. vers. XI. Sed quamuis apud Homerum sequatur continuo:

Εὕδω δ' ἔν τε τάπησι, καὶ ἐν τρητοῖς λεχέεσσι:

nihil tamen in Dione mutandum: a quo haec compositio sunt παραπεποιημένα κατὰ παρῳδίαν, et gloriae cupidis accommodata, qui vix vnquam placidum petunt,

Vxorum infusi gremio, per membra soporem,
Mollibus in stratis.

AD LXXV. ΠΕΡΙ ΝΟΜΟΥ.

Hanc, flagitantibus amicis magnis, ab integro interpretari, quam Naogeorgi interpretationem emendare et recentare, magis expeditum et ex decoro visum est.

406. 1. Ἔστιν ὁ νόμος, τῷ βίῳ μὲν ἡγεμὼν, τ.] Dio in hoc de legis laude exordio, Chrysippi Stoici principium τῷ περὶ νόμου imitatus vel mutuatus est: Ὁ νόμος πάντων ἐστὶ βασιλεὺς θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων. δεῖ δὲ αὐτὸν προστάτην εἶναι τῶν καλῶν καὶ τῶν αἰσχρῶν, καὶ ἄρχοντα καὶ ἡγεμόνα· καὶ κατὰ τοῦτο κανόνα τε εἶναι δικαίων καὶ ἀδίκων. Martianus l. 2. D. de leg. Auctor orat. LXXIX. pag. 438. 11. haec proprie dici de lege principe et diuina declarat: eamque τὸν τοῦ Διὸς θεσμὸν vocat, et Φύσεως νόμον, τὸν ἀληθῆ καὶ κύριον καὶ φανερὸν καὶ ἡγεμόνα τοῦ βίου.

8. Ὥσπερ δὲ τῶν πλεόντων οἱ τὸ πυρσὸν μὴ διαμαρτάνοντες] Synesius in clausula ep. ad fratrem Ll. pag. 140. ex edit. nostra, Φρυκτὸν dicit, quem hic πυρσόν: καὶ πεμπταῖον, τόν τε Φρυκτὸν ἰδόντες, ὃν ἄρσιν ἀπὸ πύργου τοῖς καταγομένοις σύνθημα, θᾶττον, ἢ λόγος, ἀποβιβασθέντες ἦμεν ἐν τῇ νήσῳ τῇ Φάρῳ.

15. Ὥστε ἀτείχιστοι μὲν πολλαὶ τῶν πόλεων διαμένουσι] Claudianus de Manlii Consul.

— *Lycurgus*, inquit,
Ciuibus, et vetitis ignauo credere muro,
Tutius obiecit nudam Lacedaemona bellis.

407. 3. Πυθομένους παραιτήσαιτ' ἄν] sic reposui ex coniectura, quia praeit τὸ πυνθάνεσθαι, cum in editis et scriptis libris perperam legatur κλεπτομένους. an malles σκεπτομένους.

8. Ὅσῳ τοὺς μὲν χρησμοὺς ἤδη τινὲς ἠγνόησαν] Id probat Synesius περὶ ἐνυπνίων, pag. 9. Cir. edit. nostrae: ἔτως ἐδὲ τὰ χρηστήρια πᾶσι συνετὰ φθέγγεται· καὶ Λοξίας ἐκεῖθεν ὁ Πυθοῖ χρηστμωδός· ὅτι, τὸ ξύλινον τεῖχος, ὃ τοῖς Ἀθηναίοις ὁ θεὸς ἐδίδου σωτήριον, μάτην ἂν ἤκουσεν ἐκκλησιάζων ὁ δῆμος, εἰ μὴ Θεμιστοκλῆς ἀνέγνω τὸ χρησμὸν τὴν διάνοιαν.

15. Ἀλλὰ μετὰ πειθοῦς καὶ βουλομένων προέστηκεν] In hoc a Dione, Platone, Posidonio, et antiquis legislatoribus, quos auctores Dio sequitur, Seneca dissentit, epist. 94. *primum omnium ob hoc leges non persuadent, quia minantur.* etc.

408. 13. Οὗτος ὁ τὰ τρία ῥήματα οἷς ἔ.] in alio vetustiore cod. Reg. legi: ἔτος ὁ τὰ ῥήματα, οἷς ἔ. vt scrupulus trium illorum verborum plane tollatur; de quibus tamen ne pigeat legere, quid ἀγχίνοια perorruditi viri suggesserit.

409. 4. Διὰ τοῦτον τὸν ἀπο. οὐδεὶς ἔτι κρίνει πολεμίους· οὐδὲ τὴν ἔχθραν κ.] antea legebatur: οἱ δὲ τὴν ἔ. vt inchoata et manca videretur oratio, eaque desiderare, quae in priori interpretatione noſtra, quam ſequuti ſunt operae, ſuppleuimus. ſed germanam lectionem e Cod. Reg. repraeſentauimus: cui reſpondent haec ita reponenda: *Lex facit, vt vita functos nullus in hoſtium numero habeat; nec hoſtilis animi petulantiaeque ſpecimen in illorum cadauera edat.*

AD LXXIX. ΠΕΡΙ ΠΛΟΥΤΟΥ.

Ex vetuſtis exemplaribus colligitur, hanc et ſequentem diſſertationem fuiſſe τῶν ἐν Κιλικίᾳ; nempe ex earum numero, quas Dio habuerat, vel commentatus erat, dum Ciliciam peragraret. Scholiaſtes argumentum τοῦ περὶ πλούτου ex Photio ſumtum ita recentauit: τὸ τοῦ πλούτου ὀχληρὸν ὁ λόγος ὅτος ἐκκαλύπτει, καὶ τὸ ἐπίβουλον ςηλιτεύων, πολλῷ λυσιτελεςέραν αὐτοῦ παρίςησι τὴν μετὰ δικαιοσύνης πενίαν.

433. 9. Ἀκούω δ' ἔγωγε τῶν ὀρῶν τὰς πάνυ παλαιὰς τῆς αὐτῆς εἶναι πέτρας] Haec obſcura nimis, Attica parum. Interpretem vel ope cod. caſtigati, vel ἀγχίνους legiſſe perſpicuum eſt: τῶν κιόνων τὰς π. Homerus de Atlante:

— ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
Μακράς.

mox, [verſ. 16.] τοὺς κακούργους ἐν παχείαις δεδέσθαι πέδαις, nimirum χρυσαῖς, cum Darius apud Herodotum in Thalia, Democedi medico, de quo antea, duo craſſarum compedum aurearum paria, σώςρα dediſſet; ille ioco, πεδέων χρυσέων δύο ζεύγεα, nuncupabat διπλήσιον κακὸν, geminum malum.

434. 4. Τί δαὶ χρὴ περὶ Κελτῶν λέγειν, ὅπῃ φασὶ ποταμόν τινα καταφέρειν τὸ ἤλεκτρον] Mirum eſt, Dionyſium ipſum περιηγητὴν idem referre his verſibus:

Τοῖς δ' ἔπι, Πυρήναῖον ὄρος καὶ δώματα Κελτῶν
Ἀγχόθι πηγάων καλλιρρόου Ἠριδανοῖο·
Οὗ ποτ' ἐπὶ προχοῇσιν ἐρημαίην ἀνὰ νύκτα
Ἠλιάδες κώκυσσαν, ὀδυρόμεναι Φαέθοντα.
Κεῖθι δὲ Κελτῶν παῖδες ὑφήμενοι αἰγείροισι,
Δάκρυ ἀμέργονται χρυσαυγέος ἠλέκτροιο.

quid quod Euſtathius ei patrocinatur, aitque: διήκειν λέγονται ἄχρι καὶ τοῦ Ῥήνου οἱ Κελταί· ἀπὸ δὲ αὐτῶν οἱ σύμπαντες Εὐρωπαῖοι Γαλάται, Κελτοὶ ὑπὸ Ἑλλήνων ἐκλήθησαν. Quod ſubiungit Dio, πανταχοῦ κεῖσθαι ἐκβεβρασμένον, ad illud Naumachii ſpectat:

Λᾶες ἐπὶ ῥηγμῖνι πολυψηφῖδι θαλάσσης·
Πολλοὶ δ' ἐρρίφαται ποταμῶν περὶ χείλεσιν αὖτως.

435. 13. Οὐδ' ἂν γένοιντό ποτε ἄνθρωποι εὐδαίμονες ἀνόητοι καὶ ἄφρονες] Xenophon in οἰκονομικῷ. Iuuenal. IV. Sat.

Nemo malus felix, minime corruptor.

AD LXXX. ΠΕΡΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Initio huius depingitur, ὡς ἐν ἱερῷ περιβόλῳ τῷ κόσμῳ, vt apud Syneſium, ζῶον ἄφετον, ἀνειμένον ζῶν: quaſi qui proclamet cum illo:

Nullius addictus iurare in verba magiſtri,
Quo me cunque rapit tempeſtas, deferor hoſpes.

Iphi-

Iphicrati illi ſimilis: ἔτε ὁπλίτης, ἔτε τοξότης, ἔτε πελτασής· ἀλλ' ὁ τέτοις πᾶσιν ἐπιτάττων καὶ χρώμενος. Quem enim latet, quam late pateat τὸ, ἐννοῶν ὃ βέλεται, καὶ πράττων ἀδεῶς, ex praecepto ſapientis: νόει, καὶ ταῦτα πρᾶττε.

437. 1. Καὶ ξύμπαντα γένη ἀνόητοι] etiamne ἀνόητοι omnes iſti populi, qui, vt

Aeneadae, in ferrum prò Libertate ruebant?

quidni? ſi quidem ἀνόητοι ἀνοήτοις ἐπολέμησαν, καὶ πολέμῳ ἀνονήτῳ. Sed hic, malum, περισσὰ κ' ἀνόνητα, nullique vſui nobis fuere vetera ἀντίγραφα. In Henr. Stephani cod. adnotatum fuit σφάλμα, et adſcriptum docti viri manu, τῆσδ' αὐτονομίας ἔρωτι ἀδεὶς ἐγκεχείρικεν. ſed eruditiſſimi Iſa. Caſauboni Diatriba ἰατρείαν certamque medelam huic vlceri ac pleriſque aliis adhibebit.

6. Σόλωνα μέντοι καὶ αὐτὸν εἰδέναι Φασὶν, ὡς ὅ.] Videri poſſet hic τὸ εἰδέναι pro εἰρηκέναι vſurpatum. Quid vero Solon de legibus ſuis ſentiret, Anacharſi hoſpiti ita, referente Plutarcho, declarauit: ὅτι καὶ συνθήκας ἄνθρωποι φυλάττεσιν, ἂς ἑκατέρῳ λυσιτελὲς ἐστι παραβαίνειν τῶν θεμένων· καὶ τὰς νόμους αὐτὰς ἕτως ἁρμόζεται τοῖς πολίταις, ὥστε πᾶσι τῷ παρανομεῖν βέλτιον ἐπιδεῖξαι τὸ δικαιοπραγεῖν: vt Dio praefracte nimis agat cum Solone; ne dicam captioſe. Id certe Solon operam dedit, vt vitaret faſtidium civium, τὸ δυσάρεστον καὶ τὸ φιλαίτιον: quippe qui dixerat in elegis:

Ἔργμασιν ἐν μεγάλοις πᾶσιν ἀδεῖν χαλεπόν.

Re in magna cunctis perplacuiſſe graue eſt.

in

in quo verſiculo mirum eſt eruditum Cruſerium tam grauiter lapſum eſſe, vt pro ἀΐδειν legeret ἄϊδειν, et abſurde interpretaretur: *Omnibus in magnis difficile eſt canere.*

438. 2. Νόμον δὲ τὸν ἀληθῆ καὶ κύριον, καὶ φαν.] Antigone ignorantiam huius verae legis, principis et coeleſtis exprobrat Creonti regi apud Sophoclem; eiuſque κηρύγμασιν opponit ἄγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν νόμιμα, ἅπερ ἐδεὶς οἶδεν ἐξ ὅτου Φάνη. Cic. et Stoici vocant, *aeternum quiddam, quod vniuerſum mundum regit imperandi prohibendique ſapientia, et rationem rectam ſummi Iouis.* hic τὸν τοῦ Διὸς θεσμὸν, καὶ τὸν τῆς Φύσεως νόμον.

7. Κἂν μικρὸν αἴθυγμα δεικνύντι πυρός] Quas apud Scholiographum αἴθυγμα gloſſas habet, ὄρμημα, ἅλμα, κινήμα, σκίασμα, eaſdem apud Heſychium ſibi vindicat, αἴθρυλα ſuſpectum et ſuppoſitum fortaſſe, vel σύσσημα τοῦ αἰθύγματος.

9. Ἄξονας δὲ καὶ γραμματεῖα καὶ σήλας φυλάττετε, κ.] Monet Scholiaſt. haec Athenis in Prytaneio tabulario condita fuiſſe. ταῦτα ἐν τῷ Πρυτανείῳ ἀνέκειτο Ἀθήνῃσιν.

439. 6. Τῶν ἐν ἀλύσει καὶ κλοιῷ καὶ πέδαις] de his, aliiſque ὀργάνοις κολαστηρίοις, Syneſius Epiſt. 58. ad Epiſc. in quibus δακτυλήθρα καὶ ποδοστράβη καὶ πιεστήριον. etc. Plaut. in Capt. *manicas, neruos, boias ponderoſas craſſaſque* memorat: et *exauſpicare ex vinclis* dicit, quod hic ἀφεθῆναι.

14. Ὠκύτατόν περ ἐόντα θ.] Ex Odyſſ. VIII. ſed ὕστερον πρότερον citantur: prior enim verſus a Diis profertur Gradiuum ſubſannantibus a loripede correptum: alter in ἐκφράσει Vulcaniorum vinculorum tenuiſſimorum, ἀῤῥήκτων, ἀλύτων, δολοέντων. Interpres Martem numeris adſtrinxerat; vincula araneorum telis ſubtiliora metris nullis vinxerat. ego modis tenuaui paruis.

440. 8. Ἡ Σικελικὴ φέρρα] Schol. αἱ λατομίαι Συρακουσῶν. an latomias lapidarias innuunt haec verba, εἰς πέτραν τινὰ ἐνέβαλον?

9. Τί δ' ὁ Λακώνων Καιάδας] ſcribe Κεάδας, vt in Regio et apud Pauſaniam in Meſſenicis, vbi narrat, in id barathrum Ariſtomenem, ducem Meſſeniorum, a Lacedaemoniis coniectum cum quinquaginta viris, ſolum diuinitus, aquilae ope auſpicioque, ſervatum, et duce vulpecula liberatum reducemque fuiſſe: τούτους ἔγνωσαν ῥίψαι ἐς τὸν Κεάδαν· ἐσβάλλουσι δὲ ἐνταῦθα, ὃς ἂν ἐπὶ μεγίστοις τιμωρῶνται. Scholiographus hic etiam iuuat: Ὁ Κεάδας Λακωνικὸς, ἐκ ἦν εἰρκτὴ, ἀλλὰ κολαστήριος τόπος θεατροειδὴς, αὐτομάτοις περικλειόμενος τόποις. fortean leg. λίθοις.

antep. Ἐν οἰκείοις τραγῳδῶν πάθεσι] Schol. ἐπεὶ μέλλει πλάττειν τοιαῦτα, οἷα ἐν τραγῳδίαις ἡ δραματοποιία ἐσκευώρηται· εἰκότως καὶ τραγῳδεῖν ἐπιχειρεῖται: quaſi aerumnoſae vitae humanae tragicum Drama exhiberet, Reges quo prodeunt et Tyranni. Ita G. Piſidas, εἰς μάταιον βίον:

Ὁ

Ὁ χῦς, ὁ θείᾳ πνευματωθεὶς εἰκόνι,
Καὶ τὰς γεώδεις ἐκβοᾷ τραγῳδίας,
Καὶ τὸν γελᾷν δοκοῦντα δακρύει βίον.

Puluis, Dei qui animatus eſt imagine,
Telluris effert horridas tragoedias,
Falſoque riſu diffluens aeuum gemit.

441. antep. Ἕνα δ' ἦν ἄξιον εἶναι μὴ παρεῖναι τὸν παραδ.] Reg. ἔνθα δ' ἦν ἄ. ε. μ. π. τὸ παρ. Ex Scholiaſtae iudicio: τὰς ἐν τοῖς οἴκοις γινομένας φιλοκαλίας διὰ τέτων παρίϛησιν: non male, vt φιλοκαλία pro ornatu ſuperfluo luxuque ſumatur. alioqui τὸ φιλόκαλον Ariſtoteli nota eſt liberalis: παρασκευασικὸν τῶν περιττῶν καὶ καλῶν. Caeterum his παντοίοις λίθοις τε καὶ ψήφοις intellige λίθας διαυγεῖς καὶ ψηφίδας εὐφισμὰς, πλακός τε λάμψιν ἀβρᾶς ἀντίχροον, πολύχροον. ex hymno II. Gregor. Naz. et ψηφοθετήματα, ἐκ λίθα ἄλλοθεν ἄλλης. de quibus teſſellulatis cruſtulis in opere amuſeato muſiuoque, diximus in Notis ad Statii verſ. 56. III. Car. Syl. 1.

— *ſuberantque nouis Aſarota figuris.*

442. 14. Ἀλλ' ὅπως μὴ πόρρω πα αὐτοὶ φερώμεθα ὑπὸ τῆς εἰκόνος] Aliunde quidem translatum, ſed eodem tendit hoc Tullianum, II. de Leg. *ne atſtus nos conſuetudinis abſorbeat, et ad ſermonis morem vſitati trahat.*

antep. Ὡς Ὅμηρος Ἀχιλλέα ἐποίησε τῷ τᾶ Ἀντήνορος ἑπόμενον μακρὰν ἀπελθεῖν] Hic pater loco fi-

lii

lii poſitus. ſcribe igitur τῷ τῦ Ἀγήνορος ἐπ. vt τῷ referatur ad εἰδώλῳ. Homeri locus de Achille falſa Agenoris imagine eluſo eſt ſub finem Iliad. XXI.

Αὐτῷ γάρ ῥ' Ἐκάεργος Ἀγήνορι πάντα ἐοικὼς
Ἔσῃ πρόσθε ποδῶν, ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.

In hac menda, quae in extremo Dione haeferat, dicamus cum auctore, ἱκανᾶς ἔχει. imo ſatis ſuperque, καδδύναμιν.

— *quin plurima cerno,*
Me quoque, qui ſcripſi, iudice digna lini.

vt idem ingenue fatear, quod ingenioſus vates ille, cui etiam viſus merito

Hic emendandi labor eſt, quam ſcribere, maior.

tamen etſi otio tunc abundaret, quo plane caremus, ſemper in ſcholis publicis et priuatis ἄσχολοι, vt nobis non liceat eſſe tam beatis, quam Dionis noſtri aemulo Syneſio, cui fas fuit vitam partiri εὐχῇ, θήρᾳ καὶ βίβλῳ. Quid ergo mirum, ſi nemore in tanto non *omnia peruolitem late loca;* nil grande profeſſus? fecerit alter,

— ὅσις μα πολλὸν ἀρείων.
— *curſumque per auras*
Dirigat in lucos; vbi pinguem diues opacat
Ramus humum. —

Satis

Satis mihi fuerit, ſi cum Sophocle

Τὰ μὲν διδακτὰ μανθάνω, τὰ δ' εὑρετὰ
Ζητῶ· τὰ δ' εὐκτὰ, παρὰ θεῶν ἠτησάμην.

Diſcenda diſcam, reperienda ſedulo
Indagem, et optanda a Deo petam aſſequi.

INDEX ORATIONVM.

De regno. Vol. I. pag. 43
II. De regno. 72
III. De regno. 102
IV. De regno. 144
V. Lybica narratio. 188
VI. Diogenes, vel de tyrannide. 197
VII. Euboica, vel de canum venatu. 219
VIII. Diogenes, vel de virtute. 275
IX. Diogenes vel Isthmica. 288
X. Diogenes vel de seruis. 295
XI. Troica de Ilio non capto. 307
XII. Olympica vel de prima Dei cognitione. 370
XIII. Athenis, de fuga. 418
XIV. De seruitute et libertate. 436
XV. De seruitute et libertate. 445
XVI. De aegritudine animi. 457
XVII. De immodica plura appetendi cupiditate. 462
XVIII. De exercit. oratoria. 473
XIX. De sua ipsius auscultatione. 485
XX. De recessu. 489
XXI. De forma. 500
XXII. De pace et bello. 509
XXIII. Quod beatus sapiens est. 512
XXIV. De felicitate. 518
XXV. De daemone. 519
XXVI. De consultatione. 524
XXVII. Expositio horum, quae conuiuii interfunt. 527
XXVIII. Melancomas prima ordine secunda. 531.
XXIX. Melancomas secunda ordine prima. 536
XXX. Charidemus. 546
XXXI. Rhodiaca. 565
XXXII. Ad Alexandrinos. 653
XXXIII. Tarsica. Vol. II. 1
XXXIV. Tarsica. 32
XXXV. In Celaenis vrbe Phrygiae. 62

XXXVI. Boryſthen. quam recitauit in patria. 74
XXXVII. Corinthiaca. 101
XXXVIII. Ad Nicomedaeos de concordia erga Nicaeos. 129
XXXIX. De concordia conſequuta ex diſſenſione ceſſante in Nicea. 155
XL. Ad Apamenſes de concordia. 159
XLI. In patria de ſocietate cum Apamenſibus conflata. 179
XLII. Diſputatio in patria. 186
XLIII. Ciuilis in patria. 188
XLIV. Quam acceptiſſima ad patriam ſibi honores decernentem. 194
XLV. Defenſio, quomodo ſe geſſerit erga patriam. 201.
XLVI. Antequam philoſophiae incumberet, in patria. 212
XLVII. Concio in patria. 220
XLVIII. Ciuilis in Eccleſia. 236
XLIX. Petitio imperii in ſenatu. 246
L. De adminiſtrationibus in ſenatu. 254
LI. Ad Diodorum. 261
LII. De Aeſchylo et Sophocle et Euripide, vel de arcubus Philoctetae. 266
LIII. De Homero. 274
LIV. De Socrate. 280
LV. De Homero et Socrate. 282
LVI. Agamemnon vel de regno. 290
LVII. Neſtor. 296
LVIII. Achilles. 301
LIX. Philoctetes. 303
LX. Neſſus vel Deianira. 308
LXI. Chryſeis. 312
LXII. De regno vel Tyrannide. 321
LXIII. De fortuna. 324
LXIV. De fortuna. 328
LXV. De fortuna. 341
LXVI. De gloria. 347
LXVII. De gloria. 360
LXVIII. De gloria. 363
LXIX. De virtute. 367
LXX. De philoſophia. 372
LXXI. De philoſopho. 377
LXXII. De habitu. 382
LXXIII. De fide. 389
LXXIV. De incredulitate. 393
LXXV. De lege. 406

INDEX ORATIONVM.

LXXVI. De consuetudine. 410
LXXVII. De inuidia. 412
LXXVIII. De inuidia. 418
LXXIX. De diuitiis. 432
LXXX. De libertate horum, qui in Cilicia sunt. 436

CORRIGENDA.

Vol. I. p. 361. N. 10. leg. Solet quidem vulgo συνειςήκει dici, sed neque altera forma συνεςήκει vitiosa.

603. l. 8. et N. 16. leg. ἀδὲ ἃ ἔφθητε.

655. l. 12. leg. γερόντιον.

698. l. 19. leg. ὅτι κοινῇ ἐκτήσαντο.

INDEX RERVM ET VERBORVM IN DIONIS ORATIONIBVS PRAECIPVE MEMORABILIVM.

A.

Accuſare ſaepius calumniae ſignum p. 416. b. ed. Morell.
Achillis querela ridicula 178. c
Achilles 291. d. 297. c. 618. b
Achilles cur dominari voluerit 315. b.
Achilles et Patroclus 644. d
Achillis calliditas 172. d
Achillis caedes 177. c
Achillis cum Amazone pugna 159 c.
Achillis factum 229. b
Achillis et Hectoris pulchritudo 273. c
Achillis in Chironem ira 573. b
Achillis inſula ac templum 439. d
Achillis mors qualiter ab Hom. deſcripta. 179. d
Achillis ſtatua inſcriptione caruit 338. d
Achillis robur 175. d
Achillem eſſe ab Hectore interfectum 181. c
Achillem qualem finxerit Homerus 431. b
Actaeon 144. a
Ακτὴ 87. b
Adonis 297. a. ed. Morell.
Adraſtus 564. c
Adulatio 17. b
Adulationem omnium vitiorum eſſe turpiſſimum 39. b
Adulator 320. b
Adulator deprehenſus odioſus 40. a
Adulterii impunitas 127. c
Aër 407. d
Aegaeenſium aemulatio 416. b
Aegyptii 596. a
Aegyptiorum narratio de Trojanis rebus 161. d
Aegyptiorum ſacerdotes 538. c
Aegyptios poëſim, tanquam voluptatis pharmacum, expuliſſe 162. c
Aegyptus 401. b. c
Aegiſthi et Agamemnonis hoſpitalitas 641. c
Aegiſthum Agamemnoni inſidiatum eſſe, et in regem Graecorum conſtitutum 187. d.
Aegritudinis cauſae 244. d
Aegritudine affecto homine nihil abiectius ibid. c

Aeneas ab Hectore cum classe et magnis copiis missus Italiam occupauit 188. d. ed. Morell.
Aeolus 565. c. 593. d
Aërope 236. c
Aeschyli et Euripidis collatio 549 a
Aeschines 256. d
Aesopus 631. a
Aether 497. d
Aethra an cum Helena Troiam profecta 167. c
Agamemnon 163. c. 564. c. 633. a
Agamemnon Atrei filius 563. a
Agamemnon inobedientiae causa a Nestore redargutus 566. c
Agamemnon qualiter Graecis imperarit, aliquorum interea consilio subiectus ibid.
Agamemnon nunquam milites suos piscibus cibauit 28. b
Agamemnonis et Achillis superbia 570. d
Agamemnonis de abducta Helena querela, et ad bellum suscipiendum exhortatio 168. b
Agamemnonis mores 584. d
Agamemnonis reditus 587. c
Agathirus Scytha 35. d
Agesilaus 566. a
Agesilaus rex cur sui corporis nullam fieri imaginem voluerit 466. b
Aglaophon 207. a
Aiax ab Hectore interfectus 183. a
Aiacis intemperies 386. c.
Aiacem quomodo post victoriam Agamemnon excepterit atque tractarit 28. b. ed. Morell.
Alacritatem eandem esse debere, et vitiola abrogandi, et auspicandi honesta 354. a
Alatus pegasus 595. d
Alcamenes 207. a
Alcaeus Hercules 338. c
Alcibiades 282. a
Alcibiadis statua 465. c
Alcinoi regia 25. b
Alcmaeon 592. c
Aleatores 307. b
Alectoris propugnaculum 437. d
Alexander 282. c
Alexander Priami 237. d. 250. d. 400. c
Alexander Helenam ambit 164. a
Alexander Iouis filius dictus 391. c
Alexander a Philocteta sagitta percussus, moritur 183. b
Alexander magnus Thebas euertens, cur Pindari domum cremari vetuerit 25. b. c
Alexander suppositititius 61. d
Alexandri Priami filii arrogantia 165. c. d
Alexandri et Menelai hospitalitas 642. b
Alexandri ambitio 59. c. 67. a
Alexandri Paridis otium, atque inde ad vitia occasio 266. d
Alexandri cum Diogene congressus 61. a
Alexandrinae ciuitatis praestantia et situs 372. a

Alexandri de Homero valde praeclarum et animoſum reſponſum 18. a. ed. Morell.
Alexandri adhuc adoleſcentis, de Homero atque Heſiodo iudicium 19.
Alexandri et Helenae nuptiae legitimae 165. c
AlexandriMagni facinora 597. d
Alexandri Magni mors et ſucceſſores 598. b
Alexandrum, alterum poëma totum, nempe Iliada, multa quoque ex Odyſſ. Homeri cognouiſſe 65. c
Alexandriae celebritas 373. b
Alexandrinorum rex a Romanis reſtitutus 383. b
Alexandrinorum in ſpectaculis immodeſtia taxatur 374. a
Alexandrinorum ſtultitia 389. a
Alexandrinis vnde illa circa cantus inſania 281. d
Alexandrinos in ſpectaculis prae reliquis ciuitatibus ineptiſſe 377. b
Amaltheae cornu quid ſignificet 591. c
Amaſis 466. d
Amantibus perſuadere difficile 581. c
Amazones 181. b
Ambitionis impudentia 604. b
Ambitioſus 81. d
Ambitioſorum ſeruitus miſerrima 608. c
Amicitia 7. b. 51. b. 53. a. 471. b
Amicitia et concordia nihil pulchrius 502. c
Amicitiae exempla tria tantum 644. d
Amicus 7. b
Amicorum omnia communia 54. d. 456. b. ed. Morell.
Amicos ſe profitentibus quatenus credendum 637. d
Amor 53. a
Amphion 237. c. 380. b
Anacreon 31. d
Anacharſidis Scythae elegans in Graecos ſcomma 374. c
Anaxagorae apophthegma 464. d
Anaxarchi apophthegma 467. a
Anima 48. b
Animae corruptio 663. a
Animus et incontinentia, pincernae 307. c
Animum ad rationem conſuefaciendum eſſe 265. b
Animum prudentem et mentem bonam hominibus felicitatem afferre 619. b
Antenorem Venetos ſibi ſubieciſſe, et opt. terram circa Adriam 189. b
Ἄνθρωπος 442. d
Antigonus 632. d
Antilochus 297. c
Antilochus a Memnone interfectus 183. a
Antinous 115. d. 234. c. 563. c
Antiochiae longitudo 527. b
Antiſthenes tuba 130. c
Apellis fortuna 590. d
Apollo 454. c. 598. c
Apollo et pullos ſuos autem non paſſus 338. a
Apollodorus 35. c
Apologia pro ſtatua 460. d
Apum rex aculei expers 69. b
Apum inter ſe concordia 535. c
Apum ingenium erga natalem locum 510. c

INDEX

Aqua 497. c. ed. Mor.
Aradiorum et Phoenicum musica 406. d
Archelaus 100. c. 558. d
Archilochus 397. a. b. c. 559. c
Archilochi et Lycambis hospitalitas 641. b
Argentum non semper emolumentum possessoribus afferre 146. d
Argentum fieri oportere, omnibus placere cupientem 612. c
Argenti causa in Repub. quid facere, turpissimum 341. b
Argiuorum stulta arrogantia 153. a
Argo 458. d
Argos Iunonis 457. d
Argumento nonnunquam falso et impossibili posito, aliquando verum elici posse 269. a
Arion 260. c
Arion Dithyrambum primus hominum fecit 455. a
Arion quibus temporibus vixerit ibid.
Arionis Methymnaei historia ibid.
Aristarchus 553. b
Aristides 274. c. 538. a
Aristides iustus 612. a
Aristocratia 43. d. et 44. a
Aristogiton 191. b
Aristomenes hirsuto corde 430. a
Aristophanes 396. c
Aristoteles a Philippo Alexan. filio magister accersitus 537. b
Aristoteles patriae conditor 525. b
Aristotelis dialogi 553. c
Aristotelis encomium 36. a
Armodius 191. b. ed. Mor.
Artes minus necessariae quae 122. b
Artium siue opificiorum discrimen 120. d
Asius Hyrtaci filius 562. c
Assentari molestum et improbum 39. a
Assyrii 402. a. 593. b
Astrorum inter se mutua concordia 497. b
Astyages 592. b
Astyanactis interitus 192. d. et 193. a
Ate Homerica 215. b
Athene Minerua 457. c
Athenarum ambitus 87. c
Athenae a rhetoribus in calamitatem cur deductae 590. c
Athenienses 593. c
Athenienses audiendis poëtis faciles, male erga Socratem affecti 396. c
Athenienses primi terrigenae 595. b
Athenienſis reip. principes mala a populo gratia affecti 633. c
Athenienſium cum Lacedaemoniis aemulatio 427. d
Athenienſium et Lacedaemoniorum interitus 475. d
Athenienſium lege serui e civium numero excluſi 239. d
Athenienſium multi capti in Sicilia, seruierunt ibid. a
Athenienſium Olympius 346. a
Athenienſium proditio mutua 534. c
Athenodorus 408. b
Athletarum studium inter fortitudinis facta honestiss. pariter

riter et laborioſiſſimum 294.c ed. Mor.
Athletica ibid.
Athletica virtus, bellica virtute potior 296. a
Attica frugalitas 595. d
Attonitos circa paruas res non poſſe in maioribus recte quicquam ſtatuere 384. b
Atreus 153. b. 633. a. 639. c
Atridarum vxores imperioſae 584. a
Auaritia etiam oraculo taxata 251. b
Auaritiae malum 248. c
Auarus 81. b
Auari 307. a
Audaces 575. a
Augiae ſtabulum 137. c
Aures delicatae ab educatione 398. c
Autorum nomina varie in ipſorum ſcriptis exprimi ſolita 555. d

B.

Babylon 87. d. 401. b
Bacchae 379. c
Bacides 229. a
Bactrii 628. b
Barbam aut comam non facere philoſophum 429. d
Barbarum tonſura 412. c
Baſilea Iouis regis gnata 15. b
Baſileae ſtipatores ibid. c
Battiam a diis ſepulcrum Myrrhinae vocari 157. a
Bellerophon 369. d
Belli cauſa, praemium 475. b
Belli ſignum diuinitus nullum dari 473. d
Bellorum auctores exſecrandi 474. d. ed. Mor.
Bellorum cauſae 473. a
Bene monentis conſilium, quantumuis peregrini, non aſpernandum 414. c
Benefactorum meminiſſe nihil honeſtius, neque iuſtius 312. a
Beneficentia firmior potentia 323. d
Beneuoli 54. a
Beneuolorum cuſtodia 7. c
Beſtias cur homines oderint 473. b
Bionis dictum 612. b
Boeoti ſtupidi 151. b
Bonus conſiliarius quomodo inſtructus eſſe debeat 423. c
Boni viri honorandi 312. a
Boni viri monarchis ſuſpecti 635. a
Bonos viros nihil ſimulare, aut diſſimulare 321. a
Bona dies quomodo iudicetur 113. a
Bona ex concordia etiam perpetua futura 482. b
Bona ex vniuerſis bonis ciuitas cuiuſmodi 443. c
Boreae filii 78. c
Boryſthenes 437. b
Boryſthenitae Homericae poëſeos ſtudioſi 439. d
Boryſthenitarum ciuitatis magnitudo 437. d. et 438. a
Brachmanes Indorum philoſophi 435. d
Briareus 457. c
Buſiris 136. d
Byzantii 436. d
Byzantii ſitus 401. b. c

C.

C.

Καχεδαίμων 278 d. ed. Mor.
Caduceatorum immunitas 473. c
Caelenarum ſitus 433. c
Calais 135. c
Calliae filius in Thracia ſeruivit 239. b
Calliopes precibus animalia in homines mutata 281. c
Calliſtratus 439. a
Calumnia 185. b
Calumniae poena 237. a
Calumniae vis 463. b
Calypſo 27. a
Cambyſes 282. b. 466. d. 632. d
Καναχαὶ 214. a
Canere in aſini aures 393. a
Canere per nares, extremae procacitatis indicium 409. a
Canere ſibi et Muſis 655. b
Canum ingenium 138. c
Capharides petrae 105. a
Caprae mors 376. c
Capti homines qui proprie 390. a
Caſſandra 400. c
Caſſandra ſacerdos Apollinis, in templo vitiata 193. a
Caſſandra Troianis excidium praedixit 186. c
Caſtor et Pollux 267. b
Caſtoris et Calais certamen 458. b
Caſtorem et Pollucem expeditioni Graecorum non interfuiſſe 171. b
Catena cuiuſmodi a diis conſtricti inter ſeſe homines 303. b
Caua Euboeae 100. a
Caunorum et Myndiorum ad Rhodios collatio 448. d. ed. Mor.
Caupones in menſuris doloſe agentes, ab omni hominum commercio excludi debere 321. c.
Cecrops 610. c.
Celtarum Druidae 538. c.
Centauri 369. d.
Centaurorum genus vnde 80. d
Ceres 594. b
Ceſtuum certamen 293. d
Χαλεπαίνοντες 214. b
Charidemus 298. b.
Charidemi adoleſcentis iamiam morituri oratio 300. b
Charidemi indoles 299. a
Chiron Achilli ſuccenſet, deque eo vaticinatur 556. a
Choreae et populi diuerſa laus 361. a
Chorus muſicus 443. b
Chryſa vrbs 582. b
Χρῆσθαι et vti et petere oraculum ſignificat 143. c
Chryſeis 582. a
Chryſeidis modeſtia, ac prudentia 585. d
Chryſeis quando liberari cupierit ab Agamemnone 584. a
Chryſes inuitane an volente filia, eam repetierit ab Agamemnone 581. d.
Cibus primorum hominum 202. a
Cibi vis 270. c
Cicadae 227. a
Cimon 634. a
Cinyras 135. d

Circes domum cuſtodientes ferae quae 660. a. ed. Mor.
Circes incantatio 134. c
Circes pharmaca 411. b
Circe Vlyſſis ſocios quonam alimento pauerit 98. b.
Citharoedorum genus e canibus natum 382. a
Ciuitas capta quae 390. a
Ciuitas coeleſtis, cuius moderator Deus 446. c
Ciuitas et animal an idem 446. a
Ciuitas felix vnde fiat 402. c.
Ciuitas quibus rebus potiſſimum beata vulgo exiſtimetur. 663. b
Ciuitatis honeſtas et ornatus in quo potiſſ. ſita 533. b
Ciuitatis decenter exornatae magna vtilitas. 526. d
Ciuitatis dignitatem et magnitudinem nihil ignotum eſſe eorum, quae in ea fiunt, permittere 322. c
Ciuitatis expugnatio vere quae 389. c
Ciuitatis felicitatem deridere videtur 433. a
Ciuitatis modeſte ſe gerentis officium 425. d.
Ciuitatis ornatus maximus quis 531. b
Ciuitatis qualis habenda ratio 489. b
Ciuitatis robur quid maxime augeat 518. a
Ciuitatum ſummum bonum concordia 484. a
Ciuitatem in omnibus quae cui primatum dedit, cum eo, qui illis ſpoliatur, iniuria pariter affici 329. d. ed. Mor.
Ciuitates quomodo ex paruis et infirmis magnae et illuſtres fiant 512. a
Ciuium inter ſe conſenſus feliciſſima omnium poſſeſſio 532. b.
Ciuium numero adſcribendi qui 420. a
Clauus fortunae quid ſignificet 591. d.
Κλάζοντες 214. b
Cleon 282. a
Clytaemneſtra 162. d. 236. c 641. d
Coeleſtium corporum et elementorum inter ſe harmonia 496. c
Coma homini pro pileo 433. a
Comam nutrire non prorſus virtutis eſſe indicium 429. d
Comoediae veteris libertas 362. b
Concio in patria 522. c
Concordia conſtans et firma plurimum tempus requirit 418. b
Concordiae bona 481. c. 484. c
Concordiae effectus 472. b
Concordiae exempla ibid. c. d
Concordiam eſſe omnium humanorum bonorum maximum 471. d
Concupiſcentiae 539. c
Concupiſcentiarum typus 84. d
Confabulari 65. c
Conon 226. c
Cononis oraculum 383. d

Consiliarii boni deorum munus 364. c. ed. Morel.
Consilio bono omnes et semper habere opus 311. a
Consuetudo 266. a. 649. a
Consuetudo a lege quid differat ibid. b
Consuetudine aliquid non licere, quam legib. esse prohibitum, deterius 351. c
Consuetudinum malarum instabilitas 353. b
Consultandum esse de his, quae non sunt, et quae non subsistunt 284. c
Consultantibus quid necessario conueniat 285
Consultare de factis et subsistentibus nullam in se habere vtilitatem 284. c
Consultare quid, et ad quae pertineat ibid. a
Consulturus in publicum qualis esse debeat 421. a
Contentio omnis de re aliqua 476. b
Contumelia 17. a. 318. d
Conuentuum frequentia, ciuitatibus vtilissima 434. a
Corpus 48. a
Corporis cultus vel habitus 627. c
Corinthus ciuitatum omnium maxime Venerea 464. a
Corinthus Soli et Neptuno sacra 457. c. d
Corinthi fons vngulae Pegasi scalptu apertus 450. c
Corinthii prora et puppis Graeciae 464. b
Corinthiorum veterum laus a rebus gestis 459. a
Corinthiaca 454. d. ed. Morell.
Corybantes 379. c
Crates 553. b
Cratinus 396. c
Craton 355. c
Credendi diuersa ratio 632. c
Critiae dictum 270. a
Critici 553. c
Croesus 149. d. 255. b. 592. b. 593. c
Croesi in Alcmaeona liberalitas 559. a
Croesi cum Solone consuetudo 149. d. 150. a
Croton 401. d
Crotonis paupertas 595. d
Crudelitas 17. a
Κτήσιος 9. a. 216. b
Cydippe 593. d.
Cydnus fluuius 593. c. 401. c
Cygnus 194. c
Cymindin auem a diis Chalcida vocari 157. a
Cynici 393. b. 413. d
Cyrus 35. c. 565. c. 598. d
Cyrus rex 282. b
Cyrus Astyagis filius lucernarum opifex 241. b
Κυζηθμοὶ 380. d

D.

Dactylos Idaeos tollere 525. d
Daedalus 207. a. 458. d
Daedali vacca 270. b
Daedali statuae fugitiuae 457. a
Daemon 278. d
Daemon siue genius quid 279
Daemones 45. c.
Danaë 559. a
Dardanus 565. c
Darius 66. b. 282. b
Darii mater 599. a

Dario

Dario talus emotus 652. d. ed. Mor.
Debita propter vſurarum magnitudinem non iniuſte remitti 382. a
Debitorum remiſſio poſt bellum conceſſa exteris 331. b
Dedocere et dediſcere, difficilius 152. a
Defenſio, qui affectus fuerit erga patriam 512. c
Defuncti non honorandi lacrymis 298. a
Degener 320. b
Deianirae tunica 580. a
Deianirae et Neſſi fabula explicata 578. d.
Deus et pater et rex 447. d
Dei cognitionem etiam ad beſtias vſque peruenisſe, et plantas 203. c
Dei prouidentia fieri, quaecunque hominibus accidunt bona 365. a
Deum ſemper adeſſe Monarchis 37. d
Deiox Medus 35. d
Deioces 565. c. 598. c
Delectus qualis habendus in iis, quos auditurus ſit populus 397. d
Deliciis plures ciuitates perire, quam machinis bellicis 402. b
Delphinus Arionem in mare proiectum a tergo excepit, et recta ad Taenarum exportauit 455. c
Delphos 464. c
Demetrius Poliorcetes 598. c
Demetrii Phalerei ſtatua 220
Democratia 44. b
Democritus 557. a
Democriti de Homero teſtimonium 553. a. ed. Mor.
Demodocus Crotoniata 653. a
Demonaſſae columnae inſcriptio, leges, interitus 592. c. d.
Demoſthenes 256. d
Deucalionis diluuium 451. b
Deorum cibus, doctrina, diſciplina, et veritas 65. d
Deorum cultus in quo ſitu 314. c
Deorum et hominum communio 448. b.
Deorum inter ſe pugna 180. b
Deorum linguae a noſtris diverſae 157. a
Deorum opera recte dona vocari 300. c
Deorum pater et rex 8. c
Deorum ſermones apud Homerum 156. b
Deorum vita 92. c
Deorum voluntas quomodo accipienda 300. b. c
Deos alia quam homines lingua loqui 149. b
Deos implorantiam cogitationes reſpicere magis, quam verba 485. c
Depraedicari 605. b
Diadema regium ibid. d
Διαλογισμὸς 269. b. 276. b. 280. d. 298. b. 558. a. 564. c. 572. d. 578. a. 581. a. 641. c. 635. d. 649. d. 654. b.
Diana obſtetrix 126. c
Diaulus, duplex ſtadium 458. b
Dicendi exercitium 253. c
Dicendi facultatis vſus 254. a
Difficilia in corporibus, abſque dolore curari nequeunt 160
Dii Homerici 155. d

Dii quos oderint 387 ed. Mor.
Diis caros bonos dici et esse 328. b
Dimidium plus toto 250. a
Diogenes Corinthum profectus 131. a
Diogenes Corintho Athenas concessit 143. a
Diogenes cur canis appellatus 138. b
Diogenes cur diuersa loca occupare solitus 86. d
Diogenes cur Isthmiis ludis interesse studuerit 138. a
Diogenes fortunatus 597. a
Diogenes in Epicureos inuehitur 204. a
Diogenes coronatus pinu 140. b
Diogenes vespae similis 130. d
Diogenis ad Alexandrum collatio 60. a
Diogenis alimentum 98. b
Diogenis antagonistae 140. b
Diogenis exilium 131. a
Diogenis libertas 93. b
Diogenis securitas 97. d
Diogenis viuendi ratio cuiusmodi 88. b
Diogenem quot telis fortuna percusserit 597. c
Diomedes domo pulsus 187. d
Diomedes Thrax 136. c
Diomedis ornatus et cibus 28. a
Dion calumniis a suis impetitus Socraticis grauioribus 507. d
Dionysius 305. b
Dionysus Bacch. bis natus 286. c
Dionysius iunior 632. d
Dionysii senioris statua 460. c
Dionysii tyranni statua euersa ibid. a
Dioscuri 594. b. 618. b. ed. Morell.
Disputatio in patria 503. a
Dissidium omne et ciuitati et priuato operosum 491. d
Dissidia, ciuilesque contentiones et externa bella vnde oriantur 249. c. d
Diuina semper humanis meliora 199. b
Diuinarum rerum expressio pro imagine 211. a
Diuites plerumque sordidi et illiberales 117. a
Diuitum iniuriae in homines 601. d
Diuitias non solum virtutem et gloriam sequi, sed etiam dignitatem necessario virtutem comitari 196. c
Docere et discere difficile 151. d
Doctrinae falsa persuasio 162. a
Dolon Homericus 561. d
Domus et vrbes parui carceres 301. b
Domorum salus in dominorum concordia sita 472. c
Donaria diis dicata. Donaria templorum quatenus publica 328. a
Donum imaginis, munerum vacationi praestare 352. b
Dorus 565
Δῶρος 214. a
Draconis e dentibus, quos Iason seminauit in Colchis, prudentes nati 277. b
Dryas 569. c
Dux aut ciuitas qualis, quali praeferenda 399. c
Dux qualis esse debeat ibid.
Ducis munus 45. d

E.

Ebrioſorum hominum diuerſitas 286. a. ed. Morell.
Eilotae 242. d
Elaeos Diogenes alloquitur 200. c
Electra 637. d
Electrae ſciſcitanti de fratris exilio, reſponſum non minus miſerabile datum 220. b
Elpinice Cimonis ſoror 634. a
Elyſius campus, Aegyptus 188. c
Eminentiſſimos quoſque paucos vixiſſe annos 297. c
Enarrare recte qui velit, praeter vulgi opinionem dicere debet 578. c
Epaminondas 274. c. d. 517. a. 537. d
Epaminondae benignum ad calumniatorem reſponſum 506. b
Epaminondae Thebani in patriam amor 505. b
Epheſiorum Dianae templum, aerarium publicum 327. b
Ephialtes 297. c
Ephorus 256. c
Ephori 541. c
Epicarpius 9. a. 216. c
Epicharmi dictum 636. b
Epulum moderatum 28. c
Equus Troianus 185. a
Equi et virginis congreſſus 386. d
Equi pictura vulgo improbata 656. c
Equorum genus ſubuentaneum 268. d
Eruditio duplex 63
Eruditio diuina qualis 63. ed. Morell.
Eruditio humana qualis ibid.
Eruditio et ſermo vnicum malis humanis datum a diis remedium 365. c
Eruditionis diuinae quinam facile particeps fiat 63
Etaerius 8. c. d
Eteocles 250. c
Euclidis exilium 639. c
Euboea 595. c
Euboeenſes ad Troiam male comatos veniſſe 99. b
Euboica, aut venator 98. b
Eudorus 129. a
Eumaeus 239. a
Eumaeus Homericus 115. c
Eunomia 15. c
Euphranoris Vulcanus 466. c
Euripides 550. d. 551. a. 594. c
Euripidis laus 248. d. 255. b
Eurymachus 234. c. 625. c
Euryſtheus 136. a. 633. a
Eurytus 445. d
Expoſitio eorum, quae fiunt in compotatione 286. a

F.

Fabula Libyca 82. b
Fabuloſis maiorum ſuorum geſtis pleroſque gloriari 153. d
Facta recte aut perperam aliorum quomodo commemoranda 346. c. d
Fames opt. obſonium 89. b.
Fama bonorum virorum ſola immortalis 467. d.
Familiaritatis et hoſpitalitatis commoda 641. a

Fas 594. b ed. Morell.
Faſtus vis 605. a
Fatuorum laudationes a vituperationibus nihil differre 280. d
Fatuos homines etiam obſcuros contemtui haberi 570. a
Fatuos ſeruos eſſe 233. c
Fatum 594. b
Felicitas cuique a ſeipſo 36. c
Feliciter agere quomodo poterimus 610. a
Feliciter mori quid 291. d
Feliciter neminem abſque cognito ſcopo agere poſſe 617. c
Finis bonus omnium rerum humanarum cauſa 476. c
Foedus inter Troianos et Graecos initum 184. d
Formicae Indicae auri cuſtodes 436. b
Formicarum Indicarum magnitudo et robur ibid. c. d
Formicarum conuerſatio 535. d
Fortiſſimis quis 135. a
Fortitudo et iuſtitia, regiae in primis virtutes 29. d
Fortuna bonis aduerſa, malis amica 602. b
Fortuna cur clauum in dextera manu teneat. 593. b
Fortuna cur in ſiniſtra manu paratos collectos fructus teneat 593. d
Fortuna lubrica et periculoſa 602. b
Fortuna nulla mala 591. d
Fortuna totum momentum 598. d
Fortunae bona abſque prudentia, mala 603. c
Fortunae bona quo reponenda 602. d. 603. a
Fortunae bonis carere quibus vtile 599. d ed. Morell.
Fortunae bonis praediti qui beati 604. a
Fortunae bonis quomodo vtendum 599. c
Fortunae effigies 593. b. 604. b
Fortunae exempla et imperium 597. c. d
Fortunae imago qualis apud veteres expreſſa 591. c
Fortunae mutationes neceſſariae 600. c. d
Fortunae nomina 594. a
Fortunae nouacula quid ſignificet 591. c
Fortunae vis 590. a. 594. d
Fortunam inique accuſari 600. b
in Fortunam iniuriae 600. d
Fortunatus vulgo quis 287. d
Fratrum concordia 481. b
Fuci 535. c
Fur qui cenſendus 620. d

G.

Ganymedes 297. a. 400. c
Genere coniunctorum exempla 637. d
Generoſi et nobiles qui 243. b
Generoſorum virorum ambitio 551. b
Generoſitatis nomen in gallis gallinaceis, equis et canibus manſiſſe, quemadmodum in hominibus quoque antiquitus 243. c. d
Genius ambitioſus 78. b
Genius auarus 73. d
Genius bonus aut malus 277. d
Genius voluptuarius 75. d

Geniorum diuerſorum in vno homine vexando intemperies 81. b ed. Morell.
Genios ſecundum viuendi rationes exſtare 72. c
Geometras acutius vno tueri oraculo 408. d
Germanitas 472. d
Geryon 136. c
Getae 532. a
Gladiatorum ſpectacula Corinthi et Athenis cuiuſmodi 347. d
Gloria erinnys 613. a
Gloria virtutis calcar 315. b
Gloria, vmbra 614. a
Gloriae affectator omnium miſerrimus 614. d
Gloriae inanis ſtudium 476. d. et 477. a
Gloriae et bonorum inſignia ridicula 604. c
Gloriae mancipiorum conditio miſerrima 606. b
Gloriae ſtudioſi perpetuo iudicio obnoxii 609. d
Gloriam et honorem in adminiſtranda repub. affectantes cuiusmodi 422. b
Gorgias 192. c. 462. b
Gorgias Leontinus 556. d
Gorgonis caput 610. d
Graecanica delicta 479. c
Graecorum auxilia cuiuſmodi 182. c
Graecorum obiecta 184. a
Gratiae 457. d
Gratiae deae 321. c
Gratiae vſura 487. a
Gymnaſiorum exercitia cum decoro facienda 375. b

H.

Hannibal 282. c. 599. a ed. Mor.
Hanno 282. c
Harmodii et Ariſtogitonis ſtatua 465. d.
Hecataeus 555. d
Hecuba in canem verſa 411. c
Hecuba Vlyſſi donata 193. b
Hector 291. d
Hector ante ciuitatem cur ſolus ſteterit 315. b
Hectoris animoſitas 25. d
Hectoris et Aiacis monomachiam eſſe falſam 173. d
Hectoris fortitudo 555. a
Hectoris geſta 174. b
Hectoris ſepulcrum 179. c
Helena, defuncto Alexandro, Deiphobo nupta 169. c. 185. a
Helena repetita, negatur ibid. a
Helena a Theſeo rapta 163. a
Helenae raptus 154. c
Helenus 188. d
Helenus Priami fil. vates 575. b
Heraclidarum imperium 565. d
Heraclides Ponticus 553. c
Heracliti Epheſii praeceptores ignorari 558. c.
Hercules 85. c. 135. d. 164. d. 305. b. 315. a. 618. b
Hercules Alexandri filius 598. d
Hercules cur terrarum et hominum ſeruator appellatus 17. d
Hercules propter virtutes Iovis filius exiſtimatus 36. a
Hercules totius terrarum orbis rex 14. d
Herculis et Euryti hoſpitalitas 641. a

Herculis fortuna 591. b. ed. Mor.
Herculis incensa pyra morituri increpatio 662. d
Herculis magnanimitas 611. c
Herculis posteri 187. d
Herculis res gestae 523. b. c
Herculis res gestae cur ἆθλα dicta 136. a
Herculis rerum gestarum enumeratio ibid.
Herculis rogus 408. a
Herculem cur nudum finxerint poëtae, et leonis tamen exuuium habentem, atque clauam 13. a
Herodotus 253. b. 226. b. 456. c. 555. d
Herodotus Erato 640. d
Heroës 45. c
Heroës admodum prisci 335. c
Heroum cibus 28. a
Heroum generatio cur ad Deos referri solita 238. c
Hesiodus 19. c. 120. d. 199. d. 583. b. 594. b. 650. a
Hesione 164. d
Hesperidum mala 137. a
Ἑταίρειος 216. a
Ἰκέσιος ibid. a
Hippaemonis, Podargi, Lethargi et Babetis statua 465. b
Hippias 197. c
Hippias Eleus 40. c. 556. d
Hippiae Elei arrogantia 624. d
Hippodamiam Pelops ex Asia veniens duxit. 163. d
Hippolai promontorium 437. b
Hippolyta Amazonum regina 136. d
Hippolytus 297. b. 621. d. 639. d
Historicorum lectio 256. a
Homerus 397. a. 152. c. ed. Mor.
Homerus cur non secundum naturam orsus sit suum poëma 157. d
Homerus et poëta et philosophus 523. d
Homerus notatur 162. a. b
Homerus quomodo homines erudire conatus 561. a
Homeri defensio 191. c
Homeri de Deo sententia 212. b
Homeri encomium 215. c. 558. c
Homeri mendicitas 155. a
Homeri poësis etiam Indis nota 555. a
Homeri poësis sola vere regia 19. a
Homeri poësis somnium 186. d
Homeri praeceptores ignorari 558. c
Homeri praestantia 559. c
Homeri scripta qualia 556. a
Homeri varia idiomata, et dicendi copia 113. c
Homerici figmenti summa 186. a
Homerica in dialectis licentia 157. b
Homericae comparationes 560. d
Homericae poëseos exordium quale 157. d
Homerica mendacia 156. a
Homericorum figmentorum audacia vnde 176. a
Homo quid 442. d. et 443. a
Homo natura prudentia praeditus 616. b
Homo prudentia cur sit destitutus ibid.

Hominis continentis vita qualis 587. c. ed. Mor.
Hominis natura 453. d
Hominem, honoribus et beneficiis alterum meritis privantem, dupliciter peccare 330. c
Homine nullum animal miserius, quomodo ab Homero dictum 377. c
Homines aequalitatem probare 249. b.
Homines beſtiis miſerius viuere propter mollitiem 90. d
Homines ex anima et corpore veluti tortoribus compoſiti 301. d
Homines ex ſermonibus cognoſcendi, et contra 561. d
Homines ex caeteris animantibus ſolos opinionibus duci 616. c
Homines ferme omnes praui, itaque omnes cauendi 642. c
Homines infortunati ſaepius meminiſſe ſolent calamitatum 550. b
Homines in hunc mundum venire tanquam ad conuiuium a Ioue inuitatos 305. d
Homines non eodem omnes animo accedere ad philoſ. 630 c
Homines non fortunam accuſare, ſed ſuam potius culpare naturam debere 602. c
Homines omni tempore deflendi 276. d
Homines omnes e Titanico genere procreati 300. d
Homines pleroſque non actis, ſed agentibus inuidere 491. a
Homines quaenam laudare ſoleant 618. b. ed. Mor.
Hominum genii 71. d
Hominum inter ſe immanitas atque ferocia 495. b
Hominum laus vera quae 372. c
Hominum menſas, prata et campos et ſaltus et litora eſſe 306. b
Hominum natura ad malitiam promta 637. a
Hominum pleroſque erga philoſophiam affici, vt ad medicorum pharmaca 287. c
Hominum primorum de Deo ſententia 201. d
Hominum querelae de fortuna 592. a
Hominum rectores 565. a
Hominum ſtudia circa quae potiſſimum 222 c
Hominum teneritas vnde 91. d
Hominibus breuiſſimum vivendi tempus datum 297. b
Honeſta omnia contriſtare homines 472 a
Honorem vel non conferre merito, vel collatum auferre, aeque indignum 318. a
Honore aut gratia nihil eſſe ſacrius 321. b
Honoreſne an poenas minui tolerabilius in Repub. 317. b. c
Honores mortales, ignominiae immortales 462. d
Horae 306. b
Hoſpitalitas 115. b
Humanum genus a diis creatum 304. d.
Humanum corpus 211. b
Hymenaeus 410. c

Ὑλαγμοὶ 380. c. ed. Mor.
Hypanis 437. b
Hyperbolus 282. a

I.

Iaſon 135. d. 246. c. 297. a. 458. c
Iatrocles 289. b
Icarus 79. a. 626. b
Icarium mare 79. b
Iceſius 8. d
Ignorantiae malum 230. a
Ignorationis et antiquitatis cauſa ſimilis 339. b
Illegitimus atque inhoneſtus quinam appelletur 9. c
Ilium ab Hercule vaſtatum 166. c
Imago 339. c.
Imagines 327. a
Imitator idem, qui et diſcipulus 559. b
Imperatores 565. a
Imperatorum imagines 343. c
Impietas alia, alia maior 335. d
Impietates 314. a
Impii ibid. c
Impii et ſceleſti qui 45. b
Incontinentes 306. d
Incontinentia 248. c
Indocti qui 226. d
Indole bona praeditus quis 616. a
Indorum Brachmanes 538. c
Indorum flumina, lactis, vini, mellis, olei 434. c
Indorum prata 435. c
Inducere in errorem facile 151. c
Infelicis, et externos et neceſſarios contemnere 187. c
Infidelis 320. b. ed. Mor.
Ingratitudo 317. c
Ingratus erga naturales parentes, pius eſſe non poterit erga adoptantes ipſum 499. c. d
Inimicorum confeſſorum, an ſimulatorum amicorum cauſa, plures perierint 636. c
Iniuria 317. d
Iniuriae 314. a
Iniuriae ſacrae 636. d. 637. a
Inimicitiae omnes inter ſe laborioſae 501. d
Inimicitiarum fructus, et contra beneuolentiae 496. b
Iniquitas 17. b
Inſcriptionem tollere, ſumma ignominia 336. c
Inſcriptione cur quaedam ſtatuae careant, et ab iiſdem non abſtinere, aeque impium 338. b
Inſignium virorum caedes quomodo 159. c
Inſipientia 68. c
Inſipiens aut iniquus nullus rex, velut neque timidus 588. b
Inſipientis animus 587. c
Intemperantiae ſymbola 409. c
Inuidia 317. c
Io elocata in Aegyptum venit 163. d
Iocaſtae verba ad Eteoclem, auaritiae deditum 249. a
Iouis cognomina 8. c. 216. a
Iouis amicus qui dicatur 65. d
Iouis duo dolia 599. d
Iouis currus 448. c
Iouis equi 449. d
Iouis et Iunonis nuptiae 453. b

Iouis filii qui 62. b. ed. Mor.
Iouis Olympii ſtatua 200. d.
Iouis ſacellum 14. a
Iouis templum apud Boryſthenitas 442. b
Irus 610. c
Iſmenias 380. b.
Iſthmica oratio 138. a
Iſthmica pinus 605. c
Italiam totius Europae regionem eſſe beatiſſimam 189. 190.
Iucundum et moleſtum ex neceſſitate ſemper ſibi cohaerere 303. c
Iudicium dearum ridiculum 154. b
Iulis vermibus ſimiles, qui magno famulitio vtuntur 145. c
Iuno nuptiarum praeſes 126. c
Iunonis equus 450. b
Iupiter cur hominum deorumque rex dicatur 216. a
Iupiter fortuna 594. c
Iupiter generationis praeſes 126 c
Iupiter Olympius 199. c
Iupiter Olympius qualis a Phidia ſculptus 215. c
Iupiter, regum exemplar ab Homero propoſitus 556. c
Iureiurando coniunctorum 640. b
Iuſtitia 15. b
Ixionis cum Iunone concubitus 80. d
Ixionis rota 79. c

L.

Labor 134. d
Labores generoſorum antagoniſtae 133. a. ed. Mor.
Labores virtutis eſſe probationem 36. d
Labyrinthus Daedali 626. b
Lacedaemonii 628. b
Lacedaemonii quantum ab Alexandrinis differant 383. a
Lacedaemoniorum virtus 315. c
Lacedaemoniorum et Athenienſium cur ſubinde mentionem faciat 541. d
Laconica Reſp. 448. b
Laconici canes 132. b
Laconum Eubateria 31. a
Laconis cuiuſdam apophthegma 639. b
Ladon fluuius 401. c
Laius, et eidem redditum oraculum 149. c
Lamon 458. b
Laomedon 164. d. 170. d
Laſciuia 408. b
Latronis mors, quam pro Pſaltria occumbentis, honeſtior 376. c
Lex 43. c
Lex ciuitatibus vtilior, quam moenia 645. c
Lex hominum et deorum regina 645. d
Lex vtilior ciuitatibus, quam nauibus gubernacula 647. d
Legis definitio 645. a
Lege quae fiunt, minus reprehendenda, quam quae conſuetudine 353. a
Leges citius aboleri, quam conſuetudines ibid.
Leges malorum eſſe, conſuetudines bonorum ibid.
Legum beneficia 647. a
Legislator 207. d

Legitimus atque honeſtus qui dicatur 9. c
Lenonum ſtudia improba, et in rep. non toleranda 125. d
Leon 598. c
Leones olim etiam in Europa fuiſſe 269. c
Leonides a Xerxe interfectus 192. a
Leporis vitam agere prouerb. 611. c
Lepores apertis oculis dormire 403. c
Leptines 632. d
Leptinae lex 350. a
Leucon 35. d
Leucothea 594. b
Liber quis dicatur 232. b
Libertas 229. c
Libertas vera cuique ex ſeipſo 232. c
Liberum vere non curare vulgi nugas 611. b
Liberorum diſſidium 472. c
Libyae deſerta omnifarias animalium naturas reptilium et aliarum beſtiarum producere 83. a
Libyes 596
Limurgi 419. b
Logos orthos 15. c
Lotus qualis apud Indos 435. a
Lucem a diis praeberi duplicem hominibus 306. a
Lucina humanae natiuitati praefecta 126. c
Lucri et vſus gratia a re turpi non auerti nefas 320. b
Luctui et dolori non eſſe cuiquam concedendum 300. d
Luſcinia tardilingua 527. a
Luſciniarum luctus 277. a
Luxurioſi 308. d ed. Morelli
Lycaonis et Achillis hoſpitalitas 641. b
Lycurgus 256. d. 274. c. 281. c
Lycurgus Homeri laudatur 27. d
Lydi 401. b
Lydorum deliciae 595. d
Lyſandri dictum 640. c
Lyſias 256. d

M.

Macarinus 527. b
Macedones 402. a. 628. b
Magi 632. d
Magi Perſarum 449. a
Magiſtratum gerere quatenus bonis tolerabile 536. b
ad Magiſtratum qualis eligendus 540. c. d
Magiſtratum deprecatur de adminiſtrationibus in ſenatu 241. b
Magiſtratum in patria recuſans qualis 540. a
Magiſtratus accuſare prohibitum 425. a
Mala vnde 365. b
Male audire, cum benefeceris, regium 530. b
de Malo homine amiſſo, non magis, quam malo cane, laborandum 144. a
Malotarum diſſidium 416. c
Mardonius 598. d
Margites 614. c
Mars et Venus vulnerati a Diomede 175. a
Marſyas fluuius 433. b
Maeandrus fluuius ibid.

Medea 246. c. 592. b. 609. b. 638. b. ed. Morell.
Medi 402. b
Medici 407. b
Medici veri munus 395. d
Mel Ponticum 139. a
Melanchlaeni 439. b
Melancomas 289. b. 290. d
Melancomae fortitudo 294. b
Melancomae indefeſſus labor 289. b
Melancomae modeſtia 294. d
Melancomae nobilitas 292. c
Melancomae parens qualis ibid. d
Melancomae pulchritudo 292. d
Meleager 584. b. 621. d
Meleagri torris fatalis 615. c
Melius vt deterius ſemper praeſit, diuinitus inſtitutum 47. b
Memnon 181. a. 291. d. 297. c
Memnon ab Antiocho vulneratus, in via moritur 183. a
Memnon Aethiopum rex 164. c
Memnonis coloſſus inſcriptione caruit 338. d
Menandri laus 255. b. c
Menandri et Euripidis lectio ibid.
Menelaus 163. c
Menelaus an Spartae regnarit, Tyndareo viuente 171. c. d
Menelai hoſpitalitas 117. d
Menelai ortus 27. c
Menelai regia 26. d
Menelaum in Aegypto manſiſſe 188. b
Mentem quiddam vſui ſimile habere 587. c
Mente praeditum non egere oraculis 150. b. ed. Morell.
Mentiendi ars 157. c
Mercatuum publicorum conventus qualis 287. a
Meſſenii a Thebanis in libertatem vindicati 242. d
Metapontini 401. d
Metropolis nomen 479
Metus perpetuus monarcharum comes 94. d
Midas 592. b
Midae ſepulcri epigramma 465. b
Mileſii 517. b
Militis munus 47. d
Milites ſi timeant praefectos, quid ſequatur 29. c
Miltiades 634. a
Minos 424. d
Minos Iouis confabulator 65. c
Minos Iouis congerro 8. c
Minos omnium iuſtiſſ. regum dictus 65. d
Minotaurus 385. c
Mithranes 632. d
Mneſtoris caedes 172. c
Moderate, quod accidit, ferendum eſſe 28. b
Modeſtiae crater 307. c
Modeſtos et ſtultos eadem ſaepe facere, ſed non eodem modo 377. d
Monarchi et ſemper et omnibus inuiſi 95. d
Monarcharum et diuitum potentiam plerumque ad finem terribilem atque atrocem peruenire 298. c
Monarchia 43. d. 94. a

Moneta homines inter se ludere tanquam tesseris ed. Morelli 307.b
Morbos magnos saepenumero difficilia auxilia poscere 381.a
Μόρμυρος 214. b.
Muliebris natura qualis 579.d
Mulieris modestae officium 585. d
Mulieris officia 48. c
Mulieri quatenus concessum facere contractum 638. a
Mulieres in Thracia pluribus stigmatis notatas, honestiores haberi 233. d. et 234. a
Multum interesse, a quo quid conferatur 326. a
Multorum dominatus secundum Homerum non esse bonum 3. c. d
Mummius 466. a
Mundus 305. c
Mundus carcer 301. a
Mundus hic, Iouis domus et ciuitas 448. d
Mundi creatio 453. c
Mundi forma et pulchritudo 454. a. b
Mundum esse factum ad diuersorum laetitiam hominum 305. d
Musae 454. c
Musae Iouis filiae 371. d
Musarum et Apollinis dona atque cognomina 378. d
Museion 392. c
Musica reges decens cuiusmodi esse debeat 24. a
Musicae vsus 378. d
Musicos 379. d.
Musicam immutare apud Graecos religiosum ed. Morelli 411. a
Myles 598. c. vid. not.
Myrtilus 385. a
Mysorum posteri 358. d

N.

Naturam dicentis aut facientis mulieres sapientes inspicere 585. a
Nauigantium concordia 472. b
Nauplion 105. a
Nectar 509. c
Neleus 458. c
Nemesis 594. a
Neminem scire de quoquam, an in crastinum vsque mansurus sit 642. d
Neoptolemus 182. c
Neoptolemus Amazonem hasta nauali interfecit 183. c
Neoptolemus ex Peloponneso pulsus 187. d
Neptuni ara in Olympia 385. b
Neptuni et Solis contentio de Corintho 457. b
Neptuni templum in Isthmo 131. d. et 132. a
Neptuni equus 450. c
Neronis circa Musicae studium furor 380. a
Neronis domus aurea 526. d
Neronis εἰδωλομανία 355. a
Neronis votum 627. b
Neroni eunuchus pro vxore habitus 270. d
Nerua 512. b
Nesaeenses equi 449. b

Neſſus, aut Deianira ed. Morelli 578
Neſtor 566. c. d
Neſtor an arrogans 569. c
Neſtor cum Antilocho ſepeliri noluit 179. b
Neſtoris Homerici eloquentia 571. c
Niciae vrbis praeſtantia 483. c
Nicenſes concordiae ac pacis cupidi 474. d
Nicias 282. a. 634. c
Ninus 441. a
Noctua 193. c
Noctua Mineruae ſacra 195. a
Noctua aucupi vtilis 197. a
Nomos 15. c
Νόμος Muſicae modus 1. c
Non quis, ſed quid dicatur, attendendum 220. a
Noſce teipſum, Delphis inſcriptum 148. d
Noſce teipſum, oraculum Delphicum 614. a
Noſcere ſeipſum, omnium difficillimum 68. c
Nothorum cauſa defenſa 236. b
Numa 282. c. 538. a
Numidae 619. d
Numiſmati ſimile, id quo diuitum quiſque excellit 612. d
Nuptiae bonae quid 462. b
Nuptiae malae quid ibid.

O.

Obliuiſci optimorum virorum, ac virtutem ſuis priuare praemiis, nullum habere poſſe decentem praetextum ed. Morelli 317. c
Obſcurorum et ignobilium vitia minus, quam inſignium, conſpicua et turpia cenſeri 345. c
Ocium illiberalium hominum maxima peſtis 144. c
Odii fructus ſemper iniucundus 502. a
Odyſſeae narrationes cuiuſmodi 160. b. c
Oedipus 149. d. 593. c
Oedipi coecitas 593. d
Oedipi ex Tireſiae diuinatione calamitates 150. c
Oedipum ſoluiſſe aenigma Sphingis 151. a
Oenomaus 170. a. 385. a
Officii tractatio 275. a
Oleae corona 605. c
Oligarchia 44. b
Olympias 62. a
Olympiadis ſermo 63. b
Olympica 193. c
Olympica corona oleagina 344. b
Omoginus 8. d
Onchiſtus Neptuni 457. d
Opifici imaginem eandem ſemper in animo permanere neceſſe eſt, donec opus abſolverit 215. a
Opifices eſſe tertiam opinionis cauſam de Deo 206. d
Opifici omnium rerum nullum eſſe mortalem comparandum 218. b
Opifices quanto poetis inferiores 214. c

Opinio de Deo natura omnibus insita ed. Morelli 201. a
Opinionis varietas et differentia 616. b
Opum mediocrium vsus 252. a
Oraculum Croeso regi Lydorum editum 220. d
Oraculum Athenienſibus perperam intellectum 361. b
Oraculum de reſtituenda Theagenis ſtatua 340. b
Oraculorum obſcuritas 149. b
Oratio ad Alexandrinos 360. c
Oratio Athenis habita de fuga aut exilio 219. a
Oratio beneuolentiae demonſtratiua erga patriam honores ſibi decernentem 508. c
Orationis prudentum atque ſapientum vis 2. d
Orationis vis 113. c
Oratione expianda ciuitas 536. a
Orator qualis maxime ciuitati amplectendus 401. a
Orbas fluuius 433
Orchomenon 464. c
Oreſtes 150. a. 153. b. 592. c
Oreſtes, Pylades 644. d
Orion 297. c
Orpheus 260. a. 380. d. 458. c
Orphei cantus 655. b
Orphei cantu excitata animalia cuiuſmodi 381. a
Orphei muſicam lapides et beſtias traxiſſe, quid 555. b
Othus 297. c
Otio abutentium vitia 266. b
Oua ſubuentanea 268. d
Ouis aurea magnarum calamitatum Pelopidis cauſa 605. d

P.

Pactolus fluuius ed. Morelli 401. b. 559. a
Palamedes ab Achiuis, quos docuerat, lapidibus oppreſſus 225. a
Palamedes Nauplii filius 576. d
Palamedis interitus auctor Vlyſſes ibid.
Pan 594. b
Pandarus 562. a. 640. b
Pandionis nothi 237. b
Pandora 657. a
Panthia 592. b
Parcae deae fatales 126. c
Parcitas 317. c
Paridis iudicium 268. a
Parthenii 129. b
Parthi 628. b
Paſiphaë 626. b
Paſtoris opus 366. b
Paſtorum appellatio 564. d
Patroclus 177. d
Patroclus ſuppoſititius 179. a
Patrocli ſepulcrum ibid. b
Patria nihil dulcius 508. d
Patriae amor 499. c
Pauperem haberi, quam pravum, tolerabilius 345. d
Pauperum in ciuitatibus degentium, viuendi ratio 119. b
Paupertas neque peior diuitiis, nec infelicior, aut inutilior 121. d. 122. a
Paupertas res ſacra et tuta 100. c
Paupertatis vſus 119. a
Paupertatem plurimas ad honeſte viuendum occaſiones praebere 124. c

Pauſanias. 566. d. ed. Mor.
Pauo 194. a
Pax 15. c
Pax diuina 474. c
Pax omnis bello melior 493. d
Pacis conditiones a Troianis propoſitae 183. d
Pegaſus 450. c
Pelops 135. d. 385. a
Pelopis currus alatus 595. d
Peleus 135. d
Pellae rudera 402. b
Pelopidas 537. d
Peneus fluuius 401. c
Penelope 236. a. 115. d
Penuria homines reddi modeſtiores 521. c
Peregrinantium diuerſus habitus 628. b
Periander 455. d
Pericles 238. a. 274. b. 281. d. 633. d
Pericles quali magiſtratu functus 547. a
Periclem occulte ſcuto noctuam inſculpſiſſe 195. b
Perſae 593. c
Perſae et Bactriani equites 374. c
Perſarum eunuchi 270. b
Perſarum Magi 538. b
Perſarum ornatus 28. c
Perſarum regis tiara qualis 233. c
Perſeus 305. b. 369. d. 408. b. 610. d. 632. d
Perſeus Zenonis diſcipulus 554. c
Perſica porticus Lacedaemone 527. c
Perſici belli figmenta ed. Morelli 191. d
Perſuadere de maximis rebus, quam de minoribus, facilius 469. a
Peſtilentia 390. c
Peſtis et ſeditio inter Graecos 173
Phaeaces 116. d
Phaedra 592. b
Phaëthon 458. d
Phaëthontis incendium 451. a
Phaëthontis interitus 10. a
Phalaris 35. c
Phidias 200. d. 558. a
Phidiae oratio 210. b
Φίλιος 8. c. 216. a
Philippus 282. c. 640. b
Philippi cum Alexandro filio ſuo colloquium 18. a
Philippi regis ſtatua 465. d
Philiſtus 632. d
Philoctetes 182. c. 556. d
Philoſophia et Rhetorica pariter regi neceſſaria 23. b
Philoſophiae materia 12. b
Philoſophiae ſtudere quid 227. a
Philoſophiae ſtudioſorum *alia*, quam vulgarium hominum vita 623. c
Philoſophiae verae profeſſor quanti faciendus 228. b
Philoſophicae adhortationes quanto poeticis Reip. vtiliores 397. a
Philoſophus 207. d
Philoſophus in omnibus excellere quatenus debeat 624. d

Philoſophus quibus rebus ab aliis differat 613. b. ed. Morell.
Philoſophi appellatio 222. a
Philoſophi cogitatio praecipua quae 537. a
Philoſophi habitus cur magis, quam aliorum, ita hominibus inuiſus 629. b
Philoſophi imperium cuiuſmodi 538. b
Philoſophi mali officium 366. c
Philoſophi mentem et orationem continere difficile 204. d
Philoſophi officium 540. a
Philoſophi ad poetas et opifices collatio 208. b
Philoſophi ſtudium cuiuſmodi 660. d
Philoſophum omnia iuxta veritatem, non opinionem, conſiderare 613. c
Philoſophi in quibus differant a Rhetoribus 275. b
Philoſophi omnes ferme peregrinationum ſtudioſi 523. a
Philoſophorum ars circa ſermones qualis 580. c
Philoſophorum iniquorum nullus 414. b
Philoſophis omnibus ferme vita in patria difficilis viſa 524. b
Philoſophis et Rhetoribus communia quae 274. b
Philoſophos omnia aliis facere melius, quomodo dictum 625. d.
Philoſophos raro principatum tenuiſſe inter homines 538. a
Phocion 635. b. ed. Morell.
Phocylides 440. d
Phocylidis poëma 19. a
Phoenix 178. c
Phoenix a patre cur ad Achillem in militiam miſſus 21
Phryges augures 414. d
Phrynes Theſpiadis imago Delphis 462. b
Phyſiognomonica 73. b
Phyxius 8. d. 216. c
Pietatis ſtudium 228. d
Pindarus 25. c. 395. b
Piſiſtratus 120. b. 274. c. 281. c 455. d
Pittacus Mitylenaeus 456. b
Planetae 497. c
Plato 396. c
Plato cur Homerum excluſerit ſua republica 553. d
Plebeiorum inobedientia 567. b
Pliſthenis Sicyonii tyranni filiam etiam quoſdam ex Italia ambiuiſſe 163. d
Poëmatum diuerſitas 18. d
Poëſis legumlatione antiquior 205. c
Poëſeos vis 112. d
Poëſim et legumlationem, etiam cauſas eſſe credulitatis de Deo 205. b
Poëtae Muſarum miniſtri 447. b
Poëtae vulgi prophetae et advocati 118. d
Poëtarum genus diuinum 447. a
Poëtica licentia 162. c
Πολισὺς 8. c. 216. a
Politica in concione 530. b
Politica in patria 504. c

Pollinctores cur plures fiant 366. d. ed. Morell.
Pollux et Caſtor Iouis filii 267. b.
Polus 197. c. 556. c
Polycletus 207. a
Polycrates 251. a
Polydamas 563. a
Polygnotus 207. a. 558. b
Polynices 250. c. 599. b. 639. c
Polyxena occiſa ſuper Achillis ſepulcrum 90. b.
Polyxenae interitus 193. a
Populares miſerabiles 542. b
Populus 369. a
Populus confuſionis ſpiritu agitatus qualis 370. b
Populus modeſtus 369. b
Populi natura et ingenium 368. d
Porticus 527. c
Poſſeſſionis varii modi 242. a
Poſteriorum imagines ſemper peiores et ignobiliores videri 269. b
Poteſtas impotens ac imbecillis incommoda 41. d
Puerorum cura 361. b
Prauum interdum fatuum dici 39. b
Praeceptores ignorari Heſiodi et aliorum 558. b. c
Praeconia 604. d
Praedicari 605. b
Praefecti boni officium 366. b
Praefectorum delicta diuinitus immiſſis peiora 422. d
Praefectos omnes honorandi neceſſitas ridicula 342. d
Praeſides qualiter effecti in ſeditione 478. d
Pretio a dominis emta nemini licere tollere 328. d. ed. Mor.
Priamus 639. d
Priamus apud aram Iouis perfoſſus 193. a
Priamus poſt Alexandri mortem alius factus 183. b
Priamus ſuper Iouis aram interfectus 90. b
Priami mors 185. b
Priamum Herculis patrem occidiſſe 167. a
Primae partes 475. d
Primas habere inter ciuitates quid, et quomodo eaedem Nicomedienſibus amplectendae 477. b
Principatus 43. c
Principatus naturalis exempla 44. d
Principis boni mores 588. a
Principis alicuius improbitas, multo maior, et omnibus apparentior, quam priuatorum 9. c
Principibus max. eruditorum hominum vſus 537. b
Prodicus 556. c
Prodigus 262. d
Proditores non ſepeliri 336. d
Prometheus ſophiſta 137. a
Promethei poena 91. c. 92. b
Propinquarum inter ſe vrbium amicitia 501. b
Proteſilai caedes 171. d
Proteſilai nauis ab incendio ſalua manſit 181. d
Prudens praeſes 530. c.
Prudentis animus 587. c
Prudentem nemini inuidere 559. c

Prudentes liberos esse 233. c ed. Morell.
Prudentiae danda opera 643. a
Prudentia et virtute omnia rectius ac melius fieri 626. d
Pugna acris contra voluptatem 134. b
Pulchritudo bonorum omnium illustrissimum 293. d
Pulchritudo cum fortitudine et modestia raro iuncta 296. d
Pulchritudinis pudori adiunctae vis 272. d
Pulchritudinem amicos efficere 294. a
Puniendi et docendi ratio dissimilis 366. b
Pyrithous 569. c
Pythagoras 463. c. 524. b
Pythagorae Perseus 457. b

R.

Ratio 340. a
Regia potentia 41. a
Regia signa 69. a
Regnare nullus conetur, antequam sapere didicerit 100. b
Regnum 43. c. 565. d
Remedium contra malitiam duplex 366. a
Repetendi vsus 259. a
Res oratione potior 623. a
Rei eiusdem crebra admonitio, eiusque vsus 247. c
Rem aliquam aestimare quis melius possit 255. c
Res hominum quando beatae forent 639. a
Res nominibus fidem facere, non contra 480. b ed. Mor.
Rerum post Achillis caedem gestarum vera historia 181. c
Reipub. impensae, eaeque quanto belli quam pacis tempore maiores 341. d
Rerumpub. species 43. d
Rex magnus 42. c
Rex pastor populorum 66. a
Rex potentia maximus et vere quis 41. a
Rex inprimis religionis et humanitatis amans sit 4. b
Rex omnium qui sit optimus censendus 62. d
Regis aures 572. c
Regis boni mores atque animi dispositio qualis 4. et seq.
Regis boni officium ibid. et seq.
Regis boni vita suauior, quam contra 47. d
Regis oculus 56. a
Regis officia 45. a
Regis Persarum miseria 93. b
Regis proprium munus 45. d
Regi necessariae virtutes quae potissimum 46. b
Regi quae salutationes conueniant 32
Regem a quibus cantionibus abesse oporteat 30
Regem quis cantus deceat ibid.
Reges 565. c
Reges cur a Ioue nutriti Homero dicantur 65. d
Reges veros Ioue nutritos, et consilio illius similes esse 8. c
Regum et heroum ornatus 26. a
Regum insignia 234. c

Regum preces ac vota qualia esse debeant 31. 32 ed. Mor.
Rhea mater 126. c
Rhetores et Sophistae hospitum seductores 81. a
Rhetorum et poëtarum laudationes cuiusmodi 373. a
Rhetorum pugnam conuiciis constare 109. a
Rhetorica etiam regi necessaria 22. b
Rhodiaca 310. a
Rhodiorum de auferendis imaginibus institutum Leptinea lege multo esse absurdius 350. b
Rhodiorum grauitas 377. c
Rhodiorum honestatis publicae reliquiae 359. c
Rhodiorum lex, ne vnquam carnifex ingrediatur ciuitatem 348. b
Rhodiorum opulentia 327. b
Rhodiorum statuae histrionibus similes 357. a
Rhodiis inter Graecos solis adhuc superstes auctoritas 358. a
Rhodogune 271. a 592. c
Rhodus Solis 457. d
Rhoson 445. c
Ridicula omnino esse, quae de Troia capta finguntur 185. c
Ritus initiandorum 202. d
Romanorum reges in Italia 598. d
Romulus 565. c

S.

Saccarum ludicrum 69. d ed. Morell.
Sacra cohors apud Thebanos 275. a
Sacrilegium 337. d
Sagittandi artis vsus 572. d
Saltationes 31. a
Sapiens solus felix 280. d
Sapiens solus et in omnibus felix 278. c
Sapientis nomen praestantissimum 456. a
Sapientes omnes, veteres amicos pluris facere, quam nuper factos 354. b
Sappho 593. c
Sardanapalus 48. d. 558. c
Sardanapali luxus et mollities 588. c
Sardanapali ornatus 26. a
Sardonia herba 393. b
Sarpedon 176. d. 291. d. 297. c
Sarpedonis statua inscriptione caruit 338. d
Saturnus rex vinctus 234. b
Satyri 379. c
Scamander 73. a
Scamandro post obitum Priami principatus relictus 185. b
Scamandrum a diis Xanthium appellari 157. a
Scarabeos in Attica mel non gustare 393. a
Scluraffen land 435. c
Scribendi et dictandi ratio 258. d
Scythae 596. a. 619. d
Scytharum in sepeliendis regibus consuetudo 219. b

Scyrites agmen 191. b ed. Mor.
Seceſſum quaerere quid 262. a
Seditio 17. b
Seditionis cauſae 474. c
Seditionis malum 471. c
Seditionem excitare, quam ſedare iterum, longe facilius 418. d
Segnities 248. c
Semidei 334. a. 618. b
Semiramis 592. c. 598. c
Semiramidis tyrannis 530. a
Senatus electio 515. b
Septem Sapientum in Delphis apophthegmata 630. d
Sepulcrale certamen 181. a
Sepulcrum 339. b
Sermonum prolixitas quatenus non improbanda 125. a
Seruientes an omnes ſerui, et an hi ſolum 238. d
Seruilis ſermo 545. b
Seruis corrumpi liberos 146. b
Seruitus quid 229. c. 232 233
Seruitus alia, alia grauior 608. b
Seruus quis habendus 233. d
Seruus proprie quis 241. d
Seruus malus an vendendus 146. c
Sibi quiſque malus vates 254. c
Sibylla 229. a
Sicilia, tumulus prope Tegeam 251. c
Sicyonium tyrannum Apollo latronem compellauit 43. b
Silentio affectata grauitas 430. c
Simile 133. d. 245. b. 360. b. 484. d. 503. d. 531. b. 534. d. 570. c. 590. c. 602. c. 638. c. 639. b. 645. b. 646. a
Similitudo elegans 265. c. 503. d. 589. c. 638. a. ed. Mor.
Sipylus 164. d
Sirenes 375. c
Sobrius eſto, ac nemini credere memento 639. b
Societas cum vulgaribus hominibus quatenus habenda 639. a
Socrates 36. c. 524. c. 557. b
Socrates ab Apolline et Archelao Macedonum rege ſapiens iudicatus 227. b. c.
Socrates inteſtatus deceſſit 557. d
Socratis beatitudo 597. a
Socratis damnatio 507. b
Socratis dictum 197. c
Socratis dicta nunquam intermoritura 257. d
Socratis et Homeri collatio 559
Socratis laus ibid.
Socratis oratio in frequenti hominum coetu qualis 223. b
Socratis praeceptor Homerus 558. d
Socratis ſermones et exempla 564. a
in Socratem conuicia 612. a
Socratem cur Athenienſes occiderint 161
Socratica gratia 257. b
Solis currus 448. c
Solis officia 49. a
Solitudo 53. b
Solon 274. c. 538. a
Solon Corinthi exulans 455. d
Solenſium et Adanenſium inimicitiae 417. b
Solonis dictum: Seneſco ſemper plura addiſcens 254. a

Solonem apud Athenienſes debitorum remiſſiones aliquando conceſſiſſe 382. b ed. Morell.
Sophiſta eunucho libidinoſo ſimilis 64. d
Sophiſtae 63. b. 151. c
Sophiſtae pauones 194. c
Sophiſtarum eruditio 64. c
Sophiſtarum genus quomodo et vnde natum 431. c. d
Spartani ad tibiam pugnare ſoliti 380. a
Spartanorum clades 661. d
Spartanorum in citharoedum admirabile factum 382. b
Spectabiles in rep. viros a philoſophia aeque, vt ab eloquentia, fieri 511. b
Spectaculorum apud Alexandrinos immodeſtia 371. b
Spes 303. d. 594. b
Sphinx inſcitia 151. b
Sphingis aenigma 151. a
Sphinges 369. d
Spoliantem aliquem circa rem ipſam tantum delinquere 330. b
Spoliantes, et accipientes ab ipſis ſpolia, aequali ſpoliatos iniuria afficere 329. d
Spoliatis reſtitutionem deberi. ibid. a ciuitatis commercio quibus recedendum 328. d. et 329. a. b
Stagira 625. a
Stagira Ariſtotelis patria, Philippi permiſſione inſtaurata 36. a
Statuae cur non fictiles potius, quam aureae, poſitae 356. b
Statuae publicae in acta relatae 325. c. ed. Morell.
Statuae quatenus ciuitatis ſint propriae 324. d
Statuae quibus erigi olim ſolitae 334. a
Statuae veluti literae publicae 326. d
Statuarum apud diuerſas gentes diuerſae imagines 628. d
Statuarum apud Rhodios aliis atque aliis deſignandorum mos 312. d
Statuarum multitudo quid ciuitati conferat 354. d
Statuarum vſus 211. d
Statuas ab Imperatoribus Rom. potius auferri debuiſſe 356. a
Statuas antiquas ſolum et nulli notas mutari, aeque impium 333. c
Statuas non aliter dari, quam puppas pueris 356. b
de Statuis erigendis alia ratione, alia de tollendis deliberari 462. a
Stentor 412. c
Steſichorus 21. a. 24. b. 25. b. 162. a. 559. d
Sternutatione hominis cuiusmodi mores deprehenſi 410. b
Studendo ſe nimium conflictari, et doloribus conficere, minime eſſe neceſſarium 259. b
Studiorum cuiuſque ſcopus 224. a
Studiis ac philoſophiae ſeceſſu quatenus opus 164. d
Stultarum mulierum mores

Stultus 262. d. ed. Morell.
Stultus qui videatur 330. b
Stuprorum licentia et turpitudo coërcenda 127. a
Sumtus in erigendis nouis ſtatuis 322. d
Superbos homines non contumelioſos 570. d
Supplicio affectorum nomina e publicis tabulis delendi mos 336. c
Suſarum paradiſus 665. c
Sybaris 401. d
Syrtis Libyae 83. c

T.

Tantalus 97. a. 594. a
Tarentum 401. d
Tarſenſium cum praetore contentio 417. d
Tarſus metropolis 399 b. 408. a
Tarſorum petulantia atque procacitas 406. b
Taurus regis typus cur melior ſit, quam leo 33. b. c
Tegea 251. c
Tegula Tenedia 504. b
Telemachus 116. 117. c
Telephus 237. 598. d
Tempus opt. rerum iudex 152. c
Temporis iactura 263. b
Temporis rationem non minus, quam argentum, aeſtimari debere ibid. a
Temperatos et moderatos voluptate leniter frui 308. c
Thamyris 225. a. 622. b
Theagenis Thaſii ſtatuae miraculum 339. d. ed. Morell.
Theagenis ſtatua reſtituenda 340. b.
Theatrum, populi auditorium 361. c
Thebae Aegyptiae 596. a
Thebanorum laus ex tibiarum cantu 123. b
Thebanorum ſtulta arrogantia 153. b
Thebanorum Sparti 62. c
Themiſtocles 633. d
Theognidis poëma 19. a
Theophilus Alexandrinus 392. c
Theopompus 256. c. 565. d
Therſites 397. b. 610. d
Therſites Homericus 393. b
Theſeus 315. a. 458. c. 517. a. 639. d
Theſeus vnam ex Amazonibus in vxorem duxit 163. d
Theſeus et Pirithous 644. d
Theſei ſtatua inſcriptione caruit 338. d.
Theſeo illatum a Caſtore et Polluce bellum 171. b
Theſſalarum incantationes 525. a
Theryn e coelo arma a Vulcano facta Achilli attuliſſe 180. a
Thraces 628. b
Thucydides 256. c. 239. e
Thurii 401. d
Thyeſtes 153. a. b. 639. c
Tibicines, ſiticines 539. d. et 540. a
Timandra 592. c

Timarchus ad virtutem patris defuncti hortatur 309. d ed. Mor.
Timidi hominis esse arma gestare 69. c
Timotheus 380. b
Timotheus dux Atheniensium 597
Timothei ars apud Spartanos prohibita 411. b
Timothei tibicinis cantus quasis 1. b. d
Timores 539. a
Tiresias mortuus vaticinatur 221. d
Tissaphernes 640. b
Tragoediarum materia 224. c. d
Tragoediis cur praeteritorum tantum et non praesentium fiat mentio 272. a
Tragici histrionis in Ilienses scomma 396. c
Tristitiae 539. a
Troia bello petita 169. b
Troiae obsidio cuiusmodi 172. b
Troiana 151. c
Troianae vrbis encomia 400. d
Troianorum calamitates vnde ibid. d
Tyndareum etiam abfuisse ab excidio Troianorum 171. b
Typhonis arx 14. a
Tyrannis 16. b. 43. c. 44. b
Tyrannidis affectae 17. c
Tyrannidis non tolerandae typus, et contra 34. c
Tyrannis vnde 266. d
Tyrannus 43. a. c
Tyrannus omnibus inuisus 97. b
Tyranni metus atque animi intemperies 96. b. ed. Mor.
Tyranni senectus vt rara, ita grauis 94. c
Tyranni vita qualis 96. d. et 97. a
Tyranno omnia suspecta 97. c
Tyrannum gaudere, cum occiditur 95. b
Tyranni 369. a
Tyrannorum facta cuiusmodi 529. 552. d
Tyrannis quaenam eueniant 55. d
Tyrtaei carmina apud Spartanos in proeliis vsurpari solita 440. b

V.

Varinus 530. b
Vastatae olim ciuitatis signa 438. c
Velocitas timiditatis signum 141. c
Venatorum paupertas diuitum splendore liberalior 115. a
Venus 126. c
Venus aurea 90. a
Venerem iratam Lemnias mulieribus corrupisse axillas 409. a
Veritas 192. b
Veritatem stultis esse amaram et iniucundam 151. d
Vestae equus 450. c
Vestitus Scythicus 439. a
Veteris disciplinae et modestiae vestigia 408. c
Victoribus et fortunatis non omnia insidiari, sed eos potius

tius esse admirationi et timori 187. c. ed. Morell.
Victoria moderata 29. c
Victoria optima quae 295. b
Vini potum a diis hominibus dari ad redarguendos cuiusque mores 307. b
Vini natura 378. b
Vino ebrios aliquando liberari 308. b
Vir bonus et eruditus non ex corporis cultu iudicandus 539. d
Vir pauper non vitiosa praeditus natura qualis 117. b
Vir prudens ab inuidia alienus 654. c
Viri officium 48. c. d
Viro prudenti nullam ob rem admittenda aegritudo 245. b
Virum quam dedeceat muliebris vox 411. d
Virum pulchrum raro existere, et existentem a plurimis ignorari 269. c
Viros strenuos diis proximos esse 328. b
Virtus regi non tantum honesta, sed et necessaria possessio 38. a
Virtutis possessione caeterà omnia vilescere 228. c
Virtutis signa magnifieri ab omnibus 316. c
Virtutis studio pauciſſimos teneri 618. c
Virtute caeteris esse superiorem, praeclariſſ. omnium victoria 426. d. 427. a
Vita cuiusque non tam e verbis, quam factis eius, aestimanda 622. a. ed. Mor.
Vita hominum cur difficilis reddatur 365. c
Vita hominum pompa 599
Vitae tempus omne incertum 246. c
Viuendi rationes tres 72. b
Vlysses 234. c. 398. c. 406. a. 548. 549
Vlysses etiam propter peregrinationes contemtus 516. c
Vlysses legatus de pace cum Troianis facienda 184. a
Vlysses quam aegre tulerit patriae desiderium 219. d
Vlyssis ac Nestoris eloquentia 22. c
Vlyssis cunctatio reditus 188. a
Vlyssis habitaculum 27. c
Vlyssis Homerici omnigena peritia 625. a
Vlyssis laus 399. d
Vlyssis tolerantia 139. d
Voluptas 480. d
Voluptatis vomitus 308. c
a Voluptate cur multi deuincantur 244. b
Voluptate ebrii, nunquam liberantur 308. b
Voluptates 5. b. 539. a
Voluptuosus 81. b
Vrbis Troiae expugnatio quomodo ab Homero descripta 159. a
Vrbium inter se vicinarum dissidia cuiusmodi 494. b
Vti re, quam ignores, velle, et difficile, et pernicioſum 147. c

Vulgarium hominum et plebeiorum paruum esse Genium 37. b
Vulgus nulla ratione duci in rebus vel sectandis, vel fugiendis 515. c
Vulgi de libertate et seruitute sententia 230. b
Vulgi laudem aut iudicia nihili facere hominem vere prudentem 657. b
Vulgi vitia 638. b
Vulnera contemnere, non esse fortitudinis, sed ignauiae 295. d
Vxor 56. b

X.

Ξένιος Iupiter cur, 216 a. c
Xenophon 257. b
Xerxes 66. b. 250. d
Xerxes Persarum rex quomodo ex terra fecerit mare 41. b
Xerxis exercitus 389. b

Z.

Zethus 135. b. 635. b
Zeuxis 207. a
Zopyrus 598. d
Zoroastres 448. d

EX OFFICINA SOMMERIA.

Digitized by Google

Digitized by Google

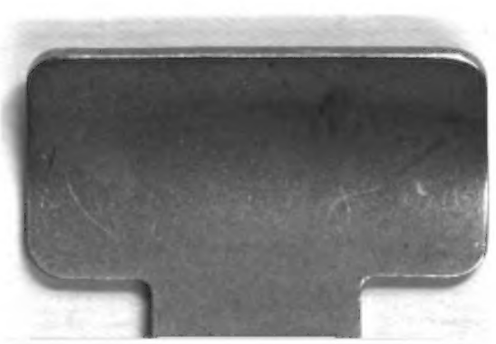

Digitized by Google